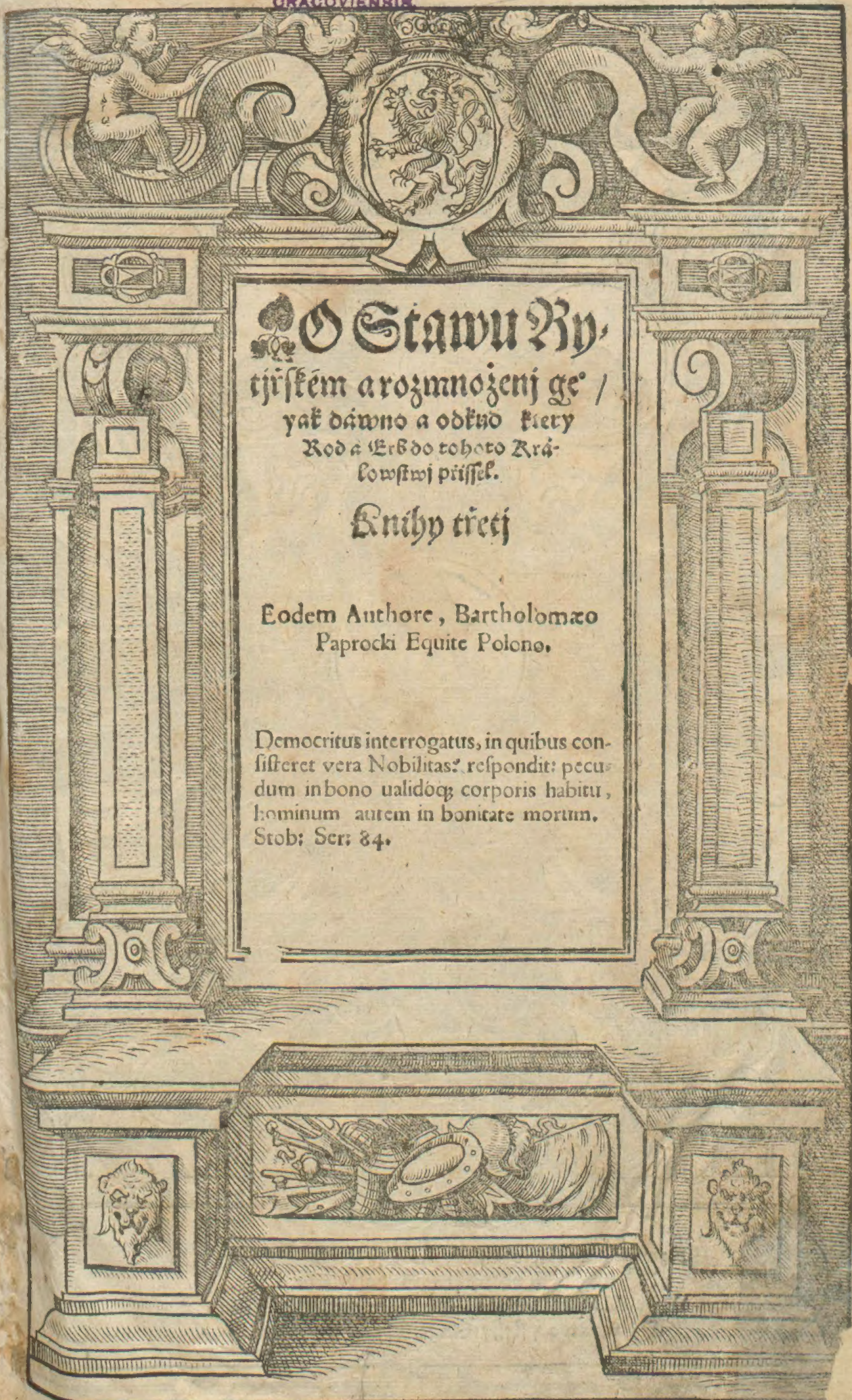

5879

III
Mag. St. Dr.

O Stawu Ry-
tyjském a rozmnożenij ge-
yał dawno a odkryto Piery
Kod a Erb do tohoro Krá-
lowstwy prüssel.

Knihy třetí

Eodem Authore, Bartholomaeo
Paprocki Equite Polono.

Democritus interrogatus, in quibus con-
sisteret vera Nobilitas? respondit: pecu-
dum in bono ualidoq; corporis habitu,
hominum autem in bonitate morum.
Stob: Ser: 84.

Komně jak Měsíc jasný / nímž se krásný Těbe
 Bůh rojasnosti věděl / tak Rudolfe tebe
 W šesti twém / všem národům na široké Zemi
 Což vynava z slsy Svět všyna svými.

O Stawu Krtěském.

Kapitola Brwnj.

Alterně to nám Kronty blazagi / že hned
 s Cechem a Lechem, Lidé vzácnj a wznesenj / do Kragin
 těchto zageh: Těb Knžata dotčená Cech a Lech / Bratři
 wlastni / owšem byli myslj vysoké a hrđinské / poněwadž
 opustiwše Knžetstwj Otcowstá, w ginych Kraginách a Zemich osaditi se
 ošlowali. Azte přejeny wygeli z Wlasti své jakožto prawi Wogacy /
 s přáteli a přibuznými, s Lidem Krtěským a s Bogownjstj, tak gizdnými
 jak pšými / s kterýmiž opanowali Krag tento / jakožto, zdravj, wřesseny /
 a aurodnj. Aby pak wšedky wěcy pořádně se řídili, a spravedlnost aby
 gednomu každému, y Bohatému, y chudému pořádně a zároveň činěná
 byla / vybrali z oných bogownjstj Osoby hodné, a našedli Saudce a
 správce / kteréž Lepotami a Wladylkami gmenowali / wedle prawdiwé
 ho gmenj Krontj starých. Protož nerozmyslně Neoterici gistiti to smé
 gi / žeby Stawowé Panskj a Krtěskj počátek wzyti měli teprw za Pand
 wanj Knžete Přemysla, kterýž vybrati měl z prostředku Lidu osoby gi
 stě, a Spravedlnost milugjcy / gništo poručil Lid spravowati a sauditi,
 moey propugčenau gey opatrowati, a před Nepřáteli demácymi y přes
 polnjmi pilně obranowati: Za kteraužto prácy, wedle ustanowení těchž,
 měli gisté platy času wřessého bráwati.

Gisté gedentaidj takowých wěcy spisowatel / wse hanby než sláwy /
 wse hanění než chwáli strz to docházy / kdyz wedle zdání Zlawy své tak ne
 prawdiwé wěcy wynyssluge ku potupě Králowstwj, a k nemalému utrha
 nj obywatelůw geho / gesso neptislussj to wse na své toliko hlavě zas
 wjrat / ale potřebi gest / wěcy takowé lidem zběhlým k rozsudku a k wraže
 nj podati / kteréžby to což se piše dobrým rozsudkem wraťili, a Spisowa
 tele wyhledali ne nerozmyslného / ale bedliwého / takowého totižto, jaké
 ho Zystor je potřebuge, wedle řeči Cicerona onoho: nempe testem & Scrip
 torem, cujus Vita consumpta est in laboribus gloriosis.

A že neypředněššým a nezhlawněššým Zystorykem Cěššým, Zágel
 gest, a nad něho Krontkate wzneseněššého w Cěšské řečy nent / aspoň z
 Kronty geho ništa některé wybrana tuto doložim, kterýmižby to důwo
 dem zkaženo, zrušeno, a w niweč obráceno bylo mněnj štrýbentůw o
 ných, a z nichžby se porozuměti mohlo / že ne teprwa za Přemysla Stawo
 wé dotčenj wznykli / ale že y před Přemyslem od dáwněššého času w to
 to Králowstwj Cěššém wyzdwižení byli / hned totižto když gšau sobě
 Knžata Slowanská swrchu gmenowaná Krag tento oblíbili.

Wředkem a neyprwe při Četě 649. w Četě prw

ním Zágel takto mluwj. Knže Cech pod Horau Žejp / Synu swému
 Klénowi Dum wysoký stawěti poručil, a nazwal gey Klénem ku podo
 benstwi gmená Syna swého / při kterémžto domě gini také, zwlastě zna
 menitěššj pro milost kterauž měli Knžeti swému Cechowi / Domj a
 Dwory sobě wyzdwihowali: a ti konečně kteréž se znamenitěššými
 gmenugi, nemuseli býti Lidé sprostnj neb Sedlacy.

W témž Četě wyprawuge / kterak Krol pro obzwláštnj důwrtipnost /
 pro přirozenau rozumu wostrost, a pro naklonnost welikau k wykonáwa
 ni Spravedlnosti, od samého Cěcha giž umiragjesho za Knže wyhlá
 šen byl / y ten snad také sprostnjm Sedlákem nemusel býti.

A j

W témž

W témž také Listu čimž zmjntu o gednom Mamuchowi Přiteli Rnjo žete Cjcha / kterjž pogaw Cjeled swau y Dobytet, založil dwůr a Wes řes řenau Charwatice / což wida Syn geho Rabus / nedaleko odtud wysta- wel tolikéz Wes, a nazwal gi po gměnu swém Rabus / kdež také připomíná dwa Bratry Hosta a Czernausa kterjž rowně jako předčecení / Osoby obecné nebyli.

Trápodobní těm býti museli oni dva Bratři z Rodu Cjchowa / Supa- pan a Turest / kterjž učiniwše rozmluwenj s Krokem Panem swým / obrátili se k straně polední s Zhanu a s Cjeledi, a tu Léta 671. wystawě- li Dwůr dřewenný / kterjž od Bratra mladšyho Turesta, Turstewi na- zwali.

Dále w Létu Páně 677. dle se zmjnta o gednom starém flowětu řeceném Botak, z Rodu Krokowa / kterjžto Rod konečně nebyl Sedlský / aniž Botak byl Cslowěk prostý pocházející z Rodu tcho / genž byl wessel s pěti pacholky swými na weliké hory / na ničsto nagdauc Růdu řes- lejnau, nawrátil se k Krokowi s nowinau / kterjž hned wyslal množstwí dělníků, a nad nimi Spráwey učinil Botaka, aby pilně takowau Rů- du wyhledawali.

Při Roku Božjím 716. doložená gest zmjnta o Rodu Sstrosa giste ne obecném / z kteréhožto Muž gedem náramně sylný wlapiw Swjnti Di- wotau / nesi gi až na hrad Libin k Libussy / kterjž geho pro takové hrdinstwí poctiwě, tak yatz na osobu z Rodu neledajakého náleželo, darowala / ano y Sestra gegi téhož za Manžela s ochotností přigala. Z toho Pramené y Kmene possli Rodowé znameniti / kterjž na pamá- tu diwné syli předka swého Swjnska Hlawau Sstřety své okrašlowa- li, a až dosawád pozůstawagi Potomcy z Krwe té Rnštercy / yatz na hoře w Stawu Panském obšyrně o tom doloženo.

Léta potomně 720. Rnžna Libusse vynawagie mezy Pány swý- mi býti weliké nepokoge / powolala Nelyznamenitějšých / gimžto před- kládagie wě, tu / pomocy a raddy od nich žádala / kterj po wykonání pro- tahu / dne druhého dali odpověd / poněwadž gsau gi za Rnžnu a Pani po smrti Otcowské wywolili, že giného Spráwey mjeti nechcěgi / ale po- mocničky se najdi / kterjžby gi w takové práci nápomocni byli: A wy- brali z prostředku sebe Dwanácte Mužuw neypřednějšých a neymožnějš- sých / aby oni částku práce na sebe přigali, a wšlecko spravowali we- dlé raddy a wůle Rnžny Libusse / mezy nimiž byl neyznamenitějšým ten, genž slaul Hrabětem Wrsowským, a ten giste Sedlakem nebyl / ani- ti: kterj s nim k tomu Auradu byli powoláni. Těb Předkové gich / yatz dorčeno w Stawu Panském, s Cjchem a Lechem, a s ginými mno- hými Rytji do Krage tohoto přigeli / a kdyby o tom wěděl stali žysko- rykové / je Předkové Národu Cjského a Polského z chatrného kmene pocházející do těchto Kragin wgeli / podobná k wšle wěc gest / žeby to by- li w pamět Potomkum wwedli / yatz učiněno s předky Národu Rjmského, a giných mnohých. Ale znát je to lidé byli Rytjští a ne sprostí / kterjž Wogynský práwě přigedauce w ten se Krag wvázali, a giž opano- waný před wšlejšakým nábehem Nepřátelešým tak chránili / aby potom- kum zachowán býti mohl w celoští. Gesset tehdy před Přemyslem w Králowstwí Cjském s Staw Panský a Rytjšký / a hned počátek wzal

yatz se

yatz se Cjch tuto osazowal / za kteréhož řez hrdinské činy k takové wy- weyssenosti přicházeli / yakož se pak to až po dnes dle / když wždy wirtus pra- mia habet, a kdyby toho nebylo / kdežby se wždy mela náklonnost a chuť k činem hrdinským a skutkum herojským: Nam jure propter virtutem lau- damur, & in virtute recte gloriamur, cum verum decus in virtute positum est, yatz mluwgi onen wznesený Orator Rjmský Cicero.

Pro lepšy pak wysvětlenj wěcy té / počnu mluwiti o Rodu a Erbu Pa- nuw těch, kterjž od Wrsowcuw possli / a to wědomě gest / že oni s Cjchem do Země Cjské přigeli s ginými Rytji a Pány / pročes samé nemohli se Stawowé teprwa za Přemysla začeti.

O Erbu a Rodu těch wšlech kte- rjž od Hrabat Wrsowských začátek swjg magi.

Kapitola Druhá.

O Wrsowcuw, ginał Wrsowstych, z Charwátské Země do Czech hned s Czechem wneffen gest / což nám důwodně Kronyký vložugi / a mezy těmi dwanáctmi, kte-
 řiž Knežně Libussy na pomoe gednomyslně přidání byli, po-
 čten gest geden Wrsowstý / kteréhožto času / to gest Léta 720. Přemysl
 gestě w Pluznj robotě trwal, a Woly swýma Koly obyčegem Sedl-
 ským pracně woral.

Dotomně Léta 721. Hā.

get zmjntu čnj tolikěž o hraběti gednom
 Wrsowstým Domašlawowi / genž gsa Pá-
 nem welnu bohatým wystawěti a gmeno-
 wati poručil hrad od gměna swého / a wy-
 prawil přáteli swě Knežně Libussy / ge-
 stoby s ni rokowali / chcelaliby ona geho za
 Múže mjeti, a připowídal gi poklady weliké
 dáti, a hned Sto Kraw stěma sly Woluw
 poslati / na čěž Knežna odpověděla / že nes-
 ni ona toho gumyslu / aby se prodáwati mē

la, a takowan řečy Posly wyslané odbyla. A to gest došli patrny důwod /
 že ne neyprwe Přemysl wmyslil Staw Panský a Rytjřský w Czechách /
 ale byli Páni z Panuw, a Rytjři z Rytjřuw splozeni, a ti s neyprwněg-
 ťm: Rnjřaty Českými / neb Slowanskými, tuto se ne obyčegem Sedl-
 ským, ale Panským a Rytjřským osadili: což poněwadž se giž došli wyswět-
 lilo / dálegi se w Rod hrabat Wrsowstých puštime.

W Létu Waně 730. Před.

ta Rodu dotčeného / připomíná háget tě-
 mito slowy. Múž geden welnu jslný z
 Rodu Lechowu a Czechowa, řečený Wrs,
 přigda na Libju před Rnjže Přemysla, a
 Knežnu Libussy / žádal aby genu dopusti-
 li strz powoleni swě wystawěti Dum a Wea
 nedaleko od Libju / w njby se mohl s přá-
 tely a s Čeledi osaditi, a Rnjžeti y Knežně
 w yakekoli potřebe yakožto blizky Sansed
 nápomocným býti: A čemuž řdyž powo-

tili Rnjže y Knežna / wystawěl on Dwůr a Wea / kterěž dal gměno W-
 srowice.

Ta Wea řdyž giž do konce wystawená byla / těhož Roku Libusse pro-
 kratochwjl wysla s swýma Pannami na wrsel geden řečený Beyer / a tu
 gsauc obličěná Duchem wěstěm / wstáhla Ruku, a vložala přstem na Dů
 a Wea Wrsowice / řkauc: Ach Múže hanebného / kterýž spůsobí w Ze-
 mitéto mnoho zlého: Rod geho Rmen náš bude w nenáwistj mjeti /
 Synowé geho budau nasse Děti mordowati / tiž budau Krew potom-
 kuw ných wyléwati: To řdyž oznámeno Přemyslowi od Panen / poru-
 čil takowé Proroctwý napsati, a to wsse což Libusse mlawila pozna-
 meniat.

O Krotbogowi Předku tolikěž Rodu gme-
 nowaného / háget w Létu 764. w Listu pak 26. mlawý w tento smysl:
 Krotbog Syn Hostislawa Syna Wrsowa ze Wsy Luckých W-
 srowic / poslal swě Služebniky / kterjžby wyhledali Plac při Řece a w
 mjestě aurodném k stawenj Hradu. Ti přigdauc k Řece Ohře / nalez-
 li gedno přiwrsý, na němž Dum neb Hrad krásný a pewný wystawěti,
 a osadice tu Čeled a Dobytč / nawrátili se času podzymního k Pánu swě-
 mu Krotbogowi / kterýž zanechaw Otce swého Hostislawa ze Wsy W-
 srowic / gel s sluzebniky těmi k Hradu wystawenému, a radil se s nimi
 narecěš / yaby Hrad dotčený měl gmenowan býti. Zůstano potomně na
 tom / aby gměno dáno bylo Hradu tomu od Kzeměslnika, na kteréhož-
 toli přitřeffi, a s nim cožs činil rozmluwi. A wcházeli giž do prawnjch
 Wrat Hradu předpowědeného / toč Čilowěť geden jedie Obuwí op-
 rowal / gemusťo dj Krotbog. Co děláš dobrý Múže: a on odpověděl
 po starodáwnu: Postoli ptugi / a hned od toho nazwan Hrad ten posto-
 loprty: o čemž zmjnta gest y pod Klášterem Postoloprstským.

Gineho předka Rodu to

hoto nacházim také v hágla / při Létu
 Páně 787. o němžto List 31. znj takto:

Rnjže Mnáta řdyž se měl hnauti na Hrad
 Ostromec, a tam byděti vmjnil / poručil
 zatim sprawu Hradu Wysehradského
 gednomu Múžiznamenitému / genž slaul
 Řesomil, Syn Botislawa Syna Wrs-
 wa ze Wsy Wrsowic / aby on yakožto na
 mjestě Rnjžeti zanechany / wsecko pořá-
 ně spravowal a řdil. Ten času gednoho

na mjestě Rnjžeti oběslal znamenitégťy a předněgťy Obywatelě Země,
 gimžto radil / aby opowrhli Rnjže Mnátu, a gineho aby sobě wywolili /
 dokládage mezy ginyimi přěčinami y tu: Poněwadž Mnáta před Rnjžeti
 stwjm vřiká, a na Ostromecy yakožto na Paussu se tagi / že znamenj gest
 témě patrny / že se nemjní na Wysehrad nawrátiti / což snad proto čini /
 že vynawa se býti nespůsobným k spravowání Rnjžetstwj tohoto, a při-
 tom oznámil zgewně / feby se on lépe k tomu Rnjžetstwj než Mnáta hodil.
 Na to genu odpověděli Páni oběsláni, řkauc: že to čtęgi na wřázenj
 wyři té noci / ale po tichu oznámili to wssě Mnátowi / coby Řezomyl
 čimci mjni / kterýž hned bez mēstání přigel, a Řezomyla poručil giti.
 A mlawili gsau Lopotowé a Wladyky Mnátowi Rnjžeti swému / že bez
 Pána a Saudey býti nemohau pro rozličné přjbody / protož chceli ge on
 tak yak Předkowé geho opatrowati, sauditi, a na Stolicy Wysehrads-
 ké wedlé obyčege seděti / že čtęgi w Pcddanosti a w poslussenstwi seř-
 wati. To slyše Mnáta / odpověděl: že tak a negináč wedlé wille gegich
 chce včiniti / a Řezomylowi rozkázal / aby se hned před nim swým wlast-
 ním Mečem zabil / což on, přinucen gsa k tomu, učinil.

Ten řěž Gystoryk w Létu Waně 804. připo-
 míná Rohowice / Syna Hrozyslawu Wrsowce / těmito slowy: W Ze-

mi Czeške powstal. Uhor vtrnul / umřeli morními bolestmi strápení lidé y zowada / y sám Kníže Mnáta, gedowatým Wiedem gsa nakazen, dne sedmého umřel, a pocho- wán smnohými wěcmi drahými, a na ge- ho hrobě pálen byl Oheň za tři dni. Syn geho Wogen tolikéž toho času nemocný a téměř mrtvý na Ostromečy ležel / z čehož přišel strach na Czechy / aby nepowstal neyaty nepetog w Zemi / gestližeb y Wogen po Otcy svým Mnátowi umřel / zwlaště po- newad; mnozy po Knížetěm misseta welebnošti dychteli. A wywolili sobě za Spráwce a Wladare Syna Hrozyslawu ze Wsy Wrsfowic, gme- nem Rohowice / kterýž přigaw Wladarstwi počal Poddané welmi wj- stati, a přístke trestati / což spatřino y na Karsowi Synu Tlohogowem, kteréhož brzo potom wywolení služebníkem kázal swázaného ze Wsy Krce přiwesti, a hned té noci z Wysehradské Skály do Ržety wvrcey, a wázaw se w Statek geho / Dědiny bez missetání swobodně poručil wo- rati. Pro tu přejnu starší Lopotowé a Wladýky sešli se před Swin- grad / odkud; z gednomyslného sřestění poslali pro Wogena na Ostro- meč / přigimajice ge y za Kníže a Pána Czešské Země, yakožto praweho Dědice. Přigeli pak s nimi y k Wratum Wysehradským / ale Wladar nechťel ge na Wysehrad wpuštění, nybrž po dlabném wolání a třístání wyhlídl z okna, kauce: že chce prwnjho wolení před Wogenem witi, a té křiwdy ktráž se genu dge / že chce brániti. W tom gedu z Lopotuw, řečený Krosňak, Mus znamenitý a syli diwné wzaw Sektýru Bránu Wy- sehradskau náhle wyraubal / tak že Rohowice newida zbyti, musel wsta- piti, a spustil se dolu přes Jed. Za tím Lopotowé a Wladýky přiwedli Wogena na Wysehrad / kteréhož posadice na Stolicu Otcowskau / sliho- wali genu wěrnost a poddanost / a dšw než se rozgeli wessli w radu spo- lečné / a dali Knížeti za Manžetku / Banku Dceru Kwasonowu ze Wsy Zwolice / genž byla zroslu malého, ale weliké krásy.

Druhého Léta / to gř 805.

Rohowice shromáždil něco Czeledi své časem nočním z Wrsfowic a z Wichele / obra- tiw se s nimi k západu Slunce přišel až do Města Lucka / přigat gsa pokogně od Lu- čanuw dne třetího. On pak umřel magé toho se Města zmocniti / gedné noci po- ručil svým aby oblečení gsaunce w pross- wanice / a Braněmi aby po hotowě byli / ale Lučané bedliwě swého sřetili / neb gím ne byla ta wěc teyná / kterau Rohowice před se

be bráti chtěl. Pročež on wyrozuměw tomu, že prozrazen gest, w předse- wzetí swém změnil mysl swau / a zanechal toho což umřel.

Ta ráno Lučané gínat Ziatčané poslali k Rohowicowi s rozkaza- ním / aby hned z Města wysšel se wssmí swými pomocníky / gínáče, že ge y poručý w Ohře wtopiti / a což on učinil Karsowi teyně / to že se genu sta-

ne zgeres

ne zgeres: čehož se Rohowice welmi wlekl, a wygda wen, a odil po ho- rách a po lesých, hledage misseta k bydlení / až přišel na gednu horu kre- rauf sobě y hned obhlbil pro hognost Wody, a turostázal stromy petina- ti a lesy meytiti, y obruby delati / a nalezeno gest / že tu prwe naté hore ta- ké negaké Stawenij bylo / tdyž gestě oni stari Bohemowé w těch kon- činách bydleli / kterémuž říkali Břimora. Ta tom misset Rohowice s welkau pilností Msto založil / genuš gmeno dal Wladar / a dšw než by- lo dostaweno / weliké sřody Lučanum činil / chť se tím spůsobem po- mstiti nad tím, že ho z Města wypowědili / a giste říče to nesli Lučané / neb nesměli ani worati / ani sřiti / ani Dobýtež na pastwu wyhnati / po- newad; wssch z agimaj s pomocníky swými / protož sřestli je aby genu sřlný odpor učinili.

Po některém času, to gest Léta 809. opět Rohowice pogal nemalý počet laupěžníkůw z Města Wladare y od gínud, a táhl s nimi do kragi- ny Lucké / plundrugice k čemuž koli přišli / ano směl se přibhiti y k samé- mu Lucku neb Ziatči s welkau sřodau obywateluw dotčených / proti ně- mužto potomně Lučané wysšli / gehožto y přemohli / y sřodlitwě ra- něného zagali. Ale že se laupěžnicy znouu napravili, zase swjězili nad Luckými, a to statowým sřestli je y Pána swého z Kuf Těpřitelských wy- trhli, y mnoho Lučanuw pomordowali.

Mzy tím Kníže Wogen rozestlal posly po wssy Zemi Czešské / s roz- kázaním / aby wssični k patnácti dni Měsíce Dubna dali se nagiti na hra- Wysehradském / w čemž naplněná byla wůle Knížetcy, a Kníže Wogen neyprwe wssmí z takowého poslusenstwi peděkowal, a potomně napo- menul wssch / aby se na Wognu sřogili. Tu poslano také k Rohowic- owi aby na Sněm položený přigel / kterýž netoliko se neposlawil / ale Posla wyslaného poručil giti, a genu hned Zlawu sřiti / kterauž w lo- žiw do Mossny, časem nočním odeslal gednoho s ním Wysehradu / aby gi na Wrata Wysehradského Zámku powěsýl / bez wázání toho, že teh- dš wssični Páni Země na Wysehradě s Knížetem byli. Ráno od ně- kterých spatřena gest ta wěc, a oznamena Knížeti Wogenowi / kterýž hned žádal wssch sřažně, aby společně na dotčené Rohowice táhli, a geho nadutost nesnesedlnau sřetili. Osmeého dne hnuli se wssični wogenští proti Rohowicowi, a lejiče před Městem geho Wladarem / tšideti sřest dni geho sřlně dobýwali / neb Rohowice statečně se bránil s swými / až práwě nemohl žádnau měrau mcey takowé odolati. Při dobýwání Msta toho zmuzile sobě počinal neyaty Protislaw / kterýž wyskaw bra- nu / množstwj obležených swau Kasku pomordowal / a tak rozbořeno gest Město Wladar / w němto yat y Rohowice, sedíce na zlaté Stolicy / a swázaný odeslán k Wogenowi Knížeti na Wysehrad / kterýž wssmí Pa- num z takowého poslawení peděkowání učinil / a Rohowice do twrdé ho Wězení posadil / w němžto, že on weliké pohružky činil Knížeti y wssy Zemi, spowolením wssch Lopotuw a Wladýk / žiwot genu sřmrti ha- nebnau byl wtrácen.

3 Kmene předpowěděného Rohowice / possel

Blohobog Wrsfowec, a neb Blohog, Čilowit nad gíné Bohaty a nad gi- né sřlný / gsa bytem we Wsy řečené Wrsfowa / nedaleko od gradu Ka- dostinu / auhlawnj Těpřitel Swětlu tu bydlel sřyho: Ten času gednoho

wyslal

pausiti/ připsugice tažowan wstetečnost mladosti geho. Powolil k tomu Rnjze Boleslaw / ale po malém čase opět strz Slezsko přiwedl Lid na splun-
drowání Pomezí Polských.

3té přičiny rozhněwal se Boleslaw Chrabry / sebral Wogsko na po-
spích, a pospíšl za Czechy / aby ge mohl w své Zemi zastihnauti / w čemž
kdýž byl zmeyslen / pogal k Wogsku swému y Slezsky, s nimižto mocně
wrchl do Czech / Zemi w sýř y w dyl plundrowal / Zámky y Města někte-
rá mocy / některá strz poddání opanowal, a Prahu Město neyhlawnějšy
y Wyšehrad, na kterémž zawřený byl Boleslaw s Synem Jaromírem / le-
žic před nimi dvě Lét / pro hlad ku poddání přinutil / mage w tom wšem
dobré pomocnity Wrsowce / jako Rochara agině. Přissel pak do Ruk
geho Boleslaw / kterémuž poručil Oci wylaupiti, aby wíce protiněmu ne-
bogowal / Jaromíra Syna geho dal Wrsowcem pod stráž, a ustanowil
Mladše nad Zemi Českau, a při něm něco Polaků / něco Czechů za
nechaw / odgel spátkem do Polsty.

To^o času dostal tolikéž Boleslaw Chrabry Woldřicha druhé / Syna Bolesla-
wowa od Gindřicha Cysáře / kterýž zaneprážděn byl Wognau Grantkau, a po-
zitaw geho pokoru, w kteréž trwal gsauc pod stráž / netoliko ge propustil
ale ge y lidem y penězi dopře opatřeného do Czech odeslal / obawagie
se aby Wrsowcy wjru nezmenili, a Jaromíra nepropustili / genžby znouu
bog začiti mohl. Věcniw tehdy přijahu Woldřich Boleslawowi / že do
smřeti s nim w pokoji trwati bude / gel do Czech / a hned Jaromíra oslepil
dal / aby nemil žádné překážky w spravování Země / kterýž již se byl w Ot-
comské Panstwi wázal / jakožto od Wrsowců propustěný: neb oni oba-
wagie se Wldřicha / wypustili Jaromíra s gistými weyminkami / ale yak
zvěděl že Wldřich w Ruce Krále Boleslawowa přissel / neginače smegšlegic /
gednomi je rozkázaním geho zabízen bude / hned se snažili o bezžiwoti Ja-
romíra / wšak w tom wůli swau nenaplnili / neb Pán Bůh byl ochráncem
geho / yakž obšyrně o tom napsáno gest pod Erbem Panu Berku z Du-
bě a z Lippého.

Gestě ani w Létu 1019. nemohli se Wrsowcy w Srdcy swém vpo-
giti / nýbě wždy po Rnjsetstwi dychtice, častokráte se scházeli na mjsa
sobě vložena, jako po Twrzech y po lesch, a měli raddu společnu / yakby
mohli Woldřicha sešfym Rodem geho zabladiti: wšak před tím žůstali
na tom gednomyslně / aby neyprwe Město své Lithoměřice pevnými
zdmi ohradili / tak gestližby na ně negatá těžkost připadla / tu aby mohli
Rnjseti odpor věciti / o čemž o wšem dobře wěděl Wldřich / ale jako
Pán milostiwý wšcko snášel trpělivě. Rněmu času gednoho přigel
na Wyšehrad Sýba Wrsowský / Muz nadewšecky gině z Rodu toho
spanilý a kratochwilný / žádage aby k němu přigel do Strážowic / že chce ge
yakožto Pána swého poctiwě cti / ale Wldřich rozmážíw mnohé přede-
šlé přehody / kteréž se od Rodu toho předtím geho daly / věcil Sýbowi z
té dobré wíle poděkowání / kterýž srozuměw tomu že y Rnjsete gest w ne-
důwěrnosti / odgel přeč, a to což mu se přihodilo na Wyšehradě, giným o-
známil. Mězy nimiž Wrsowec gedem gménem Brzslaw slyše to / dý:
Bratři milý sám ya chey té česty pohledati / že Wldřichowi nasse krmě ne-
chutně ale y předsławě musy býti.

Léta 1031. gedem opět z Wrsowských gménem

Přeslaw

Přeslaw / žádostiw gsa Rnjsetstwi Českého půwodem Rocharowyni a gi-
ných Wrsowcůw / vmjnil zabiti Rnjze Břetislawa, a gsauc w Morawě
blízko od Welehradu / dlaný se tu čas pokrýwal, hledage přístupu, yakby
mohl skutek ten spáchat / a proto y mezy Sedlaky, y w lesch bydlíwal, ged
nom aby wynalezl čas a mjslo přihodné k vyplnění předsoweti swého.
Oznámeno potomně Boleslawowi / že šest Osob po lesch a gruntech Rnj-
setech chodi, a někdy vycházegice po gednomi zase se do lesu skrýwagí /
protož rozkázal on takowé spehere honiti a zginati / ale Přeslaw welmi
pilně swého hledel / neb yak spatřil gždne a pěšy zdaleka, hned vtečením so-
bě poradil: Tě méně gedenz služebníkůw geho polapen / kterýž na trá-
peni wyznal wšcko, yak gest Přeslaw Břetislawa buď teyně, buď zgewně
vmjnil zamordowati: Což znáti dal Břetislaw bez mešťánj Otcy swé-
mu, Woldřichowi Rnjseti Českému / žádage aby pilen byl toho, mohliby
ten ankladník chcen býti. Tě bylo to teyno před Přeslawem / gemužto
dal raddu Rochar / aby se obrátil k Cysáři, wzkładage negakau žalobu na
Woldřicha a Břetislawa. A přihodilo se toho času / že Hornicy na Gilo-
wém wrchu kopagice, welikau hognost Zlata našli / a přepálené podá-
wali do Komory Rnjsetey / a tudy měl Přeslaw přičinu k osočení Břeti-
slawa y Woldřicha před Cysárem Kunradem / neb to wše gemu Přeslaw
předložil, dokładage y to / žeby množstwi Centnýřů Zlata bylo w Komore neb
Wokladnici Rnjsete Českého / pro přičinu tu, aby w čas přihodný zbera-
za ně Lidu množstwi, do Německé Země s nim se obrátil / a tu hognosti
Zlata pozdwižen gsa Wldřich že nic giného nepřemyslí a negedná s Ra-
dami swými / gednomi aby mohl Cysáři z Magestátu Cysářského zřaditi /
Cysář dal w swém Srdcy mjslo řečem předstawěným / ač byl pokoge ni-
lowit / wšak aby Cysářské důstognosti nepotrati, Lid zbírati rozkázal /
a pokog zrušiti, ačkoli k tomu nemil žádné důležite přičiny. Hned potě
Přeslaw seznámil se s Ottonem Zrabětem / dáwage raddu těmž aby gemu
Cysář dopomocen byl k pomstě té křiwdy, kteráž se gemu stala od Břetisla-
wa Syna Woldřichowa Rnjsete Českého / od něhožto neshofným spůso-
bem Dcera geho z Kláštera wzata byla / kteréžto raddy Otta vposlechl, a
hned nemešťal Cysáři žádati snáznými prosbami / aby w té wčey od ně-
ho nebyl opuštěn. A tak wyprawil se Cysář s Wogsky do Czech yakž
oznámeno při spisowání žiwota Rnjsete Břetislawa.

Léta 1050. Polacy činili škody Břetislawo

wi okolo Kladka, o čemž on mage spráwu, hned bez prodlení poslal k Ra-
zymjrowi Králi Polskému dva statečné Rytjše / gmenowitě Zorssowce
Buwowské / a Kunslawa z Krasňowic, aby zapowědel Wogákum swými
takowé škody činiti / a Razymjr jakožto Král spravedliwý a pokogný
pilně se wyptáwati poručil / kteréžby byli toho přičinu / y nalezeno ge / že před-
ní půwodowé to^o skutku byli Wrsowcy / a obzwláště Bořimjr Wrsowský
kterýž s některými Cze: a Polá: takowau protinyslnost Břetislawu spůsobiti /
a ty Razymjr rozkázal giti / a při přitomnosti posluw wyslaných zwěše-
ti, a Bořimjra neywegš nad nimi / gchžto wšech bylo třidceci sedm.

Otom kdýž se dowěděl gini Wrsowcy, obzwláště Wozylaw a
Wšemyl / yak hanebně Swrce gich v Krakowa oběšen gest / sešli se we-

Spolek, a rokovali o tom, jakby se mohli pomstít, neb nad Kazymírem
Králem Polským, neb nad Břetislavem Knížetem Českým, a neb nad
Syny jeho, neb aspoň nad Hořeslawcem a Kunislavem / kteříž byli o
tu věc posláni od Břetislawa k Králi Polskému. Ta slytá gegich radda
wygwená gest prostředkem Mladence gednoho / ale Břetislav pro gine
pilné přejiny a zanepraždnění mnohá, nemohl na ten čas Wrssowcem w
cestu wtročiti. Hágel w Listu 121.

Bolemir Syn Slawo.

nořsu z Měřta Budče, rodem Wrřřowec /
Lěta Páně 1071. Pořlal k Rnřřeti Wrati-
řlawowi / prošě, aby gemu dal Sěřřu řřaw
Onořlawu za Manřřelku / řřerěmuř odpowě
děl Wratiřlaw / poradiw řě s Bratřř a s
Onořlawau, řě toho řřiniti nechce / poně-
wadřřby tim Řod Rnřřetěy byl pořřřřřřř
a zlehčěn / řěchot řě Polemijř nāřřamně roz-
hņřwal / a powořlaw řřě Řodiny, řředlo-
řil řřřem opowřřemij prořřby řřě, a wzbuzo-

wal Srdce gegich k politowánj / genužto oni tekli : Neschátná gšau
nasseho Rodu gednánj y wšselikteraká předsěrozeti / widi se nám za do-
bré, aby té Rněžny zanechage, ginau sobě oblibil Manželku / pro kte-
raužto teč litěgi se Polemjr rozhněwal / a zanechaw těch Přátel, powo-
lal k sobě ty / kteréz znal býti Wratislawowi newelmi náchýlné / snj-
mižto tak gednati počal, yakby mohl Wratislawa o žiwot připrawiti.
To ač se teugně gednalo / wšak předce přišlo k wšsym Wratislawa Rnj-
žete / kterýž časú pohodlného poručil gjeti Polemjra, a do tmawého
žaláře wsaditi / w němžto wyptaw se skrz trápeni na wšsedky Nepřátelé
swé, y ty kázal zgjmati / gjmžto wšsem železem horkým Oči dal wylau-
piti, též y Polemjrowi / kterémuž jako neypředněgššmu půwodu y Nos
vřezán gest. Gini pak Wřšowcowé radowali se z toho / že gšau nepo-
wolili k tomu, k čemu ge někdy Polemjr nabaďal.

W Létu Páně 1100. při Slawnosti Božího Narodzeni / Knjze Břetislaw byl Dworem we Wsý řečené Stebno, a tu časů gednoho sedie při Obědě / řekl k gednomu Lowcy, genž byl seděl za čtvrtým Stolem, takto: Slyšissi ty Zagný Lukato / co ty mněš že já newim / že gest kdos mezy wámi kterýž mne chce zabiti? na to Lowec dý: Nedegž toho Pán Bůh Knjze milostiwý, nechť neodpaussti twé Oko takowému neschetníkú / nechť gest ten prwe zabíe a na sto kusůw rozselán / kterýžkoli tak aukladně zacházei mjiní. Odpowědělo Knjze: Ach dobrý Muži / žádný toho wgi nemuže, což gsau mu osudowé spůsobili. A když bylo w ten den před Vigilií S^o. Tomáše / Břetislaw tím raněgi poručil Kaplanu Mšsy slawžiti, a po wykonání té, gel na low, na němžto welmi se opozdil / protož wyšly ge^o w cestu časem wečerním ze Wsý s Lucernami a pochodněmi / mezy kteréz se přimysli Lorek Wrsowski z náwodů Božega a Mutiny, mage meč w bohu připásaný / a tě hned vhodil z lucistě Knjze Břetislawa pozadku

w zedow, tak až druhau stranu Stěla pronjela, a Břetislav z Koně
 dolu vpadl do Bláta / kteréhož přisogjey na poli mrtvého vytáhasse
 Stělu z Těla zdvihli. Po takovém skutku Lorek oddal se na běh s
 Koněm, a pospichaje s rychlosti, vpadl do yakés rokle hluboké / kteráž
 byla Woda hluboce wynilela: žádný newj geflize se tu sám zabil Ru-
 kau swau / čili genu Mlec wypadl z Posswy, a on na něj s přjehody wra-
 woral / neb gě byl w Bějcho prebedený až na strze, tak že mu wsecky stře-
 wa vypljnuli: Tomu potomně šial Zlawu Syn Bilchwalum Muž
 Rodu znamenitého, a Rytjě práwe šuffený.

Rusje pak Bietislav tu celau noc y celý den welkau trpěl boleš / vždy
Krausseným srdcem k Pánu Bohu wolage , a druhé noci když gi
Krauti spřivali gsa w Rukau Rneššch / Dusly s dobrau paměti a s nábo
ženstvom wypustil , gehožeo Tělo hned wzezo do Prahy , a pohřbeno na
Grade Pražském na Archowě při Kostlu S^o. Wíta / tu kdež byl sobě
někdy Pohřeb obližil. Tu potomně Sestra geho Lidmilla dala vdeš
lati Sklep , a Kaplu we gměno S^o. Tomáše , kterauž placy gistými obo
hatila / tak aby každého dne w ni Mše za Mrtwé Lidi slaužena byla.
Dotčeného Lorka pozůstawagi Potomkové , a ti se w čemto welku gme
nugi Lorečjmi.

Mezýmín Božeg a Mutina wědauce' šepo zahynuti Břetislawa Rn-
žete Bořiwog na Rnšetez Stoliez posazen/ nawrátili gšau se do Czech a
poslali k Bořiwogowi své Posly/žadagice od něho milosti, kteréz zwa-
ženj radd svých přigal na milost/ wšak yako w čas potreby, a nawrátil
Božegowi Město Žatec, a Mutinowi Lichoměřice.

Cēta uos. narracowal se

Swatopluk Kníže Český a Vher do Czech/
a nymžto wygřiděgicym z toho Lesu genž
gest za Litomyšl/ potkal se Wacek a Mluti-
na, winssagie ssstati a zdrawi Knížeti Panu
swému, který ad Srdce měl roznyčený/ wssak
předce wřazowal Twát weseleu/ y děkowánj
činis ochotnosti. To° dne třikráte radili Pře-
tele Mlwinowi/ aby se z Czech odebral/ gináče
že Oči neb do konce y Žiwot strati kterážto
wyystrachu měl Mlwinina za posmích/ křauce:

Tent to Maj skutečný který přichodý letavým Srdeč rozvažuge, a smrti se strachuge. A když čas večerního přigeli do Města Wratisslawi, gení gest půl mile od vysokého Města / Rukje Swatopluk noclehomal na Zradě přetémž Měste perwně obhrozeným, a ráno rozkázal powolat se wssch Radu swých do gedné woliké Swětnice / onjnikto y Mucina přišel. Naposledy wessel mezy ně Rukje Swatopluk / a posadil se na jednom spalku wpedle Ramen zapálený hůwem, kdež spattiw Martinu, otewtel usta swa a řekl: O Kode neschlechný / páns Bohu y wssě lidě obzřdný, kterýž pokogně žiw býti newmíš: O neschlechní Synowé W:slowcowi, a Nepřátele aublaw ný Rodu Rukjetého. Zdaliž mniše že mni e paměti wysslo / to co gswatowogi Předkové Předku mému Jaromírowi učinili když ho swázaného na Zem položili / Roční přes něg skakali, a k něg potomně k Dubu přiwázaně wako k cýli šleleli. Což yá newjm, což se přihodilo Bratru mé? Břetislawowi? Toho gswy ty a Bratr twůz Bo'eg ankladně smil zamordowati. Což wám

včinił Streye mŭg Knjze Bořiwog / genž strz swau dobrotiwoſt potog. e
Zeny ſprawowal, a wſſecko wam t wſili činił / a wſſať ani pro tu dobroti
woſt nemohli gſte zanechati gednání ſwých / nýbť y mne gſte proti němu
naſazowali tak dlanho, ať gſem muſel waſſym nevpřimným Rad dání mŷ
ſto dáti. Znam to před Pánem Bohem je gſem neſluſſau wěe včinił, a
w hřích těžký tudy wpađl / poněwadž gſem geho newinného, an nie proti
mně nejpůſobil, z Knjzetſké Stolice wyſadil, a ten ſkatek těžce mē Erdee
trápi y trápití bude až do ſmrti:

Slyſſte geſtē, moři wſnŷ Pŷátelē, coť geſt wiſe ſpáchal tento Syn
neprawoſti / kteréhoť gſem, táhnauc s wánu do boge, na mēm miſtē zne
ſkawil / porańcege / aby ſ pilnoſti ſprawowal Zemi Čieſkau w nebytnoſti na
ſſy, a on yako dobrý Muž wygeda na low / gečáſem nočným do Poľſky až
do Wreſſecka Swiń / kdež ſgwoſſy ſe s ſwým Streycem Nerwogem, roko
waki ſpolečnē / yaby mne mohli o Knjzetſtŷ toto připrawiti, a zůſtali na
tom / aby muē žiwot, wěrnē neb newěrnē / teynē neb zgewonē odňali.

Ledwa domlawil Knjze Swatopluk / toť wſſiční včiniłi hlučné re
ptání proti Mutinowí, a tím wiſe Swatopluka t hněwa popudili. Pro
čez mage ſrozumnŷ s katy / wyſſel men, hlawau na ně poťynur / kterýž ne
nadále ſe na Mutinu oboril, a ſialí genu hlawu ſeterau třetj ranau /
tak yatký byl Swatopluk poručil.

W tu hodinu / y w tēž Swětenicy zgimání gſau Bratři wlaſtnj / Syno
wē Bořika / Vnēſlaw a Domaſlaw / tēž y dŷca Synowē Mutinowí Sa
morod a Lidomj / kterýnžto wſſem tak yal Mutinowí žiwot wkrácen.
To ſpatřiw gedem z ſlužebnikuw Mutinowých gménem Hněwſſa / wtekl z
Meſta do Leju, a ſlužebnicy Knjzety w potách za ním / kterj geho w tko
wi yakémſ pochytili / neb ho čerwená Sukně prozradila, z daleka barwu
wrazugic / a přiwedli před Knjze / kterēž rozkázalo genu hued ſios wřezati /
Oči wſlaupiti / ano y wſſečy z Rodu geho, ſtaré, mladá, y Dičky poſynati,
a ten wſſečeren Rod wyplemeniti. Tu obrátiw ſe t pŷiſtogejym takto
promluwil: Toto wám prawim: Bdo chce miloſt mau mŷti / muſy ſe we
dlé rozkazu mēho zachowati / kdožtoli zabige Božege a Syna geho / ode
mne záplatu hognau wezme / a mŷmo to / y dědicwi geho naň připadne.

Pro tu řeč bez meſſtání wſedli na Kouč / Wakola / Žetmánek / Kraſŷt
a gini muozy / kterj po wſſy zemi běhali / aby ten neſſiaſtný Amen wyko
řenili. Božeg čaſu toho bydlel na ſwém Hrabſtŷu, w Meſtē Libicy / aniž
co wěda o neſſečſti ſwém / počal tehdaž obědwati s Synem a s Manželkau,
a w tom pŷiſtaupiw t němu ſlužebnik / čekne: Pane / několik Gŷzdných ſem
t Zámku gedem bez pořádku, a poſpichagi welmi / ſnad by neſſkodilo Mo
ſtu pozdwižnanti. Odpowěděl Božeg / nečieba toho činiti / rozumnim to
mu je naſŷy gedu z Wogny: Geſtē nedořečl to, a Kraſa Dweře otawel bley
ſkage s Mečē dobyčyma ztřel / kauce: Atyo tu neſſlechetnjce genž gŷy Tu
mana zabil bez přičiny? Ta to wywſtaw z zůſtoli Syn Božege / Borut
dj: Coť činiſte Bratři milj / geſtliže geſt rozkázano abychom byli zgimá
ni / nepotřebi takowého hēmotu ani Zbroge / coť než dopowěděl / Kraſa ho
Mečem promiſſil y Otce geho Božege / gegichſto Těla po rozebrání Alj
uotuw do Jámy gſau wřzená. Muozy tím ſpůsobem z Rodu toho teh
daž byli zahlazeni, a to ani negednoho dne / ani na gednom miſtē: někteří
na Pražſkém Rýnku ſtinání / někteří na Petříně a ginde / zahubenj / mezy
ajmŷſto take přiwzenj byli dwa Synowē malý Mutinowí / Miloſlaw a
Wſemyl / Dičky krásného wzeženj, kterēž tdyž Kat z wozu bral na Rýn

tu Pražſkém / gednohokaždého pod paždí nelitoſtiwē / wolali plačiwē na
Macku aby nedopauſſečla gich odneſti / ale Kat bez meſſtání wſtřel do
gednoho každého Tuž proti Erdey, a geſtē ſe ſtrogil hlavy gini ſeteran
ſtinati: čemuž ſe diwagice lidé, wſſiční od tak hrozného diwadla wtekl / ne
mohance ſneſti tē ohawnoſti, kterā ſe y nad newinnými promozowala. Si
ni z Rodu toho genž byli pozůſtali / rozprchlſe, gedni do Vher / druzj do
Poľſky, a gini ginam. Drahého Roku nie ménē Swatopluk zamordo
wan od gednoho Wreſſowce / tak yatký powědēno w poſlaupnoſti Knjzety.

O Janowi Wreſſowcy / w

Lětu 1110. a Liſtu 161. w Hagta zmjnta gi
takowa: Miſyce Lědna Čyſar Gindrich ſe
bral Wogſto kterēž wyprawil do Čech, před
ſylage před ním dwē Alargt hrabata / Depo
ta a Berengara / kterēžby powědēli ſlowem
geho Bořiwogowi a Wladislawowi / aby po
toge neruſſyli, a přitom aby Bořiwog / Wla
dislaw / Biſkup Žetman / y Wacław Syn
Wigbertu / přigeł t Koľcanum tē Dworn
Biſkupſtŷmu / coť on tak včinił. Tu hued

bezruſſeho wyſſyſſenj poručil Čyſar Bořiwoge, a Wacława Syna Wiga
bertowa giti, a nawracugic ſe Domu / Wladislawowi do Prahy geti poru
čil / y t y wſſečy zgimati, kterj ſe ſtrany Bořiwogowē přidřeli / z nichſto ged
ni z mordowanj / druzj oſl. peni / gini Stat. kow, a tēk tēti ſiojre zbaveni.
Mezy tēmi počem gi Jan Syn Liſta / Bratr Gežku z Rodu Wreſſowſkých
genž byl pen. knutim Wacławem oſlepen / y wřezánim Noſu w Twari
zohyžden. Někteří před takowém wřutenſtŷim wtekl t Sob. ſlawowi Sy
nu neymilá ſŷy nu Krale Čieſ. ho Wratſlawu / genž byl na ten čaſ při Knj
zeti Poľſ. m. Boleſlawowi.

Při Lětu Váně 1114. na

cházym zmjntu o Božegowi Wreſſowſkém /
kteranž Hagel w Liſtu 163. činił t mŷto ſlo
wy: Knjze Otca budaw gŷ ſwobodný, we
dne w noc rozmeſſel o tom, aby potog zdr
žel s Wladislawem Streycem ſwým, tak
yatký ſe byl tēmuž zapſal / wſſať aby ſe pom
ſil yatký bude mocy neſlěpegi nad ſwými Ne
přáteli Wreſſowcemi / kterj ſwadice gey. s
Streycem, wprawili ho do Wřenj, a tdyž
w něm byl / ſwými křiwými řečmi čtěl ho

o Oči neb o Žiwot připrawiti. Miſyce tehdy Mage w čaſ přihodný ka
zal giti Božegka A nuža někdy Božegowa, y Swagra geho / genž měl
gméno lehlý Wacel z Rodu Wreſſowſkých / kterēžto obadwa dal horkým
železém oſlepiť.

Lěta 1123. opět nowa newole wjeſſla mezy Knj
zaty / Wladislaw namluwen t tomu od Wreſſowſkých, ſebrau Wogſto pro
ti Sob. ſlawowi / táhl naň ſynē, tak že on před ním ſewoſſenſi ſwými z
Morawy muſel wſtaupiti: Pročez rozdělił Wladislaw Zemi Morawſkau /

geden dyl gi dal Konradowi Synu Litultowu / a druhý dyl, kterýz měl Oldřich Bratr Litultu, dal Ottowi Bratru Swatopluka. Soběslaw pak aby se uwarował hněwu Bratra svého / gelť Cysari do Měchu / žáda gic aby mohl zase mocy Cysarstwu k svému dědictví býti nawrácen / ale že peněz neměl / málo při Cysari obgednal / protož obrátil se do Srb k Wighbertowi, s nímžto bydlel šest Měsíců / až se zase nawrátil do Polstky k Boleslawowi / kterýž geho wděčně přigal a lastawě, tak jak přigal y Sfeffan Král Vherstý Dceru swau, Manželku Soběslawa / kteráž také neswěděla se k tomu gihému / gednomť Otci vtecti. — Gine mnohé činy předtím Rodu toho byli / kteréž připominati tuto zanecháme / neb o nich w Bronykách Českých obšírně napsáno. — Tynti jak od svého předsawzeti pustili, a s Knížaty se smjili / z těch následujících snadno se bude mocy porozuměti.

Roku Božjho 1183. Frydrych Kníže mage

dobrou naději že potog miji bude / počal Prahu snažně rozšřycowati mnohým a rozličným stawením, na žádost Manželky své / ale w té práci za dan od Cysare aby k němu přigel / což on učinil jakožto poslušný. Mezi tím Wáclaw Kníže Syn onoho starého Soběslawa Syna Wratislawa, a Oldřich Bratr tohož Wáclawa, sebrali mnoho Lidu chatrneho z Vher / z Morawy y z Polstky / s nímžto Prahu nenadále oblehli / kterýmiž stála na odpor samá Kněžna Alžběta, swolagie Lid Pražský, a Brány y Zdi Městské pilně opatřiti poraněgie. Lid onen chatrný ušloraal o to / aby rychle Prahy sturmem dobyl / ale Pražané statečně se bránili, že jim ta chaja nic nemohla ublížiti / ač pil třetjho Měsíce obležen byli.

W tom Frydrych rozěsal Posly k Přátelům a přitáhl rychle do Čech s nemalými hauffy Lidu rozličného, a Leopold mladý Kníže Rakenský z druhé strany / a dříve než tito k Praze přitáhli / Albrecht Arcybiskup Salcburgský, genž byl y Proboštem Melnickým, s lidem swým Českým na poštěch shromážděným, giž byl Wáclawa a Oldřicha od Prahy odehnal.

Czwrtého dne potom přitáhl také Kníže Frydrych y Leopold, a položili se oba před Prahou / gichšto slyš znamenagice, Páni Čeští, odstasovali od Kunrada, a slybili wěrnost a poslusenstwu Frydrychowi / kterýž powolaw svých wěrnych / s radou gich, a s dobrým wážením / poněwadž se giž Syna přiblizowala, zadřel Lid onen pospolu, a nerozpustil ho přes zymu.

Času tehdy Jarnjho / Frydrych rozważiw tu nezbednost Kunradowu, Lid onen wyprawil do Morawy na záhubu Kunrada Streyce / kterýž také mage Wogsko shromážděné z Vher a z Morawy / vmjnil se brániti. Z čehož se nemalo vletl Frydrych, přemegšleže aby Lid geho nebyl porazen / a obawage se obzwláště za Přemysla Bratra mladšjho / genž byl nad Wogškem tím za Heytmána ustanowen.

Ale w tom myšlenj potěšili ho nowiny wděčné / žeby totižto nřgaty Ratibor, z Rodu Wršowstých, Nepřitel někdy Knížat Českých / Lidu mage z Polstky a z Sléška rozličného weliký počet / táhl do Morawy Frydrychowi na pomoc, pro žádnau ginau přičinu / gednom aby tudy milosti při Frydrychowi dosáhl. — A giste potěšen byl Frydrych z toho / ano y to mluwil, gestliže šřz pomoc od Ratibora Wršowce učiněnan wprizřstwj obdrženo bude nad Kunradem a Morawany / že chce snjm učiniti swlawu a potog

wěčný /

wěčný / o čemž giž dobře wědel Ratibor Wršowec.

Poněkerém času oznámili Frydrychowi Poslowé, co se w Morawě dalo / jak welikých šřod Wogsko geho zdělalo okolo Znoyma, a zwlášť Wogacy Ratiborowi, a jak se on sám hrdivský chowal proti Nepřátelům geho. Tiedlaubo potom hauffowé wyslali po splundrowání Morawy a podmanění / nawrátili se spáčkem do Čech, a Ratibor Wršowec s nimi / kterýž wšelikau Kořst wzatan před Frydrycha položil / ale on nic z nj neschtěl přigiti / nýb učinil podekowání Ratiborowi z pomocy té kteráž gemu spůsobil. Tu některj z Panow učinili swlawu mezy Frydrychem a Ratiborem y mezy wšemi ginými Wršowcy / kteráž Kníže Frydrych Ma gestátem swjm potwrdil, genž byl psán w tyto slowa.

Ad Frydrych Kníže Če

stě, a Wladar Wlasti Morawské / až do končin Vherstých / wyswědčujem o wmluwě s Rytji a Zrabaty Wršowcy, s radou a wšilinných wěrnych, o wšecky různice a nesnázě / kteráž gsau byli wzešli mezy Předky našimi, Knížaty Českými a Božegem / Rochasem, a Janem Tistau Wršowcy / o wšecky mordy a bezhrdli z obau stran / kteréž gsau se zběhli, aby na wděné časy gim Wršowcům od žádného z Poddaných našých / ani potom

ných Knížat a Wladarů Wlasti České a Morawské sponunána nebyla / pod šracením hrda.

A poněwadž Ratibor Wršowec udatný Rytj / gsa nám wřazan za Wůdce Lidu do Wlasti Morawské / swým wřipem a Božím gednáním nám dopomohl, že gsme bog obdrželi / a Morawu k Čechům připogili / gemu, geho Rodu, y Potomkům geho, dwe Sektory Bradacice dali gsme na třetj přeložené w modrém poli, a na Helmu též dwe / čymž spůsobem přelozěné, a dwe Řižla Orlova aby nosyli na wděnanu pamět / a šrad náš Prým gemu gsme za geho Mužstwj přidali / aby s Němcy Bawory žádného stání nemili. Na pamět té wmluwy / wděnanu swau gsme Pečetí tento List upewnili / kterýž gest wydan z rozkazu našeho / počtu Let 1184.

Potomně snažně počali slaušiti Knížatům a Králům Českým / niyatiž na starodáwné Předky svých předsawzeti nespominagice. Měli pak Pohřeb y wě w Klášterě Postoloprstském / což wyswědčuje List gim daný z tebež Kláštera / kterýž psán gest takto.

My Jan z Božjho smilování Opat / Jakub Probošt / Bušek / Matěj / Jan / Petr / Mikuláš / Aleš / Bratři starší, y wšestkeren Konwent Kláštera Panny Marie Postoloprstského, řádu S^o. Benedykta / wyznáwame wšem zgewné Listem tímto y swědčíme, kteříž ge y wřzi, neb čtaucy šlyšeti Gdan / že Sektowé Drození z Seděie Pohřeb y gich Předcy magi w našem Klášterě. Ciemuž na swědomi Pečetí našewlastní k tomuto Listu gsme přitřili / genž gest dán we Czwrtek před Tieděli Invocavit. Léta 1320.

Knihy Kostela Bražského okolo Léta 1388. připominagi gednoho Wršowce / kterýž darowal k Kostelu w Mnichowě pil druhé Ropy platu ročnjho awěčného.

B iij

W ten

W ten čas když gšem stavto Rnhan pracowal/ziwi byli Páni Sekera
tométo:

Adam Sekerka z Sedčie a na Hofsticích.
Baltazar Sekerka z Sedčie a na Woleticích.
Sabian Joachym Sekerka z Sedčie.
Krystoff Sekerka z Sedčie a na Měcholupích.
Wladislaw Sekerka z Sedčie a na Wodolině Wodě.

O tom Rodu na rozličných místech zmínku nalezněš.

O Braginách Polských gšau Rodowe

wzáctní/ kterýchž oduť tolikéž swúg počátek protazugi / cotíž od Jana neb
Gejka Syna Tisy, kterýž zamordowal Rnise Czeské Swatopluka / začej
byl hogně darowan od Boleslawu Křiwostého, a tak wyprawugi Priuile-
gia, že neyprwe dostal Semikowice / Lipník / Brosečin / Bugomilowice /
Strožau / Zelečin / Dilow / Wroćice a gíných Wsý mnoho/ kteréz Potom-
cy až po dnes w držení swém magi yz nich se gmenugi.

Imbram genž se psal z Semikowic / od dotčených Předků psslý /
měl dwa Syny Stechněwa a Bohuslawu / Stechněw měl Wes Semikowic
ce w držení s gínými, a Bohuslaw měl Radossowice.

Mikuláš Bokša Syn Bohuslawu a Wnuť Imbramu okolo Léta
1441. w Whých za čas dlouhý w správach Rytířských trwal / beywage
w částých bitwách s pohany, gemušto potom dáni bylíněteti Zradowé/
yako Ramenec Terebes / kteréz když umřel Wladislaw y Ludwik, on také
opustil / nawrátil se do Polsky, gehošto Potomecy pissi se Radossowský-
mi z Radossowic.

Clanerus Slezák Léta 1320. byl Biskupem Krakowským toliko za
ssst Let a tolik Měsyců: wzat na tu Stolicu/ po Muskatowí gšauc
Děkanem Krakowským, a měl Zboží své na Slezsku/ neb tehdaž Slezsko
přináleželo k Polskému Království/ konfirmowan od Jana 22. Pape-
že/ posvěcen skrz Janislawu Arcybiskupa Gnězněnského w Ležicy fuit
Vir magnae probitatis, qui multas constitutiones Ecclesiasticas, saluberris-
mas & utiles, juxta quas Clerus Diocesis Cracouiensis in hanc diem regu-
latur & regitur, edidit. Ten založil Chtát S. Markéty w Zakrystigi /
kteremuž odowzdal Wes Pečenigi gmenowanau s desátky y w Biskupst-
vých: Ten tolikéž rozssřil Kofel Krakowský / a z Biskupstwi Kra-
kowského podán gša na Wratislawské/ žiw byl let 15.

Těhož Erbu a Rodu byl Stanislaw gmenowaný Wo-
trombka Weywoda Belský/ o němž Cromerus lib: 28. circa annum 1475.
zmínku činí, a od wegš gmenowaných Předků pssli také gini Páni
mnozy/ yako:

Páni Goslawští.
Páni Regowé kterýchž se pissi z Daglowic.
Páni Odechowsští w Přemyský Bragině.
Páni Klomničtí w Serackém Weywodstwi.
Páni Rychowsští tam též.
Páni Klobukowsští tam též.
Páni Chocynowsští w Sandomirském Weywod:

Páni

Páni Gramácti w Sandomirském Weywod:
Páni Gorličtí w Pzanském Kragi.
Páni Zrowští w Poznańském Wey:
Páni Domarotowé w Opatowa w Sandomir:
Páni Mědwěcti tam též.
Páni Cechowsští kterýchž se gmenugi Jenkowé.
Páni Chomentowští w Lwowa.

Ati wssickni od gednoho Předka pssli, a gini mnozy kterýchž se tuto ne-
gmenugi.

O Erbu a Rodu Loreckých kte- rýchž s těmi Wrsowcy w gednom Bratrstwi proti Rnizatum býwali/ tak yť se to weyš doložilo.

Kapitola Třetj.

DVbravius libro 10. Historiae
Bohemicae, w Listu 82. připomí-
ná Předka Erbu toho weliký a
možný familie, wssak proto/ že
Wrsowcem pomihal proti Rnžeti Bie-
tislawowi, z té mřy geho Wrsowcem bý-
ti mřnil/ kdež on tak, o tom w tento smysl
mlawí: Breui tamen post, Vladislao ad-
ucta valetudine grauitè laborante, in Polo-
niam est reuocatus. Ex Comitibus ejus no-
bilibioribus Lorecus tantum VVrsowicenis

in Boemia substitit, literis Bosegij & Mutinae exulum detentus, ut habe-
rent per quem Bretislao insidiarentur, bonaq; ab eo intercepta recupera-
rent.

Wspomíná List potom
Soběslawa Rnžete Předky těhož Erbu a
Rodu psaný 1128. kteréhož obnorení od
Frydrycha Cysáře se spatřuge Léta Páně
1462. těhož maš Kopigí slovo od slova
wypsanau těmi slovy:

We gmeno Swaté a ne-
rozdilné Trojice Amen. My Frydrych
z Boží milosti Rijnský Cysář/ wždyž Roz-
nmožitel Rijnse, Vheřský/ Dalmatský/ Char-

watský zc. Král zc. Rakauské/ Sřeršké/ Rorystanské / a Karnyolské Rnže/
Pán Markhrabstwi Slawenského a Portonaonis / Zrabě w Habspurtu/
w Tyrolu/ w Ferretu/ a Roryncu/ Margtrabě Burqawské a Landtgraba

be Ljace

be Eliade/ Oznámugem a wyswědugem, braddau a wůli nassych wě-
ných milých tímto Listem; wšsem, že gsau před nás předstoupili Sta-
tečný Swatomiř / Bohussek / Sotoslav / a Boček / Bratři z Lukosse gi-
nát z Olkusse / Tassý wěrnj milj / a pedali gsau nám k přecení List
někdy slavné paměti Pana Soběslawa Knjzete Čestého pod Mage-
státem Welebnosti geho wperwěný / nezřezaný / a newystrauhaný / ale
wždy pro starost posessly, někdy předtú gich swědčecy gehož byl spůsob
wěto.

Mj Soběslaw Knjze Čestě Pražské / wšsem spolu tímto Listem chce-
me, aby známo bylo na wěčnou pamět: Pamatugice na wěrné služby a
platné vdatného šlechtice Oldřicha z Sas, nasseho wěrného milého,
kterak gess nám z Wizezi w Sasté Zemi šrz Božské gednání, wtipem a
rozumem svým / w kterémj gšme bez wgmyněkolik Neděli držán byli /
pomohl, a nás wyswědčil / ano y šrz Vmění a hrdinstwi geho nad tie
přátely mnohokrát gšme wjetřstwj obdrželi, a posawád o nasse dobré a
wšitečné bez lenosti se starati nepřestawa, pro kteréžto platné služby geho
nám wždycky prokazované / gsauce k němu wšsy milosti nassý schýlení /
a Raddau a wůli Šlechticuw nassych wěrných milých, aby mohl dosah-
nawti od nás wěstřho autěku, poctiwosti y odplaty / jakož toho pro
swě hrdinstwí zaslawil / napted ge° tu wšsedu wšmu, kteréž gš se nřdy Otce
geho gmněm Spitchněw Lorst proti Předtú nassemu Knjzeti Břeti-
slawowi dopustil / a ge° hanebně a neschetně zamordowal / pro kteréžto
slý wěnek Otce swě°, musel gš z tohoto Čestě° Knjzdo Sas vžeti / odpau-
ššime / tomu chci, aby genu y Potomkum geho od nřzadného s podda-
ných nassych pod stracením hřdla to spomináno a zdwiháno nebylo / a
Erbowstwi to y gmněno kteréhož Otce y Předkové geho od starodáwna
wšiwali / ruffime, kazyne, a mrtwime, na místě toho šstjcu a Erbow-
stwi čenauš Oldřichowi Šlechticy nassemu wěrnému milému y wšsy Ro-
dině geho Šstj na dwe dělce / gehož polowice prawá modrá, a lewa bi-
lá / w kterémžto po prawě straně půl Orla bílého / na lewě tři šstjchy,
a neb pruby krawce posštkmo dolu tažené, nad šstjem helm zawřený
nawšitý / na němž šstjchu Peři medré a červené barwy rozdělené, a
neb dwe Řědla Orliči rozdělená, šstjugeme a darugeme / a toho zna-
meni neb Zemanstwj aby mohl a mee měl při wšech wálečných na Ry-
padlech y ginde swěbodně wšiwati, genu y wšsem Potomkum geho na
wěčnou pamět neporuffštedně wstanowugeme, a geho Oldřicha za před-
nj° Rytje a Šlechtice nasse° wšhlafugeme: Nadto z lasty dawame genu
hřad náš Lorek řečený a Wesnice Lukoš a Olkuss / aby se mohl a moc
měl šewšsy swau Rodinau na wěčné časy / čemž gmněny a čdud plati a
gmenowati k drienj dědičnému / a lesy / s lowy / křizowinami / lukami /
pastwami / potoky / wodototinami / sumitau šewšsemi swěbodanil genž
se gmenowati mohau / wšstak powšiwost a službu Manšlau z téhož Stat-
tu podle Práva Manšského činiti aby byl powinen nám k hřadu nasse-
mu až do smrti. Přikazugice wšsem Šlechticuw a Wladýkam nassym
wěrným milým / aby nadepsaného vdatného Rytje Oldřicha z Olkusse
nasseho wěrného milého / při tom při wšsem štatečně zanechali, a zach-
wali pod wwarowáním hřtewu Tasseho a budaucy Tassych Knjzat
Čestých. Té wěcy na swědomi tento List spůsobiti gšme rozkázali, a
Pečetí Magestátu nasseho wtwrdili. Dán w poli šstjrotem Měsíce Žarj /
Léta Božjho 1128. Toho že gšme ten List wědili a čli, na swědomi k

Litu

Litu tomuto Vidimus, Pečet Tassý Čyřstkau na šnaznau prozbu a žá-
dost gich přiwěstj gšme rozkázali / gehož Datum w Kornburce / osmé
ho dne Měsíce Prašnce / Léta Páně 1462. Králowstwj nassych / Ržjm-
ského 23. Čyřstwj 11. Vheršského čtwrtého.

List Wladislawa Krále

potom připomíná štatečného Rytje Pana
Gindricha Loreckého z Elkuse / psany Léta
Páně 1495. těmito slowy:

Wladislaw z Božj milo-

sti, Vheršj / Čestj / Dalmatj / Charwát-
skj Král zč. Marghrab Morawské / Lu-
cemburské a Slezské Knjze / a Lužické Marg-
hrabě zč. Na wěčnou pamět, oznamu-

gem tímto Listem wšsem / že gsauce wšsy milosti a lastau nachýlení k Sta-
tečnému Gindrichowi Loreckému z Elkuse pro wšlawičné a platné služ-
by geho, kteréž nám při Koruně nassý Čestě činj / a wždy každého času
w každých místech z rozkazu nasseho činiti nepřestawa bez wšsy lenosti / za
kteréžto platné a wěrné služby geho, od něho nám, y Předtú ge° předššym
Knjzátum a Králum Čestým / Předtú nassym / wždycky činěné a pro-
kazované, šustně a šprawedliwě šstřšyho obdarowánj Králowského
hodného býti wznawugie / za dobré nám se widelo genu to wynahradi-
ti. A protož s gštým nassym wědomim a raddau nassych wěrných milých /
a mocy Tassý Králowstau, k tomu Wladýctwj neb Erbowstwj, kteréhož
on y předkové geho od starodáwna wšiwali, přidawame a šstjugeme
Korunu zlatau nad helmem otewřeným / a na wřchu w té Koruně
šlaup zlatý mezy Řědli Orlowými w žhuru šstjcy: Kteréhožto od
nás genu nadanichecme / aby na wěčné časy swěbodně bez překážky
wšech lidí yakehožby koli Stawu / řadu a powahy byli, se wšsy swau
Rodinau řadně a poctiwě na Swět šplozenau / při wšech Rytjškých wě-
cech, a na wšech místech, kdežby se gšim koli zdálo a líbilo, spolu šewšsemi
Přiwšlegmi / y kým koli spůsobem, obšcegem a Práwem / wšiwali a wš-
iwati mohli. Nadto węgš z milosti a lasty obzwláššeny nassý, často
gmenowaného Gindricha Loreckého z Elkuse, za Dworánina a služeb-
níka nasseho tímto Listem přigimáme / k Dworu nassemu připogugeme,
připisugeme, a místo Wincmestra nasseho na hřách Rutnach geho do
wšle nassý k opatrowánj wěcy nassych wšlawugeme / a genu dědictwj
nasse hřad Pekomítice / též Wšy Dornice a Lowy blíž Strážku ležjcy
tak řečené na nás připadlé, dědičné darugeme / y geho wšlechněm Potō-
kum na časy budaucy a wěčné, milostiwě poraučegice wšsem Aučedlni-
kum a posádkum na těch hřách Rutnach, nassym wěrným milým / genž
Dwír náš šprawugi Králowstj / abyšše se nšm řědili a šprawowali.
Protož nemá žádný z Poddaných nassych wěrných milých tomuto na-
šsemu powolenj a nowě nadání žádným spůsobem se protiwti, a neb
wššetečně odporowati / pod pokutau w nemilost padnutí Tassý Králow-
ské welebnosti weliké, y nassym Potomkum a budaucym / wěchy šnadně
to čintcy wpadnawti mohli: Pro lepšy toho důwěrnost a swědomi ten-
to List wydati, a k němu Pečet nassý Králowstau přiwěstj gšme poru-

čili/

čili / gehož Datum w Měste quinq Ecclesiarum ginať pětikostelnů dne
18. Března / Léta od Narození Krysta Pána 1495. Království na-
šich Vheršského patěho, a Českého 24.

List Krále Ludwika V.

heršského psaný Léta Páně 1523. wspomíná
Wáclawa Loreckého z Elkusse tímto slo-
wy:

My Ludwik z Boží mi-

losti, Vheršský / Český / Dalmatský / Char-
watský zc. Král zc. Margthrab Moraw-
ské / Lucemburské a Slezské Kníže / a Luži-
cké Margthrabě zc. Oznamujem tímto
Listem wšem / jakož Slowutný Wáclaw

Lorecký z Elkusse, pro některé prōwinnění nám se na milost dal / kdež
gšme je k němu tak počud se nám zdálo zachowati ráčili / a sním o to ko-
nec učinili gšme. V oznámil nám tyž Wáclaw Lorecký, wěrný náš milý /
žeby geho některé Lidé tím na geho dobré powěsti dotekati měli, proše
nás / abychoň geho w tom milostiwě opatřili / a List na to dáti ráčili:
Kdež my gšauce k geho prozbe nakloněni / s dobrým rozmyslem, nassym
gšým wědomím, moey Královstwu w Czechách, tímto Listem mocně
oznamujem / tak že takowí wěstupkové genu Wáclawowi Lorecký-
mu a geho dedicům negšau, a býti nemagi k žádné vgně, autazu, a škodě
gegich cti a dobré počtiwosti, nyní y w časch budaucych / a on Wáclaw
s Dedicý swými / aby od nížádného Cílowěka tím a proto dotekání ne-
býla býti nemohli. Příkazugice wšem Antedníkům wěššým y menššým /
y gšým wšem poddaným nassým, kteréhožbykoli Autadu, Staru, neb
powahy byli / nyněgššým y budaucým / wěrným nassým milým, abyšše
těhož Wáclawa's Dedicý geho přitom přiwšem skutečně zachowali /
gich pro na hoře dotčené wěstupky, na gich cti a powěstidobře nedotek-
tagice, ani dotekati nedopauštagice, a to pod wwarowaním hněwu a
nemilosti Nassy / a budaucych Nassych Králow Českých. Tomu na
swědomi Peček nassy Královstwu k Listu tomuto rozkázali gšme přiwěš-
ti / genž gest dán w Edynburce w Sebotu po S. Dirisšy. Léta yal na
hoře / Království Nassych Vheršského a Českého / osmého.

Ten na hoře gmenovaný Wáclaw Lorecký

měl Manželku Annu z Rodu Hatlatů z Augesdce a neb z Au-
gezda / kteráž wšwala za Erb Tři Palicet, skterauž
bydlel na Zdechowicích a na Lorey, a s nšplēdil trimecy-
ema Děti / wššeko byli dobři Krystinani, Ludwik byl do
Turek zagat / kterýž potom w Domě swém se dwěma Sy-
ny zamordowan byl takowým spůsobem: Léta Páně 1571. w Pátek den
památný S. Bartholoměje Apostola Páně. We Wšy Šfamenticých
mšli vzdali od Města Písku / a od Blatne též gednu mšli měl obydlí své
Drožený a Statečný Rytíř gmenovaný Lorek Ludwik z Elkusse / kte-
rýž před tím dwanácte let w Turcích zagat byl, odkud se wyplatiwšše

do Czech

do Czech se nawrátil. Měl Rytíře swého gmenem Petra Dulita,
na kteréhož byl velmi laskaw / a když kde odgel, genu Syny své y
Statek swýg k opatrowanj poraučel / y mnohokráte ho s sebau na cestu
bráwal / a wesssem genu se důwěřowal. Ten pak Petr Dulit mage
k Pánu swému z podvodu Diabelského nechut, toho na sobě nedal zná-
ti / wššak se spuntowal s některými Poddanými Pána tu we Wšy na
hoře gmenovaný / jako s Matěgem, Maraušsem, s Zykau Bratrem
geho, a Wáclawem Synem swým / a ten punt mezy nimi za dlanbý
čas trwal / je gšau k swému předsewzeti přigjet nemohli. Když gest
pak bylo na wegš psaný den / Pan Ludwik ráno gel gest ku Panu
Zdeněkowi z Šternbergka na Blatnu / a Pána doma nebylo: Odeud
gel ku Panu Kalenicowi na Štworketice, a potom k večeru přigel do
mu, negšau velmi wesel. W tom Petr Dulit s swými pomocníky
drželi o to raddu pod Strömem Jasanovým (kterýž tu we Wšy před
Dworem Panským až doswad, když gšem yal s tauto Rukhau pra-
cowal, stogi) kterakby Pána swého y Syny geho zamordowati mo-
hli / a vradiwšše se teyně, wessli do Dworu Panského / a tu potáhli po
sobě Worsšylu Šfaffárku, Duru diwku, a Marusšku Ruchátku / tak aby
gim k tomu broznému a nenáležitému Mordu, spolejce se s nimi, ná-
pomocny byli / neb gšau toho bez nich nížádným spůsobem wykonati
nemohli. Kteréžto gim k takowému ukrutenému a nezbednému skutku
netoliko powolili / ale také k tomu y samy skutečně wššeli yal nápmoe-
ny byli, aby Pána swého, y geho milé Syny, o žrdlo připrawiti mohli.
Těbtdyž gš Wěder byl / Pán, yal měl obyčej podle swého Náboženství,
rozkázal powolati wššy Čeládky své / a tu s nimi Písnický spíwal, a
Modlitby říkal. Po wykonání toho, gedentadyž šel ku práci a ne-
bo na odpocinuti své; Pán také šel na odpocinuti do Pěkege swé-
ho. Synové pak geho, Adam a Zdeněk, pozůstali w dole w Swět-
nicy, gšauc weseli. Když gest pak Pan Ludwik všnul / tehdy ti tři / Ma-
těj, Maraušek, Zyka Bratr geho, a Wacek Dulitů Syn, a pti nich
Šfaffárka, Dura Dírka, a Marusška, rozswětiwššy sobě Swětlo,
hned vprkem do toho Pokoge, koež Pán ležel, gšau šli / Marusška
gim swětila / a oni widauč, že Pán gš spj / neyprwe Zyka vřhodil ho
Krogedlem od pluhu na lewé Oko / po kteréžto Ráně Pán prebudil-
še se, chtel wstáti, a brániti se / tu Dura Dírka genu po lewé straně
žrdlo podřezala, a gini mordowati pomáhali. A tak zamordo-
wawšše Pána swého / wššli wen z Pokoge. Maraušek pak, Zyka
a Wacek, ti w Pokogi žstali, a do gedné Almarý, kdež Šfaty chodjey
chowali, wessli / a tam se zawřeli / a Petr Dulit šel do Swětnice, a
s mladými Pány, aby z nich žádný nevyšel, dal se gest we hrn: Po-
tom po chwřli počala Šfaffárka gich pobizeti, aby šli také ležeti:
Kteréž oni wposlechli, a rozhoštiwšše se, rozkázali sobě Pacholeti Mo-
rawcowi swětiti. Tehdy dotčená Šfaffárka nedala gim swětiti, prawě
gim: Žeby Pána Otce (kterýž gš tvrde spal,) zbudili. Tu gi oni
wposlechli / a tak gim Pachole swětito že Dwěti swětničných colito přes
Syn. A když gšau do Pokoge wessli / zawřeli po sobě Dwěte, a po-
ložili se spolu na gedno Lůtko / a yal všnuli / tak Šfaffárka, Ruchátka,
Dírka, a Dulit, rozswětiwššy sobě Swětlo, šli wprimo do gich Poko-
ge / a tito kterýž tam zawřenj byli, hned gim otewřeli / a yal tš wessli, hned

C

Dulit

Dulík popadšy Sšaff Wocle, vhodil na Zdenka, chcie ho w Zlawu vhoditi/vdeřil gej wšak w prawě Rameno/a on schytawšy se, a poznawše Dulika, řekl: Ach můj milý Duliku nezabígej mne / nepowim na was žádnému dokud jsem živ: Tu Sšaffátka magic Tuž w Rakau, geg po Twári spichala / a několiť Ran genu vdelala. Wacek ten Adamowi Kordein wšecet Rk přetěžal, a ránu welikau w čele vdelal / a Zdenkowi tolikéž učinili. Tak zmordowawše Pány své, odesli přeř / Dwěre po sobě zawěrowš. Aby to nebylo na ně čeno a zvěděno / w gednom mjestě w té Komore dýru do Přikopu prodělali / a když se do giných Sšatow přewlekli / Džwka Dura běžela k Dulikowi, a učinila potře / zegsau Páni zmordowanj. Tu on běžel do Wšy, a zbaustim Sedláky / jim o tom oznámil, a za njimi do Dwora šel, a / dobyli se do toho Pokoge / našli Pány své zmordowané / kterých we Rwí jako howada leželi. Sausedy widauce to, nemohli se nadiviti, od koho se to stalo. Tu hnedten Dulík wzal wšecet Rk odewšech Pokogů / dal ge Synu swému k opatrowání, a řikal též Roně Panstě o sedlaci, sam wšel na gednoho, Martinek na druhého, Rowat na třetjho, a šlejně geli tu Panu Zdenkowi z Sšernbergka na Blatnu / a na te cestě zasta wili se v Pana France Swamecha w Rozlji, a genu o t. Přihodě oznámili, též y Panu Wolffowi Korbelowi w Blatné, a Páni Manželt ce geho / neb byla Stregna těch zbitých / žalostiwě gi o smrti Panuw swých zbitých rozprávěli, zwlaště Dulík pokazowal / že z toho welikau žalost měl. A když se to doneslo Pania Wáclawa staršyho Lorecký, ho na Stražowiczch / hned do Sšamonic s Panem Mikulášem Deynem přigel / a w tom Dulika, když se wrátil z Blatny, Pan Wáclaw Lorecký poslal na Píset / aby potřeby k Pohřebu kteréz náležegi skaupil. On přigewš na Píset, diwně našel / Pana Purgmistra za to žáda ge; aby poručil Město zawěřiti, a Rychtáři po Hospodách giti / byliby yacy powaleci v koho nalezení, aby byli do Wězení pobráni / zdali by se snad tudy nějaký půwod toho mordu mohl wyhledati. W tó sgelo se mnohšw weliké Panstwa od uškoliť mjl do Sšamonic / každý nad tím zlým skutkem litost mag, mnohá o tom rozmlawání měli, a gich litowali. Tak potom okolo Poledne přigel Pan Hextman Kragšty; Pan Mikuláš Ržicanšty Rawka z Ržican a na Stelni / ten nejprwe rozkázal wšecet Pokoge zpečetiti, a Panu Wáclawowi Staršymu Loreckymu, jakožto nejbližšymu Stregcy, k opatrowání ge poručil. Dulík přigewšy s těmi wčemi k Pohřebu náležitym z Písta, tak se ukázowal žalostiwým, yakoby o ničem nic newědel / žádnému téměř nedal sobě rozkázowati / wšeho se sám doceskal. Na zegerť potom w Neděli opět se drahně Panstwa sgelo do Sšamonic / a ti Páni zbitý giž byli do Truhel wloženi / šli Lidé gedni sem; druzi tam / a Dulík stoge w Zlawách; žalostiwě našel / což wšem bylo s podiwením. A když ta mřewá Těla měli z Domu tu Pohřebu wezená býti / na tom se ti wšickni Páni šlesli / aby wšickni Sedlácy ze Wšy Sšamonic, y Čeládka gich, y wšecet Čeládka Panstá ze Dwora okolo těch mřewých Těl česli / a gedkaždý položil na ně dwa přst / a aby po Píseti zawazeť, kterýž sepsán byl, řikali / tudy čtice nějaký půwod to mordu wyzwěděti / pustilaby se na koho krew / aby ten hned

wzat

wzat byl: A nemohli nic wyzwěděti; neb se na žádného nic newězalo / chyba toliko na Wocěka Sšamonickeho, kterýž nic nebyl winen, a ten hned do Wězení podán byl, a potom zase propuštěn / a to se stalo w Ponděli den Swatého Ruffa. Byli tam wšickni Mordýři, a na žádného se nic newězalo. Wezené byli za tím Těla na Čizew, a když ge tak do Hrobu pochowali, čemuž wšem Dulík byl přitomen, dali jim každému do Ruky Čepík, a starému Pánu na pravý Palec v pravé Ruky Zámeť nový zamkli / kterýžto Zámeť sám Dulík Pánu swému do Ruky zamýkal, a vždy na sobě znáti nic nedal. A tak Truhli w kterých leželi gsau zawěřeli, a ge Přst zasypali, a počtiwě pochowali w gmenowaném Roste Čizowštem / tam též Epitaphia zůstá wagi zawěřena / na kterých Smrt gegich, kterak vkrutně zamordowaní byli, wymalowaná gest, a Rameni na Hrobich položeni. Po pohřebu stalo to za dlouhý čas / že žádný gisti půwod o tom Mordu nebyl / ale wšak bylo Hranické Práwo zertý Mst tu w Blatné osazeno, a o to radda byla držána negednau / nic se wšak doptati nemohli. Potom z jakés přičiny w několiť Nedělích Pan Zdeněk z Sšernbergka, w Pátek den Swatého Mathausse Zwangelisty Páně, poslal pro Worsšylu Sšaffátka do Sšamonic, a když do Blatny přivedená / ptal se gi Pán / gedlali co, a neb čeli gisti? Odpowědela: že gisti nechce, než toliko piti. A rozkázal gi dáti piti / potom se gi ptal pěkně / wěděla liby o tom Mordu co, aby oznámila: Nechcela se w ničem znáti / y byla dána do Wězení / w kterémž několiť dní seděla. W Anterý po Swatém Wáclawě magic Pan z Sšernbergka na Blatné drahně hořti / poručeno bylo, aby wšickni Sedlácy z Sšamonic na Blatnu přišli / což se gest stalo. Tu ti Páni kterých se pro tu přčinu sgeli, y Páni Hextmané Kragšci, rozličné Otázky na Dulika, y na giné činili / nic se wšak tu při nich wyhledati nemohlo / a se k wěcern schýlilo. A bylo jim poručeno, aby zase Domu šli, a welmi ráno zegera aby zase na Blatné byli. Zatím Dulík řekl: Páni milj, když máme zase wšickni tak ráno zegera zde býti / zůstaneme dnes raděgi tu. A stalo se tak, a tak šel Dulík s Sausedy do Hospody / a tam dobrá Wili měli / a mezi tím posláno bylo pro Dura Džwka do Sšamonic / kteráž y hned té noc na Blatnu přivedená / a bywšy rozličně od Panuw tážana / wědelaby co o tom mordu, aby oznámila / to gi připowidagice / gestli že se dobrowolně pozná (neb giž na domácí domněni bylo) že se gi má milost státi. A w tom se gi wdalo nějaké řice / y abych Wassimilosti powědela, gen kdybych potom mohla wrecy / a Pan z Sšernbergka řekl: Giž gest dosti, a tu hned dána do Wězení / a Panu Wolffowi Korbelowi poručeno bylo / aby hned s Rychtářem šel do Hospody kde Dulík s swými ležel a spal / aby ge do Wězení pobrali / a když naň zawoláno bylo: Duliku wstaň / gest Rozkaz Panuw, aby šel s Sausedy swými do trestání. On wstawš, wolal na giné Sausedy, řka njm: Tu Sausedi wstaněte, a podme do trestání / zachowegme poslušensšw / a tak opatřený wězenjm náležitým. Na zegerť ráno posláno pro Wáclava Syna Dulikowa, a pro Marušku Ruchátku / a když přivedeni byli / namlawaná byla Maruška, aby se dobrowolně přiznala / že se nic gi Hrdlu státi nemá / wšak se po dobré wili znáti nechcela:

C 4

Tak

Tak potom hned dána Dura Dívka na Rzebiřt / ta se hned znala yat se stalo, a tu hned to dne konec swúg wzala a sliatá byla. Potom trápená byla Maruška / ta se také k tomu mordu znala / a že jim k tomu swčila, oznámila. Trápen byl Matěj / Marušek / potom Bratr geho Zýka / též y Wacek Syn Dulika, ti tři yako y gini k tomu zlému skutku se přiznali, že gsau gey spáchali. A když přišlo na Dulika / kterýž toho wšeho zlého půwod byl / ten když byl trápen, newěda aby se již tito wšickni k tomu přiznali / počal přeti diwně / láti a hromowati, až mu geho wlastnj Syn Wacek řekl: Ale milý Tatiku nezeg se trápeti / wšak gsine wšickni winni.

Tu on teprwa znal se, a oznamowal, kterať gsau ten neschetný skutek spáchali. Naposledy pak trápená byla Baba Saffáka: Co gsau gi trápili, a gj w Rozle měli, nic se znáti nechcela / až gj podali něyakeho Prášku po kterém se hned přiznala. A tak na zegeri den Swatého Wacslawa spravil se jim Pánu Bohu poručeno. A když w Pondeli rozhlašeno bylo, že ge magi utráceti / sesslo se weliké množstw Lidu od několika mjl.

Nejprwe na oznámený den / wezená byla ta Baba Woršyla na Ráče, a Maruška za nj wedli, a když gj na Rýnt přivezli woláno bylo od Břicow / proč se jim ta ohavná Smrt má státi, a tu Ráti hned trhali gj rozpálenými Aleštemi Čzlanky / Těhy v Ruky v Troh, též y prsy, a potom gj y Zuby trhali: A když gj do těch Sfrantů přivezli, kteréz wzdilane byli pro Lidi, aby se lépe diwati, mohli zdaleka / y zřadili gj z té Ráry / a swlekšy gj pod Pás, a položiwše na yakés Prkno / dělali gj po žebetě, delagic gi šňety po Knechtu: Potom gi wezli na hranicy, a Maruška za nj wedli / a to proto, milosti gj učinili, nechceli / že se znáti nechcela, obě s Babau na hranicy vpálené byly.

W Auterý potom den Swatého Remigia trápeni byli gessit / Petr, Dulik, a gini, aby se byli k něčemu wice přiznali: Potom otolo hodiny osmnácte wedeni gsau na Smrt Čtyři / Dulik, Marušek, Zýka, a Wacek Syn Dulika. Tu rázanj byli, proč gsau Pána swého y s geho Dětemi zamordowali / zdaliž gest ge kdo na to nawedl: Odpowědel Dulik: že ge žádný nenawedl, a že gsau se domnjwali, když to učiní, že budau swobodni / wšak že ge ge Knez aneb Minister Wawřinec tehdaž Jarát na Břowyposazowal proti Pánu gegich: A gini našli na Dulika / že ge on k tomu nawedl / který teprwa wida Smrt před očima smrti Panuw swých litowal, a dobredinj gich wychwalowal. W tom Katani wzali Maruška / a wrazili do něho Kůl / a samého Dulika přiwázali Rjetězy k Kumpálu w půli za Ruce, a za hrdlo y za Trohy / a tak gey za živa pekli, a po obau stranách toho Kumpálu žive a tečawě Ohli bylo rozpálené a rozděláné, a berauc do Ruky Kat Táboršy Kropáč / womačel gey w wraucy Smole, a tim ho krepil a potýral, a když se to sprejštilo / tehdy to z něho Strauhákem k tomu přistrogeným zase dolu strauhal / a to trápeni geho trwalo skoro za hodinu / až Páni poručili mu konec učiniti. Byl welmi ten Lotr trapeliwý / nic nekřičel. Po něm wzali Zýku / a znáty mu zlamawše, do Rola gey wplecli. Naposledy Wacslawa Syna Dulikowa čtwerili, a ty Čtweri do Ohně metali k Otcy geho / aby společně se w Prach obrátili / yat společně zle činili.

Marau

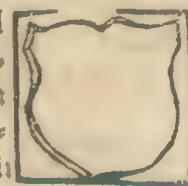
Marušek a Zýka od Katow k Šybenicy wezeni byli, a tam poslaweni. Tak zlá zým záplata se stala, pro ukrutné zamordowanj Panuw gich bez wšelky aké přčiny. Ta Zystorye sepsaná od něyakeho Kneze Mikuláše Dworšyho / kterýž byl Jarátem na Čižow, a potom byl Děkánem Relligij sub utrac na Příbrami. Tak zamordowan ten dobrý Muž s Potomky wlastnjmi swými, kteréz byl splodil.

w Kragi Kaurimškém na Dwore Rubinowškém.

Girj / Bogteč / Petr /
ti do Dher wodiwali Knechty / Frydrych, Mikuláš a Zygtmud, ti Kexchary w rotách swých mjwali / a býwali Kotmistry slawny mi, pro hrdinské chowaní své.

Zygtmund té sobě byl wzał Manieltu Pani Anžky Chočenickau, a s tau splodil dwa Syny / Jana a Karla Frydrycha / s kterauž měl své obydlí

O Starodáwnnem Erbu a Rodu Panuw Woráčických z Babenic.

Kapitola Čtwtřá.

S Czechem a Lechem častokráte gmenowanými Knjazy Charwarskými / Předkové Rodu tohoto, do těchto Kragin přigeli, kteríž strze hrdinské své činy slawu a čest nemalau při Knjatech Českých zeřkali / což se bude moc porozuměti z řečy nje psaných:

Četa Bane 797. Knjze Wnata přigel k Čáslawowi do Dwora geho / a wěda yat zmuzile sobě počíná proti Děkatelem Knjzetem / poděkowaw genu z toho, dal mu darem Trideci Hřwen Zlata, y pemečníkum geho wložal milost a lestu. Ten Čáslaw Předek geden Rodu tohoto s Lidem swým, kteréhož měl po hromadě 850 wytráhl na Morawu k Hradu Chlumu / a ten poděkopagie, Morawany rozehnal / kdež poněwadž mu přibýlo Lidu z Czech, táhl s njm k Hradum Bitowu, a Strášku / kteréz obadwa rozbořiw, nawrátíl se k Mnatoru s znamenitau Rojšti / a ta byla mezy ginými yako neppřednějšy přčina, že Knjze Wnata y k Čáslawowi přigel / y geho předěčeným zlatem darowal.

C in

Dotčený

Sotčený Čáslaw gja giž Dužem letitým /
 i gisť pro welikest činow swých y slavným / Léta 803. porolal Syn
 now swých / Čáslaw, Sláwa, a Paběna, a učinil k nim řeč takowau:
 Synové milí, wíte o práci mé / kteráž jsem wáčil proti Těpřácelum
 země této, nedopauštěge jim nikterakž w ni bydlet / a znáte že jsem strz
 to k nemalé lásce Knížecy přišel / kteráž mne obohatila hogně / ano y
 strz to obywatelé wsickni welikau ke mně náchyllost měli. O kdyby
 Bohové gestě delšího wku mně popřáli, nechť bych w tom až do smrti
 mysly měnit / ale poněwadž wsickni břemenem smrtedlnosti obrženi
 asme, y já giž pospíchám k smrti a k cýli vložnému / žádám wás abyšste
 slápkow mých pilně následowali, a Knížeti pánu swému wewšem wěr
 ni byli. Pohřeb můj w leících bude / w lesých mne kdž vmru pocho
 wáte. Na tomto místě b-dleti budete / kteréz ohradite zdi elusau, tak
 abyšste bezpečni byli před Těpřáceli swými / gedna strana nechť gest Ča
 slawa / druhá Slawowa / a Paběna, (obrátiw se k němu kta:) hned zejtra
 wygede k wyhledání místa, na kterémžby mohl hrad postawen býti.

Tak učinil Paběň jakž byl rozkázal Otce geho / a nalezna horu ged
 nu w hlubokém audoli, rozkázal sobě na ni postawiti hrad weliký a wy
 soký / kterémuž dal gméno od gména swého, totižto Paběnice.

Téhož

Téhož Roku pogal sobě Paběň Manželsku
 gménem Domku Dceru Mstiradowau ze Wsy řečené Hurek, kteráž tak syl
 nými přirozením a tak welikau sylau obdařená byla, že wgnawc žiwau Kra
 wu, směla gi nésti tak daleko, yakoby mohl z Lučistě dostieliti.
 Z toho Manželska a Kmiene possel potomně weliký Rod / a rozplo
 senj znamenité, z kteréhož pocházegley Wladky, až posawad p zusta
 wagi / a ti slugi Worácičti z Paběnic / proto / že gest Paběň nezmladšy
 z Bratruw Meze sobě odworol od Města Čáslawě k Paběnicum k Hra
 du swému / a ten w Bogi užíwal za znamení Kytjšké na Sstjtu swém
 čtyry Pole, dvě modré a dvě bílé, spůsobem tím jakž na hoře spatřeno.
 Neb y on y Potomcy geho w nimechých věcech Knížatům a Kralům
 Českým slaužiwali, a Hystorje toho zanedbali připomenauti.

Léta Wáně 1315. Hrabis
 z Paběnic a na Wyldesteyně / wedle praw
 diweho znění paměti Kláštera Wylimow
 ského, učinil smlawu s Budissem Opatem
 Wylimowským o škody / tak že Opat se
 wslym Konwentem nabražugie škody /
 w třiceti Hřtynách grossaw Pražských na
 Saudě Zemském přisauzených, téměř Hrab
 šow z Paběnic a Manželce geho Swato
 chyni, do žiwo býti postaupil Wsy, kteráž
 gest v Hory Oheb.

W těchž pamětech téhož
 Kláštera Wylimowského připe minagi je
 Paběň a Oldřich z Paběnic a na Wyldestey
 ně, Bratři wlasní, z přičiny té, že gsau Bu
 disswi Opatu Wylimowskému y Konwē
 tu geho nawrátili, a dali po Hrabšow z
 Paběnic, Otce swém, sewsem přináležitost
 ni Hory Oheb / a to při přítomnosti Chot
 ka z Řijčan / Otce z Konemila / Michala z
 Mecermanu / a Modliboha z Hěrmánic. Stalo se to Léta drabého /
 to gest 1316.

Když se psalo Léta 1332. Cysar Ludwik žádal
 Krale Českého Jana / aby on se w to wložil, a pokog spůsobil mezy ním
 a Papežem / tak aby Cysar Ludwik mohl býti od téhož Papeže pořadně
 korunován. Protož poslal Kral Jan z Prahy do Řij: Oldřicha z Paběnic
 oněkterými Mistry / Doktory / a Preláty, kteříž mezy Papežem a Cysarem
 gménem Kralowským narownánj měli učiniti.

Připominā Hagek Léta 1334. Oldřicha z
 Paběnic, Doktora w obogých práwích Dúchowních / Muže welmi slawné

C iiij

včeneho

včené a vyniluvné. Tě vníw/w Pražském Kofele pochován gí, pro-
to/že tomu Kofelučinil mnohá dobrodiní/a nadal plat na to / aby každý
den na vsjce w tom Kofele S°. Wjta Míse o Panně Marygi zpíwá,
na byla.

Wáclaw Král Český po

šal k Markwartowi z Wartmbergka na
hrad Zleby Jana Paběnickeho z Paběnic/
Buryana Koloweckého z Březí, a Janka
z Šánova / kterýchby geho slowem Králow-
ským napomenuli / aby Wálky a rozbroje w
Zemi nezačínal. Což když genu oznámeno
předkem škrz Jana z Paběnic / odpověděl:
že dána to Králi austri odpověd / ale hned
yať poslowé odgeli / on zgímal Kupce Praž-
ské náramně bohaté / pročez Pražané s Krá-

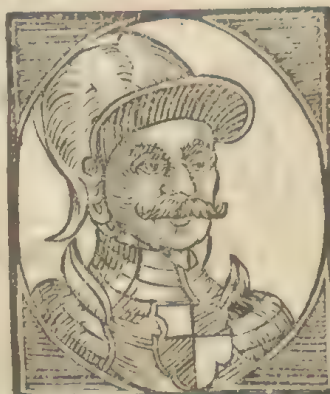
lem na Wyšehradě o tem herliwě mluwili / tak že popuzený k hněwu
Král, bez meškání wyprawił Dwa Tisíce Lidu zbrogneho, a rozkázal
hrad Zleby obehnati. A dobyť byl hrad w osmácti dnech / a Marg-
wart z Wartmaertka yatý / odeslán do Prahy, kdež držán w Wězení Krá-
lowským na Wyšehradě / genužto Král odňaw Rohožeč a Zbýroh /
Zleby rozbořiti přikázal. Zákeť w Lětu Páně 1384.

Vaměti některé okolo Lě

ta Božjho 1469. wyprawugi / že gest Pan
Příbít z Paběnic w Středě po S. Gíři na-
rownáný učinil s Panem Bohuslawě Ma-
lowcem z Malowic a z Djetně w Měste Krá-
lowském / kdež propustil z slibu a z rukogem-
stwj gmenowaného Bohuslawu / genž byl
slýbil za Oryka z Sedlce w 60. Zlatých V-
heršských a w 45. Rejnšských / z kterýchto sum-
my dotčený Bohuslaw tehdaž byl křtowan
při přítomnosti Jana Ruša z Čjemín / Mi-

kuláše z Sedlce / a Erazyma z Michnic.

Jan z Paběnic Bratr

neymilovšy Petra a Příbíta / dostaw po Ja-
nowi Otcy swém Dědiny Woracice / psal
se z Paběnic a z Woracice, a potomně Wora-
čický z Paběnic / a až poslawád pocházegjcy
od něho, gmenugi se Woracickými z Pabě-
nic ac nřkda Erbu swěho starožitně neměnili.
Tomu Janowi Woracickému z Paběnic a
z Woracice, prostředkem Rejmunda, Peyr-
da, Arcydeřana Kanyského / Kofela Xanti-
ského / Doktoraw obogich Právých, a Sto-

lice Apofstolské Innocentia osíného / Ranclyře a Legáta propugčena

byla

byla moe / aby on mohl sobě wybrati Spowědníka hodného, kterýchby
geho byl Lěkaťem w hršských wšeliyákych / y w těch, na kterých rozkřesse-
nj dáti samé Stolicy Apofstolské přínáleží. Což se stalo Lěta 1490. tře-
tího dne Měsíce Čzerwence.

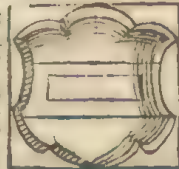
Do smrti gmenowaného

Jana z Paběnic / wvájal se w Sydlo geho
Petr Woracický z Paběnic na Woracických,
Bratr Příbíta, a Jana z Paběnic / a pogal
sobě za Manželku Magdalé-
nu Wofecanskau z Wofecan-
Deerů Pani Machny Teyni-
cký z Mezylešsyc / gegiřto Erb
takový byl yať widiš.

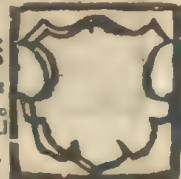
Wáclaw Woracický z Pabě

nic na Woracických a Radici, Syn nadepsaně
Petra z Paběnic, pogal sobě k Stawu Má-
želskému Pani Johanku Markwartku z Hrad-
ku / Erbu takového: kteráž ge-
mu porodila Syna Jana, a
Deerů Johanku, genž
la dána w Stawu Má-
nu Wáclawowi Rá-
mu z Ramberka.

Jan Woracický z Pabě

nic, na Přecy, Woficy, a Woracických, Syn
předpowěděného Wáclawa / měl za Man-
želku Pani Annu Polaneckau z Polánky, a
na Polance, Deerů Pana Wá-
clawa Polaneckého / po nichž
naň připadl Statek ten Polane-
cký / a ta genu porodila Synu
Deset, a Deer Sedm / gsauc sa-
ma Deerů Pani Markěty z Tiemyšle.

Po smrti této Manželky / pogal sobě druhau, gmeno-
wité Pani Alžbětu Kautskau z Kautu a na Kautech / kteráž
gemu porodila Deerů gmenem Alžbětu.

Umřel potomně gmenowaný Jan Woracický Lěta Pá-
ně 1553. na Přecy / w Neděli před Swatým Mathaussem,
okolo třímecytné hodiny / a pochován w Kofele Přecickém.

Zanechal po sobě Synuw živých pět / Mikuláše, Wáclawa, Pa-
běna, Petra, Adama Bureana / Deer šest: Helenu, Dorotu, Kateřinu,
Alžbětu, Markětu, a Klíšťu. Helena dána gest w Stawu Manželský
Gindlichowi Kotenškému z Terešsowa, Dorota / Tereonickému z Třebí-
low a na Chotowinách / ale z toho Rodu nyní žádný potomek Musšského
Pohlavj nepozůstawa.

Kateřina

Kateřina dána byla Panu Girjmu Mitroušymu z Nemysle a na Mitrowicích: Alžběta pak Panu Wylimowi Wrbikowi z Tisnic a na Wissebericích. Kteréhožto Rodu Potomka Pohlawij Muzského w Cechách nenacházíme / ale Erb gegich byl takový:

Tato Alžběta po smrti prvnjho Manžela, wzala sobě Bořiwoge Bočka Nepolického z Zachraščian a na Snětu. Elissu z Paběnic pogal Staru Manželského Boček staršy Nepolický z Zachraščia a na Rautech, Streyc Kreymij nadeřpaného Bořiwoge Bočka, a tē po Manželce tēti dostal Staru Rautekého.

První Syn předpowědě

ného Jana z Paběnic / Mikuláš Woracický z Paběnic a na Polance / měl Manželku Pani Elissu z Augesdce, kteráž genu vmla bez potomkůw / přeciz pogal druhau, totižto Pani Markětu Kořenškau z Tereřowa / s njezo splodil Syny: Wylima, Gindricha, Wacławu a Dcery: Annu, Kateřinu, a Alžbětu. Annu dal za Manželku Janowi Ziaławcowi z Ziaławy na Girwiganech / kteráž po smrti tohoto Manžela zařmaubena byla Oldřichowi Želízskowi z Taurowého a na Budissowicích.

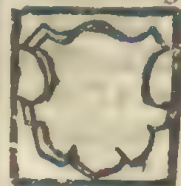

Wacław Bábě Woracický

z Paběnic na Wosicy a Polance, druhý Syn weřš psaného Jana Woracického z Paběnic, Léta 1548. w Neděli před S. Martinem, wstoupil w Staru Manželský s Pani Annau Zdiářskau ze Zdiáru, Dcerau Frydrycha Zdiářského ze Zdiáru a na Hagi, kteráž porodila Wylie Kaplyčku z Sulewic, Dcera Wacławu Kaplyče z Sulewic a na Solanech / kterážto Zdiářski takowého Erbu vřiwagi. Odtud

posli tti Synové Woracicki z Paběnic: Jan, Karel, a Frydrych / kteráž porodila se gmenowaná Pani Aňa ze Zbáru, vmla Léta Páně 1554. w Starém Městě Pražském w Pondělí po Neděli Reminiscere, a pochowána w Praze w Kostece S. Martina.

Tehož Rodu Pan Wacław Woracický z Paběnic pogal sobě ginau Manželku na den Swatě Kateřiny / Droze, nau Pani Johanku Bartelowskau z Prostého Dceru Pana

Mikuláše Bartelowského z Prostého a na Zdiáře a Pani Mikly Brannowský z Brannowic / s kteráž splodil tyto Syny: Paběna, Kryštoffa, Adama, Wylima, Mikuláše, Joáchyma, a Dceru gedinau gmenem Alžbětu. Vmla potomně Léta 1565. w Sobotě

tu w d

tu w den pamatný Těch Kráľu w hodinu Těspornu, a pchowau w Městě Wosicy w Kostece před welkým Oltářem.

Tento Wacław z Paběnic, yaki to wřazugi paměti pod Pečetí Cysařkau / Léta 1563. řadan také byl od Maximiliána Cysaře toho gnie na druhého, aby wedle giných s ním gel do Presspurgtu / kdež přigiti mei Maximilian Korunu Kráľowskú Vheršského / což on učinil na rozřazaní Cysařské s nemalým swým nákladem.

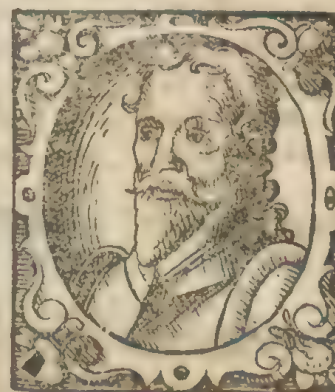
Petr Woracický z Bábě

nie na Woracických / třetj Syn gmenowaného Jana z Paběnic / měl zařmaubenu Pani Annu Pěřipěškau z Chyřa z Egtrbertu, Dceru někdy Pana Wosdolana Pěřipěšského z Chyř, genž byla posli od Pani Doroty Kaplyčky z Sulewic / s kterážto splozen gest Jan Woracický, kterýž w Frankřechu několik Let při Dwoře w Službách trwal /

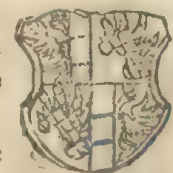
z France Léta 1572. w Paříži při té znamenité bawce w Městě, diw. ným spůsobem Božským při žiwotu zanechán.

Tehdáž Karel Král Francský dáwal Sestru swau Markětu Gindrichowi z Borbonu, Králi Nawarskému, totiž osmnactého dne Měříce Srpna / a potom 24. dne téhož Měříce w den pamatný S. Bartoloměje, w tom tumultu Kasspar Koligneus Francský Amiral s mnohými Pány a Kytji, y s Lidem obecným, kteréhož bylo yako do třidecy, ti Tisíce hanebně zamordowan. Bratřj geho byli: Mikuláš, Wacław, Albrecht, Buryan, Lipold, Wogtěch / z nichžto nejmladšy slapil při Dwoře Knjzete Ostrožského, Jana Kassellána Krakowského / toliket y při Dwoře Graběte z Korky Weywody Poznaňského / Sestry: Kateřina a Dorota / kterážto poslednj dána za Manželku Panu Adamowi Welemislému z Welemislowsy a na Wolbramowicích.

Adam Staršy Woracický

z Paběnic a na Pěřicích / Syn čwrtý weřš psaného Jana z Paběnic, pogal sobě Manželku, Annu Kaplyčku z Sulewic, Dceru Jana Woserského Kaplyče z Sulewic, kteráž byl splodil s Kateřinou Wchynškau ze Wchynic, a ta genu porodila, Jana, Mikuláše mladšy / Jana Wogtěcha, Jana Zdeňka, Syny: Kateřinu, Johanku, Alžbětu dvě, Elenu, Marygi, Elissu, Lidmilla, Wru Polerinu, Dcery: Kateřina dána za P. Kry Wogtowského z Milhostic a z Woykowa a na Řetěnowicích a Smilowě. Johanka zařmaubena Panu Mikulášowi Welemislému z Welemislowsy a na Mitrowicích / a Ewa Polirena Panu Huprechtowi Černinowi z Chuděnic a na Lřpni / Synu P. Jana Černina z Chuděnic.

Buryan

Burhan Starssy Woračický z Paběnic a na Hrádku Rozym Hřebec / páty Syn wegš gmenovanýho Jana Woračického z Paběnic, spogě byl prostředkem Staru Manželského s Paní Maryánu Malowkauz Malowce, Dceru Pana Mikuláše Malowce z Malowce, a Paní Kateřiny Lčowický z Čestie / kteráž genu porodila Syna gmeně Jana, a Dceru gmenem Kateřinu.

Wylim Starssy Woračický z Paběnic a na Blamcy, Syn nestarssy nadeřpaného Mikuláše z Paběnic, a Markety z Tereřowa, trwal w Manželsku s Paní Worssylan Radkowcowu z Radkowcowic, Dceru Jana Radkowce, splozenau od Markety Wogický z Protiře / a ta porodila Joachyma, Hertwika, Jana, Kryštofa, Wylima,

Syny a Dcery: Martetu, Anna, Magdalenu, Libussy, Bohuňku, Boženou a Kateřinu. Marketu pogal Malowec z Malowce na Kamene a Proseji.

Wáclaw mladší Woračický z Paběnic / Syn wegš detěného Mikuláše z Paběnic a Markety z Tereřowa, Bratr Wylima gmenovanýho, wzal sobě Staru Manželskou Paní Hierentynu z Šenowa a z Skalce, kteráž porodivše Syna Mikuláše, rozlačila se s Manželem svým prostředkem Smrti.

A pogal on Manželtu druhau, totiž Paní Maryánu Drachowskou z Drachowa.

Jan Karel Woračický z Paběnic na Bolánce a Wozicy, Syn nestarssy nadeřpaného Wáclawa Paběna z Paběnic, a Paní Anny Zdiářské ze Zdiáru, w ten čas, když gsem s Knihau tauto pracował / byl Teywyským Berníkem Království Českého / a Českého Římského, jakožto Králove České, Segimilosti, Vředníkem při Děkách Zemských. Mage pak Wěku svého 36. let, a Neděli osmácté / Léta 1536. w Neděli před Swatým Martinem wstoupil w

Staru

Staru Manželský s Pannau Mandelenau Chobetskou z Wostiedka na Choteyřanech a Těsperich, Dceru Pana Wylima Chobetského z Wostiedka, splozenau od Paní Doroty Čieskowny z Wolbramowic, a s tau splodil Syny Wáclawa Paběna, Wylima Mširada, Woračického z Paběnic / Dorotu, Judyt, Kateřinu, Weronyku, Dcery. Poměli pak Děti tyto wegš gmenované, a pochowane w Kostele Wysoko Augesdeckém, kdež y Kameny hřobowni z Mramoru s twářností gegich položení gsa. Tělo Wáclawa Paběna pochowano gest w Nowém Měste Práském, w Kostele S. Wogticha wěstýho / kdež slowé w Kalabrygi, a tu se také spatiuge hřob Pana Wylima mladšího z Paběnic / což wše z wřesanyh Kamenu z Mramoru / kterij nad nimi lež, kdy a kterého času prostředkem Smrti této časné z Swěta sešli / porozuměti se může.

Z těchto Kmene possli / Marye Anna, Johanna, Zuzanna Kryštýna, Karel Pěch / Alžběta Sybilla / Bratr a Sestry z Paběnic.

Frydrychowi Woračickému

mu z Paběnic / druhému Synu Wáclawa Paběna z Paběnic, a Anny ze Zdiáru Bratru Jana Karla Woračického z Paběnic / zasnoubená gest Paní Dorota Tetaurka z Tetowa, Dcera P. Jana Tetaura z Tetowa a na Malenowicích / splozená od Drozené Paní Kordesty z Slaupna a na Wřesowě / gegižo Bába byla z Rodu Panůw

Štossůw z Raunic, s nįsto splodil Syny / Wáclawa, Karla, a Dceru gmenem Annu.

Léta potomné od Narození Syna Božého Třetího, Petřského, Osmdesátého druhého / umřel sarchugmenovaný Pan Frydrych Woračický w Středu před S. Lucygi, a pochován w Dráchowě w Kostele wedle Syna svého Karla, kteréhožto Bratr totiž Wáclaw Syn Frydrycha skončil totiž w Poznání, a pochován w Kostele Poznanském.

Wylim mladší Woračický

z Paběnic a na Zawlowicích, Bratr nadeřpaného Frydrycha z Paběnic Léta 1591. w Neděli den Narození Panny Marye, na Zámku Táchodě pogal sobě Manželtu Pannu Dorotu Kofenskau z Tereřowa / kteráž tohož Roku umřela w Pátek den Wřech Swatých we tři hodiny na Dne, a pochována w Kostele farním w Wřech Táchodě.

D

Wza

Wzal sobě potě Manželku ginau, totiž Pannu Dorotu Doháňskou z Dohálie/ Dceru Pana Melchysedecha Borka z Dohálie a na Střežetických/ kteráž byla porodila Pannu Jehannu Mladou z Solopist Dcera Mladoty z Solopist a na Lužanech/ splozený od Wandurky z Řehnic a Bába gegich byla po Otci, Eliska Žarubka z Husitán. Porodila pak gmenovaná Dorota Doháňská Jana Paběna / kterýž w dětinstwí swém umřel.

Nahoře gmenovaný Wylim Woracický z Paběnic hned z mladosi své mnohé cizy Kraginy progel, yť po Zemi tak po Moři/ a Panem Tetarem Karlem z Tetowa, Vgcem swým/nemalý čas mezi Rytíři Maltejskými w Maltě se zdržowal, a potom do Polny. ho tažení proti Synanu Basseti od Vrozeného Pana / Pana Zygmun. da Smiřického z Smiřic / na Skalách, Dubu, a Jzdyštegne wyprawen / w kteréžto weyprawě wěd on Lid westkeren pěšy y gyzdný ze wšech Panů swých Pana Smiřického/ colikéž y Panstwý Wysseniburgského, Tachedského, a Skwořeckého / yť o tom wyswědčuje List genu daný od Pana Smiřického / když se totižto spátkem z Vher nawrátil. Syn geho Jan Paběna, umřel Leta 1596. w Sobotu po S. Martě/ pohřben den Preměněnší Pána Krysta / Leta téhož w Nowém Měste Pražském w Kosteletě S. Wogřecha, wedle gíných Předkůw swých.

Mikuláš mladší Woracický

z Paběnic a na Denicích, Bratr nadespsaného Wylima mladšího z Paběnic, měl Manželku Vrozenau Paní Mandelěnu z Runic, Dceru někdy Pana Jana Sisky z Runic/ na Městě rawném Slawkowě, Zdáni cych, Sedlowicích, ana Dábořicích, splozenau od Paní Doroty Kgeraltowšy z Kgeraltowic/ kterážto Paní Man

deléna Woracická z Kaunic umřela na Denicích w Tědeli před S. Marketan Leta 1590. a pohřbená w Slawkowě na Zámku. Druhého Roku po ní umřel y Manžel gegi gmenovaný Mikuláš Woracický na Denicích po Památce Obrácení S. Pawla na Wjru, a pohřben w Kosteletě Otnickém. Ten z mladosi trwal při Dworě Arcykněze Rakauského Karla w Grácu / odkudž se obrátil k Filipowi Králi Španělskému, kdež gsa w službě Wogenské táhl do Burgundye a Windelandu / tam od Nepřátelůw yť / ale gsa šrz ffreymark takowého Wžení sproštěn, nawrátil se w dobrém zdrawí do Wlasti své / o gehožto dobrém a Rytířském chowání na Wogně dotčené wyprawugi obšyrně Listowě ffdrowní / kteráž genu pro geho chwalitebné skutky, a upříme w věcech Wogenských chowání Těywyšší psáti rozkázal.

Joachym

Joachym Woracický z Paběnic a na Denicích / Bratr nadespsaného Mikuláše mladšího z Paběnic / wzal sobě za Manželku Paní Annu Jehannu Potarku z Regenslatu z Rakaus. Ten Leta 1592. umřel w Pátek po S. Bartholoměgi mezi 11. a 12. hodinau na celém Orlogi, a tu w Kosteletě Otnickém pochowan wedle Mikuláše Woracického a Alžběty z Paběnic, gsaue od mladosi k hrdinstwí činnu nakloněný. Pročež gessť w mladém Wěku cizy Kraginy progiždel, a geda podwakráte k Těywyššímu Mjstru do Maltě/ při něm dlouhý čas se zdržowal.

Burnan Woracický z Paběnic

a na Rokowicích, Syn wegšpsaného Petra Woracického, a Paní Petipešy, měl Manželku Paní Kateřinu z Hertembergta, Dceru Habarta z Hertembergta a na Michelpergten, splozenau od Paní Elény Slikowny z Holeyce Zhabinko z Wasau nu az Lokte / snjito, totiž Kateřinau z Hertembergta, splodil

Syna gmenem Petra / Dcery: Annu, Marygi, Jehannu, Alžbětu, Zvu. Umřel we Čtwerť po Třech Králích we tři hodiny na Dne na Rokowicích, a we Čtwerť po Památce S. Mikuláše / pochowan w Kosteletě Otnickém.

Mikuláš starší Woracický

z Paběnic a na Smilkowě, Syn wegšpsaného Adama z Paběnic, a Paní Anny Kaplůky z Sušvic, pegal sobě k Staru Manželskému Paní Annu Dworeckau z Oibramowic, Dceru někdy Sidřicha Dworeckého z Oibramowic a na Tlačeradci, kteráž byla porodila N. Wěšnicka z Wěšnit.

Leta Páně 1586. w Pondělí po Památce Tělezení S. Kříže, mezi 23. a 24. hodinau, w Měste Soběslawi, umřel Vrozený Pan Křestoff Woracický z Paběnic, a pohřben gť w Kosteletě, kdež před Lety Klášter byl.

Leta 1587. w Veliký Pátek na Weselí Zámku Morawském vsnul w pánu Bohu P. Adam mladší Woracický z Paběnic, a pohřben tu w Kosteletě.

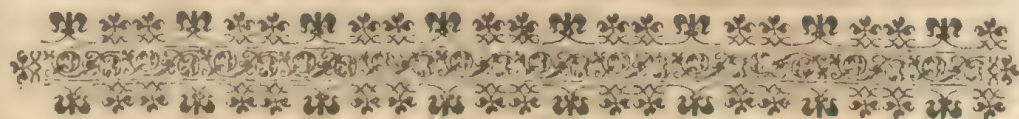
Leta Páně 1590. w Pátek we dvě hodiny spůl nocí na Sobotu před S. Duchem na Denicích umřela gessť Vrozená Panna Alžběta Woracická z Paběnic, a pohřbená w Kosteletě Otnickém wedle Bratrůw swých.

D 4

Tuto se

Tuto se doloží, vakyh spůsobě
Bani z Rytjstwa, Nerywysšy Alurednicy
 Zemstij, na Sandu Zemském seděli / a neyprwe Drozený
 a Seatečný Rytj Pan Jan z Klenowého a z Janowic, na Žitkovech
 a Žitně / Gehomilosti Cysařské Radda, a Nerywysšy Pysař Králowe
 starj Ciske: O gehožto Rodu nyní zminka se učinj.

O Erbu a Rodu Starodaw-
ném Banuw Klenowských z Klenowého
 az Janowic.

Kapitola Bata.

Dlwnost právě starožitanu Rodu a Er-
 bu tohoto, rozličné paměti wyprawugj / a gey z Urodu
 Slowanského býti ukazugj / kteréhožto počátek učiněn
 spůsobem takovým:

Brogjždel někdy cizj Kraginy Slowák ně-
 vaky, gmenem zoiuž / dobrého sobě gmena wssudy wyhledawage / tak že
 přigel y do Krage Mawceninského / kdežto byla Dcera Králowa / we hře
 Sfáchu tak wycwičená / že se proto y w myšli své podnesla / a tomu, kterýž
 s ný se hráti opowášil / a nad ný neswjtězyl / Sfáchownicy o hlauu roz-
 clantawala / a to gij byla mnohým Muzům Rytjstým učinila.
 Tam se colikéz zabral gmenowaný Slowák / a chře stěstj potusyci

a Panna dotčená, wyptával se na to / yaťau weznie odpłat gestliže wy-
hrage? Dána mu odpověď: Že giž dávno na tom zůstano / aby ten kdož
wyhra druhému Ssáchownicý o Hlawu dal. Za kteréhožto ustanowený po-
dikowarý snazně / dal se w hru / a mage šťastný po ruce / hru na Panně šťastně
obdržel / a tak y hned, neminoho se rozměsle, pochytí Ssáchownicý, a
gi Panně o Hlawu rozrazil. Pro přecinu tu / když y potomně mnoho
hrdiných činů na Dvoře Královském provozowal / dal mu za Erb Otce
Královny dotčené Ssáchownicý na časý věčné / a na památku a znamený
nesmrtelné úspěšný toho / kterej nad tak slavnau Královnu šťastně
obdržel / poručil gemu nositi w Helmě Pannu w blyé Tykýtome Suckni /
s zawázanau Hlawau, ana z Koruny vychází, a Ssáchownicý w rukau drží.
Tawrátil se potomně do své Kraginy / kdež se s Bratrem o Erb pedělil,
kterémuž gednu toliko polowicy Ssáchownice o Helmem
nositi dopustil / a sám toho Erb užíwal zauplna / tak y atž
y posawad Potomkové geho wlastny w některých Kragi-
nách užíwagý / o čemž níže zmínku učinim.

Že pak ten byl obyčej Předků Tárůdu Slowanské-
ho / za čas dlouhý gmeno Předků svých w veliké uctiwo-
stijeti, a obzwalasťně těch, kterých činy swými slawný býwali / toho se přidržel
y Rod tento, y přidrže až posawad / z něhožto pocházegý, píšij se od
Přibjka / o němž Hageť w Létu Páně 874. zmínku činý takowau: Že gest
před Horau Trebussyncy wysoký Prut Strýbra nalezl / kteréhožto spustim / po-
slal Knížeti Hostiwitowi / za čej gemu Kníže dalo swobodu tu / aby Popal
Zlato, kdež se mu koli líbiti bude. A on učinio Knížeti poděkowáný za
Lásku prokazau, na Přibramských Horách, a zwlasťe na Bězowým,
Zlato Kopati připowěděl / ale toho Léta umřel. Giný potomně Potomecy
zanedbali těch Tytulůw, a psawali se z Sydel, z Zámku nepředněgšyho /
Hradu neš Dworu, na nichž bydleli / a to se dalo neywjce za Krále Jana /
edýž mnohstý Cyzozemcůw do těchto Kragin wgele / kterých sobě Starty ku-
powali / Tytule rozšyřowali / a Tiechowé tolikéž toho následowati začali,
čim dále, čim wíce / předku Těmciim nedawagice / a Zámku swým Tytule
swé změnissi, ginými ge gmený yako po Těmciim gmenowali / yakožto
Roimberg, Haimburg, Ryimbürg, Sselnberg, Roimtal / 22. kteréhožto
Zámkové wšickni ginými někdy gmený gmenowáni býwali.

In libris Erektionum památka gest o Pannu Přibjkw z Klenowého,
w Létu Bojím 1409. že gest on Oltář w Koste Swatého Jana w Tinci
ffundowal a nadal / y atž to poznamenáno gest slowy takowými:

Erectio Altaris Sancti Iohannis in Ecclesia Parochiali in Tiniecz. Nos
Praibiko de Klenow, &c.

W Kalendáři Hystoryckém při Létu Páně

1426. čte se o Pannu Přibjkw z Klenowého / že gest sam desáry nšceíl do
Města Strýbra / na den Swatého Wacslawa / a geho se bezewšij swé štody
zmocnil / kteréhožto Města byl on w držení až do Králowáný Cysare Zyg-
munda / kterých gemu dal za ně Wolni / a zapsal mu na němž Zbojý dwa Ti-
šyce Kop gro: aby gemu Strýbra postaučil. O čemž zmínku činý y Hageť
w Listu 403. y toho dokládá: A když wšceíl do Města, měl tak veliký a
hrozný Neč / že dosáhl od gedné Brány Městské až k druhé.

Léta Páně 1436. stala se gest vmluwa skrž We-
lebné Kníže Pana Oldřicha Zrabě Cestě / a Droženě Pány / Pana Alše z

Stern

Sternbergka / Pana Zency z Pirkstegna Hoffmistra / Pana Kasspara Kan-
clere / Pana Hasspa z Waldstegna / Pana Arnosta z Wlassymě / Pana Pře-
bka z Klenowého / a Janaz Kunwaldu Podkomorého / mezy Teynepre-
moženegšým Knížetem a Panem / Panem Zygmuntem z Bojý milosti
Cysarem Římským, wšdyky Rozmnožitelem Říše / Vberšým, Cestým
Králem, z gedný / a Poctiwým Kuzem Bedrichem s Strážnice z strany
druhé. Kteranto vmluwa / tak aby ch dalšij zaneprázduený Ctenáři ne-
činil, opauššim.

Léta Páně 1501. Pan Buta z Ryziemberka z
Stalý Teywysšý Sadi Královstý Cestěho / měl nýťau rozepř s Me-
stianý Královstými / tolikéž y s Obeý / a nemohauce se Strany sami smlu-
witi / dali to na rozegáný Droženým Wládkám / P. Janowi z Klenowého
Purgkrabi Karlstegnskemu / Wogeytowi Kamstšým z Tropic / Mi-
loč Benedowi z Sstihlaw a we Lhotě / Zumprechtowi z Chudenic / Pře-
bka z Klenowého z Dobře / Janowi Cestowi z Olbramowic a w Těmci-
cých / tak že y atž koli oni vmluwa učiný / že na m přestati chtěj.

Léta Páně 1432. učiněno gest Příměří mezy
Panem Oldřichem z Roimbergka, a Panem Přibkem z Klenowého / na
kteréhožto gístow wšelij a potwřený, učinil dotčený Přibk, a strana geho
a nim List zápisný / genž byl psán takowými slowy:

Přibk z Klenowého a Jan z Vyrka / wyžná
páue tčimto Listem obecně předewšsem, e gšme wstaučili, a tčimto Li-
stem wstupugeme w prawé a Křestianské Příměří s Droženým Panem
Oldřichem z Roimbergka / y s geho šewšoni Služebný a Poddanými,
od dáni Listu tohoto, až do Swatého Gšij nepřewé přigšstho / a ten den
celý až do Západu Slunce šhem swým. Wšak tak: Gestližeby se nám
w tom Příměří nezдалo státi / tehdy šerch psanému Wřiteli nassemu
Listem nassým otewřeným, aneb po gístem Poslu dwě Tiedele před čim má-
me na Brumlow dáti wědět / kteréhožto Příměří / šlbugeni pod nassý do-
bran wyrau a ctý / že bude a má wěrně a Křestiansky zdržano býti. A
gestližeby šerch psanému Panu Oldřichowi neš geho Služebnýom a
poddaným od nás, neš od nassých co w tom Příměří se bezelsti stalo / má
býti opraweno. Pakli by se w čem od sebe vzdalowali / a šmluwiti se ne-
mohli / tehdy to magý wynešti na Droženého Pana Mikulasse Štelu: po-
dlé kteréhožto rozkazany to máme a šlbugeni / cožby se stalo oprawiti:
Pakli bychom neopravili / a Panem Mikulassem na nás seznáno bylo, tehdy
se známe / že gšme čest a wšru propadli. Tebo na potwřený swé gšme
Pečetě z Listu tomuto přitšli / a w edle nás Slowutný Panosse: Dlu-
homil z Dražowic / Janek z Hradn, Purgkrabě z Klenowého / Jan Zrabč
z Běstochowa, a Markwart z Lipowce. Dán a psán na Klenowém,
Léta od Tawrozený Syna Bojýho 1432. ten Ctwrtý po Swatém Ja-
hubě Apostola Bojým.

Gmenowaný Přibk z Klenowého w Létu
Bojím 1437. w Tiedeli po Swatě Markétě wygel z Prahy na Conci-
lium Bazylegské z strany rozdawáni Swatosti Wědět Páně pod Obogi

D. iij

Dytkán

O Staru

Děťám malým po Křtu / a Posly gínými
Království Českého / kterýchž Gmēna
jsau tato :

Petr z Wartemberga a z Swětic.

Mistr Jan z Příbramě.

Mistr Prokop z Plzně.

Machias Lauda, a Wacław Břeska
Mincmeystr.

Když vznikla newole a ro

zepte mezi Wladislawem Křálem Vherstým
a Českým, a Filipem Knížetem Burgund-
ským / okolo Léta 1455. z strany Weywod-
ství Lucemburského, a Zrabství Chmewow-
ského / ustanovil Křál Wladislav Oratory /
mezi nimiž počten gest y Příbjz Klenowého /
kterýžby na místě Křálovském Při takowan
Koncey přivedli / což wse bude se mocí poro-
zuměti z Listu w tato slova psaného :

Ladislav z Boží milosti / Vherstý, Český,

Dalmatský, Charwatský zc. Křál zc. Rakouské a Lucemburské Kníže,
Margehrabě Morawský / Známo činíme wšem / jakž pozdwiženj newo-
li, kteréž mezi námi a Weygasnigským Knížetem, Panem Filipem, Kníže-
tem Burgundským, Krewným Přetelem našim milým, z strany Wey-
wodství našeho Chmewowského, a Zrabství Lucemburského, vznikli / že
Kaddý Tasse, colikéz y Kníže Weygasnigskýho P. Ludwika Galdrabi nad
Regnem, Dolnjch y Hornjch Bawor Knížete, našeho milého, toho podali /
kteréžto podání od nás y od Knížete Burgundského přigato a potwřeno
gest. My pak žádagjce podle nadepsaného podání konec tomu wse-
mu učinili / a tomu chjce / aby byli kterýžby plnau mocí w gissění gménem
našim, před gmenowaným Knížetem Ludwíkem se postavili / od kte-
réhož ta práce naň wložena Přatelstý přigatá gest. A w tom se stasene
wýře, stalošti, Legátstý, rozsaffnosti, a snažné ochotnosti Vrozených a
wznesených Muzůw / Příbjka z Klenowého / Jana z Rabsteyna / Apolli-
na Sictuma / Sindricha z Czeraw / Jana z Lippy / a Ržehore z Haimburg-
ka / Obogých Prám Doktorow / a Kadd Tassých, wtrných milých,
důwěřugjce / a našy gistau wůlů / plnau mocí Křálovstau w Czechách /
a w Knížetstý Lucemburském, ge woljme, činjme, prohlassugeme, a w-
stanomugeme naše prawé, gisté Oratory, Prokuratory, Aktory, Jakto-
ry / a Spráwce těch wěc / Legaty obzwláště / aneb jakýmbykoli ginác
gménem gmenowaní býti mohli / dawagjce a dowolugjce gim wšem
spolu / aneb wětšjmu dyla z nich / plnau moc a poručení / Pře naše, y

Kytěskem.

gine wšetky wěc, jakébykoli byli, a kýmoli, proti tomukoli, a kdekoli /
tak při Saudich, jak ginde / před jakýmikoli Saudy, obecně y obzwlá-
ně, wěti, řiditi, a spravowati / a zwlastě w tom se prepugcawati, a
stati před samým Saudem Knížetem Ludwíkem w Spseyru, neb ginde,
kdekoli předgmenowané wěc, kteréž se w témž podání obsahugi, strz ně-
řeny, a Koncey přivedený býti magi / též y s Oratory, Prokuratory
gmenowaného Knížete Burgundského se scházeti, rozmlawati, řidi-
ti, smlawati, srownawati / Gednoty, puntý, Přjměti, prodlawený, a
pokoge činiti / Mřodu a Křiwdy odpawstěti / napředgmenowané wšetko,
a každé obzwláště, zawěsti, a skoncowati / utwrditi, chwalitebně schwa-
lowati / Slyby jakékoli našim gménem přigimati, za ně přijykati /
Pokuty wšelijaké přislybowati / Prokuratory, gednoho neb wjce wstano-
wowati, a ge propawstěti / naše Zboží, a Wsobu našy zawázati / wšelijaké
Listy přednáseti, dodawati, a přigimati / půjebiti / za odporowjky se
postawiti / w gmenowaný / prawdu otewřiti / swády, hadruňky, a roze-
pře prokowati / Terminy a odklady žádati / potahy ozhaněti neb Křiwem
obzlawaný w nasseti, a gim odpowidati / také na Dussy našy přisaha-
ti / přisahy wšelijaké přigimati / předkladum, potazum y Aetřkulum od-
powidati / Swědky, otázky, nálezý, a průwody sprawedliwé, jakékoli w-
kazowati / druhé strany swědky, nálezý, a průwody sprawedliwé wyhle-
dawati, a ge wfformowati / gich pře wważowati / Přjpis žádati / a
zawjrat / za schwalení a wespowěd žádati / a wůbec wšetko, což w Prám
njch wěcech zasluželých a w prácech se snášy, a w gednotě se srownawa-
činiti / dawagjce a propugcugjce gim w předpowědených přčinách wse-
lijak dokonlau, swěbodnau moc, spravowaný, a poručení / aby wse-
do činiti a řiditi mohli, cožby předpowědeným wšem wěcem, a gedné-
každé obzwláště, a w giném jakémkoli gednaný, slawiti mohlo : Po-
raucugjce gim, a chjce tomu, aby při sarchupsaných wšech wěcech na-
mjstě Tasse to činili, a Prámem odpowidali / cožbychom my, řdyby-
chom přjomni byli, učiniti mohli. Sprossugeme pak ge a gich natj-
zeni od wšeho zadosi učiněni, a připowidáme našim slozem Křálow-
ským za wděčné, za stwřené, a přjzenné to wšetko mjeti, cožkolik str-
ze předpowědené naše Oratory, Prokuratory, a neb gegich wstlawené
w těch nadepsaných wšech Přech, a w gedné každé činěno, a jakýmoli
spůsobem zřuzeno bude. Tomu na Swědomi Pečet našy Křálowstau
z Listu tomu to rozkázali gsine přiwěsti. Genž gest dán w Wjdní,
prwnjho dne Měsíce Zářj. Léta 1455. Křálovstý našy, Vherste-
ho 16. a Českého 2.

Wili pak Wani z Kleno-

wého swřug Pohřeb w Kláštěře Klatow-
ském, a to w Křiru před welkým Oltářem /
což někdy swědčili y Erbowé gegich nad
Hrobni, y List tento swědcj / kterýž dán ge
Panum z Klenowého od Kníže Jakuba
Přewora někdy w dotčeném Kláštěře / psá-
ný w smřstakowý :

Kdy Kněz Jakub Bre-

wor Kláštera Klatowského, a w Luzeně Swateho Wawřince, a w trídě Bratr náš / známé činné tímto Listem všem wšec / kdož geť či si a neb čaucy slyšeti bude / že geť nam dobře pamatno y swědomo, že Páni z Klenowého měli gšan Pohřeb w Kláštere nassem w Růru před wělkým Oltářem, a tu pochovánj gšan pod Šfáchownicý bilau a modrau w červeném poli / což Panu Přibylkowi z Klenowého chceme se znáti a ušně před každým Člowěkem, kdesby genu kolivěk toho potře- bi bylo: Toho na swědomi swau wlastnj Pečet Auřadu swěho / kázal gšem přistěhnauti k tomuto Listu, a pro dalsj swědomi / prosjli gšme etí hodného Rnže Jana Přewora Kláštera Plzenského, že geť swěho Konwentu Pečet k nassj žádosti přistěhnauti k témuž Listu poručil / genž geť dán a psán w Pátek po swátku Swaté Panny Lucye / Léta od Na- rozenj Syna Božjho 1459.

W starožitných spisech Kláštera Slowanské
ho nacházím při Létně Paně 1446. pamět takowau / že gšan někdy byli w Legacy k Králi círo; gmenowice / Pan Gindřich z Stráže, Pan Přibyl Klenowský, z Zemanow Jan Malowec, a Mathias z Chlumčan.

Pana Přibylka z Klenowé

ho připomíná List Ondřege Prowinčala Klášternu w Království Českém, jako na a řádu Kazatelů, psaný slovy takowými:

Já Bratr Ondřeg, Pro

wincial, a Nejvyšší Wládař Klášternu w Království Českém, a w Margrabstwu Morawském Zákona Kazatelů / Wy- znáwame Listem tímto ebecně předewsei-

mi, kdeskoli čten bude / že Léta od Narozenj Syna Božjho 1459. tu Středu před Swatým Tomášem Apostolem Božjím, powolal mne k sobě Drozený Pán / Pan Přibyl z Klenowého, a tu se mne tázal / wědě- libych co o Pohřebě Předkaw geho, a neb o Korahwi / wšelali geť u nás w Kláštere u Swatého Klémenta: Tu gšem genu odpowěděl / že gšem yá neymladšj na letech / a tak gšem k prozbě swrchupšaného Pa- na Přibylka powolal nejstaršjch dwau Bratrj, kteří gšan byli tu w Kláštere až do wyhnánj / totiž, Rnže Jakuba Spowědnika Panenského u Swaté Anny na Starém Měste Drazském, a Rnže Jana přjgmní Sturna / gšch to se tázal, zawazugie ge pod Rnžstwjní, byloliby gšm co wědomo o Pohřebu a Korahwi Panu Klenowských / tu gšan o- badwa wyznali pod swau wtrau před wšjmi Konwentem / že geť pocho- wán w Kláštere nassem Pan Jan, Syn Pana Přibylka z Klenowého / a že geť byla od starodáwna Korahw s Šfáchownicý bilau a modrau w červeném poli, w Růse na Rámu mezy gšnými Korahwemi / a dále že od Panu Klenowských máme k tomu Klášternu sedm Kopwěné ho platu na Woděradech Dřkani Zemšými zapsaných. Tomu wyzná- nj swrchupšaných Bratrj na swědomi, Pečet Konwentnj kázal gšem

k Listu

z Listu tomuto přiwěsti. Genž geť psán a dán w Praze, Léta od Na- rozenj Syna Božjho 1460. ten Cíwretek po Středopostí, Čiasu toho kteréhož gšem Rnihu tuto na Swětlo wydáwal / žiwi by- li z Rodu toho podle Tytuláře Léta 1589. wydaného Lidě wynešeni čí- so / yako neyprwe: Drozený a statečný Kytěst.

Adam Kyimberský z Janowic / Autednjš Dodkomotjho při Dřách Zemšjch Královstwj Českého / yáť nahore doloženo.

Gindřich Janowský z Janowic a na Janowicjch.

Gijst Janowský z Janowic a na Janowicjch.

Jan Staršj z Janowic a na Nedachowicjch.

Jan mladšj z Janowic a w Janowicjch.

Racet Janowský z Janowic.

Wylim Janowský z Janowic a na Petrowicjch.

Woldřich Janowský z Janowic a na Sauslowě.

Přibyl z Janowic a z Klenowého / na Klenowém a nowých Zradech.

Adam Klenowský z Janowic a z Klenowého na Přestawicjch.

O tom Rodu mezy gšnými Rody a na gšných mjstech roz- šířných zmjntu nalezně.

W Slězskutakowého Erbu tolikéž

wšjwagi Páni Přestřicowé z Sawron / Rod welice daw- ný a starožitný / z kteréhožto geden ředený Bernart, za- gel na Dwір Krále Zygmunda prwnjho / od něhož byl wyslán do Kragin Ruských proti Tatarům / kdes yáť sobě slawně počinal, Kronky Polské obšerně wypra- wugi: O čemž zmjntu činj y Cromerus in oratione fnebri Sigismundi primi, činně slovy:

Atq; ut à Tartaris perpetuis hostibus nostris incipiam: horum quidem nō contemnendos res exercitus apud Blusum, tibus prahis, duce Constantino Ostrogio, Principe omnium saeculorum dignissimā ad internecionem penē cecidit: deinde apud Wisniotieciam Viginti quatuor millia, cum se per Rursiam pabulabunda diffudissent, sexies fusa; leuib; & particularibus prahis, ad extremum tota acie in abeuntes facto impetu, Nicolao Kamenicio Palatino Cracouiensis & eodem Constantino profligati sunt, cum nostri sex millium equitum numerum non excederent, de quibus vix centum eo prahio desiderati sunt: hostium uero multo minor pars pernici fuga eua- sit. In Moldauia quoq; ante multos annos à Bogdano Palatino hujus Re- gis auspicijs & armis iidem hostes graui prahio uicti sunt. Nec illar igno- biles uictoriae sunt, quae apud Vronouicum Ioanne Kamenicio apud Bus- cum, & Stanislaw Lanczkoronio Ducibus questae, & quae in Podolia Trebinij, quaeq; apud Kameniciam & Verestaticium pagum, & complu- ribus alijs in locis Nicolai Senauj uiri fortis & magnanimi, qui nunc Pa- latinus Belzensis est, ducti, & fratrum ejus Alexandri & Procopij, ac Ber- nardi Presticij Silesij opera partae sunt &c. Nam leuiora cum iisdem Tar- taris apud Trebouliam Podhajciam, Mediborum, & multis alijs in locis prosperē item gesta certamina, sciens uolensq; praefero, ne sim longior. Tot enim fere sunt, quot excursiones ea gens rapacissima & famelica, & vel flammas, quod dicitur, cibum petere solita, in ditiones hujus Regis ipso regnante fecit: perraro enim impune id abstulit &c. lege Cromerum in Oratione fnebri hujus incljti Regis Sigismundi.

O tem

O témž Panu Bernar-
towi Pretficowi / při Létu Páně 1540. Kro-
nyky Polské w tento smysl zněgi:

Léta 1540. nic sebnás o-
bzwlášeního nedálo, tolikéž y Roku dru-
hého / gednom je Tataři wtrhli do Rus-
Měšce Března, a mnohé škody okolo
Winnic počínili / Bernart Pretfice, Sta-
rosta Barský / paměti od nás wšech Po-

lákůw hodný / pustil se po nich s newelkým počtem Rozákůw a Czeremis-
sůw / s nimiž přišel až pod Očatow s plácem patřice na zagatě, že ge-
nemohl retowati / kteréz Pohané prodawati počali, a do Ráffy posýla-
li. Wšak nieméně pomstil se nad nimi / když Děti gegich y Ženy Mes-
čem pobubil / a giné zahnal, kterých wřikagíce jako Sstřnata po Wodě
tonuli, a Czeremisowé k nim jako k Prákům Wodním z Lukůw stříleli:
Zagal potomně množstwy Pohánůw y Dobytka / což y druhého Roku
učinil / mstic se wšeho, cožoli Pohané Křesťanům učinili.

Byl to Kytjé velmi slavný / pro gehožto hrđinstwý Král y Země
k tomu se slusně nachýlila / že hogně obdarowan byl. Zanechal po so-
bě Syna / Jana Starostu Trebowelského od Zawačky, a Dceru / kte-
ráž dána byla w Staw Manželský Janowi Chodorowskému z Chodo-
rowa Stawu welkého a wšactného Rodu Panů / z něhožto pessi, vji-
wagi za Erb Psý Hlawy w Cizysy, a na helmě tři Rjety / tak jakž na-
malowaný gest pod Pány Slawaty w Stawu Panském.

Swrchudotčenný Syn ge-

ho, Jakub Pretfice měl Manželtu wlastnų
Sestru Cizolka z Zelechowa /
od níž pessi tito, Bernart Pret-
fice Starosta Trebowelský /
kterýž wewšsem šlapěgům Ds.
da swého následowal etc. po
šmrcti Manželky té, pogal sobě druhau / co-
tiž onoho welikého a slawného Weywo-
dy Ruského, Hejtmána Korunného / Gi-
ho Jazloweckýho Dceru. Pán byl štěstieho

chu mensšyho nežli Otec / wšak nieméně vždy se oto snažil, aby štrz hr-
dinské činy z šlapěge Předkůw swých neymeně newystaupil. W Slězsku
gšau Lidé wšactnj z toho Rodu.

Odtud tolikéž pessi Rodowé w Polských Kraginách we-
licy a slawni / jako:

Páni Melinsšci.
Páni Drosseršci.
Páni Racanowšci.
Páni Lutensšci.
Páni Karmensšci.
Páni Myslečci.

Páni Giliázdomšci.
Páni Jablkowšci.
Páni Ludzislawšci.
Páni Wlostegewšci.
Páni Kumégowšci.
Páni Zbertowšci.

Páni Walešci. Páni Delečensšci.
Páni Pogorelsšci. Páni Rzegnowšci.
Páni Chwalkowšci. Páni Galesšci.
Páni Wsolowšci. Páni Třečci.

Kterýž wšickni gšau w Kragi Kaliském a Poznanském Weywodstwy /
a wšickni počátek Amene swého od gednoho předka wkazugi.

Od téhož Počátek swůy magitų, kterýž půl
Slachownice toliko za Erb vziwagi.

Starožitný tento Erb gš

w Královstwy Českém, yak se to y w Pol-
ském Královstwy pokazuge / do kteréhož
přigew Kytjé gedn z Rodu tohoto, w něm
se velmi rozmnožil. Dlugoš Hystoryk
Polský o tom zmjnká činj, a wyprawuge
Rod ten býti z Amene Českého nad mjr-
dowtipného / kdež y připomíná gednoho z
Rodu téhož, gmenem Martina Syna Wy-
slawowa / kterýžto Martin byl Arcybisku-
pem Gnězněnským, konfirmowaný Léta

Páně 1098. od Urbana druhého toho gmina Papeže, za Panowaní
Wladislawa Hejtmána w Polské. Umřel Léta Božyho 1118. a pecho-
wán w Kostele Gnězněnském. O něm in Cathalogo Archiepiscoporum
Gniezniensium napisał Poeta Ianitius tyto Wersse:

Pomeranorum nisi se subduceret ira

Hic, caderet laeva captus ab hoste manu

Pœna malos diuina viros tamen inde secuta est,

Fortia pro iustis nam gerit arma Deus.

Otec gmenowaného Martina Arcybiskupa Gnězněnského,
dal mnoha Zbožj do Kláštera Swatého Kytje / činj sobě y paměť
se štal nesmrtedlnau, y k spasenj Dussy swé dopomohl: Očemž před-
powěděný Hystoryk Dlugoš.

Wacházegi se w Českém

Královstwy Páni Dohalsšci / kt. rty téhož
Erbu vziwagi a slugi Bořkowé z Dohalic /
z njchito o gednom památka gest, totiž o
Panu Janowi Bořkowi Dohalském z
Dohalic / genž byl Kottmístrem pod Pra-
porcem Vrozeného a Statečného Kytje
P. Laubské s gislým počtē Lidu z Cech do
Královstwy Vherškého wypraweného /
kdežto on bogugie hrđinský s Turky / w

Všeck Leta Páně Tisíceho, Pěťstého, Dwaadesátého šestého pod Erli zahynul. Womto Erbu děli se Poláci od Czechu toliko barwami / neb oni nesau Šsáchownicey Czerwenau abýlau w půl modrém Poli / a Czechové magi Šsáchownicey černau a žlatau w Poli neb Šsýtu žlu-
tém.

V Hágka w Listu čtyry-
stým Cíwtým / zmínka gest o Předku Ro-
du tohoto, totiž o Panu Diwířowí takos-
wá:

Na den Swatého Kríže / Pražané,
Táboři a Syrocy / oblehli Místo Retin,
a dobýwali geť vkrutě Dělí y Šsturmem /
ale Diwíř Boteť kterýž na něm byl, stateč-
ně se bránil zě. y atž doloženo bude pod Měsíc
Pražau. A to se dalo Leta Páně Tisíce-
ho, Cíwtýstého, Dwaďcátého Pátého.

Za času práce mé s Knihau tauto žiw byl z Rodu tohoto
wzactného w Království Českém Vrozený Pan Jdenet
Boteť Dobáříš / kterýž se psal z Dobálic na Lippě a na Mo-
krowausch, a vžíwal Erbu takového.

Wolště Kronky a Katalogové Bi-

stupu připominagi Wylmýra Biskupa Krakowského Erbu tohoto /
a to w Leta Páně Tisíceho, Dwaustým, Třidecátým prwním, kterýž se psal z
Kostelce genť gest w Krakowském Weywodství: Ten mnoho dobré-
ho Kořelů Krakowskému učinil / Kostel we Wsý své dal wystawěti
ku památce Swatého Wogtěcha / a přikaupiw Bratrů swým Žbožj mnohá,
Leta, když se psalo od Vározenj Spna Božjho, Tisíceho, Dwaustýho
Cíwtýstého druhého prostředkem Smrti z Swěta wytročil.

Těhož Erbu byl Wysslaw

Biskup Rugawský, žiw gsa okolo Leta pá-
ně Tisíceho, Dwaustého Šmidesátého dru-
hého / od kterýchito Biskupů Bratrů a
Streyců possli Rodové w Polště wzác-
nj / yako:

Páni Zábawští /

Páni Włodkowé. Z kterých geden,
gménem Samuel, zamordowan w Gliwic-
ech / Mladenec dlaubého wětu hodný.

Ten na swýg wlasnj Náklad několi Lét

proti Turků w Království Vherškém potřebowati se dal: Splozen
gla od Kateřiny Stadnický ze Zmugoda.

Páni Wechadlowští.

Páni Drochanští. A ti Žbožj swá ma-
gi w Krakowském a w Sendomirském Krági.

Páni tolikž Dambrowsští w Lečickém Weywodství.

pani

pani Kociwšci w Welský Polště.

A Páni Piašci na Podolu w Kamence / z nšchito gedneho Turcy
lšně zagali šrz zradu Walachů, při Knjšeti Wířněwckým, a geho
yakoito nezřetnějšy Raddu spolu y s Pánem vkrutě osmrtili, spů-
bem takovým: Wtáhli nešprwe obadwa na wysokau Wířku, a w
dole pod nž učinili yako Šybenicey, na nš dlaubé Železné Žaty byli / a
pctomně chadwa rychle dolu z Wířky dotčené swrhli. Piašci nades-
šanj letěci dolu, wřázi na šku za Tóhu, dosti štiasně / neb když geg
Krw žalila, wřitel těhož dne. Pán pak geho, Knjš Wířněwcké,
wřázi za Žebro pod Prsy, a obrátil se Tóhami dolu, a žiw byl na Žá-
tu do třetio dne. W takovém utpenj twagice / pro bolest wřitau
šlořeti Machometowi / a Tatar geden rozhtwaw se / natápl Luk, a
geg w Srdce proštelil / a tak žiwot škonal.

O Rodích těchto yal se dalece wztahugi, a w mnohých
Pražinách rozšřtenj gšau, o tom z rozličných Krenyť šýřeti je wyre-
suměti mšje.

Košorští w Království vř

Českém Rod starodawný / vř magi za Erb
Šsáchownice takovým spůsobem yalž w-
diš.

Wšickni těch Šsáchownic vřmagicey,
yal se koly malugi, ed gedneho nřdy před-
ka possli, a magi na šelny Mawemku
ana zawazane má šelo aš nad Ůci / ti kte-
řž wlasně od šoluba šlowáka pečátek
wřali gšnj šelny w Turnagich sebžměnili,

aby geden od druhého rozeznán bol, dyž Bog wredlineb Turnag přžli /
yalž se o tom zmínka učinila pod Erbeni Panů z Wartembegka a Pa-
nuw Žerdlicow z Šenffeldu. A o těch Rodech na nššech rozličných
obšyrnau zmínku nalezněš.

Co Nejwvyššim Panu Bi- šari Království Českého sedel na temž Čaudu

Žemškém Vrozeny a Štatečný Kytj Pan Šampkech

Czerwni z Chadenic a na Chuděniczech Gehe Mířstí Cypř

šké zč. Radda / Podkomorj Království Čes-

ského / Eques auratus, a šeyman šradu

Pražského: O gehoito Rodu šuto řec

se začne.

ž q

O K. edr

O Rodu a Erbu Starodáv- nem Bánu Černjnu z Chudenic.

Kapitola Šestá.

Best Rod tento w Království Českém
welmi starodávny / jakž to Listové starí a paměti jiné roz-
ličné o něm oznamují. Tak o tom potomkové mluví,
a tomu chéti / žeby počátek mjeti měli od Gindricha Syna
Wladislawa, zároveň s Theobaldy / kterýžto obadwa
byli vlastní Synové wedg gmenowaného Wladislawa Knížete Če-
ského, a Syna Wratislawa Krále Českého nepřevněšsého / kterýž
panoval okolo Léta Páně 1086.

Kníže Wladislav Syn jeho panoval w Létu Páně 1209. a po-
tomně o potomcích toho Wladislawa zmínku čini historyk, obzvláště
ně o Wladislawovi, genž byl potom Králem, Léta Páně 1259. a v Me-
dyolánu zmúžil sobě a statečně počínal, y ginde s welikau sláway Váro-
du Českého. A na hoře gmenowani Páni Černjnové předcházeji
weyvodem svým ty všedš Krále a Knížata, vložugice to gístým Li-
stem a svědomím Předka svého Mikuláše z Chudenic / genž byl žiw
okolo Léta Páně 1059. kteréhožto Listu pro lepšy svědomí, zdálo mi
se Kopigi slovo od slova do Řech těchto položiti / a toho Listu synyl
gest takový:

Jā Adikulaš z Chudenic/ známý. Jinim Listem tímto před každým
Čilowěkem, kdož kdy bytí, a neb čaucey sy
feti bude / že jsem dlužen byl Sědesátě kop
Grossu Drozeným Panossēm, Janowi star
šemu, a Janowi mladšemu, Bratrům z
Hlowie / w kterýchto Penězch postaupil
jsem platu we Wsy Čiernjné gmenowan
ným Bratrům k gich Ruce w témž práwě
yakož jsem sám w držení byl / a co jest nad

tu gmenowanau summu odemne více gum
platu w té Wsy postaupeno, to gšan mi zaplatili nadepsani Bratři spo
lečně hotowými Penězy / a to jsem k své eti a wšě, že jest to tak, na
psal / a k tomubych to aučně, kdoby toho potřebo byla, seznati dřeš.
Dán pod mau wlasnj Pečetí přistěnanu w Pátek den Swatého Mat
hausse Ewangelišy / Léta Božjho Tisícého L. viii.

A tak ten List patrně to vřazuje, že to Rod jest welmi dáwný / a
před gmenowanými Králi a Knížaty již wzněšeni lidé byli, a z Chudě
nje se psali / gichžto starostenceš nemohl jsem od dáwnějšjho Léta
wyhledati.

Léta Bane 1194. když Vre

mysl Král Čestý darowal Wes Klášteru
Brewňowštemu, ředenau Čilichy / byli při
tom tito Swědkové: Grabissa Comes,
Przibislaus Kosska, Slauck Comes, Ratibor
Comes, Lukubor Comes, Mutina Comes,
Bohuffe Comes, Brzetislaus Comes, Čiernin
Comes, & alij quam plures.

W druhém Listu téhož ta

pé Kláštera gmenuge téhož Čiernjna Komorníkem Králowštraj Čie
š. ho, mezi jinými Pány / kteříž byli při potvzování Praw a wel
nosti gmenowaného Kláštera Brewňowšého, a s ním Mathaeus Cast
lanus Pragensis, Budiwuy Iudex, Smil Castellanus de Kladsko, Herma
nus Castellanus Zateensis, Bohuslaus filius Odoleni, Iarols, Zbislaus,
Milgoft, Martinus Pincerna filius Gelskonis, Slauck magnus, Paulus Sub
pincerna, Boguska Kowansky, Nurberk Sukslaus &c.

Za panování téhož Krále Přemysla / když

Klášteru Kladrubštemu a Mšicetlu Kladrubum Swobody dával /
eti Čiernjny mezi jinými Swědky, kteří přitom byli, připomíná / a ten
List tak psaný jest:

In nomine sanctae & individuae Trinitatis, Přemysl Rex Boemorum,
dum gubernacula Boemici Principatus a Domino, per quem omnis pote
stas in coelo & in terra est consecutus: cum & gloria & honore, diuitijs
quorū omnes qui ante me illic regnauerunt praecederem, utilitatibus Ecclē

stia

sum pro viribus prospicere decreui, studens diuinitati, tali placere op
sequio. Nouerit itaq; omnis tam futurorum quam praesentium aetas, me
Beatissimae Mariae Cladrubensi canobio, & in oppido ejusdem nominis,
Tabernas, Fabros, Pistoros, ceterosq; Mechanicos cujuscunq; artis, & fo
rum commune liberum ab omni teloneo, & hoc cum consensu Vladislai
fratris mei, & consilio Boemorum donasse, & ex priuilegio Vladislai
Ducis Boemorum filij Vratislai primi Regis fundatoris ejusdem canobij
confirmasse. Sed quia, quicquid apud homines fit, cito obliuione prae
teritur, idcirco praesentem cartam nostri impressione sigilli innouatā, robo
ratā cum testibus in memoriā hujus facti conscriptā per manus Christiani
Cancellarij nostri eidem loco contradidi. Quicunq; uero hanc donationē
in perpetuum violare praesumpserit, deleatur nomen ejus de libris uiuen
tium, & cum Daton & Abyron descendat in infernum. Testes autem
hujus facti Christianus Cancellarius, Smil Camerarius Čiernin cum fratri
bus suis Brzetislao & Derslao, Suleslaus Georgius, Beneda, Stribor Con
radus, Hronot, Adalbertus & fratres ejus, Sulislaus & Vbislaus de Sule
slaw.

Léta Bane 1409. w kni

hách Kossela prašského nacházeti se pamě
ti o Páních z Chudenic / které připomíná
hogná dobrotivost gich Kosselu in Wzděš /
k kterému Drozený Pan Bohuslaw z Chus
denice na Chudenicých, Plebanowi Petro
wi we Wzděci gmenem Bratrů svých Wal
tamira, Wenceslawa, Jana a Slawimjra
obyčejem prodagnými na Pildworistě w
Chudenicých / dal, darowal plat gich ročný
a wěčný píl kopy Grossu.

Wplim Čiernj z Chudě

nie a mnohými jinými Stawu Kytjškého
byl wysazen k přehledování Desť Zemských:
to se spatřuje w některých pamětech, a to
yakt dáwno bylo / žádné o tom zmínky není.

Léta Bane 1412. Jā Čier

nn / Kosselu S^o. Gij w Litoměřicých da
rowal platu gednu Kopu a třideci Grossu

na Zboží swém w Sobyčíně / yakt to in libris Erectionum se nachází, ut su
pra.

Léta Bane 1525. na den Swatě Luege narodil se Pan Zumprecht
Čiernj z Chudenic wegš gmenowaný / a umřel w Létu 1601.

Wedle Tytuláče w Létu Božjím 1589. živi byli Páni Čier
njnowé z Chudenic tito:

Dixiš Čiernj z Chudenic na Medrahowicých.

Dřslaw Čiernj z Chudenic a na Augesde pod Wostřem / který
giž umřel, a Wápadnikem statku byl Gij Theobald z Chudenic.

E iij

Jan

Jan Starššy Czernjn z Chudenic na Augezdě pod Wostreym a Sstě
nowiczych.

Jakub Czernjn z Chudenic na Lissianech a Wlachowě.

Jan Czernjn mladššy z Chudenic a na Swatém Poli.

Karel Czernjn z Chudenic a na Wlachowě a Biezy.

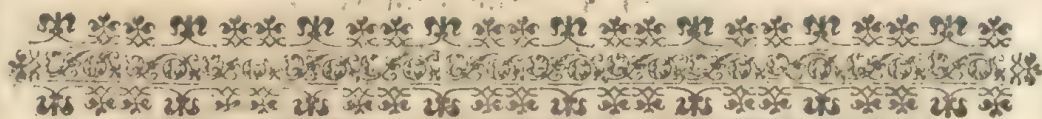
Martin Czernjn z Chudenic na Slatinny.

Wáclaw Czernjn z Chudenic a na Přívěticích

Wylim Czernjn z Chudenic a na Mělnicích.

Natěmž Saudu seděl po Panu Podkomorjm Droženj a Statečnj Rytjř/B.

Wáclaw Ples Hermanský z Slaupna, a na Scolanech /
G.M.C. Radda, a Puggeltrabě Karlštejnšý: O gehošto Ro-
du nymž zmjnká se věini.

O Erbu a Rodu těch všech kteřjž za znamení Rytjřské Blechownic všiwagi, a píšy se z Slaupna.

Kapitola Sedmá.

O Ztyři Rodové w Královstwj Česťkém
za znamení Rytjřské Blechownic všiwagi / a všickni tolikě
píšy se z Slaupna / totiž, Páni Plesové Hermanskí z Ples
a z Slaupna / Páni Sadowští tolikě z Slaupna / Páni Kord-
lowé, kteřjž trochu rozdílnýho Erbu všiwagi / a však také z Slaupna se pi-
šy / a Páni Heryňkové, kteřjž při Blechownicj Heryňky magi. Gedenkaž,
dý z těch přednj místo msti dce / a gedenkaždý o Erbu tom wyprawuge
wěcy slawné: Ji což gšem kóliwě w pamětech Listowních hedno-
wěrných, tež y w pamětech hrobownjch spatřiti mohl / Erbu tomuto
togo dolžiti prawdiwě nepominu.

Neyprwe co se tkne Banu
Pleských, památku pozustavenau magi w
Heimantech, v Města Jaroměř / kdež se
nacházejí Kamenní hrobovni, na nichžto
Erb gegich wytesany gest / totiž, gedna Ple
chowice w Sstřtu / dvě nad Helmem, a
mezy nimi sedm per na spůsob Ocasu Pra
čeho. Na prvním pak Kamennu genž gest
w Kuru před velkým Oleštem / čte se Text
takový:

Léta Páně 1327. w Anterý po Božím Wstápení, skonal
w Pánu Bohu Slechterný Wládyka, Sindřich Ples z Slaupna / milý
Sluha Welkomocného Cýsaře / a tuto pochován. Prosťe za Duffý ge°.

Na druhém Kamennu w témž Kostelet, na kterémž Erb ná
podobný prvním gest / pro sesslost geho Text se čísti nemůže.

Na třetím Kamennu, kterýž gest w Syni téhož Kostela
s týmž Erbem, Text mý takto: Léta Páně 1435. w Středu po S.
Wawřincz / umřel Vrozený Pan Weneš Ples z Slaupna a na Heimantech
cých, a tuto pochován / prosťe za Duffý geho.

Wesý Listmi Banu Rho
dowských z Husitán, w gedné paměti nachá
zým některé Pány Rodu tohoto / kterýž se
gména takto doložení gsau: Passko z Hei
manic a z Tanebergku, synek z Heimanic,
Gesset z Lochnic a z Ples, při nich Bawor z
Tlesnázowa Rhodowský / a ti prodali Lauky
pod Plesem ležící Jakubowi Probošstowi,
a Konwentu Kláštera Jaroměřského / řádu
Swatého Augustýna, za Osmdesáte Kop
grossu Pražských. Z kterýchžto Peněz gme

nowaného Probošsta křítowali. Při tom Listu widěl jsem přiwěse
né Pečetě gegich s Plechowicemi. Stalo se w Jaroměři Léta 1415.
tu Středu po Neděli Iudica.

K druhému Listu, w kterémž se obsahuje pro
dávání Luk pod Pircem témuž Probošstowi Jaroměřskému za pět a
padesáte Kop grossu Pražských přitřikli Pečetě své Passko z Heimanic
a z Tanebergku / Wasset z Weselie / Jan Diter z Weselie / Gist z Kredýs /
synek a Gesset z Ples a Bawor z Tlesnázowa. Psáno Wěmecký na Pa
rameně: Datum Léta 1416. w Jaroměři den Powýssení S°. Ríše.

Knihy Kapitoli Pražské, kteréz stowau libri Ere
ctionum, wyprawugi o Panu Wiktoru z Slaupna a na Heimantech /
se gest při Létu Páně 1439. dal Padesáte Hřijwen k Zádusfý do Kostela

Heimant

Heimantského na Annwersar a Wisse / kteréz se razdeho Roku za Duffý
Bratra geho w Kostelet dotčeném slaužiti měli w tu Středu po Swatým
Wawřincem.

gestatu gmenowaného Cýsaře Karla.

Léta Páně 1361. byl Se

lanem na Hradě Pražském Wáclaw Ples
z Slaupna / kterémužto Cýsař Karel to
ho gména Citwrtý, milostiwě dáti ráčil
Probošstwi Kapli Wsech Swatých na
Hradě Pražském / a k tomu na pomoc le
psšyho wychowáný Deset Kop grossu pla
tu ročního z Mince Kralowský z Hor Gu
ten témuž Wáclawowi, y budaucým Tá
městkum geho wydáwati poručil. Což
wse obšyrněgi poznamenáno gest w Ma

Nacházý se tolikéz Mage

stát Wáclawa Krále kterýž dán byl Jano
wi Plesowi z Slaupna na Summu 400.
Hřijwen / kteréhožto Magestátu Datum
gest w Létu Božím 1379.

O témž Panu Janowi Plesowi z
Slaupna a na Heimantech pozustavená
gest památka / že gest někdy darowal plat k
Klášteru Chotěšowskýmu: Zatož před
kowé Rodu tohoto obzwláštňi w to chwá
lu magi / že gsau platy rozličné k Kostelum mnohým, yako k Kostelu S°. Jakuba, k Klášteru Jaroměřskému, a k giným sředě inakřowali.
Mnohé giné paměti o Rodu tomto Panuw Plesuw z Slaupna pod gi
nyimi rozličnými Rody doložené spatřis.

W pamětech Kláštera W

limowského nacházým zmínku o předku
gednom Rodu tohoto učiněnou tímto slo
wy: Anno 1398. Nos Nicolaus Abbas,
totusq; Conuentus Monasterij in Vilimow
Ordinis S. Benedicti, Timliko cum filio di
cti de Herzmanicz parte ex altera &c. con
cedimus jus Henrikoni de Lacembok Hovor
koni Burgrauio pro tunc in Zleb tanquam
arbitris & arbitratoribus, amicabilibus, com
positioribus &c.

Páni Sádowští prawi také Plesowě z Ples
a z Slaupna.

Páni

Bani Kordulowé bývagi za Erb toliko dwú
Plechownic, gedné na Sstjtu, a druhé na Helmú / kterýž se tolikéž w
rozličných pamětech připominagi.

W Létu Páně 1400. nachá
zem Pana Petra Kordulí z Slaupna w pa-
mětích Kostela Pražského Swatého Wíta
na Zámku Pražském / kterýž před Králem
Wáclawem křtíwal Panny Kláštera
Swatého Gíř.

Léta Páně 1410. Van Já
Kordule z Kostelu w Mizyleži, darował
půl Lánu Koli / o čemž památka pozná

menána w týchž Knihách zj takto:

Pro Ecclesia in Misilesie, donatio medij Laney agrorum &c. constitu-
tus personaliter, famosus Vir Ioannes dictus Kordule de Slupna & in Mi-
zilelia &c. dedit, donavit.

W Kostele w Gilančicích
kdež swúg Pohřeb magi / spátíge se mno-
ho Ramenu hrobovních / ale na některých z
nich nemuže se Text pro sessio estli, gednom
od Léta Páně 1529.

Pani Magdalena Kordulová zc. a na
Wiescove.

W Wagesťátu gednom
Zygelmunda Krále Polského / doložen gest
Pan Burkard Kordule z Slaupna / gehož
to služebníka totiž Mikuláše Brunon skýho
z Tyště Poláka z Weywodstwy Plockého,
nařkl něaký Donát / žeby neměl býti Sta-
wu Rytířského / kterýžto služebník wywěd-
l se z nářku toho před Králem, a vložal své
čtyry Sstjty od Auředníků Zemských z Wey-
wodstwy Plockého pod Pečetní gich / to-
tíž Sstiasné Sokolowského, Kastrellana
Dobřinského, a Starosty Plockého, Jana
Koběnického Sudjho Plockého / před který-
mi učinili přísahu Přibuzní geho / a Přátele též učinili Přisahu / že z Rodu
gich byl / a že Erb po Otci má kterýž slowé Trásky / po Mateli Dolega /
po Bábě Prawdič, a po Prabábě Kotič. Stalo se w Létu Páně 1531.

Van Wáclaw Kordule z Slaupna umřel
Léta Páně 1559. w Pondělí den Proměnění Krysta Pana na Hůře Tá-
bor / kte-

vo, kteréhož byla Manželka Pani Eliska z Drozdowic, a
ta měla za Erb dvě Ssteli / kteráž prwe nej Manžel gegi
umřela w Létu 1553. psal se z Slaupna a na Zizelowcy.

Umřel Léta Páně Tisícého, Pětistého, Sedmidesátého
prvního / Pan Burkhard starší z Slaupna a pochován w
Gilančicích / Manželku měl Pani Annu z Budowa, kteráž
umřela w Létu Páně 1569. zanechawše Potomky.

Bani Herynkowé téhož Erbu z Ty-
tule s Pány węgámenowanými bývagi. W Brně w Klá-
šteře S. Dominika / o gednó Předku gich památka gí tato:

Obijt Dominus Venceslaus de Slaupna alias de Kobilnik, orate pro eo.
Anno 1422. Přitom gísu dvě Plechowice na Tabuli namalované w
Polích modrých, byla njezi zlatá węgse / w Polích červených Herynky.

Wedle Pana Burgkrabí Karla
steynského, nysto měl na témž Saudu Zemském
Pan Burgkrabě Krage Hradeckého / kterýmž byl Drozený a
Statečný Rytíř Pan Jan Wěsowec z Wěsowice a na Podčecích S.M.
C. Radda / a Těmžýš Jagrmeyste Kralowstwy Čieského: O ge-
hito Rodu tuto se zmska učinj.

O Rodu a Erbu Starodaw- nem Panu Wřesowcu.

Kapitola Osmá.

Starožitný Erb tento od

Předku do těchto Kragin hned s Rnjia-
ty Slowanskými přinesen / kterého Rnjia-
ta jakž gedem každý porozuměti může / s L-
dem nechatným / ale w hrdinských činech
právě Ruským Zemi tuto opanovali :
Což patrne gest y z toho / peněwadž opustiv-
še dědictví swá, gineho osazení vyhledá-
wati vnuili / čehož y mcey hrdinskau w
Kragi neznámím dotázali / ano y to zmuži-

losti swí spůsobili / že nerolko gin w němž okolní Starodové / jako Míš-
ňané, Sawoři, Sasové vblíkovati nesměli / ale y Meze své vlastním zym
posupowati museli. Těcho Panu Wřesowcu slapěge Zámku
gegich Otcowského w Charwátech v Petřina. až po dnes pozůstawagi, a
na Bráně Zámecké znamení gegich Rytjště za dlahý čas spatřeno bý-
walo, totiž půl Měsíce / kteréhož oni žlutého w Polí modrém užíwali / ya-
kéhož y nyní Potomkové užíwagi. Bylo tehdaž několi Bratruw při
Rnjiatech oných / kterých s nimi z Charwáské Země wygeli / při Czecho-
w prvním Rnjeteri Cieslem zůstal z nich gedem, nazwaný po Otcy Wřeso-
wce / kteréhož on gmena nezmenil / nýbž osazugie se, Statek swůg ze
gména svého nazwal Wřesowcem.

Ten genž se byl s Lechem do Polsty obrátil, že gest byl wzrostu kři-
wého a nerowného Sselihau geg, y Potomky geho gmenowali. Tj neypr-
we pro hrdinské skutky měli za Erb Měsíce / a petš Měsíce dwěma Měsíc-
y na gehožto místě / když rozmnožená yasnost wry swatě Rjše užíwali na
znamení wry swé / a mcey geho kteráž stz Anděla Páne předpověděná by-
la Rostátnowí / když totižto oně hlas Andělský ušlyšeli: In hoc signovinces.

Kterž se w Slězsku osadili, toliko samého půl Měsíce za Erb užíwali /
tak yak y ti genž w Czechách zůstali. Od třetí pak Bratra possli tj / gestto w
Sstětu swém při Měsícey hvězdy magi / gichžto množstwí gest w Polště,
w Slězsku, w Němcech, y w giných rozličných Králowstwach, yakž nize
o tom doloženo bude. Z toho může se tolikéž porozuměti nesečrnost
těch křes nepatřic na Wřesowce, ani na Hrabata z Libice, z Melníka, z By-
liny, ani ná giné Stawy od Přemysla teprw Staw Panský y Rytjšť w y
zdwižené býti prawi / čehož gsem y pod Rodem Wřesowcuw detekl.
Gestto krom giných důwodů, že sobě Libusse z wíle Bohuw z přestého
Kmene Manžela wywolila, tím samým patrne gest, že giž w Czechách ti
Stawové byli: Pročž samé, yakau ona od Rytjštwa a Hrabat nelá-
sku poznala / pak proti Potomkům gegi Wřesowcy tegně y zgewně porostá-
wali, obšyřně o tom Kronyky wyprawugi. Ginále učinili Sestry

gegí

gegí / kterých sobě Muže pogali z Rodu wzáctných a ne tak sprostého
Kmene / jako Kassa pogala Bwoge, a Tetka Syna Rossalowa Hrabě
z Bilyny.

Nepodobná tehdy wěc wšete / žeby Přemysl teprwa Stawy w Čes-
kách natjdití měl. Byli giž tu Rodové wzáctní / z nichžto že Libusse
sobě Manžela, a Czechum Pána newywolila, dalo se to wíle Bohuw,
gimžto ona slaužila a Raddy gegich poslechla: Tak y Polacy pro Zá-
trak, genž byl učiněn při wolení Rnjete w Krasowcy / ač bylo giných
Mužuw znamenitých dosti, a Rodem slawných / nic méně, wolili za Rnj-
še Piasla ginát Passka, rovně jako Czechow z strany Libussyný wolili
Přemysla. Ale dosti o tom mluweno pod Erbem Wřesowcuw.

Tjní zas se obrátíme k těm wšem, kterých s nimi od gednoho předka
possli / a gina a gina znamení Rytjška rozličné užíwagi / yakž se na tom
to Stronu spatřuge: Kterýchžto Rodu znamenitých ebzwláště w
straně Weychodní y w Polední mnoho se nachaze: Wšak páni Wřes-
owcowé, a páni Sselihowé w Slězsku gšau nepředněgšy, a jako Sun-
dament a Kořen Stronu tohoto.

S 4

1757

Dejz pamětni Křastera
Wylimowského widel gsem List psaný Léta 1300. w němžto zmínka gest o Panu Baworowiz Wřesowic a na Cytolibě / a smysl geho gest takový:

On Jan / Gindrich / a
Cienek Bratří z Kossot a z Klinkstegna ;
Jakož Drožený Pan Gindrich z Kossot a
z Klinkstegna, Otec náš, dobré paměti, dr-

žal Dwůr w Liboči, ten jerršym přislussenstwjim k němu od starodávna náležejícím daligsine, a mocý Listu tohoto dáwanie Slotutnému Joznowi z Liboče tento List magjeymu / při čemž byli, Pan Bawor z Wřesowic a w Cytolibě, a Pan Wylim z Křastého Dworu.

W Létu Bane 1426. Pražané a Syrotcy do-
býwali Město Austi slyně / a Měšťané slyně jim odporowali / kterýmžto na pomoc, mage licest nad nimi, přigelo Margt hrabě Miffensté, s Wogskem Těmcew nemalým / ale Čechowé porazili wšedky téměř na hlavu / a dobywše Austi, kteréž potomně Jakaubek Bilenstý z Wřesowic osadil / Pražané owšem nawrátiti se s radostí do Prahy, a Syrotcy k Bočkowi Zynkowi k Poděbradum: Očemž obšyrněgi w poslednjm dylu při spisowám Města Prahy.

O čemž Jakaubkowi při Létu 1438. v Hagka spatěngi se tyto slowa: Při Slawnosti Swatého Wáclawa / Kral Albrecht rozehnáwage se s Rnjzetem Miffenstým / z té služby, že na pomoc přispěl, činil genu weliké děkowaní / a powolaw Jakaubka Bilenstýho z Wřesowic, žádal ho / aby pogma Lid swůg od Bilyny, Rnjze wyprawodil až přes Hory Miffensté / což on na poručení Kralowské učinil. W tom se brali se na ony Těmce pozustalé, Holický mladý z Ssternbergka / Petr Zvěřetický z Wartenbergka / Wáclaw Czarda / Absolon Swogssé, a wedle nich Ziatečci / Lauissé / a Klatowssé / magie Polatů do tři Set / a táhnauce od Laun, tazagjeym / odporowdali na posměch / že táhnau na kusy Kouč / a konečně aumysl gegich byl Těmce ony zahladiti. To Wogsko Česté spatěw Jakaubek / poručil se lidu Rnjzeteymu y swěmu zastawiti / a wgel do něho s pěti gjdnyimi, žádagie wšech Přátelský, aby Těmcew při pokogí zanechali / poněwadž poručení Kralowské gest, ge z Země pokogí ně wyprawoditi. Odpowidali na to některý / že se giž na tom sinesli, aby na těch kusých Koněch gezdili / A některý genu težce domlawali / že tak Těmce chraniti mjiné. Gjinžto odpowědew Jakaubek / že gináč nelze učiniti, než přimch wedle poručení Kralowského státi. Zabodl Kené swého, a rychle počal Lid k bogi sřekowati / neb Čechowé s sřekowaním welmi pospichali. A počkali se hauffowé v Wsý řečené Zelenice, mezy Mostem a Bilynou / a tu poraženo gest od Wřesowce Wogsko wšedko na hlavu: Sšest Set Čechuw na place zůstalo / Pět Set giž do Těmce zawedeno / Holický z Ssternbergka zagat spolu y s Panem Swogssem / a sám Jakaubek čyrmeceyema Wěžnuw zagal, y Krale tim potěšyl / kterýž sežtakowé Tlowiny radowal.

Dotčený

Dotčený Jakaubek s ginyimi Vany Čestý-
mi wygel k Frydrychowi Krali Rjymstému / gednagie / aby D. die Čechuw w Čechách chowan byl / o čemž házel w Létu 1442. w Listu pat 417. takto mlawij:

Meynhard z Hradce, Sokol, a Jakaubek Bilenstý s několika Konšfeli Pražskými wygeli z Prahy k Frydrychowi Rjymstému Krali do Wídně / a tu gednali, aby Pán gič a Dědic mladický aowan byl w Kralowstwj Čestém / k čemuž Frydrych nepowolil pro rozličné přičiny.

Mezycim když Jakaubek w Rakausch byl / Ziatečci z nawrodu Rněž sřwých, neslychanau přwe wymysli sobě Sektu / proti kterěž když Váčený Muž Rněž Mikuláš, gsa Sarátem w Rautku, učinil Kázání z Pisem Swatých / hned se Ziatečci sebrali walně / a dobywše Rautku Wogenský, wšedka Staweni rozbořili. Nawracugie se do Čech Jakaubek Bilenstý z Wřesowic / poslal k nim s otázkau: Proč gšau to oni smili genu bez opowědi učiniti? Na čěz odpowědeli takto: Třeběli, prey, Rautčeci tak jak my učiti.

Při Létu druhém to gest 1443. gmenowaný
Zystoryk připomíná tohož Pana Wřesowce w Listu 418. čimto slowy: Opět Sněm položen w Praze na den Těj Kraluw / na němž gednáno, aby gedendruhé nespodil / aby laupejnicý wyhubem byli / a přitě aby mowu poslano bylo k Krali Rjymstému s otázkau: Čcheli wšy Zemu Česté wydati Dědice / čili nechee? A zůstano na tom: Gessliče neč tel / aby se Kraleu opatřili bez odtahuw. Pročž poručeno wšlun / aby Frydrychowi mlawili přistně / kdejby kolina přitřessili, a konečně od něho wzali odpowěd. K tomu pat byli pry členi / Přátel z Pirknssceyza / Gifit z Mayssenburgku, z Panuw: Jakaubek z Wřesowic, a Bohuslaw Kosska z Postapic z Kytjstwa: a gedn z každého Města Pražského / kterýmžto dano na cestu z Prahy Padesáte Kop / a ostatel z ginych Kraguw. T. čto wšlun Čysar Frydrych wyslyšew přitřé mlaweni / dáwal jim odpowědi lahedné / dokladagie: Že to wšedid učiniti chce, a jim Ladislawa Syna Albrechta Vberstého a Čestého Krale za Pána dáti / wšak přitom se chce on sám y Ladislawa gesset mladického, y Kralowstwj Česté až do Let některých sprawowati / Dworem býti na Hradě Pražském / y to wšle, což Čysar Zygmunnd a Kral Albrecht činili, činiti. Na čěz dal jim List pod Magestatem a Pečetí Čysarstwu / kterýž oni wezmance, nawrátiti se do Prahy, a tim některé milowniky pokoge nemalo obweselili.

Do malém čase táhl Jakaubek wogenský k
Hradu Dětinu, w němžto mnohstwj se Laupejniku v zawělo / a Pražané na den S. Rjije wyprawiwše se s Děli a ginyimi dotčebanými Walečnými, táhli genu na pomoc / a tak dobyt byl Hrad Dětin mocý sřlun, a rozbořen / laupejnicý pat zvěšeni wšliti. Odrad táhli k Stawěnu / a tu kázawše laupejnikuw 36. na dřewě zvěšeti, nawrátiti se do Prahy. Znáti ze gmená / že dotčený Jakaubek wyrostu byl ne welého, ale w sprawach welký a slawný.

O čemž Vanu Jakaubkowi zmínka gest w Li-

stu Originálnym, w kterémž wyzdružen za Gubernáctva Království Českého Gieř z Konšatu / w němžto mnozy se Páni podepsali, y z Rytířů. Mezy njaniž se y Jakoubek Wřesowec, Heytman Krage Ziateckého gmenuge. Amálo nřegi doložen gest Pan Jan Wřesowec z Chomau towa. Toho Listu Kopie gest pod Rodem Panow z Ssternbergka / gehořto Datum spatiuge se Leta 1452.

Ten potomně přidan byl z pomocníka Gieřmu z Kunšatu k sprawo wánj Království tohoto, spolu s Panem Alšem z Ssternbergka, s Panem Zdenkem z Ssternbergka, s Panem Zbynkem Zagicem z Hazmburg ka, s Panem Gindrichem z Michalovic / s Panem Janem Smiřickým z Smiřic, s Panem Mikulášem Trčkau z Lippy, s Panem Janem z Sulic, a s Panem Zdenkem Kosskau z Postupic / yalž na hoře doloženo.

LVPACIVS IN CALENDARIO Anno Domini 1514. mense Aug. die tertia, Iacobus de VVrzelovic et Sigismundus de Kamenice in Castro Prageni certarunt Duello.

Leta Bane 1526. zahynul s

Králem Ludvíkem w Bitvě Pan Jakub z Wřesowic Rysperský / Podkomorj Království Českého / o němž wyprawuge hágel w Listu Kronyce své 413. kteréhožto Syn tečený Jan, gšauc Romorňským Ludvíka Krále, celikéž w dotčené bitvě zůstal.

Do smrti Ludvíka Krále

sgeli se Páni a Rytířštw Čiřke k rektoránj s gineho Krále a Pana / mezy kterými klad se Pan Jaroslav Brozanský z Wřesowic, a gini mnozy: z nichžto gedentáždy pod Erbem a Rodem swými gmenowan bude.

Drožený a Statečný Rytíř

tiř Pan Wolff z Wřesowic na Daubrawské hoře a Teplicy / Třesowický Pisar Království Českého, žiw byl okolo Leta páne 1560. Z gehořto poručení Leta téhož w Striedu po Swaté Panně Kateřině wydan byl Zápis, Prašský Kapitole šwědějcy, pod Pečistm Krazyma z Sumrffeldu ginál z Jastle, z Lumic a na Řiřwanech / Mřto Súdážho Království Českého, a Jana Wogkowského z Milhossie a na Radicy / Mřto

Pisate téhč Království. W kterémžto Zápisu wyznáwa wůbec Jekonyáš z Rogerie předewšsemi Auředníky Prašskými / že má a powinen bude s Dědicý swými platiti a wydawati platu rečního Deset Kop gro

Aw Praž

šlaw Prašský Rytíř Wacławowi Dikanowi, y wšy Kapitele Pražského Kostela nyněžšy, y budawcy zc.

Ten též Pan Wolff z Wřesowic byl Presidentem Romory Království Českého / a to za Panowánj Ferdynanda a Maximiliana Cysarů Řiřmštych.

W Létu Bane 1561. smřel

Pan Joachym z Wřesowic, o gehořto smřti Prokop Lupac w Kalendari swém takto mluwí:

Anno ut supra, obiit mortem, quin potius abiit vel migravit ex hac Vita, generosus ac strenuus Eques Ioachimus a VVrzelovicz, funere honesto elatus 26. Februarij.

W Létu Bane 1577. Wacław

šlaw Wřesowec s Walensinem Sawermānem / s poručení Ferdynanda Cysare Řiřmškeho, Dheřkeho, a Českého Krále welen byl za Legáta / krownánj rozepřj na mřstě G. M. C. y wšy Řiřsse / kterěž se zbchli mezy Králem Pořským, s gedné / a mezy Břkupem Řygenšským, a Mřstem řádu Řiřjownického z strany druhé, w Jřflandu / což se dalo dwadceřeho Dne Měřce Vnora, na Sněmu w Řiezně. Té rozepře summa gřtato: Mřst Řiřjownický / njmřto byl na ten čas Gindrich z Gallen, mřl w Wěženj Arce Břkupa Jřflandškeho / Wylima Margthrabí Brandeburškeho: Pre

ti kterémž wedená žaloba / že gest umřinul zradně s pomocy Bratra swěho Albrehta Weywody Prusškeho sobě Jřfland podmaniti: Z terehož se vgal Král Pořský, gša od Jřflandow častokrátě mřchými wěřstupy obražený / a gey mocy Wogenškau z Wěženj wyprosteti wřlewal.

W Listech Lukáše Zrabice z Řertky na onen čas Weywody Břstřkeho doložen gest dotčený Pan Wacław Wřesowec takto: Venceslaus VVrzelowicz de Nova Arce S. R. Majestatis & Imperij Legatus, Serenissimi D. Ferdinandi Archiducis Austriae a Cubiculis.

Měřce Čerwence dne dematendceřeho w Létu Řožim 1583. wřinul w Panu Bohu Pan Wacław Wřesowec / o němž Lupac takto wau zanechal památku.

Obiit Nobilissimus & literatissimus. Vir, Eques Bohemus, Dominus Venceslaus VVrzelowicz a VVrzelowicz &c. legavit Senatui Minoris Praga 2000. Ioachimicos, e quorum usu certam pecuniae summam penderet in usum templi annuarum solennitatum, pro Vino Communicantium sub utrāq. pro doctolasticis, pro hospitali, pro incarceratis & exulibus: addidit etiam testamento suo Bibliothecam in omnibus propemodum facultatibus maximo sumptu instructissimam, ut habeat Nobilitas quod amuletur, ad comparandam sibi gloriam immortalem, libertasq. concederetur omnibus legandi, sed loco non movendi, libros.

S iij

Těmž

Lemuz včínil gmenovaný Lupač Cenotaphion,
kteréž zni takto:

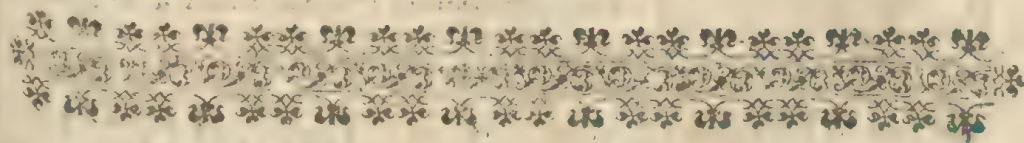
GEntis Ericeadum flos fragrantissimus, & ros
Concidit, heu; mortem Venceslaus obit,
Quo Vir Nobilior, vita, neq; dignior alter
Linguarum studijs, & pietate fuit.
Exosus Mundi fraudes, & gaudia cœli
Aspirans, Zelo non sine conspicuo,
Expirat placide, Christi confusus Iesu
Nomine, & hortatus, quos sibi adesse uidet,
Ingeminate preces ait; hymnum pangite mecum,
In pace è terris ut super astra migrem
Pax tua Christe tuos iuvat, & beat; expeto latus
Corpore dissolui, vivere mente tibi.
Tu mihi uera salus, mihi vita, redemptio, palma
Hocabitur, obitu, tu mihi uera salus.

Za času práce mé s Knihau tauto, bylo mnoho Lidi znamenitých z Rodu toho, a to gmenovitě podle Tytuláře 1589. vydaného Wylm a Wolff; Wřesowec z Wřesowic a z Daubrawské Hory na Podsedicích; dotčeného Pana Purgtrabj Krage hradeckého Synové.
Jaroslav Ryšpergský z Wřesowic na Klomíně, Starosta Rostomlatský při Dětích Zemských Kralovství Českého obije 1601.
Jakub Wřesowec z Wřesowic na Ršenicích.
Jan Wřesowec z Wřesowic na Ršenicích.
Jan Jiburgt z Wřesowic na Woboře a Křeč.
Jan Wylm Wřesowec z Wřesowic a na Háševicích.
Wylm Wřesowec z Wřesowic z Dubrawské Hory na Tlových hradech.
Petr Pawel, Zygmond Kryštof, a Woldřich, Bratři Rostomlatský z Wřesowic na Rostomlatech.
Gijst Rostomlatský z Wřesowic a na Wahnici.
Jan nejstarší z Wřesowic a na Wchynicích.
Jaroslav nejmladší z Wřesowic a na Augedě.
Jakub mladší z Wřesowic a v Buchlowicích.
Geršch Wřesowec z Wřesowic na Klomíně.
Ssebestyán Wřesowec z Wřesowic a z Dubrawské Hory na Tauchovicích a Tlovém hrade.
Wolff Jlbort Wřesowec z Wřesowic a z Dubrawské Hory na Hostiwicích a Ryštie.
Zygmond Wřesowec z Wřesowic a z Dubrawské Hory a na Woboře.
Petr Rostomlatský Wřesowec na Plčskowicích.
Žano Wylm Wřesowec z Wřesowic na Lipšowicích.

Platěmí Saudu Zemském je-
del Drožený a Statečný Kytj Van Gindrich
Kapaun z Swoykowa G. M. Cysařské Radda/ Které-
hožto Kontrfekt a Erb starožitný před očima položen gest.

Kapitola Dewátá.

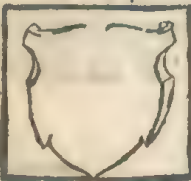
O tom Rodu starodawnem, které se koli paměti vyhledati mohli, tuto se krátce doloží.

tiž Paní Kateřiny z Čestie, a Paní Kateřiny z Trojanow wymalowani.

M Staré Boleslawi w Kostełe Matky Boží na před městě spatřiti se čtyři Sňatkové Pana Jana Rapauna z Swogkowa namalowani.

W témž Kostełe pamět pozůstavená gest o Panu Piramowi Rapaunowi, při Létu Páně 1541. kdež se spatřiti 2. Erbowne, to

Gmenowaný Pan Pírá Rapaun/ byl Syn Pana Jana Rapauna z Swogkowa/ o němž poznamenáno w Kalendáři Hystoryckém takto:

Léta Páně 1481. w Středu před Obrácením Swatého Pavla na wíru w hodinu dwaměcemau na znamení Stěelce narodil se Píram Rapaun z Swogkowa, Jana Rapauna Syn/ a Albrechta Rapauna Purgrabi Krage Hradeckého Otec.

Ten měl Manželtu druhau Paní Kateřinu z Trojanowic / 6 kteréž Kalendář Hystorycký wypravuje takto: Umřela Paní Kateřina z Trojanowic Léta 1541. druhá Manželka Pirama Rapauna z Swogkowa / a Matka Pana Purgrabi Krage Hradeckého Albrechta: Pochována w Kostełe Swatého Jakuba w Starém Městě Pražském.

Gmenowaný Pan Albrecht Rapaun z Swogkowa Purgrabi Krage Hradeckého / Narodil se Léta 1523. a ten se psal na Sluskech wedle wyprawovánj Kalendáře téhož.

Léta Páně 1532. umřel B. Jaroslav Rapaun z Swogkowa / Syn Pirama Rapauna z Swogkowa, a pochován w Klášteře S. Jakuba.

Léta Páně 1526. narodil se Gindrich Rapaun

z Swogk

z Swogkowa na Beromickach / Bratr zwiěda Rapauna od Kateřiny Trojanowské.

Oколо Léta Páně 1589. živi byli Páni z Kmene toho tito: Vrozený a Statečný Rytíř Pan Albrecht Rapaun z Swogkowa a na Sluskech / G. M. Čyfašské Radda / Purgrabi Krage Hradeckého. Ctibor Rapaun z Swogkowa na Mikulowicích. Gindrich Rapaun z Swogkowa na Beromickach. Jan starší Rapaun z Swogkowa na Barraussowě a Borownic. Jan mladší Rapaun z Swogkowa na Mikulowicích. Kryštof Wacław Rapaun z Swogkowa w Místě Hradey nad Labem. Píram Rapaun z Swogkowa a w Slowey. Zikmund Rapaun z Swogkowa a w Janowickách. Zbyněk Štípašný Rapaun z Swogkowa na Cisterch. O tem Rodu mezy jinými na rozličných místech zmínku nalezněš.

Na témž Saudu Zemském se
děl Vrozený a Statečný Rytíř Pan Kryštof
Wratislaw z Nitrowic na Lochowicích / G. M. C. Rado
da. O kterehožto Erbu a Rodu tuto krátce zmínka se učiní.

O Staro

O Starodávnem Erbu a Rodu Panu Wratislawu z Mitrowic.

Kapitola Desáta,

O d a Erb Panu Wratislawu z Mitrowic wzáctný gest a starožitný okteréný y mezy ginýnni Rody děge se zmínka došti obšyrně.

O panu Wratislawowi z Mitrowic genž byl Purgtrabijn Hradu Pražského okolo Léta Páně 1467. paměti se rozličené spatřuji: a to za panování Wladislawa Krále

Geho pakž smegšim Syn byl Pan Wacslaw Wratislaw z Mitrowic, a na Skřipli Saudce Ženský/ kterýž zanechal de wět Synu / z nichžto tii za paměti mē živi byli totiž, Pan Wratislaw z Mitrowic na Wšeradicích / Pan Kryštoff Wratislaw z Mitrowic a na Lochowicích węgšmenovaný Saudce Ženský, a Radda S. M. Cy

saške

laškē, yakožto Krále Českého.

Girj Bratr geho, genž byl z mládosti Žeytmanem na Hlubokē, psal se na Zalský / a na ten čas byl Purgtrabijn Hradu Pražského. Umřel pak Otec węgšmenovaných Panu, P. Wacslaw Wratislaw w Létu 1554.

Wedle Textu genž se čte na Ramenich hrobowních w Mnysku, Léta Páně Tisícého, Petistého dwadecátého / tž Auterý před Nedělí Masopustní umřel Drožený Wladýka Pan Jan Wratislaw z Mitrowic / a Manželka geho Dorota umřela pět Let před ním, a na témž místě pochována.

Léta Páně 1545 umřel Pan Ssebestyán Wratislaw z Mitrowic den Swatého Kytliána.

Léta Páně 1554 umřel Drožený Wladýka Pan Wacslaw Wratislaw z Mitrowic a na Mnysku / a tu gest pochován.

Léta Páně 1503 ten Čtwerť před Swatým Mathaussem umřel Drožený Wladýka Pan Wjse Wratislaw z Mitrowic a na Mnysku.

W témž Kostele na gednom Ramenu wyrýty gest Text tento:

Léta Páně Tisícého, Petistého, Osmiděsátého prwního / umřel Drožený a Stařecný Kytj Pan Jan Wratislaw z Mitrowic w Pondělí před Swatým Wacslawem

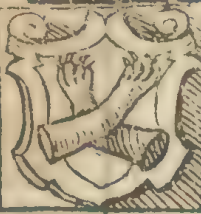
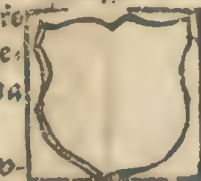
a Léta Páně 1571. w Sobotu w Oštrab Třech Králů umřela Drožená Páni Lidmilla z Šenffeldu / Manželka Droženého Pana Jana Wratislawa mladšího z Mitrowic a na Mnysku.

Léta Páně 1587. we Čtwerť po Smrtečné Nedělí umřela Páni Barbora z Prostého, Manželka Droženého Pana Wratislawa z Mitrowic a na Zálezch.

Léta Páně 1578. w Auterý po Hromnicích umřela Drožená Páni Markéta Wratislawowa z Malowic na Mnysku.

Wice o Rodu tomto na ten čas wyhledati se nemohlo.

Okolo Léta Páně 1589. živi byli Páni z Rodu toho tito: Pan Drslaw Wratislaw z Mitrowic.

Pan

Pan Gij Wratislaw staršy z Mitrowie na Zumburech a Gettich.
 P. Gij Wratislaw mladšy z Mitrowie na Zalsy a Pretixine, Purg
 trahy Sandu Teywessyho Purgtrahstwy Praiskeho.
 Pan Mikulaš Wratislaw z Mitrowie a na Wosowcy.

Na témž Saudu Zemském se-
 děl Drožený a Statečný Rytíř Pan Tyburcy
 Zdiárský ze Zdiáru a na Kladně/ S. M. C. Kadda. O
 kteréhožto Rodu nížeji poznamenáno gšť.

O Erbu a Rodu Panuw Zdiárských ze Zdiáru starodáv nem.

Kapitola Bedenácta.

Est ten Rod w Království Čestém
 velmi starý: Za Erb všivagi Orla předěleného, a čerwe-
 nau y modrau barwan ozdobeného: Pochli od nějakého
 Zdecha, o kterémž háget zmínku čini okolo Léta Páně 677.
 A ten Zdech měl dva Syny/ Boráka a Zdiára: Boráček za panování
 Kroka nesprve vynalezl železnau Kůdu, a založil Wes a Dwir od gména
 Otce swého Zdechowice.
 Zdiár, od gména swého založil Dwir a neb Zámek, a při něm Wes
 Zdiár / z kteréhož se Potomkové geho psali, y až posawád pšli Potom-
 kové gich/ a toho Statku wždydy wdrženj gsau a byli.

Zdechowice
 Zdiár
 Zdiár

řáde Ferdynanda / psal se na Kladně / a to byl Syn Drozeného a Statečného Rytíře Pana Woldřicha Zdiářského ze Zdiáru a na Bessicích. Ten Léta Páně 1543. když Turecký Cýsař Solimán táhl a neb táhnantí chcel k Presspurgtu, podle giných Čechův také proti němu táhl. Potom Léta Páně 1546. podle giných do Frydlandu Kotorffu Elssniců za Jendrycha gsauce z Slanského Krage táhl / a tam hrđinský při dobývání pomáhalie giným se choval. Léta Páně 1547. při Králi Ferdynandovi Vherškém a Česčkém Králi proti Frydrychovi Rurffurffu starému Sasečkému táhl mimo vůli giných mnohých Čechův. Wzal sobě potom za Manželku Léta Páně 1548. Drozenau Pannu / Pannu Lidmilla z Martinic / Sestru wlastní Drozeného Pana / P. Bořty z Martinic na Smečně. Při swadebním Weseli Arccknj ze Ferdynand znamenitý Dyámant Těwěšě po Zraběti z Tabaru, Hoffmistru swém, k geho pectiwosti odeslati ráčil.

Léta Páně 1554. od Cýsaře Ferdynanda jakožto od Krále Vheršského a Česčkého a odevšech třech Stawůw w Králowstwj Čiesčkém za Těwěššého Bernika z Rytířského Stawu wolen byl / jakožto eho pořádného počtu Rwitanců z Desť Ženiských wydané to wyswědgugi a wyprawugi.

Léta Páně 1564. musel Heytmanem býti z Rytířského Stawu, s Panem Girkem Zagicem z Hajmburgka a na Misenym / o čemž také gsaui gisté paměti poznamenané.

Léta Páně 1565. pro Mrtwé Tělo Cýsaře Ferdynanda do Wjdně gezdil / kterč na Marách počtíwě pod Zlatohlawem w Truhle k každému nocehu, a potom k Wozu, s Zrabaty, Pány, a s giným Rytířstwem odnášeti pomáhal, a to až na Hrad Pražský odwезeně počtíwě bylo.

Těhož Léta třinácte neb čtrnácte Tědel / na počtech Cýsaře Geho. milosti, jakožto Krále Čiesčkého, seděl / od Stawu Rytířského k tomu wolen gsauce.

Těhož Léta, podle Maximiliána Cýsaře, na prwnj Sněm Říšský do Augspurgtu wyprawil Albina Zdiářského Stregce swého.

Léta potom 1566. při témž Cýsaři Maximiliánovi na swém říššě wegš gmenowaného Albina ze Zdiáru wyprawil proti Turků / a to proto, že sam gíž we Zbrogi pro nedostatek zdravj swého při Králi, yak prwe gezdil nemohl / a toho poslal že se k tomu lépegi hodil. Těb ten Albín Zdiářský byl pacholek mladý a welmi silný, y kesssem spráwam Rytířským spůsobný.

Wegš gmenowaný Wol-

đich Zdiářský ze Zdiáru umřel Léta Páně 1574. w Ponděli před Hodem Sestlání Duha Swatého / magie wěku swého Paděšate sedm Let, a w Koste Kladenském pochován.

Léta

Léta Páně 1568. wspomínagi také Kosteční paměti Pana Mikulášse Zdiářského ze Zdiáru čemiro slowy: W Sobotu před Smrtedlnau Tědeli umřel Drozený a Statečný Rytíř Pan Mikuláš Zdiářský ze Zdiáru a na Wssechlapich / Cýsaře Říšského Radda, a Heytman Hradu Pražského / slaužiw Králowně Marygi. W tažení za Kryšmana, od Turkůw zagat byl / a w Konstantynopoli sedm let w Wězení trwal s Towaryšsem swým, Girkem Strogetickým / společně se šlacowali, a tak se wyplatili / potom se Donu nawratili / Panta w kterých seděli w Wězení s sebau na památku přinesli: Těa Hradě Pražském pochován (na Heytmanškém Anadu gsauce umřel) Tělo geho leží na Zámku w Kostele welkým, gdauczadnjmi dwěť mi do Kostela po lewé straně, mezy welkým Kúrem a Kaplau / genž slowé Swatě Annj / na něm Kámen z čerweného Mramoru / Wšeba w Krysu / měl wěku swého wicenej Ššědesáte Let, okterýmž tak Těpis na hrobě znj: W Tědeli před Masopustě, umřel Drozený a Statečný Rytíř Pan Mikuláš Zdiářský ze Zdiáru na Wssechlapich G. M. C. Radda, a Heytman Hradu Pražského / Léta yak na hofe.

Léta Páně 1578. wspomínagi některé paměti Pana Jana Zdiářského ze Zdiáru a na Kladně / wlastního Bratra nadepsaného Pana Girkě kterč umřel w prwnj Tědeli Poslnj w Tloey na Pědeli, mezy hodinau třetj a čworeau Těmedau / kterč gest w Koste Kladenském před welkým Oltářem pochován w tu Středu po Tědeli Inwocauit / magie swého wěku Let sedmdesáte pět, Měšce čtyry a dni několik.

Ten z mladosti w službách gsa w Říššy v Zrabat z Rhinstegna a z Štobergka, wje než gedno tažení s njmi w Frankreychu y w Tydrlantu učinil / hrđinský se chowagie, Předky swé Rytířskými slucký následowati hleďel: zanechal čtyry Syny / totiž Albina Gocharta, Teibora a Petra.

Těho času když gsem s tati

to Knihau pracował / žiw byl Pan Tyburey Zdiářský ze Zdiáru a na Kladně / byl Raddau Cýše Rudolffa Vheršského a Čiesčkého Krále / Saudcem Žemským, a Heytmanem Měššého Města Pražského. Ten Léta Páně 1558. od Otce swého wegš gmenowaného Pana Jana Zdiářského dán byl na službu gednomu Slezáků, Panu Adamowi Šwabstorfrowi / při kterýmž on mno-

G iij

ho Kra-

ho Kragin prigel. Potom od Stregce swého na hore gmenowaného Girka Zdiarského dan byl ku Panu Zbytkowi z Dubé a z Lippeho na Melnice a Zákupí / při kterémž až do Mužského věku, y od něho vymuštrowán byl, kterýmž byl při korunování Cýsaře Maximiliána 1562.

Těž na Říjmským korunování w Frankfurtě byl / kteréhožto času s tímž Panem Zbínkem z Dubé w Tyrolantě Města y Perwnosti některé spatřil. Potom Léta 1563. byl při korunování na Vherstě Království nade psaného Cýsaře Maximiliána toho gména druhého w Presspurre, toho Léta od Pana Berky vymuštrowán y odpustěný wzal.

Léta Páně 1564. do Vher táhl do wosazení w Kábu pod Pana hrabě Elka z Salmu / toho času na čtyry Roně službu magic, časť Sstráffy a weypady s gínými Čechy na Turky činil a za nimi se až k Rastellu S. Martina sháněl. Tu bywše několik Měsyců / odtud téhož Léta s Panem Pawlem Rurkau na Frýstad do wosazení se dal, pod správau Pana Adama Vagnoda / potom do Sedmibradský Země, když Schwenda Těxwýssým byl, pod Panem Gieraltowským s svým Kotnístrem pod Praporcem geho táhl.

Léta Páně 1566. potom k Dworu Arcyknižete Ferdynā, da se dal, a při něm w službě drabně času trwal / když Wěregnost byla do Vher pod Dworským Praporcem táhl / a toho času byl Sendorchem Dworským Mrakeš. Potom Léta Páně 1567 s tímž Arcyknižetem w službě geho gsauc gel do Tyrolu Léta 1572. na korunování Vherstě Cýsaře Rudolffa druhého obestán gsa od swatě paměti Cýsaře Maximiliána na swůg náklad gezdil.

Léta 1573. po odjeti Krále Henryka z Polšky na Eleky s Panem Wylimem z Rožmberka, a Panem Wratislawem z Perssteyna a s gínými Pány wyslanými w Polště dokud toho příčina byla zůstával.

Potom Léta 1576. na Sněmě Říjmském w Řezně strz obestán Cýsaře Maximiliána 2. na swůg náklad byl.

Léta Páně 1595. Měsíce Cierwna k slawnému Sandu Zemskému z gisteho poručení Rudolffa Cýsaře obestán gsa powinnost činil. Mel Manželku Pami Sybillu z Horewic hradeckau / po kteréž zůstal Syn Jan Zdiarský a dvě Dcery / Kateřina, Anna.

Téhož času žiw byl Drogený a Statečný Rytíř Pan Gothart Glosryan Zdiarský ze Zdiaru na čerweném Au-gezdey / hostwicey a Genči S.M.C. Radda a Heytmā Krage Slanského. Manželka geho byla Pami Kateřina z Řezchlo- wa z Řezchu na čerweném Au-gezdey a Genči / žiwých Pe- tomkuw na ten čas neměli.

S těmi

Stěmi Pány Zdiarskymi
gednostegného Erbu bývagi B. Dworecti
z Olbramowic / y od gedného Předka někdy posslij /
tež y Páni Čeykové z Olbramowic, a po Starých ta-
kova proměna se mezy nimi stala.

Elk i starožitnost Rodu a Erbu toho-
to / y až paměti mezy gínými Rody doložených, tak y z těch-
to, kteréž se tuto položí, poznati se moci bude.

Wedle Kroniky Hágko-

wé / toho času když Plichta z Šeretina za-
mordován byl / Léta totižto 1319. geden z
Rodu tohoto, gmenowite Pan Mstislav z
Olbramowic, s gínými Pány Českými na
Rytířstwo pasován od Cýsaře Ludwika /
což on pro zmužilest a hrdinstwí Čechow
k wěčné sláwě a památce gich učiniti ráčil.
O tom Hágel w Listu 229. obšyrněgi.

W Knihách Kapitoly

Pražské, genž slowau libri Erectionum činí se
zmínka o gednom P. Čeykowi na Swo-
gowicích proto / že dal platu rečního wč-
ného k Rostelu w Ragských Léta 1400.
Měsíce Prahyne půl kopy grossu Českých.

Pana Přecha z Olbramowic gest pa-
mátka w Knihách Kapitoly Pražské / kterýž
budauc Poručníkem od Januše z Maršo-
wic, darowal k Rostelu w Swatem P. li-
40. Kop grossu / o čem takowá zmínka gest:

Pro Ecclesia in sacro campo, Vilhelmus Chert de Zahradka, Przechow de Ol-
bramovicz Armiger, cum Petro Prahe de Berkow, executores Hanusij de
Maršonic donaverunt 40. sexagenas grossorum.

Pana Kunse Čeyku z

Olbramowic předstírá List geden, genž slo-
wé W. d. g. m. / kterýž geho gmenuge Purg-
trabim Karlstegnským nesprwe od Cýsaře
Karla nařízeným, při Létu 1406. a ten zni-
takto:

W Padislaw Wopel z

Lobkowice na Chlumcy / Krále Gehomilosti
Dwora w Království Českém Maršalek /

Jan

Jan mladší z Waldsteina na Točince, Ludvík Bezdrůžický z Kolowratů na Buzštrabě, Jan Kralův Šehomilostí Nového Města Pražského / Petr Bechyň z Lázan na Píči / Zigmund Kobrnab z Suché na Pácowě, Oznamujeme tímto Listem všem vůbec / a zvláště tu kde náleží: Jakož jest se obzvláštěj poručení Léta Božjho 1546. w Au-
terý po Smatém Jakubu Apostolu Božjím na Sněmu Obecném od Šehomilostí Starou, Panského a Rytířského stalo / aby ty Ojoby, kteréž by na přepisování Prýwilegij, od S. M. Kralowstvé a Starou zří-
zené, edli / Panu Janowi Czejkowi z Olbramowic, někdy Purgtrabij
Karlštejnského, Předka jeho, pro pamět, jakž se při Prýwilegich nachá-
zí, téhož Listu gemu Panu Janowi Czejkowi Vidimus pod Pečet-
mi nassými vydali. Kdež na Šehomilostí Starou Panského a Rytířského
poručení tak jsme učinili / a Vidimus téhož Listu jak slovo od slova
zní, a to nje wyppaný jest, dále

Wy Hanuš z Lippé odginud z Ratag / a Vin-
ce Bratr jeho tolikéž z Lippé / Kralowstwj Czejkého Maršalek. Wy
znáwame tímto Listem předewšemi, kdož geý byt, neb čísi wšlyš / se gme
o wšedky věci, kteréž gsau mezy námi z gedné strany / a mezy Tereš-
cenigšim Rytířem a Pánem / Panem Wáclawem Rytířem a Czejšim
Kralem z druhé / a na Drozené Pány, Pana Jana Krussynau z Lichem-
burgka Purgtrabij Pražského / na Pana Alše Škopka z Dube Teywys-
šyho Komorníka / na Pana Berka z Holstina Sudjho / na Pana Běrita
z Skali Sudjho v Dst Dworských / na Pana Bočka z Kunštatu, Pjše
Zemského moctně přisli, a moey toho Listu přicházeti, takowý pořádek uči-
nili: Aby ti gisti Páni wšickul, neb wětšy stránka gich / kdyby který z nich pro
nemoc byt nemohl o věci kteréž mezy námi z gedné strany / a mezy K-
lowstau milosti gsau / jakž sarchu psano stego Pražském Posrjcení / kteréž
nynti neyprwe přjzde, w Praze wyšej, wexpowěd konečně učinili mohli:
A cokoli ti gisti Páni mezy námi o ty wšedky věci wytknau, to chceme
a máme z obau stran pewně zdržeti, pod Pokutau a základem Pet Tisíc
Kop grossow / kterauzo Pokutu a základ sobě dobrými Kutognmi v-
terditi máme, od Datum Listu tohoto w čtyrech Tiedlich pořádek poč-
tagie: Wšak tak / gestližby se ti gisti Kutogni Stranám libili, Ana
to gme my Hanuš a Zence sarchu psani s Kralowstau milosti y a geho
wšemi služebnity a pomocnity / kterýž se ta wěc dotýče, w pravý K-
stianský a wěcný mir wstoupili: a ten chceme a slybugem přjiti pewně /
dobrau a čistau nassy wěrau, bezewšy zlé lži. Ana to wšedko gme so-
bě z obau stran Wězně propustili. Také máme Kralowstá Milost k to-
mu času a Roku o Posrjcení Pražském do Prahy dosti gleytu a bezpeč-
stwi dáti, a zgednati / abychom my mohli tu w Praze na ten čas býti a
stati swobodně s nassými seowšemi, y s těmi kteréžkoli s sebau přiwedem /
a odend zase na své přibytly bezpečně a bezewšy škody nassy stworow y
Zbožj odgiti. Také má Kralowstá Milost s Kapitolau Pražského a
Wssehradského Kofela kázati mluwiti a gednati / aby nás ani žádného
nasseho netleli, až do sarchupsaných Panuw wyrčení mezy námi. To-
likéž my nemáme nic w jee těm Knešim bráti, a na ničem škoditi. Ta-
ké má Kralowstá Milost kázati mluwiti a gednati s Rysstýlem, s Pro-
popowými Děmi, s Gerunkem a s Zidy / aby dluhow kteréž my gme a

nassy

nassy Kutogni dlůni, do S. Han la neyprwe přisli stati nechali, a z
nás neyponimali, ani Kutogni nassych. Tomu na Swědomi / y
Hanuš sarchupsaný, swau gsem Pečet k tomu Listu přisli, y za swé-
ho Bratra / a wedle nás, těch věcy smlawce: Osrjcené Rytje Joss-
Bramburšy, a Morawský Margrabe / Kunrad požadany Biskup Wr-
dunský Podkomorj Czejkého Kralowstwj / Petr Zmrzlik Wincmest na
Horách Kutnách / Kneš z Olbramowic Purgtrabě Karlštejnského / Mi-
tuláš z Prahy někdy Podkomorj, tolikéž Pečet své přiložili k Listu to-
mu. Kterýž dán jest we Dwoře wedle Berauna / Léta od Božjho Na-
rození 1406. ten Pátek před Letnicemi. Toho na Swědomi, a pro lep-
šy to gistow Pečet nasse wlastnj k tomuto Listu neb Widymusu, přiwěsti
gme dali. Genž jest dán a psán na Hradě Pražském w Pondělí den S.
Křeboře Papeže / Léta Božjho 1548.

Při Létu Bane 1417. hwo

zuge se w pamět Pan Přech z Olbramowic /
kterýž spolu s Panem Janem Lestowcem,
a Zeimanem z Hradku učinil List smlawny
znějcy takto:

Wy Přech z Olbramo-

wic / Jan Lestowec / Zeiman z Hradku zc.
Zemané Krage Wltawského. Wyznáwa-
me tímto Listem předewšemi / kdož geý čí-

sti nebo slyšeti budau / se gme wstoupili, a moey tohoto Listu wstupu-
gem w takowau smlawu: Teyprwe / aby nassy Kneži, genž gsau za
námi, nižadných Listuw pühonních ani Kladebních nepřigimali / a slo-
wo Božj aby swobodně kázali, bez překážky / a swobodně mluwiti w swych
Kostelích, a žadných Kladeb, jakž oznámeno, nepřigimali, jakžbykoli wy-
dane byli na nás, neb na nasse Poddané, bezpráwně, proti Zákonu Božjmu
yakož nynti běží o Přigimání Tela Kryštowa a Krwe geho předrahe pod
Obogi spůsobau / gestližby nás chřel od toho tisknutí, neb nasse Podd-
né / na ty se máme obratiti / a gmi se protiwti, yakožto proti proti-
wenstwj Zákonu Božjho. Pakliby který Knež, Kneze z nassych, genž
gme se k tomu zapsali, kletí chřel / má to stápeno býti od toho čby byl:
Pakliby byl Knež kterého giného, gestto se s námi toto nezapsal / na to
ho Kneze má býti posláno od nás, aby toho zanechal: Pakliby nechřel /
tehdyby byl Těpřitel a hance náš bezpráwny / a o to má býti psáno k ge-
ho Pánu čby byl / aby mu poručil takowých věcy zanechati: Pakliby
toho nevěnil / tehdybychom tomu rozuměli / seby také náš Těpřitel byl,
y prawdy Božj.

Pakliby nás kdokoli takowými Kladbami chřel tisknutí, a na pomoc
wyšti Kutu Swěstau, podle wydaní těch Kladeb, k tomu sobě máme y
chceme nápomoan býti / abychom od nich nebyli tisknutí Kladbami a pū-
hony mimo nasse práwa Rytířsk. A z té přjčiny my wšickni sarchu
psani, jakž jest od nás w tomto Listu napsáno, a obsajeno / slybugem so-
bě pomáhati / wedle sebe stati, pod cti a wjrau, a pod tím což máme.
Pakliby kdo z nás od nás odstoupil, a nám k tomu nepomáhal, tak jak sarchu
přech / Jan Lestowec, a Zeiman z Hradku gedne se gme seznali /

tehdy

tehdy ten propadnutí má čest a wjru, y to což ma tēm kterýžby spolu stáli, a k swrchupsaným kusům sobě dopomáhali / tak aby se mohli w geho zbožij wázati, mocy nebo práwem / a ten aby se tomu neprotiwil, ani řeči, ani skutkem; Pakliby který z Panossy swrchu doložených od nás odstaupil / a toho nezdržel což swrchupsáno stogi, a to jiný naň dwa seznali / ten aby propadl základ yáť swrchu psáno stogi: Pakliby dwa z těch odstaupili, a nezdrželi což swrchu psáno stogi, a jiníby to na ně seznali / obadwa základ propadnutí magi swrchupoloženy. Pakliby tři wegš gmenowaní odstaupili / tehdy čtvery, kterýžby po nich na místě gich zůstal, má plnou moc ten základ na tomto Listu swrchupsaným, yáťoby wssickni čtyři pospolu byli.

Tolikéž gestližby kdo chěl k nám přistaupiti, a nám zápis, yáťž gest tento, na se dáti / tomu gsine powinný a dlužní pomáhati, yáťoby se s námi zapsal w tomto Listu, pod tím základem swrchupsaným. A také by lolibý potřeby, žebychom sobě měli proti tomu pomáhati / to máme včiniti / podle rozkázání těch čtyř Panossy swrchupsaných: Vmčellibý který z těch Panossy / tehdy pozůstalý magi plnou moc místo toho umrlého k sobě woliti gineho z těch zewšech Panossy swrchupsaných, y giných, kterýžby potom k nám přistaupili, kolikrátkoli toho bude potřeby, k wyznání základu a k rozkázání pomocy.

Tato pak smlauwa mezy námi trwati má za Sfesti Let pořád zbehlych / a po Sfesti Letech aby žádná moc neměla / lečbychom gi znovu obnovili. Tomu wssemu na potvrzení, pewnost a gistotu / my wssickni swrchu psaní své gsine pečeti přiwěsyli k tomuto Listu. Genž gest dán Léta Božjho 1417.

Wři Létu Bāně 1454. me

39 Listy Panu Mitrowských z Nemysle gest zmjnta o Panu Kunssowi z Olbramowic, a Panu Petrowi ze Dworce Bratru geho / kteréhožto Manželka Járčera, a Marchyna Manželka Pana Kunse seznawali / že gsau přigali k wěrné Ruce Listy od Páni Alžběty z Dubného, Manželky Nebossela Ondřege z Nemysle / kteras za to ge žadala, aby přigmauce Listy dorčené, po smrti gegi odewzdali ge Panu Bohuslawowi z

Nemysle, Synu geginu / yáťž o tom doloženo pod Erbem Panu Mitrowských z Nemysle. Toho na swědomi podepsali se Slowutný Panossy / Jan z Dobronie Heyeman na Soběslawi / Jan Zub z Dubrawice / Litwin z Nemysle seděním w Chorěnicích / Kunes z Olbramowic, seděním na Dworce zc.

Wřipominagi některé paměti Warše z Olbramowic / kterýž vmřel Léta Bāně 1414. zanechal po sobě dwauch Synů / Kunse a Piecha / gednoho w pěti Letech, a druhého w čtyřech / gmito Poručicí byli nařizeni Beneš z Komaric / Zdebor z Wranowa, Wraťel z Křešic a z Maršowic.

Dotce

Dorčenému Panu Kunssowi narodil se Syn Jan Léta 1446. na Zámku Dworce w Wlgilj Wšech Swatých / a druhý Wacław Léta 1449 Ten den před Zvěstowaním Panny Marve / opět Léta 1461. narodil se témuž, Syn Ondřeg, w Pátek na S° Winceneya o půl noci. Sám pak Pan Kunes Otec gmenowaných Djetel putowal k Božjmu Hrobu. Wšsel z Czech o Středoposti, a nawrátil se ten Čtwerťel před Swatým Linhartem Roku téhož.

Wacławowi z Olbramowic / Synu, yáťž smegšlím / wegšgmenowaného Pana Kunse / wedle paměti Rostelních, w Létu Bāně 1479. narodil se Syn Kunes w den obitování Panny Marye.

Druhý Syn narodil se témuž Wacławowi, genž slaul Petr, w Létu 1482. Měl tolikéž tři Dcery / gmenowitě Wratu, Zelenu, a Marketu. Potomně narodil se témuž Syn Wacław Léta 1430. a po něm Jan Léta 1532. a potom Bohuchwal Léta 1534.

W Létu Bāně 1489. gmenowaný Pan Wacław z Olbramowic učinil smlauwu společně s Panem Janem z Býže me 39 slowutnými Panossami / Synkem z Chránowic, z strany gedné / a Janem z Nemysle z strany druhé / tak yáťž doloženo pod Erbem Panů z Nemysle.

Jan Brech Syn Jana Brecha z Olbramowic zůstal na Olbramowě / kterchož se Potomcy tolikéž spactugi.

Synové Wacława z Olbramowic po žname náni gsau wýchž Registrich takto:

Léta Bāně 1487. narodil se Sen Jan, tu Tiedeli před S. Witem. Léta 1489. narodil se Syn přech témuž Wacławowi ten den po Swatém Jakubu.

Léta 1491. narodil se Syn Ondřeg, druhý terden w Postě.

Léta 1492. narodil se Syn Gindřich w tu Sobotu před wssemi S.

Léta 1497. narodil se Syn Benes, tu Středu před S. Řehořem.

W Tituláři Léta Bāně 1534. wydaném gmenugi se: Gindřich Dworčický z Olbramowic na Dworce / Gindřich Dworčický na Radkowě a w Skočicích / Přech Dworčický na Radkowě z Olbramowic / Woldřich z Olbramowic a z Dworce

Wři Létu Bāně 1556. po žnamenán gest w Tituláři Kunes Dworčický z Olbramowic / kterýž wyslan byl Léta 1564. do Wqdne pro mrtwé Tělo slawné paměti Cysáře Ferdynanda a ginými Paní / Petr Dworčický z Olbramowic / Přech Dworčický z Olbramowic.

Wegšgmenowaný Pan Kunes z Olbramowic byl w Polniji tazen w Dřich s Cysářem Maximiliánem / yáťž některé paměti wyswědčugi.

Ten tolikéž w Létu 1576. byl wyslan do Lince wedle giných Panů p mrtwé Tělo slawné paměti Cysáře Maximiliána.

Léta Bāně 1596. vmřel gmenowaný Kunes Dworčický z Olbramowic / magi wetu swěho Let 74. a dni deset / zanechal po sobě Syny, Wacława, Jana

wa, Jana a Prokopa / a pochován w Kostele Těchapském
wedle Těla Paní Anny z Půlkowic Manželky své, w Pondě-
lě post Dominican Oculi, kteráž genu porodila Dítě 5.

Při Lětu Paně 1572. w Tytulaci připomínají se Páni
Dwořečtí z Olbramowic takto: Adam Dwořecký z Olbra-
mowic na Podolí / Bohuchval Dwořecký z Olbramowic na Olbramowic-
ech / Bětišlaw z Olbramowic / Gindrich Dwořecký z Olbramowic na
Cieradi / Kuněs Dwořecký starší z Olbramowic na Místrowicích.
Přech Dwořecký z Olbramowic na Cieradi.

Při Lětu Paně 1539. gmenují se Páni Dwo-
řečtí z Olbramowic pořádkem tímto:

Adam Dwořecký z Olbramowic na Podolí.

Bětišlaw Dwořecký z Olbramowic na Kwassogowicích.

Gindrich Dwořecký starší z Olbramowic na Dolánkách.

Gindrich Dwořecký mladší z Olbramowic na Dobré Wodě.

Kuněs starší Dwořecký z Olbramowic na Dwořech.

Kuněs mladší Dwořecký z Olbramowic na Místrowicích.

Petr Dwořecký z Olbramowic:

Petr Jan Dwořecký w Wičemilí.

Přech Dwořecký na Cieradi.

Lěta téhož w Pondělí Wasopustný. Pro-

kop Dwořecký z Olbramowic Syn neznamitý storchup-
neho Kuněse z Olbramowic, pogal sež Manželku Paní
Annu z Pantenowa / Dceru Vroženého Pana Joachyma
Wachele z Pátenowa a na Kuněch / s kteráž splodil Syn
na Kuněse Joachyma / a po Roce Dítě y Marka z toho sta-
ta sešli.

Lěta 1592. w Auterý po Tědělě Dežetníku, gmenovaný Prokop po-
gal sobě druhau Manželku, totiž Pannu Annu Wostrowku
z Kralowic / Dceru Vroženého a Statečného Rytíře Pana
Wclima Wostrowce z Kralowic a na Wlassyni S. M. Cy-
sařské Raddě, a Prokurátora na ten čas w Království
Českém: psal se předpověděl Prokop z Olbramowic a
na novém Želivě / kterýto statek Želivský prodal potom-
ně Panu Janowi Frydrychowi Hoffmannowi, Lěta 1601. w Středu po
Swatém Antoniu.

Lěta Paně 1597. w Auterý po Slavném Hodu Sestání Ducha, S^o Já-
něy starší Dwořecký z Olbramowic, gsauec Stolinistrem Wysoce Vrože-
ného Pana / Pana Petra Woka z Rožmberka w Měste Krumlowě bch siwo-
ta svého dokonál / kteréhožto Tělo Wáclaw a Prokop Bratři z Olbramo-
wic w Pátek po S. Duse w Klášteře Krumlowském w Kaple Swatého
Wolffganga pochováti dali.

Lěta Paně 1400. k Kostelu w Lippě Petr řeče-
ný Pecman na Mnjchově Syn Wnučůw z Swostowa / darowal deset Zla-
tých gr: Pražských platu ročního a věčného, Měsíce 15. Března.

Na témž slavném Scaudu Zem-
ském / po Panu Těburchim. ze Zdiaru. seděl gese
Vrožený a Statečný Rytíř Pan Gindrich z Půsnice / na Her-
tenbergu a Sponachu / tehdaž Geh: milosti Cysařské etc. zřízené
Romory w Království Českém Radda a Prokurátor: Tys
ni pak Misto Ranclyje téhož Království Českého.

OVID: SERVANTI CIVEM QVERNA
Corona datur.

In Quercum Pifniciam

Ernis in hoc Scuto Quercum de stirpe recisam
Cui folia & Glandes parte ab utraq; virent.
PISNICIÆ est Gnorisma Domus, Virtute para-
Quæ Genere hoc aliquot nobilitavit Anos. (tum
Vtq; rigore nouo reffloruit arida Quercus
Et fructus mira fertilitate tulit:
Sic Domus illa suis ferme natalibus orba
HENRICO Generi spem præeunte dedit..
Hæredes superant, superat sua Gloria Glandi,
Hinc fructus Regnum, Cæsar, & Aula ferunt.

Georgius Carolides A Carl-
sperga F.

O Rodu a Erbu Panšw z Pifnice.

Kapitola XII.

Starožitnost Rodu Pifnického / to gest
těch, kteří za Erb Špalku Dubového od pravé strany Šstje
tu přičkau dolu s odsetanými Suky ležícího / z nichžto Žia-
ludy dva / z každého geden, a wedlé těch obaustřanně Listi
Dubová též při každém dva pocházejí / nad Šstjem Helmu, nad Helmem
Řádla Orlového rozkřídleného, a w něm Špalu Dubového / tím
wsým způsobem jako w Šstju vřiwagi a z Pifnice se píšq (než o Dub-
comech, tak od Dubu, který nápodobně za znamení Władycerw od sta-
rodawná nesi tečených: Tež o Rozlanich, kteří z prwa w Polště / po-
tom w Království Českém w Kráži Rakownickém bydleli, a téhož Šstj-
tu vřiwagie, z Rozlowan se psali; wše Předcech se Pany z Pifnice ged-
nostitných / poněwadž giž toho tytule a gména žádného neni, tuto psá-
ti pomijim) pro strowney a welmi maley počet osob / kterých se w těm
Rodu, od půl druhého Sta let, až do nyní / wje pěti Ascendendo, jak
Latince mluwí / to gest / z toho Rmene, Krwe, a linie wzburu stupg-
cyh. Kollaterálnich pak do konce žádných / nenacházy: poněkud we
wslem známa a wědomá gest: wšak mnohými důwody / z nichž některé
tuto přiwedu / wložaná býti může.

A sprostnost zagistě téhož Erbu, starožitnost swau s sebau přinásky /
kdež toliko Suk, aneb Špalek Dubový Hieroglyphicon Verustatis, s swy-
mi ratolestmi / bez wšelivaké noworné ozdoby a okrásky, wlastenšým té
staré České sprostnosti způsobem se spatřuje

Aniž gest omýsl můj ab Ouo, jak přislowi, to gest / od počátku, Wey-
wod Erbu a znamení téhož Władycerw wložowati / ale chey toliko od
toho začíti, který se prwnj z Pifnice psal / a to, že Rod Panůw z Pifnice no-
wey neni, poslaupně gistými důwody přiwesti.

Za času Krále Girjho / byl

gest žiw Pan Mikulaš Pifnický, Muž wzáctný /
jakž Mageštát Latinský téhož Krále, gemuna
spolek, aneb Communione Armorum Mili-
tarium s Janem z Rozlowan / sedmého dne
Měsíce Prašince Léta Páně 1463. na Klad-
sku daný / wložuge.

Ten se prwnj z Pifnice tytuloval / pročez ta
též za Rmen aneb Ročen téhož
Rodu Pifnického tuto se po-
kláda.

Manželkau geho byla Panj Femia, ginát Eufemia z
Linden: a niž gest splodil gediného Syna, gménem Pawla.

Gizmenowann Bawel byw

a službe Wladislawa Králi
oženil se za Paní Gdulnu z
Wostroměte / tak po Rodu
řečenau / že z Gdulniců byla,
a odtud Gentilitium familiae no-
men obdržela / z kterého též
gedineho celito Sena, při Řitu Swatém
Jan nazwaného, deskal.

Ten gsa na věnů liternů

z mladi oddan / kdež nemalo svých Zenu,
zvláště Frankreychu (kdež také w Paříži Ba-
kalárem zůstal) progel, a w Umění Astrono-
mickém též w právních vědách se wycvičil:
navrátil se do své Vlasti / z prvu Lud-
wíkovu Králi tehdaž Mladenečkovi za Præ-
ceptoru; potom za vrchního Písaře Sandu
Komorního a Anšadu Hextmanšeho; až
naposledy za Místopísaře Království Če-
ského potřebován byl: Nuž pořádku a

práv Zemských ex longo rerum Vsu velice dobře povědomý: neb tž
Anšad Místopísařský s nemalým yak geho Královské mluvě zahbením,
tak také všech tří Stawův dobran satis facti mnoho Let řídil a spravo-
val: pročež také odměslech milován a wšecce wážen byl.

Ferdynand Římský, Vheršský a Český etc.

Král etc. we Dčách Zemských w Kwaternu trhovém Léta 34. w Anterý
po S. Wjtr, před shorením Desť: a po shorení w témi Kwaternu wey-
pisůw čerwoném Léta 38. w Pátek po S. Stanislavu J. 18. geho Stateč-
ným rytuluge. A genu za wěrné služby které Gehomilosti činil od Do-
mu aneb Dworu svého Královského / plac ten veliký w Nowém Městě
Pražském od Brány Továřečné / až k ffortně Swatého Benedykta /
který někdy Sfranký k Honbám, Kolbám, Turnagům, a ginými Rytíř-
ským činům a kratochwilím obhražený býwal / ku právému Právu De-
dikému dáwa.

O starozitnosti pak Rodu geho / twrdje při- getý některých Osob od něho k Erbů a Tytuli Písnickému, takto seznáwa:

Slowutný (prey) wěrný náš milý Jan z Písnice / Místopísař Krá-
lovství Českého / Rod a Erb svůj chť rozsíliti a mezi lidmi wěstý
včiniti / aby napotom státi trwati mohl / za své Stregce Erbowný k
Erbu a Tytuli svému z Písnice připustil etc.

A dále: Tímto listem potvrzujem a Erb ten, nebo znamení / kteréž on
Jan po předcích svých vjíwal a neje / gime etc.

Item k závěrce: Kteréhožto Erbů chcem / aby nadepsaný Osoby a gich
Dědiců a budanečnů od nich řádně a Manželský pslymi mušského y žení-
ského pohlawí / y toho všeho práwa Rytířského, kteréžto gij psaný

Jan

Jan z Písnice po předcích svých vjíwal / též aby om toho všeho vjíwal
mohl a vjíwal. Ráz Magestat takového potvrzení / geho Datum
gest w Pátek den Swatých Petra a Pavla Apostolůw Božích Léta 1537.
to listě wšecce wyprawuge a w sobě zawjra.

Vřed shorením Hradu Pražského Léta 1532.

w Pátek před přenešením S. Wáclawa, wysel od Vředů kůw Pražských
menších Desť Zemských důhon na Pana Jana z Písnice pro neseřčený V-
rozené Paní / Paní Anně z Řestian a na Městě, pod Pečetí Burzara
Města z Wáclava Místopísaře Království Českého / kteréž in o-
iginali před rukami gest / geho začátek takový:

Vředníců Pražských menších Desť Zemských / Vrozenému a Statečnému
Rytíři Panu Janovi z Písnice / Místopísaři Království Českého, služ-
bu swou wyprawugem etc.

W Aktech Pražan Staroměstských, tudě se wšeligač trhemě zapisu-
gi / takto stogi: Jan z Písnice Místopísař Království Českého, Kautil-
soh / Anně Manželce, Dědicům a budavc m svým / Dům ležící na Rýntu
u Korábůw od Vrozeného Wladky Pana Zigmunda Chwateřubského
z Řestkova 2č. Actum in Consil. Sabbatho post Leonhardum, Anno Co-
mini M. D. XXXIII.

W tých: Jan z Písnice, Místopísař Království Českého / Kautilso-
h, Anně Manželce Dům etc. od Pana Zenta Krusšeny z Lichtenbergka
Relátorowě toho k Rinhām, na místě sarchu psaneho Pana Zenta Vro-
zený Pan / Pan Zdeněk Zimpach z Potenssteyna, a Vrozený Wladky Pan
Wáclaw Střebný z Horométe / tak yatz list od téhož Pana Zenta pod
Pečetí geho listě wprawuge. Kterýž gest pod tímto Zápisem pro paměť za-
psaný slovo od slova takto:

Ja Zent Krusšyna z Lichtenburgka / známě činim tímto Listem přede-
wšemi / ginim gey listem nalezi, a za listě Sio: ucné a wšecne Oppat-
nosti Panům, P. Purgkmuštru a Radě Stareho Města Pražského / yatz glem-
mil Dům etc. Ze ten Dům predal glem se všim a wšeligačným olislem
yatz sám w sobě gest / Vrozenému a Statečnému Rytíři Panu Janovi z
Písnice Místopísaři Království Českého, a geho Dědicům etc. Léta od
Narození Syna Božého M. D. XXXV. w Středu před Swatou Pan-
nou Markétou.

Tak se tž Pan Jan z Písnice za swobodu svého / nezahito od Krále Ge-
homilosti, Těste omni exceptione majore. Titulem Zemanským a Rytíř-
ským Slowutnosti / ale y Statečným, které Epitheton o wšech starých Let
Lidem novým dáwa nebylo. Tžbrž také y od Vládů Zemských, a
předního Stawu w Království tomto Pauu gichmulesti, čin a často-
wán byl.

Ráz pak Tytulát Panst. ho a Rytířského řádu / w Létu 34. wydaný /
téhož Pana Jana, mezi Stawem Rytířským colikž potláda.

O Swatého Gindricha w Nowém Městě

Pražském / gsu po dnes na Archowě we Ždi farni, bliž k feli / tu kdež od
starodáwna pohřeb Rodu Písnického byl / Kamenny hrobový dwa (neb gi-
nými / k doli se tž Města před 12. Lety stawěla odtud huro gest) na nich; na
každém S. J. a Erb celý, téhož Rodu / wšec spůsobem a křtalem tžm yatz z

počátku poznámenano / vytesaný se spárungu.

Text na prvním tento.

Léta Božího M. D. XX. v Středu po Narození Pan: Ma: ze mrelí Vrozeného a Statečného Rytíře Pana Jana z Písnice Místopisáře Král: Cze: se Království Českého Synové / Jan Pavel, Václav, a Karel, a Barbora Dcera jeho / proste za ně Pána Boha.

Na druhém pak takový.

Léta M. D. XXXI. na den Dussčel po Wssech S. umrel Frydrych Vrozeného a Statečného Rytíře Pana Jana z Písnice Místopisáře Král: Cze: Syn. P. J. B.

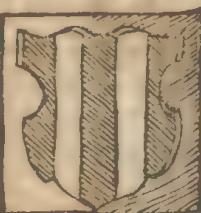
We Dčách Zemských / zwlaště weypisů / zhusla se o něm Panu Janu z Písnice nachází.

Nicméně také nemalo weypisů z Desť pod Pečetí jeho a s podpisem vlastního Ruky / před shorením vydaných / posawad in originali aneb in autographo, za obywatelů Království tohoto zůstává.

Měl Manželky dvě / jednu Paní Annu z Wálce, Rodu starožitného ale již w Čechách sesslého: o které se na hoře w zápisích jednoho y druhého domu kaupenij zmínka čini.

Druhou Paní Johannu z Průchodu / ge: gízto památka v S^o Mikuláše w Starém Městě Pražském / pod tímto Epithaphium zůstává.

Vrozena Paní Johanna, Dcera Vrozeného Pana Wíta Lissowského z Průchodu / Manželka Vrozeného Pana Jana na staršího z Písnice (staršího, neb tehdaž již byl Jan mladší / Syn Pana na Albrechta / Wnuček tohož Pana Jana) tuto s Dětmi svými odpočívá / Pán Bůh rač Dusem gegich dáti lehké odpočinutí.

Z těch obau Manželek ne-

malý počet Dětí w sobě jeho Pohlawi na Swět wywedl: Ale žádný z Synůw, kromě Pana Albrechta z Paní Anny z Wálce poslého: (kte: rý w Registech Auradu Pergemustského / her Wicichých Pražských / wedlé tohož Pana Jana Otce svého / do Zápisu pogat gest, takto: Pan Jan z Písnice etc. kaupil sobě, Albrechtowi Synu svému a Dedicum svým Winic etc. Actum S. 4. die Ludmillae ante Exalt: Crucis Anno 1545.) k wozenění nepřítel.

Ten měl Manželku Paní Worsfalu / ginát Wrsfalu z Glaysentolu, Dceru Pana Jana z Glaysentolu, a Paní Mandalény z Pergelasu Sestru vlastní Henrycha z Glaysentolu někdy Těse: wyšího nad Těse: Německých Koní w Zemi Spiské, a též někdy wzáctné paměti Augusta Rburffirska Saského Sstolmistra / Ženu pobožnou a mnohými zwlaštějšími ctnostmi od Pana Boha obdařenau.

S kteražto gsauce w Manželskwn patero Dítě / Zygimunda, Jana / a Gindřicha: Syny: Annu a Alenu Dcery zplodil / a nemage wěku svého gestě třicet let zauplna / prostředkem Brzké smrti / Léta 1555. při čas: slawnosti Wzkříšení Krysta Pana / když tehdaž poslední Syn jeho dočel

ny P.

ny Pan Gindřich, též Měšce toliko wěku svého státi byl / z tohoto swěta wytročil.

Do něm, gmenowaná Paní Manželka / též Dítě Jan a Anna w krát: tých letech zemřeli: Tak se opěť wssecken ten Rod Písnický na samých toliko, Panu Zygimundu a Gindřichovi zůstal.

Kdež potom Pan Zyg.

Emund wyrostl a gsa Člowěk včený řeči ně: koliterých powědomý / zwlaště Latinské wy: borný, yaki negedný od něho wydané Knihy vřazugi, a ktery nemalý díl Swěta progel / na Duchowenství se oddal.

A Pan Gindřich dostaw.

šy se Léta 1566. do Wádně, nátladem gegi: milosti Říšské Cysarowé a Králowé Cie: sk etc. několik let pořad in Casareo, nec non Archiducali Archyginasio ibidem stud: ro: wal. Odtud do Rngolstad: šky a giných Germaniæ, tum verq etiam Italiæ Academij se odebral.

Nawráciwš; se ze Wlach do Království Českého nepřw Ranceler m Slawného Domu Roimberského sedm let pořad: potom gsa k službě Gehomilosti Cysaršké powoian, Raddan Gehomilosti při Appelacch půl třet: tiho / Sekretarém Království Českého při druhého: Prokurátozem Cysarškým, a wedlé toho Sandeym Saudu Komorního: též Raddan Komorní Cieské / až y gedním Sandeym slawného Saudu Zemského přes osm let byl. Anni od půl druhého roka Misto Ranceljšem tohož Království Českého zůstawa.

Rak gest se pak w tých Auradech gednom, druhém, třetím etc. až y sed: mým tomtó nynějšším powolání chorál. uže dostawená gehomilosti Cys: saršké psaný a wzáctné wřwědčení vřazuge.

Rudolff Druhý z Bojy milosti wolený Řím: ský Cysar etc. Vheršky a Ciesky etc. Král.

Statečný wěrný náš milý. Poněwadž gsine tebe pro hodu nost Osoby twé, sobě za M. to Ranceljše Království Člaseho Cieského zwoliti a oblybiti ráci. Tak ie gii w té práci a powinnosti w kteréž sy tím za Radda Zřizene Komorní, a Prokurátora w témž Království Člaseho Cieském / též na demácy Rok pořad wěrně pilně a platně slaužil. Rakož gsine pak s tebau a službami twými w idycký milestiwé dobře spoto: gený býti / a y gesset: bychem (edyby takové proměně nebylo, tebe w těch mštech dále rádi wideti a gnieti ráci / proginé náš a Království náš: ho obecnj potes y trwati a slaužiti více macy nebudeš, protož tebe z též ged: né y druhé powinnosti tímto psaným nášým milestiwé propaušřeti a ma: gies nad bedlivosť a wěrností kterať gsy w wěcech a přejmách nášých

wlastních

wlastních přitých Anadech skutečně přejíniowal / y také nad jinými mno-
hými twými službami / Tam předtím jak w Appelacých, bywšy Raddau
nassy tak také w Kancellári nassy / Cieské Dworské gsa též Raddau nassy a
Sekretářem Království nasseho Cieského, poddaně protazowanými. A
že se nám y budaně propugowati a wedlé nevyšší možnosti slaužiti w
woluge, milostiwé zalíbení. Káčimek to y Dikam twým každého ča-
su Milosti nassy Cysářau etc. skutečně spominati y nabrazowati / čehož
gšme tebe milostiwé teyná učiniti neráčili. Dán na Hradě Pražském w
Pondělí po Tledělí Postní Invocavit, Léta Sfesnáctistého prwního, a Krá-
lowství nassých Křijmského dwadacého ssestého / Vherstého dwétnemecy-
mého, a Cieského též dwadacého ssestého.

Rudolff.

Sst. 3 Sternbergka. Admandatum Domini Electi
Imperatoris proprium.
Ferdynand Purgk: 3 Donina

G. suat.

Statečnému Gindrichowi z Pšnice na Hertimberce a Ssenpachu /
Raddě nassy, a Misto Kanceléri Království Cieského / wě-
nému nassemu milému.

Rudolff Druhý z Boží milosti wolený Křijmský Cysář po
wšedky časy Rozmnožitel Křisse, a Vherstý, Cieský Král it.

Statečný wěrný náš milý. Jakož gšy k milostiwý žád-
sti Nassy Cysářské etc. Aurad Misto Kanceljřtwj Království Cieského /
k sobě přigal, a w tom se k nám wolně a poddaně wázal. A poněwadž pro
wyrizowání každodenních případných jak nassých vlastních, tak y obe-
ních Zemských wěcí w Saudu Zemském / jakožto geden Saudce Zemský /
sedati a powinnosti swý za dosti činiti mocy nebudeš. Tebe gšme té práce,
dotud dokudby w Auradu Misto Kanceljřtwj trwal / milostiwé oswobodit
ti ráčili. Wšak tak a na ten způsob / aby nicméně přimluwu swau, w Ka-
cellári y w jiných mistech / kdežby se potřeby Tasse a Zemské wražowali /
mezy Saudce Zemskými, wedlé Let měl. Akdybykoli od téhož Auradu
Misto Kanceljřtwj Cieského odstoupil / zase w témž Saudu Zemském se-
dati mohl. Čehož gšme tebe pro spráwu teyná učiniti chtiti neráčili.
Dán na Hradě Tassem Pražském / w Pátek po druhé Tledělí po Swatých
Třech Králích / Léta ssestistého prwního / a Království nassých / Křijm-
ského dwadacého ssestého / Vherstého xxix. a Cieského též xxvj.

Rudolff.

Sdenco Ad. Poppl de Lobkovicz Ad mandatum Sacrae Cae.
S. R. Bohemiae Cancellarius. Ma: proprium.

J. Myllner.

Statečnému Gindrichowi z Pšnice na Hertimberce Raddě nassy Pro-
kurátoru a Misto Kanceléri Království Cieského / wěrnému T. M.

Rudolff.

Drozený / Statečný / a Slowutný wěrný nassy milý / mi-
lostiwé wás teyná činiti neráčime / že gšy k milostiwé žádosti nassy Cysář-
ské etc. Statečný Gindrich z Pšnice na Hertimberce, Radda a Prokurá-
tor náš w Království Cieském / wěrný milý / Aurad Misto Kancel-

tehož Králowství k sobě přigal / a w tom se k nám wolně a poddaně wá-
zal. A poněwadž on pro wyrizowání každodenních případných jak na-
ssých vlastních / tak y obecních Zemských wěcí w Saudu Zemském, ya-
kožto geden Saudce Zemský / sedati a powinnosti swý za dosti činiti mocy
nebude / geho gšme té práce, dotud dokudby w Auradu Misto Kanceljřtwj
trwal / milostiwé oswobodit ti ráčili / wšak tak a na ten způsob, aby nicméně
přimluwu swau, w Kancellári, y w jiných mistech / kdežby se potřeby
Tasse a Zemské wražowali / mezy Saudce Zemskými / wedlé Let měl, a
kdybykoli od téhož Auradu Misto Kanceljřtwj Cieského, odstoupil / zase w
témž Saudu Zemském sedati mohl. Čehož gšme wás pro spráwu teyná
učiniti chtiti neráčili. Dán na Hradě Tassem Pražském w Pátek po
druhé Tledělí po Swatých Třech Králích / Léta Třicetého Sfesního prw-
ního / a Království nassých / Křijmského dwadacého ssestého / Vherstého
dwadacého dwacého, a Cieského též xxvj.

Drozený / Statečný / a Slowutný / Paním. Kytjřem / a Wládý,
tám / Wěrným Anadečkám a Saudcům Zemským Království
Cieského, nyní na Hradě Pražském při Saudu Zemském sbro-
mádeným, wěrným nassým milým.

Odpuť radě: wede, že bchda ten suchý a gi t mlt ob sterilitatem zwa-
dij Dab. Nebest. počehnutí a sčedrau geho Cysářské milosti re sčkau eb-
čerstven: podle onoho wšse před Léty dwadaceti pti In Panggyri ad
Dium Rudolphum Secundum, kdi po nesprwě yakožto Křijmský Cysář
do Mst Pražské přigeti ráčil / od téhož P. Gindricha w nje pšných La-
tinských wěrných učiněného, At enim tu publica dum te

Gaudia latifico poscunt instructa triumpho
Diue potens, reducemq; pijs ad sidera tollunt
Vocibus effusa turmatim moenibus Urbes,
Atq; nouo Regni Proceres, gratantur honori,
Non grauis exilem tibi quem formauimus Orsum
Sume Panagyreos. Generisq; recollige nostri
Reliquias & PISNICIAM quam leua tot annis
Exercet duris Fortunae injuria fatis,
Matibus auxilijs Clementior erige Gentem;
Sic animosa suas paulatim coelitus imbre
Accepto, rursum Quercus cum Germine frondea
Proferat, Augusto sic torrida rore virescant
Robora; sic celsi sublimum Culmen honoris
Pandat adoranti non raracq; Gratia Vati.

Netolito zase ruti a se zelenati / ale také Kmenowé a Katoleski geot wč
nětr wagicé památce hogit rozmnožowati budau: na Redint téhož P.
Gindricha, nepechbná častka a naděge připowida: Tčistio na Synch
bonae spei & indolis adolescentibus.

Wylimowi Ferdrychowi.

Jinowí Gindrichowi.

Albrechtowi Zigmundowi.

A Jinowí Wacławowi.

Ž nichžto přednj dwa k Včeml xternjmu oddáni: třeti mezy Wolknohy
Behomilosti Cysářské, a čwrtý gessé Pacholácko malické při t mž Ctey
swém zůstawa.

K zswěree seznání Latinské, které na oně čas wzáctné některé osoby té-
mni P. Gindrichowi do czechy Zemi gedau: / pro wšelikau nastalau po-
čebu, wčistli tues přiloziti mi se vzdálo / které slowo od slowa znj takto:

LAVREN.

LAVRENTIVS SSLIK AB HOLEYCZ Comes de Passauno & Cubito, Sacratissimæ Cæsareæ Regiæque Majestatis Consiliarius, & antiquæ ciuitatis Pragensis Capitaneus. Iaroslau Libšteinsky a Kolowrat & in Petersburg, Liber Baro, Cæsareæ Majestatis Consiliarius, & Marchionatus inferioris Lusatiz Gubernator. Ioannes Senior à VValdstein, & in Sedczicz, Liber Baro: Cæsareæ Majestatis Consiliarius, Minoris ciuitatis Pragensis Capitaneus, & Supremus aulæ Regiæ Iudex. Chrystophorus de Rauppouya in VVildstein & Porzicz, Liber Baro, Cæsareæ Majestatis Consiliarius, Georgius Sslowsky a Sslowic & in Volešsina, Eques, & Bohuslaus Ssleibor à Tisoue Eques, Omnibus & singulis Salutem.

ETSI MAGNA EST IVSTITIAE, FORTITVDINIS, SAPIENTIAE, moderationis, fidei, integritatis morum, aliarumq; virtutum amplitudo et dignitas, quibus ornati animos eorum quos inter vixerint, & ad quos constanti bonorum fama illorum nominis gloria pervenerit, in sui amorem, atq; admirationem rapere solent: multo tamen sunt harum virtutum aculei ad excitandum vehementiores, cum virorum in Repub. Principum testimonio veluti consignata, & Nobilitatis insignibus, prærogativis ac donationibus, Regia liberalitate ob facinora & res præclare gestas, honorificè indultis ornata, vulgo ad imitandum & suspiciendum, proponuntur. Quamobrem recenti adhuc memoria tenentes Nobiles & Generosos Albertum à Pysnicz, & Vrsulam à Glaisentall, bonæ, antiquæ Equestris ordinis familia homines, iuxta ritum Sanctæ Catholice Ecclesiæ Matrimonij Sacramento, legitimè copulatos, & vitæ innocentia, morum honestate, rei domesticæ administratione, ingenua filiorum educatione cæterisq; virtutibus, conspicuos fuisse, et illis parentibus natos esse, qui & ipsi, optimè semper vixerunt, & propter egregia in patriam merita, erga Principes suos fidem, studium, probitatem, Nobilitatis, & Equestris dignitatis insignibus, privilegijs, immunitatibus, iam olim ornari, ipsedemq; libere citra cuiusquam impedimentum, ubivis locorum ac temporum, uti, & ut posteri eorum his quoq; temporibus futuris, perpetuo duraturi, uti & gaudere possent, magnificè obtinere meruerunt: Requisti à Nobili & Generoso HENRICO A PIISNICZ, memoratorum Alberti & Vrsulæ, legitimo, naturali filio, ut talis de ipsius parentibus & prædecessoribus (christianæ vitæ sanctis) scientiæ & cognitionis testimonium sibi, ad quasq; dignitates, munia, functiones, officia, cuiuscunq; status, ordinis, aut instituti illa sint, ad qualescunq; necessitates, opus haberet, & opportunum ei esset, exhiberemus: præclaram eiusdem indolem, modestiam, eruditionem attendentes, & quod sub optimis præceptoribus hætenus informatus fuerit, neque unquam aliquid, quod aut maiorum honori, aut natalium suorum splendori derogaret admiserit, aut admisisse, de illo auditum sit: petitioni eius annuimus, & his omnibus atq; singulis quæ præmissa sunt, ubicunq; lecta vel audita fuerint, ad quorumcunq; manus pervenerint, fidem certam adhiberi cupimus & volumus. Proficientes (uti alias supra) constanter, memoratum Nobilem & Generosum HENRICUM A PIISNICZ, prænominatorum Alberti à Pysnicz, & Vrsulæ à Glaisentall, legitimo matrimonio susceptum filium, boni, antiqui Equestris ordinis esse, & bonæ, veræ, antiquæ, crebro repetitæ Nobilitatis insignijs, donationibus, privilegijs, iuribus prærogatiuis, exemptionibus, ornamentis omnibus, quibus ceteri eiusdem ordinis, status, & præeminentiæ homines, ubivis locorum ac temporum, uti & gaudere possunt, utuntur & gaudent, Regia munificentia antecessoribus suis, illorumq; posteris concessis, uti & gaudere, In quorum fidem, robur & maiorem firmitatem, propria manuum subscriptione, & Signillorum nostrorum ex certa nostra scientia appensione presentes communicavimus. Actum Anno Domini Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo octavo. In inclita Bohemice Metropoli Praga, Prima die Mensis Decembris.

Lorenz Schlik Graf.

Jaroslav Herr von Kolowrat.

Jan der elter S. von Woldsteyn. Krystoff S. von Rupp.

Giti Sslowsky & Sslowic a na Wolešsine. Bohuslaw Schleybor & Tisowé.

Natemž Saudu Zemském seděl Vroženný a Sta-
cečný Rytíř P. Porthart Točník z Řečovic na Řečovicích a Prostiboři G.
M. C. yáložto Brále Česlé: Radda,

JO Erbu

**O Erbu a Rodu Panu Kapišuvu z Sulewic starodávném, a Panu Benž-
liku z Sulic / kteříž s nými od gednoho někdy před
tá possly.**

Kapitola Čtrnácta.

Namy Erb to patrně bkažuge / že Vřed-
kové Erbu a Rodu tohoto possli z Kroacze, když to Krá-
lovství Kroácké neb Charvátské vžívá za Erb od věků
dávných Sřachovnice / ytať vidycky sobě hodně zařažes-
né oni Kralové ozdobovali / yť se to w každém až po ten čas Kralow-
ství zachováwa, yťak velmi dlouhý čas zde w Czechách gich potomko-
wé ni se znamenali a neb Erbowali, yťak nám paměti dávné oznamu-
gi, a vkažugi dostatečně Burkarda a neb Bernarda Syna Kunrada z
Sulewic těmito slowy v hájka w listu 230.

J

Léta, Pa-

Léta Paně 1236. Jan

Biskup Pražský, genž byl muž velmi dobro-
tivy, uměl, a w Pražském Koste-
le. Král Wáclaw den osmnáctý po-
smrti jeho wšel mezi Kanovníky do Ko-
stela S. Wíta, a spolu s nimi se vrátili w
wile gednosťečné wolili glau za Biskupa
tehož Kostela Burkarda z Sulewic / Skola
stýka Kostela Pražského / a na tu slavnou
Stolicę geý. posadili, dawšy genu jméno
Bernard : A ten byl wedle pořádku Biskup

Pražský neb Český dwadecátý druhý : Co se za jeho Biskupství w Čes-
kách w pořádku chváli milého Boha dalo / to w Stawu, Prelátském
doloženo máš. Toliko tii Léta byl na ty Stolicę : uměl Léta Paně
Česko, Dwaufého, Třicátého dewátého Měsíce Zářij / w Koste-
le Pražském pochován, a po jeho smrti wolen Mikuláš z Rožmberka.

Léta Paně Třicátého

Třicátého Dewatnáctého, za Panování
Krále Jana / když Syna Karla wypra-
wil byl do Frankrychu tá byl s ním poslán
Bryan Kaplíř z Sulewic, a ten pasován
byl na Rytířstwo od Krále Římského Lud-
wika / na ten čas když Plichta z Žerotina
byl zabit : o čemž háget zmínku čini.
Těmž potom Karel Čtyřá přidal k jeho
Erbu půl Worla za jeho wěrné chování
na službě jeho w mladosti / y pro hrdinště

brávy jeho w bogi s Gambakurty / nad nímž byl wstřížwi obdržel,
kz jeho mezi jinými Čechy hrdinšau správu.

Naš dáwno Klášter w Litoměřicích založen

od těch Panůw tohoto Erbu, to se wýhledati nemůž / když Hoffm-
str de bry Žijka wšelike paměti y s Klášterem w nixec obrátil. Léta
Paně 1418.

Tem hrobních Kamennůw t. ho Rodu mnoho se spatřuje / tak samých
yako y Manželeť gezich.

Léta Paně 1388. některé paměti z Desť Zem-

ských mezi jinými Pány připominagi Pana Kunrada Kaplíře z Sulewic
w Suché dni w Posti na Saudu Zemském tímto pořádkem.

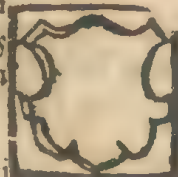
Brokop Warghratě Worawské / Ondřej z

Dubé Třetwýšij Sudij Kralowstwy Českého / Gindrich z Dubé Třet-
wýšij Remorut Kralowstwy Českého, Kunrad Kaplíř z Sulewic / Třet-
wýšij Pšar Kralowstwy Českého, Wylim Zagie, Markward z Kostí,
Jan Pšnar z Pirkstegna, Gindrich z Rožmberka, Heřman, Oldřich, Jā,
Bratři z Nowé do, ginal z Hradce, Sezýma z Aulst, Jā z Šapachu, Plichta

žerotina, Kunrad z Lnař, Gindrich z Březnice, Břeněk z Skali, Bur-
tard z Janowic, Zdeněk z Rozmitalu, Zyněk Berk z Dubé, Ratmír z Šwā-
bergka, Albrecht z Šternbergka, Zdislaw z Šternbergka, Čieněk z Wesele.

Těhož na giném místě wšpomnagi paměti giné a po něm
Bočka z Poděbrad, Gindricha z Nowého Domu / Oldřicha z Nowého
do, Gindricha z Honstegna / Zynka Berk / Zdenka z Rozmitalu / Ratmíra
z Mostu / a mnoho jiných, a to potom Léta Paně 1391.

Těhož Pana Kunrada Manželka mnoho k Oltáři Bo-
lawskému nadala : Ta též Pani Kateřina Manželka Pana Kunrada
Kaplíře mnoho nadala k Oltáři Swatého Wáclawa w Praze / ta též
k Oltáři na Hradčanech mnohé Ozdoby nadala / ta též Pani
Kateřina k Oltáři w Koste-
le Pražském Početij Třetwýšij
Panny Marye mnoho nadala / a ta se psala Kateřina de Bu-
col, tak yk gi gmenuge List Kapitoli Pražské tak psaný :

Anno Domini 1400. die 25. Septembris. Volframus Dei
gratia Sanctae Ecclesiae Pragensis Archiepiscopus, Apostolicae Sedis Lega-
tus Univerſis Christi fidelibus. Fundationis Altaris Conceptionis Sanctae
Mariae & Sancti Hieronymi in Capella Sanctae Annae in Ecclesia Pragen-
si: Nobilis Domina Catharina relicta bonae memoriae Conradi Kaplíř
de Sulewic nobis exponere curauit, qualiter ipsa Zelo devotionis accen-
sa ac cupiens temporalia pro aeternis, & transitoria pro aeternis ac perpetuis
felici commercio commutare, pro remedio & salute animae suae ac praedicti
Conradi Kaplíř & progenitorum suorum nec non omnium fidelium de-
functorum, ad laudem Dei omnipotentis & Beatae Mariae Virginis glorioſae
Altare in honorem Conceptionis ejusdem Beatae Mariae Virginis & Sancti
Hieronymi in Capella Sanctae Annae Noui Chori Ecclesiae nostrae Pragen-
sis, Serenissimi Principis & Domini Domini Venceslai Romanorum & Bo-
hemiae Regis accedente consensu tredecim sexagenas grossorum denario-
rum Pragensium census nudiannui & perpetui de & super bonis supra scrip-
tis Videlicet tres sexagenas census, quas habet in haereditatibus z Ruciech
oppido tribus rusticatibus, & in Rowný dedit donauit & assignauit nec non
Tabulis Regni Bohemiae eo jure pro ut ipsa possidebat eadem 13. Sexage-
nas, dicto Domino Otticoni Altari praedicto & ejus successoribus vel re-
ctoribus &c.

Léta Paně Třicátého

Třicátého, Osmdesátého / w Sobotu po
Wšech Swatých prodal Kunat z Solan
poručně Dětí Pěškowých z Třebowlic /
před Auředníky Pražskými Dědicwi gme-
nowaných Syrotkůw w Třebowlicích /
Dwůr s Dwory Kmetčimi Panu Wylimo-
wi Zagiewi, Jankowi řečenému Kaplíři
z Sulewic / a Rytířewy z Skali Bratři
wlastním za sedm set Kop gro : Pražských,
a seznal se ty Penize wzal od nich z celá

a 1 auplna 22.

Hebhard Kaplíř z Sulewic do Kostela farního w Soláně darował
dwe Kopě platu wěčného.

Bussek z Sulewic a Rudger z Skali darowali čtyry Kopy a grossu dwadceci čtyry k Kostelu ffarnjmu w Zine a to z Wesnie swych Czajnowa y Chwalewic.

Ten tež Bussek z Sulewic Koste lu w Lowoszech darowal platu ročnho wčného Kopy: psal se z Sulewic a z Augzdu: eodem Anno.

Ten tež Bussek z Sulewic Léta

Páně 1407. darowal Klášteru Swatého Michala w Litoměřicích Bra trum Swatého Dominika Kopy grossu/ yals o tom o wšem libri Ere ctionum Kapitoli Pražské wyprawugi.

Léta Páně 1405. Kostelu Wolešny w Gotlawy dali platu ročnho 2. Kopy, Jaroslav, Petr, Jan, Synové Já kowiz Otkurdorffu řečeni Kapliřové z Su lewic / a to dne poslednho Měsíce Dubna.

Léta Páně pak na hoře /

Januš Kapliř darowal deset Kóp platu ročnho k Kostelu w Ratberku při přistom nosti Růžke zwole Licentiata w Dekretich/

a Jana z Dubé Kanowníka Swatého Gíř na Janíku Pražském / Ar nossta z Metelska, Místra Pčenj swobodného, a ten se Kapliř psal na Winterbergku.

Jan Bácslaw z Sulewic při Nejvyšším

Komorníkowi Zemském, Panu Gindrichowi z Hradce, přehldal Dstý Zemské/ yals o tom některé paměti wyprawugi.

Léta Páně 1414. w Kni hách Kapitoli Pražské připomyna se Pan Petr Kapliř z Sulewic, proto / se Kostelu w Rejně darowal Kopy platu wčného we Wsý své Welemině některé byl bytem: Očemz tak gest zmjnta: Pro Ecclesia in Rtin, famosus Vir Petrus Kapliř de Sule wicz & in Welemin dedit unam sexagenam grossorum census perpetui Ecclesie in Rtin.

Richardus z Sulewic dal

pro Oltář Swatého Říže w Kláštere S. Jana w Teplicy půl drubě ko py platu wčného a ročnho we Wsý Skalic, a ten se psal na Meronických.

Pani Lidmilla z Sulewic dala neyaké ozdoby Oltářní do Kostela, kterému říkagi Lata Curia, ginak Teyn.

Léta

Léta Páně 1489. Pan Ja

Kapliř z Sulewic a na Zeloehonických daro wal gednu Kopy platu wčného na Zelo chonických: O tom wšem obšyrnějšy zmjntu in libris Erektionum Kapitoli Pražské nalezneš.

Léta Páně 1468. Připomj

nagi se w některých pamětech tito Páni Ka pliři z Sulewic/ Pan Mikuláš z Sulewic a z Winterbergka/ Waňek z Sulewic a z Mironic/ Jan Růžke z Sulewic a z Hrehlowic, a ti twitovali Pana Jana a Woldicha Žagice z Hasmburg ku, Léta pak na hoře.

Jan Kapliř z Sulewic

seděním na Kestálowě a Místianě Lico měřičti, učinili a přigali smlauwu e Droze ným Pánem/ Panem Janem mladším z Wartmbergka, seděním na Dětině, y fewsse mi geho Služebníky wčnt / a to Léta Pá ně 1445.

Léta Páně 1489. wspomj

nagi některé paměti Pana Gindicha z Su lewic a na Skalce, a to čemito slowy:

Ten Auterý před gedenácte Tisíc děvic w Měste Austi nad Labem, stala se gest Smlaawa takowa mezy Droze nými Pánosy a Bratry z Sulewic strz Droze něho Pana Pana Jggimunda z Wartm bergka a na Dětině při přistomnosti Gindí cha z Sulewic a na Skalce, Wogtecha Twa cha z Nedwědkowa a na Brozanec/ k té wi cy podané.

Pana Felixa Kapliře na

cház se wywod na Tabulod Pani Johanky z Sřebjčowa Manželtyněkdy P. Albrehta Kapliře z Sulewic Synu Se liřowi pozustawený tento:

Pana Felixa prvnjho Ka pliře z Sulewic porodila byla Pani Markéta z Sictom/ kře rauz splodila Pani Marta Hrabinka z Otkowna a z Mil

dorff / kterýto Rod takowého Erbu. všiná.

Mil Manjeltu též Pan se iř Kapliř Pani Lidmilla

J u

z Wle,

na / kterýž zagew do Krage tohoto, založil hrad řečený Strih / z kterého přejmý Potomkové psávali se z Strihowa / ač potomně toho nezaschovali / Edž totito gedentazdy z toho se Sydla psal, na němž bydlel / až opěť za Krále Jana Edž se mezi Čechy množstwj Cyzozemcův osazowalo / kteříž se se z hradu z nichžto wysli, psali / oni celitěz to obnowowati počali. A se Otce dotčeného Odolana měl byt smůg na Chislech / proto historyk Tytul tenžtetedlně doložil / gehořto Potomkové opěť omyslem psali gtau se z rozličných Statků / ale wždy neopauštěn byl od nich Tytul tenž z Chyš a z Ekerbergka. Okolo Leta potomně 1316. do slawstetěz hrdi stě služby Statku řečeného Pětipes / odend sobě gmeno wza li, a slugi a psawad Pětipessti. To při Králi walečném obdržel strz welikost činný swých Frydrych z Chyš a z Ekerbergka, gemužto on s několika Wescněmi Pětipes darem dal: O čemž pamět gest w dewáte Almarce na Karlšteyně, a v Potomkůw gednom Terminacy se nacházegí.

Wtěz Ws Pětipesch Leta 1370. dan byl Potomkowi gednomu dotčeného Frydrycha Hamffeist, a to w Strie da po Tiedeli Řířowý.

Paměti Kostelnj wyprawy o Panu Zysřydowi z Chyš / se gest on negatku Almužnu Opatowi w Plasch darowal.

W Létu Bane 1400. posled niho dne Měsíce Dubna / Muž něyaky, genž se psal z Dolan, ustanowil plat k Kostelu w Ostrožně: Přicemž byli, Martin Pětipes, stž Chyš / Mikuláš z Katag / Jan řečený Tiosek z Zytolnita / a Dominýk z Budersy / yakž o tom obšyrně Knihy Kostela Pražského wyprawugi.

W Létu Bane 1409. Aluřa dy Zemské drželi Páni cito: Pan Jan z Michalowie Teywyššý Pisat / Lacet z Kra war, Purgkhrabě Pražské / Mikuláš z Wozie Prothonotarius / Mikuláš z Ekerbergka Psat Země / Jan z Nowého Domu Purgkra bě Pražské / Albrecht z Koldic Iudex Curie Regalis.

Nacházeg se List smlawon /

w němto doloženo, yal někdy učiněná by

la / slawwa mezi Adamem z Bernetu, a Bohunkem Wilkem / a to strz P. Jana z W. dššecyna a na Waldšteyně / Pana Jana Zagice z Hajmburg

ta / Pana

ta / Pana Zdeněa Malowce, a Pana Albrehta Pětipeskyho. List od pomidagley Pana Adama z Slernbergka, a Frydrycha Pětipeskyho z Chyš a z Ekerbergku společně a nerozdílně podali Rnjatum Leta Pá ne 1460.

Paměti Kostela Bražského připomjnagi wegš gmenowaného Pana Mikuláše Pětipeskyho z Chyš a z Ekerbergku tak to:

Pro Ecclesia Sancte Catharine & Sancti Christophori in Ecclesia Pra gensi, Nobilis Nicolaus Pictipiesky de Ekerberk, Prothonotarius Tabularum terrae Regni Bohemiae donavit tres sexagenas grossorum in Villa Senicz. Actum Anno 1412.

Léhož Leta Mikuláš z Ekerbergku Synu Aluřina Pětipeskyho z Ekerbergku dal Almužnu do Kostela Swatého Bene dykta w Praze, o čemž w Knihách swrchu dotčených poznamenano.

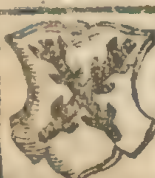

Synta z Kolowrat / kterýž wesskeren po nj Statet obdržel.

Pan Wacław Pětipesky

z Chyš a z Ekerbergku měl Mla želtu Pani Magdalenu z Sschj čowa / onjšto splodil Syny tli: Wacława, Jana a Gindřicha Wacław byl bytē na Tuzetinė / měl Manželtu Pani Měantku z Klinkstegna řečenau Mag dalenu / onjšto nemage Porō ta řadného, umřel / a ona po gala sobě za Manžela Pana

Jan Pětipesky z Chyš a

z Ekerbergku bytem na Aně žicých, měl Manželtu Pani Katerinu z Tuchařic / kteráž gemu porodila dwa Syny Odolana a Albrehta / a dwě Dcery, Magdalenu a Apollē nu. Gindřich pak Bratr tker / ten zůstal neženatý.

Odolana Pětipeskyho z

Chyš a z Ekerberku a na Ra menicy, Manželta byla Pani Dorota Kapliřka z Sulewic / Dcera Pana Wogticha Kapli ře na Strěbowlicích / onjšto splodil Synu sedn / gmenowitě, Jana, genž w Létu gedemecetmým wěku swch umřel / Wacława, Wogticha, Albre

Selimán, Wácslaw, a Dcera gedna gmenem Dorota. Druhau Manžel-
tu měl Páni Alžbětu Sádlowuu / kteráž genu porodila Dceru Kateři-
nu / a potom newykonávali život společně / on bydlel w Praze, ona pak
w Táboře.

Girík Bratr gich páty by

tem neb seděním na Chotowic-
cích hospodář dobrý a pilný /
měl Manželku z Rodu Sád-
low, kteráž genu porodila Sy-
na Frydrycha / a Dcery dvě
Dorotu a Alžbětu.

O tom Rodu gsaú giné mnohé paměti,
kteréž na rozličných místech nalezneš.

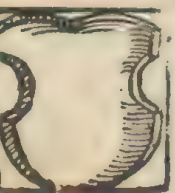
O sorchugmenowaných

Strážhuw / Potomkůw dotčeného Klasona pessi Rodowě welicy
w Království Polském / jakž se nje porozumí.

Léta 786. Kmiš Syn Strážhuw, gessce za času Pohanský, přišel
do Kragin oných od Mateře Borky splozený / kdež dosáhl znamenitého
opatiens od Pohanského Knížete Přemysla nad Ržekau Sčenawau / neb
tu on s Czeledi swau a Ziboldněti swými slyné Wogška Nepřátelská pora-
zil / a odtud gmenowan gest odewšech Sčenawa / a že za Erb měl Rže-
ky, tolikéž y Erb geho y wšesty Potomky až posawád gmenugi Sčena-
wau / neb Ržeky ty kteréž negsaú slawné, gmenugi se mezy Slowáky
Straměny: od toho Kmiše pocházegocy, gmenugi se Kmichamy w Krá-
lovství Polském Rod dáwný.

W Létu Páně 999. Potomek gedn wegsgmenowaného Kmiše od
Cýsaře Ottona toho gmena třetjho Zrabětem gmenowan s mnohými
ginými z Rodu neypředněgšých.

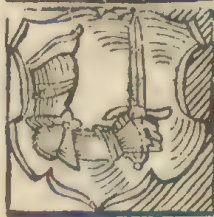
Ti Strážhowé měli počátek swýg z Kroacye / a nosyli
neypřwe na Štitu dva prameny, a mezy nimi Meč, tat-
to: Kterýžto Erb wěku mého gessce se nacházel w Polském,
a slau od gmena prwnjho předka Kopasse, Kopassyna:
Byli tolikéž za času žiwobyti mého pod horami Sykorstci /
ale fessli gsaú bez Potomka Mužského Pohlavj.

Téhož času kdy B. Odolenowi z

Chyš, a P. Bernartowi z Hodegowa Erb w Medyolánu pro-
měněn a neb změněn, P. Gerichowi Chaušmický Synu hu-
zowa / dán za znamení Rytířské zlatý Ržebřst w Poli modré /
proto, že ge on neypřwe na Zdi Medyolánské wbehł po Rže-
břtku / za nímž pospissili gini Czechowé, a pustiwšse se do Me-
dyolánu mnohštwj Wlachuw pomordowali: O čemž wy
prawuge háget w Listu 191. slowy obšyrnými.

Djnowi Synu Bohuslawaz Strá

žice, téhož času dána za Erb Ruka s Myšstau y s Plecho-
wnic, ana drží Meč swětly na Štitu čerweném z přjčny

te, že gest před očima Frydrycha Cýsaře gednoho z Medyolánských, vho-
nůw geho, rozpoltil, jakž háget pisse.

Giríkowi Crossickému přikázano

nositi w Štitu zlatém Ruku bjlau, ana drží swětly Meč /
proto / že se sám Cýsař diwal / kteráž on w bitwě Mečem
Wlachuw dogjmal. Toho Potomey, jakž spráwu od
nich mám / gsaú Páni Ržisniči, jako Pan Přech z Ržij-
snice na horách, a Bratr geho Smil a Jan na Ržisnicy.

Bennášowi Synu Grosska dána

za Erb Sekera rohata stříbrná w čerweném Poli, proto /
že gest on statečně Dwěre w Wěže Mramorowé wyrau-
bal, jakž o tom o wšsem Kronyka Česká wyprawuge.

O Erbu a Rodu těch wšech /
kterýž Kotauč za znamení Rytířské bžiwagi / a p-
šly se z rozličných Sydel / jako z Dlahé Wsy, z Krasylow-
wa, a od ginud, jakž se nje doloží.

Kb tento řečený Kotuč dāw

ny gest a starožitný w Království tom-
to / což paměti wyswědčugi, a zwlášť w
Létu 1159. když totizto Cýsař Frydrych Ge-
stowi Synu Kotauče w Medyolánu za znamení Ry-
tířské darowal půl zlatého Roně s Vzdu, z přjčny té / že hrđinský práwě
proti Medyolánským bogowal, w kteréžto bitwě když Wěže špicata do
lu spustěná w Brány byla, na poli genu Roně rozťala / tak že ledwa
všel z Ruk nepřátelských. Potomkové geho, psali se wěku tohoto z Krá-
sylowa / Rod w Království tomto možný a wšactný, gehož mnehe
paměti připomjagi, kteréž nje doložené budau.

W Létu Páně 1399. o Ba-

nu Dluhoweckým w Kněhách Kostela Praž-
ského, nacházym pamět psanan w tyto slo-
wa. Nos Przibik Dluhowecký de Lhota &
Buslek de Sedlo, fratres ad laudem Dei omni-
potentis, & gloriosae Virginis, gloriosi Ponti-
ficis Sancti Martini & omnium Sanctorum
Dei, pro diuino cultu ampliando, in salutem
animarum nostrarum & praedecessorum no-
strorum damus perpetue & assignamus sex ie-

xagenas in Villa Komossin.

O toho Listu spatřugi se Pečete se dvěma Kotučemi.

Odezy listmi Banuw z
Zoděgowa gest gedna pamět, w njšto se při
pomjngi trj Bratřj z Krásylowa tēmto
słowj:

Wy Lipolde, Arlam, a Jā
Sygmuntička, Bratřj z Krásylowa/ wy,
znawame tinto Listem obecne, že ten plat/
kterjz gšne drželi po Oecy sřem Těbosstř-
kowi Panu Janowi we Wsy Zahortiech
na Poddaných / postupugem listem tinto

Slowutnému Panossy Lipolcowi z Blance, y geho po něm budaucym:
čehož na potvrzení prosyli gšne Slowutneho Panossy Mikulasse z Če-
stie, té dwjle Purgthraběte na Zelffmburce/ aby Pečeť swau přiwěsyl.
Stalo se Léta Páně 1407.

O Banu Busskowi z Dlahé Wsy seděnjm
w Pokogniech dēge se zmjnta při Lětu Božjím 1419. takowā.
Na den Swatě Panny Barbory přibit z Mladěgowie činil swo-
bedné poddané své, k kteréžto smilauwě přitěstli Pečeť své Slowutnj Pa-
nosse / Bussk z dlahé Wsy seděnjm w Pokogniech, Zachat z dlahé
Wsy seděnjm w Lhotě, a Petr z Dlahé Wsy seděnjm tolikěž w
Lhotě.

Gynek a Jan z Dlahé Wsy pasowānj glau
na Rytjstwo s ginyimi nurohými / w Lětu Božjím 1319. y až wegšje do-
tčeno.

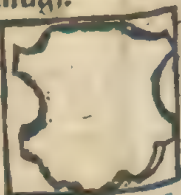
Při Lětu Páně 1424. připomíná se Pan Wladislaw z Dlahé Wsy,
seděnjm w Teyncy a w Lhotě/ kterýž za Sestry z Swjradie Marketu, Eli-
šku, a Annu, postavil se w Rukogemstwj, když gsau Zbožj své Swjra-
dice předawali.

Mikuláš ze Choty prodal tolikěž Dwůr swjg
Swjradice, a tu byli Rukogmē/ Jan staršj z Krásylowa a z Dlahé Wsy,
Jan Kočka z Maňowic seděnjm w Druželiech, a Bussk z Romonic.
Léta Páně 1457. Behuslaw z Lutawice a z Kádowa, Wogěch
Zorčice z Prostěho a z Mačie, Lipolt z Krásylowa a z Hostie, učinili smilū
wu přátelstwj / mezy Mikulášem z Čestie, Wáclawem Kočkau z Dobr-
še, a Brvčkau z Droážowa.

W Lětu Páně 1472. paměti Drožného Pána / Pana Přecha Zo-
dęowského z Zoděgowa na Tlustowě a Milewstj / připomjngi P. Ja-
na z Krásylowa, kteréž y Purgthrabětem na Wolynj gmenugi.

Za času práce mé s Rnihan tawo, žiw byl Drožnj a Sta-
tečnj Rytj P. Adam Chánowskij z Dlahé Wsy a na Kábí,
genž měl wěku swěho bljsto sto let, a ten zanechal s prwnj
Manželkaj swau Pani, Sindřicha Chánowského, Pisate men-
šjch Desť Zemských a ginych Bratřj geho.

Druhā Manželka geho byla Pani Markěta z Bukowā /
kterāž genu porodila Syny dwa, Wylima a Jana Chánowské z dlahé
Wsy a na Kábí.

O Erbu a Rodu Starodaw-
nem Banuw Kurkuw z Kurkyně a o rozroze-
nj gich w Czechách y w Polssie.

Kapitola Sedmnacta.

Edle zněnj paměti starých, přednj Rodu
z tohoto Wcedwe, s Czechem a Lechem do těchto Kragin pře-
šli, magice za znamenj Rytjstě Lodku zlatan na Sřecu mo-
řem / kterauž dostali z přjčny té že gedon Předeť gegich, Rm
že ged to Charwatské, od Těpřateluw sřz Ledu z Kur Lipowěd věině
nau wysřobodil: To Rmje w čas neshťastné bitwy, wřakagie před Tě-
přelem, z přjbody do domu tēhož přitěstilo / a en přjch swagie ho, w
nocy pustil se s njm po wodě na malicěj Lodice z Lipowých Kur
wđlaně, až z Janu gednomu njmo obyčej perwěmu. Tudy

znovu zmocnilo se kníže, a gšauc w štěstí, nezapomnělo gest na dobrodiní přigaté / nýbrž svého dobrodince hogné a bohatě darowalo. Byl muž dotčený, genž takowau Lodku vymyslyl, wtipu welikého řecený Bleh, a pro památku vymysleného díla, Lodčku za Erb, a powolením knížetcym, vjzwal: Potomcy geho w správach Wogenských wysece stussen / někteří se při Ezechorí, a někteří při Lechowí zdržowali / magie gedníkaždi od knížete svého hogné obohacení. Činíce pak památku gmenowanému Blehovi / w Czechách Zámek neb Dwůr založili, genž dali gmeno, magie w paměti oný Rury Lipowé, Kutekowec, a gini genu řekali Krotekowec / kteréhož gšauc potomně geden z nich zbařen / w Práchenštem Kragi giny založil, kterýž nazwal Korkyni / ode tudy se až posawád potomcy píšy. Geden tolikéž z těch, kteříž s Lechem do Polšky zageli, aby nepřisli w zapomnutí Rury Lipowé, ani gmeno Bleha, genž byl nanich kníže přewodů přewezl / wystawěw dwa Zámky nad welkými Gezery w straně východní, blízko od sebe / dal gednomu gmeno od Kur Kurník / a druhému od Bleha, Blehyn / kterýž potomně per corruptionem sermonis nazwán Bnin, a z ně se wšickni Potomcy psawali, yatz nje spatčeno bude / kteříž se býwali k lownjm kratech wšlem welmi náchylni, takto o nich Dlugoš píše: Genus ad Venationem proclium, ad ambitionem pronum, rerumq; privatarum studiosum.

Od toho Bleha pessi Rodowé znameniti, a Lidé wšecni / kteříž w Polšce přebýwali, a přebýwagi někteří z nich až posawád / o nichž tuto stussně zmínka učinim:

W Létu Bane 1120. paměti Kostelní připomj
nagi Jakuba ze Bnina, genž byl Weywoda Poznanský / obránce slawný obecného dobrého w Království Polšém, tdyžkli naně neštěstí připadalo.

W pořádku Biskupů Poznanských klade se me
zy giny mi Petr ze Bnina w Létu pane Tisícem, Stym, Osmidesat, ni čtwerým / genž toliko Rok Biskupem byl, genuž svědčí toto Epitaphium.

Pontificum specimen, priscæ Virtutis imago
Ecclesiæ & auræ Religionis honos
Petrus, in hoc tumulo situs est, cui stemma genuit
Bnin, ast ingenium docta Minerua dedit.

Gerard ze Bnina, wolen byl na Biskupství
Kuzawské a Pomorské, Léta 1322. po Jakubovi z Rodu Panow Swjntu w / kterýž on správowaw let dwanácte, umřel w Římě a tá pochován. Bratr geho zagat byl od Řežowníkůw / yatz wypisuge Cromerus lib: II. kteréhož on wykupugie s čtvermi sty hřivn, musel y k tomu powoliti / aby ani on, ani knězi geho w Zemi Pomorské, wšce z Lánů desátkůw nebráwali / gednom po štěstí gross, ch.

Mikuláš Biskup tolikéž Poznanský ze Bni
na, žiw byl Léta 1338. a umřel Léta 1346. po němž wladl Biskupství Dobrohost Čarnkowský.

pana

Bana Petra ze Bnina, rozličné Brywilegia
Království Polšského y Kroniky Generalem Capitaneum majoris Poloniae gmenugi.

Ondřej ze Bnina byl Biskupem Poznańským, Léta 1439. Ten Zámek w Krobj wystawěl, a nřezřřw Ořdob a ne malými nákladem k Kostelu Poznanskému spravil, a ustanowil to / aby o Swatě Trojicy M se spřwána byla. Wladl Biskupstwj 4. Léta / umřel Léta 1450. gehož následowal w pořádku Dryel z Korky / o němž nje zmínka bude obšřněgšy.

Gmenowaného Ondřege Biskupa vlastnj Bratr byl Jan ze Bnina / Weywoda Poznanský / o němž Kroniky Polské obšřněgšy mui.

Petr ze Bnina gšauc Biskupem Kuzawským,
umřel Léta 1493. kteréhož Celo pochowáno we Wratislawi s slowyna hrobě wřytými takto: Petro de Bnin, Vladislauensi, Pontifici Religioso & Sapienti posium Anno 1493.

W Watégowi ze Bnina Kroniky Polské wy
prawugi / kterýž byl Weywoda Poznanský, Léta 1475. kteréhožto také času byl Kassellanem Kaménenským Ondřej ze Bnina; a času toho, kteréhož gšem knihu tuto wydawal, od swrchudotčených Předkůw byli tito Rodowé:

Páni Bninští na Bnině, Synowé Sudžho Poznanského.

Páni Opalensci ze Bnina / z nichžto času práce nie umřel Ondřej Opalenský Generalis Capitaneus majoris Poloniae, Marchalcus Regni, Capitaneus Rosatinensis & Szrzenensis.

Manželka měl Páni Katerinu Kosteckau z Kostelee, Weywody Syrackého Deeru, genž byl tolikéž Generalis Capitaneus majoris Poloniae, a Starostau Bidgeským a Nalešským.

Páni Tomičci, a Páni Jwenčci ze Bnina odtud tolikéž postaupnost Rodu svého prazugi / z nichžto Petr Léta 1535. byl Biskupem Poznanským / Mikuláš, Kassellanem Gněznanským.

Grownawagi se s nimi tolikéž Páni Podwodowšci w welký Polšstě Rod starožitný / z kteréhož dwa Bratři, Jan a Jeronym, byli Kanowníci Poznanskí, nad obyčeg wčenj a wšse dobrými a pobožnými žiwobytim příkladni.

Odtud possli y Páni Kessci, Páni Smigelšci, Páni Zytowecci, Páni Dáchowšci, Páni Starkowecci, Páni Baranowšci, Páni Komorníčci, Páni Šoldrčci, Páni Goršci, Páni Brodníčci, Páni Zabynšci, Páni Kokořensci, Páni Tločci, Páni Kunowšci, Páni Radzewšci, Páni Poněšci, Páni Ilłowecci, Páni Kěsynčci, Páni Brodšci, Páni Bylinšci, Páni Kobylinšci, Páni Tačalšci, Páni Skalowšci, Páni Wyzanowšci od Gnězna, Páni Mosynčci w Syrackém Weywodstwj, Páni Smogotewšci w Sendomyském, Páni Slabkowšci tolikéž, Páni Salkowšci na Podžoti, Páni Jwanowšci w Kragi Lukowském y w Weywodstwj Krakowském, Páni Sluzowšci a ginych mnoho / kteříž wšci

K iij

dni

čin ze Buina se pišty, a wšickni zlaté Lodičky na Sstju červeném za zna-
menj Rytjště vjwagi.

Léta 1250. přigel z Czech na službu, po welkém
splundrowání Země od Tataruw, k Boleslawowi sydlowému, Ratibor
z Kerkyně / kdež znamenité statky, něco za Penize, něco z lasty Rnjzety
dostal, a spřiznil se s Rody welikými / setěje pilně netoliko svého dobrého /
ale mnohém wice obecného. Pročež y Senátorem byl učiněn, a po-
tomcy geho též k wywexšnostem Aučaduw wzácných přišli / mezy nimiž
byl Lukáš z Korkyně / kteréhož Acta neb Dstý Hradu Poznanského, w Lé-
tu Páně 1340. Weywodau Poznanským gmenugi.

Dryel z Korkyně Syn Weywody Poznań-
ského, welen na Biskupstý Poznanský Léta 1479. Vmřel Léta 1499.
weliký obránce Cyrkwe Swatě / o němž Cromerus takto zmjnu činí :
Vriel Korcanus, Luca Palatini Poznaniensis filius, Gneznensis & Pozna-
niensis Praepositus & Cancellarius Regni, cui Collegium Poznaniense admi-
nistrati onem Episcopatus Vacantis commiserat &c.

Bratr Dryele Biskupa Poznańského, byl
Lukáš Hrabě z Kurky / jsiinový dotré slávy, a wrozmoženj Bohatstwj
pilný : Ten Potomkum svým při Čjstí Marymiliánowi prawnj
zgednāl Tytul / že se mohli Hrabaty psáti / a sám w Létu 1537. po smrti
Manželky své, žstál Biskupem Rugar ským a Pomorským /
zanechaw Syna Lukáše s Samotulskau / a ten vmřel Lé-
ta Páně 1542.

Lukáš Hrabě z Kurky / Syn gmeno
waného Weywody, a Biskupa Poznanského / byl Kaste-
lanem Poznanským, Pánem behatým : Měl Manželku
Křepickau Erbu Růž / od níž žstali tři Synové, a dvě De-
ry. Jta byla pozustalá Wdowa po Ssafrancowiz Pisko-
wé Stáli / kterýžto Rod w Polstě welmi gest starčitný,
vjwage za Erb Kouč / a po té Wdowě připadli naň Stat-
kové a Pokladové welicy / tak že třím Synum svým / z
nich gednomu každému tři Sta Wesnie zanechal / a ti byli
gsau Hrabata práwj.

Lukáš starší Syn / Hrabě z Kurky / kterýž
potomné k Weywodstwj Poznanskému přišel, měl Man-
želku Kněžnu z Ostroha / s nížto neměl Dědice žádného / aniž
s ní žiw byl wedle řádu Manželského / a k němu přišel spů-
sobem takovým : Otcowé těchto Manželuw, magie oba-
dwa Manželky těchto, žstali na tom při dobré wůli / ge-
sliby která koli porodila Syna, a druhá Dceru / ta Dcera aby Synu on-
mu w Staw Manželský dána byla : což sobě z obau stran listmi vgišti-
li, a pečeti potwrdili. Po malém čase porodila Kněžna Dceru / a
Hrabjka porodila Syna. Pročež Otcowé smilowu onu opět stwrdi-

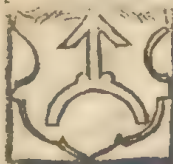
li. Kdy; pak vmřelo Rnjše / Kněžna, gent byla z Rodu
welikého Panuw z Kostece, kterýž magi za Erb Střelu a
pů. Přstenu / připowědela Dceru swau w Staw Manželský
gmenu dati / a w tom přigelu Rnjše Dimitr Sangusko z
Rodu Rnjzat Litewských od Witenia s Wladislawem Je-
gellem Kralem Polským poslych / a wezma Pannu dotče-
nau, vjždělo s ní k Mezem Českým.

Bez neschwání dala o tom znáti Matka Peručnikum, a
obzwláště Panu Martinowi Zborowskému z Rytwan, na
ten čas Weywodowi Kaliskému / kterýž pogma něco Lidu,
rychle za Dymitrem pospíšl / a dohonu ho w Jaroměř,
když se bránil nišil, těchto zabil / Pannu Matce dodal / kteráž wra-
gic služba sobě prokázau, chtěla gi některému z Synuw geho za-
staubiti : Ale Zborowský / aby to genu nebylo přičteno k lakomstwj,
nechtěl k tomu powoliti / dokládaje, že Bůh tolikéž Syny geho opatřil.
Tě přčinu Matka dala Pannu Rnjzeti Sluckému Semenowi / nic ne-
pamatujice na onu smilowu kteráž mezy sebou Otcowé učinili. O
tom wšem mage dobrá wědomost Hrabě z Kurky Lukáš, přigel do
Lwowa / a tu w Klášteře Bosakuw Pannu wzal, a gi Rnjzeti Slucké
mu e m spůsobem odňal. Činil to gmenowaný Lukáš Hrabě s powo-
lením owšem Augusta Krále / ale žádným tobo spůsobem dowesti ne-
mohl, aby byli mohli spolu w lásce a w swornosti Manželské žiti býti :
W čemž přčina byla, ne Panna / ale Kněžna stará a Matka / kteráž strz-
čary své tomu w cestu wtročowali / a nic méně per stali pře a reztržto-
sti weliké mezy Rnjzaty Sluckými, a Hrabaty z Kurky / až potomné vmř-
el Ženich onen, gedem yat některý pišty ocráwený.

Kněžna pak stará, řečená Beatrix z Kostece, gi gsane letitá / poga-
la sobě Manžela Albrechta Ladeho, Pána welmí rozsá-
ného / kterýž nedlaugo hledie své staré Babuffi / když mu
gi statky své zapřala, a snim pro zlost swornawati se ne-
chtěla / poručil gi wezti na Žemiet swig Rymart do Vher /
kdež ona w Wezenj žiwot swig skonala.

Pani Hrabjka z Kurky strz starosti weliké byla se smy-
slém pomrula / a když vmřel Lukáš Hrabě z Kurky, Weywoda Pozna-
nský, Manžel gegi / od Stregce svého dowezená na Ostrog / kdež wice a
wice bláznivě vmřela / nestyšwše žádné rozkose na Swětě pro zlost Ma-
ty své.

Ondřej Hrabě z Kurky, druhý Syn Hrabě
te Lukáše, a Kasteilana Poznanského, měl Manželku Herbertownu z
Sušstegna / po žstalau Wdowu po Rmitowí Petrovi / Hrabeti z Wism-
ce, Weywodowi Krakowskému, Měšťákowi Korunném,
Starostowi Přem. ským a Kolským / kterážto on giž ne mla-
dau, ale behatýj n možnau, w weliké wctivosti až do smrti
ti chwal. Mezy nim a Zygmundem Korbolem powsta-
la rozepře a nepřeseň / pročež Hrabě od něho zagatě bylo,
a posláno na Slezsko / odkudž potomné swobodně zas wy-
puštěn, yatš o tom wyswědugi Kroniky Polské. Ten byl neylepší
mezy Bratry hospodar / gesto poklady weliké a statky znamenité po so-
bě zanechal / což wše připadlo na Bratra třetjho Stawilawa / poněwadž

on umřel bez dědiců, a pochován slavně v Krumvě.

Stanislav Hrabě z Kurky Weywoda Po-

znánský, hned z mládosti mnoho dobrého Kralowství Polského služba-
mi svými činil / chowage Zioldnyře s nákladem takovým / že gemu žád-
ný Heytman w tom nemohl býti rovný: Proti Infflantum, proti
Sweedum, proti Moskwanum bogował štěstě a čas dlouhý. Po
smrti Augusta Krále wolen za Heytmána odewšlech Stavůw proti těm,
který s Maximiliánem Cysárem drželi / gništo on welkým nákladem
slaužil / tak že každý týden vycházelo na Kuchyni patnáct Set zlatých.

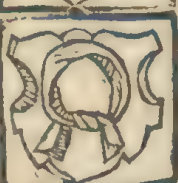
Gšau Weywodau Poznánským, zastawował se snažně o křiwdu věs-
něnau Panum Zborowským přibuzným svým / a zastawagie ge, mnoho
před Králem milowil: Pročež Krále welmi k hněwu popudil. Po smrti Ste-
ffana Krále / při woleni Arcyknižete Maximiliána snažně se zastawil /
ale když potřeba ukazowala odeptiti odperným, welmi se skaupým učinil,
a k tomu mnoho gich odwedl od té společnosti. Owssem byl Pán do-
brý / ale odewšlech chtěl býti ctěn / yakož y toho hoden byl / ale lidé po-
wstali potom swýwolni, yako času Interregni, žádný nechěl Wchnost
znáti / wšickni u nowého Krále předusmi býti chtěli, čímž
geho k aueracé weliké přiwedli. Manželka geho byla Pa-
ni Sobocká, Rodu wzactného / po nř wzal Město řečené So-
boka w Kragi Lencichym, a Wesnie množstw / kterauz gestě
když téměř dítětem byla Matce wzal / kteráž byla Jarun-
towna Rodu starožitného, po nř wesserem Statek Decow-
ský, y Matce naně připadl: A ti wšickni tři Rodowé zabý-
nuli / toliko ta samá Hraběnka byla gich Potomkem / Pa-
ni maudrá, ač hñewiwá, z welikého zármutku kterýž měla /
proto že Manžel gegi byl od Kanclyře porazen / umřela
bez plodu.

Gmenowaných Grabat byli dvě Se-

stry / Katerina Džalnička Kassełlanka a Bieška, Rowalská
a Brodnická Starostina / kteráž byla zanechala Syna Lu-
kásse, genž mage Manželku Dceru Kassełlana Chelnického
a Kanclyřowau Sestru / umřel bez Dědiců / Pán mladý,
Starosta Rowalský a Brodnický.

Druhá Sestra Barbora Čiernkowská / Kassełlanka Ro-
gozenská / kteráž zanechala 4. Syny / Ondřege, Petra, Stani-
slawa, a Jana / na kterých wšechy Statekowné po smrti Vg-
ce Hraběte z Kurky Weywody Poznánského, Starosty Kolského, huske-
ho připadli.

Z toho Rodu pozustawagi vlastnj Potomecy, P. Kossowští z
Kossowa / který opustiwšse dáwnjho gmená Předkůw swých, Kossow-
skými se po Statek gmenugi: Z nichžto za času práce mé-
žiw byl Jan Kassełlan Přemetský / mage Manželku Pepow-
skau / s nřto splodil Syny Pány Kyrské: Zanedbání toho
Tytule dáwnjho stalo se z přičiny té / že Lukáš Weywoda so-
bě toliko a Synu swému Tytul Hraběti wygednal. Pročež
Bratřij y Střecowé / neb z hñewu, neb ponřugie se takowému Pánu,
nepřáli se z Kurky / ale z Kossowa / což se až posáwad od nř zachowáwa.

W C

W Cístem Kralowství Bratr gmenowaného Katibera z Kurky
ně žustal na Statek Otcowštem / weda žiwot w Krownešti wedle obyče-
ge Země / Což y Potomecy zachowáwagi, o nichž nř doloženo bude.

Knihy Kapitoly Praž-

ské, připomínají dva Pány z Kurky /
Martina, genž byl žiw Léta 1390. a o Man-
želkau swau řečenau Dobrá nadal dwoge
Kaplanství w Koste Slapštem / a Hedi-
bora, kterýž prodal Žboží w Jabloni, na
němž zapláno byle platu řečnho Sto gro-
šůw Pražských / kterýž přenesl na Wes swau
dědicau Křtkow / z nřto dáwan Jaku-
bowi Kaplanowi Léta 1416. a gým plat,
až do rozboření Kostełow a zbñdrcwan

dobrého pečádku od Žitky z Trebnowa. O čemž napsaná gšau tyto
słowa: Pro duab. Capellanis in Ecclesia Parochiali in Slaps; famosus Vir He-
diborius de Korkin, Patrenus duarum Capellaniarum in Ecclesia Parochiali
in Slaps, in praesentia Domini Iacobi Capellani, personaliter constitutus &c.
Hic bona sua in Jabloni propter euidentem necessitatem vendidit, alienavit,
ubi praefatus D. Iacobus centū gros. Prag. census annui per Dominā Dobrā
relictam Martini militis de Korkin, volens iisdem Capellanis satisfacere dic-
tum censum in Villa sua hereditaria Krzískow demonstravit &c. Actum
Anno 1416.

Dotčená Páni Dobrá dala k Kostełu platu řečného řečnho w Wes-
šterch na třech Poddaných, čtyry Kopy Pražské, a osm grošů. O čemž
libri Ereclionum.

Když gšau Knihy tyto spjšowal / umřel Pán Pánel Kurka z Kur-
ky na Sudčin Dole a Oštwě / zanechaw Syna gedínho gmenem
Karla / který z mládosti hrđinské činy sobě obljowal, gšau a estě nejena-
čý. W službách znamenitých býwal Wogenských v Cysáre Ferdinanda,
Maximiliána y Rudolffa, y w gých Sprawach byl od nř potřebowán /
s nř swědcij paměti rozličné.

Páni Kossowé Rodu starožitného, bñjwagi za
znamení Kyrské Lodičky / tak yal na hoře položeno gř.

O nichž pod L by rozličnými doloženo.

Libri Ereclionum gínal Beneficiorū
w Létu 1407. připomínají Pana Wácsla-
wa, a Pana Pawla Mysku o Dcerky a Sy-
rotky t'mito słowy:

Pro Ecclesia in VVtelna, famosus Vir
Venceslaus Myska in castro Hradek supra Vil-
lam VVtelna, Tutor orphanorū bonae memo-
riae Pauli dicti Myska, personaliter constitu-
tus &c. duas sexagenas census annui pro hono-
rabili Viro Domino Slavata Plebano in VVtel-
na dedit, donavit.

W Létu

W Létu Páně 1589. wedle Tzituláře, páni Mysstowé živi byli tito:
 Gindrich Mysstka ze Zluníc a na Zrádku nad Padaušy.
 Jan Mysstka ze Zluníc a na Zagericích.
 Jaroslav Mysstka ze Zluníc a na Wodiradech.
 Jan Krystoff Mysstka ze Zluníc.
 Petr Mysstka ze Zluníc a na Cizenicích.
 Smil Wacław Mysstka ze Zluníc a na Těnkowicích.
 Wylim Wacław Mysstka ze Zluníc.
 O tom Rodu na rozličných mystech zmínku nalezněš.

O Erbu a Rodu Starodáv- ném Panuw Wrabstých z Wrabů.

Kapitola Osmnácta.

 Tarožitný gi Rod tento w Království
 Českém! kteréhožto předky vrozuge w paměť Zageť při Lě-
 tu Páně 935. těmito slovy: Stryš a Zněwsa, gsauc napo-
 mocnj Boleslawowi k vějku mordystkemu, žádali od něho ná-

brady

brady. A dal Boleslaw Zněwsowi při Hostince Dedinu, gdauc do Pra-
 hy od Boleslawě / kdež on sobě Dwůr při gednom přivršsy postavil / a
 proto, že některj Zněwsowi Bigee, a ginj Wrah řikali, tomu Dworu dá-
 no gměno Wrahbi / a tu on na Dwore dotčeném sedel dlouhý čas, a kaž-
 deho Roka blánil, jako smyslem pomínulý za čtyry Tiedele, kterýžto ne-
 dostatek trpěl až do své smrti. Tolikž Rod geho wesskeren, wždy na
 sobě nápodobnau rjšnost mřwal a snášel. Duchcowstý pisse w Kronyce
 své / že wždygdý gedon z toho Rodu bez rozumu, a jako omámený býti
 musel / a že na památku wyliti Krve newinné S^o. Wacławowa, Wlaso-
 wé některým z Rodu toho na hlavách čerwenj pozůstawali.

Druhému pak Wrahowi, totiž Sstryšowi, dána gest od Boleslawo-
 wě Dedin na Městoc / kdež on sobě Dwůr nedaleko od Rieky, genž Gžera
 slowé, na gedné straně postavil / a dal mu gměno Stránow. Pro
 mord pak Múje Swatého mřwal welmi bolešně Tiohy, tak že sám smra-
 du od nřch pocházgicjho sněsti nemohl. A wšedl gedného času na Růň,
 a pogaw Psa, a Gestrába wzaw na Ruku / aby sobě w své bolešti porče-
 sšenj učinil / gel z svého Dworu Stránowa k Rnjeti swému do Bolesla-
 wě / a zpáctem se nawracugic, gel strz Les Borowý / kdež nemoha wěli-
 kau a vřkutnau boleš Tioh swých wytrpěti, z Koně sedl, a hanebně po-
 čal zlořečiti pánu Bohu, a Swatému Wacławowi. Služebnjcy stogje
 zdaleka, napomínali ho, aby se upamatowal / ale on tím wšec se zlobil, a
 w tom otwřela se země, a geho s Koněm, se Psem, y s Gestrábem žiwě
 ho pohřbila, a zase se zawřela / tak že toliko Důl pozůstal na znamenjštko-
 tu toho. Vlekli se Služebnjcy, a nawrativše se Domu s strachem, ozná-
 mili to Manželce geho a Synum. Kterýžto Synowé, totiž Bogsa a
 Dostlaw tchoř Roku neduh Otce svého trpěli / a potomně wšickni z
 Rodu toho bolešně Tiohy mřwali / a na památku věrtnosti nad Swa-
 tým Wacławem, wždygdý gedon z Mújškého Pohlawi z toho Rodu w
 tym Wacławem, wždygdý gedon z Mújškého Pohlawi z toho Rodu w
 paděšati letech gednau, zlaw smrti zahynul: Měli obyčej lidé na den S^o.
 Wacławowa při Wýchodu Slunce tu Jánmu, kdež se Sstryša propadl, na-
 wšewowati / a tu pilně poslančagie, slychawali an Růň zatečtral / Pes
 zassěkal, a Gestráb Zwoncem zazwonil. Bylo potom mnoho Múřů
 wžagěných z Rmene toho / o kterýchž nře doloženo.

W Kniháč Kapitoly

Pražské / při Létu Páně 1399. připomíná se
 pan Aleš z Wrabů, proto / že gest učinil
 Almužnu, totiž deset Kop gro : k Kostelu
 w Zrádku u Brandeyša / aby Sarát neza-
 pomínal w Modlitbách swých na Dušy ge-
 ho y Pami Anny z Czečelic.

Gmenowaného Alše z

Wrabů byl Syn Jan z Wrabů / o kterémž
 w týchž Knihách dřege se zmínka, při Létu 1418. proto / že gest prodal za
 čtyrydeseti Kop gr: čtyry Ropy platu ročnjho Múřu Mathyášowi Ra-
 nowniku Boleslawskému / o čemž Text takto zni : Pro Magistro Mat-
 hia Canonico Boleslawiensis, famolus Vir Ioannes natus Alfonso de VVra-
 bi Armiger Diocesis Pragensis, quatuor sexagenas grossorum pro qua-

draginta

draginta sexagenis vendidit Anno ut supra.

pie seděnjm w Počepěch.

W Lětu Páně 1420. Pan
Děpolt z Lobkovic, jakž wegš doloženo,
darował t Kostelu w Wowčarach na dě-
dictwi swém třj Ropy platu Pawlowi Pro-
bosťtowi Zderazského a Pražského Kostela/
při kterémto paměti doloženj gřau Rukog-
mě, Pan z Szwamberta a na Zwisłowě/P.
Wacław z Lobkovic a na Chlumcy/ Jan
Tluksa z Wrabj/ Jan Rjido z Mokřan a
w Tiedrahowicích/ Djiwiš z Tiedhwalic/ se-
děníjm w Tiedhwalicích/ Gindřich z Poče-

**W Kaple wedle Zakřystyge na Zámku Brá-
šém,** spatěuge se nájps o Erbem na Ramenu takto znegjcy: Feria tertia ante
Reminiscere, Anno Domini 1463. Obijt Nobilis Margareta de VVrabj
Vxor VVratislai.

W Lětu Páně 1589. žijwbyli z Rodu toho Lidě wšacnj a Rytjřstj
wedle Tytulatur:

Alš Wrabšj z Wrabj a na Mladěgowicích.
Synet Wrabšj z Wrabj na Zdechowicích.
Jan Wrabšj z Wrabj a w Lužni.
Jan Wrabšj Tlura z Wrabj a w Mitrowicích.
Sstěffan Wrabšj z Wrabj.
Wylim Wrabšj z Wrabj.
Wylim Wrabšj z Wrabj na Drahenicích.

Páni Tlurwě od gednoho Wředka s Wány
z Wrabj possli, a pisy se tolikě z Wrabj/ z kterýchžto Rmene possel Pan
Jan Tlura z Wrabj/ Pjsat Desť Zemských Kralowstwj Čjstěho/ kterj
w Lětu Páně 1471. psal List Droženému Panu Přechowi z Čjstic/ kte-
řehožto Listu Tytulceel gřem w tento smysl napsanj:

Droženému Panossy Přechowi starššymu z Čjstic/ a Rmotru swě-
mu milému zč. a ten List widěl gřem mezy paměťmi Droženého Pána
Pana Přecha Zoděgowšjho z Zoděgowa a na Tluškowě.
O tom Rodu na rozličných mjestech zmjntu nalezněš.

O Erbu a Rodu Panu Sřwa

benškých z Szwabenic dosti obššyrně psano
gest w Zrcadle Morawškim wssak pro některe pa-
měti y turo gich nepominauti wěc gř slusná a naležitá.

Kapitola Dewatenacta.

Zderadowi nakožto Wředlu

Rodu a Erbu tohoto, čim zmjntu Zageť
čimni a takowými slowy: Kral Wratislaw
prwe owšem obáwal se Bratruw swých/
Otcy a Jaromjra Biskupa, pokudž žijw byli/ ale jakž
na onen Swět odesli, wida samého Kunrada od Bratruw zde opustě-
ného, wyprawil weliké Wogško proti němu do Morawy/ aby genu to-
wšemocy odňal, což mu toli po Otcy a po Bratřjch práwem spravědli-
wým nalezelo. A tdyž Wratislaw přitahl s tim Wogštem t Městu genž
slowě Brno/ sám osobně nysť gednomu každému wyměřowal, a wřazo-
wal/ tdeby které Zrabi/ tdeby který Pan, a Rytjř, Stany swě roztah-
nauti mēl. Tu na tom mjestě spatřiw Zderad Břetislawa, Syna Wra-
tislawa, an stagi před Kralem/ kynul Otci na Krale, a řekl: Weliké
mceř Krali/ Břetislawowi Synu wassemu račte někde nysť wřazati
tedalek od Wedy/ neb on se rád w Riece kaupē. To mluwil z přjčny
tē je Břetislaw někdy kaupage se w Srbich, tak se cbnusskal tun kaup-
am, iž naň Wepřácelé přispěli, a mnoho genu Lidi dobrých pobili, ano
s samého Břetislawa byli ranili. To slyše Mladence onen Syn Křa-
lowšj, a wwa ugleto, což mu mluwil Zderad na posměch/ welmi trice-
lprým takowý nesa, mlčením to pominul před Otci/ ale Srdce měl
welmi hrděm welikým roznicenē/ tak je toho dne ani wěcěteti neděl/
rýbē powolal sluěbnikow swých, wssco se dalo gřm oznámil/ a jakžni-
by prostředkem toho posměchmad Zderadem pomliti se mohl s nym se
to radil/ a tak poslal y t Kunradowi Streges swěmu, sřjguc sobě na
Zderada/ je tak wššipným slowy geho t hrděm popudil.

Kunrad wědel o tom wybornē/ je Zderad gest ne předněššy Raddan
Krale Wratislawa/ a tolikě je ne z gine přjčny gednom z poněkuti ge-
Wratislaw wtrhl do Morawy Wogensky/ a rozkázal Břetislawowi Streg-
es swěmu, je ten Chē, který spálil Břetislawa, spálit tolikě y Kunrada:
Pročēž jeby sluselo pilně se k tomu přjčnti, a gey w brzcē vřasyci, aby se
werozmohl, a wice Lidi nepalil. Pakliby toho Břetislaw zanedbal/ je
by wěššy potomně tēřost na tom počil a wřnal. To tdyž oznáměno
Břetislawowi a Raddan geho/ schwalowal wššicni předsewřeti Kunra-
da, tlauce: wssak gřme y mē tak radili/ oč pak celau noc Radda byla, a rá-
no gřme na tom zůstali, což se wykonati mēlo. A poslal Břetislaw t Zde-
radowi, žadage, aby t němu wygel sautromi, je má s nym coo tčného p-
mluwiti. Kterjž na nic takowého nepomysliw/ pogma s jebau Zdimjra
Towarjše swē/ wřednauce na Koně, wygeli sami dwa na nysť wloženē:
kterjž tdy spatřil Břetislaw zdaleka/ gel gē od swých proti nym tak dale-
to, jakoby mohl Rame nem dohoditi, a dal gřm znamenj to: Rdežby
Zderadowi mezy Oci wřhl Rukawicy swau/ tehdaž aby naň hned přispěli,
a učinili mu to/ což gřau slěbili. Rdež pak přigel t němu Břetislaw, epa-

Porwal mu řeč onu/ domlawage: Prečbygeho tak dítu vě před Otce
posstipowati směl. A obrátiv Kun swig od něho / whodil genu Kun
lawicy mezy Otci / a hned Zderad a Zdimjrem podali vřítati / a tři
Mladency za nimi / totiž Mnozyšlaw, a Bratr geho Dija, Synové
Libomjra / a Boreš Syn Olonw, kteří vřítagejho Zderada prudkosti
Konw swých přestihli, a těmi přestřými Zroty geý probhali / tak že ho
y z Sedla wyrhli / njm jako snopem o Zem vderili, a Konmi po něm
šlapali: Což se stalo gedenáctého dne Měsíce Čerwence.

Zdimjre pak plný bázně a strachu, přiběhl do Wogsta Královského /
oznamugie Wratislawowi, co se přihodilo Zderadowi. Což šesse Král
zaplatil / a mnozy tolikéž litowali Zderada, wychwalugie wěrnost ge-
ho: Wřítat obáwali se Břetislawa, aby ho proti sobě nezobdili / ale
Král držel Raddu o tom / kterakby se mohl pro ten skutek nad Bratrem
y Synem slusně pomstít / neb milowal Zderada velmi / gehožto Tělo
gesse na místě tom, kdež zabit byl, leželo až do večera / a přátelé časem
nočními wřítali ge / umyli, a poctiwě do Truhli wložiwše, poslali do Czech
do Břestru / kteréž Manželka geho Wšemila, a Syn Letoslaw přigawše,
w Kaple Swatého Petra a Pawla na hřbitvu pochowali.

Porozumjwal tomu Břetislaw / že Otce geho gest velmi zřijwý pro
ti němu / rozkázal za gednu horau při wodě Stany své rozbiti / za
nimiž se obrátila wřítty stránka Wogsta Muzw nestatčených.
Mezy tím Manželka Kunradowa Wirpirg, bez wědomi Manžela své-
ho do Wogsta Královského přigela, a slowy lahodnými a desí manu-
drými změkčila Srdce Královské, tak že y Manželi swému Kunradowi,
y Břetislawowi Milost a Lásku obgednala / neb se Král obáwal, aby
Kunrad a Břetislawem nespuntowali se proti němu, a newyhnali ho z
Království. A přigeli k němu obadwa, a postawili se před ním po-
korně / kterýž Kunrada bratrský přiwital, a k Synu řekl: Synu milý:
Včinnis dobře / žádnému nebudě lépe než tobě: Paklis zle učinil / komu hře
než tobě. Ta slowa rozwážiw Břetislaw, rozuměl že ho Otce ne z srdce
lasty přigima / ale z potřeby. Pročež se wšsemi, kteří se ho přidrželi, gichze
bylo wřítty díl Wogsta, obrátil se k Městu Zradcy, genž gest nad Labi,
dělawage nřaké proměny / a z těch kteří s ním odge / i nesl se žádný p
Wratislawa do swého obydlí nawrátiti. Král potomně wznawage
se nemohl hře w swému zadoš včiniti, aniž se nad Synem swým a po-
mocenky geho pomstít / powolal k sobě do Czech Bratra swého Kunra-
da / a sromáždiw neypředněgšy z Panuw Čestých, welitými zawazky a
přisáhami ge wzwázal / aby po smrti geho žádného za Krále newolili ged-
nom Kunrada / wřítat gestližby on spš wřítel než Kunrad. A znamenaw,
že giž sobě tudý Kunrada přiwětíwé včinit / žádal ho, aby ge byl napomo-
cny, kdyby k to potřeby bylo / a tak hned počal zgerwě o to rokowati /
kterakby se nad Syně swým smrti Zderadowé mohl pomstít. Co se na Wy-
šehrade gednalo / to též Břetislawa tečno nebylo / kterýž bez mešťanů sebraw
Muzů na wýbor wje než 3000. položil se blízko Pra: v Potoka řecené Ro-
tynice, gsa hotow bogowně se s Králem potkati / yakož hned to dne wypra-
wil posla k Otce Wratislawowi s těmito slowy: hledeš se přigel blízko / ke-
réhoš gšy hledal daleko / coby měl včiniti zgera, včindnes neměštagé. Reo-
rýmsto poselstwím Otce sobě nemilostiwého mnohém nemilostiwěgšyho
včinit.

Přihodilo se té noci / že byl w Wězenj Královském na dotče-
ně Wyšehrade mnozy Wězňové za Kuce y za Tlohy nennilestiwě wřawa-
ni / kterýmsto wřázali se Swatý Wáclaw a Swatý Wogrech Dědicové

Čestí

Čestí a mučednjcy Boží / a otewřen se samy a Zawcry / gednu u chřtan
Kladu Dubowan, w nř Wězňové zanebydržáni byli, přelomili / mlunje
Enjm takto: Gdte do Kofela nasheho hlawnjho / a wřdegte chwálu P.
Bohu, že gšez to wězenj sproštěni, a nás ze gmená S. Wáclawa a S. Wog-
rech, že gšme wás wřwobodili, gmenugte / Králi y wřsi. Lidu oznámte ať
Pána Boha nehněwagi, a walek a mordow ať zanechagi. Kterýž an
strážnj spš, swobodně wřšli / a wřse, což gšm rozkázano bylo, wřplnili:
Což na wěčnu pamět, yatiž žageł wyprawuge, w Legendě Swatého
Wáclawa poznamenáno gest.

Tě přičiny hned na zgeri Kunrad mezy Otce a Synem mř a po-
kog spřisobil / o čemž když wřděl Rytíř ti, gestto se přidrželi Břetisla-
wa, poslali gšau k němu, řkauce: Gš gšme tomu porozumeli / že Ot-
cy chceš wřtiti, a wřiti s ním w prwnj milost a lásku: My pak genu
wřtiti nechceme / neb známe geho powahu a obyčej / činj on jako Tělo
wěd, kterýž žádné Rány nenechá bez pomsty: Protož wřce se begime
geho přátelstwí, než nepřátelstwí: Těb nás wřšky až do gednoho od
sebe puř / a neb s námi někde na slusně místo odge / poněwadž žádnému
ginému raděgšychem uřlawili, nežli tobě Páně nassemu.

Wěda Břetislaw, že jako Rytíř bez Zbroje / tak Rnjze bez Rytířu:
Odpowědel / že s ním raděgi chce w cymž Ragi hledati chleba, nežli
ide bez Rytířu s Otce bydliti w pokog: A tak sebraw gich wje než
dwa Třyce, obrátil se s ním k Ragi Wřaskému Ladislawowi / a Ladi-
slaw přigal geý, yakožto Zrewnjho přitele velmi lastkaw / a lřkě y Ry-
tířm geho dal gednu Rraginu wřbornau, a aurednau, y k lowenj Zře-
ti velmi přihodnau, genž slowé Zánow, blízko od Trenčna / a Břetisla-
wa s některými w malém počtu nechal y sebe w weliké rozkossy a pecti-
wosti / kterýž tam zůstal až Smrti Otce swého Wratislawa.

Gmenowaného Zderada Syn, byl Letoslaw / kterýž měl své oby-
dli na Břestě, mezy Prahou a Wřsehradem na Břehu Rjeý Wřawy
na gedné Skále, kteráž slawla Břiska: Ten gednoho dne wřlaw ráno,
oznamil sluzebnjšm swým sen / kterýž se genu té noci zdál, řka: Wi-
del gšem an Otce mřg Zderad k mně přišel, a žádal mne abych wřma-
Plášt mřg čerwený, njm geý přiodil / což včinit, za ním abych hned
šel / y to gšem na žadoš geho včinit: a když gšme přišli na to místo, kdež
byl pohřben, posadil se na hrobě / a mně řkázal wěde sebe seděti. W to
na nás hřšy přšal Děš, a řa řekl: Otce mřg, co mám včiniti? kterýž
odpowědel: Wřmí Kameni, a klad okolo mne / a na to wlož Dřmí, a
wřchu Plášt čerwený / a včini jako Stanek: To gšem wřšedo včinit,
a zase posadil gšem se wěde něho na té Zemi / a on řa k mně: Synu
mřg gdi domu, a přines mi chleba, kterýž gest neypřihodněgšy k gedni / a
když přgdeš z domu, k mně se nawracugie, počireg křočege, a oznámš
mi co gich od domu až sem w počtu gest. A to gšem včinit / a nawra-
cugie se k němu, widel gšem an dwa Muzi stáři pectiwě postawy při
něm stogi. A vřekl gšem se, a yako bych se zastýdel před obličejmi gich.
A on řekl k mně: Synu / kolik gest křočeguw od domu až sem? A řa ře
gšem se vřekl těch Muzw, nemohl gšem počtu panatowati, y řekl gšem
čtyřdceti a dwa, a podal gšem mu Chleba / kterýž on polibw, podal
Muzi staršymu, řka k ním: Prosym wás, wřmíte ten Chleb odemne,
a doneřte geý Pánu mému / a mně Otce podaw Ruky, děkowanj včinit /
a obrátiv se, šel za nimi, a řa tolikéž k domu gšem se obrátil / y ohlždl
gšem se, zdalžbych gestte mohl Otce a ty dwa starce spatřiti. Teč gedě

Muž horlivý červené neb ohnivě gsa postavil, rozbořil Stanek, kterýž byl nad hrobem Otce svého / Pláště mŭg zahodil / a běžaw rychle sflapal po něm nohami / a yá pospíšl gsem k němu, abych mu zlořečil / ale dřiw než gsem přiběhl, giž ho oni Muži na Zem porazili / nohami svými po něm sflapalice, gey gšau vmrtwili a odesli.

Toho času přišel k němu služebník mŭg Dobrochwal / zdvihl Stanek, a pláště mŭg naň wložil, a spolu s ním nawrátili gšme se do přibytku svého / kdež posadil gsem se za Stůl, a počal gsem gšiti. W tom wysšel gsem ze sna svého, a našel gsem se an na Zemi ležim. A prosym wás wšech spolu / to mě wjděti co znamenáwa : oznamte. Na zpeti geden z služebníků, gménem Krosen, genž byl Muž welmi nábožný, ctěného chowánj, a bál se Pána Boha / přištaupiw k Letoslawowi, dŭ k němu: Měl gsem y yá sen neb wjděti noci této / kteréhož na ten čas tobě nepowim / ale co Sen twŭg znamená toť wšeko pořad oznámim. Otec twŭg přišel k tobě, žádage / aby gey twým Pláštěm přiodl / což by to giného bylo než to : že tebe žáda, aby tu kdež on ležige přiodl / to gest, aby wězma z Statku svého, gemu tu Krosel wěšty postaviti dal, a službau Boží opatřil : S sebau tobě že žádal gjeti a na hrobě posaditi / proto to učinil, že wedle něho pohřben budeš. Desť z Oblaků přišly, milost tobě Boží z Nebe přigjeti znamenáwa : Chleba že gšy mu dával / tudy gemu ni losrdenstw weliké učiníš. Dwa Starcowé, gšau S. Petr, a S. Pawel, w gichžto gměnu ten Krosel postavíš. Krocěguw 40. kterěs počital, gš gestě 40. Let bytu twého zde na Swětě / když ge přečteš, k Otci twému také přigdeš, a wedle něho pohřben budeš: Muž horlivý Stanek od tebe wystawený rozflapal / znamená, že potědyž ty odejdeš na onen Swět, Krosel ten rozboř, a na Zem powrže. Ty gš před Bohem / budeš chřeti gemu zlořečiti, od Pána Boha naň pomsty žádage. Swatj pak kterěs widel, gšmž ten Dum a Přibytel poručen bude / oni budau nad ním Pomstu činiti, a smrti věčnau potupen bude.

Potom pak nějaký Dobrochwal z Rodu twého, ten přibytel zase wyzdvihne a naprawi, a s tebau spolu k milosti Boží do domu věčného se nawrátí. Řekl Letoslaw : Giž sam rozumim / jes mně právě to wšeo do wložil. Protož wezmi Penize z mé Pokladnice, a učin tak jak prawíš. Odpowěděl Krosen: Mŭšli Letoslawe, že yá gsem newiděl nočním wjděním to wšeo, což gsem tobě oznámil, yto což se mně od tebe poručí / nad to, y jakým spůsobem má tento Stanek Boží wzdelán a ozdoben býti.

Gemužto Letoslaw odpowěděl: Učin to což gš tobě od P. Boha poručeno: A tu hned založen gš Krosel weliký we gměnu swatých Petra a Pawla, Apostolů Božích / kterých slowé Zderad a neb Zderaz / a to nákladem Letoslaw a Syna Zderadowa mezy Prahou a Wssehradem.

Wegšgměnowáný Zderad, genž byl půwodě, a zrozkázaní Knížete Břetislawa aukladně zamordován, byl Muž dobrý a spravedlivý / a přední Radda Wratislawa Krále Čech / a byl zstarodávných Zrabat gestě ně když Charwatské Země do této Wlasti s Knížetem Čech přišly, posly / a psal se z Swabemie a na Břestě, a wžíwal za znamení Rytířské Štíty takowého, jakž na hoře položen gest. Potomey geho na Morawě se štěpung / kterž se w Zrcadle Morawském obšyrněgi připomínagi.

O Rodu a Erbu Pannu Malowcuw z Malowic a z Wintbergka starodáwném.

Kapitola Swadcata.

Wd tento welice gš dáwnj w Králowstwj

Čechém, a wžíwa za Erb i u Roně bš. Chow Poli čerwenem w rěhož wžíwal y prwnj Arcybiskup Pražský Arnost, a psal se z Pardubic jakož y pocházegjey z Rodu toho toliče, wedle wyprawowanj paměti dáwněgšlych, psali se z Pardubic dáwnjgi nežli c dŭd ginud / a potomně když geden z nich od Buntada Arcybiskupa dostal Město Cheynow y Zámek w zastawě, počali se psati z Cheynowa, jakž nje otom doloženo bude, agini psali se z Březy.

Widěl gsem obdarowanj učiněné Rodu tomuto od Veklas na Knížete / w kterémto se doložena gšau gměna Křestianská, a Křestianské bylo pohanské / přitom je Datum geho gest na den S. Jana

Křtětele, o němž toho času žádná gesset zmínka nebyla / v čemž se psá-
no Léta 700. a Těšlan teprve Léta 852. za Anise wyvolen, wedle Kro-
nyky Cěské, pro ty přičiny nezdálo se mi za dobré takové obdarování
tuto wložit / zwlastě. Když toho času, Jan, Wslim, a Zdeněk gmiéna ta-
kové nebyli w obyčej / a oni z Cheynowa ani z Winterberka se gesset ne-
psali.

Widěl jsem tolikéž Smilauwu Pana Jana Malowce z
Winterbergka a na Cheynowě / kterýž se w té gisté smilauwě Hoffmistrem
Krale Ottagara gtenuge / kterážto Dátum gest Léta 1151. ale ani ta
tuto msto msti nemůže / neb teprwa Léta 1200. Přemysl gmenowan byl
Ottagarem, a na Brálovství Korunowan / a gmiéna Panuw w nj do-
ložených mnohem později w ginych pamětech položena gsa / a k tomu
Jan z Cheynowa tak w té Smilauwě podepsaný, nemel w držení Chey-
nowa / poněwadž gesset Msto dotčené přináleželo Biskupu Pražskému.

pecunia, quae jam soluta est.

Léta Páně 1383. pozná-

menána gest památka w Rukách Kostíla
Pražského, svědčící Rodu temuto Pa-
nu Malowcem / kteráž zní takto:

Nos Petrus dictus Malowecz de Brze-
zie, Bohuslaus frater ejus, similiter de Brze-
zie, ceterique fratres nostri, omnem heredi-
tatem & partem quam in Villa VVilenicz te-
nuimus, vendidimus valido Viro, Stachoni
dicto Buben de Zahradka, suisq; heredibus
& successoribus legitimis, pro certa summa

W týchž Rukách při Léta

Božím 1400. zůstanena gest pamět o Panu
Petrovi Malowcowi, a Panu Bohuslawo-
wi taková:

Pro Ecclesia in Cědic, famosus Vir de
Poděhus nomine VVilhelmus, censum me-
diae sexagenae Petro & Bohuslawo fratribus de
Malouicz &c. clientibus vendidit & alienauit
in Villanigra.

W Léta 1407. nacházím me

zy Listin Kapitoly Pražské pamět o Hebbardowi Malowcowi, a Sy-
nu geho Janowi, psanau w tyto slova:

Pro Ecclesia in Daubrawa, famosus Vir Ioannes Malowecz, Armiger
Pragensis, Hebbardi filius, duas sexagenas grossorum census annui, perpe-
tui, in Curia unius araturae in Malowicz, dedit, donauit

Panu Janowi z Malowic dán Magestát od
Ladislawa Krale, potwzující List Arcybiskupa Kunrada, dáný na
Cheynow / gehožto tato gest Kopie:

Ladislaw z Božím Milostí zc. Známno činíme tímto Li-

stem

stem zc. Welednost nassy pokorně gest přajl, wěrný náš milý, Jan z Ma-
lowic / abydom genu z dobrotivosti račili potwrditi Listuw někdy Kne-
ze Kunrada Arcybiskupa, na Twrz a Zboží řečené Cheynow / y což k to-
mu přisluss / kteráž někdy Droženému Hamissowi z Ronowa, a Bra-
třím geho w osmi stěch kopách grossuw zastaweno bylo. A My gsaue-
naploněný prozbami geho, k tomu gsmě powolili. Dátum w Wydni
den Swatého Wawřince / Léta Páně 1457.

Magestát tento potwrdil Kral Gij Léta 1463. apřipsal
Summy 200. Kop grossům Panu Janowi Malowcowi / a opř Léta
1466. připsal summy 700. Kop gr:

Potomně Zboží dotčené vzdaleno gest od Rodu toho-
to / a přináleželo k Rodu Panuw z Hradce, prostředkem Magestátu Kral-
e Wladislawa / kterýž psán gest w tyto slova:

Wladislaw z Božím Milostí Kral Čěský.

rat gsmě před některými Lety, Droženému Gindrichowi z Hradce / Tě-
wysšímu Komorníkowi Kralowství našeho, wěrnému našemu milé-
mu, y Dědicem geho, na Twrz a Městečku Cheynowě a Wěsticemi a
gliným přislussenstwu Arcybiskupství Pražského výplatu dáti račili / rat
yatiž List náš křazne. A prossent gsmě od Droženého Adama z Hrad-
ce, Syna toho Gindricha / abydom mu toho potwrdili zc. Dátu 1512.

Takové nadání Kralowské vzdal Pan Adam z Hradce Panu La-
dislawowi z Ssternbergka, Léta 1513. w Středě po Křtěné Těděl / a
Pan Ladislaw vzdal Právo své Panu Woldrichowi z Malowic / což
potwrdil Kral Léta téhož w Středě před Swatými Gily / tak že toho
žádný wykupiti nemůže, gednom Arcybiskup.

Léta 1520. ten Materý po

Swatém Urbanu učiněná smilauwa, mezy
Janem Lapackem z Brzawého a w Záhori /
Petrem Smrčkau ze Mníchau a na Radeni-
ně / Albrechtem Cyplí a na Sselnberece, z ged-
né / a mezy Droženými Wladýkami, Wol-
dichem Malowcem z Malowic a na Chey-
nowě, a Panem Wacslawem z Polánky a
na Polánce z strany druhé zc.

Gágel w Listu 438. w Léta

tu pal 1462. Pana Woldicha Malowce připomíná tímto slovy:

Po slawnosti Těi Kralow, wyslání gsa od Krale Cěského Poslo-
wé do Říma k Papeži / totiž Prokop z Rabštejna, Zdeněk Kostíla, Ol-
dich Malowec, Mistr Wacslaw Wrbenský, a Mistr Wacslaw Koran-
da / tam aby gednali o poslussenstwu Krale Cěského. A gednáno ney-
prwe aby Compactata stwřená bylaropotom o Artškule, kteráž Cěchowě
drželi zc. na čěgím dána pořádně náležící odpověd / a Legát Papež
Ry hned s nimi do Cěch wyslán.

Druhého dne Wědyce Srpna Léta 1512. wu.

L ug

prawuge

pravuge Lupac w Kalendari Smrt Drozeneho a Statecneho Rytje Pana Zdenka Malowce z Winterbergku, genz byl Nemyssym Pisarem Desi Zemskych.

Stala se smlawu w Letu Bojim 1549. mezy Panem Janem starssym z Lobkowic, Nemyssym Sudym Kralowstwi Ciskeho / Sfebestanem Markwartem z Bradku a na Telnici, Purgkhrabim Karlsstegnssym z gedne / a mezy Zdenkem Malowcem z Malowic, jako to Decem Jana z Malowic, na misse Drozene Pani Doroty z Leskowce / a Panem Albrechtem Kamistym z Essibore, od nj Listem pod Peceti t tomu zmocnenem z strany druhe 2c.

O temz Panu Zdenkowi z Malowic pod Erbem Panuw Dudlebskych z Dudleb dolojeno bude / a to pri Letu Pane 1559.

Wedle Tytulate wydaneho Letu 1559. pri temz case jiri byli Pani Malowcowe titi:

Bohuslaw Malowec z Malowic na Drizun a Weyhlawech.

Ezechyel Malowec z Cheynowa z Wintimberka a na Czkynch.

Gumprecht Malowec z Malowic a na Wrbiu.

Jan Malowec z Malowic na Kamienec a Cheynow / Gehomilos si Cysaiske Radda.

Jan mladssy Malowec z Malowic a na Dulkowicz.

Jan Malowec z Pacowa a na Trehossowicz.

Malowec z Malowic a na Kamenne.

Msidruh Malowec z Malowic.

Pawel mladssy Malowec z Liberowie na Bradku a Biezy.

Pawel starssy Malowec na Postupicz.

Wylim starssy Malowec z Malowic na Walecowe a Koloděgich.

Nemyssy Bernit Kralowstwi Ciskeho.

Wacslaw Malowec z Cheynowa a z Winterbergka, a na Wsokem Dwoce.

Wylim mladssy Malowec z Malowic a na Stipoklasch a Zbratlawicz.

Oldrich Malowec z Malowic na Zorkach.

Jegtmund Malowec na Wesey.

Zdenek Malowec z Cheynowa na Wansowicz.

Zdenek Malowec z Malowic.

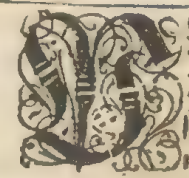
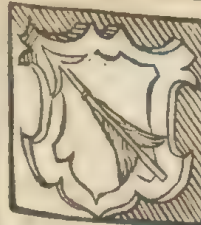
O tom Rodu na rozlicnych misstech zminka se nagde.

O Erbu a Rodu starodawnem
Vanuw Benedu z Nectin / kteriz byj
wagi za Erb Streli na modrym sijtu, yaky
helm widet gsem nemohl.

Kapitola XXI.

Předek

Rzedkwe Rodu tohoto w
 Kralowstwi Ciskeho Rnkatum gesté Pohá
 kým, a potomně y Kralum Služby své snaž
 ně w činech hrdinských a walečných prokazo
 wali z nich to gednoho w paměť wozuge Hagek, a mlus
 wjo temz w Listu Kronykyswe 140. při Letu 1088. takto:

Byl geden Rytj welmi

slowutny a znamenity w Ciske Zemi, Syn
 Gurykuw, Wnek Tasu, gmenem Beneda,
 welmi krásny, zmuzily, a nad jiné statečný.
 Ten z néyake přičiny rozhněwaw na se Wra
 tislawa Krále, vjel do Polky, a tam
 slaužil v Kralowny Wysslawy, Manžels
 ky Boleslawa / Dcery Rnjetu Ruskeho, po
 kudj nemčila. A wygeda z Polky / dwé
 Leté gedil po Dobrodružstwi / a přigel k Wit
 bertowi Zeti Krále Wratislawa / kteréhož

žádal, aby strz přimlawu geho nawrácen byl k milosti Pana swého, Krá
 le Wratislawa. Ale Wlbert byl Muz welmi opatrný, a poněkud y
 chytrý / nechťel cím zaneprazdnowati Teste swého / wssak nic méně dal
 Raddu Benedowi aby toho nyní pozanechal, a pobyl w Mysli v Benno
 na Biskupa Missenstého / a on času přiležitého že chce wěcťu powolně v
 Krále gednati.

Času toho Král Wratislaw spomenul na přihodu / kteráž se stala
 Synu geho w Srbich od Tienicuw / a poručil hned sebrati něco Lidu
 Ciskeho, a táhl wogenský do Srb, chtě Janek Zwozdek rpewniti, a neb
 na jiné misse přihodněssym postawiti. Tam kdys přigel / oznáměno
 bylo gemu, žeby Beneda w Mysli byl. A poslal pro něho, žádaže aby
 k němu přigel pod přiměřim a zawázem pokoge / což Beneda, jako gley
 tem bezpečný, nezanedbal učiniti / kteréhož spactiw Wratislaw, hned po
 čal přemegssleti, yaky mby spůsobem mohl geg giti: Po mnohém pak w
 Stanu rotowanj, kterěz wespoleť mēli, pogal geg Král za Ruku / a wy
 wedl ho z Wojska sankromi, yakoby s njm chtěl tegně rozmluwiti / a Ro
 morně Kralowský coliko gediny šel za njmi zdaleka.

Král vhlédaw v Benedu hrussku, a Gilce při Meči geho zlaté / tázal
 se ho, čka: Milý Benedo, prosym tebe / poměz mi coten Meč wáži, žes geg
 dal tak drazé ozdobiť? Odpowēdel Beneda: Králi Panemug milosti
 wý, Zernow Mleynský / kdysby Muz, gsa we Zbroji, na Lebku postawil /
 obě spola, y glawu, y wssacko Tělo chtělbych až do ledwi gednau ranau
 přetiti. Diwul se Král tomu / wssak lsiwě, a chwalil ostroft Meče. A
 přitom prosyl, aby mu geg vlázal / a Beneda nemysle na žádnau leť, wy
 táhl geg, a podal ho Králi / kterěz wezma Meč ten do Ruky, zatčásl njm,
 čka: A ty tu neschetný z kurwy Synu / a hned zřijel na Romorněka,
 gestto při njch byl, totiz Wje Syn Soliboruw, čka: Chyť se ho / a gni
 geg, a swaž mu Ruce y Nohy.

Romorně mēl se k tomu / aby wuli Kralowstau vyplnil / ale Bene
 da vchytil geg za Gilce a za Rukowet Meče, kterěz mēl na Bedrách / a
 wyčáhnuwše přecal geg na poli, až hned padl a umřel. Tu mohl Ry
 tje statečný vjiti / ale zbraňowalo mu Srdec geho hrdinské / a Král wždy

naš

naň jlně ſekal geho wlaſtním Mečem / wſſak nie mu nemohl vſpodiť / a on Králi třeřány tím ſpatným Mečem, kterýž Komorníkowi wy-
děl, učinil. W tom ſleſſyce třeř ti kterýž w leženj byli, běželi waľně Krá-
li na Retuň, a Rytěře newinného zamordowali.

Mſtil ſe Kral nemuloſtíwě nad Tělem mrtwým / čímž žádně pochwa-
li od mandrých a Rytěřských Panuw nedoſtal. Sám takě vyzaw, že ne-
naležitau wěc učinil / odtahľ edtud / Zemet dečlený ani eprawil, ani na-
gine myſlo peſlawil, poſpichage do Těch / aby ſe Pánu B. hu pekořil za
provinění. Pro takowý nezbedný ſutek, kterýž ſpáchal nad přſlu-
ſneſt Kraleſtaw, nechťel ho Bratr Jaromjr ani wſtati poněwadi wěc
ta netořilo genu ſeměnu / ale y Přátelum, y wſſemu Národu Čeſkému
e hanbě učiněna byla / ſe táb znamenitý Rytěř, a to pod Gľeſtem přiwá-
bený, zahynal.

O toho Benedy až poſáwad w Kráľowſtwj
Čeſkém gſau Benedowě Lide Rytěřſkých a piſſy ſez Trectin od čaſu dar-
mho.

W Tytuláři ſtarém dolo-
žen geſt, Jan Beneda z Trectin na Biezanech,
a Wacław Beneda z Trectin.

W Čětu Wáně Tiſpěym,
Pětistém, Sedmdesatým drohým / přſpěm-
nagi ſe / Beneš Beneda z Trectin a na W-
limowě / Danyel Beneda z Trectin a na Př-
myſſenj.

Když ſe pſalo Čěta Boží
ho / Tiſpěho, Pětistého, Olmdesátého den a
tého / nacházym ſe tcho čaſu žiw byl Dro-
zený Pan Adam Beneda z Trectin a na W-
limowě, Beneš Beneda na W-
limowě, Danyel Beneda, a Jan Beneda z Trectin
a w Straſſkowě.

O tomto Rodu na rozlič-
ných myſtech mezy Rody ginými, yal w Kro-
nycech, y w giny w mnohých wjcegi a obſſyrněgi nalezeno býti m-
je.

O Erbu a Rodu Panuw
Berkowſkých ſtarodáwném, kterýž s Bo-
hanſkými Rytěřſkými do těchto Kragin přſſli, a tu
ſerozmnožili, tolikéž y w Morawě, w Sľěſku, a w
Polſkě / z čehož ſe wſáctnoſt gľch vľazuge.

Kapitola XXII.

W Ani Berkwosťti w Čěchách piſſy ſe z
Sſebjřowa / kterěto gľěno gľm ſpľſobil Biſkup Seuerus w
počtu Biſkupuw Pražſkých ſſſſſ / kterěmuž wľbec řkali Sſe-
bjř, a ten byl wſtawěti dal Wes / kterauž nazwal od gľěna
ſwěho Sſebjřow, a darowal gľ Bratru ſwěmu wlaſtnímu na čaſy wěč-
né, od kterěhož poſſly Potomcy, geſto ſe pſali z Sſebjřowa, y až poſa-
wad táb ſe piſſy / a wjzwagi za Erb Lilium biľe na čerweném ſſſſtu / ſſa-
ſſrnochy magi čerwené a biľé / Helm zawřený, a na něm Klobauk s čer-
ným Peti Čapackowým. Dotčený Biſkup Sſebjř gľnľ Seuerus byl w
welké ľáſce při Rytěřſkém / a ten ſedel na Stolicy Biſkupſké třidceti pět let /

o němž hágel w Listu 99. při Létu 1030. čini zmjntku obšyrnějšy.

Z téhož Kmene possu Váni z Zastřízl / o kterých, doloženo w Zrcadle Morawském.

Co se tkne Panu Berkowských / nacházým
paměť w Knihách Kostela Pražského při Létu Páně 1414. o Panu Zdeňkovi Berkowským / kteréhožto Manželka Pani Anna z Sworkowa, pozůstala Wdowa / na půl Wse ředěné Pořičasny / kteráž po smrti Bratru gegimů Wacławowi Sworkowskýmu náležeti měla / darowala Opatu a Bratrum Kláštera Karlovského w Nowém Městě Pražském tč Ropsgro: pláturočnjho wěčného / jakž poznamenáno w dotčených Knihách obšyrnějšy.

O Panu Radslawowi Berkowském Nyn-
vyšším Písati Království Českého za Krále Wladislawa 9 za Krále Ludwika mnohé paměti wyprawugi při Létu 1476. y při Létu 1525. gehořto Syn byl Pan Syněk Berkowský na Kokořině, kterýž měl Manželku Pani Markétu z Alinštegna a z Kostok / a s ní splodil Syna Jana Berkowského z Ssebřowa, a na Berkowicích. Manželka geho byla Saloména Rapiška z Sulewic.

Synové Pana Jana Berkowského byli tito:
Gijst Berkowský na Bechlině / kterýž měl Manželku Pani Weroniku Kragstku z Kragtu.

Druhý Syn Pana Jana Berkowského z Ssebřowa Ssebestyán Berkowský z Ssebřowa, měl Manželku Pani Annu Malešyckau z Čiernosic.

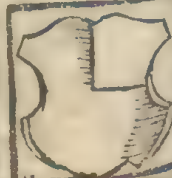
Třetí Syn Pan Frýdych Berkowský z Ssebřowa a na Kobylém / měl Manželku z Rodu Panu Ceticeu,

Čtvrtý Syn Radslaw Berkowský z Ssebřowa a na Berkowicích spogen byl Starcem Manželským s Paní Eliskau Wancurkau z Řehnic / od níž pozůstali tito Potomkové: Jan Berkowský z Ssebřowa na Berkowicích, kterýž měl Manželku Pani Anžiku Lukaweckau z Lukawce / Radslaw Berkowský / Mikuláš Berkowský z Ssebřowa a na Kosseticích / a ten měl Manželku Pani Julii z Amstátu, onjšto splodil Syna Albrehta, a Dcery dvě: Polerinu a Ozyánu.

Dcery téhož Pana Radslawa Berkowského dvě pčzuřkaly, Saloména Lukawecká, Pana Jana Lukaweckého z Lukawce a na Raunicích Manželka.

Johánka Rapišce Albrehta z Sulewic a na Čiřstowicích Manželka, obě dvě Potomky magi, jakž pod Erby gegich Manželu doloženo gest.

Dcery pak Pana Jana Berkowského byli tyto: Mandelěna kteráž dala byla za Manželku Panu Wacławowi Malešyckému na Katagich / Maryánu

Maryana Janowi Sektowina Lebtowicích / Johana Bechbauerowina Pšovlech / Sabina Vrezenému Panu Panu Gijmu z Sezymowa Austia na Austi.

Gini Páni Berkowští od týchž wegšgmenoř wanych pešli / a ti živi byli za časů práce mé s Knihami těmito, amienowiti:

Pan Jan Berkowský z Ssebřowa a na
Brazdině / Manželku měl Pani Mandelěnu z Řehnic, a ti chadwa Mā želě za paměti mé oměli / a Statek gegich Brazdin připadl na Pana Mikuláše Syna Pana Radslawa od Pani Elisky Wancurky z Řehnic / kterýž se psal na Kosseticích, takž o něm uexš četl.

Pan Jaroslav Berkowský z Ssebřowa a
na Bechlině / kterýž za Panowáni Selima Turckého Čyše w Konstantynopoli čas dlouhý byl / a přes Debrucké Pole do Walach a Země Muldarské, a potomně do Podolské a Legátě Krále Polského Ondřejem Taranowským w Létu Páně 1575. gejdil. Manželka geho byla Pani Kateřina z Gerstorffu.

Pan Ssebestyán Berkowský z Ssebřowa a w Benessowě, měl Manželku Pani Mandelěnu Wogkowskau.

Pan Frýdych Berkowský na Kobylém, genž měl tři Syny, na ten čas Mlácence geste neie naté, totti Pana Wilima / Pana Gijka Konstantyna, a Pana Wacława w Sliřtu.

P. Gindrich Berkowský na Cočowicích měl Manželku Alžbetu Břířkau z Břířy.

Wldřich Berkowský z Ssebřowa G. A. C.
Trakšas, měl Manželku P. Annu Marygi z Rodu Woknaruw.

P. Wolff Berkowský z Ssebřowa a na Kolesowě. Otem Ředu na rozličných městech zmjntku nalezněš.

O Erbu a Rodu Panu Rodowských, Chwalkowských a Bukowských z Husťan.

Kapitola XXIII.

Wočátku Erbu a Rodu toho Panu z
Husťan, ac se dostatečná zmjntka w Staru Panštem při Erbu Panu Zárubuw z Husťan učinila / wřřak y tute mize giny nými w Staru Kyrjškem zdalo mi se za dobré položiti ty / kteří na dotčeném Staru přestawagi, a gednoho každého Předky a zasluby gich připomenauti.

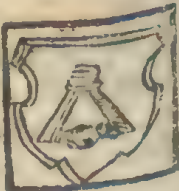

Vři Létu Váně 1415. pod Erbem Panu Ger-
maných z Ples g si zmlúka o Baworowi Rhodowstém z Hustian, gení
se psal z Nesnázowa, a ten potřebowan byl přáre: sto od p. sstý Kyjč z
Heimanic a z Taneberka / Synka z Heimanic, a Gistta z Lechnic a z
Ples k swědomi / kdyz totžito prodávali Lanku Prebessce wi w Jaromí-
ti. Řádu S^o. Augustýna a Konr entu geho / kterážto Lanka leží pod Ple-
sem, a byla w vltirani Petra Heynce, za so. Kop gr: Pražských. Pčetí ge
gib přitěmí L stu je spatřugi. Datum w Jaromíti po Neděli lu dca.
Anno ut supra.

Týž Bawor Rhodowstý z Nesnázowa, prodával při Pač-
kowi z Heimanic a z Tanebergka, při Wistkowi z Weselie, Janowi Dět-
skému z Weselie, Gistkowi z Gredysu společně s Synkem z Heimanic, s
Gesttem z Lechnic a z Ples na hofegatena vanému Prebessce wi a Kon-
rentu geho w Jaromíti druhau Lanku pod Přecem / a to za 55. Pcp gro-
šůw Pražských, Datum w Jaromíti den powyseni S^o. Kř, je Léta 1516

Toho Bawora byl Syn Martin

Rhodowstý z Hustian, a na Wistkowě / gehož byla po-
rodila Dasyčka z Barchowa. Mel Manželtu Poličan-
šau z Poličan / kterauž byla porodila Gesttýška z Rysimburka,
a s tau splodil Syna Bawora kterýž se psal na Komberce.

O potoni purgatiabim Krage Zradeckého. Mel Manželtu Runtu
Tiemestau z Poličan / kterauž byla porodila Rudetka z Konowce. Za-
nechal Syna Jana Rhodowstýho na Těznassowě / ten po-
tom pogal sobě Manželtu Anu Sfelndorfftu z Hornšpers-
ka, kterauž byla porodila Apollona z Szwamberka.

Zanechal Syna

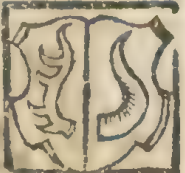
Bawora Rhodowstýho / psal se čas dlanbý
na Radostowě / byl Muž magni Ingenij, ač
byl illiteratus, zaláště in Astronomia z přjo-
rozen byl welmi peritus. Alchymige se v-
chitw westeren Seatek tim spůsobem stra-
til: Umel w Budyni, gšau w lasce we-
lité Vrozeného Pána, Pána Jana Zbyn-
ka Zagice z Haimburgka na Budyni a na
Misenym, Hostiniczka Brozanech / dědic-
ného Trukšasa a Ruchmistra Kralowe

stwj Českého, Cysáre Rudolffa Raddy.

Zanechal Syna Jana

Rhodowstýho z Hustian / kterýž čas dlan-
bý za mladáho wětu w Kyjčských činech
se objal: Potomně v Cysáre Rudolffa to-
ho gmená drubého Torgelt
obdríew, wzał sobě Manželtu
z Rodu Panu Czambrow /
od kteréž na ten čas, když gše-
tu Knihu spisowal, byl Jan
Bawor Rhodowstý, máge wětu swého
dwt Léta: Gini w mladešti poměli.

Váni Zárubowě, Váni Bukowští, píšou se
sate z Hustian, y téhož Erbu všíwagi / jako y Chwalkowští: Wšak ei
sml bez Muske Pohlawi wšickni, a possi od gedno^o Předka: w Tytula-
čích se připomínagi při Létu Váně 1589. gmenowiel:

Bawor Bukowstý z Hustian a w Zněwčowsk.
Karel Bukowstý z Hustian a na Cserwených Poličanech.
Krystoff Bukowstý z Hustian a na Zrade Wlehradě.
Wladislaw Bukowstý z Hustian a na Zampachu.
Wacław Bukowstý z Hustian a w starém Bzdowě.

O Erbu Panuw z Wickowa

w Zrcadle Morawském doloženo gest: Nic
meně y tato, poněwadž onych Kronyka Česká wy-
prawuge, krátce se připomenau podle Zágka.

Kapitola XXIV.

Kníže Znogemské Kun-

rad, ač bytí Mui velmi dobrý, milostivý, a nábožný / ale velmi neupřímný: spravedlivý ovesem / ale k penězům a zdatky velmi krapný: jakož v tuto nic jiného nepřemyslel, gednem to, kterak by se mohl nad Frydrychem a nad Čechy pro zabubu Země Moravské, která se stala Léta 1184. pomísti: Chce pak aby to vše, tegně se gednalo / poslal pro Lid do Sléška, do Vher, y do Pol-

sko / kterýž kdy přispěl, a položil se v Moravě / rozkázal, aby se všickni stáhli v Jaroměř / odkudž je chce verhnouti do Čech, a učiniti takový zájem: že lid hnáti bude do Moravy jako Dobytěk.

Ta věc ač se gednala dosti škrtě a tegně / však nic méně to všecko Knížeti Čiškému strz spehře oznámeno bylo. Kterýžto Frydrych Kníže Čišký znamenav nebezpečnost Kunradovu / sebral tolikéž proti němu Wogsta nad kterýmž Hextmanem učinil Bratra svého Přemysla, a wyspravil gedo Moravy. O čemž kdy byla správa učiněná Kunradovi / nemalo se Frydrychové radosti podiviti / a wěda tudě by se Přemysl s Čechy k Znoymu pustiti chtěl, pogal westřem Lid wegděčený, tehuť v Moravě / položil se v Ludoně / očekáwage na Přemysla, aby s ním bitwu svedl. O tom přezvěděl Přemysl / hned vstoupil do Moravy a trhoval tolikéž v Kunrad wědel se Čechové gí gšau na Mězech Moravských: A kdy se k sobě Wogsta přiblížili / Přemysl poručil se svým za hráti, a z slyšowal ge pořádně k bogi / což učinil v Kunrad, mage k tomu Spráwce neb Hextmana Wicka, Múse statečného: W tom je šau

... a zni, kowany petali / a začala se Ztrva v chla, t. k. se žiniet

twani Koně, a třet od Zbrogow a Mečuw slyšan byl w Raunicech, wice než mli odtud, a tu množstwí Panuw Čiškých y Moravských zabynulo / množstwí Kytiskow znamenitých zamordowáno: Wšech spoju Bogownstwu na tom místě padlo wice než Čtyry Tisyce, a tu společně pohřbeni gšau. Kdoby wtězstwí obdržel, vznati se nemohlo: Kunrad owšem z té bitwy w malém počtu vgel / a při Přemyslowi nemnoho gich zůstalo. Těb wice padlo Čechow než Morawanow / gegichžto Hextman Wicek, tak jak Kunrad živý odtud wšel. Z kteréhožto křwa- wého boge potomně v Kunrad v Frydrych měli gšau obadwa zármutek / neb obadwa škodu welikau na lidech wzali.

Léta pak 1185. wedle Hagla, Wicek Duž stateč-

ný a nad jiné Bohatý, s powolením Knížete Kunrada dal sobě postawi ti hrád na gedné hoře mezy Zdjrcem a Lawetnicí / kterýž druhého Roku dokonat, a dal mu gměno od swého gměna Wíckow, a Synu swému Přemyslowi gey darowal / sám pak bytem byl na Strážku / a ten po Před- cych swých wjwal za znamení Kytiské půl červeného šlístu, a na druhé polowice dwau štrýchow bílých, a dwau černých / tak jak na hoře spatřiti se může.

Potomcy geho až posawád w Moravě bydleli, mozní, wzácní, a s mnohými znamenitými Rody spřízněni / a pro samé Těboženstwí Bratrské w velké n pokogi zasedli.

Léta Wáně 1186 času Jarního Kníže Kunrad

pro předěšlého Roku porážku byl velmi testow, tak že z Města Znogma ani wyshlhnauti nesměl / obawage se, aby Frydrych s wtěšým počtem nepřitahl, než prwe, a geho s Moravany z Země newyhnal / ale on wěda že gest Kunrad mldý, a žádného lidu se sebrati nemůže, měl nad ním lítost, a wšal na to aby ho w Znojme w pokogizanechal: pogmaněto málo li du, gel až do Moravy, a přigel na Raunice / chť tu o některé wice s Moravany narownání učiniti. Těteř pak radili Kunradowi, a zwlastě ti, kteříž byli boge a křwe žádostiwí / aby gestě gednau zbera Lid tahnul na Frydrycha / a že gemu pomoe z Vher znamenita učiněná bude: K čemuž Kunrad nepowolil, odpowidage: Gestliže Boží wúle gest / aby Frydrych panowal y w Moravě y w Čechách / kterak ya budu mocy gemu odolati? Těb gest welmicejšá wěc, a nad tu težší byti nemůže, Bohu se protiwiti.

Přitom mage o tom gíšau spráwu, že Frydrych na Raunicech gest, a o některé wice narownání činil dočekaw se času příhodného, změnil O- děw swůz / wšel na Kun, a přigel k němu na Raunice, a zanechaw Koně na Dwoře, wstoupil do pokoge před Kníže Frydrycha, a wyslaw List z nader. Frydrychowi ho skázal, kta: Cený Kníže, přitomto Listu, mám tobě něco tegného oznámiti: Frydrych domniwage se, že gest Posel / ká zal wšem wen wystaupiti / a Kunrad šňaw z sebe Ruklu, dal se znáti Frydrychowi, a padl před ním, žádage Milosti. Frydrych pohledw naň, a milosřdenstwím gsa pohnut nad ním / wšed k gemu milostiwě odpustil / a od toho času dobré wšdyky s ním měl srozumění y Přátelstwí.

O tom Kodu w Zrcadle Moravském obšyrně nageš.

O Erbu a Rodu Banu Rut
 tuw z Dyrnyho starodawném / kterýž za zna-
 menj Kyjské vjswagi zlatého Plotu.

Kapitola XXV.

Starozitnosti Rodu tohoto žádná se gi
 rá pamět nenachází, gednom ta / že předkové, kdýž Rathaus
 Staroměstský staven byl, přítomni byli / a tam Erb svůj na
 stěně wykontriftoval dali / kterýž se až posawád spatřuje:

Hágel w Létu Vaně 1072. na listu 134. o Břed
 tu gednom z Rodu tohoto čimj zmjntu tímto slovy.

Wratislaw Rujje powděl wladýk některých starších
 Rad svých / oznámil jim / že ta gest wůle geho, aby w Rujjestrwj Cei
 stem za dnem jiwota svého něco dobrého spůsobil / a šrz to aby věčnau
 p sobě zůstavil pamět. Protož aby oni, jako starší, gemu dali Radu

du / co má věčniti, gestoby neslo pamět zůstavagicy na wěky. Oni vra
 díwše se, dali gemu šrz hrozka Syna Zdaroslawowa odpověd w tato
 slova: Cený Rujje, Pane náš, wjme všickni / že emá mandrost všich
 lidí w tomto Království bydiegicých mandrosti přejahuge / pročej ne-
 ni nám téměř slusné abychom tobě raditi měli. Ale však poněwadž
 nás žádaš / nemáme tebe oslisseti, yakoito wěrnj Radce twogi. Toto
 gsau tobě Wladýk / Lopotowé, a Zemané kázali powěditi. Chešli so
 be Pocerowst a chwalu na časy budauey spůsobiti / zachoweg prostředek.
 Poněwadž máš dwa hrady w této Zemi neyflawnějš / na nichž twá
 Stolica gest / gedem, genj slowé wyššy hrád, a druhý hrád nižšy / gedem
 z gedné, a druhý z druhé strany Rjky Wltawy gest postawen, a oba na
 místech wyborných gsau založeni / mezy nimižto v prostředku místo pře-
 trasné, a horami obkličené / na němž založeno Město twé Praha / kteréž
 někdy slawná Rujina a Mlčt Zeme této Libusše založiti a stawiti da-
 la. Nad to mnoho, šrz své, kteréž od Bohu svých měla, oznámení, o
 tem Měste budauejho předpowědela / což wšse w Rujkách taých řečených
 Popisy neb Letopisy, poznamenáno gest. Protož rozstaj to Město rozšij-
 ti, a slawně wystawěti / neb ti n věčnom gméno své zwelebiš, a pamět
 jako věčnau a nesmrtdlnau zůstawiš.

Tu řeč dořonaw hrozek / nizko se poklonil, a vřlonkli se s nimi wšsi-
 čim pštogicj. Rujje vřššaw takowau přewřlečelan wemylownost Sy-
 na Zdaroslawowa / podiwil se gemu, yginým tu přítomným poděkowá-
 ni za Radu učinil, dořladage / že tak chce wedle Raddy gich věčniti.
 Wladýk málo poodstapiwšse, řekli gedni k druhým. Odkud gest př-
 šla tato křásmilownost Synu Zdaroslawowu. Však geho Otce na
 poly těmý gest. Řekli k Lopotum: Wj gře Zemšstj Rujednjey / wez-
 mte Dobroslawku, Dceru Drahomyšlowau, a degtemu gj za Manžellu /
 a Lopotowé na žádost Wladýk tak učinili.

Tolicež mezy listy Banu

Dwoředých z Olbramowic nacházim zmjntu
 tu při Létu Paně 1371. 6 P. Janowi, Petro-
 wi, Wáclawa Smilowi Bratrých z Dyrny w
 paměti Kláštera na Vřku, kteráž mjtakto:

In nomine Domini Amen. Nos Fratres
 Ienissius Prior, Ioannes Gausaplini subprior,
 Vřicus Senior, Zacharias ceteriq; Fratres Do-
 mus Sancti Dominici in Vřku supra Lutznicz
 Ordinis Prædicatorum, ad vñiversorum Chri-
 sti fidelium tam præsentium quam futurorum

manus, presentes literas volumus deuenire, publicè protestantes, quod nos
 de bona Voluntate, matura etiam prahabita deliberatione, de communi in
 super consilio omnium nostrum, considerantes causam, incensum, & affectu
 Dominorum Nobilium Virorum, videlicet Domini Ioannis de Dyrny, Petri
 de Dworzecz, & Petri Venceslai, & Smilonis Fratrum de Dyrny, quem ad
 deuotionem contritum gerunt, exigentibus eorundem Dominorum nuncu-
 parum beneficijs quam plurimis, que nobis & nostro Conuentui exhibu-
 erunt, ad infra scripta tam nos presentes, quam etiam nostros posteros obli-
 gamus ac tenore presentium obligamus, primo quod in Anno, quatuor vi-
 cibus, videlicet feria tertia ante Ascensionem Domini, & die tertia ante fe-

stium Sancti Venceslai, & similiter die tertia festum Sancti Thomae Apostoli præcedentē, & Dominica Reminiscere, ubi occurrerit anniuersarius dies D. Nicolai piæ memoriæ Plebani de Kostelec peractis temporibus peragemus hæredum ipsorum futurorum, cum eos Dominus transulerit de hac vita, exequias pro animabus ipsorum, nec non pro animabus parentum eorundem jam defunctorum, à data præsentium tempore concurrente peragere incipiemus, cum Vigilijs Nouem lectionum & Missa defunctorum, cum omni qua decet solennitate &c. In quorum robur & firmamentum, Sigillum Reuerendi Patris, Fratris Dyonyisij Prioris, Provincialis Nostri, de cujus scitu & consensu promissam obligationem, quam ad singulas ipsius clausulas simul cum poena ibidem posita approbavit, fecimus unā cum Sigillis Conuentus nostri & officij Prioratus præsentibus est appensum. Actum & datum in Vsk Anno Domini 1371. in die septem Fratrum Martyrum.

W Łytlawě Leta 1534. wydaném připomínagi se, Wáclaw Rutt z Dirnýho a na Skřecowicích, Albrecht Rutt z Dirnýho na Dirným, Jan Rutt z Dirnýho na Dirným, a Petr Rutt z Dirnýho.

Toho času, když jsem tu knihu psal, živi byli muži wznesení w tom Rodu/ jako: Wylm Rutt z Dirnýho na Třowý Cierwený Lhotě G. M. C. Radda, w mnohých službách toho Království potřebován byl.

Bohuchwal Rutt z Dirnýho w Kryglsinan.

Rých Rutech se chowal/ z mladosi cizy Kraginy spatil, jako Franckych, Tydrlant a jiné. W Létu Páně 1596. když proti Turku wěstnost učiněná, Sestř Tisyc Lidu Wogenského genu swěteno bylo z Království Českého, a to z poručení G. M. Cysácké.

W Létu Páně 1601. byl Správec gednoho Praporce Rycharuw Německých, a neb jak říkági Leytenantem/ s kterýmiž proti auhlawnjmu Nepříteli wšeho Křesťanstwa Turku bogowal.

Bohuslaw Rutt staršy téhož času žiw byl, a psal se na Borci. O to Rodu na rozličných místech zmjntu nalezneš.

O začátku Rytířském Erbu a Rodu Banuw Daupowcu z Daupowa.

Kapitola XXVI.

Dlarožitému Rodu tomuto Banuw z Daupowa, Erb tuto doložený, spůsobila gest zmužilost Gity ta Syna Staňkowa / kterýž wtragi Czechy napomienutim proti Vhrum obrátil / a sřz hrdinstwý doceně, y Rytířského Pasu zaslaužil / y Správcem Krage Ziateckého od Knížete Wladislawa učiněn byl. Wtom mluwý hágeč při Létu Páně 1116. w smysl takový:

po smrti

Po smrti Kolomana Vheršého Krále, wstoupil na Království Štefan / gehořto namluwił Páni / aby wšel w známost s Wladislawem Knížetem Českým / s nym Přátelstwu přejeti učinil / jak aby proti sobě nebýwali. K čemuž on, jakožto milovník pokoje, bezowšy nesnáze powolit, a hned wyprawil Posly k Wladislawowi / žádage, aby se na Mezech Království swého sjeli, kdeby spolu w mje a w Přátelstwu wstlanili: Čehož tolikéž byl wdečen y Wladislaw / neb sřz gřzech nesnáze a Wálek / k pokogi Mysl swau sřloňowal. Sjeli se tehdy obadwa na msto wrčiti / a Kníže Wladislaw hned rannim gjerem wyslal Proci a Chwogenského a Dalimila Rokowského / aby Králi učinili pozdravení / a kdeby se genu lbilo z strany pokoge rořlowati, aby oznamili / že on how gest na mstě wřazaném se postarati. A tu ze gmněna gmenowáno msto, na němžby se měla wěc takowa dokonale wykonati.

Mezy tím neřaký Sol / a wedle Dubra: Solch / genž byl nědy probawil wost swau wřawicnau wyhnan z Vher, tegně wšel do Wogřpa Vheršého s Třowinami žiwými / že Czechové nie giněho nepřemegřle gi, gednomi wdeřiti na Vhry zradně, a Krále gich neb giti neb zahubiti: Rowně tak mluwil nepřechetný swidce y w Leženi Českém / že totizto Vhři nym na Czechy nenadále připadnauti, a Kníže yakkoli o bezhrdli připrawiti. Takowau lřti dowedl toho předpowěděný Solch, že přistau pagice k rozmlauwání, ani Wladislaw Šteffanowi newřěl, ani Šteffan Wladislawowi. R wzjela z toho jako inter suspectos birwa wřutná / až Czechové před Vhry wřaupati počimali. Byl tu mezy Czechy gedon w bilé Sukni / kterýž wida an Czechové walně wřitagi, wolal za nimi, řkauce: Zastawte se Czechové, zastawte se / a sam wřločiw mezy Vhry, zmužile na ně dořral. Ohřldi se někteři Czechové, a hned genu přispěli na pomoc, a w patách za nimi wřřřřen Lid Knížete Wladislawa

wa

Téhož Erbu a Rodu předky nacházým w Klá-
stře S^o. Dominika w Plzni / kdež na gednom Kamene hrobním wyry-
ta gsa slova tato:

Léta Páně 1469. umřel Vrozený Pan Beneš z Daupowa zc.

Na druhém Kamenu jin Text takto: Léta Páně 1474. umřel Pan
Mikuláš Daupowec zc.

Na třetím Kamenu doložen gest Pan Abhard Daupowec z Daupo-
wa, genž byl umřel Léta 1483. a na zgeřti po Swatém Prokopu tu po-
chowán.

Léta Páně 1529. wedle Tytuláše živi byli Páni Daupowcowé tito:

Bobuslaw Daupowec z Daupowa a w Radnicích.

Erhart Daupowec z Daupowa.

Frydrych Daupowec na Žerotině a Wraným.

Gerlich Daupowec a w Podbořanech na Czeradcy.

Gindrich Daupowec a na Drahonických.

Hendrych Daupowec z Daupowa.

Jan Dobeš Daupowec z Daupowa a na Poli.

Jan Daupowec w Poli.

Karel Daupowec w Libetických.

Kryštoff Daupowec na Šuseticích.

Pawel Daupowec w Žáhořanech.

Sšebestyán Daupowec w Císlí.

Wylim Daupowec w Witleticích.

Wylim Daupowec w Paněšíně Augesb.

O Rodu starodávném Panů
Budowců z Budowa, kterých téhož Erbu bý-
wagi.

Budawagice mně poslaupnost Rodu své-
ho Páni Budowcowé, říci se bě sázowali na hágta, že nepř-
ložil k tomu filnešti, aby se dekenale o Rodu tomto wyptal /
což wjcegi / že ani sarchu dekeného Girska, tak jakžby sta-
re paměti ukazowali, negmenowal / poněwadž geý raděgi gmenowati
měl z Budowa, nežli z Daupowa / proto, že v samého Budowa gestce po-
ducs Mleyn gest / Daupow pak gsa na Wrchu, opodal má Mleyn od se-
be: k tomu že Budow wjce gest w Kragi, nežli Daupow / odkudž prawi-
je dokud byl Mlinářem, tam mu pro Mleyn přihodněgi y případněgi by-
lo býdeci nežli při wrchu, kdež Daupow gest. Slušněgi tehdy háget
měl ho gmenowati z Budowa nežli z Daupowa / a neb měl geý gmeno-
wati nedolito z Daupowa, ale také y z Budowa: Cžehož on, jakož y
na gíných místech wěcy nedokládal potřebných, snad z newědomosti, snad
také z nelásky proti nim nedoložil. Ale poněwadž společně z gedného po-
stý Kameně, a z gedného Prameně vyplnuli / nemagi se eč Páni z Bu-
dowa s Pány z Daupowa hádati, aniž na hágta natiškati / že lépegi ged-
něm nežli druhým poslaui / to gest, že to gmenowal, a Pány z Bud-
owa gmenowati neminul, totiž idyž Předka gich nazwal toliko z Daup-
owa a ne z Budowa. Došli učinil / když gest vlázel wlastněst a pečat

Erba, a swětě doložil je tomu Předkowi tři sstrychy čerwené daný gsa-
u Erb / jakž Páni z Budowa nesan. K tomu on toliko hystorj
psal / ale spisowati Rody / odkud který possel wyhledawati / nebylo to ge-
předsewzjet. Mné tehdy wegsgmenowané Předka Girska Mlináře gme-
nowati náleži z Daupowa y z Budowa / poněwadž obadwa Mleyny w
bítwání měl / gednan mji od sebe vzdalené w Kragi Žiateckém / tři mje
od Warim / a magic dwa Syny / Wacslawa a Girska, wystawil bljko
těch Mleynůw Sýdla Rytjšká / Budow a Daupow: Odkudž posslo že
ti genž býdeci na Budowě slawli Budowcowé / a ti genž byli na Daupo-
wě slawli Daupowcowé. K tomu také slusy / abyh temuz tapowý Erb
připsal, jakž se w Kronykách nacházý / kteréhož Páni z Budowa wjwa-
gi / totiž tři sstrychy čerwené w bílém poli. Co se pak dočýce rozdij-
lu w Helmich / že Páni Daupowcowé wjwagi Říjdel Orlicích a o gedn-
sstrych wjce magi, a Páni z Budowa dwa bilých Per pštrošowých / ma-
gice méně sstrychůw, malá té různice přičina / při Turnagich obyčegně w
Erbich proměny hrávali / y Stregcowé, y Bratij wlastnj / jakž přázano
na místech mnohých Knihy této / což se dalo pro rozeznání gedněch od-
drubých, a nyní y w Obýceg wzato. Tyni zanechagie té nesnáze / poně-
wadž obadwa Rodowé w Kralowstwu tomto wšacnj gsa / obadwa s
gínými Rody starožitnými spjznění, a obadwa od gedného Předka Gi-
rska Mlináře possli paměti které se toli wyhledati mohli k Rodu Panůw
z Budowa wyprawowati budeme.

Okolo Léta Páně 1423.

nacházým pamět w Knihách Kofelních k
panu Prokopowi Budowcowi z Budowa a
na Budowě / který w cizích Kraginách do-
bran částku života swého dycheł po Wměnj
swobodněm wynaložil / a přigda do Cžech,
odwšy Kapitoly wolený / wstoupil na Arcyde-
kanstwj Pražské a Plzeňské / kterážto na ten
čas bohata byla a slawná, neb osýkala Ar-
cy Biskupská Stolica, kterážto on byl Locum-
tenens, jakožto Cílowěk wynešený, mandry,

a w obegich práwích nad njeu zběhlý / jakž se porezumirá z Listu Dro-
ženého Pána / Pana Hanusse z Kolowrat / který někdy byl psal k Rapi-
tole Pražské, želegie smrti předpověděnýho P. Prokopa tímto slowy:

VENERABILES DOMINI CONFRATRES ET
amici charissimi, salutem & sui commendationem.

Scire vos, me non latet, qualiter Venerabilis Dominus Ioannes Præpo-
situs VVissegradensis in festo Sanctæ Elisabethæ, Budæ diem suum clausit
extremum, de quo multum dolendum est, qui etiam Canonicus Pragensis
erat, & jam peruenit ad notitiam meam, qualiter quoque (proh dolor) plures
patres & Domini de Capitulo nostro, migraverunt de hac vita, Dominus
Procopius Budowecz, Archidiaconus Pragensis & Plzensis, Magister Ni-
colaus Archidiaconus Žiateczelsis, Canonici in Ecclesia Pragensi, Doctor He-
ricus Præpositus Mielnicensis, Iudex Archidiaconus Tynhoršedienensis:
Videatis fratres, quanti viri docti, illi orbatæ Ecclesiæ decesserint, de quibus
multum dolendum. Necessarium ergo, ut de alijs viris doctis & beneme-
ritis illi Ecclesiæ provideatur, & mihi videtur multum utile, ut istis Viris,

quos hñc in schedula signavi, qui etiam pro defensione fidei sanctæ Catholice student, aliqui Parilijs, aliqui in Italia, nec laboribus, nec impensis parant, prodesse studeamus: Considerent D. V. quam paucos viros doctos habet Ecclesia nostra: nullus iurista, præter vos Domine Decane: omnes sumus mortales, & in periculo, si, quod absit, finiretis dies vestros, quis nam esset Iurisperitus in Capitulo nostro? Scitis quia oportet, quod tales Viros doctos habeat Ecclesia nostra: quia si illis carebimus, quis defensabit contra infideles fidem sanctam orthodoxam: absit ne incamus hoc periculum, sed potius quantum possumus videamus, ut viros doctos habeamus, & sic beneficiabit factum fidei & Ecclesiæ. Propterea videtur, ut inter viros illos distribuantur beneficia, secundum quod melius D. V. videbitur, si autem placuerit, secundum quod ego in schedula signavi, illa sint in vestro arbitrio. De Archidiaconatu Pragensi & Canoniam post L. Ominum Procopium Budowecz, provideant D. V. ut cedat alicui viro idoneo, quia dignitas est, alicui Viro benemerito cum illa Archidiaconatus dignitate providere &c. Datum Agrie penultima Nouembris. Anno Domini 1473.

Pana Adama Budowce

Budowa na Budowě a na Kostíkách / viděl jsem Kontrfekt w Kaple na Kostíkách w celém Kyrsu s ostřihavan Bradau, s dlouhými Vlasy / vedle kteréhož kletčeho vykontrfektománi gsau y Dítky s Manželkou / totiž Paní Kateřinou Kapaunkau z Smogkova Seštran Deda někdy Pana Albrechta Kapauna, Zradeckého Purgkrabij. A tento Pan Adam Budowec byl Bratr vlastný předpověděného Pana Prokopa Budowce / Pražského Arcydie-

kana: Slaužil Vladislawovi Králi / s nímžto byl y w bitvě té, kteráž nešťastně se děná gest s Cysárem Tureckým v Warny / Léta Paně 1444. Zanechal po sobě Syna, totiž:

Pana Wacslawa Budowce z Budowa na Budowě a Wchlabi a Kornhauze / genj byl sobě pogal Manželku. Panj Aldegunda z Bezdechovic / kteráž byla porodila Panj Helenu z Timic z Slezka / od mládesti své vždy při válkách byl s Králem Vladislawem a Ludvíkem až do Paděšáti Let věku svého, w kterémžto se věku teprwa osmil. Dětená Panj Aldegunda, kteráž sobě pogal mladičku / totiž w letech patnácti, porodila mu Dětí šestnáct / z nichžto tři toliko Synové zůstali živi: z jiných pat některj na Kornhauze, některj w Praze v S. Martina pochováni gsau / yžž vložugí Kamienové hrobournj s Erby a nápisj gegich.

Synu Pana Wacslawa Budowce z Budowa,

Panu Adamowi Budowcowi z Budowa, genj bydlel na Dobrowicy neyprwe, a potomně na Janowicích a Slatinanech / dán Anřad Misto Písafstwj Královstwj Cieskeho, a potomně od Starou na Sněmě wolen za Comissra Královstwj Cieskeho / w kterémžto Anřadu trwage, s Maximiliánem Cysáři w Uhřích byl / kdež Nejvyšším Proffantmexstřem činěn / umřel na Nových Zradech / y tá pochován, Léta 1585. 24. Julij. Manželka jeho byla Panj Johanka z Rodu Paníw z Chlumu w Czechach starozitného / z nichžto některj přigati do Starou Paně, jako P. Raffinčkové, a Panj Služstj / kteréhožto Rodu gk nynjšj Abbatysse a Knežna Chlumka w Kyjsy w Měste Randerstajm.

Matka

Matka gmenowane Panj Johanky byla Vrozená Paní, Panj Anna Popelowna z Lobkowic / vlastnj Sestra Panj Bertowě na Kufiwodech a Laukowcy. Zanechal po sobě předpověděný Pan Adam Budowec Synj dwa / Jana a Wacslawa, a Deery tři / z nichžto nejstaršj gmenem Alegunda dána za Manželku Panu Moldřichowi Malowcowi na Zbraslawicích. Panna Anna zasnoubená Panu Burkartowi Rordulowi na Žizelowcy / kterážto Deera Panj Johanka z Slaučna, pozustala Wdowa podobré paměti P. Mikulášowi Střelowj / Kotyc a na Czerhenicích, nyni Panj Manželka Vrozeného P. P. Theobalda Štrjchowského a na Horažďegowicích, Gehomi / estí Cysáři Rjmského Krageče zůstawa. Těti Deera Pana Adama Budowce z Budowa Marya na spolčená gest prostředkem Starou Manželského s Panem Wacslawem Stráiským z Liběchowa a na Stráti.

Pan Burkard Budowec

z Budowa a na Hryzoli, Bratr Pana Adama nyni gmenovaného, hned od mládesti při Cysáři Karlowi Pátem w Franczech, w Nydrlantu, a w Kyjsy slaužil / a to w bitwách wždy štěstěně s Nepřitelem Swedených. Manželku měl Panj Maryanu Wachelowku, s nímžto splodil Deery tři: Annu / kteráž se wdala za Pana Mikuláše Hlawáče / a nyni má Pana Karla Krabicy. Alenu / kteráž měla Pana Mikuláše

Purkharta, a Johanku / kteráž umřela w neporostenosti Panenke. S tím také Pan Purkhart z Budowa umřel Léta 1599. a w Kavčimě pochován.

Bratr geho Pan Gindrich Budowec a na

Janowicích / aby on we všem, a zvláště hrđinstwj / Bratru svému rovný byl / wšedn mysl swau k wěcem wálečným obrátil / A wšak nědá nechtel býti aučastníkem Wogny té, kterážby se mezi Křesťany z obaw dwau stran wedla / Pohanské Krwe žadoštw, proti auhlawnjmu Nepřiteli gména Křesťanského zmužilost swau častokráte vložwal w bitwách mnohých a nebezpečných, jakožto Bogowník statečný a hrđinský / w nichžto y žiwot swjg dořonal / gsa raněn od Nepřitele w Tlohu, a pochován w Rossycích.

Pan Krystoff Budowec

z Budowa a na Zradisti nad Gizeran etc. Bratr gmenovaného Pana Gindricha, hned w mladém věku do Španjel poslán / kterýžto potomně Cysáři Karlowi Pátemu w Nydrlantu a w Kyjsy w správách wálečných slaužil / tolikž w Uhřích za Cysáři Ferdynáda Maximiliana y Rudolffa w tazemích byl. Měl Manželku Panj Křezencygi z Habartic, a nyni má Panj Maruffku z Bubna / gsa za času práce mé Bernjtem Krage Boleslawského.

D 9

Pan

Pan Jan Budowec z Budowa a na Antěchowickách, Syn Pana Adama Budowce / z mladosti mezy Edlenoby Arcyknížete Ferdynanda vychovaný, takové sobě spůsobil w cwičení Rytířském / w Tur nagich a Honbách gméno a chwalu, že wůbec mlaweno / žeby genu tobo času w Czechách rovného nebylo / kterýžby lépegi swůg Růž wygeti uměl.

Umřel w ten weliký Morgen byl w Czechách, a pochován w Křecicy. Manželka jeho byla Pani Zloffige z Losu / od níž pozůstal Syn jediný Gřiš, a dvě Dcery / Johanka Barbora.

Pan Gřiš Budowec z Budowa / Léta 1601.

do Vher gel a chowawše se spolu s giniými Rytíři při wzej Bělehradu / potom táhnauc k Kanýži, symau welikau yatí mnozí gini poražen / šewot swůg dokonala, a do Czechy přivez / w Praze v S. Martina w Roste, kdež také některý jeho předkové leží / gest pochován Léta 1602 w Třebě po Třech Brálich / Sestra jeho Panna Johanka wdala se za Pana Getricha Lukawetkyho na Klucy a potom za Pana Jana Albrechta Křineckého z Konowa a na Nowém Konowě.

Za času práce mé s Knihau

tanto / žiw byl Vrozený Pan Wáclaw Budowec z Budowa / Cýsaře Rudolffa druhého toho gména Radda, a Nejvyšší Bernšt Kralowští Czechého / Za mladých let do Říše do Wlach, y do Frankregchu na Věni dán / při čemž y gine Kraginy progel, jako Engelland, Tydrlant a Denemark / y w řečech mnohých zbehlym učiněn : pušil se potomně s Posly Cýsařskými, to gest Maximiliana druhého / wedlé Pana Joáchyma Sincerdorffa

y do Konstantynopole / kdež čtyry Léta pořád Hoffmistr w Dworu geho y w službě Cýsařský byl, a podlé toho spatřil Azýatskau Zemi, a mnohá poznamenání o obyčejech Pohanských spůsobil. Když se pak spáčkem do Wlasti své nawrátil / powolał gest od Rudolffa Cýsaře k Auradu tomu, na němž nyní pozůstawa. Manželka měl Vrozenau Paní Annu z Warimbergka a z Zákupí, kteráž genu porodila Syna Adama / Dcery Mandaléna z Mausswic, kteréžto Bába po Matce byla Pani Kateřina Wotkowská, a po Otci z Rodu a Erbu Panůw Leskowic tak yat se o Rodech těchto wegsse psalo.

O Erbu a Rodu starožitném
a možném Panůw Sstampachůw, kterýž spolu s
Pany Globnary a Plantnary od Panůw Ragerůw
pocházeji.

Kapitola XXVII.

Měti listowný a gini & genuina Verissimay;
demonstrationes důwodné dokazují / že gest geden z Rodu starožitného dorčených Ragerůw vícegi nežli před pěti Stý Lety, w Kragi Loketském / a to w Kralowství tomto Císařem bydlel / kterýž byl w drženj Rhynyspergtu gšauc tam blízko v tobo Města bytem na Zámku řečeném Rager, kterýž až posawád tjm se gine nem gmenuge, a téměř wniweč obrácený / tak že ledwa znamení starého Stawenj pozůstawagi / gehožto držitelové a předkové Panůw Sstampachůw, Globnarůw, a Plantnarůw, od něho řečeného Rager / slau Ragerowé / y až pak toho Rodu Panůw Ragerůw gest až do tohoto času in Palatinatu, bydlegi / a geden nedaleko od Města slowé. Kam a Walsmynich, gedno Statku a Zámku řečené Gerget / až posawád po předcích

stojch w drzenj gest / ale tdy a kterého času Ragerowé zecheto Krále wo
stoj Czeheho in Palatinatum se dostali, a tam yaki dotčeno se esadili / p
welišan durnost času se w editi nemuse. Tich tehdy w ssech totij Rager
rūw, Stampachūw, Globnarūw, a Plantnarūw činy tak walečre yako
gine / colitěj y služby Rngstūm y Bralūm. prokazowaně, tuto trāce o
wssem / ale prawdiwě připomenauti slasy.

Nenprwe / gmenowanij Ka

ger z Rageru nātlemnost znamenitau magic
t gmenū slawněmu, w hrdi slych sturech na
rozličných mystech mezy Králi a Knjaty, gmi
služby wpičnē činie, welmi slawně se stka /
w čemž wssm nasledowali ho Potomkové
geho. Mage pak Syny tti / gednemu ka
dému z nich Statel a byt cdezdal. Star
šymu Synu dal Město, a Jámek Rhynys
pergt / kterýžto Jámek toho času z drti teli
to byl wystawený, wssat wysoce tlemi oko

py obražený / gehožto nyní y sdotčeným Městem. Pan Rastpar nestar
šy Belwie z Tostwie w drzenj gest, a sám gmenowaný Rager bytem byl,
yaki napřed dotčeno, na Jámku slowé Rageru, Guntū a Lesu t čemž Jám
ku Ragerowskemu to času ptinálejegicich, colitěj nyní w drzenj gest Kaš
par nestaršy Belwie z Tostwie: dědiay a Lančy drji nyní Město Rhyn
yspergt. Nicméně nacházý se welky kus Lesu w Wsy ředené Radyc
gryno / kteréhožto Lesu Lotetšij w drzenj gsau, a tak až do dnešni ho dne /
čemž Lesu, po Jámku Ragerowskym / na Rageru řlaji. Druhymu Sy
nu dal, Twrz a Wes slowé Stampach / kteréhožto Statku na té čas w dr
ženj gest Jan Giti z Kexensteynu. A třetimu Synu dal Twrz a Wes
slowé Glob / kteréhožto Statku nyní na ten čas Měkulās Sstle z Symo
dorffu w drzenj gest, leji medle Rielky slowé Ohře, nedaleko od Města Galt
nowa, misle od toho před dotknutého starého Jámku Rageru.

Mil wltu swého předpowěděný Rager přeo Steo Let / tak se pro welis
kau starost y Zrak poteratil, a tdy dotčenj Synowé t němu ptigei / ged
nomu každému od Jámku a tch Twrzy kterých w drzenj byli gmeno dal /
yako prwnjho nazwal, Globnarem od Twrzy a Wsy Globen / druhého
Stampachem od Twrzy a Wsy Stampach, a třetio Plantnarom / pro
to že Jámek geho Rhynysperstý Plantkami, a po Ntmedu mit Planten /
byl dobře obražený. Odkawádý se wssični Plantnarowé počali plati
plantnary z Rhynyspergtu. Ato gest gmenowaného Ragera podělení /
kterýžto Statku gmena w Kragi Lotetšym až poslawád se na čáco
gi / a tak nteméně od gednoho přodka a Otce Rager ředeného, possli:
tak taký y gednoho Erba, Ssticu, a znamenj Rytšského tynj / jtižobě yaki
nahoře konterffektowanj gest / yakožto wlastnj Stregowé, wjwagi.

W Bronyce Rargonowé w Listu su. o tom Ro

du zmjnta obšyrná gest, ubi peructustissimae familiae de Kager, de qua Stā
pachij, Glohneri, & Plankneri, uti legitimi, naturales & consanguinei unius
clypei & galeae ortum ducunt, mentionem facit, in qua totum vitā humanā
cursum usqad Carolum quintum describit, mutationem Regionis & Du
catus Meraniae, & quomodo familia Ducum Meraniorum extincta sit, me

minic

minit his verbis: Postremus Meraniorum Dux, Otto nomine, propter com
missum adulterium, in Arce Nisten gladio transfusus, & corpus ipsius in
Arce Plassenburgk, terrā mandatum est, postquam Vxori Nobilis de Kager,
Ruprum intulisset. Stalo se w Létu Páně 1248.

W Létu potom Vaně 1364.

List na Pargamēnt psaný / připe mjs
ná Pana Wolffganga Stampacha z Stamp
pachu / Albina Plantnara z Rhynyspergtu
a giných Rytšim Ntmedých mnoho w Ra
gi Lotetšym / kterýž o Městiany Lotetšij
mi smlawou měli / totij tdyby oni Lotetšij
Poddaným nahořegmenowaného p. Wolff
ganga Stampacha / Albina Plantnara / a
giných w téj smlawě dostawených Rytšim
pügčowali wčy potřebných age zatlādali kon

mi, Woli, Krawami, Owce mī, Wčelami, a tak dále / to jeby gim zase bez
přetážky nawráceno od nich býti mělo: při tom Listu statingi se Pečeti, V
rozených a Statečných Rytšim / Pana Wolffganga z Stampachu / Albij
na Plantnara, a giných mnohých. Genž gest dán Léta yak nahoře w Pon
delj před Zromnicemi.

List druhý tynj Vanum náležegicich, tčimij

to Město Rhynyspergt Pečeti priměšlo / kterýžto w své zawirá, že Cyar
Zygkmund Swatě paměti w Kragi Lotetšym porauči Matkyášowi Sstij
kenowi Rytšij, Panu w Pessan / Janowi Gorrayerowí / Janowi Meye
nolnowi / Oldřichowi Hardekernowi / Tomášowi Trepernowi / Janowi
z Deyn, a některým z Raddy gmenowaného Města Lotte / aby rozepře, kee
rěj wzjeli mezy Ondřegem Stampachem z Stampachu a Rhynysper
stým, w pokogili / kterij tak yak gim poručeno bylo / učinili. Dálo se w
Nedeli po Powyssej Swatého Kříže / Léta Páně 1437.

O tčimj Panu Ondřegowi Stampachowi činj zmjntu giný List / z něhož
to se porozumíwá, že byl w drzenj Jámku a Města Rhynyspergtu / gehožto
Lidi poddaný Rhynysperstý tdyž on měl w podezřem, jeby geho w něčem
pronášet a o něho sle smessleti měli / dáwal gim Rhynysperstým swedo
mi Gindřich Purgkrabě Missenstě a Pan Plawensky / že gsau oni nic newči
nili proti Ondřegowi Stampachowi. Takowé swědomi před Rukama ge
pod Pečeti Purgkrabi Missenstěho Gindřicha z Plawna. Genž gest psané
w Měste Chbn / Léta Páně 1437. den Swatého Petra.

Tolitéž List giný na Pargamēnt psaný pod tčimj Pečeti Hylbranta
Preysnera, Pana na Permanogrýnu / činj zmjntu o Panu Ondřegowi z
Stampachu že s raddan tehož Pana Ondřege z Stampachu tčij Hylbrant
Preysnar prodáwal nřaké platy na Poddaných swých w Permanogrýně Al
brechtowi Bernšceynerowi a na Telwiesch / t kterémžto Listu Ondřeg z
Stampachu podlé druhého Stawu Rytšského na swědomj Pečeti swau při
třel. Datum Léta yak na hoře ten Čjwrtet před S. Paunau Kaccimau.

Wri Létu Vaně 1426. List Zygkmunda Rym

ského, Vheršého a Čjstého Krále w pamět wwozoge tehož Ondřege Sstā

N uij

pacha/

pachy/teremni; a budavením geho. Gehomilost Královská Zámek y Město Rhynyspergk sešsenní přislussenstvom w giste sumně zastawiti ráčil. A z tohož Listu se porozumjvá / že Wacław Král Římský a Český / Laudatissimus antecessor gmenowaného Krále Zygmunnda, Wsý některé s Krémami, s Rybníky, a ginyým přislussenstvom tolikéž zastawil w giste sumně. A magic wztěl Král Zygmunnd clementissimé & benignissimé perpendes Seruitia & officia fidelia, quae Andreas a Sstampach Regia Majestati praestitit, quotidie praestat, & in posterum praestitutum promisit. Onu sumnu kteraui Ondřeg Sstampach na Wiech, na Římanch, y Rybníckých měl k té druhé sumě, kteraž genu prwe na Zámku a Městu Rhynyspergk, ku zaplněné byla, přiraziti dáti ráčil, a to do ge° žirchbyti. O čemž owšem týž List Královský wyswědčuje / gehož Datum Léta yatz nahoře, w Nedeľi řečené Iudica.

Páry List tohož Pana Ondřege z Sstampachu připomíná / kteraž společené s Manjeřkau swau Paní Anýřkau y s Dědicí sešsenní we Wsý Dexseň darowal dvěma Poddaným swým takowau swobodu / aby Decry y Sro nowé glich po smrti Rodičůw swých dedili. Při kteražto Listu spatřuge se Pečet gmenowaného Pana Ondřege Sstampacha, a ginyých dwau Seregůw geho, Kunrada a Jana z Sstampachu. Kteražto Listu Datum Léta Paně 1442. w Pátek před S. Janem Křitelem Božím.

List Krále Girgho předstírátyto Panu Ssta

pachy z Sstampachu to gest, Wolffharda a Jana, Komorníky Krále gmenowaného / potom Krystoffa, Kasspara, a Jana Bratry z Sstampachu / kteražni potwrdzue zápis na Zámek Rhynyspergk a Město tými gmeně gmenowané totis Rhynyspergk sešsenní přislussenstvom / yakožto Král Český, podle Magestátiw ginyých Králůw Českých gini Sstampachům na to daných / s tím dalšsým w témi Magestátu tohož doložením, že Gehomilost Královská nahoře psaným Bratřím z Sstampachu k prwněgšsímě na Zámku a Měste Rhynyspergku 400. Kopmissenstých, a obzwlasse ne zato Stawenij, ktera gest těch předpsaných Sstampachůw Dtec, a oni sami při Zámku Rhynyspergkém učinili / též 400. Kopmissenstých, a to pro gegich wěrné a pilné služby, ktera gšau Gehomilosti Královské činili a gešsě budavené činiti se zakazowali / z milosti Královské přiraziti dáti ráčil.

Žežto nyni dočknutého Magestátu spatřuge se / že gest před tím a prwe hežli gest Dtec nahoře psaných Wolffharda, a Jana staršsýho z Sstampachu, Zámek a Město Rhynyspergk w drženij měl / téhož Zámku a Města welmi dlouhý čas Páni Sstampachowé, tolikéž předkové a wlastní Seregowé gich, Páni Kagerowé w drženij býti museli. Ktým způsobem pak w toliká Staw Leech takowý Panstwí od Panů Kagerů kteraž téhož Stawtu w dědicným drženij byli, na Krále Český / tolikéž kdy a kteražto čas též Zámek Kager sešsenní geho přislussenstvom k roztriení, a do cych ruz gest přišlo / o tom se pro dáwnost času wěděti nemůž.

List Čhsare Frydrycha na Bargamēnē psaný / o Panu Janowi Sstampachowi z Sstampachu, genž byl měl w swém drženij Město y Zámek Rhynyspergk, y na něm bydlel / a Králi Girghu w Romoře na službu hledeł, takto zmjntu činí:

In nostra constitutus praesentia, noster & Romani Imperij fidelis dilectus, Ioannes a Sstampach, Dominus in Rhinysperk, Illustrissimi Principis Geor-

gij, Regis

gij, Regis Bohemiae Margrauij Moraviae, Affinis nostri charissimi & Electoris Camerarius, coram nobis exposuit, se & familiam suam hujus Nominis a Sstampach, hac sequentia Insignia, & Clenodia, nempe rubeum clypeum, cui album laquear insertum est, cum tribus rosis rubeis, & in clypeo Galeam, albo & rubeo tegmine ornata, supra qua duo cornuae nigra bubala albo laqueari, & tribus rosis injectis, posita sunt, superioribus annis his in clypeo suo usurpasse, quae sibi & fratribus a Sstampach, felicissimae memoriae Imperator Sigismundus in Imperio noster Antecessor laudatissimus pro officijs fidelibus, aurea corona supra Galeam posita, & sex pennis auratis de Struthione, positis in cornibus bubalis, decoravit & auxit, humiliterq; a nobis contendit, ut non tantum sibi & fratribus suis, sed etiam Vniuersis harum familiarum, a Sstampach, Globen, & Hildebrandi Sataneri, consanguineis & legitimis haeredibus, in perpetuas aeternitates, praedicto ornamento & augmento praescriptorum insigniorum, cum corona & flauis pennis, uti sibi, sic & fratribus de plenitudine nostrae Majestatis Caesareae clementer potiri concederemus. Huic petitioni nominati Ioannis a Sstampach clementer annuentes, & fidelia Seruitia, quibus haecenus nobis & Sacro Romano Imperio placuerunt, placent, & placebunt fauente Deo in futurum, considerantes, bona ac libera voluntate, maturo habito prius consilio dicto Stemmati & nomini a Sstampach, Globen, & Hildebrandi Sataneri, consanguineis & legitimis haeredibus ipsius, in perpetuum, supra dictum Insigniorum ornamentum & augmentum, clementer concessimus, concedimus etiam Romana Caesareae nostrae Majestatis potestate, praesentium literarum tenore, ita ut in posterum, una cum Ioanne a Sstampach & fratribus ipsius, his omnibus in rebus & actionibus honestis, in omnibus exercitijs & actibus militaribus, in Sigillis, annulis, clenodis & omnibus in locis, uti, eaq; gestare, pingere, affigere, appendere, & quibuscunq; ministerijs impendere, sine cuiusvis renitentia, contradictione ac impedimento concessum sit & integrum. In quorum fidem, robur & testimonium, praesentes literas Caesareae Majestas sigilli majoris appensione communiri iussit. Datum Neostadij, Anno 1464.

Nacházý se List také na

Pargamēnē psaný Krále Girgho, nimšto dáwal Provision Panu Janowi Sstampachowi každého Roku do žiweta, na Kláštěře Chotěšowském, pro geho mnohá množstwy wěrných a pilných služeb, a to pod potutau gistan / gestližebý mu kteražto Roku dvě stě Tolarůw Provision newyčetli. Datum Praga die Martis ante festum S. Sophiae, Anno 1465.

List Krále Wladislawa dán

byl w Létu Paně 1475. Panu Kassparowi Sstampachowi z Sstampachu a na Rhynyspergku / kteražni w smysl tento:

On Wladislaw etc. Magic pozor na wěrné službu / kteraž předkové geho Králům Českým, předtím našsým činili, y on také Kasspar Sstampach činiti chce / wšedý milesti a lásky y obdarowání, práwa, Prywilegiá, kteraž předkové geho, y Bratr geho od Krá-

lůw a Čy,

lůw a Cysarůw obdrzeli / potwuzgem, a to tını spůsobem: Aby předpo-
wědění Kasspar z Sstampachu, y wlastnj geho Potomkové wsech těch
Přiwilegij we wsech Půsttech, a Artykulech, na každém místě wžíwati,
y z nich se těšiti mohli / negináce než jakoby tuto slovo od slova sepsané
byli: A gestližebý se takový nalezl / kterýžby naproti tomu učinil / w ne-
milost a nelásku nassý Královskau upadne / a k tomu potratu do pokladu
nasseho propadne. Dan w Pátek po Prowodnj Tiedeli / Léta Páně 1475.

Činný též List pod třemi Pečetmi swědčí Pa-
nu Kassparowi Sstampachowi a w Rhynyspergtu / na gehožto žádost
y Manželky geho / genu y Dětem geho, y Potomkům geho budawcym k p
spěchu, powoluge Reuerendissimus in Christo Pater Dominus Puchnerus,
Generalis Magister Sanctae Crucis cum rubea stella, Bohemiae, Morauiae, Si-
lesiae, aby za wesskeren Rod z Rageru, z Sstampachu, Globnarůw a Plá-
knarůw, při Olčáti Swatě Panny Barbory w Rhynyspergtu šrz Ple-
bána Elarda Franka Misse Swatě slauženě býwali. Po smrti Elarda
starššy z Rodu Panůw z Sstampachu o to pečowati má / a gestližebý Kaš-
par z Sstampachu sessel bez dedičůw, tehdy Henrych Globnar aneb po smrti
ti geho starššy z Rodu Globnarůw šararowi Rhynyspergtému společně
s Purgmistrem a Raddau Mista Rhynyspergtu takové Misse aby wy-
konáwal, poručiti magi / a to každý den Tiedelnj w Wornátich a s Processi-
sými. Z té přičiny gmenowaný Pan Kasspar Sstampach, Knězy kterých-
by k tomu powolan byl / dal pět Poddaných we Wsy Deyša řečené, a dwa
w Kychenperktu / k to y gine Důchody a Desátky we Wsy Dobrasen, Lau-
ky, Pole, Lesy, čehož wseho předpowědění Kněz má býti wžíwán / a kaž-
dý Teyden pět Misy při Olčáti gmenowaném čisti / krom w Tiedeli spiwa-
nau drjeti o Proměnění Pána Krysta / a w Pondělí Requiem za Duffe
wseho Rodu Panůw z Rageru. Což aby štrzeno bylo / y to Job Ssta-
pach při Welebném Otci Panu Janowi z Kolowrat / kterých na ten čas
Aufad Biskupský šprawowal, spůsobil a zgednal. Stalo se w Tiedeli Kwě-
tenu / Léta 1479.

List psanný Léta Páně 1493.
připomíná Pány z Sstampachu tímto
slovy:

Mathias Generalis Magister Ordinis San-
ctae Crucis cum Stella rubea, in Bohemia, Ho-
lonia, Morauia, Silesia, Ioannes Meinol Prior,
Martinus Praesul Ecclesiae Diui Sebaldi, non
procul a Gradnicz, Ioannes Stier Praefectus
Xenodochij Agrani, Casparus Stengel Prae-
fectus Bruxenlis, Georgius Kippisch Sedli-
censis, Nicolaus Khinigspergensis, Iodocus

Calmensis, Michael Pirkenis, Iodocus Khinigsuerdenis, Erardus Pule El-
bogienis, Nicolaus e Thermis Carolinis, Ioannes Kernrochauensis, Mi-
chael Hodnicensis Pastor, & totus istius Ordinis Conuentus, unanimi con-
sensu hūc publicis literis fatentur, quod Gilgi a Sstampach, Dominus in
Otnowicz, & Nicolaus a Stampach D. in Premlauicz, Ecclesiae Khinigsper-
gensis Pratum & Sylvam; item Andreas, Conradus & Casparus a Sstampach

ad pra-

Pratum & Sylvam; item Andreas, Conradus & Casparus a Sstampach ad
praedictum jam locum, domum ad hospitium, deinde Pratu & partem syluae,
haereditatis loco reliquerunt. Pro beneficio hoc, quilibet Pastor Khinigsper-
gensis quater in anno cum tribus Collegis vel sibi adjunctis, exequias celebra-
re debet, huic praedictae familiae Sstampachorū ad aeternā recordationē duo-
bus Cereis accensis. Haec exequiae debent celebrari die Martis post diē Solis
qui ab auro nomē habet. Si autem dies festus incideret in hanc diē Martis,
Exequiae in sequentē septimanā ad diē praedictā, sunt differēda: Sin verō inci-
deret dies Natiuitatis Saluatoris nostri, in Septimana praecedēte sūt celebra-
da. Toties etiā Nouus Pastor Khinigspergensis familiae Sstampachorū tā Prae-
decessorū quā Posterorū, quorū Nomina illi scripta tradētur singulis diebus
Dominicis cum reliquis pijs Animabus p Concione meminisse debet: Si autē
Exequiae ex mera ignauia negligēter, integrū erit familiae Sstampachorū pi-
gnus a supra dictis Religiosis Viris capere, & nō nisi 15. grossos, pro mul-
ta accipiat, restituere: similiter si nō satis faciant officio Missae, item de cereis,
talis multa irrogabitur illis, penes quos etiā nō est, se iure ciuili vel Pōtificio
tueri. Datum Anno ut supra, die Lunae qui sequitur Dominicam Exaudi.

List pod pečetmi Mista

řečeného Thernae Carolinae připomíná Pa-
na Gilgiho Sstampacha / Pana in Polum,
kterýchto Křisttem naričil / y Synum swým
zachowati poručil / aby odevššy Siffhern ke
eti a chwałě Pánu Bohu, a k pectiwosti Bla-
hoslaweně Panny Maryge, y wšem Swa-
tým / za Duffy swau, Misse se čela / což Kads-
da Mista onoho y wsecku Obec na se přiga-
li, y na swěbudawcy / tak aby w Kofele doc-
čeném v Olčáti Swatě Anny to / což tını

Křisttem poručeno, vyplnit poručiti powinnj byli / wssak tını spůsobem,
aby Synowé Pana Gilgiho / to gest, wždycky Starššy z nich byl Kollato,
rem toho Olčáti na čas wčene s Potomky swými. Tomu pak Knězy,
kterýchby tu Misse slaužil / Radda a Mestiane na každý Rok dawat po-
winnj gšau dwaděti Zlatých / wssak aby on pět Misy každého tyhodne
wykonal, a každý den Swatečnj při Těšpotě památku za Duffy geho či-
nil / a tak to Wes Wissbern fewššym přislussenššim Synowé Gilgiho
z Sstampachu Mistu gmenowanému odevzdali práwem dedičným / za-
čož pak Wes docčenau y Misto to až posawád w drženj má, wedle práwa
sobě daného: A když odstapili od pořádku Cřkwe S. starššimu z Ro-
du Panůw Sstampachůw šfestinacte Zlatých na Zlatě, což prwe do Kos-
stela se dawalo, dawali y dawagi wedle šinlanwy / quam Comes Albertus
Šlik in Pasaun, Dominus in Weysthyrchen & Elnbogen, in Arte Cadnea
S. Cas. Majestatis Consiliarius & supremus Camerae in Bohemia Praefectus,
& Marchionatus Inferioris Lusatiae Eparchus, Sigilli sui appensione confir-
mauit.

Gestle se připomíná Křbniť v Wsy Čedlic w Kragi Loketššm, k Žas-
duffy daný od Předkůw Panůw z Sstampachu k Kofelu we Wsy Čedlic /
kterýchto Listu spateuge se Datum Léta 1511. w Pondělí po první Tě-
deli Postnj. Pečete k němu přiwěšili, Pan Ššebestyan Šlik Hrabě z
Pasaunu Pan na Weysthyrchen a Loket, Frydrych z Olšna, Ššebestyan
Šoffman z Minychhoffu.

215

List ginn na Bargamēnē psaný pod čtyrmi pe
 četmi wišutými, vkažuge / že gest Pan Gilgý z Sstampachu
 Manželce své Pani Worssyle z Rodu Raytenpachův zapsal
 Wes řečenau Sstok a tři Poddaný we Wsy Telč do žiwota
 svého, a po smrti aby ta Wes gmenowaná y Poddani před-
 powědený případla k Kostelu we Wsy řečené Luk a Anžim.
 Kterýžby Mše slaužili za Dussy Manžela gegiho / kteraužto Wes a detčene
 tři Poddaný ona Synem svým Leonardowi a Mikulášowi Bratřim z
 Sstampachu dobrovolně zase gest odězdala a postoupila / yaki o tom o
 wšem List obšyrně wyprawuge. Genž gest psan Leta 1513. w Auterý den
 Mladátek.

O Panu Linhartowi

Sstampachowi, a Matce jeho Pani Worssyle, Manželce Pana Gilgihy pozustaly
 Wdowě / nacházým List geden takto zněj-
 gic:

Frater Bernardus Ordinis Sancti Francis-
 ci, sacrarum literarum per Bohemiam Lector,
 dignissimi Patris Minister Vicarius & custos
 Lithomirzicensis, Guardianus Kadensis, una cū
 omnibus totius Conuentus Fratibus unanimi
 consensu tenore praesentium literarum attesta-

mur, že Drozený a Statečný Muž Linhart z Sstampachu na Cencwi-
 cých / společně s Matkau swau neymilegšy Pani Worssylau, pozustalau
 Wdowau po Panu Gilgim z Sstampachu / na odpouštění hříchůw, pro
 dosažení žiwota věčného / darowali slo a čtyrydeci Tolarůw Klášteru
 nassemu / wšak tím spůsobem: Aby na časy věčné, Panu Sstampachowi
 y Matce jeho, každého týhodne / zvláště pak w Středu, a budaucym
 gich v Oleře Swatě Anny Exequiae se spiwawali / to gest, zádušní služ-
 ba aby se konala / a při Mšy Bratrůw Kláštera gmenowaného, aby Mo-
 dlicby se dali za Pana Gilgihy z Sstampachu Dussy / za Dussy Pani Doroty
 Manželky jeho milý / za Dussy Jana Hoffmana, kterýž byli Manželo-
 wé gmenowané Pani Worssily / za Dussy Gindricha z Raytenpachu a
 Markety Manželky jeho Rodičůw Worssyli Sstampachowé w Kryštin
 Pánu zesnulých. A gestližby také gmenowaný Linhart Sstampach, a
 neb Marketa Manželka jeho, a budaucy gich z toho swěta sešli / aby ta-
 ké při té Mšy za Duse gich Modlicby se obětowali / a každého Roku w
 Kostě wšickni Bratři Kláštera gmenowaného zádušní službu a Requiem
 aby spiwali / to k tomu přidawagie: Gestližby tomu žádost nevcinili,
 aby Linhart a Asinus z Sstampachu Bratři neb Potomkové gich, aneb
 kterýkoli Listu toho wkažatel plnau moc měl odnjiti wšedky Penize ty Bra-
 trům gmenowaného Kláštera / k čemuž y wšickni Bratři Kláštera toho
 powolili, a Klášterni Pečet k tomu na swědomi přistěnauti dopustili k
 Listu tomu / genž gest dán Leta 1512.

W Leta Wáně 1537. wznikla rozepře mezi Pa-
 nem Sstossim, a Panem Janem Planěnarem z Rhynyspergtu, spůsobem
 tím: Že Pan Sstos z Katnic, gšau pro wzácnost Rodu staročestného
 Zrabatům y Panům mnohým předložen / čel Planěnarowi z váceného

ti a nepřijmē: Ty negšy z těch Planěnarůw, kterýž gšau w Kragi Loter-
 škém / neb gšy nowý Zeman. Na čez genu odpověděl Planěnar: A ty
 také negšy starý / ale nowý Pán. Přisla ta wěc až ku Práwu / pročez od
 Krále Ferdynanda Swatě paměti w té mšce rozeznáni byli a spokogent.
 K tomu Komisařowé nariženi byli: Jan staršý z Wartemberka na Stras-
 tonických, Teywysšý Mistr Přeworstwý w Králowstwý Cieském / Hendrych
 Planšý z Ziberta / Petressin z Ryžemberka a na Staré, Maršalek Dworu
 Králowského, a Králowé Podkomorý w Králowstwý Cieském / Giti Gerz-
 dorff a na Žirči, Heytman Hradu Pražského: A k těm nariženým od Ge-
 ho milosti Králowské Komisařům od obau stran přátele přidáni / Gind-
 rich Swatě Řijmiské Řijše Purgrabe w Missni / Zrabě z Hartenstegna /
 a Pan z Plawna a na Andelské Hoře / Gindrich Bert z Dubé a z Lippého /
 Jaroslav neymladšý z Sselbergka a z Kosti / Wylim z Wickowa a na
 Čimburgku / zc.

Tu tehdy rozepři, která se stala mezi Drozeným Pánem / Panem Ja-
 nem Sstossim z Katnic a na Ziboticých / a Drozeným a Statečným Kyrj-
 řem pasowaným Panem Janem Planěnarem z Rhynyspergtu a na Wla-
 dislawě / nepřemožený Řijše a Pán / Pan Ferdynand Řijmiský, Vberšý,
 Cieský / zc. Král / zc. společně s Raddami swými wyslissew / a psaný yako y
 Zialobu stran, co gest gedna strana sobě do druhé řečowala / y také důwody
 a Swědomý dostatečná s welkau pilností wvažiw / takowý Nález Geho
 milosti Králowské s Raddami swými učiniti ráčil: Žatož Pan Jan Sstos
 od Saudu Margrabstwý Morawského dostatečně swědomý přinesl, a wka-
 zal ex utroq parente že Pánem gest / tolikéž Jan staročestný Planěnar, osm
 Sstřuw swých po Dědech a Pradědech wložal / tolikéž y činy wzácné a zmu-
 žilé rozlčnými Prywilizmi / nahrobnými spisy předložil / y to že gest z těch
 Planěnarůw, kterýž se pišší z Rhynyspergtu, w Kragi Loterškém ležící /
 řádně po těch wšedch Sstřich possel: Vznawati ráčime / že obadwa staro-
 řitnosti Rodu honosy: i se mohau. Pročez wšelikau nepřážen, která se
 mezi nimi zběhla, wspotogugenie / a to společně s Raddami nassemi zaw-
 ráme / aby od řádného, tegně ani zgevně, takowý nenáležitý nářkowé /
 z strany wzácnosti Rodu, žádným se spůsobem nedali / yaki to wšed obšyr-
 něgi doloženo gest w Nálezu tom, který se spatřuge we Dších na Žánku
 Pražském / při Leta 1537. pod Pečetí Burjana Medka z Waldeka Misto
 Pisare Králowstwý Cieského.

Leta Wáně 1526. na den swatého Jana Křti-
 tele v Mohuče když a Cysárem Tureckým Wognu wedi Král Ludwik V.
 beršý a Cieský, y na té Wogně zahynul / zagat byl od Pohanůw Walentin
 Gilgý z Sstampachu, a do Turek zahnan / kdež za dlouhý čas přebýwal / y
 tam sobě wzal Ženu Turkyni, s kteráž y Potomky splodil. Času pak přis-
 ležitěho wšel s welkým nebezpečenstwým zdrami swého / a do Czech se zase
 na wrátil: Wšak nic méně rozmlawagie s Přátely swými placiwé / na
 Ženu swau Turkyni / pro gegi welkau Lásku, Cenoř a wěrnost / kteráž k ně-
 mu prokazowala, začastě spomynal: Potom se zase w Czechách oženil, a
 wšel na Libausšy / mnohými ranami, kteráž na Plecech y na Čele měl, když
 proti Pohanům bogowal, slawný. Pochowan w Kostele w Čáchwicých
 w Kragi Ziateckém.

List Krále Ludwika w pamět bwožuge Job-

issa Globnaraz Globen a na Pochlowicých/ genz byl Streyc Panu Esiam pachow/ a odpowědně anhlawu Koruny Cjcké/ pro zapalenj Statku w Pochlowicých/ kterz je genu stalo přičinay Pana Mikulasse Zraběte Esia ka z Pasawu/ Pana na Weystychen a Falknowé / tdež mnohstwu welmi starých paměť/ znamenitých Prywilegij a Magestátow / yaki Globnarum tak také Panum Stampachum a Plantnarum swědčejch sbořelo. W tře remižo Listu Geho milosti Kralowstá, wsecky nesnáze a nepřatelstwu mezi týmž Jobstem Globnarom a Korunau Cjckau rownati, zdwyhati a mecti gest ráčil/ tak že genu Jobstowi Globnarowi to wse, poctivosti/ dobrému chowánj, a gmenu gehu dobrému k žádné vgně a vblženj býti nemá, a nemije / y akož pak genu dotčenému Globnarowi List kterýmž byl odpowědel Koruně Cjcké, k rukám gehu wlastnjm zase edowzdan byl/ a genu nadeo wexse od Geho milosti Kralowstá 1000. Kopmissen: tdyby gehu Geho milosti Kralowstá w Službách potřebowati ráčil/ Pstalluniku poroco leno gest bylo/ tak yaki se z Listu genu Globnarowi od Geho milosti Kralowstá na to daného/ a we Dčj Zemské wloženého/ kteréhož Datum w Pras ze na den památky St Lukáše/ Lěta 1522. obšyrněgi porozumj.

Gmenowaného Jobsta Syn Albrecht Globnar z Globen/ tčem Cysar tům a Kralům Cjckým byw Hextmanem Geho milosti Cysarstá na Lotte a potom w Joachymstálu platně slaužil, as dobrau slawau se chwal.

Jan Globnar Strege Panu Stampachum, ganc na Wogré, tdyž Rnjze Wirtmbersté w Tyrolantu Město ře: čené Wendel oblehlo, Jendrychem/ Praporce sobě swěceného žádným spů sobem nepřjeli odnjti nedal/ nýbrž wznáwage, že gináčenelze včimeti, Pra porcem se obročil/ a tak Městem probodený padl a umřel.

List Krale Ferdynanda Vherstého a Cjcké ho/ zč. s podpisem Ruky wlastnj Geho milosti Kralowstá/ Sstěpana Globnara z Globen/ Strege Panu Stampachum/ předstjragjce gehu hrdinstě stěky/ připomjná takto:

Hisc publicis attestamur & fatemur literis, omnibusq; & singulis notū facimus, quod feruitia fidelia, grata & diuturna, quae nobis Nobilis & strenuus noster fidelis dilectus, Stephanus de Globen, in bello atq; in re militari, alijsq; in rebus grauissimis praestitit, & hac in re fortiter se gessit, quod olim in strage Alberti Marchionis Brandenburgensis ante Ciuitatem quae Schweinfurt nominatur, uno die propria manu tres Vexilliferos unā cum Vexillis strauit, & Captiuos secum adduxit, quemadmodum ista Vexilla unā cum alijs nobis tradita sunt, benignē & clementer considerantes, sibiq; recom pensam facere volentes, propter res honeste & fortiter gestas, & propter promissiones nobis ab illo factas, se in posterum non minus quam antea ab ipso factum est, quantum sine Valetudinis iactura fieri posset, omnia quacuncq; saluti & dignitati nostrae Regiae conducere arbitraretur, summo studio & diligentia esse facturum, & propter gratiam, qua & alij ad huiusmodi facta heroica alliciantur, &c. Datum na Zámku Pražském osmého dne Měsíce Dubna/ Lěta Páně 1557.

List Girjho Zraběte z Helffensstegna / swo bodn ho Pana Gundelfingenstého, a Raddy Krale Rijnstého, nad Wog stem Teywysstého Hextmana/ tdyž Cysari w Sedmihradstě Zemi s Wog stem slaužil/ Engelharta Globnara/ Strege tčeho Panu Stampachum

wychwal.

wychwaluge welmi pro gehu znaužile a hrdinstě činy / a ten Globnar byl w gehu Wogstě na ten čas pod Prapocem Stadyny. Datum w Zaima burka, šestého dne Měsíce Maje, Lěta Páně 1553.

Tento Engelhart Globnar / genz gestě žiw byl tdyž gsem tu Rihu spisowal / tčem Cysarum na Wognách slaužil / Cysari Karlovi Pátému in bello Schmalkaldico w Lětu Páně 1547. Krali Ferdynan dowi w Sedmihradstě Zemi, w Lětu Páně 1553. na kterěžto Wogně byl s čyrmi ginými Globnary, a s čyrmi Stampachy / z nichžto tam tři ži stali, a Cysari Maximilianowi w Vhřich, w Lětu 1566. tdež byl s Zra běte Ssebestjana, Sslyka, slawoně paměti, Leytenamptem.

Páni Plantnarowé w Zrcadle Morawském dosti obšyrně se připomenuli / wlastnj Strege come nahoře gmenowaných Globnarůw z Globen/ a Panu Stampachum z Stampachu / wssak y tuto zmjnknu o nich včiniti nepominu.

Widěl gsem List na Bargaméně psaný swědčej Panu Oswaldowi Plantnarowi na Gottiggau / kterj n gaty plat darowal k Kostelu Ssenffichtstestjmu na wěcnost, yaki o tom wypras wuge List dotčený obšyrněgi pod gehu Pečetj / k kterémž přiwěsł Pečet y Dčkan Krage Loketstého. Stalo se Lěta Páně 1422. w Tiedeli tře ranj se spjwá Circumdederunt me.

Giný List tolikěž na Bargaméně psaný, w pamět wwozuge Pana Jana na Plantnara, k kterémž on Pečet přiwěsł na žádost Jana Tysle z Taltre/ tdyž prodawal částku Zboj swého řečeného Mlkau. Stalo se Lěta 1441. den S. Panny Kateriny.

Při Lětu Páně 1444. nacházým pamětku o Panu Oswaldowi Plantnarowi na Pírku wegě gmenowaném, kterémž dwa Bratrj z Rodu slowe Grasowé / dvě Lidj osedlých poddaných swých / kterj gsau oni

Grasowé w Milykawě w drjenz byli prodali/ yaki se dostatečně wyrozumj waz Listu na to daného pod pečetmi gich / k němužto také Jobst Globnar Pečet swau přiwěsł. Stalo se Lěta yaki nahoře w Středu po S. Wtardu.

Ramenowé Zrobnj w Kraginách tčch w kterýchž tito Páni zdawna bydleli až posawad se spatjngj / w Kostelech sfarnych, yako w Kláštere Města Chba, Těmecký Egr, Bosáčkém před welkým Oleářem gest Ramen a Tabule nad njm s Textem takowým: Hoc in loco sepultus est Hans a Kager, qui vitam cum morte commutauit Anno Christi 1462. die Mercurij ante festum Palmarum, cujus anima sit in benedictione.

Predaleto odtud na Zdinapsáno stogj Epitaphi um toto:

Anno 1554. in die Ioachimi pie & placide in Christo obdormiuit Nobilis & strenuus Ioachim a Stampach cujus ossa sub hoc quiescunt lapide: pri

tom Osoba kleč v celém Krysu, a nad ný napsáno: Deus propitius esto mihi misero peccatori. Medaleto odeud nachází se gedem Crucifix, pod tmi E. B. Paníw Sstampachů. Na gínem nýsse nachází se v tmiž Kláštěe z Bosáckém Tabule přewelmistara/ na ný Erb Paníw Sstampachů tak je nic Textu na ný čísti se nemůie / a žádný nepamětuje kdy kterého Léta/ od kterého Sstampacha, taková Tabule do tohož Kláštěra dána gest byla/ kteraužto Tabuli Jarákové pilně oštyhati pečují.

Léta Bane 1554. w Vhřích
na Wogně tti z Rodu Paníw Sstampachů
brdinský s Pohany bogugie, zahynuli/ Syno-
wé Wolffganza Sstampacha z Sstampachu
a na Beršeticých kterýžto Státek nýný w dr-
žení má Ondřej Sstie hrabě z Pasaunu.

Neystarší mež nými Adam
z Sstampachu in polirema clade Schweinfur-
denli cecidit.

Bratr geho Joachym z Sstampachu w Leženi před Místem Ssweinf-
furt řečeném též se roznenohl / y wezen byl do Místá Chba, a tam umřel
y pochován.

Třetí Bratr Mikuláš z Sstampachu genž byl do Leženi před Místem
Ssweinfurt gel, chýje Bratry své narostlými od Služebnyla vlastni, ho
po zadu proštělen / a umřel.

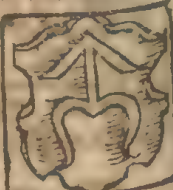
Cit vrtý Bratr Kryštof Sstampach, w Létu Bane 1553. w Sedmí
hradské Zemi zahynul.

Mnohé gíné a wzáctné paněti o tom Rodu a Erbu Paníw Sstamp-
chůw se spatčují: kterýž wedle znění starodávných spisůw rozličné Státky
a Zámky w Kragi Loketském držowali / gniemowice, Rhyngspert Město a
Zámek/ Starý Zámek/ Kageru/ Sstampach/ Cetlyc/ Premlowice/ Sstanka/
Secmansgryn/ Kudycgryn/ Sstern/ Deosa/ Ssentelint, Ebner etterice, Pe-
lum/ Telbic/ Sstok/ Telč/ Ottonowice/ Rychenperk/ Luk, Kessance. Tři-
M. Powice/ Beršeticé/ Albryce/ Gessing/ Trupa. Kopečau/ a gíné Státky
a Wesnice wýcegi nachází se obzwláštěn že gšau Páni Sstampachowé spo-
lu s Dány Zýserly z Chodůw/ welký byl Státek w Krage Loketském ho za sta-
rých Lét w držení b. li.

Welká wzáctnost Erbu a Rodu tohoto spatčiti a porozuměti se n. u. e.
y z wneffeného spřiznění kteréz se stalo s Rodem morawským. tak Staw
Panského, tak Stawu Rytýřského / tak w Slézku, w Kragi
žetstwy Oppawském / tak w Morawě, y w toince Králow-
stwy Čest. m. coť wse nýný se doloží.

Neyprwé tehdy spřiznili se Páni Planknarowé s Dány
Sedlmckými z Choltie Stawu Panského, kterýž s Dány
z Daubrawice gednostegneho Erbu wýmagy w Margrab-
stwy Morawském.

S Dány Dubšými z Trebomyske w Králowstwy Čes-
kém Stawu Rytýřského, kterýž magy z znamení Rytýřské
dwa Bůwolowé Rohy a při ných sstí Ruk přirozene barwy
w modrém Poli.

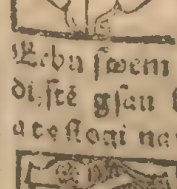

S Dány Tworkowskými Stawu Panského / kterýž rovně
takowého Erbu wýmagy jako Páni z Daubrawice / Páni
z Choltie / a Lasatowé Rytýři / gednom w tom rozdíl mery
nýný gest / že gniemowaní Páni nad Helnem nesau Pawy O.

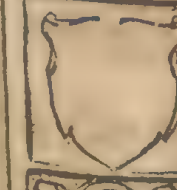
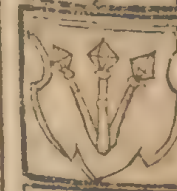
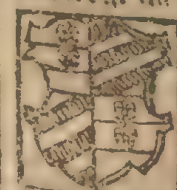

cas / Páni pak Tworkowský z Krawar Křídlo
Orlicy a w něm dwanácte Srdce.

S Dány Gosslowými/ kterýž magy w Sstýtu swém půl
býle Parmy na čerweném, a půl černé na býlém Poli.

S Dány Sstegлары z Sstýlanu / kterýž w
Erbu swém wýmagy třech Kladiv zlatých/ při ných Dáse-
di. stě gšau býlé / na wrchu gednoho Kadeho zelený Zilud-
a te stoi na třech Wřech zelených, tak že půl druhého Klad-
iwa gest na Poli čerweném, a půl druhého na
Poli býlém.

S Dány Zwolskými ze Zwole w Rytýřském Moraw-
kém, a ti magy za znamení Rytýřské Lilion

S Dány Gocemi. (dwoje rakí w drs
S Dány Tšambery, kterýž wýmagy za Erb
dwan Rohy / gednoho Selenyho a druhého
Zubrowého.

S Dány Černými Rytýři, kterýž magy w
Erbu swém tři Bůstany.

S Dány z Boselce / s Dány Krumška-
mi / s Dány z Lessan / s Dány z Drahebuzy / s
Dány Tšawogni z Dolnyho / s Dány Mra-
šským.

S Dány Gresselky kterýž wýmagy w swém
Erbu třech Kříd.

S Dány z Welké Polomé / gessio magy za
Erb Rozla býlého w Poli čerweném.

S Dány Spornagmary / kterýž magy z
namení Rytýřské: Rone býlého.

S Dány Oderskými z Lideřowa / kterýž wý-
magy w swém Sstýtu Kolo Mlýnské / Rod-
velni starodáwný a wzáctný.

S Dány Komorowskými / gichito znamení
Rytýřské gšau tři Ržety / Searostau Osawin-
kém y Kasselanem.

A s Dány Břowšými z Břowa gichito
Erb gest Srdce, plápolagický plamenem / tak ž
žreable Morawským o tom dostatečně napsáno gest.

Páni Sstampachowé a Páni Globnarowé pak a kterými
Rody tak Stawu Panského, tak Stawu Rytýřského spřiznění gšau, o tom
se dále na swém mýstě w genealogii gezich zmýně ading.

W Knihách kteréz slují Libri Exequiarum, při Ro-

želu Rhyngsperském, od Předků Rodu tohoto před nekolika Seti Lety
zanedaných / poznámenáni gšau Páni Globnarowé s gínými, vlastni
Stregowé Paníw Sstampachů, titi / gniemowiti: Wolffgang z Ka-
geru / kterýž měl Manželu Kateřinu / s nýjito splodil dwa Sny. Jaska o
Mikuláše/ Jan z Kageru, gehož byla Manžela Alibeta, měl ony Sny

geoncho, gmenem Gindricha / Ondřeg Sstampach z Rhynyspergtu / a ten měl dvě Manželky, Annu a Dorotu / s nimiž splodil Synů pět, gmeno- wice: Wacław / Jana / Mikuláš / Wolffganga, a Zyllebrandta / Jan Sstampach, kterémuž byla zasnoubena Aněžka, od níž possli čtyři Syno- wé / Wolffhart, Jan, Krystoff, a Kasspar. W týchž Knihách doloženi glau / Jan Globnar z Pochlowic / Manželku měl Anna, a Syna s ní splo- dil řečeného Kasspara / Wawřinec Globnar, a ten měl Manželku Markětu / kteráž genu porodila tři Syny, Gindricha, Jana, a Jostta.

Tuto tolík krátce genealogia a Poslupnost Rodu Panů Sstampachů se vřazuje / nebo yaki pro welmi dávnost času tak také za přičinai těch nedostawagých starých pamětí / znamenitých Prvotců a Magestatů / které yaki napřed dotčeno, šře ten Oheň, když Panu Jobstowi Globnarowi Pochlowice vyhoreli k staze přisli / a w němž ohni shoreli / toho yaki táž genealogia před tñm dále a weyse (tak také spřizněný toho Rodu ge- gsem se na ten čas doptati nemohl.

Ban Wolff Sstampach z Sstampachu / před

čtenia sty Lety w Kragi Loketském bydlel, nazwaný wúbec starý Wolff / kdeš podle Albina Planckara, a giných Stawu Rytířského, rozličné mýwal ro- zepře, z strany Gruntůwa Kolj, s Messianý Loketskými mezy nimiž smla- wa učiněná gest w Pondělí před Zromnicemi, Léta 1364. zanechal po sobě zaře Syna / gehožto gmena sem se doptati nemohl. Ten zase splodil Jana Sstampacha genž se psal z Leybyč. Týž Jan splodil zase Syna gmenem Ondřega.

Dotčený Ban Ondřeg Sstampach / měl w

držený Město y Zámek Rhynyspergtu / yakožto sobě zastavené w gisté summě od Cysáře Zygmunnda, Vheršeho a Čestého Krále / což se porozumýwa y z Listu napřed položeného / genž gest dán w Wjdmí Léta Páně 1426. w Ne- deli Iudica. Manželku měl Paní Aněžku / kteráž yatehoby Rodu byla w- děti se nemohlo / s nížto splodil Syna tehož gmena.

Tento Pan Ondřeg Sstampach, Syn Pana Ondřega Sstampacha a na Rhynyspergtu / w Letu Páně 1442. s Manželkou svou Paní Aněžkou, y gmenem wšech swých budawých, některé z swých Poddaných tau mile ště obdaril / aby Wedicowé gich obogýho pohlawy po smrti Wedicůw dediti mohli bez wšelijaké přetážky. Načez gin y List spřisobil, a Pečetj svou, tolíkěž y Pana Kunrada a Jana Sstampachů z Sstampachu vperutl / kterýž byli geho wlastnj Bratři. Zanechal Synůw pět / gmenowice Wolff- harta / Jana staršího / Jana mladšího / Krystoffa a Kasspara Sstampachy z Sstampachu: Z nichžto dva, totiž Wolffhart a Jan starší / byli Komorníky Čestého Krále / kterýž gin spolu y s Bratry gegich společně, potwrdil zástawu Krále Zygmunnda, Město a Zámek Rhynyspergt. Šalo se Léta 1460. den Swatého Lukáše.

Pro snažné služby Jana staršího Stam-

pacha, tolíkěž y Bratrůw geho / Cysář Frydřich Magestatem swým Pa- num Sstampachum Ltr gich starožitný obnowil a okrášlil / tak yaki hoře položeno gest.

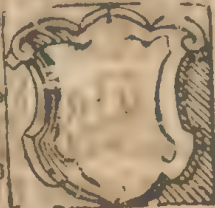
Gmenowaný Pan Jan Sstampach zanechal několik Synůw / mezy nimiž byl nejstarším Kasspar / a ten tak yako Pan Deec geho byl w držen-

Města a Zámku Rhynyspergtu / kteremužto Král Wladislaw Vheršy a Čestý, potwrdil wšeliké milosti a Listy Magestatem swým / Léta Třicého, Čtyřicého, Sedmdesátého patého.

Syn Pana Kasspara

předpowědeného / byl Gilgij z Sstampachu / genž měl w držený Stetek řečený Polum / a ten to natřdil w Měste řečeném Therman Carolině, aby se Wisse za Dasse předkuro w Panu Bohu zesnulých w Koste S. Matij Magdalény čtávala. Od toho Pana Gilgijho Sstampacha pečátek magij a we- dau téměř wšeliký Sstampachowé / kterýž- koli w Kragi Ziateckém, Lichoměřickém a Slanském bydleli: Manžel-

ky geho byli / první, Worsyla z Raytenpachu a z Foyt- landu / Dcera Pana Gindricha z Raytenpachu / kterýžto Rod starožitný gest / a pocházegý z něho / až posawad se nacha- zegý w Foytlandu pod Margrabijm Gijm Frydřichem z Ausspachu / nedaleko od Města a Zámku Slove Selb. Druhá Manželka, Paní Dorota / o níž se zmiňuje dále w Listu tom / kte- rýmž Pan Leonhart Sstampach z Sstampachu a na Oetnowicích zadusný službu nřizuge.

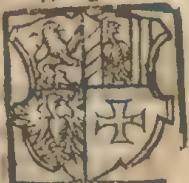
S těmi Manželtami splodil sedm Synůw / totiž Mikuláše, Leonhara, Afinsu, Gijho, Ssebestyána, Wolffa a Jeronýma.

a Markětu.

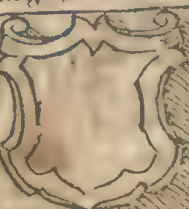
Mikuláš Sstampach, genž

byl btem na Sydle řečeném Luk, spogen byl prostředkem Stawu Maniel- šeho s dvěma Manželtami: První slava Weronika z Ro- du Hardeterůw / s nížto splodil dva Syny / Krystoffa a Wol- ffa. Druhá z Rodu Panůw Frankengrinerůw z Rhynsper- gtu / kteráž genu porodila tři Dcery / Worsylu, Mandalenu

Krystoff Sstampach gme

nowaného Mikuláše Sstampacha starší Syn / tolíkěž měl dvě Manželky / gmeno- wice: Anna z Rodu Frankengrinerůw z Rhynspergtu / od níž possli Mikuláš, Ludwigt, Ssebe- styan, Synové: Dorota, Weronika, Dcery: a Sabij- na Kfellerynown z Saren- grynu / Dceru Pana Adama

Kfellerera, od níž splozen Syn, Wolff Adam.

Adikulas Stampach prwnij Syn

Krystoffa Stampacha / wzał sobe Manjeltu Pani Marketu Varnherentku z Rodu Panu Varnherent / ati obadwa Manjela umieli bez Potomkůw.

Ludwik Stampach druhij Syn Krystoffa
Stampacha a Bratr Mikulasse Stampacha, jessel z toho Swlta nejenaty.

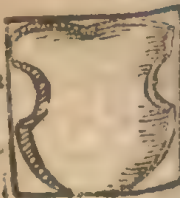
Ssebestyan Stampach třetij Syn Krysto-
ffa Stampacha a Bratr Mikulasse a Ludwika weg s dot-
čených / pogal sobe k Stawu Manjeistému Pani Mandas-
lénu Hoffmantku z Minychoboffu / která genu porodila tři
Syny / Abrahama, Krystoffa, Adama / a šest Dcer / Serenu,
Semitanu, Senobij, Tullij, Mandalénu a Annu.

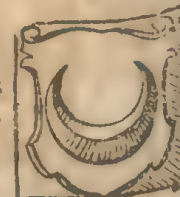
Abraham Stampach prwnij Syn Ssebesty-
ána Stampacha umiel nejenaty.

Krystoff Sta-
pach, druhij Syn Ssebestyána
Stampacha, sedenjm na hoře
nicých / Manjeltu měl Pani Ka-
teřinu z Vcheric / s nížto splodil
čtyry Syny a dvě Dcery.

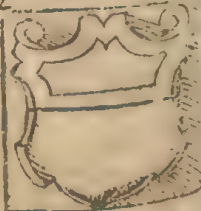

Adam Stam-
pach, třetij Syn Ssebestyána
Stampacha / byl sedenjm w
Bustkowicích: gehořto Manjeltka byla Pani Anna z Wteso-
wic, a ta genu porodila Syna Krystoffa / kterýž giž umiel, a
dwe Dcery: Mandalénu a Alžbetu / kteréž gesset siwé pozůstáwagij.

Dorota Stampachowá / na hoře gmenowa-
ného Krystoffa Stampacha prwnij Dcera / umiela w mla-
dém wku.

Druhá Dcera Weronyka téhož P. Krystoffa
Stampacha dána k Stawu Manjeistému Panu Andře-
mu z Andře.

Wolff Adam Stampach Syn weg s gmenowa-
ného Krystoffa Stampacha / s Druhau Manjeltau sploze-
ný Syn / pogal sobe Manjeltu Pani Rosynu z Rodu Fran-
kengrynerůw z Rynsspergeu / Dceru Ssebestyána Franken-
grynera na Tenissy / která porodila Dorota Prollenbo-
fferowa z Purkersdorffu / Sestra vlastnj Jana Hendrycha

Proletu

Prollenboffer z Purkersdorffu, na herjtosticých, Lukách a Lipenc, kterýz
nyng na Zboží Gebo milosti Cysařské, totiz na Římoklatě, Točnick, Zbi-
rowě a w Královském Dvoře hejzmanem gest. Ti Manjela na ten čas
gesset nemeli Dedicow.

Wolff Stampach / na ho-
ře gmenowaného Krystoffa Stampacha,
Bratr, splodil s Manjeltau swau čtyry Sy-
ny / Adama, Joachyma, Mikulasse, Bernar-
ta / a dvě Dcery / Annu a Zuzannu.

Adam Stampach / prw-
nj Syn předpowědeného Wolffa Stampach-
a / wě čtyrech Nedelích po swém Weselji w
Margrabském Bogi zahynul.

Joachym Stampach w témž taženj umiel.

Adikulas Stampach / gedare za swými Bra-
try, na cestě od swého vlastnjho slubeňka po zadu z Ručni-
ce zastřelen, jak z y na hoře oznámeno.

Bernart Stampach / čtwerth Syn
Wolffa Stampacha, wzał sobe Manjeltu Pani Marketu
Kfellerowu z Sapengrynu / s nížto Roku nedočkal.

Anna Stampachowá, Dcera Wol-
ffa Stampacha, zasnaušená byla Panu Cezymowi Mže-
towskému z Stropšic a na Mjtkowě, gest Rod starožitný.
Druhá Dcera, Zuzanna Stampachowá, w Panenské ne-
porušenosti wěk swug dokonala.

Leonhart Stampach z
Stampachu a na Ottowicých, s Manjela-
tu swau Pani Markétu Hoffmanowau
z Minychoboffu splodil čtyry Syny / Wol-
ffa, Gindricha, Gligjho, a Ludwika / a ged-
nu Dceru gmenem Kateřinu.

Wolff Stampach prw-
nj Syn, sedenjm na Libanssy /
kterěto Sydlo w Ziateckém
Kragi giž měl Manjeltu Pani Alžbetu Daupowcowau z Dau-
powa, Dceru Wáclawa Daupowce / kterýz toho času w drie-
ně byl pát Městečka Wylunow řečeného z Rodu starodáw-

njho

nijho, vjwá za znamení Rytjšké třech strychnu čerwených w bílém poli / a tu byla porodila Sutanýřka z Drahovic, kterýto Rod někdy Paní Stampachowé, Globnarowé, a Plantnarowé do svého Rodu přigali: Což jakby se dáwno stalo, pro dáwnost času není o tom paměti. Gistě patrní: gest z Magestátu gednoho / že ten Rod dosti starožitný gest a wzáctný. Měli spolu šest Synůw / Jana, Wylmá, Leonharta, Wawřince, Erharta, Mathyáše / a pět Dcer / Markétu, Kateřinu, Dorotu, Annu, a Worsšyla. Z nichžto některý jako Jan, Wylm, Wawřinec, Erhart, Kateřina, Dorota a Worsšyla w mládosti své pomřeli,

Leonharta z Stampachu na Libaussy. Go-

gendorffu, a Seliburgku / kterýto Statkové leží w Kragi Zlateckém / první Manželka byla Paní Soffie Ssmuharka z Hrochowa / Dcera dobré paměti Pana Bryčého Ssmuhare z Hrochowa / na ten čas seděním na Běsých a Kralu / p'ch / kterýto Rod starožitný gest / z něhožto dva pocházejí w Létu Páně 1319. pro své hrdinské činy od Krále Ludvíka na Rytjšké posawáni gsau / jakž o tom hástet w Listu Kronice své obšyrněgi 292. wyprauge / s tau on splodil Synůw pět / gmenowitě, Mikuláše, Wolffa, Jana Rarcharta, Bohuslawu, Jaroslawa / a Dcery dvě, Barboru a Alibetu. Druhá Manželka toho Pana Leonharta Stampacha, Paní Kateřina z Sfertic, někdy pozůstala Wdowa po Panu Jaroslavowi Ssmuharowi z Hrochowa (s nímž on Pan Jaroslav Ssmuhar Dceru splodil Annu Marygi / kteráž dána byla w Stav Manželský Panu Bernhartowi Elšnicowi z Elšnic a na Kobylnicích který z Rodu starožitného gest / s tau Paní Kateřina z Sfertic on Pan Linhart Stampach splodil osin Synůw / dva Leonharty, tři Mathyáše, Jana Gindricha, a dva Krystoffy / a Dcery tyto / Alibetu, Kateřinu, Dorotu, a Lidmilla. Osmi gich umřelo, gmenowitě, Mikuláš, Wolff, Bohuslaw, dva Mathyášowé, Leonhart a dva Krystoffowé.

Co se tkne Rodu Panůw z Sfertwic / staro-

dáwný gest, a w Prusích slawný. Nebo Stregcowé dotčené Paní Kateřiny, Lidé wznessený a slawný až posawád tam b'edlegý / jako gedem seděním gest na Rysenburtu / druhý na Pectendorffu, a třetý w Pasenbarnu / z nichžto také pocházející gedem byl Mundšenkem slawné paměti stareho Kurffirsta Saského Augusta.

Vředpowědění Mikuláše Stampach z

Stampachu, w Dřích několik Let, dostawšy se naposledy na Pewnost Vgwar / proti auhlawnému Nepříteli wšeho Křesťanstwa potřebowati se dal / a mage čas k tomu přijhodný, wyprawil se s Panem Janem z Mollatu, jakožto Panem Orátorem Geho milosti Cýsařské, do Konstantynopole / odkudž wyslán byl na Posstě k Cýsaři Rudolffowi toho gména druhému od Pana Bartholoméje Dece, jakožto Geho milosti Cýsařské druhého Orátora do Prahy. Kdež očekáwage čtrnácte dnů toliko / w tom krátkém čase Pana Otce svého nawštjwil, a hned poroně s po-

woleným

woleným geho záje spatřením na Posstě od Geho milosti Cýsařské do Konstantynopole wyprawen. Když tehdy přigel do Konstantynopole w dobrém zdawu / Panu Orátorowi měcy wřijzené předložil / gsa wždy toho au nyl, jakož to odgydégie od svých Přátel niluwil / že chce prosťedem lastaweho šfeditu Pana Orátora s dobrým Towaryštwem Boží Hrob a gina myšta Swata spatřiti / ale ginače se widělo Panu Bohu, který ho pro šfeditu časné Smrti, kteráž genu přišli z Morní bolsti, z tohoto Swata pomolati ráčil. Všul welnu lehee / a pochowan tu w Konstantynopoli, na místě k tomu od Pohanůw Křesťanským lidem, který s Panem Orátorem tam býwali, propugčením / a šdij na půi druheho Lošte wyřokau ocočením, s poručením Pana Orátora. Stalo se Léta Páně 1590. sedmého dne Měsíce Srpna.

Dwa dni před tím, to gest 5. dne Měsíce Srpna / Bratr Geho wlastnj Wolff umřel w Karolstadté Pewnosti tohož také Roku.

Jan Van Wolff Stampach,

pod Panem z Averspartu, Těwřšim, při hrancích Charwáštých, a w Pewnosti Karolstadté slawil, proti auhlawnému Nepříteli Turku Bogugye chwalitebně / jakž je to z Listu k Panu Dcey geho od Těwřšij ho psaném, Léta 1590, pátého dne Měsíce Srpna porozumjwá / w němžto Smrti geho šrdečně lituge, a o ctném geho chowání wyprauge: O němž zmjnkau také činj chwalitebnau Listy Pana Wolffa Grabce z Turnu, při němž prwé nežli gest se na Pewnost Karolstadtau dostal / w Službě byl / w němžto dotčené Grabce z Turnu Pana Dcey geho oznamuge / že gest gey w času potřeby poněwzaložil, došladagie / že nad ním Ruku držeti chce, tak jakoby geho wlastnj Sen byl / zwlašťe poněwadž wzáwá z geho ctných skutkůw, a z předšwzetj chwalitebného, že někdy wšemi Přátelům svým bude štiwé a ku potřebě / jakž tž Listowé, kterýmž Datum na Lesbochu, prvnímu 3. dne Měsíce Dnora. Druhému 16. dne Měsíce Čerwence, a Třetímu 15. dne Měsíce Řijgna / wšše Léta 1590. to s jebau dale přínášegý. Ale neminul dlaný čas, a on umřel, jakž oznameno, a nadgi té znanenité, kteráž s ním wšfědni měli, tím prostředkem konec učiněn. Pochowan špřibem Rytjškým w Kostelicku geduom nedařko od Wobnáce / poněwadž na ten čas w Karolstadu Kostela wyřaweného nebylo / kdež ymnohých Panůw a Rytjůw Těla pochowána gsau.

Jan Rychart Stampach

z Stampachu / snaje se wedle obyčje Předtím řyč o gméno slawné, a spatřenj Krajin cýřch / za času mládosti své / neyprwé Léta Páně 1591. s Panem šfeditem z Křewic / Raddau Cýsaře Rudolffa toho gména druhého, do Konstantynopole se wyprawil s machými ginyými Paný a Rytj / gmenowitě, s Ondřegem šeffinanem / šfitekem Leopoldem z Landam / šfiparem

Křewi

Kretwicem Seregem Legáta Kretwice, a s Frydrychem z Malowic: při nichžto byli, Gebhart Wylm Welcer, Jan Maršalek, Jan Hendrych z Krosswic, Albrecht z Tena, Jan Urban Strynglheymer, Jan Leonhart z Oberhaymu, Kasspar z Hochfirštu, Hendrych z Sireinic, Smil Zahradský, Franc Gurtowic, Jan Pertolt, Jan Selcer, Jan Kapl, Gijřek Keythar, Eustachius z Pranku, Gijřek Lessort, Wolff Adam Prýkl, Jan z Malowic, Jan Wylm Maratský, Doktor Kunrad Pretorius, a Kntě Jan z Winoře, Bratr Arcydekan Pražského Kntě Adama, kterýž umřel Léta Páně 1599. a giných wjcegi.

Obrátil se potomně spátkem s Panem Bartholomégem Petcem, který tam byl prwe Legátem / na gehořto mýsto přigel dotčený Pan Kretwic. A když odgeti měl Petcz / Sultán podle obyčeje, šest Oděwůw zlatýchlawových wydati peručil, w nichžby genu Waleystowali: Panu Petcowi prwnj Oděw dán / druhý Achacyusowi z Sonperku / třetj Klauzowu / čwrtj Krystoffowi z Sich / pátj Janowi Ludwikowi z Giten / a šestj dotčenému Sstampachowi Janowi Keychartowi / a ti wšykni gešstě s ginými desjti, na žádost Panůw Orátorůw, do petoge Sultána wěho wpuštěni / a geden každý z nich po gednem od dmuu Czassu za Kuce weden až k Sultánowi / a když padl před ním na Kolena, Oděw geho poljbil, a prawý Kufár z zubům přičinil / a tu hned zase na spět, gdauc s ním naspátek, geden každý wpyweden.

Nedlanho potom Pan Petcz wygel z Konstantynopole, a s ním wpyw pravil se naspět Jan Keychart z Sstampachu, saki doloženo / a pebyw malý čas w Rakaujch / nawrátil se k Otci swému Leonhartowi Sstampachowi z Sstampachu. Na tu gžjdu on se wypravil s Kretwicem křz sfedrowání Pana Dawida Vngnoda / kterýž geý Legatowi kommit dyrowal.

Gsauc gešstě w Konstantynopoli / Zrob Bratra swěho Mikuláše Sstampacha, geni byl tam umřel, saki oznámeno / při Zlawě Karanem Alabastrovým přikryti dal / a na něm Ramenikowi Tureckému Erb geho wytesati peručil, s Textem takowým:

Léta Páně 1590. sedmého dne Měsíce Srpna umřel Drozený Wládek Mikuláš z Sstampachu w Konstantynopoli / a tu pochován gešst nad gehořto Duffý Pán Bůh rač se smilowati. Byl dotčený Jan Keychart Sstampach Mladenc welmi wtipný / a ke wšsem sprawam heroytřím spůsobný / na ten čas gešstě Manželky neměl.

W Létu pak 1593. mace spráwu o tom, že Cysar Rudolf do Moskwy Legáta swěho Mikuláše Warkoč z Tlobšyc wyprawowal, do Czech přigel / a wedle gmenowaného Legáta s ginými mnohými, spowolenjm tchož, do Moskwy gel. Tam byl wděně přigat Legát Cysarský / kteréhož když spatřil wylsaný proti němu od Moskowského, řekl: Segmi Klobauk twjg / nebo já mám při sobě slovo Knjzete mého. Odpowědel Warkoč: A já mám při sobě slovo Pána mého / Cysare wšeho Křestianstwa. Protokol segmi ty napřed. Na čej on zase dš, sako s hñewem: Wjmi že máš slovo při sobě Cysare Pána twěho / ale ne te mně? Ji pak mám slovo při sobě od přeswětného a welikého Cžara swěho k tobě. Proč segmi Klobauk prwe. A šnal Warkoč Klobauk / zč. Když mu dána Audyency / weliký Kntě Moskowský nexprowe se tázal Warkoč: Zdalž wygjděgje z Kragin tčhto, Pána swěho w dobřem zdrawj zanechal? Což když mu oznámil / že zdráw byl toho času.

teři: Je geý chce Chlebem swým milostiwě obdariti: potomně Presentowání byli darowé gmenem Cysarským, totiz dwe Tladobě z Křistálu wyřezané / z nichžto na gedné byli tyto Litery. W. H. Y. B. kterej wyznamenawali tyto Těmecké slova: Wie Heil ist Brüderschaft / to gešst: Dat swata wěc gešst Bratrstwi a swornost. Warkoč gmenem swým darewal Dmýwadlo Scribrné s Medenicý pozlacenau / Syn gebo Keyřst šjbrný Mistrůvský wčiněný / Krystoff Durub Kuchnicý Scribrni wyladání s Taulcem pozlaceným / Gindich z Waldstegna presentowal dar totiz w ffuřale dřewěnně Hawyřský Důl na kterémž belá Růda zlatá a šjbrná Ji Keychart Sšlápach z Sšlápachu Koffit z Keti Kesti natledně spůsoběný / a Keymund Ottmanna Koffit a Křic z Jaspisu eč. Na wrátil se zas sfiasně w Létu 1594. přebe dne Měsíce Března.

Jaroslav Sstampach z Sstampachu s powolenjm Otce swěho, tolikéž y z Radoy Drozeného a Statečného Kytje Mačhysse Sstampacha, w Létu Páně 1589 do Vber se wypravil k Michalowi Karlowi na Karoli / zstawsj w něho několič Lét w službě / potom se dostal do Rossie, a při začátku Wegny, kteráž wyzdowjena bola od Turků wproti Cysari Křestianskému Rudolffowi to gmená druhe / postil se w edlé Wogška Křestianského do Delnjch Kragin Vberšských / w nichžto zdalž zahynul, čli něčá gina se obrátil, nic se o něm na ten čas wěditi nemehle.

Jan Gindich Sstampach byl tehdaž w Strasburgu na Včeni. Mačhysa a Leonhart Sstampachowé / na ten čas w Boleslawi pozustawali při Včeni.

Dwe z Dcer nahore gmenowaného Leonharta Sstampacha umřeli, totiz Alžběta a Dorota.

Barbora pak Léta Páně 1584 dána w Staw Manželstý, Panu Krazymowi Kazickému ze Wchynic / kteráž genu porodila tři Syny: Petra, Leonharta a Jana Keycharta: prwni dva umřeli a poslední gij umřelý z žiwota Matky wyšel / a Dcery dwe: Zoffigi a Alžběta, kterej na ten čas jiwé pozustawali.

Alžběta Sstampachowá Dcera Leonharta Sstampacha / tehdaž w Panenském Stawu trwala.

Kateřina třetí Dcera Leonharta Sstampacha Léta Páně 1593. zašnaubená gešst Panu Bryckymu Ssmuharowiz Grochowa na Krelopě a Harssenicých kteřimž porodila dwe Dcery / Kateřinu a Alžbětu, kterájto poslední gij umřela.

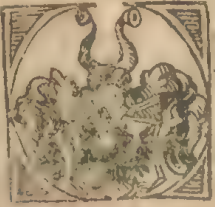
Lidmilla Sstampachowá čwrtá Dcera Pana Leonharta w Panenském Stawu pozustawala.

Drozený a Statečný Kytjř W. Mačhysa Sstampach z Sstampachu na Srbci, Kornhauze a Přerubenicých / kterej Statekové w Kragi Slanském ležj, gehořto snažnosti, prácy, a welkaw beditelivosti, kteranz gšem ode Pána w tyto přjčiny w skutku poznal, tčto sebrání z rozličných Kragůw o Erbu a Rodu Předku gehodo Kuf mých podáno, byl Pán zběhlý w mnohých wčech nebo z mladošst w rozličných Kraginách býwal. Rako nexprowe w Wlastě Zemi při Drozeným P. P. Aureliuszowi Gregozowi Razymjra Welké Knjzete Florentského Teyne Rado

de, hledie temuz Panu Gregozovi na službu, k němuž se sředručkem ged-
noho Pana z Wolkensteyna, gení byl v Ferdynanda Arcyknížeti Rakau
ského Vaculati münere obdařen, dostal. S kterýmžto Panem svým Gre-
gozem na Poště z Bolony do Leona, do Frankreychu se dostal/ při na-
vrácení geho do Florency zase sředručkem téhož Gregoza s gedním Wlas-
chem gmenem Singnor Iohau Muntagut který od Welského Knížete Flo-
rentského na Poště wypraven byl, do Říma, odtad do Neápoli se pro-
gel / po nawrácení geho do Florency zase odtad s tými Panem Gregozem
tdež gest týž Gregoz od Knížete Florentského s třetíma Tisícem rybných
Wogátům Cysari Maximilianovi napomoc proti Turku, gsauce nad tím
Wogátům Teywyským/ w Létu Páně 1566. poslán byl do Vher se wy-
pravit, tdež gest swýho vlastního Bratra Linharta Sstampacha z Ssta-
pachu a mnoho jiných příbuzných w tom Wogátu Cysarském před Mě-
stem Řábem zastal. Gmenovaný Pán geho Gregozy byl v veliké lásce
Velikého Knížete Florentského Kazymira, kteréhož on w znamenitých
správách potřeboval. Rod ten we Wlassych welmi gest slavný z ně-
hosto byl gedem Kardinálem Pán wysece věčný, kteréhož Benatčané tdyž
k Cysari Tureckému gel do Konstantynopole od Krále Frantiska wysla-
ny, na cestě zamordowali / z kteréhož přejití powstala Wálka mezi Frá-
cauzy a Benatčany. Gsauce tehdy gmenovaný Pán Mathyáš w cizích
Kraginách, s nemalým prospěchem mládosti své. Nawrátil se se
do Cech/ potom po nedlaubém čase s Panem Hendrychem Sstampachem
z Sstampachu na Hostiwicích, Teywyským nad Drabaney Arcyknížeti
Rakauského / kterémužto on Domu z mládosti až do let starých slaužil /
pročes yslusšau Provizij opatřen byl / tak y do Říše, tdež gsau některá
Města/ předně Švýburt in priscouia Arcyknížeti Ferdynandovi / přigew-
šy sám Arcyknížeti sám osobně s několika Sty Koňmi, slibowali / a od-
tad dále do Říše se gest progel / odkud nawrátil se zase do Wlassi-
swe, po několika letech pogal sobě Manželku Pani Ewu

z Keychu a na Srbci, sništo žádného potomka nesplodil.
Marta gegi byla Markéta Rechenbergerowa z Rechenber-
ka, a Pan Otec Gerrich z Keychu seděním
na Srbci / který byl v Božho hrobu, a
w bierce w Vhřích s Kralem Ludwíkem.

Do gegi smrti wgal sobě druhau Manželku, totiž Droze-
nanu Pani Pani Barboru Sflechticnu Rozenau zasy-
steynsku z Lobkovic, Dceru Pana Bohuslawu Felixa

zasysteynského z Lobkovic na Ljetowě,
Chomutowě, a Felixpurku etc. G. M. C.
Raddy / y Teywyského Komorníka w
Království Českém, od Kněžny Marké-
ty z Plawna splozenau / Bába gegi byla
Kněžna z Anhaltu, vlastní Sestra Knížete
Wolffa z Anhaltu, a Děd gegi po Matce
byl Gindrich Kníže z Plawna. Markéta
Sstampachowa předpověděných Leonhar-
ta Mathyáše z Sstampachu Sestra, dána
w Staw Mělský p. Jowowi Berbisdor-
ffowi z Berbisdorffu / sništo on splodil
Syna Ssebestyána, který w Tydlantě za-

hy m. a Dceru Alžbětu, která pogal k Měls: Bernart z Sicu a na Kyřich.

W Kl:

W Klásterě Radanském nacházeji se Rame-
nowé hrobni, a textové na nich wyryti gsau takowí:

Na prvním Kamenu / Léta Páně 1522. ten Čtvrtý po
Božím Narození, umřel Drožený a Statečný Kytň Leonhart Sstam-
pach z Sstampachu, a tu pochován gest.

**Na druhém Kamenu wyrytá gsau slova tato den Nalezee-
ní Božho Kříže/ vsnula w Pánu Bohu Drožená Pani Markéta Hoffma-
nowá/ Pana Leonharta Sstampacha Manželka w Létu Páně 1532.**

W Čachwicích w Koste le nachá-

ze se Kámen hrobni a na něm Text tento:

Léta Páně 1553. dwadecátého třetího dne Měsíce Led-
na, umřel Drožený a Statečný Kytň pan Wolff Sstam-
pach z Sstampachu/ gemužto Pán Bůh buď milostiw.

W Kralopškém Koste le gest Kámen, a na něm

čte se Text tento:

Léta Páně 1597. třináctého dne Měsíce Praence, vsnula w Krystu
Pánu/ Drožená a ctá Pani Alžběta z Daupowa/ Manželka Pana Wol-
ffa Sstampacha z Sstampachu a na Libausy, a po něm pozůstala Wdo-
wa / která Pán Bůh rač dáti lehké odpčinutí.

Gindrich Sstampach z Sstampachu a na

Trosenicích, zanechal tři Syny / Leopolda, Gířhe, Joachyma, a g'dnu
Dceru gmenem Barboru. Leopolt w Cechách umřel. Joachym od
gednoho Freymudta na Loji nenáležite proboden / kterážto wěc potom
t sandu gest přisla. Gíř slauie w Tydlantu pod Panem Gířm Wylimě
z Berbisdorffu Teywyským Lextenancem, zahynul Léta 1570. Ten m. d. c.
Mělský/ gedna z Rodu Panů z Daupowa, a druhau z
Rodu Ssmuharůw, a s žádnau neměl Dědicůw. Bar-
bora Sestra gmenovaných Sstampachůw a Dcera Gín-
dich: Sstampacha dána w Staw Mělský Dawidowi
Hofferowi z Lobenssteyna a na Sychlawě.

Gilgý třetí Bratr měl Manželku Turkyni / která po
gal w Turech gsau Wěznem w Turech, a smy Potomky splodil.
Nawrátil se pak z Turek / pogal sobě druhau Manje-
lu, totiž Annu Helenu z Rémentu sništo umřel bez Po-
tomkůw / gichžto obaudran Těla pochovaná gsau w
Čachwicích w Koste le w Kragi Ziateckém, yatož se tam
y Kámen hrobni nacházy s tímto textem:

Léta Páně 1540. ten den před Swatým Martinem
umřela Drožená Pani Anna Helena z Rémentu, Manželka Droženého
Pana Gilgého Sstampacha která tucto pochovaná gest.

Ludwíř Sstampach z Sstampachu, čtvrtý

Bratr byl bytem na Trosenicích kterýžto Statek w Kragi Ziateckém leží s
Pani Dorotau z Daupowa Mělskou swau, splodil čtyry Syny: Adama
který w Tydlantu před Nepřitelem zahynul, Léta 1597. Abrahama, a Ge-
drycha/ který zahynul w Vhřích, a Juliusa gení byl umřel w Cechách / a t
to dvě Dcery z nichžto gedna umřela a druhá gest newdaná byla.

P 4

Asman

Alsmann neb Almus Stampach

pach, třetí Syn předpověděl něho Gilgibho Stampacha starého / kterýž byl na Krasici, kterýžto Statek w Kragi Ziateckém lež / měl Manželku gednu Herownu z Ocelowic / po jejížto smrti pogal sobě v druhau Pani Alstetu Štáncowau Dceru Pana Alissa Štáncowce / její Bába byla z Rodu Chlumčanských. Splodil pak s oběma Manželtami pět Synůw, gmenowitě: Jana, Gindricha, Kryštoffa, Adama a Dawida Gilgibho.

ma Manželtami pět Synůw, gmenowitě: Jana, Gindricha, Kryštoffa, Adama a Dawida Gilgibho.

Jan Stampach první Syn Almusa Stampacha vydlal na Stěmě w Kragi Boleslawském, a splodil s Manželtau swau dwa Syny, a dvě Dcery / starší slaul Gindrich, a ten se také oženil / ale z yakéhoby Rodu Manželku pogal, a gestliže s nímž Dédice / nebylo na ten čas wědomo: Mladší slaul Kryštoff, o němž nebyla žádná správa, geli žiw čili nebyl dána: první Dcera slaula Maruška, a druhá Maryšna, kterauz pogal za Manželku Pan Zygmunnd hrzet ze M...

Gindrich Stampach druhý Syn Almusa

Stampacha, seděním na Hostivických, měl dvě Manželky / první z Rodu Panůw Audrých, a druhau z Rodu Panůw Zedlicůw, Vrozeného Pana / Pana Hertwika Zedlice z Štáncow a na Zwoleněwsky etc. wlastní Sestru / s kterauzto poslednj splodil gednoho Syna, a dvě Dcery. Syn řečený Jan umřel / tolikž v Dcera gedna Maruška. A druhá gmenem Lidmilla, dána za Manželku Panu Wolffowi z Wěsowic na Daubrawské hoře, Nowém Zámku, a na Tachowicích / na kterauz připadlo wšeko Zboží, kteréž koli zůstalo po gmenowaném Panu Gindrichowí Stampachowí.

Dotčený Gindrich Stampach z mladošti Domu Rakai. K ma sl. uží / gsa neyprwe při Dwoře Arcyknížete Ferdynanda, kdež potomně širšneýderem téhož Arcyknížete učiněn, potomně Mandšchtem, a na posledy Zeyemanem nad Drabanty / od něhož v Proxijski w starosti opatřen, v mnohých wícech potřebován, takž potomně v Teymářské Bernské woli.

Kryštoff Stampach třetí Syn Almusa Stampacha

pacha, seděním na Waleči w Ziateckém Kragi s Pani Manželtau Aulickáz Plessnic splodil Synůw osm: Gindricha, Wacslawa, Almusa, Adama, Štebestyana, Gili, Wolffa, Felix / a Dcer sedm: kterýž gmenůw nise doložená budau: ny ný o Synech wšech osm obzwlášení zmjntu učiniti potřebo, ba klazuge / toto neyprwe oznamugie, že dotčený Kryštoff Stampach nýs kolik tažení do Sedmihradské Země učinil, a w Vhrích Léta 1557. pod Albrechtem z Kosmbergka Správcy nad Gyzdými byl.

Gindrich

Gindrich Stampach star

šy Syn Kryštoffa Stampacha seděním na Nepomyšli a Lobeticích w Kragi Ziateckém / měl Manželku Pani Sabinu z Solhauzu / Dceru po zůstala Pana Wolffa z Solhauzu na Markersdorffě a Obeidersee, a nýs to splodil Syna gmenem Kryštoffa Abrahamama. Matka její byla Bokynka / Déd Jan z Solhauzu a na Pensy / Bába z Rodu z Štamburku, a po Matce byl její Déd Abraham Bok na Kliphausu a Solhausu w Müssni / Knížete Saskeho Teyná Radda, a Bába její po Matce byla Pflugowna.

Wacslaw Stampach druhý Syn Kryštoffa

Stampacha seděním na Waleči genž gest w Ziateckém Kragi, a na Malešicích w Pšensském Kragi, s Manželtau swau Pani Barborau Malešickau / Dcerau Giliho Malešického z Pautnowa, kterauz porodila Polixena Malešická z Rodu Zábubských z Štencálu, splodil pět Synůw: Giliho, Kryštoffa, Ferdynanda, Jana, Almusa / a tři Dcery, Manželtau, Polixenu a Alžbětu: Kryštoff a Jan umřeli, a gini na ten čas žiwí pozůstawali.

Jan Stampach třetí Syn Kryštoffa Stampacha

seděním na Skřetalu a Lubu w Kragi Ziateckém / Manželtu měl Pani Ewu / Dceru Jana Charwaca z Barnstegna a na Belossicích / kteréhožto Rodu Erb gest černý / Nedwěd šlogie a z Koruny nad Helmem nápodobný / Nedwěd vycházející. Tu Pani Ewu porodila Pani Markéta Karliková.

Gmenovaný Jan Stampach slaužil při Dwoře Knžete Jydrcha Jana Pomerského, půl druhého Léta / v neyvyššího w Prusých Anosska Weyhera na Pultatzenhoffu slowé in Wetter / také půl druhého Léta / s kterýmžto tažení učinil proti Turkům a Tatarům Léta 1590. slaužil také též Léta Králi Švédskému w Lisslanti proti Moskwanům / a to také čtvero tažení učinil do Rus / a potomně přes gedno Léto byl při Dwoře Krále Zygmunnda Polského a Švédského, jakž to wše Listowé jeho štedrowni a zachowácy plněgi wysvědčugi.

Alsmann neb Almus Stampach, čtvrtý Syn

Kryštoffa Stampacha seděním na Sedlicích též w Kragi Ziateckém, pogal sobě za Manželku Dorotu Zoffy, Pana Jana Gindricha Prolenhofera z Purkerdorffu na Heitossicích, Lukách a Lipencý etc. Dceru.

Adam Stampach, pátý Syn Kryštoffa

Stampacha, w Léta 1599. w Vhrích pod Panem Zelinštem byl šenz drychem / odeud když se nawrátil / pro polepsšení zdrawi swého gel do

P u

Waru

Warim, a tu od gednoho z Karlowic proboden. Ta wte podana e Sandu, a na ten čas gessť konce nemela.

Ssebestyan Stampach, šestý Syn Kryštofa
Stampacha / w Uhřich zahýnul.

Girj Stampach, sedmý Syn Kryštofa Stampacha, gšauc w Perwo steh Uheršých jako w Erli, Rossých, Dukau, a w giných mnoho let proti Těpřiteli Turku bogowal / odkudž kdýž se zase do Czech nas wrátil, umřel.

Felix Stampach, osmý a poslední Syn Kryštofa Stampacha / chěť též některau částku Swěta sparciti / umřel w Polště.

Dcery předpowěděného Kryštofa Stampacha, a Sestry wegšgmenowaných Panůw Stampachůw

byli tyto: Maruška / kteráž pogal Balchazar Knobloch z Warnsdorffu / Aněžka, kteráž zasnoubena byla Panu Gijmu Belwiciow z Mostwice a na Liběchowě. Alžběta, Račenka, kteráž gessť w Panenském

Stawu trwali. Worssyla, druhá Alžběta, a Dorota, kteráž pomřeli.

Nyni se zase obraťme k Synům Pana Asmusa Stampacha předpowěděného / z nichžto tři giž wegšdoloženj gšan.

Adam Stampach, čtvrtý Syn Asmusa Stampacha / seděním na Czwinč

ssicých w Kragi Litcheměrickém / měl Manželku Pani Saloménu Strogetickau / Wáclawa Strogetického z Strogetice a na Bessých Dceru, a ta genu porodila sedm Synůw / z nichžto šest živých pozůstawalo, totiž Asmus, Wáclaw, Dawid, Jan, Adam a Leonhart / a Dcer des

wět, z nichžto sedm na ten čas živých zůstawalo, gmenowitě: Maryána, Alžběta, Anastazyá, Kateřina, Ewa, Saloména, Worssyla.

Dawid Gilgij Stampach, pátý Syn Asmusa Stampacha / pogal sobě k Stawu Manželskému Pani Anastazyá

gš Stro

gš Strogetickau / Pana Wáclawa Strogetického z Strogetice a na Bessých Dceru / s tau splodil dwa Syny, z kterých gedn gessť na ten čas žiw byl řečený Frydrych / a Dcer osm / z nichžto čtyry na ten čas žiwé byli / totiž Alžběta, Kateřina, Anna, Marye, Saloména.

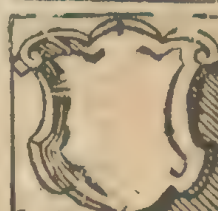
Krom těch pět Synůw dotčený Asmus Sstá

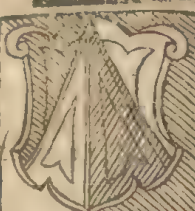
pach / s Manželskami swými napřed dotčenými, splodil tři Dcery / gmenowitě, Krystýnu, Worssyla a Maryánu. Krystýna dána Panu Zdislawowi Libochowskému na Psarmie, a ta genu porodila dvě Dcery / Maruška a Zykny a giná Runegunda. Maruška měla tři Manželi / první byl Wrabský, genž bydlel na Libni / druhý z Křičan, a třetí Ladislaw Hozlaur.

Runegunda také wdala se dwakráte / nejprve za Pana Adama Hysle na Holeyicu, a po druhé za Pana Wálkauna.

Worssyla druhá Dcera Asmusa Stampacha / zasnoubená Panu Adamowi Hematowi na Petrowicích, s kterýmž několik Synůw a Dcer splodila / Maryánu třetí Dceru Asmusa Stampacha, pogal za Manželtu gedě z Rodu Karlickůw, a ty obě dvě tolikéž Dědice měli.

Jeronym Stampach předpowěděného Gilgijho Stampacha starého čtvrtý Syn, splodil s Manželskou swau dwa Syny / Jana a Wáclawa, kterých obadwabez dědicůw Mužského Pohlaví z swěta sešli.

Ssebestyan Stampach,

pátý Syn Gilgijho Stampacha starého / a Bratr Jeronyma Stampacha, zanechal po sobě čtyry Syny / Erharta, Gilgijho, Jana, a Ssebestyána.

Erhart Stampach Syn Ssebestyána Sstá

pacha seděním na Delawě w Kragi Rakownickém / měl Manželtu Pani Barberu z Wirssperku Pana Wolffa Wirsspergera z Wiessperku a na Wilssseegně Dceru / kteráž genu porodila dwa Syny / Wolffa Soldána, Adama / a pět Dcer, totiž Maryánu, Marušku, Saloménu, Kateřinu, a Annu, jakož pak těch Děti wjce bylo / ale w mladém věku swém pomřeli.

Tento Pan Erhart Stampach w mřel četa Páně 1571. w Ochrab Swatých Petra a Pawla / apochowan w Delawě w Kofele. Za Čysare Ferdynanda y Maximiliána byl Heyemmanem na Říwohlátě, a potomně Weybřečým z Posudního w Rakowni

P uij

děm

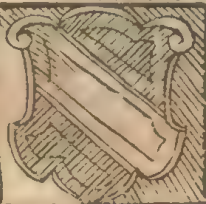

Ďem Kráži učiněn. Marka Maniely geho, byla he-
lena Eolenjekowna z Mildorffu / Bába Markéta z Lid-
hantu.

Wolff Soldán

Stampach Syn Erharta
Stampacha seděním na Wssebořicích a wel-
kým Chudorowě w Kráži Litoměřickém / cže-
nil se za živobýti Pana Otce svého, pogaw
k Stawu Manielyskému Markétu z Lungwic,
Dceru Pana Albrechta Lungwic-
ce z Lungwic a na welkém Chu-
detowě / býwal někdy Sendorých-
tdyž weřegně taženj do Vher wy-
hlásseno, Pana Radslawa ze

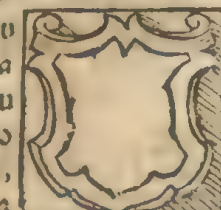
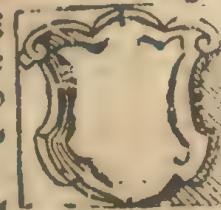

Wchynic a z Tetowa a na Teplicy etc. S Manielykau před-
powědenau splodil dwa Syny, gmenowitě Wolffa Erharta / kterýž umřel
w mladém věku, a Jana Albrechta, tolikéž Dcery tři / Kateřinu, Barbo-
ru, Lidmilla, z nichžto gednom první živa pozůstávala.
Jan Albrecht pogal k Stawu Manielyskému Rekulowu z
Stradonic, Dceru Pana Albrechta Rekulě / někdy seděním
na Soběchlebě, a ta porodila tři Dcery / Esteru, Sydonygi,
a Lidmilla, kteréž pomřeli / krom Estery.

Druhá Dcera gmenowaného Wolffa Sol-
dána spolčena byla prostředkem Stawu Manielysk. ho s Pa-
nem Wylimem Kapliškem z Sulewic etc. kterémuž porodila
Syna Wáclawa, a Dceru Markétu. Po smrti geho wda-
la se za Pana Albrechta Rekulě z Stradonic a na Soběchle-
bě etc. s nímžto měla Syna gmenem Jana Wáclawa. Bratr ge-
ho kterýž měl Manielyku Pani Marygi Hrobčickau, tetič
Adam Stampach umřel w Praze, a pochován w Koste-
le S. Martina w Starém Městě Pražském. Dcera geho
Maryša zařinubena Panu Wáclawowi Sluskému z Chlu-
mova na Statenicích.

Sestry předpowěděných dwau Bratrůw byli tyto / gme-
nowitě Maryša, kteráž pogal k Stawu Manielyskému
Jan Rabor z Brus a na Záhořanech / snj splodil Syna
gmenem Wolffa Erharta, Maruška kteráž dána Panu
Baltazarowi Penczkowi a na Santowě etc. gemužto
ona porodila tři Dcery / Barboru, Alžbětu a Kunegundu,
Kateřinu, a tu pogal Pan Bryček Siniubař z Hrochowa
na Kralupích a Hohenicích y anj splodil několik Dědicůw / z nichžto gedno
Job a Wylim živi pozůstávali / Salomána a Anna, kteréž gesset w Pa-
nešském Stawu trwali.

Gilgij Stampach Ssebestyána Stampach-
ch s Manielykau swau Karistau zanechal gedného Syna gmenem Zysa
Koffa / kterýž n měl bez Dědicůw.

Jan Stampach Ssebestyána Stampacha

zanechal

Stampacha / zanechal Syna Adama, kterýž neoprwe na Sědle řečenem
žoka, a potomně na Strogetických Sědle. První Sědlo gest w Kráži
Rakowickém, a druhé w Ziateckém / a měl Manielyku Dceru Pana Bryč-
kyho Stampacha, s nímžto několik potomkůw splodil.

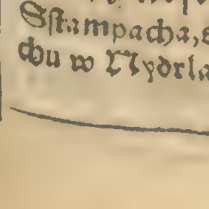
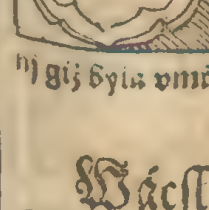
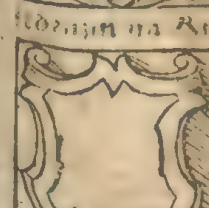
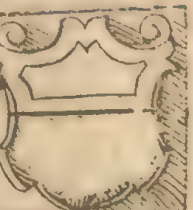
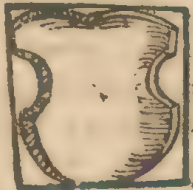
Ssebestyán pátý Syn Sse-
bestyána Stampacha, a Bratr předpowěde-
ných Stampachůw, sešel bez Dědicůw. Těch-
to pak Synůw, nebeře gmenowaný Pan O-
tec Ssebestyán Stampach, měl Manielyku z
Kodu Panůw Štanteřynůw z Zynsspergtu.

Gilj Stampach šestý Syn

Gilgijho Stampacha stareho,
zanechal po sobě dwa Syny / to-
ti; Bryčekho a Wáclawa, a to s Manielyka-

swau Pani Annau Šturovskau / Bryček
Stampach měl dvě Manielyky: první byla
Pani Mandalena Láianská z Bukowě s ním-
to splodil Syna Adama z Stampacha a
na Oplotěch, a Dceru gmenem Annu, kte-
ráž se w dalazá Pana Kryšťa Šeffera z Lebensstegna /
a po smrti geho wžala se bž Pana Balchazara Auřčýho
z Audree. Adam pak Bratr gegi pogal sobě Manielyku
Pani Markétu z Lungwic Dceru Pana Gericha Lung-
wice z Lungwic / s nímžto splodil Dceru gmenem Mandale-
nu / kteráž dána Panu Gilgijmu Oplowí z Šfenu / po kterážto
smrti, pogal sobě druhau / totíž Pani Woršýlu Strogeti-
ckau / Pana Wáclawa Strogetickýho Dceru.

Druhá Manielyka gmenowaného Pa-
na Bryčekho Stampacha, byla Pani Ester-
a z Berbišdorffu / Dcera Pana Antonina z
Berbišdorffu, Pani Mátě gegi Šfizenygi z
Vnu, a s nímžto splodil dwa Syny / Bryčekho
a Wáclawa, a Dcer několik. Bryček gsa-
dován na Ruzčicích w Kráži Ziateckém, zalhbil sobě Man-
ielyku Pani Helenu z Šsenrextu, Pana Adama Pernklana
z Šsenrextu a na Podmotli, Pani Anny Janovské z Ja-
nowic Dceru / a ta porodila gemu tyto Syny / gmenowi-
tě: Gilgijho, genž byl umřel, Adama, Gerharta, Wáclawa,
Jana Gilgijho, Wylima, Jana Asanusa etc. a Dcery /
Annu Esteru, Lidmilla, Rozýnu, a Ernu / kterážto po sled-
ní již byla umřela.

Wáclaw Stampach / Bratr Bryčekýho
Stampacha, s Panem Gilgijem napřed ooloženým a Adamem z Stampach-
u w Tydelantu w Bogi zahynul.

Wolff

Wolff Sstampach sedmý

Syn Gilgjo Sstampacha starého sedmým na Turci w Kragi Ziateckém, n. el. Manželů z Rodu Panů z Kolowrat, Sestru Pana Jana z Kolowrat na Sfenhoffu / s kteráž žádného nespodil De dice.

Zmínka nahore

o dorčených Páních z Sstampachu, a

neyprve o Panu Leonhartovi z Sstampachu.

Genž byl Děd Pana Linharta a Pana Mathyasse Sstampacha z Sstapachu, a pochován gest w Klasse Radanškém, kdež za živobytí svého Otce pěkný na věčnou památku svou a Rodu svého postaviti dal, y tam též Manželka jeho Pani Marketa Hoffmanka z Minzschbessu wedle něho pochovaná gest.

Wacław Sstampach z

Sstampachu, byl sedmým na Seregetickém, Syn Pana Adama Sstampacha / který někdy na Holhowě w Kragi Rakowickém, a potomně, kdy ten Statek prodal jednomu P. z Kolowrat, na Seregetickém bydlel, w Kragi Ziateckém, y tam umřel / tam totiž w Krole pochovan: zůstal s Manželtou svou čtrnácte Synůw / wšak toliko čtyř živi zůstali / totiž Wacław, Hendrych, Terešlaw, Wolff a jedná Dcera, gmenem

Maryá: Manželka Pana Adama z Sstampachu / byla Pani Ewa Rozyna z Sstampachu Dcera Brykčeho Sstampacha z Sstampachu. Bába gegi po Matce byla Berbisdorffka, gmenem Etera. Prababa Euffenia z Benua z Hans Elsterbertu: Bratři toho Pana Adama z Sstampachu zemřeli s Sestry / krom dvou žive zůstali, totiž Kreyencý / kteráž byla zasnoubená Panu Janowi Freymutowi / a Eštera, kteráž se také dostala Girkowi Freymutowi.

Pan Krystoff Sstampach sedmý

njm na Hohenicích / měl Manželtu Pani Kateřinu z Rodu Panů z Rethercůw / onžto splodil čtyry Syny / Ssebestyána, Abrahama, Mikuláše, Kasspara / a dvě Dcery, Barbora a Perpetua: Byla ta Pani Kateřina z Retherce, Dcera Pana Abrahama Retherce z Retherce a na Surogu / Syna Pana Antonina Retherce z Retherce a na Hohenpachu. Bába gegi byla z Debhonu, a Pani Máte z Rodu Panůw Tetaurůw z Tetowa.

Dorčený Pan Krystoff Sstampach z Sstampachu měl Sester šest / z nichžto jednomu čtyry pozůstali gmenowité Kanera / kteráž dána w Stawu Manželtě

Manželtě

Manželtě Panu Kunradowi Kaplři z Sulewic na malém Straupě, Serobis, Panu Absolonowi Sstampachovi. Tullia, Panu Karlowi Audrčimu z Audrče, a Anna, kteráž w Stawu Panenském na ten čas zůstávala.

Pani Máte gmenovaného Pana Linharta a Pana Mathyasse Sstapacha z Sstampachu byla vlastní Dcera P. Getricha Dauporce z Daupowa, geni byl Bratr Pana Wolima Dauporce / kteržto Bratři společně Mšestka Wolimow w držení byli / Pani Máte gegi byla jedná Satanyka z Drahowic, Děd po Panu Orey gegim, byl Jan Dauporec etc. Ta Panimaga w věku svého Let 97. umřela / Syny hodné Wlasti se k ní zanechalasse / tak y až mnohé paměti o gich chwalitebných činech wypravu. gi, nebo Bratr vlastní Pana Mathyasse Sstampacha, P. Linhart Sstapach sedmým na Libanšy a Hogensdorffě a Felixburce druge tateni do Vber byl věděl / jedno za Ferdynanda, druhé za Martiniana Cysarůw Římských a Králůw Cieských / a y až sám z mladosti čeně a slechetně se choval / tak také Syny své k tomu z mladosti vychoval, aby we všem napěgůw vzácného Rodu svého následovali.

Wšech Osob z Rodu tohoto Panůw Sstampachůw z Sstampachu / Mužského y Ženského Pohlaví,

za času pracování něho, živých pozůstávalo Sto: z Mužského Pohlaví něco přes Padesáte Osob / ostatel z Pohlaví Ženského.

Njmo wegšdotčené Globnary, nacházeji se y tito w dole doložení.

Wawřinec Globnar z Glo-

ben a na Kotědorffu, w Kragi Lektěřim / měl Manželku z Rodu Elšnicůw / s nžto splodil Syna Krystffa.

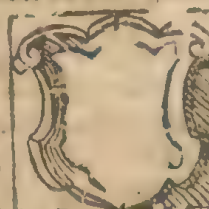
Dotčený Kry-

stoff / měl Manželtu Pani Mandalenu Perglerowanz Perglos a nž splodil Syna gmenowité: Gindicha / kterž

maga w věku svého tři Léta, umřel / Sstěpána, s kterémž zmínka nahore věčnena gest / y až gest se hrdivě choval w Bogi Margkrabškém, a w něm tři Hendrychy zagal. Té měl Manželtu Kederku z Kederu čeně na Amaley, s nžto splodil čtyry Syny / Joáchyma Krystoffa, Gindicha

Sstěpána, Mikuláše a Jobšta / a Dcery tři, Zoffigi, Marygi, Mandalenu: Joáchym, Krystoff a Jobšt umřeli neženati / Gindich Sstěpán pogal Pani Marketu z Herenibergka / kteráž genu porodila tři Syny, Gindicha, Kasspara, Melchara, a Jobšta Krystoffa.

Mikuláš

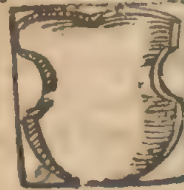
Nikulaš Globnar, Syn Štěpána Glob-

nara, měl Manželku z Rodu Panůw Mulo-
cůw z Waldowa, kteráž genu porodila Sy-
na Štěpána Kryštoffa. Po smrti geji wzal
sobě Panu Pannu Zuzanu Sslechticnu Ssli-
kowu, Dceru pozustalau Hraběte Witecye-
na Sslika z Pasauu / s njšto splodil Syna gmenem Kry-
štoffa.

Dcery gmenowaného Kryštoffa Globnara:
Zoffie, gešce w Panenském Stawu trwala / Mandaléna
v mčela / Maryša dána Juliusowi Hofferowi z Lebenssteg-
na a na Sychlawě.

Engelhart Globnara Manželka, byla z Ro-
du Panůw z Hoffenůw z Lebensstegna, gmenem Sydonýa / Jana Hef-
ra z Lebensstegna a na Sychlawě Dcera / s njšto enšl. dil gedneho Sy-
na Jana Kryštoffa, a dvě Dcery / Anny Mandalénu, a Kateřinu / Jan
Kryštoff pozal Manželku Wesslicowu / s njšto splodil dva Syny / Kry-
štoffa Albrehta, a Jana Štěpána / a gednu Dceru, Marketu Sydoný.

Druhá Manželka gebo byla Tyslowá z Taltic, s njšto měla gedneho
Syna genž v mčel, a tři Dcery / z njšto dvě pozustawali, Anna Manda-
léna, a Sydonýa.

Gmenowaného Engelharta Dcera dána Štěpánu z Wesslic / Kateři-
na v mčela.

Druhá Manželka Pana Engelharta, byla z Rodu Hyn-
sperskýho. Třetí Manželka byla Preluhofferowna z Pur-
kersdorffu, gmenem Lukretia / Sestra P. Jana Hendrycha
Proluhoffera z Purkersdorffu na Herseossyech, Lukách, a
Lipě.

Jan Wolff Globnar, měl Manžel-

ku Tyslowu Sestru Pana Joffa Tysla z Taltic, Hecmanu
na Loket Sestru / s njšto splodil gednu Dceru gmenem Sy-
billu, a gedneho Syna gmenem Štěpána Lazara: Tě-
to Štěpán měl Manželku Dani Krabicowu, a Sybillu
colikéz měla gednoho Krabicara.

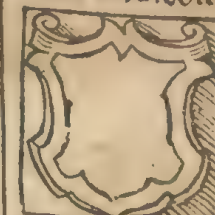
Jobst Globnar a na Wechlowicích předpo-
wěděl z Kryštoffa Globnara Bratr / měl Manželku z Rodu Cetericůw
gmenem Kateřinu / s njšto splodil tři Syny, a pět Dcer: totiž, Albrehta,
Ahatiusa, Jana Štěpána, Euffemij, Kateřinu, Marketu, Helenu,
a Sabinu.

Albrecht Globnar / genž byl Hentmanem G.
m. C. na Joawmstalu a Loket / měl Manželku z Rodu Teynůw / s njšto
splodil Syna Jana Albrehta, a tři Dcery / Zuzanu, Ewu, a Marci:

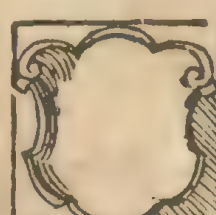
Achatius Globnar w Létu Daně 1553 w Sed-
mibradíce ženi, a Jan Štěpán doma v mčeli.

Třetí gmenovaná Euffemiá, dána P. Fredrychowi z Sekendorffu
do Franken-

Kateřina dána Jobstowi Hofferowi, Marketa Kassparowi Mulcowi z
Waldowa, Helena Adamowi Ssolcowi z Symadorffu, a Sabina Sabia-
nowi Mulcowi z Waldowa.

Jan Albrecht gmenowaného Albrech-
ta Globnara z Globen Syn / měl Manžel-
ku Winklerynku z Hamffeltu / s njšto splo-
dil dva Syny / ale nepozustawal již žim /
gednom Jan Albrecht. Zuzanna Sestra
gmenowaného Jana Albrehta dána Pa-

nu Adamowi z Hertembergtu, a Marye Adamowi Kffelierowi z Seren-
grunu. Za panicti mé Panůw Globnarůw žiwých bylo z Pohlawi Muz-
ského šestnácte, a z Ženského dwanácte.

O Erbu a Rodu Panůw.

Glustich z Chlumu starodawném.

Kapitola XXVIII.

Křídla Orlicy w bromadu složená a na nich Pole; tak yť w Ssticu.
 Vpazugi to paměti staré, že Páni Chlumové z Chlumu / přigali do
 svého Rodu P. Rastuňky, kteří se psali tolikéž z Chlumu / Lidé ovšem a zá-
 cenj a wzneseni / jakož potom y do Stavu Panského přigali byli, z nichž
 to žádný w Czechách nepozůstal Mužského Pohlaví.

O Erbu a Rodu Panů Hr- žánů z Harasowa starodávném a možném w Království Českém.

Kapitola XXIX.

Nát po starém Tituli / že Erb tento Slo-
 wanského gest Tvaru a ne jiného / kteréhožto vřivagacy
 nacházeti se w rozličných Kraginách / jako w Prusích, w Mo-
 rawě, y zde w Království Českém / z něžto některý w pamě-
 tech

tech starých a rozdílných se připomínají, kteréž tuto doložené budou.

Knihy Kapitoly Bražské

při Létu Páně 1480. w paměti wvozugi Pa-
 na Doběslawa Hrzána z Augesdce a z Klo-
 mna / z přičiny té, že gest prodal Kofelu
 Wsseborského gednu kopu gr: platu roč-
 nýho a věčného.

O témž při Létu Páně 1482. doloženo
 gest paměti tato:

Translatio pro Ecclesia in VVssebors-
 ko. Famulus Vir Dobesius dictus Herzan
 de Augesd, Armiger Pragensis, unam Sexa-
 genam cum sex grossis, duobus pullis, & uno pane albo vulgariter Husce
 nuncupato in valore duorum grossorum in Villa Klomin transtulit.

B. z Harasowa poznamena

ni gsau w Tytu: takto: při Létu 1534. Jan
 Hrzán z Harasowa na Ceeměch / Tobias
 Hrzán na Hausce / Jan Hrzán z Harasowa
 na Winticích / Wáclaw Hrzán z Haraso-
 wa na Gensstegně.

Potomně při Létu Páně 1572. Adam
 Hrzán z Harasowa / Gijst Hrzán z Haraso-
 wa na Teyně / Wáclaw Hrzán z Haraso-
 wa na Wruticy a Hausce.

Při Létu pak 1589. Pan Adam Hrzán z
 Harasowa a na Skalce / Adam Sstiasný Hrzán z Harasowa a na Potu-
 stegně / Gijst Hrzán z Harasowa na Wjdimi / Tobias Hrzán z Haraso-
 wa na Hausce a Wruticy / Woldřich Hrzán z Harasowa na Wjdimi.

Kořenstých z Teressowa Rod

starodávný yma za znamení Kytjšké Ko-
 hanta černého na helmu y na Ssticu, o kterémž pod roz-
 ličnými Rody zmínku nalezně.

O Erbu a Rodu starodávném Králů y Krá-
 lowství tomto zaslauženém, Panu Haugwicu z Bi-
 lupic, w Zrcadle Morawském doloženo gest.

O Erbu starožitém Panu z Hradku, toli-
 kěz Zrcadlo Morawské obšyrnau zmínku činí.

Tam též doloženo gest o Erbu Panu Zahra-
 dečých z Zahradky.

✱ O Erbu Banow Okrublických z Kněnic /
při Rodu Panow Stribjstých w Zrcadle také Moraw
ském doloženo máš.

✱ O starodávném Erbu a Ro-
du Banow Witrowských z Nemysle.

Kapitola XXX.

✱ Est Erb tento starodávný, a s mnohý
mi vzácnými Rody spřízněný / jak se na rozličných místech
to vše spatřiti moce bude.

Nacházím památku w Létu Bane 1394. také.

wau / se

wau / se naplana gest Roku dotčeného, dne 21. Měsíce Dubna, Cedule
Knězy Benessow z Nemysle, na Kosteł Hostický / a to pro Smrt Vechý
ní prvního y posledního toho Kosteła Jaráše: Což se stalo na žadech
slavné powěsti Musow, Gindricha z Prudic, Litwina z Bukowy, Bohu
slawa z Nemysle, a Ondřege z Nemysle / Bratří vlastních, a Správců
Kosteła předpovědného. A dán gest genu za Správcy Jaráš Koste
la w Lajicích.

O dotčeném Ondřego-
wi z Nemysle w Kněbách Kostełních pa-
mět pozůstawa tímto slovy uplana:

Andreas de Nemysl, Armiger Pragensis
diocesis, pro Margaretha de Bohuticz de-
dit octo sexagenas Monasterio Sanctae Benig-
nae census annui super Curia in Nemysl, &
unam araturam in Nemysl, cum syluis & pra-
tis.

Na Sněmu w Čáslawi /

když při Létu Božím 1421. woleni byli Správcové Země, pocen gest
mezy jinými Stawu Kyrjškeho Ores z Mitrowic pořádkem tímto:
Jan Žilka z Trocnowa, Zbrat z Buchowa, Jan z Smilčowa, Mikuláš
z Barchowa, Milota z Bohdánce, Ores z Mitrowic, Gindrich z Behas-
rýně zc. A dále doloženo: Ať žijíto Auředníkem a Správcem y
Wladarum, všem wespoleť, dali jsme, a moce Listu tohoto dárání
plnan moc a plně Právo k řízení a vpořádku Země Čestě zc.

Gest w pamětech Listu Bana Jostea z Rojm-
bergta, planý k Droženému Wladce Janowi z Mitrowic y Tami-
m, a na Mitrowicích. Gehož Datum w Měsíně Léta Božeho 1436.

Bana Bohuslawy z Ne-
mysle, seděním w Prudicích, wwozge w pa-
mět Listu geden Drožené Pani Alžběty z Dub-
ného / w němžto ona ustanowuge geť za Po-
ručníka s Panem Janem Malowcem z Pa-
cowa, nad Syny swými, Bohuslawcem a
Mikulášcem, y nad všym statkem. A List
ten psán gest Léta 1452. w tu Sobotu před
Božím Wzkříšením tímto slovy:

Na Alžběta z Dubného /

wyznawam tímto Listem obece předewšemi, kteříž geť čisti neb čarce
lyšseti budou / že jsem učinila, a moce Listu tohoto činným mocné Per-
ně swého Statku, mowícího y nemowícího / kdež co mám, a neb miji
budu / Drožené Lidi Pana Jana Malowce z Pacowa, a Pana Bohu-
slawa z Nemysle, seděním w Prudicích / a wětim jim nadewšedy své
Wěsteľ / že s tím učině práwě a wěrně Synum mým milým, Bohuslaw o

W új

wi a

wi a Mikulášowi, y gich Dětem / ažby jim ge Pán Bůh dal zč. Na potvrzení toho / a pro lepší giftotu, pro-
syla gsem Vrozených Panossy / Mikuláše z Horčic, sedě-
njm na Semberce / Kunse z Wolbramovic, seděnjm na
Dworčij / Mikuláše Hausky z Zahradky / Wanka z Drů-
že, seděnjm w Prosečy, že gsau Pečetě své k Listu tomu
to přiwěsyli. Byla pak tato Alžběta, Manželka wegsgmenowaneho
Ondřege z Nemysle, yatkž se nje doleži.

W tu Neděli po Swatém

Matěji Apostolu Božjím, Léta páně
1453. stala se Smlauwa mezy slowut-
nym Panossami, Litwinem a Zacharyáš-
sem z gedně / a Bohuslawem a Mikulášem
Bratry z Nemysle, z strany druhé, strz slo-
wutné Panosse, Wsta z Jřzawého / tehdaž
Purgkrabij Chausnického, Jana z Dobro-
nie, w ty časý Heymana na Soběslawi /
Kunse z Wolbramovic, seděnjm we Dwor-
či / a Bohuslaw z Nemysle, seděnjm w Pru-

dících, o ty wsecky rozepře, kteréž gsau vznikli mezy Bratřimi swrchupsa-
nym, a slowutnau Pami Alžbětau z Dubného / Materij gegich, o Listy, o
důli, y o wsecky wěcy / kteréž gsau mezy nimi swar spůsobili. A neyprwe
takowé swoleni mezy Bratry nadepsanými a Pami Alžbětau stalo se / aby
Listowé, kteréž gsau na Penize, gesto swědčij Bratřim swrchupsaným,
a Pami Alžbět, polozeni w moc Wsta Purgkrabije Chausnického, o kře-
rež nesnadze byla, dani byli do Rut Litwinowi a Zacharyášowi / a Anro-
lowé a Penězy aby kladeni byli k Ruce a w moc Wsta Purgkrabij swr-
chupsaného / kterýž má z nich wydawati Bohuslawowi a Mikulášowi;
pokudžby živi byli. Pakliby Wsta Pán Bůh nechowal, a neb se ge-
mu steslo w tom pracowati / wzložená ta práce na Bohuslaw a staršeho
z Nemysle, seděnjm w Prudících. Pakliby Pán Bůh nechowal Bohu-
slawa / wzložená ta práce na Mikuláše Sorecy. Pakliby ani toho ne-
chowal / wzložená na Litulca z Jřzawého, Purgkrabij Žwikowského.
A gestližby Bůh ani toho Litulca nechowal / wzložená práce ta na Mi-
kuláše Wsta z Guznee / aby ty Syrotky opatrowal. Z nichžto gestliže
by se který oženil / ten má swého důlu mocen býti. Také to gest pilnau
pěty wyrčeno / yakož dobré paměti Ondřeg z Nemysle, Otec gich, wtrai-
til Penize Žadussij od Swatého Gulgij z Prahy / kdyby řádowé sli, a
na ně práwem duchownjm o to saženo bylo / Litwin a Zacharyáš magi
se těmi Penězy Syrotčimi wywozowati / a to jim nemá bráněno býti.
Neb dokudžby Litwin a Zacharyáš z toho platu duchownjho práwem
nebyli wywedeni / tehda toho platu wždy magi Bohuslaw a Mikuláš
posiwati, a gest toho Žadussy w sumně dwanacte zlatých platu ročnjho
neb gistiny 120. Kop. Pakliby kdo z stran nadepsaných řečto vmluw ne-
držel, a ge zrušyl / tenby učinil proti své cti a wře / a to bychom my naň
chceli znáti. Na potvrzení této smlauwy, mezy stranami nadepsanými,
Pečetě Bratřij swrchupsaných y Pami Alžběty z Dubného, Materie gich,
přiwěšené gsau k Listu tomuto. A pro dalšy swědomi a pewnosti, smlauw-
cowé swrchupsani / a wedle njch slowutni Panosse, Mikuláš Sorec z Wa-

lu, Petr

lu, Petr Matšant, té dwjle Pjlat Aučadu Chausnického, Ondřeg z Dobro-
hostě, Jan z Libochowan colitěž gsau Pečetě své přiwěsili k Listu tomu.
Gest gest dan Léta yatk nahoře w Sobotu po Swatým Wawřincy k Lu-
čednitu Božjím.

Gmenowaný Bohuslaw

z Nemysle a na Mitrowicích, byl nřdy po-
ručnikem Gijka z Pohnání / kterýž dělugice
gemu z takowého dobrodini, dal mu List
propausstěgij z poručenswi toho psaný w
tyto slowa:

Já Gijš z Pohnání w

gnáwam tímto Listem obecně předewsem:
Kakož Nebossit Otec můj, Jan z Pohnání

če, mne a dědictwim y statkem, kterakoli gmenowaném, oddal w ochra-
nu Bohuslawowi z Nemysle, seděnjm na Mitrowicích, Streges nřdu
milému / z toho poručenswi gemu dělugi / že gest mne práwě wěrně, a
sprawedliwě učinil wewsem / yakožto wěrný a sprawedliwý Poručník.
A já ge propausstěm ze wšeho toho poručenswi / a slybugi pod cti a w-
rau / swrchupsaného Bohuslaw a geho Dětinyněgssy y budaucy neypo-
mínati. Tomu wsemu na Swědomi a na zdření přiwěsly gsem swau
wlastnj Pečet / a připrošly gsem Slowutné Panosse, Litwina z Bukowé
Stregce swého, Adama z Lukowa, seděnjm na Wrchotěch, a Jana z
Nedrahovic / že gsau y své Pečetě na swědomi wedle mé přiwěsly k Listu
tomu, kterýž dan gest w ten Čjrtwet před Swatou Lucygi Léta Páně
1462.

Bohuslaw a Mikuláš z

Nemysle, obadwa němij, dali znati strzna-
meni gista některým Přácelum swým, yakož
to Janowi, Ondřegowi, a Zacharyášowi,
a rovně y Synum Zacharyášowým / žeby
jim Žbožij swá odewzdati a zapsati chceli.
K čemuž Král Wladislaw dal své powo-
leni / a na to obdatil ge Wlageslategem takeo
psaným:

Wladislaw z Božjímilo.

li Král Čjstý, Margthrabě Morawský, Lacemburské a Slez-
ský a Lužický Margthrabě. Wynamuam tímto Listem, že přislupili
před nás dwa němij / totiž Bohuslaw, a Mikuláš z Nemysle, o některý-
mi Přáceli swými / od nichžto spraweni gsta se omšterz znamení dali gmu
to znáti / že chęgi poručiti a oddělati statek swau wesskeren, moricę y
nemowicę, kterýž magi y mjet budaui / a to kdyžby se jim zdálo, Stregcem
a Přácelum swým, že gmena tímto: Janowi, Ondřegowi, a Zachary-
ášowi z Nemysle a w Roweně / y Synum Zacharyášowým, y Dětem
gich. A prosseni gsine oo swrchu dotěnjch Přácel gich / abychom k to-
mu powoleni nasse dati ráčili. My pak w tom gich slusnau prozbu

gnames

znaménagje/s dobrými rozmyslem, a nassym gístym wědomim/mocy Krá-
lowstau / gíz psanými němým dowolili gsine, a tímto Listem powolugě
aby oni šrz znamení swá, kterýchžto místo řeči vžiwagi, mohli dáti/ poru-
čiti, y také odkázati, Prádelum a Stregum předpowěděným Statek swig
westeren, y wsecko práwo své, kteréž po tom koli, a k čemukoli magi,
za zdrawi neb při smrti / společně neb rozdielně / kromě duchowních Osob,
kterýchžto dáni, odkázani, neb poručeni, chceme aby toliť mocy mělo/ y a
koby Dikani Zemským utvorené a sepsané bylo. Tomu na swědomi
Pečet nassy Králowstau kázali gsine k Listu tomuto přixěsti. **Dán**
w Praze w pondělí po Neděli Iudica, Léta Páně 1476. Králowstaujnas
šeho páteho.

Ad Relationem Domini Czienkonis
de Klingenstein.

Geden z němých těch, to-
ti; Bohuslaw z Nemysle, Kytjem byl slaw-
ným a wdatným genuš dal obzwaštem pra-
rogatiuam Petr Antonin, ustanowený Rom-
mofat nad Ostrowem Rhodis/ kterauš eb-
sahuge List také psaný:

Nos Petrus Antonius de Gregeno,
Comissarius sacrae Religionis, Ciuitatis & In-
sulae Sancti Ioannis de Rodi, a sanctissimo
Patre Domino nostro, Domino Sixto diuina

providentia Papa quarto, & vigore literarum suarum, pro expeditione con-
tra perfidos Turcas Christiani nominis hostes, in defensione Insulae Rodij &
fidei Catholicae facta & facienda concessarum, ad infra scripta, per uniuersum
orbem deputatus: Dilecto nobis in Christo, Bohuslao Muto de Nemysle,
salutem in Domino sempiternam.

Prouenit ex tuae deuotionis affectu, quo Romanam Ecclesiam reuerere-
ris, ac te huic sanctae expeditioni & necessariae gratum reddis & liberalem,
ut petitiones tuas, illas praesertim, quae conscientiae pacem & animae tuae salu-
tem respiciunt, ad exauditionis gratiam admittamus: Hinc est, quod nos
tuis deuotis supplicationibus inclinati, tibi, ut aliquem idoneum & discretum
praesbyterum saecularem vel cuiusuis ordinis regularem in tuum possis eli-
gere confessorem, qui confessione tua diligenter audita, pro commissis per te
quibuscumque criminibus, excessibus, & delictis quantuncumque grauib. & enormibus,
etiamsi talia fuerint, propter quae sedes Apostolica sit quouis modo merito
consulenda, toties quotiens fuerit opportunum debitam absolutionem impē-
dere, & penitentiam salutarem iungere, ac omnium peccatorum tuorum,
de quibus corde contritus & ore confessus fueris, semel in uita, & semel in
mortis articulo, plenariam remissionem & indulgentiam, autoritate Apосто-
lica tibi concedere possit, autoritate dicta, qua per ipsius Sedis literas suffici-
enti facultate muniti fungimur in hac parte indulgemus. In quorum fidem,
has nostras literas Sigilli nostri appensione munitas fieri iussimus. **Datum**
Nouedomus Anno 1481. decima die Mensis Aprilis.

Bohuslaw staršyho z Nemysle, paš pamě
ti wklazugi, Syn byl Jan z Nemysle / kteréhož pozustawa List, w němžto

psal k Otce, žádagje aby genu ženu odeslal na Chastnik / kdež on byl
Pargtrabjm w Létu Božjím 1483.

Léta 1489. w tu Sobotu před Božjím Křtě-
ním/ skala se smlauwa a Trh mezy Drozenými Panossami / Synkem z Kře-
nowic a Janem z Nemysle z strany gedné, a Bohuslawem z Nemysle a
z Mitrowic z strany druhé / tak že Bohuslaw z Nemysle koupil od spolu
Poručníků, Synka a Jana Syroctůw Tiebostjka Pana Mikuláše, za
dwe šte kop a za tři sta grossow, na nissenké grosse počtagic, půl Twrze
Mitrowic/ půl Dworu, a polowicý Dědin worných / a polowicý Lnk, a po-
lowicý Lesuw y wseck Chrašin, a polowicý půl třetjho Rybnjka, kterjž
k Mitrowicům přimalejgi s Mleynem, genž gest pod Rybnikem Mitrow-
šjm / y s rjm Mleynišem, kteréž ležj pod Božetjnem, a polowicý Poto-
kůw, kteréž ležj k Mitrowicům nálejegj / y s Sady, y rjm wšjým / coť k té
polowicý Twrze Pana Mikuláše nebosseika přjssj / y k Měze samy w
sobě wyměragj/ zc. Tomu na swědomj a pro lepšj gístotu, prosjli gsine
Drozených Pana Jana z Břežj a w Trkowě / Pana Wacslawa z Wolbra-
mowic, smlauweč nassjch / že gsau své Pečeti wedlé nassjch k Listu tomu
to sobě bez šfody přjssli.

W Listu gednom Pani Wiáty z Adlaru a Pa-
ni Marhýnyze Dworče, připominagi se Pan Bohuslaw z Nemysle, a Pan
Lecwin z Nemysle, seděnjm w Chotěnicých, w takowý smysl:

Já Wiáta z Adlaru, Manželka někdy dobré paměti Petra
ze Dworče / a yá Marhýna ze Dworče Manželka Kunše z Wolbramo-
wic. Wyznawámz tymeo Listem / že když nám schowati dala, Tiebo-
ška Pani Aljběta z Dubného / Manželka dobré paměti Ondřege z Nemys-
le, ty Listy / kteréž gest měla na platy / tu gest nás prosjla / abychom ti ch
Listuw, když gý Pan Bůh nechowal, žádnému nedáwali, gednom Bo-
huslawowiz Nemysle, seděnjm na Mitrowicých. A tak gsine učinili zc.
a dožádali gsine se Slowutných Panossy / Jana z Dobronic, w ty časy žejt-
mana na Soběslawě / Jana Žuba z Danbrawice / Licwina z Nemysle, se-
děnjm w Chotěnicých, a Kunše z Wolbramowic, seděnjm na Dworči / že
gsau své Pečeti přjssli wedlé nassjch. **Dán Léta 1454.**

Panu Mikulášowiz Ne-
mysle a na Mitrowicých / psal Wladislaw
Kral List skowý takowými:

Wladislaw z Božj milosti
Kral Český zc. Slowutnému Mikulášowiz
z Nemysle na Mitrowicých, wěrnému
nassemu milému zc.

Slowutný wěrný milý. Máme za to/ že
tebe tagno nemj / kterať s wůli nassj, y také
s wůli a Raddy Knjzat, Panuw, Kytjškwa, y Měst wseck Koruny nassj
České, wěrných nassjch, wyslami gsau byli poslowé k Těy Jasnéjšjmu

Zaujati Panu Mathyassew Krali Oberstému/ Bratru a Příteli našemu milému, o některé potřeby / kteréž se wáwa Koruny České dotýkají. Kteréž se již nawrátili, a děkují Panu Bohu, o čemž jsme byli / to jsme dobře zjednali. Z té příčiny, aby se ty věci všem oznámili, kládeme Sněm Obecný w Praze/ w tu neděli na hod Svaté Trojice a nejspíše přistěže.

Těmuž widěl jsem List svědčící, kteréhož počátek gest takový:

Jan z Janovic a z Petřspersku na Hlabe, Těmýšský Purgthrab Pražský, Vrozenému Panosy Mikulášow z Těmýšle a na Mitrowicích/ Příteli milému pozdravení z. Datum Anno 1487.

Těmuž Panu Mikulášow z Těmýšle psán byl w Letu Božím 1492. od Woka z Rojmburgka, Jana z Janovic, Albrechta z Leskowce, a Mikuláše Trčky mladšího z Lipy, Hejtmánů Kralowstwu List, slovy takovými:

Vrozenému Panosy, Bohuslawowi z Těmýšle a na Mitrowicích/ Příteli našemu dobrému slůba naše.

Vrozený Příteli / znáti dáwáme / že jsme Sněm Obecný w Zemi na Hradě Pražském položili ten Pondělý po Svaté Trojici nejspíše přistěže z hodných příčin, kteréž se Krale Geho milosti Pána našeho / České Koruny této, znamenité dotýkají / jakož pak z Listu Krale Geho milosti otevíráního dostatečně tomu budeš moci porozuměti. Protož žádáme tebe, a věříme / že sám osobně naten Sněm ke dni gmenowanému, všeho zaneprázdnění a zmyslu na straně nechaje / na Hrad Pražský přijedeš / a tu abychom ty potřeby s Raddau a pomocí twau před se wzáli, tak abyš chom se přejomného našeho zleho s Koruny této vararati mohli. Plně o tobě auřáný máme a věříme / jakožto o milowáně Krale Geho milosti / než s Obecného dobrého Kralowstwu tohoto / že znage toho býti pilnou potřebu, na ten Sněm přjeti nikoli neobmešťas. Dan na Hradě Pražském w Sobotu po Božím Wstaupení.

K těmuž učinili Psaní druhé nadepsaný Hejtmán w Letu 1497. kteréhož Kopie taková gest:

Slůba naše Vrozený Příteli milý/ Kral Gehomilost Pán náš milostivý ráčil nás obělati, a znáti dáti / kterak pro velmi znamenité a pilné potřeby všeho Kralowstwu tohoto, Geho Kralowstwu milost, ráčí Sněm Obecný míti, na Hradě Pražském / a k tomu Sněmu všecky Obywatele Koruny této s pilností obělati / aby tu takové znamenité potřeby z gdnostegné wíle všech nás wázeny býti, a to zlé potomnému dobrému Kralowstwu tohoto slauiti mohlo. Datum Prag.

Druhý List od Wladislawa Krale Českého těmuž Panu Mikulášow poslaný, z něj w slova taková:

Wladislaw z Boží milosti Kral Český etč.

Slowutnému Mikulášow z Těmýšle na Mitrowicích, věrnému našemu milému.

Slowutný věrný náš milý. Weděti dáwáme / když jsme při nás byli Rukjata a Pán s Rytěštwem, Raddy naše / že jsme s nimi pilně rozmluwlí / co se dotýče některých ruznic mezy obogý Stranau, a zvláště o to / aby obogý Strana při Kompaktatich zachovaná byla / jakož jsme se

zapsali

zapsali w také přičetli obogý straně, go při Kompaktatich zanechati / a gí ná mysl naše není aniž bohda nebude, než aby se tomu dosti slalo / a také jsme tu vše s Raddau našimi pilně wázili, co se dotýče Soudu Zemského a Práw, aby otevírání byli / a Soud Zemský aby osazený byl / aby chudému y bohatému pod Kralowáním našim spravedlnost se dala. Zdalo se nám s Raddau našy velmi potřebné, Sněm obecný položiti, pro ty swrchu psané věci, y pro jiné pilné a znamenité potřeby / kteréžby byly ke cti a chwałě Pána Boha všemohavého, a k gednotě a k swornosti všech našich Poddaných / tak aby každý bohatý y chudý při čem má zachován býti, zachován byl / a rád a pokoj aby w Zemi byl. Dan w Praze w Sobotu po Středopostí. Kralowstwu našeho Léta deřatého to gest Léta Páně 1471.

W Letu Božím 1494 List
Pána Gindricha z Hradce připomíná Pána Bohuslawu z Těmýšle a na Mitrowicích.

Od častegmenowaného
Krale Wladislawa těmuž Panu Mikulášow z Těmýšle a na Mitrowicích w Letu Božím 1465. psán List těmuto slovy:

Wladislaw z. slowutný

wěrný náš milý: Jakož na tem zůstano by lo na Sněmu obecném nyní minulém w Praze / aby ty s námi se sřhl wo genstý w Tabora na den Svatých Filipa a Jakuba Apesťolůw Božích. Rwež se seta vše prodli pro některé přičiny hodné / a také zvláště proto, aby ty s gínými našimi wěrnými milými tím slusněti a počestněti s námi se wyprawiti mohl. Protož žádáme od tebe s pilností, y wěříme / že ty wedle obyčejného swolení, a pro našy čest, y pro dobré wšy našy Koruny České, sám osobně, co nejpilněti můžeš, se všemi potřebami wo genstými konečně přitáhneš k Klášteru Skalici, pod Misto Raurim, té Pondělí před Božím Wstaupením / tím pro žádnau věc neprodlewaže. Neb my také na ten den tu osobně budem / a hned potom w Středu bohda předce potáhneš / žádné nečekajice: Znage a wěda to / žádné pochybnosti o tobě nemáme / než že w tom tak se budeš míti, jak ti přisem. Nebet tak nás dochází / žeby některý k tomu se neměl, wedle toho obecného swolení. Ale my k tomu newěřime o žádném: Patliby již kdo byl swýwolný a wšeredný, žeby se neobrátil na obecné swolení, a nepamatoval na naše y wšy našy Koruny dobré, a zapomnul se nad našy osobau, nad našim důstogenstwu Kralowstwu, y také nad swau cti, a s námi nezáhl / žádnému bychom toho netrpeli / ale milobychem se k takowému s Raddau našy, tak jakož na Obecném Sněmu zůstano gest. Ale o ecbe nepochybujem / že ty, jakožto náš wěrný, w tem tak se míti budeš, jak ti přisem. A my tebe to všim dobrým budem spomínati. Dan w Praze po Svatém Gíř ten Citwete. Léta Kralowstwu našeho šestého.

Gindrich List k těmuž Mikulášow psaný z něj takto:
Slowutný W. náš milý: Těno tebe nebud / že toto čast sgeršy se w městě Tymburce osazený Zmek Weywoda Minstrberský, Zrabě Klad

R

ky zc.

ky 26. Kníže a Vgec náš milý, y také Drožený Jan z Šelmberta, Kancleř Království Českého, y také některý gini Páni, Rytířstvo a Poslosvé z Měst, věrný náš milý, tu gsau některé cesty před se wzali k srownání těch věcy wšech, což se Pražan doteče / kterého věcy nám gsau na Ceduly vložali. Ale my to před očima magice / že gsine od počátku těch wšech různic nic wedle umýsla nasseho w těch věcech před se nebrali, než wewšsem Raddau was wšech Poddaných našich spravowali gsine se / nezdálo se nám na to odpovědi dáti / lečbychom o to Sněm obecny wšy Země položili. A protož pro tak welikau a znamenitau potřebu wšeho Království nasseho / pokládáme Sněm na Horách Rutných na den Swatého Jana Křtitele Božího / tobě věřice, y také tě s pilností napominagice / tak yakos nám y Koruně powinen / aby na ten den v nás v hory byl / kdež s Raddau twau, y giných Poddaných wšech ty věcy před se wyjet cheeme, pokudž nám neydale lussné a možné věniti bude, aby to konec wzalo. Neboť my nic giného před sebou nemáme / než abychom wšech věcy podle spravedlnosti na své mýře pozustawili a swornost a dobrý pokog aby w Království nassem zachowan byl. Datum Léta Království nasseho třináctého.

Dоследního Listu, kterýž Wladislaw Král Český k často gmenowanému Mikulášowi z Temyšle psal, Kope gest tato:

Wladislaw k. Slowutný věrný náš milý, na tož gsine se zawázati ráčili, gsauce Kraleu Českým, Práva obhagowati a dopomáhati smocy našy, s Janíky, s Many, s Kláštery y Městy nassemi. A wěz že gsine giž s tím lewšym pobotowě / a Droženým Slykum, Mikulášowi, Kassparowi, Sjebestyanowi Streycum, slowutným Štampachum, Wacławowi Budowcowi, věrným našym milým který gsau Právo wšali na Krystoffowi z Guttnstegna dopomocy cheeme wedle Práva. Jakož pak wšichni tři Stawowé zawázali gsau se podecti a werau podle nás Práva dopomáhati. A giž my tebe napomináme podle začátku nahorédetčného / aby osobně ty podle nás k tomu dopomození Práva táhl, a v Plzně Města nasseho tu senagjeti dal na den S. Mawřínce. Datum Pragae ex arce nostra, Anno 1509.

W Létu Paně 1401. zmjntku nacházým o Panu Bohuslawowi Mitrowským z Temyšle a na Mitrowicích / k němuž někdy učinil psaní Král Giř takové :

Wěrný milý, psalí gsine prwe o Syrotka / kteréhož gsí a ginými některými Poručníkem, Markétu z Křikowa / aby dana byla Služebníkú na ssenu Picťowí za Manželtu žádagice. A nestalo se to. Protož vůle nasse gest / aby ty obestlal giné Poručníky, a powědel jim od nás vůli našy. A w tom ty y s nimi aby se zachowal, a tak měl / aby ten Syrotek giž psanému Picťowí k Manželtu byl dán bezewšy odpornosti y prodlewání. Gináť toho nečinice. Dán w Praze w Ponděli po Rozeslání Swatých Apostoluw, Království nasseho Léta 7.

Ad Relationem Petri Gdulnicz
de Ostromic.

K témuž učinil psaní Jan z Petie z Prudic a na Zlebich w Létu 1509. gehošto počátek takto zni:

Pani

P. Bohuslawowi z Temyšle a na Mitrowicích Streycy své milý k. žáda pak w to psaní aby k němu přigel na potřebu přátelstau na Zleby.

List Pana Gindricha z Hradce, negwyžšyho Purgethrabě Pražského psaný k Droženému Wladycce Bohuslawowi z Temyšle na Mitrowicích, w takové slova zni:

Službu swau wzakazugi Drožený přetely milý. Jakož wedle swolent Zemského / kdyby w Zemi Krále Gehomilosti nebylo / yá wšech Stawý odsylati mám proti těm, kdožby se Práwu sprotiwiti, a rozsudkum Panstým a Wladyckým dosti činiti nechceli. Protož / poněwadž Sjebestyan, Mikuláš, a Wacław Slykové Práwu a nálezum Panstým gsau se proti wli, a dosti věniti nechceli / pro kterauito přičynu Král Gehomilost mocý swau Královstau a podle Gehomilosti wšech Země powinni gsine pomáhati pod potutau tau kdožby netáhl swau nic flosi, a neb na swým mýhodného Cílowěta neposlal / buď z Panuw neb z Rytířuw, tak yak swolent Zemské vložuge, a dalegi w sobě zni / se takový každý čest swau y Hradlo straticimá. Protož to wěda napominám tebe wedle toho zawázku Dstami zapsaného, aby ty swau wšy možností táhl na též Slyky, a neb na swém mýstě Cílowěta hodného místo sebe poslal / a tu Wogenstý k Taussymu na den Swatě Maří Magdalény neyprwe přistci senagjeti dal. Dán na Hradě Pražském w Auterý po S. Witu Léta 1500.

Léta Paně 1512. Zynel a Aliběta z Temyšle měli rozdíl o Statek Otcowský a Streycowský, a Aliběta Streyce swého zewšeho křicowala. Přičemž byli a Pečeti své přitiskli / Jarohněw z Temyšle, Weyhať z Bůtw, sedením na Kantowě, Bohuslaw z Temyšle na Mitrowicích, a Wacław z Zahradky a na Sadicy.

Karel Kníže Winstreber, k. a Olesnické věniti psaní k Bohuslawowi staršymu z Temyšle a na Mitrowicích, kteréhožto Datum w Praze Léta 1525. a to zni w smysl takový:

Karel k. Krále Gehomilosti Negwyžšý Heytman Království Českého, Slowutnému Wladycce Bohuslawowi staršymu z Temyšle Mitrowským

mu z Mitrowic, nám milému. Drožený Wladysko nám milý / wěz že gsí nás žadala Drožená Wladyska Kateřina Petinowá z Rosyně k tobě za přimluwu, a to w tom / kdež na ni Právo wěsti chceš, aby toho Práva wedení zanechal až do Swatého Hawla neyprwe přistci / neb ona w tom čase o to pilnan péčy a bedlirnost miji bude, aby tobě twá Summa zaplacená byla. Datum ut suprà.

W Létu Božím 1528. Bohuslaw starší z Temyšle byl Berníkem, což se z Listuw dáwních vložuge / gichšto Datum w prwni čtwerť w Postě.

Ten byl y Kulogmě za Pana Wacława z Lobkowic w Pěti stích slatých Arnostowi Kšepowi, což wyprawuge List pod Pečeti gmenowaného Pana Wacława z Lobkowic Léta 1520. psaný.

R ij

J O Erbu

O Erbu a Rodu Panu Ko- korowcu z Kokořowa starodawném.

Kapitola XXXI.

Nředkové Erbu tohoto s oněmi prvněg
synu Knížaty, Cíchem a Lechem, do Wlasti této z Kratin
Charvátských přišli / kdež při Knížatech a Králích obzvláštní
Wlasti mýwali, a gmi w raddách tegných před gínými mnichy: i
nápomocni býwali. Všwali Erbu takowého jaký tu před očima dolo-
žen gest.

O Siwislawowi Kokořowcovi mluwí Hā
gest w Listu Kronyky své 172. a w Létu 1130. w tento smysl:

Císař Posušho Císař Lotaryus wolený, oběsal k sobě do Rjezna
Soběslawa / kterýž rychle se wypranil z Cíche, a malo chytilo žena té cestě
pospichajíc nevrátil se k Rjeze řečené Regin neb Rjezen: A když přigel do
Města / wděně ho přigal Lotaryus / jakožto Amotra, litugie přibody ge.
A rokowali wespolek za 7. dní / a osměho dne wygel Soběslaw z Rjezna.

Starý

Nawracugicému se do Cíche, Bawoti vsylowali gemu nýapý posměch a
štkodu učinili, zwlášť ti / kteříž k Císaři Lotaryusowi nedut měli / ale
Soběslaw wěda o vmyslu gegich / rz spehěte / a muge k tomu dowoleni
od Císaře / obořil se na Zem Baworskau / činil škody znamenité / w se nej
dwadeceti hrazených Twrzy a hradu rozbořil, a s Kojšši welikau do
Cíche se nawrátil. Pobýw pak tu nedlaubý čas, totíž w Praze, gel do
Kladka na Zámek, a nalezl geg gináče wzdelaný a ohražený nešli prwe
byl / z čehož byl potěšen. Zůstawage na tom Zámku chvěš / vmišil ge-
ti do Morawy / a na té cestě wnutkucim Bojským oznáměno gemu / žeby
někteří o něm zle myšlyli, a dāwno w Raddách postranních na tom zusta-
li / kterakby geg mohli o život připrawiti. Z té příčiny powolal k sobě
Syna Bláhowa, a Diwislawa Syna Kokořowa w prwní Městi Městy
ce Czerwne, a žádal gich / aby to což gini oznámí w tegnosti měli: kteříž
řýbili tak se zachowati / a to wjrau y přisáhu potvrdili. Kterýmž on
řekl: Těto a těto mými mne aukladně zamordowati. Protož učině we-
dle řýbu a přisáhy wassy: a zginagse ty vkladnky, přirěďte ge ke mně
zdrawé / abych mohl od ných gruntu toho wšeho přezwědět: Kteríž tak
učinili, a polapivše gednoho, přirědli geg, an má Šawli gedowatau
na dva Lofte wzdýli / a druhý porozuměl tomu, co se děje, řekl. Tu
Soběslaw rychle powolaw dva z Lowcuw, a dý k nim: Ozmamugi wám!
je gednomu z Komorníkuw Pláší ukraden gest / a ten řdož geg ukradl,
preč vřiká. Protož wezmance psy / pospěšte za ním / a bez škůtu yateho
ke mně přirěďte. Zwygeli Lowcy na pospěch / a pospěšli onoho w ged-
né wsy / kteréhož před Soběslawa přirědli zč. jakž doloženo pod Er-
bem Panu z Dubé a z Lippého.

Koste le Swatého Wita na Hradě Braž-
ském před Kaplau Swatě Anny, spatřuge se Kámen hrobowní, na kte-
rémž napsaný gest Text tento:
Drožený Panosť Jdislaw Kokořowec z Kokořowa, tu Středu před
Swatým Duchem umřel / Léta Páně 1203. Pane Kryšle rač se smilowa-
ti nad Duffy geho.

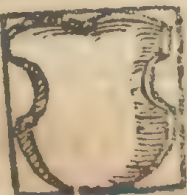

Léta Páně 1250. umřel
Pan Barcholomig Kokořowec z Kokořo-
wa, a pochowan gest w Klášteře Swatě
Jakuba w Starém Městi
Pražském / kteréhožto Mā
želka byla Pani Salomé-
na z Waldcka a z Sselnber-
ka / gegisto Tělo w témž
Klášteře pohřbeno gest,
Léta Páně 1270. Ta všiwala za Erb
Swinšké hlavy w Poličerweném / šafro-
noby černé a bílé, a na Helmě tolikž černá hlava Swinská. Ten Rod
gš nemá žádného z Mušského Pohlawi / neb poslední z něho umřel w Lē-
tu Páně 1597. totíž Drožený Pán / Pan Jan z Sselnberka na Tuzetíně a
na Bračy G. m. Císařské Radda.

Léta Páně 1362. všnul w Pánu Bohu Pan

Gindlich z Kolořova na Wřerubech / kteréhož Manželka byla Pani Kateřina z Tědweřkova, a ta pochovaná gest w Swogssicích w Lětu 1349. vřivala Erbu takového jakž tuto doložen gest, totiž Kolu žlutého na modrém Šstij tu s šaffrnochý žlutými a modrými.

Wedle textu na Kamenu

hrobownim napsaném w Koste na Wřerubech, umřel Pan Jan Kolořowec z Kolořova w Lětu Paně 1470. Manželka měl Pani Elisku z Daupowa / kteráž Telo w tēnž Koste pochováno gest Lěta 1474. měla za Erb tři šstrychy červené neb krwawé na bílém Polu / nad helmem a Korunau Křidla Wrohlci a na nich též tři Šstrychy krwawé s šaffrnochý červenými a bílými.

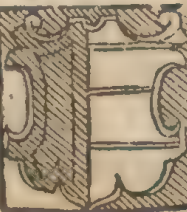

O tēnž wyprawugi Listy Panu z Raupowa / že gest někdy při Lětu 1483. Rutogme byl za Rauffe z Lipna, seděním na Lipně za to. miss: Kop, a to Jwanowi z Kunratic a w Weyprenzech. Nacházým totiž že byl Rutogme za Pana Hrabí Burvana z Gutensseigna / Teywřissýho Rbā mermeštra w Králewstwj Czeřem.

Umřel Lěta Paně 1531.

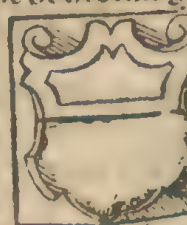
Pan Petr Kolořowec z Kolořova, a pochován gest w Měste Plzni w Kláštěce v Bosákuw / kdež se gestet Kamenu hrobowni s nápisy spatřugi. Manželka geho byla Pani Ozána z Prostibore a z Podmoři / kteráž Telo leži we Wřerubech, pochované Lěta 1525. Erb gegi byl ta lowý rak widiš / totiž Pole červené a bílé, Helm bez Koruny, Křidla na něm

Worličky bílé, a přes ni šstrychy červené / šaffrnochý červené a bílé.

Pan Gijř z Kolořowa G. M. Cysarště

Kadda umřel Lěta Paně 1584. a pochován gest w Plzni: Manželka měl Pani Dorotu Auderskau z Audree, kteráž w tēnž Koste nobřebená gest Lěta Paně 1575. vřivala za Erb Pole bílého a modrého, Helm bez Koruny, a nad ním stál Můř we Zbregi do Pasu an se Rutama za Zlawn drži / mace Šstřat an w něm Sekera wraubená wězy, šaffrnochý pak modré a bílé což wřse pod Rodem Panů z Audree spatřiti můžoš.

O Starodawném Erbu a Rodu Panu Wancuruw z Řehnic č.

Kapitola XXXII.

Wanj Wředkowě Rodu tohoto starožit.

ucho / jakby wěrně Králum swým slaužili / jak Wlast swau štrž hrdinské činy chránili, a okrařlowali, oznamuge Petrus Codicillus hřwřdžat Kollege Pražské w Kalendarii swém, kterýž wydal pod gménem slawné paměti Panu Bořtow z Mortinie, totiž pod gménem Pana Gijřho Bořty Smečanskýho, genž byl Králewstwi Cistého Teywřissým Kancelářem, a pod gménem Pana Jana Bořty na Woketi, Bratra geho. Těb tam dohláda patrně / kterak za Panowant Krále Wáclawa Statečnř Křtři Botek Dechářský, hrdinské Bogowně, Kalenice, a Wancura z Řehnic, svěťené sobě hrady w Kalousých s takowau snádností a wěrností chránili / že raděgi znamenitě pokusent, ano y těžká trápeni až do smrti finěli snášeti / nežliby Kalouskemu Weywodowi měli gich proti zawázanř věčnřmu poslaupiti. Wězy ujnuž

Pan Cyrek Mican, aby zradu řečeného Tladberg nepodal / dopustil / sobě raději dobrovolně Olo wylaupiti. Což se stalo wedle gmenowaného Astronoma w Létu Páně 1248. Takowau wěc Dubrauius lib: 16. ač byl rozený Čech, připsuge Morawanum / snad pro Biskupstwj Morawské, gehořto on byl Wladařem. Ale slusněgi gest dāti wjru paměti / kteréz Osoby takowé ze gmená y s připominánjm Rodu gmenugi / což při dotčeným Kronykári nenacházym.

W Létu Páně 1409. ožna mugi paměti, že Pan Jan Wancura z Řehnic, Syn někdy Pana Wáclawa Wancury, kaupil Krnsko od Jarosse Towačowského z Ryšmburgka / a po Manželce své Paní Dorotě dostal Wes zrdlořezy řečenau za Boleslawi / kterauz prodal Michalcowi z Michalowie, ginał z Wartimbergka.

Gina pamět otémž Panu Janowi Wancuro wi z Řehnic zni / že gest on kaupil Wes řečenau Seletice od Zygimunda Seletického / kterýž se psal z Mogná a z Prawuge / a to w Létu Páně 1450. Zanechal pak po sobě gmenowaný Jan Wancura dwa Syny / gednoho, genž byl wísel nejeratý, a Mikuláše druhého: gehořto kteraby Matka byla w pamětech n nacházym.

Pan Mikuláš Wancura, wedle zněj Listu P. Zagieci z Hajmburgka náležejecym okolo Léta 1498. potřebo wán byl přátelský od Pana Zbyňka Zagieci z Hajmburgka, spolu s Panem Benessem z Saworyně zc. kterýžto Mikuláš kaupil Dwůr we Wtelně u Wogře z Wědblic, na němž seděl Wst gmenowaný Kaupel.

Ten též Mikuláš kaupil

Dwůr w Sownicích fewšsemí přínaležitoštní, na němž seděl Jan řečený Sstěpa / za něhožto Rukogme byli Pan Gist Rěinecký, Wáclaw Walekan na Rozdialowicích, Wáclaw Petre z Bezna, Pan Rubj z Poříčian, Hreš z Husťian, Mstibor z Husťian a na Wltawě, Aleš z Hosty wice na Wšmenčicích, Zygimund z Dubrawan, Synek z Augesdec a na Ba drách: což se dalo Léta 1497.

Kaupil téhož Léta w Sownicích Dwůr gi ný se wššym přislušenstwj / gehořto někdy držitelé byli Zitowlicy, a to wložil do Dst Pan Zacharyáš z Stránky. Pan Markwart Syček z Dalemitic, a Pan Rubj z Poříčian.

Mězy

Dežj dotčeným Panem Mikulášem Wancu rau z Řehnic, a Panem Petrem Berkowským z Sřebětowa, učiněné glau Cedule řezané, s doloženjm / kterak Petr gmenowaný prodal Zboží své Bredce, Droženému Pánu / Panu Albrechtowi z Rychnowa a na Obrub cych / a učiněná mezy njmi Smilawa, w kteréz doloženo / že Pan Petr snestl na Wěno Manželky své z Statku Tramysensteho a Bredického. Pakliby toho nevěnil / položiti powinen bude k Ruce wěrné Listy na gi lau Sunimu. A dále smilawa zni. A poněwadť to Zboží Pan Albrecht prodal Panu Wancurovi, a Dedicum gehořto powinnešť Berk ně mu a k Dedicum gehořto zachowati. Přitjklí Pečetí své Pan Jan z Čelné, a Pan Petr Proch z Kolomut a na Mikowicích.

Druhého Léta, to gest 1498. Pan Mikuláš Wancura z Řehnic a na Krnské, od Paní Kateřiny z Porosle Matky Manželky své, kaupil Dedicum / kteréz ona měla od Petra z Sřebětowa / tolikéž y Tisíc Kop Práva wěnného. Panu Mikulášowi Trčkowi prodal Tuchom / a s hrůzou wššymi sřezmarčel o Augesdec, dala zaň Ciecer lice / od njhžto také kaupil plat w Serakách a w Čilgi, a prodal gež zas Panu Janowi z Sřebětowa.

Léta 1511 Panu Mikulášowi Wancurovi Pan Bohuš w Dračický z Kunwaldu, y Dedicum gehořto zapsal Tisíc zlatých Wberšk / a po smrti učinil téhož poručněkem s Panem Synkem a s Panem Janem z Martinic nad půl pátym tisícem Kop grossu Čistých.

Léta Páně 1520. ten též Pan Mikuláš Wancu ra kaupil Statok Besyn, a ginych nmehe. Manželka gehořto první byla z Rodu Panuw hrůšowských, gmenem Dorota / s njžto splodil Syny tři, a Dcery čtyry. Kateřinu, kteráz zasnoubená Panu Čerinskému. Lidmilla, kteráz dána za Mikulku Myskowi ze Sluně. Elisku, kteráz dána Panu Motikowi Selmičskému. Z Synuw starší slau Jan / druhý Gist / třetj Zygimund.

Druhau Manželku měl Pan Johanka ze Slu nle, z Rodu Panuw Myskew / kteráz genu porodila Syny čtyry: Pana Petra, Pana Smila, Pana Wáclawa, a Pana Buryana / a Dcery tolikéž čtyry, z njžto

Panna Dorota dána Panu Hrzánowi Adamo wi z Harašowa / Panna Markéta Panu Pecngarowi.

Panna Ewa umiela na Kosteley w Panenské neperussenosti, a tu pochowana gest.

Pan Jan Wancura, Syn Pana Mikuláše Wancury z Řehnic, genuřto tolikéž rozličné paměti swědečj, měl Manželky dvě / první Paní Elisku ze Wšebořic, z Rodu Panuw Bubnuw / s kterauz zanechal dwanácte Synuw, a Dceru gednu.

Druhau

Druhau Manželku měl Paní Mandalenu z Smitic/ gemuzto ona porodila Syna Gindricha, a Deeru Johanku.

B. Gířk Wancura z

Rzehnic a na Walecowně / měl colikéz dvě Manželky / gednu Paní Markétu z Hadlary, z Rodu Panuw Waskaurow / s njšto splo- dil Synuw ssest: Pana Adama, Pana Mikuláše, Pana Wacslawa, P. Zygkmunda, Pana Synka, Pana Frydrycha / a Deer colikéz ssest:

Panna Ewa mela za

Manžela Pana Zuba z Lanstegna.

Panna Lidmilla mela Pana Jana Klusáka.

Panna Anna mela Pana Sstiasnýho Kapliše.

Panna Maryána zasnaubená Panu Hetmanowi Wetikowi z Babna.

Panna Mandalena Panu Gířkowi Kapliši.

A Panna Eliska zasnaubená Panu Mikulášowi Pecynkarowi.

Manželku druhau měl z Rodu Panuw Strá- nowských, Paní Johanku / kteráž gemu porodila dwa Syny / Markwarta a Gířho

Pamět gedna okolo Léta Wáně 1544.

o Panu Gířkowi Wancurowi z Rzehnic zni takto:

Po shození Dst Zemských, Pan Waněk Cernin obnowowal Záple na Turz Augesdec a Rybníky, Panu Gířkowi Wancurowi z Rzehnic a na Walecowně, a Smlauwa o Zboží Studenské se wššym přislussenstwjim, wedle powolani Sněmownjho do Dst wložena.

Pan Zygkmund Wancura

z Rzehnic pogal sobě Manželku Paní Bar- boru z Rodu Panuw Proč- kow / s njšto měl tři Syny / Mikuláše, Zygkmunda, a Pe- tra, kteráž zemřeli / a Deery dvě, Dorotu a Annu; gednu pogal Pan Zdeněk Mladota / druhau, eotit to Annu wzał sobě za Manželku Pan Gířk Klusák.

Pan Petr Wancura z Rzehnic a na Wartmberce, mage Manželku Paní Mandalenu z Dubé a z Lippého, umřel bez Dědicu.

Pan Wacslaw Wancura z Rzehnic a

na Stawu

na Studence / Manželku měl z Rodu Panuw Skopků Paní Markétu / kteráž gemu porodila dwy Dítě, gesso w mladosti pomřeli.

Pan Smjř Wancura umřel neže- natý.

Pan Buryan Wancura zahýnul w Dhrých w Bírčě.

Pan Mikuláš Wancura

z Rzehnic a na Gířech / měl Manželku Pa- ni Annu Smitickau z Smitic / s njšto splo- dil Syna gednoho Jana, a Deer pět, gme- nowité Elisku, Kateřinu, Saloménu, Magdalenu, a Maryánu.

První dána w Staw Manželský Pa- nu Radslawowi Beřkowskemu.

Druhá Panu Ondřegowi Klusákowi.

Třetí Panu Estěpanowi Střelowi.

Čtvrtá Panu Beřkowskemu.

A páta u tetřito Pannu Maryánu pogal Pan Buryan Trčá z Lippé / Podkomorj Kralowstwjí Českeho / gemuzto porodila Syna Pana Ma- timiliána Trčku z Lippé a na Swětě 26. umřel Léta 1597.

Pan Zygkmund, Bratr Pana Mikuláše

Wancury byi jednjm na Přiworach delegských. Manželka geho prw- ni byla Paní Magdalena z Helfšebore / Sestra Pana Al- brechta Kamiského. Druhá Manželka geho byla Paní Anna Deera Pana Gindricha Wolinského ze Wlinowsy a na Libicích.

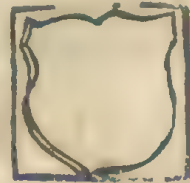

Pan Gindrich Wancura

z Rzehnic a na Kosselcy nad Labem, wstau- pil w Staw Manželský s Paní Annau Kapliškau z Sulewic / Sestru Pana Thobiáše Kapli- še / a ten Gindrich byl Bratr Pana Zygkmunda a Pana Mi- kuláše Wancurow z Rzehnic.

Pan Adam Wancura z

Rzehnic a na Augesdecy. Syn Pana Gířka Wancury, měl Manželku prwni Paní Kateřinu z Rodu Panuw Klusáků / kteráž umřela bez plodu. Pogal sobě potomně ginau, to- tiž z Rodu Panuw Kaplišků, Deeru gedinau / kteráž po smr- ti geho dána byla Panu Janowi Chlumowi

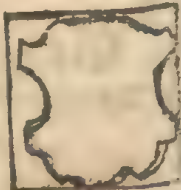
Panu

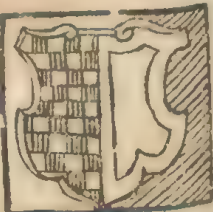
Panu Mikulassowi Wancurowi z Rzehnic a
na Brodech zasnaubena nesprwe t Stawu Manzelstemu
Deera Pana Mikulasse Zuba z Lansteyna / genuš ona po-
rodila Deeru a Syna. Druhá Manželka geho byla z Ro-
du Panuw Wchynských.

Pan Wacław Wancura z Rzehnic
a na welkym Solci mel Manzelu dwe, prwni Pani Annu
z Rodu Panuw Dacich / od nisto possli Syn
Trystram Wancura, a Deera Panna Maru-
še, a druhau z Rodu Panuw Rachtbertuw /
kteriz vjswagi za Erb Zlawy Berantak yat
Pani Augwicowe z Biskupie / a stau zanechal Syny dwa.

Pan Waneł Wancura z Rzehnic a
na Walecowe mel Manzelu z Rodu Panuw Dohal-
ských z Dohalic.

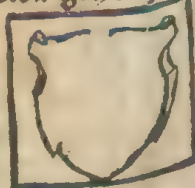

Pan Zygmund Wancura
z Rzehnic a na welkych Zorkach / Manzelu mel Pani Ma-
ryanu z Rodu Panuw Rapskew z Sulewic.

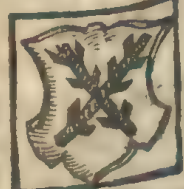
Pan Frydrych Wancura z Rzehnic
a na Krusce mel Manzelu Pana Frydrycha Pecyngara Deeru.
Pan Wacław Wancura z Rzehnic mel dwa Syny Markwarta a Gi-
rjho Wancury z Rzehnic a na Studence. Trystram vmfel nezena-
ty / gehožto Sestra wzala sobe za Manzela Pana Gurdicha Ryge z
Gyrssfeldu.

Časutoho kteréhož glem
ryto Knihy spisowal žiw byl P. Girj Wan-
cura z Rzehnic, na Studence na dolegssich
Přiworach, gsa Bernstem Krage Boles-
lawského. Prwni Manželka geho Pa-
ni Dorota z Rodu Panuw
Pecyngaruw z Bjčina / po-
rodilisse genu Deeru vmfel-
la. Potomně pogal sobe dru-
hau, totiz Pani Anžku Rči-
neka z Ronowa / Deeru

Drozeného Pana / Pana Sstiasného Rčineckého z Rono-
wa / snjžto mel Syny dwa Girjho Sstiasného a Wac-
slawa Bohuslawu / a Deery tti: Annu Marygi, Dorotu
a Kateřinu.

Pan Buryan Wancura z Rzehnic a na Lho

tich,

tich, mel Manzelu Pani Kateřinu z Dubé a z Lippého, a
na Tlowém Persstegně / stau splodil Syna
Adama Kasspara, a Deeru Elisku Kateři-
nu.

Jan Wancura z Rzehnic a na Rcn
stě a Solci Syn Pana Frydrycha Wancury pogal
Manzelu z Rodu Panuw Sleynicuw / kteriz genu po-
rodila Syna gednoho, a Deery čtyry.

O Rodu a Erbu Panuw Ge
slykum z Komárowa starodáwném.
Kapitola XXXIII.

Napodobnih tomuto, Erb nachazn se w
Kronykách Polských / kteriz za času Knizat Pohanských obdr-
žán gest neb nabyt spůsobem takovým:
Bogomaliněky Slowacy a Wlachy a Francouzni / giniž
to když stěssi času gednoho stálo na odpor, zagat byl čeytman mezy Slo-

wáky wysoce wzneseny, a geden Zioldný spól s ním/ kterýž obudwa o ni do Wězeni, a Pauty těžkými okowáni. Tiebylo naděje žádná k wy swobození/ čemuž dobře porozumíwal Zioldný onen, a proto přemeg sšel/ kterakby mohl aspoň Pána swého wyprostít/ byt měl y žrdlo za to dáti/ aby mohl on děle Wlásti své w správach Wogenstých slaužiti, a gj před Těpištelu ochrániti. Času tehdy příhodného/ Zioldný, poněwadž s Heytmanem přikowán byl Pauty velikými, a nebylo gináč mož né Pánu swému pomocy, vřezal Tlohu swau, a Heytmána Woknem s o bema Pauty wypustil/ žádage aby naň lastawé měl zření, gestliže žiw zustane: Pakli nezustane/ aby nezapomínal na geho Potomky. Stim rozlehli se wespolek/ a Heytman tak wyswobozený, we dne y w noc po spíchal k swým: Wěrný pak onen slušebník položil se v dír, kterauž gido lo Wěznum podávali/ zastíniv Otno ono wylámané, nymžto Heytman z Wězeni všel. Dne třetjho, porozumíwage Zioldný/ že gjž Pán geho dost idaleko vzíti mohl, zwolal žalostně, a žádal aby wypustěn byl k Bar wjeti/ a neb aby aspoň rychle byl vsmrcen/ poněwadž se gjž k ničemu ne hodi, a bolest newymluwitedlnau trpi. Wyzwědel od něho což se dalo strážný, a hned běžew k newyřissyma, to wšse, což se příhodilo w Wězeni oznámil/ kterýžto wegda sám k onomu Zioldnýti, a wida že beznohý gj/ podiwil se nad lástau a wěrností, kterauž slušebník tento prokázal Pánu swému/ a hned nymžto trestáni, poručil mu Ránu zahogiti, a potomně y swobodného propustil.

A přišel k Heytmannu swému/ a přigat od něho s radostí nasmrnan, negináče než jako wlastnj Syn, a obohacen gest od Rnžete y Pána, a takowým znamením pro budaucy pamit obdařen. Což Rnžeti tomu to Heytman při Rnžeti wygednal. A pro vlázení wěřsy k němu lasty, a pro pamit wědnau věčné věci, nosil y on Tlohu swau na helme swém/ tak jak se byl toho při Rnžeti dožádal. To kteréhoby se času sta lo, negisti ani Kronky Polské, ani České/ powěst tato mezy Potomky po zůstawa. W Polské odtud pocházegjey nacházegj se Rodové mnozy, a znameniti, a Potomek geden od onoho Heytmána possly w pamětech Rostelních připomenut gest okolo Léta Páně Třicetého, Sedmdesátého, Orwujho, totiz Bohna, Matka Swatého Stanislawa, Biskupa Krakow řeho/ čehož také památka gest při wypláni Rodu toho Swatého Bisku pa w Krakowě w Kláštěře Swatého Františka. W Království pak Českém nacházj se Rod tento Panuw Pessykow z Komárov, k eřsem hrdinstwým správam a k pobožnosti Křesťanské wexborne náchyl ny/ gemužto swědějey paměti nje wedle přádu Let budau doložení.

Začasu Panowání Čp.

sať Karla, to gest w Létu Božím Třicetým, Padesátým, paměti Rostelní při pomínagi Pána Pessyka z Komárov/ za gehožto Duffy hognau dal Almužnu do Klá štera Swatého Jana w Brně Prapraw nuł geho Pan Rumat Pessyk z Komáro wa, yakož se to wyrozumí z Listu pod Peče ti Kláštěra gmenowaného, kterýž nje do ložen gest.

Léta

Léta Páně 1377. umřel Pan Sstěch z Komá rowa, kterýž Mnichum w Kláštěře Swatě Dobrotwý přebýwagjeym darowal Mlyn řeceny Wjřba/ o čemj paměti předčecného Kláštěra wyprawugi.

In libris Erectionum zmjnká gest o Panu Pessyko. Powi z Komárovu na Minicých a w Lipčewy/ kterýž dal k Rosteln w Lipčewy půl Lánu Roli, podle Wsy řeceny Dřewice a aupně desátky ze dwau Pluhuw a neb Rmeti rolnjch. Actum Anno 1396. a tam colikž byl přstomen/ když darowán byl něyaty plat k Rostelu w Krassých Léta 1398. yalž o tom při wypláni Erbu Bukowanstých nalezně.

Gmenowaného Pána

Pessyka byl Syn Pan Rumat Pessyk z Ro márowa/ kterýž času onoho, kteréhož Pra žané proti Zygimundowi, Bratru Wacslas wa Krále, bogowali/ a magie na pomoc Zisku y Taborsté, gey za Pána přigiti ne chceli, zabit gest pod Wýšehradem. Což wyprawuge y List w dole položený Kláště ra Brněstého.

Manželka geho byla Páni Eléna, kte ráž darowala platu ročného wěného Sa ráti w Mrtwiku tři Kopy grossuw, o čemj libri Erectionu takto zněgi: Donatio trium Sexagenarum pro Plebano Ecclesie in Mrtwik. Eléna relicta Pessikonis de Komarow &c.

Pána Pessyka, Pána

Mikulasse, a Pána Borisse, Bratry a Serey ce z Komárovu, připomínagi wegšdecé né paměti Kláštěra Swatého Jana w Brně/ za kterýchžto Duffě dávali Almuž nu Synové Pána Pessyka/ yalž nje dolo ženo bude.

A tomu Pessykowi psal Král Wladis law List, kterýž znj w tyto slowa:

Wladislaw Král Wher.

řj. Český zč. Slownný wěrný nám milý; Rakož gime pro některé po třeby pilné meli Raddy nasse při nás. A tak se nám zdalo/ že gest to ho welmi pilná a znamenitá potřeba/ abychom Sněm obecný položili. Protož podáwame gey na den Swatého Wacslawa zč. Dán na hra de Pražstám den Swatého Gilgá. Léta Králowstwj našeho 15.

Rnhy Rostela Bražstého kterěž slugi libri Erectionum, činj zmjntu o Panu Mikulassowi Pessykowi při Létu 1405. kterýž spolu s Panem Mikulassem z Ledce, do Rostela w Ledce darowal

S 4

sedm

sedm kop platu ročného věčného we Wsytčené Chwatonicé / kteráž gť v Časlawy. Stalo se Léta yat nahoře gedenáctého dne Měsíce Máje.

Jan Jan Bessyl z Komárowa byl netdy hejmanem na Spilberce / w hrdinských činech hned od mladošti slavný, gsa při Králi Mathyášovi na Wogně. Na kterémto potomně hejmanství pokogně umřel, totiž, na Spilbergku v Brna / a pochován w Klášteře Swatého Jana v Oltáře Swaté Trogice / kdež se gest spatiuge Kámen hrobni s Erbem geho.

Tomuto Panu Janowi Pessylowi Léta Páně 1525. darowal Král Wladislaw nějakau připadnost po Tomasi nowi z Rachtbergka, a Panu Girkowi z Sčelbergka na Horách huslopekých / totiž Winohrady y Penize hotové / kterýchby se doptati mohl w Czechách y na Morawě / yatž w sobě List genu na to daný obsahuge. Manželku měl Drozenau Pani / Páni Affen z Kragku / s nįsto splodil Syna téhož gměna /

totiž Jana, kterýž potomně pogal sobě Manželku z Rodu Panuw Rjepických z Sudomje / kteráž genu porodila Bořiwoge / od něhož posel Girk Pessyl na Komárově.

Doložený B. Jan Bessyl a Kunat Bessyl z Komárowa byli gšau Páni w Peněžých dobře mojni / což y z Listu onoho wyrozuměti se může / kterýž psal Pan Girk z Kolowrat na Bezdruticích ku Panu Mikulášovi Zagicowi z Hahmburgka a z Kosti / Tedyž Synu Trutšasowi Kralowstwu Českeho / a ten při počátku zni takto: Službu swau wzkazugi Drozený Pane a Bratře milý / a při tom žádám abyšste sľbili za pět set Kop gr: Českyh Kunatowi a Janowi Pessylowi z Komárowa zc.

Jan Kunat Bessyl z Komárowa žiw byl około Léta Páně 1526. o němž zmynka se, dēge w Listu Klášteře častogmēnowaného / kterýž psán gest takto:

Wegmeno Boží Almen. Wsšech wěcy památka gest minula / krom těch, kteréž sřz Listy a písma potvrzené budau: neb dotčené psaní bude gmenowáno paměti trwánliwau wedle důvodu Swatého písma zc. Protož my Sčepán Rukosť, Ambrož Kwardy, an, y weškeren Konwent Klášteře S. Jana w Brně, Žákona S. Gratiška menšlyh Bratřij / Známocinime tímto Listem obecně předewšemi, kdež čten aneb čtaucy sľssán bude / že gest přissel k nám Drozený Wladyslaw P. Kunat Bessyl z Komárowa a na Běznicy / pro se nás, abych sřz dobrotu Seworitele wsšech wěcy my sworchupšani Bratřij k věčné paměti a ku pomocy Křesťanským Dušim, tu práci na nás wzali, a ke cti a chwałě Seworitele wsšech wěcy, a k spasení wsšemu Lidu / abych sřz psaní Bratřij a budaucy našy podwolili čtyry Misse na každý Týden, na Swatě Trogice Oltáři, tįž žádusim, a čwttau o Matce Boží slaužiti.

Za kteréžto

Za kteréžto naše powoleni sworchupšani Bratřij / gmenowaný Pan Pessyl dal gest nám do Klášteře půl druhého sta zlatých ku pomocy, za Drozeného Pana Jana z Komárowa Bratra geho, hejmana na Spilberce / genuž Pán Bůh rač býti milostiw / kterýž pochován gest w swrchupšaného Oltáře Swaté Trogice / genž byl wěrný Služebník a statečný wálečník w Tregyasněšyho Rnjete někdy Krále Mathyáše Wheršého, a Krále Wladislawa Wheršého a Českeho. Také my sworchupšani Bratřij a budaucy našy powinnj budem za předky gegich tįž Misse, yatž swrchu stogi, slaužiti / a to ze gměna za Pana Pessyla předka gegich / kterýž z Swěta sšsel za Čysáře Karla čwtrtého / za Pány Komárovské a Erby gegich, kterýž spáleni Ohněm na Komárově / za Pana Kunata Deda gegich, kterýž zabit před Wsšehradem, když w Prahy za Čysáře Jyge munda porážka byla / za Otce gegich Pana Pessyla, a za Mikuláše a Borše Bratry a Streyce z Komárowa, y za gegich weškeren Rod. Pakli bychom my častopsani Bratřij a budaucy našy tich čtyr Mssynečetli / za ně na Kázani ze gměna neprosyli Pána Boha, tak yat swrchu doloženo (čehož Pane Bože wchoweg) a my z toho gednau, druhé, y potřeti od swrchupšaného toho Rodu, a neb potomních gegich Erbw napomenuti byli / a od nás a budaucy žádná se oprawa nestala / tehda mohau nás y budaucy naše o to pehnati před Práwo, buď duchownj, buď swětské / a té summy půl druhého sta zlatých na nás, y na budaucy dobýwati, a gi tam obrátiti / kdežby se gšm dobře libilo a lépe zdalo. za Duse předkaw a Potomkuw gegich. Toho wsšeho na potvrzení, a pro lepšy gšstotu / my nahoře psaní Sčepán Rukosť, Ambrož Kwardy swé gšme Pečetě, tįž y Konwentnj, s gšim wsšech Bratřij wědomim, dobrowolně přiwěsly k Listu tomuto. Genž gest dán a psán w Brně w Klášteře našem naděn Swatého Girk Léta Božího 1525.

Byl gest Pán tento welmi wřáctný Wladislawowi Králi Wherškemu a Českemu a pro wstawicnost sluzeb snažně prokaszowaných milý. O čemž důwodně swědeckwj wydáwa List geho k Drozenému Panu Wladislawowi z Sčelbergka takto psány:

Drozený wěrný náš milý: Wěz že gšme Jámek Walděk sěwšym přisslussenstwm dáti dědicně ráčili statečnému Pessylowi Kunatowi z Komárowa, wěrnému našemu milému, pro geho wěrné sluzby, kteréž nám činil platně a činiti nepřestáwa: Protož tobě poraučime / aby ty namissě našem Relacy učinil ke Dškám Zemským, kdybykoli od něho požádan byl / aby genu Jámek ten s geho přisslussenstwm we Dšky wložen byl a wepsán spolu y s Listem tímto. Protož znage to býti wůli a rozkáža ni naše, tak se zachoweg, yatž píšem. Dán w Budýnu den Swatého Gulgij: Léta Páně 1511. Kralowstwu našy Wheršeho dwadecátého prwnjho, Českeho 41.

K tomuž Panu Bessylowi Kunatowi z Komárowa, dotčený Wladislaw Král Wheršij a Česky psal List slowy tįž mto:

Wladislaw Králč. Slowutný wěrný náš milý. Těbuš tebe regno že s Ošwyceným Panem Albrechtem Rnjeterem Ba

worstým námluwu gšine učinili, že geho Raddy magi přigeni do Plzně na den S. Jakuba Apollola neyprwe přistěho, pro přij. kteráž gest mezy geho Láskau, a Heimanem Janowským poddaným nassým. A protož žádame od tebe spilnosti, že tu také na ten den budeš / neb gšine poručili Droženým Putowi z Rymsbergka a z Šwihowa neywyššymu Sudjmu Králowstwj Cjstého / Albrechtowi z Kolowrat a na Libstegně, Hoffmistru Dwora nasseho / Krystoffowi z Guttstegna a na Rabstegně, a Slowutnému Wogitkowi Rameniděmu z Tropic, wěrným nassým milým, aby tu také na ten den byli / a tu abyšte gednostegnau učinili o to se pokusili / aby mohli ty různice w dobrý konec obrácené býti. Že pak nadešné Knjze nám gest psalo / žádage, abychom některé k tomu wyprawili / aby Meze byli wohledané mezy Králowstwj Cjstém a Knjžestwj Baworském. Protož y o to čas a den ustanowite / kteréhož by měli Páni a Rytjřstwo wyslati k ohledání Mezy dotčených: Datu Buda, Regnorum nostrorum, Hungariae 12. Bohemiae 31.

Téhož Pána ctnost a služby Králi Wladislawowi prokazované, gedentáždy porozumeti může y z Listu Pána / Pána Gijka Bezdrujického z Kolowrat, kterž psán gest w tyto slova:

Neyjasněgšy Králi / Vane / Vane mně milostiwý. Službu swau wztažugi W. R. milosti milostiwý Králi, wassy Králowstě milosti zato mám že tagno neni / že gest Pan Zdeněk Malowec, kterž pisatem Králowstwj Cjstého byl, umřel / na gehožto místo potřebj gest Cizowěka hodného. Protož Wassy Králowstau milost prosym, yakožto Pána swého milostiwého, že ten Auřad neywyššyho pisatstwj Králowstwj Cjstého ráčite dáti Panu Kunatowi Pessyko wi z Komarowa / kterž gest Wassy Králowstě M. dáwný a starý slujebník, a Wassy Králowstě milosti wždydy gest rád slaužil a slaužiti nepřestawa protož milostiwý Králi / W. R. M. prosym, že pro geho hodněst a nnohá zasluhování ráčite gey tím Auřadem milostiwě obdařiti, a na to mu lostiwau odpověď dáti. Dán w Bezdrujicích w Pátek po Swatém Wawřincy Léta Páně 1512.

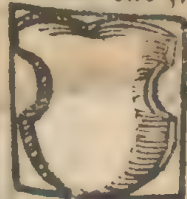
Swrchudotčeného Pána Kunasse Danžel.

ta byla Páni Kateřina z Wreby / od njs possel Pan Jan Pessyk Waldecký z Komarowa / kterž potomně magie Manželku Páni Kateřinu Kapličku z Sulewic, splodil Kunata / genž byl w Vhřich od Turkow zagat, a tam za hynul / a opět s Manželkau druhau totiz Páni Dorotau z Kráslowa, splodil Syny / Gindicha, Mikulasse, Ssebestyána, Wacslawa, Bohuslawu, Kunata, Borffe, Krystoffa, Jana / Deery, Maryanu, Apollenu, Annu, Bohunku, Lidmilla. Těci Máželku měl Páni Elissku Kapličku z Sulewic / kteráž genu porodila Dceru gmenem Dorotu, a ta umřela w mladém věku.

Za mého žiwobýti w Cjchách žiw byl Pan

Ssebestyán

Ssebestyán Pessyk z Komarowa a na Hosticích, Syn Pána Jana Pessyka z Komarowa, od Páni Doroty z Kráslowa splozený / kteržto Rod ney na swém Sstjtu býly Ketand, w polt čerxeném, a na helmě půl Roně bílého, s Vzdau čerwenau tak yatz nadán od Cysare Frydrycha w Medyolannu pro hrdinské činy a statečné. Manželka geho byla Páni Saloména z Rokowu, s njszo splodil Syny, Jana Kunasse Rytjře Heroyiského, Wylina a Petra : Dcery Kateřinu, kteráž dána w Sta w Manželský p. Albrechtowi Rychowowi Pauzarowi.

Gmenowaného

Pána Ssebestyána Pessyka z Komarowa Syn byl Pan Jan Kunas Pessyk z Komarowa, yatz oznameno, Rytjř Bozjho Hrobu / kterž narřstěnrugie mřša swatá, na swědecky toho List tento s sebau přinesl / kterž gest psán od Jana Baptysty a monte Iano, w Létu Páně 1588. takto:

Frater Ioannes Baptista, a monte Iano Regularis obieruantiae, Guardianus & Apostolicus Commissarius, uniuersis & singulis Christi fidelibus, praesentes literas inspecturis, salutem in Domino sempiternam.

Notum vobis facio & attestor, Illustrem Dominum Ioannem Kunas Pessik Nobilem a Komarow, Filium Domini Sebastiani, natione Bohemum, ad hanc Hierosolimitanam ciuitatem peruenisse causa deuotionis, atq; praemissis sanctis Penitentiae & Eucharistiae Sacramentis, terrae sanctae loca deuotissime uisitaui, nempe gloriosissimum Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi sepulchrum, sanctissimos montes Caluariae, ubi generis humani facta Redemptio, Oliueti, ubi Christi Domini ascensio, Sion, ubi Spiritus Sancti missio, & alia complura salutis nostrae mysteria celebrata sunt: Item sanctissimum praeepe Natiuitatis Domini nostri I. C. in ciuitate Betlehēm, venerabile assumptionis Deiparae Virginis Mariae monumentum in ualle Iozaphat; Betaniam quoq; hospitio Domini & resuscitatione Lazari illustrem, sed & montana Iudaeae uisitatione beatae Virginis atq; natiuitate praecursoris eius deserto nobilitata, & omnia alia sancta loca, quae tam intra quam extra sanctam ciuitatem a fidelibus peregrinis uisitari solent. Ipsum praeterea Illustrem Dominum Ioannem Kunas Pessik, ob ardentem ipsius ad haec sancta loca deuotionem, & ob singularem Catholicae fidei Zelum ceterarumq; Virtutum splendorem, ad Religionis & Christianae fidei defensionem & augmentum, ab ipso instantè rogati, equestri dignitate duximus insigniendum & decorandum, unde autoritate Apostolica, qua in hac parte fungimur, eum insignimus & decoramus: & huiusmodi ornamento insignitum & decoratum super gloriosissimo Domini sepulchro quibuscunq; in orbe terrarum constitutis praesentes literas inspecturis, cuiuslibet status, conditionis, gradus, & dignitatis existant, denuntiamus denuntiatumq; omnibus & singulis esse uolumus. Decernentes insuper eundem illustrem Dominum Ioannem Kunas Pessik decreto, liberè deferre posse S. Crucis sanctis: sepulchri & S. Georgij insignia, secretè aut publicè, pro ut ipsi videbitur, nec

non utitur, cum ut verum & legitimum Equitem omni dignitate jure optimo frui valere & debere omnibus & singulis immunitatibus, præminentijs ac Privilegijs, quibus ceteri milites Sancti Sepulchri, uti ac frui consueverunt. In quam omnium indubiam fidem roburq̃ tutissimum præsentis fieri iussimus, & manu nostra subscriptas, sigillo solito præfati sancti Sepulchri muniri ac roborari fecimus. Data Hierosolymis in Conventu Sancti Saluatoris. Anno Domini 1588. die 29. mensis Augusti.

Ten potomně nawrátio se stiafině do Wlasti své, w Vhřech jakožto prawdiwý Rytjř hrđinský zahynul.

O Rodu a Erbu starodawném Panu Horčicu z Prostého.

Kapitola XXXIV.

O Larožitného Rodu tohoto Vředšowé w Království Českém, tak jak y Petomkové nyní vjzwagi, vjzwali za Erb Tlapy Vředwedi černé, w Sřitu neb w Poli modrém, y na Helmě / jakž důwodně to wse předložena figura wkazuge. Tlapodobného téměř vjzwagi Erbu Páni Rarwewstti, Páni Kotarstti, a Páni Starčowstti w Weywodstwi Rarstém / gednom je mezy dvěma tlapami na Sřitu Jablko gest stielan pronjknuté.

Tento Erb dán gest od Knjzat Siowanstých gednomu gegich Předkowi / kterjž před Knjzetem Vředwěda vchytiv, Tlapy gemu předni polámal a odtial. Gehožto Potomecy do těch Kragin zageli s Czechem a Lechem. Dni gim potomně byli rozdišni Helmowé w Czechách, y w Polstě, pro rozličná zaslaužení. Gim gináce Erbu tohoto vjzwagi / protož y nje se o tom doloži. Tyni přistupme k Panum Horčicum / kterjž w Czechách zdawna bydleli, a o kterjchž rozličné paměti wyprawugi.

Aco zbeywalo platu na těch Osobách / zaň gim Přewor pet kop grossu položil.

W Knihách Kostela Vraž

ského Pana Widemila Horčicu z Mačyc pamět gedna připomíná těmito slowy, neb ná podobnými: kterať totjžto okolo Leta Páně 1413. Manželka geho pozustala po něm Wdowa řečená Domka, s Kliffau Deerau swan, a s Manželem druhým Panem Hřetem Rlinem z Zahradky, darowali dvě kope platy ročnjho do Kláštera Strakonického, we Wsý Augezdecy, gesto slowé Witaw Augezdec, a to na dwau Osobách osedlých /

Widel gsem List psaný Lě

ta 1415. kterežto Pečet vlastně sředej Panu Hejmanowi Horčicowi z Prostého a na Mačycch / a wedle té geho Pečeti přieist nutá se spatiuge Pečet giná, totjž Pana Jana z Zychowic řečeného Huseta, a psán gest List dotčený těmito slowy:

Ja Kněz Petr Jarar z

Bukownika / Oznamugi wsem wubectim to Listem / kterjž gey čisti neb sřsteti budau / že se přewod stal z Danmice do Bukownika, z Woytěcha na Rubu / tak aby dotčený Ruba dával platu dwanácte grossu / na Swatého Gijj sřst, a na den Swatého Hawla druhých sřst. Na kterémžto Cílowěku Lwř z Čačowic přidal platu gisteho patnácte grossu / tak aby od předřečeného Ruby položeno bylo při Swatém Gijj půl osma grossu, a při Swatém Hawlu tolikéž půl osma, a to za Duffy Manželky geho. Kročeť já Jarar sřrchugme nowaný, a mogi Tlamiškowěslaužiti máme dvě Wisse / gednu spjwanau, a druhau čtenau, ten Teyden po S. Gijj, a ten Teyden po Swatém Hawlu

tolikéj. Pakliby to odemne neb od budaucych mých wykonáno nebylo/ tehdy Pan Lwif tak řečený neb geho přibuzní budau mji moc ten gify Aurok wzyti, a ginam obráti, buď pro Rossel, buď pro chudé/ tam tde by se jim dobře libilo. Já pak předřečený Sarát, dokaučil jsem tři grosse na témž Cílowěku wegssmenowaném k Kaplanstwi, gestliže dokonáno bude, pakli nebude na Swatau Kateřinu, má Sarát dáti z těch tři grossuw gedem gross chudým, čtyry Penize Knězy, a tři Zíakum, na zegrti má spiwati Misy. Na wěstý potwrzení toho wse^o a gístoem, k této smilau wě své gíme Pečetě přiwěsyli/ yá Sarát Kněz Petr, Pan Heřman z Prosteého seděním w Mačicích, a Pan Jan řečený Huseta z Zychowic. Dán a psán na den S^o. Marcella, Léta od Narození Božího 1415.

W Létu Božím 1425. Heř

man a Wontech Bratrů z Horčicowé z Prosteého a na Mačicích prodali gsau osm kop platu wědného ročního w Wesechowicích na Osobách osedlých gedem každau kopu za dwadeceti Kop, ato Slowutnému Janowi starššymu, a Janowi Synu geho z Krásylowa. Cžehož na swědomi a potwrzení spí soben gest z wíle gich List genž gest psán té mito slowy:

Kdy Herman a Wontech Bratrů vlastnj, ře-

čenj Horčicowé z Prosteého a na Mačicích, wyznawame tímto Listem obecne, že gíme prodali y mocý Listu tohoto prodawame osm Kop platu ročního wědného, bez sedmi grossu, we Wsy Wesechowicích na lidech nassých/ na Janowi, na Ssymkowi, na Kubowi, y na gich wědně budau cych, ku prawému dědicwi/ každau Kopu za dwadeceti Kop, Slowutným, Janowi starššymu a Janowi Synu geho z Krásylowa, y tomu k doby té List měl o gich dobruu wíli. A my Oldřich z Letm, Wintir Roč z Dobrše, a Petr Horčyce z Prosteého a na Czabuzu, Kučogmē y Spráwce za swrchupšané slýbili gíme a slýbugeme ten plat spráwcedliwě we Dšy Zemské wložiti, na prwni, druhé a třeti Suchédni napomenauti/ před Wěny, před Syroczy, před Zidy, před Zápisy, y každým člowěkem, genžby na ten plat Práwem sáhl, hágiti a wyswoboditi/ tak yakož Cžeská Země za Práwo má a nebo miti bude. A gestližbychom toho tak spráwiti nemohli, yati swrchupšano gest/ tehdy na swých a swobodných Dědinách, tak mnoho platu a třetinu wegssé máme wložiti a spráwiti. A kdybychom toho wčiniti zamešstali/ gedem z nás, kterýžbykoli napomenut byl, bezewšeho wymlawuati a wkazowati na druhého, mágeti a neb msto sebe poslati Panossy Strawu Rytířsko, s gedním Pacholkem, a dwěma Rošmi do Strakonice a neb do Wolyně, do Domu čněho Hospodáre/ tu kdezby nám od nassých wětiteluw wřazano bylo, a tu ležeti podle Zemského obyčeje/ a nikam na žádné Práwo Ležátowé newygizděti, dokudbychom toho platu we Dšy newložili a nespráwili/ yakož Cžeská Země za Práwo má, a neb mji bude. Pakliby čtrnácte dni minulo po napomenuti/ a mybychom toho platu newložili/ dáwame Wětitelum nassým plnau moc a Práwo ty hlawné Penize a třetinu wegss wzyti, buď od Břestianuw, buď od Zidu

na nassý

na nassý wšech štodu. A tu kdezby ge wřzali, máme tomu práwi byti bezewšy gich štodu/ a my wždy to ležeti plniti máme, dokudbychom toho wšeho newčiniti, což tento List w sobě oblahuge, y wšech štod, kteržby nassý wětitelowé wřzali/ wšak gestližby Práwě prokázali, a dobrým Swědomim nenahradili. Gestližby w tom čase který z nás z Swěta sessel/ tehdy my pozustali slýbugeme gineho tak dobrého k sobě přistawiti a List tento w táž slowa obnowiti kdyby toho potřeby bylo pod ležením swrchupšným. A gestližbychom co wčiniti zamešstali, tehdy nassý Wětitelowé mocý budau nám swobodně přimlawuati/ y Listy na nás bity/ a my odmlawuati nemáme/ ale znáti, žegšan oni práwi a my křiwí. To mu na swědomi Pečetě nasse gsau přiwěšené a přiznáním k Listu tomu to. Genž gest dán na Strakonických, Léta od Narození Syna Božího po čtrnácti letech, Léta dwadecetého ten Pondělí na den Swatého Křehote w Postě.

mu, Dwir w Nemilkowě: K tomu přiwěsyli Pečetě své, Jan Malowec z Malowic a na Bělky/ Jan Zaleský z Prosteého a na Zálezlech/ Heřman Zaleský z Prosteého a na Zálezlech.

Glolo téhož času, při Ba

nu Heřmanowi, připomíná Pana Jana List gedem nalezený mezy paměti Pana Přescha z Hoděgowa na Tlustowě, Milenstuzě, na ten čas S. M. C. Rudolffa druhého Raddy. W kterémžto Listu Jan z Těnišlowa, Ršastcem wčinným wřzadl Dgey swému Jaroslavowi z Těšetin, a Pani Offce z Elnač a na Elčowicích, a Drozené mu Władyci Přechowi z Čestie a na Elčowicích; Synu Pani Offky, Sercecy swěmu, Dwir w Nemilkowě: K tomu přiwěsyli Pečetě své, Jan Malowec z Malowic a na Bělky/ Jan Zaleský z Prosteého a na Zálezlech/ Heřman Zaleský z Prosteého a na Zálezlech.

W Létu Bane 1456. Ba.

na Wogtěcha Horčicy z Prosteého wmozuge w paměť List gedem, kterýž Jan a Bláha Rubleštowé z Soběčie dali na prodání Lat poddanému gednomu gmenowaného Pana Wogtěcha, řečenému Masel, a Dědicum geho. K tomu připrošeni byli na swědomi Drozeni Panossy Pan Wogtěch Horčice z Prosteého a na Mačicích/ Racet z Babna, seděním na Frymburce, a Benes z Dinic/ kterýž přicisli Pečetě své k Listu onomu/ genž gest psán Léta yal na hoře tu Tiedeli před Swatau Lacygi.

W Dšy Listmi Drozeného a Statčného Rg.

tje Pana Přescha z Hoděgowského z Hoděgowa na Tlustowě a Milenstuzě, spátuge se paměť swědčey tolikéž Panu Wogtěchowi Horčicowí/ kteráž napsaná gest takto: Bohuslaw z Lukawice a z Káwowa/ Wogtěch Horčice z Prosteého a z Mačic/ Lipolt z Krásylowa a z Čestie zé. Jakož Drozený Mikuláš Přech z Čestie, a Wácslaw Roč z Dobrše z strany ged-

ne, a

ne, a Berwicek z Dwazowa z strany druhé zc. Actum Leta 1457.

Dejz temi tolíkž Listy

při temž čase o Panu Sulekowi z Prostebo a na Zálezlech památka gest taková:

Přech z Čestie a na Lěowicích, a Pami Ofsta z Tisnowie Manželka geho, dali gsau Aurok píl desáty Ropy we Wsy před slawicích, na Osobách swých dědičných, tak yak sami brávali na S. Gij a na S. Hawla po polowicy a ten List po smrti Pami Ofstymocy mjeti nemá. A kterémuž přistli Pečetě své Pan Sulek z Prostebo a na Zálezlech, Přech a Gindrich Bratř z Čestie.

lezech, Přech a Gindrich Bratř z Čestie.

Předpowěděný Pan Wogtch Horčice z

Prostebo, zanechal po sobě dva Syny / Sstěpána a Dobrohosta / které hojzo posledního háget mezi gínými pány předněssimi klade takto:

Leta téhož, to gest 1466. Joss z Rožmberka Biskup Wratislavský, genž byl Křizovníkem Strakonickým, a Probestem Bostela Pražského, přigel na Strakonice / a tu k sobě oběsal Pany některé, jako Jana z Rožmberka Bratra svého / Zdenka z Sternberka, Bursena z Guetnsstegna, Zynka Krussyn, Bohuslawa z Swamberka, Jana z Hradce, Linhart z Guetnsstegna a z Alenového, Wylima z Haimburga, Jana z Haimburga a z Kosti, Jlburga z Budyně, Dobrohosta z Prostebo, Depolta z Wartemberka, Wylima z Ryžmberka, Bohuss z Welhartie a gíných mnoho zc.

Opět mezi předpowěděnými Listy častogmenovaného Pana Přecha Hoděgowského, o detčeném Panu Wogtcho wi z Prostebo a z Mačic dže se zmijta s připomínáním takovým:

Přech z Čestie seděním w Lěowicích, Wogtch Horčice z Prostebo a z Mačic zc.

Tak yak na nás přistli z obau stran, Drozeni Panosse Mikuláš a Petr Kaplišowé z Sulewic, seděním na Witmberce, a Wacław Roč z Dobroste, o to wse což gest někdy bylo mezi Otci gegich, y potom mezi nimi janyými, až do nyněssyho času zc. My sarchupani Obrmané přestly sswy Přech z obau stran / wypowiedame mocy nassy Obrmanstau / Přácelstau čince Smlauwu zc. Actum we Četwrtel před Swatým Symonem Jidy, Leta 1460. byli přitom a Pečetě své přivěsili Přech z Čestie, Zeman Horčice z Prostebo, seděním w Zálezlech zc.

Gmenovaného Pana Woytcha Horčice,

Syn druhý, yakž wegš oznámeno, byl Sstěpán: O němž také rozličné gsau paměti, a obzřastně spatřuge se geden List čemuž svědčycy / kterýž psán gest Leta 1463. a ten znj. takto:

Já Wassek a Mačic / wyznáwam tímto Listě

obecně

obecně předewsseni zc: Tak yakž nam List na tu Lauku za Strámkami, kte ráž gest od té Mže hořessy až do Lesu Horčicowa / yakož to wse List na Pargaměně s wistými Pečetmi wklzuge / ten gsam List dal a mcy Lis tu tohoto dáwam, z swé dobré wúle / s gistými wedomim a plným přis znáním, Droženému Panossy Sstěpánowi Horčicowi z Prostebo a w Ma čicích, y Dedicum geho / aby on k tomu Listu měl plné Práwo a spras wedlnost, tak yakožby gemu ten List zegmēna swědčil / s kterýmžto wčini ti bude mocy, a toho wjwati tak yak se gemu dobře bude zdáti a wídeti / neb k tomu gest má dobrá wúle. Toho na Swědění přestl gsam Dro ženého Pana Puty z Ryžmberka a na Sstěpánowi / Teywysšyho Su diho Králowstwj Čestěho, a Drožených Panossy / Swossy Eucha z Frymberka, Oldřicha z Buřowé a w Lážanech, Mikuláše z Drážowic, Jana Bessyna z Bessyn a w Bilenicích, se gsau swé Pečetě k plné potřebě mé, gjm wssak a gich Pečetmi bezesskody, k tomuto Listu přivěsili. Genž gest dán a psán Leta Božjho 1463. w Ponděli před slawným Ho dem na nebe wzeti Marye Panny.

Předpowěděný Pan Sstěpán Horčice z Prostebo měl Ma žetu Pani Markětu Horčicowu z Chěnowa / Decu Pa ni Kateřiny z Ssensfeldu / a ta gemu porodila Syna, kte řémuž dáno gmēno Jan.

Dotčený Pan

Jan Horčice z Prostebo, Syn gmenovaného Pana Sstěpána, zmijn ty má o sobě mnohé / mezi kterýmiž gest List ten, genž byl od něho psán Osvíceně mu Knjieti Panu / Panu Karlowi Knjies ti Minstrberskému, Olesnickému zc. Hra bětí Klackému, Teywysšymu Hextmanu Králowstwj Čestěho / Margthrabětí Lu žickému zc. w kterémžto žada náhrade za štody své a služby zc. tak

yakž onen List znj. Mel Manjeltu Pani Kunhutu z Sertyngu / s njšto splodil Syny Wogtcha a Frydrycha a tu porodila Pani z Pršyna a na Chodowý Plani.

Téhož Pana Jana nacházy se List mezi pamět mi Pana Přecha z Hoděgowa, kterýž psal ku Pani Ofce ze Strhač a na Lěowicích Leta Páně 1512.

Wynesseny owssēm byl ten Muš a Králum y Knjiatum pro své služ by wstawičnē přigemny / což se srozuměti může y z Listu tohoto, kterýž ge mu psal Ferdynand Král Wheršký a Čestý, a ten psán gest takto:

Ferdynand z Božj milosti Wheršký a Čes ký Král, Juffant w Bylspanygi, Arcykniže Rakauské a Margthrabě Mo rawské.

Statečný wěrný náš milý: Poněwadž některé Osoby z Panského a Kytjškého Stawu, kteréž gsme Roku minulého do Sandu Komornjho, aby w něm sedali woliti ráčili, odpussēni w zali / chtěje aby tyž Sand o sa sen a držán byl / žadametebe s pilností poraučegje, když tyž Sand Ro

T

mornj

mornj bude mjeti držíti býti / aby ty wedle řádu a obyčeje přisáhu učinil, do
téhož Sandu wšel, a w něm s ginyimi wedle Droženého Wogtěcha z
Persteyna na Pardubicích, Teywyššyho Hoffmistra Království Čes
kého, wěrného nasseho nileho sedal / tak aby se lidem pohodli diti mohlo.
Rakoz pak o tobě nepochybugem, že na tuto žádost nassy a pro obecné do
bré / daš se w tom porwolně a hotově nagiti. Dán w Wjdní den 8.
Zawla, Léta Páně 1528. a Království nassých druhého.

Ferdynand.

Nacház se Cedule Dily, stvržená Dřkami

Zeměskými / w kterých se Synové gmenovaného Pana Jana Zorčice z Pro
stého a na Mačiech / Pan Wogtěch a Pan Frydrych při
pomínají. Manželka Pana Wogtěcha byla Pani Eli
ška z Slowic a na Bratonicích / kteráž porodila Pani
Anna z Hradku a na Puclicích.

Pan Frydrych

Zorčice z Prostého a na Te
šetině, Syn nahoře psá
ného Pana Jana, a Bratr
Wogtěcha Zorčice, měl
Manželku Pani Maryánu
z Mirowic / od kteréž pozu
stal Syn Pan Pawel Zorčice na Tešetině /
a ten pogal sobě k Starou
Manželskému Pani Kateři
nu z Chrástlu, kteráž porodi

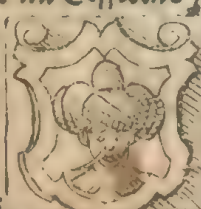
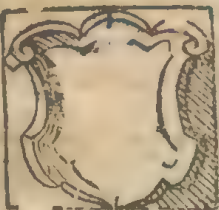
la Pani Saloména z Drahebuzy / onjito splodil Syny tři /
gmenowitě Adama, Jana Gícho, a Wylima Smila.
Po smrti Manželky této, vzal sobě druhau, totiž Pani
Kateřinu z Dlahé Wsy / po kteréž zůstal Syn Pan Jan, kterýž potomně
pogal Manželku Pani Kryzeldu z Olbramovic, kteráž
porodila Pani Polixenu Dworecká z Aufawy / od kteréž
Synové possly gšaudwa, Gíšk Frydrych starší, a Jan
Wogtěch mladší.

Třetí Manželka dotčeného Pana Frydrycha Zorčice
byla Pani Kateřina z Počepic / kteráž porodila Pani
Marta Zdiářská, gmužco ona zanechala totiž dva Syny Wogtěcha a
Štěpána.

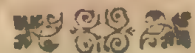
Za času práce mé žiw byl

Drožený a Statečný Rytíř P. Jan Starší
Zorčice z Prostého na Bratonicích, Pěší
či a Poli, Syn wěgšgmenované P. Wog
těcha Zorčice. Manželka
geho byla Drožená P. Ka
teřina z Kokořowa, kteráž
porodila P. Dorota z Audr
ce a na Štiablavech, onj
to neměl na ten čas Syna
žádné krom gedinan Dceru.

Druhý

Druhý Erb. genz gest wedle prwněgššyho po
starén, gmenuge se Pnerna / gehořco w Polště mnozy w 3. cení Pání
žiwagi, a od gednoho Předka pešši / yatz o tom připominani gest takoré:
Bratr starší spůsobil sobě takoré znamení Rytířské / Edyž wida w Sadu
Nedwěda Jablka pod Jabloni požragičyho, a sedičyho na dráhu zadních
nohách, z Kusel němu vhodil, a gey zabil, a nemalým podivením w šech
Rytířow přítomných y samého Rytíře / kterýž gey tím Erbem obdarowa
lo. Přigimagine on pak Bratra svého mladšího k sobě / Jablko s šte
lů sobě zanechal, a ge Tlapý dal při Čechu zůstáwagicym, wčéné památ
ce toho že z gednoho Amene pešši. Oděudž y pechazegí Pání Zorčico
wě z Prostého, a w Polště Pání Kostíkowšci z Kostíkowa, Pání Star
cowšci, Pání Kotaršci, Pání Karmowšci, yatz jarchu dolojeno / a gini
mnozy.

O starodáwném Erbu a Ro
du Vanuw Počepických z Počepic, kterýž za Erb
vžiwagi bílého Čzpa s černými Říjoli, w poli modrem.

Kapitola XXXV.

T 4

Gist ne

Síte ne nový gest mezy Narodz Cio-
wulskými Erb Panow Pocepických, ale právě starom. y ge-
hošco prawnim půwodem byl Mladencel nezaký, který díw-
ným působením Božským všel z Rut Pohanstých, a de stal
Erbu tohoto, způsobem takovým:

Při počátku rozšíření křesťanství v Svaté v Kraginěch Těradu Slezanů
tého / když proti věrným Pohanům bojovali Křesťané / po nešťast-
nému švédské bitvě, zagať geden z strany Křesťanské od Pohanů a pro-
dan do Němce. A přihodilo se za času Podzimního / kteréhožto Čá-
pi z Kragin studených do teplejších se odsťahi, že letce strz Kraginu
dotčenau, vsedlo gich veliké štádo na mysl geden / a Pohané vyběhli
t diváni, a ten Křtě také snjmi: A wida jak se Pohané Čápu d-
wi, dýť njm: Nemí to tak divný Pták / wšak geden z nich každého Ro-
ku mladé má na Domě mého Otce. Na to odpowí Pohan, kterýž byl
Wězně toho Kaupil, s Kunstem: Gestliže tu gest ten twíg Čáp, kterýž se
hýždí na Domě Otce twého / zawoleg ho. Přigdelí t tobě, a pozna-
tebe / gisté propustíš buďš odemne, a do své Wlasti přigdeš. Klel
Křtě na Kolena swá / žádage Strausseně milosti Božské za wyswobozením z
věrnosti Pohanů / a magé dauffant syné t Pánu Bohu, zawolal na
gednoho z mnohých Čápu oných / a Pán Bůh wsemehancý wazur-
gic moc swau Pohanům, wzhlídl na poníženau prozbu Srdce tr-
vého.. A slyše Čáp hlas wolagjcy, přišel t němu. Což spatřiw on
Pohan, učinil zadosť připowědi své, a Křtě propustil swobodného /
kterýž na wrátě se do Kraginy své / na věčnou památku takové lást-
Božské, obdržel to při Křtě swém / že gest Čápa za znamení Křtě
on y Potomecy geho vjswatí mohl / což až posawád se při Kedu temce
spatřuje / a mnozy gsau Rodové wčasný w Čechách a w Němcích, y
w Polsku, kterýž toho Erbu vjswagi / a ti nazwání gsau od Polaků Be-
čanové / ginač od Čechů, a ginač od Němců, podle Jazyka a řečy
každého Těradu.

**Za Panování oných dávných Knížat Čje-
ských / někatý Mikuláš Sstorchvic z Řezna Kolma přigei do Cich na
službu/a budauc na Dvorte Knížetecm/za náhradu služeb svých vzal Wce-
Počepice / s njezo se on, zanechaw gniéno Sstorchvic, počal psáti Pceč-
pidým z Počepic, A Petomez Počepidými z Počepic/ což y nyněšsy za-
chowawági, a vjswági za Erb Čjápa w modrém Polí.**

Nacházým List psaný na Vargaměně Léta
1298. w němto se oznamuje, že Prokop Medepický z Pečepic, předal své
Lesa řečené Přisouky za dvě kopě gr: Janowi z Petrowie a budačým ge^o.

Wyprawugi paměti Kostelni při Lětu Páně 1406 že pa-
ni milá Manželka Pana Woltera z Potepic, darowala Kostelu w Poří-
čí púl kopy gr: platu, a co t Oleši Swatého Jana Ewangelisty. Sta-
lo se 26. dne Měsíce Dubna.

W Létu Páně 1410. po smrti Džjka Počepického, dáno od Bolehuda Syna jeho a Poručíka platů Kcénih 25. gr. Wikafum w Počepiczech/ yaki švédčj Knihy Kostela pražského.

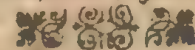
Aděy pamětmi téhož Křtela w Lětu 1420. při
pomíná se Pan Gindřich Počepič, z Počepic/ kterýž byl Rukogmēm 34
Pana Děpolda z Lobkovic s jinými Pány yakž doloženo pod Urbem Pa
nůw z Lobkovic.

Girſt Bočepický z Bočepic měl Danželsku Ba
ni Lidmiller Rapaunku z Smític / kteráž genu porodila Syna gničenem
Mileſſe / kterýžto Mileš počepický z Počepic s Paní Dorotau Sluſtau z
Chlumu zanechal Syna Wáclawa.

Wacław Boćepický z Boćepic, měl Manžel-
ku Paní Annu z Sšanowa, s nížto splodil Syna gménem Jana.

Jan Vočepický z Vočepic, měl manželku
Pani Elenu Předborku z Tladegssyna / kteráž porodila Pani Krystýna
Wencel. Kowá z Wschowistk.

Za času práce mé žito byl Václav Počepický z Počepic a na Korkyni, Syn Jana Počepického / genž měl Manželku Mandelenu Winklerku z Falkensteinu / od níž zustali Synové / Jan Kryštoff, Petr, Gindrich, Počepičti z Počepic a na Korkyni.

Baroni Dobřensští z Dobřenic, Rod welice dáwný / bývagi tolíkž za Erb Čápa a dwaú Křidel Orličích na Helmu. O kterémžto Rodu smjnta gest podrozličnými Erby. Cke se o gich Předku w Starém Panství pod Erbem Panow z Wartembergka, okolo Léta 1090. o Janowi Dobřenskem z Dobřenic.

W Polské Rodové znameniti gsú / kterč gme
nugi Bočanami, to gest / Čápani. A w Slésku Páni Rochyčti, vylas
gi tolikč za L. b Čápy / z kteréhožto Rodu byl Jan Rochický Rado
da Čysáče Maximiliána a Rudolffa / gehožto Synuw gest několt, a
dcera gedna, dána za Wogtěba Gebultomského z Bankowce / Sekietá
te Krále polského.

O Erbu a Rodu starodávně Panův Bukovanských z Bukovan.

Kapitola XXXVI.

Best Rod velmi starý / o němž se narozlič
ných místech zmínka děje.

W Knihách Kostela Bražského při
Létu Páně 1398. čini se zmínka o Panu Přibkovi z Bukovan / který
coram Nicolao de Puchnik Vicario in Spiritualibus Domini Archiepiscopi
daroval platu šest kop gr: k Kostelu w Kraslicích, odkázaných Křesťan
Přibka z Zymuntic, Bratra gmenovaného přibka z Bukovan, a to
při přítomnosti Pěšyky z Romárova.

W Létu potom Páně 1400. gmenovaný Přib
bík z Bukovan, daroval geden slatý k Kostelu w Zymunticích / gsa teh

da; i urgrabin w Chrumpaně w Kráži Pražském.

Ten též našel plac k Oleši Swatého Bonifacia w též Koste
Zymunticím, colikéž we Wsi Tampliny, a we Wsi Počičanech wěstých,
Wranowicích, a to w Létu Páně 1406.

Gynek Bukovanský w Dhrách při Erle sta
ředně proti Turkům bogugie, s mnohými giny w zácenými Cechy při
Létu Páně 1596. zamordován, jako s Gíškem Daupowcem, s Karlem
Sstrandem, s Janem Přibkem Klénovským z Janovic, s Janem Do
mowským a giny mnohými / o nichž pod Erby zmínku učiněnou nalez
neš.

W dle Tytuláše w Létu Páně 1589. živi byli z Rodu toho / Gindrich
Bukovanský Pinta z Bukovan a na Bukovanech, Přibík Bukovanský
Pinta z Bukovan a na Bukovanech, Jin Bukovanský z Bukovan.

O Erbu a Rodu Panů Ra mitských z Helstibore starodávn. m.

Kapitola XXXVII.

Rb tento starodawný gest. a konečně ne gi
neho Narodu, gednom Slowanského / což ysane Tytul v: /
wagjoch geho / wlažuge / y ta starodawná Potomkůw vpřim-
nost / njto stali oni Cechové kn podiwent obdařeni býwali
oznamuge. O předech tehdy Rodu tohoto, což se kolí wyhleda-
ti mohlo, tu se kratičce doloží, tak rovně jak y o giných.

Wedy Listmi Banaw

z Hajmburgka / nacházim okolo Léta Pá-
ně 1305. Předty Rodu tohoto, Krinka a
Swatoslaw z Helstibore / ginžeo při přit-
tomnosti Wawince a Osiwi tolikéž z Hel-
stibore prodán byl Mleyn w Brzezanach
střimecyma Lány Koli / načež dán gini
také List psaný w tyto slova:

Nos Margaretha relicta quondā Mathie
de Obrzistwie, Petrus & VVolkmarus filij
eiusdem, dicti de Obrzistwie, notum fa-

cimus Vniuersis presentes literas inspecturis, quod nos discretis Viris Sua-
toslaw & Krzinkoni dictis de Helstiborz, & eorum heredibus, Viginti tres
laneds & Molendinum hereditatis, nostrae in Brzezan, quorum quilibet se-
ptuaginta duas mensuras siue Strichones annonae seminandae continebit, ve-
didimus perpetue tenendos & possidendos: quemlibet Laneum pro sexet
dimidia marea grauis ponderis, sexaginta quatuor gros: seu denariorum
Pragensiu, pro marca qualibet computando, sub modis & conditionibus &c.

In cuius rei ac Venditionis perpetuum testimonium presentes literas
fieri & sigilli nostri munimine fecimus roborari. Actum & datum Pragae,
Anno 1305. quarto Idus Nouembris in praesentia Nicolai de Tifnicz, Zde-
slai de ibidem, Przibyslai de Bistrziczan, Nicolai de Lisel, Laurentij & Osi-
wa de Helstiborz & aliorum plurimorum fide dignorum.

Swrchudetčný Statek, toho wěku gest w driení Pana Jana Zbin-
ka z Hajmburgka na Budýni a na Wisseim na Hesičch a Bežozanech /
S. M. C. Raddy / dědičného Trukfasa a heymana Krage Slanského
ho 2é.

W Létu Páně 1425. wedle

znění paměti dáwních Pan Wylim z Hel-
stibore kaupil Kamit od Droženého Pána /
Pana Mikuláše z Hajmburgka a na Budý-
ni, za šest Set Kop grossu / a to při přitom-
nosti Pana Oldřicha z Walděta, Bohusly z
Peruce, Bohuslaw z Čiáchowic, Benesse z
Wrbna, Gindřicha z Duban, Jana Pysla z
Tieprobilic, Wáclawa z Kwerkowa, a gi-
ných mnohých.

Léta 1448. pakž o tom wyprawagi Listy Ba-
now gnielowaných / Drožený Pan Zbyněk Jagie z Hajmburgka, wrátil

Anty z Witow, Opatu Strahowstenu, tři humerali a šest; Palow /
Ornat s Perlami / A bu s Perlowými Kufáwy / Škřítu, Kapulu, dár Dal-
maty s Obrazy na před y zadu perlowými: Při čemž byli Gindřich Ber-
ta z Dubé, Gindřich z Duban, a dotčený Pan Wylim z Helstibore s mno-
hými ginými.

Ten též přitomen byl edy Pan Zbyněk Jagie z Hajmburgka Stre-
cum svým Panu Mikulášowi z Hajmburgka a z Kosti, Panu Janowi a
Oldřichowi Synum geho darowal Janet Hajmburgk, s Městečkem
pod Hradem, a čtyřmi Tisíc kop. O čemž List geden při konci takto
zní. Dálo se Léta 1452. při betnosti Borše z Ojela a na Brozanech, Be-
ness z Warembergka a z Šakupi / Wdima z Sworga, Wylima z Helsti-
bore na Kunierch a Kamitu, Wáclawa Kaphje z Sulewic, Gindřicha z
Duban a giných mnohých.

Wedy ginými dobrodince,

paměti Kestelní Kladau Odolena Kamitsky-
ho z Helstibore / genž byl darowal negaty
plat roční z Kostíu Wyšehradstenu w
Roku Božím 1480.

Text na gednom Rame-

nu hrobowním w Zernosekách připomíná
Pana Petra Kamitskyho takto:

Anno Dominicae Incarnationis 1525. ante
festum Annunciationis Beatae Mariae Virginis, obiit honesta
Matrona, Domina Anna Kaplirzka de Sulewicz, uxor Domini
Petri Kamitsky de Helstiborz & in Zernosek, orate Dominū
pro anima ejus.

Od četo Paní Wily Kaplirky z Sulewic, a Pana Petra
Kamitskyho possel Wylim Kamitsky na Kamitu w Zernosekách, ku yž 300
nechaw Syna Jana Ssebora s Manželtau swau Paní
Lidmüllau z Sedčic umřel Léta Páně 1551. w Anterý přeo
Božím Wstápení, a Manželta geho tolikéž umřela br-
zo po něm, to gest Léta 1554.

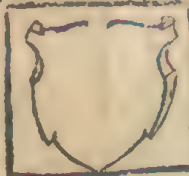
Dotčený Pán z Helstibore Léta 1547. Zás-
mek Kamit dal Jdmi ohraditi y wytesati na de Dveřmi
Zamčowými Erb swig Kamenný Kterýž se gestě spaticge.

W Tytuláti starým okolo Léta Páně 1572. wydanem wspomíná se
Pan Albrecht Kamitsky z Helstibore a na Wěbystwi S. M. C. Radda.

Pan Jan Ssebor Kamitsky z Helstibore na

Kamitu a w Zernosekách welkých mel Manžellu Paní Lid-
müllu Kaplirku z Sulewic Kteráž Konala
Léta 1583. porodit se čemuž Syna.

Pana Wylima Kamitskyho na welkých
Zernosekách a Lubchowanech / gehošto
Manželtau byla Paní Ewa Wedjeracká z Hruslowá, Kter-
áž genu Léta 1590. porodila Syna Jana Ssebora, po-
tomně Gistka / genž gšá narozený Měsíce Máže, umřel Měsíce Čerwna
těhož Roku / Albrechta Kterýž se narodil 96. a umřel Léta těhož 4. dne
Měsíce Máže a Krystoffa. Porodila tolikéž dvě Dcery Pannu Annu
Kamitsky

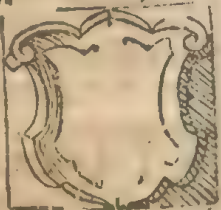

starší, a Pannu Lidmilla mladší / času toho ještě w mláděm wětu pozůstávajíce.

Van Wikuláš Kamitský
z Hellsbore Bratr vlastnj Pana Wylima,
od Pani Lidmilly Rappke
by splozený, nepřivněšší
Manželku měl Pani Mā
dalenu Kobmhapku z Ro
přidina kteráž
tody vniela
bez pledu, pogal jobě druhú to
tiz Polerynti Wěsowcowu
a na Brezanech.

Třetí Bratr gmenowaných Vanů byl Van
Albrecht Kamitský z Hellsbore. Kterýž nezanechal žádného Dědice, Ji
wot svůj šťastně doženal. In Zernosek Sepultus. O tom Rodu na
rozličných místech nágdeš.

O Erbu a Rodu Panů Do-
bríkowských z Malegowa a na Dobříkove.

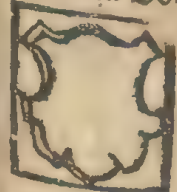
Kapitola XXXVIII.

Gda Erb tento dáwný gest w Králow-
stwj Cjškem / gehožto Předkové všiwali za znameni Kytjs-
ké dwan Keyčuw bílých na Sstju čerweném / gchžto všjwa-
gi y w Slezsku mnozy Rodowé wzácny.

Těchto Panuw Dobříkowských Vředku ged
nomu, totiz Panu Synkowi z Malegowa, pro hrdinské činy geho, a pro
chowání Kytjšké Král Wladislaw přidal do Erbu půl Psa s ocasem dlan-
hým zlatým na Polu bílém neb stříbrném; což wysvědčuje Magestát gme-
nowaného Krále, daný okolo Léta Páně 1480. Gmenowaný Pan Syn-
nek měl Manželku Pani Ewu z Stupadl, gegjžto Erb tñj přácy byli, a to
se spaticuge a porozuměwá z paměti gedně, kdež doloženo / že
Pani Ewa z Topadl požustala Wdowa po Panu Synkowi
z Malegowa dala Almužnu do Kláštera w Podlažicích.

Van Jan Dobříkowský z Malego
wa a na Dobříkove měl Manželku z Rodu Panuw Odkolkow z Auges;

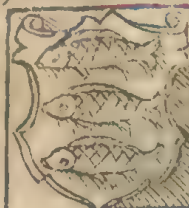
da, s nįžto splodil Pana Gindřicha Dobří-
kowského, genž měl Manželku Pani Lidmilla
lu Tluxowu, kteréžto Rodu Předkové
psáwali se z Wrábj. Té Pani Lidmilly Dēd
byl Pan Wylim Tluxa Bradlecký z Mičkow-
wa na Bradley, a měl Manželku Pani Ma-
rygi Brenickau z Waldstegna, kteráž byla porodila Pa-
na Synka Tluxa Bradleckého z Mičkowa a na Holicích /
kterýžto Pan Synek měl Manželku Pani
Markétu z Wrechlabe a z Wěsowic, a splo-
dil s nį Otce Pani Lidmilly Tluxowny ke-
rauz on splodil s Pani Gjtka Holow-
skau z Holowans zc.

Pani Lidmilla Tluxowna Dobříkowská gme-
nowanému Panu Gindřichowi Dobříkowskému z Malego
wa a na Dobříkove porodila tñj Syny a dvě Dcery.

Van Wylim Dobříkowský Syn Pana Gin-
dřicha Dobříkowského z Malegowa a na Dobříkove, kterýž Dobříkowský
Jámet w nowě wystawěti dal, času toho kteréž gsem ty-
to Rnhy spisowal to gest Léta 1602. pogal jobě Manželku
Pannu M. Zeydicownu z Ssenffeldu, Dceru Vrozeného
Pána / Pana Hertwila Zeydice z Ssenffeldu na Choeni
Polne a Zwolenowsy G. M. C. Raddy / Heytmana Len-
témekých, a Gegimilosti Cýsarowé jakožto Králowé
Cjšké Podkomorjho Měst w Králowstwj Cjškem.

O Erbu a Rodu starodawné Panuw Czabelických z Sautic.

Kapitola XXXIX.

Nedle znění Kronyk Polských Rod tento
Panuw Czabelických starodawný gest a vzácný kterýž v
ijwagi za znamení Rytířské Řeje Orlicho, a zlaté Vlasy w
červeném Poli. Onich Dluhých starý Zystoryk Polský také
píše: Genus Slauonicum quod Calimirus Magnus ex Hungaria attrax-
rat, propter eorum militiam & virtutes: erant viri robusti, ad bella valentes,
à Slauis ortum ducentes. W Polště Erb tento sluge Topac, proto / že
Předek gesto do oných Kragin zagel tak byl gmenován. Do Království
pak Českého jakýmby se způsobem Předkové přibrali / zdalž z Vher, či
li z Charwát do této Země přigeli / nic o tom neni poznamenáno.

Geden z Rodu toho byl Biskupě w Vhrých, kte-
réhož připomínagi některé paměti při Sněmu Konstancyenském, okolo 22.
ca pa

ta pane Etyrycho, Etyryšského, gedenáctého.

Panu Janowi z Sautic
Kral Ladislav dce pro suatné slusby geho
obzwlášení milost prokázati / učinil genu
obdarování toto, kteréž se w Listu tomto
obsahuje:

Ladislav z Boží milosti
Vheršský, Český, Dalmatský, Charwatský, 22.
Kral / Knize Rakaušské a Moravské Marg-
thrabě 22. Známé činíme všem všude 22.

Chcíc naše yasnost milosti a dobrodiním obdariti Vrozeného Jana z Sau-
tic Minomysra a geho nám věrného a poslušného včinní, ne z blu-
da a neb omylu, ale s dobrým rozmyslem a zdrawau radou nassých Dwo-
řanuw a Radd, věrných milých / mocí Královstau w Czechách, dáwa-
nie, propugugeme předpovědění Janowi, a činíme tuto obzwlášte-
ní milost / aby on zaupl na mohl, a genu swobodné a slusné bylo ze-
wsch a gedně každých zbožích a věcech svých odeženi, přeneseni / pro-
dage wsseliyaké a wssěcké čizení, jakýmž pak koli Etyulem, neboližto spů-
sobem, a komuž pak koli by se genu libilo / tak dbe za swobodu, jako při
poslední vůli učinil / tak aby te, kdožby koli statky a věci wsseliyaké od
napřed řečeného Jana měl swrchupsanými spůsobem nebo některým z nich,
mohl pewně a všem právem držeti, a ním vládnouti / rovně jakoby
do Dst Zemských Královstau tohoto nasseho ta gista Zboží a věci we-
psaná a ingrosowana neboližto wložená byla. Protož také přikazgem
Officiram, neboližto Aufednikam, a gich mistodržcym, Ingrossatorum,
a Pisatam Dst Zemských Královstau nasseho předřečeného, věrným na-
šim milým / aby tuto nassy milost, křiž skz předřečeného Jana budau
žádani a w tom potřebowání do předřečených Královstau nasseho Dst
Zemských poznamenati a wpsati nezanechali a nezanechali. Žiadnému
tehdy Cslowěku at neslasy tuto nassy welebnosti milost a obdarování
toto zrušiti, a neb genu smělosti yakaukoli na odpor giti. Kdož-
by pak na proti tomu co učinil / w huěw náš a w nemilost / at má a
wšebý tudy upadl. Ciehož na potvrzení nassy Pečet Královstau po-
ručiti gšine přiwěsiti k Listu tomu. Genž gest dan w Praze druhého
dne Měsíce Dubna Léta Páně Etyrycho, Etyryšského, Paděšského čtwr-
tého, Královstau nassých Vheršského čtwrtého / Českého pak první.

Z rozkázání pana Krále

Protop z Rabšteyna.

**Léta Páně 1499. Kral Wladislaw Panu Ja-
nowi Czabelickému z Sautic a na Teyně darowal výplatu na Wšech ma-
lé Březýnce a Cienkové / kteréžto obdarování potwrdil Magestátem
svým psaným w smysl tento:**

**W Wladislaw z Boží milosti / Vheršský, Če-
ský, Dalmatský, Charwatský Kral 22. Margthrabě Moravské, Lucen-
burské a Slezské Knize, a Lužický Margthrabě:**

Oznamujem tímto Listem všem wšec / že jsme prošení gmenem Slovného Jana Czabelického z Sautic a na Teyně / abychem genu výplatu dáti ráčili na Wsch / Malé Březince a Cienkowě, s gich přislussenstwiu / kteréhožto prozbe naklonění gřance pro služby geho, které gest nám činil a činiti má, a powinen bude / a de brým rozmyslem, a naslyšým gšlym wědomím / mocí Králowstau w Czechách, dali jsme tomu Janowi výplatu na Wsch swrchupsaných, a tímto Listem dáwame / tak aby on ty Wschice, totižto Březnicku a Cienkow, s gegich přislussenstwiu od držitelu w nynějšých vyplaciti mohl kdybykoli genu se zdalo a libilo / dade gini summu gegich zapsanau / kteréhožto wšy kdy před powiděný Jan vyplati, má ge míti drjeti a gich posiwati / negsa odtud bezswé vůle od žádného Cizowěta splacowan / leč od nás a neb budau cych nassých Králow Českých, a neb od těch Osob, ginižby ta výplata spravedliwě přislussela / wšak tak, kdybychom to sami vyplaciti chtěli to činiti můžeme / a mocí budeme kdyby se nám toli zdalo a libilo / dade gini w moc gegich summu zapsanau, kterauž na tom magi w cele a zaupna / kterauž oni přigmauce magi nám a powinni budau wšy swrchupsaných s gegich přislussenstwiu hned postaupiti, y List tento, y ginižby, kterážby na to měli, nawrátiti / bezzmatku a odporu wsselýkého. A kdožby List tento měl s swrchu psaného Jana vůli swobodnanu / chceme aby tomu přislusselo plne práwo wssed wšecy nahoře y dole psaných z. Tonn na Swědomi pečti nassých Králowstau k Listu tomuto přiwěšeti gšme kázali. Geni gest dán w Středu w Wigili S. Jakuba Apostola Léta yak nahoře.

Janowi Czabelickému z

Sautic a na Teyně nad Wltawau / Cysar Ferdynand tolikéž učinil znamenitá obdarování na Zámek a Wschice, kteréž w Kraji Rautinském drži, a w zápisu od něho měl / a na wynaložení summy na slavení Zámku y naprawení Zboží oného, Tisíc kop gr. Českých připsati ráčil. Stalo se na Zradě Pražském w Auterý po Neděli Poslnj gení slowé Oculi, Léta od Narození Syna Božího 1562.

Dotčený Jan Czabelický měl Manželtu z Rodu Panuw Berkuw z Dubé a z Lippého / a ništo splodil čtyry Syny / Albrechta Czabelického z Sautic a na Podboři, Karla na Zimunticích, Adama na Kaladini, Prokopa na Teyně nad Wltawau, a ten zanechal Syna Ferdynanda.

W Slězku tolikéž Rod gest znamenitý Panuw Nawoguw z Dolného, w Knížectwi Opolském, z nichžto jeden gmenem Gwijbýl Ráclijem Opolskýho a Ratiborckýho Knížectwi, kterýž umřel Léta 1550. o smého due Vnora / při kteréhožto hrobě spatřuje se Erb takowý. Potocy ge byli Lidéwzactij w to Rodu, jako Wáclaw Nawog z Dolné Sotaw deré Knížectwi Opolského Ratiborckého, Franksteegnského Minsterberckého od Králowny Vheršlé Zabeli: ten zanechal Syna Jana Nawoge z Dolného a na Starnadlicích kterýž splodil Synuw pět a Deer tolikéž pět a Ožárovstau Ratiborckau z Petrowol Erbu starodawního Sfeliga.

w Polských

W Polstgeh Kraginach asau Rodowě wžact. ni, kteří téhož Erbu ušiwagi, jako Páni Kopicinskí, Páni Bludnickí, Páni Wyšepowé w Rusy / kteří s Turky a s Tatarý begugice hrdinstwi své prokazowali / Páni Bidlowští, Páni Krepští w Rusy, Páni Butewští w Ráwském Weywodstwi, Páni Medweděti w Welkém Polstě w Rálském Weywodstwi, Páni Bočinowští w Sendomjřském Weywodstwi, Páni Sroctowští a gini mnozy o kterých se tuto zminka pro ssyrokost wcalowstwi Polského nečiní.

Léta Páně 1539. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu tohoto.

Adam Czabelický z Sautic a na Podboři.

Karel Czabelický z Sautic a w Zimunticích.

O Rodu Panuw Berbekuw z Kunwaldu.

Kapitola XL.

W ginižmi Rodu Králowstwu Českého, nacházy se y Rod Panuw Berbekuw, owšem dáwný a starožitný / kteréhožto Starožitnost se nám hém dáwnějšy mi Magestary a paměti wřazaná býti mohla / žádná toho

přijma gina neni, gednom ta / je totizto Priuilegia takowa a Swedemí Královská, šrz Oheň k porušení přišli. Wssak nic méně, to wse gím obnoweno šrz Zygmunda, slavné paměti Cysáře Římského / a znamení na Władycerxi, kteréhož prwe s wůli Tey Jasnějšého Knížete Karla Římského Cysáře vjhwali, a prostředkem Ohně o ně přišli, no wým Magestátem potvrzeno gest. Wedle wyswědčení listowného Red tento Berbekowski z počátku z Sléška do Margtgrabstwj Morawského přenesen, kdež neyprwějšy Tytul gich byl, Berbekové z Kunwaldu / kterážto Wes leží w Margtgrabstwj Morawském, a přináležela byla prwe k Biskupstwu Holomauckému / až potomně když gine a gine Sýdla y w Královstwj Čestém dostali, z gíných a gíných Sýdel pečali se psáti / jako z Dražic, z Malešic y z Větrnéřska. Což wse Magestátové nje položeni důwodně vlázi: Mezy njmiz že neyprwějšy gest Cysáře Zygmunda / Prokopowi Berbekowi, pro etné zachování proti protivníkum y Zemskému dobrému daný, na potvrzení znamení Kytjiského / ten neyprwějšo doložiti slusly: kterýž psán gest na Pergaméně pod Wisa: cy Pečetí slowy takowými:

Zygmund z Boží milosti Římský Cysář /

po wšestý čas Rozmnožitel Říše / Vheršy, Čestý, Dalmašský zc. Král. Wyznávame ti to Listem předewssmí, gesto gey čisti neb čtau cy slusseti budau / že wzhledšy na mnohá a pilná zasloužení a pohodli nám k nassý etí vložovaná / njmiz se Slowatný Prokop Berbek z Kunwaldu Margtgrabstwj Morawského / Wěrný Náš milý, welebnosti nassý proti protivníkum y k Zemskému dobrému zachowal, y ostarwěně zachowáwa, a w časch budaucych zachowáwati se může. Chyťce proti tomu, y k zástawě Poddaných nassých Wssehradských a gíných milest gemu učiniti / dobrým rozmyslem, a s Raddau nassý, dotčenému Prokopowi Berbekowi, y Stregcum geho tu w Kunwaldě, y budaucym Potomkum gegim, dáwame znamení na Władycerxi / totizto Pole čerwené / w němžto šřerch geden w prostřed, a maličko po straně zlatý / nad pelem oterwěný hemelin s šaffrochy čerwenými a žlutými. Nad tými Wcas Páwový, a okolo něho přikrywadla čerwená a zlatá. Kteréhožto znamení na Władycerxi swrchugmenowaný Prokop Berbek / Stregcowé geho, a Potomkové budaucy (poněwadž gsau prwe, jakž se při Ranceláři nassý nacházy, od Tey Jasnějšého Knížete Pana Karla Cysáře Římského, slavné paměti Otce nassého milého, ge dostali, a šrz Oheň o ně přišli) vjhwati magi wewssech poctiwých mistech / jakožto y gini Stawu Kytjiského w Říšy, a w Královstwj Čestém / y w gíných Zemi nassých weddau, a vjhwagi. Přikazugie wšem / kteréhožby koli Stawu byli, Poddaným nassým / aby swrchu gmenowaného Prokopa Berbeka z Kunwaldu, Stregce ge, Erby a budaucy Potomky gich / za to což se w tomto nassém obdarowání pisse / njmiz y wěcně měli, a drželi / žádných gím w tom překážet nečinili, ani gíným činiti dopauštěli / pod wwarowáním Nemilosti nassý Cysářské. Na potvrzení a wěcnau pamět toho wssého / nassý Cysářkau Pečetí kázali gsme přiwěsiti k Listu tomuto. Genž gest dán w Praze / Le: ca od Narození Syna Boží 1437. w Sobotu po Wssch S. Let Královstwj nassých Vheršského, paděšaré prwnjho, Římského dwadécátého osmého, Čestého osmáctého, a Cysářstwj páteho. Tento Magestát we Dřích Zemských se nacházy.

Předpowě

Předpowědenému Banu Prokopowi z Kunwaldu, Lacet z Krawar Biskup Holomaucký, Když žádal / aby mu Listy a Priuilegia dané od Předků geho potwrdil / mage wzkeni na wěrné a snazné služby geho / darowal njeaké Rychtářstwi / a Les tu při Kunwaldu mladistwým Prautim osazowati dopustil / a to wse s Kondycemi nj je doloženými / což se porozuměti může z Listu téhož Biskupa Genž gest psán Jazykem Latinským takto:

Laczko Dei gratia Episcopus Olomucensis, ad perpetuam rei memoriam. Inter alias Reipublice curas, quibus mens nostra pro subd to rum quiete, influentibus meritis usquequaqz distrahitur, ad ea praecipue ver timur, ut sub tempore nostri felicitis regiminis, possimus omnibus salubriter providere. Et quia iudicium in Villa nostra Kunwald iusto deuolutionis titulo, cum singulis appendentijs ad nos velut haeredem & Dominum bono rum extitit deuolutum, consideratis fidelibus obsequijs famosi Procopij Ber bek, quibus tam in bonis Ecclesiae nostrae Olomucensis, quam etiam nostris paternis, nobis fideliter complacuit, & praestantius in futurum complacebit, dictum Iudicium cum singulis suis utilitatibus, pertinentijs, proventibus & emolumentis, ipsi, haeredibusqz & successoribus ejus dedimus, contulim us & liberè donauimus. Qui quidem supplicauit etiam nobis, ut sibi, li: teras, priuilegia, quas & quae a praedecessoribus nostris obtinuisset dignosci tur, approbare, ratificare, autorizare, innouare, confirmare, ac omnia & sin gula contenta in dictis literis seu priuilegijs de nouo concedere dignaremur, cujus litera tenor per omnia sequitur in hac verba:

In nomine Domini, Amē. Quoniam omnia quae aguntur sub tempore, labun tur cū tēpore, expedit ea ergo publicis roborare documentis, ne in posterū a p versis calumniatoribus in dubium aut in irritum valeant reuocari &c. Hinc est quod scire debet praesens aetas & futura posteritas, quod Nos Laczko Dei gratia Episcopus Olomucensis Dominus in Ticzin, Famoso Procopio Berbek, haeredibusqz & successoribus ejus syluam nostram in Kunwald, imi tantes consilium amicorum nostrorum, usqz ad terminos illos ubi aqua Ze lina vulgariter nuncupata in Odram cadit contulimus construendam, sub ta li tamen forma, ut de plantatione ipsius liberum mansum perpetuè possideat Insuper tabernam liberam Braeum faciet, & branchabit sine aliquo impedi mento: Molendinum liberum cum duabus rotis, fabrum, pistorem, Lani onem, Sartorem, & octauum mansum liberè possidebit, de Iudicio verò ter tium denarium sibi recipiat, nobis duos fideliter obseruando. Haeredes autem qui de nobis confidentiam habuerint, Viginti annis plenarie posside bunt; his completis, in anno de quolibet mansu fertonem puri argenti & quatuor mensuras Oppauientes in festo Beati Martini, unam siliginis, unam hordei, unam tritici, unam auenae dabunt, lura verò secyndum quod Lubci senles confirmabunt; & quia haec omnia de speciali gratia sunt data, volu mus ea rata perpetuò permanere: Et ne quis hoc pactum violare praesum pserit temerè vel malitiosè, praesentem paginam iussimus Sigilli nostri muni mine roborari. Testes hujus rei sunt, Dominus Zbislawko de Tworkow, Anxiko de Podhradicz, Czecho de Traplicz, VVolframus de Panowicz, & Mendliko de Rechenberk. Acta sunt haec Kremsli, Anno Domini 1407. in diebus quatuor temporum, ante festum Sanctae & indiuiduae Tri nitatis.

Od Cysáře Zygmunda dotčenému Banu

V ij

Prokopo

Protopowi Berbekowi z Kunwaldu, zapsana byla Wes Malešyce, w pa-
desati Zlatých Vberských. O čemž Registratura Panu Prelátu slaw-
ného Kossela Hradu Pražského obšírněji wypravuje.

O čemž Panu Protopowi a neb Synu geho,
meyer Lístu Panu z Haimburka pamět pozůstawa tato:

Matěj z Křenow / Pisat Děl Zemských, prodal Panu Zbytkowi a
Dědicu geho dítě Kop platu na Písech a na Rudníku / kterýž měl od
Pana Mikuláše Jagice z Haimburgu Bratra geho na těch Wsech zapša-
ný a darovaný / a to Léta Páně 1434. při tom byli, a Pečetě své přive-
sili Pan Meynhart z Hradce / Pan Alš z Šternberka, seděním na Hrad-
cu, Pan Alš z Dubé, seděním na Gintšpěně / a slowutni Panoff; Pro-
top Berbek z Kunwaldu a z Malešyce, a Ctibor z Chodowic.

W Létu Božím 1437. Já

Berbek z Kunwaldu, b. i. Podkomorjím Krá-
lowství Českého / čehož rásný důvod spa-
třuji w Lístu gednom pod vlastní Pečetí ge-
ho, Radě Českého Brodu daném / když to
tížto Město dotčené z moey Arcybiskupské wy-
nato, a Královským učiněno gest, kteréhož
to Lístu Kopie zůstato;

Já Jan z Kunwaldu

Podkomorj Království Českého. Wyznawam tímto Lístem obec-
ně, wšem Lidem / nynějším y budoucím; Tak jakž Náš Jasnéšlý Časat
a Král / Král Zigmund Pán náš milostivý / znamenaw záhuby a šk-
dy, kteréž Obec w Českém Brodu přes ty léta rozličnými běhy trpěla a
wzala / čtěl jí po zámutech potřeby / záhuby a škody nahraditi / ob-
zwláštěním obdarowaním jí z své mocné rásnosti křáčil gest obdarowati
z moey Arcybiskupské wyniti / a Město Královské učiniti, a ge do Remo-
ry své jakož gina Královská Města Země České přigiti / jakož to plně-
gi Magestát geho Welebnosti swědčá a wkazuje. Protož já jakožto
Aukčník od Gehomilosti wydaný, aby potomní Aukčníci věděli jak
plat to Město do Remory Králow nyněšských y budoucích dáwati má-
tak to gsem zgednal a spůsobil s vůli geho Welebnosti. Nášprve / aby
Auroku dědiného dáwali čtyřmécetina grossu / gednau na každý Rok
o Swatém Martině. A také gestližebý a kolikrátkoli summa na gina
Města Královská položena byla / aby dali vždy gedné summy paděsa-
te Kop: také kdyžkoli Podkomorj a neb Aukčník geho Konšelé sájeti bu-
de / od sázení Konšeluw vždy budau powinni dati Podkomorjmu deset
Kop grossu tím obyčejem, jako w ginych Městech Královských, a ta-
ké Práva čeledního mně ani potomným Podkomorjm nebudau mjeti dá-
wati / lečby co z své dobré wůle učinili. Dán w Praze w Pátek den 8.
Petra na Stolicí wřazeni / Léta od Narození Syna Božího Tisíceho,
Čtyřstého, Třicátého sedmého.

A tomu přiwěšena gest vlastní Pečetě geho na Wosku čerweném.
Tento Pan Jan Berbek psal se z Kunwaldu a na Dražicích / což patrně
gest z Lístu sinlawuňho s Pražany pod Pečetí geho y ginych mnohých /
kdež se Tytul geho nacházy takový:

Já Jan

Já Jan z Kunwaldu č. seděním na Draži-
cých. Wyznawam tímto Lístem zgewně předewšsemi Lidmi / že jakož se
stali gisté weypowědi s Panem Matěgem Dubcem, jakožto mocným Vbr-
manem zč. Mezy Pány Pražany z Starého Města z gedné, a Panem
Pěšykem z Kunwaldu Střecem mým, a mnau z druhé strany zč. Dalo
se při přjetomnosti Slowutných Panoffy, Borčá Husára z Hradku / Wy-
lina Petipěškyho z Kráského Dworu / Miloty z Huslowa / Petra Zia-
labského z Rasalie, a při přjetomnosti Synu geho.

Čemuž Panu Janowi z Kunwaldu zapsa-
ná od Zygmunda Čáše Twrz Říšownikow Swatomáškých z malé
strany, řečená Vhříněwes, s plinálejegjými Wěstnicemi w Tisíce Kopách
grossu Pražských, což wkazuje Líst Jana a Wáclawa Berbekow z Ku-
waldu Bratruw vlastních psaný w smysl tento:

Wy Jan a Wáclaw

Bratři z Kunwaldu a z Dražic. Wyznawa-
me tímto Lístem předewšsemi před njimi čtē
nebo čaucy / slýšán bude, že ten Zápis Čáše
Zygmunda, s wšitkým Gehomilosti Ma-
gestátem / kterýmžto Welebnost geho zaslá-
wila gest a zapsala Panu Janowi z Kun-
waldu w ty časy Podkomorjmu Králow-
ství Českého, Otce našemu milému, Twrz
Říšownikow Swatomáškých z malé stra-
ny, gmenem Vhříněwes, se Wsy tu čtē, y

Dworem s Rybníky k tomu přislusným, Lístu, Potokami, Mlýny, Lu-
kami a Wěstnicemi, gmenowitě / Těhovic, Kolowrat, Woděrady, Zde-
brady, Přestawky, a Lipany, s Auroky, poplatky, všítky, y sěwšsemi Pra-
wy, w Tisíce Kopách grossu Pražských stříbrných a dobrých / s těmi a ta-
kowými weyminkami jaké w sobě Magestát zawirá / ten a takový Zápis
po Otce našem sorchupsaném, jakožto prawj Dědicowé máme, y Zbo-
žij toho bez překážky w drzeni gíme, a gey dali gíme dobrowolně a bez
wšelikého přinucení / y moey Lístu tohoto s plnou a swobodnou wůli na-
šy dáwame, sěwšsim a wšelikým Práwem, Slowutný Oppatřnosti Pa-
num Purgkmistra Radě y wšsy Obey Starého Města Pražského / nyně-
šsim y budoucím zč. A tomu Lístu Pečetě své přiwěsili / Pan Jan z
Mochowa, Pan Čeněk z Klišteyna Purgkhrabě Hradu Pražského, P.
Pěšyk z Kunwaldu Střec gich, Pan Gindrich z Kosteč a z Sulislawic,
Pan Matěj z Dubce, Jan Proček z Kolowrat, a Mikuláš Fryčka z Dale-
šovic. Stalo se Léta Páně 1409.

Decera gmenowaného Pana Wáclawa z Kun-
waldu, gmenem Anna, dána byla w Staru Manželský Pa-
nu Boritowi z Martinic / s kterauž společně prodal Rybnat
swj Města Slaného Purgkmistra, Radě, y wšsy Obey / jakž
o tom paměti nacházy gisté. A ten Pan Borita z Marti-
nic byl Maršálkem Dworu Krále Gířho, a Goffmistem
Králowny Johanny Manželské geho.

Vřed sedmdesati Čety, na
cházím zmjntu činěnou o Pawlowi Berbe-
kowi, genž byl šeytmanem na Sulneku, ge-
hojto Bratrem byl Jan Berbek.

Wegšdotčeného Prokopa byl Bratr
wlastnj Jakub Berbek z Kunwaldu / neb o-
dedwan Bratěj pssly / kterémuz en yakož
to Bratru swému, vmjrage, wsecko své
gmění odewzdal. Ten potomně po tákra-
te proti Nepříteli wseho Křesťanstwa Tur-
ku na Wognu tahl / w kterémžto tažení od
Nepřítelů zagat / ale zase s pomocí Boží wysšel z Ruk Pohanských a ná-
trativ se do Wlasti nemocný a raněný / nemalý Auspeit / neb wyslaužení
s sebou mjmno naděgi Synuw swých přinesl. Manželku měl Hedwiku z
Panowic / Synowé pak geho byli Symon Berbek, genž byl vgal Etar-
tek Otcowský / Jan Berbek, genž se k službám Panským obrátil, a potom-
ně se k gedné Wdowě Stawu Kyřiského Barbore z Spylenbergku přije-
nil / Gijst Berbek, kterýž zahynul na Wogně we Wlasych / a Theman
Berket, kterýž obydlí své měl w Hausdorffu.

Za času práce mě s Kneha

mi tímto jw byl Vrozený Pan Jakub Ber-
bek z Kunwaldu G. M. C. Služebník a na
Zijlowicích. Manželka
geho prwni byla Pani Sy-
billa z Rodu Syndluw z
Ebrharce, kterýž vjzwagi za
Erb Mjcha a nápodobný
z Koruny vycházy, s njsio
splodil čtery Dcery, Marygi, Johannu, Ju-
hannu, a Alžbět. Z nichžto toliko Marygi

wa pozůstawa. Potomně pogal Manželku druhau, tetiz Pani Kate-
řinu z Palatýnu, kteráž wtrála Erbu takowého / a ta ge-
mu porodila Synuw šest, gmenowitě / Jana, Wacslawa
Bohuslawu, Adama, Gijho, Danyele, kterýž wšickni gess-
tě pozůstawali živi, krom Bohuslawu genž byl vmřel w
wěku dětinstwí, a Dcery 2. tetiz Lidmilla a Annu, kterážto
poslední tolikéž gij byla vmřela.

Nabohé gmenowaniz Kunwaldu wšickni gednosteyného Erbu vj-
wali, yatz to wse Testymonyá wězugi.

O tom Rodu na rozličných mjstech zmjntu nalezneš.

O Erbu a Rodu starodawně Hystrluw z Choduw.

Kapitola XLI.

O dáwních časuw
Rod tento v Anjšat a Kraluw
Českých k Kyřiským správam
hodný byl a spůsobný / yatz Pro-
nyky České wysvědčugi. Okolo Léta Pa-
ně 1040. Hagek w Listu 19. připomjna Cho-
dymico slowy:

Toho času předstaupili

před Anjše Břetislaw a Mjži polešni / kterýž
gšan Zášety dělali / milost od něho řadagice. Břetislaw, yako Pán milo-
stivý, hned ge oswobodil na budaucy wěčné časý Listy swými / tak aby
řadnému řadným platem powinni nebyli / toliko aby Lesuw a Hor pil-
ni byli / gesslišeby řady Němcy chceli do Čech wtrhnauti, aby Zášety dela-
li: A ti Lidé až posawad slugi Chodowé / od toho, aby po Lesch cho-
dili, a od Nepřítel opatrowali.

O týchž na ginění mjště v těchž Hágka při Létu 1340. a w Listu 309.
dige se zmjnta tato:

Času podjymního Bawořané, kterýž obywa-

li pod Horami Českými, w nemalém počtu wtrhli do Čech přes Hory /
tak Gijzni yako Dřiš / a obořiwse se na Wsy, w nichžto bydleli Chedo-
wé / mnohé z nich wybrali, a obzwláště Bělau / a hned na zegiti pře-
se hořili. Chodowé šhromáždic se té noci ranním gitem / na ně vdeři-
ti vjnhli / ale se gich nebýlo gen paděšate Pěšých, a šhestuácte Gijdných, a
Bawořanuw wice než tři sta / pokusiti se oně nesměli / ale teyně očekawali
na ně pod Horami. W tom Němcy přiblížili se k Lesum, a Chodowé
wystočili na ně s okřitem welitým / tak se Němcy domniwagice se se gich
welmi mnoho gess, řadného odporu neřinili. Tu Chodoné zabili gich
okolo paděšati / zgjmali gich pul třetjho sta a sedm / a hnali ge spáctem se
wšy laupeži do Bělé, a tu ge držali v Wězení / až se jim některj nad swau
možnost museli šsacowati / a těch který chudi byli s powolením Pana Ol-
dřicha z Boru 28. řázali zwěšteri.

W Létu Páně 1161. Hagek Kronykát Český, wwozngie w pamět dwa
Maje Wěné / kterýž přigedauce ze Wlach, času Powětří nakaženého,
mnohým Lidem od neduhuw takowých spomáhali / o čemž on w Kro-
nyce své takto mluwí:

Š nakaženého Powětří počali Lidé w Czechách z husta wel-
mi mřiti / a na ten čas y malo předtim býlo několik znamenitých a Lidem
potřebných Lěkařuw vmřelo: A tak nebyl řdoby Lidi w gegich neduzých

opatrowali:

O Erbu a Rodu starodávně Sokolů z Mor. a jiných kterých nápodob ného Erbu užívají.

Kapitola XLIII.

Noných časů / De la
wádž gestě nebylo slyšeti o těch
šťortelných a vymyšlených
Zbrani / kterýmiž Lide neginác
než jako hromobitím poraženi býwají:
Předek geden Rodu tohoto přígel do Weg
sta Knížetěho s Zbrani takowau / yaká w
Erbu doložená gest / kterauž že znamenité
špody činil Těpřeteli, pichagie a přita hugie
k sobě Bogowniky odporne / po stiašném
dokonání Bitwy, dána mu za Erb / tak aby

ginosyl a Potomecy geho na wěčnost w Štitu čerweném / proto že Pole
krwawé hrdinstwím geho učiněno bylo. Potomecy geho spatřují se i
w Margkrabstwj Morawském y w Královstwj Českém / Lide vzác
nj a slawnj.

W Létu Bane 1534. připomíná Tytulár Wác
slawa Sokola z Mor a na Wessowicích, a Gistka Sokola z Mor. tolikž
na Wessowicích.

W Létu Bane 1589. žiwi byli z Rodu toho, Al
brecht Sokol z Mor / Jan mladší z Mor na Slawětíně / Jan starší z
Mor na Wessowicích, a Zygmunnd Sokol z Mor.

W Margkrabstwj Morawském Bani Rageč
ti z Mjrowa tehož znamení za Erb užívají / o nichž do
loženo gest w Zreadle Morawském.

O Erbu starodávnem / kterých wedle Hágla sluge Sfrank. Kapitola XLIV.

Rzedpowědění Gy.
storky při Létu Bane 1252. o ged
nem z Rodu toho čini zmjntu
takowau:

Sedmnáctého dne Měsíce Prašince, ge
den z Kytjškwa velmi znamenitý, a Muz
gistě chwáli hodný / kteréhož milowal Král
Wacław, gménem Pertolt z Pertoltic / ge
muž některi říkali Sfrank / proto, že gest tako
wého znamení užíwal / geda přes Měst Praž
ský / přígel k Wěsi, kteráž byla nad Městem

blíž Města menšího. Tu dwa Kráwey spolu bogugšce swalili Rámě
weliký / kterých práwe upadl gemu na Zlawu, a on spadl z Koně a hned
omřel. Mnozy Lide želeli smrti geho, y sam Král Wacław tak neoby
čejné smrti velmi se divil.

Potomecy geho býti ošazugi některý Pány Bohdanecy z Hodkova /
kterých nápodobného Erbu užívají / o nichž mezy jinými Rody zmjnta se
dže s kterýmiž zpřizněni glau. Tytulár starý některé z nich w pamět vo
wozue / jako Kunš Bohdanecyho z Hodkova a na Zlebich / Sindricha
Bohdanecyho z Hodkova a na Landšperce, a Petra Bohdanecyho z
Hodkova.

W Létu Bane 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu toho / Adam
Abraham Bohdanecy z Hodkova na Zorénym Atršpachu / Jan Bohda
necy z Hodkova a na Bračicích / Kunš Bohdanecy z Hodkova a na
Zhotě Rzesetowě, Rarel Bohdanecy z Hodkova, Wacław Bohda
necy z Hodkova a na Teplicy.

O Erbu a Rodu Kopydlan. ských starodávnem. Kapitola XLV.

Od tento starodáw.
ný gest, y mošný býwal w Krá
lowstwj Českém y až posawad
žustawa.

Při Létu Bane 1361. Kni
hy Kapitoly Pražské / připomínají Wani
ka Kopydlanského těmito slovy: Vanko
de Kopydlna dedit sex Sexagenas census an
nui perpetui in tribus laneis agrorum in Vil
la Trzewacz Ecclesie in Kopydlna &c.

Paměť mezi Lufni P. z Hajmburgka nalezená o Předcích Rodu tohoto, zni takto: Jan z Sselnbergka Teywyssy Rancelé/a my Jan z Kopydlna, Zdeněk z Rozmitala na Blatné první Gistey a první Dlužnicy/ a my Jan z Kopydlna a na Těwači, Aleš z Hostiweice a w Wsemčicích, Beneš z Baworině Purgkrabě na Kosti a Oldřich z Semina Rukogně zc. Herššowiz Zelezna a na Ttemšyně a Symkowi z Bořic za gisau sumnu, stalo se Léta 1427.

Jan z Kopydlna a na Těwači, Jerimě Bořička z Bisttiā a w Obru bech, Prekop z Paříku, Beneš z Baworině Hextmā na Kosti, P. Aleš z Hostiweice a w Wsemčicích, k Lisu gedno° Pečete své přiložovali w Léta 1485.

Petr z Kopydlna a na Těwači, Jan z Harasowa a na Domaništicích, Habart z Sřamie Purgkrabě na Ruskach, Gindřich Jume z Heršstie a w Obručich, a Jā Těšňowský w týchž pamětech poznamenáni gļav.

Na gíném místě při Létu 1463. wčítagi se P. Kopydlański wedle gíných takto: Jā z Peršteyna a z Skali, Jā z Mchowa Hextmā na Weliššy, Statečný Rytj Petr z Kopydlna a z Těwači, slomutný Panossy, Martwart z Labuně a z Bradi, Zdeněk z Kopydlna a z Staré, a ti přitomni byli s P. Oldřich z Jagicem z Hajmburgka z Kosti při kaupitě kteraž se dala, z strany Hostinného.

Okolo Léta 1506. o Janowi Kopydlańském háget zmjntu čini takto: Gedě z Rytjstwa w Sobo: před S. Františkem, Jā Kopydlańský/potaw se s swým Těpřitelem nějakým Cukrē w Praze/ ranil gey a zabil/ kteraž byl wzat do Wězení, odsauzē a w 24. hod. na Rýntu Staroměst. stiat, a cō tud wezen na Prossk/ a tu při Koste S. Wacławu pohřben. Bratr pak ge° Gist Kopydlańský/ druhé° Roku, pro smrt Janowi věmēni, čini Praja: weliké pohřbily/ ale oni neyprwe nemno° dbali/ až gi Meč z Ohněm počal št. diti/ čemuž se diwagice mlčeli a někteří snad to° w dčeni byli.

Léta Páně 1508. w Pondělí na Auterý w Wigilij na Těbe w zeti Panu ný Marve/ Gist Kopydlańský w dwadeceti Róni wpadl do Mýchle/ a tu Wes wyšpálil, a někteří Sedláky zranil. Odtud táhl k Jasenicy, a tu věmil tolikéž/ a té noci přigel do Wsy Bechovic, kteraž přináležel k Klášteru S. Dany Kateřiny, kteraž tolikéž wyšpálil a pechotiw se dwa Pacholkynā dworní, každému Ruku wtiti poručil. Potom pustil se k Pečernicem Rābaššowým/ kdež zapálil Stedoli a Stohy. Pražané někteří z Zieldné tuw wyslawšē pělly y gýdné, homti ho poručili/ kteraž přigewšē do Awralu, a nic tu nenaleznauce, na spátek se nawrātili/ a tu patrawšē na Ws diholec Bohemickýho mladšyho/ yali gey a do Prahy přiwedli.

Potō hned před S. Bartholoměgē když geli Kramāři Pražští do Plně na JarMarkt/ zlaupeni gšli od tehož Kopydlańskē we Wsy Czerhovicích. Tě di před slawnošti S. Lidmiki detčeny Gist Kopydlańský, mager z. Róni v samé Prahy za Swinskú braný/ lidi bíl, a ruce wtinal tēm kteraž šli z wnié/ a hned potō před S. Wacławem wyšpálil Předměsti v Tymburka, pobu Brāně a na zegřiw wyšpálil Auwal. Potō pak před S. Martinē pebral Tymburšm Rón z Wozu gesto geli na Rybník p Rgy. Léta 1509. na dē S. Paš; Doroty/ té též Gist Kopydlańský čel na Měšćianý Taborstē pūl mšle od Tabora, když geli z Prahy a wstěci w na ně/ zabil z. a yal z. a wzel ge k Bolesławowu na Domuššce/ kteraž potō dobywšly se z to° wězení, wšli až do Tymburgka. Těhož Léta w Auterý před Přenesenim S. Wacławu, položē byl Sū od Krále Wladislawa na Grade Praž; a Gist Kopydlańský přitom čase wskočil do Předměsti Ziateckého, a wyšpálil w něm šestnácte Domuw, a k tomu dvě Wsy k tēmuž Městu přináležející.

W Auterý

W Auterý po čtvrtý Tědelu Postny Král Wladislaw seděl na Soudu s Pany a Wladýkami/ kdež mnohé neshāze a newole rozwozowanē/ a ná lezy na to činený. Tu pobnal také Pražany Zygmunď Kopydlańský s Matřau swau, z přičiny té/ že gšau gim štrž Kawana Služebnika swēho wybrali a spalili Městečko Kopydlnu/ počitagi sobě za štody dwad, ceti tisse kop gr: Čestých. Pražané nechceli na ten čas k Práwu stāti/ y wšali na ně Práwo.

Při tēmž časedal Král Gistowi Kopydlańskému gļeyt bezpečný k smlawu s Pražany/ a on čel za hlauw Bratra swēho také dwad ceti Tisse kop gr: Čestých. Wšala se Smlawu a Přatelstā/ a to takowā: Poněwadž Gist Kopydlańský sám mštil Smrti Bratra swēho, a čini štody/ Pražané genu dāti že negšau nic porinni/ ale Zygmunďowi a Matce geho, poněwadž gšau gim Zbožý pehubili, aby dali za tu štodu w Kopydlně věmēnu, pūl šesta Tisse kop gr: Čestých.

Tyculār starý při Létu Páně 1534. připomínā Zygmunďa Kopydlańskēho, a při Létu 1539. Jana Kopydlańskēho z Kopydlna na Bořini a Do břewodě.

O Erbu a Rodu Wamberštych z Rohatec starodáwném. Kapitola XLVI.

W Est Rod tento wel. ni dáwný w Královstwu Cze kem, a Králum y Královstwu temu dobře zasloužen.

Haget Historye Čestky při Létu Páně 1427. čini zmjntu o Panu Janowi Wamberštym, mlawje y o gíných Pánich tēmtro slawy:

W Sobotu před slawnošti Narozeni P. Marve Lynet z Waldšteyna pogma swau Čeled, a Čeled Jana Měšćých/ Jan Smičký pogaw swau Čeled, kteraž se ho ptdržela, a Čeled Puffowau z Častalowic/ Lynet Wamberšky z Rohatec tolikéž swau Čeled mage při sobě y Čeled Mraššowau/ kteraž bylo w počtu yako dewě set, magic srezamēni s některými Rěmesly Pražskými/ a půwodem toho zlého Čloračka Borsly Rychtáře Tio weměšćyho, a některých Pražských Měšćianuw, wstěčili do Prahy, a o činił welim weliký hēmot/ Lid mordugice a gimagice/ ale Čechowé heb Rzeměsla gim wedle připowēdi nepomāhali. W tom Pražané připrawiwšē se do Zbroge, a roztāhnauc Zjetzypřes Olice/ proti nim se zrotili/ a někteří Kamennim z Oken metagice, křičeli: Bice ge bice. A oni widauce, že nic neprospěgi/ rozbehli se/ někteří k Branām, kdež byli gimāni y mordowaní/ někteří wtlagice přes Wodu, sami se štopili, a někteří po zna mōšti byli do Domuw wpustěni/ yako Lynet z Waldšteyna štědř z Ro

W 9

ně w bēhl

ne wbehl do Domu, kdež slowé v Slonu, a tu se strýl w hromadě Wo-
něsni/ ale že měl velmi dlouhé Wostruby/ ty geý wyhlidagie prozradis-
li/ a tu gest od nějakého Lotra Matowce, kteréhož on nedáwno před tím
od Stybenice na Pražanech wyprosyl, zamordowan, a v sadních Wrat
Okeni dolu swržen/ a odtud wlekl ho týž Lotr až pod Pranyř. Smitie
tý pak wbehl mezy Kaplany do Domu Kněžského při Kostele Panny
Marye před Teynem/ kteréhož oni w temné Komorě zawěsše, strýli/
a potomně dali do Wězení na Rathanz.

Byneť také z Kohatec, o kteréhož Erbů tato se zmínka děje/ newe-
da o jiné radě, wbehl do Kostela Panny Marye/ a tu se chopil Kome-
že Mistra Jana Rokycana/ mage Hlavu zbitau a skrwawenau/ kte-
réhož on pro náhlost Lidu Pražského schowal w gedné Almate w Zatrý-
stýgi/ a když ta banřka pomínula, wydal geý pokogně do Wězení/ a po-
tom pro starodáwní známost zgednal gemu milost v Pražanuw.

Titulář starý připomíná w Létu Páně 1534 Zynka Wamberšského
z Kohatec a na Lisowichy, a při Létu Páně 1572. doložení gšan, Adam
Wamberšský z Kohatec a na Hlubossy, Bohuslaw Wamberšský z Kohatec,
Alexander z Kohatec na Hlubossy, Gířš Wamberšský z Kohatec, Jan
Wamberšský z Kohatec na Hossláku, Sstěpan Wamberšský z Kohatec,
Wacław Wamberšský z Kohatec, a Wratislaw Wamberšský z Kohatec.

W Létu Páně 1589. živi byli Bohuslaw Wamberšský z Kohatec w
Příbrami, Zyněk Wamberšský z Kohatec a w Příbrami.

O Erbu a Rodu Wlasa- tých z Domašlawy starodáwném.

Kapitola XLIII.

slawy a na Kotanni, Jan Wlasatý z Domašlawy na Chlumčanech, a Kry-
šoff Wlasatý z Domašlawy a w Buzkwi.

Něde paměti starých
Rod teuto starožitný gšau w dě-
ně služby y platné Králum y
Knížatům prokazowal, o němž
činí zmínku y háget w Listu 246. w Létu
pak 1265.

W Tituláři starém připemíná se Jan
Wlasatý z Domašlawy a na Chlumčanech,
Ssebestyán Wlasatý z Domašlawy a w Dr-
slawicích, a w Létu Páně 1589. Adám Wla-
satý z Domašlawy, Jan Wlasatý z Doma-
šlawy a na Kotanni, Jan Wlasatý z Domašlawy na Chlumčanech, a Kry-
šoff Wlasatý z Domašlawy a w Buzkwi.

O Erbu a Rodu Prostibor- ských z Prostiboře starodáwném.

Kapitola XLVIII.

Alměti rozličně připo-
mínagi z Rodu tohoto Lidi
wznesené Králum y Zemi Čze-
ské zasloužené/ jako při Létu Pá-
ně 1466. mezy Listmi Panuw z Hajmburg
ka nacházy se památka o Alexandrowi Pro-
stiborským z Prostiboře seděním na Winati-
cích, kteréhožto spatřuge se Buxitancy psá-
ná w tato slova:

Rakoz slawné paměti Čyřat Zygimund
za wěrné služby Parteyffikaliz Prostiboře
Bratru mému zapsal gest Magestátem swým pět Set kop gr: na Černo-
cy a na Kmetněřsy na Wefnicích Kláštera Dogšanského řádu Primon-
stratského, ale že giž psaný Parteyffikal Bratr můj byl smrti narstis-
wen, wydal a dal to wšedko práwo s dobran wůli k tomu Magestátu
Synu swému a Sregecy mému Halhartowi z Prostiboře, a Halhart ta-
ké gšau powelán z tohoto Swěta přestředl em smrti/ wydal gest a kšaff-
towal mně a statečnému Wylinowu z Krásneho Dworu společně to
wšedko práwo, ale že Drožený a důstogný Kněz Děpolt z Kyrimberka
Probošt nynějšý téhož Konwentu Dogšanského, y wšteren Konwent
toho Zákona, magie poweleni ed Králowé Segimilosti/ co se dlu mého
dotýče, dali gšau mně půl třetjho sta kop 26. Protož já storch psaný
Alexander ge z té summy Listem tímto křitugi, a připrošyl gšem Drože-
ného Pana Zdenka z Ssternbergka newyřšího Purgtrabij Pražských a
statečného Kytjše Pana Mathause z Zaboře, Jana z Kjesse w ty čyř
Purgtrabijho na Randnicy, Mikuláše z Besskowic, seděním we Wncet-
řy, a Zdenka z Zebnic, že gšau Pečeti swé k Listu tomuto wedle mé přílo-
žili 26.

Takowá zaslawa učiněná gest Panu Parteyffikalowi z Prostiboře w
Létu Páně 1436.

W týchž Listech Panuw z Hajmburgka, při
Létu Páně 1495. poznamenane se nacházeji Osoby tyto/ gmenowice,
Baror Prostiborský z Prostiboře a z Pedmořl/ Doběslaw z Sulewic a na
Kostialowě/ Protop z Hořessowic a na Kytjě/ Ebhart z Hertimberka a
na Pobětecy/ Mikuláš z Solopist a na Wěstanech/ Amcha z Paňowa/ Zdis-
law z Ramenice a w Wandřsicích/ Wacław Tydroch z Beblie, a gini-
tětjž přitomni byli, když senyřaká smlawu činila a wykonávala.
Žiw byl čas toho když gšem Knihu tuto spisowal Pan Joáchym Pro-
stiborský z Prostiboře luuenis honestissimis moribus praeditus.

O Rodu a Erbu starodawně Banu Chrástckých z Chrástu.

Kapitola XLIX.

Všwagi za Erb Bá-
ni Chrástci hlavy w Zawo-
zi bílém w červeném štitu, a
nad helmem takové toliké
hlavy a šassnochy magi červené a bílé.

Vypravugi o tom pamě-
ti Kofelní, je geden z Předků Rodu toho
totiž Petr řečený Praze z Chrástu, a při něm
přech z Olbramovic, a Wylim z Zahradky

Poručíky Januska z Maršowice Kofelu w Swatém Poli našli plat
roční a věčný we Wsý Libeč půl čtvrtý kopy, a to při Létu Páně 1414.

W Létu Páně 1572. připomíná se Kryštoff Chrástský z Chrástu a na
Malkowt, Frydrych Chrástský z Chrástu a na Lestu.

O Erbu a Rodu starodawně Banu Hozlauru z Hozlau.

Kapitola L.

Všedomě gest že Rod
teno z Arccknjestva Rakau-
ského do Českého Království
přenesen / ale při kterémby se to
časť stalo, o tom žádného není poznámenání.
Co se Erbu tkne, všwagi za znamem Rytíř-
ské pole červené a bílé.

Wtě Wálce kterauž wedl

Ottagar Král Český proti Cýsaři Rudolffo-
wi prwnjmu / w kteréž y zahynul na den S. Barbory w Weydenpachu, byl
Fendrychem geden Hozlaur z strany Cýsařské Muž giž w ekem sešlý, kteréž
hož spackiw Gindrich z Lichtensteyna Pán Braginy ony, w bitvě molo

ban

ban vnařeného a vpracovaného / wzal od něho Praporec a poručil
Starce na místo pekogněšy odvésti. To než se st. lo giž byli Těmcy
České hauffy porazili / y wjetřstoj nad rozebranými Čechy obdrželi a wes-
lilau a znamenitau Rytíři. Dálo se Léta Páně 1278.

WLétu Bákě 1549. nacházp se památka o Ba-
nu Wolffowi staršym Hozlaurowi z Hozlau, a to w gednom šwedemim
kteréž ku potřebě geho wdané gest od Městečka Běchyně pod Pečetí M. st
Stan. Ten měl Syna Wacslawa, kterýž potomně splodil Synu wšest
s Paní Anýškau z Swárovu kteráž vjswala za Erb Tes-
lecy hlavy, a ten oměl Léta 1560. staršy z docěných
Synu wšedním byl na malých Lawacch / druhý slaul Gi-
dich, třetí Petr Pawel, čtvrtý Karel na
Austrasscech, pátý Jost na Rudném, šse-
stý Mikuláš kterýž oměl / zanechaw po so-
bě Syna Wacslawa s Paní Barberau Pulekku z Giet-
splozeného. Z tohož Anienepessi Pan Wladyslaw Hoz-
laur na Bzych a Jeronym Bratr geho.

WTyculáři starém připomíná se tyto Bani
Hozlaurowé / gmenowité, Martin Hozlaur z Hozlaur a w Kffelu, Wolff
Hozlaur z Hozlau a na Dobronicch, Gindrich Hozlaur z Hozlau na Do-
bronicch, Gindř Hozlaur z Hozlau w Pšowlech, Hozlaur z Hozlau w Ta-
lowicch, Kryštoff Hozlaur z Hozli, Wolff staršy Hozlaur z Hozlau na Bzy.
Při Létu 1572. w Tyculáři gmenugi se cito: Pan Jeronym Hozlaur
z Hozlau a na Bzy, Ssebestyán Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Sseffan Hoz-
laur z Hozlau, a Wacslaw Hozlaur na Rudném.

W Tyculáři potom Léta 1589. psaném, poznámenání gsau Páni Hoz-
laurowé cito / totíž, Abraham Hozlaur z Hozlau na Talowicch, Gindř
Hozlaur z Hozlau a na Wolšy, Gindř Hozlaur z Hozlau a na Serlině, Gin-
dř Hozlaur z Hozlau a w Štipoklasch, Jeronym Hozlaur z Hozlau na
Hněwkowicch, Kryštoff Hozlaur z Hozlau a na Waleuich, Ladyslaw Hoz-
laur z Hozlau a na Bzy, Mikuláš Hozlaur na Rudném, Ssebestyán Hoz-
laur z Hozlau a na Bzy, Wylim Hozlaur z Hozlau, Zygmund Hozlaur z
Hozlau a w Rodychowě.

**O Rodu a Erbu Panu Tě-
minu z Těmic podle Tytuláře starodáw-
nem, kterjž yakeby měli znamení Rytjšké, nemel gsem
o tom správy žádné.**

Kapitola LI.

O tento dáwný gř, a gřstě sředomim oných Rujat dáwných w začtný w skutecch hr dinských dobře skusený, y hogně obdarowaný, o kteréhožto předech yalé se koli paměti staré vynalezti mohli, tuto praw diwě gednu každau slovo od slova dolo- žim.

O Cětu Bānē 1418. čini se

zmijka o Panu Ondřegowi Těminowi z Těmic, genž byl prodal paděsate grossu bez dwau platu ročnjho w Těmicch na Purgtrechtě genž slowě Batelowský, wšak sobě zanechawagie wšelcká práwa y Panstwi, kromě to ho gmenowaného platu 48. gr: a to za osm kop grossu Peněz stříbr- ných rázu Pražského / Drozenému Panossy Mikulášowi z Horčie, sednjm na Symburce, a k geho Křteli do Zhoře. A ten plat sřechupsaný mam odkaupti, a giny mli okolo Těmic tak dobrý yakožto ten spraxiti / patli bych nemohl, tehdy tdyž mně dadi půl Lěta na před wěditi / mam ya On dreg sřechu psaný takový plat w Dsky wlo-iti kterjž gsem prodal, a Spráwce k tomu dobré postawiti, tak yakožto Země Čistá za Prawo má, a za to ya sřechu psaný Ondřeg sřibugi a podle mně za mne Rutogmē včis- něni, Tribor z Pehnáně, Přebislaw z Wlčkowic, a Gerich Massewh wšic- kni gednau Rutau nerezdišlau sřibugem to wšic včiniti a zdřieti což sř- chupšano stegí zě. Dán a psán w Mlččint ten Pátek po Swatém An- broji, Lěta od Narození Syna Božjho

**O Panu Janowi Těminowi požustáwa pa-
mět w Listu gednom Lěta 1403. psaném, kteréhož tato gest Kopie:**

**Já Anna Manželka někdy dobrě paměti Já-
na Těmina z Těmic, wyznáwam tímto Listem / yakož gsem měla swého
wěna paděsate kop na polowicy Dworu a na polowicy Koli tu w Těmi-
cch a na Rybnice Wolffy Dškami Země zapsaných, že gij mně to wěno sř-
chupšané od slowutného Panossy Busska z Dedic dāno a splněno gest vpl-
ně a do cela penězi hotowými: Protož ya Anna sřibugi sřechupšané
mu Busskowi y Dedicum na nřdā wice nesāhati, ani toho tdy dāle vpo-
mynati. Toho wšeho na potvrzení swau gsem Pečet wlastnj k tomu**

Listu

Litu přitřpy, a pro lepšy Swědomi a budaucy pamět, prošla gsem
Drozeného Pana Mikuláše z Lansteyna sednjm na Berotíně, a stáde-
ného Rytje Pana Gindřicha z Radice, a slowutných Panossy / Gericha
Stopee z Augedce, Dětocha z Stomic, Jana Sfoleya z Augedce, a Bur-
ška z Prudic, aby na swědomi každo wšech wěcy sřechupsaných swě
Pečetě přiwěsili k těmž Listu bez swě škody / genž gest dán Lěta yal na
dora na den Swatého Řehoře.

**O Listu gednom psaném Lěta 1440. Pan Ba-
šel z Těmic mezy giny mi takto se podpisuje:**

**Já Dorota z Petrowic odginad z Bucho-
wa Wdowa / a my Bussel z Těmic, Jan řečený Sfoleya z Augedce, a Mi-
kuláš z Noweho Dwora, odginud z Hosišowa, Rutogmē a spoluslyšce
za Pani Dorotu nadepsanau wšicni gedne sřegnan Rutau, společnau
a owšem nerozdišlau wyznáwame zě. a gestlyby tento List byl poru-
šen a nebo pokažen yakožto koli přihodau neb wādau dekludbychme nespl-
nili a newydali od nassch wějšech tak yal sěna před pisse / to nemá býti
nām ku pomoci ani nassym wicem nadepsaným k škodě, ale má w teč
mocy a pewnosti jstati yakožto pokažen nebyl zě.**

**Gmenowaný Pan Bussel z Těmic / prodal
Dwór w Dedicch za Paděsate kop gr: Fryčkowi z Dedic což se porozu-
míwā z Listu takto psaného:**

**Já Fryšsel z Dedic wyznáwam tímto Listem
obecne před každym tdyž gey čisti neb slyšeti budau zě. který gsem měl
List od slowutného Panossy Busska z Těmic na spráwu, yako gsem v
něho kaulpil Dwór tu w Dedicch za 50. kop gr: a Rutogmē gšau w tom
Listu slowutn Panosse, Bohuslaw z Těmisse, Mlakeš z Patrowic, a
gini dobeti Lidé, a pro lepšy gřstotu a pamět prošli gšine slowutných
Panossy, Bohuslaw z Těmisse, sednjm na Mierowicch, Tribora z po-
hnáně, Lěwina z Bukowé, a Petra Bratra Fryčkowa, aby wedle nās sře-
Pečetě přiwěsili.**

**O Cětu Bānē 1459. o Panu Ondřegowi z Tě-
mic pamět takowā se nachāzy:**

**Já Mikuláš z Horčie a na Sselnberce wyznā-
wam tímto Listem obecne předewšemi kterjž gey vřij, že yako gsem měl
List dobré paměti od Awery z Těchobuže, kterjž gest sředěl Amerowi sř-
chupšanému na Purgtrechtě Batelowském w Těmicch, w kterémžto Listu
gšau Rutogmē / Ondřeg Syn Janow z Těmic, Petr Rujka z Petrowic,
Litas z Lajic, a tdyž gsem napominal Litasse Rutogmi aby mi List byl
obnowený, y obnowili mi ten List Bussel z Těmic, a přigal gsem nowý
List obnowený, a starý gsem List dal y mocy Listu tohoto dáwam a swau
dobrau wůli slowutnému Panossy Busskowi z Těmic y geho budaucym**

níc

nie sobě ani svým budoucym nepozůstawuge na tom starém Listu zc.
Toho na potvrzení a Pewnost Pečet swau gsem přitřl.

Rod a Erb Genisskuv z Au-
gezda gest welmi starý / o kteréhožto Před-
cých mnohé se paměti nacházeji.

Kapitola LII.

Ist Vladislawa Krále psaný k Jano-
wi Genisskovi z Augezda wyprawuge / že gest téhož za Hospo-
dáte Dworu svého našel w Starém Měste Pražském.
Kterýž psán gest Léta Páně 1502. slovy takowými:

Ny Vladislaw z Božj milosti Vherstj Cze-

Ky Král zc. Margtrab Morawský zc.

Známo čime tímto Listem wšem wúbec / kdežkoli čten, neb čtaucy
lyšan bude / že znamenawše mnohé pilné služby / kteréž gest nám činil, a
čini Slowutný Genissk z Augezda / Aředník náš / wěrný milý / a zna-
menatý / že mnozí pro opatrowání a pilné wykonáwání toho Auřadu,
gemu od nás poručěného, zla wůli k němu magi. A chci / aby nám
tím horowěgi slaužití mohl, a sebau aby bezpečen byl / wzali gšme gey, a
tímto Listem bečeme w našy obzwlášení obranu / činjce geho Hospodá-
řem Dworu našeho w Starém Měste Pražském / aktowu z Auřadu toho,
aniž Dwora dorčeného hezbán býti nemá, lečs našy wůli a wědomím /
což bychme gemu Listem našým oznámiti račili / že geho w tom Auřadu
a neb we Dwore miji nechceme. Dále také chceme tomu / aby žádný, kte-
rěhokoli Stawu z Poddaných našých, náš, ani na Osobu geho, žádnau
mocy ani Práwem nesáhali, ani sáhati dopauštěl / pod wwarowáním hne
wu našeho / než gestližby gey kdo z čeho winniti čtel, buď z toho, žeby se
toho Auřadu dotýkalo, neb z čeho giného / aby geho každý hleděl před
námi a neb před těmi, kteréž bychme na místě našem posadili za Saudce.
Než, což se dotýče toho / žeby gey někdo winniti čtel z Statku, z nátku, z
wěření, a nebo z dluhu / z toho gey bude moci každý winniti na tom mje-
stě, kdež přislossy ku práwu, podle zřízení a rozsudku našých. Přitazu-
gice wšem Panum, Kytjškém, Pražanum, y giným Městem Králowstwj
Českého / Poddaným našým, wěrným milým / aby téhož Jana přitom
při wšem zachowali, co se tuto píše. Gináč nečinjce. Dán na Budjnu
w Pátek před Swatým Linhartem. Léta Páně 1502. Králowstwj naš-
ých Vherstého 13. a Českého 32.

Gmenowaný Pan Jan Genissk

z Augezda měl Manžellu Pani Ljistu z Čahrowa, kte-
ráž měla za znamení Kytjšké černý šterych w bšlém po-
li / na želně Rohy Bůwolowé bez Koruny a okolo čer-
né šaffinochy.

Léta Páně 1521. Král Ludwik. Léta Králo-
wání swého w Czechách a w Vhřich šestého Janowi Genisskowi z Au-
gezda a na Swrčowcy dal plnomocenstwi Magestátem svým / tak aby
Statet swúg westperen, kterýž má a gestě miji bude, kšaffrowati mohl
komukoli, wedle wúle své / a ten Magestát zni takto:

Ny Ludwik z Božj milosti Vherstj. Cze-
ky zc. Král zc. Známo čime / že gšme prosseni gmenem Slowutného
Jana Genisska z Augezda a na Swrčowcy / wěrného našeho milého,
List Mocný / tak aby westperen Statet swúg, kterýž koli má a neb miji
bude, poručiti a neb kšaffrowati mohl, wedle swého zdání. Ny k tako-
wé prozbě a žádosti geho nakloněni gšauce / sde brym reznyšsem / našým
gšým wědomím, a moci Králowstwj w Czechách / k tomu gšme powoli-
li zc. wedle formule Rancellářské.

K tomuž Král Ludwik w Létu následujcym to gě 1522.
očinił psaný / kterýž zni w šnyšl tento:

Slowutný wěrný náš milý. Wěz se gšau wznesli na nás oppatrní
Purgmisty.

Purgmistr, Konsele, y wsecka Obec Mesta naseho Klatow / kterakby Marek Silepanowic, Cizlowek twug, na nekeré gich spolu Sausedy zau mysla do Wsy Micholmi přisel / chce gim sskodu učiniti s pomocením swým / při čemž y dwa Messianý Klatowské zranil pod řadem a prázem / byž oni na něho žádné péče neměli / Nás prosýce, abychem před Ošeban nasy ge s tými Markem Cizlowekem twými sroční ráčili / že ge y z takové věci násylné / proti právu a Řízení Zemskému učiněné / winniti chčgi. Protož pokládámeť Kot toho, ten Pondělí po Swatém Bartheloměgi neyprwe přijeti / aby ty před námi a Raddami nassemi na Hradě Pražském stál / a toho Marka postavil, a on gim Klatowským z toho práw byl. Sínáček nikoli nečinje. Dán na Hradě Pražském ex commissione propria Regie Majestatis.

Když obmestkano bylo s Berni / kteráž se sebrati měla w Kragi Klatowském / z té přejiny Ferdynand Římský Vherstý Císeř Král, Janowi Genistkowi z Augesda / jakožto Hextmanu Krage Plzeňského, psaní psati poručiti ráčil w taková slova :

Ferdynand z Božj milosti Římský Vherstý a Císeř Král, Instant w Hyspanygi, Arcykniže Rakouské, Margrabě Moravské.

Statečný wěrný náš milý. W paměti máš / na jaký spůsob gednomyslně wsseni třem Stawý Královstwý Císeřeho na neyposlednějším Sněmu Obecným, při čase Swatých Sabiana a Ssebestyana na Hradě Pražském, w přítomnosti Osoby nasy Královské / Nám pro cbranu téhož Královstwý, a Zeměnému přislussegicých / pro dobré wsseho Křestianstwa, gistý počet Lidu gždného srolen. A správu máme / že ninozy w tom Kragi až posawád do času Sněm vloženeho Listu w přiznawacých, ani Berně / co na toho dáti přigde / nedali / a neywjšším Berníkum Královstwý Císeřeho na Hrad Pražský neodešli / což gi nám s podiwem: W jak magie my obzwláštěnj důwěrnost k tobě, jakožto k milowníkowi Wlasti twé, a Poddanému, wěrnému nassemu milému / jádane tebe milostiwé / že sám od sebe s přátely a Osobami z Stawu twého w témi Kragi obzwláštěnj gednati budeš, a k tomu ge přiwedeš / aby bez dalšých odtahuw a weymiluw Listy přiznawacy z Statkuw swých, y tak té Berni, co na kterého dáti přigde, spravili, a Neywjšším Berníkum na Hrad Pražský w moc gich položili. Jakož pak o tobě nepochybuem / magie toho netoliko nasy / ale y Královstwý Císeřeho, a Zeměnému přislussegicých / y wsseho Křestianstwa, znamenitau důležitost býti / že gim to wsecko podle potřeby slijegí předložíš / a tomu z Mandátuw a Listu nasych otewřených, kteréz o tuž wěc po Kragich rozpisowati ráčime, wyrozumš: Těb y toho sám w sebe powážiti můješ / gestližby se při dárani Listuw přiznawacých a Berně od těch nekerých Osob dalšy protahowé dali, a to k wykonání podle sněmownjho zawření, Dkami zapřani a starzení nepřisli / yacyby zmatkové předkem nám / temuto Královstwý / Zeměnému přislussegicým, y wssemu Křestianstwu se stati mohli / čemž bychom w prawdě nerádi. A což w tom bedliwosti a pilnosti buděš niti / to my tobě wssy milosti nasy Královstwu spominati y nahrazowati ráčime. Dán w Genthu w Skandrich w Středu Welikonocnj Léta Páně 1530. Královstwý nasych Římského 10. a ginych 14.

Giny

Giny List Krále Ferdynanda k temuz Janowi Genistkowi z Augesda a na Swrčowcy psaný Léta

Páně 1549. 3nj w rozum tento:

Slowutný wěrný náš milý. Jakož gsy času předšlého s námi spolu podle nekerých ginych Osob na napravowání Řízení Zemstých, zde na Hradě Pražském, gsa k tomu od Stawuw Královstwý Císeřeho wolen sedel. A wědět dáwame / že tak Řízení Zemská dwakrate přepsaná gsa / gedny Rnhy nám dané, a druhé Miste Písat Královstwý Císeřeho při sobě má. Rdež magie my toho potřebu býti / aby doceně Řízení Zemská, prwe nejby mezy Stawý wúbec čtená byla, při přítomnosti Osoby twé přelýšána byla zc.

Mimo to gest y giny List Arcyknižete Ferdynanda kterýž psán byl k temuz Genistkowi Janowi w Létu páně 1553. a toho gest Kopie taková:

Statečnému Janowi Genistkowi z Augesda a na Swrčowcy / wěrnému nassemu milému.

Ferdynand z Božj milosti Arcykniže Rakouské zc / Statečný wěrný náš milý, jakož gsy pohnán Listem nassým, na žádost Slowutné Maryany z Bessyn / aby položil Ršaffe Gindricha Bessyna z Bessyn proti sobě k swědomi. Ale je gsy toho, yat nás spravugi, nevěnil. Protož na místě Geho Královské milosti / Pána a Otce nasseho neymileššyho / tobě toho podruhé den pokládati ráčime w Středu po Swatě Lucij aby doceně Ršaffe položil při Auřadu Sandu Komornjho na Hradě Pražském zc.

Cetl gsem gestě y giny List / kterýž swědčj temuz Panu Janowi Genistkowi psaný z poručení Ferdynanda Arcyknižete Rakouského w Létu Páně 1557. takto:

Slowutnému Janowi Genistkowi z Augesda na Swrčowcy / Miste Komornjku Královstwý Císeřeho / wěrnému nassemu milému.

Ferdynand z Božj milosti Arcykniže Rakouské zc. Slowutný wěrný náš milý. Wědět dáwame / že gest Geho milost Královská, Pan Otec náš neymileššy dnurw minulých na wzněseni Droze něho Wylima z Ssternbergka na Planý, wěrneho nasseho milého / Slowutnému Wáclawowi Widumowi z Wobetic / wěrnému nassemu milému z strany počtu, Zbjrek, a dani k Roselu a Jate Swatého Wáclawa w Bolešyně / kteréz gest od poddaných gehu Wylima z Ssternbergka ze Wsy Bolešyna k sobě přigimati měl, psaní učiniti, a poručiti ráčil / aby Geho milosti Královské správu gruntownau, tím nemestage, odeslal / což gest se od doceněho Wáclawa Widumy stalo / podwolugice se k tomu při přítomnosti Osob k tomu zřizených / že počet takový wykona čee. Rdež chřice my aby taková wěc konečniti mohla / tebe gsmé podle Drozeneho Wáclawa Zmrzlika z Wogssyna a na Lnárich / wěrneho nasseho milého, k tomu zřiditi ráčili na místě G. M. Královské / potačegic, aby na den Swatých Petra a Pawla neyprwe přisli w Rydli neč se nagiti dal / a při přítomnosti gmenowaného Wylima z Ssternbergka a neb Poddaných ge, takový počet přigal, a strany o to wspotegil zc.

Ioachim de Noua Domo Supremus Regni Bohemiae Cancellarius.

K

Jan

Jan nejstarší z Lobkovic, na Zbjroze a
Točnice nejvyššího Hofsmeistru Království Českého, Drozenému a Sta-
tečnímu Rytíři Panu Janovi Genisskovi z Augesda a na Swrčowcy /
Mjsto Komorníku Království Českého, tolikéž psaní učinil z strany ne-
yatých žalob / kteréz na Poddané jeho wedli Klatovské Měšťané / kte-
réhožto Listu Datum jest w Pondělí pošt Reminiscere Léta Páně 1557.

A témuž psal List Drozený Pan Wylim z Rožmberka, Léta Páně
1553. njmisto zruce geý na Wseli Služebníka svého / kterémuž Pani Má-
ti jeho Služebnicí swau w Staw Manželský dávala. A na ten čas P.
Wylim nebywal Erbu po Wlastu ale po Staročestě, což se patrně vka-
zuje při Listu tomto.

Tento Jan Genissel byl čas dlaný Hentma
nem Krage Vizeňského, a potomně byl Mjsto Komorníkem Království
Českého. Manželtu měl Pani Annu z Kladrubec z Ro-
du Barožieného / kterýž užíwa za znamení Rytířské Rohu-
Bůvolových w černém Poli.

O Wylimowi Genisskowi z Auges-
da a na Swrčowcy nacházým památku w Listu gednom Ferdynanda Ar-
ccknjžete Rakauského kterýž psán jest Léta Páně 1556. w rozum tento:

Ferdynand z Boží milosti Arccknjže Rakau
ské zc. Slownutný wěrný náš milý. Wědět dáwame / že sme z milosti
wš a Bratrské poručení G. M. C. P. a Bratra naše Drozené Adamo-
wi z Svrčbergla na Přimě a Wolffy / nejvyšší Sudimu Dwořskému
Království Českého, a Slownutnému Kryštoffowi Martwartowi z
Hradku na Bělé / wěrným našým milým, stebau o některé pilné, důležitě
a znamenité G. M. C. potřeby náš a gednati poručiti ráčili / jakž to
my všem od nich wrozamiš. A protož na místě G. M. Cysařské re-
be milostiwě žádati ráčíme / aby se w Středu na den S. Stanislawa ney-
prwe přišli, tím ranněgi do Města Plzně nagiti dal, a toho nikterak ne-
pomigel / a což tam s tebau na místě G. M. Cysařské gednati a mluviti
o všem tomu netoliko vrčíš / ale w tom se t. G. M. Cysařské poslušně
a poddaně zachowaš a nagiti dáš: G. M. Cysařská předem y my tobě
to všeko milosti našy šominati a nahrazowati ráčíme. Dán na
Hradě Pražském w Pondělí po Swátosti. Anno ut supra.

A témuž Wylimowi Genisskowi widel gšem
List psaný od Rudolffa Cysaře toho jména druhého w Letu Páně 1577.
slovy takowými:

Rudolff druhý z Boží milosti wolený Říjm
ský Cysar zc. Slownutný wěrný náš milý. Wědět milostiwě dáwame /
že sme se s Nejvyššími Arccknjžary Rakauskými, Bratřimi našy-
mi neymilejšími, gich láskami na tom městě ráčili / aby Telo slawné a
Swaté paměti Cysaře Maximiliána druhého pána a Otce našeho ney-
milejšího

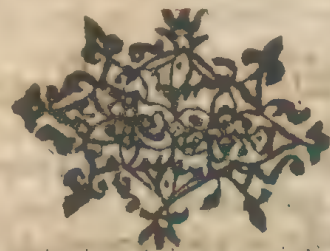
milejšího z Kláštera Wuernt v Města Lince ležícího / kdež zatím co-
počiwá, sem do Království Českého a Měst Pražských přivezeno by-
lo. Kdež pak / aby se to počiwě, jak Telo Cysaře Říjmského, Vheršského,
Českého Krále, náleži, wykonalo / Ráčili gšme Tělo Jasněší Rnjžata
Mathyasse a Marynuliána, Bratry naše neymilejší, pro Telo Ge-
ho milosti odsud wyprawiti / a tebe milostiwě žádati ráčíme / aby se
šim osobně s Čeládkau swau gjdne w Pátek den Swaté Brygi-
dy neyprwe přišli w Budějowicích, w Soběslawi, a neb w Táboře /
kdež od obydlí své w ta mjsta neyblíže máš, nagiti dal / a Telo jeho milo-
sti gich láskami, a nejvyššími Auctornity Zemskými / kteréz gšme po-
dle gich Lašel Panuw Bratřiu našých neymilejších k tomu nadjíti rá-
čili, až do Starého Města Pražského do Kláštera Swatého Jakuba do-
prowoditi mohi / a w tom we všem na cestě až sem gich láskami a do-
stčnými Nejvyššími Auctornity Zemskými se spravowal. Té milostiwě
naděge k tobě gšauce / poněwadž jest G. M. Cysařská Swaté paměti
tomuto Království, a všem Obywatelum w něm všy milostinaklo-
nen býti, a to také w skutku prokazowati ráčil / že to z středeňho a wprj-
ného amyslu učiníš / w tom poslušně a poddaně se zachowaš, a tu po-
slední službu G. M. Cysařské Tělu, někdy Pánu twému milostiwému,
podle ginych, jakožto wěrný Poddaný, wykonati pomíš. A my tobě
co milosti našy Cysařkau šominati, a twým milostiwým Cysařem, a
Pánem býti a zůstati ráčíme. Dán na Hradě Pražském w Pondělí po
Těch Králích, Léta jak na hoře / Království našých Říjmského z. V-
heršského páteho, a Českého tolikéž druhého.

Burpan Genissel z Augesda a na

Swrčowcy, měl Manjeltu Pani Regnu z Alenowého a
Janowice wlastní Sestru nejvyššího Nejvyššího Pj-
saře Království Českého / kteráž byla po-
rodila Drozená Pani Anna z Říčan / a
njmisto spjodil Synow pře: Jana, Wylima, Gndricha,
přibytka, a Bůryana.

O tom Rodu na rozličných mjstech mjnku nalezně.

O Erbu a Rodu starodávně
Bředenicuw z Bředenic.

Kapitola LIII.

O tento přinesen gest do Království
jestého ex Marchia / kteréhožto vřiwagij před několika
lety paměti připomínagi / totiž když Almužnu dávali Ro-
delu w Prašně vystavenému s Wylinem z Tětinie a s
nem dobré paměti Rada z Těbilowa ; což se dalo w Letu Bo-
žím 1366.

**Léta potomně 1406. Van Petr z Předenic k te-
muž Kostelu w Prašně daroval** / aby gi všwal Sarát s
mi Wikaristý, neb před Lety w Chrámu když Wra Swatá w neporu-
šenosti své pozůstávala, při tždemž Lěstě bývalo několik Kaplanů a
Sarátůw pro pořádek lepší / aby se žádně nestalo chváli Páně vmenšeni
a na ten čas když Lip robitný praenže, aby Knězi w Kostelích zaň se Pa-
nu Bohu modlili / jakož se to až posawád při pořádných Kostelích zach-
wáwa.

Cia u toho kteréhož gsem Knihu tuto spisowal živi byli z Rodu to-
ho Lidé vzácní / Adami Předenic z Předenic a na Desseniých G. M.
Lysatě Rada, a Gindich Předenic.

O Erbu a Rodu starodawně Reychu kterjž se píšy z Winnik.

Kapitola LIV

Dom Rodu mezy ginými
vzácnými Rody památka se nachazí,
tak jako četl pod Erbem Panu Essá
pachu z Sstampachu.

**Kunce Reychla z Winnik připo-
miná** List Juliana Papeže toho gména druhého, psaný w tento smysl:
Vniuersis presentes literas inspecturis pateat &c. in Romana Vrbe co-
cessum est Nobili Viro Domino Kunz Reychel de Winnik, uná cum Con-
juge sua Elizabeth, & Liberis eorum gaudere beneficio seu Priuilegio Bul-
larum & Literarum Apostolicarum Sanctissimi Domini Nostri, Domini Ju-
lij Papae secundi, & facultatis seu commissionis concessae & factae Reueren-
do Patri, Fratri Hyeronimo Tornielo Fratrum Minorum de obseruantia Ge-
nerali Vicario Cismontano super totam Italiam, & alias Prouincias suae lu-
risdictionis &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Domini 1507.

**List Vana Floryána Gotharta Zdiárský-
ho z Zdiaru, k Droženemu a Statečnému Kytji Panu Mathejassowi
Sstampachowi na Srbci Kornhauze a Přerubeniých psaný zmjntu čini
o těchto Paních z Reychu tímto slovy:**

Co se k ně dnbře paměti Pana Getricha z Reychu, a Syna geho toli-
kž Getricha brátce oznámim, že gsem slychal o Panu Getrichovi z Re-
chu že gest byl s gedním Panem z Kolowrat v Božjho hrobu / a tu na
památku že gest wložil na Boží hrob svůj Prsten, w kterém gest Rá-
men řečený Rarnyol / kterýžto Prsten s ginými věcmi dostal se gest Má-
jelce mé milé / když Pan Vgec k mně přijede, nepominu ho Panu Vgecy
okázati.

**Ten též Van Getrich z Reychu byl s tímž
Panem z Kolowrat w Vhřjch w bitwě / nebolžto při porážce Krále Luo-
wita. Z kterého bitwy Pan Bůh mu pomocníkem býti ráčil. Z stra-
ny pak Pana Adama z Reychu Syna geho dobré paměti, ten gest zamor-
dowán za Cysáře Maximiliána Swatě paměti na Sněmu Říšském w
Augspurku od něakého Duhalskýho Stawu Kytjškého, a tu hned bylo
poručeno aby se Město zawřelo, a ten Duhalský aby byl wzat, a hned pro
ten vějnek odplatu a konec aby mu na hrdle učiněn byl / ale on pora-
žka w hnoji wywezen, a gel do Vher / y tam se w něakým Klášter-
sdržowal až do smrti.**

O Erbu a Rodu starodawně hrussowských z hrussowa / o němž zmínka gest y pod pány Petřeckými, Wancury, a Baphji.

Kapitola LV.

Vředku gednom
Rodu tohoto, zmenem Bratřimilowiz hrussowa, činižmín
tu háget při Létu Páně 973.
temito slowy:

Pohané vřyslawse o tom, že Woleslaw sebral Lid Křesťanský na Pohany, a zase gev rozpustil / z toho porozumjvali, žeby senesmel z Krage Pražského pustiti na Pohany. Pročež se v jce pozdrvihli neteli to proti Poddaným geho Křesťanům / ale y proti samý Osobě Knížecy / o to gednagjce wespolek, aby byl zabuben. K čemuž směřovali obzřelastně ti, kteří byli na Půlnocy okolo Zámosti a Stránowa / kteří wewolirasse se bē misto gedno, nedaleko od Řeky řecené Gijera na gedné hoře, Waly sřrotymi a dosti wysokými se osypawse, tu se mecně položili, a edrud wělité činiili škody Křesťanům blízko tu Praze. Cožwse Křesťané na Kníže wznášeli, kteří poradiwse se s Biskupem Wogtečem, a znage že nepřestanau od toho zlého / sebral opět Wogsto, který táhnauti mělo na ty geho y wšly Země zabubee. A položili gsau se Křesťané pedle řech Zápory od Wýchodu Slunce a od Půlnocy a tu leželi do dne čtvrtého.

dané pak pronedostatec polkumw děle w Záporych ležeti nemohau
ce, wy

ce, vytáhli do Pole ranim gjerem, dšw než Slunce z Hory vychazeti počalo, a hned sředli biewu s Křesťany / kteří proto že nenadále na ně Pohane wřskočyli neyprwe wstapati počali / ale Wūdce gegich, genž slaul Brattimil z hrussowa, wřkřel na své Křesťany, a sám neyprwe wřkočil mezy Pohany, a gegich hauffy rozrazil. Za nim mnozy wdatni Křetři, jako Bera Rowansky a Zrozek Předměstý / Koleslaw z Bluku a gini wřrutně nepřátely porazegjce, a za nimi wřsidni Křesťané jako Žed na Pohany seřitili. Biewa owšem až do Poledne trwala / dal pán Wřh wřkřstwy Křesťanům / mnoho Pohanuw žbili / některj wřekli a sřyli se po lesých hustých / kterých Křesťané nehonili / a Kníže rozkázalo Křetřim a laupeje pohanské mezy Bogownsky rovným dšlem rozdělit.

W Tytuláci starém připevnjagi se z Rodu toho při Létu Páně 1524. Frydrych hrussowský z hrussowa na Wřetatic / Gindich hrussowský na Přjworách / Milota hrussowský z hrussowa / Wacław hrussowský z hrussowa na Přjworách / Getřich hrussowský z hrussowa na hrussowě.

W Létu Páně 1572. poznamenáni gsau w Tytuláci, Getřich hrussowský z hrussowa na hrussowě / Smil hrussowský z hrussowa na Czeteni / Sřasturg hrussowský z hrussowa a na hrussowě / Wacław hrussowský z hrussowa na Czeteni / Wylim hrussowský z hrussowa / Woldřich hrussowský z hrussowa a na Sočených Přjworách.

W Létu Páně 1589. žiwili byli Getřich hrussowský z hrussowa / Sřasturg hrussowský z hrussowa a na hrussowě, Wacław hrussowský z hrussowa a w Břkoli, Wylim hrussowský z hrussowa na Lhotce, Woldřich hrussowský z hrussowa.

O Rodu a Erbu Glachow z Hřiwic a giných kteříž téhož Erbu břjwagi.

Kapitola LVI.

Od Vanuw Glachow z Hřiwic staro-
dawný / wřjwa za znameni Křetřské bilych zákuw w čerwecnem Polu, o kteréhožto počátku w Zreadle Morawském obřřněti napsano při Rodu Panů Břronských z Slawtrowa.

Urb ten spatunge se w Kestele S°. Gij na gedné Tabuli wykontr-
fektowaný / při němž gest Tert tento. Léta páně 1343. umřel gest Sta-
tečný Rytíř Delšijn Slach z Hřivie a z Gimlina den S°. Arnolpa / od kte-
réhož Potomey se nacházejí w tem věku / a ti se rozdělili o Statek Ot-
covský / tak že jeden wzał Hřivie, a psal se z Hřivie / kteréhož Potomey
těhož Tytule vjzwagi, a druhý zůstal na Stradonicých / kterýž slaul přig-
ním Reule, ten se psal z Stradonic / tak, jak ynyni Potomey geho: w
Urbu nemagi žádného rozdlu / neb obadwa Rodowé od gedného Před-
ka pssli.

Stregcowé gegich psali se z Gimlina / proto že měli Statek řečený
Gimlin.

O Zawissowí Hřiwcowé z Gimlina, rozličné paměti wyprawugi, a
obzwláště ta / kteráž o něm napsaná gest Rytmy znegicyni takto:

Zawis Hřiwec z Gimlina.

Poctivý a Statečný hrdina.

Zmúžil Mečem Lucany gimál.

Ta čez se sám Kníže Čestě dšwal.

Za to gest mu na Sstje přidán Meč Charwáský.

Rwěné památce geho zmúžlosti a hrdinství.

Po wstězstwi pro poctiwost po prawé Kuce Knížeti šel do Ro-
stela.

A tu gest mu okolo Meče na Sstje přidána Štůla.

Kučit

Kučit od Knížete z Korauhre sniat a okolo Urbu genu dan.

Proto že byl prwe starožitný Charwáský Hrabě a Pan.

Předkové geho s prwnim Čechem do Čech wssli.

Mnohé paměti Rodu toho by se nassli.

Žnjch gedn v S°. Gij w Praze na Zámku podle Oleše leš.

Nad ním geho Urb Textem starodawným nagdeš, y podle hodin
na Staroměstské Wězy.

Potom ten Rod Hřiwcowé z Hřivie po Sýdle se psali.

S howoran v Knížete Jaromíra spolu slaužie ze dwau Sester byli.

Stech pak prawých Hřiwcow gedn tři Syny měl.

Každému z njch giný gměno přezdel /

Nazwal ge totiž Slachem Reuli a Rozeltan

Ale ti wssidni z prawých Hřiwcow possli gsau,

Těkeli z těch s Lechem do Polst, do Prus y do Morawy se dešli.

A tam splodili Syny a Dcery, wssidni se ctne chowali.

S. V. D.

Rozeltowé z Hřivie nápodobného Urbu vjzwagi gednom že na Zel-
ně magi tři Pera Pštrošowá / Haky pak na ten způsob yaki na hoře wi-
diš. Nacházy se památka o gednom Rozeltowí z Drahozic w Aně-
bach Kapitolu Pražské takto psaná. Rozeltu w Postupicích Wylim z
Postupie Dedic, a Bohunet Rozlit z Drahozic darowali dvě kopě gr:
platu ročního w Létu Páně 1406. dne 26. Měsíce Dubna.

W Tytuláři starém gmenugi se, Adam Slach z Hřivie, Gerich Slach
z Hřivie a na Hřiviech, Jan Slach z Hřivie.

W Létu Páně 1572. připomínagi se Gijst Slach z Hřivie, Jan mlad-
ší z Hřivie, Liolt Slach z Hřivie, Wacław Slach z Hřivie.

W Létu pak 1589. Delšijn Slach z Hřivie, Karel Slach z Hřivie, Li-
pole Slach z Hřivie a w Chrásstanech.

Rekulowé z Stradonic tehož Urbu vjzwagi, z njchžto o gednem při
Létu Páně 1415. dge se zmíná w paměti této. Rutogně za 100. kop V-
rozenému Panu Oldřichowí z Hřivie, Wacław z Žerotina, Jan z
Kolowrat od ginud z Kúčowa, a Wacław řečený Reule z Stradonic.
W Tytuláři toliké památku pozůstavenau magi / gmenowiti při L-
tu Páně 1534. Gindrich Reule z Stradonic, Wacław Reule z Stra-
donic, Petr Reule z Stradonic, Woldřich Reule z Stradonic na Sera-
donicích.

Při Létu 1589. Gindrich Reule z Stradonic a na Ryssperce, Jan Re-
ule z Stradonic na Worli a na Sawrcích, Wacław Reule z Strado-
nic na Prowonině.

Toliké Rozeltowé z Hřivie w Tytuláři poznamenaní gsau, jako
při Létu Páně 1534. Gijst Rozelka z Hřivie a na Wschlapich, Lidřít
Rozelka z Hřivie na Křemčy, Jan Rozelka z Hřivie na Křemčy, Wac-
ław Rozelka z Hřivie, Wogtch Rozelka z Hřivie.

Při Létu 1572. Jan Rozelka z Hřivie na Křemčy, Mikuláš Rozelka
z Hřivie a na Neprolibicích, Wogtch Rozelka na Wschlapich.

Při Létu 1589. Lidřít Rozelka z Hřivie a na Křemčy, Wacław Ro-
zelka z Hřivie a na Čierných.

Léta Páně 1432. w Sobotu před Swatou Marketan Petr Zmrzlit
z Sweysyna, Petr Kapaun z Smiric, Otík z Bissyně seděnjm w Ledčích,
Prokop Bidáset z Genče a Štubele z Gimlina, šlibili Pánu / Panu Zbi-
towí z Hřivie za Summu, kterýž wyrucil Drozene Petra Štubla

w 6. Ti

w 6. Tisíce kopách gr: na postavení do S°. Hawla tedy by znati dalidwě
Tědele před tím buď na Sfochlicy neb na hrade w Tlachyně y wedle gi-
ných Rutogini Oswojencých Kníat Frydrycha a Wylima Bratří Weywod
Saských a Margtrabi Missenských, a Statečných Gindřicha z Ssleynie a
Frydrycha z Maltie Sich milosti Radd. A gestliby se gmenowaný Petr
nepostawil, a o to byl Drožený Pán Pan Zbinek z Hažmburgka napomi-
nán, tehdy my sorchu psani Rutogini slybugem dobrau wěrau Křesťan-
stwu Droženého Pana Zbiněka w tom základu zastupiti, a geyz toho ru-
kogemstwi wywesti zc.

Czertoreyski z

Czertorsy a na hrussowanach z Kmene sta-
roženeho/ vjswagi za Erb Tiedwěda, na
němž Panna sedí s Korunau, magic Ruce
roztažené w zlatém Polizyál o tom správu
mám Rod ten possel z Anglie o němž
dostatečně w Zrcadle Morawském y w Kro-
nykách Polských doloženo.

Tytulář wydaný Léta Páně 1539. připo-
miná z Rodu toho Bernarta Czertoreyského z Czertorey a na hrussowa-
nech w Království Českém.

Drachowští z

Drachowa Rod starý w Tytulářích se přede-
stírá kdež se gmenugi z Rodu doctěného, Cti-
bor z Drachowa, Girska z Drachowa, Beneš
Drachowský z Drachowa na Braumowicích
při Létu Páně 1534. a opřt Beneš Drachow-
ský z Drachowa na Braumowicích, při Létu
Páně 1539.

O Rodu Horna

tedých z Dobrogowic žádné gsem giné pa-
měti newidel / gednom je se dva z Kmene
toho w Tytuláři nowém w paměť wozu-
gi / gmenowitě, Bohuslaw Hornatedý z
Dobrogowic na Ziabonosch, a Karel Hor-
natedý z Dobrogowic na Zalesanach.

O Rodu

O Rodu starém

Hochauzerow z Hochauzu na rozličných
místech mezy ginými Rody zmjntu nalezo-
neš. Tytulář starý připomíná Girska
Hochauzera na Cysnberce, a w Létu 1556.
Mikuláše Hochauzera z Hochauzu na Cy-
snberce, a Girska Hochauzera w Albrecht-
cích.

Léta 1539. žiw byl Bernart Hochauz z
Hochauzu a na malém Bassi, Girska Hochauz z Hochauzu na Albrech-
ticích a Welomyslawy.

Janowští z Ja-

nowic připomíná Tytulářowě, yako
Smila Janowského z Janowic a w Jo-
hostowě, Woldřicha Janowského z Jano-
wic a na Janowicích, Gindřicha z Jano-
wic a na Janowicích při Létu Páně 1534.

Gindřicha Janowského z Janowic a
na Janowicích, Heimana Janowského a
w Sfaustowě, Wylima Janowského z
Janowic, Woldřicha Janowského z Ja-

nowic na Solhostowě při Létu 1572.

Při Létu pak 1589. Tytulář w paměť wrozuje Gindřicha Janow-
ského z Janowic a na Janowicích, Girska Janowského z Janowic, Ja-
na staršího Janowského z Janowic na Nedahnicích, Jana mladšího
z Janowic, Rada Janowského z Janowic, Wylima Janowského z Ja-
nowic na Petrowicích, a Woldřicha Janowského z Janowic a na Sfa-
stowě.

O starém Tytu

lári nacházeti se Páni Janowští kterž se
pisly z Sutie, a ti se w něm gmenugi pořá-
dem tímto. Aleš Janowský z Sutie na
Werli, Zynet Janowský z Sutie na Zum-
burce, Petr Janowský z Sutie na Zageti-
cích, Heiman Janowský, Bohuslaw Ja-
nowský z Těchotěst, Zynet Janowský z Su-
tie na Zumburce, Ssleffan Janowský z Su-
tie na Zageticích: Ti zdalš s prwnjm gedného Erbu vjswagi, o tem
gsem nemel žádné správy.

Runaflowě

láti totiž Felix Kunas z Gemnětu.

Kunassowé z Ma

chowic Rod starodáwný; z nichžto některé w Tytulátech nacházým, jako Chwala Kunasse z Machowic a w Křenowicích při Létu 1572. a při Létu 1589. Jana Kunasse mladšího z Machowic na Křenowicích.

Gini Kunassowé píšly se z Gemnětu, z nichžto jeden poznamenán gest w Tytu-

O Konechlum

wškalách při Létu Páně 1589.

řích z Konechlumu Tytulátové zmišku činí, připomínají některé z nich jako Gine dřícha Konechlumského w Křanech, Gine řka z Konechlumu při Létu 1534. Jana Konechlumského z Konechlumu w Lužanech při Létu Páně 1572. a Wylima Konechlumského, Adama Konechlumského z Konechlumu a w Městěch, Mikuláše Konechlumského z Konechlumu a W-

Rabowé píšly se z

Rybnían Rod starodáwný, jakž o nich psá mti některé a Kameni hrobovní veděti dávají, jako w Kostele S. Jakuba Kamene předka jednoho z Rodu toho w paměť wozuge.

W Tytulátech gmenugi se Páni Rabowé pořádkem tímto, nejprve w Létu Páně 1534. Gijst Kaba z Rybnían na Lho-

tě, Zygmond Kaba z Rybnían, W Létu Páně 1572. Bohuchwal Kaba z Rybnían na Tlowé Lho-

tě, Gijst Kaba z Rybnían na Tlowé Lho-

tě, Zacharyáš Kaba z Rybnían.

Rybnían

Malešviti píšly se z Malešyc / O

nichž namístech rozličných zmišku nalezneš; z nichžto jedno předstírá Tytulát / gmenowitě Wáclawa Malešického z Malešyc ana Katagich. Gini se píšly z Černožic, jako w Tytuláti poznamenán gi Wáclaw z Černožic ana Katagich hrazených nad Sazawau, a ti zdalíž prvních Stregowé gšau a jedno Erbu všíwagi čili ne, ani o to žádná mine nedošla správa.

O starodáwném Erbu a Ro-

du Ssternowských z Radowa ana Milenicých.

Kapitola LVII.

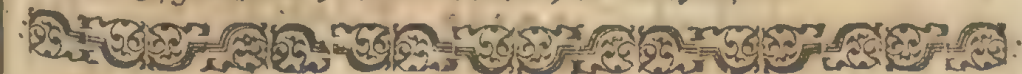

Ani Ssternowské z Radowa Rod starodáwný / všíwagi za znamení Kytjšké Kola na Sstětu y nad helmě bez Koruny, tak jakž tuto spa-

těugeš.

Tytulát starý wwozuge w paměť dva předky Rodu toho, totiž Zdislawa a Win-
tře kteréž se tolikéž psali z Radowa a z Mi-

lenic.
Tytulát wydaný Léta 1589. připomíná Sezymu z Radowa a na Sstě-
senjci, a Zygmundu z Radowa tolikéž na Sstěsenjci.

O Erbu Rodu Selmicých z

Čitowa starodáwném.

Kapitola LVIII.

Všíwagi za znamení Kytjšké Selmicí Lwa, a psá se z Čitowa.

W Létu Páně

1400. připomínají paměti Kostelní Bu-

řka z Čitowa kterýž nýkavau almužnu učí-
nil w Kostele w Welwatich Saráři řečené-
mu Janušek.

W Starém Tytuláti kterýž wydan gi Léta 1534. poznamenáni gšau, Pan Gine-
dřích Selmicý z Čitowa a na Bysni, Wogtch Selmicý z Čitowa a na
Selmicých, Wogtch z Čitowa a na Genách, Petr Selmicý z Čitowa.

W Létu Páně 1556. doložen gest Gijst Selmicý z Čitowa na Bysni,
Petr Selmicý z Čitowa na Selmicých, a w Létu 1557. Gijst Selmicý z

R

Čitowa

Cizicowa na Bisi. Léta Páně 1529. žiw byl Gindrich Selmický, a w
ce žádný z Rodu to' kterýžby byl Mužského Pohlaví se nenachází.

O Erbu a Rodu Hradeckých z Hradce. Kapitola LIX.

Měly rozličnými Ro-
dy o tomto Rodu zmínku nale-
zeme: W Tytuláti starém gme-
nugi se z Rodu toho rito Páni/
Aleš Hradecký z Hradce, Jan Hradecký z
Hradce, a Wacław Hradecký z Hradce.

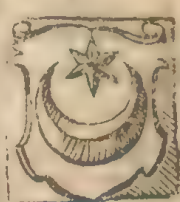
W Létn Páně 1556. připemínagi se w
Tytuláti Aleš Hradecký z Hradce w Lan-
owě, Cienek Hradecký z Hradce, Frydrych
Hradecký z Hradce.

W Létn 1572. Tytulát w pamět vwozu-
ge Gitiška Hradeckýho z Hradce a na Hradce, Jana staršího Hradeckýho
z Hradce, a Příbjea Hradeckýho z Hradce.

W Létn Páně 1589. wedle Tytuláre žiwí byli Gitiš Hradecký z Hradce
w Trutnowě, Gindrich Hradecký z Hradce, Jan starší z Hradce a na Ra-
dostowě, Jan Kunrad Hradecký z Hradce a na Radce.

O Erbu tom kteréhož w Wolské/w Slézsku/w Morawě/w Brusych/ Rusych/w Litwě y ginde Rodowé znameniti vjzwagi/ mnohé se paměti zde w Cechách nacházeji.

Kapitola LX.

Elice starý gest Erb tento, a vj-
wagi ho Rodowé yaki powěděno znameniti, ya-
ko w Polště Hrabata z Tarnowa, a P. Splaw-
ští, z nichžto mnozy Biskupstau a Weywodstau
wznesenost na jobě mšwali / yakož y za času práce mé byl
Weywodau Inowocławským Jan Syn Sudy' Poznanský, colikéž Páni
Vilecti w Přemyském Kragi, P. Senawští w Rusych, P. Bobolowé w
Podhori, P. Lisakowští, P. Morstinowé w Krakowském Weywodstwi, P.
Goluchowští, Kragowští, Strykowští w Welkém Polště, Bobolowé w
Krakowském Weywodstwi, Ostrowsští, Jaskaničtí, Brozdowští w Ru-
sych, Celatičtí, Tiničtí, Čibruštych, Rykawští, Wardesští, Lisowští, Swor-
ští, Ryští, Mjrynsští a gini mnozy w Kralowstwu Polském: W Litew-
ském pak Rujsetstwi P. Głebowicowé, P. Drohościszewští w Prusych P. Wol-
ganowští, w Slézsku P. Pawłowští, P. Scyřští a gini kteří wšickni
yaki oznámeno tehož Erbu vjzwagi

306 w Kralowstwu Česlém nápodobné znamení Kytjiské magi Bez-
dětí/ kterýchž gednoho Předka totiž Petra Bezdětýho z Bezdědic připos-
mínagi Ruky Kapitoli w Létn 1406. z příčiny té že gest darowal platu
ročního wčinnýho dvě Kopě gr: we Wsy Biezewiczych k Zádusš, a we Wsy
šedene Konotep colikéž dvě kopě gr: ato na Wikare w Bezdědiczech. Ten
byl seděním na Wesce 28.

Tyulátowé předstiragi Dmisse Bezdětýho z Bezdědic w Třebowli,
Matěge Bezdětýho z Bezdědic w Třebowli, Jakuba Bezdětýho w Tře-
bowli, Jana Bezdětýho w Swodokluczech, Danyele Bezdětýho z Bezde-
dic, a Jana Bezdětýho z Bezdědic z Hory.

Wíce gsem wyhledat o tom Rodu nemohl.

O Erbu a Rodu Razických ze Wchynic starodáwně/ a Tettauruw z Tettowa/ o kterýchž na rozličných místech doloženo gest. Erb se tak ma- luje yako na hoře w Starou Panském pod Pány ze Wchynic a z Tetta- wa se položený widil.

Kapitola LXI.

Rba Rod tento, yaki
zkomu některé chetgi, z Wberstych
a gini z Čiemedých Kragin do
Kralowstwu Česlého přinesen.
Těc méně od mnoha set let ti,
kterých ho za znamení Kytjiské vjzwagi, a
Předkové gch w tomto Kralowstwu přebý-
wagi a přebýwali / yaki se to z paměti mje po-
ložených porozuměti moci bi de.

Widěl gsem paměti mežy

giniými Listy Panuw ze Wchynic a z Tettowa / kterýchž oznamugi se Wylim
Tettaur z Tettowa, Baltazar a Jan Tettaur z Tettowa / Heynmané Krale
Jana, okolo Léta 1316. protazowali starozienost Rodu svého od pěti set let,
y to, o yaki mnohými wzacnými Rody spříznění byli, w Rujssy y w Cechách/
w Morawě y ginde/ a vřázali Jana Tettaura Prapraděda, genš měl Man-
šetu Páni Annu z Dubé a z Lippého/ o nšto zanechal Syna Wylima Tet-
tura z Tettowa, a ten byl gich Praděd/ a splodil o Manžetau swau gegich
Prababanu Páni Markétan z Šazimburku/ Frydrycha Tettaura z Tettowa,
yakožto Děda/ kterýchž měl Manžetu Páni Annu z Šerotina, a gmenowan
Otce Wacława Tettaura z Tettowa, a Páni Mátet Páni Alšibetu z Šum-
burka. K čemuž wšemu Swědkowé w témž Magestátu poznámenání gšl,
neyprwe Woytch a Jan z Dubé a z Lippého, Wacław a Gitiš z Šazimbur-
ka, Gitiš a Petr z Šerotina, Wacław a Jan z Šumburka, a ti byli yznáni
za Pány Korawerowé od Krále Jana.

Před Wacławem Kralém Rujmským a Česlým, Frydrych,
Wolfgang, Wylim, Jan, Hynek, Tettaurowé z Tettowa, a Wacław a Ja-
ze Wchynic při Létn 1415. protazowali poslaupnost swau připomínagice Ja-

na Tettaura z Tettowa / kterýž měl Manželtu Pani Markétu z Lommice / Baltazara Tettaura, kterýž měl Manželtu Pani Alžbětu z Zastříž / Wylima Tettaura z Tettowa, kterýž měl Manželtu Pani Barbora z Čymburka / a těm tolikéž Král gmenovaný přiznal Tytul Panský a gistan krevnost a poslanost od gedneho předkatoři Jana a Wáclawa ze Wchynic / tak že od Zení a Pani ze Wchynic a od Jana ze gšan Tettaurowé possli.

W Létu Páně 1401. před Jostem Margkrabi Morawským postavil se Albrecht Tettaur a Syny swými Petrem, Janem, a Dura 9 a Manželtu swan Pani Marygi z Boskovic a řádal jim za wysvědčení za přejman tzu / že gest Jana mezy Řízkowníky řádu Swateho Jana, a Dura do Říma aby byl Řízkem wyprawoval.

Widěl gšem také giny List / w němžto se obsahuge rozepře, kteráž byla vznikla mezy Petrem a Sindrichem Wepřky z Waldeka, z gedne / a mezy Baltazarem, Wylimem a Frydrychem z Tettowa o starostnost Kodu, z strany druhé / jeznali Tettaurowe ze Frydrych a Wáclaw ze Wchynic gšan gich vlastnj Stregowé / a z té přejny při nich se zasedili, a protězali krevnost y starostnost Kodu swého společneho, před Králem Gijm při Létu 1461. čehož Král potwrdil, a ge za Pány vynal / yalž Listowé na to dáni obšyrně wyprawugi.

W Létu Páně 1459. Kazymjra Krále Polského List tolikéž wyprawuge o rozepři / kteráž powstala z strany nářku mezy Janem a Frydrychem z Tettowa a Jakubem z Donjina a Jane na Sole / tak že by eni Tettaurowé Staru Panského býti neměli. Alekdýz to dostatečně protězali Listy a Magestary Králi Českyh y Karla Čyfaře Římské y Frydrycha tolikéž Čyfaře, kterýž ge vynázvali býti starostné Pány / čehož gni Tettauri Král Kazymjr potwrdil a ge za Pány vynal. Stalo se to Petrowé při Sněmu.

List Krále Wladislawa psaný Léta 1485 o zna muge / že tito dva Rodowé Panuw Tettauraw a Panuw ze Wchynic z gednoho Kmene possli, a ge tolikéž wedle ginyh Magestatur Králowých a Čyfařských za Pány wyhlassege.

List Krále Ludwika to také wysvědčení dáwa ze Frydrych Gijm a Aleš Tettaurowé z Tettowa / Wáclaw Dlaf a Frydrych ze Wchynic z gednoho Kmene possli / toliko že z něyakeho enyly Tytul proměnil / což se dál Léta 1522. dokládage / že gšan Staru Panského, podle wysvědčení starých Listuw a Magestatur od Králow Českyh daných, kterýž také Magestatur Čyfař Rudolff toho gměna druhý potwrdil Magestare swým na žádost Radslawa ze Wchynic a z Tettowa, tolikéž Bratragého Jana ze Wchynic Margkrabi Karlsstegského, a Jaroslawa ze Wchynic nullo Komorníka Králowstwy Českého, tolikéž y Karla, Wáclawa a Zdenka Tettauraw z Tettowa. Stalo se Léta 1506.

Při Létu Páně 1420. připomíná se Pan Jan mladší Tettaur mezy Listy mezy gmenowaného Pana Přecha Hodegowského / kterýž jeznal dluh gity P. Djiwš a Frydrych Bratř z Dudleba a w Tazdezkowě. Kuloz me za ge doložení, P. Ondřej Slauz z Chorčic a w Stětezi, P. Sindrich z Počepic seděnjm Tudiz, P. Jā z Rejnšternu a w Milewstě. Pěčere swi při tistli, Petr z Lasky z Podhoři Wiednik na Te gne, a P. Jā Bubišský z Augesda.

Ten List P. Jā mladší Tettaur z Tettowa, darowal Panu Kilechawow Tettaurowi z Tettowa Léta téhož.

Okolo

Okolo Léta Páně 1432. paměti Kostela Pražského předstíragi Pány ze Wchynic tímto slowy: Zygmund a Zynek Bratř ze Wchynic, předa li plat roční wčeny z Komory 2c. při čemž byli Smilek ze Wchynic a na Oparně Streggich, Jan Kaplyř z Sulewic na Kostiálowě, Wanek z Sulewic na Milešowě, Krystoff z Těmic na Libčowsy, Rydger z Skalky a na Wlaslawě.

W Létu Páně 1460. mezy Listmi Proženého Pana / Pana Přecha Hodegowského z Hodegowa na Tlustowě a Milewsku 2c. nacházym pamět o Panu Janowi Gerichowu ze Wchynic / kterýž prodal něyaky roční plat Slowutné Panossy Janowi z Tiewitlowa, seděnjm w Tlustowě. Přitom byli Zdeněk z Waldeka, seděnjm na Teyney, Swatomjr z Březy seděnjm w Gemništěch, a Nedamjr z Březy, seděnjm w Jabloni. Stalo se w Ponděli po Swatě Panně Lucygi Léta yal na hoře.

W Tytuláři wydaném Léta 1534. poznamenáni gšan mezy giny, Wáclaw Ražický ze Wchynic a na Ražicích, Wáclaw mladší ze Wchynic a na Ražicích, Zygmund Ražický ze Wchynic.

Při Létu Páně 1556. připomíná se w Tytuláři, Jakub Ražický ze Wchynic a w Rutrogicích, Petr Ražický na Ražicích, o nichž gest zmínka y w Létu 1572.

Při Létu pak 1589. to gest w novém Tytuláři doložení gšan / Krazym Ražický ze Wchynic a na Ražicích, Jakub Ražický ze Wchynic a w Rutrogicích, Kasspar Ražický ze Wchynic a na Patrokrygech, Wylim Ražický ze Wchynic, Zygmund Ražický ze Wchynic.

Na čas práce mé to gest Léta 1602. žiw byl Pan Karel Tettaur z Tettowa, Rytíř a Commendator w Rechnpachu a w Golperku, kterýž za dluh by čas w Wběch proti Turku bogugie / pod swan spráwan Lid Rytířský mýwal yakožto Heytman nad ním nařizený, a s ním se slawně a hrdinský proti Těpřiceli chowal / o čemž se w Zystorygi dostatečně doložilo.

O Rodu Hertenbergů z Hertenbergu starodáwném a Blatenských z Blat
na kterých magi za Erb Nedwědi Tlapy na Říř
složené w Poli modrém.

Kapitola LXII.

Titulár starý w paměti wozuge Wáclawa z Hertenbergta, a Tytulár wydaný Léta 1556. Hendrycha z Hertenbergta připomíná, a Léta 1572. Wita z Hertenbergta a na Hogenzdorffu.

W Tytuláři novém to gest Léta 1589. wydaném, nacházym Adama z Hertenbergta a na Pachelburku, tolikéž Wita Hertenbergta z Hertenbergta a na Kostiřanech.

Léta Páně 1556. wydaný Tytulár předstírá

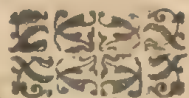
R i j

Wáclaw

Wacława Blatenstého z Blatna a w Třebutických.

Léta Páně 1589. žiw byl Wogtch Blatenstý z Blatna a na Gistrech, genž byl Wogtch znamenitý, a w mnohých taženích / w ty časy kdyš Císař Rudolff s Turky Wognu wedl, stussený. Umřel w Praze Léta 1599. a. 3.

O Erbu a Rodu Wachtlůw z Pátenowa starodáwném, o němž mezy gi- nyimi starými Rody zmínka se děje.

Kapitola LXIII.

W Starém Tytuláři
nacházím zmínku o Panu Ja-
nowi Gistm Wachtlowi z Pan-
tenowa a na Smrkowicích, a
o Panu Mikulášovi Wachtlowi z Panten-
nowa a na Wochmisticanech.

Léta Páně 1589. žiwí byli wedle Tytu-
láře/ Gist Wachtel z Pantenowa a na Žu-
ttersch, Joáchym Wachtel z Pantenowa a
na Konecích, Jan Gist Wachtel z Panteno-
wa a na Smrkowicích.

O Erbu a Rodu starodáwně Audrckých z Audree s mnohými Ro- dy starými spřízněným.

Kapitola LXIV.

T Tytuláři při Létu
Páně 1534. poznamenáno na-
cházím staršího Gistka Audr-
ckého a na Třebewlicích, a mlad-
šího Gistka Audrckého z Audree a na Wrat-
tu.

W Létu pak 1572. Gistka Audrckého z
Audree a na Budowě, a Wacława Audr-
ckého z Audree na Welském Zoledči.

Léta Páně 1589. žiwí byli wedle Tytu-
láře/ Felix Audrcký z Audree a na Woháně, Gindrich mladší Audrcký z
Audree

Audree a na Střebewlicích, Jan Audrcký z Audree, Wacław Audrcký z
Audree a na Křečowě, Wylim Audrcký z Audree a na Wileketicích, Zyg-
tmund Audrcký z Audree na Třebewlicích a Brzlinicích, Zdislaw Audr-
cký z Audree na Kolesowě.

O Erbu a Rodu Kladeštních z Kladna starodáwném.

Kapitola LXV.

N acházím w pamětech li-
stowich že Zimek Kladno, z něhož se
Kladenskej písy Wacław Rjinský a
Císař Bral darowal Martinowi z Ma-
lessowa/ kterýž prue byl zastawený Burkardowi ře-
čenému Strnad z Janovic.

O Panu Getrichowi z Kladna děje se zmín- ka při Létu Páně 1422. w paměti psané takto:

Rukopis za 130. kop gressu w dobrých, Sloz utnému Janowi z Třeb-
lowie seděním w Drochlowě, Redge z Polenka, seděním w Wrsfowicích,
Bryskoff z Minie, seděním w Libčersy, Getrich z Kladna, seděním na
Blubaneč, Zymek z Chotěšowa, seděním w Bolewě, a Gindrich z Duban.

Tyulár starý připomíná Zdenka Kladenského z Kladna a na Klad-
ně, při Létu totižto 1534.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiw byl Gist Kladenský z Kladna,
a Wogtch Kladenský z Kladna.

O Erbu a Rodu Strogetic- kých z Strogetic starodávném.

Kapitola LXVI.

Mzi Letu Páně 1399. zmínka jest v Knihač Kostíla Pražského o jednom předku Erbu a Rodu tohoto w takový smysl: Donatio cuiusdam silue pro decimis Ecclesie Parochiali in Strogeticz &c. kterýž to Les k dotčenému Kostílu daroval Sšel mal Strogeticz z Strogetic.

W Tytuláři vydaném Leta Páně 1534. poznamenáni jsou Páni Strogetičtí tito: Abraham Strogetický z Strogetic, Andres

Strogetický z Strogetic, Jekonyáš Strogetický z Strogetic, Kasspat Strogetický z Strogetic a w Drhnicích.

W Tytuláři vydaném Leta Páně 1556. Andres Strogetický z Strogetic, Gijst Strogetický z Strogetic a w Tlačně, Jekonyáš Strogetický z Strogetic a w Kjepanech, Kasspat Strogetický z Strogetic a na Stěse kowě.

W Tytuláři vydaném Leta Páně 1572. Abraham Strogetický z Strogetic, Gijst Strogetický z Strogetic a w Tlačně, Jan Strogetický na Kjepanech, Ssebestyán Strogetický z Strogetic na Augesdey, Wacslaw Strogetický z Strogetic a na Bisských, Wsseslaw Strogetický a na Dolních Kralowicích.

A w Tytuláři vydaném Leta 1589. poznamenáni jsou / Andres Strogetický w Klatowech, Hendrych Strogetický z Strogetic a na Tlačně, Jan nejstarší Strogetický z Strogetic na Polance, Jamladší Strogetický na Augesdey, Oldřich Strogetický z Strogetic a na Kjezaních, Wacslaw Strogetický z Strogetic a na Bisských, Wsseslaw Strogetický z Strogetic a na Dolních Kralowicích.

Jest Rod tento velmi starý / o němž na rozličných místech mezy giny mi starožitnými Rody zmínku nalezneme.

O Erbu a Rodu Klenetkých z Klenče starodávném / kterýž nápodobného Erbu vžívají.

Kapitola LXVII.

Mz Klenet z kterých se píše Páni Klenetští založena jest od Čecha nejprvnějšího Knižete a Pána Kralova z in tchro, o čemž wyprawuje háget při Letu Páně 649. takto:

Po wjiti Čecha do té Země Leta pátého, rozkázal Kniže sed namístě gednom pod horau řečenau Žijp Les poskati, a tu sobě dum ne wysoky postawiti / kteremž dal g něho od gni na Syna swého Klenče, a gini také zwláště. známenitější pro milost kterauž měli k Čechowi Knižeti swému, při němž Domě neb Klenči sobě Domý staviti dali.

Tach izy se w některých pamětech je Pan Petr Klenetký a na bílém Augesdey přijmal některé lidi hodné do Erbu a Rodu swého.

za Chsaře Ferdynanda Krále Dherstého a Českého byl hejtmánem na hradě Pražském Pan Jakub Klenetký z Klenče.

Bližiwšci píše se z Bližiwa a za

známení Kytjšké coliké Koharv Gělních vžívají, o nichž w Tytuláři zmínka se činí / totiž o Janowi Bližiškém w Letu 1534. o Gertichowi Bližiškém z Bližiwa a w Dabenci, o Synkowi Bližiškém z Bližiwa a w Petrowicích w Letu 1572. o Adamowi Bližiškém z Bližiwa a na Petrowicích, o Gertichowi z Bližiwa a na Těchobuzy, o Gertichowi z Bližiwa a na Dabenci, o Janowi Bližiškém z Bližiwa a na Těchobuzy, w Letu 1589.

O Erbu a Rodu Kalenitůw z Kalenic starodávném.

Kapitola LXVIII.

Tomto Rodu sta-
rodávném Panu Kalenicu
z Kalenic, co se koli mezy giny,
mi pamětní vyhledati mohlo/
to je krátce tuto doloži.

Okolo Léta Váně 1418 w

Knihách Kapitoly Pražské nacházím paměť
tu o Panu Hynkovi z Kalenic w Listu ged-
noni pšancr a znějeym w tento mysl:

Ego Rector Caspar Ecclesie Parochialis in Kalenicz recognosco, quia
famosus Vir Hinko de Kalenicz pro remedio animae Patris sui, de mandato
ipsius Patris, dedit mediam Sexagenam grossorum Pragensium argenteorum
census annui & perpetui in Villa Kalenicz &c.

Při Létu Váně 1534. spatřuje se w Tytuláři Břít Kalenice z Kaler-
nic a na Hrných, Hnět Kalenice z Kalenice na Tědrohonicích.

Léta Páně 1529. živi byli wedle Tytuláře Bohuslaw Kalenice z Kaler-
nica na Chřestowicích, Begimilosti Králove Českého Vředník při Dřách Že-
stých / Beneš Kalenice na Sltwořeticích, Hnět Kalenice z Kalenice a w Wr-
dech, Joáchym Kalenice a na Hrných, Zygimund Kalenice a na Lipnicích,
Zdeněk Kalenice z Kalenice a w Tisowém.

O Erbu a Rodu Wlkůw z
Kwetkova starodávném kterjž za znamení Ry-
tišské Wlka vjzwagi.

Kapitola LXIX.

Od tento gest staro-
stiený / o němž rozličné paměti yst-
listowni tat y historycké wypra-
wngi háget w Listu 271. při Létu
Páně 1303. připomíná gedného Předka z
Rodu tohoto čimto slowy:

Přihodilo se w Cechách, že gšao byli
dwa Sausedé spolu / gednomu bylo gmeno
Tas, genž byl Králowstwý Českého Remer-
nik a nad gine Bohatý; adruhý slaul Jan přj-
gmim Wlk, a ten byl Cizlowek sprostný a ve-

přjmný, anš welni Bohatý / kterjž měl své Zbožíčko nedaletu od Zboží Ta-
sowého, na kterjž Tas často wshlédal žádostiwými Očíma. Gedného ča-
su Tas žádosti toho Zbožíčka Wlkowa přemosen gšao, prawil / se gest se ge-

nu Ja

mu Jan Wlk a tím šewšým Zbožím poddal, a že to Zbožíčko giž ne Wle-
towo ale geho wlasnj gest. Wlk tomu odpřel, prawie že mu toho nis-
kda nepoddawal / a tat Tas co vchytíl toho vjřwal. Takowan wěc Jā
Wlk na Opráwce Zemské wnesl, kterjž šlyšce geho žalobu a Tasow od-
por, poznawšše se gest chudý Wlk sprawedliw a práw, a Bohatý Tas se g-
mu Stateček bezpráwně odniat / wšsedo to mlčením pomjnu, a nad to
abymidel, a přico Tasa nechal / gemu teyně rozkázali. Jan Wlk ličnosti hnuc-
gšao, téhož Tasa častokráte potkawage, aby mu geho Zbožíčko nawrátil /
pro Pána Boha prosyl, ale nic při něm nezgednal. A předstaupiw před
Krále gednau y podruhý, prosyl ponížně aby Tasowi gemu geho Sta-
teček nawrátili rozkázal. Král nechcege Bohatému ubližiti ošlyšel chu-
dého, a tat Wlk darmo sprawedlnosti wshlédawal. Těposledy pat-
řjž byl Král w Klášterě S. Klimenta w Predykatoruw, Jan Wlk pln
gšao žalosti předstaupiw opět před Králem, pro Pána Boha za milost prosyl,
aby gemu geho chudý Stateček nawrácen byl / a šlyše od Krále sobě da-
nau nepřigemnanu odpověd, welkým hlasem před wšsemi wzkřikl / stratil
šsem mňg Statek, nebudeli mne Pán Bůh pomocen gisti že dnes y žiwet
stratum, a hned přjgda k Rněžy z swých se hřichuw před njm Pánu Bohu
wyznáwal, y Tělo Božj předrahé od něho přigal o welkým i šboženstwim,
potomně wšsedo coš měl chudým rozdal, gednjž toltko Měc kterjž měl
pod Sakni ten sobě zanechal, a nemage naděge k žiwotů slal před Kostí
S. Klimenta, hotow gšao umřiti. Toš nepřjel geho wedle Boží Krá-
lowšského gde z Kostela, a za njm hauff Služebnikuw, a odšedšy malo
čtel wšednauti na Růn aby gel do své Hospody, a řjž gednu Tělu
wšřel do Těmnu, přistaupiw k němu Wlk řjž: Poček gšy a laupežný
Cizlowče, mnešy chudého zbawil mého Statečku, a y tebe dnes zbawim
šiwota twého / y řhl njm za Ruklu až ge y přewřhl na zem, a wyrhna
šwąg přeošřý Aleš, wšřel ge y w Šrdec Tasowu a hned wysla Duffe z
Těla geho. W tom obrátw se Wlk, dal se w běh an na to wšřelni Slu-
žebnicj hleď / a tím wřčením žiwot zachowal.

Knihy Kostela Pražského při Létu Váně 1410.

připomínagi Jana Wlka z Kwetkova, kterjž k Kostelu w Kwetkowě da-
rowal platu ročnjho wěcnýho čtyř kopý gr: y až otom poznamenáno
gest čimto slowy: Pro Ecclesia in Kwetkow, quatuor Sexagenas gros-
famosus Vir Ioannes Iunior, natus Ioannis quondam bonae memoriae dicti
Wlka de Kwetkow, in Curia & censualibus hominibus ibidem in Kwet-
kow dedit donauit &c.

Při čimž čase y až wyprawugi předpowěděné Knihy Wegslaw Wlk
z Kwetkova prodal pět kop platu ročnjho wěcnýho Slowutnému Mu-
si ředenému Praze z Chřastu, genž byl bytem w Řiebrřku / kterjž to plat gne-
nowaný Praze z Chřastu darowal a přičynil k duchodum Řitjškým w Létu
Páně 1410.

Živi byli za času práce mé z toho Rodu rito, gmenowitě Adam Wlk
z Kwetkova a na Čakowicích, Frydrych Wlk z Kwetkova a na Čakow-
icích, Jā mladšy Wlk z Kwetkova na Snědowicích, Jan staršy Wlk
z Kwetkova na Sedlowě, Wacslaw Wlk z Kwetkova na Těmestlowi-
cích.

O Erbu a Rodu starodáwně Teynuw z Teyna.

Kapitola LXX.

Magi za znamení Ry-
ciště páni Teynowé Wacel
šlucy w červeném poli, helm
otevřený bez Koruny nad ním
tři Lilium vykvetlé, tak jakž jsem widěl
w Skampuchu Pana Jaroslawa Bektow
štyho z Selskora wymalovaný s podpi-
sem Německým Adama Teyna, Gott ist mein
trost.

W Tytuláři starém doložen gest Pj-
biš Teyn z Teyna a na Welký Bukowině.

Když jsem tuto knihu spisoval, živi byli páni Teynowé tito, totiž/
Adam Gottsfryd Teyn z Teyna a na Welké Bukowině, Herman Wolff
Teyn z Teyna a na Postowicích.

O Erbu a Rodu Šarowcuw z Nowé Wsy starodáwněm.

Kapitola LXXI.

S Tom Rodu w Zr-
cadle Morawském dosti obšír-
ně napsáno gest wšak y tuto co
sekolí o něm vyhledat mohlo
doloženo bude.

W Knihách Kapitoly
Pražské děge se zmínka o předku gednom z
Rodu tohoto w Listu psaném w takový
smysl:

Já Boček Šarowec řečený z Nowé Wsy gísteč, a my Wlá-
sek Radeřavý! Wláscel Dražný řečený od Tudiž, Slawug Boharyňka z
Chotělic Rukogmě geho zc. Wyznávám tímto Listem, že jsem pro-
dal platu ročního wčného dvě Kopě Peně, sč. jbrných Rázu Pražského
e Kofelu

e Kofelu S. Wgta na hrade Pražském Anžy Janowi řečenému Mraz
Oleatníkowi na hrade Pražském za dwadceť Kop gr: na Martinowi
Křemáři z Nowé Wsy a na Zebnowi od tudíž, kterýž při S. Gíř gednu ko-
pu a při S. Sawlu druhau platiti porinní gšap. Stalo se Léta 1400.
Teho potomně potvrdzowali w Létu Páně 1413. Martin Jarát z
Nowé Wsy seznáním svým Boček řečený Šarowec, Slawug řečený Bo-
haryňka z Chotělic, Wanět Syn Mrzutůw z Miletina zc.

O Erbu a Rodu starodáwněm Woderadských z Woderad.

Měly gínymí starý.
mi Rody o tomto Rodu zmín-
a se děge, totiž w Knihách
Kapitoly Pražské památka se o
něm spatruje jako při Létu Páně 1413.
poznámenaná gest paměť o Panu Wlá-
škowi z Woderad tato.

Famosus Vir VVlašsko de VVodierad
pro Ecclesia in Slouecz dedit unam Sexa-
genam in bonis suis in VVodierad in Curia
Araturae. Anno ut supra:

Wina paměť o němž Panu Wlašškowi z Woderad, w týchž Knihách
in takto:

Donatio mediae Sexagenae pro Ecclesia in Slouecz: famosus Vir VVla-
sko de VVodierad Pragensis Diocesis pro anima Margarethae Conthoralis
Petri Armigeri de Eliko w supra Molendino ibidě in Eliko w sub Castro Tros-
ky Plebano Bohunkoni in Slouecz, dedit, donauit &c. Actum Anno 1416.

W Tytuláři wdanění Léta 1589. poznámenán gest Pan Wacław
Woderadský z Hřístowa a na Sukdole.

Gest Rod tento starodáwný, Králům y Knížatům zdáwna zasláns-
ný i o němž na místech rozličných zmínka nalezně.

Pánwicowé z Comice Rod starý rozličně pamě-
ti předširagt: Tytulár při Létu 1534. gmenuge Antonina Pánwice z
Comice a na Rokowě, a při Létu 1572. Bartoloměje Pánwice z Co-
mice, Zygmunda Pánwice z Pánwic a na Boffně, kterýžto doložen gest
y w Létu 1589. kterýž gestlize s prwnjmi gestto se odgínud píšy od ged-
noho předka possel, neměl jsem o tom správy.

O Erbu a Rodu Blectišw z Waltinowa starodáwněm.

Kolo Četa Páně
1418. poznamenáno gest w
Knihách Kapitely Pražské je
Olešungum w Teplicy daro-
wal půl páty Kopy slavný Muž Bileas
Walcinowa, dal k Oltáři dux Kopy w Po-
střední na Lidech robených.

Do Kláštera S. Jana k Oltáři Swa-
těho Kříže, Četa Páně 1414. yakš přede-
powěděné Knihy wpraveni/ Slovný
Muž Erhardus z Walcinowa a na Njro

niech, ni yaký plat darowal.

Rukohy Erbu wjwali wědět gsem nemohl.

O Erbu a Rodu starodawně
Lukawských z Lukawce. kterjž wjwagi zna-
memi Rytířského na tento spůsob.

Od tento welice starý gest/ yakž se to bka.
zuge z paměti Kláštera Wylimowského, w nichžto se připo-
mínági Předkové Erbu a Rodu tohoto z přičiny té že gsa-
něyate swědomi wydávali a Pečetě své k němu přiwěsyli, to-
tjž Psý Hlawu s Rybim Ocasem, kterážto Swědomi psáno gest těmito
slovy:

Ego Hermannus filius Georgij olim de Lukawicz, notum fore cupio,
quod cum quædam Villula Monasterij Vilimonienſis Przisečno vulgariter
nominata per Dominum Petrum tunc Abbatem, Vilimo, Milisconi dicto Ro-
hlik & Vxori suæ Bietæ data & assignata, ad manus traderetur, ei traditioni
personaliter interfui &c. K tomu Swědomi wedle Pečetě wegšgmenos-
waného ěermana přiwěsyli y své, Wstislaw Rakusſce z Bětowan, a ěa-
šek z Lukawice, na nichž se nápodobně Psý Hlawu s Rybim Ocasem spat-
řuge. Stalo se Četa Páně 1361.

Těch gmenovaných Předků byl wlastní Potomek Drozený a Sta-
tečný Rytíř Pan Jan Lukawský z Lukawice na Zámku Čyſaře Rudol-
ffa toho gměna druhého Radda, tak yaks wegšse o něm četl pod Komor-
ním Saudem.

Rod a Erb Esá.

nowcůw gest welmi starý/ o němžn o zlič-
ných místech zmjntu nalezněš.

Mezy Listmi Panůw z ěažmburka zmj-
na se dēge o Olſſartowí z Šſánowa při Če-
tu Páně 1439. mezy njmžto činil smlawu
Petr z Swogſſyna a na Karlſſperce zgedné
a mezy Abrahamem z ěradku zſtrany dru-
hé, a to při Panu Wáclawowí z Michalos-
wic a na Strakonických.

Tolikž mezy Listmi Pana z ěažmburka a na Budýni zč. dědicného
Trutſaſa a Ruchmiſtra Králowſtwy Čeſkého Raddy S. M. C. připo-
mínági se Rukomě tito: Jan z Štebelic a na Solcých, Aleš z Šſáno-
wa a na ěoſtiném, Mikuláš mladſſy z ěorčic a na Petce Purgtrabě Kra-
ge ěradeckého, ěindrich Šſoff z ěelſſenburka a na Waldſtegně, Wácl-
law Čech z ěěmčewſy, Petr z ěorčic, Jan Ilwar z Plinkowa a na
Břičtjně. Četa Páně 1486.

Když gsem tuto Knihu ſpiſowal, žiwi byli Muži wzněſſený z Rodu
toho/ Frydrych Šſánowec z Šſánowa a w Lederowicých, Samuel Šſá-
nowec na Ralčy, Šſebestján Šſánowec z Šſánowa na Swolotelech, ěi-
drich Šſánowec z Šſánowa genž byl Komorník y mezy ginými w laſce
weliký Rudolffa Čyſaře toho gměna druhého, což ſprawuge Láſka Boží/
ctnoſt a pilnoſt w ſlužbách: Et gloria virtutem tanquam umbra ſequitur.

Rod Wěznikůw gí starodaw.

ný ale coby za Erb měli wědět gsem nemohl.

Paměti Koſtelnj gednoho Předka předſtjragi těmito slovy, Četa
Páně 1407. k Koſteli w Popowicých Slovný Muž Jarohněw z Rie

čovic ginač z Wěžni darował platu ročního 30. gr: wę Wsyceně Cielow, a to Mějce Vnora.

Mezi Listmi Droženého Pana Vřecha z Hodegowa připomíná se Markwart Wěžni z Wěžni a na Wěžnicích při Létu Páně 1554. z přejdy též je gest byl přítomen edy Jan Břísty z Břísty a na Legowicích Bratrum svým Wacławowi, Mikulášowi, Přibikowi, Albrechtowi a Adamowi nedlým summu zaplatil.

W Létu Páně 1559. wedle Tytuláře živi byli z Rodu toho Lide wzněsent, jako Wacław Wěžni z Wěžni a gini.

O Erbu a Rodu Wogkow. ských z Wogkova starodawném.

RADY Kapitolu
Pražské při Létu Páně 1372. o
Panu Bernardowi Wogkow
ským takowau pamět vložil.

Præsentibus in ratificatione permutationis
Piscinae Ecclesiae in Chlum, Prizibikone de
Sedla, Bernardo de VVoikow, VVismijro
Plebano in Sedlczan, VVokero de Hradek
Richardo dicto Pohao de Oslupenicz, VVo
kero de Krawarzewicz, Hrdone de Ostup-
nicz &c.

W Tytuláři wydaném Léta 1534. poznamenán gest Jan Wogkow
ský z Milhostic a na Wogkove, Wylim Wogkowský z Milhostic a na G
nístech.

Za času práce mé živi byli, Kryštoff Wogkowský z Milhostic a z Wog
kova na Křetěnowicích, Mikuláš Wogkowský z Milhostic a z Wogko
wa na Wosečanech.

O Zruckých Rodu starodaw.

ném na rozličných místech w Knize této zmínku nalezneš. Tytulář w
daný w Létu Páně 1534. w pamět wwozoge Alše Zruckého Zruči a z
Chienowic, a za času práce spisování Kněh těchto živi byli dva Zruči
ti, již wěkem sessly, a žádných potomkůw neměli. Pročež již ten Rod za
hýne. Všíwagi za Erb Orla takovým způsobem jako Páni Zdiarští/
toliko na helmě magietti Pera Pšterosowá.

Odkolkové píšou se z Auges.

dce, Władyky z Kmene starobíleho possli z nichžto některé Tytulátowé př
pomínagi, totiž Petra Odkolka z Augesdce při Létu 1534. a Jaroslawa
Odkolka z Augesdce na Wobědowicích při Létu Páně 1559.

5 O Erbu

O Erbu a Rodu Otčim z Lo su starodawném.

Mez Listmi Vanůw z Hajmburgka na
chaz mi pamět o Panu Baltzarowi z Losu, že gest on přelá
dal Pečet k Listu, Droženě Pani Markétě z Kolowrat poz
stalé Wdowě po Panu Wylimowi z Sumburka, a ta Krá
tancy swědčila nějakému Kulowi Komorníku Pana Zbyň
ka Zagice z Hajmburgka, Kterémuž dotčená Pani Penize a Klénory w
ochranu poručila: Přitom doložen gest Slovný Panossé Wylim
Panrice z Augesda.

W Tytuláři starém připomínagi se Páni Ottowé/ totiž, Gijst Otta z
Losu na Starý Huti, Jan Otta z Losu na Tyžburce, Kryštoff Otta z Lo
su a na Tyžburce, Zdeněk Otta z Losu, Albrecht Otta z Losu.

Za času práce mé živi byli/ Adam Otta z Losu a na Staré Huti, G
ijst Otta z Losu a na Tyžburce, Gindrych Otta z Losu, Jaroslav Otta
z Losu a na Hlažowicích, Zdeněk Otta z Losu a na Hlažowicích.

Mikuláš Otta Trmický z Miliny a w Trmických, zdali ktemuž Rodu
přináleží čili k giněmu/ neměl gsem o tom správy.

O Erbu a Rodu Ogjřůw z Očedělic starodawním.

Alcházegi se dva předkové Rodu a Erbu toho to w pamětech Kostíla Pražského při Lětu Páně 1359. totiž to Blud a Mikuláš Bratři z Očedělic, kteří k Oltáři ku počestí Zcha v semoňancého a Blahoslavené Panny Marie, a ku památce S. Panny Kateřiny w Kostíle w Zahorědech wyzdříženému darowali pět kop grossůw platu we Wsý Očedělicy, y k tomu nějakou osedlost w Láděch.

hotedev, kteráž byla w nich drje, tak aby z ní dvě kope každého Roku k témuž Oltáři vydávane byli.

W Tytuláři starém poznamenáni gsau, Jan Ogjř z Očedělic, Zdislaw Ogjř z Očedělic a na Possowicích.

W Tytuláři nowém to gest Lěta 1539. wydaném doložen gest Gini dřích Ogjř z Očedělic a na Ramenným.

Gini tolikéž Ogjřowé gsau kteříž paké hoby všimli Erbu o tom glem nemci žádné správy, a ti gmenugi se w Tytuláři takto:

Albrecht Ogjř w Moděgowiech, Ctibor Ogjř z Protivce a na Římově, Gihř Ogjř z Protivce a na Habě, Joáchym Ogjř z Protivce a na Hamru.

O těch obaudman Rodech nic gsau se dowědět nemohl z strany znamení Římského, jakýmby ho sňobem všimli nebo w Cíech mnohem gsau possiděti Zemané nešli Páni, k rozmlazwání n: snadno poroili a neleda jako k němu přigiti dopusti, a to proto, že více Němckých nežli Slovanských obyčejůw se přidrži, a také nemnoho se pravých Cíechůw nachází, poněwadž nebo Cíech Němckýni sobě wezmie nebo Cíech Němce.

O tom Rodu na rozličných zě.

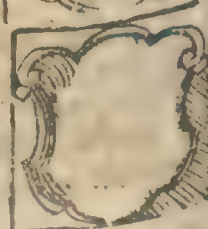
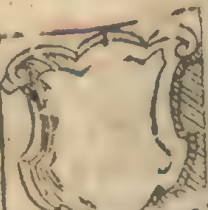
Krsowští Jan z Krsowic w Tytu-
láři starém se nachází.

Kotulinský z Kotulina.

O Chotských Zepení w

Žreable Morawském obšyrně doloženo.

5 O Erbu

O Erbu a Rodu Lázanstých Korbelůw z Bukowě, Chuchelských z Přestago wa, Žeršpých a Kadkowcůw / kteříž znamení Kytjiských na takový spůsob vjswagi.

Lětu Páně 1534. doložen gest w Tytu-
láři Hněk Lázanstý na Krsowicích.

Lěta Páně 1529. žiw byl Štěpěšan Lázanstý z Bukowě a na Mělowě. Toho Štěpěšana Synowé w Kytjiských stucech se obžrali a w Obřích proti aublawjmu Těptěteli Turku bo-
gowali.

O tom Rodu na rozličných nıştech zmjnkunalezneš.

O Erbu a Rodu starodawně
Ostrowcůw z Kralowic / o němž se p mezy gi-
nými starými Rody zmjnkla dęe.

Při Létu Páně
1409. w Listech Panůw z Ha-
zmburgka gest památka opa-
nu Markwartowi z Kralow-
wie napsaná těmito slowy:
Wlastibor gúnal Wlášet z Kladna a z Tu-
jetina, a Markwart z Kralowic, seznali
gsau, že didyctwi w Tuzerine Twrz proda-
li Panu Oldřichowi z Hazmburgka 7 geho
Didjcum za Tisze Kop gro: a s nimi Dy-
srych z Hluban, a Jan Sýroty z Bissné zc.

Mody zastaupili.

W Létu Páně 1427. Jan Ostrowec z Kralowic byl Kanovníkem
Kostela Pražského / yaki o něm Knihy Erectionum takto znějí. Ioan-
nes de Kralowicz Magister in artibus & Ioannes de Duba Canonici Prábě
dari Ecclesie Pragensis &c.

Léta Páně 1440. Kněz Lwif z Boží milosti Opat Kláštera Strá-
howského s Konwentem odwozowati dali některé věci na Hazmburk,
a vyplacili nějaký dluh při bytnosti Meynharta z Hradce Teywyského
Purgkrabij Pražského, Měst Pražských Konselůw, a Slowných panů-
ssy Jana z Kralowic w ty časy purgkrabij Hradu Pražského, a Jakusse z
Hřesthlaw.

W Starém Tytuláři nacházým Jana Strachotu z Kralowic a na
Wostrowě.

Léta 1589. šliwi byli z Rodu toho Getřich Ostrowec z Kralowic a na
Kijčanech, Wladislaw Wostrowec z Kralowic a na Prosečy, Stracho-
ta Wostrowec z Kralowic a na Borowku, Wylim Wostrowec z Kralo-
wic a na Wlášym G. M. C. Radda a Prokurátor w Kralowstwy Cse-
stem.

O tom Rodu na rozličných místech zmínku nalezneš.

O Erbu a Rodu Ketrýcůw z
Ketrnc starodáwném.

Ziwagi za znamení
Ketrýských Lilium a na Zel-
ně s Korunau zawřeném /
magidwě Trauby Slonowé.
Tytulář wydáný Léta Páně 1589. při-
pomíná Heřmana Ketrýce z Skaryšse, a na
Sfackři.

O Erbu a Rodu Audrastyých
z Kestřan starodáwném.

W Létu

Létu Páně 1534. připomíná se Etribor
Audrasty z Kestřan a na Audrachech.
W Létu pal 1589. Bohuslaw Audrasty z Kestřan a na
Audrachech, Zacharyáš Audrasty z Kestřan na Audrachech, Jan
Audrasty z Kestřan a w Krčy.

O Erbu a Rodu Hněwgeždeckých z Zahrad.
ty starodáwně, kteříž vjswagi za znamení Ketrýske Důwola.

An Hněwgeždecký měl Adan-
ieltu Dorotu Dinkowu z Letcšse, cd kteréž
pozůstali tito Synové / Jan Albrecht a Bohu-
slaw, a dwe Dcery / Mjbeta a Eliska Stroge-
tiča Hněwgeždecké z Zahradky.

O Erbu a Rodu Elšnicůw z Elšnic staro-
dáwném.

Létu Páně 1534. W
Tytuláři poznamenáni gsau /
Wolff Elšnic z Elšnic, Fry-
orych Elšnic z Elšnic a swog-
lowé, Kryštoff Elšnic z Elšnic.

Při Létu Páně 1556. připomínagi se
Mikuláš Elšnic z Elšnic, Wacław El-
šnic z Elšnic a na Wrbčanech.

Při Létu 1572. Bernart Elšnic a na
Wrbčanech.

Při Létu Páně 1582. Bernart Elšnic
z Elšnic a na Wrbčanech w Krági Slanském, Wacław Elšnic z Elšnic
a na Wrbčanech, Kryštoff Elšnic z Elšnic a na Kolowicích.

Wlénowskýho Adama z Wlénowa. Gindri-
cha Wlénowskýho z Wlénowa Tytulár starý při Létu 1534. a na y Bar-
toloméje Wlénowskýho z Wrbice a na Wlénowě při Létu 1589. připomíná.

O Erbu a Rodu Wranowských / Lamchý-
naw / a Slanských z Daubrawice.

Tytulár starý připomíná
Dobše Wranowskýho z Daubrawice a na
Wlkowicích, Dobše Wranowskýho a
na Stracowě, a Heřmana Wranowský-
ho z Daubrawice.

W Létu Páně 1534. nacházým Tebiášse z Dau-
brawice

brawice, a w Létu 1572. Bohuslaw Slanský z Daubrawice a na Czernině, a Jana Slanskýho z Daubrawice.

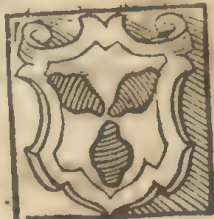
Léta Páně 1589. žiw byl Albrecht Slanský z Daubrawice a w Tosowém Březowě, a Bohuslaw Slanský z Daubrawice a na Slaném.

Při Létu Páně 1534. wwozge se w pamět Gindrich Tamchýně z Daubrawice, Jan Tamchýně z Daubrawice a na Tosowě.

Při Létu Páně 1572. doložen gest Benyámin Tamchýně z Daubrawice a na Tosowě, Jan Tamchýně z Daubrawice.

Léta Páně žiw byl Gindrich Tamchýně z Daubrawice a na Přepišch.

O Erbu a Rodu Sstolinských z Kopist starodávném.

Stitulár starý w pamět wwozge Melchara Sstolinskýho z Kopist, a Gindricha Sstolinskýho z Kopist a na pedu wini.

Léta Páně 1572. žiw byl z Rodu toho Petr Sstolinský z Kopist, a Léta 1589. Adam Sstolinský z Kopist a na Porčech, Wáclaw Sstolinský z Kopist a w Habrowanech.

O Erbu a Rodu Lubských / Gejowských z Lub / a Sobětických z Sobětic.

Samy Titul gmeno wanych Wladyt to wkazuge se gsau ne z gineho Narodu por My gednom z Slowanského, yakožto Rod welmi starý w Království Českém, Kráľm y Zemi dobře zaslaužený, o kterýchžto w Knihách Kapitoly Pražské řečených libri Erectionum při Létu Páně 1413. čini se zmínka tímto slovy:

Pro Ecclesia in Lub, famosus Vir, Vilhelmus natus Vlrici de Lub, quinq; Sexagenas,

in Villa Ruziezie, dedit donauit.

Wtychž Knihách o Vanich Sobětických z Sobětic poznamenána pamět zjstakto:

Erectio Altaris Sanctae Annae in Ecclesia Sancti Georgij ad Sanctum Iacobum in Klatouia &c. Saně in praesentia nostra constitutus Famosus Vir Ioannes Sobietitzky de Sobieticz Armiger Pragensis Diocesis septem Sexagenas de & super Villa Korich ibidem prope Klatouiam dedit donauit, a to sedálo Léta Páně 1406.

Při Létu Páně 1534. Titulár starý před

stíra

stíra Pána Alše Sobětickýho z Sobětic, Jana Sobětickýho z Sobětic a Mituláše Sobětickýho Purghrabij na Welharticích.

Při Létu Páně 1556. připomíná se Zendrych Sobětický z Sobětic a na Wicym, Mituláš Sobětický z Sobětic, a Wáclaw Sobětický na Soběticích, při kterémžto čase zmínka gest y o Panu Wylimowi Lubským z Lub na Zaloganech.

W Městečku řečeném Dobřany spatřuge se Kámen hrobní na němž wyryta gsau slova tato: Léta Páně 1555. omiel Mituláš Sobětický z Sobětic, nad ním Erb Otcowský: tam pochován Syn Krystoff a Decera Joanna. Při Létu Páně 1563.

O Gejowském Adamovi z Lub při Létu 1556. památku nacházym.

Při Létu Páně 1572. poznámenání gsau w Tytuláři Adam Lubský w Zaloganech, Chwal Lubský z Lub w Mjrowicích, Krystoff Lubský z Lub a w Zaloganech, a Mituláš Lubský z Lub a w Liticích.

Při Létu 1589. Tytulár připomíná Adama Lubskýho z Lub a Ladislawa Lubskýho z Lub a na Zaloganech.

Léta 1580. Jan Lubský z Lub na Starém Ryně, byl Zeytmanem Krage Podbrdského.

W Tytuláři dege se zmínka o P. Gejowském z Lub, Janowi Treysarském a na Starém Ryně, o Bohuslawowi Gejowském, a o Gindrichowi Gejowském z Lub w welkém Březowě.

O tom Rodu na rozličných místech zmínka nalezneš.

Z Rzezanských Rodu starodávného poznámenání gsau w Tytuláři některij, yako/ Jan Rzezanský z Radowa w Bezdekowě při Létu 1534. opět Já Rzezanský z Radowa na Bezdekowě, Mituláš Rzezanský z Radowa a na Zdiemě, Wanek Rzezanský z Radowa, Ondřeg Rzezanský z Radowa na Starém Smolowcy při Létu 1572. a při Létu Páně 1589. Jan starší Rzezanský z Radowa, Ondřeg Rzezanský z Radowa na Starém Smolowcy.

Satowé z Bohuňowic z Rodu starodávného Wladyt / w Tytuláři ze gmena poznámenání gsau, totiž / w Létu Páně 1534. Jaroslav Sat z Bohuňowic a w Lohowě, Ondřeg Sat na Chotěticích.

W Létu 1572. Gindř Sat z Bohuňowic, Jan Sat z Bohuňowic, Michal Sat z Bohuňowic a w Chyčicích.

W Létu 1589. Albrecht Sat z Bohuňowic, Gindř Sat z Bohuňowic a na Písecku, Adam Sat z Bohuňowic.

Staupowé z Blatna na rozličných místech doloženij gsau mezy starými Rody a wznessenými. W Létu Páně 1534.

Tytu

Tytulář připomína Ržehoře Slaupa z Blatna, w Létu 1572. Albrecht Slaupa z Blatna a w Wrbčanech, a w Létu 1589. téhož Albrechta a při něm Sřebstýána Slaupa z Blatna a na Berhaněch.

Seminowé z Semjna Rod starý / z nichžto o

gednom pamět nacházým takowau: Jan z Pátezu prodal Prawo své Bratru v Sester svých po Otci svém Ctiborovi z Pátezu a w Beharích 31. 22. 20. p. gr. Drozené Páni z Bechar Macesse své: Přitom byli Mikuláš z Házmburka, Beneš z Waldsterna, Jakub Semjn z Semjna, Petr z Nemířewy a Míleš Kotlowec z Vdénic. Stalo se Léta 1448.

W Tytulářích poznamenání glau / Gířt Semjn z Semjna, Gindřich Semjn z Semjna, Jan Semjn z Semjna na Semjně, Michal Semjn z Semjna při Létu 1534. Adam Semjn z Semjna na Semjně, Petr Semjn z Semjna na Semjně při Létu 1556. a při Létu 1572. Adam Semjn z Semjna a na Lhotě, kterýž položen gest w Létu 1589.

Sedlečtí píšý se z Auged

dce, a pamět pozustawenau magj w Tytulářích tito! Adam Sedlečtý na Micholupích, při Létu Páně 1556. Kryštoff Sedlečtý z Augedce a na Micholupích, Adam Sedlečtý z Augedce a na Srbicích, při Létu 1572. též Adam Sedlečtý, Bohuslaw Sedlečtý z Augedce, Frydrych Sedlečtý z Augedce, Karel Sedlečtý z Augedce, Sezýma Sedlečtý z Augedce na Micholupích, Wylim Sedlečtý z Augedce a na Matowě.

Wolff Sedlečtý na Micholupích při Létu 1589.

Gini Sedlečtí píšý se od Dubu / o nichž toli-

rá w Tytulářích zmínka gest gmenowitě w Létu 1534. o Hermanovi Sedlečtém od Dubu, o Janovi Sedlečtém od Dubu, o Ondřegovi Sedlečtém od Dubu, o Petrowi Sedlečtém od Dubu, w Létu 1572. o Janovi mladším Sedlečtém od Dubu na Tazowicích, o Janovi mladším Sedlečtém od Dubu na Tazowicích, w Létu pak 1589. týž Janovi Sedlečtému, o Wylimovi Sedlečtém z Drchlawy a na Sedleci, a ti wšykni zdať od gedného předka possli čili ne, o tom gsem wědět nemohl.

Smrčkové z Mnýchů starý a rozrození Wlá-

dyky w Království Českém w Tytulářích se připomínají: W Létu Páně 1534. Jan Smrčka z Mnýchů, druhý Jan Smrčka z Mnýchů a w Zabřezí, Mikuláš Smrčka z Mnýchů, Wiktoryn starší Smrčka z Mnýchů.

W Létu 1556. Gindřich Smrčka z Mnýchů na Swětých, Gířt Smrčka z Mnýchů na Woblagowicích, Jan Smrčka z Mnýchů.

W Létu Páně 1572. Tytulář w pamět wwozuje Gindřicha Smrčka z Mnýchů, na Wobedenicích, Gířta Smrčka z Mnýchů a na Woblagowicích,

gowicích, Jana staršího Smrčka z Mnýchů na Hořicích, Jana mladšího Smrčka z Mnýchů na Woblagowicích, Petra Smrčka z Mnýchů na Krásowicích, Woldřicha Smrčka Staršího z Mnýchů na Radeníně.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře živi byli Páni Smrčkové tito: Gířt Smrčka z Mnýchů na Woblagowicích, Jan Smrčka nejstarší z Mnýchů na Wodčích, Jan Starší Smrčka z Mnýchů na Hořicích, Jan Smrčka mladší z Mnýchů a na Wobdenicích, Mikuláš Smrčka z Mnýchů na Domamysli, Petr starší Smrčka z Mnýchů na Krásowicích, Petr mladší Smrčka z Mnýchů na Woblagowicích, Woldřich Smrčka z Mnýchů na Radeníně, Wáclaw Smrčka z Mnýchů na Čechelicích.

Mezy jinými také Rody o tomto Rodu zmínka nalezneš.

Swagnochowé z Sléz-

sta do Království tohoto přišli, píšý se z Borowa a vjwagi za znamení Rytířské Swjní gednu w Sstěu a druhau nad Zelmem, z kteréhožto Rodu doložen gest w Tytulári Léta 1572. wydaném! Kaspar Swagnoch z Borowa a w Kozli, w Létu pak Tisícym, Pětistým osmdesátým deňtým, Franc Swagnoch z Borowa a na Děwýchčopách.

Sycowé z Drahenic w

Tytulářích se předstírájí ze gmena, okolo Léta Páně 1554. wegš gmenowaný Jan Syc z Drahenic, Gindřich Syc z Drahenic a na Benicích, Syc Bořiwog z Drahenic okolo Léta 1556. wegš gmenowaný Jan Syc z Drahenic okolo Léta 1572. Adam Syc z Drahenic na Poříčích, Albrecht Syc z Drahenic a na Suché, Mikuláš Syc z Drahenic, a ti položení glau y pod Létem 1589.

Smolcowé z Smolcu

Rod w Slézku wzáctný y w Czechách vjwagi za znamení Rytířské Welblanda a na Koruně dwa hady ani na proti sobě stoji. Připomínají se w Tytulářích Českých, jako nejprwe při Létu Páně 1556. Gířt Smolc z Smolcu a na Kowný, Wawřinec Smolc z Smolcu a na Kowný, potěně při Létu 1572. Adam Smolc z Smolcu, Kryštoff Smolc z Smolcu, Zygmunď Smolc z Smolcu a na Kowný, kterážto se gmenují y pod Létem 1589. totíž Adam Smolc z Smolcu, Zygmunď Smolc z Smolcu a w Postoloprtech. Wáclaw Smolc píšý se z Ro-

chowa a w hofenických / zdalž sem přináležel čili gest od těchto Rodem i Erbem rozdílný / žádná mne z strany toho správa nedosla.

Sstrachowé & Chlumku

w Tytuláři některéi poznamenáný se spá-
tují, při Létu 1534. Bernard Sstrach
z Chlumku na hospočině, Januš Sstrach
z Chlumku na hospočině, Januš Sstrach
z Chlumku na Květě.

Při Létu Páně 1556. Martin Sstrach
z Chlumku na Květě, Wáclaw Sstrach
z Chlumku na hospočině.

Při Létu 1572. Bernard Sstrach z
Chlumku na Račyněvsi, Jan Sstrach z
Chlumku na Račyněvsi, Wylm Sstrach z Chlumku na Velkém Květě.

Při Létu 1589. Albrecht Sstrach z Chlumku na Ramenicy, Bernard
Sstrach z Chlumku a w Račyněvsi, Frydrych Sstrach z Chlumku a w
Budyni, Jan Sstrach na Račyněvsi, Karel Sstrach z Chlumku a na
Dolanech.

O Rodu starodávném

Sstjených z Sstjeného zmínka čini Tytulá-
řové, w nichžto některéi ze gména pozname-
náný jsou jako w Létu 1534. Adam Sstje-
ný z Sstjeného na Hradech, Mikuláš Sstje-
ný z Sstjeného na Božegowě, Wáclaw
Sstjený z Sstjeného, Sstjený Woneš z Sstje-
ného, w Létu 1556. Mikuláš Sstjený z
Sstjeného, w Létu 1572. Prokop Sstjený
z Sstjeného na Morasských, a w Létu 1589.

Adam Sstjený z Sstjeného a na Teyney.

Sudlickové & Borownice Rod starý a rožo

zený w Království Českém, w rozličných pamětech se připomíná, co-
likrát w Tytuláři, gmenowitě, Albrecht Sudlický z Borownice, Mikuláš
Sudlický z Borownice a na Lhotě, Albrecht Sudlický z Borownice na
Worbertu, Matěj Sudlický z Borownice, Mikuláš Sudlický z Borow-
nice na Lhotě, Wáclaw Sudlický z Borownice, při Létu 1534. Matěj
Sudlický z Borownice na Lhotě w Létu 1572. Wáclaw Sudlický z Bo-
rownice a na Lhotě při Létu 1589.

Bedřichowských & Lomné Rod starodávný /

yakéhoby Erbu vjswal o tom žádná mne správa nedosla: W Tytu-
láři starém okolo Léta Páně 1556. předky některé nacházím, jako Pana
Bohuslawa z Lomné na Lhotě, a Pana Adama kolikrát z Lomné.

Léta Páně 1589. žiw byl Pawel Bedřichowský z Lomné na Bedřicho-
wicz, a Wáclaw Bedřichowský z Lomné na Zatočce.

O Erbu a Rodu Andě

lůw z Konowce starodávném na místěch
rozličných nalezně.

W Tytuláři starém okolo Léta Páně
1534. vwozugi se w paměť Achilles An-
del z Konowce na Brloze, Zynet Andel z
Konowce, a w Létu 1572. Zygmunnd
Andel z Konowce na Morasských, a Bur-
yan Andel na Stolanech.

Za času práce mé s Kněhou tauto ži-
wi byli z Rodu toho / Buryan Andel z
Konowce a w Měrowicz, Zynet Andel z Konowce w Chrudim.

Sfatanyrowé & Draho

w Tytuláři se připomíná, gmeno-
wité při Létu Páně, Felix Sfatanyř z Dra-
howie, Krystoff Sfatanyř z Drahowie.

Při Létu 1556. Frydrych Sfatanyř z
Drahowie. Při Létu 1572. Cyrillus
Sfatanyř z Drahowie na Woděradech, Já-
Sfatanyř z Drahowie a na Wlčim, Jere-
máš Sfatanyř z Drahowie a w Woděra-
dech, Maximilián Sfatanyř z Drahowie na
Strážowě, Ssebestyan Sfatanyř z Draho-

wie a w Hofanech.

Při Létu 1589. Adam Sfatanyř z Drahowie a na Wlčim, Cyrillus
Sfatanyř z Drahowie, Krystoff Sfatanyř z Drahowie na Woděradech,
Maximilián Sfatanyř na Strážowě, Ssebestyan Sfatanyř na Hofanech,
Oldřich Sfatanyř z Drahowie a na Strážowě.

Sudowě Lukawští pŭssy se z Rženec, a ti se w

Tytuláři gmenugi takto: Zygmunnd Suda z Rženec na Starčově
při Létu 1534. Petr Suda Lukawský z Rženec a na Lukawicz horegšy,
Petr Suda z Rženec z Rženec a na Worlicy.

Trautenbergery & Trautenberka w Tytuláři

poznámenané nacházím tímto způsobem:

W Létu 1534. Ondřej Trautnberger z Trautenberka a w Sfenprunu,
o němž zmínka gest y při Létu 1556.

W Létu 1572. Zygmunnd Trautnberger z Trautenberka na Sfenprunu
a w Tachowě.

W Létu 1589. Gindřich Trautnberger z Trautenberka ze třech Dworů a
na Kladubech, Jan Andres Trautnberger z Trautenberka a na Sfenpru-
nu, Zygmunnd Trautnberger z Trautenberka.

O Witanowských & Wlčowic děge se zmínka

w Tytuláři s připomínáním gmen gich taková.

W Létu Páně žiw byl Arnost Witanowský z Wlčowic na Radimí,
druhý Arnost Witanowský na Witanowicz.

W Létu 1556. Ctibor Witanowský z Wlčkovic.
W Létu 1572. Arnost Witanowský z Wlčkovic a na Vherstu.
W Létu 1589. Arnost Witanowský z Wlčkovic a na Třesowicích.
Jan Witanowský z Wlčkovic a na Auberstu, Wáclaw Witanowský.

Wlčkovic z Sšanowa

W paměti vrozené Třetlák při Létu 1556.
Alše z Sšanowa Wlčkovic Jana z Sšanowa
w Stupcy, a při nich jiné tyto:

W Létu 1572. Adama Wlčkovic z Sšanowa
na Smolebich, Alše Wlčkovic z Sšanowa
a w Gšint, Jana Wlčkovic z Sšanowa
na Stupcy.

W Létu 1589. Adama Wlčkovic z Sšanowa
wegšgmenowaného, Dawida Wlčkovic
z Sšanowa, Gšint Wlčkovic z Sšanowa.

mowa w Panossym Agejdu.

Walowští z Aususy w Ty

tulářích se předstírají, gmenowice Behu
slaw z Aususy, Syn geho toliké z Aususy
na Wostrowě a Hamru při Létu 1556.
Zyneť Walowský při též Létu. Albrecht
Walowský z Aususy na Hamru Wostrowě
a Walu, při Létu Třetlák, Petřickým,
Sedmdeřetým druhým / o němž zmínka
gest w Létu Třetlák, Petřickým, osindeřetým
devátým.

Wraždové z Kunwaldu po znamenání gšau w
Třetlákích tito: Gšint Wražda z Kunwaldu w Létu Třetlák, Petřickým,
Třideřetým čtvrtým, Jan Wražda z Kunwaldu w Létu 1572. Albrecht
Wražda z Kunwaldu, Matěj Wražda z Kunwaldu a na Trmících w
Létu Třetlák, Petřickým osindeřetým devátým.

Wostromiřský z Wostromiř

míše všiwagi za zna: Rytířské Bredarice an
gi Ruka drží, a ti se připomínají w Ty
tulářích/ totiž Wáclaw Wostromiřský z Wo
stromiře w Létu 1556. Jan Wostromiřský
z Wostromiře a na Hradisku, Wáclaw
Wostromiřský z Wostromiře a na Wostro
miři w Létu 1572. Jan Wostromiřský z
Wostromiře na Wostromiři, Wylim Wo
stromiřský z Wostromiře, Herman Wostro
miřský z Wostromiře na Hradisku w Létu

1589.

O Rodu

O Rodu Wtelenských ze

Wtelna starodávným na rozličných mý
stech mezi starými Rody doloženo / o ných
se zmínka y w Tytulářích dře, jako o Al
brechtovi Wtelenském ze Wtelna a w
Wtelně, při Létu 1534. o Janovi Wte
lenském ze Wtelna a w Wtelně při Létu
1556. o Mikulášovi Wtelenském ze Wtel
na na Wtelně, při Létu 1572. o Albrech
tovi Wtelenském ze Wtelna a na Hluboc
i při Létu 1589.

Warleychové píšou se z

Bubna, a gmenugi se w Tytulářích takto:
Kryštof Warleych z Bubna na Radkowi
cích, Jan Warleych z Bubna na Radkowi
cích při Létu 1556. o kterémžto zmínka
gest y w Létu 1572. Adam Warleych z
Bubna a w Biluticích, Herman Warleych
z Bubna na Horegšym Gšint, a Blatě,
Wáclaw Warleych z Bubna na Radkowi
cích.

Wesecký z Wesece Rod

starodávný, mezi jinými starými Rody na
rozličných místech doložen gest, z něhožto po
cházegie w Tytulářích se gmenugi / Gšint
Wesecký z Wesece na Smilowicích, Wesecký
Gšint druhý z Wesece a na Wesece, Jan We
secký w Malowicích, Wáclaw Wesecký z
Wesece a na Wesece, při Létu 1534. Gšint
Wesecký z Wesece na Smilowicích, Wáclaw
Wesecký na Wesece při Létu 1572. Gšint
druhý Wesecký z Wesece, Symeon Wesecký z
Wesece a w Hrdlicích, Wáclaw Wesecký z Wesece a na Wesece při Létu
1589.

Wesece a w Hrdlicích, Wáclaw Wesecký z Wesece a na Wesece při Létu
1589.

Zaborowé z Zahořítal

se w Tytulářích připomínají okolo Léta
páně 1556. Wáclaw Záhora z Zahořítal
na Třeběšicích, okolo Léta 1572. Adá
m Záhora z Zahořítal na Třeběšicích, okolo
Léta 1589. Jan Záhora z Zahořítal na Čer
nowicích.

Walkaunové z Hadlaru

zmínku na hoře mezi starodávnými Ro

Na iq

dy po

dy pozustawenani magi, kterci ponewad; w
Tytulářich také položeni gsau, yento ge gme
nowati slusly.

W Létu 1534. doložen gest Burya Wal
kaun z Hadlaru, Wálkaun Bohusse z Hadla
ru.

W Létu 1556. Gířt Wálkaun z Hadla
ru na Wlém Poli, Wáclaw Wálkaun z
Hadlaru, Wít Wálkaun z Hadlaru, Oldřich
Wálkaun z Hadlaru.

W Létu 1572. Zygmunnd staršy Wal
kaun z Hadlaru na čerweném Hrádku, Zyg

munnd mladšy z Hadlaru a na Wlém Poli.

W Létu 1589. Wáclaw Wálkaun z Hadlaru na Wlém Poli.

Wrsowé z Sadlna w Tytulářich pozname
nání gsau gmenowitě Wrs Beneš z Sadlna a na Řepyně, Wrs Gín
dřich z Sadlna a na Bilinském Mlýně Léta Páně 1572. a Gindřich
Wrs z Sadlna Léta 1589.

Wlčích z Plesnic Rod starodáwný, z něhož
to pochazegic; ze gmená w Tytulářich se nacházegí, totis Bryček Wlčiv z
Plesnic na Plesnicích, Jozef Plesnický z Plesnic na Wlčích, w Létu 1589.

Wlčowských Rod staro

dáwný na mystech rozličných Knihycto w
pamět se vmozuge, o kterém; w Tytulářich
doloženo/ předširagjých předky ze gme
na takto:

W Létu 1534. Mikuláš Wlčowský
z Wlčowic, Wáclaw Wlčowský z Wl
čowic, w Létu 1589. Gířt Wlčowský
z Wlčowic na Skowicích, Mikuláš Wl
čowský na Wlčowicích.

Wdršpergarowé z Wi

dršperku poznamenani gsau w Tytulářich
tito: Bohuslaw Wdršpergar z Wdr
šperku na Ptenině při Létu 1534. Gindřich
Wdršpergar na Lomčy, Jan Wdršpera
gar na Múčénině při Létu 1572. Balca
zar Wdršpergar z Wdršperku a na Au
słowě, Gindřich Wdršpergar na Tehni
cy, Jan nejstaršy Wdršpergar z Wdr
šperku na Múčénině a w Záhobaněch, Jan
staršy Wdršpergar z Wdršperku na Lo

howý, Jan mladšy Wdršpergar z Wdršperku na Lomčy a Teyncy.
Mauryc Wdršpergar z Wdršperku na Ptenině, Silešský Wdr
špergar

špergar z Wdršpergtu a na Dworčy, Wáclaw Wdršpergar na Zlau
sowě.

Gławáčowé o nichž zmín

ka mezy starými Rody na rozličných mí
stech, píšy se z Wogenic, a potladagi se w
Tytulářich takto:

W Létu 1534. Mikuláš Gławáč z
Wogenic a na Chwałowicích, Wáclaw
Gławáč z Wogenic na Holesských.

W Létu 1572. Adam Gławáč z Wos
genic na Chwałowicích, Mikuláš Gławáč
z Wogenic a na Hřibech.

W Létu 1589. Jarešlaw Gławáč z
Wogenic a na Pasence, Mikuláš Gławáč z Wogenic na Chwałowicích,
Mikuláš mladšy z Wogenic na malých Čerhynkách.

Grabanowé z Přerube

nic nachazegí se w Tytulářich poznamenání
takto: Jakub Grabaně z Přerubene. w
Létu 1534. Wáclaw Grabaně z Přerube
nic na Pečách, Gindřich Grabaně z Přeru
benic na Pečách, Gířt Grabaně z Přerube
nic na Pečách w Létu 1552. Gířt Gra
baně z Přerubenic w Cerekwicy, Pawel
Grabaně z Přerubenic na Pečách.

Strakowé z Nedabelic

Rod starodáwný, takto se w Tytulářich
předširagi. W Létu 1534. Gířt Stra
ka z Nedabelic na Studnicích, Herman
Straka na Krticích z Nedabelic, Kunad
Straka z Nedabelic.

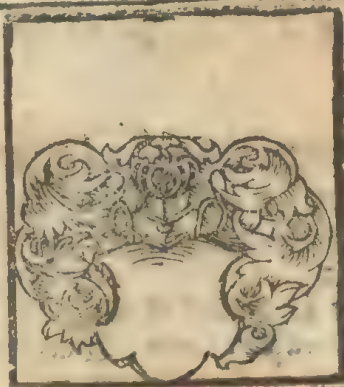
W Létu 1572. Jan Straka z Neda
belic a w Genitowicích, Wogtř Straka z
Nedabelic, Zdislaw Straka z Nedabelic a
na Trticích.

W Létu 1589. Petr Straka z Neda
belic a na Studnicích, Wylm Straka z Nedabelic na Trticích, Zygmunnd
Straka z Nedabelic na Wescey, Gířt Straka z Nedabelic a na Trticích.

O Gindřichowi Špetlowi z Prudic, o Gířj
kowi Špetlowi z Prudic na Dobrowitowě, o Gettichowi z Prudic zmín
tu w Tytulářich nacházym při Létu Páně 1534. tolikéž y při Létu 1589.

Slawikowcowé z Slawikowic w Tytulářich
takto se wyčítagi w Létu 1534. Gyněk Slawikowec z Slawikowic, Jan

Slawikowce z Slawikowa na Slawikowě, Pawel Slawikowec z Slawikowa, Gijst Slawikowec na Wostředku, Zdeněk Slawikowec z Slawikowa.

W Létu 1572. Gijst Slawikowec z Slawikowa na Wostředku, Jan Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě, Zdeněk Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě.

W Létu 1589. Gindrich Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě, Jan starší Slawikowec z Slawikowa a na Dřevikowě.

Wě, Wáclaw starší Slawikowec z Slawikowa a w Pěkách.

Smolowských z Smolowa Rod starodávný gehoželto některý Potomkové w Tytulářích se představují, totiž Adam Smolowský z Smolowa, Mathyáš Smolowský z Smolowa při Létu 1534. Jan Smolowský z Smolowa na Smolowě při Létu 1572. Oněmž gest zmínka y při Létu 1589.

Smolikowe púšly se z Slawic, a gmenugi se w Tytulářích takto: Frydrych Smolik z Slawic a w Kopistich, Gijst Smolik z Slawic a w Kopistich při Létu 1534. Gijst Smolik z Slawic na Hyndaufych při Létu 1556. Gijst Smolik z Slawic a w Tiedaufych.

Studenecí z Passynowsy w Tytulářích se je gména představují takto: Jan Studenecí z Passynowsy na Archlebach, Matěj Studenecí z Passynowsy, Mikuláš Studenecí z Passynowsy, při Létu 1534. Adam Studenecí z Passynowsy na Archlebach, o kterýchžto w Tytuláři novém žádná zmínka není.

Wrchotických z Lutkova

Rod starodávný poznamenán gest w Tytulářích w nichžto tak se wycítají, w Létu 1554. Ctibor Wrchotický z Lutkova na Wrchotických, Mikuláš Wrchotický z Lutkova.

W Létu 1572. Gindrich Wrchotický z Lutkova na Libenických, Jan Wrchotický z Lutkova na Wodečy, Mikuláš Wrchotický z Lutkova na Wěsni, Ctibor Wrchotický z Lutkova na Wěsni.

W Létu paně 1589. Buryan Wrchotický z Lutkova a na Wěsni, Gindrich Wrchotický z Lutkova na Vhřicích, Jan Wrchotický z Lutkova a na Zdiáře Pluhových, Zygmunď Wrchotický z Lutkova na Wěsni, Ctibor Wrchotický z Lutkova na Wěsni.

Wanecých

Wanecých Rod starodávný mezy giny mi sta tými Rody w pamět se wvovuje: w Tytuláři starém nacházými Zygmunďa Wanecého z Gemnický a w Nowém, Bartoloměje Wanecého z Gemnický a na Dřevohosticích.

O Rodu Welemislaw

starodávném děge se zmínka w Tytulářích w nichž se připomínají, totiž w Létu 1534. Mikuláš Welemislaw z Welemislawy a na Welemislawy, Petr Welemislaw z Welemislawy w Hognislawu.

W Létu 1572. Adam Mikuláš Welemislaw z Welemislawy, Gindrich Welemislaw z Welemislawy a na Welemislawy, Jan Welemislaw z Welemislawy a na Tesney nad Sazawau hejtmán Krage Wlaxstě.

ho.

W Létu 1589. Adam Welemislaw z Welemislawy a na Wolbramo-wicích, Gindrich Welemislaw z Welemislawy a na Benicích, Mikuláš Welemislaw z Welemislawy na Mitrowicích.

Wrchlabští z Wrchlabi poznamenáni gsau w Tytulářích takto: Petr Wrchlabský z Wrchlabi při Létu 1534. Jan Wrchlabský z Wrchlabi na Wodochodch, Jan druhý z Wrchlabi a na Horegšym Duffniku při Létu 1589.

Wostrowsští z Skalky připomínají se w Tytulářích tito: Mikuláš Wostrowský z Skalky na Wostrowě, Gijst Wostrowský z Skalky na Wostrowě w Létu 1534. Gijst Wostrowský z Skalky a na Sláce, Wylim Wostrowský z Skalky w Létu 1589.

Wogürowé z Protivce Rod starožitný w Tytulářích doložení gsau, gmenowitě Gindrich Wogüř z Protivce na Ržymowě, Gijst Wogüř z Protivce w Habti w Létu paně 1534. Gindrich Wogüř z Protivce na Ržymowě, Gijst Wogüř z Protivce na Habti w Létu 1572.

Studenewestního Gindricha z Studenewy na Kobylnicích Tytulář starý připomíná, Oněmž zmínka gest y w Létu 1589. a tu se gmenuge rovně jako na hoře.

O Augesdeckých z Čerweného Augesdce na rozličných místech zmínka se čmí tolikéž y w Tytulářích, w nichžto se wycítají takto:

W Létu 1534. Enoch Augesdecký z Čerweného Augesdce, Jan na

Spickowí.

Spiešowiczow Augeddecký z Augedde.

W Létu 1556. Ssebestyán Augeddecký z Czerweneho Augedde, Gířt Augeddecký z Czerweneho Augedde.

W Létu 1572. Jan Augeddecký z Czerweneho Augedde, Ssebestyán z Czerweneho Augedde.

W Létu 1589. Behuslaw Augeddecký z Czerweneho Augedde a na Mleyně Klockowstém, Jaroslav Augeddecký z Czerweneho Augedde a w Powlčíně, Ssebestyán Augeddecký z Czerweneho Augedde a w Modřegowicích.

Aulických z Plesnic Rod starodáwní w Ty-

tulářích w paměť se wwezuje w nichito se gmenugi Aulicki cito: gmeno-
wice Ssebestyán Aulický z Plesnic okolo Léta 1534. Gířt Aulický z Ples-
nic na Plesnicích, Jozeff Aulický z Plesnic na Aulicích, okolo Léta 1572.
Gířt Aulický z Plesnic na Plesnicích okolo Léta 1589.

Absolonowě z Ledské připomínagi se w Ty-

tulářích cito: předně Jan Absolon z Ledské, Frydřech Absolon z Ledské a
w Ličane při Létu 1534. a potomně Mikuláš Absolon z Ledské na Wí-
nowicích při Létu 1556.

Bissických Rod staro-

dáwní mezi jinými Rody starými připo-
menut gest na myšlech rozličných / z něhožto
pocházející poznámenání gsa w Tytulá-
řích takto:

W Létu 1534. Adam Bissický z Bissic,
Januš Bissický z Bissic, Jan Bissický z Bi-
ssic Furgtrabě Hradu Pražského, Mikul-
láš Bissický z Bissic, Wáclaw Bissický z
Bissic.

W Létu 1556. Baltazar Bissický z Bi-

ssic na Swatém Poli.

O starodáwném Erbu a Ro- du Witů z Brzawého.

West několik Rodů w Království Čie-
ském kteří se píšou z Brzawého, jako Páni Wictowé swrau
gmenowaní, Páni Lopačci, Páni Sádlowé z Wraného, a
Páni Chrtowé z Hrpina, a ti wšickni od jednoho předka po-
m, a všíwagi za znamení Rytířské bílého Štýchu w poli červeném,
a Chrtu na helmě, gesto sedí na Polštěti zlatém. Otěch tehdy čyřech
Rodech wespolek spolčených / což gsem koli wyhledati mohl krátce připo-
menu.

W

Páni z Brzawého za gířtaw to wěc mezi
sebau magi žeby Předek gegich z Předkem
Panů z Rožmberka ze Wlach do Králow
stříj Čestěho zageti měl / wšak času kdy
se to stalo newědi. Já to wše wyhledá-
wagie s pilností w pamětech starých, nicgi
něho z Wlach z Rožmberka nenacházím
gednom to, že gsa starý Čechowé z Hra-
bat Libických possli a s Královskými z Knj-
žecými Dcerami w Staw Manželský w
stupowali / a proto mezi Čechy wždy za
wzácné a předněgšy Pány držáni byli, a
we Wlasych bytosti se gegich wklazuje s Čyřatem Karlem toho gmena
čtyřem, kdy na wěčnu památku Špitál založili a bohatě opatřili, yak
o tom in Libris Erektionum napsáno gest, čemuž porozuměgše Wlasy/
namluwiti chtěli Pány z Rožmberka že gsa ze Wlach possly od Wřy-
nů, ale kdy a z yaké příčiny do Čech přigeli, to se newklazuje.

Slowutná Panj Alena z Kráslowa a Dar-

emartová z Ruffe / odkázali Janowi, Mikulášowi a Kunšowi Bra-
třím z Tučap 20. Kop gr: kterěto Penize gsm odwzdávali Poručigey
Slowutnj Panossy / Jan Rux Těmin a Mikuláš z Čestie, a ti přigali od
nich y Rwitancy k kterě přitřikli Pečetě své wredle giných Slowutnj
Panossy. Wětel z Brzawého Wurgtrabě Chausnický, Jan z Dobronic
hejtmán Soběslavský, a Mateš Pauta Pířar Auradu Chausnického,
Stalo se Léta Paně 1455.

Léta 1480. kdy Pan Jaroslav z Sternberg

ka Synu swému Zdenkowi z Sternberka bral k Stawu Manželskému od
Panj Kateřiny z Guttenssteyna Manželsky Pana Mikuláše z Guttensstey-
na a od giných Poručigkůw Pannu Mandelenu z Rabsteyna / a wěno-
wati gi měl půl druhého Tisíce kop gr: Čestých, mezi jinými Rukogmē-
mi byl Pan Gindrich z Brzawého / yakž o tom dol ženo w Stawu Pan-
stém y pod Erbem Panů Čestkůw z Olbramowic.

W Létu Paně 1421. spatřuge se památka w

Kronykách Čestých o Panu Janowi Sádlowi, Panu Petrowi a Burkar-
towi z Janowic kteříž byli Raddami Krále Wáclawa Římského a
Čestého, a welikau v něho lásku měli. Dotčený Sádlo mněha dobro-
dijní Pražanům prokazowal, a wšak potomně od nich o Hrdlo připa-
wen, yakž doloženo pod Městem Prahou.

Za času práce mě žiwi byli tito Páni z Rodu

toho / Adam Wítha z Brzawého a na Dubu, Adam Wítha z Brzawého a
na Prašsky, Jan Wítha z Brzawého a na Wopohorěnech, Zdeněk Wi-
tha z Brzawého.

O Erbu a Rodu Bauben- ských z Augesda a na Strěle starodawném.

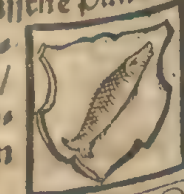
Mnohý gsú Rodowě
genš se pšly Augesda gsauli
od gednoho Předka toho w
dětí nemohu. Hagek oxsem
w Litu Kronyky své 240. okolo Léta
Páně 1257. připomíná Homorku Syna
Weleslawowa z Augesda, kterýž řeč činil
před Králem Přemyslem gmnem wšech
Starůw Královstwy Čiešce/aby Titm
ce neosazowal w Kragi Čieškém, gemužto
Přemysl odpowěd dal wedle tohož Hageka

těmito slovy. Homorko y stěmi Čiechy kterž gsau tobě to poručili
mluviti, wčyž že gsēm ya Král Země této mōhu gi osaditi kým mi se lje
biti bude/ nslussnāby to wěc byla byšste wy mēli. Králi rozkazowat:
Protož giste wězte, tať Čiechy yať Těmce že yāzde mjei chcy. Odpowě
děl Homorka, a protož obogich zbawen budeš. Zbawili se w tom Čie
chowě, a wybēhli z Swětnyce aby giným to co Král za odpowěd dal o
znāmili, což wchlasseno gest neyprwe w Praze, potom po wšy Země. Z
té přijāny Přemysl w nenāwisti mēl Čiechy, ale oni Těmce yaťymikoli spū
soby z Země pudili/ yaťž o tom wšsem dotčený Zystoryt pšisse obššynē
ji.

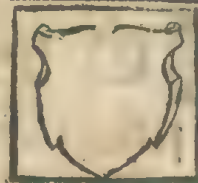
W pamětech Listowných Proženého Pana
Pana Přechu z Hoděgowa/ okolo Léta Páně 1420. nachāzy se P. n Ji
Baubenský z Augesda genš byl Rutognim za Diwisse a Frydrycha z Wud
leba na Zdeškowě/ spolu s ginými Pāny, totiž s Petrem Zaluským z Pědi
hotýž zč. yaťž doloženo gest pod Erbem Panůw Slaupůw z Chotělic a
w Strěciž, tolikēž pod Rodem Panůw Počepičkých a Panůw Tettaurůw.

Na Zámku řečeném Strěla mýli za Strako-
nicemi widel gsēm wýwod sepsaný, kterýž se tkne obzwlāstnē Pana Ja
na z Augesda a na Drslawicých, při čemž y Erb geho dolo
žen, totiž Mauřenin po Turecku přinoděný w žlutém Poli /
kteréhož Manželka byla Pani Barbora z Jelibotie a ta w
žiwala za Erb Wokana w modrém Poli a nad Helmem
druhého.

Dotčeného Pana Jana Syn, byl Petr Baubenský z
Augesda a na Drslawicých / kterýž mēl Manželku Panj
Zuzannu z Girezpertu kterāž za Erb wšiwala
červeného Gelena w bílém poli, od nichž
posel Diwis Baubenský z Augesda a na Du
bu. Manželku mēl Panj Kateřinu z Ma
lowec, gegižto Erb byl takowý totiž půl Roně bil. ho w mo
drem

drém Poli a nad Helmem tolikēž půl Roně, a tu byla po
rodila Panj Zdjna z Terešowa z Rodu těch kterž w Erb
dwa Rohanty černé magi, gegižto Matkau byla Panj
Alžběta Kausowā z Lipna.

O této Panj Kateřině Malowcowě Manžel
ce Pana Diwisse Baubenskyho z Augesda zmjnta gest mezy Listini pa
mim Malowcůw kdej ona pohānēla Pana Jana Malowce z Malowic
a na Kamenicy Bratra swého o tti Tisyce kop. Missenstých, kterēž Pan
Zdeněk Malowec Otec za žiwu býti swého na Wěno gi odkāzal Kšaffcē,
a netoliko gi, ale y ginými Sestrām/ z kterých potom křitowala Bratra
swého Léta Páně 1528. o tēmž w Tytulāti zmjnta gest okolo Léta Pā
ně 1534.

Od té pozůstal Syn, Petr Baubenský z Augesda a na Strěle/ Manžela
ka geho prwni byla Panj Kunhuta Baubenská z Lupa
na Strěle/ umřela, nezanechawše Potomka žádného.

Druhau potom sobě wzal, totiž Panj
Kateřinu Rabownu z Rybnan, kterāž wšj
wala Erb takowého. Umřela Léta Pā
ně na morni boleš/ žádných Potomkůw žiwých nezane
chāwage. po něm byl nāpadnikem Streyc.

S mnohými Rody starodawnými spřiznēný gest Rod těch Panůw
Baubenskych / yaťž o tom na rozličných místech čisti budeš.

Beyčkowě Welewessi z Nespečowa a w Gli-
nanech, yaťebý mēli znamenj Kytjškē wēdēti gsēm nemohl. w Tytu
lāti poznamenan gest z Rodu toho, Jan Beyček z Nespečowa, a Wāc
law Beyček z Nespečowa a w Čiersticých, obadwa při Lētu Páně 1534.

Bzenstých z Porube na Nemiricých a Bezne
ač Rod starodawný gest, wšak w pamětech starých nic sem o něm wyhle
dati nemohl, gednomi w Tytulāti starém w Lētu 1534. gmeno spatřo
gi Pana Zdenka Bzenstýho z Porube etc.

Břestých z Ploškowic
Předky některé w Tytulātech nachāzým /
gmenowitē, w Lētu 1556. Michala z Plo
škowic Břestý: w Lētu 1572. Diwisse Břes
týho z Ploškowic w Nowým Sedlístiw S
Křijie. Gini se psali Břestiz Břizy, o nichž
také w Tytulātech zmjnta, yaťo o Janowi
z Břizyna Wosčanech, o Přibitowiz Břizy
na Logowicých, o Wāclawowi a Albrech
towi z Břizy.

Léta Páně 1589. žiw byl Diwis Břes
tý z Ploškowic na Mačicých a Čielenicých, a Wāclaw Břestý z Ploškowic
na Rowanických, a ti wšicki takowého wšiwali Erb.

**O Erbu a Rodu Slawkow-
ských z Skalice starodávném: gichžto znamení
Rytířské gest Sokol na štítu modrém strožajeny,
mi Řešit na tento spůsob.**

Anovi Slawkowskym z Skali-
ce ena poniženau žádost geho obnowen gesta potwrzen Erb
Majestatem Krále Gichžto, kteréhožto Datum se nachází
w Létu Božím 1469. a ten slovo od slova w Jazyku La-
tinském, yakž napsán gest, znj takto:

GEORGIUS DEI GRATIA BOHEMIE REX,
Moraviae Marchio, Lucemburgensis & Silesiae ac Lusaciae Dux &c.

Notum facimus tenore praesentium Vniuersis, nobis persuasum fuisse p-
testes numero sufficientes, fide dignos & omni exceptione maiores, per q- ali-
as probationes idoneas, pro ut qualitas negotij postulasse videbatur, qualiter
veri praedecessores famosi Ioannis de Skalicz fidelis nostri dilecti, ex quibus
idem legitime processisse dignoscitur, a longè actis temporibus, quorum ini-
tij non est memoria more aliorum militarium nostri Regni armis siue insig-
nibus Nobilitatis in omnibus actibus absq- contradictione & quorūlibet praejudi-
cio utebatur, his uidelicet, clypeo seu scuto in tota sui parte rubeo, in cuius me-
dio coe-

dio celestini siue lasurini coloris, Auis erat, quae vulgo falco appellata est, corpo-
ris sui extensas gestas alas, ceteras deniq- habitudines & dispositiones habes
huiusmodi quae tali speciei consuetudine Naturae conceduntur, desuper cly-
pei galea, supra quam conjunctae & extensae ejusdem coloris duae alae erant
ligatae velamine muliebri, quod vulgariter Czechlík appellatur, glauci coloris;
praeterea fuit coopertorium lasurinum colore rubeo subductum, pro ut haec
omnia praesentibus inserta, opere manuali clarissime perspiciuntur. Nobis
itaq- praefatus Ioannes, humiliter & cum instantia supplicauit, quatenus de
benignitate Regia, praemissa arma, supra tacto Ioanni pro se & his quib- co
iustis nuptijs nati essent, dignaremur approbare, ratificare, & confirmationis
nostrae robore munire. Nos animaduertentes dicti Ioannis morum non
mediocrem modestiam, magnam solertiam & fidem egregiam, quam erga
nostras iustiones, & in rerum sibi commissarum administrationibus, matura
animi deliberatione, sano Procerum nostrorum & fidelium accedente con-
silio, de certa nostra scientia, & autoritate regia, nominato Ioanni & suis po-
steris de lumbis suis legitimis descendētib- arma seu insignia superius depicta,
quibus praedecessores sui in hastiludijs, duellis, praelijs, bellis, annulis, signis,
sigillis & ceteris actibus militaribus utebantur, inuouamus, approbamus, ra-
tificamus & confirmamus perinde ac si tenor privilegij permillorum armorū,
qui ut intelleximus fortuito casu periijt, his nostris literis, de verbo ad verbum
esset descriptus, volumusq- & decernimus ea omnia obtinere plenum, firmū,
perpetuum & immutabile robur, ac supplemus de plenitudine nunc potesta-
tis Regiae omnem defectum qui praemissis, aut alicui eorum, quoquo mo-
do obstrare possit. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam infringere, aut
ei ausu quomodolibet temerario contraire; si quis autem contrarium fecerit,
nostrae Majestatis grauissimam indignationem se nouerit incursum, praesen-
tium sub nostri Regalis Sigilli appensione testimonio literarum. Datum
Pragae die septima Augusti. Anno Domini 1469. Regni nostri Anno 12.

Ad Relationem Domini Czenkonis
de Klinstein Procuratoris.

Iacobus de Kadano.

W Létu potom Páně 1472. paměti některé svědčící Panim Svoj
horským z Ryžimberka připomynagi Odolena z Skalice, který přitom
byl kdys Jan z Rochowic prodal plat svůj Panu Wylimowim mladšy-
mu z Ryžimberka a na Kaběj Weywysšimu Komorníku Království
Českého a Text paměti té znj přikonce takto: Přitom byli pan Mik-
laš z Lanštyerna Weywysšý Písař Dvůrů Zemských, Odolena z Skalice, Ja-
nuš z Slupic, Lew z Massegowa, Oldřich z Drassowic etc. Stalo se L-
ta yak na hoře.

Od těch Předků byl Buryan Slawkowský který splodil s Markétou
Strachocanu dva Syny Adama a Kasspara. Kasspar měl dvě Ma-
něly, první z Rodu Panů z Waremberka, druhau z Rodu Panů Ka-
leniců z Kalenic/ s kteraužto žádných potomků neměl.

O Erbu a Rodu Vanuow Chlumčanských
z Přestawlk, který starodávný gest a nezv předněšými Rody oněm se
zmínka nachází. Za Panování Krále Jana w Bogi s Rakussany za-
mordován gest Zygmund Chlumčanský z Přestawlk yakž o tom wegšle

colikéž y v hágka dostatečně poznamenáno Léta 1319.

Banu Wylimowi Chlumčanskému Král Gi-
ř zastawil a zapsal Les Kláštera Chotěšowského řečený Wyšká we stu
kopách gr: kteréhožto Listu Datum nacházým Léta 1468. a smysl gebo
gest tento:

On Giř z Boží milosti Král Český Varg
krabě Moravský etc. Oznamujem tímto Listem etc. Vzhledne na
mnohé a věrné služby Sloužného Wylima z Přestawlk a z Chlumčan
Dwořanina nasseho věrného milého, kterej nám činil a činí etc. s de
brým rozmyslem a raddau věrných nassých, a mcey Královskau Les ře
čený Wyšká Kláštera nasseho Chotěšowského zapsali gšme a zastawili,
a tímto Listem zapřijem témuž Wylimowi z Přestawlk a z Chlumčan a
Dědicům gebo we stu kopách gr: tak aby on ten Les bez nassy y budancých
nassých Králův Českých držel přetazky etc. Datum w Praze den Swa
té Panny Kateřiny. Léta yal na hoře.

Tento Erb potvřžoval Král Wladislav Če-
ta Páně 1472. Tytulář starý připomíná w Létu Božím 1534. pana
Kryštofa Chlumčanského z Přestawlk, pana Markwarta Chlumčan
ského z Přestawlk, pana Wacslawa Chlumčanského z Přestawlk.
Tytulář Léta Páně 1556. sepsaný wwozoge w panice Jana Chlumčan
ského z Přestawlk na Plesnicích, Sěbestyána Chlumčanského z Přestawlk,
Wyta Chlumčanského z Přestawlk a w Genčy, Zygmundu Chlumčanský
ho z Přestawlk w Zemetických.

Léta Páně 1572. nacházým w Tytuláři Adama Chlumčanského z
Přestawlk, Jana Chlumčanského z Přestawlk staršího y mladšího. W
Létu pak 1589. colikéž Adama Chlumčanského z Přestawlk w Radkowi
cích pod Skalau, Jana Chlumčanského staršího z Přestawlk a w Čislý,
Gindricha Chlumčanského z Přestawlk, a Bořeni Chlumčanského z Př
stawlk.

Freymutowé z Tropčic z starého Rodu possli
z nichžto některé Tytulátové připomínají, yako w Létu Páně 1534.
Joachyma a Buryana Freymuta z Tropčic a w Letních a w Létu 1572.
Buryana Freymuta z Tropčic na Behařowě, Joachyma Freymuta z Trop
čic colikéž na Behařowě, w Létu pak 1589. Mikuláše Freymuta z Trop
čic na Borowanech.

O Panu Janowi staršym Freymutowi z Krásného Dworu a na Hlu
banech zmínka gest w Létu 1534. Freymutowé gini pšly se z Krásného
Dworu, o nichž w Tytuláři zmínka, yako o Freymutowi Woldřichowi z
Krásného Dworu a na Busskowicích, Léta 1534. o Giřkowi Freymu
towi z Krásného Dworu w Busskowicích, o Wylimowi Freymutowi z
Krásného Dworu na Chotowinách Léta 1572. o Kryštofowi Freymu
towi z Krásného Dworu na Busskowicích. Tito obadwa Rodové zba
liž gednostěžného Erbu vřiwagi a yakým způsobem žádné gšem o cem do
statečně spráwy neměl.

Panůw

Banůw Gerstorffůw

Rod gest starodáwný, možný. a w Krá
lowství Českém welmi rozmnožený.

Tytulář Léta 1534. wydaný / gmenu
ge gednoho z nich hezemanem Krage Hra
deckého, a ten psal se z Gerstorffu a na Žir
cy. W Létu Páně 1556. poznamenání
gšan w Tytuláři / Zygmunnd Gerstorff z
Gerstorffu na Chotěmři, Giřk Ger
storff z Gerstorffu na Choleciích, Kry
stoff Gerstorff z Gerstorffu: A w Lé
tu 1572. poznamenání gšan tito: Bernard Gerstorff z Gerstorffu na
Choleciích, Giřk Gerstorff z Gerstorffu na Swogilicích, Januš z
Gerstorffu na Chotoměři, Gindrich z Gerstorffu na Podbořanech, Jo
seff z Gerstorffu na Morowanech. Colikéž při Létu Páně 1589. na
háým Abraham Gerstorffa z Gerstorffu z Malšvic na Samušyně,
Augusta z Gerstorffu na Dobroluku w Salceysy, Giřka staršího z
Gerstorffu na Swogilicích, mladšího na Choleciích, Gindricha na
Podbořanech, Janusse na Winaticích, Joseffa w Čiaslawi, Jana z Mal
švic na Samušyně, Kaspára w Welině, Mikuláše na Samušyně, Wol
dřicha z Malšwic na Samušyně a Malškowě a Zygmunnda Gerstorffa
z Gerstorffu.

Smuharowé z Hrocho
wa w Tytuláři se colikéž nacházegi po
řádkem takowým:

W Létu Páně 1534. Smuhar Sstias
ný z Hrochowa w Minicích, Bryček
Smuhar z Hrochowa a w Minicích, Gin
dřich Smuhar z Hrochowa, Jakub Smu
har na Trušenicích a z Hrochowa, Miku
láš Smuhar z Hrochowa, Bohuslaw
Smuhar z Hrochowa.

W Létu 1572. Jan Smuhar z Hro
chowa, Jaroslav Smuhar z Hrochowa na Kralupích, Sstiasný Smu
har z Hrochowa na Hohenicích.

W Létu petonm 1582. Bryček Smuhar z Hrochowa a na Kralu
pích, Wacslaw Smuhar z Hrochowa na Hohenicích.

Domauspyčti z Harasowa z Rodu starodáw
ného possli: Tytulář Léta 1534. připomíná Wacslawa Domauspyč
ho z Harasowa a Bohusly z Harasowa.
Léta Páně 1556. zmínka w Tytuláři o Gindřichowi z Harasowa, o
Sěbestyánowi, o Bohusly z Harasowa, colikéž o Tazanyelowi Domaus
pyčym z Harasowa při Měste Kosteley nad Orlicy.

Amchůw z Borownice Rod starodáwný / z
něhožto pocházegly některé w Tytuláři gmenowě doloiený gšan: ya

B b i y

to př

to při Létu Páně 1534. Pan Albrecht Amcha z Borownice, a při Létu 1572. Wacław starší Amcha z Borownice na Břidechově, Gindrich Amcha z Borownice na Synlebach, a mladší Amcha z Borownice a tolikéž na Synlebach.

Za času práce mé živi byli z téhož Rodu Jan Amcha z Borownice a w Těmratycích, a Wacław Amcha z Borownice, na Dvoře Strakoněm.

Austagowcové w Austa-
gowě Władysław Rodu starodávného, z nichžto některé Tytulář připomíná jako w Létu Páně 1572. Jana Austagowce a Matěje Austagowce z Radwanowa a w Austagowě, ti zdaliž od gednoho předka posli, o tom jsem tak dostatečně nemohl věděti.

Rdyž jsem tuto knihu spisoval / žiw byl Ondřej Austagowce z Radwanowa a na Austagowě.

O Erbu a Rodu starodá-
vném Panův Břetnarův z Břetsteyna na Libni nad Wleawú a o Předcích gegich co již vyhledati mohl krátce připomenu. w Tytuláři starém při Létu Páně 1534. o Panu Kassparowi Břetnarowi z Břetsteyna, tolikéž o Panu Petrowi Břetnarowi z Břetsteyna zmínka se děje.

Léta Páně 1572. připomíná se Pan Albrecht Břetnar z Břetsteyna na Libni genž byl G. M. Čísáské Radda, Protur

rátor Království Českého.

O čemž památka gest při Létu 1589. kteréhožto také času yakk w Tytuláři nacházím, žiw byl Gindř Břetnar z Břetsteyna, Jan Břetnar z Břetsteyna a na Čigowicích, Mikuláš Břetnar z Břetsteyna a na Čiwčowicích.

O Erbu a Rodu staro-
dávném Panův Belwiciův kterých se pusi z Belwice a na Dubenci.

Léta Páně 1534. Tytulář připomíná Bernarta Belwice z Belwice a Wolffa Belwice tolikéž z Belwice.

Léta Páně 1556. poznamenání jsem w Tytuláři / Pan Gith Belwice z Tostowice, Pan Kasspar Belwice z Tostowice a na Libechowě, a Pan Kryštof Belwice z Belwice a na Belwicích.

Léta

Léta 1572. o Panu Kassparowi Belwici z Tostowice na Libechowě w Tytuláři starém děje se zmínka.

Tolikéž Léta 1589. nacházeti se w Tytuláři Páni Belwiciové, totiž Mathaus Belwice z Belwice na Dubenci, Zigmund Belwice z Tostowice na Libechowě na Strémách.

O Erbu Panův Buzic.
tych z Buzic starodávném a na Woldrichowě.

Připomíná Tytulář starý okolo Léta Páně 1534. Alexandra Buzického z Buzic, Jeronyma Buzického z Buzic, Wacława Buzického z Buzic, Wylima kterých se psal z Buzic a na Wylimicích, a Zdisława Buzického z Buzic.

Léta Páně 1556. připomíná se Zdisław Buzický Syn wegšmenowaného Zdisława.

wa.

Léta 1572. Bohusław Buzický z Buzic a na Strětězi.

Léta pak 1601. poznamenání jsem w Tytuláři Bohusława Buzického z Buzic a na Strětězi Syn wegšmenowaného Bohusława, Jan mladší z Buzic a w Woldrichowě, Jan starší Buzický z Buzic na Přerubenicích, Wacław Buzický z Buzic na Přerubenicích, Wacław Buzický z Buzic na Strětězi.

O Erbu Běšynův z Bě-
šyn na Běšynech starodávném, mezy mnohými Rody naleznem.

w Tytuláři starém Léta 1534. gmenují se tyto Předkové / jako, Adam Běšyn z Běšyn, Gindřich Běšyn z Běšyn na Běšicích, Gindřich Geptiška Běšyn z Běšyn, Jan Běšyn z Běšyn, Radek Běšyn z Běšyn, Radslaw Běšyn z Běšyn na Běšicích, Wladislaw Běšyn z Běšyn w Reich, Zbyněk Geptiška z Běšyn a

w Blatně, Milota Běšyn z Běšyn.

Okolo Léta Páně 1572. žiw byl Boryan Běšyn z Běšyn na Běšicích, Jan starší Běšyn z Běšyn na Anjenicích, Jan mladší z Běšyn, Ladislaw z Běšyn a na Kticích, Milota z Běšyn, Wacław z Běšyn a na Běšicích, Wacław mladší z Běšyn w Ziebráce, a Zdeněk Běšyn z Běšyn.

Léta 1589. nachází se Adam Běšyn z Běšyn na Běšynech, kteréhožto času živi byli z Rodu dotčeného y cito: gmenowitě, Frydrych Běšyn z Běšyn na Swučicích, Gith starší z Běšyn na Běšynech, Gith mladší z Běšyn na Swinně, Jan starší z Běšyn na Dzemě, Jan mladší z Běšyn na Rýchlawech, Petr z Běšyn na Swinně, Smil Běšyn z Běšyn, Wacław starší z Běšyn w Ziebráce G. M. C. jakožto Králek Český hořtychyt w Království Českém / Zdeněk z Běšyn na Dzemě.

O Erbu a Rodu Czernčic- tých z Czernčic starodávném.

Starodávný gest
Erb Panův Czernčických tce-
růž všíwagi za znamení Rytí-
řtých třech hvězd sýstem polože-
ných w Poli červeném a žlutém.

Daměti Kostelníwypra-
wůgi o Panu Oldřichowi z Czernčic, že g-
společně s Paní Markou svou plat a de-
řáký darował k Kostelu w Czernčicích

faráci gménem Wogtěchowi. Stalo se w Lětu Páně 1405. poznat
menáno w Knihách osmých Erektionum.

Dan Mikuláš z Czernčic přigal do Rodu
svěho nějakého Pawla a dožádal se Krále Wladislawa že gest genu to
Magesťatem svým potwrditi ráčil, kterýž psán gest Lěta Páně 1493. w
smysl tento :

VLADISLAVS DEI GRATIA BOHEMIE
Rex, Marchio Moraviae, Lucemburgensis & Silesiae Dux, ac Lusaciae Mar-
chio. Notum facimus tenore presentium Vniversis &c.

Saně igitur strenuus Nicolaus de Czernczicz, fidelis noster dilectus, do-
mum & suorum armorum insignia augeri & crescere cupiens, nobis in no-
stra constitutus presentia exposuit, se ratione faderis mutuae amicitiae atq;
humanae societatis intuitu, famosum Paulum de Czernczicz fidelem nostrum
dilectum, suosq; legitimos haeredes in suae domus familiam cognationem
& patruelis locum suscepisse & realiter adoptasse quatenus hoc ipsum regio
consensu & approbatione nostra munire & suorum armorum insignia in
dictum Paulum & suos legitimos haeredes extendere & denuo eisdem dare
dignaremur. Nos attendentes clarae mentis oculis multiplicia grata obie-
quia nostrae Celsitudini per praefatum Nicolaum exhibita, & ejusdem Pau-
li ingeniosos mores & virtutes egregias, quibus nobis non mediocriter exi-
stit commendatus, votis huiusmodi gratiole annuimus. Quapropter non
per errorem aut improvidē &c. praedictam nominati Nicolai adoptionem &
assumptionem in Patruelem de dicto Paulo & suis legitimis successoribus
factē, acceptamus, approbamus & Regio nostro consensu per praesentes co-
munimus, armorum quoq; insignia quae idem Nicolaus cum domo sua obti-
net, ipsi Paulo & suae legitimae posteritati denuo damus & gratiole concedi-
mus, quae sunt, scutum videlicet rubei coloris per cuius medium lista flau-
seu coelestini coloris transversaliter & oblique ducta tres aureas continere
stellas conspicitur: Scutum autem exornat galea desuper cristata seu alata
in ea ala lista cū tribus aureis stellis ei quae in scuto est per omnia similis exi-
sit: Coopertorium verò ex galea profluens flauī Coloris rubeo subductū

colore

colore largē deorsum profluendo Scutum ipsum circumcingit. His igitur
decoris armorum insignibus, Paulum ipsum & suam legitimam posteritatem
liberē atq; publicē pro suae Voluntatis arbitrio, uti, frui, gaudere volumus.

Ad Relationem Domini Ioannis de Scln-
berk Cancellarij Regni Bohemiae.

W Tytuláci wydaném připomíná se Mikuláš Estela z Czernčic, w gi-
ných pat Tytuláčích žádá se zmínka o tom Rodu neděge.

O Erbu a Rodu Trmalůw z Taussyc starodávném.

Est Rod starodávný Králům a Krá-
lovstvýj tomuto zaslaužený: Magesťat Wladislawa Krále
připomíná w Lětu Páně 1472. Jana Trmala z Taussyc, kte-
remuž za geho wěrné služby dáwa nějaká obdarowánia po-
tomům geho, od kterehožto Jana nacházegi se Peremkové až posawád
w tomto Královstvý Cířském křetýž s mnohými Rody znamenitými s

přiznati

příznění magi / tak jak se to vřazuje z paměti rozličných. Při konci Ma-
gestátu dotčeného doložen gest Text tento.

Ad mandatum Domini Regis Bernar-
do Birkade Nasile referente.

W Tytuláři starém poznamenání gšau Páni Trmalové tito: Jan
starší Trmal z Taussyc a na Drachowě, Jan mladší Trmal z Taussyc,
Prokop Trmal z Taussyc w Skalic, Beněš Trmal z Taussyc.

Při Létu Páně 1572. w Tytuláři doložení gšau, Pan hawel Trmal
z Taussyc a na Tmani, Jan Trmal starší z Taussyc a na Drachowě, Jā
Trmal mladší z Taussyc a w Kratonozech.

W Létu Páně 1589. živi byli Pan Bohuslaw Trmal z Taussyc, Wác-
law Trmal z Taussyc a na Tmani, Wylim Trmal z Taussyc a na Wrbi-
čanech.

✱ O Erbu a Rodu Sswábůw z Chwatliny starodávném.

Rzpomíná se w Tytuláři starém při Lě-
tu Páně 1534. Duchet Sswáb z Chwatliny, Jan Sswáb z
Chwatliny.

W Létu Páně 1572. poznamenán gest w Tytuláři Bur-
yan Sswáb z Chwatliny a na Lisycch, Zygmund Sswáb z Chwatliny
a na Zilkowicch.

Při Létu Páně 1589. gmenugi se w Tytuláři Jan mladší Sswáb z
Chwatliny a w Zilkowicch, Zygmund Sswáb z Chwatliny a na Zilko-
wicch.

✱ O Erbu a Rodu Chotuchowských z Nie- bowid starodávném.

Tytule poznati se
múže, že Rod ten ne z gineho
Kmene gednom z Slowanště
ho possel / o kterémž což gšem
koli wyhledati mohl tuto krátce doložim.

Tytulár starý w pamět vřazuje Pana
Jana Chotuchowského z Niebowid a na
Tupadlech, a Pana Wácslawa Chotuchow-
ského z Niebowid na Ru-
klicch / kterýž měl Man-
želtu z Rodu Panůw Stu-

deneckých z Pasynowských.

Dotčený Wácslaw Chotuchowski zanes-
chal Syna Wácslawa Chotuchowského
kterýž se psal z Niebowid a na Zlebich, a měl Manželtu z
Rodu Panůw Těminůw s nížto splodil Syna Gindricha

Chotuchowski

Chotuchowského z Niebowid a na Zlebich a Ostačowě, a ten
měl Manželtu z Rodu Panůw Kalenicůw / od kteréž pozu-
stali tito Sswábové / gmenowité, Wácslaw Chotuchowski z
Niebowid, kterýž zmladosti od Léta Páně 1538. až do Léta
Páně 1593. w Tydrlantu a w Frankřechu w spráwach
hrdinských se cwičyl, gšau při Wognách kteréž tehdaž byli, a
odah přigemlil obrátil se y do Oher proti pohanům. Měl
Manželtu Panu Alenu Bohdanecau z Hedkowa / a ten
měl na ten čas onj dva Syny, Zetmana a Jana.

**Bratr vlastní téhož Pana Wácsla-
wa Chotuchowského z Niebowid a na Ostačowě, Manželtu
měl z Rodu Panůw Stodeneckých z Pasynowských gmenem
Annu, od kteréž gšau Potomkové.**

✱ O Erbu a Rodu starodávném Rombha- půw z Suché.

Při Létu Páně 1534.
připomíná se w Tytuláři,
Gindrich Rombhap z Suché, On-
dřeg Rombhap z Suché a na
Sudomšti, a Rombhap řečený Waleš z
Suché na Těchobuzy.

W Létu Páně 1556. poznamenán gest
w Tytuláři Gindrich Rombhap z Suché
a na Bohdáněch.

W Tytuláři Léta 1572. wydaném de-
loženi gšau z Rodu téhož tito / gme-
nowité, Albrecht Rombhap z Suché na
Lichtemburce, Gindrich Rombhap z Suché a na Bohdáněch, Gindrich Romb-
hap z Suché na Těchobuzy, Jan Rombhap starší z Suché Radda G.
M. C. Kryštoff Rombhap z Suché na Kopydlně, Petr Rombhap z Su-
ché Zetman na Zhuboké, Wácslaw Rombhap z Suché a na Sedčy,
Woldřich Rombhap z Suché.

W Létu Páně 1589. Tytulár předšljal Albrechta Rombhapa z Su-
ché na Lichtemburce a Konowě nad Daubrawau, Baltazara Rombha-
pa z Suché na Kopydlně, Gindricha Rombhapa z Suché a na Bohdán-
ě, Gindřka Rombhapa z Suché, Jaroslawa Rombhapa z Suché na Boh-
dáněch, Kryštoffa Rombhapa z Suché na Kopydlně, Karla Rombhapa
z Suché, Menusse Rombhapa z Suché, Waleše mladšího Rombhapa
z Suché, a Wylima Rombhapa z Suché.

**Birkůw z Nasple Rod w Kragi Gléšském
wřazený / o kterémžto w Zrcadle Morawském doloženo gest.**

Budkowští z Budkova z Rodu starého po-

Mi Władysław. Tytułat připomíná z nich některé, jako w Létu 1534. Gindricha Budkowského na Sezemických, Mikuláše Budkowského z Budkova w Létu 1572. tolikéž Gindricha Budkowského na Budkove, Já na Budkowského na Sezemických, Mikuláše Budkowského a w Létu 1589. Gindricha Budkowského z Budkova na Budkove.

Bělští püssy se z Karáso-
wa / kterého w Tytuláři doložené na-
cházím, totiž w Létu Božím 1534. Pana
Girka Bělštího z Karásova, Pana Ge-
zyna Bělštího z Karásova na Kamenic-
cy, Pana Mikuláše Bělštího z Karáso-
wa tolikéž na Kamenicy. W Létu 1556.
Pana Buryana Bělštího z Karásova,
Mikuláše z Karásova, Petra z Karáso-
wa.

Léta pak 1589. připomíná se Pan Já-
Bělští z Karásova na Mačkowě. Erbu gegich co se tkne jakýby byl /
w známost mně není wvedeno, mezi jinými Rody naleznauti se může w
dle spříznění.

Branissowských Rod gest starodávný / ale nic
takového o nich vyhledati gšem nemohl, gednom Předky některé křesť-
gšan do Tytuláře wloženi / totižto Albrecht Branissowský z Branissowa
w Létu 1534. Augustýn Branissowský z Branissowa w Létu 1572. a Já
Wogislaw Branissowský z Branissowa na Srymburce w Létu 1589.

Rod Władysław z Bilé w Czechách starožitný a
dosti rozmnožený se spatřuje. Tytułat wydaný Léta 1534. w paměť w-
wozuge Getricha z Bilé na Rzehlowicích : a Tytułat jiný Léta 1556.
wydaný připomíná Joáchyma z Bilé tolikéž na Rzehlowicích, o kter-
émž zmínka y při Létu Páně 1572.

Vanůw z Bínu Rod sta-
rožitný z Těmetských Bragin do Králov-
ství Českého přinesen. Onich zmínka
gest w Tytuláři / gmenovitě Léta 1556.
o Ginterowi neb Gunterowi z Bínu na
Blanksteyně, a o Rudolfowi z Bínu při-
témž čase, tolikéž o Ginterowi z Bínu na
Dětině a Libsteyně Synu wegšgmenowa-
ného Gintera.

Léta Páně 1589. připomíná se za-
tito Pán, Ginter z Bínu na Dětině a Lib-
steyně, Gindrich z Bínu na Dětině, a Rudolf z Bínu na Blanksteyně.

Benedykt Wrchoslawský z Klonowana Rab

litmu řečený Samuel žiw byl okolo Léta 1589. ten jakoby měl zname-
nj Kytiské, mně bylo tegno.

Bořek Hamza z Habedowic a na Swětli /
jaký ho Tytułat gmenuge, psal se na Augezdě Swatojánském, ale jakého
Erbu vjswal nemohl gšem přezvěditi.

Beshčti z Bisyce a w Družlicích / y ti w Ty-
tuláři poznámenáni gšan, z nichžto dwa ze gmená doloženi při Létu pá-
ně 1572. totiž Bořek Beshčtý z Bisyce a w Družlicích, a Gindrich Besh-
čtý z Bisyce na Kapli.

Chřepických z Modlisko-
wic Rod a Erb starožitný. Poznámán
gest w Tytuláři starší Wacław Chřepi-
cký z Modliskowic, a to Léta Páně 1534.
Léta potom 1556. Tytułat jiný připomí-
ná Jzfmunda Chřepického z Modliskowic.
Léta 1572. předstírá Tytułat Adá-
ma Chřepického z Modliskowic, a Gindri-
cha Chřepického z Modliskowic.

Léta Páně 1589. žiw byl Adam Chřepi-
cký na Těmecích.

Cukrowé z Stánfeldu z
Rodu starožitného, w Tytuláři paměť
pozůstavenau magi / kdež se zmínka o nich
dále, jako Léta 1534. o Cirkowí Cukro-
wi z Stánfeldu a w Těmeci, o Gisko-
wi z Stánfeldu w Chylicích, o Kariboro-
wi Cukrowi z Stánfeldu, o Cukrowi Key-
chowí z Stánfeldu w Tězabudicích : a
Léta Páně 1556. o Buryanowí Cukro-
wi z Stánfeldu, a Jahowí Cukrowi z
Stánfeldu.

Léta Páně 1572. Tytułat tolikéž připomíná Bernarda Cukra z Stán-
feldu, Buryana Cukra z Stánfeldu na Serrauze, Gindricha Cukra z Stá-
feldu na Sosni, a Jana Cukra z Stánfeldu.

Léta Páně 1589. žiw byl jaký w Tytuláři nacházím Bernard Cukr z
Stánfeldu na Budowě.

Čákowcowé z Bohussyc z Rodu starého, o
nich Tytułat wyprawuge. Neprve Léta 1572. připomíná se Girk
Čákowec z Bohussyc na Čákowci, Léta potomně 1589. tolikéž Girk
Čákowec z Bohussyc na Čákowci. Ginych paměti o tom Rodu není.
Čhlw z Swogssyc Bředky w Tytuláři na-

cházim Cyla Petra z Wogssyc na Wogssicich při Létu 1556. Beneše z Wogssyc na Dolegssym Krussey, Jana z Wogssyc na Gitičném, a Wáclawa z Wogssyc na Wogssicich.

Czelechowce z Kralowic Tytulár Léta Batnác
tiste° paděšate° seste° wydány w pamět vwezuje/ gmenowitě, Jana Czelechowce z Kralowic w Běstně, a Gitička Czelechowce z Kralowic na Zěči, a w Létu Páně 1589. tolítěž Gitička Czelechowce z Kralowic na Zěči.

Czabuských z Prostého Bředkowé některj w
Tytuláři doloženi gsau. Gitičk Czabuský z Prostého w Létu 1534. Jan Czabuský z Prostého na Walkowě w Létu 1572. a Gitičk Czabuský z Prostého, a Jan Czabuský z Prostého a na Walkowě w Létu 1589.

Charwátowé z Barnsteyna pakého Erbu bji-
wagi nemohl gsau zwědopi/ w Tytuláři některých gmenů poznamená na gsau.

Léta Páně 1535. připomíná se Gitičk Charwát z Barnsteyna w Belossicich, Léta 1572. Jan Charwát z Barnsteyna w Belossicich, Léta pak 1589. nachází se Jan Charwát z Barnsteyna na Belossicich.

Chobotské z Wostředka připomínagi Tytulá-
rowé: Bohuslawa Chobotského z Wostředka na Seubezy, Léta Páně 1534. Léta pak 1572. Jana Chobotského z Wostředka na Nespěšich, a Wylima Chobotského z Wostředka na Chotěšanech.

Léta Páně 1589. Wylima Chobotského z Wostředka na Chotěšanech připomíná Tytulár, tolítěž y Jana Chobotského z Wostředka a na Nespěšich.

Erkowští půsso se z
hrádky, a w Tytuláři poznamenáni gsau. Připomíná Tytulár Léta 1572. wydány Jana Erkowského z Zahradky na Erkowicích Léta 1589. w Tytuláři zmínka gest o Janowi Erkowském z Zahradky na Erkowicích, tolítěž o Wáclawowi Erkowském z Zahradky a w Melheřowě.

Živ byl za času práce mé Wáclaw Erkowský a na Erkowicích, žmet Erkowský, a Wáclaw starší Erkowský z Zahradky.

ky a w Melheřowě. Manželka jeho první byla Wraňská z Wraň, a Tomasse: nisto měl čtyry syny/ gmenowitě Lubora, Zdeňka, Jana a Tomasse: Deer a dwě/ Annu, Benegnu Mandelěnu: Anna dána w Staw Manžel. ský Michalowi Špyglowi do Gracu.

Druhá Manželka jeho byla Kateřina Erkowská z Wostroměče, o níž to žádného neměl potomka.

Czidlinský

Czidlinských z Lub pakého bylo znamenj Ry-
čestě žádné gsau o tom neměl správy. W Tytuláři wydáném Léta 1572. zmínka gest o Panu Janowi Czidlinským z Lub na Wylcech/ tolítěž y při Létu Páně 1589.

Cabicarowé z Libsteyna w Tytuláři pa-
mětů magi, kdežto se připomínagi/ jako při Létu 1589. Jan Šjebestý a Cabicar z Libsteyna na Chabercich.

Chotkové z Chočkowa
z Rodu starého possli/ připomíná Tytulár Jana Chotku z Chočkowa na Lazetách, Wáclawa Chotku z Chočkowa na Lazetách a to Léta 1556.

W Létu Páně 1572. Gitička Chotku z Chočkowa nacházim, a Jana Chotku z Chočkowa na Skřivání.

Léta Páně 1589. živ byl Adá Chotek z Chočkowa na Augesdey, Kryštoff Chotek z Chočkowa w Gesenicy, Wáclaw Cho-

tek z Chočkowa na Wšetatěch, Zykmond Chotek z Chočkowa w Městečku Taupstowě.

Gsan y gini Chotkové křežsi se půsso z Woynina: O Petrowi z Woynina zmínka gest w Tytuláři wydáném Léta 1556. a ten se psal seděním na Wraným, tolítěž o Pawlowi z Woynina genj byl Prokurátorem Krále Čieského.

Léta 1572. připomíná se Wáclaw Chotek z Woynina na Wětesy, a w Létu 1589. tolítěž Wáclaw Chotek z Woynina na Zelenicích.

Cetenští z Cetene z nichžto některé w Tytu-
láři nacházim, jako při Létu Páně 1534. Wita Cetenského z Cetene a na Ceteni, Gitička Cetenského z Cetene na Winařicích, při Létu 1556. Wáclawa Cetenského z Cetene na Dobřowodě při Létu 1572. a Wítuláše Cetenského z Cetene na Winařicích při Létu 1589.

Czasslawowé z Podoli pakého Erbu bjiwagi
neděsta mne o tom spráwa, Tytulárowé některé z nich připomínagi, gmenowitě/ Zynka Czasslawa z Podoli a na Dubu Léta 1534. tolítěž y Léta 1572. Téhož gmeno doloženo y w Tytuláři psaném Léta 1589.

Kamíčti z Čáhrowa z Rodu starodávného:
w Tytuláři některj doloženi se spátinagi, totiž Jan Kamický z Čáhrowa a w Kamicích při Létu 1534. Gitičk Kamický z Čáhrowa na Melnicích při Létu 1556. op't Gitičk Kamický z Čáhrowa w Kamicích, a Jan Kamický z Čáhrowa w Kamicích, při Létu 1572. naposledy Jan Kamický z Čáhrowa a na Wlčim, Wylim Kamický z Čáhrowa a na Melhobřích při Létu Páně 1589.

Erba a Rodu Ssawliu z Wlkowé Starodawném.

Listu gednom psaném Léta 1482. od Vřednítův menšsýho Saudu Zenskeho, nacházejm Ssawla z Wlkowé, genužto dotčení Auřednícý v mst Paní Offky z Petrovic oznamují takto:

Sloužnému Panosť Ssawlowi z Wlkowé Službu svou vzkazujem. Dávameť na vědomí, že Paní Offka z Petrovic žádala gest náš z Vřadu abychem tč Líst nassm cbešlali tak žeť dáwa píl Léta na před vědci chríc od tebe vyplatu Dédiny a plat v Charváticích, kterež od ni mš Lstami Zemským zaplány tak yakt o tom tč Lstý plněgi svedčý. Protož to věda ty, na ten čas peněze své vezmeš, a gi take od sebe učiníš což učiniti mš vedle Práva a Dst Zemských Datum Praga apud Tabulas terrae, sub Sigillo Andree de Tisnow Vice Notarij Tabularum tcr rae.

Widěl jsem List psaný Léta 1513. od V. Bur-
vana Trčky z Lippý a na Lipnici Podkomořho v Kralowstvý Cze-
stém, k Panu Janowi Ssawlowi a k giným takto:

Droženým Panům Panu Janowi Kestomlatšému z Wtesowic, Pa-
nu Janowi Ssawlowi z Wlkowé, Panu Wáclawowi Sokolowi z Mor,
Panu Mikulassowi z Wlkowé, Panu Janowi Sokolowi z Mor a v Lau-
nech Přácelům mým milým, službu svou vzkazuji. Drezni Páni a
Přátele milý, yakož mi píšete o Launských kterak gšau was na Rathau
cbešlali a k wám mluvili, abyste se s nimi pšpsali, y wězte žeť yá gim tč
pšpsý vedle řádesti wassý, aby toho v dobré mš a was v potogi zane-
chali tč. Datum Léta yakt na hoře.

List Krále Wladislawa Dherstého a Čestého
připemyna Jana Ssawli z Wlkowé vedle giných Wladyt tuncito sto-
ry:

Sloužným Janowi Kestomlatšému z Wtesowic, Janowi Ssaw-
lowi z Wlkowé, Wáclawowi Sokolowi z Mor, Mikulassowi Táb-
gori z Lukowec, Janowi Sokolowi z Mor, a Janowi Smetowšému
wěrným nassm milým.

Sloužný wěrný nassm milý posíláme wám tč weypis tč he, což Op-
patrným Púrgmistru a Kosselům Města Laun wěrným nassm milým
pšpsme, genuž porozumíte a nim se spraviti mocy budete. Protož w
se giž tak zachowegte v potogi, a my také hned nemeštagie petem šic-
mu wám konec o wasse wčy dčinsme, tak yakt gšme wám psali. Datum
Budae feria secunda post Dominicam Voce Iucunditatis, Anno 1513. Reg-
norum nostrorum Hungariae 24. Bohemiae 43.

Líst pak psaný od tebož Krále k Messcianům Launským dčestage y
wegš gmenowaných Wladyt, znj w smysl tento:

Oppatrní

Oppatrní wěrný nassm milý/ wznějeno gest nanás od Sloužných Ja-
na Kestomlatšeho z Wtesowic, Jana Ssawli z Wlkowé, Wáclawa
Sokola z Mor, Mikulasse Tábora z Lukawec, Jana Sokola z Mor, a
Jana Smetowšého, yacy wclicy wstowé od was a od Obce wassý gim
se dčgi/ žeť Městěm gegich nčyacy Stactowé gšau odniati, k tomu že
gše zapowědali, aby řadný s nimi a ogich Cielebi nic činici nemel/ Ře-
mestřicy aby gim z Peněz nedělali, potřeby aby se gim neprodávali, také
dčlnicy na gegich Wnících, Dédinách a Zahradách aby nic nedělali a
dčlati nesmeli/ a kterak gše k nim poslali zapowědšše gegich gruncy
y stacty, aby gich prázdni a naně negezšli ani chodili, což gšllye tak gest
žď se nám wč wclmi nespravedliwa proti P. Bohu y Lidem/ aby onita-
rowé aužkosti při swých Stactých kterež Manžetý gegich dři a spra-
wu gimci a nšli mli, a zwlášťe pro tu přijěnu/ poněwad; mš tu wč me-
zy wám a nimi podle s wám nassm zůšlani, k mštu a k koncý spra-
wědš liwěmu přiwěsti máme. A protož přikazžgem wám, abyste wy tak-
wých wčy na straně nechali a toho nebránili řadnému z Obywatelůw Mě-
sta nassého, aby potřeby k Domu a Stactům gegich prodané býti nemeli
neb šami znáte žeby ta wč byla nšlšstá, po řwad; gšau Poddaný na-
šy a k nám gšau se spustili w swých wčech a spravědnostech aby tim
šlšobem mli wstšani a šazení býti. A protož wědauce wšli a to roy-
šazani nassm dčeme y pšpsně wám přikazžgime, abyste se tak zachowali,
yakož wám pšpsme, nikoli giněce nedějce. Datum Budae, Anno 1514.
post Dominicam Iucunditatis.

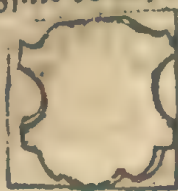
K tčmž na hoře gmenowaným Wladytam bři-
nili psaný pod pečeti swými/ Drožený Pán, Pan Jan z Kestomlat a na
Kostomlatě, P. P. Jan z Wexemile a na Chemutowě Drožený a Sta-
tčný Kytě Pan Burkhart Kapliš z Sulowic a gim mnozy.

W Létu Bane 1530. Pan Ssebestyan z Wext-
nile pšps Líst Droženému Panu Smetowšému z Wlkowé/ kterebož
Tytul gest tento:
Droženému Wladyce Panu Janowi Smetowšému z Wlkowé Pšj-
teli mšmu milému. Datum w Mědli po Swatém Janu, Léta yakt na
hoře.

Widěl jsem Kwitancy danau Panu Janowi
z Wlkowé od Droženého Pána/ Pana Jana z Austi a na Austi Dedičného
Krageče Kralowstvý Čestého, Gišta Wrše z Sadlna a na Skalce, kře-
raž psána gest takto:

Šrámno čingš tuncito Lístem, že gšme přigali od Droženého Wladytý
Pana Jana Ssawla z Wlkowé z Lidi gcho píl Auroku, tak yakt gest on
šam wšal/ tak yakt nám gest gšlau spráwu dal. Přigali gšme od něho
wšy Summy dvě Kope grossůw Čestých a sedmáctě
grossůw Čestých a dva Peněze. Dán w Mědli po Swa-
tém Prokopu Léta 1527.

Wegš dotčení Gišty Wrs z Sadlna a na Skalce, wšwal
za znanený Kytiské tčich Podkow tčowým spšjškem roz-
ložených yakt wšwaci Páni Zelinsci.

O Banu Mikulassowi a Banu Zygkmundo-
wi Sfarlowi z Wlkowé, čím se zmínka w Kwytaný gedné, kteráž psá
na gest Léta 1542. tímto slovy:

Mý Sfebestyan z Weyemile a na Chomutowé, Jakub Zruspa z Břez
na a na Bitojewsy, Wacław Pijbram z Jaworé Messénin w Zlatý,
Bernsey Krage Ziateckého/ známo činíme tímto Listem, že podle sněmo
vého svolení přigali jsme na tu pomoc od Drozených Wladyt Pana
Mikulasse a Pana Zygkmunda Bratry Sfarlůw z Wlkowé, což na ně
podle gich přiznání té Berné druhého Roku dáti př. Mo dvě Kope par
nácte grossůw Cestých, přitom z Li daných gednu Kopu, gednácte
grossůw wse Cestých/ a z toho nadějně Pany Bratry Kwitugeme,
Datum Léta yáť na hoře.

O Panu Martinowi Sfarlowi památka na Hradě
Pražském w Kostele starém proti Kaple S. Wacława
wyspravuge že gest ankladně zemerdown, a tu pcd o
wán gest, yakož y tu též na Oleši Erb se nebo spatinge.

W Tytuláři starém nacházým Sfarla Martina z Wl
kowé, Mikulasse Sfarla z Wlkowé, a Petra Sfarla z

Wlkowé.
při Létu Páně 1572. poznamenán gest Pan Zygkmund Sfarw z Wl
kowé.

Radkowcowé z Mjrowic Rod

Starodáwný/ w Tytuláři se připomíná, yako při
Létu Páně 1534. Zyne Radkowec z Mjrowic, při
Létu 1572. Woldřich starší Radkowec z Mjrowic
na Chřestowicích, Woldřich mladší Radkowec z
Mjrowic na Drahoněch, při Létu 1589. Jan Rad
kowec z Mjrowic na Bratroněch, Mikuláš Radkowec z Mjrowic na
Drahoněch.

Boreňowé ze Lhoty Rod starodáwný s mno-
hými ginyými wzáctnými Rody spříznění gsau, tak yáť o tom na mistech
rozličných poznamenáno.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře iwi byli z Rodu toho Jaroslav
Boreň ze Lhoty a w Hostowicích, Jan Boreň ze Lhoty na Mikowicích,
terýž měl Manželku z Rodu Panůw z Raupowa Decu Pana Jana z
Raupowa, yáť o tom w Stawu Panstém doloženo.

Wintjrowé Rod starodáwný pýšý se z Wlkowic
o nich na rozličných mistech zmínku nalezně.

W Létu Páně 1589. žiwí byli wedle Tytuláře Gindřich Wintj z Wl
kowic na Koleně, Jan Wintj z Wlkowic na Koleně, Mareš Wint
j z Wlkowic a w Aploze.

Wencelkowé Rod starodáwný a s mnohými gi
nyými spřízněný připomíná se w Tytuláři nowém/ yako: Gindřich W
celk

celik z Wchowišt a na Wcelmcy, a w Starých Tytuláři mnozýjetate
z Rodu toho wyčítáti.

Čejkowských z Čejkova

yakého Erbu vjwagi nemohl gsem zřede
ti: Tytulář okolo Léta Páně 1534. při
pomíná Wacława Čejkowského z Čej
kova, Wylima Čejkowského z Čejkova
Léta 1556. Bartholoměje Čejkowského
z Čejkova na Buzowicích a Léta Pá
ně 1589. připomíná Frydřicha Čejkow
ského z Čejkova na Medkowicích, a
Wylima Čejkowského z Čejkova na Bu
dicowicích, w kterémžto slově prwněgšý

ličili tento Tytulář pochýbil, to při rozsudku Ctenáři zanechávám.

O Dobranowských z Dobranowatolikéž w

Tytuláři zmínku nacházým, předně Léta 1556. o Wacławowi z Do
branowa na Wartmberce, a o Wacławowi z Dobranowa w Písečné, pře
výto doložen y w Létu 1572.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře iwi byl Albrecht Dobranowský z Do
branowa, a Wacław Dobranowský tolikéž z Dobranowa.

Dudlebských z Dudleb

Rod starodáwný, o kterémž na rozličných
mistech nezý ginyými Rody doloženo. Před
tý některé Tytulář předšira totiž Wacław
wa Dudlebského na Libchawě, Dwišse
Dudlebského na Žitkowě, Františka Dud
lebského z Dudleb, Petra Dudlebského z Dud
leb Léta 1534. dale, Cienka Dudlebského z
Dudleb, Frydřicha Dudlebského na Dýko
wě, Petra Dudlebského z Dudleb Léta 1556.
potomně Dwišse Dudlebského z Dudleb na

Lhotě, Frydřicha Dudlebského na Dýkowě Léta 1572. a naposledy Fry
dřicha staršího z Dudleb na Dýkowě, mladšího na Lhotě, Petra z Dud
leb na Lhotě, a Woldřicha Dudlebského z Dudleb Léta totižto 1589.

Genisskowé z Radwanowa w Tytuláři se

připomíná/ yako w Létu Páně 1556. Adam Genisset z Radwanowa,
Jan Genisset starší z Radwanowa, opět w Létu 1572. Adam Genisset
z Radwanowa na Radwanowě, Martin Genisset z Radwanowa w Da
nowicích, a w Létu 1589. Adam Genisset z Radwanowa na Radwa
nowě, Jan Genisset z Radwanowa w Damenicích, Martin Genisset z
Radwanowa w Damenicích, ti w šicni zdališ gednostegného Erbu vj
wagi neb rozdílného nemohl gsem wěpeti: znat se gest Rod tento staro
dávý a w Křakowštině comto welmi rozrozený.

Gistrpštych z Blatna na
Gistrpich Rod starodávný, kterýžto před
ty w Tytulářiach poznamenáné tunc po
řadkem nacházím. Nejprve pana Zik
munda Gistrpštyho z Blatna na Gistrpich,
habharda Gistrpštyho z Blatna na Gistr
pich, a w Létu 1572. tolikéž habharda
Gistrpštyho z Blatna, w Létu 1589. pak
připomíná se Albrecht Gistrpšty z Blatna
na Gistrpich, a Pan Wacław Gistrpšty z
Blatna w Střebauticích.

Perglerowé z Perglezu připomíná se w Ty
tulářiach, jako Pan Wacław Pergler z Perglezu okolo Léta Páně 1534.
Léta 1572. Pan Sěbestyán Pergler z Perglezu na Pácowě, Wolff Per
gler z Perglezu a na Tědražicích, Léta pak 1589. tolikéž Pan Sěbesty
án Pergler z Perglezu na Pácowě, a Wolff Gotthart Pergler z Perglezu
na Tědražicích.

Hyršpergarowé z Hynygšhaunu z Kragin
Těmectých pěstl, a w Kraglowstvý Těstěni před množstvím Lét se oší
dili.

Léta 1534. Tytulár předstírá Barcholoměge Hyršpergara z Hynyg
šhaunu a na Wartemberce: Potom Léta 1572. tolikéž Tytulár připo
míná Baltazara Hyršpergara z Hynygšhaunu na Wartemberce, a Gini
dricha Hyršpergara z Hynygšhaunu na Wartemberce, o kterémžto památ
ka gest w Létu 1582.

Gloskowé z Ziampachu
z Rodu starodávného W. ad. ty, vjwagi
za znamení Rytířské Trauby Lorců, o kte
rémžto Rodu na místech rozličných mezi
ginyimi Rody starožitnými zmínku nalez
neš. W Tytuláři starém nachází se při
Létu Páně 1534. Gindrich Glosset z Ziam
pachu na Březně, a Gindř Glosset z Ziam
pachu, tolikéž Matěj Glosset z Ziampa
chu, Mikuláš Glosset starší z Ziampachu,
Mikuláš mladší Glosset z Ziampachu.

Léta Páně 1572. Adama Glosseta z Ziampachu, a Gindř Glosseta z
Ziampachu Tytulár w paměti vrozuge.

Léta Páně 1589. vedle zmíněný Tytuláré šw byl Albrecht Glosset z Zia
pachu a w Starém Welitz, Gindř Glosset z Ziampachu a w Libáni,
Karel Glosset z Ziampachu, a Jan Glosset z Ziampachu a w Libáni.
Glossety Gini Glossetowé kterých se píšý od ginnů a o těch tolikéž nje dolo
ženo geš.

Hruszkowé z Března w Tytulářiach zapsáni
se spá

se spáti / gmenou se, Jakub Hruszka z
Března na Bitocevsy, Mikuláš Hruszka
z Března na Bitocevsy, Petr Hruszka z
Března w Launeh, Wacław Hruszka z
Března při Létu 1534. potomně Jakub
Hruszka z Března na Bitocevsy, Petr Hrus
ka z Března při Létu 1556 a při Létu 1572.
Adam Hruszka z Března, Jan Hruszka z
Března w Launeh, Sěbestyán Hruszka z
Března na Bitocevsy, Wylm Hruszka z
Března,

Léta Páně 1589. šw byli Adam Hrus
ka z Března na Cicolibi, Bernard Hruszka z Března na Bitocevsy, Zynet
Hruszka z Března Karel Hruszka z Března na Tatiněm, a ti vjwagi
za Erb Hruszku tím spůsobem jakž wegš doloženo, a na Helměmági dwě
Pera Pšerosowa.

Gini Hruszkowé píšý se z Trkova; kterých nje dotčeni budau.

Hamzowé pakž w Tytula
řích nacházím píšý se z habedowic, z nichž
to některé poznamenane Tytulářiach před
kladagi, jako w Létu 1534. poznamenán
gest Petr Hamza z habedowic, Wacław
Hamza z habedowic, Božet Hamza z ha
bedowic w Swěti, a w Létu 1572. Jan há
za z habedowic.

Potomně w Tytuláři Léta 1589. wyo
daném doložená gsau gmena tato / W. šli
bora Hamzy z habedowic na Swěti, Bož
et Hamzy z habedowic na Slacně. Gini Hamzo
wé Gineho Tytule vjwagi o kterýchž nje doloženo.

Harantowé z Polžic z Bme
ne starobylého pěstl: připomíná Tytulár
Lepolka Haranta z Polžic, Gindřicha Ha
ranta z Polžic w Dechtině, při Létu 1534.
tolikéž Gindř Haranta z Polžic na Aleno
wém při Létu 1556. o němž zmínka gest w
Létu 1572. kdež se gmenuge, Gindř Harant
z Polžic na Alonowině, a při něm Bohu
slaw z Polžic na Tisowém.

W Tytuláři pak psaném Léta 1589. na
cházím Adama Haranta z Polžic na Aleno
wém, Jana Haranta z Polžic a w Wrdhawě, Křestěfa Haranta z Pol
žic a w Taiskowl nad Mly, a Gindř Haranta z Polžic w Klatowech.

Hartysšowského Rodu Předky některé w Ty
tulářiach poznamenane ze gmena nacházím, totiž Gindř Hartysa w Žitá
sy w Létu 1556. a w Létu 1572. opět Gindř Hartysa z Hartysa na Žaluzi.

Léta

Léta Páně 1589. žil byl Adolff Hartys z Hartys w Zidkazy a w Janowě.

Horowé & Očedlowic tak řečeni w Tytulářích tolikéž doloženi gšan: gmenowitě, Frydrych Hora z Očedlowic, Já Hora z Očedlowic w Nowém Sýdle, opět Já z Očedlowic w Libkowiech, Wácslaw Hora z Očedlowic při Létu 1534. potomně Frydrych Hora z Očedlowic na Nowém Sýdle, Gijst Hora z Očedlowic w Libkowiech, Jan Hora z Očedlowic na Libkowiech při Létu 1556.

Léta Páně 1572. připomíná se Gijst starší Hora z Očedlowic na Nowém Sýdle, Gijst mladší Hora z Očedlowic na Libkowiech, Jan Hora mladší na Dubkowiech, Jan Hora starší na Libkowiech, Wácslaw Hora z Očedlowic na Nowém Sýdle.

Léta Páně 1589. žil byl Gijst Hora z Očedlowic w Hřivčicích, Jan mladší Hora z Očedlowic na Nowém Sýdle.

Gradeckých & Buknowa Rod starodávný / o

kterémžto w Tytulářích se zmínka děje, kdež gmená předkům těch polože ná gšan, totiž / Gindřicha Gradeckého z Buknowa w Korčimě w Létu 1556. opět Gindřicha Gradeckého z Buknowa a na Bezně, Jana Gradeckého z Buknowa a w Rowáně, Wácslawa Gradeckého z Buknowa na Weleni, w Létu 1572. a potomně Gindřicha Gradeckého z Buknowa a Jana Gradeckého z Buknowa w Rowáně.

Klusákové & Kostelee & Rod

du starodávného pessler: připomíná Tytulář Roku 1534. psaný: Albrecht Klusák na Horkách, a Léta 1556. Klusák řečeného Frycal z Kostelee na Lístowicích, a při něm Woldřicha Klusák z Kostelee, a Wogtecha Klusák tolikéž z Kostelee.

Léta Páně 1572. spatřuji se w Tytulářích Albrecht Klusák z Kostelee na Korčicích, Gijst Klusák z Kostelee na Čížetěch, Jan Klusák z Kostelee na Radoweszcích, a Ondřej Klusák z Kostelee na malých Horkách.

Tolikéž při Létu Páně 1589. nachází se Albrecht Klusák z Kostelee na Korčicích, Albrecht mladší Klusák z Kostelee w Žizelicích.

Karlík & Nežetice Tytulářové připomínají /

yako při Létu Páně 1534. Gijsta Karlíka z Nežetic w Drahlowě, Petra Karlíka z Nežetic, Arnošta Karlíka z Nežetic, Wácslawa Karlíka z Nežetic na Slatinách, Jiříka Karlíka z Nežetic, Adama Karlíka z Nežetic, a při Létu

Létu 1556. Karla Karlíka z Nežetic na Holowauských, Mikuláše Karlíka z Nežetic tolikéž na Holowauských.

Léta Páně 1572. vydán Tytulář w paměti wrozuže Adama Karlíka z Nežetic na Lukawci, Mikuláše Karlíka z Nežetic na Lukawci, Wácslawa Karlíka z Nežetic tolikéž na Lukawci, a Zygmunnda Karlíka z Nežetic na Libeni, o kterémžto zmínka se děje při Létu 1589. při němž doložen gšl Wácslaw Karlík z Nežetic na Holowauských a Bilsku.

Kocowé wedle Tytulářůw

píšs se z Dobříše, w nichžto se ze gmená při pomínání, yako Kryštof Koc z Dobříše na Dobříši, Přibík Koc z Dobříše w Létu Páně 1534. dále, Adam starší Koc z Dobříše na Wobrazenicích, mladší na Mileticích, Bernard Koc z Dobříše, Bezlada Koc z Dobříše na Berowci, Jan Koc z Dobříše na Bystřici, a při Létu Páně 1589. Adam Koc z Dobříše na Vlissowci, Dětib Koc na Vlissowci, Jan Koc z Dobříše na Bystřici, Jan Wácslaw Koc z Dobříše na Bystřici, Wácslaw Koc z Dobříše na Dobříši.

šena Bystřici, Jan Wácslaw Koc z Dobříše na Bystřici, Wácslaw Koc z Dobříše na Dobříši.

Ryge & Rygowa starý Ty

tulář předšlá, yako nespíše Alexýho Ryge z Rygowa, kterýž býval Aučedngkem na Rybnově.

W Létu Páně 1572. Adama Ryge z Rygowa na Bartelsstorfě, Jana Ryge z Rygowa na Albrechticích, Kryštofa Ryge z Rygowa a z Bartelsstorfě. Syna węgšgmenowáného Adama na Albrechticích připomíná Tytulář.

Léta Páně 1589. žil byl, Adam starší Ryg z Rygowa na Albrechticích a Bartelsstorfě, Adam mladší z Rygowa, Jan Ryg z Rygowa na Albrechticích, Wácslaw Ryg z Rygowa na Albrechticích, Kryštof Ryg z Rygowa tolikéž na Albrechticích.

Kelblowé wedle Tytulářůw

píšs se od starodáwna z Gezyntu, kdežto o některých zmínka se nachází w Létu 1534. o Bernardovi Kelblowě z Gezyntu a w Bukowém, o Ottovi Kelblowě z Gezyntu na Hrbowicích, o Petrowi Kelblowě z Gezyntu na Chlumci, o Wácslawovi Kelblowě z Gezyntu na Stružnici, o Zygmunndovi Kelblowě z Gezyntu.

W Létu Páně 1556. w paměti se wrozuže Albrecht Kelbl z Gezyntu a w Stružnici.

W Létu

W Létu 1539. památku w Tytuláři pozůstavenau magi Adam Kelbl z Geyzynku a na Předlicy, Jan Kelbl z Geyzynku, Wáclaw Kelbl z Geyzynku na Přestanově, a Petr Kelbl z Geyzynku na Chlumci.

Kunasowé z Machowic

w Tytuláři tolikéž se připomínági wedle Let srochupsaných. Tiesprve w Tytuláři Léta 1534. wydaném doložení gšau Bohuslaw Kunas z Machowic, Gijst Kunas z Machowic, Wáclaw Kunas z Machowic a na Suché.

W Tytuláři psaném Léta 1556. gmenugi se z Rodu toho Gijst Kunas na Holkové, Jan Kunas na Citolubi, Wáclaw Kunas z Machowic.

W Tytuláři wydaných Léta 1572. tolikéž Léta 1589. položeni gšau ze gmená cito, Adam Kunas z Machowic na Machowic, Gijst Kunas z Machowic na Machowic, w prawnim, w druhém pak, tolikéž Adam Kunas z Machowic w Machowic, Beneš starší Kunas z Machowic na Zdiaru, Bohuslaw Kunas z Machowic na Holkové, Kunas mladší z Machowic na Křenowic, Kunas Gindrich z Machowic na Witelkowic, Jan Kunas starší z Machowic na Machowic, Jan Kunas mladší z Machowic na Křenowic.

Kffelirowé z Sarowa Rod

du starodáwního Wladky w Tytuláři se předstírági: gmenowité Jan Kffeli z Sarowa w Panossym Augезде, item Jan Kffeli z Sarowa w starém Sedley, při Létu 1556.

Léta Páně 1572. připomíná se Gijst Kffeli z Sarowa a na Lipi, Jan Kffeli z Sarowa na Starém Sedlísti, Zykmond Kffeli z Sarowa w Lipi.

Léta Páně 1589. nacházim w Tytuláři

Gijst Kffeli z Sarowa na Pautndwě, Jana Kffeli z Sarowa na Starém Sedlísti, a Jana Wylima z Sarowa na Starém Sedlísti, tolikéž Zykmonda Kffeli z Sarowa w Lipi.

Kapřítůw z Lesonic Rod starodáwní/ o kterémžto w Tytuláři zmínka gest w Létu Páně 1534. doložen w Tytuláři Kapřít Alš z Lesonic, a Zykmond Kapřít z Lesonic na Konechlu mu. W Létu Páně 1572. Kapřít Jana z Lesonic připomíná Tytuláři.

W Létu Páně 1589. zmínka gest o Alšowí Kapřítowí z Lesonic.

Kaučowé z Kauče magi za Erb Křídlo a w Tytuláři poznamenáni gšau, gmenowité Jan Kauč z Kauče, Kasspar Kauč z Kauče.

z Kauče na Trnících, při Létu Páně 1534. Gindrich Kauč z Kauče na Trnících, při Létu 1556. opět Gindrich Kauč z Kauče na Podivíní a Dubci, Jan Kauč z Kauče w Ketonicích, Matěj Kauč z Kauče na Trnících při Létu 1572. a Gindrich Kauč z Kauče, Joáchym Kauč z Kauče při Létu 1589.

Kuli z Weric Gijstka připomíná Tytulár staří okolo Léta 1534. na Píselech, o kterémž zmínka y w Létu 1556.

W Létu Páně 1589. nacházim Gindricha Kuli z Chodce a na Chodci, kterýto zdalší toho Erb užíwal, a zdalší od týchž Předků possel ne měl gšau o tom žádné správy.

Kluckňho z Lubodřic na Slupně w paměť bwo. zuge Tytulár okolo Léta Páně 1572.

Léta Páně 1589. připomíná se Ondřej Klucký z Lubodřic na Mlýně Slupenským, Wáclaw Klucký z Lubodřic na Slupně, a Petr Klucký z Lubodřic.

Kocaurowskňho Gijstka z Radwanowa w Gijstic Tytulár předstírá tolikéž y Wáclawa Kocaurowskňho w Gijstic, a to okolo Léta Páně 1572.

Léta 1589. doložen gest w Tytuláři Wáclaw Kocaurowský z Radwanowa a w Gijstic.

Sswarowé z Gutj a z Sswarowa

w Tytuláři ze gmená položení gšau, totiž Karel z Gutj a w Rydlíně w Létu 1556. Gindrich z Sswarowa w Popowicích w Létu 1534. Jan Karel z Sswarowa w Lubosy, Wáclaw Karel z Sswarowa a na Suchomastech.

Léta Páně 1582. wydaný Tytulár zmínka čim o Karlovi starším z Sswarowa na Suchomastech a Wosetu, tolikéž o Wáclawovi Karlovi mladším z Sswarowa a w Přibrami.

Kralowé z Dobřewody Rodu starodáwního

Wladky, kterého Tytulátowé ze gmená připomínági yako Zynka Krale z Dobřewody a na Dobřewodě při Létu 1534. Mikuláš Krale z Dobřewody na hořegši Dobřewodě, a Wáclawa Krale z Dobřewody při Létu Páně 1572.

Menickňch z Čerwené Wsy Rod starodáwní: Tytulár připomíná Wáclawa Menickňho z Čerwené Wsy a na Meníku okolo Léta 1556. o kterémžto památka gest y při Létu 1572. Léta Páně 1589. živi byli z Rodu toho Martin Menický z Čerwené Wsy, Wáclaw Menický z Čerwené Wsy na Meníku.

O Erbu a Rodu Runssůw z Lukowec starodawném a jiných kterýchž Ged- norozce za Erb vjswagi.

O tento starodawný gr Králům y Krj-
žatům Čestným zaslaužený a s mnohými jinými Rody staro-
žitými spřízněný.

**List Wladislawa Krále Dherstého a Čestlé-
ho w pamět wrozuje dva Bratry z Rodu toho / gmenowité Pro-
topa, Valentina Runse z Lukowec, a při nich Pana Mikulasse
Tábora z Lukowec a služby gich své welebnosti prokazované připem-
ná. Datum Listu toho Léta Páně 1508. den Přenesení S. Wacslawa,
ad Relationem Magnifici Domini D. Alberti de Kolowrat & in Lib-
liceyn, supremi Cancellarij Regni Bohemiae.**

W Luthomerickém Kostele kdež nyní gest Sara dorčenj páni Run-
sowé Pohřeb mivali, což y Kamenowé hrobny vřazugi, kterýchž se tam o
Erben gich roztipij ať posawád spatřuji, yatož na gednom z nich
sečte c

sečte o Panu Walentinowi Runssowi, že gest ušul w Pánu Bohu w
Pondělí po S. Duchu w Létu Páně 1532. Tu gest y jiných několik Ras-
menůw / na nichž nápodobnj Erbowé wytesáni gsau.

W Starém Tytuláti nacházým poznámenané Mikulasse Runse z Lu-
kowec a na Cytolibi, a Protopa Runse z Lukowec.

Při Létu Páně 1572. připomínagi se w Tytuláti, Adam Runes z Lu-
kowec a na Borky, Albrecht Runes z Lukowec a w Dolanech, Gijst Ru-
nes z Lukowec a na Brodce, Wacslaw Runes z Lukowec a na Podbrade-
cy.

Táborowé z Lukowec gednostegného Erbu s
Runssami wegšdorčenými vjswagi / gijmjeo swědčocy paměti yate se koli
wyhledati mohli tuto doložené budau.

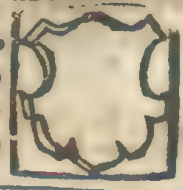
W Létu Páně 1499. když nějaký Sniátek Swadebnj držán byl w
Launeh, sgelo se do tohož Města množstwí Panůw a Žemanůw, mezy nj-
mij počten gest y Mikuláš Tábor z Lukowec w pořádku tomto. Droze-
ný a Statečný Kytj Pan Mikuláš z Čierněyc, a Drozeni Władysky, Jā
Kostomlatský z Wěsowic, Wacslaw Sokol z Mor, Mikuláš Ssawl z
Wlkowé, Mikuláš Tábor z Lukowec, Jan Ssawl z Wlkowé, Wacslaw
Smeteký z Čierněic, Protop Runes z Lukowec, Jan Rohowec z Čierně-
ic, Ssawl z Wlkowé, Ambrož Lhoda wr z Lokte, Bohuslaw z Čierněic,
Bartholoměj z Wlkowé, Wacslaw Stradal z Čierněic, Symeon Hubka z
Čierněic, a k tomu swému sjezdu pozwali Pana Jana Sstiasného, Pa-
na Purkharta Nowohradskýho z Kolowrat a Pány z Wazemile, kterýchž
přigeli na to Weseli we Tridecyti Ronich a s Trubačy spolu y s Panem
Pecyngarem a Panem Purkhartem.

Při Létu Páně 1508. paměti tolikéž zmjnků činj o nějaké Swadbě kte-
ráž se dala w témž Měste Launeh / když totijto Drozený Władyska Pan
Jan Ssawl z Wlkowé bral sobě k Stawu Manželstému Drozenau Pa-
ni Kateřinu Bassenstau z Lukowec ten Pondělí před Swatau Pannau
Markétau.

Těch Manželůw se památka nachází w Kostele Laun-
ském, totij Pana Jana Ssawli z Wlkowé Erb a druhý
Erb Panij Kateřiny wegšgmenované z Lukowec dwa to-
tjto Gednorozce, bílý a čerwený, a dvě Křídla na hel-
m rozšřtěná, gedno bílé a druhé čerwené.

Těhož Léta, to gest 1508. Drozený Władyska Mikuláš
Tábor z Lukowec byl wyslán z Laun od Kytjškwa, Władyska a Obywa-
celůw těhož času Města Laun, za Králem Wladislawem do Budjnu z
strany některých pilných a obzwaštených wěcy, kteréz wyjdě a při Krá-
li milost y dar dostawše Demu se nawrátil. Měl Man-
želku Panij Anežku z Rodu těch gestto slugi Ssokolowé a v
jswagi za znamenj Kytjšké zlatých Widel Senných w čer-
weném Poli / od njs pozůstali dwa Synowé Gindřich a Gir-
sa.

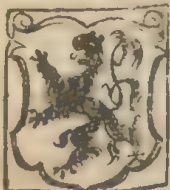
Léta Páně 1512. Girs Tábor z Lukowec pogal sobě
k Stawu Manželstému Pannu Markétu Drozeného Wlá-
dysky Pana Mikulasse Ssawli z Wlkowé Decru, s njs to splo-
dil dwa Syny, Ssawla a Jaroslawa Ssawl gsau Mlá-
dencem smyslem se pominal, což se mu shodil z čestí w Rně

hách Czarodegnych neb Cjerných.

Pan Jaroslav Bratr Sřawlůw a Manželka swan Reg-
nau, splodil dva Syny Sřebestřana a Jana, Sře-
břan wzał sobě za Manželku Pannu Annu Deernu Droženě
ho Władky Gijka Selnického z Cichowa a na Bissni,
Jan na ten čas gestě byl neženatý.

Wegšdorčenému Jaroslawowi Táborowi z Lukowec w Létu Páně
1558. Pan Joáchym Zborck psal List, gehožto Tytul zni w tyto slova:

Droženému Panu Jaroslawowi Táborowi z Lukowec, Sřwagru
mému milému.

K témuž učinila psaný Paný Johanka Kaplajka w Létu Páně 1572.
kteréhožto Tytul gest takový:

Droženému Panu Jaroslawowi Táborowi z Lukowec, Panu Vgcy
mému milému.

Nápodobný témuž Tytul dáwa Pan Wylim z Wřesowec, nebho toli-
kěz Vgcem gmenuge w Listu genž gest psan Léta Páně 1548.

W Létu Páně 1529. k Paný Kateřině z Lukowec psal List Pan Sře-
břan z Weytmile a na Chomutowě, dávage gi Tytul tento:

Droženě Władyce Paný Kateřině Táborové z Lukowec Přijetěly
ni mé milé.

Těž Paný Kateřině z Lukowec dána Kwitancey od Bernjktůw Krage
Ziateckého/ kteréhožto tato gest Kopie.

My Zygmund Beřkowský z Sřebřetowa, a Wáclaw Sokol z Mor-
Bernjcy w Kragi Ziateckém, oznamugem tímto Listem etě. yakož gest po-
moc swolená Králi Gehomilosti proti Turků a tak mezy námi zřijeno,
aby gedenžaidý Starek swůg šřacowal, a z něho podle vložení Bernj dal,
a wšak rozdielně/ neyprwe při tomto čase polowicy, a potom opět druhou
polowicy přes Rok / y tak gest Drožená Władyka Paný Kateřina z Luko-
wec pozůstala Wdowa po Nebosřitkowi Panu Janowi Sřawlowi z Wl-
kowec s Syročky swými Starek swůg šřacowala/ totiz za půl dewáta Sta-
Ropa 25. kop grossůw Ciestých, a z toho gest dala podle vložení té polo-
wice Králi Gehomilosti čtyřy kopy paděšate grossůw a sedni wšle Ciestých.
A protož my swrchupsaný Zygmund a Wáclaw, gmenowanau Paný
Kateřinu z té polowice pomocy Kwitugenie a prázdna činjme: čemuž
na Swědomj swě wlastnj Sěkrěty gšme přitřikli. Dátu w Ziatěy w Scie-
du před Swatým Janem Řetilem Léta Páně 1529.

Že pak gmenowaní Táborové gšau Střegcowě Panůw Kunšůw z
Lukowec, to se porozumjwá z Listu Kunše z Lukowec psaného k Jano-
wi Táborowi z Lukowec, w Soboru po Swatě Lucygi Léta 1595. ke-
rehožto Tytul takto zni.

Droženému Panu Janowi Táborowi z Lukowec a na Telcyh Pa-
nu Střegcymně zwlašťe milému.

K témuž psal List Drožený Pan Wylim Jagie z Ĺazimburka a na Wře-
nym Třeywřjssij a dedičnj Trukřas a Ruchmistr Králowřtwij Ciestěho
takto:

Droženému a Statečnému Rytjři Panu Janowi Táborowi z Lukowec
na ten čas w Wřěě Ĺaunech/ Služebnjku mému wěrnému a milé-
muš wlastnjmu dodánj Cito, cito citissime.

✱ Erb Pana Gijka Cjulika z Rucřasumabij
ti Zwjře Leopart.

GO Erbu

✱ Erb Panůw z Barinowica w Czewrowe
kterjž vřjwagi za znamenj Rytjřské půl Wědwěda sřpředs-
njmi Trohami, tolikěz y na Ĺelmě mezy Rohami Slonowými.

Logowě z Třetky starožitnj Władky w Kra-
gijnách Třemeckých w tomto Králowřtwij se osadili, z nichžto některj w
Tytulářich se nacházegj / yako w Létu Páně 1534. Antonin Log z Třet-
ky w Gehnědjně, a při Létu Páně 1589. tolikěz Antonin Log z Třetky w
Gehnědjně, a Jan Log z Třetky w Gehnědjně.

z Lotic a na Markwarti-
cyh Frydrycha připomjná Tytulář w L-
tu Páně 1534. při kterémžto čase zmjnk a
gest 90 Ĺanussowi z Lotic.

Léta Páně 1572. připomjná se Mel-
char z Lotic na Sorgswaldi, Rysřoff z
Lotic w Markwarticých.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi
byli Adam z Lotic w Markwarticých,
Rysřoff z Lotic na Segezwaldu, Melchar
z Lotic na Segezwaldu, a Joáchym z Lo-
tic w Markwarticých, tolikěz Gijř z Lotic a Gindřich z Lotic na Fryden-
šperku.

Lungwiciůw z Lungwic Rod starodáwnnj / kte-
rehožto Předky w Tytulářich ze gmená doložené nacházjy/ totiz Albrech-
ta na Chuderowě, Bernarda Lungwice z Lungwic při Létu 1556. Fryd-
rycha Lungwice z Lungwic, Gertřicha Lungwice na Wřebořicých, Jana
Lungwice z Lungwic, a Wáclawa Lungwice z Lungwic při témiž čase.
Léta Páně 1589. wydaný Tytulář w paměť wřozuge Frydrycha Lū-
gwice z Lungwic a w Ĺořanech.

Lipnických z Břibenic Rod starodáwnnj oko-
lo Léta 1572. w Tytulári doložen gest Frydrych Lipnický z Břibenic o-
kterémž se zmjnk a dege y w Létu Páně 1589.

Lipensřkých z Lipan Rod tolikěz starodáwnnj /
w Létu 1534. spřetjgi Albrechta Lipansřkého z Lipan a na Wřeseli.
Léta Páně 1556. Tytulář předsřřá tehož Albrechta z Lipan a při něm
Gertřicha z Lipan na Wřeseli.
Léta Páně 1589. Gertřicha Lipansřkého z Lipan na Wřeseli, a Petra Li-
pansřkého z Lipan Tytulář nowý připomjná.

Letinsřti z Snopausřowa w Tytulářich se spa-
řetjgi, gmenowite Petr Letinsřtý z Snopausřowa při Létu 1534. Jan Le-

dd iq

cinřtj

cinšky z Snopausšowa při Létu 1556. Bartoloměj Letinšky, Jan Letinšky na Tězdrašicích, při Létu 1572. a při Létu 1589. opět Bartoloměj Letinšky z Snopausšowa na Dražicích.

Lewawé wedle Tytulárůw

půššy se z Brožánek, w nichžto ze gmién a podle let doložení gšau, totiž Adam Lewa z Brožánek, Jā Lewa z Brožánek hejtmán na Mělnice, Jan z Brožánek mladší w Létu 1556. Gindrich Lewa z Brožánek, Gist Lewa z Brožánek, Wáclaw Lewa z Brožánek, Zygmund Lewa z Brožánek na Kolci při Létu Páně 1572.

W Létu pak Páně 1589. připomíná se Jan Lewa z Brožánek.

O Rodu Libenických z Wrchowištic gineho

gšau wzhledati nemohl / krom některých gmién předkůw gegiů, kteráž doložena gšau w Tytulářích takto: Benedykt Libenický z Wrchowištic na Libenických Léta Páně 1556. Jan Libenický z Wrchowištic na Libenických a Janikowě, Wylim Libenický z Wrchowištic a na Libenických w Létu 1589.

Libnaurů z Libnauru předstírání Tytulářů

wé, jako w Létu Páně 1556. Kryštof Libnaur z Libnauru w Byni a w Létu 1572. tolikéž Kryštof Libnaur z Libnauru, Mikuláš Libnaur z Libnour a w Přibolacích, Maximilián Libnaur w Přibolacích.

Léta Páně 1589. wwozugi se w pamět, Mikuláš Libnaur z Libnour na Přibolacích, Wylim Libnaur z Libnour w Stráni, Gist Libnaur z Libnour.

Lisswicové z Lisswic z Rodu starodávného

poslů připomíná Tytulář Gerarda Lisswice w Horném Dorfflině w Létu 1556. w Létu pak 1572. Gerarda Lisswice staršího w dlahém Dorfflině, a Gistka Lisswice z Lisswice tolikéž w dlahém Dorfflině o kterýchžto zmínka gšau při Létu Páně 1589.

Lipowští z Lipowice

Rod starodávný: Jana Lipowštího z Lipowice připomíná Tytulář Léta 1556. a přitémž časě Jana staršího Lipowštího z Lipowice na Gitičném a Jana mladšího Lipowštího z Lipowice na Družetích, o kterémžto pamět gšau při Létu 1589. a přitémž o Wáclawovi Lipowštího z Lipowice.

O Litických

O Litických z Ssonowa Tytulářové wprauugi, totiž o Karlovi Litickém z Ssonowa a na Litických w Létu 1556. o Janovi Litickém z Ssonowa na Litických w Létu 1572. naposledy o témž Janovi Litickém z Ssonowa na Litických w Létu 1589.

Ledwického z Chánowa a Gindricha w Tytulári Léta 1534. wdaném poznámenaného nacházým, a w Létu 1556. Wogricha z Chánowa a Wáclawa z Chánowa w Hradisti. W Těm Tytulári nic o nich doloženo není.

Rod Lukaweckých staro-

žitný gšau, kterážto káhoby Erbu vjzrali na rozličných místech mezi Rody starými nalezně. W Tytulári starém gmenuge se Jan Lukawec na Zestepich, Mikuláš Lukawec a Petr Lukawec z Lukawce.

Léta Páně 1556. spatřuge se w Tytulári Albrecht Lukawec z Lukawce, Gindrich Lukawec z Lukawce, hejtmán Lukawec z Lukawce na Jamistě.

Léta 1572. Adama Lukawec z Lukawce na Kamberci, Albrecht Lukawec z Lukawce na Domaradických, Frydrych Lukawec z Lukawce na Zněwčovicích, Gindrich Lukawec z Lukawce na Bezdekowě, Gindrich staršího z Lukawce w Ausowě, hejtmána Lukawec z Lukawce na Jamistě, Pawla Lukawec z Lukawce, Sstýlfrýda Lukawec z Lukawce na Lukawci, Zdenka Lukawec z Lukawce na Santicích, w pamět wwozugi Tytulář.

W Tytulári Léta Páně 1589. wdaném poznámenání gšau, Albrecht Lukawec z Lukawce na Domaradických, Gindrich Lukawec z Lukawce na Santicích, Gindrich Lukawec z Lukawce na Wenslowě, Jan starší Lukawec z Lukawce na Klucích, Jan mladší Lukawec na Raunowicích, Jan starší Lukawec z Lukawce na Jamistě G. M. Cypariste Rad da w Saudu Komorním, Mikuláš Lukawec z Lukawce, Petr Lukawec z Lukawce na Domaradických, Sstýlfrýd Lukawec z Lukawce na Lukawci, a Trýstram Lukawec z Lukawce na Trowých Martinicích.

Lukawští půššy se z Řženec, o kterýchž tolikéž

w Tytulářích zmínka se děge / gmenowitě o Petrovi Lukawským z Řženec, při Létu 1534. o Prokopovi Lukawským z Řženec, o Wylimovi z Řženec při Létu Páně 1556. tolikéž o Janovi Lukawským z Řženec na boregšy Lukawci, o Wylimovi Lukawským z Řženec na dolegšy Lukawci při Létu 1572.

W Létu pak Páně 1589. doložení gšau Wáclaw starší Lukawec z Řženec a w Lukawci, Wylim Lukawec z Řženec na dolegšy Lukawci, Wáclaw mladší z Řženec a na boregšy Lukawci.

Waternové půššy se z Kwieńce pak wprau-

W d uq

wugi

dricha Maternu z Kwieńce na Třebecích, Karla Maternu z Kwieńce na Kadowesních, w Létu Páně 1589.

Muchelové z Rodu staro
dáwnjho possli, w Tytuláři y mezy giny
mi starými Rody památku mají.

Léta Páně 1534. poznámenán gest w
Tytuláři Jan Muchel z Budowa na
Wosece, Bohuslaw Muchel z Bukowa
w Borowech, Muchel Gijst z Bukowa.

Léta potomně 1556. Adam Muchel z
Bukowa na Horomyslních, Muchel Kry
stoff z Bukowa w Mlazowech, Muchel
Petr z Bukowa, Muchel Wylim z Bu

towa, Woldrich Muchel z Bukowa na Tchořowících.

Léta 1572. Muchel Adam z Bukowa na Pečině, Muchel Wác
slaw z Bukowa na Tchořowících, Woldrich Muchel z Bukowa na
Borotně, Wolff Muchel z Bukowa na Tchořowících.

Léta Páně 1589. Gijst Muchel z Bukowa w Klatowech, Wylim
Muchel z Bukowa: w Tytuláři poznámenáni gsa.

Medencowé z Ratiboríc sta
rodáwnj Rodu, o nich se w Tytuláři w
pamětech mezy starými Rody zmínka de
ge: jako Léta Páně 1534. zmínka gest o
Janowi Medencowi z Ratiboríc.

Léta 1556. o Mikulášowi Medenco
wi z Ratiboríc w Kwassegowících, o Pe
trowi Medencowi z Ratiboríc na Flowém
Dwoře.

Léta 1572. o Bohuslawowi Meden
cowi z Ratiboríc na Flowých Dwořích, o

Janowi Medencowi z Ratiboríc na Kwasenících, o Janowi Medenco
wi z Ratiboríc na Gilně, o Wácslawowi Medencowi z Ratiboríc a w
Zlebích.

Léta pak 1589. zmínka gest o Albrechtowi Medencowi z Ratibo
ríc.

O Erbu

potomně přigew na Dwůr Cysáče Rudolffa toho gměna druhého w
službě geho pozůstáwal, až potomně hejzmanem Hradu Pražského věs
něn/ Muž velmi rozsáhlý ip Politicis, a k tomu Catholicissimus, quod est
initium Sapientie.

O Erbu Panůw Mo

ssowských z Morawčyna starodáwném, ac
se dostatečně napsalo w Zrcadle Morawa
ském wšak nic méně y turo gey sluselo ne
pomijeti, poněwadž Potomkové tolikž
w Království Českém se nacházeji / ob
zvláštěn Drozený a Statečný Rytíř
Sslasny Mosowský z Morawčyna, kterýž
z mladosi své w cizích Kraginách přebý
wage zůstal Rytířem Malteským, při Krá
li Šysspanském hrůstnými skutky se obíral /

Gumpolcowé pŕŕŕŕ se z

Zámku tak řečeného, Rod gest velmi starý:
yaki o tem měl gsem spráwu gisan/ Poto
mek Rodu toho w Morawě zůstáwa Dro
zený Jan Gij Pŕŕŕŕ mensšjho Saudu
Morawského: yakehoby Erbu pŕŕŕwal
doprati gsem se nemohl.

Mladotowé z Solopist

mezy giny Rody starými y w Tytulá
ři se nacházeji, gmenowitě.

W Létu Páně 1534. Michal Mlado
ta z Solopist, Zdeněk Mladota z Solopist.

W Létu 1556. Gijst Mladota z So
lopist, Zyněk Mladota z Solopist, Jan
Mladota z Solopist na Wostrowě.

W Létu 1572. Jan Mladota z So
lopist a w Brloze, Michal Mladota z So
lopist.

W Létu Páně 1589. Gijst Mladota z Solopist na Statdřích, Mitu
laš Mladota z Solopist a w Wescy, Zygmond Mladota z Solopist na
Slatjné

Gini Mladotowé pŕŕŕŕ se z Gilmanic/ kterjž
tolikž w Tytuláři z gměna doloženi se spatŕŕgi: totjto Gindřich
Mladota z Gilmanic w Létu 1534. Gindřich Mladota z Gilmanic na
Kasagowících w Létu 1572. a w Létu 1589. tolíkž Gindřich Mlado
ta z Gilmanic na Kasagowících.

Při Létu Páně 1558. nacházjpm Mikuláše Dir

bowšjho

tomskýho z Stropčie na Mítkově genš byl Svršnědri emi Kralova škema
Létu pak 1572. Přibita Mítkovskýho z Stropčie, Jana Mítkor šyho
z Stropčie, Mikuláše Mítkovskýho z Stropčie na Mítkově, genš byl purg
krabů Karlsceynským a hejtmánem Hradu Pražského.

Léta Páně 1589. žiw byl wedlé Tytuláře Sezyna Mítkovskýho z
Stropčieha Mítkově a we Wrusskách, Wyli Mítkovský z Stropčie na
Wrchlabi a Mítkově.

O Rodu Mirosewských

Mirosewic starodáwním.
W Rněhách Kapitoly Pražské nacház
ym zmínku o Slowutném Muži (než se
tak prwe Stawu Rytiskému psalo) Cze
řowiz Mirosewic, proto/ je gest darował
t Kofelu w Mirosewicích nýatě Kole,
na němž se deset srychu Obilj wysyti mo
blo o čemž Text Latinský znj takto:

Pro Ecclesis in Mirosewicz Famulus Vir
Czenko de Mirosewicz Armiger Pragensis

quosdam agros alias Niwy nuncupatos sub sylua dicta Bobczicz donavit in
quibus asserbat decem Strichones seminari posse.

W Létu Páně 1534. připomíná se Gindrich z Mirosewic starší
mladší, Jakub Mirosewský z Mirosewic na Mirosewicích, w
Létu 1572. Jan Mirosewský na Mirosewicích, a w Létu 1589. toli
kěz Jan Mirosewský z Mirosewic a na Mirosewicích.

Měščekové o kterýchž w

Tytuláři zmínka, púšy se z Weysskova:
w Létu 1534. nacház se Jan Měšček z
Weysskova na Dolanech, a w Létu 1556.
Jygmund Měšček z Weysskova na Do
lanech.

Léta Páně 1572. gmenugi se w Tytu
láři Gertich Měšček z Weysskova, Mikul
áš Měšček z Weysskova na Malechově,
Zacharyáš Měšček z Weysskova, Diviš
Měšček z Weysskova na Dolanech.

Léta Páně 1589. žiw byl Diviš Měšček na Dolanech, Mikuláš Mě
šček z Weysskova na Malechově.

Mlázoweskýho Sylwestra z Těšnice a na Bla
nicy, Tytulář připomíná w Létu 1556.

W Létu pak 1589. poznamenání gsau Jan Mlázowský z Těšnice na
Turnově, Sylwester Mlázowský z Těšnice a w Drublicích.

Mírkové z Solopist Rodu starodáwniho,

Tytulář psaný Léta 1534. w pamět vwozuga Jana Mírku z Solopist
na Syně, a Benesse Mírku z Solopist na Hostiech

W Létu

W Létu 1556. Adama Mírku z Solopist na Hostiech, w Létu 1572.
Gúřta Mírku z Solopist, Jana Mírku z Solopist, a w Létu 1589. psá
ný Tytulář w pamět vwozuga Symeona Mírku z Solopist na Pláňas
ech.

Merklinští z Merklina

rozličné paměti připomíná, ale cbs
zwlastně se o nich zmínka díge w Tytulá
řích, gmenowitě Léta Páně 1534. o Jan
nowi Merklinském z Merklina.

Léta 1556. tolikěz o Janowi Merklin
ském z Merklina na Saumici, o Janowi
mladším z Merklina na Saumici.

Léta 1572. o Janowi Merklinském z
Merklina na Bernartiech.

Léta 1589. o Petrowi Merklinském z

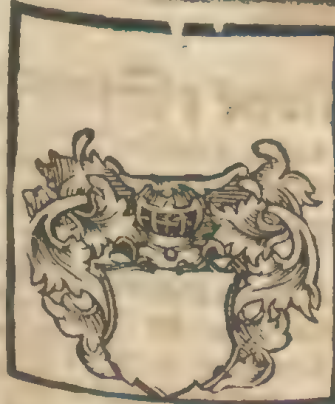
Merklina na Bernartiech.

Mlázowé púšy se z Chřenowic o kterýchž Ty
tulátoré wypraxugi, totiz o Ctědichowi Mlázowí z Chřenowic na
Srydnawě w Létu 1534. o Jytkowi Mlázowí z Chřenowic na Srydnawě
w Létu 1556. o Mikulášowi Mlázowí z Chřenowic na Srydnawě, a
Wacławowi Mlázowí z Chřenowic w Létu 1572. na posledy o Adamow
wi Mlázowí z Chřenowic na Gjerowě.

Nyssewiczové Rod staro-

dáwný. přip. ni se z Holtenderffu z Hestmest
za Gerlie, z nichžto Jan Nyssewicz de Cech
přigel/a zanechal tu Syna Albrechta Nys
sewice a Annau Nyssewiczowau z Nyssewic,
a ten ež splodil Syna Jana genš byl na
ten čas nešenatý a gine Bratry eho.
Mazí za znamení Rytiské dwa Laluci
Rky.

Nyssewiczové z Zitenic Ro

du starodáwniho: přip. nična Tytulář
Wacław z Nyssewicz z Zitenic na Chetaw
chowě, a Petra Nyssewicz z Zitenic w Bo
řetiech w Létu 1556. Srydrycha Nysse
wicz z Zitenic na Chetawchowě, Mikuláš
Nyssewicz z Zitenic na Brezanech, Petra
Nyssewicz z Zitenic na Dolanech w Létu
1572. a petemně w Létu 1589. předš
ra Jana Nyssewicz z Zitenic na Chetan
chowě Wostrowě a Perinýowě, Nysse
wicz z Zitenic a w Dolanech, Mikuláš Nyssewicz z Zitenic na Cho
tawchowě.

W Létu

W Létu

**Nahorubského Wacława z Nahorub w Hla-
sowiczach ipatung w Tytulaci Leta Páně 1534. wydaném.**

Leta Páně 1572. připomíná se Mikuláš Nahorubský z Nahorub na Bratronicích, Wacław Nahorubský z Nahorub a na Lasowiczach.

Leta pak 1589. Mikuláš Nahorubský z Nahorub na Bratronicích, druhý Mikuláš Nahorubský z Nahorub na Wlčkowiczach, Wacław Nahorubský z Nahorub na Lasowiczach.

Otmárové z Holohlav
na rozličných místech mezi Kedy gínými /
politiky w Tytulacích poznamenáni gšan
jako w Létu Páně Petr Otmár z Holoh-
law.

W Létu Páně 1556. Mikuláš Otmár
na Skalici z Holohlav, Prokop Otmár
na Mysłowsy, Wacław Otmár z Holoh-
law.

W Létu 1572. Gířl Otmár z Holoh-
law a w Milowiczach, Prokop Otmár z

Holohlav a na Kamenicích.

W Létu 1589. Mikuláš Otmár z Holohlav a na Wlčce.

Pecyngarowé z Bydžín
na z Rodu starodávného pělly: připomí-
ná Tytulaci starý Frydrycha Pec ngara,
Mikuláše Pecyngara z Bydžína na Hra-
dišti, Albrechta Pecyngara z Bydžína.

Leta Páně 1572. vrozuge se w pa-
mět Baltazar Pecyngar z Bydžína, Mikuláš
starší z Bydžína na Petrovích, Mikuláš
mladší Pecyngar z Bydžína, Wylim
Pecyngar z Bydžína na Třebaních.

Leta potom Páně 1589. připomíná se

Albrecht Pecyngar z Bydžína na Hradišti Hermanowé a Chausinku,
Mikuláš Pecyngar z Bydžína a na Petrovích.

Pernklowé z Ssenreptu
w Tytulacích pamět pozustavenau magi,
w nichžto se náleží ze gména dohládáti /
jako Leta 1556. Arnosse Pernklo na Bes-
denklowě.

Leta 1572. Adam Pernklo z Ssenre-
ptu na Podmoklech, Arnosse Pernklo z Ssen-
reptu na Sstěnowicích, Kryštof Pernklo
z Ssenreptu na Sstěnowicích, Kunrad
Pernklo z Ssenreptu na Pacowě, Sstělský
án Pernklo z Ssenreptu, Leta Páně 1589.

starší Pernklo z Ssenreptu na Podmoklech, Adam mladší Pernklo z
Ssenreptu

Ssenreptu na Sstěnowicích, Kryštof Pernklo z Ssenreptu na Wlčkowicích.

**Předborowé z Radessyna na rozličných mý-
stech doložení gšan, a obzvláště se děje o nich zmínka w Tytulacích / w
nichžto se ze gména připomíná, totiž Wacław Předbor z Radessyna
w Létu 1534. Adam Předbor z Radessyna w Postupicích w Létu 1582.
kteréhožto gména doloženo gest y při Létu 1589.**

Přichowští z Přichow
w Rodu starodávném y w gíných pamětech
mnohých, tak y w Tytulacích se připomíná.
W Létu Páně 1534. nacházím Jana
Přichovského z Přichow na Aufsłowě, a
Kryštofa Přichovského z Přichow.

W Létu 1556. zmínka gest o Gindrichu
wi Přichovským z Přichow na Vslowě,
o Gířkowi Přichovským z Přichow.

W Létu 1572. vrozuge se w pamět Gí-
dřich Přichovský na Aufsłowě, Jan Přis-

chowský z Přichow na Aufsłowě, Markwart Přichovský z Přichow
na Skočicích, Petr Přichovský z Přichow na Skočicích, Wacław Přis-
chowský na Swogssyně, Zdislaw Přichovský z Přichow na Chlucaněch.

W Létu Páně 1589. podle Tytulacie živi byli z Rodu toho Adam
Přichovský z Přichow na Skočicích, Gindřich Přichovský z Přichow
na Aufsłowě, Jan starší Přichovský z Přichow na Swogssyně, Mark-
wart Přichovský z Přichow na Skočicích, Petr Přichovský z Přichow
na Zalužaněch, Wogtřch Přichovský na Smrčowicích.

W Rodu Kosoršských z Kosore starodávném.

Kosoršský z Kosore
něho Pana Přecha z Hoděgo-
wa památka gest při Létu Páně
1384. o Mikulášovi z Kosore,
kterémuž Wacław Král Římský a Čes-
ský y Dedicum geho na Wes Nemedice řeče-
nau dal powolení strz Kuce hynka z Dubě a
z Lippého.

Při Létu Páně 1539. děje se zmínka o
Pawlowi z Kosore řečeném Hruběš z přis-
nytel/ že byl muž vysoké postavy a k tomu
nad míru silný, a ten bydlel na Mlýně swobodném w Kosori, genužto
pro něyaté zásluhy Král Wacław z Erbu přidal Řídla Drefforá yalž
o tom pamět gest mezi Potoky gířa, a ten zanechal Syna Mikuláše.

Mikulášowi a Matěyasšowi z Kosore svědčí pamět gedna psaná při Létu
1512. takto: My Zdeněk z Chlumu a we Wsseyamech Hřeš z Justiciá a
na Wlčawě, Já z Janowic nyní bytí w mladém Bydžowě, a Matěg Pí-
le

hart Cílowěk nadepsané Pana Herse z Wlkawé, známého činně tince. Listem je gest náš žádal Drozený Wladýka Mathyasse z Kosore w ty časý Vředný na Vardubiech, abychom gemu pamět swau dali, co se dotýče Otce geho dobré paměti Pana Mikulasse z Kosore kteréhož jsme do bre zna li, a to wíme je gest mezy debrymi lidmi za dobrého Cílowěka Rytyské h) drian byl a to gť nam také dobře wědomo val jsme gey poznali w jdye ty je se gest dobrých Lidi přidržel, a doba Lide proti němu tak se chováli jako na dobrého Rytyského Cílowěka sluselo / y my do bre wíme je Pan Honek a Bohuslaw Bratij wlastnj z Szabencie a na Wlkawé, gey gřau za Stregce swého přirozeného sobe krewnjho pokládali, a k němu se znali / jako na Přátele slusse, a my co koli tímto Listem wznáwame to tei y aufi ně před gedním každým mlúwiti chceme; Datum Anno ut suprà we Czerw tel po Bozím Křtěnj.

Mathyasse Syna dotčeného Mikulasse paměti některé připomínagi takto Léta Páně 1523. Pavel Klenow ště se přeni oznamuje je Wyt Hanikě z Semijna a na Pečich, dal gest mu spravedlnost a dlub swig po Příjduku který genu učiněn Auřadem Durgtrabstau Pražského a Regi rycehož Auřadu, je gest za psal na Synkora i S pecloni z Janowic a Syrtori Raffunkowiz Chlumu, a na Drozeným Wladce Wacławow i Wrch lal štěm z Wrd labi, který gřau byli Rukogině Witor i gmenowanemu za Petra Halce z Gichnowiz; nje w tēmi Listu přiznawagi je toho diu neš dlubu prawau polowice; d rēi magi Drozenému Wladce Mathyasse štowi Kosiskému z Kosore neb D. dicum geho.

Při Lětu 1527. o tēnj Mathyassowi Kosiskému nach izy se paměti ka psaná takto. Jz Mistr Mikuláš Sud z Semanina t nte Listem u y znáwam ktera z kamenaw přetelstoj dobré, y ge w štutu s ledaw od Drozeného Wladky Mathyasse z Kosore a Panj Anny Wanzelky geho, při čel gsem gum a me co toho Listu přitkam y slibugi dati a wřdawat. až deho Roku pět kop grossu x Ciesky, a to rozdlně při S. Gitym při třetj Kopy, a při Swatém Hawle při třetj Kopy etc.

K tēmu Mathyassowi i Cysar Ferdynand slawné a swaté paměti učinil psaný tímto slowy. Léta Páně 1534.

Ferdinand Bozj milosti Křijník, Vberštj a Cieský Král etc. Slowutné Mathyassowi Kosiskému z Kosore w rēnému nám mlěnu.

Slowutný wěrný náš milý wěz je gest náš žádal Slowutný Honek z Chřenovic abychom tobě Listem našim oznámiti račili / že tebe tak yaki od něho spraven budeš proti Slowutnému Petrowi z Krowadowi z Ar bice k swědomi potěbuge, a protož my tobě den gmenowati račime etc.

Jan Pfflul z Rabšteyna.

W Lětu Páně 1528. t tēnuž psal List Wogtch z Pernšteyna na Padubiech. Heyman Krage Gehomilosti w sin sl tento.

Drozenému Wladce Mathyassowi i Kosiskému Příteli mlěnu.

Drozený Wladky Příteli milý, jakož gř pohán Listem mým od Drozeného Wladky Wacławowa Albana z Aurazu Přisate Savdu Remor mhoš swědomi, ale ty je gř toho yaki on spráwu dawa podle toho pū honu nečinil a gemu gř swědomi nedal / protož tebe gest tinc to Listem podle Práwa napominam aby ty w Stědu po S. Gitym neoprave př št. m čeho gř swědomi sorchupšanému Wacławow i Albnow i podle Práwa swědomi dal. Datum na hradě Pražském Léta yaki na hoře.

Druhý

Druhý List od tohož pana Wogtcha z Pernšteyna t tēnu Mathyasse štowi psan byl o swědomi proti Janowi Krupině, toltěž List od Drozené Panj Doroty z Brádky Léta Páně 1527. psaný a ginych mnoho paměti tēnuž swědomi senachizy. Ten zanechal Syn / Bohuslaw Gidicha a Jana, a Dery dwe / Worsylu a Maryanu.

Jan Kosiský z Kosore měl tři Manželky / první se psala z Bissné, dru hý bola Durgtrabstau z Donja gmenem Salomēna, a ktera wico splo d l Dery Annu / třetj Aněka z Chotěmic, a nje to splodil Dery Dorotu a Syna Wacławowa Mathyasse. Umel pak gmenowaný Jan Kosiský z Kosore Léta Páně 1530. a pochowan w Praze v Swatého Syn dicha.

Wacław Mathyass Syn Jana Kosiského z Kosore osintrae byl w tazenj do Vher / kde se chwal hrdinský při Panu Karlowi Tettaurowi / pogal potomně sobe k Stawu Manželskému Panj Johanku Radkow comu z Radkowie pozustalau Wdowu po Diwison i Parinowiz Dlau hē Wř / a ten pūš se z Kosore a na Kratěmich.

Blektové z Autchowie

onich na rozličných mšlech čisti budeš w Tytuláckich paměti pozustawenau magi ti to: Frydrych Blekta z Autchowie na Wbl tinowě při Lětu Páně 1534. Januš Blek ta z Autchowie na Autchowiech, Mikuláš Blekta z Autchowie při Lětu Páně 1556. Joachym Blekta z Autchowie na Tluscy při Lětu Páně 1572. Adam Blek ta z Autchowie na Tluscy, Adam Blekta z Autchowie na Waleinowě, Joachym Blek

ta z Autchowie na Tluscy, Sfalomann Blekta z Autchowie na Kraw ne, Wacław Blekta z Autchowie na bořegšym Waleinowě při Lětu Páně 1589.

Hřebenářové z Hřebeně w Tytuláři se wycj

tagi / jako Lipole Hřebenář z Hřebeně, Markwart Hřebenář z Hřebeně při Lětu 1534. a Jan Hřebenář z Hřebeně na Moskych.

Ssturmowé pūš se z

Hyršowa z nichico některu w Tytuláckich doloženj gřau, gmenowitě w Lětu 1534. Jan Ssturm z Hyršowa gina z Hyršfeld du a Frydrych Ssturm z Hyršfeldu.

W Lětu Páně Tisycim pětistým sedm desátem druhým Jan Ssturm z Hyršfeld du, Ludwik Ssturm z Hyršfeldu, Pawel Ssturm z Hyršfeldu zřčené Komorj Cieského Králowstwj Bachhalter, Petr Ssturm z Hyršfeldu, Wacław Ssturm z Hyršfeldu Mjst Sudj při Dřák Zemských w Králowstwj Cieském.

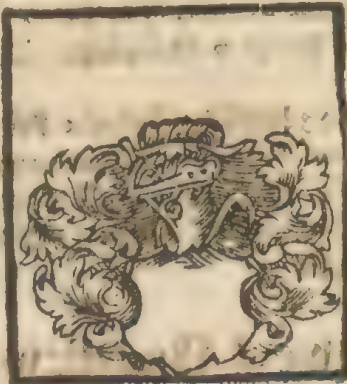
Le g

W Lětu

W Létu Tisecym, Pětistým osmdesátým devátým / ten též Wacław Ssturm z Hýřsiffeldu a na Romaňantách, Jan Ssturm z Hýřsiffeldu. Rod tento gest starodávný a z mnohými ginými vzácnými Rody spřízněný.

Gini Ssturmowé pýšly se z Hranic / z nichž
to geden totiž Adam z Hranic byl Cýsařowé Římské Královny České Hofsrychtem Království Českého.

Braumowé z Adiretic
a na Lipné w Tytulářích poznamenáni gšau, totižto Wacław Braum z Miretic a w Lestowě, Zygmund Braum z Miretic w Létu 1534.

W Létu 1572. Wacław Braum z Miretic a na Lipné, Zygmund Braum z Miretic a na Augedě.

W Létu 1589. Wacław Braum z Miretic a na Lipné, Krystoff Braum z Miretic a w Tschodibich, Mikuláš Brau

z Miretic a na Lipné.

Gini Brumowé pýšly se z Chomutovic a ti totiž
též w Tytulářích se připomínají, totiž Gihl Braum z Chomutovic. Michal Braum z Chomutovic, Wacław Braum z Chomutovic při Létu Páně 1534. gestliže křtí pět mrtowé gich pozůstawagi, neměl gšem o to šadné spráwy.

Bannowé z Fenyrffeldu nebo z Spynyrffel
du Rod starodávný, z nehožto pocházející Já Banno z Fenyrffeldu gmenuge se při Létu 1572. totiž y při Létu 1589.

Brodské z Wicčyna některé, Tytulářowé w pa
mět wozugi / gmenowitě Jana Brodského z Wicčyna, Matěge Brodského z Wicčyna při Létu Páně 1572. totiž y při Létu 1589.

z Bitowa a w Horanech Jakuba, a Marka z
Bitowa w Peřách Tytulář při Létu 1572. připomíná, totiž y při Létu Páně 1589.

Bořkowé z Poličan w Tytulářích předstíragi
seito: Hasser Bořek z Poličan, Jan Bořek z Poličan, Bernard Bořek z Poličan w Létu 1534.

Jan Bořek starší z Poličan, Petr Bořek starší Poličský z Zachrástian w Létu 1572. kterýž hro bol w Létu 1589.

Chocholowé z Semechowa Rod starodávný
o něm; w Tytulářích gest zmínka w niawěto se spatřugi Jan Chochol z Semechowa a w Chotowicích, Adam Chochol z Semechowa při Létu 1534. totiž Adam Chochol z Semechowa při Létu 1572. kterýž doložen gest y při Létu 1589.

Bzenš

Bzenšké z Borubi a na Tyměřicích w Tytu
lářích nacházím / yako při Létu Páně 1534. Wacława Bzenškého z Pro rubij na Bezne, při Létu 1572. Adama Bzenškého z Pro rubij na Tyměřicích, Pawla Bzenškého w Bezne, Wacława Bzenškého z Pro rubij a w Bezne, a při Létu 1589. Adama Bzenškého z Pro rubij na Tyměřicích a na Bezne

Beyssowcowé z Beyssow

wa o mnohými vzácnými Rody spřízněni, o nichž y na místech rozličných zmínku nalezněš / gmenugi se w Tytulářích tito: Jakub Beyssowec z Beyssowa, Jan Beyssowec z Beyssowa a w Beyssowě; Albrecht Beyssowec z Beyssowa při Létu Páně 1534. Jan Beyssowec z Beyssowa na Beyssowě při Létu 1589. Apollon Beyssowec z Beyssowa na Beyssowě a w Bechyni, Bohuslaw Beyssowec z Beyssowa na Beyssowě, Diwiš Beyssowec z Beyssowa a w Wsemyslicích, Jan Beyssowec z Beyssowa na Beyssowě, Sbeštýan Beyssowec z Beyssowa na Wsemyslicích, Woldřich Beyssowec z Beyssowa a w Kuně.

Beyčkowé z Těspečowa w Tytulářích se při
pomínají / gmenowitě Přibek Beyček z Těspečowa a na Cichých při Létu 1534. a při Létu 1589. Lichýr Beyček Welwetský z Těspečowa a w Zlíňanech, o nichž y na hoře doloženo, a Wacław Beyček z Těspečowa a na malé Blancey.

Bossynští z Bossyna o nichž rozličné paměti
zmínku čini, poznamenáni gšau w Tytulářích tito: Bernard Bossynský z Bossyna, Alexander Bossynský z Bossyna při Létu 1534.
Gini Bossynští slugi z Božegowa, a ti gmenugi se při Létu 1589. totiž Diwiš Bossynský z Božegowa, Zdeněk Bossynský z Božegowa, Jan Bossynský z Bossyna a na Gemnici. Ti Rodowé zdalí rozdílní gšau čili ne / o tom gšem nemohl wědci.

z Bolu a na Přičině Zibřůda a Jana totiž
z Bolu a na Přičině, Tytulářowé předstíragi, onoho při Létu 1534. toho při Létu 1589.

Deymowé z Strýteže Rod starodávný w Ty
tulářích takto se wyčítagi: w Létu 1534. Adam Deym z Strýteže na Čimellicích, Gindřich Deym z Strýteže a na Čimellicích, Jan Deym z Strýteže a na Čiřawě, Petr Deym z Strýteže.
W Létu 1589. Adam z Strýteže a na Čimellicích, Aleš Deym z Strýteže a na Čimellicích, Hendřich Deym z Strýteže a Milomowicích, Mikuláš Deym z Strýteže a na Čiřawě, Wacław Deym z Strýteže a na do legším potědy.

Le iii

z Bezna

Z Bezna Rod Władny starodawních naro-
ličných mýstech připomenut gest a w Tytuláři poznámenán gest při Létu 1534. Bartoloměj z Bezna, o kterémžto Rodu není zmínka w Tytuláři novém.

Klacowé z Starého Do-
mu a na Klisy magi za znamení Rytířské Cílově z hlavy mezy Rytíři Orliční. W Stampuchu Pana Jaroslawa Beřkowského widěl jsem podepsaného Adama Klacowce na Klisy, žiw byl Léta 1580.

Zádubští z Šentálu Rod
starodawný / z nichžto Albrecht Zádubský a na Zádubě w Tytuláři doložen gest.

Networšských Rod starodawný z Brýz se pý
Ty: w Stampuchuně gmenowaném poznámenán gest Aleš Networšský z Brýz na Lássanech, Biežanech, Jabloně a Chlissowě.

Slepotičti pýš se z Sulic
w Stampuchu Pana Jaroslawa Beřkowského z Šebětowa a na velkém Brázdowě podepsal se Herman Diviš Slepotičský z Sulic.

Mosakowec Baltažar tá
čí doložen gest / má za Erb Chřta bílého w červeném Poli a pýše se z Modlochowic.

Petra Hostalowského w témž Stampuchu na
chřím / kterýž se pýše z Arlebic, a Erb jeho gest bílé a modré Pole přeobražené střechem černým a na Helmu Trauby Slonové.

Kostelakowé z Kostelce Rod starodawný.
Znosetáků Kámen hrobný předstírá Wratislawa Kosteláka kterýž w mlet Léta 1525.

Na témž mýstě widěl jsem Text na hrobě wyrytý svědčící Triborowi ze Chocebuze řečenému Dowolci, ten umřel Léta Páně 1551.

Welemičti magi za Erb dwa Kam
sýky na Skále, o nichž mezy Rody starými zmínka na ležneš.

O Erbu a Rodu Vrožených Władny Bjr-
tůw z Hottendorffu.

O tento za znamení
Rytířské vřivá Rtu Geles jného na Štitu modrém a Rouchami, nad Helmem bez Koruny Ruka wyzdwižená zbrogna která Roky Srncowý w Poli drží / šaffnochy zlaté a modré, tak jakž Mageštat Wladislawa Krále Dherstého, Cieského, Charwátského, Dalmatského, Rania, Seruia, Galicia, Lodomiria, Romania & Bulgaria obšírněgi w sobě obsahuje a zawra / kterýž dán gest Muzům Sloweným pro zasloužení Wawřince a a Kassparowi Bratrům z Hottendorffu, a to w Létu Páně 1493.

O těch tam wzněssenných Wuzích possel Gi-
rit Birka z Hottendorffu pravý Wogal, kterýž z mládosti mezy Wogské Polským správám Rytířským se wyvíl, a tak w nich postupowati uměl / že neminého rovných genu w těch Kraginách bylo, Roně nepřevre dobré osedl / Koptak wladl se co chtěl nj treffit: Srdce byl právě heroytského, hotow proti každému nepříteli s každou zbraní. Petomně povolán k službě do Dher ed Arcyknížete Maximiliána okolo Léta Páně 1599. kdež y žiwot svůj dokonal / Rel a hrdina takový, kterýž mezy Narodem Cieským pro své heroytské skutky paměti nesmrtelne hoden.

O Erbu a Rodu Vanůw
Grayffingerůw z Saléku, kterýž do Cech přinesen z Tyrolu za panování Cysáře Maximiliána toho gmena druhého, w Létu 1571.

Gindrich Grayffinger z
Saléku / wzal sobě Manželku z Rodu Vanůw Zádubských z Šentálu gmenem Annu, a spłodil s ni Syny

ští: totiž Maximiliána, Mathause, a Karla: Rod ten w Cechách Kraginách starožitný gest, a vřivá za znamení Rytířské jakž na hrobě widíš černé traktury na Štitu zlatém, a Perý bílých na červeném a červených na bílých Štitěch, a pro obzvláštní zásluhy potěcy obdrželi takowú čerwnášobnj prouženu jakž widíš, a na Helmu dwanácte Per Pštrofowých červených a bílých z Koruny takowé též barwy šaffnochy jak Perý na Helmich bílé, červené, černé.

Gmenowaného Gindricha Grayffingera Praděd byl Wylim Grayffinger z Saléku, ten měl za Manželku Aněžku z Trautmesdorffu, od kteréž pozůstal Syn Jan Grayffinger z Saléku.

Jan Grayffinger z Saléku měl Manželku Paní Kateřinu Komerní z Maretsu, o kteréž splodil Syna Gindricha / a ta vjímala za Erb dwau sstrychův černých na bílém štítu, Saffrnochý bílé a černé, Helmy dwa s Korunami, nagednom Řídlo Orlové bílé, a přes ně dwa sstrychy černé na druhém dvě Trauby slono-
vé, černá a bílá.

Gindrich Grayffinger z Saléku měl Manželku Worssylu Holeselín z Šyliánu, o kteréž to splodil gmenowaného prwe Gindricha kterýž se do Čechy vypravil, a zde potomky zanechal nahodě gmenowané totiž Maximiliána, Mathausse a Karla.

Tato Paní Worssyla po Bábě své Paní Barboře z Meyssieryn, yakého Erbu vjímala w dědi-
gšem nemohl, kteráž byla porodila Blažega Holeselín z Šyliánu. Acen potom byl teganu Raddau v Čísarě Ma-
ximiliána toho gmena prvního / a zůstavil po sobě nahodě gmenowanau Paní Worssylu Manželku Gindricha Grayffingera staršího Marku, kterýž byl do Čech přišel a tu se
osadil.

✱ O Erbu a Rodu Wladyslaw Kamnických z Horyowic a na Horyowicích.

Ob a Rod gmeno-
waných Kamnických z Horyowic ač gest starodáwný / wšak
gednát Mathyas Kamnický z Horyowic sám toliko gsa od
nich pozůstalý, od Čísarě Rudolfa toho
gmena druhého, o svých Předcích a Erbu
takowu sobě pamět y Budaucym svým wy-
gednal, kteréžto Kopie zni slovo od slo-
wa.

Wdy Rudolf druhý z Božj milosti wolený
Čísar Římský po wšech časů Rozmnožitel Římské Vrhstý Čistý Da-
maršský Král etc. Arcykniže Rakauské, Margkrab Morawský, Lucem-
buršské a Slezské Kníže a Lužický Margkrabě. Oynamugem tímto Li-
stem wšsem, že gest na nás gmenem Slownutného Mathyas Kamnické
bo z Ho-

bo z Horyowic na Horyowic wěrného našeho milého Poddaný wzne-
šeno / kterakby z toho Rodu a Erwe on gedíný a živý pozůstal, a obawa-
gic se toho / poněwadž Otce Střezowé a Předkové již zhýnuli a zemře-
li jeby Rodu a Štjtu tolikéž y Tytule a staroženosti své (přislaliby ge-
mu toho yaká potřeba řdy by v gíných L di paměti pomínuli) budaucně
prokázati nemohl / nás ponížně a seřsy pořadu řadagice, abychom pro-
tařowau seřsloš Před.ůw téhož Rodu wegšpsanému Mathyasowi Ka-
menickému z Horyowic a Dedicum geho Štjtu, kterýž nese po Předcích
swých totizto Pole modré a w něm Koropru swé přirozené barwy s žlu-
tém nebolizto zlatým Nosem a Pazurym, nad Štjtem Kolčy Helm oko-
loněhořto přikrywadla nebolizto Saffrnochý z obau stran modré, nebo
Lazurowé a zlaté barwy potažené wisy : nad Helmem též Koropru
tím wšsym způsobem jako w Štjtu / yaki pak to v prostřed Listu tohoto
wepem a Oměním Mistrorštwy Malistého gest barwami hogněgi wy-
malowáno a wysřceleno, a Tytul geho z Horyowic w tento, List náš vo-
westi a gím to k budaucy paměti milostiwě potwrditi ráčili. A wzhled-
nauč my na geho ponížně prozby, a nage w paměti wěrné a poddané
služby Předků a Rodu geho, kteréž gsa téhož Štjtu a Tytule vjwali,
tolikéž y on znage že mu milosti našy nakloněni býti ráčíme, aby nám y
potomcům našym a Budaucym Králům Čistým s Dedicym swými budau-
cými tím snážegí slaužiti mohl a powinen byl dobrým rozmyslem našym
gistým wědomým s radau wěrnych našech milých mocý Králon skau
w Čechách tēmuz Mathyasowi Kamnickému, Dedicum a Budaucym ge-
ho, yakožto tēm kteréž gsa z toho Rodu a Erwe, tolikéž z oznámeného
Štjtu a Tytule possli, toho tímto Listem našym k gich budaucy pamě-
ti / ač přislaliby gím toho řdy yaká potřeba mocně potwřugem, tak aby
on Mathyas Kamnický po Předcích swých oznámeného Štjtu a Tytule
vjwal a vjwati mohl s Dedicym a Budaucym swými y na časy budaucy.
Protož přistně přikazugem Weywysšym Auředníkům Zemským y gíným
wšsem Obywatelům a Poddaným našym ze wšech Stawůw Králow-
stwý Čistého nyněgšym y budaucym wěrným milým abyšše častogme-
nowaného Mathyas Kamnického z Horyowic y Dedicu a budaucy ge-
ho, za takowé yaki swrbu doloženo / měli, drželi, a neporussytedlně nyní
y w budaucych časch zachowali, a také aby gegich Dedicum a budaucym
(ač řdyby gím toho která potřeba nastala) we Dky Zemské kladli, a zase
y od nich tēmuz Dskami gini aby přigsmati mohli, ginače nečinje pod vi-
warowaní hntwu a nemilesti našy Čísaršské y budaucych našech Králů
Čistých. Tomu na Swědomý Pečet našy Čísarškau k tomuto Listu
přiwěsiti gsme rozkázati ráčili. Dán na Hradě našem Pražském we
Čitwrtěk den Pamatný proměněný Krysta Pána na Hůře Tabor. Leta
Božjho 1587. a Králowstwý našych Římského 12. Vheršského 15. a
Čistého též 12.
Tento Mageštát we Dky Zemské do Awaternu trhowé černého tro-
peného, Leta 1588. w Sobotu po Památee S. Doroty B. 22. s powo-
lením S. M. C. tak yaki Relacy plněgi swědcj a w sobě štytegi obsa-
bage, wložen a wepsán gest.
Starý Tytulát připomíná Mathyas Kamnického z Horyowic a na
Horyowic, w Leta Páně 1572. tolikéž y Syna geho tēmž gmenem
nazwaného.

✱ Erbua Rodu Slegflowstých z Sýgn- dorffu starodávném.

Al to blažugi paměti
je Předkové Rodu tohoto z
Moravy do Království Čes-
kého se dostali.

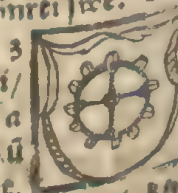
Van Esymon Sleg-
flowstý z Sýgndorffu na Jannem lvi v
Teywyslyho Pana Kemernýka v Marg-
krabství Moravském Pana Zachar. a je z
hradce let 40. w slujbách geho wěltých.

wšedky wěty Pana gmenowaného tak Dema jak při Saudech, tak v Cí-
chách jak v Margkrabství Moravském chwalitebně spravoval a ři-
dil, a magie lastu v Pana y ginyh gít wěltému počtu gednal. Man-
želka geho byla Paní Kateřina z Rodu Panů Sýnd-
ůw / kteráž vjswala za Erb Pole čer. eného a bi. ho a
za Helné z Koruny vychazegicýho Mngcha z Biskup-
kau Berlan s fassrnochý býlymi a čer. enými. Umřel
mage wětu swého, let osmdesate Leta 1583. zanechaw
Syna Jana.

Van Jan Slegflowstý z Sýgndorffu a
na Jannem - Margkrabství Moravském, z mladosti své spolosa Pa-
nem Karlem Tettauem do Wlach gezdil / w Maltě čas nemalý swým
nákladem gsaucet jakž na Rytýřu náleží / hrdivstý se choval / mnche
Kraginy progel, nemalau částu Swěta spatil, na Morši w nebezpečí
swým mnohým a rozličným býwal, a na xrativ se do Wlasti své sřiasť
re pogal sobě za Manželtu Drození Paní Johanku z Ro-
du Panů Pernklaubůw / kteráž po Otc. vjswala za Erb
Lisťky žluté w Poli čer. eném / Helm gest zamčený a Ro-
runa nad ním a nad Korunau tolikéž Lisťky a tři zel. ené
Pera, fassrnochý bílé a čer. ené.

Gmenowaná Paní Johanka byla Dcera Drozeného
Wladysky Pana Pernklauba z Sři rextu a na Padixt w Království
Čes. kým, kterýž za siwobýti v Cěsate Rudolffa toho gměna druhého byl
Wesbireým nad Posudným w Kragi Práchevském až do smrti své. Ma-
želka geho byla Paní Anna z Rodu Panů Ročůw z
Dobřise, kteráž měla za Erb Kolo zlaté w medrém Poli /
Helm otcowěný s Korunau a nad ni nápodobné Kolo, a
fassrnochý žluté a modré. Umřel gmenowaný Pan Rů-
dolf Pernklaub Leta Paně 1580. mage wětu swého 60. let.
Telo geho tolikéž w Manželtý geho pochowáno w Kěstle Katholickém
w Horaždovicích.

Ja času pracování mého s Rněhau tanto živi byl z Rodu toho tři
Bratři wlastní Konrad, Karel y Wylas, Synové Drozeného Jana
Slegflowstý z Sýgndorffu a na Jannem a Paní Johanky Pernklaub-
ky z Sři rextu.

50 Rodu

✱ Rodu Myslitůw a ginyh genž se pý- šy z Hýřšowa.

Myslitowé a gini wšickni kterýž se pýšy z Hýř-
šowa w gednom čase gradum Nobilitatis ebdrželi.

W Tytulátech poznamenání gsauro: při Létu Paně 1534.
Adam Myslit z Hýřšowa a na Rossyřich.
Při Létu 1556. Adam Myslit z Hýřšowa na Rossyřich, Jan Myslit z
Hýřšowa Wacław Myslit z Hýřšowa, Ladislav Myslit z Hýřšowa.
Při Létu 1589. Adam Myslit z Hýřšowa, Ladislav Myslit z Hýřšo-
wa a na Radicý.

✱ Rodu Pauzarůw z

Michnie starodávném na rozličných mje-
stech mezi ginyh Rodu nalezneš: w Ty-
tulátech také zmínka o nich gest, jako e Gin-
dřichow Pauzarow z Michnie na Zimbur-
ce Leta Paně 1556. tolikéž o Gin-
dřichow Pauzarow z Michnie na Zim-
burce, o Sreysšow Pauzarow z Michnie
na Luksteyně, o Wokow Pauzarow na
Wolešmeyer Leta 1572.

Leta 1589. o Albrechtow Pauzarow z
Michnie na Wolešmeyer, o Gindřichow Pauzarow na Zimburce.

Chocemičti z Chocemic připomínají se w Ty-
tulátech cito: Zygmund Chocemičský z Chocemic na Probilicích, Gin-
dřich Chocemičský z Chocemic při Létu 1534. a Zygmund Chocemičský z
Chocemic při Létu 1589.

✱ Rodu a Erbu Drozených

Wladys Bergerůw ginať Wrchowstých z Wr-
chowiny krejž před mnoha Lety wysli z Charwat do
Rakaus, a potomně z Rakaus do Čěského Království.

Wladysław slawné paměti Wladyslaw D-
beršého a Čěského Krále, w Létu Božím 1495. w padli
Turcy wěltau moey do Charwat a Bassy Radyns rečeném
a pttadance až do Zagrabigi wšedku Zemi tu a Království
onono slawné splundrowali / proti nimžto powstali na odpor Wbř a
Slowacy, ale od Polhanůw poraženi glau. Tcho čas pro nenadale w
padnau do Země Polhanůw Wegst / Jeronym Wrchowstý z Wrch-
owiny pogaw Zemi toliko s dwěma Syny na ten čas malicými, a poch-
tew něco z Polhanůw a od Oděru ebratil se do Země Rakauské aby lepši

ho potoge

ho počoge vřil a bezpečnějšy byl před Nepřitelem tak vřutným a prve
Křesťanské žádostivým nežli na Žboží svém Perusských a Vrchoví-
nách.

3 dorčených Synův gmenovaného Jeroný
ma Pergera starší gmenem Gírgt byl Komendátorem v Ebenfurce
v Rakouských.

Druhý Syn téhož Jeronyma gmenem Šte-
fan v Rakouských měl své obzdy, a tu pogal sobě Man-
žellu Magdalenu Rodu Wladyského Klaniceriů řeče-
ných z Charwatic / o nížto splodil čtyry Syny / Bartolo-
mige, Gířka, Karla, a Jana, kterýmžto spůsobem pocti-
vé vychováni, nechtěl tolikéž ge w těch Kraginách bez
oznámění a vlázení starodávniho Erbu a Rodu svého
zanehati / pročéž v Čláste Pána svého za obnovení Erbu žádal, keře-
hož Předkové jeho šrz hrđinství Rytjště dostali od Běla, Wladislawa
a potomně Mathyáše Králův Vheršých Magestát potvrzeného, yto
od Rudolffa Čláste toho gmená druhého wygednal / keřehožto Ma-
gestát při tomto Rodu celý a neporušený pozůstawa, gehožto Kopj Slo-
wo od slova pro lepšy gířteti tuto doložim, kteráž w Jazyku Latinské zní
takto:

Rudolphus

R VDOLPHVS SECVNDVS DIVINA FAVENTE
clementia, electus Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniae,
Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae &c. Rex; Archidux Austriae,
Marchio Moraviae, Luxemburgensis & Silesiae Dux, Lusatieq; Marchio &c.
Ad perpetuam rei memoriam.

Cum primum ad fastigium & apicem Imperialis dignitatis, summa Dei
optimi maximi benignitate euecti sumus, nihil prius & antiquius habuimus,
quam ut vestigijs praedecessorum nostrorum Diuorum Romanorum Impe-
ratorum, & Serenissimorum Hungariae & Bohemiae Regum, tum etiā Au-
striae Archiducum insistentes, eos homines, qui virtutibus, eximijs officijs
in inclytam nostram Austriacam familiam ab ipsis profectis conspicui & cla-
ri, & pro communi Christiani nominis salute, aduersus immanissimum & ha-
reditarium hostem Turcam, vires, facultates, & vitam deniq; ipsam impen-
dere & erogare non destiterunt, gratijs & donationibus nostris Caesareis pra-
alijs munifice donaremus & condecoraremus ut exemplis ipsorum alijs exci-
tati, ad eiusmodi splendidum Virtutis verē nobilitantis nomen acquirendū,
omni studio & diligentia anniterentur. Cogitamus enim eorundem Di-
uorum Imperatorum & Regum Bohemiae more, eos, quos placuit summo
Deo Virtute suisq; donis ornare, ijs ad exemplum Dei benefacere pra-
& nostro testimonio comprobare, alijsq; honorandos proponere, & ut homi-
nes alijs, alijs virtute antecellunt, ita etiam eos, qui recta voluntate, prompti-
tudine atq; facultate de nobis mereri possunt, & bene merentur fouere, gra-
tiāq; nostra Caesarea prosequi. Itaq; cum Majestati nostrae Caesareae, Nobi-
lis Stephanus Perger humillimē exposuisset, praedecessores suos a longis-
simis temporibus originē suam in Regno nostro Croatiae duxisse ibiq; posses-
siones & bona sua habuisse, quae tamen successu temporis, ab immanissimo &
hereditario nominis Christiani hoste Turca (quemadmodum & alijs innume-
ris, in praefato Regno nostro Croatiae existentibus accidisse omnes norunt)
direpta, incensa & in nihilum redacta fuerunt, ita ut patet supra nominati Ste-
phani Perger, Hieronimus nomine, qui vulgato Idiomate Croatico VVr-
cho wsky palsem apellabatur, solum verrere & unā cum familia sua in hacce
terras nostras se recipere, & nouas sedes quærere coactus fuerit. Inde factū
cum donationes serenissimorum Regum Hungariae praedecessorum nostro-
rum honorandae memoriae, praesertim verō Bēli, VVladislai, & Matthiae,
quas sibi familia Pergerorum supra bona & praedia sua, & etiam ratione stem-
matis & vetustae Nobilitatis ipsorum concessas habuerat, in cineres cum alijs
mobilibus rebus ipsorum a Turcis redacta fuerint; ut diplomata, & autenti-
carum scripturarum probationes suae Equestris dignitatis minime proferre
potuerint, tamen Virorum Nobilium in aetate graui constitutorum, inculpatae
& integrae vitae testimonia cum alijs ad eiusmodi negotium pertinentibus an-
tiquitus obseruari consuetis rebus nobis quā suppliciter offerentes, quibus
abunde comprobatur a multis saeculis Pergeros siue VVrchouios Croatiae
Regno inter Nobiles viros semper numeratos & honoratos, Regibusq; suis
saepe numero aduersus immanissimū hostē Turcā, strenuā operā in militia nauas-
se, ob idq; praedijs & bonis amplis ab ijs donatos & charos habitos fuisse, a no-
bis quā humillimē petierunt, quatenus illis gratia nostra Caesarea atq; Regia
succurrere, & comprobata ipsorum vetusta Nobilitate de nouo Insignia ipso-
rum, quae sibi a Sanctae memoriae Diuo Maximiliano secūdo Imperatore, Do-
mino genitore nostro charissimo concessa habent, in quibusdam meliorare, &
accessione nouarū gratiarū condecorare, illaq; omnia diplomata nostro Casa-
reo confirmare clementissimē dignaremur. Considerantes itaq; modō no-

minat. e tam. l. a. Pergerorum optima & egregia studia. ab ijs erga serenissi-
mos Reges Hungariae, antecessores nostros laudatissimae memoriae profecta.
speciatim verò duorum Pergerorum rectissimam voluntatem perspicientes,
quorum unus Georgius Perger ab aliquot annis in Cancellis nostris Bohemi-
cis in expediendis & sibi conceditis intimis alijsve necessarijs rebus nostris
Registratoris & Taxatoris munere fungendo bonam operam hucusq; navat.
& diligentiam, taciturnitatem & fidem suam abunde testatam facit. alter verò
Bartholomaeus nomine. ubi per nonnullos annos in Pannonicis praefectijs pri-
mum virtutis suae haud leue specimen edidisset. dein autem Serenissimi Prin-
cipis Domini Philippi Hispaniarum Regis Catholici Avunculi Sororij & Frat-
ris nostri charissimi partes amplexus eius serenitatem in bello Lusitanico quae
admodum & paulopost in Sariniae Regi Serenissimae Archiducem Maximilia-
nam electam Regem Poloniae fratrem nostrum charissimum secutus fuisset. Nuperrime
in Gallica expeditione sub auspicijs illustris quondam Alexandri Parmensis Ducis
pmilitares gradus ad dignitatem & honestissimum Capitanei officium suo meri-
to euectus, propè Ambianum Picardiae primariam urbem strenue pugnando
magna cum laude extrema die clausit fatiq; concessit, de cuius sanè ergano-
stria in Caesarem ac Regiam Majestatem & Augustam nostram Austriae domum,
studio recto, egregia fide & obsequantia, singulari, ut nullatenus addubitemus,
ita nobis persuasum planè habemus, de nobis cum nulla bene merendi occa-
sionem praetermissurum esse. Idcirco ut appareat perpetuum nostri benigni-
ssimi erga eum & totam familiam ejus animi argumentum, nosq; erga illum Caesarem
& Regiam gratia faceremus testati, quae ipsi tanto magis ad studia erga nos
sacrum Romanum Imperium, & domum potissimum nostram Austriacam cumulando
& proficundo stimularer. & alios ad parem imitationem sequendam amplexa-
daq; virtutis inflammaret. volumus imprimis in illis ornandis & amplificandis
nostram clementissimam mentem declarare, eosq; isto afficere honore & digni-
tate, ut infra scripta arma & insignia à nobis in aliquibus augmentata & acces-
sione nonnullarum gratiarum splendidiora & magis decora reddita, ex hoc die
& tempore in omnem perpetuitatem in illos & liberos suos, ex probato tho-
ro susceptos & suscipiendos utriusq; sexus sentiant esse à Majestate nostra col-
locata, certo statutus, ut deinceps illi cum liberis suis ex illis progenitis, ubiq;
liberorum & terrarum, potissimum verò in Regno Bohemiae & ei adjunctis
Prouincijs pro veris Nobilibus & gentilibus hominibus à nobis ap-
probatis agnoscantur, habeantur, admittantur & teneantur, possintq; vim &
facultatem susceptae & approbatae Nobilitationis habere, universis & singu-
lis prout legijs, honoribus, dignitatibus, praecellentijs, Franchijs, juribus,
Insignijs, immunitatibus, libertatibus & exemptionibus, praerogatijs & gra-
tijs tam realibus quam personalibus, siue mixtis & alijs quibuscunq; militari-
bus a tribus & officijs, uti, frui & gaudere quibus ceteri homines nobilita-
ti in Regno nostro Bohemiae & adjunctis illi Prouincijs, quatuor Avorum pa-
ternorum & maternorum conspiciui descensu gaudent & fruuntur, idq; vel co-
suetudine vel de jure, nemine contradicente: Porro ex eadem nostra scientia
& integro accedente nostrorum officialium consilio, deq; sacra Imperatoria Re-
gia Bohemiae autoritate nostra supra nominatos Pergeros à Perge nomi-
ne siue agnitione gentili, cum antea Croatico Idiomate eadē planè signifi-
catione V Vrchouij de V Vrchovina in Perussicz, quae etiam Villa ipsorum
verusti stematis erat, nominabatur, nuncupamus, & sic eos, liberosq; eorum ex
legitimo thoro siue Matrimonij legibus susceptos, eorūq; posteros, ex linea il-
lorū recte descendentes in infinitam propagationem utriusq; sexus Pergeros à Perge

ab omni

ab omni genere hominum appellari volumus, confirmantes ipsis arma ipsorum gen-
tilicio vetera, atq; ut deinceps hisce insignijs utantur volumus, scutum videli-
cet in quatuor planities siue aequales partes diuisum, prima & quarta pars
caerulei coloris, in quorum una quasi basi collis triplex naturalis propriusve
coloris & supra colle illo Alauda lutei siue aurei coloris explicatis alis, capite
versus dexteram vergens consistit: secunda verò & tertia planities vijs qua-
tuor a dextra inferiore sinistrorsum oblique ascendentibus, quarum prima
& tertia albi siue argentei, secunda verò & quarta rubei coloris penes se di-
stinctae in unaquaq; planitie conspicuae visuntur; centrum autem Scuti ipsū
antiqua familiae Pergerorum insignia, clypeum nimirum rubei coloris quod
brachium virile dextrum incuruatum, armis siue manicis candidis seu argen-
teis indutum, manu acinacem Scythicum dextram versus ad ictum quasi
vibrans praese ferat, sibi vendicet; scuto galea equestris cancellata siue oro
aperto superimposita, eaq; Corona aurea insignita, ex qua armatum itidem
& ei quod in clypeo interiori cernitur brachium in omnibus simile emineat,
regimentis verò siue phaleris ex dextra parte caerulei & lutei siue aurei ex
sinistra rubei & albi siue argentei coloribus mixtim dependentibus seu deflu-
entibus, pro ut haec omnia in medio praesentis nostri diplomatis siue colori-
bus rectius depicta & elaborata ob oculos posita cernuntur, volumus serio
haec omnia autoritate nostra ipsis Pergeris à Perge eorumq; descendantibus
sacra testatq; conservari. Mandamus itaq; & firmissimè praecipimus uniuersis
& singulis Principibus Sacri Romani Imperij & nostris Electoribus Eccle-
siasticis & saecularibus, Archiepiscopis, Episcopis, Archiducibus, Palatinis,
Principibus, Ducibus, Lantgrauijs, Marchionibus, Comitibus, Baronibus,
Equitibus auratis, Nobilibus, Praefectis, Prouincialibus, Consiliarijs nostris,
& imprimis Regni nostri Bohemiae Prouinciarumq; Moraviae, Silesiae ac Lu-
sariae Principibus, deniq; omnibus in ceteris haereditarijs nostris prouincijs
constitutis hominibus, fidelibus nostris dilectis, cujuscunq; ij status, gradus,
ordinis, conditionis & fortunae sint vel extiterint, aut quacunq; emineant vel
resulgeant dignitate & sublimitate, ut supra nominatos Pergeros à Perge &
totam familiam pro Nobilibus veris agnoscant, & ab hac hora in infinitum p-
petuis temporibus, priuilegijs omnibus & singulis immunitatibus, libertati-
bus, exemptionibus, indultis, concessionibus, emolumentis, & beneficijs
pacifice, quietè, & sine omni prorsus impedimento frui & gaudere, permit-
tant, in ijs illos, liberosq; illorum studeant conservare & tueri, atq; in alijs id,
quantum in quocq; situm erit, fieri omnibus modis curent: Si quis vero hoc
nostrum Augustissimum & Regium diploma temerè fuerit ausus in dubium
vocare, spernere vel violare, is se nouerit ipso facto in Imperatoriam & Re-
giam nostram indignationem grauissimam incursum, & multam siue pa-
nam triginta quinque marcarum auripuri, dimidium si co siue arario Regio
nostro, residuum verò ipsis Pergeris à Perge liberisq; & descenden-
tibus eorum utriusq; sexus, soluere tenebitur: In cuius rei certum & euident
testimonium, praesentes literas manus nostrae sub signatione & sigilli nostri
Caesarei, quo ratione Majestatis Regiae Bohemiae utimur munimus appen-
sione. Datum in Regali nostra urbe Praga, tertio Nonas Februarij, Anno
1593. Regnorum nostrorum, Romani 18. Hungarici 21. Bohemici itidem 18.

Rudolphus.

Adamus de Nova Domo S. R. Bohem. Can:
Ad mandatū S. C. M. proprium.Christophorus Zelinsky de Sebuzin,
Ioannes Millnerus.

Bartholomég Berger z Bergu Syn starší

wegš gmenowaného Ssteffána Pergera hned od mladosti neyprve w
hřích potomně w Charwátich pod Panem Fernbergerem proti Tepřteli
Kříže S°, Turku, též y při straně Krále Šyřpanského od počátku dobyvá
nj Království Portugalského / až do konce na té Wogně byl a Owarci
rowé místo zastával. Nawrátiw se pak do Kragin těchto, táhl y na
Wognu tu kteraž Arcykřiže Marimiliá wolený Král Polský swedl s šra
nau odpornau v Biliny, w kteréž gsa Jendrychem učiněn, zadost porolánj
swému činil / Praporec swúg cum magna Audacia nechť ho tam k posmě
chu Domu Rakauského zanechal, sebau pod Pláštěm in praesentia magni
Cancellarij wywezl / o čej se gini pokusiti nesměli. Opit obrátil se do
Frankreychu a slaužil Králi Šyřpanskému štiašně w potřebách Wogem
ských proti Táwarškému.

Léta potomně 1592. gsa Zeytmán Polným v Rnžetě z Parmy pod
Regimentem Englharta Kurce, když byl wyslán od Rnžetě mezy Roebý
a Amiensem od Tepřteliw smrteelně raněn, a dovezen do Amiensu /
kdež pobožně skoná, a pochován gest poctiwě tu w Místě w Kosteie šjar
ným.

Girý Berger z Bergu Syn druhý Ssteffá

na Pergera w Cířtém Království se osadil, w čemž wedle pořádku Krá
lowství dorčeného postápal / neyprve učinil dostatečný Weywod wedle
Práva Země o Poctiwém Rodu swém, vřázaw wynešené a wřáctné Li
dý kterýž Otce geho y gine Přáteli znali, gestco za Pravé a starožitné Wlá
dyky gmjni a držáni býwali, na čej gsem yáwiděl List řčený Vidimus od
Měšťanůw Pražských Staroměstských wydaný Léta 1593. a druhý od
Pana Gericha Šwendy z Rakau, w Létu Bojím 1583. potomně na
milostiwau přimlúwu Cýře Rudolffa do Země přigat, společně s wegš
gmenowaným Bratrem Bartholomégem za času dobrého zdraví geho :
List pak přimlúwci od Gehomilosti Cýřské zni w slowa tato :

On Rudolff z Bojů milosti druhý / wolený
Cýře Rjijmský etc.

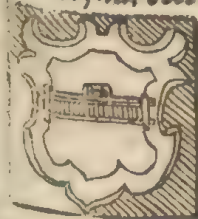
Wysoce Vrozenj / Vrozenj / Statečnj / Slo

wutnj Poctiwj a Oppatnj wěrnj nassj milý / wědětí wám milostiwě dá
wame, že gsmě od Slowutných Girjka Pergera z Bergu Služebnjka na
šeho při Kancellári Cířtě, a Bartholomége tolikéž Pergera z Bergu Bra
tra ge° wěrne° nasseho milého ponizeně prosseni / abyhom se k wám zane,
aby za Obywatele do Království Cířtého přigati byli milostiwě přimlu
witi ráčili, gichito ponizeně prozby poněwadž se gednomyslně obadwa w
tomto Království osaditi mjni a chřegi atento Girj Berger gsa Dra
nácte let pořád yatkž dorčeno w službě nassj powiňosti swé pilně a bedliwě
za dost činj / druhý pak Bartholomége dobré slowo o se bē má, že gest w taje
njch a službách polních ge° lasty Krále Šyřpanské totiz w Portugalligi po
tō we Wlassych, nic méně y w Polště gsa Jendrychē šlechtě a dobře se cho
wal, a po Předcyh swých w Království Charwátské z Stawu Rytjřtē sta

rojitněch c

rojitně° possli, nemohli gime oslyšeti, a prož se k wá za ně přimlúwati a mi
lostiwěžadati ráčíme / te gmenowané Girjka a Bartholomége Pergera Bra
tra za Obywatele do Království Cířtē, když to co náleži od nich se wyko
ná, podle starobylého chwalitebného obyčje a pořádku při tomto nyněg
šym Sněmu obecném přigmete, a gim tēto nasse přimlúwy kteraž gim
a za ně k wám zwláštnej milosti činjme šlechtě, yatkž pak o wás gináče
nepochybugem, vřiti dáte / a my wám to milostiwě spomijnati ráčíme :
Těš on Bartholomége Berger w čas nastalé potřeby tate tomuto Krá
lowství se hoditi mže. Dan na Hradě Pražském we Čjwrtet w Och
tah paniakty Bojňho Těla Léta Páně 1592. osinnáctého dne Měšyce
Čjrwence.

Dorčený Pan Girj Berger čas dlaný při Kancellári
Cířtě byl Tapatorem / Manžetku měl Panj Woršly z
Palatýnu, kteraž byla porodila Lidmilla z Lowče.

Žnižto splodil Syna Jana Wacslawa
Pergera na ten čas w Letch s. a Dcery dvě
Lidmilla a Mandelěnu / po smrti Man
žetky té genj byla umřela Léta Páně 1597. pogal sobě
druhan / totiz Alžbítu Rumerowau z Rakau.

Karel třetí Bratr Girýho a Bartholomége

Pergera wlastnj, býwšy w tajeňch a Wognách we Wlassych a w Tydr
lantu Letšest / potom w potřebách Zemských Krále Cířtého od Pana
Radslawa Wchynského na posstě do Vher gsauc wyprawen při Panu
Wylimowi Trčkowi, s týmž při dobywání Ostřehomu a Zetranu
zmžile sobě yatkž na ctěného Rytjře náleželo počínat, a potomně přitémž
šturnu v Erli zabýnul : o čemž ozdoba paměť doložená gest w šyřs
rygi Vherštē / tolikéž y pod Erbem Panůw Trčkůw zmjnta učiněná.

Čjwrtý Bratr wegš gmenowaných Berge

rw Jan Berger Kanownjř Holomaucký a Brněnjš na ten čas we Wla
šech na Včenj byl když gsem s Rnčau tauto pracowal, o kteréhož weli
tē hodnosti Stawu wyššjho y nižšjho, Lidé Včeni dobře šwegšleli a
mnoho wědj.

CONFIRMATIO ANTIQVAE NOBILITATIS to gest:**Stworzenj starožitné**

ho Władycwi a znorn do Sta
wu přigimáni w Královstvích
w Rnžetstwich a we wšech Pá
stwach Cýřstwj Rjijnského od Cýře Ru
dolffa třech Bratrůw Wogtēcha, Adama a
Machyasse Bissynských řčených Jakellowé,
pro obzwláštnej zaslauženj Otce gegich / Bar
tholomége Bissynského řčeného Jakel, to
likéž y gich samých, kterjž když Otce gegich w
Létu Páně 1592. pod Zámkem Šilekem znu
šile Bogugje w Tobu smrteelně prošťelen a od té rány umřel / tolikéž od

šf u

toho

toho času w Uhrich / jako pod Erly, pod Ostiehomem, pod Rabem, po
Belehradem y ginde na rozličných místech proti Pohaniům hrđinský sibi
počínali tak yat to Listem svým Monarcha wseho Křesťanstwa ney
přednějšy schwalowati rači, kteréhož Kopie zny w rozum tento:

RVDOLPHVS SECVNDVS DIVINA FAVE
te clementia Electus Romanorum Imperator &c. Fidelibus nobis dilectis,
Alberto, Adamo, Mathia, Fratribus Bylsinsky de Bylsina, cognomento
Iakellis, gratiam nostram Caesarum & omne bonum: Quemadmodum
limpidissimum Solis lubar &c. Edocti itaq; fide digno testimonio, vos in
pradictos Fratres ex antiqua & Nobili Prosapia originem habere, maioresq;
ac Progenitores vestros, ut plurimum militie operam dedisse, indeq; haud e-
xiguam sibi laudem comparasse, ac inter eos quidem Patrem Vestrum Bar-
tholomaeum Bilsinsky de Bilsina dictum Iakel, aequē castrasecutum, cum ali-
quot annos in Croatia sub auspicijs nostris, contra immanissimum Christiani
nominis hostem Turcam militasset, tandem Anno superiori 92 ad Arcem Pi-
lek acriter in hostem pugnando vulnus lethale accepisse, ac paulo post vitam
cum morte commutasse: Vos verò nequaquam degeneres, laudabilia mayo-
rum suorum ac inprimis Parentis vestri vestigia sequendo, similiter diuersis
expeditionibus nostris bellicis, tum in Hungaria ad Agriam, Strigonium, &
Iaurinum, & Anno proximè praeterito ad Albam Regalem, tum vero in
Transyluania & Valachia susceptis, cum Equis duobus, interdum etiam tri-
bus, pro ut res tulit, interfuisse, & in ijs singularia fortitudinis ac strenuitatis
vestrae specimina edidisse, praetermittere noluimus, quin benignam Volun-
tatis nostrae in vos inclinationem insigni aliquo documento quod & vobis
& posteris vestris decori atq; ornamento esse possit testatam, redderemus;
ac proinde motu proprio, ex certa nostra scientia, animo bene deliberato, ac
sano nostrorum accedente consilio, deq; Caesare nostrae potestatis plenitudi-
ne, pristinam & auitam Nobilitatem Vestram non solum clementer approba-
mus, ratificamus, & confirmamus, verum etiam quatenus opus est innoua-
mus, sicq; vos omnes cum tota posteritate vestra legitima, in numerum, certū
confortium, statum, gradum nostrorum & S. Romani Imperij, Regnorumq;
& Dominiorum nostrorum hereditariorum Nobilium vos assumendo, ex-
tollendo, & euehendo, denuo Nobiles creamus & facimus, ac de Nobili ge-
nere, domo & familia procreatos dicimus ac nominamus, atq; adeo ab omni-
bus & singulis cuiuscunq; status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis aut
praeminentiae existant, pro veris & à quatuor aus paternis ac maternis pro-
gnatis Nobilibus dici, nominari, haberi, reputariq; volumus. Quo verò
perpetuum huius Innoctae Nobilitatis testimonium extet, caep pleniore be-
neficio decorata, clarius in hominum oculos incurrat, eadem auctoritate no-
stra Caesarea, vobis Alberto, Adamo, & Mathia, Fratribus Bilsinsky de
Bylsina, haec quae sequuntur armorum insignia, à maioribus vestris, & vobis
quoq; hactenus usurpata, de nouo gratiose damus, concedimus, & elargi-
mur: Scutum videlicet perpendiculariter bipartitum, cuius pars dextra rubea
falcem fœnariam, sinistra vero lazurea siue caerulea, dimidiam soleam ferream
deauratam, medium autem Scuti supra praedictas falcem & soleam crucem
paruatam, aequē perpendiculariter diuisam, ita ut ab hac, sinistra nimirum parte,
rubra sit & geminata, ab altera uerò candida seu argentea & simplex tantum
contineat. Scute innitatur Galea aperta seu cathrata, Tornearia quae dicitur
Corona Regia insignis, phalerisq; seu ranijs ab utroq; latere, hinc quidem
croceis siue aureis & caeruleis, illinc verò candidis seu argenteis & rubris,

m. x. in circumvolitantibus ornata, cuius verticipes humanus Cataphractus
calcareq; indutus, genu incuruato incumbat, quemadmodum haec omnia in
medio praesentis nostri diplomatis suis coloribus rectius elaborata & ob ocu-
los posita conspiciuntur. Volentes & praesenti edicto nostro Caesareo fir-
miter statuentes, quae vos saepe nominati Alberte, Adame, Mathia, Fratres
Bilsinsky de Bilsina, omnesq; liberi, haeredes utriusq; sexus &c. iam descrip-
ta armorum insignia, in omnibus & singulis honestis atq; decentibus acti-
bus &c. pro voluntatis vestrae arbitrio, liberè, habere, gestare, deferre possi-
tis ac valeatis &c. Datum in Regali nostra Praga Anno 1602.

Téhož Erbu mnozy vstřagi w Polště w Prusku w Litvě y ginde.
Taková též Konfirmace dána Kraussowským z téhož Knížectví.

Prozeným Vladykám Mat
hyassowi a Girkowi Bratrům Kremerům

Grunowa a na Smilowicích gich prwmagjcy Kytjškem

Ky Erba Klenot obnoven / ozdoben a z lepšsen gest Magesta-
te Cysare Rudolffa toho gména druhé ratto planým.

M Rudolf etc. Znamenawše, dobroti-
wé w hlédše, a porážiwše Slowutnost, sledetnost, schop-
nost, dobré Kytjšké Mrawy, Ctenosti a wtipy / kterýmž wérni
nassy milý, Mathyas Radda nasse při Apellacych w Kralow-
stvi Cieském, a Girk, Bratrů Kremerowé před námi schwaleni gsau / též
y ex přigemné, wérné, pilné, a vřitečné a prospěšné služby, kteréž neohlito
předkové gegich slawným předkům nassým w Rjssy / Cysarum a Brá-
slim Rjmským, a Slawnému Demu Rakaušskému, w mnohých přiči-
nach / w čas wálky y pokoge gsau činili, ale také y on Mathyas Kreo-
nier nám gij od Dranáci Let pořad zběhlých, gsauce Radda nasse při
Apellacych a prospěchem Romory nassy vlastnj a spravedlnosti / y až do ta-
ké y Panj Mateři nassy Teymilegšy Cysarowé Rjmské Dvě Lete wyo-
tizowanjm mnohých wznesených Romisq; k dobrému Obecňmu a w la-
sti, a k milosti wému na tom přestání a zalibenj nassemu gest prokazowal a
geste každodenně prokazuje a činj, y budaweně g. volu s Bratrem svým
činiti se swoluge, y také dobře ge činiti oni mohau. nagi: A protož a z
těch oznámených přičyn ponukáni býti račjme abychme gmenowané Bra-
try Kremer y milostiwé obmexšleti, a ge obzwláštenjmi swobodami na-
šymi Cysaršými tak opatřiti račili, aby oni y Dedicowé gegich ze gsau ta-
towých swých služeb a dobrého chowání stutečně požili, poznati a nímjše
po wědné časj těštyci mohli, též y gini šrže to aby k podobnému počtíwé-
níu a dobrému chowání, k dobrým ctnostem, wérným službám, a k pocti-
wým Uměním, tím wětšj přičynu měli, a tak za tau přičynau s dobrým
rozmyslem, dobrau časnu raddu a gistým wědomjím sine nadepsaném
Mathyassowi a Girkowi Bratrům Kremerům, gich prwmagjcy Erb a
Klenot / ze gména Štjrt žluté neb zlaté Barwy / šrž nýžito od zadnjho
spodnjho proti přednjmu swrdnjmu koncy posyškem wzhůru gde šyroká
modrá cesta, na niž se spatěge z předu Lew žluté neb zlaté Barwy s wo-
casem nad sebau stočeným a s čerweným wyplazeným Jazykem dršjcy w
swých prawých přednjch Pazawěch wzhůru nad sebe zlaté a na před ote-

z Wobiteč a na Rydlinech, Frydrycha Wobitečského z Wobiteč a na Zosin
cých.

Wopršalové púšly se z Getrichowic a pozna-
menáni gsau w Tytulářích takto: Gřiš Wopršal z Getrichowic a we Zmi
slowech, Jan Wopršal z Getrichowic a na Wese, Mikuláš Wopršal z
Getrichowic a w Miliwstě.

Zaborští z Brloha w Tytulářích se pokláda-
gi, jako Mikuláš Zaborský z Brloha na Ketauni, Alexander Zaborský z
Brloha na Kadowě, Bohuslaw Zaborský z Brloha na Zábosi.

Zmyslowské z Radwanowa Tytulářové w
paměti wozugi totiž Jakuba Zmyslowského z Radwanowa we Zmyslo
we, Martina Zmyslowského z Radwanowa a we Zmyslowě, Pawla Zmy
slowského z Radwanowa a we Zmyslowě.

W Erbu a Rodu Humpoleckých ginat Koš-
tůw z Rybenška.

Ně Alhoře bčinit gsem
zmínku krátce o Erbu a Rodu
tomto, gehožto předkové gme
nowali se od Zámku Humpolec
tečeného / wšak wzaw šeršy o něm sprá
wu od Lidi hodn. wěrnych giné paměti té
muž swědčej, zdálo mi se za dobré tuto do
ložiti.

W Předku Erbu a Rodu

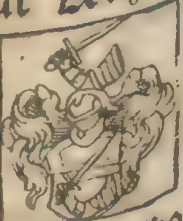
toho Mikulášowi Humpoleckým činjmín
ku Lupáč w Kalend. iři swém Zystoryckém tčmto slovy: Anno Domi
ni 1432. Nicolaus Humpolecius & Ioannes Zateensis, Nuncij Boëmorum
certis cum mandatis missi ad Concilium ingrediuntur Basileam; Vino, & pi
scibus, munere honorario ab Senatu Basiliensi donati atq; cohonestati, à Pa
tribus ejus Synodi intra paucos dies curatis diplomatibus, domum reuertun
tur & rem actam ordinibus Marchionatus Moraviae referunt, quo
circa ibidem Oratores ad Concilium deliguntur. Testis Cochlaus, w tee
rémž to Lupáč wyhledal.

W Mikulášowi Humpoleckým ginat Košto

wi z Rybenška zmínka se děje w Tytulář: wydaném Léta 1534

W témž Tytulář doložen gest Jan Humpolecký z Ryben
ška a na Wese, a ten měl Manželku Panj Lidmilla z Zitec
ně z Rodu starodávneho s nímto splodil pět Synůw / gme
no ríče Gřiška, Zdenka, Pawla, Wáclawa a Kryštofa.

Štěch Synůw geden, totiž Wáclaw z Rybenška měl dvě
Manželky prwnj Panj Annu Kralickau z Ostrowa Rodu welmi starého

synžto

synžto splodil Dceru Alžbetu a Syna Jana Gřiho. Dru
han Manželku měl Markétu Augesdeckan z Morassyc, od
níž ušla Dcera gmenem Lidmilla. V
měl pak gmenowaný Wáclaw Léta Pa
ně 1591. 12. dne Měsíce Právnice / máge
wšak swého Let Šedesáte Sedm. pocho
wán w Měste Bystřicibliž Zámku Pernštěyna w Kestele.

P. Gřiš Humpolecký z Rybenška Syn gmenowaného
Wáclawa byl na ten čas edyž gsem tuto Knihu spisowal Pisarem Práva
Měnského Zemského w Margrabství Moravském. Pogať se bč Sta
wu Manželstwu Panj Johannu Kysnickan z Kysnice Dce
ru Wáclawa Kysnického a Panj Mandelery Cerkovský
ginat Zahrádkové z Zahrádky, s nímto splodil na ten čas
owa Syny Wáclawa a Zygmunda gessť w mladičtém
Wětu zůstáwagier. Byl to Cizlák swědčmý morum mul
tarum Nationum & Regionum, k tomu Ingenij non vulgaris, z mladosťi V
měníw swobodným se obírajic.

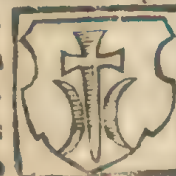

W Ladowstij w Gradec-

tem Zragi / w Zragi za znamenij
Krytiské Sekery Tesaiské w Poli
čerweném wyšel z Polstý z Wey
wodstwj Sandomijského Stanislaw okolo
Léta Paně 1566. neb něco před tím, yatz to
oznamuge List Krale Zygmunda Augusta
psaný w smysl tento:

Sigismundus Augustus Dei gratia Rex Po
loniae, Magnus Dux Lituaniae, Rufsiae, Prufsiae,
Mazouiae, Samogitiae &c. Dominus & Hæ

res, significamus tenore presentium, ad quos pertinet, vniuersis & singulis,
presentibus & futuris, harum notitiam habituris, quod cum Nobili Stani
slao Sladowsky de Sladouo oriundo, in Tractu Sandomiriensi sito, incolatū
suum ē Regno nostro, in Regnum Bohemiae transferenti, à plerisq; Coinco
lis ipsius Regni Bohemiae obicuritas Natalaciorum ac ignobilitas obijceretur,
proinde certē amici ac consanguinei sui Nobiles Subditi nostri, pro Vinculo
consanguinitatis suae, volentes sibi hac in parte patrocinari, venientes perso
nalitē ad Tribunal nostrum Regium sub conspectu Consiliariorum nostro
rum, vnanimiter legale testimonium perhibuerunt, atq; falsi sunt, ipsum No
bilem Stanislaum Sladowsky, Consanguineum suum ex utroq; Parente No
bilem, ex patre quidem, Nobili Ioanne Sladowsky de eadem Sladouo, pro
stemmate ex Progenie sua Secutim, Polonico Idiomate To
por dictam, & Matre Nobili Sophia Ostojanka ex stirpe sua
pro Insigni, Ostoja dicitur, binam Lunam cum Cruce defe
rens, legitime progenitum, idq; earatione fecerunt; ut ne quis
extraneus ejus rei ignarus, temere ac falso eundem Ignobilem
esse calumniet, supplicaruntq; nobis, quō major esset lus testimonij, quod
praestiterunt, & autoritas apud Vniuersas, ut id literis nostris planum omni
bus facere dignaremur, Nos itaq; tam eorum precibus, quam a quitate rei
permoti, id testimonio tunc publico ac solenni, quo ipsum Nobilem Stani
slaum Sladowsky ex Nobilibus Parentibus ac gentilem esse suum docue

tunt,

runt, la. d. n. p. n. d. s. Verumq; & legitimum Nobilem ex eorum Progenie, qui Insignia superius specificata deferrent, cenlemus, & haberi ab omnibus volumus, ac decernimus, presentibus litteris nostris: In quorum omnium fidem. Sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum Lublini 14. die Mensis Septembris. Anno Domini 1566. Regni verò nostri Anno 37. Sigismundus Augustus Rex.

Relatio Magnifici Valentini Dembiensky
-de Dembiani R. P. Cancellarij.

Sotčený Stanislav Sladowský splodil w
Ciechach dwa Syny / Jana a Mikuláše; Jan po sobě zanechal Gindricha a Wacława s Barbórą Sendrajską / kterýžto Rod všimá za Erb Kráwe černého s Prstenem. Mikuláš Bratr geho, pogal Manželku z Rodu Panůw Drozanských, kterýž yá, téhoby Erbu vjívali nemel gsem o tom strávy. Tito Sladowský yá; nahoře oznámeno, magi za Erb Sekeru Tesar-
stau, kteréz maozý gini wzáctnj a wlecy Rodowé w Polště vjwagat, a pšsly se Comites de Teancin, Osolinští, Korystinští, Tarlowé, a gini mmo-
zy / yá; w Kronykách Polských dolojeno.

O Rodu a Erbu Kheřůw z Swarepachu.

Er

Ab tento z Kyjsse přinesen gest do Krá-
lovství Cieské vatez y gnych dosti mnohých Paní nize y reg
je doložených, kteréhožto Wladý: vjwagicy čtyrem Cysarům
teř; tutaké wyčerřetowáni gjan / w wlecech nemalých slau
žili, y milost při nich pro wstawičnost služeb swých a snažnost
ze stali. Má pak býti Lew slatý na štycu černém, a druhý nápodobný
prwjnu mezi dwěma Křidli Orlovými vycházeji má z Koruny
slate kteráz gest nad helmem otevřeným a křiwě trochu postaveným, s
Saffrnochý černau barwau a slatě wyčerřetowanými yá; se to wisse
na Figure této swrchu doložené dostatečně spatřiti může.

Ja Cysare Maximiliana toho gmená prwnj-
ho Woda Cysare Ferdynanda, žiw byl Pan Jan Khet z Swarepachu, kte
rý; chaumdwaum předpowedeným slawné paměti Cysarům služby své
snažné prokazowal, gšauce s nimi w táženj mnohých a nebezpečných, w
nichžto nesaugic ani zdravý swého ani krwe, hrdinské své chowání tak
rá; na Wladýku slawy žijnwého náleželo, dořádal. Což se w rezumie
ti může; Magestátu onoho kteréhož od Ferdynanda Cysare milostiwě do-
stal, genž gest psán na Pergaméně pod wšlucy Pečetí, který; toliet do Ru-
mých přišel a očyma mýma spatřen g, kteréhožto Magestátu Datu nachá-
zým Letu 1551. měl g za Manželku Annu Krausou.

Magestát Cysare Rudolffa daný Panu Mi-
chalowi Khetowi z Swarepachu, Synu gmenowaného Jana Khetu, w
prawuge důwodné yá; g on y Předlowé ge; snažné a wedle wšly močnosti
swé, t gich welké; oblgbenj službami swými dosti wděčnými se propugco-
wal / Nle; Jasnéššym Knjzatu a Cysarů Křimštm, Ferdynadowi a Maxi-
milianowi z ano y G. M. C. Rudolffowi druhé; podstupugice nemalé ne-
bezpečenstwjat w čas pokoge yá; w čas nepokoge, kdy; totito w boi p
ti; Lepčatelum; gšlých přičin wstupowáno bylo. Aten Pá-
Michal Khet měl za Manželku Paní Judych z Pelgrami
z Rodu starosieného. Cysar tehdy Rudolff mage ob-
zwláštnej oblgbeni w službách takowých, kteréz snažnosti det
čeneho Pana Michala y Předtům Nle; Jasnéššym Knja-
tům předpowedeným Wodu a Otce; prokazowané byuau, w čas
zal gmenowané P. Michalowi w wšle potělu ge; Budawem, tak pohlawj
Muske; yá; žensk; / obzwláštnej milosti konfirmugie Nobilitaci ge; staro-
dawnu a dawnu, a ge; to plnošti moce Cysaršské wpewnil, aby mohl on y Sy-
nowé ge; y těch Synů Synowé y wšlch posocy buduce obogi; Pohlawj /
Listy yá; kě; toli po swých potřebách rozslané, buďto zawřené, buďto otevře-
né, buď male, buď welké červeným Wostě pečetiti, w kterě; toli mystě, w kterě;
toli Kragině se osaditi / ze žbož; kaupeně; se psati, sydla, kdyby se toli zalibi
lo změniti a nagine mista se přenesiti, y zase na prwněššy wedle libosti přij
ti bez wšelizate přetáky správci a Dbrmanů Kragů a mist, od nichžto žad-
ným spůsobu, žadnými šforteli, žadným placením, žadným tisknutím, žadným wey-
bjřkau nemagi býti obetřowáni. A nymto gmenowaný C. Rudolff těmž
P. Michal; y wšle potělu ge; wčinil milost takowu, aby ani o ani potocy, ani
Cielec, ani poddani ge; nemohli t gin; Práwu pohnaní býti, gednó; Křet
malš; a Wessalš; , tak gestlieb; k do žalobu na ně wěsti chel t aby wě-
del se před žadné gine Práwo předstřiti nemagi, ani před žadným giným
o yá; kě; toli wěc sauzeni býti, gednó; před Cysarem Křimštm. Pak liby ge; k do

G g

gina m

gíná k Saudu powolal a sand s ním w edě a završěl byl, to jim nic te sfo
de býti nemá, a ten a takový Saud plnosti mocí Cysářstwj Rjmské / xru
ssen, zlehčel, a w niweč obrácen býti má.

Deigal pak ge° Cysar Rudolf se wsslemi Potoky budaucými za Obyma
telé Rjssé, tak aby on y budaucy ge° služebný Rjssé a Arcyknižet: Rakau
se slúti y takových swobod vjzmati mohli, a on za takové o Potoky ge°
odduchow: y swětstých držán, cten, a gmenowá byl / ano y přigal ge° y se wssle
mi Potoky, se wsslemi Staty kteréz magi a mjeti budau na wčnē budaucy
čas y pod ochranu swau pri wsseliyákým gwaltu a aužkoštē, a plepsy bez
pečnost milostiwē dopustil aby on y budaucy ge° mohli na sýdách (kdyby
potřeba to° ukazowala) na swých wčech a nabytkách wsseliyákých w tce
rétoli Kraginē yáť gíná znamenj Kralowstwj ge° Poddaných tak Cysar
stē Orla / bud malowanē neg yáťkoli wykonerffektowanē pro salua quar
dia a pro wčssy (yáť czněmeno yáťchťoli u tcy) bezpečnost mjeti. A to
gest kratičtý extract z Magestátu Rudolffa Cysare / kterýž dán byl gmeno
wanému Panu Michalowi Kheko wi pod wstkau wssly Pečetí, a ten čel
gsem y wšel, gehožto zawjrtu tuto také doloží kteraž snj w smysl takový.

Chceme pak tomu aby dotčeným wčem žádný žádným obyčejem ne
odporowal, a přikazugje wsslem wssly Swětstým y Dúchowným, aby
gmenowaného Michala Kheka se wsslemi Petomky geho budaucými, při
wsslech swobodách dotčených zanechawali nad nimi Ruku drželi, ani ža
né gínz w tom překážky nečinili pod wpadnutí w nemilost nassy a přisně
trestánj y potuzy / kteraž bude Cžtyřdceti Mark zлата čísteho Politiy se
krátkoli někdo toho dopustil / gichito polowice do Komory nassy Rjssé
stē a polowice na gmenowaného Michala a na budaucy geho připadne.
Na Swědomj toho Pečet nassy wstkau kazali gsme přiwisjeti k Listu a
Magestátu tomuto, genž gest dán w Praze Dwanáctého Septembris 2
ta 1580 Kralowstwj nassch, Rjmské 5. Vherstē 8. a Cžské 10. letě 5.

Když gsem tuto Knihu na swěto wydawal

žiw byl Albrecht Kheť z Swarcpachu sedlým na Dehnicích, Syn před
tečeného Pana Michala Kheka z Swarcpachu / následugie we wsslem
Mápege předtím swých s nemalau sňazností, a měl za Má
žetku Panj Zuzannu Rjessanskau z Radowa a na Starém
Smolixčy / gegisto Erb Kolo gest s šesti spicý na Sstym
modrém tak yáť patrue s této ffigury spatřeno býti máie.

Jan Kheť z Swarcpachu Děkán a Kanowst w Mag
deburgtu, měl Máielky P. Saby° z Hochbúsu sedenā na Glu
cu, gegisto Erb byl z. Misky Púeni: a mezy nim z. Hul: Púeni: S. 7a: Helm
otewře: rowně položený bez Koruny a na něm 5. Perj černých Pšerofo:

O těch wsslech kterjz gradum Nobilitatis neb obdaro
wánj Erbú od S. a slawné paměti Ferdynanda, Maximiliánaw P. B.
hu zejnaly a RVDQZ A Cysarúw a Kralúw Vherstých a Cž
ských magi, částka druhá Stawu Rytjstého.
Předmlowa k Lastawému Cženári.

Wšel to byl mluwiti onen wzněssený A.
chenyenský Phocion schwalugie takový dobrý pořádek w tazy
de Obey w kterémžkoli Kralowstwj a neb Městē, ut sit unica
Virtus potens, reliqua autem cuncta nugæ. Ctenosti toliho sa
me

me wisslowal aby Wrdnost a moc měla naderšsm, a ne gínē: marnosti
a darowé slepeho štěstí w nichžto nyněgssy wēt wsselikau sláwu a wžac
nost býti poklada, negināce smegsslegice než je to nespředněgssy darowé
gsau ffortuny a při takowém Zehatstwj ney wčssy Lastu býti Božj vžná
wagi. Ne tak otom rozumeli oni slawnj Muži ačkoli Pohané byli / ži
wi gsauce před Tarczenjm Krysa Pána, ale se byli milownjey ctnosti /
nic bych protimyslného nečinil kdybych ge Swatým nazwal: Neb po
něwadž Bůh miluge ctnost, y tikerj se gi přidržeti od něho wzdaleni ne
gsau, neb kdo ctnost milowati chce / má býti čistý od wsseliyákých zlosti kdrž
Cicero oni takto mluwí. Virtutis caput est, caruillo vitijs. Z té přičiny
oni wžaceni Muži znagje tu gegi wlastnost / toho rznawali býti milow
njem té Swatě Panj toho štěstijným gmenowali, yáť máme o tom při
klad in Apophthegmatibus na Gorgiassowi Muži wzněsseném kterýž tazá
gsa od Sokratesa zdalž Krale Perstého štěstijným býti rczumi, nad to
odpověděl kta: Nescio hercule quantum Virtutis & disciplina habeat.

Tolikéž onen slawný Lacedemonský Kral Agesylaus kdrž zaslechl že Kral
le Perstého wstkým a slawným Potentátem neb mecnárem gmenowali /
kterl: Z yáť přičiny slawněgssy gest a wčssy nešli ya: Leč z té je gť sprawe
dliwěgssy azdržili wčssy. Znāti dal Kral té spravedlív / eū demū magnum
esse Virum qui Virtutibus alios omnes superavit. A protož zwýkl byl swē
Poddané wssčty napomjnati k nim mlúwge, ne tam pecunijs quam forti
tudine ac virtute studerent dilescece. Pěkná Radda, zdrawé a maudré nau
čení od tak slawneho Krale pecházegjey, kterýž za neyopowrieněgssy wč
počital zbehácej strz Penje a za neyznamenicěgssy wčmiel zbehácej strz
ctnost a zmužilé činy. Těmuž nápodobný přjklad porředel Charilaus Rnj
že Lacedemonstē kdrž tazán byl kteraby Obec byla neylepssy a ney wžac
něgssy kta: In qua plurimi ciues de virtute inter sese decertant citra sedition
nem, poněwadž to we wsslech Kragich se nacházy že Lidé w ssidm tēmē ma
gi certamen de opibus & honoribus, de virtute qui certent penē nulli. Ne
spomene žádný na plac Lidstý na sužowáni a trápeniaby od možněgssych w
tom retowáni byli, ale o to pečuge o to se snaži gedentazdy yáťby mohl
gměnj swē což ney lépegi rozmnožiti.

Slusly tehdo o tom rozmlúwiti přátelstý a ne sezla wůli / neb kdrž kdo
hněwíwē o wčech takových mluwí gí takowa concertatio, non est Vir
tutis sed ambitionis. qui vera Virtute præditus est, nihil spectet, nisi ut pro
lic Reipub: Seductio enim Venenum est civitatis. Bez nenáwisti to wssle mū
je se wstkónati cožbykoli nám k sláwě a Přácelum nassým k počitku a k oz
době býti mohlo čimžby se Wlast nassē okrašlowala / ctnost mezy námi se
rozmaňala, a prostředkem gegim to slawné Kralowstwj yáť prwe wčdye
ky bylo slawné, tak aby za dnúw žiwota nassého ozdoby swē netratiło.

Gestē mi se zdálo za dobré nezapomenauti napřjklad onen k rozmnože
nj ctnosti kterýž zanechal Antygonus druhý Kral Lacedemonstý k tñemú
to kdrž přišel Mladence genž Otce měl wzněsseného Rytjse opatřeného
pro hrđinške činy Proulygi znamenitau z pokladu Kralowstého / žadage
aby gemu takowá summa zadřžená wakožto po Otce nápadnjku wččená
byla / takto gemu odpověděl: O Adolescentule, non ob patras sed ob pro
prias, cupisq; Vini virtutes, mercedem ac munera dare soleo. A tim přinu
til k tomu Mladence že pro takový napad / rád nerád Měpege Otce swého
w činech zmužilých a slawných následowati musel.

Odtud toho docházime že wlastnj ctnost gednoho každého trášli a ozdo
buge, a pro ni samau slusly každému náhradu dáwati / na čez také z přjela

důw starých, krátce naučenj vládati chce, a neyprve onoho Antysteneja z
thenyenského / kteréhož kdys se ptali kteraby více Městem a Kraginám pú
sobila záhubu/ odpověděl takto: poněwadž w tem rozdílú není mezysly
mi a dobrými/ ta Obec, ta Kragina y Město w nížeť se obracuje, kdež se ne
džge čestctnosti, a kárání se newyměňuje zlosti.

Poctebij gest mjeti ctnost w obrazowani a gi wywyslowat wedle mojno-
 sti nassy aby se rozmnozowala, za lassej ponewadz ctnost w ec gest pocteb-
 na k obecnemu dobremu a k ozdobenj Wlasti/ na czj fratty prjklad prjpo-
 menu kterjz gest w Plutarcha napisany takto : Kdyz Sabius wretem gi se
 sel, gfa starj. Syn geho wolen byl za Pána Kadního a tu mel Oracy neb
 rec ke wsem Rjmanum, na kterauz nechtage Starecek w sedl na swjg
 Ruj a gel do Domu swého/za nimz poslal Syn Služebnjka ne swého/ale
 Mstikého aby se nawratil a slyšel rec geho. Za zlé meli Synow mnozy
 ze tak bezpeční za Otcem poslati smel, ale Otec obrátil se na zpět a sedna
 Koně pristupil k Synu a obgar ho ita: Euge fili sapis, qui intelligas, qui
 bus imperes, & quam magnum Magistratum susceperis. Pročej ty kterež
 ctnost wywegssy náleži w ctnosti mjeti aby zadost učiněno bylo oným slo-
 wům onoho wysseného Muže : Oportet bonam Civitatem de Virtute es-
 se sollicitam. Cato staršj obyčej mel mlůwjeti Rjmanum Populum Ro-
 manum non tantum purpuræ, verum etiam Virtuti plurimum conducere, a
 to protu přejnu ze jako Maljri obyčej magi neywjce té Barwy přičinili
 o kterež wědi, ze gi sobě obliwugi mladj y starj, tak též wjeli mladi činiti a
 k těm wěcě sáhati o kterých wědi, ze ge wslidni Lidě w ctnosti magi/ Ho-
 nos enim non solum alit artes, verum etiam virtutem: a takowým spůsobem
 napomijnal Lid Obecnj, aby těm toliko dávali Magistratum, quide se Vir-
 tutis Specimen dedissent, a tím ponuknutj a takowým pořádkem mno^o se
 Lidí mladých k skutkům dobrým nachylili. Ale kde se ctnosti náležita
 poctiwost nečinj, tam se ona newelimi mnozi/neb přemjjs Virtutem accendi
 oportet, quæ si detrahas, ipsa Virtus elanguescit. A proto powědel Cicero
 solum honorem æstimari, quem quis neq; majorum suorum commendatione
 neq; per alterius calamitatem assecutus sit. V wěssy wáznosti a ceně býwa
 v každého Sultně nowá nešli sčozená, nezawrhugmež obyčejůw starcibi-
 lých a té S. Panj ctnosti dāw egmem sto mezy námi aby při nás rostla a o
 ozdobu gegi pečugme y o dobré nasse, ne strz negatě sforcele, gednō strz sa-
 mý ctnost yaki nám w tom naučeni dal Alfonsoš Kral Arragonšj, gemuz
 to kdyz gedě z Pochlebnjřů radil aby w potogi w dobrém hrdle po^oudj mu
 možné jiwot konal, a Telo swě tak mnohým nebezpečnějšm nepodrobo-
 wal, odpowidel: Nō temerē à Romanis illis quidē Sapiētiōrib, Honoris tē
 plo Virtutis tēplū cōjūctū esse, in quod nisi p Virtutis tēplū introire nemini
 liceret: ut intelligerēt mortales, ad honoris fastigiū, nō Voluptatū via, (q̄ deli-
 cji atq; illcebris affluēs esset) sed Virtutis, illa quidē aspera & salebrosa, enicē-
 dū esse. Tlenāte, i se wyppnati při tēm ozdobam kterých Lidě p ctnost a
 čij y swě nabýwagi, neb to ne za nassy paměti začátek teprwa w zalo, gde od
 wětů dāwých od starobilých obyčejů to k nā přišlo yaki se porozuměti mu-
 že y z to^o což wyprawuge o Maryusowi Plutarchus in Apophtegmatibus,
 ze totičto 1000 Mužů w 3 Mě: Kamery^o, gessio se při ntm na Wogně slaw-
 ně a hrdinskj chowali při Cymbrii w wssy pectiwosti Rjmanů rowně věi-
 nil, a to proti Právům a swobodám Rjmským: yakož mnozy gsauceto
 mu na odpor reptali/ale on gim na to odpowid dal takowau/ se ob armo-
 rum strepitum, legum Vocem exaudire non potuisse.

et staro

Do starodawna to każda wchność ma je ctnost ctiiti muże a gi wessentu sta-
wau rozmnozowati, aniz tim nęyake vblizeni wzactnosti gegi se dęge /
nes gedentkaždy Muż dobrý qui confidit Virtuti suae, non invidet alienae ;
zwolastę edyi uznawa że słusne, poctiwę a w prawde te cti ctnost zaslawia
la / na cę Cicero zanechal glistotu w slowich tęcho, Qui Virtute prædi-
ti sunt, iidem sunt & Nobiles. A co by to bylo Nobilitas, aby każdemu
żęgmo a wędemo bylo / krátce tsem o tom zmynku vćinici vmiñil.

Democritus Młodrec když byl tázan od některých in quibus Nobilitas con-
sisteret? Odpověděl: Pecudum Nobilitas in bono Validoq; corporis ha-
bitu sita est, hominum autem in bonitate morum. Wědauce tehdy wlast-
nost Tytulu nasseho, o to pečowati máme / aby chom pěknými mrawy oz-
dobeni byli ne santými Křetězi a drahými Šfaty, ani giny m bohat-
stwjím / aby někdo na nás se neřítíl, a nepowědíl nám oný slowa kteráž p-
mlůwíl Demonax k gednonní Mladency nákladně přistrogenému řka :
Heus tu hoc ante gestabat ouis, & ouis erat. Ženám se špěkowati přislu-
ší / Muži mýrnosti w tom se přidržují, pamatují se na slowa Augusti Cæ-
saris tato: Vestitus insignis ac mollis, Superbia Vexillum est nidulq; Luxu-
ria. Ale ti gšau gšitj Tytulowé nassi, kteréž připomíná Socrates tázaný /
quid sit Nobilitas. řkauce: Animæ & corporis bonatemperies.

Na to slusly pozorowati, aby se na nás nic nessectného/nic nenáleží-
tého neprořázalo, neb bys y od Jowisse z Tebe splozen byl / w wzáctnosti
žádne býti nemůžeš gestliže twé chowánj bezectné gest, poněwadž starodaw-
ný nález wyrčen gest, Neq; frumentum optimum judicamus, quod in pulche-
rimo agro natum est sed quod commodé nutrit, neq; Virum bonum & stu-
diosum, aut amicum benevolum, qui genere clarus, sed qui moribus egregijs
fuerit. Nemáme tčm záwideti Tytulůw / kteréz vynáwame býti ultra-
wůw poctiwých aby oni w starožitnosti Rodůw nassych, něctčeho spřa-
děllyho newyhledali, a takowau nám odpowěd nedali; yaku dal Affis-
crates Harmodyusowi kdyj mu tím domlawal že Otce měl Sferce, a on
se se Zemanem wčinil, řka: Meum genus á me originem habet, tuum verò
in te delij; potřeba da leto hlediti kdož mno^o chce spatřiti, potřeba dobře vo-
slý nastawowati, kdož wsecko chce uslyšeti, a slusly pozorowati na onu sta-
rodáwnj připowěd, carere debet omni Vitio, qui in alterū paratus est dicere.

Dal na to příklad onen slavný Král Arragonský Alfonsus, když ho ge-
 den vychwalovati počal, že gest Synem Královským / Waukem. Krá-
 lovským, tolikéž y Bratrem Královským, a on děle ho nechce posla-
 hati wšpočil mu w řeč / řka: daremně o tom mluvíš / bychť byl y menšíj-
 ho Stawu, ta sláva není má, ale mych Předků gest, a byla / kteráž pro
 své ctnosti a chwalitebné chování, Královského distogenství dosáhli /
 přimně pak gestliže spatřugeš poctivé a náležité chování, otom zmín-
 tu učin, nepřipomínage činy a chování Otce mého neb Děda neb Pradě-
 da čiž zemřelých, každý z nich pro sebe wšecko činil aby z toho dostal chvá-
 li: tini dal znáti Králen znamenitý a moudrý gednomu každému, multo
 gloriolius esse á se inclarescere, quàm niti autis imaginibus, regnumq; pro-
 pria Virtute partum, clariùs habendum, quàm quod hæreditate obuenit.

Telikéž mi se tuto hodi položiti to což napsáno gest o Hunnyádesowi
Admynstrátorowi Království Vheršeho / ten když poslal k Orlychowi
hraběti Sylickému aby k němu přigel do Leženj, nechtěl toho učiniti / tka :
Což bych já hraběz hrabat posslý a rozený k tobě Cizowětu neb pánu na
wěmu, za nassy paměti k Stawu Panstěmu wyzdwiženému přigeli měl :
což když oznámeno od Legátůw Hunnyádesowi Admynstrátorowi, takto

5811

genus

gemu odpowěd napsati poručil. Non ego tuis maioribus sed tibi me comparo: quanquam neq; illis cedam, qui pugnando pro Christiana Religione nobilitatus, majus lumen posteritati meae comparavi, atq; ut in te Cilicensis Comitatus turpiter extinguitur, ita in me Domus Nistricensis exornatur.

Wźme tehdy kdykoli yatkoli gednom strz uctiwé spráwy nēdo k tawé wśactnosti přigde, že ho za rowného sobě uznáwati a počtati máme / neš tak prawý gedon wznesený Muz: Nihil est nobile quod vitiosum: quis enim Generosum dixerit hunc, qui indignus genere est, & praeclaro nomine tantum insignis. Nebudme nápodobnj žiwocichum nerozumným / kterýž gednom na moc sletí a na nic giného nedbagi, ale my Lidmi gśauce Lidem serownegme, při Lidch ctnost a chwálibné chowáni sobě obľugme / a opustice přiklady Pohanské k Křesťanským a k naučenj Dobre rúw Swatých se obraťme, nezapomínajice na to že wśictni v Boha sobě rownj gśme, a kdož gest neyctnostněgśy ten před obľidegem Božským gest neyprozeněgśy, a ta před nim neywjacněgśy gś Nobilitas, yatkž Jeronym Swatý mluwí. Summa apud Deum Nobilitas, clarum esse Virtutibus.

Bernart Swatý dokládá že Apostolowé Boží ničímiž giným wzactni negśau / gednom morum ingenuitate, & fidei fortitudine.

Calsiodorus w Epistolách w Knize dewate tolikéž mluwí / že nic giného gednom samé naučenj ex obľiceno Nobilem facit, a procož tdy wjme čimž se ozdobiť můžeme, tim se zaneprazdnugme a obľegme / neš mluwí Placitus, qui bono sunt genere nati, si sunt malo ingenio, suapte culpa genus ingenuum improbant.

Wělká wěc gest wprawdě Prozenosti se starožitnan wychwalowati / wśat gestliže tomu excessus & vitia neyakté překážky nečinili a nečiní. Běime sobě přiklad z starodáwných paměti, kterak Předkové našy gśauce gessē w bludu Pohanském, Lidí hodné a ctnostné w uctiwosti měli, a gich sobě nemálo wážíli: yatkž napsáno máme o Wergiliusowi genž byl Syn Zrnějtůw, wśat pro Uměnj a ctnost odewśsch cten byl / tak také Horarius, Placcus, Statius, Poeta, kterýž byli někdy od zagatých Wěznůw strz Ržimany splozenj.

Eschynes Orator znamenitý měl Otce kterýž prodáwanjm Klobás se žiwil.

Tyrtaeus genž byl pro diwnan wrymluwonost nazwán Theophrastus Otce měl Kregěho.

Menedemus Athenyenský Múdice splozen byl od Otce / kterýž žádné žiwonosti giné neměl, gednom že Stany Wogenšé činil.

Alphemus Varro Kremonenšký Pán Radnj za mladých Let býwal Poslůhačem, a za Sulpicyusa k tawé wśactnosti přišel strz Uměnj Práwa Obecného, že w Ržimě Radnjm učiněn byl.

Pithagoras Múdice Otce měl genž Prstýnky řezal.

Iffikrates Otce měl Sfewe, a nieměně Artaxerxes Král Perský tdy do Egipta na Wognu gel/ge Zeytmaně nadewśšym Wogśkem učinil.

Eumenes Cardianus, mezy Successori neb nápadnjky Alexandra welikého počten, a ten narozen byl w Peloponezu w age chudého Otce, tak že se ledwa Kolečkami žiwiti mohl.

Virianus Luzitanský genž byl zauplna čtrnácte Let s Ržimany Wálku wedl / Wogśka gich porážel, Zeytmany přemáhal y do Wěznj bral, Otce měl Pařýše, y sám z mladosti Dobytel po Polich pářawal.

Agatokles Otce měl Zrnějše, a potomně učiněn Králem Syrakuzan Ržim, a w tčduřtognosti nestydel se za Otce swého / nybž na památku toho

Budaucy

Budaucy při Pantetich mezy zlaté Kofflky, hliněné šazeti poraučel / aby spatřie ge, obadwa Stawy sobě připomenul a nezapomínal na Rod swjg zteřehot k tawé přišel wywegśsenosti.

Dauid wjme že Stáda pašl a wśat wolen na Brálowstwj od samého Pána Boha Stworitele Tebe y Země.

Publius Aelius Pertinax, Imperator, od Wěznj zagatého splozen / kterýž se rozličným obchody a handlem žiwil.

Aurelianus Cysar gehořto sláwy wěřkeren Swět plný byl až posawád odkudby Rodem byl žádný newj, některý žeby w Sýrmu, některý w Misygi, a gini w Dacygi žeby splozen býti měl, wyprawugi / a wśictni w tom se rownáwagi se z chudého Rodu possel.

Valerius Diocletianus Cysar od Wěznj splozen byl.

Maximus Pupienus Cysar Romáru Syn byl.

M. Iulius Licinius, Imperator in Dacia od Woráče splozen / yakož y sám někdy Otce swému Worati Koli pomáhal.

Bonolus w Brytanygi splozen od Mistrá školnjho kterýž Dětky wybčwal.

Machomet rozmnožitel Wjry Pohanské w Arabj se narodil / Welblau dy prwe opatrowal, potom welkau chystosť k tomu přišel, se za Krále wolen gest / potomně učinil se y Prorokem, a za takowého držán odewśšeho Lidu Tureckého / a až posawád negináče o něm smegślegi: čimě wěřšj polowicy Swěta k bludu swému přiwábil.

Franciscus Carmaniola Genuenské Ržije někdy Wepie krmjwal, a potomně Ržijetem učiněn.

Jana Papeže toho gměna Dramecyrmého Otce byl Gichátem.

Mikuláše toho gměna Páčeho Papeže Matka Wegce a Slepice po Ržintu prodáwala, a tim prodáwaním se žiwila.

Sytra Papeže Otce Přewoznjkem byl.

Přemysl Ržije Čiště z jakého Rodu possel o tom wyprawugi došti obľyřně Kronyky Čiště.

Přasl Ržije Polské magie Otce chudého Kolače na Ržijete: Stolicj posazen / gehořto Potomkové Panowal za množstwj Let w Poljce, a až posawád Ržijata Březka Potomkové geho w rich Kraginách se spatřugi.

Wśetko wedle wíle Božské diti se musy, připomeň sobě gedentáždy kterak Předkové twogj k tawé wśactnosti přišli a Erbůw y Statkůw nabyl, terra est omnium communis parens, když tdo ctnosti obdaten, rowný nám gest.

Tak gśem tehdy wľázal muché, kterýž z nízkeho Stawu k znamenité y k neyředněgśy wywegśsenosti přicházeli, tak také smjy abych tuco poznámenal y ty kterýž z wrchnjho práwe Kola sřortny na spěd dolu co neynjše upadli.

O Dyonyjsiowski Králi Syrakuzanské, napsal Cicero že wyhnán z Králowstwj do Koryntu pro Tyrantstwj, a tu byl Mistrém školnjm newěda se giným spůsobem žiwiti.

Pazanes Král Turecký Tamerlanowi yakořto wěřyteli, tdy na Ržin wśedal / Kamena podřawowati přinucen, což činil y Valerianus Cysar Šaporowi Králi Perskému.

Bellisarius Ržimský Zeytman nad Wogśky, kterýž Wádalicy porazyl, nad Pařchy swěťšy w Tryumf drjel / kterýž negednan Ržim před Těpřateli obránil z poručenj Justenána Oci šratil, a Zratu gij zbawený rowně zas

G g iij

to giný

to giny Zebrať za Venijs profol.

Cassius gení byl dwakrát Tryumffowal / třikrát Konseľstwu Ríjmu / že dežel, na Smrt nemilostiwau odsauzen.

Swatopluk Král Morawský od Arnolffa Cýsaře přemožený, změnil Odeu mezi Paustewnýj žiwot dokonal.

Boleslaw ukrutný Král Polský / kterýž Stanislaw Biskupa Swacého zamordowal, in Olsie w Wlasych w Klášteře Mnichům slúžil wět swýj strávil.

Kryštoff Papež z Stolice Papejské z sazen a w Klášteře potomně žil byl mezi Mnichy w chudobě.

Coelestinus páty, Jan první, Jan čtrnáctý w tiském Wězenj pomřeli.

Benedykt Páty, Benedykt Desáty, Martin Tudertinský, Jan Dwanac ty, Papežové, w sídku z Teywýssýho Biskupstwu sáržení w cýzých Krajinách mizerně w weliké nauce pomřeli.

Dolikrates Král Samiorum / kterýž stěšij podneslo, poražený od Oretesa Hextmana Cýra Krále Perského a zagatý od gedneho Rytýje s poručení Králowského oběšen.

Xerxes onen téměř nepřemožený Král kterýž Egípt sebe podmanil, od Themistoklesa poražen, a od Artebanusa zamordowan / kterýž potomně tolikéž zabít.

Mithridates Král Pontský, kterýž Ríjmány přes Padefite Let Begem sužowal wstawěnými, a mcey Asygi opanowal, Q. Oppium Proconsulem y Legáta Aguillegskýho do Wězenj podal / neyprve od Lucullusa, potomně od Pompeyusa na hlavu poražený, z weliké trestnosti Smrt sebe wínil.

Pompejus porazýw Domitiusa, Tryumff drží z Wítězstwu nad Jartbau obdržení / Sertoryusa w Hispanygi zabladíw tolikéž porazýw Piraty, Tergranesa Krále Hispanského, Ibery, Albány y Jidy s Králem Arreobulem, ano y Mithydatesa k tomu přinutil že se sám otrávil, naposledy po takowém wjetzstwu od Cýsaře přemožen w Zemi Thesalské z poručení Deolomense, k kterémuž extrema rerum desperatione confugerat zamordowan.

Cýsar Julius gení byl swětýl nad Pompeyusem, když z wítězstwu obdržení nad Francúzsky nad Alexandrynskými, Pontským, a Asyryjskými y nad Hispanskými tryumffowal, a welikau částku Swěta pod swau mce podmanil, w Rádě zabít gest.

Wlastný Syn Perseusa Macedonského Krále Kowálským Rzeměslém žiwosti sobě dobýwal, aby hladem nemřel.

Marius mladší gení byl vyplnil w Ríjmě Syllany, poražen v Preneštý / Póenufovi, Telessynowi, kterýž s nim vghýdel z tenešiasné Wogny poraučil aby geý zamordowal.

Marius starší kterýž byl Sedmkrát Konselem Ríjmským / Jugurtho, Cymbry, Těmce sobě podmanil / Apulegium & Glauciam zabil, naposledy poražen od Sylli, množstwu částku trýl se w Bahniach chowal, y až o něm wyprawuge Ouidius lib: 4. de Ponto, takto:

Ille Jugurthino clarus, Cymbroq; triumpho,

Quo Victrix toties Consule Roma fuit.

In caeno Marius jacuit, canaq; palustri,

Pertulit & tanto multa pudenda Viro

Tarquinius Král Ríjmský welmi pyšný y až z Králowstwu byl wyhnán, otom wyprawugi obšyrně Poetové y Historykové.

Neau

Teaušegmež tehdy stěšij zrádnému, kterej oklamáwa njmo naděgi a do času toliko trwá / býwali Lidé před námi, y budau tdyž njv pomřeme, a tčto gest naleznauti některé s kterýmižby tak stěšij nepohráwalo / že gednát na nejwýssým místě sedí a zase než se naděgi gí neynte se býti spartu gi: a protož nám Erasmus předstírá in Apophtegmatibus gednoho Muže slawného Teramencia, gení byl gedenz tčch Třidceti Tyránůw na tčt rěž Dím wpadl a on sám toliko z toho nebezpečnstwu vssel / pročez tdyž ho Lidé stěšijným gmenowali tčt: O fortuna cui me occasione reseruas.

Z té přičiny také Esopus powědel tdyž tázan byl coby činili Behowé cos alia struere, alia diruere, musěgi giti gedni na horu, druzý dolu, tčnu Swět chce a tak wjděty se dalo y diti nepřestane. Tčb dobře powědel o nen Múdrce, že stěšij Bohatým Peněze ne dáwa darem, ale toliko ge přigěge do času / poněwadž tdyž tčho wywegssý njmo naděgi, zas tčhož snj si njmo naděgi a zewssého cožkoli mel oblaupí.

Poslyšmež tehdy naučení onoho wyssessného Muže Isokratesa a geho se přidržma kterýž tak napomínal Vědlníky swé aby na to pozor mēli, ne cuiquam suam calamitatem obijcerent, communem enim fortunam esse, nec quid futurum nobis sit spectari posse.

K tēm wssēm o kterýchžto Rodu tato se doloží napomenutj od Authora.

Democritus welmi slawný Muž takowau památku zanechal aby se řád ný w stěšij a w Bohatstwu newypínal, dáwage Raddu takto mluwje: Nullam esse adeo munitam portam quam fortunae occasio aperire non possit, a protož na to gednomu každému pozorowati slusý a mjrně stěšij propigčeného wjwati a wždy na to pamato wati což powědel Bion tázaný.

Quid esset difficile? mutationem inquit secundae fortunae ferre. Tčworná segmež se tehdy w stěšij nassēm gestlize Bohatstwu máme od Předkůw swých a mądrost od přitozený a od Větelůw nabytau, poněwadž Pán Bůh tčm wssým wladne / pyšným odporuge, a pokorným dáwa swau mílost / y až otom Apostol Páně Swatý Jakub mluwí w Listu čturtém.

Augustýn Swatý také nám naučení dáwa, mluwje w Kněhách de Verbis Domini takto: Wsselika pokora s bázný Boží gest Létatstwu, nebo by byl Člowěk nevpadl tdyžby byl peychy k Srdcy swému nepřipustil poněwadž tak pyšmo snj / Initium omnis peccati Superbia, a nřdyžby se to podne ssený peychy zruštinemohlo / tdyžby byl Bůh na se takowé přigiti pokory neráčil: y takau gest přigiti ráčil: a protož napomíná tčauce. Erubescat ergo homo superbus esse, quia factus est humilis Deus. Tak také napomíná každého Křesťanského Člowěka Poeta tčdy tímto Weršem.

Nec sis superbus Sapientia, neq; fortitudine neq; diuitijs.

Vnus Deus est Sapiens, potens & beatus.

Těni nie mřuegssýho a ohawněgssýho před Twáti Božíau a Lidem nesnesťedněgssýho yako Peycha, a protož dobře napsal Palladas. Melius est fortunam & prementem tolerare, quam diuitum Superbiam.

Ja ničem nau wěc zdáwna počtená byla peycha od Lidi y až poznamešal Euripedes Poeta in Glauco. Quicunq; ciuium-vir arrogans fuerit, is nec amicis nec toti ciuitati familiarem se praebet & affabilem: a na takowě ho připadá hněw Boží a pomsta sprawedliwá y až oznamuge tčmeco slo wy Poeta:

Quum

Podle Litery C Ibidem Anno 1534.

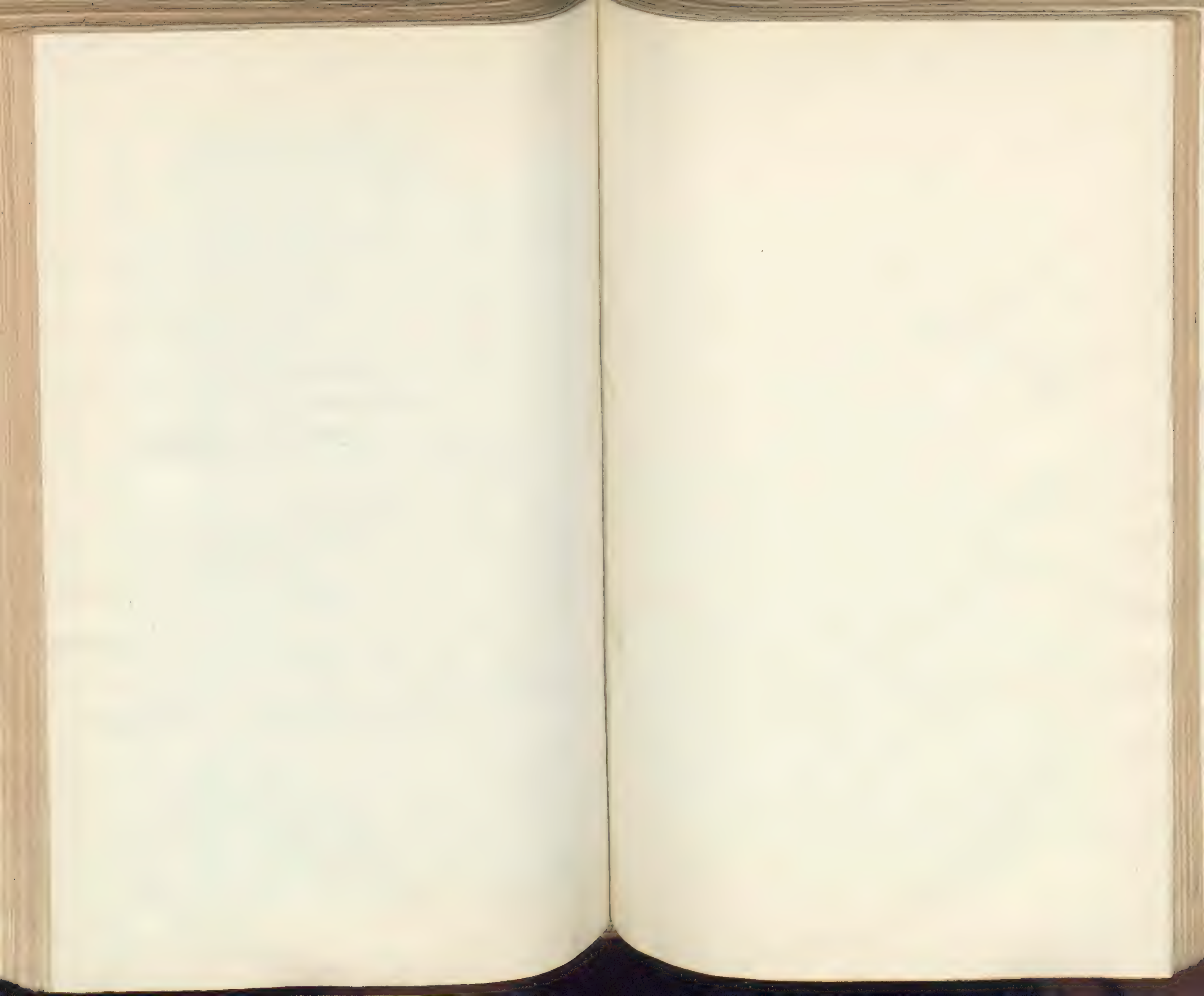
Typla Albrecht z Kravsta na Semberce.
 Cynader Albrecht z Augesde na Kralowicich.
 Chodaur Ambros z Loket na Střiwánj.
 z Ciermanicka Bohuslaw a na Ciermanicku.
 z Chastowic Bohuslaw.
 z Cjastrowa Bohusse.
 z Czerwéných Wotradowic Gijst.
 Cholpický Gijst z Cholpic.
 z Chwogna Jan.
 Cijnowský Jan z Cijnowa.
 Chab Jan z Weleslawina.
 Cukerman z Ruperstorfku.
 Czenek Jan z Podmokl.
 Czech Jan z Welislawic.
 Chmelický Jakub.
 Cjachowski Ondrej z Ginočan.
 z Cjabic Otta.
 Choltický Pawel z Augesda na Cholticich.
 z Czejkowa Pawel.
 Chocet Pawel z Wognina.
 Cjern Petr z Cjernu a w Teplicy.
 z Chrástu Petr Holý a na Petrowicich zeytmá na Hrádku.
 Cholpický Prokop z Cholpic.
 z Chlen Syrt.
 Chmatalowicz Jablonné Wáclaw.
 Cysar Wáclaw z Hlennjka.
 Czapet Wáclaw z Chwogence.
 z Cjernauska Bohuslaw.
 z Chočow Gindrich.
 Chalupa Gijst z Wostorjina.
 Cjlowjček Jan z Popowic.
 Chmel Mikuláš z Wrsfowic.
 Cytán Pawel z Cjerné.
 Czech Prokop z Kautiw.
 z Chmelného Ondrej na Ramenicy.
 Cjidlín Bawor z Lažic.

Těch wšech w Tytulári nowém nenacházým aniž gsem wěděti mohl
 gestlije třetj Potomkové žiwí gšan.

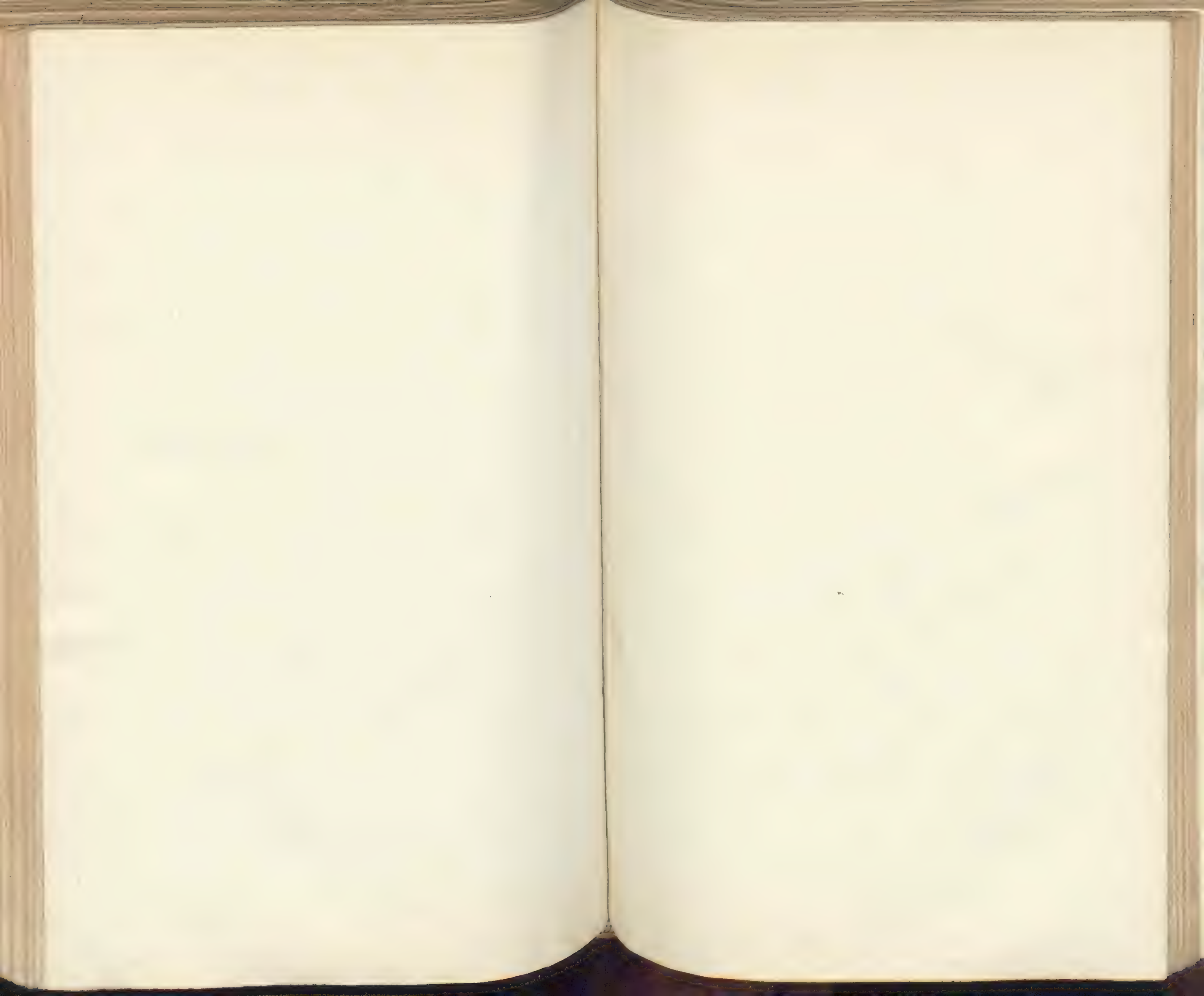
Podle Litery D Léta Páně 1534.

z Drašt Gijst.
 Dolský Gijst z Teynce a w Dolanech.
 Dtek Jan Bikanický z Bikanče.
 Durynt Kunrad z Rotenpeku.
 Drab Matěj z Střechowa.
 Dichor Kasspar z Geychempachu.
 Dorn Krystoff z Sstřermbámu.
 z Dlážowa Sstěpán a w Dlážowě.
 z Dubrawan Wáclaw.
 Daubek Wogtch z Lauterbachu.

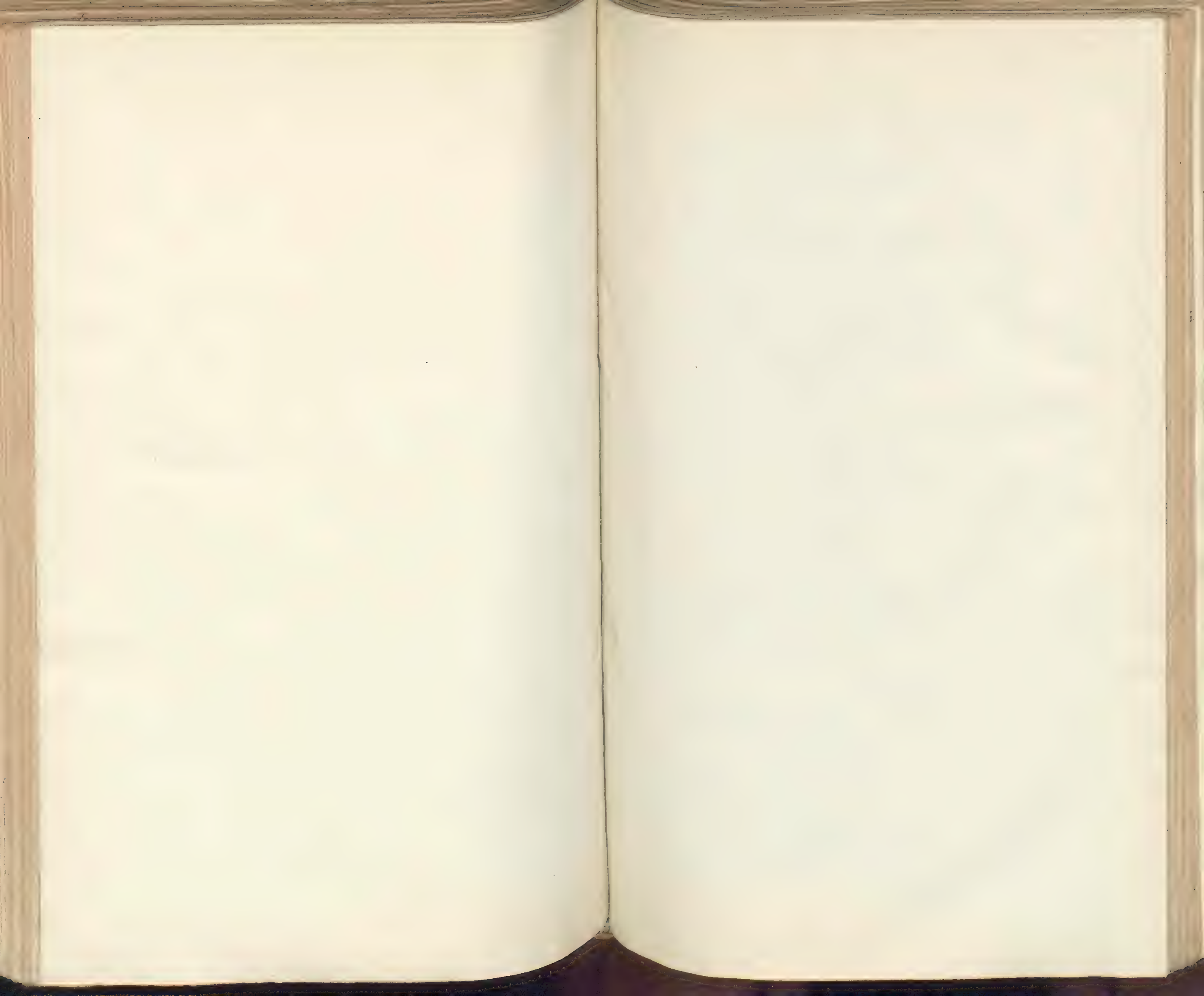

Bytčický Pawel z Bytčice.
 Budest Tobiaš z Wamstcorffu na Starých Budech.
 Boharynta Wacław z Chotětic.
 Banský Bohuslaw z Drženice.
 Boyan Zygmund z Kamenné Lhoty.
 Bosnišský z Bošegowa a w Topoli.
 Borowski Baltazar z Borowé.
 Baderšský z Augesda.
 Bedřichowski Bohuslaw z Lomné.
 Bohdal Buryan z Rysnice w Prabowé.
 Boreš Buryan z Dubu na Gizeře.
 Bobrowec Gijst z Bobrowie.
 Bohusse Gijst z Veřšyc w Částkowé.
 Bočický Gijst z Bečovic na Bočicích.
 Budstý Gijst z Wamstcorffu.
 Bradimský Jaroslav z Wymislíe na Bradimě.
 Bernasser Kasspar z Žebnice na Chotimicích.
 z Bitowa Marek w Pečach.
 Belacký Pawel z Malowic.
 Budstý Tobiaš z Wamstcorffu.
 Boreš Wacław z Bječie.
 Bec z Falkenau.
 Bronický Barcolomý z Bronie.
 Bořet Dixiš Boharynský z Hradku.
 Bomzon Bazylus z Bomzonu.
 Buzický Bohuslaw z Buzic na Sečtězi.
 Bikanecský Girmán z Bikanec.
 Bradský Frydrych z Labuně.
 z Bostichowa Gindrich.
 Biezowski Gijst z Biezowice.
 Bidboch Gindrich z Bidbochu.
 Brach Jan z Běčie.
 Bernstorff Kryštof z Bernstorffu na Borčě.
 Beybořský Mikulaš z Ruffowic.
 Boredý Petr z Železna w Čemšíně.
 Bubla Wacław z Mezylasy.
 Bec Gilfrýd z Falkenau.

C

Chwalkowski Adam z Ledec na Frydštejně.
 Ciebiwský Gijst z Čadaba.
 Ciech Gindrich z Prostiborě.
 Cukrman Jan z Rupstcorffu.
 Cecel Kryštof z Pakoměřic.
 Čáskowec Přibit z Bohušyc.
 z Chotomysle Zynet.
 Čierný Wenel z Čiernina.
 Chocomský Wolff z Winnuffelzu.
 Cydnar Jamiš z Augesda.
 Chwatěrubský Zygmund z Lestkova na Chwatěrubě.
 Čelpiroh Zygmund na Slatimnicích.

Ji

Čech

Ledeo Deoraw z Prossibore.
 Chwalowstý Gindrich z Ledeč na Frydštejně.
 Čerawstý Jan z Kobans na Borowstě.
 Čtenstý Mikuláš z Dražovic na Čtenicích.
 Čeradstý Petr z Čeradic na Čeradicích.
 Chobotstý Jan z Wostredka na Perčicích.
 Ciech Wacław z Prossibore.
 Čtenstý Wylim z Čtenic.
 Ciech Oldřich z Prossibore.
 Cydnar Zdislaw z Cydnaru.
 Chaberstý Burjan z Bassé.
 Chmelstý Gindrich z Chmelic w Horaticích.
 Čihalowec Gindrich z Čihalowa.
 Cecet Jakub z Pakumie.
 Čachowstý Rjz z Wymyslic.
 Čienek Jakub z Mirešowic.
 Cysswice Mikuláš z Borowé na Zaháti.
 Černstý Pawel z Solšyc w Solšicích. Petr Černstý z Solšyc.
 Čiečelstý Petr z Sšanowa na welkých Wobrubích.
 Čienek Wacław z Čeyssowic.
 Čeyssowstý Wacław z Čeyssowic.
 Čtinský Wylim ze Čtineš a na Čtineš.
 Čestický Přech z Čestie na Česticích.
 Chmelstý Zygmund z Chmelic na Twotessowicích.
 Cytrýc z Gryšce Zantů.
 Cysspan Gindrich z Hechlachu.
 z Čiechowic Krystoff na Morých Horách.
 Cecet Mathaus z Welfenburku.
 Cecet Krystoff z Pakumie.
 Cyrn Petr z Cyrn na Besicích.
 Chwalowstý Wacław z Ledeč na Mirkowicích.
 Čienowstý Wacław z Pohnání w Čienowcy.

Donat Gindrich z Těchlówic na Liběanech.
 Dowole Gindrich ze Chřebuze na Čakowicích.
 Dubel Jan z Pustowet na Putowicích.
 Dobrstý Gindrich z Zemané.
 Damitowstý Jan z Dobrowitowa.
 z Dobré Wody Mikuláš na Dobré Wodě.
 Drašt Riehor na Drašech.
 Dolstý Gijst z Tagnice w Dolanech.
 z Dobrowitowa Wacław Heyemán na Teplicích.
 z Drašt Wje a w Brázdině.
 Dráb Wogtich z Lestkova a w Mirkowicích.
 z Domašlawy Zygmund na Chlumčanech.
 Dobrowitowstý Adam z Dobrowitowa.
 Dasstý Čienek z Barchowa w Beronicích.
 Drický Gijst z Pauchobrad.
 Danassel ginal zložet z Brslawic.
 Deychor Kasspar z Geychenpachu.

Drab

Drab Matig z Těchowa.
 Daliboch Petr z Wodie w Dšnicích.
 Donit Gijst ze Zdánic.
 Děstý Jan z Liboslawy.
 z Dolan Jan na Chočebuzy.
 Dúwole Mikuláš na Wewšetšech.
 z Dubice Kacet.
 Dalibor Wacław z Rozoged.
 z Drašt Wiktoryn.
 Dřeznický Zygmund z Dřeznice.
 Donat Zygmund z Semie. Donat Achilles z Semie.
 z Dražic Gindrich.
 Dúwole Gindrich ze Chřebuze na Čablicích.
 Dobeš Jakub z Wejce.
 Dorn Krystoff z Trernhánu.
 Domašlický Mikuláš z Domažlic.
 Deymet Oldřich z Tepejna.

G

Gylowstý Rywald z Lungwic.
 Glaubie Januš z Dubina kterýžto Rod velmi gest sta-
 rošitný a rozrozený w Slězku a w Polšce vjwagie za
 znamení Kytjšké Karasa bileho w mo-
 drém Poli a na Helmě z Koruny pět Per-
 bílých pštrofowých kteréhožto Rodu Před-
 ka gedno^o připomíná Dubrawius w Lětu
 1361. 17. dne Měsíce Března a wedle gnrých
 18. Dne Měsíce Zářij tēmto slowy. Theodorus autem
 Glaubs cum non contemnenda manu Polonorum venit in
 fines Morawie, sed pullus & fugatus à Venceslao Rege.
 Potomkové gestliže který w Czechách se nacházegí o tom
 gsem nemohl wědět w Polšce mnozy.
 Gylowstý Zygmund z Gerstorfu w Chocomjci.
 Gidassel Zygmund z Genče.
 Geb Januš z Dworu.
 Gebl Zygmund z Gerjintý na Stružicích.
 Gemnický Adam ze Zruče w Těplanech.

zylbrant Frydrych z Wšechlap.
 Hubogedstý Gindrich z Hub na Hubogedech.
 Holst Gijst z Hradistě.
 Hlawac Zynet z Druffyc.
 Hanes Jan z Berlohu.
 Hosset Jan z Prošec.
 Howorčowstý Mathaus w Těbozowě.
 Herutický z Wosjegowic na Herotucích.
 Holček Mathyas z Karlowé Hory.
 Horšowec Gindrich z Liběšyna.
 z Hoslanně Gindrich na Těwěklowě.
 Hadenreych Gijst z Teynych w Smiradicích.
 Hassel z Augezda Jan na Malešowě.

Ji q

Hyspergar

Hyršpergar Jakub z Hyrychaynu na Wartmberce.
 Zlawš z Libeslawy Petr.
 Hatlak Tomáš z Augesda.
 Zentiger Wáclaw z Eberku na Gosscey.
 Hazl Wolff z Towé Ws a w Slatině.
 Holan Zygkmund z Gilgowa a na Kosscey.
 Hora Jan z Očelovic w Libkowiech.
 Habartický Jan z Habartima Zědicých.
 Zuffer Kasspar z Lubensstegna.
 Zokowský Kuneš z Zekowa na Augesde Dolním.
 Zoršný Jakub z Spiet.
 Zlozet Tatanvel z Bislavie.
 Zracholusky Mikuláš z Wlanec.
 Zromada Jan z Berssye a na Klecanech.
 Zhalama Jan z Běcher a w Klecanech.
 Zhalčí Prokop z Zyceněwsy.
 Zaydyeat Vě z Harděku.
 Zofessowec Zdislaw z Libossna na Tuřanech.
 Z R
 Zapiš Alš z Gełenice na Ronechslomu.
 Z Restan Arnost na Albrechtých.
 Zrayša Buryan z Křečovic.
 Z Radice Chwal z Ronechslomu.
 Z Restan Teibor mladší.
 Zkaupský Gindrich z Bězy na Augesdey.
 Zamenický Gindrich z Wiceněwsy na Popowicých.
 Zkaupský Gindrich z Bukowky w Postizimě.
 Z Koloděg Alš.
 Zknobloch Bernart z Warnstorfpu.
 Zkrasowský Bohuslaw z Krasowic.
 Z Kossinberka Teibor w Borkowicých.
 Z Krymetu Sabian Pürgkrabě na Werlku, a drubý
 na Zwozdanech.
 Z Radowa Gijl w Gslińowicých.
 Z Kostelát z Kosselce.
 Zkamaryt Gijl z Zironnice.
 Zknobloch Gindrich z Warnstorfpu.
 Zkrystorff Gindrich z Kulantu.
 Zrubik Kunat z Porjcan.
 Zkrasowský Stanislav z Krasowa.
 Zrayš Tomáš z Herzwaldu a w Tuháni.
 Z Kráslowa Wáclaw na Sečelě.
 Zučera Wáclaw z Trnkowa na Táboře.
 Zkožiček Wje w Melniku.
 Zkossin Zygkmund z Kossině.
 Zkocowský Gijl z Kocowa a w Lhotě.
 Z Kowanina Gijl a w Augesde.
 Zkylíně Gijl z Zrussstorfpu.
 Zkzel Jan z Potstegna.
 Zkomařický Lepolt z Ziebeně na Kowarint.
 Zkosska Mikuláš z Rybensta.

Kozogedský

Kozogedský Mikuláš z Kozoged.
 Kaud Mikuláš z Dubňan.
 Kamaryt Ssymon z Chwalkowic.
 Kozel Seweryn z Potstegna.
 Korbel Zygkmund z Bukowě.
 Kotečnjt Wáclaw z Domašlawi.
 Z Kynstowic Wáclaw.
 Klučowský Wylim z Elstibore.
 Kozel Zygkmund z Černowě.
 Z
 Zenteffort Arnost z Sečy.
 Laytolz Gijl z Erbnie na Tělmist.
 Libnaur Januš z Libnowa w Libeticých.
 Luzanský Wylim z Luzně na Malém Bassetu.
 Litwin Gindrich z Studně w Zlině.
 Z Lechwie Januš na Swadowě.
 Leptey Ondřeg z Wozegowic w Bolechowicých.

Z M
 Markolt Buryan zderazic na Zderazicých.
 Diwis Markolt z Zderazic.
 Meytolz Sabian z Meytolu w Srbicých.
 Malejský Frydřich z Pantenowa.
 Mostwie Frydřich z Mostwie.
 Mazaur Gindrich z Waldowa na Dobřečowicých.
 Martinowský Gijl z Milicjna.
 Martinický Zynel z Chranowic na Towém Dwoře.
 Martinowský Jan z Koseče na Dořicých.
 Myslowský Jakub z Radwanowa w Myslowě.
 Matisko Martin z Holossye w Bichowicých.
 Manwie Jeronym z Patokryna Patokrych.
 Mnerický Mikuláš z Mngie na Sstowicých.
 Mezenický Ondřeg z Mngie na Křešicých.
 Z Mladěgowic Zendrych w Nepomuce.
 Mslinský Jan z Alburku.
 Manwie Krystoff.
 Milboch Jan z Milbochu.
 Mnekýš Jan z Ostrowa.
 Z Milerie Jan w Běznici.
 Matowský Absolon z Bishně, kterýto Rod starodáwný
 gest/ a nachazeg se Předlowě geho před mnohými Lě-
 ty w pamětech Kosselných: Potomkové gestliše křeš ži-
 wi pozustawagi, otemi gsem neměl žadné sprawy.
 Z Milhostie Albrecht na Kěčowicých.
 Z Močydlan Albrecht.
 Maydl Albrecht z Tucheře na Čeradenicých.
 Markolo Brykcy z Čedraze na Čedrazicých.
 Z
 Nedražický Albrecht z Ostradowic w Nedražicých.
 Z Němčyc Bartoloměg w Čechicích.
 Netonic Dobeš z Nebylow na Chocowicých.
 Němč Debrant z Petrowic.

Ji 19

Nedamský

Strupin Krystoff z Strupiny.
 Sstěnowský Mikuláš z Radowa na Tězemji.
 Sobel Mikuláš z Gezera na Bozessyech.
 Sertyngar Mikuláš z Sertyngu na Torčicích.
 Sudlice Mikuláš z Rachowic w Pohňani.
 Ssawowski Mikuláš z Gradiska.
 Skalší Mikuláš z Dubu Pysat Sandu Komorního w
 Kralowstwi Cieském.
 Ssust Petr z Chodce.
 Skězynský Ssebestyán z Sluce.
 Swětecký Ssymon z Černčie.
 Slowský Wacław z Slowic.
 Sudlice Wacław z Ginowice.
 Sporné Wacław z Stránowa.
 Swackowski Wacław z Dobrohosti.
 Soběhrd Adam na Soběhrdech.
 z Ssainstcorffu Azman a w Prtint.
 Ssopet Benes z Otradowic na Zwestowě.
 Sspina Bohumel z Genissowic na Swakowě.
 Sobel Bohuslaw z Gezera na Bozessyech.
 Slibowski Buryan z Řetwan na Slibowicích.
 z Sswazm ilie Duchet na malém Brázdini.
 Sselen Gindrich z Wistěnsy.
 Sspest Jan z Mirovic na Počernicích.
 Strachota Jan z Kralowic na Orlicy.
 Studeňowský Jan z Libosina na Chotčy.
 Sus Jan z Gezera.
 Sslechtin Jan z Sezemie a w Sslechtině.
 Samson Jan z Wolešnice w Sstěbuzewy.
 Ssion Krystoff w Dolním Litwinowě.
 Sertynger Lorent w Sertyngu.
 Sertynger Mauryc z Sertyngu na Gutssceyně.
 Sstěnowský Mikuláš z Radowa.
 Srbický Petr z Jálzl.
 Sulek Mikuláš z Hradku w Tráštianech.
 Sližka Petr z Sawolice w Radicích.
 Ssforff Sstěfán z Strčina na Strčint.
 Ssroda Wacław starší z Chrástu.
 Strachota Wacław z Kralowic.
 z Sstendorffu Anzelmi a w Brti.
 Sendrašík Benes z Sendrašic.
 Strachota Bohuslaw z Kralowic na Wogticích.
 z Slowic Dobes.
 Strupický Gijst z Strupic w Knetlicích.
 Serník Jan z etří Dworůw a w Polepich.
 Swětecký Jan z Černčie na Žitnočicích.
 Sskorné Jan z Kralowic na Wopálce.
 Ssenffeld Krystoff z Ssenffeldu.
 z Sstendorffu Krystoff.
 Strowad Matěj z Krowada w Čstowě.
 Suda Martin z Kunpratic a w Slawně.

Sendrašík

Sendrašík Mikuláš z Sendrašic.
 Strowad Matěj z Krowadu na Patomeri.
 Sstola Mikuláš z Černčie.
 Sulek Mikuláš z Hradku.
 Swětecký Mikuláš z Černčie.
 Swogslawský Petr z Čymburka.
 Sstendorff Petr z Sstendorffu w Teplicích.
 Sstol Wacław z Leskorce.
 Sowa Wacław z Liboslawi.
 z Ssentalu Wiktoryn na Hradčanech.
 Woytík z Slowic.
 z Ssenffeldu Zygmund w Martwarticích.
 Slach Zygmund z Hradku.
 Skalka Zygmund z Lazic na Lesynách.
 Troskewec Albrecht z Weleně na Jageci.
 Třebessowski Albrecht z Chlen.
 Třebobubský Bussel z Lipna.
 z Tropčie Gindrich na Mstkowě.
 Talado Gindrich z Těsmětic na Žestocích.
 Taubinhaym Gilg z Rychnowa.
 Tesserický Jan z Tesseric a w Aulobu.
 Těmestý Jan z Předenic w Wlčkowicích.
 Teyn Wacław z Pesty.
 Troško Jec Wylim z Weleně.

W

Wosowski Gijst z Adlara na Chudowě Mlýsto Sndg
 Kralowstwi Cieském.
 z Wssstýnē Jan Hoffrycher Kralowstwi Cieském.
 Wokal Jan z Kozerčel a w Ploslicích.
 Wrběanský Jan z Welissowa.
 Wibgē Hoffmistr Kralowský na Horách Kutenách.
 Wssňawský z Solce Buryan.
 z Wlčkowic Jan na Wlčkowicích.
 Wssně Adam z Wěrně na Pasowatích.
 Wssňowski Bohuslaw z Wssňowého.
 Wobrtický Albrecht z Wobrtce a w Hostlicích.
 Weselický Dawid z Weselice na Weselicích.
 Wlinský Gindrich ze Wlinských na Liblicích.
 Wsseracký Gindrich z Wsseraci a na Wsseraticích.
 Wogický Gijst z Nowé Wsy a w Wogicích.
 Wicimat Gijst z Kolytniska.
 Welik Gijst z Ssanowa Ingrolsator wěssých Wess, Kralowě Hoffrycher w Kralowstwi Cieském.
 Wogický Gindrich z Nowé Wsy a w Wogicích.
 Wogslawský Heiman z Wogslawic.
 Welik Jazas z Ssanowa.
 Wollowski Petr z Semník a w Wollanech.
 Wsselický Mikuláš ze Wsselice a w Weleni.
 Wausowski Wacław z Bissenně.
 Welterubský Petr z Welterub na Welterubích.

Zibřid

3
 Zibřid Bohuslaw z Mostku a w Kaplicy.
 Juratessze Bohusse w Czařkowie a w Oboticych.
 Záhorský z Berloha na Radowě.
 Z Wahanec Bohuslaw na Symtusych.
 Záhorský Gijst z Oračewa w Záhótanech.
 Zehard Gijst z Nassowrt.
 Zizowský Jan z Hudyně na Zizowě.
 Zluzatek Jan mladší na Lhotkách.
 Zia Zicně Worinský Filip z Kochowic.
 Zitowlický z Slivna na Obědowicích.
 Zumr Gijst z Hrošsye.
 Zawiš Gijst z Ofenice.
 Zawiš Zynek z Ofenice na Bitowanech.
 Zluzský Jan z Labaně na Dolním Angezdi.
 Zawěský Mikuláš w Těšpetách.
 Zygkmund Wahanický z Wahanic.
 Z Obiteč Bohuslaw a w Obiticych.
 Z Wydrssperku Bohuslaw a w Saumiti.
 Záhorský Bohussek z Berloha na Radowě.
 Z Wsebotie Gindřich na Wsetatich.
 Zitowlický Jan z Slivna w Obědowicích.
 Ziałowec Gindřich z Ziałowjna na Givianech.
 Zasmucký Gijst z Zasmuk.
 Zalozanský Gijst z Salozan.
 Záhorský Jan z Berloha.
 Záhorka z Záhorky a w Wodňanech.

A ti wšickni Rodowé spatřuji se w Tytuláři wydaném w
 Létu 1534. w giném pat genž byl wytištěn w Létu 1572. po
 hromadě poznámenání gsau Rodowé cito kteréž w giných
 Tytulářích nenacházím.

Drozanský Adam z Litic.
 Albrecht Freyot z Čepiroh.
 Broch z Mezylešsye.
 Razybaba Adam z Kosmačowa.
 Knobloch z Warnstorfu.
 Lhota Adam ze Zmysłowa.
 Maten Adam z Wlekanowa.
 Ryblier Adam z Ryseńska.
 Rukner Antonin z Kamowa.
 Benyámin Helm z Worłowa.
 Pišnický Buryan z Pišnice.
 Lwowický Cyprján ze Lwowie.
 Dawid Herolt z Aupi.
 Lemberk Duchoslaw z Wolatjka.
 Gray Frydrych z Kaytlinku.
 Mosaur Filip z Waldowa.
 Sernad Frydrych z Tristkowic.
 Čjenek Gijst z Milosłowic.

Egnar

Egnar Adam z Kosmačowa.
 Sarat Ambrož z Greysenperku.
 Wahanec Jan z Wahanec.
 Bez Adam z Plotist.
 Ramberšský Mikuláš z Ramberka na Semnissch.
 Wüelman Jan z Sasentalu.
 Runac Mikuláš z Hodisskowa Wjsto Sudj Dworský
 Královský Čestěho.
 Rapido Adam z Lowce.
 Raudle Augustyn z Zitenic.
 Z Mogulcy Adam w Bolechowě.
 Podhradský Alexander z Wlešbory.
 Kopal Albrecht z Ryssemberku.
 Zygel Adam z Chočemie.
 Rochánek Buryan z Rochánku.
 Bartel Ryndl z Ausawy.
 Pohnan Ceibor z Pohnáni.
 Danyel Kamaryt z Rowin.

Danielowi a Mathyášowi z Sudětu gijnž
 to Cýsar Ferdynad slavné paměti toličež z Semonowi Praxenowi z Sud
 ětu učinil milostivé obdarování na Wlady: Magesta: takto psaným.

Won Ferdynand z Božj milosti wolentj Rjma
 šj Cýsar po wšech časj rozmnožitel Rjisse Dheršj, Čestj, Dalmackj,
 Charwatšj etc. Kral Justant w Hespánygi, Arccknjše Rakaušj, Marg
 trabě Morawšj, Lucemburskě a Slezskě Rjše a Lužickj Margtrabě etc.
 Známj činnjme tímto Listem wšsem etc. Z gsauce my mnohých hodo
 nowěrných swědeckýj zpráweni kterať Danyel Mathyáš Poddaný na
 šj wěrný mlý w Královštwj Čestěm až posawád w Stawu swém po
 ctěwě se obcházal a zachowal, a na potom aby tím lépegi Staw swjg we
 šti žiwosti / wě hleděti mohl a dobrým rozmyslem nassým gistým wědo
 mímj s Raddau wěrných nassich mlých / moci Královštau w Čechách
 čemž Danyelowi Mathyášowi a Dědicim geho od něho řadně a Man
 řelským possým, kteréž nyní nja a neb mji řadeobogibo Pehlari na wěc
 ně časj z štedrotj nassj Cýsařskě púgugem a dáwanie Erbnebohščo zna
 menj Wladictwý / totjito šstj žlatě, neb žlatě Barwy, w němž od lewě
 strany znamenj Nebeské Taurus ředěné z Oblatu až pod zadní kři wyššas

tuge

Pšteros Jan z Gradu.
 Pátekta Jakub z Wustkova.
 Z Pítočna Jeronym.
 Kocstegnský Jan z Kocstegna.
 Slatinský Jan z Hostovic.
 Straný Jan z Kapslna.
 Jan z Šymbertu.
 Teynský Jan z Blanská.
 Jan z Tremandorffu.
 Toman Jan z Kollina.

Prození Władysław, Gijř, Martin
 Bratři řečenj Mazani, a Jan Hologssowský z Slawatina
 Władysławu Stawu wyzdawiem od Nle Jasnějšho Knijete Ser
 dynanda slawně panující Rijniského Cysáře etc. w Létu 1568.
 na čej daný gín také Magestát w tato slova znějící.

On Ferdinand z Boží milosti wolenný Rijn
 ský Cysar po wšedky časy Rozmnožitel Rjše etc.

Gsauc my mnoho wěrných swědeckých spraweni kterať Wacław,
 Gijř a Martin Bratři wlastnj Mazani, a Jan Hologssowský w Kralow
 stwí nassem Cířem/ wěrní nassí milý a posawád w Stawu swém se ob
 cházeli a zachowávali sličetně, a na potě aby lépegi a poctiwěgi Staw
 swúg westi a žiwosti své hleděti mohli/ s dobrým rozmyslem nassymgi
 stým wědomím a s Raddau nassých wěrných milých, mocí Kralowstau
 w Czechách/ týmž Wacławowi Gijřowi a Martinowi Bratřím wlast
 nim Mazaným a Janowi Hologssowskému v Dedicum gich, od nich řádně
 a Manželstý poslym kterať nyní magi a neb gessťe mti budan obogi
 ho Pohlawy po wěčné časy z štedroty nassí Cysářské púgčugem a dá
 me Erb nebolito znamenj Władycerwí/ totisť Sstie modré neb Lazuro
 wé Barwy, w němž Kos Ptak černé Barwy k pravé straně Sstie obrá
 cený z žuru stogie se wídi/ nad Sstiem Koleč helm, na kterémž Točení
 ce srozletitými šestlity, a přitřwadla nebolito šafrochý modré neb
 Lazurové Barwy/ nad tím nadewšým Pero Pšterosowé bílé neb šit
 brné Barwy stogie etc. Kteréhožto Erbu a znamenj Władycerwí gmeno
 wany Wacław Gijř a Martin Bratři wlastnj Mazani, a Jan Holog
 sowský nyní y na budaucy časy wěčné s Dedicí swými wšwagi a z Slaw
 tina se psati magi: ut in Autographo, genž gest pod Pečetí Cysářskau Wi
 sucy a podpisem Ruky wlastnj Cysářské.

Ssnoblowi Janowi z Chaustnika nad Jor
 dánem od Geho Milosti C. Rudolffa toho gmeňa druhého Vherške
 a Cířského Krale etc. D in Magestát na Władycerwí takto znějící.

On Rudolf druhý z Boží milosti wolenný
 Rijniský Cysar po wšedky časy Rozmnožitel Rjše, Vheršský, Cířský, Dalma
 tský, Charwatský Kral/ Arcybiskup Rakaušský, Margkrabě Morawské Lu
 cemburské a Slezské Rjše a Lužický Margkrabě etc. K wěčné paměti
 známo činíme tímto Listem wšsem, yakož Cysářskau wywšsenost ozdoba
 ge a wychwaluge, Poddaných swých cennostné stucky tím kterať toho wě
 ně a právě zaslubugi wážiti, aby gini také příkladem tím a sauce zhu

ženi tatowých stuktur a chwalebnych cennosti/ tím chciwěgi zaslubowa
 ti se snázili, gsauc my mnohých hodnowěrných swědeckých spraweni
 kterať Jan Ssnobl Poddaný náš w Kralowstwí nassem Cířem, wě
 rý milý, a posawád w Stawu swém poctiwě se obcházeli a zachowával,
 a na potom aby tím lépegi a poctiwěgi Staw swúg westi mohl, a žiwno
 stí své hleděti/ y pgeho cenné a sličetné chování s dobrým rozmyslem na
 stým gířým wědomím, s Raddau wěrných nassých milých, mocí Kralow
 stau w Czechách/ týmž Janowi Ssnoblowi Dedicum a budaucým ge
 ho řádně a Manželstý poslym, tím kterať gíř nyní má a neb gessťe mti bu
 de obogibo Pohlawy po wěčné časy z štedroty nassí Cysářské púgčugem
 a dáwame Erb nebolito znamenj Władycerwí, totisť Sstie čerwené
 a neb Rubinowé Barwy přes kteraťto šstrych na přej žluté neb zlaté, pod
 njm Seden a nad njm Druhý Lew bílé neb šitbrné Barwy s otewřenými
 Vstý a Jazykě vyplazeným křáčege, a drže pravé Člapy wzhůru a k pra
 vě straně obrácený se wídi/ nad Sstiem Koleč helm a okolo něho při
 trýwadla nebolito šafrochý po pravé žluté neb zlaté a Rubinowé a
 polewé straně též Rubinowé neb čerwené a bílé neb šitbrné Barwy dolu
 potažené wšy/ nad tím nadewšým Točeníce týchž barew/ z nichž tři Pera
 Pšterosowá, pravé žluté, prostřednj čerwené, a lewé pat bílé Barwy wynj
 tagi, yakožto wšedko wtipem a Vměním Mistrů swí Malířského vpro
 štěd Listu gest wmalowáno a barwami wysřetleno: kteraťto Erbu a
 znamenj Władycerwí gmenovaný Jan Ssnobl nyní y na budaucy časy při
 wšech Rytjřských čnech budto přistných neb Kratochwilných wšwagi má
 a mocí bude, totisť w Bítwách, w Honbách, w Kolbách, na Korauhwích
 Praporech Pečetích Šeltréřích a šrobových Rameních y na wšech gi
 ných náležitých a poctiwých místech, tak yaki gine Władysław w Kralowstwí
 nassem Cířem y w gíných Zemích nassých wšwagi/ buď prawá neb
 s obyčejge, chciwě tomu konečně aby se týž Jan Ssnobl y s Dedicí swý
 mi od něho řádně a Manželstý poslym itění kterať nyní má a gessťe mti
 bude, obogibo Pohlawy z Chaustnika nad Jordánem psali a psati mohli.
 Protož přitřwagem wšsem Poddaným nassým kteraťto bykoli Stawu řá
 du a neb powahy byli ze wšech Stawůw Kralowstwí nassého Cířského,
 y gíných Zemi nassých, nynějšým y budaucým wěrným nassým milým, a
 byštie častogmenovaného Jana Ssnoble z Chaustnika nad Jordánem, ge
 ho Dedicé a těch Dedicum Dedicé zatoho co se w tomto Magestátu nassem
 Cysářském piše/ měli, drželi, a neporušitědlně nyní y w budaucých wěc
 ných časech zachowali, řádných gemu w tom přetážet nečinjeam tomu gi
 němu činiti dopaušštegice podwarowáním hněwu a nemilosti nassí Cy
 sářské, y skutečného třeřání nassého y Dedicum nassých a budaucých Kras
 lůw Cířských. Wšak proto chciwě aby tota obdarowání gednomu řá
 demu bezvagny a štedy na geho spravedlnosti bylo, a na řádného wice
 aby se též obdarowání a Władycerwí newřahowalo, ani geho nyní neb
 na potom wšiti, mohl kdo gíný, krom on Jan Ssnobl z Chaustnika nad
 Jordánem a Dedicowé geho řádně a Manželstý od něho splození. To
 mu na Swědomi Pečet nassí Cysářskau k tomuto Listu a Magestátu přis
 wěšiti gšnie rozkázati ráčili. Dán na Hradě nassem Pražském w Středu
 po Swatým Ondřeji Léta Božího 1578. a Kralowstwí nassých Rijn
 ského 4. Vheršského 7. a Cířského 4. Rukau Cysářskau podepsáný.
 Wratislaw z Spersstegna Rancel. Doctor Miller Ad mandatum Sacrae
 Caesaris majestatis proprium.

Tys Jan Synobi z Chausnika nad Jordánem pfigat od wssch Staw
růw podle obyčej a pořádku Království Českého Léta Páně 1593. na
Sněmu Obecným w Pondělí po Neděli Exaudi, Relátorové na to Bur
yan Trčka z Lippy a na Swetle nad Sázawau Podkomojí Království
Českého, Jan Wchynský ze Wchynic, a gini kterých w Relacy zapsáni ze
gména gsau.

W Tytuláři wydaném Léta 1589. wedle Alfabetum mjmo
wegš dorčené nacházeti se Rodové tyto:

D
Diet Demar z Holohlaw.

Diet Jan na Pardubicích.

Dworický Alexander z Ruprstorffu.

G.

Ginterot z Raunssceyna Abraham.

z Genkowic Arnolt.

Ginter z Mloren a w Mirowicích.

H.

z Hertenbertu Adam na Puchlbertu.

Haré Adolff na Melcegru.

z Hradessina Adam.

Horsák Adam z Libstátu.

Huberus Mezerický z Ryznpachu.

Broch Abraham z Mezylešic.

Brzek ze Missena Synel na Zagečicích.

Brzek Sygmund ze Missena.

Holoffr z Polic.

Humar z Lobnsceyna Julius na Cíhalowě.

Hradický z Hrdowic Jan na Hradisce a Wilsstegně.

Hubist z Hubertu Jan w Starých Zlebích.

Hertenbergr z Hertenbertu Wic a w Hogenzdorffu.

I.

Indrffeld Filip z Indrffeldu.

K.

Kamický z Synberka.

Koyt Adam z Bílé Hory.

Khýn Andres z Khýnu.

Krupey z Probluze Albrecht.

Kobylka z Jelcowa.

Kunogedský z Pogetic na Kunogedich.

L.

Lokšan z Lokšanu Ferdynand na Březnici.

z Lidlowa Ondřej a Augustýn.

Limer Albrecht z Hřestfeldu.

Lobotský Jan z Sedršanů.

Long z Longenhartu Mikuláš na Zagečicích.

Leptey z Wošegowic Ondřej w Bolechowicích.

Liběchowski Wilešlaw z Liběchowa.

Luzanský Wylim z Lužné na Božesských.

M.

Mnětidý z Mnětic Adam na Wostrém.

pir

P.
Pírk Albrecht z Pírku na Wysokých Třebšských.

Přístý Adam z Bolu na Přčíně.

Purplhamr z Aurazu Andres w Horazdowicích.

Petřek z Pulkowic Adam.

Prostiborský Gindrich z Prostiboře w Liblicích.

Vernklaba Jan Gindrich z Šfenreytu na Pacegowě.

Prac z Rychlbertu Jan na Welčicích.

Puchner z Teynu Wacław.

Prostegowski Gijst z Bubna na Libchawě.

R.

Rapalt Adam z Rysmperku.

Rychlr Adam z Ryzenska.

Skala Adam ze Zbeře.

Katých z Alberndorffu Gijst.

Kozhen Hendrych z Janowicna Kosti.

Kaufendorff.

Kodwic z Rydstorffu Hendrych na Swočlowě.

Keger Hendrych z Kegeru.

Kaubar Wylim z Brus na Widolicích.

Kacdorff Wacław z Štupaw.

Kozhowský Wacław mladší z Krucemburka.

Kawssendorff Šiebestýn z Přemberku w Radiněšicích.

Slatinský Adam z Hostowic na Přásku.

Kozmadowski Wolff z Mošowa a w Přibrami.

S.

Špulér Augustýn z Šiter w Soběslawi.

z Šertwic Albrecht a na Wylimowě.

Salis Franc na Silberdorffu.

z Sonochu Frydrych a w Huslowě.

Synowec Balthazar z Vngerbertu.

Sandek Samuel z Dlabhé na malé Omšenici a na Štu

z Šel Stránka a w Studlicích Gijst.

(pečný.)

z Šelbottendorffu Jan Gijst a na Šfenwalde.

Šumněšfeld Časíl z Tunnic Jan a na Štřiwanech.

Štrázník z Kopydlu Jan Čejstářský na Študeně a na

Študeně Šofe.

Swatowski z Dobrohoště a na Swatkowicích Jan.

z Šeratic Jan na Wořichowě.

Šmrtos Jan z Kytjškem.

Štendorff Jan z Štendorffu.

Sobek z Šemberu Mathyas.

Šteynhard Melchar z Šteynheydu.

Štránský Petr z Štrank.

Štengl z Řezna.

z Šelhanu Wolff nejstarší a w Gezwi.

Sobek Bohuslaw z Gezera na Gezeře.

Šlecht Wacław ze Wšehrd a w Bezdekowě.

T.

Teynar Gijst z Rynysperku a na Bezwerowě.

Tuchar z Šfwerowa Jonáš na Nowém Sedlísti.

Tista Jan z Libstceyna.

Twrdet z Radkowie Jan na Radkowiczych.
 Tuchrowský Matěj z Tuchrowic na malém Rvicy.
 Tuchanský Martin z Tuchan.
 Trost Wacław z Třestálu.
 Taul Woldrich z Fürspruku.

z Vgenoffu Adam a w Rozlome. Vtenhoffr Giejt.
 Vchtrýc Antonín starší z Vchtrýc.
 Vd trýc Giejt z Vchtrýc a w Tarnowech.
 z Wildnistejna Frýdrych a w přestupiní.

Wicek Dobeš Zumprecht z Přeciny w Lukawicy doleg.
 Wofsky Danvel z Wofyka.
 Wolbram Giejt z Tetie.
 Wolanský z Wolanie Giejt w Wolaniczech.
 Wogtit Giejt z Mezkowa a w Kobylniczech.
 Weyspach z Weyspachu Hanuš na Wollfartících.
 Worelský z Šfan Jan na Tientowiczech.
 Wladorský Jan z Wladore a w Kolně.
 Wlkorský z Aubarowic Jan Hostkowiczech.
 Walecký Jan z Raupowa a w Rauchu.
 Wylim Jan z Wuly.
 Wozerowský Jakub z Wozerowic na Herottících.
 Wimar Jan z Sternzdorffu.
 Welewský Jan z Welew a w Hostowiczech.
 Wolbram z Tetie Jan na Brandlým.
 Wolbram Adam z Tetie na Brandlým.
 z Wydrstegna Jan w Zibohlawich.
 z Wartmberka na Wartmberku.
 Wolanský z Wolanie Martin na Wolaniczech.
 Wopřetický Wacław z Wopřetie.
 Wels Wacław z Welsenberku.

zagic Seweryn z Hazenhalu.
 Zámstý z Zampřsyny.
 Zylwár z Zylhenssteyna.
 Záhrobský Danvel z Těšynu a w Klatowech.
 Ziantowský Jan mladší z Nedarewic a w Mirowiczech.
 Záruba Jan mladší z Oranýho na Zlinicy.
 Zahradecký Wacław z Welké Zory na Zahradce.
 Zetj Mikuláš z Myslowic a na Myslowiczech.
 Zicenský z Blazdice Oldřich a w Pohorstí.
 Zbinet Wacław z Lěsošty.
 Zahradka Wje z Turowa.
 Ziatý Wacław z Wotrokal.

zychorn z Kaympachu Jan a na podmotlich.
 Armenit Jan z Zineálu.
 Albijn Jan z Greysenberku.
 Andres z Ottendorffu Julina a Jan.
 Agrykola Sebestyan z Horšowa.

Zysdorff

Asdorff z Kerčie Wacław.

z Berbirstorffu Giejt na Berbirstorffe G. M. C. Rad
 da a Benzhmeystr Brálovstvá Giejtého.
 Bonzon Bazylus z Bonzonu.
 Borický z Hostowic Gindrich na Boriczech.
 Bratrský z Labawně na Čistitragiczech Gindrich.
 Buchlowecký Hanuš z Křiškowa.
 Bořanowský.
 Bystrický Wacław z Seudenic.

Chlivenský Adam z Ryzenka a na Wlkawě.
 Čechogowský z Čechogowic Gindrich na Kowátowě.
 Chmelický Gindrich z Chmelic na Hořeticzech.
 Chaberský z Kochanowa a na Chaberezech.
 Chřinowec z Chřinowa Zymel na Bukowě.
 Chřpa Mezenský Marek z Mezněho.
 Četenský z Četene Mikuláš na Winaticzech.
 Černohorský Mikuláš z Chotimic.
 Čel z Rychu.
 Čias Mathyáš z Šternstegna.
 z Čimberku Symeon.
 Cyrillus Wacław z Kyřoffeldu.
 Čenwic Jan z Libna.
 Čyřán Jan z Černé.
 Čáňowský Wacław z Wymyslic.

Dwořský z Ruperstorffu.
 Dolin Pavel z Ryška.
 Dassecký Mikuláš z Heslowa.
 Džiblit Wacław z Woffgna.

Ekart Jakub z Hortwinowic na Wrtinowiczech.
 Ernest z Tokowa.
 Ebert Jan Wiktoryn w Zelharticzech.

Flida z Wymyslic.
 Such Mathyáš z Suchytowa.
 Šiml Pavel z Paumberka.
 Sautnar Wacław z Kontensteyna.
 Slawin Jan z Koetenfeldu.
 Sryčka Jan z Šyřstennmleynu.
 Sreysimje Wacław z Selezny.

Gryšpet Jaroslav Frýdrych z Gryšpachu na Racetowě.
 Jan Giejt Gryšpet z Gryšpachu na Ročmítale.
 Gryšpet Karel z Gryšpachu na Sechoticech a Lomanech.
 Lidé možný z Čemec někdy do Čech přišli.
 Greymole Jan Albrecht z Welheymu.
 Janstarší z Gryllowa.
 Gindrowský Jan z Bučina.

Rt uq

Gryllus

Gyllus Mathyas z Gryllowa.
Gylowsky Mathyas z Krasné Hory.
Gross Tomáš z Gryffenbergu.
Getro Wogt z Holesowa.
Grymmilr Pawel z Třebsta. Probst Zemský w Králově
stříž Císlém.
Gylowsky Tomáš z Krasné Hory.

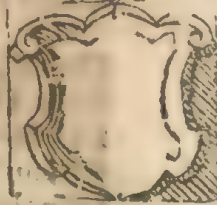
Zare na Melcheynu.
Hýr Jan z Hornosýna.
Hoch Jan ginat Fur z Prochowa.
Hofsky Jan z Gryffeldu.
Humelins Mikuláš z Prochowa.
Hlawse Petr z Liboslawi.
Habart Stanislav z Strachowic.
Halama Wacław z Gitečna.
Haugwic Walter w Andlicy.
Hofsky Wacław.
Had Wogt z Profete.
Hok z Hoku Zygmund.
Hatawus Jan z Geyru.
Hoch Jan z Mezylesse.
Hofstalek Maximilian z Jawotie.
Hlozet Mikuláš z Bislawic.
Hágel Petr z Robcie.
Hofstakowsky Petr z Artlebic.
Hágel Symeon z Hágku.
Hokowsky Wogt z Hokowa.
Hágel Wacław z Hágku.
Hradet Wacław z Gryffeldu.
Harar Wacław z Lowcie.

R

Rutoweg Jan z Aurazn.
Z Kalistea z Oetrfeldu Jan starší, z kteréhožto Rodu
geden za paměti mé byl Causidicus excellens.
Rhul Jan z Begendorffu.
Rapaun Jan z Kartowa.
Rocyn Jan z Rocynetu.
Robis Jan z Bitisky. Causidicus non vulgaris.
Raryha Jan z Weleslawina.
Kardman Jan z Relic w Hohenewsy.
Rnaysl Jan z Rnayslstegna.
Rraginsky Jan z Kranic.
Klotogowsky Jan z Pechinowce.
Krystyan Jan z Koldina.
Koyt Jan z Bílé Hory kterýž se y wegse připomenul.
Kosky Jan z Plechowa.
Kotecnik Jzayas z Domaslawi.
Kamenik Jan z Počernic.
Kerunt z Lumu.
Kobr Krystoff z Kobrissperku.

Kreussmar

Kreussmar Krystoff z Jentenkperku.
Koralikowé z Těší. Ludwik umrl Léta 1599. Vir multae lectionis, žado-
silu. Umrl mnohých a rozličných věcí. Sendiwoge Michala Pola: kterýž
je z Alchymigi objal hogně zatladal, z přičiny té je gest genu mnoho př
porýdal. Po geho Smrti Pátelé a poručenci Ludwika Koralika po-
dawse Supplikacy Cýsaři Rudolffowi / kterýž yakožto Pán spravedlivy
toho gim zbraňowati neráčil, daliho do Wizeni. wšak nic méně spomo-
cy Zygmunda Krále Polského sprostěn byl z toho Wizeni: neb Král
Polský nashwal Posla do Prahy wyprawil Jana Kazanow ského kterýž
gmenem a na slovo Krále Pána svého wypúčil Deser
Tisic Tolariu od Vrozeného Pána Pána Jana Zbička
Hagice z Hajmburgeta a na Budyni ecč. wšedky dluhy
gmenowaného Michala Sendiwoge zaplatil, a gey s se-
bau do Polsky k Králi wzal. Dotčený Koralik Potom
tim žadných nezanechal krom gednu Dceru gmenem Ju-
zannu, na ten čas Dwaćátko w šesti Letch, umrl Léta yá na hoře.

Rnjowsky Martin Jaros z Rnjowa.
Roch Pawel z Kolburku.
Ramaryc Symeon z Rowin.
Ropac Ssebestyan z Krymlowa.
Rneyl Wolff z Borowka.
Rantinsky Wacław z Wercina.
Rozel Zygmund z Rozencalu.
Rozylka Petr z Felzowa.
Rhotlas Samuel z Fedham.
Rohánek Tobiáš z Rohantu.
Rocyn Wacław starší z Drahobeyle.
Rbelky Wacław z Rapsbory.
Rapr Zygmund z Raprstečna.
Karolides Gij, z Karlspertu Poeta Casarius.

L
Lhotta Mikuláš z Rozmyslowa.
Lemsky Jan z Malewic a na Mleyne Smrcowstem.
Lhota Jakub z Ssebjnu.
Lán Jan z Warwasowa.
Libocký z Libehory.
Liturgus Pawel z Turka.
Lewhartický Samuel z Lewhartic.
Lwowický Jan z Elwowie.
Lowický z Lowcie.
Lisy z Požowa Jan.
Lusteenstegna Lukáš.
Lavin Wacław z Oetndorffu.

M
Mladota z Gilmanic.
Michalowie Krystoff na Miličowss.
Michalowie Petr a na Miličowss.
Mirek Sseffan z Solopst.
Mathyas Wacław z Borowka.
Melcer Jakub z Breytubertu.

Molesyn

Molesn Mathyáš z Dělenpertu.
 Merolt Symeon z Kneyslšteynu.
 Mráz Zygelmund z Milešowli.
 Monšteezn Bettich z Popenhaynu.
 Martický z Kapstegna Albrecht na Tausstowě.
 Mlazonský z Solopist.
 Mladek z Gejowa a w Kiteňowicích.
 Mohensperger Tobiáš z Mohenspertu.
 Menický z Cierwenowsy Martin.
 Mityš z Limuz Tomáš.

Trpšec Adam z Holendorffu.
 Trýšl z Kyřšfeldu Gijst.
 Tróšakowec z Wodlechovic Jan.
 Tréměho Jan Tmáš w Náclawi.
 Trapolický z Zachrástian Boček starší na Kautech.
 Trpšec Petr z Holendorffu.
 Tietolický z Florentina.
 Tráhodský Mikuláš z Babihu.
 Trus Kasspar z Regstorfku.
 Tiegipinský Mikuláš z Tiegipina.
 Tiegipinský Samuel z Tiegipina.
 Tlees z Trámberta.

Oppl Gijst Sson z Ssonau na Trausstowicích.
 Ornius Jan z Paumberka Pergmistr hor Winičých
 Ornyus Mathaus z Limpertu. (Prasťých)
 Obendorff Lorenc z Obendorffu.

Prawětický Adam z Prawětic na Stjerich, Zynel Pras
 Práchenský z Štřitpachu. (wětický)
 Precht Jan z Röttenburtu.
 Přijst Jan z Maleých Winařicet.
 Pihhart Jan z Zeleného Audoli.
 Přibek Albrecht z Otroslawic na Březowicích.
 Přibek Adam na Zolegšowicích.
 Preys Jan z Preysenbergku.
 Preys Mikuláš z Preysenbergku.
 Popowický Jakub z Popowic.
 Petikostel Jan z Awentýnu.
 Pelikan Jan z Bitance.
 Pstros Mikuláš z Mirotina.
 Petáret Mathyáš z Poměšty.
 Plawenský Symon z Placenfeldu.
 Přijst Wáclaw z Maleých Winařicet.
 Plael z Elbingu.
 z Paumberka Wáclaw.
 Pech Wáclaw z Krásné Hory.
 Pořický Wáclaw z Kotlina.
 Portnar Petr z Rughoffu.

3 Pro

z Profěe Jan.
 Petrowský Jan Trunha z Petrowic.
 Pečel Jan Smřický z Radostic.
 Peclinowský Jakub z Peclinowce.
 Polius Jan Šternorický z Záwořic.
 Pácowský Jan z Libina.
 Plot Ludwik z Konacyn.
 Preel Matez z Prutstorfku.
 Pátel Řehoř z Freyrob.
 Pechowský Štebestyán z Turnstegna.

Rausendorff Zynel z Přembertu na Zrobčicích. Zyg-
 mund Rausendorff z Přembergku.
 Reych Kryštof z Tostowa.
 z Regensfeldu Martin.
 Radnický Wáclaw ze Zhoře.
 Ragský Kasspar z Dpbnice.
 Reinhart.
 Reginowec Tobiáš z Reginowa.
 Rabikar Gijst z Rabic, Rabikar Karel z Rabic a na
 Skenné Hutě.

Skala z Zhoře.
 Seyda Jan z Hornstegku.
 Štebestyán Šnec z Danbertu.
 Seldanšlot Jan z Frydrfeldu.
 Štrejšowský Jan z Lowdic.
 Šrebecký Wáclaw z Fryšlmundu.
 Štraský Wáclaw z Libechowa.
 Šobek Adam z Kornic na Trhowé Kamenic.
 Štendorff Abraham z Štendorffu na Audři.
 Štendorff Anselm na Zertensstegně a Buchowě.
 Swatowský Oldřich starší na Debrohostě.
 Swatowský Oldřich mladší na Bogenicích.

Tista Jan z Lipstegna.
 Tunský Lukáš z Taumberku.
 Tučap Jan z Tučap a na Zaluži.
 Tučap Wáclaw z Tučapna Budislawi.
 Teynský Jakub z Ternce a w Kezlanec.
 Termický Jan z Miliň a na Zukowě. Termický Rudolf
 Karel na Seebni.
 Termický Mikuláš z Miliň a na Mlýně.
 Toman Jan z Kollina.
 Tetický Jan z Ssonowa.
 Teofil Zwowický ze Zwowic.
 Wolff z Wolffenburtu.
 Wartowski Jan z Warty.
 Wopršal Jan z Her.
 z Wltanova Jan.

Wnuček

Wolff Jakub z Worlicné.
 Wodicka Jan Dwořský z Wosřstegna.
 Wolff Julius z Wolffporku.
 Wilah Mikuláš z Hostowic.
 Weiss Jakub z Hostowic.
 Wokau Jan z Sázawy.
 Jahodra Jan z Tuřowa.
 Weyssperger Lorenz z bílé Hory.
 Wodnianský Mikuláš z Čářowa.
 W. H. H. z Limb. z. z. z.
 Wylim Martin z Wustěňowa.
 Wleasický Marek z Lubin.
 Wandreyš Petr z Kysenporku.
 Winkler Pavel z Hutendor.
 A Wostali de Sola Woldrich.
 Wogrich Martonský z Marton.
 Wels Wacław z Weissenberku.

Ziřovský Bohusław z Audyně na Stičanech.
 Ziřovský Borotín z Audyně a na Žiřowě.
 Zachrástský Buryan z Zachrástian na Lassowicích.
 Zachrástský Gijř z Zachrástian.
 Zakostelský Jakub z Bilegowa, Jan z Bilegowa.
 Žygl Jan z Chočenic.
 Zundorfský Jan z Hřisřowa.
 Zelender z Prořowic.

Zylwar z Zylbrstegna Adam na Novým Dvoře Třebnussow z Žiřy.
 Zylwar Jan z Zylbrstegna a z Pilnikowa na Podhoří.
 Žiakawec Gindrich starší z Žiakawy a na Srbicích.
 Žiakawec Gindrich mladší na Girganecích.

Droženému Władyce Gijřkowi Blachýmu

z Třebnic obdarování na Władecy, učiněno gest w Lětu Páně 1567.
 od slavné paměti Maximiliána Cíře Římského toho gměna druhého.
 prostředkem Královského Mageřtu / genž gest dán a psán na hrade
 Pražském w Auterý po Tiedeli Postni. Gest sřije w půli na dyl rozdělěný.
 pravá strana Čerwe
 lewá bílé neb Sětřbr
 Wul na Tráwnjku ze
 bílý w čerweném po
 w bílém Polistogi.
 a okolo něho pětřý
 fřenochy bílé a čerwe
 dolu potažené wřř.
 řřym Punt nebolito
 rew, z kterě dya Ro
 bílý, a lewý čerwený w
 Kterěhožto Erbu Ma
 daného a propugčene
 Syn gměnowaneho Gijřka Plachýho, M. Sřymon Plachý z Třebnic

přední

přední Pjřsaz Rádni Města Plzně a Dedicu řřými / kterě řřledil a řřan
 řřkau řřwan Pánj Aneřkau, Dcerau Jana Soběherda / gměnowitě, Jo
 nasse, Sřymona etc. Syny, Annu a Kateřinu, Dcery. Takowě pak ob
 darowáni, y do Dělř Žemřřých wloženo gest / řřdyř totiřto předřřený Gijř
 řř Plachý z Třebnic, řřdně řřložen řřw a řředřřw řřých / y takě řřobř
 řřowanj gegich, řřř y řřw, řřed řřednjř Prařřřmi Měnjřmi dořřatečně
 řřowedl a wřřazal.

Colikěz w Tytuláři wytisřřeněm w Lětu 1589.

řřatřřgi řř njmo wegřř dořřčene / Řodowě ze gměř
 na dořřoženj řřto.

Adalřřpach Gijř z Damzdorřřu a na Bořicích.

Amernit Jan z Jutalu.

Andřř Jan z Ottendorřřu. Julius z Ottendorřřu.

Austagowec Jan z Radwanowa.

Buzický Bohusław z Buzyc a na Střřtřři.

Behm Eliáš z Bawenberku.

Bawor Eliáš z Kosmačowa a w Domařřlicích.

Bořet Jan Gijř, Hanza z Zabědowě a na Switřři.

Bartřř z Dobřřemřřři Jan a na bílém Augesdřř.

Bohdal Jan z Řřřřnice a w Grabowě. Bohdal Wacław z Řřřřnice.

Baderřř Jan z Augesda a w Libetřřích.

Zbyněk Jan z Řřřřřř a w Břřžanech.

Benedřřt Jan z Tulipan.

Bělobradřř Jan z Kosmačowa.

Berengl Kryřřoff z Haganporku na Boruhřřdřřu a w

Řřchnowě.

Bydřřowřř Marek z Florentýnu.

Břřet Melichar z Gřřřřřřporku.

Bořanowřř Řřehor z Břřřřřř. Žygřřmund Bořanow.

řř na Pakomřřicích.

Bohřřse Wylim z Ořřřřř a na Čařřřkowě.

Babka Ondřřeg z Mezyřřicka.

Bohuněk Wacław z Lomně a na Bolechowicích.

Balbřř Wacław z Worlicné a na Wocřřřřich.

Břřetowec Wawřřinec Sřotnorrřř z Žamowic.

Bydřřowřř Wacław z řřnowec a z Warwazowa.

Bombergřř Jan z Bomberka.

Ctibor z Podolj a na Petrowicích.

Cellřř Alexander z Kytřřu.

Cathicet Hanus Tomáš z Cedwic na Běždřřowě.

Čedwic Jan Sřebřřřřřř a na Kunzwardě řřho mřřlo.

řř Čřřřřřřř Radda.

Čedwic řřendřřřř Kryřřoff na Kunzwardě a Liřřřřřř.

Cezar Hanus z Pirnowa.
 z Chwatiny Jan młodszy a w Żelkowiech.
 Chocimsky Jan z Wintesselsu a w Chocimysku.
 Celebergar Jan z Celebertu.
 Cingulin Podwinski z Opocna nad Gizeran.
 Cierw Wacław z Bozetina na Dworze Dopecowstém.
 Cierele Krystoff z Cielu a w Tachowie.
 Ca Mathyas z Sternstegna.
 Cabur z Libstegna na Chabercy.
 Cyp Martin z Peslinowce.

Danyel Bobuchwal Szwarc z Semanina.
 Dejensty Gist z Dessenie.
 Dyrnt Frydrych z Koenperku.
 Doisty Gist z Tere a w Dolanech.
 Danyel Gindrich Szwarc z Semanina.
 Drażowski Jā z Drażowie a w Hołanech.
 Dibil Jan z Wotina, kteréhoz nacházym y w Starém
 Tytulati.
 Dubensky Jan z Dubence.
 Dornheim Krystoff z Dornheimu a w Malečernoz.
 Dostal Melchar z Bodlata a w Blatny.
 Drahowec Wacław z Plané a na Strádowé.

Wsterech Gist z Zomeie.
 Ernst Zygmund z Sstokowa a w Stetnice.
 Eilerrechr Gist z Zomeie.
 Eilerrechr Jeronym z Zomeie a w Soley.
 Eybensstolr Jezne z Eybensstolu.

Fréndar Adam z Prutu a na Reyslowicych.
 Gint Benedykt z Kolburku.
 Pffefferhorn Albrecht z Ottopachu a na Simoniech.
 Grey Frydfele z Reiklin a z Wymissie.
 Hda Bartolomeg z Swymissie a na Wosencie.
 Zulegowsty Frydrych z Zulegowie a na Bilegowé.
 Kirbas Gindrich z Husynce.
 Junst Gist z Olwetu.
 Frankengryner z Rynperku a na Tynissie.
 Freytschels Mathyas z Freydnopachu. Zygmund z
 Freydnopachu a na Ronacowicych. Zacharyas z Freydnopachu.
 Sur Wacław Czimelický z Czimelic a w Żerowicych.

Ginterot Adam z Raunssstegna.
 Ginterot Krystoff z Raunssstegna a w Bilsin.
 Globnar Frydrych z Globnu a w Rozlanach.
 Gelcansky Gist z Gelcan a na Polerich.
 Gistra Wacław z Sobince.

Habartický

Habartický Krystoff z Habartie. Zygmund z Habartie.
 Wacław z Habartie w Mladem Boleslawi. Habartický Abraham z Habartie. Habartický Jan z Habartie a w Radistku.
 Hawlit Bartolomeg Snowec z Warwałowa. Linhart Snowec z Warwałowa a w Tausstowé. Martia Snowec z Warwałowa.
 Holec Bohuslaw z Karłowé Hory.
 Hostadowsty Diwis z Petrowie a na Ciemém Bláze.
 Hostavnsty Hawel z Rosnacowa.
 Hrspergr Wrazym z Rhynysheymu na Wartemberce.
 Hubert Frydrych z Hemmerstorffu.
 Hostadowsty Gist z Petrowie a na Wostrowé Pertnjo.
 Harejs Gist z Harejs na Jalui a Janowé. (wł.)
 Holub Gist z Radice a w Záhociu. Holub Gist z Radice a w Záhociu. Holub Jan z Radice a na Záhociu. Petr z Radice a na Radice. Wacław Holub na Radice.
 Hradet Gindrich z Hradku a na Wodicy.
 Hamza Gist z Rčina.
 Halama Gindrich z Rčina.
 z Humburku Gist.
 Hamordowsty z Kolivý Hory a na Třibotowé.
 Humar z Lobnstegna Gindrich na Čihalowé.
 z Hertbertu Habart a na Pochlebertu.
 Horstsky Jan z Horstyc a na Horstycy.
 Hora Jan z Oedlie a na Nowém Sydle.
 Heyda z Potacy Jan a na Dewěitěpách.
 Hala Jan Gist z Augerda na Kressitich.
 Hulka z Podernie a na Poderniech Dolegssch.
 Holey Jakub Ssenowsty z Jawotie a na Kuroticych.
 Hausz Jan z Krásné Hory a w Gedibavech.
 Henigar Ruprecht z Ebertu a na Hofeych.
 Hlozet Narayel z Billauiowa na Tuslech.
 Hostatet Ruprecht z Hognestu a na Wltšyochlowé.
 Mikuláš Hostatet z Hognestu na Wltšy.
 Holan Karel z Bilgowa a na Wosowé.
 Holit Krystoff z Hradistie a w Winařich.
 Humbur Mikuláš z Belnsdorffu a w Kosteley.
 Horeňowsty Mikuláš z Horeňowsy a na Augerdt.
 Heygl Štebestyan z Polokowic G. M. C. Radda a Sekretar Dworsky.
 Hager z Hageru.
 Hager z Kopic a na Aučimé.
 Hebenstreyt Tomas z Treznissfeldu.
 Hostalkowsty Oldřich z Arlebie a na Cteniech.
 Hostaliet Wacław z Hognestu a na Wltšyochlowé.
 Haussa Wacław z Zahradby a na Posnj.
 Henigar Wacław z Ebertu a na Hofeych.
 Henigar z Bibrspachu.
 Holowansty z Holowan na Wobedowicych.

Hostowski Wacław z Włenowa.
 Hradecký Witeorýn z Bukowan.
 Hora Wacław z Očelowic a na Tlowém Sydle.
 Holan Zygmund z Gilgiowa a na Welkém Wosowě.

J

z Jonu Abraham na Zotowicích a na Zoteššym Lit
 wjnowě.
 Joachym z Jonu.

K

Klotečowski Adam z Dobrohoště.
 Kausel Adam z Sobětic a w Rautimě.
 z Kosmacowa Bohuslaw Bawor a w Domazlicích.
 Kodner Dawid z Greysfenetu.
 Koch Daniel z Kolburku.
 Kwintus Wrazym z Dromsdorffu.
 Kunes Felix z Gemmiku.
 Kyrchmeyer Salkyn z Keychwie.
 Kyršceyn Frantisek ginat Meyssnar z Kyršceyna.
 Kočowski Gijst z Kočowa a na Wostracích.
 Kossietický Gijst z Horek. Kossietický Mikuláš z Horek.
 Kustoš Gerich Kunetický z Zubří z Lipky a na Rsynach.
 Kossijn Gindich z Kossijn.
 Karban Gijst z Wolfsan a na Chotanni.
 Kapr Gijst z Kaprsceyna.
 Klandyán Gijst z Greysfipertu.
 Konstantyn Gijst z Cierweného Pole a Sumnosse.
 Kobit Gijst z Porčcan.
 Koltreyer Melchar z Kolitreyu a na Cierweném Dubu.
 Reblanský Mikuláš z Wozdna a na Reblanech.
 Boffetický Mikuláš z Horek na Witenicích.
 Koll Michal z Kolmasdorffu.
 Kozský Mikuláš z Plechowa na Plechowě.
 Klyček Pukhart z Liboděic a w Slaupně.
 Kossatický Pawel z Kossie a w Polepich.
 Karlowec Rudolff z Karlowie a na Walceym.
 Kameyt Rzeboř z Potratice w Litoměřicích.
 z Radowa Szymon a na Sztizemeti.
 Kausel z Sebětice Samuel a w Wrbawcy.
 Klisť Samuel z Terečin a na Prostolicích.
 Konatenský Wacław z Libánic a na Zněwłowicích.
 Kustoš Wacław Kunetický z Zubřího z Lipky a na Wlačicích.
 Reblanský Wolfgang z Wozdna a na Reblaněch.
 Kameyt Wacław z Korun Goho milesti Cysarstě
 Kadda při Apellacích.
 z Kwaslegowic Wacław z Korun Goho milesti Cysarstě
 Kameyt Ondřej z Potratice a na Potraticích.

Gregorowi

Gregorowi Rykerowi z Horn.
 šfelzu znamení Droženosti a Władnictwí dano
 a propugčeno gest od Rudolffa Cysarě toho gměna dru
 heho w Lětu Paně 1592. yati niže doložený Magestat
 wyprawne.

Od Rudolff etc. Gsaue mnohých hodno-
 wěrných swědectwím spraweni. Kterak Gregor ginat Rzeboř Ryker Pod
 daný náš w Království našem Cíském / wěrný milý, až posawad w
 Stawu swém poctiwě se obcházal a zachováwal, a napotom aby tím-lé
 pegi a poctiwěgi Staw swúg wýsti a šiwnosti hleděti mehl / o dobrým
 rozmyslem našym, gístým wědomím a Kaddau wěrných našych milých,
 mocí Královskou w Cechách, témuž Gregorowi ginat Rzebořowi Ry-
 kerowi, a Dedicím geho řádně a Manželský poslym tem kteréž giž nyní
 má a neb gestě niže bude, obogibo Rohlavj po wěčné čas z štedroty na-
 ši Cysarstě pügčugem a dáwame Erb nebolizto znamení Władnictwí, co-
 tiž šstie od wrchu až dolu na poli rozdelený / prawá polowice wšedka mo-
 dré neb Lazurové Barwy / w niž v spodku dvě Štalky bílé neb štebrné
 Barwy napodobné Pahrbkům, na nichž Lew žlutý neb Zlatý / na každé
 té Štalce gednau zadní Tlohaně prawé straně obrácený, mage wzhůru
 wzdwižený Ocas a všta otevířená a wyplaztým Jazykem; držíce w
 prawý Tloze své Kossij šlogicy, Lewá pak strana wšedka čerwené neb Ru-
 bínové barwy / přes niž poslykem dolu w půli šstiech bílý neb štebrný, a
 na něm půl Měsíce čerweného gedním rohem dolu a druhým na horu
 obráceného / nad tím pak bílým šstiechem zespod na hoře w Cierweném
 Poli gedna šwězda žlutá neb zlatá o šesti špicích se špatuge / nad šstie-
 tem Kollěj šelma a na něm Koruna Zlatá Královská, a okolo něho šfa-

ffrnochý neb pítřemadla po pravé žluté a modré, a po levé bílé a červené Barwy z obay stran dolův poražené wify: Tlad tím nadewššny dvě Říjola Grličj proti sobě postawená / pravé modré a levé červené, před každé possykem šterch bílý a na něm červená hřezda o šesti Špicích / a mezy tými Říjoli Lew žlutý držícy Kossj k pravé straně obráceny tím wššny spůschem yako w Šstju: Kcerchošto Erbu a znamenj Wláď djetwý / gmenowaný Grigor ginát Řehoř Řyter nyní y na budoucy čas pč w jich Řyčistých činech etc. vjwratí má a neb mocz bude, chjece tomu konečně aby se s Dědicj swými od něho řadně a Manjelský possý mi obogjho pohlawj z Hornššelsu psali a psati mohli etc. Dán na hrade nasseni Pražském w Cíwrtel po Swatých Petru a Pavlu Aposto lich. Léta Králowštwj nassych / Řymšského 17. Vhřského 20. a Cířského 17.

Rudolff.

Adamus de Noua Domo S. R.
Bohemiae Cancellarius.

Ad mandatum Sacrae Cae. Majestatis
proprium.

Jan Millner.

Vředpowěděnnj Grigor ginát Řehoř Řy

ter z Hornššelsu pšar Komorný Měst Králowštwj Cířského / spogen býl prostedkem Stawu Manjelského s Panj Marjánau Pítkowštan z Pítkowicz Rodu staro itného, wlastnj Sestrau Pana Zynka Pítkowšského z Pítkowicz, s nímto splodil dčra Synj Jana a Wáclawa Řytery z Hornššelsu.

- z Rapihory Wáclaw Seweryn a na Gírnách.
- z Radowa Zegmund na Střejemjti.
- Rozel Zegmund z Kexzentálu.
- Kaučele Natanyel z Žitenie a na Dwoře Řečicy.
- Key Zendrych z Hřššfeldu a w Flowé Wšy.
- Knobloch Januš z Warnšdorffu a na Gerušnicj.
- Rustos Annetičj z Zubjho z Lipty a na Lipeč.
- Reš Ralspar z Ketowštwj Wesselině.
- Reš Krystoff z Ketowa.
- Koldreyer Krystoff z Koldreytu a na Habizy.
- Řeš Krystoff Letnianský z Wymyslie.
- Koldreyer Lew z Koldreytu a na Pořiči.

Lehomský Bohušlaw z Malewic a na Hradišči.

Lešey Zaryan z Chraustowic.

Zhotla Bohušlaw z Zmyslowa a w Mitrowiczch.

z Lidlowa: Parel na Šsenberce a w Rhynyghonn.

G. M. C. Radda Žizene Komory w Králowštwj

Cířském.

Lowčický Městláš z Pohňani a w Dobrohošči.

Lemčický

Lembert Duchošlaw z Wolčatka a w Teplicy.

Lehomský Gířj z Malenic.

Lindowský Gířj z Topolan.

Libochý Gířj z Libhory.

Leymar Januš Frydrych z Leymaru a na Warnšdorffu.

Zhotický z Zhotic.

Coštickému Sewerynowi, Šteffánowi Laun
šymu a Gířjmu Jaromjřskému dán Magestat od Cysare Rudolffa toho
gmena Druheho / takto znějacy.

RVDOLPHVS SECVNDVS DEI GRATIA ELECTVS
Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniae, Hungariae, Bohe-
miae, Dalmatiae, Croatiae, Sclauoniae &c. Rex, Archidux Austriae, Mar-
chio Moraviae, Luxemburgae ac Silesiae Dux, Lusaciae Marchio &c.

Notum facimus Vniuersis & singulis, cuiuscumq; dignitatis & eminentiae, quibus praesentium literarum nostrarum copia uidendi seu audiendi aliquan-
do facta fuerit, Nobis persuasum fuisse, per nostrae Majestatis Consiliarios
& alios testes, fide dignos, numero sufficientes, perq; alias probationes ido-
neas, quoliter honesti & docti Viri, Georgius Jaromirsky, Seuerinus Los-
ticky, & Stephanus Launsky, fideles nostri dilecti, nobis atq; etiam Sere-
nissime Domui nostrae Austriacae, inclytoq; Regno Bohemiae pro occasione
temporis, & loco suo, officijs, studijs, viribus, conatibusq; omnibus serui-
ant, & imposturum, quod nobis de ipsis pollicemur, seruitia sua sunt proba-
turi. Nos itaq; iustis rationib; consonis, supra nominatorum, Georgij Iaro-
mirsky, Seuerini Losticky, & Stephani Launsky precibus moti, considera-
tis fidelibus ipsarum seruitijs attendentesq; laudabiles ipsorum virtutes, dig-
nos munificentia nostra Imperiali arbitrati sumus, quos ob vitae & morum
integritatem meritis praemijs ac ornamentis cohonoraremus, insigniaq; ipsis
perpetuis temporibus utenda fruenda benignissime decerneremus, ut ita ali-
etiam ipsoru exemplo ad obsequia fidelitatis nostrae Celsae Majestatis prae-
ferenda, tum ad virtutem magis ac magis amplectendam, iouentarentur. Id
circo motu proprio re prius bene deliberata, interueniente etiam fidei no-
strorum consilio, de plenitudine Romanae Imperatoriae potestatis, & tan-
quam Rex Bohemiae, dictis, Georgio Seuerino, & Step. mo arma & Insig-
nia Nobilitatis clementer conferimus, uidelicet clypeum & scutum insigne
nostrae sui parte Lazurei seu caelestini, & in ea Calliope coloris flau seu aurei
gestantem in capite Coronam cedrinam, in ueste dextra jaculum, in sinistra
ramum cedri, Aquilinis alis, post humeros, in altum porrectis, inferiori par-
te coloris rubri insidente. Galeam uero supra scutum clausam cum diadema
te Regio, super quod alia est Musasimili figura, qualis est in clypeo intercor

nua cerui, lutei siue aurei coloris. Tegumenta verò clypei & Galeæ hinc inde dependentia albi & rubei coloris inter se variata, quemadmodum hæc omnia exactius Pictoris ingenio ac manu depicta in medio harum literarum, testimonio largimur, volentes & decernentes, ut supradicti, Georgius Iaromirzsky, Severinus Loffsticky, & Stephanus Launsky, quilibet ac singuli eorum, à Libano, liberiq; utriusq; sexus ex eis nati vel nascituri, eorundemq; posterii omnes præscriptis armorum insignijs à nobis donatis et largitis perpetuo, domi, militæq; ac ubiuis gentium & locorum gestare & deferre, q; in omnibus & singulis honestis & decentibus artibus, expeditionibus, ac aliis omnibus in rebus, Nobilium more serio locoue, in hastilibus ludis, equestribus pedestribusq; certaminibus, pugnis cominus, eminus, juxta eorum desiderium & voluntatem liberam, uti, nec non eadem vexillis, tentorijs, scutis, monumentis, sepulchris, parietibus, fenestris, laquearibus, Tapetis, pulvinariis, annulis signatorijs, sigillis, prædijs, ædificijs, ostijs, tabulis & picturis, cænotaphijs, & quibuscunq; deniq; rebus in sculpere, affingere, aut pingere, apprimere, intexere, ac deniq; sese à Libano appellare, nominare, scribere, & vocare, privilegijsq; libertatibus, Iuribus, quibus cæteri Armigeri & Nobiles, seu armorum prærogatiua insigniti utuntur & fruuntur, uti, frui, & potiri possint & valeant. Quapropter mandamus serio & præcipimus, Vniuersis & singulis fidelibus Regni nostri, subditis, cuiuscunq; status, ordinis, gradus, præminentie aut conditionis existât, ut supradictos, Georgiū Iaromirzsky, Severinū Loffsticky & Stephā. Launsky à Libano unā cū liberis, herædib; cõdescētib; utriusq; texus, legitime ab eis procreatis in hoc nostro privilegio descriptis & contentis, & in medio hujus nostræ ratificationis & approbationis, à nobis confirmatis & approbatis armis & insignijs, eorum deniq; ornamentis, prærogatiua, & libertatibus omnibus in perpetuum uti, frui, potiri & gaudere sinant & permittant, & alios permitti curent, nec eos in libero ipsorum usu, ullo modo molestant, perturbent ac impediunt, neq; ab alijs sub indignatione nostra, & successorum nostrorum Imperatorum & Regum Bohemiæ grauissima, & pæna Viginti quinq; marcarum auri puri (quarum medietatem fisco nostro Imperiali, reliquam partem verò iniuriam passorum visibus, toties, quoties contra factum fuerit, irremissibiliter adjudicandam & applicandam decreuimus) turbari impediunt permittant. In quorum omnium fidem & testimonium has literas fieri, sigillq; appensione iussimus communiti. Datis ex Regali nostra Vrbe Praga, decima die Mensis Iulij. Anno Christi 1593. Regnorum verò nostrorum, Romani 20. Hungarici 33. & Boemici itidem 20.

Labunský Jan z Labuně a na Klášterě Zradistci nad Sizerau.

3 Lichtenfeldu Jan a w Dvhoštej.

3 Mongulcu Adama w Bolechowě.

Prozeným Wladyslam Mat
haussowi Neffestynowi Bysari Saudu Komor
nijho w Kralowstwi Czeskem / Wacslawowi Lhotskymu a
Mikulassowi Brodskymu, zstedroty Cysarske dan a propugcen Erb
nebolizto znamenij Wladycerwj od Rudolffa Cysate toho
gména Druhého Magestatem takowým.

my Ru.

Ad Rudolff etc. Vsaue mnohých hodno-
wérných štedroty spraveni, kterak Mathaus Neffestyn Bysar Saudu Komornijho w Kralowstwi nassem Czeskem, Wacslaw Lhotský, a Mikuláš Brodský Poddanij nassey w Kralowstwi nassem Czeskem wérný milý / až posawad w Stawu swém poctivě se obcházeli a zachováwali, a na petem aby tim lépegi a pectiněgi Staw svůj wést a žitne. si své hleděti mohli / pro služby wérné tebež Mathausse Neffestyna, kterej nám čmil a na potom tim wolněgi činiti bude moey a porinen bude s dobrým rozmyslem, nasým gistým wedomjm a Raddau wérných nasšich milých / moey Kralowstwu w Czechách, tymž Stregcům a Dedicům gich řadně a Manželstý possým / kterej gij nymagi a neb gessit mjet budau, obogibo Pehlavj / propugceni a dárane Erb nebolizto znamenij Wladycerwj / totiz sije žluté nebo zlaté Barwy, w němž po spo du possytem od prawě wzhůru k lewé Stála, z nīj půl Tědrěda. od lewé strany wzhůru wzdorjzeného k prawě straně ebráceného s porozloženými přednjmi Rohami, s cterčenými Vstý a vyplazenými Jazykem své přirozené Sstij, a barwy wynstá. Nad Sstitem Kolčij Helm, na něm přitřowadla nebolizto šfaffrnochj žlutau nebo zlatau a černau barwan s obau stran potaženě dolu wstý. Nad tim nadewšým Točenice týchž Barw s šefflitě rozlečilými / z nīj Rohy Selem o šfessi Parozých wynstagi. kteréhožto Erhu a znamenij Wladycerwj gmenowaný Mathaus Neffestyn, Wacslaw Lhotský, a Mikuláš Brodský Stregcowé nymy na budau týchž s Dedicj swými / wjwaci magi a moey budau, chtěce tomu konečně aby se z Roberowic psalia psáci mohli etc. Dan na Zradě nassem Praiském w Středu den 8°. Hawla Opata, Léta Páně 1596. Kralowstwj nasšich, Kyrjstého, Léta 21. Wherstého 20. a Czeského 20.

Rudolff.

Kryštoff Gebuzyna.

Ad mandatum Sac. Cæs. Majc.

statis Proprium.

Jan Wlner.

Widel gsem colitez Magestat Krale Wladislawa daný Předtím těch genj se psaly z Roberowic, o kterémž ad se zminka žádná neděje w Magestatu.

stau vyjate Rudolfa, nic méně zdalo mi se za dobře tuto geý doložit.

Op Vladislav etc. V gsauc my mnohých
všech bodných svědeckým spravení ktera slouženy Matheus a Tho-
mas z Koberovic věrný nash milý až posavad počíně gsauc se w svém
Stawu obcházeli etc. aby tim lépe etc. Z štedroty nashy Kralovské
dávame týmž Erb nebolizto znamený Wladycerý / totis pui Nedweda
bileho w poli červeném, a na štitě helm / na kcerémžto helmú přitry-
wadla a neb šaffrnochý červené a bile Barwy poražené dolu wíse, a sur-
chu na tom helmě Stray Růžky w Barvě své přirozené / chycce tomu po-
nečn aby předponědny Matheus a Thomas Stregowé s D dicy swý
mi řádně a Manielský od nich poslými obogibo Pchlawý / takowho
znamený Urozenosti vjswati a se z Koberovic psáti mohli etc. Dan na
Bodlě w Auterý po Swatém Wjctu, Léta Páně 1506. Kralowst-
v nashy Vheršého 16. a Císeřého 35.

Ad Relationem Magnifici Alberti de Ko-
lowrat & in Libsteyn Supremi Can-
cellarij Regni Bohemiar.

Mazaný Bohuslaw z Slawatina a w Zmyslowě.
Z Michalonie Bohuslaw a na Kewenicy.
Malý Benjamín z Tulechowa.
Miller Bartoloměj z V. terperku.
Markolt Dvůr z Tedraje a w Letowě.
Mossur Filip z Waldowa a na Lagowicích.
Mač z Waldowa Fabian a na Waldowě.
Mejštit Floreán Danjel z Watyřanu.
Mošur z Waldowa Purgtrabě Hradu Prašského.
Meynest'exter Gist z Truglowa a na Nowém Tulcpas.
Malešický z Pantnowa a na Malešicích. (chu.
Milhsteg z Gég r z Milhstegna.
Menestretr Gibrýel z Truglowa a na Lhotě.
Manwice Ironym z Patokryge a w Patokryged.
Missonský Jan z Bodlaka a na Misowicích.
Manšvic Krossoff z Arme nich a na Kotyenic.
Modřegoršský Kcuněk z Modřegoric.
Magrle Kunrad z Potšcorffu a na Brninkách.
Magrle z Sobistfu N. kodem a na Ch. tčij.
Manwice Martin z Patokryge a w Rozlonicích.
Mortplos Wacław z Tedraje.
Masaneo Wacław z Slawatina a w Dolegšých Hra-
dowicích.
Mazaný Wacław z Slawatina a w Slawitně.
Med Wolff Abraham w Hagi.

Magepušský Adam z Tregčina a w Buřicích.
Tchrbie Frydrych z Vchtrých na Kachowicích.
Tepotský z Zachraščian a na Kawtech.
Tentoršský Hendrich z Nedonos

Znamený

**Znamený Kytjšké neb obda-
rowený na Wladycerý Kněz Martinowi O-
prawdowicowi Opatu Břevňowštemu, Mathyášowí
Štyřflowí a Walentinowí Plakwicowí z Kolberta Stregcím ge-
ho / propugceno od S. M. C. Rudolfa toho g ména dru-
heho Vheršého a Císeřého etc. Brále etc. tímto
Mageslatem.**

**Op Rudolf druhý z Boží Milosti Vjzm-
ný Cýsar / Vheršý Císeřý Kral etc.** E wěčné paměti známo čimne tim
to listem wšsem etc. Jakož Cýsařkau wýwysšeneš ozdobuge w rychwa
lu ge / poddaných swých cenešné skutky etc. V gsaucemy spravení, ktera
welebny Kněz Martin Oprawdowic Opat Kláštera Břevňowškého na
Bramowě věrný nash milý a Mathyáš Štyřfl, Walentin Plakwic, Pod-
daný nashy w Kralowstvý Císeřem věrný milý, až posavad se w Sta-
wu swém počíně obcházeli a zachowávali / a na p. tem aby tim lépe a
poctiwěgi Stawu swý wěsti a žiwosti své bleděti mohli, s dobrým roz-
myslem, nashym gístem wedomim a radau věrných nashých milých / mo-
cy Kralowstwu w Císeřích / týmž Kněz Martinowi Oprawdowicowi,
Mathyášowí Štyřflowí, a Walentinowí Plakwicowí P. dciám gich
řádně a Manielský poslým tím ktera gístem magi a neb gestě mjei bu-
dan obogibo pohlawý, po wěčné časy z štedroty nashy Císeřské pügčugé
a dávame Erb nebolizto znamený Wladycerý / totis štit od pravé stra-
ny l. lewé dolu poslýkem rozdělený swrchnj polowice bílé neb šitřbné Bar-
wy / w níž tři Růžky červené neb Rubinowé Barwy, dvě podě sebe a z. 36.
spod. spodnj pat polowice modré neb Lazurové Barwy / w kteréhoz Lew-
litě Zvjeřie pravé straně obrácený žluté neb zlaté Barwy na zadních No-
hách / přednj obě wzhůru wyzdwižené s wylazyčým Jazykem a Wocao
wzhůru wzdwižený mage, se wídy / nad štitem Kolců helm, a okolo ně-
ho přitrywadla nebolizto šaffrnochý po pravé straně žluté neb zlaté, a
po lewé bílé neb šitřbné, červené neb Rubinowé Barwy z oban stran do-
lu poražený wíse. Nad tím nadewšým Koruna Zlatá Kralowská, z k-
teré dvě Růžky Worlicý podle sebe postavená, pravého swrchnj polow-
ce žluté neb zlaté, a spodnj modré neb Lazurové Barwy / lewé pat Růžky

wšedko

wšech bilé neb stajorne varwy / na též také tti Růže čerwené neb Ru-
binové Barwy gedna nad druhau se widj / yakož to wtipeu a Uměním
Mistron stříh Malířského v proskřed Listu gest wymalowanó, a barwa-
m hognými wysvětleno: Keřehožto Erb a znamení Władycy (me-
nowaný Rněz Martin Oprawdowic / Mathyas Sstýfl / a Plakwie Wa-
lentin / nyní y na budaučy čas, při wšech Rycerstých činech / budco při-
stných neb bratoch wšlých wjmáti magi a mecy budau totiz w biewách w
honbách na Korauhwach / Praporcích / Pečetěch / Sekretích a Zbro-
wých Kameních, y na wšech giných náležitých a pečetěch myšlech, tat-
yatz toho giné Władycy w Královstwu našem Čestném, y w giných Ze-
mi našich wjmáti buď z práwa neb z oběcege: y chťce temu konečně /
aby se čtli Rněz Martin Oprawdowic / Mathyas pat Sstýfl, Walentin
Plakwie y s Dedicí swými od nich řádně a Manželsky pešlými, čemí ke-
rež nyní magi a neb gestě mjei budau, obogibo Pohlawy z Kolberka se
psali a psati mohli. A protož přikazujem wšem Poddaným našim /
keřehožby koli řádu neb powahy byli / ze wšech Stawůw Královstwu
našeho Čestného y giných Zemí našich nyněšlým y budaučým wěrným
našim milým / abyšše častu psané, Rněze Martina Oprawdowice Ma-
thyas pat Sstýfle, a Walentina Plakwie z Kolberka / s gich Dedicí a řech
Dedicíw Dedicí / za to což se w tomto Magestátu pisse, měli a drželi, a ne
porušili čedně nyní y na budaučy wěčné časy zachowali / řádných gim w to-
překájet nečiníce ecť. Na Swědomj toho Pečet našy Čyřskau p ro-
muto Listu přiwěšeti gšine rozkázati ráciš. Dána w Hradě našem Praž-
ském w Auterý po Prowodni Neděli Leta Páně 1592.

Často gmenowaný Mathyas Sstýfl z Kolperku s Manželska Pa-
nų Exau splodil Dwa Syny, Tatanseie z Kolperku, Jana Wacławu
z Kolperku, a Dceru gmenem Maryanu.

Walentin Plakwie tolikéž splodil Dwa Syny, a ti gš měli na ten čas
Manželsky y Diety / totiz Walentina a Gijho z Kolperku, gichžto Matě
byla Panų Anna Ehtowá.

**Prozenému Władyce Ja-
nowi Sfferynowi a Bratru geho Jakubo
wi z Sfferynu znamení Władycywu propugčeno
w Leta 1590. Magestatem tunc.**

**RVDOLPHVS SECVNDVS DI-
VINA PAVENTE CLEMENTIA ELECTVS ROMANO**
rum Imperator, Semper Augustus. Germaniæ, Vngariæ, Boemiæ, Dal-
matia, Croatia, Slavonia &c. Rex &c. Archidux Austriae Dux Burgu-
dia, Brabantia, Stiria, Carinthia, Carniola &c. Marchio Moraviae &
Dux Luxemburgia, & superioris & inferioris Silesia, Vircenberga & Gor-
ka. Princeps Suevia Comes Habsburgi, Tirolis, Perreth, Kyburgi & Gor-
uia, Landgravius Alsatia, Marchio Sacri Romani Imperij, ac su-
perioris & inferioris Lusatia, Dominus Marchia, Sclauonia, Portus Nao-
nis & Salinarum &c. Fideli Nobis dilecto IOANNI SPHÆRINO,
gratiam nostram Caesaricam ac Regiam & omne bonum. QVEMADMO-
DVM

OVm lapidissimum solis jubar sui luminis splendorem per uniuersum mū-
dum spargere, omniaq orbis climata suis radijs illustrare solet, ita Imperato-
riam Majestatem, in supremo dignitatis fastigio constitutam beneficentiae suae
radios longè lateq diffundere, ac in quoscunq fideles subditos suos, eos prae-
sertim qui vitae & morum probitate conspicui, suam fidem, obseruantiam, ac
benemerendi studium assiduus obsequijs prae alijs comprobant, seq fauore
dignos reddunt, clementer conuertere decet; tum ut & ipsi condignis vir-
tutum suarum praemijs ab Imperiali culmine affecti in officio contineantur,
& alij pariter ejusmodi exemplis propositis, ad quauis honesta studia capes-
cenda incitentur, ac prouocentur; tum uero ut Caesaris munificentiae laus
& memoria perpetuo omnibus in locis extet ac vigeat. HINC est IO-
ANNES SPHÆRINE quod cum intelligamus te honesto loco hone-
stisq parentibus, in Inclito nostro Boemiæ Regno natum esse & a lucentu-
re tua singulari quadam indole ductum liberalium artium disciplinis, atq alijs
quae eas maxime decent, actionibus & exercitijs sedulo semper & quide in-
ita addictum fuisse, ut sedulitatis istius tuae trugem sentiens pro tempore ho-
norabilis Capituli Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis non minori Capituli
istius cum satis factione, quam tua cum laude agas Capitaneum, atq id planè
itueas, quo vel in hoc vel in alio officij genere data occasione nobis ac sac-
ro Romano Imperio, inclitoq Regno Boemiæ, ac Augustae domui nostrae
Austriae promptissima atq utilia obsequia praestare queas. Quae quidem in-
tegra uoluntas & egregij animi & ingenij tui dotes, quibus pollere perhibe-
ris, apud nos efficiunt, ut non nisi omnia quae Principi a fidei Subdito ex-
pectanda sint in futurum abs te expectemus, eoq nos inducunt ut prae-
mittere haud possimus, quin uicissim propensam nostram in te animi affectio-
nem peculiari aliquo ac tali munificentiae nostrae Caesaris & Regiae ornamē-
to, quod conditioni tuae conueniat, tibiq ac posteris tuis legitimis perpetuo
honori sit, testatam clementer redderemus. Ac proinde motu proprio ex
certa scientia, animoq bene deliberato ac de Caesaris nostrae potestatis ple-
nitudine tibi supra dicto IOANNI, actui intuitu, fratri quoq tuo IACO-
BO SPHÆRINO, omnibus liberis, haeredibus, posteris ac descendenti-
bus uestris legitimo ex matrimonio ortis atq orituris in infinitum masculis pa-
riter ac feminis, infra scripta armorum Insignia, ex hoc perpetuo post hac
tempore habenda ac deferenda clementer concessimus, dedimus, atq elargiti
sumus; pro ut tenore praesentium damus, concedimus & elargimur.
Scutum nimirum secundum longitudinem, in tres partes principales ita diui-
sum ut sinistra scuti pars rubea semitam candidam siue argenteam a sinistra de-
orsum decliuem contineat, dextera uero per transversum bipartita in inferio-
re nigra Sphaera globum caeruleum, circulo ac pedi deauratis nixum, in su-
periore parte Aurea Gallum galinaceum ipsi globo pedibus insistentem, ro-
stro cristaq cum pectore rubelcentibus, reliquis autem plumis sub fuscis co-
spicuum & dextram reliquis autem plumis super versus prospicientem reprae-
sentet. Inter media uero caerulea seu Lazurea tribus stellis aureis aequali
ordine dispositis, exornata sit. Scuto incumbat galea argentea clausa, coro-
na aurea super uerticem, Phaleriq siue lacinjs a Dextro candidis siue argen-
teis ac rubeis, a sinistro uero latere, croceis siue aureis & nigris mixtum circū-
fusus, & molliter defluentibus ornata: E cujus cono exurgant duo cornua
bubulina, orificijs suis aversa, & ita disposita, ut quomodolibet colorum
uarietate sui lateris scutum imitetur intercapedine uero sua ejusdem qui in-
ferius cernitur, formae Gallum galinaceum Sphaerae globo insistentem inclu-
dant, pro ut haec omnia in medio nostri hujus diplomatis pictoris industria

coloribus suis ingeniosius elaborata & ob oculos posita apparent. **VOLUNTATES**, ac edicto nostro Cæsareo & Regio firmiter decernentes, quod vos prefati **IOANNES & IACOBE SPHÆRINI**, omnesque liberi, hæredes, posterii ac descendentes vestri legitimi nati ac perpetua successione nascuntur; utriusque sexus, iam descripta armorum Insignia, æterna deinceps serie in omnibus & singulis honestis ac decentibus actibus, exercitijs, & expeditionibus, tam serio quam joco, in hastilibus ludis, seu hastatorum dimicationibus, pedestribus vel Equestribus, in Bellis, duellis, singularibus certaminibus, & quibuscunque pugnis, cæminis, cominus, in scutis, bannerijs, vexillis, tentorijs, mortuamentis, sepulchris, annulis, signatorijs, fenestris, parietibus, lacunaribus, tapetibus, ostijs, sigillis ædificijs, ac supellectilibus quibuscunque, tam in rebus spiritualibus quam temporalibus & mixtis, in locis omnibus pro rei necessitate & voluntatis vestre arbitrio, aliorum armigerorum more liberè, & absque ullo impedimento habere, gestare ac deferre, iisdemque quousumodo uti possitis & valeatis. **APTIQUE** sitis & idonei ad incundum & recipiendum omnes prerogativas, gratias, libertates, exemptiones, feudum, Iura, Vacationes à muneribus & oneribus quibuscunque realibus & personaribus siue mixtis, ad utendum denique singulis privilegijs, quibus ceteri à nobis & Sacro Romano Imperio, huiusmodi ornamentis insigniti & feudorum capaces atque participes utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, quomodo libet consuetudine vel de iure; omni contradictione & obstaculo sublato. **PORRO** ut propensam erga te nostram voluntatem uberius sentias, tibi antedicto, **IOANNI & IACOBO SPHÆRINO** fratri tuo omnibusque vestris ut supra descendentibus legitimis hanc quoque specialem gratiam fecimus & concessimus, quod vos deinceps à **SPHÆRINIS** denominare, & hac ipsa denominatione, tam scripto quam viva voce ubilibet terrarum ac gentium, in quibuscunque actibus, tam in rebus spiritualibus quam temporalibus, Ecclesiasticis ac Prophanis, pro rei necessitate, & voluntatis vestre arbitrio liberè ac citra cuiusquam contradictionem aut impedimentum uti possitis & valeatis, non secus ac si tali denominatione progenitores ac Majores vestri ab immemorabili tempore sic uti fuissent, eandemque successionis aut alio quopiam iusto ac legitimo titulo ad vos transmisissent. **MANDAMUS** ergo univertis ac singulis Electoribus alijsque Principibus, Ecclesiasticis & secularibus, Archiepiscopis, Episcopis, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Nobilibus, Clientibus, Capitaneis, Vicedominis, Advocatis, Præfectis, Procuratoribus, Officialibus, Quæstoribus, Civium Magistris, Iudicibus, Consulibus, Regum Heraldis, & Caduceatoribus, omnibusque nostris ac Sacri Romani Imperij, aliorumque Regnorum & Dominiorum nostrorum Hæreditariis, subditis atque fidelibus dilectis cuiuscunque status, gradus, ordinis, Conditionis, dignitatis aut præminentie existant, ut vos prænominatos fratres, **IOANNEM & IACOBUM SPHÆRINOS A SPHÆRINIS**, omnesque liberos, hæredes, posteros, ac descendentes vestros, legitime procreatos & procreandos in infinitum, masculos ac feminas supra scripta armorum insignia ex hoc perpetuo post hac tempore habere gestare & deferre, omnibusque ac singulis gratijs, privilegijs, prerogativis libertatibus, exemptionibus & immunitatibus vobis præfati nostro diplomate concessis, quietè, liberè, & absque ullo impedimento plene uti, frui, potiri, & gaudere fiant, ab alijs id quoque fieri sedulo curent. Si quis autem huiusmodi diploma & Edictum nostrum Cæsareum ac Regium ausu aliquo temerario transgredi, aut violare conatus fuerit, is præter gravissimam nostram & Sacri Romani Imperij Indignationem, triginta marcarum auri puri mul-

ctam

ctam, dimidiā pro fitco seu ærario nostro Imporali, residuā vero partem injuriam falsis aut passorum ulibus ex æquo irremissibiliter soluendum se noverit. Harum testimonio literarum manu nostra subscriptarum ac sigilli nostri Cæsarei appensione munitarum. Datum in arce nostra Regia, Praga, die vigesima tertia mensis Augusti. Anno Domini Millesimo Quingentesimo, Nonagesimo, Regnorum nostrorum Romani decimo octavo, Hungarici vigesimo primo, & Boëmici itidem decimo octavo.

Rudolphus.

Jacobus Curtius à Stemffenau.

Ad mandatum Sac. Cæs.

Majestatis proprium.

Io. Baruitius.

Obdarování Erbowu Tro
šenému Władyce Martinowi Wichnowi & Wacynowa / na ten čas Heytmanu Państw Budjnského, učiněno
 Gest od Cysare Rudolffa tobo guěna druhého etc. w Letu 1598.
 a na to wydan Magestat & Kancellare takowý.

Wdy Rudolff druhý & Boží Milosti Říjm.
 Ný Cýsar / po wšecký čas rozmnocitel Říše, a Vherstý, Dalmatstý, Char-wastý etc. Kral. Arcykňze Rakawské, Margt hrabě Morawské, Lucemburské a Sléské Říše, a Luický Margt hrabě, k věčné paměti známo čijněme tímto Listem wšem etc.
 Jakož Cýsarstwu wywýšenost ozdoby a wchwaluge / poddaných swých etnostně skutky, těch kteř toho wěrně a práwě zasluhugi wážiti / aby gini také přejladem tím gšauce zbuzeni / takowých skutků a chwaliteb. ných etnosti tím chtiwěgi následowati se snažili. A gšauc my mnohých hodnowěrný w swědectwijn spraweni, kterak Martin Michna z Města Budyně poddaný náš w Kralowstwj našem Cýstěm wěrný milý / a z posawád w Stawu swém pectivě se obcházal a zachowával / a na potěm aby tím l'pegi a pectiwěgi Staw swýg wěsti a žiwosti své hleděti mo; / pro geho ctě a chwalitebně zachování, s dobrým rozmyslem, na

M m q

M m q

Ujm gitym wedomym, a s radou wernych nassych milych / mocy Kralowstau w Czechach / tmuž Martinowi a Dedicum geho radne a Manželstý posslym, tmi kterež gitym má a neb gesté mti bude obogibo pohlawj, po wčéné časý z štedroty nassy Cysařské propugugem a dawame Erb nebolito znamenj Wladýetw / totij Sstie medré neb Lazurowe barwy / w němž gest půl Zagice, přednj po zadnj Křetý žhurn wyzdwiženého / Tohyrozložené magicého, a od lewé strany k pravé obráceného / žluté neb zlaté barwy. Nad Sstiem otevřeny Turnýřský želm, a na něm přitřwadla nebolito šfaffnochy po pravé straně medré neb Lazurowe, a žluté nebo zlaté, a po lewé tolikéž žluté neb zlaté a černé barwy potažené dolu wšy. Nad tmuž nadeřšny Těčence těch při barew s rozletitými šeffitý, z nichžto dwa Rohowé Bůwolowé barwami na přjéna poli rozdelené gednoho po pravé straně polowice spodnj medré neb Lazurowe Barwy se wídj / yakož to wšedlo wtipem a Vmēnjm Mistrostauy Malistěho v prostřed Listu toho gest wymalewano, a barwami hognými wšwčelno, kterežto Erbu a znamenj Wladýetw gmenowaný Martin Michna nyní y na budaucý časý při wšech Křetých činech buďe přistných neb křatochwalných, a poetřých místech, tak yaki gini Wladýetw w Kralowstau nassem, y w gitych Zemích nassy ch wšwagi / wšwal, chjece tomu ponečt aby se tyž Martin Michna y Dedicowé geho od něho radně a Manželstý possly, ti kterež nyní má a neb gesté mti bude / obogibo Pohlawj z Wacynowa psali a psati mehl. Pro tož přitřwugem wšem poddaným nassým / kterežoby koli Stawu, radu neb powahy byli / ze wšech Stawůw Kralowstau nasseho Cěstěho y gitych Zemí nassych, nyněgšy y budaucym werným nassým milym / abyšce časo gmenowaného Martina Michna z Wacynowa, geho Dědice, a těch Dedicůw Dedicé, za to což se w tomto Magestátu nassem Cysařském piše mti / drželi / a n porušštedně nyní y w budaucých wčéných časých zachowáli / žádných gini w tom přetážet nečarce, ani kemu gine ni činiti dopauššigšce / pod wwardwáním hůw a nemilesti nassy Cysařské y štedrého třeštani nassého, Dedicůw nassych, a budaucých Kralůw Cěstých, a k tomu potuř / koby se koli proti tomu čeho zammisla neb z wšferečnosti dopuštiti směl / 25. Ššwren Zlata Litěho, gedné polowice do Komory nassy Cysařské, a druhé dorčenému Martinowi Michnowi z Wacynowa Dedicum a budaucym geho, propadeni. Wšak pro to cheme / aby toto nasse obdarowání gednomu každému bez wgný a ššody na geho sprawedlnosti bylo, a na žádného wjece aby se tyž obdarowání a Wladýetw ne wztahowalo / a n ge° nyní neb potě kdo wšiti mehl, kromě on Martin Michna z Wacynowa a Dedicowé geho radně a Manželstý od něho nyní neb na potom / yaki wěgšdorčeno, šplozenj. Tomu na swodomy Pečet nassy Cysařskau k tomuto Listu a Magestátu gšne přitřšeti rozkázati ráčili. Dán na Hramassem Pražském w pětet po památce Proměněnj Pána Křsta na hoře Tabor Léta 1598. a Kralowstau nassych Řimského 23. Oberšského 26. a Cěstěho tolikéž 23.

Rudolphus.

Ad mandatum S. C. Majestatis proprium.

Ioannes Milnerus.

Mel dorčený Martin Michna dwa Syny: Pawla Iuuenem apprimě Nobilem, ktery na ten čas na Včénj w Englišstátu byl, a Gityho w Desjři Le tech Pacholácko / Deery w neporuššenošti Panenské zemčeli.

§ O Rodu

O Rodu starožitném Stehli křw w Dětě Wlzný ktery se nyní z Čěstě wa pišly.

Nacházeji se w starých Knihách Wěstěškých w Plzni y ginde paměti / že Stehlikowé tmi přjgimim se gmenowali, y psali ode dwau Set Let / ti byli Obýwatele vsedly w Měste Plzni / Tětšho Stawu, totij Městěšeho wšwagicy, w prácech a poručených Obecných y Konšelských poslawenj gšauce k Wchnostem šřym se wšdžky wěrně chowali. Z toho pak Rodu těchto časů žiw zůstal sám toliko Bartholoměj Stehlik s nšje psanými Syny swými ktery od Gebo milesti Cysaře Řimského Rudolfa toho gmena Druheho a Krale Cěstěho etc. wedle nšedy Kněze Bartholoměge Slaxia, ktery byl neyprwě Dikanem Kapli Kralowstě Wšech Swatých na Hradě Pražském / potom Archidiaconem Kostela Pražského, a Dikanem Karlssteynským. Nobilitaci a znamenjm Wladýetw s Dedicem a budaucym šřym obdarěn gest / yaki tyž Magestát w šobe šřě obšahugie zawrā. Znamenj pak tyž Stehlikowé genž se z Čěstěkwa pišly tohoto wšwagi.

Totij Sstie Barwě bílé neb Čěstěbné / w němž Sstie Worla čerweného s roztaženými Řjdlj, na hlavě Kralowstau Korunau ozdobeného a zeti Pahrbkůw zelených w šnikagšyho / nad tmuž Sstiem želmu otevřeného kterež gniat Turnýřský řitagi / nad tmuž želmem gt Koruna Kralowstě postawená s přitřwadli nebolito šfaffnochy z obogištrany na dšle bílými nebo ššibrnými a na dšle čerwenými šmššenými dolu wšy, cymi, a na wrcku z obauch stran Koruny dvě Řjdlja Orličj, na prawé straně wrchnj čerwený / dolnj bílý nabo ššibrný, na lewé pak wrchnj bílý nebo ššibrný spodnj čerwený / magicy v prostřed šebe trogi Pahrbek zelený z něhož Tři Křetý Lněné by wcházeli, yaki tyž Magestát to w šobe dále zni.

Těž pak Bartoloměg Stehlik w němž Magestátu dorčený / žiwý gšauc máčesry Syn, Jana Ladislawa ktery nyní při Sandu Někowšššho Purgtrabstwj Pražského Písatem gest / Křšpara Ladislawa, Ondřege, a Bartholoměge, ti tež wššitni aš poslawo žiw zůstāwagi. K tmuž Erbu přináleji Kněz Jā Slax z Čěstěkwa yakož to Štrěge dobré paměti Kněze Bartholoměge Slaxia / kterež přjdně Nobilitaci tato wčíněná gest.

M m i q

J Obdar

Obdarování na Vladyctw

Janowi Kolensowi z Kolna učiněno w Létu
Páně 1599. Magestátem Rudolffa Cysáře toho
jména druhého / znějícím takto.

RUDOLPHVS &c. FIDELI NOBIS DILEC-
to Ioanni Colenti à Colna gratiam nostram Cæsaream ac Regiam & omne
bonum. Quemadmodum limpidissimum Solis jubar &c. Edocti itaq;
fide digno testimonio, te honestis parentibus ac maioribus in Regno nostro
Bohemie natum esse, qui constantem semper erga Reges suos, maiores &
Sacrum Romanum Imperium, Augustamq; nostram Austrie Domum, fi-
dem, animiq; deuotionem tulerint, eorumq; laudabile exemplum te
imitatum in id à primis ætatis temporibus incubuisse, ut & literarum sci-
tia, & rerum usu, uiam, ad maiora tibi sterneret, & domesticum illud decus
non solum conseruaret, sed etiam quo ad fieri posset, augeres ac magis ma-
gisq; exornares, atq; adeo te consecutum esse, ut cum mores & ingenium Pri-
maris nostri Bohemie Regni Proceribus probasses, ac Magnifico Fideli no-
bis dilecto Ioanni Zbigneo ab Hazmburgk hereditario Regni nostri Bo-
hemie Dapifero in clientelam receptus ad intima ab ipso obsequia adhibitus
fueris, ipsiq; charissimus euaseris, minimèq; dubitemus, quin ita constanter
perrecturus sis, prætermittere nolumus, quin & nostram in te clementie
affectionem, luculento aliquo munificentie nostræ documento, quod & ti-
bi & uniuersæ posteritati tuæ, perpetuo honori ac ornamento sit, cognitam
testatamq; redderemus. Ac proinde motu proprio, ex certa nostra scien-
tia, animo benè deliberato ac de Cæsareæ Regiæq; potestatis nostræ plenitu-
dine, tibi Ioanni Colenti, omniq; legitimæ proli ac posteritati tuæ utriusq; se-
xus in infinitum, intra scripta armorum Insignia, clementer dedimus, dona-
uimus, concessimus & elargiti sumus, sicuti vigore presentium, damus, do-
namus, concedimus & elargimur, Scutum uidelicet croceum siue aureum,
riuulo secundum latitudinem recto medium quasi perfluente, in duas partes
æquales diuisum, Gruemq; natiui coloris in imo seu basi, ejusdem tribus
viridibus colliculis uno pede insistentem, altero uero ad se retracto parumq;
extenso lapillum comprehensum & unguibus fortiter constructum essentian-
tem contineat; Et galeam clausam coronam, Scuto incumbentem, tamis
siue latinis ab utroq; latere sinistro quidem, candidis siue argenteis & ceteris
leis, dextro uero croceis siue aureis & nigris dependentibus ornatum; In

cujus

ejus vertice tribus itidem colliculis imminentibus insistat Grus itidem co-
loris natiui, alis expansis volatu præ se ferens, volentes ut tu Ioannes Colens
omnesq; liberi &c. Descripta armorum Insignia gestare, deferre pos-
sitis ac valeatis &c. & ex speciali gratia concedentes, ut te deinceps à Col-
nain &c. possis ac valeas perinde ac si tali denominatione Progenitores ac
Majores tui ab immemorabili tempore usi fuissent, eamq; jure iucelationis
ad te propagassent. Quocirca mandamus uniuersis &c. Datum in Ci-
uitate nostra Plina die Vndecima Mensis Nouembris, Anno ut supra.

Rudolphus.

Negepinský Jan Starší z Negepina a na Negepině.
Negolický Matěj z Florentinu w Towerém Bydžowě.
Negedlý Wacław z Wysoké a na Lipčanech.
Negepinský Zdeněk z Negepina a w Chotěborti.

z Ottendorffu Julius Andres a w Willicych.

(cych.

Prošek Mikuláš Cetenší z Cetně na Winaticych a Ledě.

Peneyt z Penčinku a na Zandowě Mikuláš.

Piedbor Adam z Radessina a w Postupicych.

Práchenší Bartoloměj z Glaspacku.

Přepický Divoš z Rychnoburku a w Mitině.

z Peyeldorffu Danián na Ralku a Wisse.

Pěček Danyel Smržický z Radostic.

Pilgram Danyel z Pilgramu a w Krupce.

Pacha Gijt z Diewice.

Pardubský Gijt z Kogle.

Pech Gindrich z Krásné Hory.

Pecelinovský Gindrich z Pecelinowce.

Prolhoffer Zons Hendrych z Pugnštorffu na Herštorffia
cyh a Lukách.

Plitštorff Hendrych a na Hagi.

Patecký Jan z Wostrowa a na Wlčkowicych.

Poménický Jan z Poménie a na Přehořowě.

Pet Jan z Rjmků a na Bezdekowě.

Poměšický Jan z Poměšice a na Poměšicych.

Pelessický Jan z Pelessic a w Blatný.

Přehowský Jan z Kwassogowic a na Přehořowě.

Pláň Jan z Pláňkova a w Lissnicy.

Pecelinovský Jakub z Pecelinowce.

Pacowský Jan z Libina.

Pelitán Jan z Bikanče.

Pintie Kryštoff z Pintie na Pautnowě.

Pfefferhorn z Ottopachu a na Wlčkowicych.

Puchard Mikuláš Starší w Mleicych.

Příbít Petr z Ottoslawic a w Březowicych.

Plot Petr z Komatin a w Bakowě nad Gzeran.

Práček Syrt z Weleně a na Střezomijicych.

Purthart Sěbestyán z Weele a w Chotušicych.

Panský z Těsný z Tězetie a w Plotiscych.

M m uij

Píchl

Pichl Tomaš z Pichlperku.
 Prtknowský z Prtknowa Woldrich a na Tisowě.
 Prossowský Wacław z Prossowis.
 Purgamer Ondřej z Auraua w Hražděgowiech.
 Přehotowský Oldřich z Kwassegowie na Přehotowě.
 Peček Wacław Smrčický z Radostic.
 Pražák Wacław z Grýnsfeldu a na Rossicích.
 Patecký Zygmunnd z Wosited'a na Wlčkowicích.

R

Račín Adam z Račína a na Čížkowech.
 Raup Albrecht z Wražowa a na Lupatcích.
 Ransingrur Adam z Grýnsfosu a w Bečowě.
 Ratiborský Adam ze Cheebuz.
 Ratwice Bernart z Černhauzu.
 Raus Bohuslaw z Lipna a w Žernowě.
 z Rottendorffu Bartoloměj a w Wifficích.
 Roche Borkwog z Uteowa a na Ternicích.
 Rubin Bohuslaw ze Lwowic a w Bistkowicích.
 Rožm. Eliáš z Jaworníku.
 Rodwice Jendrych z Jrydsdorffu a na Swogtowě.
 Rensperger Ferdynand z Renspergtu z Držkowic a na
 Ketejmer Filip z Milpachu. (Krašowě.)
 Rassowec Getrich z Rassowic a w Chlumě.
 Rohowlad Gilt Martin z Belé.
 Roynhon Jan z Janwic.
 Jan Ludwik Roynhon z Janwic.
 Raus Jan z Wraškowa.
 Račín Kryštof z Račína a na Wlkosowě.
 Račín Lorenc z Račína na Wlkosowě.
 Račín Mikuláš z Račína na Brložech.
 Rohowlad Martin z Belé a w Domuslawicích.
 Ropal Nataniel z Rysmberku a na Hostauně.
 Ratiborský Mikuláš ze Cheebuze na Ratiborě.
 Reychar Korer z Hochflétu a na Sstokowě.
 Raus z Lipna a na Sečebobuzicích.

S

Slawkowski Adá z Skalice a z Ssonowa.
 Soffman Adam z Henrlesu a na Lomečím.
 Sbornice Adam Balbin z Worličné.
 Sfondl Alexander z Ebrharce.
 Sfol Alexander z Grýmpertu.
 Stránovský Buryan z Sowogowic a na Rozogedech.
 Slewic Bartoloměj na Albrechticích a Pettkowě.
 Smil Eribor Pecyngar z Widina na Třebanicích.
 Swidkowski ze Skudla na Skalici.
 Sedraší Čeněk z Sedrašic.
 Skalší Danyel z Dubu na Slusticích a Chřenicích.
 Swenda Dytrych z Swendy a na Trowém Tulcpachu/
 o gehořto Předku gšan paměti, že gest sobě hrdinský po-
 čínal proti Pohanům w Dněsch/ a to za Čysače Maria
 miliana.

Sfist

Sfist Danyel z Lukono.
 Ssenfeld Erhart z Ssenfeldu a w Předlicích.
 Sudeowský Synel z Hendrstorffu.
 Skaršedl Janbolt a na Sferfferstejně. (Crt.)
 Ssenedorff žons Kryštof z Ssenedorffu a na Michor
 žons Adam z Ssenedorffu.
 Sudowski Jan z Hendrstorffu a na Bistku.
 Sladowský Jan z Sladowa.
 Sstwolinský Jakub z Pawlowic.
 Ssemehowský z Ssemehowa a na Wifficích.
 Ssmidgrobner Eliáš z Luffenetu.
 Ssternice Frydych z Worličné.
 Sudel Gindrich z Dlauhé a na malé Omleicích.
 Strachowski Gilt z Strachowic a na Žitěně.
 Seatinický Gilt z Lipstěna.
 Serffero Gilt z Seyffenau a w Radaně.
 Seřet Prokop Otmar z Holohlav a w Augezdě.
 Sudel Petr z Dlauhé a na Dubném.
 Sswech Pomberský Petr z Pomiberta.
 Sstřta Petr z Jamolnice a w Radice.
 Ssenfeld Rudolf z Ssenfeldu a na Znkowaněch.
 Stránovský Sežyma z Swogowic a na Žlonicích.
 Sstěnowský Sežyma z Radowa a na Sečezemě.
 Stuhrowský Oldřich z Kuhrowa a na Lamowicích.
 Strachowski Wacław z Trachowic a na Lajancích.
 Sedlecký Wylim z Drchlavy a w Sedlec.
 Smil Wacław Zissowský z Audimě a na Zissowě.
 Sobel Wacław z Sežera a na Sežete.
 Skalický Wacław z Skalice a w Příbrami.
 Sereykowski Wacław z Draškowa.
 Skalické Wacław z Odresfeldu.
 Sernad Wacław z Sstřškonie.
 Sferneyngar Wogřeb z Sferneyngu.
 Spulý Wacław z Biter a w Hočowicích.
 Ssebitowski Wacław z Kěkowic a na Dossenym.
 Swatoslaw Zdeněk z Auloha na Auloze.
 Ssenfeld Zygmunnd z Ssenfeldu a w Benešowě.
 Sstěnowský Zygmunnd z Radowa a na Sečezemě.
 Ssyndl Zygmunnd z Ebrharce a w Lowěicích.
 Seatinický Karel z Libstěna a na Chwalině.
 Skopel Kasspar z bilých Otadowic a na Petce.
 Ssenfeld Kryštof z Ssenfeldu a na Swětcích.
 Sstánhanze Kasspar z Kyreorffu.
 Sslowský Kryštof z Sslowic a na Wellešné.
 Sstendorff Kasspar z Sstěsdorffu a na Miroticích.
 Ssen Kryštof z Ssonu a w Rossomlatěch.
 Spinel Lorenc z Lubětu.
 Ssenfeld Ludwik z Ssenfeldu a w Markowicích.

Sferneyngar

Syrntynkar Lorenc z Syrntyngu a na Posety.
 z Sstokowa Ludwik a na Bewsyck.
 Ssyndl Lazar z Lebharce.
 Samssyck Mikuláš z Samssyny a na Rurowedieck.
 Sferntynkar Mikuláš z Sferntyngu na Chodowe Planě
 Sflechtjn Matyáš z Sezemic a na Sflechtjně. (a Turcy.
 Sflechtjn Matěj z Sezemic a na Sdehubeck.

Tučap Zynel z Tučap a na Budislawi.
 Trnka Augustyn z Chorol.
 Trilický Adam z Turowce.

W
 z Wostrowačie Albrecht.
 Wolff Adam z Wolffenburku.
 Wareson ský Behuslaw z Waresy na Wračkowě nad Sar
 Wolff Ehart z Wolffsdorfu. (Gawau.
 z Wltanowa Frydrych na Kwasynách.
 Wogrich Bratšký z Labuně na Chistragieck.
 Weyo Zeteor z Misslinku.
 Wogický Jan z Tlowé Wsy a na Wogieck.
 Wladyska Jakub z Solšec a na Sausieck.
 Wostkobrský Jan z Wostkobr a na Hostinný.
 Wissně Jan z Wěrcině a na Pasowatich.
 Walowský Joáchym z Aususy.
 Wilemonský Jakub z Wilemowic.
 Wiský Jan z Limuz a na Rjode.
 Winklinan Jan Searssy z Haznehalu.
 Wexeryn Jan ginat Pijedý z Kranschfeldu.
 Wolšký Kasspar ze Swole.
 z Warbertu Kasspar na Warbertu.
 Wodicka Krystoff Horšký z Wosfistegna.
 Wogický Mikuláš z Tlowé Wsy a na Wogieck.
 Worel Symeon z Rozýho Hradu a w Telni Bizerném.
 Wlinský Smil z Wlinský a na Liblieck.
 Wohánče z Wohánče Ssebestyan a na Slábench.
 Wolff Tomas z Cwringendorffu / G. M. C. Radda
 nad Počty w Puchalteru w Kralowstwu Cíském.
 Wodkolet Wylmstarssz Augesdece a na Horégssch Ma
 lobratjeck.
 Wogislavský Wylm z Wogislawic a na Samosoleck.
 Wareonský Wacław z Warty.
 Wlinský Zygmund z Wlinský a na Liblieck.
 z Welebi die Zygmund a na Koperci.

Z
 Zwikowský Bohuslaw z Brodino na Zwikowcy.
 Zitaršký Dawid Matyáš z Dromyrdorffu.
 Zasmucký Frydrych z Zasmuck.
 Zeydlhuber Hawel z Zeydlhubu.
 Zuntzfild Krystoff ginat Cíasil z Tomic a na Skřimaw
 (nech).
 Zálezský Kasspar ze Zmeslowa.
 Zasmucký Matyáš z Zasmuck a na Lissným.

Zelitz

Zlitzo Oldřich z Taurowého a na Těciy.
 Zehart Wacław z Nasawek a w Bolechowicck.
 Zub Wogech z Poměšyc a w Třebowlj.
 Zub Zygmund z Kamysperku.
 Zámiský Zdeněk z Zámisku.

Wysoce Vroženým Panuom
Panům/ a Vroženým Panům Panům/ Vrože-
ným a Statečným Panům Rytířům a Wládkám/ Vleywys-
šým Panům Auředníktům/ a Slavného Saudu Zemského Wě-
čého Saudcům w Království Českém/ Panům mým.
 mi.ostiwým. S. P. D.

Augustýn Swatý w Prwných Knihách de Civitate
 Dei, wwozuge w Pamět slova onoho wznesšeného Muže
 Rzymského Scipiona, gimiz on častokráte napomínal Rzymas-
 ny takto: Non cenſeo felicem Rempublicam, ſtantibus
 moenibus, & ruentibus moribus, jakoby řekl: Ne za ſſiaſtnau poſládám
 Obec tu aneš Měſto/ w kterémž ždi zauplna ſtogi/ a dobrý řád a mrawy
 upadagi. A w Kněze Páté mluwí: Auverſa & peruerſa corda morta-
 lium, felices res humanas putant, cum rectorum ſplendor aſpicitur, & a-
 nimarum labes non attenditur; cum theatrorum moles extruitur, & fun-
 damenta virtutum non effodiuntur. Odlaucenád dobrého/ a přewrá-
 cená Srdec lidſká/ ſſiaſtnau wěc tu býti poſládagi/ kdýž na ozdabu hra-
 důw a Domůw hledí/ a na pád Duſſy ſwých nebolíže poſſtřernu neſſetří/
 kdýž wyſoká a pěkná Stawení wyzdwihi/ a grunty ctnoſti y mrawůw
 založiti ſe neſnaží. Protož mluwí: Non facile eſt permanere Civitatem
 ſine legibus & conſuetudinibus, není podobná wěc/ aby Měſto bez ſtaroz-
 ſitných zwýkloſtí/ bez nařízení Práw a dobrých Pořádkůw trwati mělo/
 jakž týž Swatý Auguſtýn mluwí/ a w dotčených Kněhách/ ſlova Cice-
 rona pſſſýčého de Repub. tyto přiwozuge. Noſtra ætas cum Rempubli-
 cam ſicut Picturam accepiſſet egregiam, evaneſcente vetuſtate non mo-
 do eam coloribus ijsdem quibus fuerat ornata, renovare neglexit, ſed nec
 id quidem curavit: quid enim manet ex antiquis moribus? quibus ille
 dixit Rempub: ſtare Romanam, quos ita obſoletos videmus, ut non mo-
 do colantur, ſed etiam ignorentur. Těs (prý) wět kdýž ſwau Obec/
 jako neypěkněſſý Obraz dobře nařízenau doſtal/ kdýž z nenáhla ſtarobylé
 obyčege ponijeli/ netolito gi těmi zaſe ctnoſtní/ gimiz byla před tim okrá-
 ſlená/ obnowiti zanedbal/ ale aniž kdý ſe o to ſtaral: neš co pozuſtawá z
 ſtarobilých mrawůw a obyčegůw dáwních: na kterýchž on prawil že Obec
 Rzymſká záleží? Kteréz ž zapomenuť takowému gſau giž přišſli/ že Lidé
 netolito ge nezachowáwagi/ ale o nich ani newědí. Z přičiny té maudře
 Swatý Ambrož in homilia quinta, obyčege Obce dobré/ a jakýby w ní
 Pořádek býti měl wyprawuge ſtauce: Hic Reipub: uſus eſt, leges omni-
 bus eſſe communes, atq; obſervari eas devotione communi, uno omnes
 teneri vinculo, non alijs ius eſſe, quod alius ſibi intelligat non licere, ſed
 quod uni liceat, licere omnibus, & communem Reverentiam: Patrum
 quoq; conſilio Reſpub: gubernetur, commune conſervationis officium,
 commune omnis Urbis domicilium, unum preſcriptum omnibus eſſe, u-
 num conſilium. Ta geſt powaha a Pořádek Obce/ w nížto wſſem wſta-
 nowení gednoſtegné ſe wkažuge/ a gednoſtegným ſpůſobem odewſſich býwá
 zachowané: w nj wſſýdni záwaztem gednoſtegným záwázani gſau/ ne tak/
 aby gedni přinuceni byli křáceri podle wſtanowení a druží nic/ ale což ge-

dnomu činiti slusný toť v druhému nechť slusný: Také strz Otciw Raddy Obec taková nechť se spravuje / a společný wšech ať gest w bytnosti a w skutečných spůsob / wšeho Království nechť gest jako gednoho Domu počádek / gedna wšech radda / gedno wšech ustanowený.

Tato Swatých a giných wznesených Muzůw naučený nám wšem k příkladu pozůstawa / umínil jsem k wážený Waffymmilostem podati / totižto gestližebý se co z nich všitečného wzhledalo / abyšste to k prospěchu Království obrátiti ráčili / a gestližebý z nich něco se porozuměti mohlo na čemžby tomu Slavnému Království a starožitnému nařízený předsedě Waffých M. scházelo / to abyšste ráčili / jakožto ti in quibus salus totius Reipub: penderet, k swému prwnýmu pořádku přiwesti a napraviti / magýce w dobré paměti onoho wzneseného Muže Pohanského Cicrona, Slowa tato. Cum agatur incolumitas perpetua Civitatis, qui erit bonis rationibus præditus, profecto nullum vitæ discrimen sibi pro fortunis Reipub: fugiendum putabit, & erit in ea sententia semper, ut pro Patria studiosè agat, quamvis in magnam descendat vitæ dimicationem, jakožby řekl: Když někde newole w Království aneb w Místě některým poslanau / ten genž bude dobrými smysly Maudrosti obdařen / gístě nebude se žádného nebezpečnstwý života pro štěstý a zdrawý Obce své štýtiti / nýbrž w takowém aumyslu bude trwati wždydy / aby pro Wlast swau milau zmužile a pilně pracowal / byť pak weliká a mnohá měl života swého podstaupiti nebezpečnstwý. Než (yakiž zawýrage řeč swau dokládá) Nul-lum tantum est periculum, quod Sapiens pro salute patriæ vitandum arbitretur. Czechož Příklad a podobenství dáwa lib: 7. Phy: kauce. Vri secarij; patimur, ut membrorum potius aliquid quam totum corpus intereat, sic in Reipub: Corpore ut totum saluum sit, quicquid est pestiferum, amputetur: to gest. Páliti / odrýnati, dopaušstíme Audy nasse / aby raděgi gich něco vbylo / nežlibý se wšedko Tělo umrtwiti mělo / tak též w tom obecném nassý milé Wlasti Tělu / lépegi gest, že se, cožkoli necistého a gedowatého spatýjno bude / palj a odtýná / toliko aby ono Tělo od porušený zachowané / pozůstalo. Což owšem činiti přýslusný / a zwlastě pro památku Slavných oných Praděduow nassých qui ea sapientia fuerunt, ut in legibus scribendis, nihil aliud sibi nisi salutem & utilitatem Reipub: proponerent: Anobě pro tu lásku kterauž k Wlasti své zapálený byli / a pro Swobody Waffých milosti jakožto swých potomkůw aby Waffým milostem zauplna zachowané byli / netoliko rozličné těžkosti a nesnáze podstaupiti / ale y swú Krew práwě hrdinstau smělí samý slj statečnau proliti. Mohuýa to skutečně na wzáctných a jako říkage Swatých Předcích Waffých milosti prokázati / (což onen slavný a wýmluwný Řijmanin časomluwýwal / wychwalugýce své starodáwné Řijmany) že byla wždydy y až do tohoto času gest takowá Virtus w Království Czeškém / o yate on zmínku činýwali kauce: Fuit quondam in Reipub: virtus, ut viri fortes acrioribus supplicijs Civem perniciosum quam acerbissimum hostem quaterent. Zdaliz negsau té ctnosti plné Kronýky / zdaliz to newychwalugý Zystorykové statý / že po wšedý časý dotčená Ctnost w Cechách panowala / a zdaliz trestání přistně nebýwali ti / kterýž proti Swobodám gich powstawali: gístě mýwali w Zlawách a w Srdecých swých wstawicně naučený to / kteréz on wznesený Muž častokráte předstýral kauce: Qui Patriæ pericula suo periculo expetunt, hi Sapientes putandi sunt, cum & cum quem debent honorem Reipublicæ reddunt, & pro multis perire malunt, quam

quàm cum multis, chtěli za takowé wždydy se postawiti / yate tento Pohan wypisuge / aby Wlasti své milé wšedka protiwenství / swým wlastním zařawowali nebezpečnstwým / aby za práwé milownýky Wlasti, a za práwé Patres Patriæ počteni byli / pročez y wolili raděgi zeměiti za mnohé nežli s nimehými.

Mrzel wšeliký nestýdatý ony slavné Czechy: neprominuli ničehož ani Bratru / Streycy / Vgcy, Swagru, ani žádnému Příteli neb přibuznému / propter bonum publicum, následugýce raddy we wšem Antistena mluwýcýho Arctiora sunt vincula virtutis quàm Sanguinis, & omnis bonus bono cognatus. Máme o tom Příklad na Wřšowcých / máme na Tesobách neb Řiwošaudách / kteréz oni pro neřad od nich wzbuzený nyakž mezy sebau trpěti nechťeli / ale ge z Zemí swých gednostegným aumyslem wyhnali: Nacházeli se Periclesowé w tom slavném Království Czeškém / nápodobný we wšem tomu / o kterémž Erasmus in Apophtegmatibus prawý: že žádan gsa od přitele aby w geho při neprawdivým Swědkem byl / takowau genu odpověď dal / oportet me amicis accommodare sed usq; ad aras. Slusná (prý) wěc gest a náležita / Přátelům se zachowati a gim poslausti / wšak potud dokud to činiti Prawda a Sprawedlnost dopaušstý: Nacházeli se Phocionowé nápodobný we wšem tomu genž, prossen od Antipatra aby genu w při nesprawedliwé nápmocným byl / tato mandě slowa promluwil. Non potes me simul amico & adulatore uti. Nemohu býti y Přítelem twým y pochlebníkem / neb Přítel prawdivým býti má / ale když se giným býti wkaže / giž nený přítelem / ale pochlebníkem a lačonicem: Nacházeli se Agilowé rownj onomu Agilowi La cedemonstému / kterýž byl Rodičům swým žádagýcým se o ponoc nenáležitau takto odpověďel: Donec essem apud vos nullam omnino tenebam iusticiæ scientiam, verum ubi me Patria tradidistis Patriæq; legibus, in super & iustitiam & honestatem pro viribus docuistis, conabor huic magis obtemperare quàm vobis: Nedopaušsteli se nikterakž namluwti k wěcy nenáležitě a nesprawedliwé / žádného w tom vposlechnauti nechťeli / nýbř Krále toho Agisa tak Rodičům mluwýcýho we wšem následowali. Dowědád gsem bydlel s swými / we wšem byl gsem wám poslusný a nápmocný / a žádné gsem tehdaž gestě powědom nebyl sprawedlnosti / ale yate gste mne oddali Wlasti / y Prawu a pořádkům gegim / a nadto weys / mne gste sprawedlnosti a poctivosti wywčili / podle wšý waffý možnosti / musým wýce toho wycwičený nežli was vposlechnauti / ale cožkoli náležitého bude / to pro was učiním s ochotností / neb což sprawedliwé gest / to se vmne poskládá za dobré / dálegi mne od toho newědte / poněwadž znáwám wěc tu býti neslusnau o kterauž mne žádate.

To owšem bylo w tom Království slavném od mnoha Set Let / netoliko při Předcích Waffých milosti za chwalitebný obyčej / ale y nyný se to při Waffých milostech nacházý / rowně y nyný Periclesowé, Phocionowé, Agilowé, na takowé Saudy zasedagi / k prawdě a sprawedlnosti doshlidagi / drýžce zřízený Předkůw swých za Sacrosancta, jakožto prawý Synowé a Dedicowé Ctnosti gich. Na což yá magýce pozor a zřený / totiž yate gich w tom wěku we wšem následowati ráčíte / kauce gsem zde poznámenal Gmiena a Erby Waffých milosti / aby potomcy Wa: Mi: žetědli ne poznati mohli, na potomný budaucý časý / za kterých Rodůw / a za kterých Weywýšých Saudcůw Zemských žiwobyti / takowé paměti wespolet

Předmluva.
sem sebral / a po sobě také tu památku pozůstavil / quibus & quantis Viris,
v tak pracné Materij slaužití gsem se podvolil.

Ale že gšem Wassy mlostem připovědel prokázati to při Tárodu
 Czeštem/ což Cicero při oněch Řijmanech wychwaloval/ nynj k tomu při-
 bracugi. W pravdě panowala gest Ctnost w tom Královstwj Czeštem/
 tak že snad ginj Tárové toho před Wassy mlostem vložati nemohau/
 kterjžby byli Wlasti své y Králum swým wěrněgšy a přjwětivěgšy nad
 předky Wassy mlosti.

Předky Wassychnilosti.
Opustijm onu gessť w Pohanstwu dosti chwalitebnau Lásku gich/ kterauz k Knížatům swým a Patrii prokazowali. Připomenu onoho ho-
wory Mysliwce bedliwost a nakloněný k pánu swému Xaromirowi/ kterés
hož widauc giž stielám Wssowcům podaneho/ wyswobodil z Kuku gich
s welikým žiwota swého nebezpečenstwým. Edyz Mordýče na pána swé-
ho giné Dworany přiwedl/ strže kterýchžto zmuzilost tu některých hned zamor-
dowani byli/ a některých zagatých, k Orteli vyli zachowani/ aťo Léta 1003.
Slawná to byla a přijemná Služba Knížeti Xaromirowi/ ale wěšť nad
tu byla gest ta/ kterauz Pan Bertowec z Dřewice učinil/ edyz Wlast swau
y pány swé a periculis wyswobodil/ a Nepřitele množstwými Wogška sylné-
ho Léta 1004. neyprwé od obleženého Wyšehradu odehnal/ potomně
y z Králowstwý statečnau Kuku wypudil. Odmiz Dubra: lib: 6. a háget
anno 1004. důwodně wyprawugi.

Vtázal ten slavný Čech specimen suae Virtutis, podle onoho navení
 Horatiusa lib. 3. Dulce & decorum pro Patria mori, ac geho na ten čas
 Pán Bůh Smrti zachvátiti neráčil/ ale geý ráčil wessým gestě štěstím
 obdarowati: Než byl Člowěkem Bohabogným, byl milowněkem Wlasti
 své/ a měl na péči ona slowa/ které gsau Psalmo 131. Si custodierint filii
 tui testamentum meum, & testimonia mea, hæc quæ docbo eos, Et filii
 eorum usq; in sæculum sedebunt super Sedem tuam. Kdež Swatý Da-
 wid toho dokládá/ což mu byl Pán poruciti ráčil tka: Quoniam elegit
 Dominus Syon, elegit eam in habitationem sibi. Syon Páně gest: Syon
 Pán miluge/ na něj lastaw býti ráčí/ geý rozsýrowati ráčí/ aby zewšeho
 Swěta/ k němu blížky přisup každému byl/ a oněm w téhož S^o Dawida
 takto mluwí: Hæc requies mea in sæculum sæculi, hic habitabo quoniam
 elegi eam, kterýžto žialm dokonawage takto dále prawiti ráčí. Inimi-
 cos eius induam confusione, super ipsum autem effloreat sanctificatio
 mea etc. Ten Syon fecit Columnam & Firmamentum veritatis: ten
 Syon mnozý Swatý Mučedlníkové prawým býti wyznali/ a geý Krwí
 swau skropili: ten Syon nezčislý počet Doktorů Swatých a giných M^o
 žůw wznessených in Concilijs potwrdil/ w kterémž množstwí Tisíc Lidu
 wěčné Spasení obdrželi: Ten Syon aby widomě spravován byl/ zde Pán
 Bůh Vicarium suum zanechati ráčil/ tak aby z toho Syonu naučený ne-
 wšeliký wěc pocházelo/ kteréz w tom Syonu swatý Včitelé žetedlně pře-
 prawuge/ a pořádkowě dobrý téhož Syonu wkazugý. Nechey tuto pře-
 pomenauti Dětiška Zraběte kteréhož žystorik z Rodu Sstrosowa a Bixo-
 on Bráně Wlasti swau mlau před Nepřítellem/ žrdlo své položil zmužil
 a hrdinský Bogugýce/ o němž pod Brby doloženo bude.

Alle sluffné přistaupiti k smelosti oněch předků Wassyých milosti/ o kterýchž Dubra: lib: 7. fol. 56. zmínku činí/ totižto když Břetislav Syn Oldřicha Kněžete Dceru Ottona Cýsaře y w neznámosti tak zamilowal/ že ta milost

Předmluva.
ta milost vraucy zdrauviceho štoditi počala / yat páni geho w té wěcy ge-
mu nápomocni byli: Wyprawili se s nim do Ratisbony / Pannu z Klášte-
ra wzali / a do Království Čestého přivezli: z čehož každý snadno pozna-
ti může smilost a hrdinství gich, zvláště pak když hotovi byli k bránění
Wlasti y Pána svého / a k odepření statečnému, gestližebý Cýsar Otto Bog
proti tomu účinku pozdwihnauti mjinil / ale Cýsar o té zmužilosti správu
mage / snadno se k potoci naklonil. O dtud rozhláštěna byla mezy národy
wšemi Sláva Čestá / a schváleno bylo čím y to že gsau, přivezauce Pan-
nu tu dotčenau se wšy uctivosti k sláwe Pánu svému swadbu učinili štwo-
stnau / negináč než yatoby z rukau vlastních Přátelůw Panna Knížeti gich
byla odewzdána.

3 téhož Kmene Czeského posla ona smělost Wogite z Landsteyna/ o kterémž Dubra: lib. 6. mluví/ a takto se rozuměti bude moci. Přigedance do Prahy k Wácslawowi Králi Otto a Jan Margkhrabata Brandenburšká, netoliko Králi a Království s povinností přisahu vyplnili / totizto že zbožň sobě od Království Czeského podané s věrností držeti budau / ale y pomocý žádali proti Wilibrandowi Magdeburškému / a proti Ludolffowi Halberstatskému Biskupům, z kterýmiž nebyli dobře spokojený.

Kráľ Wácslaw y proto že Feudales geho byli / y na to magic zřenj že společně wčenj rostli / odewzdal jim na pomoc tři tisjce lidu pěšjho / a tři Stagiždného: Pročez sylni byli Margkrabata Biskupini: neš gednoho z nich zagali / a druhého z Missněnském Margkrabětem zabnali.

3 přáciný té (y proto aby Syna svého neposlušného Henryka již na
Království Římské korunovaného ztrestal) Cýsař položil Sněm, na
němž na neposlušného Syna žalował / a provedosse Právo / do Apulie,
odeslal. Tu Wilibrandus Biskup Magdeburšský obžalował Wácslawa
Krále že obecný pokog zrušyl / přitom y přihodu od Czechův přihotowenou
připominal / a tudy Králi Wácslawowi důtklivě domlával.

2) Když dokonán Oběd, vstana Cýsar od Tabule/ Krále Čestého k sobě
do svého pokoje povolal/ a toliko s samým jedním Zrabětem genu k so-
bě vstaupiti dopustil/ a sám tolikéž samého Biskupa při sobě měl. Tu Cýsar
hněvivě Krále russytelem pokoje gmenoval/ a zbojů Otcy geho darowa-
ná zase na něm wystrassyti chtěl. Vmlkl Král na takové slova / a potom
přidaje sobě smělosti odpověděl.

Za žádného nepokojge původem negsem / ty wšsedý nesnáze twogi gsau
 Týsati začalý / a proč to činili toť oni wědý: že gssem gá pať pomocy dodal
 N target hrabatuom pro obdržený pokojge / to gssem učinil pro zaslaužený gich
 a pro přijeň kteraž mezy námi hned z mladosti trwá / aniť gssem tak co neo-
 byčegného učinil. Neš podle příkladu Předků mých Králůw Českých
 pomocý dodawati tomu komu mně se dobře widý / aby chý to potomtům
 mým zachowal budaucým Králům Českým / a od obyčegů Předků mých
 aby chý neodstupowal / takowé já swobody wjzwati cheý. Na což Týsati. A já
 také wšsedto své odebrati cheý / buďto z twé wůle neš z newole. W tom Král
 Wáclaw wzhlédnauc na swého Wogitě z Landšteyna / chytil Týsati za
 prawau ruku s swau lewu / a prawau wytrhl meč řka: Eý Týsati twoug ži-
 wot má w mocy meč můg / tenť (Přisahám Bohu) žiwota twého zkrátý / ge-
 nliže mne sewššým pokojně odrud wypustiti nepřislíbíš. Wogit také po-
 chytil Biskupa s sylau / gemu odgiti ani pomoc přiwolati nedopustil / a což
 Král Týsati

Alle Týsař muge smrt před očima / přisáhl a ochotnosti gemu w ničemž
neobližowati / ani gíž oddaná zbožij zase odnjmati / a Král učinil naležitau

pořádku Cýsaři, rozžehnal se s ním / a obrátiv meč do postavy / do Hospody se s Wogitrem Zrabětem odebral. Budaucyni pak již na cestě zastal Opat z Suldy T. emec, pro bohatství své přílišně nadutý / kterýž nestydatě přistaupil k Králi, dotýkal se rukami Průvů jeho / řka: Bych byl Cýsařem Králem Císlým / vgalibych té své smělosti / žeby tak proti Biskupům Říjským směly nebýval. Wogit Zrabě obražen gsa z toho / popadl Opata za spodní psky řka: Minjchu v zlehos se Wistira učil, kterýž tebe nenačil yaku poctivost Králi máš prokazovati. A když byl zase puštěn od Wogite, obrátil se k Cýsaři s žalobou / a Král neproděwage, k Císlým Mezem pospířyl. Kdež Wogitowi za věrnost a zmužilost Město Bylinu daroval.

Slušně tedy v čerstvějších příklady mohu Národ ten vychwalowati / slušně mohu lásku gegich ku Panům a vlasti své wyprawowati / netoliko s Ciceronem řka: Fuit in Repub: quondam virtus, ale y takto do kládagice / fuit & est in Repub: Bohema virtus, byla a gest w tom Císlém Národu ctnost, byla a gest sláwy dobré žádost / tak y již y při předcích gich spatirowati se může.

Zdaliž tu pominanti mocy budu ono slavné Rytířstwo Císlého Krále Wladislawa v Medyolánu? wjme yaku sláwu oni při Měste tom Národu swému spůsobili: tu slyšána byla gednoho Císla řeč hrdinská Odolona z Chyso, když Wogsta Cýsaře Frydrycha nad řekau Abdua řečenau leželi. A dlanholiž prý zde ležeti budeme k wětšy hanbě našy: či zde sídíce průchod té vody wyhledáme? či minj Cýsař neb Král Pán náš že Konowé našy gi wyžerau: Proč my raději w sednauce na Koně brod newyhlédáme / a tudy sláwy nesmrtedlné sobě neobgednáváme?

Swolil k tomu Bernart z Hoděgowa, řka: Ged kdes se koli libi, wesssem nune následowánkem vznati máš. A w sedli na Koně své / a Wodlan obhlídam w Wodě místo se zelenati, řekl s radostí / giste tu nalezneme místo přes kteréž Řjeku přegedeme / a gestli gi zde nepřegedem / gindeť toho nedowedem.

A hned walili se obadwa vprkem do vody na koních, až se y k druhému břehu přiblizowali: Odkudž nawrátivše se s nowinau radostnau k Králi swému, oznamowali yakým se prostředkem na druhau stranu přegeti může / než že potřeby na to se rozmýšleti, yakby prwe počet negaty Lidu Rytířského se přeplawil / kterýžby následugicým bezpečný progezd před nepřátely učinili.

Král Císlý od Wogsta Cýsařského Stany své podál byl poručil roztahnanti / aby Czechové od Němců negaty přetážky neměli / Pročž sias dno, (tak že žádný z wogsta Cýsařského otom nezvěděl) přes Řjeku se s wogstem přeprawi: W přeprawený takowém Czechům ani Cýsař žádné widomosti neměl, až teprwa když od Cýsařských nimo gich naděgi na druhém břehu byli spatiřni / wissat gestě w tom pozůstawali domněni / že to Wogsto Medyolanské gest / až vzřeli Praporce Císlého znamenj / a Wogsto Císlé poznali, když stálo w orduňku swém, aby bezwssého odepřený Přepřatelůw Cýsaři bezpečný průchod učinili / a Bráněgicý toho, zahnali.

Protož Cýsař mage bezpečnost takowau, bez odtahůw Most přihotowiti rozkázal: w to Medyolanský s wětšým wogstě na Czechy vderili: powstala bitwa vkrutná, trwagicy za půl druhé hodiny / až Medyolanský přestraseni mocý Císlých Něcůw, serwa utikánim rychlým životůw swých zachowali: nic méně minožstw gich zbito od Czechůw / a přes 70. Městianů Medyolanských co newyzácněgých zagato.

Za tím

Za tím dokonán byl Most přes kterýž se Cýsař přeprawi / genužto Král gmenowané wězně darowal / a spolu s ním bliže k Městu Medyolánu přitahl: W strachu welikým byla Wlastá Země / kteréž přednj půwodo: wé owsssem Czechové byli / ac y některj z Wlachůw z toho se radowali. Neb Laudensstj o pomstě nad Medyolanskými naděgi měli / kteréž byli dwadeti mil Wlastých od Medyolánu Cýsaři w cestu wysli smumým oděwem přiosdění gsauc / a na Medyolanské žaloby wedauce / která oni gim Město zka: zyl: statky zplundrowali, když pomocý proti Cýsaři dodawati nechceli.

Takoweho strachu newyice včtyli Medyolanský, tak že žádagice lásky a smilowánj, wzňawagice proviněnj své / a k wsselité služebnosti swolugice pokornými slowy Krále Císlého y Knjžat k milosrdenstw pohnu / že sau se za ně y přimlawali. Po odgiti pak gich z Dworu Cýsařského / powstal Anshelmus Rawenský Arcybiskup, mage gistan widomosti o chytrosti Medyolanské / a obrátiv se k Cýsaři takto mluwil: Potřeba toho wkaže milostiwý Cýsaři pilně to wważowati / aby ti chytracy ssalešných slzy newyléwal / a slow chytře zmyslených nemluwili / neb starodawnj gest o Medyolanských Přislowj / totizto že oni gsau přirozenj Polipowého, dokawadž ge strach obklicuge / rozličná poslusenstw připowidagi / ale yaku gim bázně wbude / tak gim odporné mysli přibude. Protož chcessli Cýsaři Insbrj a Lombardj miji wpořogenu / potřeba bude s Medyolanskými nelahodně, ale ostře a přisně zacházeti / aby poznali wětšy býti moc twau / nežli blaznewstw a pýchu swau. Takowými tolikěz slowy Papiensstj, Cremonstj ř. Cýsaři mluwili / aby Medyolanské pod přijnosti mocy své měl / a ge in chamo & freno držel / aby po odgezdě geho znou k své zradně mysli a odporu nepřistaupili.

Cýsař wedle obyčege Cýsařůw dawnjch / segma Rukawicy z ruky své / do prostředka gi wwrhl / čímž Medyolanské za Přepřateli Králowstw Řjmského wyhlásl / a té hodiny Legátum z Leženj wygeti poručil. Mezý tím Egebertus Zrabě přibuzný Cýsaři, se tinni Sty Rychary grunty Medyolanských hubil / až tressil na lid gich ssortelně zasazený / od kteréž porazen a zamordowan byl / spolu y s heytmanem lidu Rawenatského, genž byl genuwárj y zbrogi welmi nápodobný. Teywysšy pak nad dworem geho / Musz wzrostu spanilého a ozdorně připrawený gat gsa, do Medyolánu přiweden / (neb o něm smeyssleli / že on gest Zrabě Egebertus /) Kdež newprwe dán ku posměchu Obcy / potom Rytířum k tressání / a naposledy katu k ttrrcenj.

Kak otom Cýsař spráwu wzal / roznjtil se w hněwu y wssydni Rytíři geho, kteréž nic giného nesmeyssleli / toliko to / yakby se pro ten skutek nadeswsssemi Medyolanskými newlépe pomstiti mohli: Pročž neprodleli Medyolan mocně oblehnanti / budauc přihotowě / Přepřateli statečnau bitwau kde koli odepřati.

Rozděleno gest Wogsto Cýsařské na sedmero / ke wssmi sedm Bránám Městským: Králi Císlému prwněgšy místo vloženo: Druhá Brana oddána Weywodowi z Řenu, a Ludwiktowi Elektorowi: Třetj, Rudolfowí Rolišskému / a Anshelmowi Rawensskému Arcybiskupum, spolu y Papiensským a Cremonenským: Čtwtá Brana poručena Sastěmu Knjžeti a Baworskému: Pátá, Ottonowi Rhenšskému Knjžeti a Rytířstw z Franco: nie, Ssesta, Konradowi Knjžeti Rotnberským / Žugonowi Margtbra: bti Montis Ferrati, a Rytířstw z Werony a z Bryrie: Sedmau pak sám Cýsař na swau snážnost pogal.

Ta proti tomu Městiané obleženj tolikěz wssedka ta misha lidem wále: čným opatrně zasadili / viřwagice w tom za Spráwcy Wogenského Gual:

uagina hrabě Anglersté/Pána w hrdinstwí velmi schváleného.

Giz se byl Cýsar s swými k zdem Městským dobře přivinul / a toliko rozmýšlel při kterém straně sturmu pustiti měl / toť Medyolansstj dočtawše časů přehodného, vmýnili na Ludwíka z Řenu vystočiti / kterýž mezi Wogaty swými neměl velmi dobrého ordunťu: A wywalil se naň z Bránu S^o Dyonyzya Statius Městian Medyolansstj / a rozechnal přestrasené Těmce / k ležení s swými pospíchal. Ale přispěli hned na pomoc Ludwíka wí nassy Czechové / yť neyprwé otom nestěstj zwědli / zmýchali potádek Wogsta toho / a Král gich vřazugice zmužilost swau / zabil wlastnj rukau swau Statiusoweho Jendrycha / a s pomocy hrdinstau Czechů swých Medyolanské mocý do Města wpudil.

Tedlauho potom, vystočili opět na Henrycha Kníže Saské / a opět na Ottu Kníže Řhensté / ale nechťelo jim štěstj k ničemuž dopomáhati / neb Těmcy wywčenj přehodau Ludwíka / s opatrností gegich wýstokům odpírati / pročez ylod nich Medyolansstj paušteli / leč kdy gsau čas k tomu dobře přehodný spatřili: W takowém proděwánj sřjzugice sobě Srydrych Syn Krále Cieského / žádal Otce Wladislawa, aby s powolenjím geho odgeti mohl k dobývání Městečka gednoho / o kterémž spráwu byl wzal, yťby w něm weliký dostatek žiwosti býti měl. Což když při Otci obdržel / gsagiz na cestě s lidem swým Wogenským, gemu wsselkau kofist genžby w Městečku tom nalezena byla propustiti připowědel / nemage otom wědomosti žadné / že do něho wssedko Pohlawj ženské z přiležitých Měst odeslané bylo / a tu pro ochranu čistoty zanicené. Když tehdy dobyl Perwonosti té / Czechové po odebránj wssij Koristi / žádati aby y Dewecký gim wydané byli / kterézby se potom od nich za Penjze wykaupili.

Kníže Srydrych aby čistota gich w nebezpečnstwí nebyla / nswolowal k tomu, prawice je z strany žen žádné gim připowědj newčinil / a to k rozsudku Otcowstému odwoláwal / kterýž mage zřenj na slib od Syna Rytjřstwu učiněný / y na zachowánj čistoty a neporuffenosti gegich mluwil k Wogstům ita: Ať gegich čistotu mými Penjzy od was kupugi: a tím spůsobem naplnim žádost žoldněčů swých / zagatě dewky wssedky Otcům a matkám gich nawrátíl / z čehož welikau sobě pochwalu při Wlastém Narodu způsobil.

To když se stalo / wytrhli z ležení Těmcy Cýsařstj / a grunty Medyolansstj plundrowati začali / Winice / Zahrady / Stěpnice kazyli / a Wesnice ohněm zapalowali: Protož zssytkowali Medyolansstj Statiusa yakožto wřazcného hrdinu / aby nedopauštel takowých škod Zemj činiti / kterýž na zeytj mage nětco lidu na tři hauffy rozděleného / vprkem se až k Stanům Cýsařským s nimi wywalil / a že to mimo naděgi wssedch učiněno / strachem welikým německé žoldněče naplnil / wssak předce pokleslo wogsto Wlasté / když byl Statius zamordowan / a walem k Městu swému wstoupilo.

Rozmýšleli potom wýpadu Czechové yťby Medyolanu dobyti mohli / y zdálo se jim za dobré po Řebřicých časů důležitěho Města zlezi: toho neyprwé dokázal gedem z Czechůw nástrojem gistým Gerich Chausstjcký Stawu Rytjřského / a gíz až k Bráně mramorové šťastně se přiblížil / kterémuz tu napomocen gsá Benes Lubnický / wyselal Bránu dotčenau / a Czechy ocekawagjcy, do Města wpustil / kterjž se s křikem a hřmotem nárazným do Města wtrčeli: Zběhli se Medyolansstj a Czechům dosti zmužile odenčeli / kterjž přestawagjce na strachu Medyolansským nahnaném / a na kofisti hoané / do swého ležení wstoupili.

Opět

Opět Medyolansstj vmýnili se k obgednawánj pokoge oddati / wznawagice že gim těžko bude contra stimulum calcitrare. sám toliko Gualuaginus odwozowal od toho / aby wřazcnosti nabyté nepotrtil / ale Guido Blateransstj dospělého wěku Senator powolaw geho k dworu swému / žádal aby oterwřel skrytost mysli swé / zdalibý mu možné bylo; neb Těpřitele Brannau rukau odehnati / neb yťby koli sfortelem Město obhagiti / že gemu Senatus k wssemu dowolj: Pakliobý se w tom nečil / napomínal ho aby Obce y s Městem k záhubě nepodáwal / a dobré swé, obecnému dobrému nepředkládal / nýbrž raděgi aby čas, to gest necessitati, kteráž tu poddánj popauzela, negatě mýsto dal / dočtawadž gestě čaka a čas k dosáženj milosti při Cýsaři, zwláště když y to štěstj připadlo, že Anshelmus auhlawnj nepřitel Medyolansstjch a ruffytel pokoge vmřel / genž nebude wjcegi k ustanowenj pokoge na překážce / a wssedky Knjzata gestě při Cýsaři gsau, kterj prwé k Legátům nassým náchylj se wřazowali, kteréz y nyníčko k tomu přiwedeme / gestlž gednom Legátý k nim ponjženě milosti a slitowánj žadagjcy wysleme / neb lepegi gest aby se Město poddalo / nežliby mělo býti od wřutných a Wlastěmu narodu nepřigemných Těmcůw s nebezpečnstwím žiwotůw nassých zplundrowáno.

Gualuaginus na to nic neodpowědel / nechťege nigakž w té wěcy raditi / než wssedku spráwu raddě Medyolanské oddáwal / aby wolili buď pokog / anebo wognu, coby chtěli / wssak předce dáwal trochu znáti mysl swau / toťto aby neyprwé k Cieskému Králi wysláno bylo, genžby se za Medyolanské při Cýsaři přimluwil.

Wybrané gsú tedy z Senatu čtyry osoby / a po wygednánj glextu do Stanu Krále Cieského odeslané / kdez padli k nohám geho s složenými rukami / žadagice aby gim milosřdenstwj při Cýsaři skrz přimlawu swau milostiwau obgednal / a to s yťkými koli condyciemi, kteréz ochotně že přigiti chtěgi / gednom aby Město to, wssy Insulrie neyprwé negssy s takowým množstwím lidu zřazeno nebylo / wznawagjce prowinněni swé weliké / totjž že wjcegi omi proti Cýsaři nežli Tynywitě proti Pánu Bohuzbřessyli: Pročez že žadagi slitowánj pro Božské milosřdenstwj, a geho za přimlawu yakožto Krále Křestianského, ne gináč se domnjwagjce, než že přiwodem geho milost v Cýsaře obdržj: Začez gemu powolně wewssem služby a ponjžené po wssedky časý offerowali.

Král Wladislaw yť byl w Zeroydých činech Pán skuffený / tak k wčinej milosřdenstwj velmi náklonný / připustiw k sobě prozbu Medyolansstjch / oto při Cýsaři rokowal / kterjž zwolaw Raddy swé / gednohokáždeho w tom zdánj lysseti chtěl.

Knjzata pak z testliwosti Wogny tak dlahé / společně k wyzdwiženj pokoge se nachýlili / čemuž srozuměw Cýsař / poněwadž množj nákladem swým na tu Wognu wygeli / musel k straně té přistoupiti. Protož podané byli Medyolansstj Condicie s poručenjím Cýsařským / aby 300. obřides ginat základnjtaw wydali, Landensstj z škod učiněných aby práwi byli / aby Stawenj Cýsařská w Medyolanu, buď pokážena neb zanedbaná z opravili / aby Wězně wssedky Papinským a Kremonským odeslali / a od toho času aby Městům y Městečkám Cýsařským niyatkž nsskřodili / aby žádné mezy sebau Senatory newstanowowali bez Cýsařského powolenj / a aby žádného Řeytmiana nemjwali krom toho, kteréhožby gim sám Cýsař z wile swé narjdl. Statowym Condiciemi wgeli do Medyolanu Biskup Prajský Tangel z Lippeho / a Biskup Bamberstj / rezhlassugjce ge wssem wůbec, neb Wlastě

stěho

ského jazyku obadwa byli dobře powědomi/ kteréz wššedni obywaréle s ne-
smijnau radosti přigali.

W tom wysšlo z Města dwanácte Senátorůw Medyolanských w smu-
tku bosyma nohami, wzeženj plačiwého / přikrytj Pytli z konšých hřiw
včiněnými/držice Měce dobyté nad hrdly swými, yakoby k smrti se odsuzo-
wali/a přiblizugice se giž k Cýsari padali na kolena swá hlavy sklonugice /
a Měce od teylu neodtrahugice / dokawadz Cýsar křice od Bran Medyola-
nských nepřigal/ strže což se rozumělo dokonale poddanj Města Medyola-
nu. Zadržani potomně byli w leženj Cýsarstém, až Cýsar do Města jako sla-
wný wítěz wgel / widauc wššedy oblides okolo Wozu býti postawené. Za-
tim pak Gualuaginus za zdi Městské wystočil / aby se mu nedálo negatě-
ho despectu trpěti.

Ta zeytři Cýsar w Rytjiském muštrněku Korunu z zlatta a z drabě-
ho kamennj ozdobenj / (kterauz byl gemu odeslal darem Král Englický) we-
šel do Kostela / w kterémž Arcybiskup Wššy swatau wykonáwal. Kdež po
wykonánj swého náboženstwj / Wššel přisahu Medyolanských / kterauz čini-
li / připowjdagice wššeliké poslusenstwj a wěrnost zachowati / a nikdá se od
wrchnosti Rjmského Cýsare newzdalowati / wčemž y budaucy swé potom-
ky zawazowali.

Po wyřízenj wššeho toho / šlaw Cýsar z hlavy swé Korunu / podal gi
Králi Čestému kauce: Králi Wladislawe, na tobě wššedá ozdoba této
Koruny záleží / a takowý dar přigiti tobě slusj / genž gšy hlawa a neppřed-
něgšy půwod wítězstwj toho / s twým hrdinským Těradem Čestým. Při-
tom také nezapomenul na Rnjzatu a giné hrdiny s dary náležitými / a Ar-
cybiskupu Kolinskému těla třech Králůw do Colonie Agrippiny odwesti
poručil. Z téhož Kostela s dowolenj Medyolanských wzal Wladislaw
Král Čestý s desetmi tisícy červených Zlatých Swjcen měděnný spamil
vdělanj / genž byl někdy w Chráme Šfalomaunowém / a ten darowal Koste-
lu Pražskému S^o Wita. Tu tolikéž nebylo zapomenuto na Rytje a Wog-
ky / kteréz Cýsar hogně obdarowal / a předně Čechy, ty kterj Wogsko přes
Kžetu Abdna přewedli / a ty kterj na zdi Městské wlezli a Bránu wyskeli
poctiwými dary ozdobil / neš některým z nich Erby obnowil / a některé pas-
wal na Rytjstwj / anobř cožkoli rozuměti přjhadného býti k neywěššj ucti-
wosti Krále Čestého a Rytjstwa geho / to činil s ochotností / yakoz y z té přj-
činy změněno znamenj Erbownj Wladislawa Krále Čestého / a dán mu
Lew bjlý místo černého Orla / (kteréhož byli Předkové od začátku Krá-
lowstwj Čestého wjžwali) poněwadž Lew slyněgšy gest Zwjže nežli
Orl.

Když pak toho Lwa na Praporcech Čechům Malj wymalowal s o-
casem pod břicho wtisknutým / Čechowé wědauc je gim wššedko progde w
takowé slawě a štěstí / rázali se ho kauce: Kdež gest Ocas? zdali ten Lew
nenj podobněgšy k opicy? raděgim y při swém Orlu zůstaneme / a na něm
přestaneme. Zasmál se Cýsar / a hned poručil gim bjlého Lwa w červeném
poli s dwěma ocasey wzhluru wyzdwiženými, w zlaté Koruně Cýsarsté wy-
malowati / kteréhož až podnes wjžwagi. Wladislawowi tolikéž dal Cýsar
list, w kterémž zřetědně oznamuge odkohoby Král Čestý Korunowan býti
měl na Králowstwj / neš prwé té mocy a důstogenstwj wjžwal Arcybiskup
Mohucký: ten list w pokladu Králowstwj Čestého až posawad gest / a znj w
slova tato: Sicut itaq; celebratio & impositio Coronæ nostræ non de-
bet fieri nisi per manus Archiepiscoporum, ita præfatio Duci Bohemæ à
nullo

nullo hominum circulus imponatur, nisi à dilecto nostro Daniele Vene-
rabili Pragensi Episcopo, Ioanne Olomucensi Episcopo: quod si fortè O-
lomucensis defuerit: nihil ominis Pragensis, pro sede & dignitate excel-
lentiori vices compleat amborum; Similiter autem Olomucensis si for-
tè Pragensis defuerit etc. Kteréhožto pořádku wjžwá Králowstwj Česté
až dosawad.

Také gšau Předkové Wššých milosti o slawu Králowstwj toho pra-
cowali / tak eti nesmrtedně wyhledawali in conspectu multorum Princi-
pium a prawými se býti Slovaky, (o kterých gšau testimonia zřetědná
neyslyněgšj Králowé pobanšj / a zwlašť Alexander weliký s listem swým
při počátku Poslaupnosti Rnjzat položeným) dokazowali.

Tic méně málo gim to bylo / že takowým nákladem a prácy Cýsari a
wššj Rnjšy poslaui / budauc gich yakó Wědowé a Hextmani / wěššj
slawy byli hotowi wyhledawati: Pročez kdýz mezy postrannjmi Králi roz-
broje se začjnali / kdýz gedni proti druhým walcili / rozličnj Těradowé k
Čechům, wědauc o zmuzilosti gich / o pomoc posylali. Cýsar zagistě / ktes-
remuz se znouu Medyolanšj zprotiwili / hned od Čechům pomocj žádal /
kteréhož Wladislaw opustiti nechťe / gemu Frydrycha Syna swého, a Te-
obalda Bratra swého s Wogškem Čestých zoldnérůw odeslal / a sam je byl
Dhrum retušit dáti připowědel do Dherstě Kraginy se obrátit / kdež smjčil
Rnjzatu Dherstě / tak že Giezy k spravowanj Králowstwj zanechan / a
Streyc geho Syn Zela na gšau částku téhož Králowstwj oddan.

Weliké tehdaž gměno Král Wladislaw s swým Rytjstwem Čestým
při Emmanueli Cýsari Konstantynopolitanském obdržel / tak že welice zá-
dostiw byl Emmanuel Cýsar s Králem Čestým se seznámiti: Což kdýz
obdržel že Wladislaw k němu přigel / nechťel ho od sebe pustiti, dokawadžby
se s nim nespřjznil / a dokawadžby wěčné přátelstwj mezy nimi stwřzeno ne-
bylo: Protož wygednal wnuku swému Petrowi za Manželtu, Dceru Fry-
drycha Syna Wladislawowého / kterauz byli potom Čechowé odwezli do
Gracie / Frydrych Bertowec z Dřewice gmenowaný wedlé Zystoryka Ostr-
wec / Sindich Wselidý / Bořek z Dworisse / a Girak z Kobaus.

W Medyolanu tolikéž štiašně se wedlo Frydrychowi / neš Cýsar po-
znal pomoc welikau od Rytjstw geho nad giné wššedy národy / kterjž mas-
ge wjžtězstwj / (neš Města strz židy dostal,) Měšťianům žádné milosti ne-
protázal / Medyolan w niwec obrátiti poručil / a na tem místě worati a býti
tak aby neymenšj znamenj přeslawného toho Města Medyolanu nepo-
zůstáwalo.

Gualuaginus gšau neywěššj přjčinau toho zprotiwenj / raněný yat / a Cý-
sari tehdaž hněwěnému oddan / kteréhož měl tři dni železnými řetězy wko-
waného pod swým stolem / a bičmi mršlati poručil / čtrvrtého pak dne roz-
kázal geg do Těmce na wězenj wěčné odwesti.

Frydrych s swými Čechy obdarowan gšau Bohatě a hogně / s křistizna-
menitau Leta 1163. k swé vlasti se přiblizil. Theobaldus pak a Dangel
Biskup s wili Cýsarstau zůstáwagice při Cýsari / brzo potom bšh žiwotiw
swých obadwa wykonali.

Ale netoliko w Kraginách cyžých a dalekých slawné bylo gměno Před-
ků Wššých milosti / nýbrž w Wlasti swé etnost se gegich škřela / yakž o
tom Aronyky Česté y Polské wyprawugi / a z toho se to nūže wyrozuměti.
Pakrát sto tisíc Lidu přitáhlo k Olomaucy strz Podolské Kraginy / Ruské /
a Polské / proti kterémuz k retowanj Města Král Wacław wyslal Hextma-
na swého

na svého, Pana Jaroslawa z Ssternberta / tenž za dosti vůli Kralowstvé v
činil / neywyššího nad Wogstem nepřátelstým swau vlastnj rukau zabil /
odehnal Pohany z Morawy / Město od obležení wyswobodil / a Obywateli
newyprawitedlnau radosti naplnil: Začej od Krále wzal sláwné y hogné
obdarowánj.

Co mluwiti budu o oné wěrnosti dwau wzácných Czechow: kterjž
se tak wěrnými Panu swému Ottagarowi při spracowánj oddaných sobě
w Rakaušských Zámkuw prokazowali: Rakými ge slowy hodně budu wy
chwalowati: ac giž mnoho omich Kronyk wyprawugi:

Wygeli dwa Heytmani na low po odgezdú Přemysla Ottagara z Zám
kůw swých / a ti obadwa z přjehody zagati byli. Wolil geden (když mu con
dicie podána byla / buď aby Zámek sobě swěřený wzdal, neš o to prawě stra
til /) raději o to sobě dal wylaupiti / nežliby měl Pa^o swému wjru zrušiti, a
Zámku postaupiti: Druhý též wolil sobě raději wedle condicie mu poda
né bosyma nohami při Mrazu na ledě státi / a nohy své obědwe strz ozdobe
nj ochromiti / nežli wěrnost přislíbenau nezachowati: Tadtó, obadwa hoto
wi bylšrdel swých opowážiti / nežliby měli w newěrnost wpadnanti, a per
wnosti swěřených opustiti / neš zraditi. Takť gsau Předkové Wassyh mi
losti státi v wjře býwali / tak nepohnutedlnau wěrnost sobě oblibowali / tak
statečně gednau přislíbenau komukoli wjru zdržowali / o kterýchž gestě o
Slowákú gest přjslowj / kterjž, když se přjehodj aby něko ho w něčem wgistili /
tjka wagi / hug či gsau ya Czech slowo drjeti.

Protož mohau se Páni Czechowé swobodněgi tim wychwalowati / ne
šli onino Rjmané / o kterýchž Cato napsal řka: Maximum maioribus no
stris telum, Fidem fuisse, ex quo plures pace susceptae, quam bello gentes
fuerint deuictae, neš Předkové gich tau cnosti nad giné Národy okrašleni
byli / vjřwagice gmněna po wšsem Swětě rozblášeného / Wlast swau milau
předewšy zlaupřjehodau ostrjbagice / a hroznj wšsem Národům jako oheň
swau horkosti každého Nepřjtele zaháněgice.

Czteme otom v Dubra: w knjách osinnactých. Když Bogowal Ottaga
rus proti Bělu Králi Vherstému / položilo se Wogsko Cieské v Města Ra
kaušského Lawy / očetáwage na retuň Ottona Margkrabi Brandenburš
Brunona Biskupa Olomauckého / Rnjzat Slézských / Henrycha Wratisslaw
ského a Wladislawa Opolského / nesměli Vhřj na Czechy vdeřiti / ale při ce
mné noci dali se westi špěhěčům na Morawany / kterjž špěhěři omylem při
wedli na stráž Zraběte z Hardeku / a nad ni o sylau Vherstau swjtzjli.

Po malé chwjli Vhři zwědauce že s Czechy šfermiclowali / a že s Cieské
mu a ne s Morawskému Wogstu přjšli / z toho samého přestrašeni gsance /
spátkem s vřjkanj rychlému se oddali / ac gich žádný nehonil / poněwadž pro
tmy noční Czechowé hýbati se z ležení nechřli.

S Králem Janem yak častokrát při cyžých Národech sláwuswan oba
nowowali / yak mnozý pro přjliššnu wkrutnost těchž Krále hrđinský zeměce
li / o tom obšyrně Kronyk oznamugi.

Přeběhli gsau s Cysářem Karlem Wlasté y Grantské Kraginy / kterjž
plně gsau gegich ctného chowánj / plně gegich skutkůw heroidých / neš mno
ho křwe Cieské w Kraginách těch se wylilo / a mnohé pole křwj Cieskau byl
zmočené. Pročej mnoho rozličných Národůw při Cysari Karlowi křwa
lo / a množstwj Panůw z Kragin dalekých s Czechům se jako do Rytjště ško
ly sgjždjwalo.

Statkové nesmjrné Sláwy Předkůw Wassyh milosti / w tom domněni
bylo

bylo wšsedo Křestianstwo Kragin Zapadnjch / že pro znužlost gich dwoge
Cysářstwj Konstantynopolitanské a Rjžinské w gedno spolčeno bude: neš
plný byl westřeren swět statečné powěsti gich / když bogugjcy w spolet Krá
le mřili / když swým nákladem giné retowali / a mimo to nic méně wšeho
hognost w swém Kralowstwj měli: Perozuměti se to může z Hystoryka
Dubra: lib. 22. kterjž o Cysarowi Karlowi to připomjna. Ten wyslyšew
posly z Rjžisse takto mluwjcy / poněwadž gsý Cysari nepřemožený Syna swé
ho na Kralowstwj korunowati dal / slusná gest wěc Králi w Kralowstwj
a Cysari w Cysářstwj bydleti / na to gim takowan odpowěd podal.

Nostis natale solum mihi esse Boēmiam, nam Pragæ natus sum, quæ
quantum mihi auri & argenti suppeditet, venite & videte; & eductos in
Gazophilacium massas auri & argenti nondum signati illis ostendit, & ro
gat. potestne mihi fiscus in Germania Imperialis, tantam; quantam Regi^o
in Boēmia, copiam metalli exhibere? quibus mussantibus: nonne igitur
inquit & mihi & vobis magis expedit, me his paternis bonis cum commo
do etiam vestro frui, quam ibi mutuam exercere deplumationem.

Ac pak gsau giné mnohé a wzácné činy Národu Cieského / (yakož pod
řby omich psáno bude diwodněgi /) wšak nepominu wmnj gednoho Cze
cha gmněno magicého Zito / aby se wyrozuměti mohlo / že takowé gest powa
by Cieské přirozenj / že dychtj tak aby wewšsem giné národy přewyšswalo.

Ja Krále Wacslawa kterémuž oddána byla za Manželtu Zioffie de
ra Rnjžete Baworského / Otce gegi do Czech přjgel / chřj swého dok
zowanjmi rozličného wmnj obweseliti / yakož y mnoho kusůw čarodegných
čtemcy geho dowozowali. Což widauc žito čarodegnj Králowšj / slege
na straně mezy ginými kterjž se na diwadlo zběhli / rozedřel wsta swá až k v
šjm / a přjstaupage šlj / pohltil onoho čarodegnjka Rnjžetého / a toliko bo
ty geho blátem zmazané wyplil / a vřiew nedaleko odtud Rad wody plnau
hned gey do ni zadnjm koncem wpustil. Což Towaryšy sežraného spatřiw
še / přestali kunsťw swých wkazowati / bogic se aby nebyli tak jako Mistr
gegich s posměchn lidstěmu poddání.

Zito pak sám wmnj své diwnými spůsoby provozowal / gednát w své
postawě / gednát w giné mezy lidmi na Konjch a Wozech diwných po wode
gezdil / lidem směšné wěcy wkazowal / ruce lidské w nohy krawské kónské ič.
obracowal / patřjčjm na se z wožen rohy weliké přidelal / že se nemohli do
Potogůw wtrhnauti. Tadtó spůsobil 30. krmných Wepřjw an se pasau /
kterjž prodal Pekari gednomu welmi štaupěmu ale bohatému za laciné Pe
njze yak se Pekari zdálo / a napomenul ho aby gich nitdej přes řeku nehna
Ale Pekar neposlauchage raddy sobě dané / hnal ge předce do wody / w té wo
dění giného newiděl býti než obilné snopy. Obrátil se Pekar k swému pro
dawači / gehož nassel w Křemě ožraleho an ležj na lawicy rozláhš se nohy /
on popadna gednu nohu s hněwem, jako křwaltem mu gi wytrhl. Tu žito
počne na gedny noze škakati / a křičeti že mu Pekar nohu wytrhl / až Pekare
pochytili / a k Rychtari wedli / kdej wznáwage své prowinněnj / smluwil se s
šitem o nohu / toliko aby od Auřadu nebyl trestán. Tězeyskal tehdy Pekar
nic giného krom posměch wewšy Praze / tak že y w přjslowj přjssel. Těb
Pražané posmjwagice se tomu kterjž něco newelmi dobře šaupil / tjka wa
li / zeyskals co Michal na Wepřjch: neš bylo gmněno toho Pekare Michal.

Zdawná tehdy Národ ten Cieský předek wewšsem mřiti chřl / zdawná
neřady w ošklivosti mřwali / strz kterjž za Wacslawa Krále když žjst a k
Klášterům šturmowal / k weliké škodě přjšli / a giste žádný se petomet ne

spatřuge/genzby byl ozdoba něgaká Království toho/ze wšech těch národůw/kerých k vyplnění žádosti žižkové dopomáhali.

Dokawad Czechové nezměnili obyčejů předkůw svých/wždycky gimwe wšem štěstí slaužilo/wyhledávali gměna slawného/dychtili po cti a sláwě, yak swětak Božské/a pro ni y žiwoty své w ssanc sázeli/yakož o gednom z nich Dubra: lib. 30. zmjntu činij.

Léta 1456. Oblehli Turcy Bělehrad a obležené strachem nemalým oběhčili. W ten čas Kalixtus Papež Kardynála S. Angeli/gménem Karwage do Vher wyprawil/kerých spolu s Kapisstranem lid k retuńku bžeti naponynali.

Když pak Křestianstwo na pomoc přigiti newelmi pospichalo/přibýlo Pohanůw smělosti/a s dobráw naděgi k zdem sšurmowali. Tu gedenz Pohanůw s Praporcem na Jed Bělehradskau wskočil/keréhož vchytiv gedenz Czech hrdina wýborný/a wznáwage že se ho tolikéž Pohan se wssij sýlau držij/a obáwage se aby w tom prodlenj gimj Pohané za nim na zdi se newedrali/zkřikl na Kapisstrana itauce: Rak smeyssijšs o spasenj dusle mé, gestliže se s tímto psem Pohanstým se zdi pustim.

Když pak mu na to Kapisstran odpověd dal/že bezewšeho omylu spase na bude/hned on poručiw se Pánu Bohu/wrhl sebau dolu spolu y spohanem a geho zamordowal y sebe: z čehož powstala bázeň mezy Pohany / tak že zalosjce oheň w Stanjch proto aby k vžitku a pohodlj Křestianstému nepřisli/na wtkánj se oddali.

Techy dále mnohými gimými paměťmi dáwnými wssy wassých milo: zanepražďnowati w Předmluwě této/poněwadž pod Erby a Rody gednoho každého skutkové se dosti slawný wtkázi/o kerýchž z rozličných paměti cožkolí se wyhledati mohlo napsáno gest obširněgi.

Wssak aby též y nasheho wěku přjchody šťastné y neschastné/kerých se za panowánj Rudolffa Cýsaře Řijmského Vherstého a Českého Krále zběhli, potomkům wassých milo: sryté nebyli (mage pozor na to yak nescišlný náklad z toho tak wzneseného Království k retuńku Vherstému Království od Wa: m: a od poddaných W. M. wynaložen / a yak mnoho wznesených mužůw wšech třj Stawů přitom zhynulo) nepominu omich řeč wčiniti/nýbrž počnau od léta 1593. a dne 22. Januarij neš tu začátek byl wogny Vhersté/gi chcy wedlé spisu Latinského y Německého wznesených mužůw Wassým milostem takto připo-

menauti.

Gmenowaného Léta/to gest 1593. pencyau wyzdwiženj Pohané 22. dne Měsíce Ledna škody weliké, wygijš, degice z Petrijnu/Křestianům činiti počali/a zplundrugice yak Měcem tak obněm Turupoli, Zámeck Beck a Wes Wochabinu/obywately wkrutnosti pohanskau nemilostiwě mordowali/a z nich 400. wogaků wýborných zagali.

O tom mage správau Cýsar Rudolff / položil Vhrum Sněm / kerých k tomu nakloněnj byli/aby takowau sumnu Peněz složili/za kteraužby se wogsto mohlo sebrati/genzby zbraňowalo nepříteli takowé tyranstwj nad kterstianý provozowati. Na ten pak Sněm že sám Cýsar wygeti nemohl pro gina zanepražďněnj / Arcykňže Matyáše Bratra svého wyslal na misse swém / kdež zase Vhr na odpor stáli / nic činiti nechťce, dokawadžby sám Cýsar osobau swau přitomen býti neráčil.

Ja tim Pohané w časě tak přiležitěm, obcházegice okolo Křestianstých Pewnosti/Vherstau Zemí zewšech stran hubili/a což odtud odweztí nemohli/to obněm potázyl: ale když s tau welikau laupežj kterauž měli přes Ře tu tehdaž zamrzlau wgití chťeli / wprkem na led wbehnauce (že se byl pod nimi zlomil) wssj dni wronuli. Gimj Turcy z druhé strany, gichžto bylo 3000. sgeli se w Traibauzu/a na dvě strany se rozdělili: gedna částka se gich wtkázala Křestianům/a druhá w téwném mjestě sryté zůstawala/tak že nestozuměgice tomu Křestiané/na prwnj haussy spatřené z Města wypadli / a že oni sfortelem wstáli, daleko se za nimi pustili. W tom wysečili ti kerých w záloze byli/chťce se Města zmocniti/ale poněwadž některj pro obranu geho zanechání gsau/ti rychlé Městy některé zdwjhli/některé zwrhli / tak že Turcy žádného k nim neměli přistupu/a spustjce děla/něco gich zbili/a gine wšedky odehnali. Obrátili se tehdy Turcy na spátek / a s těmi kerých z Města wy-pad wčiniti k swěmu štěstí se neschli.

Toho času opět wypadnauce z Petrijna nepřátelé dobyli Martenis / 700. Křestianůw zbili/a některé zgjmali: Turkůw pak toliko tu pil druhého Sta zahynulo/a poněwadž gimj štěstj slaužilo/obromážugice se wespozlet wjce a wjce/nmoho blizkých Zámkůw a Měst mocně y sfortelně sobě podmanili.

Z toho, zrusšenj přjměti swětlegi wznáwage Cýsar Rudolff/snažil se mocnému mocý odepěti / a rusksteli počoge odbog nalezitý wčiniti / y wyslal k newyrchněgšijmu Biskupu Řijmstému/žadage pomocý/a oznannuge že se syla Turecká welmi rozmohla/a sám Sultán žeby Město Segné w Charwatské Zemj oblehnutí mýnil / a geho mocý dobýwati.

Odtud mage dobráw naděgi k pomocý Papežské / počal se mocý na Pohany připravowati/ neš oni yak začali od předsewzetj svého nepaussteli / nýbrž sebrawše se gich wespolek do 3000. chťce pod Palatu přigeli aby Zámek ten opanowati mohli/ale že od něho byli odehnáni/dále potom, bžanti ce okolo Kassowa/ přes tři Sta lidu Křestianstého zagali.

Dáno potom znáti Cýsari / že Turecký Sultán mocý welikau do Vher táhne/chť wšedky okolnj kraginy o swým wogškem podmaniti/ano že y Sedmihradského Weywodu namilauwal/aby k tomu s Wogškem swým dopomáhal/za čej genuu přislibowal dáti Království Polské (kterémužto žádně práwa neměl) dekladagie to, gestližeby se Jygtmund Král z Šwedské Země nenawrátil. Ale Pán Bůh ráčil srdce toho mladého Pána tak spraviti/že takowému předsewzetj geho neswolil/ nepřipausstěge k sobě žádně Pohanstých/yakožto neschlých.

Beck
Mo. 3. 611

Lam. 1. 1. 1.

New Jan

Can. 1. 1. 1.
700. Tur
up. 1. 1. 1.
1. 1. 1.

L. 1. 1. 1.
1. 1. 1.
1. 1. 1.

1. 1. 1.
1. 1. 1.
1. 1. 1.
1. 1. 1.

Toho Roku opět Cýsar Rudoff položil Sněm w Presspurku y w Cechách na kterémž Czechové svolili za tři léta Berně dání/ a nato wypravili Wogsko do Vher bez mešťánj na pomoc Sausedům swým/ kteréz hned ssta-
stně weliké škody Pohanům činiti začalo. Shromáždíce tehdy nemalau
Summu Peněz/ wydávali y Wogsko giž wyslané ku potřebě Cýsari/ gestliže
by sam osobně proti Turku wygeti mýnil/ ano y gestte wěstij sebrati připo-
wýdali/ nelitujícíce wtom statku y životům swých wynaložiti.

Za tím poslal Sultán Turecký Legáta k Benátcánům 28. dne Měsíce
Března/ kterýž několikráte wstoupil do raddy a Senátu Benáckého/ hogně
gfa obdařen zase odgel: Tak některý pissi/ že toho poselstwj tato nemyšliti při-
čina byla/ že Sultán Turecký chťe oblehnauti Segné/ žádal od Benátcánů
aby mu živnost/ a giných potřeb wogenstých dodawali/ a k tomu aby žádné
pomocy nečinili Cýsari Křesťanskému.

Cyhalí Basse nepřijíždě rychle Wogsko zbýral/ a to pro stanpost Cýsare
Tureckého/ kterýž se zdráhal pokladý své wyzdwihnauti/ a zwědew že wog-
sko Cýsare Rudolffa mocý se přibližuje/ Panu Kretwicowi Legátu Cýsari-
skému z Hospody vycházeji nedopauštel/ žádného rozmlauwání s žádným
ani austrij ani listnj mýti nedowolil/ k Cýsari žádného psaný odeslati nedal/
a strowně y s pozorem geho chowati poručil.

Oblehl potom Tyrán Město Segné/ od kteréhož odehnán s welikau
škodau lidu swého: a když Pohané na Měste k swým Galeim vřítali/ wel-
mi gim nápomocni se vřázali Heytmané Benácký/ neb na proti Křesťanům
wyběhli/ a gim křist Pohanstau zase odňali. Což když oznámeno bylo od
Sengawstých Panům gich/ Gubernátor pět Galei w noci wypravil/ a spí-
nosti Pohany rozebrané wyhledáwati poručil/ retuňkem své zastupiti chťe
gei ale že Benátcané toho vřetřewali/ nic nemoha spraviti/ obrátil Galee
swé Městu Sengi/ tuž Benácký hned zaním připlauli/ snážíce se o to kře-
ratby ho mohli giti.

Gubernátor dáwal spráwu o sobě/ totižto že se giným aumyslem na mo-
ře nepustil gednomi tím aby Turky nepřátely wšeho Křesťanstwa do kon-
ce Rytijstým spůsobem rozebral/ a tudy své retowal/ předkládaje y to, že
mu se weliká trůda děje/ když takové překážky snáší od těch kterýchby mē-
li genu netoliko nepřekážeti/ ale y pomoc dodati/ a kterýchby náchylněgiti k
Křesťanskému wogsku nežli k Pohanstému měli býti: Přitom prosil snázně
gestliže proti Turku pomáhati nechťe/ aspoň aby nezbraňowali genu s
Wogskem do swého Města se odebrati. Nato Gubernátor Benáckých tak-
towanu genu odpověd odeslal/ aby on s gednau Galei kterakoli chce odgel
kde se genu dobře widěti bude/ giné pak s lidem aby genu podal dobromol-
ně/ syce že se postarati chce aby to což nynij s dobrau myslí odewzdati nechce
odewzdat z přinucenij.

Sengawstý srozuměgýce že daremně budau prozby gich/ rokowali o
tu wěc s Heytmanem swým/ kterýž uznáwage býti wěc neschůwau/ od swých
wstoupiti/ rozkázal Galee hnati se wšy možnosti k Břehu/ kdež segdance z
nich vřrhli ohen do Taw yť swých tak Benáckých/ a postawiwše se wšy
ku/ vdeřili wesele na Benátcany/ kteréz brzo rozebraní/ a po wřtězstwj wšy
dni s wězni Pohanstými a s křistí nemalau do Sengi se nawrátiti.

Rozdělil pak Sultán Murath Wogsko swé na dvě/ tak že gednu část-
ku na Křesťany obrátiti/ a druhau na Persany chťe ge mečem yohněm shla-
diti/ wniýnil. Pročez wřhl do Persye se dwaťrát Sto tisýc Lidu/ a oblehl
Město pewné y bohaté Morabelium: y střeleno k zdem Města toho bez pře-
stání/

stání/ tak že giž s Zemij srownané byli: nic méně branili se obležený statečně
a Turkům wíce než 20. tisýc při sturmu pomordowali/ ale že se gim čerstwé
ho lidu nedostáwalo/ a proffantůw tolikéž giž byl nedostatek/ nemohli tako-
wé mocý Pohansté odepřeti/ nýbrž hladem a sylau přemoženij museli nepř-
tele do Města wpuštiti: wšak předce před tím gestte gednau naň z Města
wypadli s takowanu zmužilostí/ že zase 10. tisýc Pohanůw porazyli. Z čehož
byl Tyrán wíce k hrdwu popuzen/ a zmocniw se Města po dwau Měsýcých
yť ge oblehl/ wšedý do gednoho mečem zbýti poručil. Weliké vřuten-
stwj Pohané provozowali nad Persany/ diwne muky wymeyšleli/ některé
nožmi a šitwami rozřezáwali/ některým na rány učiněné wělý oleg lili/ gi-
ným ruce noby odřezáwali/ na poly mrtwé po vřicech táhali/ děti w desýti
letech za wlasý wěšeli a k nim střleli/ ženy na koli wřtkali/ přsy gim odře-
zowali/ tēhotným plod wynjmali a nim o stěny claukli.

Po takowém wřtězstwj když se Wogsko Turecké k odpočinutij oddáw-
al/ připadl na ně Scachus Persan s osindešate Tisýcy lidu wogenstého: y
šwedena gest bitwa/ rozprchl se Pohané/ a tudy životy své zachowali/ a c-
koli stratili křist nesčíslnau kterauž gim byli Persané odňali.

Při tom čase tolikéž na giném místě v Schochy Sengawstý Turkom
mnoho škod nadělali/ plundrugýce grunty nepřátelské ohniti/ a bohatstwj
weliká odňmagice. Giž odcházeli s takowanu křistij/ a Pohané z okolních
Pewnosti Měst a Jamtůw shromáždili se wespolek/ o to wšlugice aby gim
tak hognau laupež odňali: ale poněwadž Sengawstým lidu nemalo přibýlo
mimo naděgi gegich/ nesměgice se o ně pokusiti/ přinuceni gšau to radi y ne-
radi sňsti a sewššym propuštiti.

Wěda giž o tom Cýsar Rudolff yť weliký počet Wogsta Pohanstého
ráhne do Vhersté Země/ zbýral lid we wšech swých Kraginách/ a kře-
rýmto Wogskem přigel Frantisset Kníže Saské a Lorenbursté/ a mimo
to giný tolikéž Heytmaný z rozličných Knížetstwj a Panstwj wogsta při-
wedli.

Nezanedbáwal také swého Turecký Sultán Amurath/ nýbrž porozumě-
ge že giž Cýsar Wogsta po hotowě má/ poslal (yťž Mercurius Gallobelgi-
cus wyprawuge) k Zymundowi Králi Polskému/ žádagice aby mu dopustil
za své penýze něco lidu wywesti/ k čemuž žádným spůsobem Král ani Ry-
tířstwo nechťelo dowoliti. Nic méně od ginud Turek sobě rozmnožil wog-
sto swé/ a s nim dosti mirného štěstý vřgwal/ wřhna do Země Vhersté/
gi poplundrowal/ mnohé zgýmal/ a některé Pewnosti opanowal.

Ž té přičiny Czechové, Morawané a Slezacy/ sebrawše množstwj
lidu gýzdného y pššýho/ dali retuňk bez mešťánj Sausedům swým/ natla-
dem swým wlastnjm w Zemi gegich wogsko dotčené wychowáwagice. Ne-
marně tehdaž žoldnéři Křesťanstj času trawili/ aniž na darmo náklady gi-
ti dopauštili/ neb yťž Heytmani škrz gisté psaný oznamowali/ že toho roku
Turkům pobito a zagato bylo wíce nežli 20. tisýc/ a gisté slaužilo štěstý Kře-
stianům/ tak že Pohané welice se byli na tom vřazyli.

Té Wogny byl neyprwněgšij půwod Basse Bosnienské/ gehožto snázně
wšlowaný bylo o to/ aby wššyčtí Křesťané mohli býti wyhubeni/ pročez
gim weliké pohružky činil/ a gsa w nepřýzni s Opatem Zyzetým/ hned k ně-
Legáty swé wyprawil/ aby Klášter Zyzet pod gistými kondyciemi poddal.

Opat učinil posla naděgi o poddání Kláštera/ několik dni geho v se-
be zdržel/ až od něho wyzwědel wšsedu mysl Bassere Bosnienského/ totižto z
které strany Klášter oblehnauti mýnil/ yť weliké wogsko přiwesti/ a s wá-
t

welkým kufy k němu ssturmowati měl/ ano y to yaby gedem Regent geho měl mŕti srozuměn s Turkem z strany zrazený Kláštera. To wšedlo wyzweďew dotčený opat/ rozkázal Regenta swého y Legáta swázané oba dwa do Říky Sawe kteráž mimo Klášter plyne vvrhnauti.

Nenawracowal se tehdy dluho Posel k Basseti / pročez hned giného k Opatu s pohružkami welikými odeslal/ gestližeby mu prwnjho newypustil/ že wšedem Klášter w nic obrátiti chce / a samého nemilostiwě spokogiti. Opat na to chytrau odpověď dal/ yako s podiwením mluwíce že před několy dny Posla toho/ z swého Zámku náležitě wyprawil/ a že se tomu diwij náramně proč se k němu zase nenawrátil/ poněwadž na tom zůstáno bylo aby Klášter poddán byl/ zwoláště pak kdyz uznáwa že nemožná wěc gest takowě syle odolati: Protož že žádá aby gednomi Basse přigeri po pŕpŕyl s lidmi některými wznessenými/ kterážby Klášter opanowali/ nebo by mu se weliká hanba zdála býti/ kdyby od ledakoho takowý Klášter přigat býti měl.

Basse wslýšce to od Posla/ zradowal se s sstěstj takowého/ a wybýral z Wogsta neypředněstj a newyzácněstj Turky / mysljce bezewšeho pochýbowaný že genu Mních ten Klášter poddá/ ale Opat w tom čase Lid Rytjstj zbýral/ Dělaretězy/ hřebčty/ lámaným kamením nabití kázal / kteraužto střelbu chytce na mnohá místa rozložil a zakryl/ aby od Pohany ne gatkj spatřjna býti nemohla.

Těchž dne přigelo Turkůw gŕzdných mnoho pěkně a ozdobně přistrogených/ kterýmž ochotně Opat poručil Brány otewřiti: Wogeli do Zámku bezpečně s pěti Stj lidu pŕpŕyho/ a kdyz wogeli gŕz práwě do placu Klášterstého/ zapálena gest Střelba ze wšech stran/ kteráž Turecké hauffy rozmetala/ a w tom wylkočjce lid zbrogný wšedky kteréz děla nezabili/ pomordowali. Některj Pohane stogicj před Zámkem/ yak wslýšeli hŕmot a křik hned se rychle na wtýkánj oddali.

Když se pak domědel Basse o nescstj a pobiti lidu swého neypředněstjho/ přisáhl Wlachometowi Proroku swému Klášter Zyzek s Zemj srownati/ a Opata nemilostiwě odiŕti. Rakož to y Opatu strze listy oznámil/ a po wšedky časj s pilností rozmyšlel/ yakýmby se prostředkem nad Opatem mohl pomstiti. Wezma tehdy Wogsta 38. tisíc gŕzdných a pŕpŕych/ neypřwé Trenssyn Město s Zámkem oblehl/ a dobyl mocj welikau / Wbywatelj neypředněstj Města toho na pořad mordowal / a ničenněstj některé propustil/ a wjce než osm Set djetek wětu mladého zagatých do Turek odeslal.

Z toho gsa potěšen wkrutný Tyran a wylewac Křestianstě krowe/ sebral opět dwakrát wětšj wogsto/ w kterémž bylo sedm Bekůw/ několik Sedžakůw/ Janyčarů/ Spahylů/ a giného mnoho lidu newyzácněstjho/ a s tím se přeprawil přes Řeku mage most wdelaný k Klášteru Zyzeku / kterjž oblehl slyně dwanáctého dne Měsíce Czerwna / a kdyz se nechťeli poddati/ rozkázal Střelbu pustiti druhého dne po obleženj/ kteréhožto času dwě wěze rozbořili/ a dwa Pustkari zahynuli. Slla potom wětšj Střelba wstawicně k Zdem za deset dni nedawagjce žádného odpočinutj obleženým/ tak že by se gŕz byli poddati musyli/ kdyby byli naděje o nějakém retuňku neměli.

Zatím Biskup Agrienský a Rupert z Egemburku Zeytman wogsta Cysarstého/ gsa tehdaž w Erly/ sebrali na pospěch lid Rytjstj z okolnjch Zámkůw/ a magice srozuměn s Ondřegem Prefectem Karolstadj z Wesperry/ sgeli se wespolet s nemalým Wogstem gŕzdných y pŕpŕych / kdesj odpocinauce gedné noci/ přessli Řeku řecenau Sawe nedalet o od Erle / kdesj gim tolikěž něco lidu přibýlo/ odkudž se wyprawili do Scelinu do Panstwj Dy-

nasta

nasta Baana. W tom něco Zusařum Petra Herdelého potkalo se se tím stj Turkůw/ a bogugjce s nimi statečně/ některé z nich zgŕmali / a ginj wtýkánjmi zwoty zachowali.

Očekawalo Wogsto dotčené w mŕstě tom/ dotawadžby se giné hauffy Křestianstě nepřiblizowali / kterjž w brzkém čase měli přitahnauti/ toť ranným gutrem přiběhl wylaný Zyzeku/ oznamugice důležitost obležených takowau/ že gestliže gim toho dne na pomoc nepřispěgi/ že nebudau mocj delegi Perwnosti obhagowati/ zwoláště pak poněwadž se strogj Pohan při wěce ru Ssturm slynj pustiti k Zdem Klášterstým.

Tu wyrozuměgice zřetelněmu nebezpečnstwj obležených/ Melichar Redr s ginými Vherstjmi Pány a Těmectjmi Zeytmany namilawali swě s bedliwostj/ aby co newrychlegi Zyzeku pomoc dodali. Množj se nacházeli kterjž neswolowali k tomu/ ale Redr napravowal mysl gegich/ k těmž na pomjngice aby auffsánj k Pánu Bohu měli/ a o geho pomocy yakožto Křestiané nepochybowali/ kterjž Těpřitele gména swého S° sám shlazowati ráčj/ w něm samém naděgi aby skládali, nesrownawagice se s Pohanem/ kteréhož auffsánj gest ne w Bohu ale w syle swé a w rychlosti Konj swých. Rdal se lid s Wudcy ginými namiluwiti řecj takowau / kteréhož ac nebylo přes čtrjry tisíce kdyz z Města wycházeli / wšak s statečnau myslj w ordunětu pořadněm táhl k retowanj swých/ a k dání bitwy hauffum nepřatelstj.

Turcy pak kdyz gim stráž znati dala o wogstu Křestianstěm že nedalet o gest/ lid gŕzdný wšedem přes Most kterjž byl přes Řeku Kulpu wdelán přeprawili/ a na dwě strany se rozdělili/ gedna strana w tegném mŕstě byla/ a druhá Křestianum se wkazowala/ snajice se oto sewšj pilností aby mohli Křestianj zewšech stran obkljčiti a zastkoti.

Přislo newprwé se potýkati s Turky Charwatům a Zusařum/ kterjžto chwŕli s Turky bogugjce/ trochu naspatet wstapali: Ale Wersberk newyšstj nad gŕzdnými znouu bitwu napravil/ a swým se potýkati poručil/ postawiwšj na pospěch Slezáky/ a tři Praporce Lidu Cysarstého / ti wšj dŕni s ochotností na Pohany wdeřili/ sŕstj gim rozrazili / a Střelbu tak stas-

stně zmŕchali/ že Basse newprwé wtýkati počal/ a kdyz k Mostu pospŕchali Turcy/ Křestiané w dobrém orduněku gsauce/ ge odehnali/ most opanowali/ a Turcy wtýkagicj mordowali / kterjž widauce že zewšech stran Křestiané na ně sŕněle dotgragi/ do Wdŕy y Kulpy skákali / a poněwadž Řeky dotčené weliké a hluboké byli/ mnoho w nich utonuli.

Zmordováno Turkův množství / nebo Heytmané žádného neživiti přikázali. Dva tisíce Konj zdravých Křesťané dostali / deset Praporcův Tureckých odgali. O čemž zvědauce ti kteříž w ležení byli v Zyzeka / totiž že gůzdný gich zbitý gsau / zapálíce stany své / pustili od obležení.

Křesťané pak pospůšili k Stanům zapáleným aby ge opanowati mohli drůwe nezlaby ohněm pokážené byli / yakož y toho dowedli: neš vhašili oheň w rychlosti / a dewět děl / mnoho prachu / mnoho kuli / a giných wogensých rystůnkůw dostali. Teywětský mezy těmi Dělý slawlo Kathyarina / kteréž někdy Křesťanům odňali / a s kterýmž neywětský škody při dobývání Města a Zámkůw činili. Bylo praweno, že nebyl žádný mezy Charwáty kterýžby pamatowati měl / aby kdy tak weliké škody Křesťané Pohanům učinili. W té bitvě pomordováno množství Turkův znamenitých / zabýnulo Bekůw několik / y sám Hasan Basse Bosnienský / gehožto rystůnk wšeděn s ginými na Zyzek dowezem.

Dotčený Hasan Basse, byl rozený Wlach / neyokrutnějši na Křesťany v Mostu w wodě nalezen w drabým oděwu z drabých Perel a Kamem trůp lowaného / a podle něho Machomet Bek Hercogowienlis Ahmeta Wisyry Bassete Syn: a na giných rozličných místech znamenitých Spráwcowé Lidu Tureckého leželi zmordováni.

Teyžalostiwějši byla Smrt Amurata Syna Sestry Sultána Tureckého / kterýž toliko gediný Syn byl / a z mladošti své k wěcem walečným nakloněný: Pro geho Smrt hněwal se welmi Sultán Amurath / a Matka Syna mrtvého, namlawala Sultána aby nistil smrt geho nad Křesťany / což on připowědel učiniti wida gi w welikém zarmutku postawenau.

Z Křesťanůw tolikéž některých padli na té Wogně / yako Heytman Karolskádský / dwa Stawu Rytířského / Husarůw deset / z Pěšijch 30. neš 40. w konulo / tedyž Mostu dobýwagie od gůzdných do wody wstrčeni byli. Po tak slawném wítězství nad Pohany / wšydni žoldnéři Wogsta Křesťanského do Kláštera Zyzeka šli / a padagie na kolena swá / dky Pánu Bohu činili.

Upomínal zatim Eggerbek wšedky aby štesty kteréž gim Pán Bůh popřiti račil, neopowrhli / nýbrž k Petřinu se strogili a gey dobyli. Ale že deště wstawicni byli / změněn gest aumysl gich / a proffantůw Wogstu se nedostawalo / ac pak Město dobýwali za pět dní / Strělbau ždem škodě / wšat Pohané se statečně bránili a často z Města wýstakowali.

Potom přeprawili se Křesťané přes most kterýž byli nad Kulpau postawili / aby tegně Turky napadli / a dostawše gednoho wězně / wyzwěděl od něho to že Beglerbek Ržedý s Wogstem nedaleko gest / kterýž pospůchal na rystůnk Bekowi Petřinskému / a toliko že na to číhal / yaby mohl na Křesťany z nenadala připadnauti. Srozuměwšy tomu oni / naspátek wstanpili / a do swých Zámkůw se rozgeli / nic newyřídě / toliko že 30. Turkůw na cestě zbiti: mezy kterýmiž byl gedem Aga / a ti meliwěznůw Křesťanských 17. kteříž gsau také wšwobozenj. Ty Turky wyslal Bek Petřinský / proto aby se mohli dowěditi co se mezy Křesťany děje / a aby mu gednoho Křesťana přiwedli / kterýžby mu spráwu dostatečnau o Wogstu Křesťanském dáti uměl.

Po takowěni wítězství nad Pohany / přišla Pošta z Konstantynopole do Budína / oznamugie o poráženi Turkůw v Zyzeka. Basse Budinský zarwolagie k sobě Posla / pilně se wyptáwal / Bylaby to prawda / na čej genu odpowěd dal: že w Konstantynopoli nic otom nebylo slyseti / než tedyž odsud wygel / na druhý den že se toho dowěděl od těch kteříž wřítali / že také y Basse zabít gest / y wšedko Wogsto poražené. K tomu di Basse / dobře se tak stalo že tak

že tak slawně zabýnul / nebo by ho byla smrt hanebna neminula / yaby se byl Cysari ukázal ten bezectný Mamaluk.

Toho času přišla gista nowina do Wogsta Křesťanského / že Synan Basse s čtyřeceti tisíci Lidu z Konstantynopole wygel / mezy kterýmiž bylo 15. tisíc Ranyčarů / kteréž Sultán Amurath sewšijm Dworě swým miji za Město wyprowázal / a genu poručil, aby co neyšpissagi do Wherstě žemě wtrhl / a potom do Charwatské / tak aby se náležitě nad Křesťany posmšil / od kterýchž s takowau škodau Wogsto rozehnáno.

Mluweno gest od mnohých, žeby některých Páni Křesťanských slyšaje o šle Tureckého Cysare / posýlali kněmu, prosýce aby hněw swůg wrotil / a nestrogil se na záhubu Křesťanůw / ale on že aumyslu swého změniti nechťel: owšem byl toho domněn s Bassetem gmenowaným / že s tim Wogstem to wšedko co umijnil sprawiti bude mocy. Protož poslům s welikým hněwem odpowěd / že s Cysarem Křesťanským pokoge žádného miji nechce / poraučegie Synan Basseti, aby, gestližby Posla s penězy potkal, od něho Trybut wzal / a gey Rytířstwu swěmu rozdál / a Poslu se naspátek obrátiti rozkázal. Ty nowiny zdali prawdiwě gsau či negsau: kdo muže to gistiti: peycha Pohanská ty řečj nelžiwě býti oznamuge.

Těhož Roku 50 žoldnéřů z Zámkůw Podhraničných sebrawšy se / přes Dunag přeplauli k některým Perwnostem Pohanským / kdež na tři tisíce Turkůw nenadale přišli / a widauce že gim wgiťi nemohau / zůstali na tom, aby neš potciwě a slawně zemřeli / anebo se strže Pohany proprali a zdravj své ho zachowali, poněwadž nemůž ginak býti: a hned wšlocili mezy Pohany s welikau ochotností / a za chvíli s nimi se zmužile potýkali.

Turcy takowau smělost mezy sebau rozgymagice / obáwali se aby giných Křesťané w zálohách nebyli a ge třebas neobtěžčili / na místa bezpečnějši postupowali / a tedyž několik Lodů w břehu na Dunagi nassli / wzali od nich spráwu / že není wíce Křesťanů než těch 50. pročěž smělegi na ně dotýrali chýje ge zgymati / oni pak znouwu gim se bránili statečně dočud se gim prachu a kuleť dostawalo: Tsemohauce giž pak děle takowě šle odolati / wšydni pobiti gsau / toliko čtyři zagati / a do Konstantynopole odeslani: třem z nich ruce y nohy odřekli a na kůl wstrčili / potom do ohně wvrženi. Čtyřtý pak trápen diwnými mukami za několik dní / až byl také naposledy na Oheň odsauzen.

Těhož Roku Měsíce Zářj Amurath Turecký hněwůw a žalostiwý gsůce / pro porážku Turkůw v Zyzeka / umijnil sobě s welikým Wogstem Klášter Zyzek oblehnauti a z rukau Křesťanských mocy geg dostati / a tak swůg hněw a žalost wpořogiti: Rakož y toho dokázal. Tebo Křesťané weliké šle Turecké odolati nemohauce / kterýž bylo 1400. s welikau žalostí na to hleďeli / tedyž Pohané ten Klášter plundrowali: ac kteříž na něm byli / dosti zmužile se bránili / wšat práce wstawicnau zemdeni / od mocy Turecké přemoženi gsau / a wšydni okrutně zmordováni.

Sedmého dne Měsíce Prasynce, těhož Roku Turcy Zámek Vesperin oblehli / a srozuměgice Křesťané že mocy gegich neodolagi / tagně w noci z něho wtekli / a wšat wšlugýce aby Zámek Poh. nům k wžitku nebyl / založili Knory: tomu srozuměgice Pohané / za nimi se pustili / a dohoniwšy ge, přes mohl a zbili / a Ferdynanda Samarya s Služebníkem zagali. W tom knory založené se zapálili / a Zámek s mnohými Pohany rozhodili: Tlic méně, s oprawili znouwu Zámek ten / a geg k opatrowání dwaum Bekům oddali.

Obrátili se potom Turcy k Paláci / kterýž z mocy wzali / ac oblehenj do

sti dlaw

si dlanho se bránili/ale weliké syle geho odolati nemohli. Petr Ormandy Oher kterýž tam byl Heytmanem / sinlawu s Turky učinil / Janek gim poddal/ zdravj wsechnem obgednawssy / a to co by každý odnesti mohli: neb gim to od Pohany dowoleno/a gessie y přisahanu potvrzeno. Turcy potom dostawssie Zámku, nepanmatugice ani na přisahu swau/ wzali Petra s giny mi dwéma/giné pak wsecky zmordowali.

Třináctého dne téhož Měsíce Zámek Wezzan Turcy opanowali: Pro kteréhožto časté dobývání Zámkůw a Měst/ weliký strach se rozmnožowal w Charwátjch/w Vhrjch/y w Rakausjch/a k tomu domácí newole a roztržitoosti byli. Bylo tehdaz mluweno wúbec, žeby od některých Panůw Křesťanských, a to neypřednějšjch/weliká náchylnost k Turkům prokazowána byla/a na Křesťiany pomoc připowjdaná: Také žeby některj Panůw Czešských od Cysáře odstaupiti mǔnili/a nowého Krále sobě wywoliti chtěli. A giny opět o Cysáři to mluwili, žeby wseho tak zanechati chtěl / a do Spasnyel vgeti vmǔnil: tehdaz co se tomu we snách zdálo/to za gistau a prawdi wau wée pronássel.

Cysář Rudolff magic wedomost gistau od Spsehérůw a Wěznůw / že Wogška Tureckého nenj wjice než Sto Tisíc/ mezy kterýmž gest Janycárů 5600. Ostatek pak lidu k bogi nespůsobného / Del toliko magic 14. a Polnjch Sto/ hned rozeslal po wsseni Cysářstwǔ swě Posly/ aby wssjchni Wogška podle powinnosti swě shromáždili w gednom Měsíce/žadagic w tom o pomoc wsech Panůw Křesťanských.

Rad Wogškem Tureckým byl neywyššjím Synan Basse/ a po něm byl Beglerbek Kjeký/a ginych Bekůw mnoho. Prawili že Synan Basseti poručil Sultán, aby s Wogškem nezagjždel/ a na Zymu aby ge rozpustil/ než toliko něco Janycárůw do Budinu/a něco do Bělehradu aby odeslal/ kdež by přes Zymu odpočinuli/a gessie aby na třj Běky s Wogškem očekáwal / a teprw po přjjezdu gich aby Křesťianimi Erly mocy odírali.

Pohane pak vyznawagic welikú swau moc a slyu/myslili že se žádný o ně nepokusy/y oblehli Dotys/ale Křesťiane z okolnjch Zámkůw gaki o tom zvěděli/ hned 16. dne Měsíce Prasynce přes Dunag se přepravili/ chtějce obleženým dáti retuně/a bitwu s Nepřátely swesti: Protož 20. dne téhož Měsíce Melichar Keder slawný Pan, a neywyššj nad Slezáty / magic Lidu wyborného 1300. tressil nenadále na nemalý hauff Turkůw, y začala se bitwa: Melichar Keder stiaště wjtězstwǔ obdržel/mnoho gich pobil / a tři Sta Džetek Křesťanských odgal/ kteréz oni do Turck odeslati vmǔnili. Takéowa porážka Turky zarmautila/a čím dále wjtězstǔho nestěstǔ se obawali, proto že se wjdy čím dále wjice Křesťanských hauffůw sǔgžđelo.

Přissla potom nowina, že Turecký Cysář třidceti tisyc Tatarůw do Oher wysylá/ale to žádná prawda nebyla.

Potom opět giné nowiny přinesené/ že gsau Polacy Tatarj porazili / a giné/ že Peršský Král mage Wogška swého půl druhéhokrát Sto Tisyc / do Králowstwǔ Sultana Cysáře Tureckého wpadl a Zemi geho hubil.

Křesťiane pak gsauce smělǔ, a magic w hromadě Wogška Kytjstěho 25000. gizdného y rěšyho/ zrom Vhrů, a lidu z ginych Kragin wyslaných/ při koncy Měsíce Křjgna Město slawné Bělehrad oblehli/ w kterémž prwe Vhrj Krále swého korunowali / a w něm naposledy 2. éta 1527. Cysář Sersdynand korunowan byl. Rpaussili Křesťiane Děla s hmotem welikým/ a gijž několič der we zdech vđělali/ y dwéma Ssturmj o Pewnost se pokusili/ ale od Turkůw byli odehnáni. W tom Basse Budinský s třinácti magic

magic 20 tisyc Wogška/ Del 30 a Wozim Proffantských 50.3 poručení Sy- nan Bassy k Bělehradu poslán / aby Městu retuně dal/ kterémžto Zrabě z Hardeku Heytman Kabský, a Gijž Zrabě z Serynu/ a Pan Tadaždǔ cestu zastočili/a než k Městu přigel, s nim possermiclowali.

Basse widauč Křesťiany/ na gedné hoře wysoké se položil/ proto aby mu bylo snáze z hůry střileti. Ale Křesťiane Pánu Bohu se poručiwssie/ sprazwedliwě se na Turky hněwali/a nic nedbagie na nebezpečnost mǔjsta, k Turckm šočili/a wpadssy mezy dotčenau střelbu/ tak zmužile se s Turky bili/ až

gich 10000. na place zůstalo. Mezy nimižto byli tři Bekowé/Ostřehomský/ Seršinský a Nowohradský / a sedm Čausůw: Tak některǔ powjđali/ že w té bitwě byl y Synan Basse škodliwě w Plece raněn.

Držkali Turcy vprkem, kteréz nassy zmužile střihali/ některé zǔjmali / některé mečem zbili. Zagata byla wssedka Strěiba Turecká/wsecky Wozjy s potravami/a Welblaudůw množstwǔ, to wssie k vjrtku Křesťanskému přjmo. (Z té porážky a škody weliké/rozhněwali se náranně/ přisahajjce že žádného žiwiti nebudau, yak se gim neyprwe vda nad Křesťiany swjtězty: Ta znamenǔj hněwu swého, pět wěznůw Křesťanských kteréz toho času měl w swém leženǔ. Basse poručil bez messkánǔ stinati.) Ti pak genž za vřtka gicým Wogškem Bějeli/byli Zusaři a Keytharǔ Těmectǔj / kterǔž maličko odpočinauce/na ostatek Pohanůw se obrátili/a dohonjce ge/zmužile se s nimi bili/tak že Zusaři polámagic Kopǔ swě/Ssawlemi se s Turky bti museli. Těmcy také Prach wssecet y kaule wystřileli / a kdyby se byli Turcy dčlegi bránili/Bylaby wyhraná bitwa stracena. Z opatrowání Wozstěho toliko sedm z Křesťianůw, ač neyznamenitějšjch w té bitwě zůstalo/a některǔ nj tehdj Turkůw/nawrátili se do leženǔ s radostí.

Tak stiaštěná bitwa Křesťianimi welikau smělost přidala/a Pohany strawagie pustých až k hranicým Tureckým. Janycáři to nestěstǔj samému Synan Basseti přičjčali/prawjce, že genu poručeno bylo w Bělehradě tu zymu odpočjwati/a žádné wogny nezacjnat: a tak poslali k Sultánowi swě zen/hned w prchliwosti poslal do Bělehradu, aby Synan Bassy zadusyli.

Těhož času dwa Bekowé do Wesperyna přissli/za kterýmžto 17 dne 2. štepadu giny dwa přitáhli / gimito rozkazáno bylo aby Předměstǔ wssedki

popálili: Potom zagat gedem od nassich z Wespernu/terýž prawil, že pro to wyslání byli/aby Křesťiansté Wsy y Města gatým koli způsobem plundrowali/a Tyhan Město perwne aby oblehli a mocy wzali.

Cztrnáctého dne Měsíce Listopadu okolo desáté hodiny w Kassowě tři Slunce se vtázali/a w tom z Agru, (neb z Erle, což Czechové od Těmciw wzali) něco husarůw wygelo/terýž tressili na tři Čausy Turecké/a ni miž gelo giných 37. a swedše s nimi bitwu/gednoho Čausa s desýti Turky zabili/a dwa žiwé do Erly přiwedli/giný pak zotýkali.

Těhož času Pan z Tyffenbachu Zámek Sabarku wzal / kdež toliko Sto gůzdných a Sto pěšých Lidu Rytířského bylo/a poručiw wsecky zmordowati/ k Sileku se obrátil/magie Lidu toliko 2500.

Turcy kterýž w Budinu byli/segdauce se s ginými / tak že gich wsech bylo 12000. pospůšyli k Sileku k obraně geho. O čemž kdýž se dowědel Tyffenbach/zastupil ge na tři strany / a namíste přihodném swedl s nimi bitwu/a tu gich zbilo mnoho/ostatek rozehnáno: Střelba kterauž s sebau měli, pobrána/a obrátíce se zase k Sileku/geho w brzkém čase dostal/a mnoho Rytířůw k wogně tam nalezl/terýž byli w Zemi zatopáni. Přes nicy Turcy za Žed wysypali/pro kterauž potom w noci s několika Stry Wozny přigeli/ale wyspěhování od Rytířstwa/wssychni zbili gšau/a cožkoli v nich nalezeno/to wse pobráno/a na Zámek Silek dopraweno.

Z takowého štěstí Křesťiané děkowali Pánu Bohu / obzwláště pak kdýž mimo to y Setřinu a Tolky Turkům odňali/a Heytman Křesťianstý nepřestáwage w srém powolání/rozmeslel coby měl činiti/zdali Harwanu dobywati/čili s Panem Balffim, kterýž tehdaž w Nowého Hradu byl se spogiti. Welicý desťowé ten čas škodu činili/tak že Střelbu žádnými spůsobem wezti nemohli/ani žádná žiwost Wogsku dodána býti nemohla: Sedlácy wssychni v Setřinu a Sileka/wezmauce nábytky své/na nusto bezpečněgšij s ženami a s dětmi swými odběhli a se šřyli.

A kdýž hlad osužowal Wogsko Křesťiansté/ a mnohé edgeti přinutil/nic méně Lid Balffio, kdýž Turcy Dregelium a Palant pusť zanechali/Perwosti ty opanowali A kdýž Samastý Zámek znamenitý mezy Setřinem a Silekem Turcy gestě w své mocy měli/ a z něho škody weliké Křesťianům činili/wyprawen gest s dobráu částkau lidu Michael Schyrenney wysšij nad Lidem Čyřstým/ aby Pohany z toho Zámku wyhnal. Turcy to zwidauce/než Křesťiané k Zámku přitáhli/oni vtekli/toliko 35 Ošeb pro obranu zanechali/terýž obgednawše jobě žiwot a to coby vnešti mohli/Zámek hned poddali.

O známěno potom, že z Winadu Turcy vtekli/pročez geg nassý osadili/gato y Drogegilu / kdež nalezeno bylo 10. Del znamenitých. Zámku pak řečeného Wecka Turcy dobrowolným poddáním postaupili/takowé štěstí milost Boží Křesťianům swým popřijti ráčila. Neb Roku toho Turkům odňato 13. Zámkůw bez Krwe prolewání/gmenowitě, Sabarka/Silek/Diwín/Zaniakow/Setřín/Modrýkamen/Dregel/Hulock/Zoldock/Samastý/Wugach/Wetřke/Palant: a k tomu tak weliký díl Země coby mohlo býti za Arcykňžetstwj Rakaušké.

Těhož Roku 6. dne Měsíce Března / položen byl Sném w Katysboně/na kterémž bylo o ochraně wseho Křesťianstwa rokowáno/ neřády wsseliké aby skazeni byli/a dobrý řád aby naprawen byl: a po wyřizeni těch wěcí/odložen gest do Prowodný Tědile, pro negatě zaneprážděný Čyřstý w správách welikých. Na tom Sněmu potom Čyřstý Rudolf se wssemu Rytíř

žaty Králowstwj, toto spůsobil/aby z Jara neyprw přijtjho / to gest Roku 1594. 30000. gůzdných/a pěšýho lidu 60000. proti Turkům wywedeno býti mělo: Kterémuž Wogsku dán za Heytmana Arcykňžet Serdynand / Hrabě z Tyrolu/zě. Streyc Čyřstý Rudolf/a pomocníkem geho naryzen Matyáš Arcykňžet Bratr Čyřstý.

Strach weliký byl mezy Pohany/tak že z Měst a Zámkůw okolních/co neylepšijho měli, wssedlo do Budina wozyli: w kterémžto Měste toho Roku tak weliké Bohatstwj a zbojij bylo/žebý za ně Sto tisýc Wogátůw za celý rok wychowati mohl: a kdýby se byli Křesťiané toho roku sgeli / snadnoby byli Belehradu/Budinu/y giných předních Zámkůw a Měst dostati mohli.

Abý pak oni sřdce swá šazliwá potěšyli a Křesťianům postrassyli/takowé nowiny rozšřwali/že Beglerbek Rzedý do Budina weliké Wogsko pro wáží / w němž 40000. Tatarůw býti prawili / a že ney wysšijho Bassy na každý den očekáwagi/ s Wogskem nesčislným: ale kdýž Osman Bek čtyry špehře wyslal, kterýžby možnost a sylu wogsta Čyřsté Křesťianstého zwěděl/a yaka spráwa a pořádek w něm gest/yak mnoho Střelby/a coby činiti myšlili/zdali k Harwanu či k Wespernu obrátiti se chtěgi/tehdaž wygeweno gest, že Turcy neprawdivé nowiny dali šřřeti/než takowé špehře, kdýž poznáni a zgimáni w Wogsku Čyřstém byli, a dáni k mučení/ wyznali/ že od Beka wyslání gšau/proto aby o weliké mocy Wogsta Tureckého wyprawowali/ale že Beglerbek do Budina přigel toliko w šřesti Střech Rom y pěšých/a též Zymy je Wizyr Basse ani Tataři nepřigedau do kragin Dheršých wšak z Jara že na weliké Wogsko očekáwagi.

Mezy tím w Horních Dnřích Wogsta Křesťianstá z Měst těch do kterých se byli na Zymu rozgeli, oběslané byli / aby 16 dne Prasynce neyprwé přijtj, neb Ošřehom neb Belehrad znouu oblehli/protož bez mešťkami 22 Del z Wjdně po wodě do Romárna odesláno/a Lidu rozkázáno/aby se šřiz, del pod spráwu Pana Balffio/a Hrabě z Hardeku y Tyffenbach tolikéž očekáwali Auradu negatěho.

To kdýž se dalo/Husari kterýž w Papě pro obranu byli/na nowého Beka kterýž s wyborným rytířem do Palaty z 600. Koní gel, vderili/a s nimi bitwu swedše ge přemohli/některé zgýmali/Beka kterýž se gůti nedal, zabili.

Dne 19. těhož Měsíce Turcy z Zyzeku přes Ržetu Sawe se přeprawili/Křesťianům škody nemalé činíce: O čemž kdýž se dowědel Grafinus šřze špehře, zanimi táhl/a 700 gich porazyl/a něco w Sawě gich wtonulo.

Těhož Roku 1593. Rnjše Baworské do Prahy k Čyřstý přigelo/od kteréhož s nalezitau wctiwosti přigato/a po několika dnech zase odgelo.

Těhož Roku weliký Rněž Mostewský Jwan, žádal ed Papeže Ržehoře 14 aby mohl tytulu Králowského dosáhnutí. Otec Swatý dowoliti gemu toho nechťel/a to proto že byl Sismathicus y aby negatěho nepožoge mezy Polaty a Mostwany newdnil.

Těhož Roku w Benátkách Měsíce Listopadu kdýž grunty Kostela S. Wawřince wymetáwali/nalezli Truhlicy dřewinnau, w kterých byla gestě druhá wolowěnná piná zlatých starodawné mince: Delnjicy to přednesli před Místu swého staršýho / kterýž oteřřew truhlu/a wida tak mnoho Zlatra/zapowědel wssem aby nic o tom žádnému nepowj dali / a podobili se sami o ty Penjze/a truhli do wody wvrhli: gedem pak Towaryšs z nich, gemuž se y těch Peněz něco dostalo/gšauc potřebným/s dwěma těmi Zlatými šřel k Zlatník, pragice se ho coby mu za ty Penjze dal/a on spatřiw starodawný mincy, a takowých Peněz gat žiw newidauce/ neb na gedné straně

byli tři Korauhwe a na hoře Kříž / a na druhé straně několik liter Chaldeckých / kaupil je pro vzkazání: a tak se wygewilo co byli ti Jednjcy zatagili. Protož z poručení Auřadu zgmání gsau wssydni / a tu wyznali yatým spůsobem ty Peněze nassli / a že listy negaté mezy těmi Penězy na pargamě ne psané byli / ale gazytemi neznámým / kteréz je gsau do wody vwrhli / a toli to ty Peněze sobě zanechali.

Téhož Roku Anna Arcyknežna Rakauška Dcera Arcyknežete Karla Stryského / Stryna Cýsaře Rudolffa / Zykmondowi třetímu Králi Polštěmu Manželi swému porodila Dceru w Warshawě / kteréz dáno gméno na čtu Anna Marya.

Na počátku téhož Měsíce Jan Kníže Saské na dwůr Cýsaře Rudolffa přigel / od Bratra swého Fryderyka Wilhelma / a od stawůw Knížetstwj Saského wyslaný / aby manstwo kteréz Electores Saxonum w Czechách ma gi gménem Synůw Christiana Electora posledního, v Cýsaře Rudolffa yakožto v Krále Císařského přigal: což snadně z lasty Cýsařské obdržel.

Wě Wlastých Kraginách vřázala se Kométa s dlouhým ocasem na poslednj stranu / o kterézto psal Bartholomæus Hubertus Medicus Erphordensis, y giný Astronomové mnozí.

Téhož Roku w Indeburku w Stryji vřázala se černá hvězda w slunci a proti ní Del několik velikých / z kterých kaule veliké nápodobné Duze, na Slunce wřátovali, Zem černau činíce / a okolo Slunce mnoho žlaw Turckých se vřázowalo s dlouhými žrdly / a Czap veliký železným řetězem zanohy wvázany.

Téhož Roku Henricus Borbonius Král Nawaršský & Biarmæ Princeps, po mnohém z gedné wjry na druhau wstupowání / t gednotě wjry Katolické znou se obrátil / a změniw věrnost swau, slibowal to wssé což na Křesťanského Pána w času pokání postaweného náležj splniti. O tom obšírněgi Mercurius Gallobelgicus lib. 6.

Dne 18 Měsíce Srpna Ludwik Kníže Wirtemberské umřel na Dwoře swém / gsa Muž Wětu dospělého / měl dvě Ženy: Dorotu Karla Markraběte Badenského Dceru / kteráž mu umřela Léta 1583. a Worslyu Georgij Ioan: Palatini in Ligelstein Dceru / kterauž po dwau letech po smrti prwnějšj wzal druhého dne Měsíce Maje / a že skonč, nezanechaw potomkůw žádných / Frydrych hrabě Wirtemberské yako nejbližšj přitel w geho Knížetstwj se wvázal.

Téhož Roku umřel Jan Král Šwedský: Syn geho Zykmond Král Polský W. R. L. na geho místo s Manželtau swau Annau geti umřel: k čemuž mu wssydni powolili: a tak na koncy Měsíce Srpna z Krakowa wygel do Malborku / potom do Gdanská / kdež z malé wady veliká Wogna se začala / tak že Král w tom tumultu w velikém nebezpečnstwj byl.

Téhož Roku po smrti Knížete z Parmy / dlouho při Dwoře Krále Španělského rokowáno / kdoby na geho místo do Belgij wyslan býti měl / některý chtěl Albrechta Arcyknežte Rakaušské, Portugalského Wicegerenta / ale Lusytáni poníženi Krále prosyli, aby gim tak dobrého Gubernatora neodgymal: nic méně na tom zůstalo / aby Arcyknežte Arnost Bratr geho tam byl wyslan / a tak se stalo / že gemu byla dána ta provincie / do kteréz on na počátku Měsíce Prasynce s osmi Stry gždných wygel: Dne 18. téhož Měsíce w Normberka přigel / a tam byl wřtan od dwau Weywodůw Naubergenšského a Bipontského / a od Manžet gich / od Knížete Baworského a dwau Sester / a od Syna Karla Arcyknežete, Mladence na ten čas w 18. letech.

To wssé

To wssé dalo se Roku 1593. za času šťastného panování Cýsaře Rudolffa / který šťastně a za slusné přičiny s Turky Wognu začaw / gestě gi byli ani do Léta 1601. Edyž gsem tuto Knihu psal, nedokonč: Protož gat se wedlo přes ty wssedky časý yat Křesťanům tak Pohanům / to wssé w pravdě oznámjm.

Roku tehdy 1594. za panování wěčné paměti hodného Cýsaře Rudolffa / toho gména druhého / šťastně y nešťastně přehody timto pořádkem se daly.

Š Sultan Amurath Turcký Cýsař 11. dne Měsíce Ledna, wygel z Konstantynopole, aby Wogsko swé kteréz proti Křesťanům sebral, spartil. W tom veliká baurka na Oblacích Nebeských se začala / tak že Wozý y Kone přewracowala: z kteréhožto baurení padali kříže z Nebe na stary Turcké.

Welice z takové přehody Sultan Amurat se vřekl / tak že wssedko swé Wogsko do Konstantynopole obrátil / a sám z toho leknutj nemocen gsa / posložil se a vřnul. W tom vřda se mu wesnách widěti velikého Muže / který ge dnau nohan stál na Wězi Konstantynopolitanské / a druhau roztáhl na Měste / a gednau rukau Slunce, a druhau Měsíce dosahowal: a Edyž se tomu dgwal Sultan Murath / ten Muž nohan tu Wěz zbořil na kteréz stál: Edyž w padla, Kostel y Stolicý Cýsařskou polámala / a w tom Sultan ze sna se probudil / a wssedk Wěstcu powolati roztázal / gimžto sen swůg oznamowal / a žádal od nich aby mu geg wyložili. Kterjz gemu po malé chvíli porředeli / že Sultan Křesťanům sobě swau moc nepedmanj / proto že si Machomet hněwá / a yat na Turky kříže padali / tak wssydni ti Turcy na kteréz spadli kříže, že magi mordowati Křesťany / kterjz w křížjch oblgbenj swé magi. Cíhož gestěže newěčinj / že Machomet Prorok welitau Wěz y Kostel y Stolicý Cýsařskou zbořj a w nic obrátj.

Po takowem gegich Proroctwj / přišhl Sultan Murath wssedku swau moc na Křesťany obrátiti / a nepřestati walciti / dořawadžby neopanewal wssedk Zemj a Kragin / w nichžto Křesťané přebýwagi.

Téhož Roku gednactého dne Ledna / přigeli do Widně z ležení Cýsařského od Wogška poslowé / Gallus a Brunius / kterjz kerist nemalau wzatau pod Belehradem, Cýsaři a Arcyknežeti Marassowi yakožto Gubernátorowi Wogšk Křesťanských odewzdali / totjz 30 Del velikých Turkům odgastých / tři Kone Turcké welni španilé / Prapercu 22 a giných množstwj zbra ni a rystuněw pěkných / což wědčně Cýsař Rudolff y Arcyknežte přigmauce / posly s hogným a lastawým obdarowánjm zase do wogška wyslali.

Dne 15 téhož Měsíce / šgelo se mnoho Turkůw z okolnjch Zámkůw okolo dwau tisyc / a wygedauce na grunty Křesťanské okolo Gilekowa / Mody veliké činili. Očemj Edyž Tyffenbachowi sprawa dána / hned se wssem stro giti kázal / a hned gim cestu zastawpil / a přišlinenadale na ně / a buru s nimi šwedšse, zmusile se s nimi bili. Dal šťasti a wřtčstwj Pán Bůh Křesťanům / zůstalo těch Turkůw na place 1500. a něco žiwých dostali / ostatek gich zotřkalo / a laupej wssedka odřata a pobrána.

Stalo se téhož Roku w Helwetj we Wsy nazwané Rozeko w Panstwj Lucernienském / Negatý Šenťy gménem Grěk Šked, po smrti manžetj swé / Edyž Kateček swůg wtratil, a giž práwě do veliké nauze wpadl: Dřky zeho, gýchj bylo patero / wolali s pláčem yakožto hladem zemdlené / aby jim gisti dal / a on odpowědew žalostně, že ani chleba nema / y nawřtjwł Se tru swau, žádaže šťastně aby gemu toliko chlebem nápomocna byla, dřjwe

C ij

nejby

nejby Děťátka geho zemieli/ale ona odpověděla: že mu nemůže nigakj spomocy. Protož odšel on k děťátku gsa smutný/ kterej opět běžice proti němu za chléb plačtivě žádali/ a děťátko zvědělo že nic nenese/ oddali se w plač/ a starší tiffyla ge tkance: mlčte mlčte, dá nám pán bůh dnes chleba gessie dosti.

Otec pak Tyrán od Sfatanašse swedený a hněvem zapálený/ pochytil w ssy tu starší Dcerku w sedmi letech, gi oběsíl/ a dvě vtopil/ čtvrtá to widuče padla na kolena prosyc Otce swého aby gi nezabigel/ že od něho wice chleba prosyti nebude: ale tyrán nemilosrdný dobywssy Tůz, hrdlo gi podřezal. Páté kterej w Kolibce leželo, Tůzem probodl: a w tom Sestra přišla pesčen chleba nesaue/ a widuče takowau vkrutnost, hlasem narikati počala.

Slyšice Sausedé takowé narikání/ zběhli se/ a widuče vkrutnost toho Tyrána/ gali ho a do wězení dali/ kterej w třech Tědelých a dwau dnech utracen gest/ neyprwé na kůl wstrčen a potom v ohně vpečen.

Těhož Roku Matyáš Arcykňže Rakaušké 24 dne Měsíce Ledna na den Swatého Matěje z Wádné do Rábu gel/ za kterýmž každý den Wogsta z Czech/ z Morawy a Slézka šli.

W tom neywošssy Heytman nad Erly/ wyslal z Jámku pte Zusatů, aby některé Sedláky neposlusné škrotili/ a nebo na Jámek přiwedli/ kterej na Sto Turkůw treffili/ a založiwssé Kopij swé, animi se zmužile potkali. Turcy diwili se owssém takowé smělosti/ ale že se domníwali žeby wice Křestianůw někde w tagném myšle očekawalo, wtřkati počali/ a Zusatů za nimi běžice/ gednom čtyry zabili/ a pátého žiwého gali, též Praporec Turcký dostali. Obrátili se s tim k Heytmanu swému do Erle/ a ten ge k Cysari wyprawil. Gistě tak weliká bázeň mezy Pohany byla toho času/ a hlad ne malý/ že před několk Křestianůw mnoho Turkůw wtřkalo.

Weliká pomoc od Papeže toho Roku Cysari do Wher učiněna/ Pěšlých 5000. gyzdných 500. Knjze Hertruršké dalo na pomoc 70000. Korun. Genuensstj 4000. Knjze Ferraršké 50000. Luža 20000. Parma 25000. Knjze pak Mantuanšké a Urbinašské připowěděli osobně přigeri s Wogsty swými. Od Moskewského také dobrá pomoc odeslána byla.

Těhož roku gedenačtého dne Měsíce Vnora/ když se strach weliký mezy Pohany rozmáhal/ Beglerbek Ržeký, buď že pro kratochwil, neš aby y Děti zmužilosti zwykali/ sebral gich osin Set/ kterej na dvě rozdělil/ gedný nazwál Gaurý/ a druhé Bisurmany/ a přiwedl wssedy na dwůr Cysaršský/ připowědage těch děti Heytmanům natáženým/ že kterej wjtězstwj oběrij, sstědře obdarowáni budau. Adal Gaurum heslo I E S V S, a Bisurmanům žala žala/ y hned obědwe strany k sobě šločili/ každá křičice žeslo swé/ a ge dni proti druhým zmužile sobě počínagice, bez milosrdenstwi se bili/ tak že na poly mrtwé odtud nosyli/ a wssak předce ti kterej měli žeslo I E S V S plac obdrželi a swé Těpčatěly rozehnali: Opět possla z toho weliká bázeň/ tak že Turcy záhubu sobě předpowědali.

Těhož času Rozácy weliké škody Turkům okolo Ryli a Bělehradu učinili/ Del welikých polních mnoho pobrali/ a křiži znamenitau zplundrowawssé Zemi Pohanskau odnesli.

Křestiané welice byli tehdaž opatrní/ nebo 24. dne Měsíce Vnora w Wádní a w giných Městech woláno/ aby žádného Cyzozemce, yat Stawu Rytjškého tak prostého, ani we dne ani w noci nepřechowawali/ lečby ten neyprwé oznámil gměno swé/ odkud gest/ a kam gde/ a co tu k wyřázenj má/ gak dlanho tu zůstati chce/ a to wssé od něho wyzweďance/ neywošssjmu Spráwcy Města oněm oznámeno býti mělo/ a gestlizeby se kdo tak nezachoval/

wal/ na hrdle trestan, a geho statet do Komory Cysarške potran býti měl.

Tě y přes Wodu přiwoznýcy žádného přewezti ani odweztu neměli/ krom s powolenjmi Spráwcy Města/ a wssyčni neznámý z Měst wypowědýni/ ani žádný nesměl w Městkarách aneb Larwách po Městě choditi/ tak opatrným ustanoweným budaucým zlému předcházeli.

Těhož času Krystoff z Tyffenpachu obgednawssy sobě v Arcykňžete Matyášse Tůze Lidu Rytjškého, a to Czechůw/ Silek a giné Jámky osadil gest/ ižby Wogsto wyslane bylo k Wogně aby ty Jámky pusté nezanechawali. Tadeo Ar. ytnjše wyslal hrabě Slyska z Pasunu a z Lotte s Tisycem gyzdných/ kterej podle potřeby po Jámkách rozsadil.

Mezy tím Arcykňže Matyáš Auřady Wogenské giným rozdávagie Salstibo učinil Dyrektorem wssého Wogsta/ a hned se radili, yatby mohli Cysari yakojto hlawě neywošssj neylépe poslažiti/ a w tom dostali Turka gedného nedaletu od Dreglu/ kterej wyznal, že na Nowém Hradě máli od Wácu/ tři mile od Budina/ a sedmi mil od Bělehradu/ toliko osin Set Lidu gest, a nic wice: gimžto rozkazal Basse Budinský strze listy, aby se statečně bránili/ a žádném u Města nepoddawali/ a že gim sami na pomoc přispěti chce s wogstem nemalým/ a giž z okolních Jámek wssedy petičby k hagenj Města dodané byli. Weliký strach byl w Městě Nowohradšským když hrabě z Slyska s swými Ciedy toliko w Tisycy Koních přigel/ tak že od wssého wtřkati chěli/ domníwagice se že wssedo Wogsto Křestianšké k Městu táhne/ ale k dyž gim speheri oznámili že toliko Tisyc lidu gest/ strassliré srdce swé zase změnili. W tom Křestiané počali se strogiti k Nowému Hradu/ a wyslali speherě pro lepssj wssedch wěcy wyzweďený/ a když oni oznámili že tak gest yak ten wězeň powědel/ umjili pak té noci Město dobyti/ y wyslali do Dreglu pro Děl/ proti kterýmž wyprawili několk Praporcuow Těmcůw/ kterej rychle přiwiezena gsa/ a tak 2. dne Měsíce Břežna před wýchodem Slunce wssedo Wogsto pod nowým Hradem se položilo.

Turcy widuče Křestianý/ počali se hotowiti k odpírání/ a tak neyprwé spálili Město genj leželo pod Jámekem/ a Mosty kterej byli k Jámku swrhlí, Křestiané toho dne ne o dobývání Města, ale o opatření ležení se starali/ a několk Del na hůru wysokau wywezli/ odkudž welmi dobře do Jámku střeliti se mohlo. Giž bylo Slunce zasslo/ a Pan Gallus neywošssj nad Stělbau ze tří neywtěssých Del vdekiti kázal: a hned té noci z rozkazánj Basse gedna wystawena byla/ kterauž osadiwssy na rano, z sesti Del k Jámku střeliti počali/ a giž tři Sta Kul z těch a z giných čtyr wystřileli/ a wssak nic nesprawili/ neš Jámek na wysoké Skále byl/ a ssyrokými a wysokými ždmi obehnaný/ a mezy nimi přitop hluboký w Skále wysetáný okolo wssého Jámku/ a k tomu přten mnoho z welikých dřew vdelaných k obraň složené byli. Tě méně z poručení Heytmanškého několk Set Mužůw dobrých Wogatůw k Ssturnu se přihotowilo/ kterej při zbraněch swých pochodně měli/ a přistupiwssy k Plotu oheň založili/ a tak ten Plot z dřewi a z přten učiněný, zapálili/ a za tím přstup ke zdem měli: hned smělegssj a ochotněssj byli Křestiané přistupugice k zdem/ a poručeno wslawičně z Del střeliti/ a tim mnoho Turkůw z Domů swých wyhnáno/ a mnoho gich zbito gest/ ale že se pak zmužile bránili, do čwrté hodiny bitwa trwala.

Přigel za tím do Wogsta Arcykňže Matyáš w Tisycy Koních/ a hned obrátil k neywošssj střelnicy/ a z Del opět zhusta střeliti poručil. Což když často a mjrně činili/ neyppředněssyho Pustkare kterej byl Těmec podturčej zabili: Zatim weliký strach byl na Jámku mezy Turky/ tak že tři Prapor

ce wystawili/a pokoge žádali / ale že jim nic na to odpověděno nebylo / než co neypilněgi stráženo / pohané pak opět žalostně pokoge žádali. Poslání byli od Zeytmána gístj lidé/aby s nimi pokog učinili/ přestanauce za tím strážeti/y přivedeno desec Turků předněgšjch k Arcykňžeti, kterjž strže tlumače oznamowali/že takové syle odolati nemohau a žádné pomocy od Bassete Budinského nemagice, že sau powinnosti své za dost učinili/a nemagice retuňku že nic giného jim nelze činiti, než Město a Zámek poddati / ale tím způsobem, aby s swými statky byli propuštěnj.

Tu tážani gsau z které příčiny se hned neypřwé nepoddali / když gestě takové škody Křestiané newzali/a doloženo že pamatugi na vkrutnost kteraž nad Křestiany w Macj provozowali: Z čehož se oni wymlauwali/prawjce že wedle přisahy a powinnosti yakožto Rytjři to činiti přinuceni byli.

Ta to jim Balssi řekl, kterjž se tehdaž učinil Arcykňžetem/a to proto aby Arcykňže Matyáš znán nebyl/ač weliký náklad na to naložen / a k tomu mnoho krwe Křestianské wylito/ a proto žádného milosrdenstwj hodni negste/ nic méně z lásky své a dobrodinj přirozeného/ když Město a Zámek poddáte/na milost přigati budete/ a wedle zdánj nasseho s wami se zacházeti bude. A tomu Bet když mu to oznáměno od wyslaných powoliti nechěl/ Křestiané též mocj chtěli Zámek dobyti/a Turky wsecky zmordowati: nic méně po mnohém rozmlawánj, Arcykňžeti Turcy Zámek y Město slowem poddali/a jim dopuštěno toliko ggtu kamby chtěli/a to se dalo desatého dne Měsíce Března.

S tím dwa Turcy na Zámek odesláni/a ginj w leženj zůstali: stálo čtyř ry Tisyce Lidu pěšjho/aby Město y Zámek opanowali / ale Turcy prodělawali, domnřwagice se že wstapj Křestiané pro weliké deště/ a když s pohrůžkami napomínáni, Balssi rozkázal Lidu že ždem přistupowati y Dela zřjdit: Ale Turcy obřwagice se něčeho horšjho, Zámek y Město dokonále poddali/a hned gich odrud čtyř sta a paděšate zdravých wyslo/ mezy kterymj byl Bet s ženau a s Dcerau/a druhý Bet Sylendristj kterjž byl od Bassete Bělehradského z Bělehradu poslán na pomoc/a Čzans genj byl nedáwno od Sultana přigel: mezy nimj bolo mnoho raněných, kterej nesli ginj Turcy/a některj kterjž smrteelné rány měli, od Turků stíati byli (yatz y sami za to žádali.) Betům pak kterjž wygjděli z Zámku/ poručeno z Konj sřednauti/a který Konj byl pěkný, wzali, a giné jim za ně dali.

Zledali potom zoldneři w wsech, gestlize co wjce než slusně bylo nabrali/zaše jim to což dobrého bylo, Těmcy a Vhrj pobrali.

A když odesli Turcy/tři Praporce Těmcůw s gedním Vheršým Páně Panem Rebeiem Služebnjkem Pana Balssih do Zámku wysláni / a tam přes noc zůstali. Druhého dne dwa Praporce Těmcůw wyslo / a Panu Ketmaniemu a Rabiemu Husary Zámek poručěn byl.

Ta ten čas při dobývánj toho Města, Turkůw zbitych 150. bylo / a Křestianůw Sto/nebo wssjdnj z weliké chtiwosti slusby své prokazowali, patřice na Arcykňže Matyáše Gubernatora swého/ kterjž na wse strany dohljdal, yako prawý Zeytman/t Delům a Strělbe často přibjhgic/a wlastnjmi rukami swými naprawugic/a gsa w Vherškém Oděwu, wsecko leženj obgjděl/ wssenu Wogsku sřdce posylňowal/nebo zmužile Wogaty slowy pěknými bázliwě y s pohrůžkami napomňnal/ wgel potom do Zámku, a s nim mnoho Panstwa a Rytjřstwa, spjwagice Te Deum laudamus. A když dokonali své spjwánj/wolali wssjdm: Vivat, vivat, Archidux, sua Serenitas.

Bylo

Bylo w tom Měste wseho dostatek/yat žiwosti wseligake, tak y prachu a giných potřeb Wogenstjch/nebo ten Zámek Turcy 60 let w mocy své měli / a měli geg za gedno propugnaculum. Z kteréhož Křestiané tehdaž měli snadný přjstup k Bělehradu/ k Budinu y Pestu / a giným neypředněgšym Zámkům, a tím Zámkem rozšřřili Čysarstau Mezy wjce nežli na 20 mil. W těmž Měste na dwau místech našli gakešy staré kameny / na kterých Erby a nápisy byli rodu a familje Panůw Batorů / a obzwláště Biskupa/kterjž roku 1483. ten Zámek y to Město napravil: ten Turcy nazwali Welký nowýhrad/nebo druhý gest mnohém menšj.

Bet Nowohradstj po poddání Zámku na Budin gel / a tam hned od Bassete dán do wězení/a to proto, že tak znamenitau Perwnost bez krwe proliti poddal. Wymlauwal se on že to strže welikau moc Křestianůw učiniti musel/poněwadž takowému Wogsku nemožné bylo odepřjti: a tak gestlize se škoda stala/ta že ne strže něho přisla/ale strže Budinskau wrchnost kterjž žádného retuňku a pomocy nedodala. Nespomohlo gemu to wymlawánj nic/nebo yat některj psali, w noci před Branau Městskau oběšen/ a na kusy rozseťan.

Když Nowýhrad Křestiané opanowal:/weliký strach a bázeň mezy Pohany na Zámecjch powstala/tak že z strachu welikého Karwessyt a Betssyt zanechawse pušých, vtekli.

Bylo na ten čas Wogška Čysarského 36000. s kterymž Arcykňže Matyáš dostawssy Nowéhohradu, Ostřehoma, a giných Zámkůw dobýwati myslil/nebo nowina přinesena byla/ že Sultan Murath weliké škody wzal na Wogsku swém na Moři y na Zemi. Nebo když weliké wogsko wyprawl s dostatkem wsech potřeb na Moře/ a Wogsko to když se po wode beruc na místo přislo kdes Rjeka do Moře wpadá/weliká bawka powstala/a wsecky Salee y s lidem potopila. Křestiané těssyli se s takové lásky Božské/ že pomáhati ráci swým Křestianům/aby přemohli takowau sylvu Tureckj.

Ostřehomstj Turcy znagice takové štěsti Křestianské/a gemu se diwje/ze/pro obleženj se starali/aby wsecko což k potřebě gest přihotoweno bylo. Gest žura nedaleko od Rábu, kterjž slowe Swateho Mikuláše / z kteréž mohlnepřjtel, škody weliké Městu činiti. A protož wystawili Ostřehomstj na té hoře Zámek/a horu wsecku ohradili/y dosti welkau Strělbau ojadili. Kterehožto času weliká Powodeň w Vhrjch byla, a k tomu weliké bahna/tak že žádných Del ani Strělby Křestiané do Romárna wezti nemohli. A Arcykňže Matyáš byl w welikém nebezpečensstwj přeprawugice se přes Rjety Lewe a Newtre/ a zanechagice tam wsecky impedymenta své / ne Panstého, ale zoldneřského času wjwal.

Dne 19. téhož Měsíce weliký wjtr powstal/tak že ani koně ani lid přes wody přeprawiti nemohli: Druhého dne gžjdmj yatzkoli přes Rjeku Newtre dáwati se počali/ale přes několik dni Wogsko wsecko přeplawiti se nemohlo/ Dela weliké y Polnj půl druhý mile od Dregle a Palanky w blátě zůstali.

Kdyby byli tehdaž, Turcy Nowýhrad nepoddali/ toho času snadnoby byli Dregla, Palanky, Setssyna, a giných Zámkůw okolnjch dostali: nebo by jim pomoc dodána býti nemohla / pro weliké bahna a wody na Rjekách y Potocjch.

Ty wěcy když se dali na rozličných místech/Čysar Rudolff posly své rozeslal k Rňžatům a Panům Křestianským/a neypřwé k welikému Rňžeti Mostewskému Theodorowi.a Králi Polskému,a Sedmihradskému tehdaž Weywodowi/žadagice pilně o to aby společně s ginými Křestiany proti taw

Kowému Těpříteli anhlavonmu, gemu nápomocni byli.

To Poselství k Moskwanům, složeno na Mitulasse Wartoca Slezáka / kterýž kdýž do Moskwy přigel / zastal tam Posly / Tatarské / Turecké / Perské / polské / a Krále Duňského. Poselství Turecké a Tatarské nebylo slyšáno, a Poselství Cýsaře Křesťanského s velikou uctiwoostí do Moskwy doprowáženo / a hogně traktowáno na wšem od wšech Panůw ney přednějších. Potom Wartoca, Posla Cýsařského k sobě veliký Kněz wezmauce, geho slyšel / a po dokonání řeči geho, namluwice se s wýmni Pány, dal takowau odpověď / že pětkrát Sto Tisíc Dukátůw darowati chce Cýsařati na pomoc / a potom na každý Rok 400000. dotud dokudž ta Wogna trawati bude s Turky, dáwati přislíbil / toliko o to žádal / aby Cýsař nitdý s pohany pokoge nečinil: k tomu sebraw Wogsto veliké w Panství swém / kteréz gestližby potřeby bylo, proti Turku s lidem Cýsařským wyslati chtěl. Pozwán pak Legát Cýsařský k obědu geho / kdež dáwano gúdlu na Sto Zlatých velikých Měšách / a giné mnohé Klénory vřazowané. Pozwal téhož k obědu y Legát Perský gménem Krále swého / kdež stwošné krmě přednesené gsau / Dwoce rozličné, a zvláště z Kragin Perských nitdá newýdasné / a tu Poslowi Cýsařskému činěna veliká uctiwoost wedlé obyčejge Perského / že kdýž on přil, přistupowal geden z neyznamenitějších Panuow Perských wěku giž dospělého, s zlatau čiff / kterauz s uctiwoostí a poklonau podstawowal. Mezý ginými pak řeční připowídal Posel Perský Legátu Cýsařskému gménem Krále swého / že Wogna mezý Turky a Persany upokojena nebude / gednom aby Cýsař s nimi žádného pokoge a neb přiměři newstanočil / aby Turek potom wšíj mocy swé na Perskau Zemij neobrátil.

A kdýž Wartoc giž dobře čtyry Měšce w Moskwy byl / s velikou uctiwoostí wyprawen a darowan / přičemž y Cýsaři mnoho Sobolůw odesláno: On pak nemagie při sobě žádných dráhých Klénorůw / dvě dlahé a dýlem obzwláštěnmi sprawené Ručnice gemu darowal / kteréz tomu Knížeti welimi wděčné byli, proto že mistrůwsky wdělané byli.

Téhož času Wackerus Doktor poslaný do Polsky, se nawrátil / kterýž Cýsaři dobré nowiny oznámil / totiž že Polacy Tatary porazili / kterých chtěli Turkům na pomoc do Vher geti / a k tomu že mnoho Rozákuow na pomoc Cýsaři, gestližby potřeba byla, přigde: na ten čas žádné odpovědi nedáno / nebo Krále w Zemi nebylo / ale kdýž se Král z Šwecye nawrátil / s nim o to gednati přislíbili Polští Páni.

Dne 18. Měšce Března w Knížetství Luneburšském narodilo se dítě hrozné a strassliwé pohlawij ženské / gehožto mrzutost žádný gazyt wyslowiti nemuozje. Hlawa geho byla bez kúže, nebyla prawě hlawa / než toliko gatěsy maso veliké a měké / w němž mozku žádného nebylo / a při něm na straně gedno Vcho, a to ne celé wiselo / aniž bylo otwřené. W prostředu pak Hlawy widěti bylo gedno oko zezřenij strassliwého / a to bylo wíce podobnstwůw oka, neginač než yato negatá strassliwá Gestyne žádného swětla neb zraťu nemagij / a pod tím místo nosu spatřowal se sprostý kus Mlasy / w němžto díra šyroce otwřená / to wše což wnitř bylo vřazowala: wsta geho byli na giným místě mimo přirozenij okrauhle / z kterých gazyt wisel wsta ge wicně otwřených / dwa zuby dlahé a wostřé / prsy gatými trídly přikryté místo prsu maso strassliwé / a žádného nitdež članku nebylo / neb wšedni čimě audowé wěšší zroslé byli / a noha gedna na spůsob toliko gedného članku, prawě gako špalek / a ten potworný plod žiw byl s velikým plácem a trýlením wstawicným půl druhého dne a celau noc.

Téhož

Téhož Roku Zrabě z Serenu, magic tsi sta Lidu wýborného s ručnicemi / a nekolič Praporců gúždných / do Kanyže geg obrátil. K kterémuž přistoupili z Štýru a z giných Kragin pěstij / tak že wšeho wogsta bylo 10000. a tak genamlanwal k Beřency geti, a Zámeť ten oblehnanti. Ale Turcy wdauce o gegich přigezdu / wšedto což neylepsšího měli na giný Zámeť odwešli / a ten spalili / a dne 23 Března sami pryč odgeli. A kdýž Zrabě přigel / wše do ohněm obělceno bylo / a tak nic celého zachwátiti nemohl / gednom že netco Turkůw pobiti tam kázal / a místo to znouu oprawiti / a lidem Rytířským osadil / a sám se k Segetu s lidem obrátil / opanowaw Serstijn kterýž byli Turcy spalili / a tu gemu oznámeno / že Kopanu Křesťané dobyli / a tak nekolič z swého štisti ale y z giných dobrých nowin se radugice. 27 Dne téhož Měšce odtud s Wogstem se obrátil k Perwonosti Babotssam a gi oblehl / kterýžto Zámeť dosti dobře bahny opatřený byl, ať dobyti welmi nesnadný / wšak strachem Turcy y ten pustý zanechali / kterýž Zrabě mocně osadil / ale neywjce mu šlo o Seget / na kterémž Basse báziwý přebýwal / neb se bál spēšného obležení / a na kterémž Dtec geho někdy zamordowan byl / kdýž se Pohane Perwonosti té ohněm zmocnili.

W tom do ležení dostatek wšeligatě žiwnosti a potřeby Wogenstých na wezeno z Romárna přes Dunag / a sebráno Sto Lodij, kteréz swazane Křestů přikryli / ayako Most učinili / a tak wšedto což bylo potřeba s pilností wzeno / a zvláště to cožby k obležení Ostriehoma náleželo.

Téhož času Czaus Turecký do Polsky přigel / a kdýž Heytman a Arcybiskup wěditi od něho chtěli w nepřito nosti Krále co by potřebowal / a nebo gatěby Poselství přinesl / prawil že gednom má List od Sultana Murata Pána swého k Králi / a od neywyššího Bassete k stawu Rytířskému druhý list / kterýž kdýž otewřeli / psáno bylo / že veliký Chám Tatarský Sultanowi připowídel poslati dwakrát sto tisíc Tatarůw do Vher / ale že ge poslati nechce / lečby měl dowolenij od Polákůw / aby ten Lid strze Polské hranice táhnutí mohl / kterémuž aby Polacy ani Rozacy w ničem nestřodili / a z té přičiny Sultan Murat prosyl Polákůw aby tím stálost w zachowání přiměři vřazali / poněwadž Tatarsk přiguti nemijn, lečby to gim bylo dowoleno: slyšice to Arcybiskup Sněm položil na koncy Měšce Dubna / nebo Czaus na tom zůstal / že k Králi do Šwecye geti nechce / prawice že uznáwá Pán geho to býti w rukau Senatu / a Lidu Rytířského: od nich tehdy že odpowěd na ten čas žáda bez prodlení aby se gim strze negatě mestrání škoda nestala. Polacy cožby na tom Sněm zřídili tegno gest gednom to se wý že Czaus až do přigezdu Králowského z Šwecy w Krakowě pod stráž byl / gatž Gallobelgicus púšfe.

Sultan Murath Turecký netoliko po Zemi, ale y po Moři Lid wyslal na záhubu Křesťanstau / a tak gedny do Dalmatie druhé do Města Segny obrátiti myslil. Což aby gemu snadněji přišlo / Posla k Benátčanům wyprawil / aby mu přes Moře Adryatské lid geho pustili.

Benátčané wyslyšice Posla toho / tomu dowoliti nechceli / neb se zrady Turecké bali patřice na wšedto / a pokoge nerádi ruffyce / a tak Czaus s tau odpovědi nic nezřídje / od Benátčůw odgel.

Kryštoff Tyffenbach sebrawšy Wogsto 20000. gúždných y pěstij dne 16 Měšce Dubna Zrabě a Město oblehl / kterýž gest šest mil od Budina / dosti mocný a perwný. Ať pak Křesťané Strělby žádné wezti nemohli pro veliké wody / nic méně Město oblehli / a wšedty wychody osadili / aby žádný odtud, ani tam giti nemohl.

Obleje

Obležení widance Wogsto takové/wyslali k Budinskému Bassei, res-
tůnku prošyce/terez hned wogsto to které byl Beglerbek sebral gestě Měs-
ce Dnora/w němž bylo deset tisíců výborného lidu k Harwanu hotowiti ka-
zal/terezmuž přišli Bekové z Sersu/ z Julli/ z Lippy/ z Lermoie/ z Jhan-
ny/ a z Sebangrada a pěti tisíců lidu svého dobrého / a 3. dne Dubna vsta-
zali se Křesťanům okolo poledne, aneb hodinu po poledni za Rjektu Sawa
se položíce/a kdys pro welikau wodu Rjektu přeplnanti nemohli / v Jasper-
rynu kdež most byl přeprawiti se myslili/ a na Křesťany z nenadala připra-
dnance ge odehnati, a Harwanu brániti chtěli.

Tyffenbach srozuměw tomu/ s Wogstem svým proti němu se strogil / a
gim cestu zastočil/a přeprawiwšy se přes Rjektu/w Tiedeli, giž hodinu po
poledni s Turky mezy Zarchau a Situsalem se potkal/a hned z Del k nim šel
leti poručil/pročez mnoho gich pobil/a ge zmýchagice než do spráwy pře-
šli/hned na ně vdeřiti kázal.

Začala se bitwa ukrutná/y přemáhali Křesťané Turky: nebo Tyffen-
bach behagie semotam, svým srdce posylowal/na každém místě kdež potře-

ba byla pomoc přisylagie. Turcy widance nestěstij své/agiž mnoho pobí-
rých na placu odpýrati takové syle že těžko bylo; utíkati počali: kteréz Ty-
ffenbach z šesti tisíců Lidu honil až do Budina/ tam wšedš Dela Turcké
pobral, a sedmácte Praporců. Zámek Jasperyn z kteréhož Turcy vstá-
li, opanowal. Kdež střelby mnoho a gineho rystůnku Wogenstého nema-
lo dostal/a žiwosti dostatek/a o tom swém štěstí Arcykňžeti Maryášsowi
dal znáti w tyto slova:

Neygasnějšij Arcykňžej W. R. M. oznamugi znamenité wítězství
nad Turky/terez sám Pán Bůh z milosti a lásky své Křesťanům dáti rá-
čil. Dowědauce se od wěznůw a giných lidí okolo Solnotu a Pestu a Bu-
dinu přebýwagících/srozuměli sme, že Basse Budinský/ Beglerbek a Be-
wé/Solnotane/ Zarwatjane/ z Julli/a z Tangradu/magice 130000. Wog-
sta/mezy kterýmiž byli y Tataři/Harwanu dáti retuňk chégice, a nás z ne-
nadala oskočiti a pomordowati/a s tan naděgi sewššijm Wogstem k Harwa-
nu se blížili posledního dne Měsíce Dubna/ale je přes Rjektu přeprawiti se
nemohli/Agaz Jasperynu prwnjho dne Měsíce wogsto přeprawiti chtěl/a-
by se k nám přiniklo/a nás zamordowalo. Což wšedš Pán Bůh změnitia to
na gegich hlavy obrátiti ráčil/nebo gich na place půl třetjho tisíců zůstalo/
a w utíkání mužně se nám bránje, mnoho wjacných Turkůw padlo. Rato-
Gencus

Gencus Bek Pessický/Weywoda Trowohradský/ Alaus Bogstius Alustaffa
Agaz Temessek/Marielus/a několik Čausuw/terez byli nedáwno od Sul-
tana Murata do ležení přigeli/ a at krátce powjím, nemnoho gich z Wog-
sta dotčeného wšlo žiwých / kterýchli přišli w ruce Wogsta mého, poně-
wadž Těmcy a Dhři to mezy sebau ustanowili aby se s wězní nezanepraž-
dňowali/ale každého Pohana bez milosrdenství mordowali: mnoho gich
bylo kteréž se wyplatiti chtěli, gednom aby nebyli mordowáni / ale žádný ge
šlyseti nechťel/nebo šlo každému o poctiwost/pod kterauž se byli zawázali:
nie méně zgýmáno gich w utíkání osob gednom 26. proto aby z nich poznati
mohli/co pak myslj Turcy strany té Wogny. Dostalo se nám 13 Del pol-
ních/ z nichžto čtyry weliké; kteréz nazýwagi Organy / a 24. Praporcow.
Basse Budinský pod pasem škodliwě raněn. Beglerbek utekl yť se bitwa
počala/terezmuž z té přičiny wšedš to nestěstij se přičítá. Z nashých se Sto
nedostawa/a raněných gest šest Set/ z nichž pak některj smrtečně: w Ro-
ních škoda weliká nám se stala/a zwláště Těmcům / kteréž w prwnj
šlybyli/pročez nám gůzdnj welice byli oslabli / ale Pánu Bohu buď čest
a chwała kdys gšme gen wítězství obdrželi. Tynj pak od obležení zača-
tého nepřestaneme. Pět Del welikých na gednu Bastu gšme wtáhli/ a dru-
hé noci tolik wytráhanti se přičiníme / a tak se starati budeme / aby chom
nie nezanedbali coby přináleželo k té potřebě / a s welikau pilnosti k Městu
přistupowati budeme/toliko aby Pán Bůh z lásky své swaté k tomu štěstj
dal/a swau swatau pomoc wewšsem propugčiti ráčil.

T. M. P.

Wšlyšawše Turcy o takowém nestěstj swých/ ti kteréž na Zámku Za-
bola byli/ z strachu welikého, nemagice na sebe žádného dotírání/ z Zámku
toho genž gest tak perwný yťto Tokag, anebo Erle, wygeli/terez Křesťan-
né hned osadili.

Křesťanské Wogsto weliké tehdaž pod Oštrichomem leželo/ w kterýmiž
byl Frantisset Lawenburšký s čtyry tisíců gůzdných/ hrabě Ssebestyan z
Šlitu s tisícem gůzdných Čechůw/w kterémto wogstu y Slezacy byli/
Brandeburštj/Morawané/a giných mnoho / tak že Acingierus toho wog-
sta gůzdného počládá 14850. krom Dhřůw/Rozákůw/a giných Národůw
a přšjho 20500. Mercurius Gallobelgicus mnohém mýně: a to Wogsto
6. dne Měsíce Měge položilo se před Oštrichomě/terez ležj na prawé stra-
ně řechu Dunaglského/gehožto Soliman Sultan byl dostal 2. eta 1543. od
Křesťanůw, str ze poddání gednoho newěrného nestěchetnjka / a geg dosti
mocně opatřiti dal/ aby nikdá wjce pod spráwu Křesťanskau takowá pe-
wnost nepřišla.

Alle Arcykňžej Maryáš znagie lásku od Pána Boha/a štěstj sobě pro-
pugčené nad Turky/Město to oblehl/ a od Zámku půl třetjho Sta trokůw,
od Dunage ctwrt mjele, Stany své roztráhanti poručil/a Rňžej Frantisset
Lawenburšké položil se na lewé straně k Zámku Turckému,terezj slowe Ro-
cheren. Což Pohane widance/mocj welikau hotowiti se k bráněj/a hned
z několik Del střelby poručili z Zámku/ale Křesťané tolikéž yť střelby zača-
li/a giž střelba proti střelbě šla / Turkům hned smelosti obylo: w tom
chytli gednoho Turka/terezj wyznal, že nemj wjce lidu na Zámku pro obra-
nu gednom čtyry Sta Ranyčarůw/ale na každý den je očekawagi pomo-
cy. Pročez Křesťané šdnatějšj gšauce/předsewzetj své konali / na hory
Winicné Dela wywezli. Kterehožto dne Arcykňžeti Maryášsowi dwa-

mecytna

Zabola

Uran lobu

mecytna Hlaw Tureckých, a čtyři Turecký Rytíři posláni z Města. 7. Dne Měsíce Maje, velikau mocí z Wogsta Křesťanského střáleno bylo/a welmi gíž oslably Ždi Městské / a mimo to v večer několik ohnů vých kuli do Města vrženo / z nichžto jedna padla na Wěz S° Wogtřcha / kteráž se welmi rozpálila / a neyprwe shořel Kostel / a potom wsecko Město Dům Betůw a wsecky Stany geho a rystuňt wogenstý oheň pot azyl / a kromu prachu mnoho: gížte škoda weliká strze oheň ten Turkům se stala.

Nazetři pak do Zámku mocí welikau střáleno / a welké dýry w Zdech učiněné / než se při nich byl wal weliký a šyroký z Pýřku / kterýž bylo téžto roz střáleti kulemi: Němcy owšem na Ždi běželi / a bitwu s Turky šwedli / ale že zbořiti walu nemohli / snadno od Turkůw odehňani / a padlo gich přitom sturmu do třideceti.

Třetího dne z osmnácti Del z Zámku střáleno / osmé pak hodiny na den poslali Kácowé svého Posla do Wogsta / totizto ti kteříž w Měste byli / dáwagice raddu Křesťanům, aby Město od hor winičných co neypilněgi dobýwali / a připowědali malé Brány wyšetati / a ge do Města wpustiti / ale s tu výminkau / aby ge s ženami y dětmi swými žiwé zanechali / a to což gegich wlastnj gest, neodžjmali. Což kdýž gim připowědžno a k sturmu hnáno 11. dne Měsíce Maje, w switánj s pomocí Kácůw těch Město staré dosti mocné Křesťiané dostali: kdez Kácowé na milost přigati / a gijn Turcy wšy dmi zmordowani. A tak Ostřehom Město dvěma Praporcy Němcůw, a šestmi Strý Vhrů, krom těch tří Set Kácůw a Měšťanůw osazeno: Před městj Křesťiané spálili / a mocí welikau Zámku dobýwati počali / ale Turcy hrdel swých zmužile bránili / tak že Křesťiané stratiwšy 130. Lidu pěšjho od sturmu vstaupiti musyli.

Potom 17. dne Maje na Žiře S° Mikuláše položili se Křesťiané, a w stawicně z Zámku střáleli / až po dwau hodinách Wěz gednu porazyli / gegimž to pádem mnoho Turkůw pobito / a hned mezy tím učiněn gest gijn sturm, ale obleženj zmužile Zámku hágili / a přislupugjcy y delmi odehnali. Pročez Křesťiané nemohauce tu nic dowest / časem nočnjm 22 dne Maje několi Praporců pěšjho lidu, z Bassi rozličných swolaneho wyprawili / kteříž prawě o půl noci vdeřili na Město nižšy zewšech stran / a Turcy ze sna wzbuzenj slyně se brániti počali / ale přemohli ge Křesťiané, a Ždi zbořili / a kdýž mezy Ždmi přjtkop hluboký a šyroký spartili / nemohauce tomu dosti učiniti w noci / museli odstaupti s nemalau škodau / neš gich okolo Tisýce zraněných bylo / a mnoho wžactných Mužůw pobito / ac y Turkůw nemalo zhynulo. Přičemž byl y Bet Ostřehomský z Dela welikého raněný / ale odeslán na Budin / a to se wsecko dalo Měsíce Maje.

Czwrtého pak dne Czerwna okolo večera, wjce nežli pět Set Turkůw z Budina na Ostřehom se přeplawilo se dvěma Betypod bjlým a čerweným praporcem: osmého dne téhož Měsíce opět Tisýc Turkůw gžzdných a pěšjch k nové Bassi Křesťanské z nenadánj přistaupilo / tak že gíž byli do ni čerýy Praporce wnesli: Gendrych Schonbergienuow muž slyný a řidnatý, swé k bráněnj swolal / a sám se neyprwe směle potkal / jako prawý Rytíř so bě počjngice / a ten byl přčina wjrtězstwj nad Turky obdržěného: owšem kdýby toho nebylo Rytíře / byliby Křesťiané Bassu kteraž s welikau prací dostali, stratili / w nižto Křesťianůw bylo Sto / Turkůw tam zbito 26. a pět žiwých mezy Němcy zůstalo se dvěma Praporcy Turkům odňatými. W pewnosti pak sami Ranytčari zůstawali / w nichžto wsecka naděge obraněnj Ostřehoma složena bylo / a tēm na každý den z Budinu pomoc s wšelgaty mi po

mi potřebami dodawána. Toho času, nemnoho Turkůw na Němce přispadlo / a hned gich paděšate zamordowáno / ale gijn slyšjce křik, přispěli na pomoc swým / spausstěgice Dela s hmotem welikým, kterez Pohany odehnali / a gijn ge tolikéž tak y Křesťiané Křesťiany retowati pospšjyli.

Tyffenbach, kterýž gestě v Záwanu ležel / psal list k Arcykňžeti Matyášowi / žádagice aby něco lidu odeslal / neš mu bylo mnoho lidu při sturmu zhynulo a mnoho gich hladem pomřelo / tak že sotwa 6000. zdravého lidu mgti mohl. Pročez Arcykňže mu poslal pěšjch 1200. nechtěgice Wogsta swého hrubě zmenšiti.

Takowé swé neschstj na rozličných místech s Křesťiany znagie / Sultan Murath, welice se hněwal / a sly swau wsecku proti nim obrátiti umjnil / a zmordowati wsecky po wšem Swěte / a na to přjřahu Machometowi učinil / že to skutečně dowesti chce / a tak zewšech Panstwý swých lid weliký sebral / a k tomu v welikého Chána Tatarského sobě welikau pomoc zgednal.

Alle že Polacy ten lid strze hranice swé pustiti nechťeli / s welikau mocí proprati se umjnil. A propralo se gich 70000. dobrých Jonákůw strze meze / očemž doloženo pod Erby Polstými yakým se to spůsobem dalo.

Welkau škodu tehdáž w Polstě a w Vhrčch ten lid učinil / ale že o tom dostatečně pod Erby psáno gest / nechcy tuto čtenáře zaneprazdňowati / ale yak se dale při dobýwánj Ostřehoma dalo, doložim.

Czwrtého dne téhož Měsíce dvě Set Turkůw z Budinu wypadlo / kteříž něco Křesťianůw zastocili a pobili / od vrtkagicých takowá nowina w leženj oznámena / a od přestrasených přidáno že se weliké wogsko Turecké přibližuje. Pročez Arcykňže Matyáš Lid sprawiti poručil, kteréhož měl 140000. gžzdných y pěšjch / a tak žoldněři přihotoweni gsauce, welmi dlanho w orduňku státi musyli / ale žádný se z Turkůw neotázal.

Cirnáctého dne Měsíce Czerwna mezy osmau a dewátou hodinau, ze tří stran Křesťiané k nižšjmu Městu přiběhli / a k sturmu až do třetj hodiny běhali / ale yak Křesťiané zmužile sobě počjngali / tak zmužile Turcy se bránili / Střelbau swau Křesťianům škodu činje: a tak museli odstaupti s welikau swau škodau / neš gich tu tři Sta zahynulo, a neywjce pak ohněm / kdez mezy gijnými y Zeytman Magdeburstý s swým Gendrychem zabít.

Arcykňže Matyáš na takowé potýkanj z gedné Bassy se dýwal / a tam geden Mladeneč podle něho prostřelen.

Turkůw také mnoho pobito / mezy kterýmiž geden Bet z těch tří kteříž na Zámku byli / o čemž dwa Kácowé kteříž od obležených Turkůw vřekli, powědali.

W noci weliká bouřka se stala / nebo zewšech stran welicý wětrové wáli, a k tomu dešt welmi pršel / tak že se domňwali žeby Saudný den byl. Stan Arcykňžetcy vpadl y Pana Strenůw / Pana Rycharda na dvě strany se rozdělil / a gijných mnoho wětrové wywratili a roznesli: Ruchyně na oheň vpadla a hořela / ale oheň vdussen gest. Aby pak bezpečněgšy Křesťiané w Leienj byli před nágezdý Tureckými / Pan Bassi nad Ržekau weliký přjtkop učiniti dal / a Bassu, z kterého mjsta Soliman Sultan prwe Ostřehom dostal / nebo se obležnjm z toho mjsta zbraňowalo dodawati wšelké žiwnošti: poznawšse to Pohané, wyšocili / a překážku činiti chřegice / nic neswedli. Teprwa tedy yako z rozličných must, a neywjce z pěti stran bez přestánj we dne y w noci Křesťiané střáleli / weliké dýry we Zdech činje / tak že některj Vhrč a Němcy wyběhagie z Města wěřjho / dvě weliké Dela a několi menšjch do Leienj přiwlekli.

Turci
my
cely

Angli

Dne 17. téhož Měsíce Křesťanský Pustkár z přehody vdeřil z Dola na Zdi Zámku Oštrichomského/a tressil Delo Turecké tak mýrně, že hned ze Zdi dolů vpadlo/a mezi tím vtekl z Zámku Turecký Pustkár do Ležení / a přišel sedšy, povýdal, že tím vystřeleným mnoho Turků pobito/yakow gedno potogi že gich 40 zahynulo/a proto že mýrný včiniti výpad / aby neb zahynuli, nebo Křesťany rozehnali: yakoz pak w půl noci Tisyc Turků wýpadlo z Zámku nad Ržetau. chtěje Křesťany z Ležení wylati.

Křesťané strze wartu byli bezpečni/a hned na Pohany vdeřili/že ledwa zase do Zámku tressili: nic méně zůstalo 50. zabitych/a mnoho raněných/a několik zginuli/a kdyby byli gýzdnými zastřeli/ledwaby byli Turcy ršili.

Téhož dne k večeru osm Turků bohatých přivedeno / mezý kterými byl Seffer Agi z Budina s Praporcem/a ti wýznali že widěli sedm Ledu Tureckých a plných Lidů co nepředněgšých / kterez z Oštrichoma wexli do Budina na pohřeb / a co chudšy, do wedy wmetáni byli.

Dne 18. téhož Měsíce dáno znati: čím kterýž byli w Ležení / že w noci Oštrichomským weliká pomoc a wseligatých tetřeb hogneft dodána býti má. Atak Arcykniže Matyáš na dvě strany lid postawiti kázal na wodey na břehu. Turcy hned tu stráž nadběhli/gedné zbili / druhé pak rozehnali/ale Křesťané Most pod Zámek rozbořili/a několik Galei dostali.

Po takových nowinách a rozličném štěstí/ršila opět takowá newina že Synan Basse se čtyřma tisycy lidu do Budina přigel/a na to že myslí yakoby mohl Oštrichoma retowati / a že wšudy po wšech stranách wogaty zasadil/aby Křesťanům žádně potřeby dodawané nebyli. Potem čim dalegi tím wíce o množstwu welikém Turků powýdali: gedni o 20. druzý o 40. Tisycých/delagice takowau sumnu z čtyř Tisyc: ale wšak nepraxdive byly ty nowiny/a ti kterýž takowau řeč lid strážili; yakž se porozuměti můžewíce k Tureckému vžitku nežli Křesťanskému byli nakleněni.

Dne 25. Měsíce Čerwenaráno před Wýchodem Slunce Turcy z Zámku wypadli/a z noci do Ležení wšočili/ osm neb deset Křesťanů zabili/ale když spatřili že se Křesťané k bitvě sšy ugi/hned spátkem do Zámku wtekli. A když se do Ležení nassý wraceli/ přiveden Arcyknižeti posel Ržeta Oštrichomského/kterýž byl wýslan k Basseti Budinskému s listem / w kterém o weliké nauze své oznamowal a o pomoc žadal/praxice že wšednu žiwneft giž ztráwili/tak že do tří dni setwa se wýžiwiti mocy tidau. Takcaý list nassý přečtauce/ na Turky se smělegi hotewili.

Ale je se w tom newina o přugezdu Wogsta Tureckého wíce a wíce rozšřowala/omjñili Křesťané na místo bezpečněgšy wstaupiti / a tak včimli a wstaupili do Komárnu. Kteréhožto dne před večerem Wogsta Pohanská se gim wkazowala na drabách.

Když tehdy Křesťané odtrhli od Oštrichoma/Rácowé Turecký, chtěje Turecké břemeno z ramen svých swrcy / sebralo se gich do gednoho Wogsta patnácte Tisyc/a v Temesswaru mezý Budinem a Bělehradem se sšili/a včimli sobě Wexvodu: Basse Temesswarské obawagice se aby Křesťané Lip py neoblehli/sam tam gel/a Město opatřice, Lidem osadil/žiwnefti dostatek nawezti poručil/a to wšedko sprawiwšy/s Wogstem w kterémž bylo 14 tisyc gýzdných y pššých, k Temesswaru se nawracugice, na Křesťany vdeřil. Kterýž toho dne dwakrát Turky porazili/a znamenité wítězstwy obdrželi/tam mezý ginými rýstuněy gednoho Bassete rýstuně dostali / tak za to mñeli jeby Bassete Budinského a neb Temesswarského byl.

Po té bitvě, obrátili se Rácowé do gedné Wsy řečené Beckieret na bahnách

bnách welikých, na čtyř tisyc krotků od Bělehradu / a tam co Pohaniw zastali/wšedky pobili/a mimio to Zámek Ohat aneb Otad opanowali / edy tudž se hnuli k Zámku Erdegtag/a tunic nšprawiwše, k druhému se v Ržety Tybistý řečenému Besska obrátili / a Město přinálejegý k Zámku opanowali / že se pak ti na Zámku s Condiciemi poddati nechťeli / oni pak wědauce že gich tam nemnoho bylo/a tu že nezlepšy wěcy snessené gšau/ giž tak od nich žádné condici přigýti nechťeli. A w tom Masul Basse Temesswarské a Syn geho sebrawše 11. tisyc gýzdného y pššého lidu, na retuně obleženým přispýšili/gimžto Rácowé w Poli zastřeli/a hned bitwu s třikem nemalým s Turky včimli. Zmužilé z obau stran bylo potýkání / wšak předece Rácowé Turky přemohli/rozhaněgice a mordugice to Wogsto Terepřatelste/tak že setwa žiwých tisyc wšlo/dostali Del 12. a teprwa Wrisette Zámek a Luc oblehli. A odrud táhli dále/a pod Wechu se položili: y napsali List k Arcyknižeti s wýpraweným poslu wzáctných / strze kterez pomocy proti Turku žadali/a obzwláštne prosyli o Pustkáře, připowýdagice společně wšudy Pohany mordowati/a wěrně proti nim pomahati.

Rácowé Temesswaršty šlyšyce o takowém štěstí bratřý swých / posly své k nim do Ležení wýprawili / přislibugice k nim w brzkém čase na pomoc přigeti/a pro lepšy toho gšotu ženy a dítky své k nim wýslali. Přitom Rácowé mezý Dunagem a Tybistau přebýwagice, toltěž poslali k Tyffenbachowí, přislibugice na pomoc 12 tisyc dobrých Jonákůw / kterez hned k němu wýslati chřeli/gestližeby on ge přigýti mñil pod ochranu swau / namíste Krále Oberšeho.

Tyffenbach to rád včinił/a list k nim psati rozkázal/že wšemu podle wšle gegich dowoluge. Druhé poselstwy wýprawili k Arcyknižeti / prosycc aby gim žeytmana poslal kteréhožby on na místo Krále Oberšeho poslal. Chali. Což když obdrželi v Arcyknižeti poslowé, k swým se zase nawratili.

Gestě Tyffenbach pod zatwanem ležel/a když um oznamili špěheri že osmácte Wozůw žiwnefti do Julie Pohané wexau, a do Temesswaru toltěž, dobře nakladených, hned s powoleným ge° Balaschus Serens přeprawiw se se přes Ržetu Tybistau 12 dne Měsíce Čerwence s lidem gýzdným y pššým/na ty Wozy očekáwal. A když ge spatřil, s několika Wogaty mezý ně wšočil. Turcy wědauce malý počet Křesťanůw, předece geli k de gim potřeba byla/ale Křesťané wšupowali yakoby se bali/a tak Turky za sebau lárali/a w tom giný z tagných mñst wšočili a s Pohany bitwu swedli. Turky rozhaněgice, něco gich zmordowali a laupež welikau dostali / s kterauž do Ležení přigeli: Kteréhožto času Tyffenbach staral se o to/aby mohl obleženým Wodu odgýti, což y dočázal.

Zatwanšty w takowé nauzy gšauce k Basseti Budinskému psali gestliže gim do třetjho dne retuně nedá/že na to přigde, že pomordugice děti a ženy své, strze Wogsto Křesťanské s šawleni swými se proprati, a wšeho odbehnauti musēgi: což činiti zmužile omjñili/ale nestalo se wedlé donněnj gich/neb když ge Křesťané slyně byti počali/naspátek se obrátiti musēli.

Budinský Basse se znaw welikau aužkost zatwanšých, s Wogstem sebraným pospěšně gel na retuně/o čemž Tyffenbach magie spráwu, s pěti Tisycy zastřočil cestu Basseti tomu, na kteréhož, nic se takowého neobawagice s lidem swým nenadále přitressil a když bitwa včinná, Tyffenbach swjřezyl, zbawš se Turkůw 5000. y obrátil se naspátek s křistí, a magice giž štěstí y wšedstwy, od wšy práce své a křistí odbehnauti musēl, pro nestálost V. brňw, kterýž od něho odbehli/a gemu k tomu štěstí/aby do konce dokonáno bylo, pomahati gšau nechťeli.

Na mnohých místech téhož času Cýsaři pomoci proti Turku učiněna: w Španělských a přimluvy Krále Šilippa / a Arcybiskupství Toletanského Sto tisíc Dukátů vybráno.

W Říjnu 28. dne Čerwna mezi Papežem a Kardináli o pomoci ro-
kované bylo: Dáno tisíc gizdných, a čtyř tisíc pěšáků z Francouzské Ze-
mě. Rukojata Hetruirix dva Bratři s nemalým počtem přes Moře do Vo-
her vyspravili / Pan z Kotenawu Biskupa Salcburského Bratr, čtyř tisíc
Lidu pěšího přivedl.

Měli Křesťané veliké Wogsto, co když smělosti nebylo / a to proto, že
stýsli o wěstím Wogstu Tureckém Synan Bassete / s kterýmž se mezi Bu-
dinem a Bělehradem položil: k kterémuž se y Tataři přispolčili.

Mel Synan Basse půldruhého krát Sto Tisíc Lidu / a Cýsař Křesťanský
o to se s Rukojaty staral, jakby wnitřně nepřijeli mezi Křesťany v potoge-
na býti mohla. Basse o tom owšem wěda, spilnosti se staral jakby Ká-
blehnauti, a nicéž ge dostati mohl / a aby neměl nepřitele za sebou / neyprwé
Dotys Zámek pět mil od Kábu opanowati ujmil / a wěda o Wogstu Křes-
ťanském, swými se na péči ujmil: neš nic dálegi od sebe Wogsta nebyli
než dvě a neb tři míle Wlastě / gednomi že Dunag ge rozdělował / byliby syce
stýsli zprobowali: nebo jak špeheři powýdali, že Synan Basse ten celý den
Turkům swými z Konj sgýti nedal. Arcykňze potom rozkázal Stany pod
Romárnem rozbiti / a tak na sebe wždycky patřili.

Rozkladlo se welmi sýroce Wogsto Turecké aby se nassým wěstím býti
zdálo / a tak se až k samému Zámku Dotys roztrhlo / a něco Wěžůw dosta-
lo / mezi kterýmiž byl gedon Vherstý Rytýř.

W noci neyprwé přišli Synan Basse rozložice Střelbu, počal střeliti
k Zdem Zámku Dotys: na to dýwali se nassý z Ležení swého / ale retu-
gim dodati nemohli / aniž se směli pokusiti o množství Wogsta takowého.
A když Basse žádného odpočinutí nedal / ale bez přestání střeliti rozkázal /
Křesťané poradili se 23. Dne Čerwna, mezi prwný a druhau hodinau
po polední, z veliké aužkosti o poddání myslili / neš dostatek ani žiwosti, a-
ni zbraní neměli / a Lidu k obraně bylo málo: Pohané z wšech stran po-
topawagice, prach podkládali / a omi bogice se žeby byli z Zámku w nic obra-
ceni / nazeytýž poddali se s takowými Condiciemi aby s Ženami y s Děmi
odgýti mohli / a zoldněti tolikéž s zbraněmi swými kamby chřeli. To po-
hané přislibice nezdrželi / mnoho Žen a dětí k waltem pobrali / a w zawssý Zá-
mek ten, málo sobě odpočinuli / a potom k Kábu se obrátili / a míli od Města
se položili. Nassy ač nedaleko od Dunage byli / wšak předce wstupugie mo-
cy veliké, na retu- přispěti nesměli / a sami pomoci na každý den ze wšech
stran očekávali / a w tom Turcy velikau sýlau Kábu dobýwati počali.

Téhož času Turkůw něco pod Petřín přišlo / a nedaleko se od Zámku
položili. Což když učinili, čtyřmi Děly poljimi se osadili / z kterýchž na Křes-
ťany střelili kterýmž na Lodích stáli. Křesťané takowé křiwdy str-
pěti nemohauce / 500. pěšáků wyspravili, kterých k Wogstu Tureckému přišli
a ge rozebrali, a něco gich pobili a střelbu gim odgali / a gegich propugna-
culum s Ženi srownali a k swými se nawrátili.

Téhož času 2000 Wogenšého Lidu Wlast přišlo dobře zbrani o-
patřeného / za kterýmiž Jan Medices 29 dne Měs, Čerwna přigel. Papež
také Wirginiusa Ursyna s Penězy do Vher poslal. Pohané Zoru swateho
Martina nedaleko od Dotysu oblehli / wšy okolní wybrali / a Tvrz na též
že dostali. Ti tolikéž kterých z Kábu leželi, škody veliké Lidu činili: Dá-
žď

daždý toho trpěti nemoha, čtyř Sta Turkůw zastřelil a porazyl. Balssi ta-
ké s Braunem shromáždili Lid swý / Turky předbíhali / a gim veliké
škody činili / totiz tím kterých Wogstu žiwost dodávali. 120. wěžůw dosta-
li / 50 Welblaudůw / 30 Wosů obřezaných pšenice y Keyži do Romárnu př-
wedli.

Téhož dne genž byl poslední Měsíce Čerwna, w večer Maryáš Ar-
cykňze k Kábu na Ostrow přigel. Basse pod Městem Bassu vdelati dal /
a wšedko Wogsto swé k Zdem přiladil / wškol Město oblehl / waly se osy-
pal / Děly osadil / a wšedko pilně a rychle spravował: měl w Wogstu swém li-
du zbrogného 125000 w Měste bylo Křesťanůw 1200 nad kterýmiž byl ney-
vyšším hrabě z Hardeku / a hejzmanem Jan Gricighoffler. K kterýmž
několik Set Wlachůw posláno / a tak gich w Měste bylo pět tisíc.

Čechowé magie wědomost o množství Turkůw / společně a wěcne
tažení ustanowili / a hned bez mestkání k hranicím Vherstým geli, ostřha-
gice aby Pohané z hranic škody nečinili / a hned pěšáků 1600, a gizdných
4000 Arcykňzeti wyslati připowědli: kteréhožto Lidu, očekával 23 dne
Měsíce Srpna.

W tom Turcy 2. dne Měsíce Srpna velikau mocí Kábu dobýwati
počali. K kterémuž tak blýžko Pohané přišli, že se mohli ždi rukama do-
týkati.

Nazeytýž 4000 Tatarůw mezi Kábem a Romárnem / a 6000 Turkůw
přes Řeku se přeprawilo / a gedon Zámek Křesťanský nad Dunagem opa-
nowali tam dostali pět Děl, kterých na Křesťanské Wogsto vystřelili / a w
tom se Křesťané k bitwě strogili / a ty Turky pomordowali: něco gich w
Wodě stopeno když gsau vytřeli.

Dne 5. Jan Medyces Wlastý Pán s Wlachy a s Doktorem Pecem do
Ležení Arcykňzete Maryáše přigeli: wdeci byli, a s wctiwosti přigati od
Arcykňzete. Toho dne Basse z sedesati šest Děl do Kábu střeliti poručil /
a Křesťané též do Ležení Pohanského s pilností střeliti poručili. Vhodila
gedna Kaula mezi Prach, a Turkům strze zapálený se geho, veliká škoda
učiněna.

Téhož času právě Arcykňze Maximilián znamenitý Zámek Krasto-
wic, mnoho Turkůw pobíwše, opanował / a Petřín Zámek nový, od Tur-
kůw nedawno na gruntech Cýsařských wystawený / a gestě giné dwa, kterých
za nedobyté měli, velikau mocí k tomu y sfortelem w noci okolo dewaté a
desáté hodiny Turkům s Střelbau strach učinil / a ge rozehawše, dobyl.

Dne 8. Srpna, několik tisíc Tatarůw přes Dunag se přeprawilo / a za-
pálili gednu Wes, a potom na Křesťany pokřik učinili / w tom Křesťané ge
obkročili a mnoho gich pobili / a honíce ge, mnoho gich postřelili. Kterých
wšak, wšedko což při sobě měli odhazowali / některých Koně swé strati-
wše, w sýle swé auffali / a přes Dunag se plawili / na kterých Křesťané yako
na Račky střelili / do dwau tisíc se gich stopilo / Konj dobrých Křesťané
mnoho dostali / a dwa Praporce.

Basse ač velikau sýlu, a hned bez přestání Kábu dobýwal / wšak nic ob-
držeti nemohl: W tom Ranytčari w dešt veliký čas přihodný rozumněgice,
z Ležení wyběhli s velikým a strasliwým křikem / a hned na zadní Bassu
Městau vderili: Křesťané vlekauce se, do Města vtekli / Ranytčari opa-
nowawše Bassu, tři Praporce z ní wywěsili.

Křesťané tím křikem přestrasení k sobě zase přigdauce, sdece sobě ob-
čerstwowali / a velikau mocí Pohany z Bassy té wyprali / a lepegi potom y

giné opatrovali. Turcy nepřestávali se vstawičné přes Wodu plawiti, ač s welikau swau štodau.

Potom dne 9. téhož Měsíce drobet gim šťastij poslauižilo, rti Děla nas štjm, kteréz nepilně ostřihali, odgali. Když Basse Bassu kterau štaweti poručil, každý den ohledával, zmrzelo ho to, a giný z předněgšich Turků práce té pilen byl / kterýž když se procházel, a přibhlal ke wšemu dobřeli v štaweno gest, tu ho geden Puffkar z Města treffil, až se rozletěl jako žrnek ztlučeny.

Dne 8 Srpna, hnuli se od Romárna Křestiané / a na gednoho Tureckého Agu, kterýž se dvěma Tisícý Lidu na pomoc Synan Basseti gel, připadli / a swedše s nimi bitwu, mnoho gich zbili a giné rozehnali / a 50 wýborůných Konj dostali / mezy kterýmiž geden byl draze okrášlený a ozdobený.

Téhož času hrabě z Hardeku w prawau ruky byl od Turkůw prošťelen, když na 3di Městě stál.

Patnáctého dne téhož Měsíce před wygitim Slunce, Turcy w Galeich přes Dunag se přepravili / a Bassu, kteráž byla Ssonburianským poručena, opanowali, zmordugice Němce. Ale Jan Medyces s swými Florentským hněd Turkům tu Bassu zase odgal / mnoho gich pobili / a ti kterýž vřikati chtěli, w Dunagi se ztopili.

Téhož času okolo Rossela Oderského na břehu Dunagškém pět tisíc Tatarůw se přepravilo / kteréz Balffi s Vhry swými a Lowenburškými, přemohauce odehnal. Nebo Turcy widauc welikau smělost Křestianskau, vlekli se a vřikati počali / mnoho gich Křestiané w tom vřikání zbili / a giný přes Dunag vřikali. Turcy potkawše se s nimi / nutiti ge chtěli aby se naspátek obrátili, a Křestianům odpůjali / ale Tataři raděgi se Turkům zprotiwili, a s nimi se bili, nežli by se proti Křestianům obrátili. Weliká ditwa mezy nimi se začala, tak že z těch 5000 Tatarůw nemnoho se gich naspátek wrátilo.

Třetího dne před tím než se to stalo, ti kterýž na Zámku Zyzetu byli, znagie weliké štěstij Arcykňžete Maximiliana / zapáljce sami Zámek, vlekli / což y ti kterýž na hoře byli, učinili. A Arcykňže ty Zámky opatřiw, do Waradynu se obrátil / chť po pracech drobet odpočinauti.

Téhož času Kácowé w Vhřích hořegšich mag'ce pomoc od Sedmihradských Lidi, Temesswarského Bassy z čtyry tisíc lidu na blawu porazili, a Temesswar wzali. Kteréhožto času dva Puffkari z Rabu k Turkům vtekli / a ukázali gim misto kde Křestiané Prach chowali / ale Městiané obawagice se zrady, na giné misto Prach přenesli: Weliká nauze a nedostatek byl mezy Pohany w gegich Wogstu / naposledy Disenteria aneb čerwena se rozmohla / a mnoho Pohánůw umrtwila: z Města tolikéž welikau štodu gim štřelbau činili / a tehdaž zabit gest Synan Bassete Žet: z čehož Synan Basse byl welmi zarmaucen, až w nemoc upadl, z kteréz ledwa zase powstal. Dne 19 téhož Měsíce, 3000 Tatarůw přes Dunag se přepravilo / a na Ostrow wbehli / ale ti wšyckni od Křestianůw zbiti šau. Turcy takéž giné strachny do Leženj Arcykňžete wpadli / a když se s Křestiany bili, giný hauff Tatarůw w Romárna se přes Wodu přepravil, chťjce swým retuňk dáti, a štěstij a slawy dogyti: ale newedlo se gim tak gšau chtěli / nebo Křestiané Turky porazili, a Tatarůw dva tisíce zbili. W té bitwě zabiti byli tñj Beťowé / Sipahylůw mnoho, a Beť Ostřehomský.

Když Synan Basse bassy a brány Wizenburšké dobýwal welikými Děly / mnoho Kul do Leženj Arcykňžete Matyasse wpadalo. Protož Křestiané na giné misto wstaupili / a tak in interiozem insulam se přepravili, a by bezpečněgšij před Pohany byli.

Téhož

Téhož času žoldněti Pana Mikulasse Balffho Most pod Romárnem na Lodjch od Turkůw delany, šazyli / a k Romárnu s Lodmi pospýšili / w kterýchž tñj Čausy měli, a do Romárna přiwedli: ti s welikau Summan Peněz geli.

Křestiané ne dlanho potom, do Leženj Pohanského wpadli / a štody weliké učinili: Turkům nemalo zbili / a toliko čtyry osoby Křestianské tam zbynuli.

Pohaniůw pro tak časté šermicle a nemocy mnohých, mnoho obýwalo: žádali gšau Synan Bassy, aby na ten čas toho dobýwání Rabu zanechal / a Wogsto aby na giné misto a krag, kdežby zdrowegšij powětřij bylo, odwedl. Ale Basse toho učiniti nechtěl, dokawadžby Rabu nedostal / a na to giž měl gšau expectaci.

Téhož Měsíce 27 dne, Turcy do Rabu ohniwými Kulemi štřileti počali / ale Městiané s newelikau štodau swau brzo ten oheň vhařili / a tak hntwem rozpálenj, hněd w swjtaní do Leženj Tureckého ze tñj mst wpadli / a z Leženj Arcykňžete 2000 lidu pěšjho a giždného, přes Most k tomu gim pomohli. Heyducy kterýž w prwnjm šyku byli, dvě Bassy opanowali w Leženj / a z nich Turky wyhnali / a štřelbu pokazili. Ale přemohlo ge množstwj Pohanské / a wyhnání zase z obau byli: Nemalo Lidu z obau stran / ale wšak wjce Pohánůw padlo.

W tom Tonhausys a Greickoffler s 1500 lidu pěšjho Němeděho a Oherškého přepravili se přes Wodu, chťjce dáti swým retuňk / ale giž pozdě přišli / neš nassj odehnání byli / a oni ledwa se Turkům wyhnuli: mnoho se gich ztopilo / mezy kterýmiž byl sám Greickoffler a Tonhaus w Prsy štoliwě raněn.

Potatowém neshťstij, Křestiané pod samým Městem Rábem znouu se spravjce, po druhé do Leženj Tureckého wpadli: w prwnjm šyku byl lid pěšj / kterýž giždnj Tureckj roztrhli a rozehnali / a tu brzo Emeryk, Rynsbert a Rynsperk w prwnjm potkání zabit: nic méně Lid giný sylně Pohany přemáhal / kterýž potom widauce neshťstij své, do Leženj vtekli.

Nemnoho se gich pod Winicemi škylo / kterýž se byli od swých odlaučili / ti od nassych zbiti gšau.

W té bitwě Pan Balffi w nohuráněn. Křestianůw padlo 400. Turkům wjce nežli 3000 zůstalo: začala se ta bitwa w sedmou hodinu rannj / a šonala se we dwanaťta. Potěšyli se Křestiané / a teprw ginj do Leženj, a ginj do Města wessli, odgawšy Turkům 17 Praporcůw / a giné kořisti mnoho.

Následugicých dni tolikéž byli šermicle: a potom se Turkům přeprawilo přes wodu deset Tisíc, ginj w Galeich / a ginj dějwi sobě nawázali / a na Křestiany když spali připadli / na tom Ostrowě do dwau tisíc Žen a giných přetupnjkuw a šentýřůw mnoho pobili / gegich Leženj opanowali, a rozehnali / Wozy z žiwosti, Prach, štřelbu, a Penjze kteréz byli přiwzezli: pro žold žoldněřůw, pobrali / 1000 Wozůw, 200 Lodi dobře nakladených, tñm těch desjti Galei welikých, na kterýchž bylo Sto a dwadecet Dě. Arcykňže Matyáš s ginými Pány šotwa vgel. Stalo se tehdaž Křestianům štody wjce nežli za pětkrát Sto Tisíc.

Rozehnawše Turcy Wogsto Křestianské, a wjčezstwj obdržjce / weliké štody Křestianům činili zewšech stran / Wesparyn / Weskecheru nedašto od Wogně spalili / mnoho Lidj zgjmali, a Ženi šyroce pustau činili / šedlacy nešterj od Pohánůw gati / nešterj zbiti / a nešterj s hrdly swými, šteco odnesauce, do giných Zámkůw okolnjch zotřkali.

Tiedlauho potom, Tataři pod Altenburkem w Vhrých přes Dunag se přepravili/Waisenburk spálili: a když dálegi chtěli, od Křesťanů rozeznáni.

Dne 22 Měsíce Zář, Synan Basse velikými přepovědmi své poslyšňoval/a tím k veliké pýše ge přivedl/a w tom ledwa Slunce wzešlo když Kabu dobýwati poručil; z obou stran veliká bitwa byla, od wygiti Slunce až do Západu/ale Turcy velikau škodu wezmauce/obrátili se museli do Ležení svého. Tazey třij zase, y třetjho dne Turcy Kabu dobýwali/a ty dni Křesťané Turkům zbili více než 12000: nic méně Basse gedna přednj Bassu podkopagie, a prach podsypagie, wywrátil/a tím rumem přetop Městský naplnil/ Země něco přidawše. Na ráno potom znovu s třema sturmy Město dobýwal/ale od Měšťanů Turkům přístup nebyl dán/ tu mnoho Turkům opět zhynulo/ale odstoupiti nechťeli/ než celých pět dni se podkopávali/a Kaule ohnivě do Města střileli, tak dlouho až dvě Bassy wzali/z kterých giž snadnější přístup byl k Městu.

Zhrozili se obležení/a veliká bázeň w Městě se začala: Serdynand hrabě z Hardeku, kterýž byl zanechaný pro obranu Města s šesti tisíci lidu, namluwivše gině Hextmanu/ k Synan Basseti posly o pokog poslal, aby s nim o slusné condicie a poddání Města gednali. A tak zapomenau na wěcnau hanbu swau, 27 dne téhož Měsíce Zář, tak znamenitě a mocně Město poddal/věcniw osvědčení, Panům Vheršským předkladal/že není možné ani podebné obrániti se takowě mocy nepřátelské/a že z veliké aužkosti o pokog s nepřitelem rokowati se musy: poněwadž se žádné pomocy nedodawá. A protož (prý) žádným způsobem odolati nepříteli nemůžeme/animoc nasse z toho místa ge wyhnati mocy bude. Slusný tehdy s dowolením wšech s nepřitelem o poddání Města traktowati. Na to se podepsali hrabě z Hardeku/Seranty/Rosso Hextman Wlastý/loannes Antonius/Zinnius a Trinenberg/loannes Ormandius/Erenstrichius a Zygesdorff/Rudolphus Greizius/Gaudentius a Reichpert/propria rē.

Takowau Protestacy věcinje/a základnjky do ležení nepřátelského poslawše a od Turkům tolikéž do Města, o poddání geho tractowali: a tak se na tom shlesli, aby sewšemi rystuňky a zbojím swým y s zbraněmi, a praporce wznesauce, z Města swobodně wysšli/a až do Altenburku aby wyprowázení byli: a aby tím bezpečnější byli/žádali od Bassete základnjtůw. Basse takowě condicie hned konfirmowal, ale wšech nezdržel. Než když hrabě 29 dne téhož Měsíce w hodinu před Polodnem wysšel z Města/ tu wšychni rystuňky svého zanechati museli. Hrabě z Hardeku s přátely swými od Turkům bezwšeligatě škody a křivdy pokogně wyweden. Wlasty pak a giní žoldněři zewšeho oblaupeni, a ledwa s hrdy odšli: ti byli přes noc w Wochstratu/a na zeytři do Altenburku přišli. Tak gest pan z Hardeku přehardekowal to Město, kteréž bylo obrana wšeho Křesťanstwa.

W Kabu tehdy giž budauce Pohané/nassli tam 3000 Wader Wyna/Mauky a gině žiwosti mnoho, kteréž mohli mjeti do dwau let/Sto a dwadecetí děl velikých/Prachu dostatek veliký/a rozličné rystuňky a zbraně přes mjeu. Arcykňže Matyáš s newelikým Wogstem v Lesty se zdržowal/ale plněnější stráž měl okolo Wogsta svého, nežli pod Kabem. Tu k němu Margetrabě Burgawské, a Jan Medyce s swými Wlachy přišel: poslal hned Margetrabě s lidem geho na retuňt obleženým w Kabu/ale Margetrabě když se dowěděl že Kab Turkům poddán gest/ čekal od Arcykňžete giněho rozkázanj. Wogsto Kotrnawské anebo Kotmanské w kterémž bylo 32 Praporcu Cechůw pěších a gijzdých/a giněho lidu více než 20000 wýtor

ncho/

něho/dlauhý čas, a to s velikau škodau Sediakůw nedawěto oo hranic se zdržowali.

Synan Basse z takowého šestj se radugie, Muratowi strze listy a Posla o dobytí Kabu oznámil/ kterýž gemu za to velikau pochwalu dawagie, děkowal/a geho hogně obdarowal/tak rozuměgice, že netoliko Křesťanům a Ciestým, ale wšeho Křesťanstwa pánem býti má. Protož kázal Basse Město s velikau pilností naprawiti/Bassy potlučené jako řitage z nowu wyřawěti/Waly vdelati/Rostel Zemj naplniti/a na wrchu Střelbu postawiti/a wšefco pewně a mocně sprawiti rozkázal.

A nechťegie bázeň swau wygewiti strz tak pilně opravowání Města/wyslal Tatařy k Papě aby mu se poddali/a giž šamet y Městečko bylo posláno, a to druhé noci po poddání Kabu/ proto aby Turkům k vjtku nepřimlo/a lidé sami prýc odgeli.

A tak Synan Basse to wšefco sprawuje 4000 w Kabě Xanyčarůw zanechal/a 2000 gijzdých/a sami se s wogstem k Městu Komarnu mocnému a bohatému, čtřry mjele od Kabu, obrátil: položil se tehdy pod Komarnem z té strany od Dunage. Beglerbekowi podkopáwati se poručil/a hrubými Dely druhau stranu osadil. Ale Komarnští velikau mocy Turkuom odpor věcni/ toho dokazugice, že wjry swaté Křesťanské wjce sobě wáží, nežli žiwotůw swých wlastních.

Arcykňže Matyáš s velikým staráním na pomoc obleženým se strogil/a hned Wogsto sebral z Vher/ z Cech/ a z Němec/a přiblizugice se co neypilněgi k Pohanštemu Wogstu/ 2 dne Řjžna v Týtry pět mil od Komarna s lidem swým se položil.

Pohané pamatugice na předěllé bitwy kteréž s Křesťany měli/yat gim škodliwě byli/a wedauce že nedaletě gest Wogsto Křesťanské od Komarna při kterémž leželi, odtáhli/a přes Dunag přes most z Lodj vdelaný se přepravili/a k šamtu Doty se obrátili/wšefcu Střelbu pobrawše, křogednoho velikého Dela kteréž gim wšabně wvázlo/to do Komarna wzato.

A když Basse s Wogstem přes wodu se přepravil/ na tom mo/ e cheň založiti a gey spáliti poručil: Druhého potom dne Wogsto své rozpustil. Tataři byli giž prwe odgeli/a do své Země geti vmjnili: Turcy z nedostatku žiwosti ani Welblaudůw/ani Konj ani sami sebe žiwiti nemohli/a w té nauzy a aužkosti Křesťany čekati se gim nechťelo/aby do wětšj nepadli.

Arcykňže do Komarna přigew/ 3di potlučené opraviti poručil/wšefco přetopy wyprázdni/a Město nowými Bassami zmocniti.

Braun Hextman dne s prwe než Turcy odtáhli, w pravé Poleno raněn byl: Synan Basse odgijdegie, a radče vřttagie od Komarnu/wšefco Turky nemocné, Konj a Welblaudůw mnoho w ležení zanechal/Wogatůw zabitých ani sebau newzal, ani ge pochowati dal/tak odewšeho odběhl sbázi.

Hrabě z Hardeku odewšech obžalován byl že Kab zrádně Turkuom poddal/yat tehdy gest s sluzebnjky a pomocnjky swými/y rozkázáno aby wšfem co proti němu mluweno bude, spráwu dal/a na wšefco odpowjdal.

Neypřwé proti němu probowáno a dokázáno gest strze sluzebnjky geho, žeby oni prawiti měli/a to gista powěsti twrdili/ o srozuměni a šilauwě kterau giž dawno s Turky měl z strany poddání Kabu: Věcniž také od Křesťanů y mládých lidí mluweno bylo. Nebo Turcy welni sobě wewšfem bezpečně počínali/yatěž se widěti mohlo/a obležení přetážky gim žádné nečinili/ když Bassy, sobě stawěli/ když se podkopávali/a sunmau činili co chtěli.

Na po

gawským zastřeleni mohli / ale oni za tui na mysta swa se odebrali.
 Téhož Roku Tataři z Leženj Synan Bassi te wygedau: e, do Ostřeho
 homa přes Dunag se přepravili / a tudy do své Kraginy geti chtěli přes Sed-
 mihradské a Muldawské Meze / ale nej tam přišli / dwa hauffy gich na lid
 Pana Balssibo treffili / a ten swedisse s nim bitwu, něco gich zgymal, ně-
 co pomordowal / a něco gich po Zámecých rozdarowáno. Na druhé pat
 hauffy Tatarůw Sedmihradští a Muldawané s přínosti očekawali / ne-
 chřegice ge žiwé šrže Kraginy své pustiti.

Tomu Pohané srozuměgice že se šrže ty šranice odebrati nemohau / po-
 pályce Wsy okolo Tokage / a Lidu mnoho zagmauce / naspátek se k Dunagi
 obrátili / a ten přessli v Ostřehonia / a tak w Wesparynu / w Papě a w ginych
 Zámecých při Rabu přes celau Synu zdržowati se museli / a z okolních Wsy
 Křesťanských sobě žiwnost brali / kteréž k Menierdorffu náleželi při Rakau-
 ských šranicích.

Dne 16 Říjgna, Tisíc Sedlákůw w Markteldě sešlo se do hremady /
 kteréž trpěce welikau křiwdu od Křtjstwa Katenawského / genu odporo-
 wati umjili: nebo za čtyry Měsíce w gegich Kragi Křtjstwo to swyše /
 weliké auzkosti gim čimili / ač od Pana Karla Teiffa Heiberštynského pro-
 šeno bylo o to, aby Lid ten Křtjstý Leženj proměnil / a té Kraginy pustě
 nečinil: ale oslyšána byla žádost ta / a předce tam až do zbitj zůstawali.

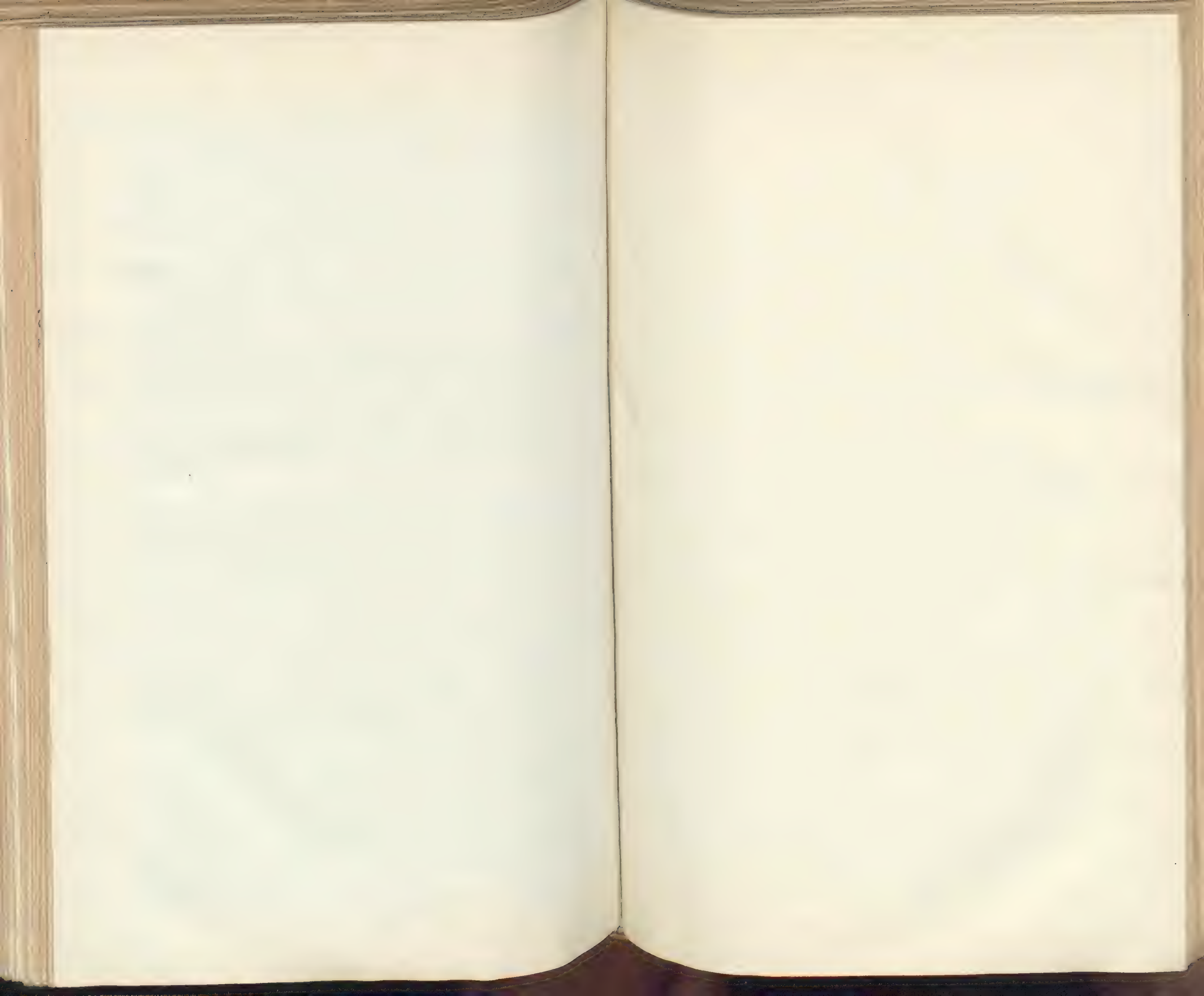
A kdýž ti Sedlacy srozuměli nerstupnosti gich, šissi se s zraněmi we-
 spolet / a čas dobrý spatřice, na lid ten vderli / něco gich zbili / a netere do-
 boniti nemohli: Druzý kteréž nedaleko odtud leželi toho se dowědauce, do
 Wydne vtekli.

Arcykňie Matyáš odjenauce Turky od Romárna / Braunowí Mě-
 sto poručil / a sám odtud odgel. Poslal za tim Synan Basse pit Turkůw k
 Braunowí, ptagice je, zdali Město chce z dobré wile poddati / čili očeká-
 wa aby ge mocy odgal. Braun poručiw ty Turky zgymati, čyremi slawy
 štjti a na kůl wštrčiti / páteho odeslal k Synan Basseti, aby n. u oznamili,
 že Braun žádný Zrádce nenj / toliko z šardeka takoweho že gest našel / za-
 tý gest sám / ale že chce w křwň Pohanské ruce vmýwati / a Města šetě swě-
 čeného statečně brániti.

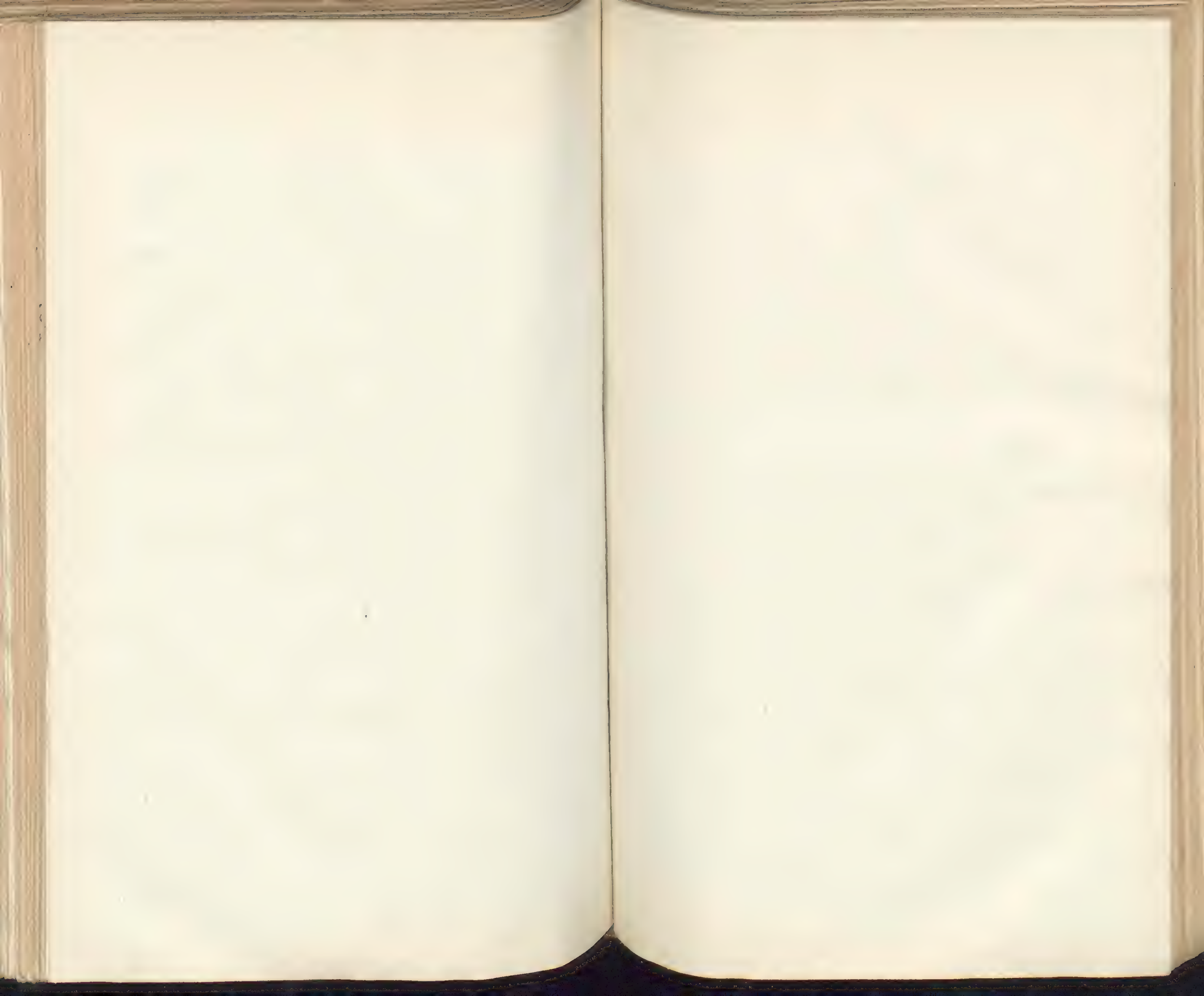
Toho Roku / Kdý Tataři na pomoc Turkům tabli proti zemi Sedmí-
 hradské, z rozkazanj Sultana Muratha / s takowým umyslem a poručěm
 Sultana to čimili, aby Zemi opanowati mohli / a Zymunda na ten čas
 Weywodu, nebo z Země wyhnali, aneb zagmauce ho, k Sultanowí Mu-
 rathowí odeslali: Nebo se gi rozhláşylo / že Zymund Bathory Weywoda
 pro Tribut, který na něho každý Rok wětsj a wětsj od Turka kladen byl,
 od něho odstoupiti nični / a k Cysari Křesťanskému se obrátiti / gednom že
 přetážku měl od předněgšych Země své Panůw / kteréž mu toho zbraňowa-
 li: a tak se proti němu ti s Tatarý smiluwili / přislubugice gim Zemi pod-
 dati / a Zymunda zagateho wydati. A tak Zymundowí oznamili o Kan-
 clěři Polšým, že na šranicích Polšých očekává / chřice o nim o šprawach
 welikých rozmluwiti: to pat Páni gmenowanj proto mluwili / aby to co
 umjili / snadněgšy wykonati mohli / totižto aby Kňie o gegich špuncowa-
 nj nic newědauce / brzo k Šwagru swému Kanclěři odgel.

Zymund Weywoda času toho gšauc Panem mladým / wěti Vhrům
 zrádlivým / a wygel z Města: a w tom od některých k sobě nachyňných wey-
 strahu wzal, aby dalegi negel / že naň ne Polacy, ale Tataři očekawagi / aby
 gebo žiwého neb mrtweho Turku dodali.

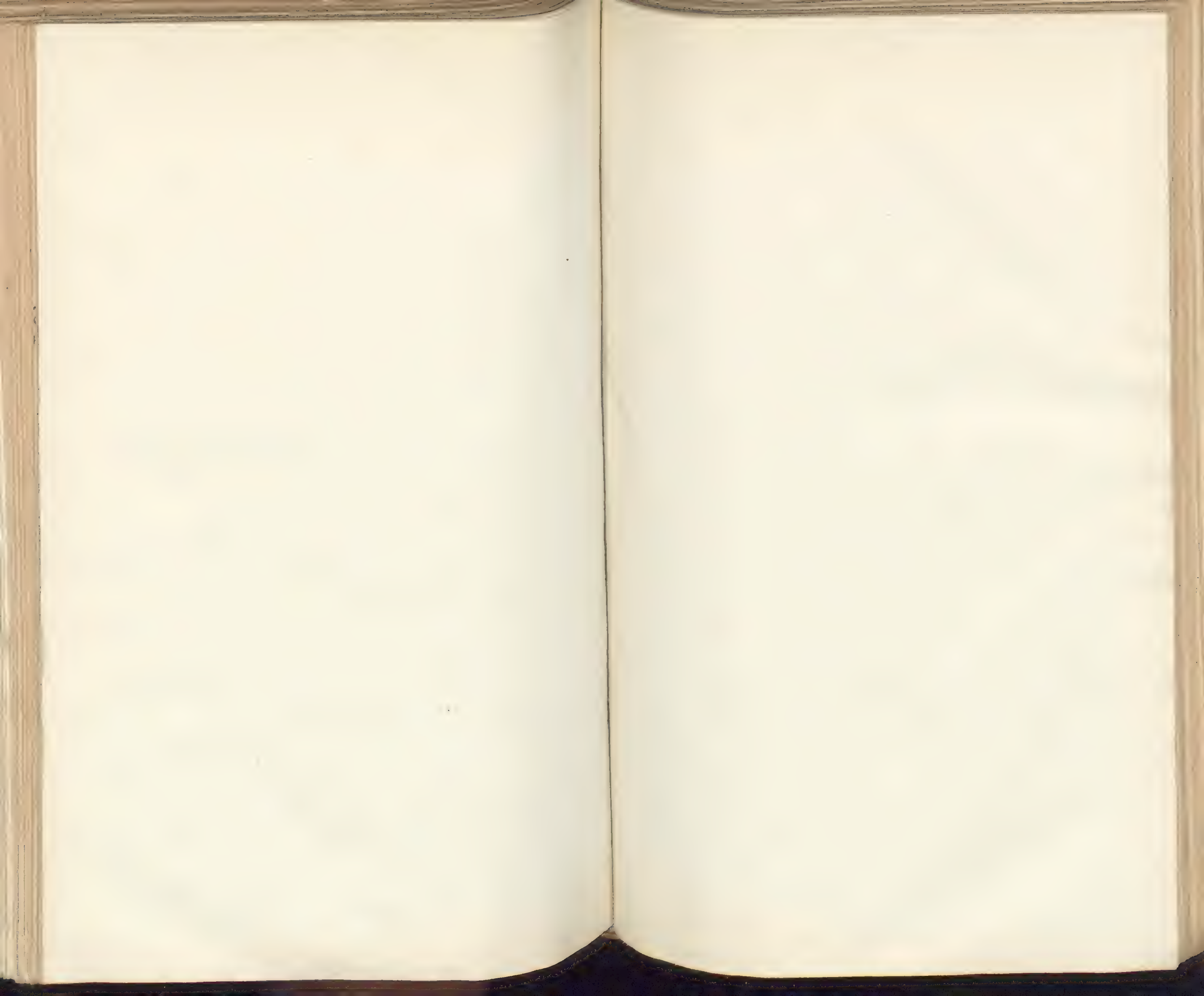

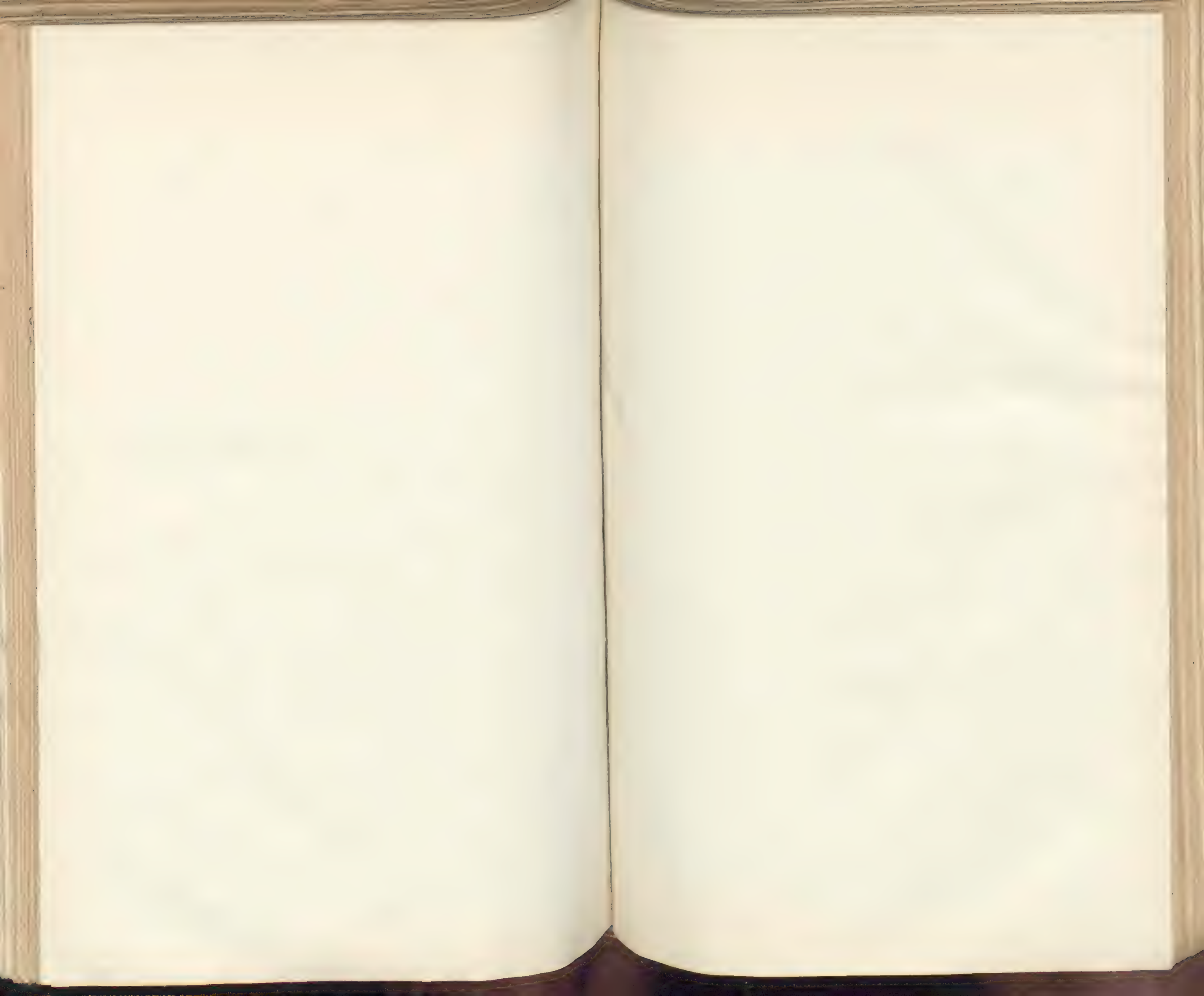

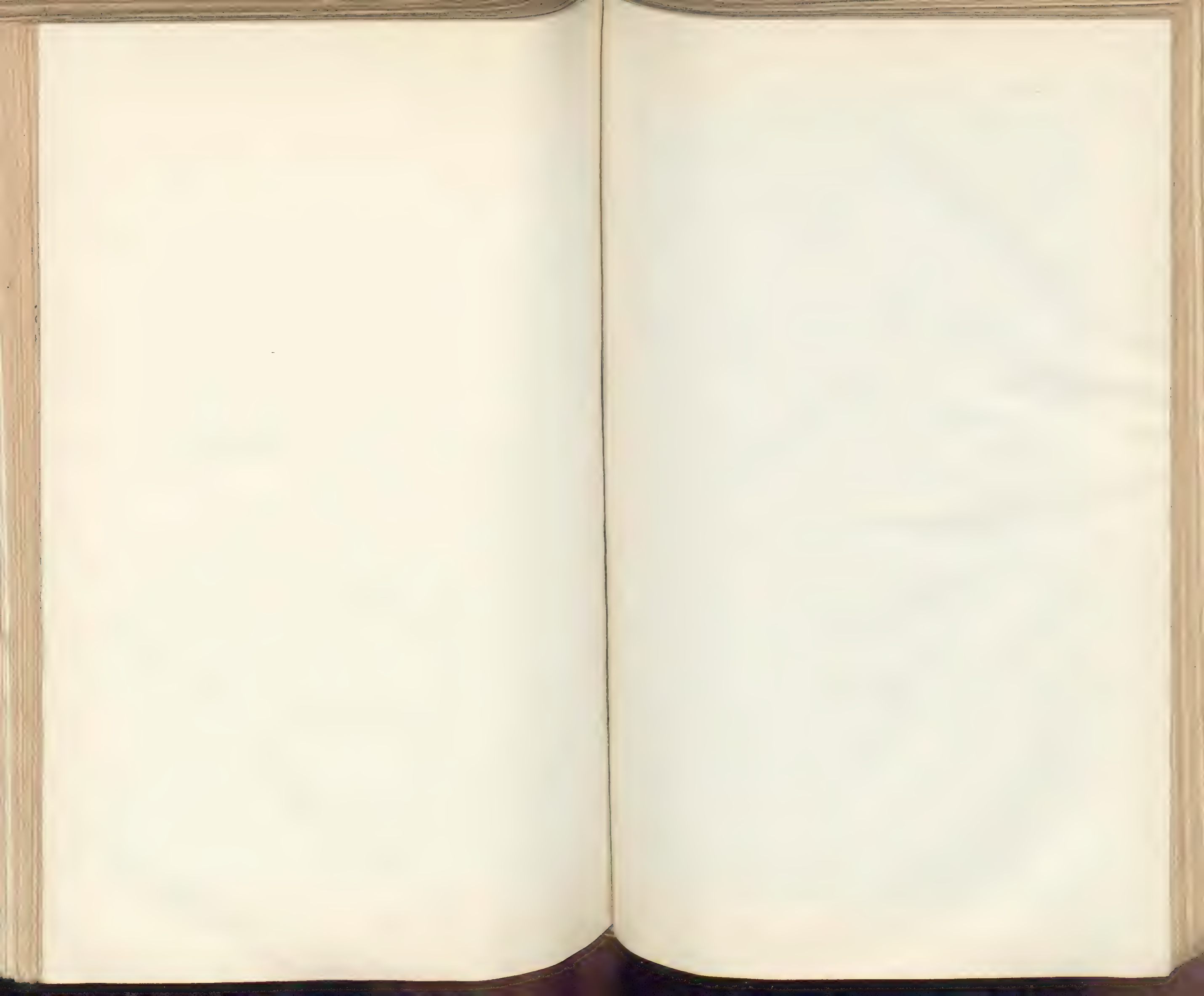

Weywoda pak Walaský Aaron upadl w podezření Anžeti Sedmihradského/ žeby s Turky míti měl nějaké srozumění/ a o newau přijeti a a pokog gednati/ pročez mu nemnoho wěřil Sedmihradský poněwadž w tu wěc se dáti směl/ wida yak ginij společnou mocy naproti tomu gsauce/ weli- kě Turkům škody činili/ a obzwláště Nádazdij/ genž byl až k Wesperýnu Lid swiug wyslal/ kterýž genu Sedmidesáte Wěžníků a pětmecýtna Wo- zůw naladowaných Spůjzi přiwedl/ a množstwí Turkůw zbil. Pustili se za nim ginij Pohané/ aby zase Spůjzi/ kteráž do Kábu wezena byla, odniali/ ale s daremnau prácy/ neš nedohovjce gey/ naspatet se wrátili.

Při tom tolikéž čas/ sgeli se některý Wogacy z Komárnu a z giných Zámkůw okolních/ a škryli se teyně w gednom hustém lese/ očetáwagie ges- stlizeby tudy nepřítel gel/ aby nějaké Kořisti mohli nabýti. A dočkali se některých Turkůw z Kábu/ kterej rezebnali v Zámku Tarawšwaru/ osm ji- vých yali. pět hlav Pohanských přiwesli/ a gedneho Wěžně wyswobodili/ a stěstym takowým že žádný z nich nezahynul. Wěžniowé dáni hněd k v- trpnému Práwu/ kterýž o welikých škodach Sultana Machometu ozna- mowali/ a o welikém množstwí lidu zahubeného od Křesťanůw we wšech stranách a newjce od Sedmihradského. Dočkali y to že Synan Bas- se/ Musal/ a Serat Basse do Vher přigeli/ Hasan Basse/ a Basse Cýkali/ že měli Wognu konati proti Sedmihradčanům a Muldawánům/ a giný třij z giné Strany na giné Křesťany vderiti. Třetij wěc gístili/ že byl hlad we- litý w zemij gich/ a powětří nakazené welmi/ od kteréhož že pomřelo Lidu a howad množstwí/ což kdyby nebylo žeby byli neščlě Wogška do Vher a Sedmihradských Kragin wrthli/ na wysla zenij gniěna Křesťanského/ y Knížete Sedmihradského/ poněwadž nyní welmi gest Machometowi hro- zny a strašlivý.

Poručil tehdáž gmenowané Kníže Sedmihradské Zykmund, Weywo- du Walaského a Zénau y s Dětni giti/ a pod stráží opatrnau zadržeti/ proto že gest on netoliko s Pohany ale y s Kardinalem Bathory Streycem geho/ proti němu směl se spřiknauti/ tak yakž byl z Listůw geho wlastnj rukau psá- ných wyrozuměl/ a wyslal na ništo geho nějakého Sstěfána wěrného swě- ho/ kteréhož sobě býti wěrným po wšedý časý zgewně vznawal/ a při tom psal List y k Cýsaři/ oznamujce že se chce pomstiti nad Poláky/ gestlizeby takowých wěcy genu protimyslých nezanechali/ zwlášťe, poněwadž gij de- ser Tisyc Vhrůw/ Lidu výborneho přihotowil/ a poddaný wšychni k tomu schylugi/ aby každému geho Nepříteli/ sřdnatě odpor náležitý učinili.

W čas takowého nepokoge/ totiž 17. dne Měsíce Máge/ ráno okolo hodiny šesté, přigeli třij Czaušowé od Sultana k Knížeti Sedmihradskému žádajce ho gmenem Cýsaře swého aby se zase k němu swými poddanými nawrátil/ a Wogška Turecka strz Kraginy swé/ yakž zase spřijzněné prepus- til: což gestlizeby učinil/ připowědēno mu strz dotčené Legaty, že Cýsar Tu- redký netoliko na wšelizaké křiwdy a škody pozapomene/ netoliko Sedmi- hradským Kraginam Muldawským a Walaským wšelkau daň nyní y na potomné budaucý časý promine/ ale nad to weysš že chce genu y gmenowa- né Kraginy s Práweni dědičným dáti/ y geho tehož Roku Vherstým Krá- lem učiniti.

Tic méně Kníže takowými Sliby pohrdalo/ mluwice že se genu za neylepsšy widij/ raději Cýsaři Rudolffowi wěřiti nežli Sultancowi/ genu ta- dež wěrnost zachowati, nežli na negista Pohánůw slowa spolyhati.

Ledwa wygeli Czaušowé od Sedmihradského/ a přigeli Psowé o d-

Bulgarůw / kterých se před Rukjetem w to podwolili / gestliže on od předsewzety swého newstaupij a Wognu začatau s Turky konati bude / že chetgi k tomu se wssy mocy Woyatůw swých statečně dopomáhati / a wssedy průchody / kterých gsau mezy horami na sedmij místech / tak dobře zametati y lidem osaditi / aby wssedy Kraginy okolnij / jako Walastá / Muldawstá / Sedmihradstá a Bulgarstá před Nepřijtelem bezpečné byli / a aby ani z Moře ani z Konstantynopole žádně žiwosti Pohane do Vher wozyti nemohli.

Když giž Karel z Mansfeldu w Wjoni byl / powolal do Raddy wssedch Heytmanůw, Sendorchůw a Setnikůw / s nimižto se radil, yaby ta Wogna začata býti měla / čehožby bylo potřebij neyprwé se chytiti / zdalij hned Město některé neb Zámek obehnati mými / čili Nepřijtele w Zemi čekat / yaby mnoho gůzdných y pěšých nahorowé gest / yaby mnoho žiwosti připraweno / kterakby se potřeby Wogensté do leženij dowezti mohli / odkudžby žiwost potom Wogstu dodawana býti mohla / o tom o wssem společně rozmlauwánij učiniwše / dne čwartého potoni z Wjondě do Altemburku wygel / kdež spatřiw wssedko Wogsto / hnul se odtud s newelkým počtem do Wysemburku / kterážto Wes nad Dunagem gest / a tu nalezl místo přijhodné k budaucymu leženij / kteráž wymeřiw wškol a wškol pořádně / zase se do Altemburku nawrátil / a hned z poručení geho woláno / aby wssy čini z Města wycházeli do nowého leženij. Těmcy se z toho wmlauwali / totij že newygedau do Pole / lečby gim neyprwé Zjold zaplacen byl: Mansfeld po druhé kázal wolati / aby se z Města heybali / že po osmi dnech Peněze gim náležegýcý budaudané / ale oni newstapně w swé myslí trwali / a wyslali z prostředku sebe šest Osob neypředněgých / aby z Peněz upomínali / kteráž Mansfeld wssedy z wesseteri poručil / ale že slusně se wmlauwali / dwa toliko takowého Ortele pokusili / a ta přijstnost Heytmásta wssedko wogsto k poslusenstwj přiwedla.

Ressli se Wogsta Křestianská k Wissenburgku, kdež mělo býti leženij / a tu Mansfeld / Purgkrabě a ginij předněgých začali / Motykami Zem Kopagýce leženij ohrazowati za dobrau chwýli / což widauce ginij wssy čini / gůzdnij y pěšij w té práci / ge ochotně následowali / poněwadž Wúdec swé tak pracowati spatřili. Byla gedna mezy Ženami Rodu neprošého / Manželka Heytmána neyatkého / kteráž se statowé práce yaby gi nenáležela welmi w mlauwala / a Zrabě Mansfeld zwědew o takowé gegi wysokomyšlosti / rozkázal gi w hlubokým důlu, swázanau za Ruce y za Těhy pod samý Pupek zakopati / a ona domnjagýce se že má býti žiwa zahrabána / s welikým plácem a natýkánijm mulošti žádala / a gsauce propustěná / zároveň s ginijmi a mnohým ochotněgi než giné prostěgšij ženy pracowala / a tak tím spůsobem welikau ohradu učinili w času brzkém od Dunage až do Bahniště / w kterých 80000. Lidu w dobrém prostranstwj přebýwati mohlo.

Ta tom místě chetl Mansfeld Srdce a zmužilost Wogsta swého stusyti / a spravil to gedné noci při welikém wtýssenij wssedch / že okřik učiněn / negináč než yaby Turek do leženij w padal / y počali Němecstij Woyacy ne k Zbranij sahati / ale z neopatrnosti před tím okřikem noby k běhu hrowiti / což potomně gim k weliké šázní a nesmlosti přičteno / a z toho oni welmi se stýděli / že byli tak ničemně přestrasenij.

Těminulo mnoho dni / a Turecy se s počtem welikým Lidu Wogenstého k leženij Křestianskému přilaudili / ale že ge spatřili býti výborně oparčené / naspátek odtud odtáhli.

To když se w Vhřích dalo / při Dwore Sultána Tureckého / gedn wětem giž sessly ale Rytij znamenitý Jantčar / a ne hlaupý gménem Wasno-

dus Ges

dus Gesus / předstaupil před Cysare swého Sultana Machometa / a počal k němu mluwiti takto: Teynepřemoženěgšij Cysari / dlaholiz tebe budau Bassata a ginij Heytmani Wogsta twého oklamawati: dlaholiz se gim s twým y Poddaných twých nebezpečenstwjim dopustijš hyndrowati: zdalij newidijš / yaby nenáležitě a zradně strznadutost swau a peychu s Orce twým zacházeli / y nym s tebau zacházý: yaby zrusšice ustanowenij Počegge proti Bohu a proti Křestianskému Cysari Wognu nesuslnau začijnagi: otewřij očij twých / a pohleď yaby gest Zrada / a yaby nenáležitě mocy twé wjagwi. Synan Basse nad giné chce býti chwalen že Rabu dostal / a on ho ne Rytijstým spůsobem tak yaby zwykli předkowe twogi činiti opanowal / ale gey zradně Penězy kaupil / summau práwě nescijlnau / kteraužto škodu nena-bytau rozwaž / yaby budesš mocy sobě nahraditi. O Kábe Kábe / welkés ty radosti přijčinau / yabyby tim je wzat gsy / wssemu Křestianskmu záhuba nastawala / ale giste w tom Cysari omýlen budesš / Sedmihradstá / Walastá / Muldawstá y Bulgarstá Země / genij byli tobě yaby za Spjžernu / odkudž Městu twému Konstantynopoli y wssemu Kraginám twým žiwost dostatečně dodawána / giž negsau pod spráwau twau / cestý ginij žiwost wzená osazené gsau a zametané / kterak tehdy sebe y Kraginy twé / at mčijni o onom přewelikým Wogstu twém / kteráž nym w Vhřích gest / wychowáš: Chleb / Wjono / Wes draho welmi prodawagi / a ty potřeby w Sedlákůw nym težto gest naleznaui / hladem niče y Dobytet twig / y Lid twig. Koně twogi snadno do Vher wessli / ale ani ti / ani Zjoldněri nebudau se mýti čijm wychowati / wjšs dobře o takowé nauzy / gednom že nechcesš očij twých pozdwj hnauti / aby wzhlědl na Služebnjky swé / yaby oni ne twého ani obecného dobrého / ale swého toliko wjrtku wyhledawagi.

Ledwa přestál mluwiti / a hned Sultán Machomet poručil gey pod stráž wjyti / a pilně se wyptáwati / od koho by nawedený, a pro které přijčiny takowé wěcy tak snile před Cysarem mluwil / ale Jantčari sessli se wssy čini negináč než yabyby se na Nepřijtele obořiti chetli / Wasnodu z Wězenij wza-li / a učinili mezy sebau přijřahu / že ho chetij, dokud gim hrdel postacowati bude, brániti / gestližeby se k do na proti tomu postavil.

Dne Dwadcatého prwnjho Měsíce Maje / přigeli do Wogsta Křestianského / Pán Popel z Lobkowic / Sackoffler / a Schonburgk / kterých welikau summu Peněz k poplacenij Zjoldu s sebau přiwězli.

Těhož Měsíce Imbraini Bek Lucenstý / wygel na stráž s patnácti sty Wogsta pěšijho y gůzdného / a nym naděgij weliké škody ohněm y Městem w Kragi Gwebingenstém a Weymutelarenstém učinil / mnoho Dobytku a tři sta Wěznůw zayal / a hned potd vtekl naspátek / co mohl neyrychlegi. Křestiane přes řeku na druhý břeh se přeprawili / a položili se w nyssteyně / kudy oni měli geti. Po malé chwýli Bek dotčený se 300. Turkůw neyprwé na ony těsné místy přigel / nic se takowého neobawagie / a ginij za nimi / a oni wywalili se z Záhob swých / a bogowali s nimi dobrau chwýli až práwě do gedné hodiny na Noc. Noc pak byla welmi temná a z lásky Božij nesmírně Pohanům pro hmotné hřijmání a hrozně bleskání strassliwa / kteráž Křestiany tak strastně retowala / že y před tím Tebestým hřimotem a yasností / y před smlosti Křestianskau wřikati museli. Tu zabít byl pod Bekem Ruk / a mezy tím gestližeby y on zabynul, nic gisteho nemi. Odtud přibýwalo Křestianům smlosti / stýhali zmužilé Pohany / množstwj gich na wssedy Strany wtikagýcých ponordowali / a množstwj gich zgijmali / mezy nimž za Wězně byl Bekůw Heytman / a gedn Weywoda / kterých přissli w ru-

E ij

cc. Kře.

Hystorie o přibězých

ce Křesťanům. Těch oni pořádne ze všech stran Turky zaskatowali gýmas gice a mordugice/ tak že málo nětco Turkůw z těch patnácte Tisíc vřlo z rukau gich. Protož dostali křist znamenitau/ Bohatství weliká w rozličných věcech/ tři sta Konj Tureckých/ a pět Praporcůw/ a za takowé vítězství Pánu Bohu děkowali.

Dvacátého sedmého dne Měsíce Maje/ držán byl saud w Wádní z strany těch genj byli Ráb/ Dotys a Papu Pohaním poddali/ učiněn gest Ortel welmi přistný od Saudcůw/ ale když byl odeslán takový Dekret do Prahy k Cýsari Rudolffowi/ z weliké a newymilumné dobrotivosti geho/ mnohém milostiwěgšj wydan gest.

Antonin Zimih z Žisenburku/ Keychbert/ Jeronym Pleichota/ a Zmeřík Sigerdorff/ genj w Wádní od Saudcůw byli/ proto že se podepsali na poddání Rábu, hrdel odsauzení, životem darowání gsau/ tak aby zbawení gsauce Ortele toho/ gij ne za Heytmany, ale za prosté zoldnéře na swúg náklad w bitwách byli/ potudj ta Wogna s Turkě trwati bude/ w kterýchžto bitwách, anebo na každém místě kdežby postaweni byli, aby zmuzile a vdatně bogugice, ten nesluffný swúg včineť vdatností swau a nowau wěrnosti zakryli/ tak tudy zase k milosti Cýsarstě přigijti mohli. Nimo ty učiněna milost a láska protázána giným mnohým/ a to wšse z dobrotivosti milostiwého Pána, Cýsare Rudolffa.

Tic méně Jakub Muffler genj byl vřel z wězenj, nečekagie Dekretu Cýsarstěho/ znouwu pochycený na hrde trestán/ totiz aby oběšen byl/ gehož to Tělo aby na Sfybenicy tři dni wyselo/ a teprw potom aby bylo pohřbeno. Zrabě z Hardeku s Mikulášem Berlingierem tolikéž hrdel odsauzení.

Dne dewátého Czerwence narodil se Králi Polstému Zykmundowi Syn/ genuj dáno gméno Wladislaw.

Zykmund Bathory Kníže Sedmihradstě přislal Posly téhož času do Prahy, žádagjcy o Manželku sobě zasnaubenau/ aby prwé nežliby Wognu a Pohany začal/ Wesely bylo wykonáno. Wyslanj byli od Cýsare do Grácu/ kterjžby Marygi Arcyknežnu do Rakaus wprawodili. Wygela tehdy Panna s Stryj do Rakaus/ a w Wádní odewšsech Knjzat, Panůw a Měšťanůw přivata s welikau uctiwostí.

Strhlo se téhož Roku škodliwé Wětrůw zbařenj/ bromobyť a fleyškanj, okolo Ostrěhoma: vderil Zrom na Zámeť Ostrěhomstj, s welikým země třesenj/ od kteréhož Město nad Wodau welmi oslablo/ Děla kteréz na Zdech byli zwržena gsau/ in vivario monte, w Kenthanzu/ tu kdež Prach a Kysuňky Wogenský chowane/ welikau škodu učinilo/ neb to stawenj z gruntu wywrátilo/ kdež y patnácte Turkůw zabynulo.

Zrabě z Mansfeldu mage spráwu skrz Špehěře swé/ coby Turcy činili mýnili/ na kterém místě leženj swé magi/ y yak weliké Wogsko gich gest/ pohotowě gsauce se wšým Wogskem Křesťanským/ 14. dne Měsíce Czerwona ranjím gýtrem dijw než Dennice vycházeť počala/ hnul se z leženj/ a položil se blizko od Zámku in magna Scutia s Woyáky swými/ aby mohl štráffowati pod Toteš a Ostrěhom/ a odtud wyslal některé/ aby přezwěděli/ yakoby škody w Ostrěhomě y při Ostrěhomu onau bauřkau učiněné byli: Těch Zrabě to/ wždycky toho šetrilo s pilností/ aby on wěděti mohl co se děje/ yakó řjžage we wšj Zemi Pohanské/ a sám tak swé wěcy štryt a po richu řjžil/ tak aumysl swúg a předsawzetj tagil/ že někdy Těpřitel přezwěděti nemohl/ coby on činiti chtěl/ tam Wogsko obrátiti/ neb kterau s ním Perwnost ponečně dobýwati.

Špehě

Špehěři cožkoli genu oznamowali/ ac opatrně ne wšsemu wětil/ wřat takowé nowiny přigijmal s wděčností/ ac prawili že Wogsko Pohanské ne weliké gest/ že bitwu Křesťanům dati nesmęgi/ že žiwosti nemagi/ že ža dneho pořádku w leženj neni/ zc. nic méně nebyl tim bezpečný/ wždycky giné přiběhy před očima měl/ anj na se znáti dal očemj gistotně wědel/ a takowým prostředkem Turky k tomu přiwedl/ že se oni domnjwali, že on Toteš a neb něyaký giný Zámeť oblehnauti chce, a ne Ostrěhom/ pročez on čas šokráte s lidem w newelikým počtu k Zámku Toteš harcował/ wzhlgdage na wředky Strany Zámku/ rowně yakoby w něho Wogsko položiti mýnil/ a když čjm dále tim patrnegšj znamenj dáwal/ yakoby se k obleženj Toteše hotowil/ gedem yakó newyřšj nad řeni křejž leženj obražewali/ z šázne yal se propustěnj žadat/ a gsa napemenuť aby Mansfelda w tem nezaneprazdňiowal/ newřupně w swém předsawzetj trwal/ nechťge žádnau mērau aby od té mysli odweden byl/ y kázal ho Zrabě Mansfeld do wězenj dati/ a potomně oběřti/ z čehož ginj přestrassenj gsauce/ posluffenřwj welami ochotně zachowgřwali/ a wedlé powinnosti gednoho každého, cožkoli rozkázano činili.

Brzo potom přiwedli tři Pohany wězně do leženj/ gýchžto se Zrabě Mansfeld z strany gistých wěcy wyptáwal/ genuj když newprwé tázaný nic wygewiti o Pohanském aumyslu nechťel/ hned gey, an na to ginj dwa patřj na drobné kusy rozřekati kázal/ připowjžage to tež y tím dati učiniti/ gěřližeb y co před nim tagili/ a oni widauce ořřost geho ne žertownj/ oznamowali že Sultán Machomet wředku řylu swau obrátil do doleyřřých Oher/ totiz na Sedmihradčany a Muldawany/ a protež že žádné Wogsko Roku toho do hořeyřřj Zemi Oheršké nepřitáhne.

A rozkázal Mansfeld přes Dunag a giné Řjžky Mosty položiti/ y wředky potřeby k Wogně naležegjcy z nosyti/ a tim Turky wjce podwedl/ že se gináč nedomnjwali/ než že Toteš obležen bude/ a z té přjčiny dobrý počet Lidu z Ostrěhoma k obraně do gmenowane Perwnosti wprawili.

Zrabě z Mansfeldu wřázaw toliko Lid Toteřšowi Zámku/ rozřřřil Wogsko swé welmi/ a poslal k Toteřřšým aby se poddali/ a tim dokonale Turky wperwnil/ že k Toteřšowi šturmowáno bude/ a ti gij řkali pohotowě/ aby genu statečný odpor učinili. On pak mezy tím wyslal Pána Balřřjho s Oherj k Ostrěhomu/ aby předměřj Ostrěhomstá opanowal/ a wyslal y Zufary/ kterjžby se wřšj pilností toho zbraňowali/ aby Ostrěhomstým něyaká pomoc dodána nebyla/ a protež y Mosty wředky kdežkoli nalezené byli poručil shoditi/ aby ani naděge obleženj neměli/ že neyaký retuňk gim bude mocy dodán řyti/ a aby Pohaním k požitku nebyli.

Ohrůw množřwj/ těch genj pod Regimentem Pána Balřřjho byli/ přioděnj, bylo po Tureku/ kterjž se pustili do Krage Budinského pro lawpež/ a ti přitřřřili newprw na 60. Turkůw/ gýchžto 50. zbili/ a opět nawracugj se mezy Budinem a Ostrěhomem/ wobřřočili gednu Lodj při Řřehu přiwázanau/ w kteréz bylo 80. Turkůw Rytjřůw prawě wřborných/ z nichž to polowicy gých pomordowali/ a polowicy ozdobně oděnj, do leženj přiwedli.

Těhož času w Wádní mezy Žioldnýřmi a Setniřj začala se wáda/ a to s takowé přjčiny. Wyřřřřali Žioldnýři Kentmistrům swým/ že ne tak gim mnoho Peněz za Měřyc wydali/ yak mnoho přiyali/ a proto sebrali se wespolek Zbrogně/ a obořili se do Hospod gich/ chtjce zmordowati wřředky/ a oni tolikéž wřřaupiti gim nechťeli/ nýbř gim naležity odpor řpřřřřili. Wlo-

žil se w to Arcykňže Matyáš / z gehožto poručení přístného Setmicy do Wězenj dani / a Zoldnýřim přikazano z Města wygati / a Napředměstjím na porownání očekawati / ale oni, wystaupili owšem z Města / wšak w noc y ráno weliké začynali zbaření př Bráně Swateho Vlrycha / stogje w sřyku ne gináč než yakeby se měli perkat / ano giž y ohněm brozyli / totiz že předměstj wšedko do gruntu wypali / gestliže gim spravedlnost věmna ne bude s náležitým wydanj Zoldu.

Wyslánj gsau k nim Kommyasafowé Týsarstj / kterjž ge k wpořogenj napomínali / že gim zaplaceno bude, cožkoli zadrženo gest / ale oni zblauposti své ani takowých Lidj neschowali / nýbrž ge za Wězně zdržet / chřeli / do Kawadby Penize gim wydané nel y / a gestližeby nic méně zadržané byli / ži stali na tom společně / aby ge na kusy rozšekali.

Około prwnj hodiny po Polednj / ohromáždno třidceti gžzdných, Sse desáte přšých, a 400. Zbroji přioděných Městianů / kterjž magje při hotowě čtyry děla Polnj / wšli z Města proti těm zauffalcům / a oni widauce že nejestugi / položili Zbraně / y s nimi se z strany Zoldu porownali / a tak wpořogena byla bauřka ta / a škrocena žurwořt spůsobem tim / y zaplaceno Zoldnýřim wedle gednoho každého zaslauženj.

Při těmž čase / Arcykňže Maximilian do Wjdně s Wogstj swými přigel / kdez za krátký čas sobě odpočinů / obrátil se do hořegstj Země Vherstě / wmyšlem tim / aby Zartwan Zámek wšy mocy obehnal.

Přiwedl potomně Manassfeld Wogsto k Ostřehomiu časem nočnjm / totiz prwnjho dne Měsíce Čerwence / s takowau rychlosti / že Turcy ani Zén ani Děti do Budina odeslati nemohli / ac giž w tom domněnj byli / že obleženj budau / ale o Wogstu nic zhola newěděli / až ge právě pod Ostřehomiem ležeti spatřili / Pročež gsauce nemálo zděšenj, Město Ráde pustě zanechali / a na Zámek pod horau Swateho Tomáše vtekli. Znědžrabě Manassfeld do toho Městečka w padnauti poručil / w kterémž že žádného z Pohanjů nenalezl / podal ge k opatrowánj Walaunim. Most za tim z rozkazanj téhož přec Dunag slawen / množstwj Otypek a Stroniůw podiatých z lesůw blizkých nawezeno / Basty wyzdwnžene / cesty naprawene / Wozy přitazene do leženj s Dělý welikými / a na mýstě přjhodněm rozložene / tak aby neyprwě k Městu w Wody ležjčjmu ze wšech stran bylo sšurmowáno.

Čtrvrtého dne Měsíce Čerwence Turcy Zámek onen pod horau Swateho Tomáše opustili / a zběhli z něho na giné Perwnosti přiležegicj / kterjž Křestiane bez mēstjáj opanowali / a wtáhli do něho čtyry weliké Děla / nímž Zdi Městské otlaukali / a giž s ginými přti Dělý Sřechy nad Zdni sřazeli / a ze wšech stran Města pilně dobýwali. Tehdáž Zrabě listy rozkazal psáti do Wjdně y do giných Křestianských Měst hlawněgšich / aby wewšech Kosteljch prosby činěné byli / aby Pán Bůh ráčil sřestj Křestianim z své nesmýrné lásky popřjti / neš dobře to uznáwal že bez welikého trwe Křestiašké wyliti Ostřehom nebude mocy opanowán býti.

W tom Turcy některj přigeli do Wicehradu, genž gest mezy Budinem a Ostřehomiem se dvěma welikými Galegmi, a třmi lodmi menšjmi z Budina Ostřehomským na pomoc / a bylo gich w počtu sedm Set se třmi Belj / gimžto Zrabě dowědew se o nich / wšedj průchody tak zaskočiti poručil / že se nemohli ani k Ostřehomu, ani do Rochery, ani tam odkudž wygeli obrátiti.

Těhož času přiwedeno několik wěznůw k Manassfeldowi, kterjž před nim gednomyslně prawili / gestliže Křestiane Ostřehoma dostanau / že hned ti Turcy genž gsau na Blindenburku wtacy vmjnil / a když chycen byl y ge

den z Služebnjšw Beka Ostřehomského k obleženj wyslánj / a k Manassfeldowi Zraběti přiweden / oznamowal wšedko oč koli tazán byl / a nimmo giné wčy powěděl y to / že Pán geho w Budinu oběšen gest / a že málo chybi / že gest newpadlo y na geho hrdlo napodobně potutowánj.

Po wyprawowánj mnohých wčy a rozličných / času přjhodného oddal se na vřtánj / ale dohoněn gsa od Vhrůw / Sřawlemi byl rozšekan.

Dne dewátoho Čerwence znorwu Turcy potřeby Wogenstě do Ostřehoma dodati vmjnil / yak Prach / Kaule / Sřpžj / Lid / a to wšse což rozuměli býti potřebného, po wodě / a vřřili na Křestiany kterjž pod Rocherau leželi / gimžto oni zmužile odpjrali / y cito zmužile dotjrali / neš gich padlo z obau stran mnoho / wšak nic méně Pohane odehnánj a rozplášenj byli / a na rozličné se mýsta rozběhli. Toho dne y druhého / Zdi Města w Wode stogj / cýho / na třech mýstech částjmi z Děl sřjlenjmi welmi otlučené byli / a w Městě žádný Dm nestál celý / neš Sřelby Křestianských Pustkárůw welmi nje neš do Města šli / a Sřelcy stogje w přjkepách pod Zdni / Turky kterjž pro obranu Města přihotowě stáli / že Zdi Městských welmi zhusta sřazeli.

Tehdáž Pohane malau škodu Křestianim činili / neš nemnoho Turkůw na Zdi obraně wystupowalo / a owšem nemnoho Sřelby, ani Prachu, ani Wogátůw w perwnosti měli / Poněwadž do Zámku Toteř / a do giných okolnjch Perwnosti / o kteréž se bali / aby Křestianim w ruce nepřjšli / toho wšeho množstwj odeslati / přestawagje na tom / že samy byli perwnými Basty / hlubokými přjtkopy / a položenj k dobytí nesnadnem opatřenj. Tlic méně čtyry Pustkáře Křestianské zabili / a gednoho Setnjka Walaunského.

Gedenactého dne Měsíce Čerwence / Křestiane prorazyli Sřelbau wysoký Plot Wallem obehnaný a wperwnný Roku předešleho od Pohanjůw / a tau derau w pustěnj byli některj z Walaunůw / aby zwěděli yak hluboké gsau za takowým obhraženj přjtkopy / a za Walaunmy dobrowolně se hejducy minio rozkazanj wtřili / kterjž druhý takowý Plot porazyli / a na něm znamenj Wogenstě / totiz Praporce postavili : Což spatřjce Turcy, mocy welikau na ně se obořili / a Wallu bránili / tak statečně / že hejducy musili vřtaupiti. Welmi se hněwal Manassfeld / že mu w tom Sřernyclu několik Walaunůw zabynulo / a něco Rytjřůw giných wžactných a statečných, kolik Walaunůw zahynulo / a něco Rytjřůw giných wžactných a statečných.

Za tim Budinský Basse / wyprawil nowé Wogsto / kterjžby obleženj wšeliyákých potřeb dodalo / ale Křestiane y ty Turky tak lastawě přiwřtali / že gsau se nemnožy s welikau škodau swau do Budinu nawrátiti museli.

Dne dwanačtého téhož Měsíce / opět nassy z welikých Děl y Ohnůw / mi Kaulemi, we dne y w noc do Města sřřleli / a Turky k tomu přinutili / že gsau z Perwnosti wřskočiti se wšy sřlau swau vmjnil.

To znamenaw Zrabě Manassfeld / a wěda co gest s nepřjtelem w času zauffanj Bogowati / Zraběti z Serynu / a Pánu Tadaždymu na gštem nje sřř Lid swjg položiti poručil / aby nedal Turkům z Města wřběhnauti / a tu opatrnosti Manassfelda se stalo / že od nassých gedno přjwřšj opanowano bylo / na kterémž on Basty wystawiti poručil / a gi přti Sřy Lidu přšjho osadil.

Patnáctého Dne / gmenowaného Měsíce / Zdi Města Wodního předni byli welmi ztlucené / tak že se zdálo / žeby k Městu snadně mohl přřtaupiti / Pročež swolan byl Lid k ššurmu / ac s nemalau škodau geho. Třeb že naucy k ššurmu yak Wallj opanowali / spatřili wnitnj přjtkopy býti welmi bahništem naplněnj / a za těmi přjtkopy giné Basty perwné a wysoké s

gínými ždmi, kteréž gestě gíné Průtoky obrazovali/na nichž byli weliké a wzhůru wzneseňe střechy / kteréž Walauni s welikau práci zborili / ale že Turcy snažně odporowali / spárkem se s welikým swým krwe prolewáním nawrátili.

Když se Turcy dowěděli že gednoho weyspů nemnoho Křesťanův střechy / wbehlo gich tři Tisíce se dvěma Galeemi welikými / a s několi Lodmi menšími na ten Ostrow / kteréž Heyduk Balfiho, giništo pomoci dodati nebylo možné, pobili / a Ostrow wzaty lidem osadili / y dosti dobře střelbu a gínými takowými potřebami opatřili.

Ta zeytř Křesťané wnitřní Ploty střegy roztrhli / wpuště tudy některé z Lidu Wogenského / giništo snadně odpor činili obležen / a Vhři to spasť wšse, wzbuzení k zmužilosti srdce hrdinského, přiskočili gini na pomoc s tau naděgi, že něco chwalitebného budau moci spůsobiti / ale y oni s gínými wšsemi od Turkůw welikau sýlau byli odehnani. Padlo w tom dotírání Křesťanůw na Turky / a Turkůw na Křesťany, osob z strany Turecké 100. a nashgch bylo raněných a zabitých paděšate.

Těhož dne stala se wáda w ležení Křesťanském. z přičiny té / že některý žoldněti gednu Bassu wedle dolegšsého Města postawenau bez wšseligaké potřeby opustili / ačkoli žádná škoda od tud nepowstala / nic méně to Zraběti Mansfeldowi welmi bylo proti mysli / tak že bez mála nedal ty půwody takowého vřtání z Bassy dotčené, zwěšeti. Ale wpořogila hněw ten weliká smélost Walaunůw geho / z nichžto některý jako Rohanti wysoko na ždi leželi / a Turkům strachu hogné s welikau slawau swau dodawali. Geden z nich wderauce se rukami y nohama na horu k Pohanům, aby gim mohli z gedné Bassy Praporec odnjiti / welmi se o to snažil / kterýž nemoha geg rukami wydějti, Kordulácem geg dosahowal: Turcy to widauce, kamenjm naň zhusťa metali / a na dwau místech z ručnice geg ranili, až práwě k les / wšsat předce počal rychle dolu z hůry ležti / kteréžto když gedn z Turkůw dohomil / snažil se o to aby gemu Sswau života wtratil / ale on předegda ho z Ručnice geg w prsy trefil, a setnauce gemu hlavu, odewzdal gi Panu Zraběti / kterýž pochwalu hrdinské srdce geho, naležitě geg obdarowal.

Odehnání potom byli gíní Křesťané střelbau a kameni metáním / ne wšstocilo nemalo Turkůw z Zámku s sedmi Praporcy / kteréž sýlně z přtkopůw vyháněli: nic méně statečně se nashg bránili, dvě hodiny zauplna sfermiel držíce s obleženými / mnohým gich zabynuti: a na proti tomu tak milostiwě Pán Bůh na své Křesťany wzhlednauti ráčil / že gich gednom desť přitom zamordowáno bylo.

Opět Budinský obleženým s několi Galei retuň dáti mýnili / čehož aby nedowědli, Křesťané s pilností se o to snažili / a w tom Wogacy Pana Ladazdůho až k Papě harcowali / kdež potkawšse se s pěti Stry Turkůw / s nimi zmužilau bitwu swedli / rozpláštěné až k samé Bráně Zámku Papy sšhali / mnoho gich zbili / mnoho wěznůw odwedli / a křišť znamenitů na wšseligatých wěcech do ležení swého přinesli.

Těhož času Panu Zraběti dáno znáti že se Turcy sgelí zewšsesh Zámku mezi Budinem a Belehradem ležících / tak že gich wšsesh bylo 200000. Pročez on poslal do Wjdně bez mēšťkanj aby rychle Wogsko to kteréž se gestě do ležení nēššlo / gehož bylo patnácte Tisíce, na pomoc přispuššlo / w němžto bylo Rytířůw z Ostrowu Walty půl druhého Sta / a tak se stalo / že na žádost geho mnohým lidu ze wšsesh stran, a práwě wýborneho na retuň přigelo.

Smluwili

Smluwili se tedy 18 dne Czerwence / a začali dobýwati Města dolegšsého / nad čímž byli předněššji jako Sprawcowé Pan Agreš a Antonin Zinnius / ale odehnání byli od tud kamenjm a částým z Ručnic a Del střelenjm. Tu Křesťanůw raněno a zmordowáno půl druhého Sta: mezi raněnými byli tito neypředněššji / Pan Greys, ten byl kulka přes helm w hlavu wdeřen / Antonin Zinnius a Rugierus hrdle darowáni (y až wys dotčeno) Sswen da mladššji / Prussynský / Merspurgt Juschiu / a mnoho gínj.

Ta zeytř w šesti Stěch Konj přigeli Poslowé z Horních Měst y Městeček k Panu Zraběti z Mansfeldu / kteréž žádali aby nepřestawal od obležení začatého / ale aby yatkoli spůsobem předce Ostřehomu dobýwal / a gestěby gey ohněmi spáliti, neb prachem podloženým z gruntu wywrátiti poručil / že oni chřegi wšsecko zase nákladem swým wystawěti / a to oni žádali na Mansfeldowi z přičiny té / že gim Ostřehomšstj Turcy z té Pewnosti každeho Roku nenabytē škody činjwali.

Weliký náklad Zrabě z Mansfeldu na špěhře činil gednom proto aby o wšsemi wěděl co se mezi Turky děge / yatkoli y oni powinnosti své welmi pilni byli. Geden z nich oznámil gemu gisté nowiny / že w Konstantynopolu mezi Ranyčary a Sulatany roztržitoť a weliká rozepře wzbuzena byla / a z té přičiny že mnoho Setnjtůw pomordowáno. Od gíných také nowiny přinesse / že weliký hlad gest mezi Pohany; Sultan Machomet že wšsal Basseri Budinskému, aby toho pilně ostržhal a zbraňowal / aby Ostřehom nebyl wzat / poněwadž mnoho na té Pewnosti záležj: Protož aby gi wšstj moci a sýlau chránil / nelitugice žádného nákladu neywěššyho / bázliwym aby se nevkazowal / a wšsecko aby činil s radau Aliabeka, kterýž za dlouhý čas Ostřehom pod swau správau měl / a s radau Alexandra Ranyčarského Agy / a bez wědomosti gich aby nic nezacínal. Pakliby w tom pochybil aby se warowal geho hněwu, kterýž žádným gíným spůsobem nebylby wpořogen / lečby Sšybenický trestán byl.

To Pšanj tak přjšně Basse do Ostřehoma odeslal / přidawage k tomu y své pohrůžky / aby neletagice se žádné moci Křesťanské / žádného podkopávání / žádného střelenj / žádné wtrutnosti a ostrosti se neobawagice, žádným spůsobem Pewnosti nepoddawali / ale aby se co neyzmužilegi až do gednoho člowěka bránili / a gestliže ginak včim / že wššyčmi budau bezewššjmi losti na kůl wstrčenj.

Beť Ostřehomšstj wezma takowý list / čel geg předewšsemi Rytíři w Ostřehomě zawřenými / a wstanowil to, gestližeby k dokoli neymenššj zmjntu o poddání Pewnosti včimil / aby hned nelitostiwě na hrdle trestán byl. Po wýřonánj té wěcy / čtel do Města dolegšsého wgtři z Zámku aby zwěděl čeho by tam gestě bylo potřebj / ale neswolili k tomu Ranyčari / a zdrželi ho tkauce: Poněwadž tak smělý a nevrputný / zůstať tu s námi vžjwage společně zleho y dobrého wedle wůle a libosti fortuny. Bylo na ten čas w Pewnosti tři Sta Konj / žiwosti a Prachu welmi málo / a k tomu gedn Wězeň Turecký přidal, že wšsecky trauby nimiž woda do Pewnosti wedena / wšsecky Studnice a Kassny částým střelenjm potažene gsau / tak že nemohau w tat bržkém čase toho naprawiti. Protož že na ten čas obleženj ani Wody ne magj / krom dešštiowau / wššyčmi Pustkari že gim zbiri gsau, krom třj / a že žádných celých Del nemagi z nichžby střileti mohli / krom tolikéž třj / a mimo ty wšsecky gíné k staze přišli.

Těhož času Pan Balfi Městečko židowské Rocheru oblehl / a Basse Budinský, Basse Temesswaršstj, Bekowé Bosnyenšstj / Romanšstj / Bulgaršstj,

a gínj

a gini ninozý, shromáždili se wssy dñi wespolet, wssy n. oc. na to se co dali, aby mohli Ostrěhoma retowati / a Wogsko Křestianské rozehnati. W tom Zygmund Kníže Sedmihradské měl se k obležení Temesswaru / a Basse srozuměw tomu, odstaupil od předsewzetí swého / a nawrátil se do Temesswaru.

Hrabě z Serynu wtémž času spogil Wogsko své s lidem z Styrj z Rarynthj a z Charwát / a rozehnal sstiasně dwanaće Tisyc Turkůw, kterjž do Segetu přigdauce, k giniým Pohanům se přilauditi chřeli.

Před tím kdž byl dobyt Zámek na hůře Swateho Tomáše / poručil Hrabě Manoffeld pět Děl na horu wytrahnuti, na místech přibodných rozložiti / a bez přestání z nich do Ostrěhoma střeliti / kterýmžto způsobem weliké škody od Křestianůw Turkům se činili. Těb tak ztlučené byli wssedy 3 di Městské / wssedy Waly / wssedy téměř Bassy potažené / wssedo stawenj z obraně a z bydlenj wyzdwižené / wssedy průchody z gednoho Města do druhého zespřowané / a kdž se který w Pewnosti gednom vlákal / hned zabít byl / z kterehotoli kantu wyběhl.

Do předněgšjho Města, do dolegšjho y do Kochery / tolikž s pilnosti střeleno / z čehož giž Kochera na Zdech y střechách domowých welmi byla obnažena. To spatřiw Hrabě z Manoffeldu že se po geho wůli dře, rozkázal gestě wěššj mocý Kocheru dobýwati / tak že giž welmi snadný přístup byl k Městu.

Dne 21 Měsíce Czernence z pěti mist Morawaně Kocheru dobýwali / ginižto Pan Balffy neobmeškal pomocy dáti s Dhry swými / s haky, s ohni wými pripravami z. a tak oheň vržen byl do Města / a zapálil. Turcy dosti dlúho se bránili / ale že nemohli ohně vhašiti / weliký díl Města shořel / tak že Turcy museli odběhnauti / a kdž předněgšj do Galei wběhli aby hradel swých zachowali / dohonili ge Dhři / a bogugice s nimi dobrau chwili / mnoho gich pobili.

W tom čase dwě Galee weliké k Městu wodnjmu připadli / ale wssidni w nich od Křestianůw zbiti / a w tom se onen oheň welmi rozmahal / tak že wětrem y do Wodnjho Města byl přenessen / a několik domůw zkazyl. Tím tehdy způsobem opanowali Křestiané Kocheru / kterejž předěšleho roku s welikým křwe prolitjím dobytí nemohli.

Whasli brzo Křestiané ten oheň / a Pewnost wsseligakými potřebami Wogenškými opatřili / a w tom opět oznámeno strz sšehere, že Turcy wssedku slyu swau po Wodě y po Zemi na Křestiany obrátili / aby mohli Ostrěhomu retowati.

Manoffeld opatřiw wssedy mýsta ze wssech stran / spravil Lid swig a wssed což potřebj bylo napravil / napomjnage wssed aby přibetoweni byli / neginát než yakoby se hned měli potýkati: A čekali z poručení geho w sstě u celau noc na Turky / ale žádný se nevlákal, až potom dáno znáti že giž na cestě gsau / kterjž yakž zwěděli že Kochera wzata gest / zase naspatet se obrátili. Powěst byla, že Wogška toho počet byl weliký / totiž 25000, ale w pravdě nebylo wjce Turkůw těch, gednom 15000.

Dwadacátého druhého dne tohož Měsíce Hrabě z Manoffeldu znouwu Pewnosti neb Munyce a Bassy obgizdel / přidawage do každé wjce a wjce lidu / a giž s wssj sylan vmjnil dobýwati Města dolegšjho, wtracugic solě w noci y snu, gednom aby we wssim wssudy dobrý pořádek ustanowen byti mohli.

Tě noci spatřila Warka Křestianská dwě Stě Turkůw dolže oděných na grun

na gruntech Ostrěhomských / pročž Křestiané porozuměgice z toho žeby ne daleko gině Wogsko Turecké bylo, stáli w ordunku, očekawagice na Těpřátele / ale kdž těch dwě Stě Turkůw rychle vteklo / vzřeli že žádný z animu ne byl / z čehož srozuměli že ti toliko wogsko Křestianské spatřiti chřeli / yakby se opatrně spravowalo.

Stála na břehu Lož weliká / w nížto 2000 lidu wezeno býti mohlo / kteraž hned ramjmi gitrem Manoffeld střebau potopiti poručil.

přisla mezj tím nowina / že Hrabě z Serynu dobyl Bebery nedaleko od Segetu / na kterejž wzal deset welikých Děl / krom gině znamenité Křisti / a že na tom s Wogaky swými zůstal / aby Seget oblehnauti mohl, y dobytí.

Dne 27 tohož Měsíce Běť Ostrěhomský Sedláčka gednoho mladeho k Basseti Budinskému wyslal kterehojž zagali Dhři Pana Balffio / a ten odešlán byl od Balffio k Hraběti Manoffeldowi / genuž kdž on několik Dukátů darowal / wyslal wssedo s radostí cđ ohoby poslán byl / k tomu a s čím / y hned Manoffeldowi listy Běta Ostrěhomského odowzda / kterejž on přestance / znouwe swázal a zpečetil / a přikázal Mladenceka toho prepustiti / připowj dage genu mnohém wjce dukátůw dáti, gen aby přede do Budinu šel / a Basseti takowě psaný dodal / a zase aby k němu se nawrátil / s čímby ho koli Basse Budinský wysprawil. Mladencek pak wzna w Pana býti do brotiewého a středřého / slibowal to wssed učiniti / yakž bylo rozkázáno. Wtom psaný zagatém to se obsahowalo / že gestliže Basse Budinský obleženým w sstě dnech pomocy nedoda / že musy buď radi neš neradi Pewnost opustiti / nebo wadž se gini wsscho, yak žiwosti, tak y giniých potřeb Wogenškých nedostawa.

Ta to Basse obleženým odepřal, že gini w brzkém času na pomoc s wssedliakými potřebami přispěje, toliko aby do konce w stalosti začatě setřwali a k tomu wssedo doložil, yakýmby způsobem, s yakým Wogškem, z kterě stranj njnj toho dowesti / kterjžto List Mladencek ten Sedlšký Manoffeldowi odowzda / a on srozuměw wssenu předsewzetj Tureckemu / mage dobrau čaku k swedenj Těpřátele / darowaw hogně toho Sedláčka / hned Wogsku swému po hotowě býti poručil.

Nazecťj gedem Turecký Puffat vtekł z Pewnosti k nassjím, znamenaw že nelže Ostrěhomu než w ruce Křestianské přigiti / ten wssedo co se w Měste dře oznámil / což wssed Křestianům se lgblo.

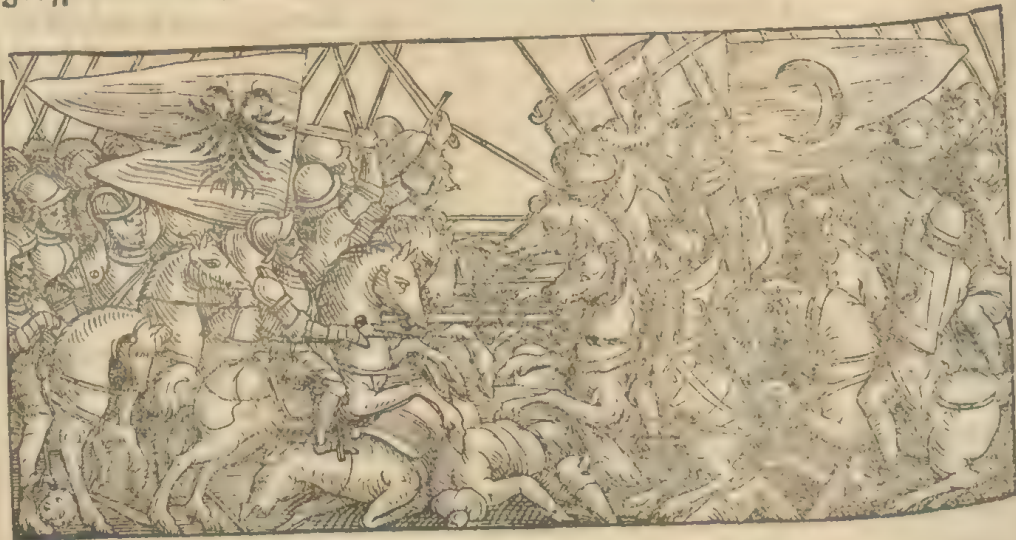
Těhož času gedem Francouz pochycen, genž byl roku předěšleho z Křestianského Leženj k Turkům zradně vtekł / a ten giž byl tehdaž wssed do Leženj Křestianského tagně pro tu přčinu, (yakž wysnal na trapeň) aby w něm tagným mohl Křestiany wsspehowati a prozraditi / pročž tělo geho hned bez mēškání od Kata na čtyry kusy rozřekáno.

Těgednau obleženj z Pewnosti wypadli / stusugie sstěšj / ač w idyky s welikau swau škodau / což tolikž učinili y 29 dne tohož Měsíce / ale ani toho času sstěšj gim nēslaužilo / neš gich tehdaž w tom w spadnuri 80 na place zůstalo / a Křestianůw toliko pět.

Po tom sfermili, kauka weliká w Oblacých Těbelských powstala / takowě bylo wětrůw fučení / od hromůw trřstání / a hrozne blýskání, yakoby práwě z gruntu Swět měl wywrácen býti. Přitom strassiwem wrchůw žimluow pohnurj / sstěti bylo gakoby se přibližowalo negaké weliké Wogsko k Leženj / pročž Křestiané w ordunku Těpřátele očekawali / ale žádného přicházegicjho nēspatřili. Po male chwili vlážalo se Těbe welmi gasně / toliko že gestě bglými a křawými paprsky potažené bylo.

Posledního dne Měsíce Července s velikou snázností Turcy Města dolegšijho y hořegšijho bránili/nedopauštegice nigatž aby se gich Křestiane zmocnili: Když pak gij welni zle s nimi bylo/a každé hodiny retuňku ze wšech stran očekávali/sebralo se Turkůw w Kragi Budinském 20000. Kterž sprawiwše se pořádně, k Ostrichomu pospúšyli/a položili se prvnjho dne Srpna na čtyry Tisíce krokůw od Wogsta Křestianského/o nichž uagie spráwu Křestiane/hotowj byli k odpúranj.

Neyprwe Turcy z nenáhla w newelkém počtu nágezdy činili/a štúro wedle leženj několik Konj zagali z Pastwy/a nassj za tím wjice a wjice se slykowali. Brzo potom začala se bitwa walnj/potkali se hanšfowé některj/Vhryj vtekli/zanechagjce na placu samé Těnce/a znouu se proti Turkům obrátiwše s Ručnicemi té chwjle nabytými, dobrau pomoe Bogugj cým dali/ač při tom mnoho Francouzůw zbili Turcy. Tazetřj Pohane se wšy mocy swau/to gest/w desjti Tisjých gijzdných/a w šesti pšjých potkali se zmuzile s Křestiany/gimžto za Wúdee/bylo patero Bassat s několika Beky/a ti wšychni wšlowali/pomordugjce Křestiany/retuňku do datí obleženým.

Bylo několik Set Turkůw/gesto měli Prach w Ranystrách/s kterýmiž se do Pewnosti chtěli wstřnauti/ale hrabě Mansfeld Listny onoho zayas tého Mladenečka gsa wystřežen/dobře průchody do Pewnosti zasádl, mímno naděgi Pohaniw/kterž přessli přes hory mšty nebezpečným/genj gšan mezy Swateho Thomasse a Karlowými Wrchy/a spravili se rychle w Orduň v Města Radého/gimžto Křestiane tolikéž stáli na odpor/a do pustili Turkům se wtlaciti až do Přjstopůw. W tom Pán Balffj z gednoho Přjwřšj wbehl Pohaniw s Vhry swými w gedn bot/a Sswarcemburk w druhý/zastocjce gim Cesty, aby vřikati nemohli bez weliké šfody/a oni obrátjce se/potkali se s nassými/a to s okřjtem welikým/při kterémž Osmnácte Děl wypustili/wšak nic méně nevcinila Štelba ta žádné šfody. Začali potomně z Lucifš šjgletj/Sšpy ljtali zhušta neginac jako Dšstj/vakoby yasnost slunečnu zastinowali/a hned zase sabali k Sswalem swým a statečnu bitwu swedli: Weliký zwuk slyšán od Trub a Bubniw/hroznj třest a bauchánj od Štelby/weliký Chřest od Jbroge/šrasno bylo patřiti na takowé množstwj Lidu zbitého w tak krátkém časú:neb jako řjtaga za půl hodiny Křestiane obdrželi Plac/mnoho Turkůw pomordowáno/a obzwláštne

zwláštne štelbau Jana de Medicts, kterž vřnawagjce nestěstj swé vřikati počali/ozelegjce 36. Děl /kterž Křestiane zagali.

Pán Balffj za vřikagjými se Turky pustil/y Sswarcemburk/kterž byli Cesty Pohaniw zastocili/tak že opatrnosti takowau/málo gich wšlo žiwých.

Beglerbek genj byl na gedné hůře/wjda že Turcy geho vřikagi/neobmesskal gich následowati s welikau šazni/gednom aby mohl žiwotu swého zachowati.

Padlo tu Turkůw zbitých čtrnácte Tisjce/zgjmánj dwa Bekowé,a množj gimj z Předněgšjch/wzato 27. Praporcůw/několik Set Welblaudůw a Oslůw/množstwj Peněz/žiwosti/Prachu/Kul/a ginych takowých potřeb Wogenšjch: Ledakdos Turky šazliwé šil/Ruchari/Sšandnechtri/a giná takowá Jbř, ony znamenité Rytjře/swázané do Leženj wodili/a giste řdyby byla noc temná s deštěm nepřipadla/nicby bylo Pohaniw newšlo/ač nic méně byli až k Budinu od nassých stjhanj. Křestianůw zbyřjch z milosti Božše nebylo mnoho/raněných nalezeno paděšate.

Práwě při prostředku té bitwy/řdyž neyhustěgi na rozličných mšstech Bogowáno/Obleženj wšocili s weselým Šrdcem do gedné Bassy Křestianské/kterž nad Wodau stála/kterauž gij téměř opanowali/až teprwa přišsedšy k sobě Křestiane/obkljčili ze wšech stran Pohany/gimžto Rky jako Beranůw řezali.

W řech obaudnu bitwách w padlo Turkůw nic méně do Pewnosti/Půl druhého Sta.

Hrabě z Mansfeldu dal znáti o té šstiasné bitwě s Pohany Cysari Rudolfowi/štrž Vgce swého Pána Chaloného/s nimžto wyprawil do Prahy dwa Turky neypředněgšj w tom Bogi zagatě/totjž Beka Antyochenského, y Mezopotanského, genj Saul Alepo/a Belehradského Beglerbeka Sštolmistra/a k tomu přišal čtrnácte Konj Tureckých welni španilých/čtyry drahé Dřhy,ginat Koberce,nimjž Koně přitřjwagi/a čtrnácte Praporcůw mšlych y welikých/ř.

Přiwzeno do Leženj pšjých a drahých Stanuow 600. Kterž byli Damasskem podšty,a giny mi šedbawnými ozdobami wšlechtile okřasslenj/mezy nimiž byl y Stan Beglerbeka/od Synana Bassy Roku pšeděšlého do Vher přiwzenj/genj byl pro ozdobu newymluwnau/za mnoho Tisjce Čerwených Zlatých ššacowan/Zlata, Štrjbra nalezeno dosti/kterž wšedko Mansfeld Rytjřům rozdal: nalezeno y několik hlaw Křestianských/kterž byli Turcy dne pšeděšlého při harcowanj dostali,chtjce ge s sebau odnesti.

Těla některých předněgšjch Křestianůw zbitých/yako Pána Radyna/Pána Brandenšteyna a ginych/weliku wětiwosti do Leženj přiwzena a pohřbená gšan.

Turcy genj byli z bitwy vtekli/w horách a w Lesech se štrejwali/a časem nočnjm přibljowali se k swým: Budinský Basse se dwěma Šty toliko š sob o půl noci do Budinu přigel,a Wezir Basse s nim, šmrtdlně gšaut raněnj/kteržto řdyž do Města w geli/Šeny a Děti s welikým plácem a křis tem wegdauce z domůw nařjkali/řdyž tito Šmrti Otciw swých/a ony zamordowanj Muzjw swých želeli.

Tetolický Basse do Pewnosti wpadl a w ni žšťkawal/Basse Rabšj/ždalj byl zamordowan,čili vtekł/newěděl na ten čas/ale to žwěděl po něškolika dnech z wěžňuw/že se gednom osm š sob do Rabu nawrátilo z řech,kterž byli s Bassetem wygeli. Přitom také mnoho Turkůw šeyducy přizwláštne

wedli do Ležení a množství hlau Pohánů pémordowaných: Tu spěwáno Te Deum laudamus, ale Turcy tehdaž w Pewnosti zawřenj, welmi žalostně wyhládali/ nemagjce žádné těmte naděje wjce k takowé pomocy/ yaka jim předešle od giných Turků dodána byla: Ženám swým a Dětám wjce lepšy rozkázali snášeti do doleyššyho Města/ chřegjce w noci po wode pustiti se do Budinu/ ale y tak mnoho gich pomordowano, kžž na horu sli/ neš dolu scházeli.

Tážejtj hrabě Mansfeld wyslal do Pewnosti Pána Balššyho a Tulmačem/ napomjnage Obježených aby se poddali, a newydawali se w wětšj nebezpečnstwj/ zwlaště poněwadž gij ti křegj gim na pomoc přisli, wšy dñi zbíti gšau/ y wšedko Leženj gich wybráno/ giné pomocy se se nedočeka gi/ Pročež aby wázili/ w yake zanechánj gšau přiležitosti. Mimo to Pán Balššj připowjdal gim to wygednati/ aby wypustěnj byli o hrdly se wšemirystuň/ a na gisté mýsta doprowáženj.

Ta to odpowědeli Pohané takto: Pěť Tědel Wogško wasse pod Pewností ležj/ mý pak žádame přiměť až do třj Tědel/ w kterýchžto nebude meli retowanj/ pomysljme snadna poddánj Města: anobě gij Šeo Tisyc Lidu nám na pomoc gde/ a gestijebj nám ani ti pomocy nemohli dodati/ owšem nebudem se moey poddati/ až prawě nás wywlekau zanojy. To mluwjce/ nic méně, wžali sobě tři dñj na wáženj žádosti Křestianské.

Kžž se to tím spůsobem v Oštrchom a dilo: Tadaždi, Zopa, y Herberšteyn, zústawenj w Strýggj a Winsdymarchu/ sebrawšse deset tisyc Lidu/ třj Mjle od Segetu wýborný Zámek, Babotšcherčenj, oblehli/ a Obježenj neaušfagjce w syle swé/ aniz oněyatem retuňtu wědauce/ zapálili Zámek a tjšse z něho vtekli/ kterjž oni opanowali/ w němžto nalezeno 36 Děl/ nákladem Maximiliana Cýsaře toho gměna Prwnjho, wčíněných. Po wze ti Babotšchy/ obrátili se k Kostelu Swatěho Martina/ genž gij byl pušty wčíněnj y zapálenj/ kterjž tolikéž Lidem osadili/ pořadně ho wopravic/ a taz dobytím Zámkuw těch připraweně byli cesty snadné y dosti bezpečné až k samému Segetu.

Tawracugjce se odtud Herberšteyn/ přitřessil na Sedm set Turkůw, kterjž z gruntůw Křestianských wygždili s welikau prawě laupeži/ a wčimě s nimi štwu, rozebral ge wšedj/ odňal jim onu Korist/ ac gich gednom na Placu 120. zústalo/ neš ginj w rozličné Strany vřikali.

Sedmeho dne Měsíce Srpna/ hrabě z Mansfeldu ze wšech Plochshauzu a Balšš, genž byli k dobýwánj Oštrchonia wystaweně/ štelbu pauššit kázal, nejprwe ze čtyř děl, potom z pěti/ ic, bez přestánj/ padali Město šte Ždi/ padali wysoke Wje a Strěchy/ a weč koli treffen/ to wšse welikým se hmotem bořilo: Opět maličko odpočinauce pro dešš/ přitabli do leienj Pána Balššyho deset Serpentýnůw/ a znou z Děl šleřeli/ a ginj za tím přihotowili cožkoli bylo potřeby k šudaucýmu šturmu.

Obleženj gij těmte wšeho se nedostawalo/ krom trochu pšenice/ Sečmene/ a Masla Koňského/ giné žádné žiwosti neměli/ a protož opět wyslánj k nim dwa wžactnj Muzi od Pána Balššyho/ z poručenj hraběte Mansfelda/ kterjžby o Alj Bekem rozmluwili.

Bek starý/ a Kantear Aga za nim/ wysli k poslaným, aby šlyšeli Leogacy gich/ z nichžto on mu geden z Turků totiz Bekom di takto: Pán mýg/ Pán Balššj, winšugeť wžactnj Pane, zdrawj dlawheho/ a že te zná býti Rytjřem wdatným y maudrým/ chělbj tolikéž aby te wznawal býti milostiwým a litostiwým nad Žioldýři twými. Těš milošdenstwj gšauce po

hnut/

hnut/ litugie y tebe/ pro twau welikau šllost a wěrnost, welmi toho želi, že Žioldnýři twogi spolu y s tebau nic giněho neočekawagi/ gednom rychly to nec žiwotůw swých/ a protož tebe šrže nás napomjna, z lasty Šaufedške, aby neosleychal Raddy geho: gestliže chcesš sám sebe/ y Rytjřšwo swě při žiwotě zachowati/ podeg Pewnost, se wšym což k ni přináležj.

Ta takowan řeč Pohán dosti civiliter odpowěděl, kauce: Kžec twa a žádost Pána twěho, welmi gest nám k vyplněnj nemožná/ mýžesa oznámiti giněnem mým Pánu Balššjmu/ že yá nemohu ani neymenššyho Rameje Pewnosti te poddati/ a owšem mne tak činiti a ne ginac přináležj/ neš gij (yako řjčage) gednu nohu w hrobě mám/ do kterehož mé gij šediwé wlasj s dobrau Sláwu a gměnem chwalitebným wložitj chcy: a mimo to/ mám tu důwěrnost k mému neymocněššjmu Pánu, a k Synan Basseti/ že mne w te potřebe neopustj. Pakliby mne y psali/ že nemohau nám mýakž špomocy/ gestjebjch se chěť rozmysliti/ mēlibjch Oštrchom, na němž wšedka má Sláwa záležj/ tak znamenitě Pewnost do rukau Křestianských oddati: ginj ac Zámky y Města sobě swěřená poddali/ yá toho takowým spůsobem nemohu wčiniti. Tím řeč swau dokonawage/ žádal Posly ty Pána Balššyho o trunk Wjna/ a Kantear Aga štoge při tom, nic nemluwil/ toliko žalostiwě wžychal obličejem welmi smutným.

Gest gedem Oštrowneš Weyšp mezy Budinem a Oštrchomem/ w němž to množstwj Bohatých Kupcůw přebýwalo/ do kterehož wbehnauc dewadesáte toliko šeydukůw/ znamenitau Korist wynesli: gdauce pak před tím do Oštrowu toho/ přitřessili na Pohany/ wezaučy žiwost we 23. Wozych do Budinu/ kterjž sewššj špřjžj do Leženj přiwedli.

Těhož času Turcy genž gestě nebyli w oně šitwě zabynuli/ znou se počali šhromážďowati/ aby gestě škusjce ššestj, obleženj negaký retunt dodati mohli: y připlinuli některj na lodjch, aby mohli negak do Města dolegššyho wpadnauti/ ale yak gich dwě šte padlo zmordowaných/ hned wšy dñi rychle w gžždeli.

Třinácteho dne Měsíce Srpna Wodnj Město dolegššj Křestiané wšj mocj dobýwali na třech mýstech/ tak dlawho, až ge dostali: Nejprwe Wogško Bawarské k šturmu puššěno/ kterjž Turcy wdatně od Ždi Městských odháněli: protož přispěli genu na pomoc pěšj Kaitenawšstj a Šweycaršstj/ tak že Plot gedem mocnj porazylj/ y přjstok naplnili/ činjce Turkům odporšatečnj/ dokawadž gim nepřiběhlo na pomoc 6 Praporcůw Burgawššých.

Přitom w šem bylo Margrabě Burgawššj/ kterjž Wogaký prosbau y pohružkau napomjnal k štatečnosti/ hognau odplatu wšem připowj dage/ pochwalugie šnielě Rytjře/ nesmělým domlawage/ a gisté ta přjtomnost geho při tom šturmu tak wžitečná byla/ že Žioldněři gedem druhému zmuži losti a šrdce dokawagic/ wšeli y aké nebezpečnstwj podstupowali/ dotud dotuž se Města nezmocnili.

Kownau sláwu má Jan Medyceš z Florencye, genž s swými Wlachy na wšech mýstech byl/ a tím genž wštal, čerstwau pomoc z rozličných stran dokawal/ y powinnost dobrěho Rytjře časem wykonawagic.

Pláč a křik štrassliwý byl w Městě wzatém od žen a dětj, y od Turkůw a lidi wogenššých žalostně wolánj: Těš yak wbehli Křestiané ze wšech stran do Města/ hned bez milosti wšedj obywatele na pořad mordowali/ Děti, šerj, staré y mladá kdo je gim koli nahodil/ a Dhři za tím nejwjce wzhledali na laupež a korist.

Žačala se potom waba mezy Němcy a Dhry, že Němcy těmto laupež

G ij

odňali

odňali/a w tom 8000 lidu wogenstého mezy ně wstocilo/tak že nebylo znáti který z kterého Wogsta byl. Margrabě Burgawský dobytu zbraní rozhánel takové laupěžníky / kterých sotwa do Města wegdauce, hned rozissi hleděli/a w tom mnoho Turkůw vteklo na Zámet y do Města hořegssého / kterážto bitwa trwala do hodiny ssesté po Polední.

Po několik hodin, když již nassý Město dokonale wzali, ukazowali se ohňowé/ale neyprwé newěděli odkud, až potom zvědělí že w mnohých domích byli Děla zakopané/a prachu mnozstwí/ť nimžto Turcy knoty přiložili/terez měli w gísta u hodinu zapáliti: a nic méně tím způsobem několik Domůw zapáleno/terýchž nemohli Křestiané dlanho vhašeti/gak ož ani prwního ani druhého dne takových knotů naleznaui.

Ali Bě gessě trwal w swém neystupném předsewzetí/ ačkoli již nassý Město Kádě/Rocheru/Swatého Tomáše horu/y wodnj Město opanowali/gessě chtěl předněgssý Perwnost brániti aby nepřissla w ruce Křestianům: takowau hle wěrnost zachowáwal swému Sultanowi/totíž že raděgi chtěl vkrutně a nuzně vmeřiti/neřliby se měla strz poddaný Ostrěhoma státi negaťá sřkoda Ottomanstěmu Panstwí: nic méně z lásky Boží nemohl Ostrěhom Křestianům vžiti/aby se neměl dostati w ruce gich.

Ale slusná žalost z toho se wzbuditi může/ že nedočkal wítězstwí takowého ten, kterýž strz snažnost swau takové wítězstwí spůsobil/ač téměř dočekal,gednom že ge neohlédal/totíž ten wěčné památky a slawy hodný Zeytman Hrabě z Mansoffeldu, Princeps Imperij, genž se byl před několika dni newelmi těžce roznemohl/a gsa yatkoli ztrápený/poslal do Wjdne pro lékaře/o kteréhož psal k Arcykňžeti Matyášowí /žadage aby k němu do Ležení odeslán byl.

Psal tolikéž list druhý k Blandmeierowí do Bawor/ aby co neyrychlegi na geho misťo přigel/a aby wykonawal začatou práci za něho / poněwadž již on tomu za dost učiniti nemůže. Byla dobrá naděge při počátku nemocy/že by měl brzo býti zase zdráv/ale pochybila/neb čím dálegi tím hůřegimoc se rozmáhala: Doktorí radili aby změnil powětří a odwešti se dal do Romárna/terez on neoslýchage,dal se odnesti na lůžku wogenstém neb Lektyce do Města Romárna předpowědného.

Přissla naň ta nemoc z wstawicné práce, kterauž měl při dobývání Perwnosti/gednak Rytířstwu napomínage/gednak semotam bēhagic, sřdce bázliwým dodáwage/tuto lid spravugie proti nepříteli/zč, a po takové práci a wstání zhorťa pil y gedl ledacos w ničemí sobě nepřebýrage / z čehož wšeho neyprwé Zymnice possla/a potom čerwená / kteráž se wždyčy wíce a wíce rozmáhala/tak dlanho až Doktorí již o geho zdrawí pochybowali/w té tak weliké a těžké nemocy wždyčy se wyptawal coby Wogsto činilo / zdali již Ostrěhom wzat gest/a neb yaka gest naděge o wzetí geho / které muž yak oznámene, že gest dobyto wodnj Město, welmi se zradowal/a žádal aby mu truň Wjna podali/ale Doktorí radili mu aby nepil. A když pak již poslední hodina geho přicházela/vpokogil mysl swau / a tak černáctého dne Srpna welmi tiše a lehce w Pánu Bohu wšnul.

Nechťel Pán Bůh dele tak slawného Zeytmana Cýsařa a wšemu Křestianstwu k obraně a k pomocy proti auhlawnímu Nepříteli gměna swého milého zanechati / snad neywjce proto, aby člowěk neaušsal w lidstwu pomoc/ale aby k swaté geho moci wšedku naděgi a ochranu směřowal: onť spomůže těm kterých se k němu s kraušeným sřdce wtekau/ onť na každé Wogstě sám boguge proti Nepříteli swých wěrných/onť spomáhá swým / onť do-

dá mau

dá mandrosti/dodá zmužilosti a smélosti/neboť ma wšedko w swe moci.

Těhož dne / když Wogsto Cýsaře Rudolffa s Sedmihradčany Město Sagrat,ginat Jaschrát opanowati mělo/neb již obležený se poddali / Basse Temesswárský na pomoc přigel s dwěma Běky) magic deser Tisyc Lidu Wogenstého/ pročez Městiané nezdrželi to což učiniti připowěděl / a počali se znou zmužile brániti.

Sedmihradčané mšjce se nad námi/ yak Město dostali, wšedky na pořad pomordawali/a potomně obrátili se na Pohany/ kterých wypustjce střelbu hned počali vřkati,aniž tau Strělbau něco Křestianům wštkodjce.

Tu zgýmání byli obadwa Běkowie / a mnoho giných wzáctných Pohanůw, s znamenitau laupězi/ a Basse Temesswárský ledwa vtekl s Pěti Strý Lidu/ w té bitwě nezahynulo wíce Sedmihradčanůw,gednom 30.

Toho také dne,kteréhož Hrabě Mansoffeld stonal/vmřel y Gíř z Ssonbergku Biskup Wormacký / genž byl Legátem Rudolffa Cýsaře na Sněm do Speyru.

Těhož Roku Theodorus weliký Kněz Moskewský / Pán ctnosti Křestianstě plný/ačkoli Szymark/ wšlyšew o sřstěstí Cýsaře Rudolffa,Zeytmanůw a Wogst geho proti Pohanům, chtěl býti toho wčasten s ginými Křestianstými Pány,wyprawil Posly swe do Prahy,genž gest Stolice Cýsařská/proti kterýmž wygeli z poručení Cýsařského některý Páni Czeští/yako Pán Jan z Waldsteyna Teywysšý Komorník Králowstwí Czešského / Pán Krystoff z Lobkowic Přesýdent na ten čas nad Appellacými, Raddy Cýsaře/a giný mnozý na Koních y na Wozech/ a ti wřtagjce Legáty ouy vctiwě/wšadili ge na Wúz Cýsařský pěkně ozdobený, s sřstimi Roňmi/a w geli s nimi do Města dne 16. Srpna/ yak o kolo hodiny páte.

Tě Legacy Moskewské neypředněgssý byli/ Xwanowic Sstolnistr welikého Knížete/a Kanceljř těhož/ kterých měli přes dwě Stě Služebníkůw a Dworánůw/ gimžto wšsem dwě Hospody s pěknýma Pokogemi dané/ a nassězené byli některé wzáctné Osoby/gestoby dohlýdali/aby měli wšeho dostatek,čehožby gim koli bylo potřebí: Ale oni o to prosyli/aby sobě sami we dle wůle své,Erně a ggdlo strogiti mohli / a aby Poselstwí swého přjcinu newyprowowali/dokawadžby newykonalí swug Půst / kterých měli vložený na památku Proměnění Krysta Pána na hůře Tábor.

Když byl dokonán Půst gich 26. dne Měsíce Srpna/žádali Audyency/ kterauž obdrželi hned toho dne/to gest 29. těhož Měsíce/ale že se gim nezdálo po Obědě Legacy swau oznámiti/vložen gim den 30. ráno okolo hodiny dewáte w Těmeckém orlogi. A přissli w ten čas na mřsto wřazaný/ a od dali neyprwé List Knížete swého,w tento wmysl psaný.

Wylati gest ráčila Wasse Cýsařská milost Posla swého Mikuláše Warboce/žadagjce toho od nás/ abychom wám,Příteli nassemu milému,z lásky Bratrské/proti auhlawnímu Nepříteli wšeho Křestianstwí Turku pomoc učinili: A poněwadž s wami, yak s neymileýšým a neywěrněgssým Bratrem swým/ nad giné wšedky Knížata,w lásce wěčné a w přjzni trwati chceme/wám proti tomu Nepříteli wšeho Křestianstwa, strz nasse Raddy, Spráwcy Rassenstého, Michala Xwanowice, a strz Jana Sohnia Wassynna Sekretáře,pomoc z nasseho pokladu posyláme / kterýmžto některé giné wěcy poručili gsine,wám oznámiti/ pročez abyšste gim we wšsem wřrudali, prosýme. Dan we Dwore nassý welké možnosti,w Moskwí / Roku od Stworění Swěta 7103. a od Narození Krysta Pána 1595. Měsíce Dubna.

gmenowaných Heytmanů, a obzvláště Arcykňže Matyáše, genž byl y předesslého Roku okolo něho snažně pracoval, wšemu Křesťanstwu k potěšení z Turecké moci wytrhnauti račil / z čehož buď genu věčná chwala a Cýsaři Rudolffowi sláva.

Rozkázal pak Arcykňže Matyáš Pěwnost wzata u hned z opravowati / Zdi téměř znovu wystawěti / Přitoky a Waly wykopawati / a wšedko les pegi sprawiti: což kdýž dokonáno / hnul se odtud s wogskem yako při prosiřed ku Měsýce Záh / a oblehl Blindeburgk Zámek znamenitý. To kdýž oznáměno w Budinu, powstal weliký strach mezy obywateli / tak že giž počali neylepší rýstunty. Ženy y Děti z Města wysylati / chtějice za nimi wygeti / ale Beglerbek Brány zawřiti poručil / y stráž spůsobil tak aby žádný z Města wygěti nemohl.

Při koncy téhož Měsýce, Kieral Albrecht Heytman Wogška Sedmihradského Město Lippu nad Ržekau Maryskau opanowal / kteréhož kdýž 28 dne Měsýce dotčeného dobýwati začal / a ohněm wrženým zapálil / Turcy vtekli z Města na Zámek / ale že ani tam nebyli bezpečni / třetího dne posčali o poddání Pěwnosti rozmilowati / a tak dopustěno jim aby wysli swo bodně s tím cožby geden každý vnesti mohl / ale gině wěcy w Městě y w Zámku aby byli w celosti zanechané.

Téhož času Basse Bosnienský s desíti Tisíc Turků a Tatarůw do Babatšky se obrátil / přemýšleje a skutečně k tomu dohlídage, aby gi mohl něgak dostati od Křesťanůw: Styrští magice o tom wědomost, genž byli pod Regimentem Pana Zykunda Herberštejna / Pana Giřího Leutowice / a Pana Hechenberka, wtrhli do Pole Babatšského / na kterémž se potkali s Turky / hned ge rozehnali / a mnoho gich zmordowali.

Poláci zasazugice se o práwo, kteréž od dáwnějšího času k Zemi Walaské měli / na hranicích Wogensky očekávali, gestližby jim chel Tepřitel kterýkoli škody činiti / aby hned wystočili na odpor. Wessli potom do Kraginy Walaské / kdež přitřfili na weliké Wogško Turecké / kteréž se stroguilo tu Kraginu opanowati / dodawagie retuňtu Turkům. Čehož oni zbraňugice / neyprwé porazili to Wogško a rozplášyli / a potomně wyhnali z Země Weywodu toho, gehož byl ustanowil Sedmihradský / a giněho našydili / prawice, že to tak jim náleželo učiniti wedle obyčje Předkůw svých: wyslyšice geho přisahu / zanechali genu pro ochranu gisté Wogško.

Téhož času Synan Basse chel sobě zýskati sláwu kterauž byl stratil na Wogněw Dřích po stracení Wstřehoma / Walaskau Země Sultanowi zase podmaniti umijnil / ano y Muldawskau y Sedmihradskau / a proto giž y Wogško sebral. Zykund Kněze Sedmihradské s 20000 výborneho Lidu hotow byl odpor učiniti / a hned wytráhl w cestu Pohanů / staragie se o to aby nikudy Synan Basse do Země wpustěn nebyl. Giž toliko dvě míle od sebe Wogška byli / a čím dále wíce s hmotem welikým k sobě se přiblizowali / až se právě z obau stran zmužile potkali: Statečně dotřrali Křesťané / Turcy také zmužile odpřrali / tak že z obau stran mnoho Wogškůw zahynulo: wbyhali nassy až do ležení Tureckého / odkudž potřikrate welikau mocí Tureckau odehnali / wšak nic méně s pomocí Boží takowa w nich snělost byla / že se nic nestradhowali před onau mocí Tureckau / ale wždyč zmužile sobě počínali proti Tepřiteli Turku: Trwal ten bog od Rána až do Wečera / až právě Synan Basse s swými wstal / a Křesťané z milosrdenstwu a lásky Božské wstawičně trwali w své syle / dokawadž Turky na hlavu neporazili.

padlo

Padlo w té bitvě mnoho Turkůw předněgších / mezy nimiž počten y Heydar Basse: Padlo y prostěgších Lidu několik Tisíc; Synan Basse

wpadl do Wody z Mostu s dvěma Bety / ale retowan gsa od Služebných Turkůw svých / hned předewšemi na vřtáně se oddal / a wlačel se za několik dni diwnými stezkami pročez dlaho o něm nic nebylo slyšeti.

Hogau laupež Křesťané we wšemi dostali / mnoho Del / znamenitý Rýstun / a několik Praporcůw. Synan Basse za tím bral se k Konstantynopoli co neyrychlegi / kdež o wětší pomoc prosyl / tak aby se mohl nad Sedmihradským Zámčkem pomistiti: K čemuž kdýž měl powolení / poručil wšedky wězně z Bělehradu odwesti do Konstantynopole / s nimiž Turcy wtrutně na cestě natládali / ruce y nohy welikými pauty obtěžiwše / hladem a žijni tak ztrápené morili / a yak přigeli do Konstantynopole / před Bránu kdež on měl pokoge své postaweni / a potom do Wěže smradlawé, kterážto sluge Černá, wřazení / w kteréž rozličnými mukami trápeni byli.

Mezy těmi wězni nalezena od Turkůw gedna Dēwečka w Mužském oděwu / genž byla za dlahý čas w rozličných bitwách, proti Turkům Bogowala / čemuž se oni nemohli wynadiwiti / a zwlastě kdýž pragicým se odpowádala / že od mnoha let zároweň s ginými Zioldněti zold brala: otázali se Wěznůw giných / zdali tu ženu znagi / a neš wědelili gsa o tom že ona ženau gest / kteréž prawili wšychni, že neginať se domnjwali než že Mužem gest. O čemž zwědew Sultan, rozkázal gi před sebe přiwesti / a tázal se gi sám / změnilali ge kdý oděw mužský / kteráž odpowěděla že nikdy / a že od dáwna při bitwách býwala / y mnoho Turkůw zamordowala swau wlastní rukau / gen aby y ona rychle od nich zahynula / poněwadž raděgi podstúpiti chtěla smrt nežli těžké wězení.

Sultan diwíce se zmužilosti té ženy poručil gi po Městě woditi / aby odewšech byla spatřena / a potomně gi ženě své odewzda.

Synan Basse magie od Sultana opět Lidu pěšjho a gůzdného 70000 přessel Dunag w Města řečeného Joře, ginat Giorga / a tu na mezích Walaských a Muldawských / Wogško na Zámky a Města rozestlal. Na to misto přigel k němu Hasan Basse / Michal Weywoda Muldawský / a giných Turkůw a Tatarůw mnoho předněgších / po kterýchžto přjezdu sám se do Tergowisty obrátil / kdež prwé byl Klášter Bohatý / nyní pak w Zámek od Turkůw obrácený a dosti dobře opatřený / kterýž w ten čas Synan Basse, gestte

lépegi

lepegi opatřil / Děly / Prachy / a wesseligatů žiwosti / a tu vmišl jako sedem belli založiti / nechťe od tud odgřiděti / lečby prwé Walastau / Muldastau / y Sedmibradstau Země k Cýsarstwu Ottomanstému zase připočil / ale postawila se tomu Fortuna na odpor kteráž lastawě wzhlédagice na Sedmibradského / wssedko gináč než Synan mýnil / zmotala.

Téhož Roku w Městečku Montanygi, yakti od Benátčanů oznáměno 15 dne Měsíce Září / stal se takový Zázrak. Člowěk geděn lehkomyšlný dobyw Měce / počal Obraz blahoslawené Panny Maryge raubati / tak dlaubo až z něho čista krew se wyprýstila / což on znamenaw / odšel od tud gfa gatkoli w myšleně swém pohnut : giný pak lidé řdy se o tom skutku powěst rozhlašyla : běželi vprkem k takowému zázraku / při kterémž y množstwu hluchých / slepých / chromých / ič. v zdraweno.

Samuel Rnjze Sabaudye dowědew se o tom, tolikéž to mýsto kdez dotčený obraz byl, nawstřil wil : tu geděn počal sobě takových diwůw lehee wážit / a na posměch obrazu tomu dal přihnati mnoho Chowad slepých, kterých měl na swém skutku / žádage s posměchem aby gim zrak nawracen byl / ale Pán Bůh kterýž zná myšleně lidstá, a skrytost Srdce gednoho každého / to naň dopustiti ráčil že sám oslepl / a ten Dobytěk geho přehledl / ačkoli on toho žádage, aby se to tím způsobem státi mělo, nikoli newětil.

Paný negat a welmi nezdrawého žiwota, gestlieby gi Pán Bůh k prwnímu zdrawě dopomocý ráčil / připowýdala že chce wsseden odew swug neydražšij tam odewzdati / wčemž gsaue vlyssána / zdržela sliž swug / a o wssem dar přislíbený w dobrem zdrawě přinesla / ale že litowati počala těch Sfatůw / diwůw vsudkem Božským zase ge w domě swém nalezla / a hned k prwnějšjmu neduhu nawracena : tak chřel Pán Bůh pokutowati zlobiwau mysl gegij.

Člowěk geděn Podemontán sekty diwne progřiděge se na Koně / z ři hody potkal gednoho Formana kterýžto wezl kamien / otázal se ho dalekoli ge poweže : a on odpowěděl / až na to swaté mýsto na kterémž má býti Rozstet wystawen ku památce neyswětějšj Panně Marygi Matce Boží : na to dotčený člowěk dý : lépeby učinili aby na tom mýstě Swinský chlyw wystawěli / ledwa tu řeč dokonat, otwěrla Země propast swau / a pohltila ho y s Koněm až do řtu / kdez takovým způsobem wězel celé tři dni / až potom wtekl se k té blahoslawené Marygi Panně / žádage milosti a odpustěny / i terauž strz zásluby gegi od Pána Boha obdržel. Tak Pán Bůh wssemochaucý z nestihleho milosrdenstwu swého z rozličných Sekt mnohým pomáhati ráčil. O takových Zázracích řdy wssudy rozhlašeno / množstwu weliké lidu nawssěwowalo mýsto takowé / wzdawagice chwálu Pánu Bohu swému, a blahe slawenau Pannu Matku geho welebýce / yakož y ty Panny e monte Ferrato / gichžto bylo tři Sta / kteréž w bylení rausse bošyma nohanu Vota swě na němž mýstě Pánu Bohu w Straussenos i řdce obětowali / za nimiž se hrnu lo množstwu neduživých lidí / kteréž wssykni od rozličných neduhůw a nemocý zproštěni byli.

W těch časech Pan Jerkmund Herbersteyn mezy wodami bydlegicých Wbrůw Gubernator / Města Rhering / Maslonyan / a Bielahem řečena wy pálil / množstwu Turkůw pomordowal / množstwu gich zagal / yakti přednějšjch, tak y sprosňějšjch / a weliké stáda Dobytka wsseligatého odňal.

Téhož času Heyducy Wakanyr Město za Dunagem mocý Wogenstau wzali / z kteréhož Bohatou kořist wynesli.

Romarnstij Zioldněři, gichžto bylo gednom 40 wygeli na strašf, kdez připadli

připadli na půl druhého Sta Turkůw / s nimižto bitwu swed, se, wssedky pobili / krom tří, kteréž vřstánjím swým žiwoty swé zachowali.

Taten čas Aldebrandynus neywysšj nad Wogskem Papejšym / a P. n. Balssi, oblehli Zámek a Město kteréž gi Wicetrad mezy Rudinim a Ofiechoniě na prawém břehu Dunage / kdez prwé býwala Koruna Dhersta / i teraužto Pewnost měli Turcy jako za nedobytou neš k dobytj nemožnou / a dostali gi Roku 1543. s welikau prácy, tehdaž řdy y Ofiechomu dobyli / a ta byla od Křestianůw opustěna pro nedostatek žiwosti / y ykt snazili se aby zase s Ofiechoniem dobytá byla / tak yakti někdy s Ofiechoniem byla stracena. A počali ždi tlauey bez přestánj / a řdy welikých der we ždy nadelali učinili jobě Leieny hned pod samými ždmi. Turcy pak widauce že gim nigakž odepřati nemohau / aniž ge od tud odehnati / a wzdawagice že tetužeu gim dodati nebylo možné / 25 dne Měsíce Září ráno mezy čwartu a pátau hodinau / dali Křestianům znameně že chťj s nimi rozmlauwati. Poddawali Zámek y Město s condiciemi takowými / totiž, aby odgřiti mohli tak gako Ofiechoništj s žiwoty zdrawými a s tím cožby odnesti mohli / ale Křestiané k tomu neswolili / než gestlie chřegj aby bez zbraně wyssli / nic s sebau neberauce : Kteržj přigawisse takowé condici / Pewnost Křestianům w ruce oddali. Zatim Walauim laupili Turky po cestách y některé zgmali / a Pan Ladajdž zagal Beta Kopanškého / kteréhož sám až do Wýdně yakti Wězně wyprowodil.

Sultan Machomet swé nestěštj poznawisse w Dřijch / obrátil mysl swau k Begi po Wode / chřeg y tak štěstj kossowati / zdalž aspoň wssedky proštědřeg y wgrěšstwu wyhledawagycému štiasny swug obliceg wkaže. Rozkázal tehdy S yšjůw a Galej mnoho nadelati / a hned plundrowati počal Wstrowy Křestianské : oznáměno Křestianům při koncy Měsíce Září / že pod Jacyntem Padesáte Galegi Tureckých spatřeno / pročež se hmula wssedka Armada Neapolitánska proti Turku / aby s nimi s weselými Srdcem učinila statečné potkánj.

Turcy tolikéž ři / genj byli pod spravowánjím Bassete Bosnienského / wgei do Kragin Křestianských / aby Zemi Charwátstau okolo Petřana mohli zbyndrowati : očemž řdy se dowěděl Křestiané w těch Kragich bydlešjch / shromazdili se wespolek bez meštánj / a w běhli w cestu Neptáte.

lím : nebylo gich gednom deset Tisíce a Turkůw mnohém wíce / totiž 20. Tisíce / nic méně řdy giž přišli k potykánj / kogowali hrdinský proti Turcům / a y n hau,

Je pak na ten čas oni pohotově měli Wogsta gednom 25000. Protož hned natjčili giste Osoby/ kterýchby 15000 lidu giného sebrali/ tak aby wedle ustanowenij Wogsta swého 40000 zauplna měli/ což se w brzkém čase stalo. A když bylo lidu po spolu 80000. přigel k němu Sedmihradský/ kdež nesdl z Roně swého až prvé Wogsko dobře spatřil, neodpočívage ani w noey, dokawadž neskusyl yaby geho Wogacy opatrnj byli při wartě/ a řidnatj při potýkání.

Dáno potom znáti/ že bljzko gest Wogsko Pohanské/ totjž se se rozložilo pod Tergowistm/ radjce se yaby mohli ty Kraginy co neysspjsegi podmaniti. Pročez Zykmund Knjze Sedmihradské rychle své Wogsko sprawil/ a hnul se proti nim: V předněgšj Wsy Země Walaské položilo se wogsko/ a roztáhnutj byli Stanowé/ kdež wyletěl welitý Orel z Skály kteraž slowe Králowská skála/ a ten nadewšj Wogstem ljtage, až se přibljžil k Stanu Knjžecjmu/ nad nimžto ljtal za dobran chwjl/ gednat se wzbhuru křjdy wznašsegic/ gednat zase dolu se spausstégic, tak dlaho, až téměř k samé Zemi se snjžil/ nechť migatž zase wzbhuru wzlétnauti dokawadž pochycen a Knjžeti podán nebyl/ kteréhož on pohladil/ pustil gey aby zase wzljetl wzbhuru do Powěrj. Medlaho potom kdjž gij byl Sedmihradský bljzko od Tergowisty, tak žeby mohl za půl dne k němu přigjti/ umjnil ne nadále vdeřiti na Pohany, a statečnau bitwu s nimi swesti/ pročez y powolal k sobě Zeytmany a wůdce Wogsta, přikazugic aby se na tom snesli/ yabyby prostředkem toho dowesti mohli aby Turek poražen byl. Mezj tím Zykmund před Knžem hřjchy své wyznal/ y welebnau swátost z rukau geho přigal/ a w tom w hodinu Polednj přiwedeni byli dwa z nassjch/ kterjž wyprostili z rukau Pohanských/ a ti oznamowali w w gakém strachu bylo přededwma dny wsecko Wogsko Turecké/ kterjž před tím chtělo wsecky Křestiany jako pohltiti/ a nynj že Synan Basse prosbau y pohrůzkami ledwa ge zdrjuge/ tak že wssj dny y Xanytcari k vřikání natloněni byli/ nic méně předce vřeklo několik Set Xanytcarůw. A giste ono báziwé Wogsko nemohl Synan Basse zdrjeti/ vřjkali Wogacy bez wseligatého rozmýšlenj/ neb gestě ani nepřjtele newiděli/ a Synan tolikéž s pozůstawagjcmi pospšslyl za nimi/ zanechawage za sebau wseho welitý dostatek gednom co neydražšjho bylo, to sebau pobral. Zámek Tergowistky z Kláštera vřiněny y wssj žiwosti dobře opatřený odewzdal k ochraně Hasan Basseti Michalowi Weywodowi Muldawskému genž byl od Křestianůw vřekl/ a gestě čyrem Bětům, zanechaw při nich čyry Tisyce Lidu/ a připowjdagic konečně že w brzkém čase na pomoc přispěge. To ustanowiw, odgel rychle do Bukaresty/ genž gest od Tergowisty gjzdy jako za geden den/ kdež zůstawal očekawage co se dále bude dgti.

Potomně napsal list k Basseti Hasanowi, dokládage w něm, mželi býti aby Zámku bránil/ pakli nemžje aby času slytugic s lidem vcházal/ a gey přes Dunag přewedl prostředkem Mostu položených: Kterjžto list sřastnau náhodau přišel w ruce Křestiansté.

Zykmund Knjze Sedmihradské yatz se toho dowěděl že čyry Tisyce Walaských žen a děti Pohané do Turek přes Dunag wezti mžj/ a že gij s nimi na cestě gřau/ poslal 500 přšsých wýborných Jonáků, kterjž přispěli oně Křestianům na retuň/ a Turky pomordowali.

Dne 17 Měsíce Řjgna, Zykmund Knjze s Wogstem swým opanowal leženj Turecké w kterémž nalezeno množstwj Stanůw přtých/ mnoho Del/ Prachu/ a žiwosti wseligatě/ y množstwj Welblaudů a wseligatého

Dobytku

dobytku. Tu posláno do Pewnosti aby Zámek y Město dobrowolně poddali.

Hasan Basse přestřasený welikau mocí Křestianstau/ nezapomjnage na bázeň Synana/ kterjž strachem naplněný od tak znamenitého leženj společně s ginými odběhl/ aby sám y wssj dny bogownjcy geho při žiwotě zachowáni byli/ chtěl Pewnost z dobré mysli poddati/ ale Xanytcari kterých bylo w Pewnosti zawřených okolo dwau Tisyce, odporowali tomu/ a společně křičeli/ že syle sylan odepřjti chtějí.

Z té přjčiny kázal Sedmihradský Město y Zámek slyně dobýwati/ Zdi Delmi porážeti/ a potomně k Ssturnu hnati/ tak dlaho dokawadž newness wjstěné Praporce do Pewnosti/ w kterjž wsecky Turky pomordowati poručil/ krom dwau Bětů y Alj Bassete/ genž byli geho vlastnj rukau zagati. Zahynul při tom Muldawský Weywoda Micha od Křestianůw zamordowaný/ poněwadž zradil nad Křestiany/ kterjž na ten čas znamenité křjstj wany/ poněwadž zradil nad Křestiany/ kterjž na ten čas znamenité křjstj w nabrali/ čyryniecyma Del dostali/ a znamenitého rystuňka množstwj welitě. W tom přšlo čyry Tisyce lidu/ kterjž byl Synan Basse na stráž wyprawil, před tím než z leženj swého vřekl/ newědauce otom aby měl Synan Basse od tud s Wogstem odtrhnauti/ ani otom že gij Křestiané leženj Turecké opanowali/ kterjžto wsecken Lid wpadl w ruce Wogsta Knjžete Sedmihradského/ tak že tu pomordowáni byli/ a zewsecky křjstj oblaupenj/ genž byli w Zemi Walaské dosti pracně sebrané.

Zanechaw Zykmund Knjze gisty počet lidu w Pewnosti wzaté praebrau/ obrátil se s Wogstem do Bukaresty/ domnjwage se že tu zastane Synana Basse/ ale on yatz zwěděl že Tergowistka konečně stracena gest/ nedwřugic se Zdem Bukarestským/ zanechal mezj nimi 39 Del/ dostatek žiwosti y rystuňku Wogenského/ a vřekl do giné Pewnosti, kterjž slowe Georgium.

Při táhl tedy Zykmund Knjze Sedmihradské do Bukaresty/ kterauž se zewšj nesnaže opanowal/ a co neysspšse mohl poslal za vřikagjcmi Turky/ gichžto Vhři welmi mnoho na cestách zbili/ a sám s Wogstem pospšslyl za Synanem, gsa té naděge že gestě w Pewnosti Georgium pozůstawa/ Ale Synanowi žádné Zdi nezdáli se býti tak mocné/ kterjžby geg mohli obhagiti/ pročez ani w té Pewnosti nesměl zůstati/ nýbrž pustil se přes Dunag, dřjwe než Wogsko Sedmihradské k Georgium přšlo: že pak Turcy přes Most položený walně vřjkali/ zlámal se Most pod takowau tíží/ a množstwj Turkůw w Dunagi wtomulo. Synan Basse ledwa se dōdral na geden Estrow/ z kteréhož byl wyhnal Křestiany Roku předěšleho/ a gsa y tu w welitěm strachu a nebezpečnstwj/ časem nočnjm w malé Lodice od tud vřekl.

Zatim obehnána byla Pewnost Georgium z poručenj Zykmonda Knjžete/ a wstawicně do nj z Del sřjleno, dokawadž nebyli vřiněné dřjy w Zdech nimjž Křestiané do Města mocí wěbhauce/ geho se zmocnili: Tu Křestiané zbili třidceti Tisyce Turkůw/ kterjž se nemohli tak rychle za Synanem pustiti/ tu gim 40 Del odňali/ a takowým dostatkem rystuňku Wogenského/ na kterémžby mohlo přestati dwoge Králowstwj/ yatz o tom wyprawuge Mercurius Gallobelgicus: Při tom dostali y mnoho Galei naladowaných potřebami Wogenskými/ wěznůw nemalo wyswobodili/ a nimjž se Wogsko do Bukaresty s welikau křjstj y radostí obrátilo.

Druhě tolikéž Wogsko Knjžete Sedmihradského wza lo mocí Pewnost řečenau Wilagešwar/ w kterjž mnoho Turkůw zahynulo/ a tak on we wssj Knjžetstwj swém Pánu Bohu dgtj činiti poručil za takowá dobrodinj/ a částku wogsta odeslal do Genny Města kterjž ležj na cestě gdauc k Temesswaru a k Julj/ kterjž také dobyto gest poněkolika dnech: Bylo w

H ij

něm

něm sedm Set Turkůw krom žen a dětí/nad nimiž byl nevyšším Senšas chus Bek, kterýž s společenau wšech raddau 24 dne Měsíce Rjūgna Křesťianům Perwnost pro zachování životůw, odewzdal.

Když vycházeli Turcy z Genny/na žádost gich, dáno jim něco lidu gí zdného a pššgho, aby tmi bezpečněgi byli wyprowázenij až do Pentudy/ale Heyducy srozuměgice tomu že oni tegně s Temesswarstými a Julienstými na tom zůstali/aby Turky w tagných místech škryli/ kterýchby oněm Křesťianům wyprowážegicým Turky, nepřátelsky cestu zastřečili/ Pohany ty wšedky sami Heyducy pomordowali/a potom potkali se s Temesswarstými a Julienstými/s nimiž bogowali za dlouhau chvíli/ až nad nimi wjetež stwíj obdrželi/ač s nemalau škodau swau.

Těhož Měsíce Rjūgna Cžár Tatarský do Walasté Kraginy přitáhl na žádost Sultána Machométa s velikým Wogstem, chře Walachy mocý wogenský podmaniti/a dáti za Pána té Kraginy Sedžáka Teynstého/tak yatkž byl poručil Cžár Turecký. Ale Král Polský wěda že Tataři wrhugi do Zemí Křesťianských/Bez mšstkanj wyprawil své Wogsko proti nim.

Přiblizowali se Tataři dauffánliwě, spoléhagice na množstwj a sylu swú/půl míle toliko položili se od Wogška Polského na gedné hře / odkudž teprwa Cžár dal znáti Polákům, že gednom se dwadcyti Tisícý Lidu wrhugce do Země Walasté, aby Walachy přinutil dáti daň od mnoha let zadrženu/a aby Sedžáka z rozkázání Sultána Cžáře w té Zemí za Weywodu wstanočil/pročez žádal strže Posly, aby Polácý gey s lidě ge bezpečně dočekali/na čez gemu odpovědijno/že Polácý rádi chřeги naněg očekáwati/a geho takowými krměmi ctíti, yaké se w Polstě nacházegij: Zlata a Strěbra pro něho že nemnoho magi/nej něco Olowa že nacházegij / z kteréhož se Peníze dělají.

Dne 19 Měsíce Rjūgna, rannim gitrem když ledwa Slunce wzešlo / neyptedněgšij Wogška Tatarského obořili se na Ležení Polské/proti nimžto wyběhli Polácý ochotně/a swedše s nimi bitwu, w brzkém času wycitili ge yatk gšau neylépe mohli/tak že se jim wíce odnechtělo harcowati.

Cžára Tatarského Bratr, poznaw že nedobře byl přiwítán od Polákůw rozdelil Wogsko své na dvě strany/z nichžto prwnj Wogsko pustil z hury na Poláky toliko se tmi Praporecy/ proti kterýmž y oni wyskočiwše, zmužilau bitwu s nimi swedli/magic mezy sebau něco Střelcůw pššghj/ kterých welami mnoho Tatarůw zbili/a giné rozehnali. Padli gednom tři Osoby z Polských zoldnéřůw/ač nemalo raněných Konj bylo/ kteréz Tataři Střelami zranili. Tu přitom potykánj Li-Zebřidowstý Kormistr Krále Polského a Lidem swým chwálu nad giné obdržel.

Po wylonánj té bitwy/porozumjwage Cžár y Sedžák, že Polákům nic nevcinij/ačtoli magi weliké Wogsko Tatarůw y Turkůw/ wyprawili k nim Posly do Ležení/ kterjž o přjměrij rokowali s nevyšším nad Wogstem/ od kteréhož z společné wšech rady dána byla Legátům takowá odpověd. Ač wjme že Pohané neradi sliby své zdržugj/a neradi přjměrij vciněné zachowawagj/ wšak nechceme býti tak zatwardilými, abychom ge měli w prosbě gegich oslyšeti. Že pak Sedžák poslal y list psaný takto: z gake přjčiny wy semnau walcíte: proč negedete tam kdež wám potřebj: a proč tolikéž nám nedopaušstjgite abychom geli tam kde se nám libj: Proto gemu také takowým smyslem odepsáno. Wly že gšine na toto mýsto přigeli/ stalo se to z rozkázání Krále a Pána nasseho/ abychom té Kraginy bránili přede wšemi kterjžby k ni neměli žádného práwa: Giž zdáwna předkové Krále

Pána

Pána nasseho přjžen a přjměrij s Tureckými Sultany magi a zachowawagj/ kteréz ani my nechceme zrušyti/dotud dokudž se nám w té Kragině štko da nebude dýti/nehceme tolikéž ginat činiti/ gednom aby pokog s Sultánem Machometem gako s Sausedem Pána nasseho neporussytelně zachowan byl/magice to poručení abychom stwzenij téhož nigatkž newraželi/ gednom abychom práwa Králi Pánu nassemu náležegicýho hágili.

Dwadcátého dne téhož Měsíce poslal znornu Sedžák do Polského Ležení/žádage aby k němu některj byli wysláni/ kterjžby pokog mezy nimi a Tatarý spůsobili/načez odpovědno Sedžákowi/wjme že Cžár nebude saba ti na Kraginy Polské/gestliže k tomu nebude dáno powolenij od Machométa/on gestliže chce, nechť toho wšteruge/aby pokog nebyl zrušen mezy Poláky a Turky.

Sedžák hnedky zase wzkázal/co se wčeregšijho dne zběhlo/to že se stalo bez geho raddy y wědomosti/a z zauffalstwj lidu Wogenského/ poněwadž poručeno gest Cžárowi od Sultána aby se s Poláky srownáwal/a protož což koli on wsta,nowj s nimi/to že Sultan za dobré přjme.

Po dlouhém Legátům wyprawowánj/wysláni byli k Sedžákowi dva Polácý/aby přjžen mezy sebau wstanowili/strz kteréz potomně znáti dal Sedžák Polákům / že Cžár Praporec Walasté Země wzal od Sultána, a gemu gey oddal yako do wěrných ruk, aby ge do Walasté Kraginy odnesl/a odeslal tomu kterjžby se gemu dobře libil/a protož aby rozmýšleli a wważowali yatkby s tau wěcy měli zacházeti/tak aby pokog zůstal neporussený. Tu napsali Polácý gisté Artykule a Kondyey / kteréz odeslali aby se podepsali pod nimi/že ge chřeги zdržeti/a ti Artykulowé takto zněli:

Teyprwě aby Cžár y Sedžák sewššijm Wogstem a sewšsemi Wwodcy neydele do třetijho dne z Walach wygeli/žádné škody neymenšij nečinjce yatk w Zemí Walasté, tak ani na Mězech Polských.

Ten Praporec Walastý od Sultána Cžáře aby Cžár Walastému Weywodowi neb Hospodárowi dal/a to tomu, kteréhož podá Král Walasté ženi wedle starobylého obyčega.

Cžár tolikéž gmenowaný aby k Polskému Králi posla swého wyprawil/strz kteréhožby potwzenij Pokoge dáwnijho y nyněgšijho wygednal/aby nařjzený Weywoda Walastý tmi bezpečněgšij byl/ a spravowal Weywodstwj své w dobrém Pokogi.

Naposledy aby wedle obyčega dáwnijho a nařjzenij Legátowi Krále Polského swobodně slusselo w geti do Turek k Sultánowi / strz kteréhožby Polský Král winššowal gemu šstiaštné Panowánj/a Cžaus Turecký aby proti němu wygžjždege/až na mýsto wložené geho w pokogi wyprowázal. Takowé wstanowenij gestližby přjgjeti nechřeli/ doloženo bylo, že hned Polácý hotowj gšau proti nim powstati/a že dele ge w té Zemí trpěti nechřegj.

Wlino naděgi wšech Polákůw/nebyli ti Artykulowé w ničemž protiwnj Pohanuom neb se hned na zdrženij gich podepsali/ tak yatkž oni byli žádali/toliko Bek prosyl, aby mohl Heytmana Wogška Polského whljdati, a s nim rozmluwiti/ pro lepšj stwzenij pokoge/ k čemuž Polácý snadně powolili/a tak wperwněno gest přjměrij přisahaný Pohanskými wedle obyčega/ nawracenij obřides/ a wšedko wyrjženo wedle Artykulůw swrchu položených.

Přigel mezy tmi Weywoda wstanowený do ležení/ kterjž danjm rukau Heytmanowi na mýstě Králowstém/Králi Polskému před Pohany wěrnost a poslusenstwj slibowal/ potwzugjgce toho y přjshau: na čez wšedko pa-

H iij

wil Sed

tril Sedzák, ac ne welmi wesele/ poněwadz widěl že se giněmu ta poctiwost činí/ kterěz on tak welice žádostiw byl/ ale těžko mu bylo powstáwati proti vůli Polákow.

Rozkázano potonině s napomínáním/ aby hned nazeytíj wedlé wstanowenij y Czar y Sedzák se wssym Lidem z Země wygžžděli/ což oni rychle musyli vyplniti/ ac měli weliké Wogsko naposťoku/ neb Tatarow tehdaž shromážděných bylo Sedmdesáte Tisíc s Ženami a s Dětami/ kterěz wssy dni proto z Země své wssli/ že w Kragině Walasté vmjnil byděti/ ale z toho počtu při swrchu dotčeném Sfermielu/ vbylo gich dwanácte Tisíc.

Předpowěděného Měsíce Řijana / dne 12. w bořegšých Vhřijch Křestiane Kostel Swatého Mikuláše Turkům odniali/ a w Zámku y w Měste našli wssch potřeb weliký dostatek / y at od Zbraně, Děl, a prachu, tak od žiwosti.

Dwamedečtého dne téhož Měsíce Turcy zapálili Kanderu a Baku/ a wtekli z Pewnosti těch/ kteréhožto také času Heytman Kanýžský s newelickým Poctem Wogenstého Lidu w trhl do Kragin Pohanských, až k Kápu/ při němž mnoho Wesnic Ráčých popálil / 150. Ráčůw pomordowal / 80. zayal s Turkem gedným welmi Bohatým/ from mnozstwý Žen a Děti/ kterěz při onom plundrowánij Wesnic zahynuli.

Na počátku Měsíce Listopadu/ Heytman Karolstadtský, s několikaty gžždních a pěšých, k Pewnosti řečené Wyhytea rychle pospššyl/ kterauž opanowal mocy a zmužilosti Bogowňkůw swých/ ale Zámku hágili Pohané na ten čas welmi statečně/ a on dostaw Města / a Wjna w něm welmi mnoho/ Ohněm ge do gruntu pokazyl.

Towý Běk genž byl nedáwno před tím do Pewnosti té wyslaný / nic se takowého neobawagie, bezpečný byl před Křestiany / a wygel w několikatech Konij na progžždku / a w tom wsslyšel weliký hřmot od Děl spusťených/ y obrátiw se spátkem aby zwěděl yacý hosté do Zámku geho přigeli/ položil čtyry Praporce Lidu swého na gedné Hůře/ tak aby ho Křestiane spatřiti mohli/ ale dlouho žádný z Turkůw nesměl harcowati k Pewnosti/ až gedem w Lampartowé Ruoži wyskočil/ a ginij za nim / kterěz byli od Křestianůw pomordowanij. Žiádny z Karolstadtských nezahynul/ gednom že Weywoda gich raněn byl sťkdlivě/ kdýž wjce než hrdinský s Agau Tureckým bogowal/ dokawadz ho nezabil.

Sultán Machomet mage wědomost a spráwu / y at mnoho Pewnosti Křestiane genu odniali/ y weliké mnozstwý Turkůw pomordowali / welmi se prchliwým hñewem roznjtil / a že nemohl se pomstiti nad Křestiany, poněwadz od něho daleko byli/ nad swými se potřásati začal / a wyhnal wssedky Kžety z Země/ kterěz neměli Žen.

To on učinil y z přičiny té/ že hlad byl po wssy Zemi geho/ obawage se y toho, aby oni něyaky Tumult neswědli w Měste, k nápodobenstwý těch Křestianůw, kterěz od něho odstoupili: K tomu Král Perský welmi genu byl ze wssch stran odporný, a dosti sylný / Pročez y Zámky a Města na Posmezeh ležící pilně dobrými Wogaty osaditi poručil / aby nepřišli w ruce Persanům.

Rozeslal tolikéž listy své po wssch Kraginách Egypťských / aby wssy dni z Pokolenij Židowského, kterězby Mečem mohli wladnauti, zbýranij byli na Wognu proti Křestianům bezewšy weymiluwy/ proti kterémuto rozkázanij předstýrali Židé své Práwa/ ale ge Turcy připauššeti nechceli/ nýbž mnohé zmordowali, genž byli na odpor takowému poručení/ y w statečty gich

ty gich se wmozowali: což ginijmnozý widauce / hrdla swá znamenitými Penězy wykupowali.

Kdýž pak byli Křestiane dostali Typoligia Gennu/ Temesswárstij Pohané náramně se strachowali/ a gsauec tím yako gistij že Temesswár obležen bude/ wssedky své Potlady a wěcy co neydražšy na Sedmdesáte Wozych s Ženami a s Děti do giných Pewnosti wysškowali/ kterěz wyspehugie Křestiane z okolních Zámkůw a Měst shromážděnj/ w škočili gim w cestu s welikým swým vřtkem/ neb tu Křisti Bohatou Turkům pobrali, y mnohé zghmali/ z nichžto některij wyznali gednomyslně / že Trapezontský Aly Bassé, Bětu Ablonenstému, a Bětu Balonskému / z lásky poslal 20. Tisíc zlatých Czerwěných/ dwanácte Stanůw welmi pěkných se wssemi potřebami k nim náležejícími/ Dwanácte Koní weyborných Tureckých / a dwanácte Swazkůw Perij černého Čapattowého.

Citnáctého dne Měsíce Listopadu/ přigeli do Kralowa Legáti z Kraginy Walasté/ kterěz pustěnj gsauec před Krále/ přičinu přigezdu swého a wyslanij od Weywody, wysprawowali. Mimo giné wěcy oznáměno bylo y to/ y at sťstastně se wedlo Wogstu Kralowstému w Zemi Walasté/ gednom že Heytman a Wůdce Lidu/ y at pšš Mercurius Gallobelgicus, gloriam partam bello, nominisq; sui immortalitatem foedo exitu amisit, a to z přičiny té, že odnymage welikau pomoc Křestianům/ gi ne z auplna Králi swému přiwlastnil/ ale polowicy gi, wdelil Pohanům/ z čehož mnozý Senátorowé/ neb Osoby Auřadnj byli wražené.

Z počátku Měsíce Prasynce/ kdýž porozuměli Braylowstij / že ge konečně unijnil eblehnauti Walastý Weywoda/ zanechagie Pewnost pustau, rychle wtekli přes Dunag s takowým pospššanijm/ že se gich proto do tří set wtopilo na Dunagi/ a ti byli yako poslednj Pohané/ kterěz z té Země wyhnánij gšau. Těš od toho času spřestěna gest Země Walastá od Pohanského Plemene/ a bezpečná pozůstawa před wtrutenstwým gich / y at se Polákům dostala.

Knjžeti Sedmihradstému dosti bylo to protimyslné / že Polácy Sstěffana Rozwana, kteréhož on Zemi Walasté poddal za Weywodu/ od tud wyhnali / a giněmu odewzdali tu Kraginu, pročez dal Rozwanowi částku Wogsta swého/ gžždně y pěšy/ poraučage aby y on nápodobně Weywodu od Polákůw našěženeho z Walach wyhnal, a Zemi opanowal. Ale kdýž přišlo ku potěškanij/ ačkoli zmužile sobě počjnal/ y at byl od Polákůw / a od sáuzen k Rálu proto/ že prwé zayal gsauec y propusťen, a tím spůsobem a weystrahau/ aby proti Pohanům bogowal/ a dal Pokog Křestianům / po druhé w to wpadl/ že gest chtěl wylýwati Krew Křestianskau.

Přitáhl pak na Poláky walně/ magie Lidu 7000. a Polácy postavili se genu na odpor toliko; s Dewjri Stry/ y atž některij pššy / nad nimiž byl Weywzššy Potocký z Rodu gmenowaneho Pilawa/ genž gest w Polsstě welmi slawný. A kdýž giž byli blizko od sebe / napomínánij gšau Vhřij od Polákůw, aby nebyli tak náklonnij k wylewanij Krwe Křestianské / ale aby raděgž statečnost swau do Boge proti Pohanům přenesli/ wygžždegje od tud bezewšy sťkody Země.

S takowé řečí Polákůw / porozuměli Vhřij / že se oni strachugi před mnozstwým Lidu/ a počali domlawati/ a ge z šázliwého sídce sťraffowa ti gsauec: Ša/ nesměgi se Kurwy potkati/ šžte šžte raděgž k Ruželi: z čehož Polácy gsauec popuzenj k hñewu/ oswědčugje to před Pánem Bohem / že z přinucenij k Zbraněm šahagi/ rozkázali se Walachům neyprw potkati/

než jim newěříli/ a sami opravdive své Sřšťky/ hotový byli k bitvě.

Walassy genž se w prvním sřšťku potýkat měli/ Klobaučky své na sřšť wle wložili/ a Vhrum se poddávali: což spatřiv Potocký / rozkázal nepř wé Walachy mordowati/ a potom vderiti na Vhry / pročez wyšťočilo něco Polakow na Walachy/ gichžto bylo Pět Set/ a potomně obořili se na Vhry kterýmž se znáti dali/ že neysau těm yatz ge nazýwali: neš málo živých w sřšťu/ a tyněžďalo se jim za dobré honiti/ poněwadž Wudce gegich Rozwan giž zagat byl/ a mnoho Vhrum pomordowáno bylo.

Těhož času Ošřehomstý žoldněři wygeli na sřšť až k Budinu/ kdež weliké sřšťody Turkům činili/ odkudž čtrý Sta kusow dobytká a koni wyborných nemálo do Ošřehomu přihnali. Wygeli pak y Turcy z Pessu we dwau Stech Konj/ aby y oni negatých proffantůw sobě nasspřizowali/ kteréž kdýž Wř okolo Nowého hradu plundrowali/ obšťočili ge Wogacy Lo wienstý/ a téměř wšťecky pobili/ neš málo který z nich vtekl/ což učinili y na giném místě Turkům těm kterých Ošřehomstý Krag plundrowali/ a zmordugice gich gedno Sto/ wšťecky křist gim odňali. Vhři tolikéž ti genž mezy wodami gsau/ a ti kterých přebýwagj na pomezých Windysnarstých/ wyběhli w cestu Turkům/ gichžto bylo půl druhého Sta/ kterých wšťecky y s Belem gich a Pánem gednim Tureckým zbili, krom toliký osob genž byli vřikánj žiwoty své zachowali: Při kterémžto Sfermieu mimo ginau laupěž dostali Vhři 33 Koně welmi vřlechtile a Praporecůw několik.

Mezy tím Nowohradstý Křestiané tolikéž paděšate Turkům zbili/ a Blindenburstý Budinstý mnoho Dobytká zagali.

Těhož času, některý z těch genž byli s Křewicem Legátem Rudolfa Cýsaře Křestianského, do Turek wypraweni/ a po smrti Křewice Pána svého do wězení dani/ smluwjce se s některými wězni Tureckými/ vřili z rukau Pohanských/ ač neprávě/ neš kdýž se domnjwali že giž bezpečni gsau/ a ze wšťech ho nešťestj wywázli/ připadlo náhodau na ně dwamecýtna Turkůw/ a ti gmauce ge, swázané podali Beľerbekowi na Beľehrad/ za čěz ge on hogně darowal/ totiz dwěma Tisycy Tolarůw/ neš mu w tom bylo welmi dobře poslaženo/ že dotčené wězně zase zgjmali/ poněwadž byl w podezřenj takowém w předněgšjch Turkům žeby měl s Křestiany negatě srozuměnj/ a gim k wůli žeby ty wězně propustiti poručil: což wšťe že ne tak bylo yatz se domnjwali Turcy/ žřetědně wřázáno gest sřž Wězně předpowěděné/ kterých wyprawowali gatým prostředkem wřili z Tureckého wězení.

Těhož Roku ač weliký Mor byl y hlad w Konstantynopoli y we wšťech Kraginách Sultana Tureckého/ a k tomu nesčislný počet lidu w bitwách rozličných pomordowáno/ wřšťak ten Tyrán předce Wognu začatau s Křestianským Cýsařem nepohnutedlně wykonáwati umjnil: A sebral Wogřto weliké ze wšťech Zemj swých/ kterážto se shromazďowalo po Zemi y po mořech, gednom kterých slowe Pontus Euxinus, a druhém genž gest nazwané Mare caspium, při němž Wřsta gsau znamenitá a peroná/ kterých obywatele Křestiany se gmenugi/ ale welikými bludy nekřestianskými zatměnj gsau/ wždycky s Turkem walcj yakožto s nepřitelem swým/ proti kterémuž y Eurpe ním časem napomocni gsau. Ti magic wědomost yatz sřšťastně w Eurpe Křestiané proti Turkům bogowali y oni proti nim Wogensky powřstali/ prožruřsenj pokoge toho kterých mezy nimi a mezy Turky ustanowen byli: Pročěz se stalo; že Basse Echatanstý psal k Sultanowi, aby gemu poslal Wogřto bez meřšťanj proti těm Georgianům/ přitom oznamugic/ že y nowý Král Perský po smrti Otce svého Wognu proti němu zdwřhnauti hotow gest/

gest/ a w brzkém času do Kragin Tureckých wřhnauti: Kterýmžto nowinami z nenadala k němu přicházegicými; wlewna byla mysl pyřřná Tureckého Cýsaře.

Jarim Cýsař Rudolff napomjnal wšťecky Pány Křestianské sřž Legáty a listy/ aby gedentáždy wedle své neywyřřj možnosti hotow byl odepřiti mocý Pohanské.

Těhož času Turcy chodjce po Wěřnicých okolo Erle/ gistý plat z nich sobě dáwati poraučeli/ a giž byli wybrali do dwau Tisyc/ a w tom žoldněři z Erly magic spráwu o Pohanech/ obřľicili ge ze wšťech stran/ tak že ledwa který z nich vtekl: žřšťalo Turkům na place čtrý sta/ a welmi mnoho raněných, a zgjmáných tolik bylo/ gimžto Křestiané y mnohé wězně odňali/ a křist znamenitau a hognau dostali.

Těhož Roku wzbuřena byla weliká rozepře a nepřjžen mezy Bassemi Synaně a Serát: Synan Serátowi připřisowal wšťecko nešťestj/ kterých se dalo w Vhřjch/ tak žeby on byl půwod a přjčina toho wšťeho, že tak mnoho Wogřta žbito/ a tak mnoho Perwonosti odňato gest/ a mimo to gině rozličné přjčiny wyhledáwal/ pro kterýchby mohl Sultana nan rozhněwati. Na proti tomu byl Serát/ a wyčřťal Synanowi newěru, nedbanliwost y bážen kterauž wřázal, kdýž z Perwonosti do Perwonosti gačo strassliwý žolub z hnjžda do hnjžda před nepřitelem ledwa se wřazugicými vřťkal.

Abý se pak Serát před Sultánem z toho wšťeho lépegi wywedl/ z čěhož byl obžalowan před nim/ gel k němu do Porty, kdež welikými dary při giných Bassatech řč. přjžen a lářťu sobě wygednáwal/ kterých měli gehu gessťe wjce Sultánowi zosřřliwiti/ a w tom geg zachwátilo přjřně poručenj Sultána/ kterých ho hned bez meřšťanj w regněm místě zassřřiti rozkázal/ což učinil neywjce proto, že gest nalezen byl gedent list wlastnj rukau Seráta psaný k Tatarům/ w kterémž on gim radil aby newgřžďeli do Vher/ potom wzato z pokladu gehu pětřrát Sto Tisyc/ kterážto Summa složena byla do Cýsařské pokladnice. Synan Basse tolikéž giž zagat byl/ a Sultánowi oddan/ ale že darowal pochlebňtům Cýsařským Sto Tisyc Zlatých/ sřšťastně gi neš Serát Basse/ sřž ně zase přřřel k milosti: A že pak brzo potom vmřel Alys Basse/ Sultán učinil Synána Bassy Wězyr Bassatem/ to gest neywyřřj radau swau/ a dal na gehu misto Achmeta.

Při koncy Měřyce Prařynce/ Khiment osmj neywyřřj Křjmský Biskup poslal List k Žymundowi Králi Polskému a Šwedskému/ rořugice s nim takowým prostředkem z strany Země Walasté/ kterauž Wogřto gehu opadowawřře, Rozwana Weywodu od Sedmihradského Kňžete nařžzeněho, wřřřiti dalo/ a nowý pokog s Pohany ustanowilo. Toho listu datum bylo Měřyce Listopada/ a oddan byl Měřyce Prařynce.

Cžar Tatarský tolikéž wedle smlauwy učiněné/ a wedle mřru učiněné/ ho w Kragině Walasté/ wyprawil posly své k Žymundowi Králi s listem genž byl psaný w tento smysl.

Chán Razigiery řč. mezy welikými Králi a Pány Křestianskými/ Králi Polskému a Bratru nassemu pokorně čelo naklonugem. Oznamugem neyprwě o Aronowi Weywodowi, že on byl Zprávcem newěrným/ kterých přigmaně k Wogřtu swému Walastému Vhry y Rozáky/ Kraginy welikého Sultána Machometa plundrowal: A kdýž se stala mezy nimi wáda a swár/ Vherstý bogownjcy ti kterých w Walassjch bydleli, gali Arona/ a poslali do wězení k Králi Widenstému/ (yatz oni gmenugi Cýsaře Křestianského.) Po něm nastal negatý Rozwan Žřadce/ kterých magě něco lidu shro

mažděného / tolikéž wrhl do Jeníj Machométa Sultána: což když genu oznámeno / psal ke mně jakožto k Bratru svému, abych co neyrchlegi wgel do Walach / wsecky newěrné genu streštal / wšy y Města abych popálil / Lid šawlemi škrotil / a ženy s dětmi za wězně pobral. Takowé poručení mage yá welikého Cžaršwa / weliké šordy / weliký Chán Kazigierg / s Bratrem mým Bety Gieri / a Kalgau / a s ginými Knížaty Bratry mými a Raddami muži wysokomyslnými a walečnými / s Wogštem mým přiblížil gsem se k Kraginám Walaským, k Rzece řečené Prut / kteráz se schází s ginau Rze- kau nazwanau Kokoza: Tu gšme zastali wěrného Magešátu twého / Slu- žebníka a Bratra nasseho šeytmána, genž byl málo před námi do Walach wgel / s kterýmžto lidem gehoneweliké potýkání gšme měli: a tu mi ozna- mil že z té přičiny přigel do Walach, aby wedle dáwného práwa, a obyče- ge Walachům Weywodu ustanowil / bez wšeligateho zrušení potoge vci- něného mezy nimi a Sultánem Machométem / a chtěl tomu aby Jeremiaš wedle poručení twého na tu Stolicy Weywodštwj Walaského dosazen byl / a aby wždy takowé přiměřj yakež někdy bylo za Solimanna a za Chána Dawledgiera, zachowane trwalo. Což když gsem ga k sobě připustil / a na to y přisahu učinil / y on též poručil přisahu wykonati tím kteréz byl ke mně wyprawil: y šulowili gšme se společně / a na tom gšme zůstali / aby Rozácy za Těstrem lidé nepokogij a šwarliwý až do gednoho wyhlazený byli / aby na potomné budaucý čas žádně škody činiti nemohli welikému Sultáno- wi / tolikéž aby dary kteréz se nám z oněch Kragin za Solimanna posýlali / zdržené nebýwali / a aby w nassých Kraginách žádně škody se nedáli. Kče- muž když šeytman dowolil / přislibugie že Rozácy zabnání budau / yá toli- kéž k tomu gsem powolil, aby Jeremiaš wedle wšle twé Králowšké milos- t obdržel Weywodštwj Walaské / o čemž hned sem znáti dal welikému Sul- tánowi. Gessliže pak twá Králowšká milost k témuž powolj což od nás spo- lečně nařízeno gest / yá y Bratr můj s Knížaty nassými walečnými a Mu- řany / (to gest Pány) po wsecky čas bratrškau lápu s wámi zachowane: pakli Rozácy newyhladíte / tehdy ani Sausedštemu nižu / ani nařízenému pokogi za dost newčiníte. To gšme poručili nassemu Legátowi a Bratru Granachmetagrowi twému Magešátu oznámiti / kteréhož aby twá mi- lost Králowšká lastkawé přigiti ráčila / a dary při něm nám odeslati / žádáme. Dán při Rzece Prut gmenowané Léta Machométa 1004.

Takowý list když Králi Polštemu Legát oddal / na takowý smysl toli- kéž řeč k němu učinil / yakež w Listě bylo psáno / a potom edowzdal temuž Koně a Ššpy / gmenem Czara swého / a doprovázen do šospody, kdež oče- káwal, dokawadž mu nebyla dána odpověd.

Po některém dni dán byl genu list zapečetěný / kteréhož dlanu nechť k sobě přigiti / vsylugce o to / aby Král wyprawil Posly k Chánowi / neš aspoň aby mu oznámeno bylo / cobyměl Chánowi gmenem Králowškým powě- dět: nic méně potom odgel s Ššatny Sobolemy podššytými / bez darů o kteréz Chan prošyl: což genu bylo dosti protimyslny y hněwno / gednomi že Král nedbal mnoho na hněw takowý.

Potomně tolikéž wyslal Král Šštmund Posla swého k Papeži / šřz kte- réhož se wywozowal před nim / z nepřislusného obžalování / kteréz se na o- sobu geho wzneslo. A ty šwrchu psané přiběhy / dále se w Roku 1595. za Králowání nejmrtdlně paměti hodného Cysáře Rudolffa / toho gmená druhého.

Rok 1596. w Králowštwj Dherškem zběhli se wěcy tyto / kteréz niže gštni pořádkem doložené gšau. Neypřwe.

Při prostředku Měšyce Ledna / Pan Balffj, a Pan Wylijm Trčka z starožitného Rmene posly Pan / správce nad gednými Tisycemi Lidu Wo- genšého / magyce obadwa po hromadě / několi Praporcuow pěššho Wog- ška / w trhli na grunty Turecké / kdež přitřfili na hauff Turkuow nemalý / s nimž se potkagie / čtyry sta gich porazyli: Ginj za tím vřikati počali / kte- rez oni honili až k Perwnoštem gich / ano ge y we Branách mordowali: což w- činuce tak štiastně / teprw bezewššeho odporu onen Krag wesskeren splun- drowali / a obrátili se potom w dobrém zdrawj do Ošřehonu s laupežj hograu a znamenitau.

Toho tolikéž času Šioldnyš gedn wggel z Ošřehoma do Romárna / a se weliké křisťij dostal na cestě / Turcy pustijce se za nim / dehonili ho na po- lych Wíwaršých / a zabili: Pročez šeyducy Romárnšstj gšauce popuzení k hntwu / wyslali gednacte Mužůw z prostředku sebe / kterjž wygdauc z Per- wnosti / šřyli se w gednomi odolj / a pozorowali na to pilně aby mohli někde- re Turky z Janitůw wygjiděgicý spatrili: Po malé chvíli dwanacte Tur- kůw když gij Slunce téměř zasslo / rychle pospýchali k gedné Wšy, kteráz ne- welmi daleko odtud byla / a oni teyně přitradli se za nimi do té Wšy / kdež se gij byli Turcy opokogili / y obořili se na ně společně, gimžto se Turcy šlyně bránili: ale gakež spatrili že šeyducy dím zapalugi / hned gim šřdce zmrtwe- lo, dali se na vřikání / kterjž předce w vřikání žbiti / ošni z nich dwa šeyducy sami zgymali / a přiwedli do Romárna.

Těhož času šgeli se Turcy w nemalém počtu na Pole Weytzenské / na kte- réniž se také nagiti dal dne 18 Ledna y Bet z šatwanu s nemalým Wog- šem / w němžto byli y Tataři / a přisfel Wogštu tomu w cestu y Bet Weytzen- šky s lidem swým / a tu teprwa společně o tom rokowali w kterauy se štra- nu měli obratiti. Rozdij ná mysl byla mezy Bety: Weytzenský radil aby táhli k Nowému šradu / a tu wesskeren ten Krag aby Měcem y ohněm wy- plundrowali / a šatwanštemu zalibowal se Krag Šetšinský / do kteréhož aby wrhlo Wogško / a tu aby Křestianům škody činili.

Nemohli se o to wespolek šrownati / poněwadž ten chtěl aby bylo wedle myšli geho / a ten tolikéž chtěl aby bylo wedle rozumu a raddy swé / pročez y začal se weliký tumult / z kteréhožto šřby byl Bet Weytzenský newtekl, na- drobné kusy měl býti od Tatarůw rozšřkan: čímž se štalo že plac obdržela wšle Beka z šatwanu / a gij gednostegný byl wšlech aumysl aby wgel do Krage Šetšinského.

Ale šeytman Křestianšký Krage dotčeného wěda že se Turcy šgeli / a na tom zůstali aby činili škody na gruntech sobě šwřených / rychle wyprawil se proti nim / kteréz štiastně různě rozplášyl / a mnohé w vřikání gal y pomor- dowal.

Měšyce Dnora Roku nynj dotčeného, nowý Basse od Sultána Macho- metana na Temesšwar podaný, gel do Perwnosti gmenowané / a neypřwe do Bě- lehradu šewššim rystuškem swým a s sedmidesáti pěti wozy s zbožím, a ne- malým Wogštem. Nebýlo to tagno šeydukům Knížete Sedmibradšes- ho genž byli w Lippě a Genne / pročez hned bez proděwání puwodem Tel- limartona zasaupili Basseti w cestu / a wyšřčili s křikem na Wogško geho / kteréz hned vřikati začalo / a šeyducy za nimi / tak že gich mnoho pobili. Do- štali wšeho cožkoli na wozych předpowěděných wezeno bylo / samého Bassy

zabili/a hlavu geho odeslali Zýmundowi Knížeti Sedmihradskému. La-
laupěž sfacována byla za několikrát Sto Tisíc Dukátů s gínými mnohý-
mi drahými věcmi.

Třináctého dne téhož Měsíce Turek geden zagat Zialnaga gmenowa-
ný/a přiveden na Ostréhom/ kteréhožto času tam byl za Wězně Sendžak
Weytčenský s některými gínými/a ti oznamovali Křesťanům/ že mezi E-
pilem a Ostréhomem a mezi Horami/ nebylo věstí jeho tyrana a vkrutníka
yako wýš gmenovaný Pohan, dohládagice, že snad tak mnoho wlasůw na
swé hlavě nemá/ yak gest mnoho Křesťanůw starých y mladých pochytal
a rozprodal: že pak byl smrtedlně raněn, gestě té noci mučen/a když wyznal
co byl když spáchal/ hned na smrt odsauzen s velikau radostí wšech Lidů
okolních.

Umřel téhož Roku w Konstantynopoli Sstáchy Perského Krále Wnu-
genž tu byl zanechán za zastawence: dwa dni toliko ležel/ vřazovali se něga-
tá znamení, z nichžto se porozuměwalo že byl otráwen: což se stalo z pří-
činy té/ že již rozhlášeno bylo a na gewo téměř wysšlo/ že mŕtý Wognu s
Sultánem začít/a neywjce byl w podezření proto, že poselství z Persye
kteréž každého roku přigijdele wedle obyčaje, toho Léta nebylo wysláno.
Obawagice se pak Sultan Sstácha Krále, aby ztoho přičiny sobě k walce ne-
wzal/ Telo Wnuka geho wonnými a drahými maslini pomazati, a do Persye
odeslati poručil: K tomu wyprawil y poselství/ skrz kteréž dával znati
Sstáchowí, aby se nedomníwal že Wnuť geho skrz nějaké otráwení z Swé-
ta sešel/ poněwadž se doptati mŕtve že umřel smrtí přirozenau/ a přitom na-
pomínal ho aby požoge nerušíl/ aniž se dal na to komu namluwiti/ a aby
newěřil tomu, žeby měl někoho mŕtvi kterýžby genu k wšemu tak dopomá-
hati chtěl yako on.

Toho Léta také byl veliký hlad w Konstantynopoli/ od kteréhož mno-
stvá lidu pomřelo/ a Sultán tehdaž rozkázal celé tři dni svoláwati na wog-
nu proti Králi Widenstému/ (neb neginač slowe v nich Cýsar Křesťanský) a
proti Knížeti Sedmihradskému 130 velikých Galei spůsobil/ a učinil Spra-
wým nad nimi místo Citali Bassete, Jaffer Bassy/ paussiege wúbec tak-
ový hlas, že toho Roku wšedku swau moc na Sedmihradského obrátiti chce
a do Vher že toliko wysle 20000 Wogátůw na obranu wšech Měst a Zám-
ků swých.

Alle že porozuměwal yak malau náchyllost magi Kytři geho k té Wog-
ně/ a gine Wogsko mŕtvi/ nebylo téměř možné/ pustil opět giny hlas/ totiž že
sám osobně s Wogskem do Sedmihradské Kraginy poge/ čemuž aby spŕ-
sse Wogacy wěřili/ poručil wšudy wolati, že již Stany swé a westeren Ky-
stůk Wogenstý do Adryanopoli odsýlá/ pročez eni chtějí neb nechťeg museli
byti pohotowé/ ac weliká bázeň byla mezi nimi/ neb sami z basni Pohana-
stých sobě prorokowali/ že znamenitě nestěstí toho Léta připadnauti má
na gich Kraginy.

Když se o tom dowěděl Cýsar Rudolff, yak skrz wězně, tak skrz spehře-
že totižto Sultan Turecký sám na Wognu wygeti umŕtnil/ on též se wšsy pil-
ností mysl swau k tomu obrátil/ aby mohl genu slusný odpor s lidem sebra-
ným učiniti. Protož zbýrán byl po malu lid z wšech stran/ a wšedky potřeb-
y k Wogně wyhledáwané/ Francouzové ginak wšsy Frankové/ Sstábi-
Baworové a wšedek Krag okolní/ podwolil se wyslati na pomoc čtyry le-
giones, wšak s tím spůsobem, aby Maximilian Arcykňže byl hejtna-
nem wšeho Wogsta Polního.

Burg

Burgtraff Margtrabě také Legionem sebral/ a naděje byla, že y Sa-
wé takowé Wogsko odesli, yakéž wyslali Roku předěšlého/ a nuno to sji-
déli se mnozí zoldnéři do Prahy/ a brali zold/ kdež ustanoweno gednostegnú
wšech myslí/ aby byl Maximilian hejtnanem neywjšším/ ale to gestě už
stáwalo na wvážení k doby genu w té práci pomocníkem mŕti byti. Wi-
déli se potomně wšsem za dobré, aby Knžie Serarsté takowau práci na se
přigalo/ a to spůsobem tím/ aby osm tisíc Wlachůw sebau přiwedlo do Vher
a je do času gisteho nagimati poručeno nakladem Knžetěm/ k čemuž ono
dowolil/ wšak tak/ aby Cýsar zgednal Knžeti investituru od Papeže/ což že
snadné gest k obgednání/ poněwadž chce Papeži třikrát Sto Tisíc na wycho-
wání Wogsta od Duchowných lidí poslaného položiti/ a nuno to že se pod-
woluge dáti Roku každého Stolicy Apostolské 50 Tisíc.

W Czechách y w Vherých Sněmy držány byli/ na nichž rokowáno, yak-
by se mohla Wogna proti Turku konati co neyprosěšněgi.

Téhož času Koprenstý Bogownicy wygeli w čtyrech Stech Konij k
Žernicy na laupěž/ kdež spálili tři Wesnice/ mnoho Turkůw zbili/ Wolůw
zayali dvě stě dwadceť/ y mnoho Wěznůw wyswobodili Křesťanských.
Když se nawracowali s takowau Kořisti/ vřázalo se gini asy dvě stě Tur-
kůw/ ale že se nesměli Pohané o ně pokusiti/ geli předce až do swé Pewnosti.

Těmcy genž byli w Ostréhomě/ magŕce swáwu, že geden Bel s Ky-
stůkem swým gede do Budinu/ tolikéž wygeli z Pewnosti we Stu Konij
pod Budín/ kdež w gednom teyném mŕstě očekáwali, azby se přiblížowal/
ale wědéli o tom Turcy na Budinu/ pročez wyběhlo gich pět Set na ony
Těmce/ ale že stráž gich znati dala, že Pohané přigijdegi/ wstoupili do Le-
su/ kterýž hned obklíčili Pohané/ a Těmcy nechťegŕce toho dlouho trpěti/
wystočili na ně shŕmotem/ a bili se s nimi práwě celický den/ dokawadž ne-
padlo čtyřidceť Osob z strany Turecké. Což znamenagŕce Turcy že již
gich nemálo stratili/ a raněných tolikéž mezi nimi bylo mnoho/ wědauc že ge
z toho Lesu bez welikého Krwe proliti newybígi/ odtrhli odtrud s škodau
swau. Z Těmcůw toliko tři zabynuli/ a zraněných načteno 30. gini zdra-
wŕj pospŕšly k Ostréhomu/ ale bez Kořisti/ neb byli w Tědęgi swé okla-
mání.

Roku téhož radil se pilně Sultan Machomet s Bassemi swými/ yakby
mohl co neyrychleji Sedmihradského a Muldawany zahladiti/ kterýchž-
to radu poslauchage wyprawil 40000. Turkůw a 30000. Tatarůw/ a ti
rozbili Stany swé v Tabřince. Druhé pak Wogsko wyslal do Wesedy
nedaleko od Bělehradu/ a gednomu Basseti poručil wtrhnauti do Vher, ge-
mužto Synan Bassé Syna swého Beglerbeka oddáwal na pomoc/ aby spo-
lečně sláwy Cýsarstvá Ottomanského hágili/ a napomínal gich snažně/
aby nadewšedky gine wěcy Mŕsty měli pohotowé/ a dostatek wšeliyáké ži-
wnosti/ aby tím rychlegi Sedmihradského k wšemu mohli přinutiti.

Mezi tím Mŕtrycus, Bratr Bassete wyslaného/ Mŕz znamenitý s
Ženau y s Děmi swými/ dobrowolně od Turkůw wtrage, k Křesťanům při-
gel/ ginižto některá teyná předsewzetý Turkůw zgewil. Tak neradý byli
tomu Pohané že on od nich odgel/ že směli to mluwiti/ žeby byli radęgi Pe-
wnost ne ledy y akus stratili/ nežli Mŕze takowého/ a zwláště když wě-
déli že přislŕbil, že wěrně chce Křesťanům dopomáhati k wšemu.

Byl tehdaž geden Wězeň Křesťanský v Poháněw/ Služební k nědy
Grabě y Serynu nazwaný Tompa Jstwan/ genž již byl osm let v wězení
Pohanském/ a ten měl listy Ferdynanda Samarye a Joškircha/ kteréž do

Uyeli zanešti mci. Ardyz prissei do Tybiky, vpadl Pohanům w podezře-
nį/ kterjz geho hned dali zgymati/ a strz Práwo utrpne, aneb wedle obyčes-
ge Pohanského gsa trápen/ listy ty vřázal/ pročež byl na Smrt odsauzen/ tak
aby Telo geho na čtyry kusy bylo rozsetáno; ale Pán Bůh wšsemohaučy za-
chowati geho ráčil od takové hrozné Smrti/ tak že Pohanům sstiasně na-
hý vřekl.

Ten kdýž k Křesťanům přiběhl/ gsaunce od nich přiodj / o tom dával
správu gstaun/ že Konstantynopolitanský Pohané trpeli veliký nedeštět
na wšem/ a to z přjčiny té, že z Walaské a Muldawské Země, žádné gini po-
třeby dodávané nebyli/ z ginych pak 28. Kragin že málo žiwosti wezeno
bylo/ poněwadž w nich Města znamenitá, Wsy, Městečka, a Zámcy, z nichž
to se shromaždiowali každého Roku Sultánowi znamenité a jako nescýs-
né daně a potřeby wsseliyáké, w nirec od samých Pohanů obrácená/ aby
přjkladem ginych Kragin nepowstávali proti Cýsaři Pánu swému. O
Basseti Serátowi/ genj byl Pánem geho/ oznamowal že byl objalowan před
Sultánem/ a Synan že na Teywysjy Auřad wřazen/ a k tomu že gest wřal
od Sultána Sto Sfedesáte Tisyc Dukátů.

Wedle wyprawowanj téhož Wězně/ bylo dwakráte Země třesenj w
témž Měste Konstantynopoli/ z kteréhož předpowjřdali Pohanstj Wěste-
kové, že třj Sultánové gegich zabynau/ a po třetjm, že Tataři dosta-
nau Turecké Cýsařstwj. Synan pak Basse, (wedle znění nowin od téhož
přinesených) s Rnjžetem Sedmihradským bogugjč/ we wšech Stranách
a mýstech stratil Lidu wjce než 30000. a mimo to stratil znamenité pokla-
dy/ kteréz gemu odniali Křesťané.

Oznamowal gmenowaný Jstwan Tompa y tyto wěcy/ že rozkazem
Sultána Machometa téměř wšsydni bogownicy předněgšj wřincenj gsu,
krom samého Synana/ nad něhož je neni žádný staršj Wogák, a w Rytj-
ských činech wycwiceněgšj: Cyffer Basse z Wogny, že nic wjce Lidu domu
nepřiwedl/ gednom sedm Tisyc: Synan přededwěma Lety že wywedl z Tu-
rek do Wher sedmácte Tisyc Jantčarů/ kterýchž že ledwa šest Tisyc ži-
wých pozůstalo, pročež že se nyní do Wher wysylagi gednom nowotnj bogo-
wnjcy. O Perském Králi Šachowi že ta gest nowina mēzy Turkj/ žeby
on učiniti měl spuntowanj s Georgyany proti Sultánowi/ ano že gij o tom
dal znáti Cýsaři Tureckému/ že což on Otcy geho mocy odyal/ to wisse že chce
pod swau moc mocy zase podmaniti. A ty gsaun byli nowiny/ s nimižto př-
běhl z Turek Rstwan Tompa/ w čemž wšsem giny Wězněowe dávali gemu
dostatečné swědectwj.

Dwadcátého sedmého dne Měsíce Dnora / Bory Michal neywyššj
Heytman na Nowohradské Pewnosti s Panem Tonhauzem, obadwa spole-
čně s Rytjři swými/ a s těmi kteréz přiwolali z Palanty z Třabrátu a z Wi-
cegradu/ pustili se w nocj k Pewnosti řečené Wotce / kdez přistawjce Rje-
břjty k Zdem, sstiasně Pewnost onu opanowali: Těb rychle wysěkali y Brá-
nu, kterauž se Lid walil do Města/ a že tam bylo několik Domůw pewných/
nemohli z nich dlanho Rantčary wyhnati/ až podložili Oheň a zapálili: Tu
mnoho Turkůw shořelo/ a za tim některj k Dunagi pospššyli/ kdez wředo-
nauce na gednu Lodj/ odstrčili gi od Břehu/ gsauc té naděge, že gij vplinau
z Rut Křesťanských: ale Heyducy z Del malých střjleli za nimi/ dokawadž
nepotopili Lodj onu, na mnohých mýstech prostřelenau. A tak se stalo,
že žádný žiwý Pohan nassym w ruce nepřjšel / neb kterjz nebyli w Pewnos-
sti zmordowanj/ ti byli w Dunagi ztopenj.

Město

Město to kdýž dostali Křesťané, y vybrali / potausseli se o Zámek / ale
Turcy genj na něm byli zawřenj, bránili se statečně: žádný nemohl přistau-
piti k nim/ ačkoli Brána Zámku byla otwřená/ ale oni častokrate na nasse
wypadli: Zafap Zusan zabít we Bráně od Křesťanůw a ginych Turkůw
mnoho/ kterjz se od gedenácte hodiny w nocj až gij několik hodin na den by-
lo bránili. Ti také genj byli w Budinu spaussteli owšem Dela veliký/
ale neposlali tēnto žádného retuřku.

Roku téhož Rozacy Tizowi, činili veliké štody s Heytmanem swým
Malewaykem w Litwě a na Wolinj / ale rozebránj gsaun od Stanislawo-
Joltewského Erbu Lubic/ Kastellána Lwowského/ na ten čas Heytmana
Polnjho. Zayat byl y Heytman gich/ kterjz odsauzen gsaun hrdla na Sně-
mě Waršawském/ stiat gest, a potomně čtwrcen.

Tchdž také Zrabě z Turnu do Rjgma w Legacy od Cýsaře Rudolffa
byl wyslán/ na proti kterémuž Papež wyprawil mnoho wřacných Ořeb/
ginižto poručil se wšsy wctiwosti/ yakožto neypředněgšjho we wšem Swě-
tē Monarchy Legata, přiwjřtati/ a do Města poctiwě doprowoditi.

Čtwrtého dne Měsíce Března/ Roku téhož, deset Tisyc Rácůw odsu-
pilo od Turkůw/ a ti wšsydni přistaupili k straně Rnjžete Sedmihradské-
ho w nebytnosti geho: Pročež Manjeltka geho Marya Arcykněžna Rakau-
ska/ oznamugie Manjelu swému tu nowinu/ napsala k němu List do Prahy/
neb na ten čas v Cýsaře Rudolffa byl.

Pro takové nowiny ne zlé/ Rnjže Zykmund pospššyl z Prahy k Kra-
ginám swým/ aby s nimi gstaun sinlawu učinil/ a přjřahu od nich přjyal.
Cýsař gemu dwadeceti Tisyc Lidu poslati na pomoc přjšbil / gijždného a
pěšjho 3000. a gey že chce při něm wychowati nákladem swým za třj Te-
dele: Nadto/ dáti gemu šjšbil každého Měsíce čtyřmecjma Tisyc To-
laruow/ a při rozgijždnj tēntj mnozý darowé dáti.

Papež také Clemens Octavus, gmenowanému Rnjžeti na každý Mě-
syc připowědel wydawati čtyřdeceti Tisyc Dukátů/ ano y wyslal k němu
Franciscum de Monte Mario & Sfortiam s velikým summu Peněz/ aby tim
čerstwěgšj Srdce měl/ proti Pohanuom.

Téhož Roku o Pewnost Klisu/ genj gest w Dalmacj na welmi wysoké
Skále/ nedáleko od Spolietu, potausseli se Křesťané/ kterjz ačkoli na ten
čas nic spráwiti nemohli/ wřak nedlanho potom sstiasně gi opanowali.

Pátého dne Měsíce Dubna / wygelo Sedmdesáte Žoldnjřůw z Ro-
márnuna Laupež/ a ti přjgdauce na grunty Sambocké / šřyli se wedle tě-
sně cestj w gednom Zagičtu/ kdez očekáwali na Pohany kterjz měli tudy
geri. Dowědel se o nich Bel z Pewnosti Totejs/ a proto wygel z Zámku se
wšsemi Wogákj swými/ kteréz kdýž spatřili Romárnstj / učinili přjřahu
wespolek/ že Pohanuom newřaupj, pokud gedenz nich rukami bude mocj
wládnanti/ yatož pak gij nemožné bylo utecy: y zastaupili cestj weyborně
a že Turcy byli na Rnjch, a nemohli walně na ty těsně cestj wgeri, ani ge
obřljčiti/ snadně odpor činili Křesťané/ a zwlastě poněwadž rychle opano-
wali gedenz Pahrbe/ z kteréhož mldy darmono na Těpřjtele newysřelili/ neb
z toho mýstamnožstwj Pohanůw zbili y Rom gegich.

Za dlanhou chwjli zmuzile sobě počjnali y Křesťané y Pohané / a w
tom Rantčari přjšpeli swými na pomoc/ a obřljčili Křesťany wřol/ pročež
tu teprwa začala se bitwa statečná/ ačkoli gij Romárnstj negináce se do-
mňwali/ genj že wšsydni na Placu zřstanau: ale že wřtěstwj w rukau Bo-
žjch gest/ dodána byla y tēni šmēlost takowá, šřz kterauž y oni nad Pohany

I ij

z wile

z vůle Boží wítězství obdrželi: a o všem opět zbili gich množství: wšak poněwadž Běk nechťel vstaupiti od předsewzetí swého / ale wida že mnoho Lidu swého zbito gest / a některý vřikati počali / dodawal Srdece swým / opět obnowená byla bitwa a znova Křesťané zbili Turkům welmita k mnoho žegich wšudy leželo jako hrowad / ano propřali se až k samému Běkowi / pod kterýmž y Koně probodli y samého ranili / a konečně kdyby nebyl téměř yako odewšech swých retowan tehdažby byl konec života swého wzal.

Tic méně Běk nechťel zanechari Wogny / ale giž po třetí s Lidem oboril se na Křesťany / kterých po třetí nad nimi swítěžyli / lid rozehnali / y samého s Koněm w vřikání zamordowali: což giň widauce že padl Wůdce gich / tím rychlegi vřikali / ač mnozí na tom místě Duffe wypustili / a z Křesťanské strany gednom třít padli: giň nawrátili se do Koniárnu a debru powěstí y Slawau / a s nemalau křisti.

Ten Běk byl slawný Rytíř a Slowný mezi Turky / pročez pro hodu nost swau. dlouhý čas Běkem byl na Budinu / a také giž Bassy měl učiněn býti / ale Křesťané naň přispěšili / a gey w důstognosti Běkewské dāblu do Pekla poslali.

Pátého dne téhož Měsíce Dubna, Mikuláš Balffy Ostrichomský Gubernátor zgewil to očemž sám tagnau wědomost měl / totižto že Tetolický Beglerbek třetího dne Měsíce nyní gmenowaného z Konstantynopole do Budinu wygel / a Beglerbekowi Ržekému že s sebau přinesl listy, w nichžto toto se zawýralo: Wizr Bassé že s Stany Sultánovýmí z Konstantynopole wygel / kteráž ssesteho dne Měsíce Unora na Poli Adryanopolském rozbili: Manzate Bassé že přigel do Země Bosnienské: Možný Eunoch Bardin Bassé Medské / a Beglerbek Ržeký / ti že ustanoweni gšau k tomu, aby wygeli na Wognu proti Sedmihradskému / giňžto že weliké množství Tatarůw přidáno bude: Chiansowi Basseti že Město Konstantynopole swěčeno / poněwadž sám Sultán s nesčislným Wogškem Turkům y Tatarům z Konstantynopole společně s Syr nem Bassy, a s Cykali Bassy do Rabu přigede / a odtud že se miní pustiti do Kakauské Wůdny.

A aby takový wygez do gheho sstiafny byl / přikázal Basseti Budinskému aby wšydni Zborowé Turecký každého dne Pátěného se snažně modlili / a Machometa prosyli, aby giň dal štěstí proti Křesťanům.

Osmého dne Měsíce Dubna časem nočním Mikuláš Balffy poslal na laupež pod Budin swe Wogaty Ostrichomské z takové příčiny a nahody. Gšau dvě Wsy v Budinu / gedna řečená Budafesse / a druhá Budafesab / gichžto obywatelé Sedlácy téměř wšydni byli Křesťané / gednom že poddanost Turkům slijbili y s přisahau / y dan gšau giň dāwali. Ale newěťce wrtkawosti Turecké / a magic vkrutnost gich gako před očima položenau / prosyli Pana Balffio aby ge přenesl do Země Křesťanské se vším Statkem y dobytkem / čehož se naněm y dožádali. Pročez dne odněho ustanoweného se wšým po horowě byli. Wšech těch Obywatelůw Wěsnic dotčených bylo 755, kterých s ženami a s dětami na Wozých zapřežených 12.14. y 16 Wolm, wygěždělice w noci s wyslanými z Ostrichoma sstiafne se sšili / a do Ostrichoma s welikým počtem Dobytky, y s nemalými Počlady přigeli / neb některých z nich Bohatství hogně byli obdařeni / a těm nařídil Pan Balffy byt y nabytky mezi Tlowým Zámkem a Ostrichomem.

Budinský Pohané ne ginak smýšleli než že obležení Budau / a protož wšedem počlad swůg do Bělehradu odeslali / a aby tím lépegi Město hāgiti mohli / a Těpříteli blížky přistup k němu kazyti / na dwa přiležitých Wř

šých

šých dvě peroné Bassy wystawěli / y Dělmi welikými osadili / a chtěje zprubowati dobřeli z Bassi Strělba pūgde / rozkázali gedno Dēlo nabiti a wystřeliti / kterážto ač nebylo prachem přeplněné / wšak na drobné kusy se rozpadlo / a zranilo několik Turkůw smrtečně.

Strach weliký připadl na Turky z té příhody / pročez se Wěstcům tážali gakeby giň nestěstí ta wěc wyznamenāwala / kterých odpověděl kance: Strz takowau příhodu znamenā se toto / že z tech dwau wystawených Bassi Křesťané Pěst y Budin dostanau / poněwadž weliké nestěstí pro roztržení Dēla dotčeného na Turky přigiti má. Z té příčiny a z společné wšech raddy zberené gšau zase obědwe Bassy, a s Zemí srownané / totiž aby nebyli wystawené k wěššimu vřtku Křesťanskému nežli Pohanskému / zwěšstě kdyžto Wěstkové předpowýdali.

Dewátého dne Měsíce Dubna gūždný Pana Balffio y Heyducy do Walensa přišedše, na Turky tressili / kterých Weywodu Sambenského do Penosti wyprowāzeli / s nímžto bitwu swedli, tak hrdinsky s nimi zachāzeli, až ge přemohli / a sťhagice vřtāgicý / některých y s Turky do Města wpadli / k ghehožto Walimu oni hned s počátku pospýchali. Ale Měšťané na pomoc swým přiběhli / dwa z nich zabili / a několik zgūmali. Giň pak po rozehnání Turkůw y zamordování mnohých / s třema Strý Wolůw, s čtyřmi cyma Konni, a s dewatenācte wězni do Ostrichomu se nawrátili.

Desátého dne téhož Měsíce Pan Tādaždý a Giň Jstwan Budian s Tisycem a čtyřmi sťy gūždného y pěštyho lidu / wrhli pod hōru S^o Marti na, genž gest mezi Rabem a Papau / kdež chtěli Turky z Penosti gich wywabiti. Z Rabu wyslani byli některých aby wyzwēdēli na kterém místě Křesťané zůstāwagi, a coby činiti mūmili / ale oni se giž byli w Lesých skryli / a když se Turcy přiblizowali, wystočili na ně walně a zmužile s nimi bogowāli / tak že oni vznāwagice wdatnost a smēlost Křesťanskau / wydali se na vřikání. Mnoho gich nassý pobili, a mnohé zgūmali / kterých oznamowali / že toho Roku měl býti w Vhřích Sultán s Wogškem / druhé že měl gednomi wrhnauti do Sedmihradské Země / a třetý do Mūldawské.

Toho času Žoldnéři z Erle potřikrate wygeli / a třikrate znamenitau kōti do Penosti wnesli / množství Wěsnic Těpřátelských zplundrowali / a množství Turkůw zgūmali a zbili.

Dne 24 Měsíce Dubna sšest Set žoldnéřůw wýborných z Lippy wyge- lo na grunty Pohanské mimo wili Heytmāna swého, o nichž magice wēdomost Turcy y Tataři genž byli w Kragi Temesswarškém / wysšli proti nim a obřkocili wšedky wůkol: což oni widauce a rozumēgice že vřikati nemožné / brānili se tak dlouho, dořawāž wšydni nebyli zbiti: neb skoro žádného žiwého Turcy nedostali.

Rūžjeti Sedmihradskému to oznāmeno, že Turcy na Ostrowě řečeném Marusceia a na Pomezých Lipenských sřkody weliké činili / lidů wěkem se- Mě nemilosťiwě sřawlemi sřnali / mladé pak ženy y děti do wězení brali / magelitoft nad tím dotčené Rūžje Sedmihradské, y nad nestřiafne Rytěřstwa swého zahynatí / vnujnil se pomstiti nad Turky / a hned wyslal Spehēna wšedky strany, aby mohl wyzwēdēti na které místo Turcy se obrācugi / kterých nawracugice se k němu s nowinami / zwěstowali, že 1200 Turkůw a Tatarůw z Ležený wygelo na wyplundrowání Kragůw Křesťanských / a ti že giž dvě Wsy Chartu a Mochu wypálili / a wpadli y do giňých, totiž Bessyni a Zynu / c. A wyprawil několik Set Wogatůw swých na proti těm laupežníkům, kterých z nenādala na Pohany připadli / osm set gich zbi

I iii

li / a gi

li/a giné vtíkati přinutili/ano y z těch ne mnozý vtekli/neb pospichagice bez
zewšeho pozoru do Wod walně padali/gichžto hlubokosti byli oklamáni.

W Lippě byl Heytmanem Gichž Barbeli/mage Towarysse Balina a
Lidu w Pernosti nic wyce nebylo než 300. Pročez yak zwědel že Turcy s Ta
tary mǔnǔ obehnatí Lippu/porozuměw že tak malau částkau Lidu neode
pře takowé mocy Pohanské / oznámil o tom Knížeti Sedmibradskému /
žadage o rychlý retuřt/ ano y připowǔdage, gestliže napomoc odesle čtyry
Tisíce Jonákůw/že chce netoliko Pernost obrániti / ale y Turky z Leženǔ
wypuditi: a protož z Knížetcyho poručení na pospěch gemu odesláno osm
Tisíc Lidu.

Pátého dne Měsíce Mǔge Turcy a Tataři, gichžto bylo shromáždě
ných w gedno Wogsko čtyřdceti Tisíc/oblehli Lippu slyně/ale nic takowé
ho nedowědli/anobřz welikau škodu na lidu swém wzali/neb obleženǔ Dě
la welmi zhusťa paustěli. A w tom Zymund Kníže Sedmibradské snázil
se oto s Wogskem sebráným aby mohl Pohany obklíčiti/čterǔž yak o tom
zwěděl že Sedmibradský s lidem táhne/hned odtud odstaupili/a pospǔšyli
k Zámku swému, genž gest toliko dvě mǔle od Lippy.

Že pak Sedmibradský nepřigel/wěda že Turcy od Pernosti vtekli / oni
znovu přiblížili se k Lypě/a oblehli Pernost tu s wěššým Wogskem nežli
prwé dwanáctého dne Měsíce Mǔge/wezauce s sebau sedmácte Děl we
litých/ Osm Wozůw Prachu/ a 46. Wozů Ržebřetůw/ Růl/ a giných Ry
stůnkůw Wogenstých.

A když giž wšedky wěcy byli pohotowě/a weliké Wogsko leželo pod Lyp
pau/teprwa počali Pernost dobýwati wšsemi spǔsoby / yako střelenǔm,
šturmovánǔm, podkopáwanǔm, a giž Křesťané o obráněný pochýbowas
li/neb se gich wǔce shromážditi nemohlo po rozpustěný Wogsku/ gednom
tǔž Tisíce/ a ti wššychni částými šturmy Pohanskými byli welmi zemdleni.
Heytman newěda o giné radě/poručil Děla nabyti Křetězmy/Zelezem,zdro
beným Kamenǔm/ a ginými takowými wěcmi/a tak welmi Pohany hubil:
Těb Basse a Plochauzy tak byli wystaweně / že se mohla ze wšech Stran
weliká škoda Pohaniim dǔti.

Potomně rozkázal přitáhnauti k Bráně šestinácte Děl dobře nabytých
a Bránu otewřiti / čterauž Pohané widauce otewřenau rozumněgǔce žeby
obleženǔ z zauffánǔ wýpad učiniti chtěli/po hromadě k Bráně se walili/čtře
gǔce Pernost opanowati: a když práwě zhusťa do Brány se tiskli/newědau
ce o kǔsych teyně rozkladených / Heytman oheň k Prachu přiložiti poručil:
což když se stalo/Děla wypustěné a nabyté wěcmi swrchu položenými wel
iký Plac w hauffách Pohanských učinili/weliké hauffy Pohanské poráželi/
a nic méně Turcy k Bráně pospǔchali ginǔ a ginǔ, magǔce welikau chut k
opanowánǔ Zámku/ ginǔžto on to též učinil po druhé y po třetí.

A když po páty takowau Strělbau wypaustěli/a wššychni Wogacy geho
pilně ze wšech stran Zámek hágili/Pohané wšeho zanechagǔce / z yakěš
bázně vprkem vřikali. Tu raněno bylo šurtdělně Basse Temesswárské/Ha
mat Bet Xulienstý a Tyson Bet Chunatenstý nalezenǔ mezy zabitými/čtře
rýchž leželo mnozštwǔ pod Lypau.

Přěčina bázně té byla tato/ Když Temesswárstǔ v Lippy leželi Wo
genstý/ a ti genž byli gestě pozustáwali w Temesswáru žádného se nebezpe
čenswǔ neobáwali/ Heytman Lugenstý wyprawil 6000. Lidu zbrogného
k Temesswáru/ a ti přiběhnauce wynesli wšedko cožkoli nalezli w předm
ěstǔm, a ge zapálili/ Turky čterǔž gim zastřícili pomordowali/ Tisíc Křes
ťianstých

ťianstých Wěznůw wyswobodili / a na znamenǔ radosti z wǔtěštwǔ takow
ého třikráte w Zwon vdeřili, a zwonili/ a potomně w dobrém zdrawǔ a
bezpečně s Koristi odtud odgeli/ neb wygel proti nim Heytman Krystoff Per
lawic s některými swými Setnǔty / čterǔž gim bezpečnost we wšech mǔ
stech spǔsobil. Ten tehdy Oheň welmi od wětrůw rozmnoženǔ a roznesse
ný spǔtǔgce Turcy a Tataři/welice se vlekli/ y odběhli od Lippy.

Zymund Kníže Sedmibradské/ sebraw Wogsko položil se na Pomez
ých/čdež mu každého dne wǔce a wǔce Lidu přibeywalo / a on te wšsemu
dohlǔdage/ čehož se kolik nedostáwalo / swozowati poručil. W ten čas
něco Heydukůw swobodných k Brani Zioldu čdežby se gim kolik libilo, k ně
mu přigelo/čterěž on wděčně přiyal, yakožto dobré bogowǔtǔ: Těb ti by
li z onoho Wogska, a z těch dwanácte Set Wogakow/ čterǔž přeplawi
se se přes Dunag/Městečko Turecké nedálekto od Tykopolé zbořili/ a Běta
Borasstého tehdaž wyslaného od Sultána z Adryanopoli/ s ženau y s Dě
tmi zmordowali/ale čdyž se s welikan laupeži nawracowali / zastřícili gim
Kantčari Tykopolstǔ/ gsaŭce gich shromážděných okolo 1800. ginǔžto oni
ač slyně odpǔrali/wšsat předce Pohané swǔtězowali/s nemalým štěstǔ / až
potom Heyducy wšsedu sly swau wynaložili/a Turecké hauffy různě roze
hnali/yakž o tom weyše doloženo gest.

Třináctého dne Měsíce Mǔge zmordowanǔ byli Zrádci w Pernosti
řečené Alba Xulia / čterǔž od Wěznůw Tureckých k Sultánowi Machome
towilistý donáseřli/ w nichžto napomǔnán byl Sultán, aby tim rychlegi
Wogsko odsýlal/ totiz dřǔw než se Sedmibradský přistrogil/ poněwadž tak
žemi geho opanowati mǔže: Kteréhožto také času Weywoda Muldarský
posly své wyslal k Knížeti Sedmibradskému/ k tomu napemǔgnage/ aby spo
lečně s společnau mocí Turkům se bránili/ a od sebe niyatkž neodstupowali.

Času tehdy Křesťané opanowali Zámek řečený Klisse w Dalmacygi /
čterý Bosnyenský Basse hned zase oblehl/ale Lewkowec Styřský y giných
Kragin Rakastých Gubernator s Gubernatorem Segensstým/ přihotowil
na pospěch 42. Lodǔ weliké/a magǔce ku potřebě čtyry Tisíce Lidu/pustili
se společně na pomoc k Lippy/ a potkagǔce se s gednau Lodǔ Benátskau w
nižto Penǔže a giné potreby Wogensté Turkůw odeslané byli/zayali gi se wššy
Laupězi, a fewššym což w ni nalezli/ a za tim Sengensstǔ w Zámku Klissy,
Bassy fortelně oštrabali. Těb čdyž Zámek obležen byl slyně/ dali se w
rokováň s Pohany yako by chtěli Pernost poddati/a to učiniti připowǔda
li/wšsat gestližeby gim chtěli dáti Dwadceř Tisíc Dukátow.

Basse hned gim Penǔže odeslal/ čterěž oni přigmauce, Brány otewřeli/
a Pohané s radosti na horu wstupowali/neobáwagǔce se žádné lřti/ čterěž
oni w paustěli do Pernosti za chwǔli/ a widauce že gich giž w Zámku do
řti mnoho/ spustili Sfrantý wyslucy y Brány vzwǔřali / a tak neyprwé ty
genž w Zámku byli, a potomně před Zámkem ležící zbili / a tim spǔsobem
y Penǔže obdrželi y Pernost obránili/ a k tomu zmordowali dwanácte Set
Pohannow. W tom Wogsko onono štiastným wětreu do Syřky nedale
ko od Trawu připlinulo/čdež Lewkowec a Heytman Sengensstých wypustili
Wogsko na Běh/ a té noci vřli několik mil přiblížugǔce se k Lipy / a we dne
odpočǔwali.

Opět w noci oddali se na cestu / a 17 dne Měsíce Mǔge, čdyž ledwa
Dennice vycházeti počala/s welikým okřitem vdeřili na Leženǔ Turecké /
Turky rozehnali y pomordowali/a wyswobodili Klissu z obležen. Ale/čdyž
Dalmatowé za Turky bezewšeho ordunťu běželi / a ginǔ w Leženǔ Korist
zbyřali/

nij/a dali se w rozměluwání s nassimij/ kterých gini ustanowili Kondycce/ to-
tiz aby s zdravým životem odewsseho sprosia odesli/ což oni buď wdek neb
newdek museli učiniti.

Odtud obrátilo se Rukje Sedmihradské k Tanotu / kdež k němu přigel
Legat Pa pešský/ kterých genu přivezl Klobauk a Meč posvěcený / y Peněz
summu nemalau/ což wse ac genu Legat w ležení odewzdati chtěl/ a proto
za nim přigel / ale nepřigel on toho až w Albě Julij / totiž 17 dne Měsíce
Čerwence. A když se genu sstiašně w Polí wedlo / a Zámek onen totiž
dobył y wnic obrátil/ po zmordowání Turků w něm bydlejších/ pohnul
Wogskem k Temesswaru/ a počal ho welmi slyně sewssij pilněsti dobywati/
tak že gij naděje byla o wzetí Pewnosti, poněwadž Wogacy wssychni pilně
a slyně o to wssylowali. W tom sessli se Turcy a Tataři zewssech Zámků w
kolních/ a mimo naděgi vderili na Wogsko Sedmihradského pod Temesswa-
rem/ kterých také sprawiw Lid swig na pospěch učinil Nepříteli odpor/ a ro-
zehnarw sstiašně Pohanské hauffy/ znorwu se k Temesswaru přiblížil/ odkudž
potomně z Ležení wyslal osm Set Wogákůw do Krage Julienkého/ Dom-
banského a Charanského/ kterých oni dobře zhyndrowali/ a Pohany na proti to-
mu se postawugicý rozehnali y zbili.

Z Erly neb Agtu wyslanj magic wědomost o Tureckém Čausowí/ kte-
rých wezl dwakrát Sto Tisíc Zlatých, mzdu zoldnecům kterauž gij zaslau-
žili/ wbehli genu w cestu nedaletko od Solnoka / kdež odňali ty wssedky Pe-
nize/ a nawrátili se s nimi do Pewnosti.

Sultán tehdaž/ aby se vždy néyat pomstíti mohl nad Křestiany pro tak
znameníte škody sobě spůsobené / poslal dary Tatarům, žádage aby genu
na pomoc přispjwali/ a pomáhali k zhubě wssého Křestianstwa / a to aby
učinili co neyrychlegi: Ale oni/ měli gestě w dobré paměti nestěsti to/ kterých
se gini předešlého Roku dalo w Vhrách/ a proto nebyli k té službě wapni/
anobě sstjtili se gi sprostá. Z té příčiny poslal Sultán Legata y k Chano-
wi s Dary tolikéž znamenitými/ žádage od něho pomocy/ a po wssch Kra-
ginách swých naričil Pust, a gistými Modlitbami / aby wssychni we wssch
místech Machomety Proroka prosili/ aby gini popřál lepšsýho sstěstí na
Křestiany/ nežli těchto zběhlých časůw / Suchotu kteráž wssim Kraginám
welice škodná byla/ aby lastawě proměnil / a dal aurodu swým Bismám
nám (to gest Vbřezancům) a dostatek wsseliyate žiwosti.

W tom čase/ Maximilian Arcykňže Rakaušké/ Weywysšij nadewsse-
mi Wogsky Křestianstými/ a Zraběz Szwarcenburku s ginými Zeytmany/
když se totiž sessli Wogška ze wssch stran / položili se nedaletko od Altenbur-
ku na tom místě na kterémž někdy onen slawný bogowník Manasseld ležel/
a tu dodané gini byli wsseliyate potřeby Wogensté / jako pětmecýtna Del
welických/ Prach, Kaule, a jiné wěcy k Wogně náležející.

Přemysšlel pak Maximilian Arcykňže/ yatkýby spůsobem Kragina-
Windymarchyanská a Zrabatská ležení Křestianstému nápomočná býti
mohla/ pročez byl wyslan Zymund Herbersteyn neyprwé s Zoldnými swy-
mi/ gestto byli přes Zymu v Petřina/ kterých táhl k Zámku Čestanowic na
zwanému a oblehl geg: Zě pak Diardus Basse gel na pomoc obleženým s
Tisícem Turkůw/ wygel genu w cestu Herbersteyn a porazyl lid geho/ čy-
ry Sta Turkůw zmordowal / osm Prapercůw zagal / a teprwa bezpečněgi
oblehl Zámek Čestanowic/ y opanowal geg/ neb obleženj dali se na milost/
a odewzdali Pewnost w ruce geho.

Rozuměl tomu Sultán Machomet wýborně / že geho neledega-

čas wic

čas wic obyla/ když od něho odstaupili Weywodowé, i Vasašty, Muldaw-
ský a Sedmihradský/ a přikročili k stranám Rudolffa Čysáře/ a proto same
poslal Čausa k Muldawskému Weywodowí; namlawage ho aby ge-
mu gednom dwa Zámky w Zemi swé darem dal / za kterých genu přislibe-
wal hognau odplatu dáti. Ale on yakožto swědom wssch fortelůw Pehan-
ských/ nechtěl se odtrhnauti od společnosti a gednoty Křestiansté/ nýbrž na pe-
li sšyrokém/ na kterémž wssychni Wogacy geho shromážděni byli, předewsse-
mi Čausowí slussnau odowěd dal/ takto řkauce: ya nemám na ten čas Ze-
mi tuto w moey mé, tak abych w ní mohl některé Zámky Sultánowi daro-
wati/ poněwadž ona pod Sedmihradským gest/ a on gi opanowal. Napřisly
list k Rukjeti Zymundowi/ zdaliby on k tomu chtěl dowoliti. Za tím Čau-
sa Tureckého dal pod stráž, dokawadžby od Rukjete newzal naučenj/ cožby
s nim činiti měl.

Těhož času poslal Sultán List k Basseti Budinskému / w kterémžto sstě-
jowal sobě na Weywodu Sedmihradského, že gest on netoliko Bassy Teme-
sswarského a mnoho Rytjůw slawných, po tritrate bogugic s nimi, pora-
zyl/ ale že y Temesswar sstě oblehnauti. Na proti němu tehdy se wysyla
Bassy Giasfer s čtyřyceti Tisíc Lidu Wogenstého/ ne pro ginau přičinu
gednom aby na ten čas Temesswarské bránil/ a potomně když za nim přige-
de půldruhéhokrát Sto Tisíc Tatarůw, a on Wogsko swé s nimi shlaucj/
aby wssj tau moey Sedmihradského z Země snazil se kenečně wyhnati. Což
kdyby wykonal Giasfer Basse / tehdy aby se zase do Budinu nawrátil / a tu
shromáždil Lidu pěssjho Sto paděate Tisíc / a gijž dneho dwakrát Sto
Tisíc / s tím Wogskem aby neyprwé táhl k Wicegradu, a tu Pewnost sta-
zyl a w nic obrátil/ a potomně odtud aby k Wjdní walně pospšslyl / a od to-
ho Města neodtrhowal, dokawadžby ge s Zemi nestornal / y wsseden Lid
w něm nezomordowal/ a nawracugic se na spátek, teprw aby mocně Wstěho
wzal, a geg opatřil a ohradil/ tak jako gest Seget obraženj a opatřenj. Ba-
sseti pak Budinskému w témž Listu poraučel obzwláštne aby pilně otom se
dowědel/ zdali prwé Křestiané Wogsko swé wssli, nežli geho lid přigde / a
zdali comjnj začjti v Rabu neb Papy: což gestližby se stalo / a on žeby o
tom wědomost měl/ tehdy aby přjstně gménem Čysářským Bekim wssch Pe-
wnosti přiležegicých poručil, aby se řjdili wedle zněnj toho Listu / totižto
aby oni čingce zadosti poručenj Čysářskému, od Bassete Budinského wzali
wsseligatě žiwosti dostatek, kterýchby mohli mgti na osm Měsícůw / a brá-
nili se do poslednj Zlawy/ a zwláště Papu aby žádným spůsobem nedopusti-
li sobě odjiti.

Kaš gestližby obležen byl/ a Papa bylaliby stracena/ aby hned Město roz-
kázal w nic obratiti/ a sany Zámek aby statečně bráněn byl / neb geg to wel-
mi mrzelo že Synan Basse tak draho, a tak za welikau summu Peněz to Mě-
sto kaupil/ a toho Roku z něho žádný wšitek nepřissel/ kterýchby mohl aspoň za
gednu Aspru Tureckau státi. Mimo to doloženo bylo w témž Psanj/ gestli-
žeby Křestiané přirwe nežli on do Pole wytáhli že se obawá aby Budin straz-
cen nebyl/ do hočyských Dher se wyslal Bassy Machomety s dwadcyti Ti-
síc Lidu/ kterých dostatečnau žiwosti opatřil: S gedným Pánem Křestian-
ským také že má tagné srozuměnj a smlawu sšytau o gedem Zámek/ a pro-
tož že w tom auffanj pozůstawa a té naděje gest, že se w brzkém čase nřco
gemu tu potěssenj, Křestianům pak k škodě a k welikému zarmutku zbě-
hnauti a wykonati má.

Sstějowal sobě welmi y na Krále Polského/ že až do tohoto času žádné

stworzenj

stvrzený Průběžný starodávného nevčinil/aniž dopustiti chce, aby Tataři swobodný průchod měli přes Zemi Walaskau k Sedmihradskému/ kteráž nyní od velikého Chána vyslani na Pomezých Polských ležá / a dále se pustiti nesmějí pro Polaky/ wšak že se domnívá/že jim bude moci obgednati průchod/ gestliže ne gináče, aspoň s hognými dary. A zawjragie ten list takto při koncy mluví: Toho dne kteréhož psán byl tento List/odeslano ná z Azye padesáte Tisíc Rytířůw / 10000 Welblaudůw / a padesáte Radeček Prachu/ což wšse do Vher přivezeno bude.

Dwadcátého sedmého dne Měsíce Čerwna dwa Tisíce Wogatkůw z Ostréhomie wšlo do Kragůw Těpátelských / mezy kterýmižto Wogaty byl Teywysšší Mikuláš Balssi, chégie štěstí stusýti / kterých zastočili nad Wacj dvě Lodi Turecké/ w nichžto neywyšší byl gedon Apostata Rytíř slawný a wdatný/ w tom Pan Balssi přiběhl, a ty Turky tak štiasně rozebral, že mnozí genz nebyli zmordováni, strachem do Wody skákali. Tu nalezené byli mnohé věci drahé/ a tři Sta wěznůw Křesťanských wyswobodili/ a ti byli wšychni Walassy/ ale pro Wjtr protivný žádnau měrau nemohli Lawy přitážené býti k pojítku Pana Balssého: což k doby byl do wedl/ Balssi slibowal tomu dáti 50 tolarůw.

Zanechawšse potom Lodi, Wacj dobýwali/ kterauž ohněm splundrowali až pod Klášter/ ale Zámku tak rychle nemohli mnoho vblížiti.

Ta počátku Měsíce Čerwnce Tadaždij a Balssi Páni Vherští a Zeytmanj slawní, přigeli do Wjdně/ mnoho drahých věcí s sebou přivezli, a tři Sta Wěznůw Wlastých/ kterých wšedky obnažené tak jak ge dostali darowali Arcykňžeti Maximilianowi/ kterých tehdaž k rýstunku walečnému dohlýdal/ a rozkázaw spraviti dwadceť Del a několik Lodi velikých přioděl dotčené Wlachy/ mzdu žoldnéřskau gím dal/ a poručil těm ony Lodi připrawené.

Píše Ianfonius, když dáno znáti Sultánowi jak Cýsar Rudolff na Sněmě Krakowském učinil smilowu s Králem Polským, a chtěl se s nim společiti na Turky/ že ge, hned Čausa poslal, žádágie aby Tataři puštěni byli přes Pomezí Polské do Vher/ za čej hogné dary odeslati připowýdal/ a jeby již tolikéž Chán Tatarský Králi znamenité dary na dwau Welblaudůch poslati měl/ kterých Král neyprwé přigiti nechťel/ až potomně gsa k tomu od Polska Tatarského namluwen/ ale wšak předce Tatarům strže swau Zemj geri nedopustil.

A když Chán veliký wygýdel s Wogskem z Země swé/ Kníže Moskowské wyslalo veliké Wogsko do Zordy neb Země Tatarské/ kterých mnoho velikých štůd Tatarům nadělalo/ a po zmordování množstwý Lidu/ na spátek se bez wšeligatého nebezpečnstwý nawrátilo.

Sedmihradský až dosawad ležel v Temesswaru s wogskem swým/ ale že ani z Vher, ani od Cýsare Rudolffa giné Wogsta na pomoc nepřicházeli/ počal zauffati s pochybowáním o tom, aby mohl Temesswar wzat býti/ wšak předce poraučel k Zdem wstawicně štýleti/ tak že w nich díra již učiněna byla/ tak šyroká, že mohlo několik Wozůw gedon wedle druhého do Města strze ni wgeti/ a w tom zwěstowali špehéři, že Turcy a Tataři táhnau s welikau mocí na pomoc obleženým/ pročej on nedokonaw práce začatou, do Lippy od Temesswaru odstoupiti musel/ kdez rozbil Stany swé/ a psal list k Setlům, aby k němu přigeli co neyrychlegi na pomoc/ a to s velikým Wogskem, jak neywtěššý budau moci rychle sebrati.

Těhož času šlo se Wogsko Křesťanské z Altenburku do Romárna/ a

Slezáci

Slezáci wprjmo k Zymundowi Knížeti Sedmihradskému se obrátili.

Osmnáctého dne Měsíce Čerwnce, w Wjdní wkazowal se Praporec Arcykňžete Maximiliana, welmi pěkně a ozdobně/ točij tři Sta gýždných Sto pěšáků/ šest Konj nákladně připrawených/ dwa po Těmedu/ dwa po Vherstu/ a dwa po Wlastu wšlechtile přitřtý/ a wšychni drahými Robercy okrášleni. Před těmi Konmi gel gedon Muž w Zbroji pozlacené/ a za nim gelo trý Pacholat po Wlastu přistrogených/ z nichžto gedon nesi Praporec Králowstwý Vherského/ a druhý dwa měli giné znamenj Wogenské. Za těmi Mladency gel Arcykňžete Maximilian/ za Arcykňžetem Melichar Keder/ a za nimi ginj Kotmisti. Chotemický nesi Praporec veliký genz byl učiněn z žlutého Damassku/ a na gedné straně wymalowan byl Erb Cýsarewský Rýmského/ a na druhé, škwěl se obraz Swaté Panny Marye, s tímto nápisem, Patrona Hungariae.

Tehdaž také žoldnéři Wacslawa Tetanra Čiecha wygeli z Wjdně do Leženj/ a dwátého dne Měsíce Čerwnce odeslano Sedmihradskému Knížeti na pomoc deset Tisíc lidu Wogenského/ a mimo to wypraweni k těmž byli tři Praporce Lidu z Westfali, pět set Mužůw an s kopji harcugi/ a k tomu pět Tisíc lidu pěšáku.

Ta takowau pomoc když Sedmihradský w Lippě očekáwal, wstoupil od Temesswaru/ Balssi wyslal špehéře do Kragůw Tureckých/ od nichžby sprawen býti mohl, jak veliké gest Wogsko Pohanské/ a jak daleko ležá od Křesťanůw. Ti nawracugie se zase oznamowali, že Tetolický Basse s čtrnácti Tisíc lidu gýždného/ a s čtrmi Tisíc Ranytcarůw přigelo do Bělehradu, y přes Dunag se přeprawilo, pospichagie do Temesswaru k Basse/ ti Budinskému/ kdez když se segdaw, že tím spůsobem budau mýti lidu shromážděného 60000/ s kterýmižto mýnj Lippu oblehnauti.

O tom wšem wěda y Sedmihradský, když již dotčené Wogsko gemu na pomoc přispělo/ oběslal wšedko swé Rytířstwo 25 dne Měsíce Čerwnce/ kterých sebraw do hromady, wimýnil s tím Wogskem bitwu s Těpítelem swostí/ a pohmul nim z Leženj, Lippu dostatečnou žirnosti a gistým počtem Lidu opatřit wšse.

W ten čas Zymund Zerbersteyn s lidem swým snažil se sewšší pilností aby mohl oblehnauti Krasow/ a položil se při Rjece řečené Vma, přes kterouž nemohl přewesti Wogsko, neb zbraňowalo z druhé strany gedno Basse s gedním Tisícem Pohanůw, magic neweliké Dela Polníj.

Mezy tím připadla noc, a Zerbersteyn pilně wyhledáwal brod, aby mohl tisse na druhau stranu se přeprawiti/ w čemž gemu štěstj dobře poslaui/ lo/ a přišel tichým duchem nenadále na onoho Bassy, kterémuž lid rozebral a zamordowaw čtrýdceti Osob/ teprw poručil bezpečně Most položiti, přes kterýž wšterem lid swýj sewšsemi potřebami k obleženj přeprawil/ a že pak nemnoho Turkůw bylo w Pewnosti a Zámku dotčeném, nemohli se brániti proti geho moci/ dokázawšse toho čehož žádal/ odgel, jakž nýže doloženo gest.

Žoldnéři z Agru ginat z Erle wygeli na Turecké grunty/ a stráffowali okolo Harwanu a Solnoka/ kdez zagali patnácte Set Dobytka nájeho y velikého/ a mnoho Rácůw zagatých s sebou přivedli.

Čtyřmecytmého dne Měsíce Čerwnce Křesťanské Wogsko přiblížowalo se k Wacj/ ale dříve než pod ten Zámek přišlo, již byli Turcy wtekli sewšším Dobýtkem a lepšými wecmi/ kterých svezli do Pestu. Dela tolikéž s sebou wzali/ ale že gich nemohli rychle wezti pro blatné cesty, zakopali ge

K

do Země

do Země/ale ty předece dostali se w ruce Křesťanské/kteříž ten Zámek ohněm zapálený, od té skazy sprostili/gimžto Zykmond Herbrsteyn poslal dva Tisíce Lidu, aby tu Pewnosti dobře osadili y opatřili wšeligačými potřebami.

Byl weliký strach mezy Pohany pro tak rychlé shromáždění, a výpad Wogst Křesťanských/tak že z Pessu y Budinu wysylali Ženy y Děti své na místa bezpečnější/y začala se neyprwé wáda, a potom bitwa/ když Boha těgšij wšychni do Galei wsedati chtěli/a chudšij z nich se wystrkowati nedo-
pausťeli/sylněgšij slabé do Wody wstrkali/a potom vycházegice z ni, Ssa-
wlemi swými okrutně sfermiclowali.

Těhož času Mikuláš Balffi s dewiti Tisícý Lidu Dherstého gjzdného y pěšijho do Leženij přigel.

Maximilián Arcykňže při koncy Měsíce Czerwence z Wjdně wygel do Dher/a s nim gelo čtyry Sta Francouzůw předněgšijch Muzůw wybra-
ných ku poctivosti Arcykňžete. Geli tolikéž s nim y Czechové Stawu Panského y Rytjřského/Morawané a ginj dosti ozdobe až do Leženij/a očekawali každého dne na Kňže Anhaltě / kteréž mělo přigeti se dwana-
cti Stý Lidu Wogenstého.

Zykmond Herbrsteyn s swým Lidem Wogenstým, kteréhož měl šest Tisíc pěšijch/wěda že Turcy nedaleko od něho ležij ale w wětšijm dwakrá-
te počtu/ nesměl s nimi bitwu swesti/a opustiwšse Kraťow, do Petřinu po-
spjšyl.

Dwadcatého osmého dne Měsíce Czerwence Swarcenburt a Mikuláš Balffi obrátili se k Pessu/ale nemohauce Turky z Pewnosti wywabiti, aniž co sprawiti, naspátek odgeli s Wogaty swými/kterýchž nebylo nic wj-
ce gednom sedm Tisíc.

Czwrtého dne Měsíce Srpna Maximilián Arcykňže neywyššij Zey-
tman nadewšsemí Wogstý Cysáře Rudolffa welmi ozdobe do Leženij přig-
el/kteréhož hrabě z Swarcenburku a Mikuláš Balffi přiwjřtali obyčes-
gem Králowstým a Wogstý sprawenými/a mezy tím Wacye pilně se obra-
žowala/tak že odolati mohla syle Pohanské/do kteréž pro lepšij ochranu wy-
praweno bylo dvě stě gjzdných/pět Set Husarůw/a tři Praporce Lidu pě-
šijho. Na ten čas bylo w Wogstě Křesťanském lidu spůsobného k Bogi
Paděšate Tisíc.

Sedmého dne Měsíce Srpna Bawari wsedli do Lodj w Wjdně/a pu-
stili se po Wodě až k Křesťanskému Leženij / kdež Křesťané očekawali ge-
stě na několik Praporcůw hrabě z Salmu / a w tom Serdachihain Im-
braim Bek přitáhl do Czastanowice tím aumyslem, mage lidu 20000, aby
něgakým fortem Petřinu dostal/poněwadž mocý toho dožázati welmi ne-
šnadno/pročéž měl sebau po hotowě Kzebrjty k tomu připrawené / a giné
wšefky potreby kteréž uznawal býti k takowě wěcy prospěšné/což wšse Kře-
stianům oznámili Wězni, genž byli od Turkůw wtekli/a přišli k nim do Pe-
třina. Zeytman Petřinský dal o tom spráwu wšsem neywyššijm w Pe-
wnosti okolnjch/odnichžto gista pomoc wzał/Střelbau Zámek dobře opa-
třil/a se wššijm byl po hotowě, očekawagice gen na Pohany/aby takowěho-
sti tak yatz náležj wctil. Ale oni porozuměgice tomu že gegich teyná radba
gjž pronešena gest/odstapili od umyslu swého, a rozgeli se gedentáždy na
mjsťo své.

Czini Křesťané znamenité štody Turkům/tak že oni za welikan han-
bu sobě to počtali, gestližeby se neměli nad nimi pomstiti / y přeprawilo se
gich pět Set přes Dunag, a stryli se w Kragi Terzeretanském/na kteréž při-
padli

padli zoldněti Kňžete Sedmihradského z Rugaju/ s nimžto y sstiasnan
bitwu swedli/neš swgřžyli nad nimi, a wehnali ge do Kjetý gmenowané
Haga/w kteréž mnozý wronuli/ac y některé žiwé dostali: Ti wyznawali že
sám Sultán do Bělehradu přigeti měl/a tu že mǔnil rokowati o tom yatzby
mohl dostati Zykmonda Kňžete Sedmihradského.

Desátého dne Měsíce Srpna Mikuláš Balffi genž byl sstráffowal pod
Budinem, přigel do Leženij / a přiwedl sebau několik wěznůw z něgateho
Ostrowu Pohanského/mezy nimiž nalezeni byli dva Agowé Turečtj. Za-
gal y osm Lodj welikých/w kterýchž Turky ztopiti rozkázal, a giné postj-
nati/gednu Loď kteráž byla Bassete Budinského sobě zanechal a s sebau při-
wezl/kteréžto Galee neywyššij Spráwce zabit/a nalezeni byli v něho Lifty
Sultána Cysáře Turečého. Dwa dni také před tím Křesťanský hauffowé
ginj zagali sedmdesáte dwa Wozy/při každém woze bylo šest Wolůw za-
přežených/neš byli wšseliyat au žiwosti dobře nasspehowáni/kteréž wšefky
přiwězli do Leženij.

Za dnůw panowanj sstiasného, těhož Cysáře, w témž Roku 1596. ob-
nowila se Wogna aneb Bog Sedlský, třideátého dne Měsíce Srpna/ shro-
máždilo se roty Sedlské 18000, na poli v Kláštera řečeného Krembs/ a ti
opustili Ženy Dětj y Statky/a obrátili mysl swau k Bogi / y zšyřkowali se
pořádně, kladauce gistý počet pod Praporcem a znamením Wogenstým.
Neprwé nic takowého nepočjnali, z čehožby se poznati mohlo že nepřáte-
lé g'au/až potomně když šnests a swězli sobě dostatek wšseliyaté žiwosti z
Městeček a Wescic okolnjch/a přiwabili k sobě giné okolnj Sedlaky/z nichž
to y některé nutili, aby se s nimi spojili/a některým wšsedo což měli odnj-
mali/yako Dobytek, wšseligaté domácí potreby/Ženy y Děti/ čímž wypla-
cowali se wšsem Krčmářům, v kterýchž škwoťně trawili.

Cysář Rudolff mage otom spráwu, poslal k nim lidj takowé, kterýchžby
jim předkládali yatz nenáležité různice začjnagi/kterak Magestát Cysářský
takowým zauffalstwjím obrazyl/ ano y hrdla swa prepadli pro takowé
zbaurenj/wšak předece že jim to prominanti milostiwě ráčj / gestližeby za-
nechagi: e takowého předsewzetj, do swých obydlj se potogně obrátili/a wj-
ce škurtu nápodobného se nedopausteli. Ale ta hlaupost Sedlská oblibugic
sobě laupež a swobodu/pohrdala lašťau Cysářskau/anobř wšychni nedbagi-
ce na napomjnanj geho/snažili se o to aby Wogsto gich čím dále wjce a wj-
ce rostlo/yatož pak w brzkém čase rozmnožil se počet Sedlákůw těch / a by-
lo gjž shromážděných pospolu 50000.

Třináctého dne Měsíce Srpna Křesťanské Wogsto wyťahlo z Erly a
z Wacy / a přišlo patnáctého dne k Harwanu tak rychle, že Turcy ani o tom
nezwěděli, až ge práwě před očima spatřili / pochybugice owšsem neyprwé
aby to Křesťané býti měli/nýbrž se domnjwali že Turečtj lid s negat au zna-
menitau laupeži k nim přicházj. Ale poznawšse potom Praporce a zname-
nj Křesťanské/hned wyšcořili proti nim; chťegic škusyti zdali štěstj lašťau
wým okem na ně wzhlédne/ wšak když spatřili lépe že Wogsto Křesťanské
nemalé gest, na spátek zase odtrbli. W tom Křesťané oblehli wškol Zámek
a rozložili Stělbau na třech místech. W Pewnosti bylo zawřených Turkůw
gistý počet/kterážto byla pewně ohražena ždmi y Waly / tak že ne zle odpj-
rati mohli Turcy přistupugicým.

Dwadcatého druheho dne těhož Měsíce pro negat au nedbanliwost nas-
šyč, wpadlo do Leženij dvě Stě Turkůw, kterých štodu welikan učinili / y
o wětšij byliby se potuřyli/než že bez mestsťanj Křesťané přiběhli w orduň-

tu a Pohany vyhnaní z Ležení. W tom wypadnutí, zabít geden Kotmistr Muž znamenitý gménem Greis/ kteréhožto Wogacy wšy dny v večer před západem Slunce wypowědění byli z Ležení bez wšeligaké zbraně/ a to z přičiny té že gsau nebránili Kotmistra svého/ a giníj kárami byli wženim.

Dne 25 Srpna ráno když Kněží Nissy slaužili w Ležení/ wylezl na wěš geden Pop Turecký, z kterěz Turcy Křestianům weliké škody činili/ a tam počal hrozně zločeciti nassym/ a posmíwal se Křestianskému náboženství/ a w tom Pustkár spustil Delo weliké tak mýrně k té Wězi, že hned padla s tím posmíwacem Pohanským/ gehožto obležení za Kněze měli.

Ležali se welmi Turcy z takowé škody/ yakož y z giných mnohých kterěz gim činili Pustkáři z Del/ a zauffagice sobě, poněwadž giž Pewnost té měi w rukau Křestianských byla, poddawali gi, wšak s takowými conditioni yaké byli Oštechomským dané/ ale nedána gim na to žádná odpověď/ a zapowědno přislně aby žádný s nimi nic nerozmlauwal.

Albrecht z Princenšteyna neywyšší w Ležení Sabrickém/ připravil troge příprawy dřewěnné mistrným dílem, přikryté Wolowými Kozmi aby gim oheň nic nemohl wškoditi kdyby k šturmu s nimi hnali/ kterěz třetihho dne Měsíce Září wpuřil na Kolách do Ržety řečené Žagiwa/ kterážto Pewnost tu wškol obwlazuje/ a wpadá v Solnotu do Cysy/ a tak tehdaž na čtyrech místech Křestiane Pewnost dobýwali/ kterauž opanowali práwě Křtiským Šturmem a Wogenskau mocí okolo páté a šesté hodiny večerní, s hrozným křwlením žen a dětí Tureckých. Čtyry hodiny zauplna Těmcy provozowali weliké křutenství nad Pohany/ neš ačkoli Turcy zbraň od sebe zahazovali/ na kolena padagie, milosrdenství a negakého šlitování žádali/ wšak předce přinich nic neobgednali aniž pohuli srdcem gich wšfcky napořád mordowali/ yak mladé tak staré, yak Muže tak Ženy/ a ni nemluwnátkům kterěz při prsých y na kolibkách leželi, neodpauřili/ křo některých bohatých osob/ a krom dětí a Ženy Beta gednoho, kterěz při životě zachowali. Walauni wymexšleli na ně hrozná trápení/ ženám žwoty otwřrali/ plod z nich wynímali/ a některé žiwé napořád dřeli/ y s mužmi z kterýchžto kóžj bíce a slauhy sobě dělali. Zahynulo tehdaž Turků w wíce než čtyry Tisíce/ Křestianů Tři Sta/ a geden Walaunský Kotmistr.

Oheň wržený, mnohé drahé wčy popálil/ wšak předce nalezeno bylo Kotistý wšeligaké za několikráte Sto Tisíce. Tu neyprwé Wylim Trčka s Čechy swými ždi Městské opanowal/ za kterýmž přiběhl Rozwurm/ a ti swými wlastnjma rukami mnoho Turků zmordowali. Wlasy tolikéž na ten čas statečnost swau prokázali.

To když se oznámením spůsobem dalo/ hnul se Sultán Machomet z Bělehradu/ a poslal před lidem swým Cytali Bassy do Vher/ kteréhožto času hlad byl weliký w Konstantynopoli y morníj nakážený/ pro kterěz dopustil Sultán wšem wygeti z Města/ kteríž od dáwných let w něm bydleli/ aby tořizto k bydlení giné mřsta sobě wyhledawali.

Wědel o tom Žykmund Kněze Sedmihradské že Sultán Machomet z Bělehradu s lidem wytáhl/ protož poručil aby wšy dny Wogacy geho šgeřli se wespolek co neyrychlegi/ a sám osobně se wyprawil k Setlům aby y tu negakau pomoc sobě spůsobil proti Turků. Před tím wrthlo třinácte Set Žeydukůw do Bulgarie/ kteríž oblaupili Město bohaté řečené Baba/ wněž to naladowali paděšate Wozůw zlatem stříbrem a drahými wčemi/ a zagali množství žen a dětí Tureckých.

Když se naspátek s tau znamenitau laupežij nawracowali/ zastočil gim

cestu ge

cestu gedno Basse sedwanáci Tisíce lidu Wogenského/ s nimižto oni celý den a celau noc bogowali/ ale srozumělice že nemožné gest děle odpřrati takowé šyle, když giž čtyry Tisíce Turkůw pobili/ zmordowali y wšfcky Wězně kterěz měli/ křist onu přehogneau ohněm šazyli, a vtekli.

Poslaužilo štěstí y zoldnětím z Lippy/ kteríž byli štiasně wygeli na grunty Turecké/ aby mohli negakau laupež dostati.

Weywoda Muldawský zagal na Dunagi šest Lodí, plných žiwosti a k Wogně rystuňku potřebného/ což wšf pobral y s těmi Lodmi welikými/ y dwanacte Set Turkůw k tomu pomordowal. Žengawšstý tolikéž při němž case dvě Nawy Turecké wzali/ na nichžto bylo Žbožj za dwakráte Sto Tisíce/ kterěz wšfcko dowezli do Pewnosti.

Druhého dne Měsíce Září Sultán Machomet do Budinu přigel/ magie Lidu okolo dwakráte Sto Tisíce/ a tři Sta Del Polnych/ z kteréhožto Wogška hned wybral čtyrydceti Tisíce Jonákůw/ kterěz poslal do Temesswaru/ a sám s ginými zůstal při Budinu. Báli se Křestiane o šatwan aby zase nebyl wzat od Pohaniůw/ a protož se položili nedaleko od Wacy.

Wšsem Maximilián Arcykňže odgizdegie odtud/ zanechal w šatwanu 700 pšých a 500 gůzdných/ kterížby geg bránili/ ale oni neduměugice se ždem porlučeným/ spalili Pewnost do gruntu/ a přiběhli do Ležení.

Obywatelé Města Widně welmi opatrně se řídili/ wšy dny byli po hotowě k Bogi/ wšfcko což rozuměli býti potřebné k ochraně Města šhromáždowali/ k nimžto wypraweno poručený Cysaršské/ gestližebý Těprjtel přitáhl/ aby hned předmřstý spalili/ čehož wšeho potomně nebylo potřebj.

Žykmund Kněze Sedmihradské wzkazowal druhé straně, gestližebý Turcy daleko se pauřteli do žemě Vheršké/ že neobmřstá na pomoc přispěti, gednom že nynj očekawa na Bassy Šiaffer/ kteríž táhne k Mězem geho se 20000 Lidu/ a žádal gestližebý Turcy wšfcku moc naněg obrátili/ aby tolikéž rychlé od Wogška Křestianského retowán byl.

Mězy tím když se Křestiane na takowý spůsob šmlauwali/ přisflo k Sedmihradskému Knězi 1500 Slezákůw lidu práwě wybraného na pomoc/ a w tom Lippensstý y z Lukáča žádali tolikéž o pomoc/ dokladagice že se gednom 10000 Turkůw a Tatarůw přeprawilo přes Dunag/ přecěz žebý hanba byla, kdyby s nimi neměli posermiclowati.

Basse Bosnienšké šwolaw okolnj Bety a Bassata/ mage giž Wogška šhromáždého okolo paděšate Tisíce/ oblehlo Petřijn 10 dne Měsíce Září/ a dobýwalo geg za sedm dní takowau mocí/ že obležení pochybowali o tom aby se mohli děle přes dwa dni brániti.

Žerbršteyn a Širij Lewkowic magice nětco Lidu sebraného z Kroacj a z Windyřmary/ táhli rychlé k Petřijnu aby retowali obležených/ ale že neš mohli mřti tak na pospěch Mofky, přes kterězby se mohlo Wogško přewozowati/ museli se teprwa šgeti s ginými v Žyžetu/ kdez Pan Baanus Mofš dělali dal/ přes kterížby se mohlo Wogško přeprawiti/ a Turcy gatk o tom šwědeli/ pustilo se gich šest Tisíce přes Kulpu/ aby odtud nasse odehnali.

Alle šprawiwšse se oni, učinili odpor hauffm Tureckým/ kterěz různu rožehnali/ neš gim hned šdce odgali, yak gsau pobili w prwním potkání čtyry Sta Jonákůw. Zahynul w Wodě šusan Bet s ginými mnohými wdarnými Wogáký/ a Křestiane dostali nemalo Kenj práwě wyborných.

Po té šitwě wželi nassy do Žyžetu/ a hned na Žeytrij wyprawili se přes Mofš na druhau stranu/ tím aumyslem aby mohli šud w Ležení neš nětde ginde na Turky nenadále připadnauti: a když byli w gednom Lese d obře ššy

K ij

Kowá

řowani, toliko půl druhé míle od Petřínu/wygel proti nim Sarda s osmi
Tisícem gýzdých y pěšáků/a potkali se obědvě strany ochotně/neb gedna na

druhau směle docházela / a Jonák proti Jonáku zmužile bogowal. Wzhlé-
dnauti Pán Bůh ráčil na Křestiany/a jim pomocy z nešmírného svého ni-
lostdenství dodati/tak že přemohli Turky/mnoho gích zbili/ a giné zabna-
li: Tu zahynul Otec Sardowa / a geho Praporec wzat: Bylo množství
Wěžníků/a Koní velmi spanilých / kterých přišli w ruce Křestianům. Po-
tomně domníwali se že mnohém většij Wogsko Turkůw naleznau při Pe-
tríně/ale věžníkové oznamovali/že mnoho Turkůw zapagice střelbu v-
teklo z Leženj/ sám toliko Sarda w něm zůstal s osmi Tisícem gýzdých y
Ranyčarůw/očekáwagice na Křestiany aby s nimi bitwu učinil. Tomu
neyprwé nassý wěřiti nechťeli/až potom sami vzřeli že gest tak yak věžníkové
oznamovali: neb gdauc s dobran myslí k Petřínu / nalezli Leženj pusté s
welikau radostí obležených/kteréž oni wyswobodili z welikého strachu a ne-
bezpečenství.

Wěžníkové tolikéž dali spráwu, že při ssturmě v Petřínu zahynulo Po-
hanůw 1500/gichžto také nemalá částka se ztopila w Rzece Kulpě/a tak o-
wé předsewzetj Sardy že gest bylo/aby dobudauc Petřínu, Wogsko přivez-
l k Kalopoli/a gi se tolikéž zmocnil.

Času toho Arcykňže Maximilián přiblížowal se k Budinu s Wogské
aby s Turky bitwu swedl, gestližby ge tam nalezl/ale že w tom diwné pře-
kazky měl, nemohl toho wykonati. Powěst byla že Czarodegnjcy Turečtj
strz vměnj své to působili, tak aby Křestiany od Wogny odwedli.

Za tím Sultán Machomet pospíšsly k Erly, wyslaw napřed částku své
ho Wogska/kterážby gi bez mešťanů obehnala/a Maximilián wěda o tom
předsewzetj/wyslal Wylima Trčku s Němcy a Wlachy/a Tisíc Arkabuzas-
růw při něm/kterýžto Lid předessel Turky rychlosti swau / a Tyffenbach to-
likéž wyprawil tři Tisíce pěšáků/nad nimiž byl za neywyššijho Jan Jakub
Hrabě z Turnu: sám pak opanowal s giným Lidem gednu horu wysokau
před Pewností / z kteréž vměnil Turkům škoditi / ale wstaupiti z ní musel
pro welikau moc a sílu gích.

Dwacátého prwnjho dne Měsíce Srpna Sultán Turečtj, Basse Gi-
affer, Imbraim, Hasan, a Cykali Basse přistaupili k Erly s hmotem wel-
kým, magice Lidu Sto a paděšate Tisíc/a rozkladli Stany své mezy Ty-
biskau a

biskau a Dunagem: A střeleno k Zdem Městským z pěti Děl / kteréz velmi
otlukať / neb wstawičně Kanle sli / we dne y w noci obleženj Turky při-
stupigicj odháněli/a pracowali proti náběhům Turečtým. Zdi owšem byli
tlusté okolo Města/ale ne do konce pewné/aniž mnoho bylo Wogákůw, kte-
řjby činili odpor té moci / protož nemohli dlouho Města toho brániti.

Smluwili se wssychni wespoleť gednoho dne aby ge spálili / yakoz y tak
učinili/ale bránili ho statečně za šest dni předewsseni náběhy Turečtými / a
teprwa položjce ohně kdýž giž téměř nemožné bylo Těpřjtele w něm odo-
lati, stazylige, a wbehli do Zámku se wssemi věcmi swými.

Turcy s mocí welikau wskočili do Města/a tiskli se za nassými do Zám-
ku, přitřtyj gsauc Terčeni/kteréž oni naspátek hnali/ a mnoho gích pobili.
Byla nad Zámkem gedna wysoká žura/ na kterauž Turcy s nemalau pracj
Děla wrahnauce, do Zámku střěleli/kterýž na mnoha místech otlukať/pu-
stili k němu dwanaťce ssturmůw za dwa dni, ač s welikau škodau swau/ne-
bo jim Křestiané hrdinskj odpjrali/ačkoli potom museli w ruce Turkům
y o Pewnosti odewzdani býti.

Časté wýpady Křestiané na Turky činili, a odháněli brannau rukau/
a mnoho gích pomordowali/yakoz y zase z protivné strany byli stiháni/tak
že y gích při gednom wýpadnutí tři Sta zahynulo/a k tomu mnozý zraně-
ni byli: žádal Arcykňžete Maximiliána aby napomoc přigel/oznamugic
že téměř ani Prachu ani Kulj nemagj / pročéž se dlouho brániti nebu-
dan moci/a o tom wssem Sultán dobře wědel.

Tic méně zůstali na tom z gednostejné wssch smlauwy že odporowati
budau Těpřjtelům až do poslední žlawy/ Zámek sobě swěřený že žádnau
měrau nepoddagi / ano že pro wjru swatau Křestianskau krew swau doka-
wadžby zawřenj byli, wyléwati wesele chřěgi/a Sultán namlauwal ge strz
časté listy a posly/aby se wssými wysšli z Pewnosti, a pohrůžky činjce, gestli-
žby to nečinili, že chce s nimi wkrutněgi zacházeti/nežli někdy zacházeli s
Zatwanškými kdýž se Zatwanu zmocnili.

Ta takowé Poselství nikdy genu žádná odpověď nebyla dána / neb o
takowau wěc rokowati wssem zapowědel Pan Wylim Trčka, genž byl po-
ručil y Sfybenicy w prostřed Zámku postawiti/aby hned byl oběšen/kterýž
bykoli o poddánj zmjntku učinil/poněwadž dokonale auffal že Maximilián
Arcykňže na pomoc přigede s Wogskem.

Byl on toho aumyslu / yakoz y Sedmihradské Knjze / aby totizto s
Wogskj přispěli/ kteréžby retowali obležené, y Těpřjtele z Leženj wystra-
šyli/ale mešťanů a nespěšnost, yak y w nápodobných přjhodách, tak y w té
byla velmi škodliwá / k tomu wstawičně Desťiowé zamešťawali Wog-
sko / kterj wssemu velmi byli na překážce.

Sultán s Sedmihradským o pokog traktjrowal / tak strz připowědj
lásky/ yak strz znamenité a hogné dary / od čehož wssého on, yakozto prawý
Křestianský Pán Oci y Wssy odwrátil/aniž Rytjřům swým na Dary Pohan-
ské wzhľadati dopauštěl.

Dwacátého druhého dne Měsíce Srpna/ Wogsko Křestianské sešlo
se do Ostrěhoma/ kdež s welikau radostí přiwitán byl Maximilian Arcy-
kňže/ kterýž tu očekáwal na giné Wogsko přicházegjcy z Rakau/a to té-
hož dne se přiblížowalo k ginému Wogsku Křestianskému.

Tu poručeno wssem Bogownjčkům/aby gednkaždý na šest dni žiwno-
sti sobě přihotowil/ a dne čtwtřého aby byli pohotowě se wssemi potřebami
wssychni / že se neyprwé wyprawj k Wacy / potom k Zatwanu/ a odtud k

na druhau stranu Ržety dorčené se walili/a potkali se zmužile s Turky kte-
říž přegjti gim zbraniowali: Neypřwé potkal se Tyffenbach, gehožto žo-
dněři sylně dotýrali, wypustjce Děla proti Turkům / kterýchž yak gednom
tři Sta na place zůstalo/ginj hned paty nassým wkazali/ginjto welmi byla

nápomocná temná Noc, tak že mohli bezpečně vtecy/ačkoli odběhli od dwa-
ceti Děla/kteréž Křesťané wzali y s dvěma Praporey Tureckými. W tom
potkání nezahynulo nic wjce Křesťanuow než patnácte / ač mnoho raně-
ných načteno.

Giz se byli Husari Knížete Sedmihradského y Heyducy přepravili
přes Wodu, wšak nemohli mnoho vstřkoti Nepřátelimi pro temnost noční
ačkoli obdrželi to místo na kteréž gim Turcy přigjti nedopuštěli / ale že
welmi aužké bylo, tak že se nemohlo naněm wšedko Wogstko položiti/a k te-
mu že dosti twrdá Zyma-byla/a Lesow také bízko nebylo / museli wšydní
w ginan stranu se obrátiti.

Toho času přiběhl gedem k nassým z Tureckého Wogstka / dáwagie gim
wýstrahu aby pilnau péči o sebe měli/ponewadž Sultán vmjnil nenadále s
Wogstkem na ně připadnauti/pročez oni položili se w gisém místě/kteréž o-
patřili maudře stražj y Wozy.

Na zeytj, to gest 24 dne Měsíce Ržjgna Pohané wšydní wkazali se
Wogstku Křesťanskému, času večerného / aby neb nedopuštěli gim na swau
stranu se přepravowati/neb aby ge odtud odehnali / a Arcykniže Marini-
milián, y Kníže Zymund Sedmihradský tolikéž negináce vmjnil / gen a-
by se s nimi potkali mohli s pomocí Božj.

Chtěli pro šťastj prwnějšj depuštiti aby přigelo k nim deset Tisyc Tas-
tarůw/kteréžby teprwa na druhé straně wjřtali/ale Sultán newyslal gich ge-
dnom tři Tisyc/a giné w tagných místech skryl/proti kterýmž hned wypu-
stili Křesťané Střelbu/tu mnoho Pohanůw z té Střelby porazili / a giné
zahnali až do Leženj gegich.

Weliké Wogstka byli z obau stran, a šyroce z obau stran Ržety Strany
roztažené stáli/a z gedné wody obědwě strany y s Rožmi gich nápoje vjř-
wali / a každé noci gedno Wogstko proti druhému chtělo se přepravowati /
y o to wšylowali aby gedni druhé w téwěcy mohli předgjtí.

Druhého dne Sultán mezy šfestau a sedmou hodinou opět Wogstko swé
proti Křesťanům obrátil dobře zssyřkowané / a neypřwé poslal několik Tisyc
Wogst-

Wogstko chtě aby yakým kóli spůsobem na druhý břeh se protiskli / ginj-
to sylný odpor učiněn/ač z obau stran mnoho gich padlo / wšak předece Křes-
ťané obdrželi plac, a Turky naspátek zabnali.

Tehdáž zabít byl z Děla Detmarus z Konyšperku / Točtag w rameno
raněn/Heytman Bawarský Fronšperger od gedného Rantčara strž Koleno
přostřelen/a ginj mnoho zranění. Ten celý den stáli Křesťané w orduňku/
a poručeno wšsem aby se k zeytřegšjmu dni přihotowili k bitwě.

Šestmécymého dne Měsíce Ržjgna Turcy opět wyběhli z Leženj a
přiblizowali se k nassým se wšy mocy. Stál nedaleko odtud gedem pustý ko-
stel/w němžto bylo skrytých Rantčarůw několik Set s čtyřmécyma Děly /
kterjž když swého šfortele očekawali/zatím deset tisíc giných Pohanůw pře-
prawowalo se přes Ržetu/což Křesťané rádi widěli/yakožto sprawenj k Bo-
gi/a hned potkali se s Pohany zmužile / kteréž rozehnali y s ginými genj se
byli na giném místě přes Ržetu dáwali/a to s takovým šťastim, že přestras-
šeni gsaue, y ginj genj gestě na Běhu leželi, wřtati počali. Mnoho tu
Křesťané Pohanůw zbili/a zagali, tak yakž některj pšjšj Sto a dewět Dě-
la od nichžto Pohané odběhli pro weliký strach a bazeň.

Gistě w welikém strachu byli Turcy / Sultán Machomet a Imbram
Basse k Břly vřekli/a w tom večernj Swězda zaswřtila. Arcykniže Ma-
rimilián chtě Lid naspátek swolati do Leženj, a přestati na tom šťastj křes-
tjž gemu Pán Bůh propugěti ráčil.

Sedmihradské Kníže, Balšš a ginj Dři radili aby Turky giz strachěna
plněné do konce porazili a zabnali/yakož pak y namluwili na to Marimiliá
na tím samým, že gšau wyprawowali/yak Turek znouwa chce na ně vdeřiti.

Což Rytjřstwo šlyšjce, postawilo se w orduňku swém / a očekawali ge-
stlizeby se wkazal Nepřítel: bylo Křesťanského Lidu čtyřrydceti Tisyc/kte-
rjž poronně takowau mocj na Pohany se obořil/že nesměli gich dočkati / a
kterjž pak dočkali, téměř wšydní zbili/neb ani polowice žiwých newšlo/a o-
pět vdeřili na wětšj Wogstko Turecké / kteréž také šťastně rozehnali.

Zapowědno potom aby žádný newycházel z orduňku/aniz se kwapil na
laupež / ale ti genj za Turky běželi / wpadli s nimi až do Leženj / kdež zbili
množstwj Turkůw/a nedbagie na onono poručení (yakž Ianšonius pššse)
zanepřazdňowali se s zbýránjím laupeže, a to bez wšelikého pořádku.

Albrecht Petiřestý kterýž měl Tisyc gizdných pod swau správau / a byl
šeywšjším nad Wogstky Českými/hnal s nimi Turky až právě k Stanu
Sultanowému / kdež welikau překážku měl, neb tu yakés stawenj bylo / na
němž y Střelba rozložena byla: W takowé impedimenta když vpadl Petiř-
estý s lidem swým/w tom Cykali Basse z šoku na ně vdeřil / a on wěda že
ručnice šogowějcy geho wštržleli / rozkázal gim wštaupati, a znouwa ge
nabýgeri/z čehož přišla weliká bazeň na Těmce/negináce se domnjwagie,
než že Czechowé wřtati mýnj / tak Těmcy oddali se na wřtání / za nimiž
Dři pospýchali k weliké swé hanbě / a wšsemu Křesťanstwu k znamenité
špodě/a to tak nerozumně a štrassiwě, že ge žádný žiwý člověk zdrjeti ani
obrátili nemohl: sami Czechowé na placu zůstali / kteréž šťastně s Turky
šogowali, tak dlouho dokawadž nebyli od takowé šily přemoženi. Tu za-
hynul onen slawný a wdatný Rytjř genj byl z kmene těch kteréž vjřwagj za
Rž Ržety na čerweném Poli/přiněmž padlo mnoho wřáctných Czechůw,
kterjž na tom místě hrdinskj swau krew wylili.

Takowým spůsobem stracena Victoria kterauž Křesťané yako řjžage
w rukau měli/a to šťastj odňato na kterémž onen opatrný wšech Wogst-

Křesťanů

Křesťanských hejtmán přestati chrěl/y vítězství obdrženo takové, yaké ne-

obdržel žádný/nad tím (ať tak řeknu) Bohem Zemským/ a zase ztracené pro neposlusnostw, a může mluvit Sultán ony slova Pompeia, kdykoli vzpomene na tu bitvu kterauz měl s Křesťany v Erle/takto říká: Hac die erat Victoria penes hostes, sed non habuerunt Ducē qui sciret Victoria uti: bylať gt Victoria owssem při Křesťanské straně/yakž wysse doloženo/ale neposlusnost Wogenská gim z rukau gi wydřela/aťoli magno emptá od Pohánůw, neš mno^o gich zahynulo, a to lidí nepředněgšich/tak že semnau mohou říci Pohané/y to což někdy powědel Pirrtius, když nad Římanůw vítězyl s znamenitau škodau Wogška swého říká: Si uno alio Romanos vicerimus praelio actum fuerit de nobis. Těb konečně ta Victoria může v Pohánůw slauti ne tak Victoria yako Calamitas.

Když Křesťané přestrasený odběhli od Arcykňžete hejtmána swého a neylepe ti vtíkali, ať ge žádný nehnil, kteříž wolali aby báživé Turky nepřestávali bít/on nemoha nic při nich spůsobiti, ožlegice wšeho do Rossy se obrátil/Sedmihradský do Tokage pospěšyl/a Pernštejn tolikéž od wšij Strělby odběhl.

Koně takový strach byl w Ležení Tureckém/že wšychni odewšeho vtíkali/w obogím Ležení yak Tureckém tak yKřesťanském wšecto zaupla na pozůstáwalo za celé tři dni/Strělba/Wozy/Penýže/ a giné wšecty věci rozložené byly/a žádný nebyl kterýžby ge zbraniowal wýti. Tě kteříž chudí pacholcy kteříž od swých rystunůw odběhnauti nechtěli, dobře swé nauzy a chudobě wšeligatými wěcmi poslauli.

W té bitvě zahynulo Křesťanůw okolo 20000. Turkůw wíce než šedesáte Tisíc: mnoho Bassat/Bekůw a giných znamenitých a skusných rytířůw Sultán stratil: Sedmihradskému knížeti nebylo nic wíce zmorowáno gednom 200. Těmcům wšychni winu dáwagi/že tak slavné wítězství ztratili/aniž Vhři mohau negatku sláwu vtázati/ kteraužby byli tehdaž obdrželi.

Kozamělo tomu Basse Budinské že Křesťané toho Roku pro strach k sobě zase nepřigdau/aniž na to pomysli aby měli s Turky bitwu swesti/pro tož čtvrtého dne Měsíce Listopadu s těmi kteréz mohl sebrati (neš Sultán do Bělehradu vtel) ledwa také k sobě přisedse, oblehl Wacj/ale když se obležen

obležení statečně bránili, a wypadugie z Pernosti mnoho Turkůw pomorowali/a Sspehři znáti dali, že Křesťané táhnau na pomoc obleženým/pospěšili Pohané rychle k Budinu s Wogškem/teréhož dobru částku Sedláci zbili/když Turky zagjždegicy na stráfi, w Lesých a mýstech aužých obšakowali.

Nacházeli se toho času tři Dwečky w Wogšstě Křesťanském, kteréž w obogim ležení býwali/co se mezy Křesťany dalo, Turkům oznamowali/a zase Křesťanům zvěstowali co se mezy Turky působilo/wčemž gsice posížení/na Sšbenicy wzali konec života swého.

Sultán Machomet částku Wogška při sobě zanechal/ s kterani rozeslaw giné do Pernosti rozličných/tisíce pospěchal k Konstantynopoli/za nimiž to pustili se přes Dunag Sedmihradčané a Muldawané/a zbili mu sedm Tisíc Lidu. Mnozí Křesťanům předpowjždali, že toho Roku mnoho na Turku zýstagi, což owssem byloby ge neminulo/gedno kdyby byli střetj nabyté, ho vjwati uměli/teréz se gim změnilo pro samé gegich laťomstwj a neposlusnostwj Wogátůw.

Machomet tehdy yakž oznámeno po dobytí Erle, a po obdržení wítězství v Keredes/pospěchal k Konstantynopoli/ale spůsobem takovým, yakoby znáti bylo, že ne tak s Lidem kterýž swjžezyl, yako s lidem kterýž wtřagicy shromáždil domu se nawracuge: Těb po wšij cestě aniž chrěl aby Praporce zagaté rozprostřené byli/ani traubiti nedepustil. Přemyslel totižto o wdanosti Wogška Křesťanského/ kterémuž kdyby bylo na překážce laťomstwj nebylo/sprostá nepřemožená býti geho hrdinství rozuměl/yakoz pak kdykoli a yakýkoli počet lidu swého proti Křesťanům wyprawil/wždy téměř stranu swau přemoženau, a nepředněgšij bogownjky zbité widěl/ž tohož y k tomu přicházel, gestližby Knížata Křesťanská, zanechagie domácých ruznic, gednomyslně s Asyatskými bog wedli/že nescislne Wogško geho proti syle Lidu Křesťanského nic nebude mocy prospěti: Pročéz dofwadz gestě mezy Křesťany neswornost trwá/weselegšij myslí s wěššijmi Wogšky wálku začatau konati vmýnil: yakoz hned yak do Konstantynopole přigel/Czasy to gest Dworany swé za Legáty na wšecty strany Cysárství swého rozslal/přikazugie aby ge každý kterýžby šestnácte let wěkem přessel, na Wognu se strogil/terézto Wogško tak sebrané poručil Wladarům, Tatolitskému/Syrskému/a Egiptskému pod ztracením hlavy (což gim strz Měč nahý odeslaný zgewně znáti dal) co neyrychlegi do Konstantynopole přiwesti. Rozkázal tolikéž wubec wolati/pokutu na to wynalezenau, totiž smrt, kterýžby tomu buď psaným neš mluweným odporowal a k tomu se neznal, že s mnohém wěššijm počtem lidu walečného nešli kdy prwe proti Křesťanům předkové geho wygeli, Sultán Machomet do Země Dherké w brzkém čase přigede.

Weliký nedostatek tehdaž byl w Konstantynopoli/tak že mnoho hladem umjrali: neš hned od toho dne yak Turcy nebezpečné průchody do Země Walašské, Muldawské a Bulgarské měli/ledwa nepředněgšij a neyrozactněgšij a to býti mohli/že gsau Masu ku požjwánj dostawali. Machomet owsse proti zřetelně zápowědi Alkorána swého přemecytna obecných Ruchyj wystawěti poručil/w nichžby rozličné gjdla a krmě, Lidé zwlastě Walečnj za Penýže dosti skowné sobě mohli kupowati/nadto wíce y těm kteřížby do těch Ruchyj šupowali, na potřeby welikau Sumnu Peněz z Potlady swého propugčil.

Mezy tím Legát Perský do Města přigel s Pompau a Dary takowými

Ti pak Sedlácy kterých přináleželi k Městu Wjdmu podali Supplikacy Arcykňžeti Matyášowí, o to žádají aby jim daně vmenšeny byly, kteréž proti Turku dávají / zvláště poněwadž jim Wogacy znamenitých škod nadělali / a ustanowili to tagně mezi sebou, gestliže nic při Arcykňžeti neobdrží / aby se hned k jiným obrátili do Wogsta gegich / kterých tehdaž byli oblehli Kác / a do něho tak dlouho střeleli / až se obležení poddali museli. Odtud táhli k Městu Cýsařskému řečenému Ips / a vmýnili zbořiti Klášter Mělk / w tom přiblížowali se Kolomistj zoldněři, kterých chtěli na Sedláky vdeřiti.

Oni wědauc o Wogsku poslaném proti sobě, hned zakopali Plauhy kteréž měli okolo Ležení / tak aby s Koňmi mezi ně wbehnutí nemohli. Ale opět před tím wysláno k nim z několika Měst aby se upamatovali co činí / a zanechali té Wogny, připowjdagie že nebudau wjce mýti takové obtíže / poněwadž sám Cýsař k té věci lastawě dohlednauti chce / a za tím se předce Lidé Rytjřstj gýzdnj y pšj s gýžděli / aby hned vprkem se na ně walili / gestližeby wyslanj k nim nic při nich neobdrželi.

Sedlácy počali se strachowati před Cýsařskau mocí / y wyprawowali Legátum své křowdy / ano y přísibowali, gestliže jim Arcykňže Matyáš gmenem Cýsařským listem to stwrdj že se mohou swobodně rozgýti / a hospodářstwj svého sstřiti / a gestliže jim to cozkoli činili za zloděgstwj počteno nebude / a oni budau mocy w Supplikacy přejiny zbraněnj svého Cýsaře známí / a pokogně očekawati na resolucy milostiwau / tehdy že chrtj předsewzertj své změnit / a do přjbytkw swých se rozgýti.

Arcykňže Matyáš dal jim list otevřený / w němžto doloženo / gestližeby Cýsař k žádostem gegich swoliti chtěl / že y on na proti tomu nebude / a tak společně očekawati na odpověd až do třímecytmého dne Měsíce Dnora.

Když pak dostali Cýsařský list dowolugicj že wšemu oc žadali / rozestli se do Domuw swých / gednom že gich několik Tisíc w ležení zůstalo až Wogacy do Wher odgeli / a přísibowali propustiti wšedky wězně / Děla / Zámky y Města Cýsaři nawrátiti / a za tím wyslali k Cýsaři pro odpověd na ty věci nimžto byli obtěžowáni.

Turneffeldstj Sedlácy na rozličných místech měli své ležení / a žádný z nich nemohl odstaupiti neb odgýti z ležení bez wíle a dowolenj swých nesyššých. A protož když se Kolomistj zoldněři nenáležitě chowali / truhli laupali / Ženám a Dcerám gegich našli činili / oni očekawati na ně w gednoho Mostu, přes kterýž měli geti / ale Kolomistj obrátili se ginam / pročez y Sedlácy za nimi spehowali až na pole Krembo / kdež gich 25 zbili. W tom sprawili zoldněři ordunjt, a rozebrali Sedláky na konjch / gichžto zmordowali pět Set, a sedm Wsy wypálili.

Tic méně nepřistlo k koncy to pozdwiženj Sedlské. Ti owšem genj z této strany Dunage, a Morawané na přjpowěd Cýsařskau učiněnu na polehčenj daně, položili své zbraně: Turneffeldstj tolikéž od Kolomistjškých přemoženi, k pokogi směřowali / ale kterých při hoře Riberg byli, znou se sešli / a hned na Klášter Lilenfeldt ssturmem vdeřili: Patnácte Set wěder Wjna, a osmdesáte wěder Měsla, krom obilj nescišných hromad z něho wywezli / a to neylepe že Mnichy, gichžto Opat tehdaž w Wjdmu byl, s hrdlem propustili.

Tápodobně zacházeli s Klášterě řečeným Geminga / kterých wesskerě oblaupili / a cozkoli od klénotuw, Wjn, Proffantuw našli, wšedko gwalttem pobrali. O čemž magice wědomost Turneffeldstj / znou k zbranj sahli / a aby wěrnost swau giným ukázali / poslali k nim, žádají Del / nimž připo-

widali

widali Mětku slyněgi nešli kdy prwe dobýwati.

Marakšský s gýzdnými swými byl tehdaž w Kragi Manhartsberšk, w němžto odporne chlapstwo k pokogi přiwedl / poněwadž gich nespředněgšj wūdce swázané do Wjdmu odeslal / a těm kterých nehrubě winni byli přčina u té baučky / obědwě Wsy přezati rozkázal: čimž samými tak přestřasy Sedláky, že gich deset před gednim Keytharem utjkalo. Přinutil ge y k tomu že gsau wūbec wyznali / kterať pro odpor učiněný wkrutnau smrt y stracenj Statkůw zaslaužili / ale křz milosrdný Dekrēt Pana swého Pana Wáclawa Marakše že gsú při žiwotě zanechání. Protož že přisahagi Bohu wěčnému nikdá wjce takowých ruznic proti Panům swým nezačínati.

Po wykonánj těch věcý gij spokogěnj / Marakšský s zoldněři swými y na gine se obrátil / neb zaslechl kteraťby se znou scházeli / a gij se y některých Klášteruw a Městeček zmocnili. Přicházegjcmu k Wsy Ottenflag, přinesené nowiny, že Wogsko Sedlské we Wsy Tagthirchen zj, genj gest w Městečka Boksttal, A poručil Matyášowí Sindrichowí Zhraběti z Turnu, aby sedwěma Praporecy Lidu naně časem nočným nenadále připadl / což on učinil. Předěslal neyprwe nětco pšjch / kterýchby ge wysspehowali / ale ti když stráž Sedlskau snajnu spatřili / hned jim rozkázano z Ručnic střeleli / a Matyáš Zhrabě Turnu, kterých po znenáhlu za nim Lid swig wěd / rychle s welikým křikem na ně se obořil. Dali se w utrkánj Sedlácy, metagie Zhrabě od sebe, a do Lesuw pospýchali / w nichžto, magie na pomoc tmy nočnj, se skryli. Těmnoho gich zmordowáno / a toliko osm osob zagato / ale wšedky Děla jim odňali.

Pozůstawal Marakšský w Ottenflagu / a že se dowěděl o nespředněgšjch půwodjch a přjčinách pozdwiženj toho, žeby w Pesenburgtu byli / powolal k sobě tagně Heytmána Krage toho / přikazugie aby wšj myslil o to pečowal / kteraťby gemu mohl takové neschetné té baučky wūdce swázané oddati. Heytman tehdy když často Sedlácy na stráž wygýžděli / namlawal k tomu Měšťany aby swau milau Wlast od takové winitné wálky sprostiti / a Sedlákuw blázniwau wysokomyslnost mocně wkrutili.

Ta takové napomenutj, ohromáždili se Měšťané bez mēšťánj / a ne mnoho proděwagice, obtočili Dům w němž nespředněgšj z Sedlatuw hodowali. Tu zagat hlawnj půwod baučky a wálky Gijkt Braun Keytci s Synem swým, genj byl Bubenkem / a spolu s nimi Jan Sausser Heytman nad strážnými / Wlach negatj nepokognj Sendrych, Grembser Cžlowt gij wškem sešly / totiz w sedmdesáti letech / k tomu welnu Bohatj, a gijnimozj / kterých wšedky Heytman pilně oštrjhati poručil.

Druhého dne potom Marakšský osobně do Boksttalu přigel / odkudž dotčené Wězně k Arcykňžeti Matyášowí do Wjdmu po Městi odeslal. W tom přistlo mu poselstwj z Ansygi dolegšj / že Sedlácy kterých z této strany Dunage bydleli, opět powstali / pročez hned předěslal Zhrabě z Turnu s gýzdnými geho / mage aunysl brzo za nimi táhnauti / kterých přeprawiw se přes Dunag / wprjmo táhl k Ležení Wogsta Sedlského.

Bylo Sedlákuw po hromadě pět Tisíc, a wšyčmi pšj / y očekawati na Lid Zhrabě wesele / aby gemu odpor zmužily učinili / což snadně dokázali / neb Wogákúw Zhrabě z Turnu nic wjce nebylo gednom půl druhého Sta. Ale wšak předce častokráte mezi Sedlskau rotu wstakowali / kterých oni Ručnicemi odháněli / a wšak wždy na ně nabýhali za tři hodiny, až gich čtyřdeseti zmordowali / a mnohém wjce zranili / w kterémžto potkánj, toliko dwa Keythari raněni.

L iiii

Příge

Přigel w ten čas Maratšský do Wjdně k Arcyknížeti Matyášowi / k němuž wyslán geden z Wogatků hraběte z Turnu, kterýž byl o wšem dononalau spráwu dal / a z té přičiny sto pěstých hraběti na pomoc poslal / gsa hotow za nimi hned yakby od Arcyknížete propuštěn byl, pospíšiti.

Přibývalo také Lidu Sedlského / tak že auffagie w syle své, Městečko Swatého Zypolita, w němž Komisaři Cysarští byli, do konce oblehnau / ti umjníli / a gíž wšeliké potreby k tomu přihotowili / y Leženj své Waly obehnali. Opět w strachu byla Země Rakaušá / ale Pán Bůh Wšemohau / cy bez wseligatého křwe prolitj to zlé odwrátiti ráčil. Přitřeslo se, totjz to / když w dotčeném amyslu Sedlacy slyně stáli / že některj Kupcy shromáždíwše se gich okolo třidceti osob pro strach Sedlákůw / geli pospolu nezdaleko od Leženj Sedlského tak coby mohl třikrát z Ručnice dostělit / kterez spatřiwše Strážnj, rychle s tau nowinau do leženj přiběhli / křičjce že Maratšský sewsijm lidem swým táhne. Rak slyšeli Sedlacy Maratšského gmenowati / strachem téměř zmrtwenj, netoliko z Leženj utkali, ale y zbraně a sřaty od sebe metali / gednom aby mohli tím rychleji do Lesůw utecy / a tak žiwoty své zachowati.

Wyrozumějce tomu strachu swému daremnému, že utkali a žádný ge nehomil / nawrátili se gedentazdy k Dworu swému / a tu teprwa počali rokowati kterakby Cysar a Pány své mohli upokogiti / y zwořáno na tom / aby ty gichžto půwodem proti wrchnosti powstali, swázané Komisařům Cysaršým odewzdali / a hned gich swázali pěticeytma, a před Komisaře přiwedli / gini pak obdrželi milost, a přjřahj k wěcnému poslušenstwj se swázali. Negaký Wilhalspergius Sedlšau sprostnost w tom Kragi k tomu přiwedl / a gini we wšem Wjdcy byl / kterjž wida co se s ginými děje / sam rukami swými sobě hrdlo odgal.

Tež y ti Sedlacy škroceni, kteříž w hořegšj Anzygy proti Wrchnosti Měce potáhnutí směli / neb Zeytmana swého řečeného Nachtgraber kterýž někdy Bečwárem býwal, Maratšské swázaného oddawagice, po zmordowanj mnohých, a wypálenj Wsy rozličných, milost obdrželi. A tak dokona na gt sřastné wogna Sedlšá / kteráz vznikla z nepřisného wrchnostj panowanj / nad nž domnjwal se býti wywýsseným hlaupý rozum Sedlský : ani w tom domněnj byli / a zprosta zdálo se gini to k wjře nepodobné, aby měl Cysar Lid proti nim pro některé Zemany wyslati / pakliby to učinil, neginásce myslili / než že y Cysar k své wůli přinutj / ale mimo naděgi změneno wšeliké předsewzetj gegich / a wšedlo k ginému koncy přiwedeno.

Puowodowé pak nezhlawněgšj té newole a šauky w Wjdně k verpnému práwu podáni / a brzo potom wywědno gich gedennecytma / giniž to audowé tolem přeráženi / potomně na kúl wšřceni, a tak hanebnau a chawinau smrti zahynuli. Giniž z zagatých, gichžto gest okolo pěti Set w wězenj kterez Lwowa Ráma sluge, pozůstawagi / a mnozy w ni smřadeni a nemocemi odrud pocházegicými umjragi.

Neywýššjím Zeytmanem byl nad Sedlaky yakž doloženo, Gijř Brunner Kreyci, tehdaž Městian Emmersoderffenšj. Za mladých let býwal Služebnjkem Raddy Pesenburgenšj / potomně w tom Kragi Katem učiněn / a nynj od Sedlákůw za Zeytmana wyhlášen. Ten wedle obzčege giných Zeytmanůw neywyššjch a Cysarůw, negakého Martina Wswalda Gerlina z Teslinge Tkadlee na Rytjřstwo pasowal / z přjčiny té že gest wrchnostj Městečka Karlspach a Ipsys tak řečené odňal.

Žiadali pak giniž wšřdmi za milost, kterauz gini Páni ukázali / ale před

tím wšř

bec museli rozhlásyti, že gšau sprawedliwě pro šauřku učiněnou statky y hrdlo stratili / ale poněwadž ta winna gini milostiwě odpustěna / přjřahali, že nedá wjce nechťgi proti Panům powstáwati / kterezto přjřahy gest smysl takowj :

J My V. V. wšřdmi a gedentazdy z poddaných Litšawienšj Kra ge, wyznawáme, kterak gšme nerozmyslné poslušenstwj Droženému Pánu, Panu Wacławowi Maratššemu z Nassau, Pánu w Litšau, yakožto Pánu swému netoliko nečinili / ale bezewšj přjčiny y proti němu powstali / geho grunty hubili / a tím trestánj přjřině a smrt ohawnau s Manželtami a dčtkami nassými sprawedliwě zaslauli. Tyjž pak uznawagice welikost prowiněnj nassého / činůw swých štrausseným srdcem željme a litugeme / a Pána swého pro milostidenstwj Božj žadáme / aby nám milostiwě prowiněnj nasse odpustiti ráčil / přjřibugice gemu y potomtjm geho s přjřahau wšeliké poslušenstwj zachowati / od nich nědá neodstupowati / a gich poručenj s pilností wykonáwati / y gmena půwodůw pozdwiženj toho oznámiti / a wšeliké trestánj pro to na nás wzložené mjle sňesti. Což gšme wšředto zdwžnutjm dwau přstůw ruky prawě potwrdili / a potwřugem tímto listem / a předšřtogné a nerozdělné Trogicy swaté přjřaháme / že se chceme wedle slow šwřchu psaných zachowati. Toho na swědomj prošli gšme Konšele, Rychtáře a Rádnj Městečka Litšau, aby Pečet swau k tomuto Listu přitiskli / což gšau y učinili / zc. Rakz Janŏnius Mundi furio: fol. 61. obšřnřgi Kopigi listu tohoto wypisuge.

Oprawowána byla w těch dnech Pewnost Erle / okolo kterez Ždi poražené Turcy znouu šlawěli / a Waly kamenjm, rumem a Wotiptami naplněné sewšj možnosti wyprazdňowali. Zoru kterauz w čas obleženj Tyffenbach opanowal / dwěma Ploty rumem obřazenými obehnali / a Delj welikými pilně zewšřech stran osadili / neb kterěkoli kusy Šřelby nassými w Reredesě Šřepřitel odňal / (odňal pak giné wšředky / krom dwanaćti menššjch Del / kterez Kassawienšstj šřelšého dne po bitwě od Wsy Mšřkolce do swého Městečka přitáhli,) ty wšředky do Erly wzaté / gichžto, yakž oznámil Wustaffa Basse Algeršj zagatj, takowé množstwj bylo, že wšředek Plac Šamku Erle zastjñili.

Přitom čase powěst wysla žeby Machomet Cysar Tureckj wšředky potreby k obleženj Wjdně připrawowal / kterezto Město hlawnj gest Země Rakaušé. Byla wěc k wjře dosti podobná / neb w nowě sebranj Lid do Budjnu a Belehradu poslán byl / y do Solnoku nemalý počet Turkuow wrhl. Mimo to Basse Budinskj znamenitě Proffanty / Ručnice / Prach / šyna mo cy Lidu pěstjho y gizdného do Rabu nočnjm časem wyprawil. Potwřowali těch wěcy mnozy Křestiane šřacowanj a propuštěnj z Erle y z giných Pewnosti pro weliký nedostatek potrmmůw / a žeby konečně Turek kteraukoli Pewnost welikau mocy oblehnauti mñnil, gistili.

Teywžce Wjdenšké k tomu popudilo, aby tu Powěst prawdiwau býti wěřili / wyznanj gednoho Turka při trápenj w Presspurku, gestto šale wyprawowal / že gest Basse Budinskj w oděwn Wlastem gmenugie se býti Zrabětem Křestianšým za několik dni w Wjdně byl / Město ohlědi / Wartu / Bastj / y weliko množstwj Del špatřil / a domněnj Městianůw Wjdenšjch o přjřezdu Sultánowem wyzwědel / pročez poručeno wšem Městianům aby s lepšj šřetrnosti hosti do swých přjřytkůw přjřmali / a konečně aby wedeli toho přjřmagi.

Tím také pohnut Arcyknjž Matyáš Sněm Wjdenšým položil / na kteremž

Kteréž byla tato geho sententie aby Předměstí wšedko za novou Branau a za Branau Stubentor y s stavením Zahradním 200 kročegůw od Města se po bořilo/ale wtročila wto radda Wjdenkých/připomínagie žeby taková wěc netoliko Měšťiany k obtížení welikému přiwedla/ale by y wšedky Kraginy Křesťianské negakým strachem naplnila/y nepříteli srdce ponukla/do kládali to býti k nemalé počtiwosti Města, powěst a dobré gměno kteréž sobě Wjdeni obležena někdy od Solimana hauffy nescislými v wšech Tároduw w Europě dydegicých spůsobila/y nyní nestrastliwě zachowati/aniz na sobě dát znáti, žeby newidauc gestě nepřitele, tak se měla před nim strachowati: což wważugie pilně Ureykněje Matyáš, prosbám a radám takowými toho dne místo dal.

Při koncy Měsíce Března, Zykmund Kníže Sedmihradské do Alby Julij se nawrátil / genuž wygela w cestu Manželtá geho sewšším Dworem swým. Čekali tu na něho Legáti od Bulgarůw wyslaní / kteréž třetjho dne před sebe pustil y přiwítal lastawau twátí / a oni učinili k němu řeč w takowý smysl: že gsau dobře powědomi toho s yakýmby štěstím nepřátelý k rwe Křesťianské podrobował / a s yakauby slawau gměna swého mnohé z wtrutného wžení wyswobozował / z kteréžto samé příčiny že gsau y w tu naděgi wessli / žeby y oni strz osobu geho té služebnosti, w nižto nižerně přes dvě stě let trwali mohli býti zproštěni / a zvláště peněwadž slyšeli žeby wálku wedl / ne pro slawu a rozšíření Mězy swých / ale pro gměno samé Křesťianské pána / kterémuž ti newěrný pšohlawcy nestydatě zlořečili. Tu doložili že y oni z Křesťianské k rwe possli / a od dáwného času k Křesťianům mysl swu směřowali / ale gsau od Baiazeta k služebnosti podrobení, že gsau nemohli aniz siněti pro okolní že wšech stran nepřátelé aumysl swu wkazati. Nyní pak peněwadž štěstí se jim yakkoli dobrotiwě wázalo / žadali aby ge přigiti ráčil w ochranu, yakožto ty kteréžby genu we wšemi nápomocni byu chtěli / cožby koli začeti umijni.

Gsau pak Bulgarowé bytem při Dunagi / kteréž někdy od Říky Ruské Wolga gíná k Bha, do Misygi dolegši / w msto až posawad dydegi, zagesli: Gest národ welmi walečný / a wěčné paměti hodný činy, dřiw než byli od Otomanských Pohanůw podmaněni, slawný. Od západu magi se bě připogené Seruios, gestto Misiáné hořegší slugi / a od Poledne k Tatarům a Albanům Měze gich se wztahugi.

Sedmihradský weselau mysl y wyslyšel prosby gich / y přigal ge pod swau ochranu / y napomenul aby pohotowé byli, kdyžbykoli ku powstání proti Pohanům znamení dal.

Ledwa byli odgeli Bulgarowé / když Legát Turecký k Sedmihradské mu přigel. Nebo Machomet strz Wezyry a Bassata nabádaný s nimi potog učiniti chtěl, s yakýmikoli condiciemi. Wważowali oni štěstí Sedmihradského diwne / a w Bogich dokonale wycwičení / a k tomu pozor měli na Muldawany a Walachy / kteréž jim proti Cýsari Křesťianskému Bogugicým welmi na překážce byli. Wideli totiž Cýsařské Požadnice wyprázdněné býti wstawicynmi wálkami / wýborné Wogaky zbité / Kraginy gí nelidné / Křesťianskau pak slyu čim wíce mđlena, tím wíce růsti wznaawali. Aniz pochybowali o tom že Perssane možněgi nežli kdy prwe do Pole wy táhnau / peněwadž Sultán připowědý a condiciem za dost nečinil / a k sobě na pomoc y Georgiany Národ přirozené záwisti proti Turkům zapálený a Bohatý, přitáhnau. Takážene také powětrý, kteréž gestě Azý, Thraci a Macedonij sužowati nepřestáwalo / nemalau k tomu příčinu dalo / že gsau se

nachýli

nachýli k předsewzetí takowému, aby potog a přiměti žádali.

Teprwíce nimi pohnuło Prorocwí Wěsticůw gich / kteréž Santonami gmenugi / a řečem gegich wjru nepochybnau dáwagi. Těb ti pád Wromanské Stolicy z rozličných znamení nyní přicházeťi wúbec žalostiwými slowy oznamowali. Pro ty příčiny tehdy Bassowé Sultánowi radili s Knížetem Sedmihradským w mýr wstaupiti / tak aby zewšech stran nepřátelý obkláčený, slawy své sewšsemi Kraginami nepotrati.

Sedmihradský Legáta w sebe za několik dní zadržel / a sám osobně anim o mnohé wěcy rozmáwau / opatrně owšem, aby totižto Sultán negináce se domníwagie, než že potog obdrží / pozděgi Wogsko do Země wpustil.

To když se dalo, Budinský Pohané spogený s Tatarý do pole k Towému gradu a k Palantku přináležegých wyběhli / a to sedmého dne Měsíce Dubna, to gest na Welikaunoc / kdež čtyry Wesnice zhyndrowali / a weliké štáda Dobytkůw s lidem do Budínu přihnali. Heytman z Palantku s čtyrydečti gízdými za nimi pospýšyl / mnohé wězně wyswobodil, y některé z Pohanůw zbil / a konečně bylby nemalau wěc učinil / kdyby byli Towohradský na pomoc přispěli / aneb kdyby byli mohli přestý geho při koncích stačiti.

Brzy potom sgeli se nassý žoldněři z Pewnosti pomeznič / a Tatarý z Budínu wygídegič nenadále obkročili / kdež nařikáným a lamenty Křesťianůw zagatých zapáleni / wtrutně s Tatarý w Felduarg zacházeli / tak že gich w malé chwíli tři sta vmrlých padlo. Wyswobození wěznové mnozí mezy nimiž sedmidesáte mládenecůw nedorošlých / sedesáte gich zagato / a tořist wšedka zas odňata. Před swedením sfermicu toho, nassý přisáhu se zawažali / že na tořist nesáhnau, dokawadžby prwe nepřítel nepřemožli / což dokázawše, přes Dunag k swým se nawrátili.

Žoldněři z Kábu s Komarnskými okolo téhož času na Dunagi se potkali / trwala bitwa za několik hodin, až wždy Komarnský swítěžyli. Zagato osm Turkůw / kteréž wyznali, že wssydni na Sultána do Dher přigídegič cýho očekáwagi / a powěst wysla, žeby Sultán s dwěma Wogský z Konstantynopole wygeti měl / z nichžby gedno do Země Sedmihradské, do níž sám osobně wgeti chce / a druhé k Wjdeni s Bassý řečeném Cýkali, obrátil / což do sti k wěce podobně / neš prawili, žeby Sultán měl mýti lidu sebraného tříkrát Sto Tisíc.

Těhož Měsíce Dubna paděšate Tisíc Turkůw pod Bělehrad přigelo / s tim aumyslem, gednom aby Walaskau Zemí kteréž k Sedmihradskému přislaupila / ohněm a Měčem zplundrowali. Předěšano šest Tisíc, na třet hauffy, rozdělených Xanyčarůw / kteréžby cesty z Sedmihradské Země do Muldawské a Walaské zastročili / a nigakž Wogsko s Wogskem se spolčiti nedopauštěli.

Zykmund Kníže Sedmihradské wěda strze špěhře o přigězdu Pohanském / bez mēšťanů sebral Lid / a připadl na dotčené Xanyčary štěstím takowým / že ledwa gedem z nich wšel / kterýž tu přibodu giným oznámil. Tě podobně Bulgarowé s Muldawany a Walachy spolčení / druhau částku Xanyčarůw pomordowali.

Teprw Bulgarowé wzali Srdce na Pohany / a když gestě Wogsko při Dunagi leželo / několik Pewnosti znamenitých jim odňali / a na každý den štodu nenabytau nepříteli činili.

Willacenský, a ti genz w Onothu / Palantku / Wiwaru a ginde byli / tolikéž wygídegi častokráte / bili / gýmali / páli, a tořist hognů přinášeli. Sami Xusari gich bylo sedesáte osm z Městečka Seršynu / a Heyducy, gich bylo

Bylo třiceti pět z Senderu/ čtrnácte Set Wolůw a Ronů s mnohými wězni přibhali/a wšykni we třech Tědelých spátkem se nawrátili.

Aniž tuto zapomenauti slusšy na stráž zoldnětůw Ostřehomských/ kterých při koncy Měsíce gmenowaného učinili. Wěděli oni o tom že Proffanty Pohané do Budinu powezau/ kterého aby odňali/ Romarnské a Wimaršské k sobě přiwolali/a giž na tagná mýsta wygeli. Těbylo to skryté před Beglerbekem Ržetým a Bassy Budinským/ pročez rychle lid sebrali/a na pomoc Pohánům wyprawili. Bylo Tisíc gžzdných Turkůw na wybor/gimž to tři Děla Polný přidane. Rdyž se giž k zálohám přiblizowali/ hned Děla na nasse wyštelili/a křikem hmotným na ně se walili. Porozuměli nassý že gsau zrazení/a poněwadž giné raddy nebylo/zmužily odpor činili. Trwa la bitwa přes dvě hodiny/a tu teprwa Basse wida an swogi hynau/ počal wolati aby při žiwotě zachowane aspoň gžmali. Na proti tomu nassý křičeli/žebý každý proti Magestátu Cýsařskému prowinił/ kterýchby nepřítel žiwil. Padlo Turkůw čyry Sta/množý do Ržety wehnáni/gichžto sšyro klobauky regináce než gako Kačata po wodě plynuli. Toho pět osob zagali, a to na polý umrlých/ z nichžby coby nepřítel přemýšlel wyrozuměti mohli/a potom z nich geden brzo dussý wypustil. Basse raněný welmi z žár mutkem k Budínu pospěššyl. Wšedky Proffanty s Střelbau a gednim Pra porcem nassým do rukau přišli. Křestianůw nic wěc gednom sedm zahynulo/giný wšykni do Ostřehomapřišli/ kdez křiží spravedliwě mezy sebau rozdělili. Sami Romarnští sedm welikých pytlůw Keyze dostali.

Tě tak sstiasně se wedlo poddanými Pana Wladajdho w Městečku Sa la řečeném bydlelicým. Těbo Pappenstij a Rábštij Turcy sšestnácte Wessnic wypálili/dwa Tisíce Lidu obogih Pohlawj, a pět Tisíc Wolůw a Ronů zagali. Ranyštemstij chrj se toho pomistiti/sgeli se wespolet/tak že gich bylo do osmi Set/a do Rascij wrhli/kterých se toho nigatž nenadali/a protož (Rascani rozuměg) ne pilně wartowali. Bě Segestský tolikéž přes Pole byl. Z nenadala tehdy na ně nassý připadli/ množstwj gich zmordowali a sšest Wessnic gim ohněm zplundrowali. Wrhli také oheň do Segetu z rozličných stran/nimž shořelo půl druhého Sta Domůw, při čemž osmnácte Turkůw zahynulo. Zagatých osob načteno 60/a Dobytká 1400 kusů.

Opět popuzeni Pohané nawracugicým se, zálohy učinili/a dvěma cestami Křestiany předběhli, až k mýstu tomu přes kteráž geti museli/ale wšak Ručnicemi odehnáni/a Křestiané sšestým krom dwau osob domu se nawrátili.

Seulduaria Městečko gest w dolegšij Zemij Vheršké, osm mýl za Budinemi/Wally dosti perwými a hlubokými opatřené/wedle něhož ležij Zámeček perwný Pohanskými zoldněti osazený. Toho Městečka zmocnilo se Sco osindešate tři Romarnských práwě mocnau rukau we dne/Obywatele kterých na Zámeček newtekli, wšedky pobili/a Městečko wyplundrowawše zapálili. Byliby konečné zámku dobyli, gednom že děstí wstawicný na překážce byl.

Při koncy Měsíce Dubna některých z gžzdných Křestianských na Turecké Kupce přitřesili/gichžto čtrnácte sšestmi Robercy drahými y Akšamity odňatými, do Palanku a Setšjnu přiwedli/a giné pod meč odsaudili. Setšjnským práwě do rukau Čzau Turecký s mnohými Listy, k Bassým, Bektům a giným Žeytmanům od Sultána poslanými, přišel. Toho Wladaj Setšjnský wyprawil do Ostřehoma k Žeytmanu Ostřehomskému/ od něhož potom byl do Wjdne dodan.

Ty Listy zagaté s Čzausem přejinu dali k raddě té, aby předměstj Wjdenské

denšké bylo rozbořené: neb o přigezdu Sultánowém, o Wogstu neustlucem s kterýmž Widen oblehnauti mýnil/ wyprawowali důwodně. Wšem Cýsař Rudolff Wjdenským předměstj zplundrowati a zbořiti přisně poručil, a ždi Městské y Waly co neylepegi zoprawowati. A giž přihotowené byli wšedky potřebý y delnjcy zgednáni, kterýchby bořili/gednom je gest o tom rokowali/ impensisne publicis an privatis aedificia dirui oporteat.

Ta wěc když wwažowaná, přinesené giste Woxiny z Benátek do Wjdne, že přiměř gakkoli začaté mezy Peršany a Turkem giž zrušeno gest/ poněwadž Machomet Pewnosti předtim odňaté nad Ržetau Tygris ležící wedle připowědy nawrátiti Králi Perškému nechťel/ pročez en že znorwu proti Sultánowi lid zbírá neščislný z čehož se Pohan předsewzetý swému na ten čas dosti věmíti nebude moci, porozumjwali/a také ta příčina byla že gsau předměstj Wjdenské w cele pozůstali. K tomu wědomo bylo že pro weliký nedostatek žiwosti/žádným způsobem nebude moci Wogsto Pohanské tak blízko přitahnauti ačkoli Pohan poručil, na znamený wygezd swého Praporec zelený z Zámku wywěšeti/ale tim žebý toliko strach na Křestiany pustiti chťel: prawili.

Přemějšli pak neywyššij nad Wogstý Křestianským natěžený/yakým by způsobem mohli zase Rábu dostati/ poněwadž dotawadiby ta Pewnost od Turkůw držána byla/w nebezpečnstwjm býti wšedky Kraginy Němec. té rozumeli. Tědostawalo se wěcy mnohých k obležení potřebných/ aniž za dobré měli na ten čas geý oblehnauti/ když o přigezdu Sultánowém s neščislným Lidu wálečného počtem wzniłi k wyše dosti podobné powěsti/aniž se yaká wlažowala přejizost k chystosti, strž kteraužby něco takowého dokázati mohli.

Za neylepšij wěc w wšech počteno, mýsta lidem osaditi/ aby Proffantůw Pohané do Rábu dodawati nemohli/a Městečko Dětýs oblehnauti. To ležij w dolních Vhrách newelmi daleko od Rábu/ Waly hlubokými a Ploty wperwněné/mage y Zámek s Wěží dosti perwně wstawený/a to mezy Dunagem a Horami, kteráž Němec Sšlebergk gmenugi: vprámná strž ně cesta z Budjnu a Bělehradu do Rábu/a ginam nelze se vchýliti.

Ta práce wložena na Pana z Pernsteyna/gěž byl do Romierna zodne Měsíce Máže ptigel s P. Balffym/kdez wložiw do Lodi wšeljaké přípra wy s Pezygem a s Wogatý ge^o pustil se na Dunag. Walawni, Romarnstij a giný Vhrš, kterých se k té wyprawě po Zemi sgeli/ a ti wšickni ohromádili se sstiasně w Městečku řečeném Almos: Ostřehomstij gednom na zadžůstali/ gestto pro nečasy nenadale nemohli se s ginými w wřetý den spolčiti/ protož na ně y druhého dne w tēni Městečku čekawali.

Prwnij hodinu na Těc weden Lid Křestianský k Městečku Dětýs. Předewššijm Wogstem geli tři gžzdnj w Tureckém Jazyku dobře zbehli a wyčwicený/a hned za nimi Wjz, na němž připrawené Instrumentum Petard wzeno/ kterýmž Brány hmotem welikým a strážliwým wyražené/ a při Woze Lid Pana z Pernsteyna/ gemuž poručeno rychle za gžzdnými s Petardau a Wjdyji postupowati. W třetj hawssu byli Španyelowé a Walawni gžzdný/ mezy nimiž některých z Vhrůw pěšij Kiebrjky nšli/ a Mosty kožené, přes kterýchby po wywracení a strokotání Brány, do Města wšedli. Těsledowal Lid pěšý/gehož bylo pět Set/wšickni pod Pezygem zoldberaucy/ wšickni kráckými Alečkami opatřeni/ a za nimi w parách tři Sta giného Lidu pěšjho s Kiebrjkanu a Mosty/kterých mli w ten čas také. Dobyty Petardu přisraubowali/ z giné strany k Městu sšeriti tidý

posliti, a do něho volati. Poslední hauff z Těmetských a Wlaských Wogazů byl spůsobený. Arkabuzerové a giny ktery Mussketyr gmenugi, daleko zadu posouvávali, aby ktery gesto zdaleka Zari daragij a činy, předcházející neprozradili. A ten gest byl orduň, w kterémž nassý t Městečku časem noční přistoupali.

Pohane strážný hned se něžakého sfortele obávali / jakož hned volali aby oznámili, co by za lidé byli / odkud gsau / a pro kterau přčinu přišli. Odpověděl dotčený těj Reychari, že gsau z Rabu / a že z Budina gedau o spši / kteraž Aga Achmai posyla Basseri Salomager / a žeby chtěli trochu v Města odpocínati, aby mohli dne zertěgssyho tím lehčegí do Rabu se ssemí Proffanty odgeti. Strážný tehdy napomínali gich aby neodgížděli, lečby přeměráno. Bě o přegzedu gich přezvěděl / co oni tak vdimiti slybili / a dohládal je yk němu listy magi. W tom zoldněti Pana z Pernsteyna Petard t Mostu přitahovali / a strážný to spatřivše, křičeli proč Wozy t Městu přitahagi / poněwadž Brány zavřené gsau. Tassý přichnutu býti pravili / že se zedoutů obawagi, kterž o wygesdu gegich wědi. Tato Pohane odpověděl, pročby tak dlaných Wozy vjíwali? gumito odpowědij, o, je dwa t sobě společní gsau. Za tím přiložen oheň / a Petard se nocně zapálili. Stal se veliký a hrozný hřmot a trýskání / negináč než jakoby hrom bil. Brána y s Mostem wstřem slyšau mocny rozrážení / a nassým ctwřená s velikým strachem, y křikem obzwacelů. Bez neschání Pernsteynský zoldněti po Mostech kojenných / kterž t tomu s sebou přivezli, do Města walně wběhli. Právě toho času také Pan z Pernsteyna a Deypus z druhé strany s zeyduky po Kiebrěgých do Pernosti wlezli / množstwu Turků z obau stran pomordowali / ani pohlawy Zenského, ani Džetk nassanowali. Wstocilo deset Turků z wosoké Zdi do přystopům dolu / čerz z nich Křestiané wycáhli / ale geden tím šokem sobě páter přelomil / ahned vmiel: Giny do Těin a sy těj zalez / a že noc byla tmawá, wšli z rukau Křestianských.

Giz Dennice vycházeti počala, když nassý Městečko y Zámek krem Wěze opanowali. Poslano tehdy t tēm kterž na ni vtekli, aby se podдали, t čemuž se nechceli powoliti / Pan z Pernsteyna wssedý Dela kteržkoli w tē Pernosti nalezl proti nim obrátil, a s hnerem nēkolitráte z nich wssieliti poručil. Ale na takový spůsob byla Wěze ta wstavená, že gíz kusům žádným spůsobem wssoditi nemohli / pročž Wogakům obkláčení gi poručil / kterž umasle přistoupili, a prawní sturmem gi dobyli. Smordowaní Turcy na počad wssich, krom Beka, a gednoho přitele geho krewného. To také zagat wssij Zemi Dherste známý Tyran Dellymeny / kterž se nikdá nemohl krow Křestianskau dosti nasýetit. Koristý bylo wsseligatě hogný do křet o kteraui se zoldněti dělili. Tudy t nemale slawě přišel Pan z Pernsteyna / a Turky k welikému strachu přiměl. Odewzdane Město s Zámekem Deypowi / a osmi Sety lidu přislyho y gyzdného osazené / kterž Zdi poborené a Brány roztrýskané slyně zoprawowali / y hognost wsseliyaty přeffan tůw sobě nawezli.

Na počátku Měsíce Czerwna wstřel Sedmihradský, newiny od Spehertů, soby Turci t Kraginami geho přitahowal / ano že lid přisly do nich wterhl / a z tē přčinu poručil aby wssichni dwadcatého dne toho Měsíce t bitwě přiborowený do Lippy přitáhli / na kterž ništo giž byl třideti Del a několik Budina Prachu předeslal / a to amyslem takovým, gestličky na nepřetele přitrefil / aby bez neschání bitwu s nim swedl / neb tak mnoho wětil / wny Sedmihradčanů / že y w nepřetomnosti zoldnětů Čyských

jměl

směl se s swými o Turky pokusiti. Na takové poručení, šgeli se do Lippy na ništo vložení Walachůw / Moldawanůw a Bulgarůw nemalý hauffowé. Přitrefilo se pak, když z wssich stran Sedmihradčané t Lippě táhli / že gsau některý, gichžto dwé Stě bylo, kterž z Alby Julij wygížděli, připadlina Beka gednoho / genž byl s nemalým počtem Turkůw do Temesswaru geti vmínil / kteržto Turky obstočili / a wssedý do gednoho Městem zhubili. Sani také Sedmihradský nedaleko od July s Lidem swým zbil Sto ssele. Sate Turkůw / a zagal gich sedmdesate osm / kterž při trápení wyznali gednomyslně / že čerz Tisíce Turkůw z Azye do July přitáhlo / a každého dne je gich wíce a wíce přibýwati má: Sultán je nic giného nemyslí, gednom yakby mohl Wjden oblehnutí / a Sedmihradskou Zemi podmaniti / ano že giž předeslaw wsseligatě potreby Wogenstě čtrnáctého dne Měsíce y z Konstantynopole se dwéma Wogský, to gest na dwé rozdělenými wygel / a že ne z giné přčinu Dunag s Sawau Mostem spogiti poručil / t tomu že y tē Bassowé od něho wyslaný, s nepředněgssij částkau Wogsta do Zrie přigeli.

Téhož Měsíce Czerwna w noci spadl děstí krwawý v Města Straleundy, genž gt w Zemi Pomostě / a to w některých stěpnících / antě Franco-nam portam, což lidé porozuměli z toho že gsau ráno Kwiťi strwawené, y plátna kteraž w Zahradách býli, spatřili / na nichž krupěge krwe pozůstáwali kteražto plána když prali / dotčené krupěge w křže se proměnili / a čim wíce ge odpjrali, tím lépegi ge bylo znáti / na čez wssychni z Města toho s podiwením patřili. O čemž pišse Iansonius, Mundi furiosi, folio 121.

Potomně čtrvrtého dne téhož Měsíce Czerwna, přitrefilo se že geden Městian Stralezundský, řečený Jan Germerus gel do gedné Wsy, nesa Ze-manu bydlegicýmu w ni, Knihy negatě / a hle wtročil mu w cestu yakýs diwný Starec / mage wlasý wssedý sseďiwé / wssoké postawy, co by mohlo dwu Muzů wzdýli býti / a odew na něm byl wsseděn býlý jako snýh / ac Tělo trochu měl temněgssij.

Germerus spatřiw ho, vlek se náramně / wssak přede daw sobě dobran a smělú mysl, pozdrawil toho Starce / ale je mu on hned neodpowěděl, minobém wěssij strach na něj přišel / y počal se zehnatí swatým křžem / jakožto strachem zdesšený.

W tom promluwl Starec a řekl: neleký se / negsem yá ten před kterýmž křže čínýš aby zmizel / což odmluwl, odstupil na prawau stranu / a Germerus odcházal cestau swau / gemuž Starec dý: počkey trochu / a po wěz kam se bēeš / což když mu oznámil / řekl: Wěděl gsém o tom prwě kam by gýti chtěl / a proto gsém tebe zastawil, aby to což koli rozkáží, vyplnil. Když se zpátkem nawrátýš / wstup do Raddy mezy Pány Města Straleundského / a rey gim, aby odwrátili Srdce swé od sturkůw bezbožných / yako od lakomstwj / křiwého přisahání / od bludůw / od smilstwa / od Pých / a wsseligatých giných nenáležitých činůw.

To gestličky newčinili / powěz gim, ac konečně tomu wěť / že Město gegich desatého dne Měsíce Srpna, to gest na den Swatého Wawřince w popel se obrátý: na čez dý Germerus / nedopauštěgž toho Pane Bože / ale giž byl náramně zdesšený, a téměř yako omámený / pročž tazal se ho Starec kta byl náramně zdesšený, a téměř yako omámený / pročž tazal se ho Starec kta pamatugessli coť gsém přikázal mluwiti: odpowěděl Germerus / něco pamatugi / a něco nepamatugi / a on gemu znou wssedý slowa swa swrchu oznámená opakowal.

Tu řekl Germerus / yá to w Městě nemohu oznamowati / neb by se mi

M ij

wssychni

li se přes Dunag/a odgali Wiwarienským a Ostřehomským čtyry Sta Roz-
nůw, kterých se na Lukách bez stráže pásli. Brzo potom pomstili se Husari
toho wšeho/neb nenadále wpadli do Ležených gegich/ a kterýchkoli nevtikli,
wšedky na drobné kusy rozsekali.

Zioldněři z Dotysu snázili se o to aby mohli chytrů lsi Palottu opanowa-
ti/ale že se jim w tom neschástně wedlo/dobylí Hory Swatého Martina/a
tu dva Agy Turecké zagali.

Dwacátého čtvrtého dne téhož Měsíce Romarnští pustili se až k
Bělehradu/kdež Předměstí, wynešše kořist hognau/a weliké stáda Dobyt-
ka odehnawše/ohněm pokazili. Obywatelé Bělehradští na to wšed z wys-
šich mýt patřili/a wšak swých nesměli retowati/ani z Perwnosti wygeti.
Umýnili se pokusiti Křesťané y o Tatarsy a Rusyany/ o nichž wěděli žeby
Ležených swé měli v Betker. Bylo gich shromážděných okolo tří Set/kter-
ých gach na Tatarsy připadli/neypřwé ručnicemi počátek bitwy učinili/a po-
tomně sáhnauce k Měcum/zděšené jako howada bili a mordowali. Zaby-
nulo mnozstwů Pohanůw/a z nassých pak žádný. Nalezené byli w tom
ležených předrahe Koberce/mnohé oděwy Atsamitowé/Zlata y Strýbra we-
liké mnozstwů/Ronů spanilé/a Tisíce Dobytka welkého y maleho. S tím
když nassý zpátkem se wracowali/připadli na ně Bet Saktatenský/ale y ten
stratiw nemalo swých Wogatkůw/zpátkem rád y nerád cauffati musel. Na-
posledy y Basse Budinský přispěl/a Křesťany dohonil/kterýchžto částými pūt-
kami byli již zemlených/k tomu nemnoho Prachu měli/a z těch přijčin gedě
každý rozuměl že práwě w auzkosti postaweni gsau/umýnili sobě neb tu za-
hynauti, aneb sýlnau rukau průchod učiniti: jakož pak již obelýčený gsau-
ce, Turkům se w tom prostředku zmuzile bránili, tak dlouho až na ně Tloc
připadla/a té bitwě konec učinila. Tu zahynulo nassých šestnácte/polo-
wicy Dobytka straceno/s ginými wčemi Křesťané k Romarnu pospůšyli.

Tausstát Wesnice gest, do kterých Sedlácy Obilí, a cožkoli giného pro-
dati mohli, swozowati zwykli. Při níž wystawené gest Městečko, ne tak pe-
wné, jako těmi handly zbohacené. Sebrali se Waradynští/gichž bylo oko-
lo půl třetého Sta/a ranním gitrem k tomu Městečku přiharcowali/kdež
nalezli Pohany bezpečně spjcy/y wpadli do něho bez mēstánů/a položiw-
še oheň zapálili. Zmordowani Pohané wšychni napořád/a od toho mor-
du obrátili se k kořisti/kterauž dosti hognau nalezli. Zvědew o tom owšem
Solnočský Bet/nassým nawracugicým se zpátkem, cestu zastočil. Bogo-
wáno celý den/něco kořistů Pohané odňali/a dva z Křesťanůw zabili/gi-
nů wšychni do Waradynu zpátkem přigeli.

O wypálení takowém Městečka Tausstatenského když Turcy w Kyra-
lu zwěděli/zapálili ten Zámek/a na bezpečněgšij mýsta odgeli.

Každodenní štody, Nepříteli weliký zármutek přinášeli/kterýchž wídy
nic giného nepřemýšlel, gednom aby se mohl pomstiti. W rý casy některých
Romarnských spjcy do Dotysu wezli/o čemž když Turcy zwěděli/domnjwa-
li se že již ten den přissel, w němžby se nad Křesťany pomstili: A wpadli na
Ostrow řečený Sfut/gýmali/laupili/mordowali: Všel z rukau gegich ge-
den Wězeň/a přiběhl do Romárna/kdež o vtrutenstwů Pohanském wypra-
wowal. Romarnští bez mēstánů wygeli, magic gedentkaždý za sebou na
Ronipěšůho/a honili Turky až ge y dohonili. Swedena bitwa zmuzila/
Turcy na hlavu poraženi/kořist odňata/wězni wyswobozeni.
Při též casě Turcy mnozstwů Wozůw naladowaných do Papy přivezli/k
tomu y Dela některé/ neb welmi se obáwali aby Křesťané dotčenau Pe-

wnost

wnost walně oblehli.

Takowému neschástí byli Tureckí Zioldněři podrobeni ale mnohém wě-
šij nauzy trpěli Konstantynopolitanskí/ neb byl hlad weliký w Měste/Da-
nyčari rozbroz učinili/ že Sultan, aby Moneta mnohém wíce nežli pr-
wé/a téměř přes přilisi platila, w žanowil/ a sám Machomet pro zážrak w
Měste sparcený, welmi byl žarmawený. Těch práwě casu Poledni, ho/au
žádný Oblak posmaurný w idn nebyl/ otevřelo se Těbe/ z něhož paprsek
ohnivý wystočil na Wěš w nisto Prach chowali/ kterých se mēcy takowau
rozpalil, že pět Wěšů přiležitých y o Domy Židow stými přínich wystawe-
nými z gruntu wytratil/y wšedky w nich přebýwagucy zchladil. Zladem
množenj owšem se tssili že již se Žiň přiblížowala/ y Pantčari, poněwadž
Sultan plat Mince vlexil wedle obyčje práwního byli spokogeni/ ale kře-
stby Prorok gich měl býti vkracen/ žádný nemohl k tomu radu prospě-
šnou dati. Načtené s, li prosby každodenní/ y přikázano přissel aby se
také postili/ a wšak předce to náhle zděšenj mysl gednoho každého zar-
mucowalo.

Třetího dne Měsíce Czerwence/ přssela Krew z Těbe y Syra/tak yť y
před několika Wědeli/ a padl z Oblahy Těbesté y Oheň na Kostel Panno-
Marce/ což wideli očiti Kostelnicy/a widěný wěgšs znamený dotčeného
Germerusa potwrdili mnozí Lidé wzacni/ mezi nimiž y Konradus Sklu-
senburský/ toho Města nařizený Vicerogen, totiž že práwdivě bylo widěni
geho/a ne od něho zmyšlené: Quod quocq; comprobat & confirmat Eccl:
S. Theologiae Doctor & professor, testimonio suo, Mundi furiosi, folio 123.

Téhož gmenowaného Léta/ to gest 1597. Wě-

šce Ledna snázili se o to Kácowé/ aby Pohany do Zle Přessanty do-
dali/čehož snadně dokázali/ neb žádný nebyl kterýchžby toho jim zbraňowal/
a tak s těma Stý Wozůw Obilím naladowaných, wgeli do gmenowané
Perwnosti.

Téhož Měsíce/ Pan Trčka kterýchž již osm dnů w Wězeň pozůstawal/
poslal k nassým Pratické psaní/ w kterémž poněwadž žádné zminky o Zra-
běři z Turnu nečinil podobná wěc gest k Wgře je dále do Turek wzen/a-
neb že od rány kteráž mu Ručnicy učiněna byla umřel. Zauřagčepat
psaní dotčené/přposledku došlo slova tato: Já Trčka w weliké wstosti
postawen gsau/ ledwa již pozůstawám/ w kterémž nauzy semnau trwagi/
Jan Chyňský a Heytman Holosuch.

Při též casě Legatowé od Weywody Walaského/ tolikéž od Rujšete
Sedmihradského do Prahy byli posláni/ a Poslowé od Turka k Sedmi-
hradskému wypraveni/snázne o pokoj gednali.

Romarnští Husari tehdá wygeli na Stráff/ a zagali mnozstwů Ziold-
něřůw Toceských/ mezi nimiž byl y Aga Wogát znamenitý/ y na ten čas
raněný/ a ten oznámil že Turecký Cýsar neměl/ neb před tím lussel bylo
žeby umřeti měl.

Desátého dne Měsíce téhož/ fiat w Wjdmí gedem Francouz a potenme
na Ríl wstřčen/ proto že gest umýnil Bajetu wedle Cierwené Wěje podko-
pati a Prachem podloženým rozhoditi/ aby Pohané k tomu wstancený a
na to očerawagucy bez welké práce do Města wstočili/ a gebo se zmocnili.
Ale Pán Bůh diwným spůsobem/ takowau gebo zradu na gebo přenzili rá-
čil. Rozněgšij nanědany byli Ortelowé/ ale Gezowiti přimlawali se za
a toho se dožádali že takowau smrti byl trestán.

w Konstan-

W Konstantynopoli Jančeti učinili tumult/ a počali Domy vybigeti laupiti a plundrowati/ při čemž mnohé z přednějších Panů Tureckých zas mordowali / a w tom wyssel Oheň na místech rozličných/ od něhož nepokl Tisíce Domů shorelo / a yakž wůbec mluweno / y Palác Cýsařský k stáze přišel.

Hatwanští Pohané/ k Teywyssijmu w Sileku psaný učinili/ že se chtějí k němu Sausedšy chowati oznamující / gednom aby k nim Obilj wězi swobodně dopauštel/ a oni naproti tomu/ že také zbraňowati nechťegj aby se k nim Wjno a giné wěcy wozyli.

Dwan áctého dne Měsíce gmenowaného/ některá zřízenj neywyssjého Biskupa Řijmského/ w Praze čtenasau.

První. Aby žádný Katolický Cílowěk nebral sobě Manželky kteražby též Wjry nebyla / a žádná Panna ani Wdowa aby s tím w Staw Manželský newstupowala / kteražby se s ni w Wjře nesromnawala/ a to pod pokutau wyobcowánj.

Druhý. Žiádný Katolický Cílowěk nemá za Kmotra státi takowému kteražby nebyl takowé Wjry yaké on gest.

Třetí. Ani Mož Kmotrem, ani Žena Kmotrau býti nemá/ gestližby Rněz Džé křil w Kostele ne Katolickem.

Čtvrté. Žiádný Wlach nemá se do cizých Kragin pusťiti bez powolenj Wch. iosti Duchownj kteraž nad sebau má.

Páté. Gedenkaždy Wlach w Těmeckých Kraginách a gim přináležejících přebýwagj/ neyméně gednaa za Rok má se z swých hříchůw wyznati. a každého dne Swátečnjho Mšsi Swatau slisseti.

Šesté. Aby žádný Katolický Wlach w žádném Měste ani Zámku nebyl dlel w kterémžby se ustanowený Cýrkwe Řijmské swětle nezachowalo/ a pod pokutau wyobcowání a propadnutí Statku/ yakybykoli w Kraginách Wlachůch měl.

Dwacátého čtvrtého dne téhož Měsíce / Pater Alphonsus Spewěl, nikt Rnjžete Sedmihradského do Prahy přigel / kdež se očekawalo y na samé Rnjžce / a pro tu samau přjčinu zdržowali se w Praze Vherští Ranclet, Balffj, Nadaždi, a Pawel Tiary s ginými Pány Vherstými.

Při témtě časě Tureckj Ciaus přigel do Benátek / sčuzgje sobě gmenem Sultanowým na Benátcany / že Turkům od nich škoda na Moři učiněna za 160000 Korun/ pročej byl cytowan ten genž byl půwodem toho/ totis negatý Tšthoch kteraž na to odpowědel/ že on wždydy dobrým přjtelem posuzlawá Obce Benátské/ ale poněwadž s swými k Domu Rakauštemu přináležející/ že gest genu příslušelo y příslušj nepřátely téhož Domu wsselijatými spůsoby suzowati.

Šestnecyémého dne téhož Měsíce Ledna/ gel strze Widen Pan Gijž z Rollanic s sedmi Sej Gijždných / a sedmi Praporecy pšsych/ mage při sobě diwa Ryemistry/ kteražto Lid do Ostrěhoma a Altenburku měl býti wreden neš yakž wůbec mluweno / szelo se do Rábu několik Tisíce Tatarůw/ a ti bez poch. by o tom přemegšleli / kteražby se mohli některé pewnosti zneceniti.

Měsíce Dnra/ Husari z Altenburku wygeli na stráž k Belehradu / a zagalí některé Wozy a Woli/ s šesti žiwými Turky/ kteraž oznamowali že přigel Ciaus do Rjždého Belehradu nesa nowiny, že se Sultan slyně do Pole táhnauti strogj / a že wssem kteražby gij sedmnácte let wětu srého měli/ pohorowě býti poručil.

Tatari koliké při tom času 300. Wozůw spjžjých do Rábu doprowo-

dili

dili/ w kterážto pewnosti, žeby na ten čas přes Patnácte Set Lidu Wogen. šeho nemělo býti / gistili.

Téhož Měsíce nawrátil se z Polsty Signor Carolo Trappo do Genne, kteraž Rancletj Polstěm zlaté Rauno/ od Almirana di Arragonia do Těmce přiwzené/ s gistými Kondycemi odenwdati měl, ale poněwadž ho přigjti nechťel / spátkem zas do Sspanyel polláno bylo.

Sedmnáctého dne Měsíce téhož Sedmihradský na Čtyrydceti Rocjch přigel do Prahy; přjčina přjgezdů geho na ten čas tegná byla / tak wůbec mluwili, žeby pro Rauno zlaté přigeti měl.

Dwatenáctého dne Arcykňže Mathyáse gel do Presspurgtu/ aby w přjtomnosti geho Sněm Panům Vherškým položený držán byl.

Měsíce Března/ wyprawili nassy nagateho Turka s psaným k Panu Trčtowi do Erla, přislubiwsse těmž / gestližby se nawrátil, Sto Tolarůw dáti, kteraž neobmestkal / nýbš nawrátil se s odpowědi, a oznámil že Pohané dotčenan Pewnost znamenitě stawěgi a s zagatým Panem Trčkau nelitostiwě nakládagi / yakož to y on sám w psaný swém doložil, pšsyc/ žeby necheťel wšeho swého Statku litowati, gestližby mohl toho přetěšit. Wězenj sproštěn býti.

Wedle wyprawowánj zagatých Turkůw w Solnoka Matka Cysaře Sultána rozhněwala se na Bassy Cýkalu / že gest plal k Sultanowi, aby w tom gi newposlechl/ aby neměl do Pole wtáhnauti, peněwadž mu se nyní lastawě šestj wklazuge/ pročej se y o to wsslowala, yakyby ho prostředkem oziwot připrawiti mohla/ o čemž obšjrněgi pšse Iacobus Francus.

Měsíce Čerwence dne osmnáctého přšela Krew w Wjdní před Branau kteraž slowě Šfottenthor/ což bylo wssem lidem na to patřjcem k nemalému podiwenj.

Přjkoncy gmenowaného Měsíce Francišet Aldebrandynus s osmi Tisícj Wogatůw swých/ gichžto potomně ledwa Šest Tisíce nadteno / přigel do leženj k Presspurgtu, proti němuž wygel Arcykňže Maximilian s Teywyssjmi Polnjm Maršalkem, a s některými Husary. Tiedlauho potom přigelo y Rnjžce Mantuánské, sčyrma Sej Lidu gijždného. Přigel také Kuryr od Papeže a Kardyála Aldobrandyna wyslaný/ kteraž Listy napomijnagjcy Aldobrandynowi přinesl / aby zmužile wedle wssy možnosti své proti Turkůw bogowal, a byla by toho potřeba / aby Sedmihradskému restitue dáti neobmestkawel.

Čtrnáctého dne Měsíce Srpna Holandskej Ššjffowě/ kteraž Dwadce-

N

ti demli

wa řečenému Antongi / proti nimžto vyšli Muži Diwoy, a pobželi ge aby na Ostrow vyšli / gumžto ač Hollandci nepřeweněčili, wšak niemé ne potom po mnohém rozmlauwání z Sijffum wystaupili. Dotčený Ostrow gest Deset mil široký, a za nim leží gestce gini čtyř Ostrowové menšy / ale gednomi w tō nejménšim obywatelé se nacházegí. Když se z More pustí do Řeky yakoby čtveř mile býti mohlo, k lewé Ruce leží Městečko neobhrazené / w němžto gest Domůw okolo dwau Set, a na pravé Ruce leží gine dvě Města Ploty dřewěnnými dobře obhrazená. Domowé w nich gsau dwau sllapěgi z wegšy od Země postaweni / na čtyrech neb pěti Kolich stogjey, a slamau wnitř y zewnitř přikryti / pro přičinu tu, že nadošlaw na tom místě gest řadůw a giných nápodobných Zeměplazůw / kterj obywatelům gedem štodi. Obywatelé pak gsau černi, wšak Wlasý nemagi tak zročené ani Pysky tak wysedlé / jako Mauréninowé : gsau mandři a fylní / nápoj sobě z Medu a z Keyse činí / nimžto se nad mje roširagi / nazý bēhagi / pěkné Roberce dělagi, na nichž sedagi, Oštipy deset sllapěgůw dlahé nosy aneb Palice: Král gegich na Ruce má Deset neb Dwanacet Prstenůw Měduných, a Halspant neb Záponu z Korálůw neb z Sela sprostého / což oni za nepředněgšy wěc pokládagi. Wola neb Wowce tři / čtyry / za sprosté Koráli dáwagi. Ten Ostrow gest do bře Městy a Wejniciemi wystawený / na Limauny a Cytrony přehogný / kterj mnohém gsau lepšy neili Portugalské, w němžto gest y dostatek Pomorančj / Keyse / Slepice / Medu a rozličného Owotce. Hollandci od obywatelůw byli přiwětiwě přigati / ale když Wlnobitj powstalo, a Sijffy gich od Běhu daleko zabhulo / na Stany se Hollandské obořili, a gerozmetali, a když se Hollandci z More nawrátili / ohromáždili se oni spoledně proti nim s zbraněmi swými, a počali na ně z husta Ramenjm házet, gumžto nepřeweně Hollandci nechčeli odporowati / neb umjñili od nich Proffanty kaupiti / ale že nepřestali dožrati aniž uštaupiti ččeli od předsawjetj swého / wštelili z Kusů, a zabili gich okolo Dewjeti / gini to widance do Lesůw wškali. Mezj tim wystaupili Hollandci z Sijffum, a zapáli li gim Dwanacet Domůw.

Dwanáctého dne Měsíce Dnora, k tēmuž Ostrowu z giné strany připlauli / aby Proffantůw nakaupili, ale obywatelé gim byli odporň / kterjmž když ohněm pohrozili / wštelili wěcy potřebné na Sijffy sllaseli. Magjce tehdy Hollandci Sijffy nasspižene / pustili se opět do hlubokosti More, a plawili se k Ostrowu Brandan řečenému / k němžto připlauli přitonce Měsíce Biezna.

Sedmáctého dne Měsíce Máže / změnila se gim Woda sladká / pročč byla nesnázeo nápoj, gednomu každému dáwali se za den čtyry malické Misky Wody, a trunt dobrý platil Osin Reálůw / to gest osmdesáte Krescarůw.

Pátého dne Měsíce Cierwna / w tom domněnj byli, že gsau spatřili Ostrow Eganů nazwaný / ale se omylili, nebo byl giný Ostrow / kterjž wideli, nieméně následugjého dne k Země se přibližowali.

Sedmého dne tehdy Měsíce, spatřili Spice od Ostrowa řečeného Sumatra gináč Taprabona, k němžto se po třech dnech přibližili.

Dwanáctého dne plawili se některj z obywatelůw Ostrowu dotčeného proti nim, a mluwili s Hollandry / alegim nic nemohli srozuměti, nieméně porozumjwali tomu / že gim nýaké nawěstj dáwali / kdeby měli sladkěau Wodu bráti. Wsprawili tehdy Sijff Pinaose řečený, (poněwadž gij čtyry Měsíce z More newystaupili) aby spjsoby obywatelůw a položení

Ostrowa

Ostrowa zhlidli.

Trináctého dne Měsíce Cierwna / přišel k Hollandským Sijffum Dey wysšj nad Ostrowem dotčeným po Turedu přiodený a přinesl gim pernečil dary / totiž Lisky od Stromůw wonné, kteréž oni wšdčy w všech nešy, přitom Indjanské Worechy / Melanny / Wokurky / Česnek a Pepř.

Čtrnáctého dne Hollandci plawili se pro Wodu sladkú, a následugjého dne, přitřesili na obywatelé proti nim se plawjcy / kteréž zadrželi, wkažugjce týmž rozličný wěcy Kupectké od Stjbra y od giných Rowůw / kteréž se gim dobře libili, a hned oznamowali o Ostrowě Bantam řečeném / že se w něm hognost wšeho, načby se gednom pomysliti mohlo / nacházý, což sliššice Hollandci / žádali, aby gim Ostrow ten wšázali / a spolu s nimi k němu se plawili / w čemž oni nebyli odpornj / ale Dey wysšj gich, žádal za prácy Čtyrydceti Reálůw, to gest Pět Telpl Tolarůw, a Čepicy čerwenau / k čemž také Hollandci powolili, a tak wštaupil do Sijffu Mauritius řečeného gedem z obywatelůw těch / na ro-táz Pána swého, kterýž přes rozličné Ostrowy až k mjsu vrčitému cestu wšázowal.

Dwanáctého tehdy dne / plawili se mjmo gedno Městečko, z kteréhož walili se obywatelé na Lodičkách s welikým množstwjm Slepice / črtice ge neb prodati, neb proffrey marciti.

Dwanáctého dne stali Sijffowé v gednoho Ostrowu / gednom tři mile od Ostrowa Bantam, k nimž na Lodičce připlauli Portugalsci / poslání od Dey wysšjho nad Ostrowem Bantam, aby přezwědli kdo gsau / a také gest předsawjetj gegich / gumžto když oznámeno od Holandců, že Kupcy gsau, a že s Kupectwjm handluji / na to gim odpowědali, aby wědli, že práwě připlauli do Kraginy na Pepř a giné wšelké wčey přehogné / gichž to je dostatek wědlé ljubosti swé nalezau. Hollandci zecho potěšení poněwadž gij přes Patnácte Měsícůw na More se plawili, s ren alan radošti / k předpowědnému Ostrowu pospjišyli, a postawili se při čtyrech malických Ostrowích / kterj tu hned při Městě leželi. Tehdy dne přišel k nim Dey wysšj nad Městem, Sabandar nazwaný / a jako druhý po Králi, přegjce se čchoby potiebowali / kterémuž dána odpowěd jako Portugalským, že totižto s Kupectwjm se objiragi / že dobré Penize magi, a některé giné wěcy na prodag / yakoi ge hned wšázali, a gim se libili / tak že k nim promluwil / že má čim Sijff gegich zase naladowati, a s tim odšel od nich. Mezj tim připlauli obywatelé na Lodičkách s proffanty rozličnými / Slepice, Wogce, Cukr, Keyse a Koláčky z Keyse pečené prodawagjce, a přitom oznamowali / že Pepře desti magi, a letosšjž je po Měsíce dozrati má / pročč aby kupowali poněwadž od mnohých Let tak lacný nebyl / totiž Pět neb Šest Pytlůw za gedem Katty / to gest za Dwanacet zlatých, a gedem Pytel wšči Padesáte Citry Libry Hollandské. Po malé chwili nawrátli se zase k Sijffum dotčený Sabandar / žádag ab Kornelius Holenian, na břeh wštaupil, a Adminystratora gegich nawštwil : nebo na ten čas Krále nemeli / kterj byl před Měsícem před Městem Palimba / od gedného Portugalského foldněte z Kusů proštelén. Tak o něm mluwili / že gest byl Pan welmi dobrotný : kralowal let Pětmecytna / zanechal ččery Maniely z nichžto newšaršy / gestce Patnácte Let wěku swého nemela / od niž byl Syn, tři Měsíce wěku magjcy / a ten měl po Otcy kralowati. Zatim w stanowen Adminystrator Kypate řečený, a ten byl kteréhož Kornelius Holenian nawštwiti měl / ale Holandci odpowědali, aby Adminystrator nepřeweně nim do Sijffu přišel, a potčně též ie oni nebudau Kornelia zdržowati : dále žádal Kypate Adminystrator / aby bljše k Městu Sijff přišřčili, což učinili.

N iž

Pětmecy.

Pátemecytného dne Měsíce Června / hned raním giterem wzkázal Administrátor Hollandrům, že chce k nim na gegich Sijffy přigiti, a Tey wysšij gich aby se proti nimu plawil / což se stalo wedlé wůle geho. Když tehdy přišel na Sijff Administrátor, s wělkým počtem lidu rozličným Jazyků rozumějícího / wřazané genu byli wěsy pěkné a drabé, y darowé těs muž dání / kterýmžto prostředkem tak se mysl geho k nim naklonila, že pro zebné žádati počal / aby do Města bezpečně wessli, a což se jim kolí libiti bude, aby swobodně kupowali.

Sestmeceného dne / umřel náhle Bernart Heino Tey wysšij Sprawce Sijffu řečeného Mauritius.

Dwadecátého dne téhož Měsíce přišel k Sijffum geden z před nich obywatelůw, gehořto Otec / we wssy Javě y we wssch Králowstwach přiležitých / Cysarém byl, ale pro své nechwalitebné chování, odevšech pohrdaný; mluvil dobře Portugalsky: Matka geho byla z Portugallij z Mallaky / pročez byl s Portugalskými spřizněný.

Tridacátého dne Kornelius Holcman pustil se k Běhu, a počal s Administrátorem o kaupě gednati / kterýž genu dal Ceduli Kupau swé wlastnj podepsanau, aby swobodu měl prodawati a zase kupowati / což se mu kolí wěk libi: pročez on neobměštal tehdy dne do Města wgtiti / při němž sli Drabant Alsamitowým a hedbaným Ssacem okrášlenj, magice při Boku Kappiry a na ramenách Zalapartny / nad nim nesli Těhesa, aby papršťowé Sluneční naň nepřichazeli, a před nim Trubač trubil: Cysar nad přiležitými Ostrowy načzený / učnil Hollandrům Panket wedlé obyčejge Indyánského: nápodobně se proti nim chowali y Portugalsky, dawa gice znáti Holcmanowi / že gšau ho někdy w Lisboně widěti.

Druhého dne Měsíce Června, stali při Běhu Kupcy / kteří Hollandrům Pept prodawati chtěli, a Sabander k tomu jim radil aby kupowali.

Sedmého dne Administrátor časem nočním wyprawil k Hollandrům gednoho / aby jim nawěsť dal, kterak Cysar tegně shromážduge lid, tím umyslem aby se na gegich Sijffy obořil.

Následujícího dne zval k sobě Cysar Hollandy na dobran wůli / přikazugice aby wssickni spráwcowé / Plawcy Trubači, Pirnáštrawé a jinj w ně ho se nagtiti dali / z čehož Holandři magice weystrahu genu děkowali, a na svých Sijffich zůstali, a Cysar po několika dnech, wznawage se mu sstěstj slaužiti nechce / wygel z Ostrowu Bantani do Jakatty.

Trináctého dne Reynhart Zel přitáhl k Běhu osm Lediček s rozličnými wěcmi, kteréž sňel do gednoho Domu / a tuge počal obywatelům prodawati / k němužto přišli mnozy Kupcy Chynerští a Arabští, a pečali o nim Handle působiti.

Pátemecytného dne téhož Měsíce opět dal se plawiti k Hollandrům Administrátor, a kaupiw od nich dobrý dyl Zboží kteréž s sebou přivezl / radil jim aby Pepté nakupili. Mezy tím rozhněwali se Portugalski na Hollandy, a oddali se na to aby wssemi prostředky nřakau jim protimyslnost spůsobili / yakož před Administrátorem o nich mluwili, že by nebyli Kupcy ale špehři, a mymno to přisljbili dati Administrátorowi nemalau summu Peněz / aby jim přec se odebrati poručil, a Kupectwí zapowědel. Trieměně nacházel se geden mezy nimi kterýž při straně Hollandské byl / gmenowitě Peter Truide / Včený, rozumný, a w Vměnj Astronomickém zblhlý Člo wěk / ten zastáwal Hollandy wedlé své nejwysšij možnosti, a mnohé wěcy tegně, na nichž se Portugalski proti nim sňeli / jim zgewil, pročez byl od Portugalských na Loži když odpočywal zabit. Že pak Město Bantani

mezy

mezy wssemi kteréž Hollandři w Indij našli / gest jako nezhlawněgšy, a Kupectw, m neymoženegšy / slusly tuto nejprwe křatle geho / potomně oby, watelům obyčejge, naposledy Kupcům kaupě wypsati.

Město to leží mezy Javau wěssy a Sumatraw, šězi okolo něho zobau stran Ržeky mlté / tak že Sijffowé w nich plawiti se nemohau, k tomu ne gšau syrokké, neb ge z Ručnice přestřeliti mže. Ždi gšau z Kamené wystawené / dwau šlapěgi tlusté / Basseami tolikéž vperwěre dosti hustěti / tak že z gedné až k druhé takowá dalekost gest, coby mohl z Ručnice střeliti, na nichž Děla magi, ale nezměgi s nimi dobře zacházeti Domowé na pořad z Slamy a z Syti gšau wystaweni / na čtyrech kolich dřewěnných stojcy / gednom je Bohatšy wnitř Čialauy hedbáwné a bawlněné zaměssugi. Gest w němž Měste Sedm Ržek / z nichžto třj jako nexpředněgšy, a na těch se rozličnj potrmowé a wsselké potřeby každodenně prodawagi / yako Šlepie, Ryby, Řezy, Owotce, Linianny, Melauy, Cybule, Česnek / etc. Howězy Maso dosti drabé gest / neb Wul se kupuge za dewět Telpl Tolau rúw. Těni w tom Měste gednom geden Kofel z Dřewa wystawený / w němžto se náboženstwj Machometské wkonáwa, a Lid se do něho společně shromážduge: Možněgšy w domich Kapličky wystawené magi: Vstice w něm nepořadně gšau wystawené / a wssudy w nich blata dosti / Lidé šrz Blato šěhagi, aneb se přeworugi / neb tam žádných Mostůw nemagi.

Obywatelé gšau Lidé pyšni / w Machometu wěj / kterakito Wpru teprw před třidceti pěti Lety přigali, neb před tím w nie newěřili / Wagna zgewně neřigi / ale kradmo časem nočním, obzwláště pak Chyneserowé / a Lid ten gest welmi laupeže chťwý, a neni mu co wěditi. Wjwagi Min ce mādenné: Muži wssickni napořad gednostegně gšau přioděni neb Suk, nem bawlněným neb hedbáwným / kteréž paseni zatahugi, hořegšy částka Tila / tolikéž y dolegšy wžděky gest obnažena / wěssy gich polowice Zlawy nepřikřwá / nexpředněgšy wjry Machometské následownicy, Jawog po Tureku na Zlawě nosy, aneb malau Čepičku. Wětelowé wjry k nim z Arabie přichazegi. Za zbraň magi Tulichy / při nichž gšau Ržez z dřewa na spůsob šabla wdělané, a Posxa tolikéž z dřewa / mnoho sobě na nich za kládagi, a nosy ge při Boku Bohati y chudi / štati y mladi / ano y w pěti neb šesti letech Děti, protože sobě to za weliku hanbu počtagi / gestližby k do šez takowého Tulichu chodil: Když proti nepříteli šogugi / některj Palic wjwagi, některj dlawých Oštepůw, aneb dorčených Tulichůw / Štelby šadné wjwati nezwykli: Z přejiny ledyakes Wognu začnagi. Přishbugl ce gšau Wáhu Pepté, žadali Holandry / aby spolu s nim i táhli k Městu Palimbani řečenému, a tu šmrti Krále gegich aby se mšřiti pomohli / k čemuž Hollandři nechťeli powoliti. Zemani, Městiané, a Kupcy magi za Městem Dwory / w nichžto poddaný chowagi, a ti wsselkate gim roboty činj / rozličné Owotce / Řezy / Šlepie / a Pept do Města šnassgi. Pept roste na wělkých a wysokých štepič, a to s hognosti takowau / že yati obewa telj mluwí. (Aquia ei tanto pizmenta, como tierra.) tak mnoho tam gest Pept / yati mnoho Země, yakož wěssj dilgch Peptem se žiwí. Geden každý tak mnoho Žen má / kolik gich žiwiti mže / chudy poněwadž z wje Syti nemu že na gedné přestati musy Pro neymenšy přejinu, odsylagi za se Ženu Ocy, a obzwláště po pěti neb po šesti dnech / prawjce že se mu nehodi. Ženy kteréž gšau jako wšactněgšy / wžděky při sobě Wysešence magi / kteréž po nich špehugi, a pozorugi aby se něčeho nenáleziteho nedopu štili / ginjho žadného k nim nepaušřegi / ani Syny gich. Kaupeně Ženy při Manžetách obywatelům slauži, a ta gest nejwšactněgšy

N uij

Kterc

lterá gich neywjce za sebau má / zjídka se treffi aby Plod měli /
neš Panj gegich / pokudj gej gessť w žiwotě nosy, gim ho Traňky zahá-
ni. Nemůže se po štatech chudá od Bohatě rozeznati / neb každá z bawlny
neš z hedbáwi kus Sukna přes Prsy wisucy, a giným Suknem podpásá-
ný nosy / na hlavách nic nemagi / aniž yakých Obuwů wjswagi / Wlasť
magi wzhůru podneslé, a nahore při worchu zawázané / Edyž Swadba gest /
Korunu giné zlatau, a giné pozlacenau na hlavy stawí, po Těle gsau welmi
všlechtile, a to pro myti wstawicně / neb kolikrátkoli potřebu učiní, aneb s
Mužem činiti magi / kolikrát do Wody běží pod hrdlo, a snažně se mygi /
pročež Woda welmi nezdrowá gest, a mnozy z Hollandrů wmrli / kterž
gi pili. Muži gsau k Ženám tak náchylni / že přes celý den v prostřed nie-
zynimi sedí, a s nimi jako Děti pohráwagi / gestliže který s některau čini-
ti mjni / hned mu gedna z Žen nesprwe hanbu wmyti musy. Kaupeně Že-
ny na Instrumenty hrabi diwne a neslichané Melodye, a giné tancugi ne-
mnohoštatagje / ale Tělem a rukami spanile se točí / což wýkonáwa ged-
nakaždá co neypěkněgi může / aby se Muži swému zalibila.

Kterj pak w Měste dotčeném kupěj / gsau na wěššim dgle Měšťané,
a ti w Owotcy rozličném / w Keyži, w Slepicych, w Rybách, a w Pepři
handlogi / pro kteržito wěcy plau i se Kupcy z Ostrowů mnohých, ob-
zwlaštěně z Malaký, z Bengali, z Malabar, z Pegu, z Sajn, z Moluky, z
Bandy a z Chyny. Z Bandy přinášy Kulky Měšťatowě z Malaký žie-
bččk / kteržy Portugalskej kupugi / z Chyny každého Roku Měšce Led-
na Osm Sjsffůw přicházy / Miami, Hedbáwim, Damassiem, Železem a
Pentzy Jawanskými naladowaných / gichito Dwanacte Tisyc, plati geden
Tolar Miffenský Dwě Stě se gich na gedné šnure wrazuje : Z toho Ostro-
wu Kupcy v prostřed Města magi plac čtyrma ždmi obehnány / aby se gim
tak lehce ohněm škoda státi nemohla / dábli Modlitby své offerugi / kře-
réhož we wšech mystech namalowaného magi / o Pánu Bohu pravý je
gest dobrotiwý / lidem že nic zleho nečiní, a protu přičinu ženešlůstj ge-
mu se modlit / Diabel pak poněwadž zlý gest, a Lidem škodi / proto že ho
musěgi žádati, aby s nimi nakládal laskawěgi. W zkrýšlenj Těle nic newě-
di. Gestliže kterj za některý čas w Měste Bantě uštati mjni / Ženu sobě kau-
pi, a s ni jako s Manželkau obcugi, a Edyž se zase demu nawrátiti magi
prodagi gi, a plod gestliže s nimeli ten sebau na swýj Ostrow přiwozgi.
Welmi gsau nápodobný židům kteržy w Německých Kraginách bydlegi /
rádi pracugi / aby sobě něco wydělati mohli. To buď powědyho o Mě-
stu Bantam a obywatelich geho / tolikž y o Kupectwim / nyní obraťme se
zase k Hollandrům, a přibody gich dále oznamugme.

Kakž napowědēno nahore přes celý Měšce Srpen / snažili se o to Por-
tugalskej wšemi spůsoby / aby Hollandrům w kupowánj a w prodáwanj
překážku učinili / čehož netoliko dowedli, aneb y w veliké nebezpečn-
stwj wwedli / tak že dewětemecymého dne Měšce Srpena / w šstáti kteržy w
Měste prodáwali bezpečně y kupowali / do Wězenj wzati gsau. Z té př-
činy učinili psaný k těm kterž na Sjsffich byli / wzkazugice aby Tolmače
toho kteržy Dwadcatého dne Měšce Cierwence k Sjsffim přišel s dewj-
ti Služebnjky swými / spolu s ginými Jawanery bez mēšťanj propustili a
do Města poslali, gináče že to draze hrdli swými zaplatiti musěgi / což se
stalo hned dne následugicýho, a osoby dotčené do Města poslane byly.

Časů wěcernýho přineseně Nowiny / žeby se stowaryšy w Měste za-
gatými lépegi dalo, a že naděge gest že budau w brzkém čase propustěni.

Od prwnjho dne Měšce Žarj až do čtvrtého / wždychy se Lisy z stran-

zagaly

zagatých k Admynystrátorowi psali / na kterž zase odpowědi dával. Bylo
těch zagatých dewět, a měli při sobě co by státi mohlo za šest neb sedm Tisyc
zlatých / ale poněwadž Hollandři strz pianý toho doggři nemohli / aby to
warysse své z Wězenj wprostili / Páteho dne tohož Měšce s swými čtyř-
mi Sjsffy od Města se přiblížili, a tu tž Lodky Portugalským naležegicy /
w nichž Ryby, žebččk a Pepř wozli s pěti Poddanými Služebnjky, a ged-
nim Kupcem Bohatým z Ostrowu Chyny.

Sestého a Sedmého dne Hollandři, yakby se s Towaryšy gegich we-
dlo / nic gessť newědli / pročež gessť blíž k Městu připlauili, a počali do ně-
ho z Kufů z husta střileti, a mnoho Obywatelůw zranili y zabili. Napro-
ti tomu Portugalskej tolikž Dela z Města wypaustili / ale nic Hollandrům
nevbližili / gednom je při gednom Sjsffu kus dřewa prostřelili.

Osmého dne tohož Měšce spatřili Hollandři Jawanský Sjsff / pro-
čež hned za nim Pinasse plau s 26. Žoldněmi poručili / ale dotčený
Sjsff za něyaky Ostrow wstaučil / a Hollandři tak rychle zanim hnali, že se
na mětku zastawiti museli, a nikam dále nemohli / což Edyž obywatelé spa-
třili / hned na ně s lidem giš sbromazdeným wypadnauť wminili. W učini
li ordnūt z Sjsffůw na spůsob Měšce polowicného, a rozdělilose se na dvě
strany / s sedmi Lodemi Sjsff Pinasse z předku, a s Sedmnácti pozadu ob-
třelili : Tieněně Hollandři bránili se statečně, a hned prwním wstřele-
ním gednu Lod přewrátili / potomně k giným šesti tak z husta střileli / že
giné ani se přiblížiti nesměli.

Jwaneršci / gichito šedesáte na gedné Lodj sedělo, sami se be přetázeli
nic giného nečinili / gednom ostržpani hezbalí, a tak Pinasse zase k giným
Sjsffům obdržewšše wjezřstwj připlaua.

Dewátého, Desátého y geden třetio dne psali Hollandři z Města těm
kterž na Sjsffich byli, a zwlaště Holcman aby trochu vlewili, a tak z hu-
sta do Města aby Střelbu nepaustili / gináče žeby se s nimi hůře mohlo
diti. Admynystrátor tolikž učinil k nim psaný / oznamugic, žeby chěl za-
bat propustiti / ale aby oni od střlenj přestali / gináče, žeby přinocen byl
šestj s nimi pokusyt, na čej odpowědli Hollandři / aby gim Wězně pro-
pustil / že oni chěgi odpředsewjzeti odstaučiti, pakli by nechěl / že také oni
budau wědět, yak ho magi přiwstati.

Dwanactého a Třináctého dne Hollandrům nedostáwalo se Wody / pro
kterauž daleko plawiti se museli, a dne Sedmnáctého připlauili k čtyrem
Ostrowům wedle sebe ležícím / kdej wstaučili z Sjsffůw, a darowali oby-
watelům dvě Kúcnice / aby gim štedau Wodu vřázali.

Pětmecymého dne nabrawšše Wody, nawracowali se spátkem do Ban-
ty / kterž se dráhého dne Měšce Řijgna přiblížili, a tu přigali psaný od
towaryšůw swých / w němžto oni oznamowali / že gsau ge obywatelé od se-
be rozdělili, a některé z nich Žemáním darem dali / wěcy tolikž kterž při
sobě měli / ty že gsau gim pobráný, wšak že naděgi magi / že strze ne budau
moco býti wswobozeni.

Sestého dne Měšce Řijgna / přišel geden z obywatelůw časem noč-
ním k Sjsffim Hollandřim / kterž wyprawowal yak gsau Obywatelé w
Měste Towaryšy gich nakládali / totiz že ge w těškém Wězenj zadržowa-
li, a každodenně gin brozyli smrti / ano že ge y k tomu nteili aby k wšě Ma-
chomestě přistaučili / yakoz y tž gwaltem po Maurēnistu byli obřezaný /
a Portugalskej o to pilně pečowali, aby ge mohli kaupiti a do Malaký ode-
slati. Nyni pak je w lehčegšym Wězenj gsau / w němžto choditi, stati,

seděti

sedeti mohan wedle své libosti, a že dobrá naděje gest o wyswobození gich, poněwadž Administrátor za ně mti chce 3000. Telpl Tolarů / kterážto peníze když Hollandci složí, že gich nechce dále zdržowati; čemuž oni porozumějí; ce, čtyry následující dni pilně w tom pracowali / aby mohli s Administrátorem smlauwu učiniti.

Gedenáctého dne učiněná smlaowa / tak aby Hollandci, cožkoli přes ten čas straffowaním na Moři dostali / při sobě zanechali, a na proti tomu cožkoli towaryšy gich w Měste měli, to též aby obywatelům pozůstalo: mjmno to aby Hollandci 2000. Telpl Tolarů položili / gichžto polowice aby nepřive do Města poslali / kterauž přignauce obywatelé částku Wěznůw Hollandrům aby odowzdali, potomně aby y druhau polowice Peněz poslali, a obywatelé aby teprw ostatěk Wěznůw propustili, a tak aby byl mjr a pokog mezi nimi, a Hollandci zase aby mohli bezpečně prodawati / kupowati, wedle své wůle a libosti.

Čtrnáctého dne posláni byli darowé tegně těm / kterých při straně Hollandci drželi, a bez mnohého dlenj / kupowali rychle co se jim zdálo, a hned na Sýffu snášeli. Tiedlauiho to trvalo, neb Portugalsci opět namluwlí Administrátora / aby Hollandrům nedopauštěl stupowati / lečby prwe pokutu genu položili čtrnácte Set Tolarů / proto že gšau bez opowědi na geho grunty připlaui, a tak museli znou w smlauwu wstupowati / při čemž když Administrátorowi domlauwali / že gest slowa nezdržel, aniž se zachowal wedle smlaowy prwe učiněné / nic jim giného na to neodpowěděl / gednom to, že w Jazyku žádné Kosti nemá; a že může to mluwiti / což učiniti nemijní. Arabowé, Chyneserowé a gini / byliby rádi Hollandrům prodawali wěcy wseliyaké / ale že s welkým nebezpečenstwím ge k nim dodawati měli / museli toho tak zanechati / obzwláště poněwadž Legát z Malaky k Administrátorowi přigel, a genu sebau Deset Tisíc Tolarů přivezl / gednom aby Hollandrům kaupě do konce zapowěděl / což gini oznámeno tegně od Sabandra a od Hospodáře gegich / pročž opět přestali kupowati. Gednoho z nich opět obywatelé do Wěznůw wzyti vmjnili, a byliby to učinili časem nočním / gednom že ho před tím Hospodář na Lodce z Města wysytkowal / y kradmo dvě Lodky Kulkami Mosskatewými a Kwcem naplněné Hollandrům prodal. Že pak ty Lodky při Městu stali, prwního dne Měsíce Listopadu / museli ge Hollandci mocy wzyti; ti kteříž na nich byli zmužile se bránili / ale nemohauce odlati / do Wody skakali: Přitom obořili se na Sýffu gedem Portugalský / ale že Portugalsci slyšně odporowali / nemohli gini nic učiniti: až naposledy Dělá wypustili, a zabiwše Heytmana / gey zkazili, při čemž gednom gedem z Hollandrůw zahynul.

Druhého dne Měsíce Listopadu spatřili některé Sýffy plawjey se do Města Bantam / na kteréž se společně pustili, a z Dělá wysřelili / ginižto se oni dosti zmužile bránili. Měli za Zbraň krátke Oštipy / z nichžto mohli y ššapy pauštěti / nimiž okolo dewiti Hollandrůw ranili / ale Hollandci počali na ně wšsy mocy dohrati, tak že přinuceni byli wstápati: zanechali za sebau gednu Lodi / kterauž zagali, a našli w ni dostatek Keyse a Ryb suchých.

Sestého dne / poněwadž patrné bylo / že při Měste Bantam nic gij taslowého spůsobiti mocy nebudan / pustili se Hollandci dále na Moře, a odgeli od Města Bantam / coby mohlo býti Šest mjl německých, za nimiž plauli Kapey mnozy / zlegšce toho že od Banty odtřhli.

Čtrnáctého dne připlaui k Ostrowu Jakatra řečenému / na němž bylo

někdy

někdy za panowání Huygena / Město přelawné, a nepředněgšy pro rozlice na Kupectwi / ale nyní šrz nedobře opatrowání zahynulo.

Čtrnáctého dne wyslali Hollandci dwa na Lodkách do Města / aby potřeb wseliyakých nakupili / w čemž neměli žádné překážky.

Druhého dne Měsíce Prasence plawili se mjmno Městečka Tubam a Sydayan; obywatelé k nim přiběhli, a oznamowali žeby měli Zřebiček a Muškatowé Kulky naprodag.

Čtvrtého dne přišli zase k Sýffum, a přinesli Hollandrům w dar Ptáka kterýž žiwé Vhli požral, a toho Hollandci s sebau domu přivezli / kdež potomně Pánu z Hagu darem byl dán: při tom žádali Hollandci / aby wyslali z Sýffum, a kaupě gegich spatřili. R wyslán byl gedem z Sýffu řečeného Amstrdam. Kterémuž oni weliké množstwí Zřebičku wzkázali / kolikéž y Kral gich wseliyakau mu počtiwoť činil / a šrz něho giným wzkázal / že chce nazegeti sam osobně na gegich Sýffu přigiti, a s Neywysšym rozmluwiti / na něhož Hollandci očekawali, a Sýffy své pěkně okrátili.

Následujícího dne plawili se obywatelé w welké Lodi okolo poledne k Sýffu Hollandskému, a Neywysšy domnjagšce se že Kral přítomen gest, do horegšých pokogůw wessli / mezi em obywatelé do Sýffum wstupowali, a když gich na něm bylo do dwau Set / počali k Tulichům šabati, y obořili se na Hollandci, a zabili gich do dwanacti / čehož se Hollandci nenadali; nicméně dwa z nich wytrahauce Zbraň mjině sobě počnali, tak že wšedky na sobě zdrželi / tak dlaně, až se Dělá spravili a spustili, kterýžto hmot slisšce obywatelé / hned z Sýffu skakali, a k Lodem svým plinuli / z nichžto gedna z Rusu poropená; k tomu přispěli gini Sýffowé Hollandci, a obehčili Lodi na niž bylo do Sta osob z obywatelůw / kterých newědauce o giné radě do Moře colikéž skakali, a tak z těch dwau Set obywatelůw ce o giné radě do Moře colikéž skakali, a tak z těch dwau Set obywatelůw ledwa gich pozůstalo čideři žiwých / gini ztopeni neb Štelbau poraženi. Měli obywatelé dotčení nedaleko odtud sedm Lodi, a ti měli na Sýffu přinase / w kterémž tehdaž, přes sedm Zoldnéřůw nebylo / vdeřiti, ale když spastili že se nedobře wede těm, kterých Sýffu Amstrdam zmocniti se chtěli / změnili předsewzeti, a tisse k Městu swému pospíšili.

Sestého dne téhož Měsíce přiblížili se Hollandci k Ostrowu Madura nazwanému / kdež připlaui k nim obywatelé na dwau Lodkách, oznaugšce že jim Neywysšy gich služby své wstazuge / gestližby Pepie kau piti chtěli / toho že nagdau něho dosti, a přitom že chce sam k nim na Sýffu přigiti: Rakoz osmého dne plawili se k Sýffum Hollandským / nepřwe Sýff gedem welký, a tiž menšy / a ti směřowali vpřímě k Sýffu Amstrdam / kterýž byl prwněgšym šfermelowáním welmi wnařený. Wolali Hollandci aby se plawili k Sýffu Mauritius řečenému / ale oni nechtěli gich vposlechnauti, y porozuměli že zrádně s nimi zacháseti mjni / nechtěli ge až blíž k Sýffum připlaui / a w tom štelbau na ně wypustili, nižto padlo gich počet dobrý; gini do Moře skakali: zagali gich 12. aby od nich zwědali grunt předsewzeti gegich, a ti oznamowali že se Sýffum gich zrádně zmocniti vmjnili, a že mezi nimi byl gich Neywysšy Knez a Regent na dewšsemi Větelí. Dostali pak Hollandci y Syna Neywysšého spravcy, genž byl ustanowený nad obywateli / a ten se znamenitým Klnotem wyplatil.

Gedenáctého dne Hollandci plawili se dále až k dwéma giným Ostrowům / w nichžto chudi lidé přebýwali, wšak nicméně na Šlepích na Rybách a rozličném Owotey žádného nedostatku netrpli. Odtud chtěli se pusiti

do Moluky

do zlosti, od níž gešce dvě stě mil byli, neb správu vzali žeby tam zres-
bičku bylo veliké množství / ale poněwadž již nemalý čas po Moři se pla-
wili, a již Lidu nemnoho měli / museli gsau toho tak zanechat.

Přemecemého dne tohož Měsíce / vmiel jim opět Jan Mollenaer
Plawec při Sřáfu řečeném Mauritius, a poněwadž již wšickni gednomy
se po Wlasti dšcheli / počali Sřáfy namožené opravowati / Sřáff Am-
sterdam wyprázdnili, a jiné, opatřiwše se wšelijakými Proffanty, nasspy-
žili.

Potomně Dwanáctého dne Měsíce Ledna / obrátili se na spátek, a čtr-
náctého dne zase k Ostrowu Madura připlavili / od něhož plawice se. Sřáff
Pinasse přišel na místa mltka tak že gini museli na pomoc přispěti, a to se
stalo nedaleko od Pannokoran.

Dewatenáctého dne / v Rusi a Balli přitřeffili Sřáffowé na něžaký
praud / od něhož tak rychle byli hnáni / že rychle střela z Luku wypustě-
ná letí / tak že za půl hodiny tři myle vgei / ale tak byli gedni od druhého ro-
zehnání, že se ledwa druhého dne hledali.

Gedenmeceremého dne / připlavili k Sřáffu Mauritius řečeném obywatelé
skolní na dwa Lodka / z nichžto gedni dobře n. l. m. l. Port galstý, a ten
oznamowal že něžaký Král oblehl Město Baloboam / kterýž mage za Mě-
stku Dceru Krále Baloboamského / gi zamordowal, a nepřestáwage na to,
že geš přitahli k Městu / aby nape debně Otec učinil. O cem Městu činy
také zmjntu Tomáša Rauds, a wyprawuge o něm Králi / že geš byl žiw
let Sto a Sředesáte. Tehož dne Hollandři Město dořečené spatřili, a že
e gi n Wody sladké nedostáwalo / wyslali pro ni Sřáff Pinassu, a w tem
přišli tři Msti od Města Balobam tegně wyslani / kterýž gménem Krá-
lo wšým prosili Hollandry, aby jim pomoc učinili při Městu tohož doby-
wání, k čemuž oni žádným spůsobem powoliti nechceli. W těch místech
veliká škada Čápuw w proštěd ženy htagi / a žádný se peati nesmi / tam
času toho odlitáwagi.

Čtyrmeceemého dne tohož Měsíce plawili se odtud Hollandři, a po
dwauch dnech přišli k Ostrowu Balli / kdež nic pamětij hodného newideli
ani newiděli, gednom se tu ge k Lidu n. De, et Tisye šhromážděného, kte-
říž chrézi Město Baloboam etowati; pročej, nedlawho se tu zdřiwali /
ale k Abendu po. p. gchali, tam když po dwauch dnech přigeli / spatřili proti
sobě Lodku geti / w níto bylo okolo sedm neb otm osob, a ti byli od Krá-
le wyslani / aby zvěděli co za lidé k Běhům se přiblížugi.

Prvního dne Měsíce Vnora wystaupili Hollandři z Sřáffu, a wšeliké
potřeby stupowali / Swinské Maslo tu bylo neslacyněgšy, dwa Wepře za
Ořdesáce Arýcaru brali.

Čtyrmeceemého dne tohož Měsíce vmieli daleplantiále Wjtr měli wel-
mi protiwný / niemeně šfaleli ščesti, wšak ne s welkým prospěchem / neb
Sřáff Hollandia zadu žustal / tak že ledwa w Desjeti dnech k giným se na-
wrátil. Mezitim / ti kteříž byli na Sřáffě Mauritius řečeném / wypra-
wili Posli dáwagice towarýš m wěditi, na kterém místě gich očekáwagi.
Dini také byli darowé Králi, genž byl veliký milowník cizyho Národu /
yakož y dwa z Hollandrůw namilowil / že do konce při něm žustali, totž Enas-
nuel Rodenberg z Sřáffu Amsterdam, a druhý Jatub Ruper z Delftu / což
geš již dobře učinili po některém časežwědi. Žiadosťiw byl toho Král /
aby mohl hémor ed Rusu wšteleneho šiffeti / pročej genu k wůli ščel-
bu něklikráte pustiti. A když Sřáff Hollandya zase se k giným přiwini-
naušili wšec potřebných, a štrogi se dale plawiti / w tom ti dwa kteříž od

nich odstau-

nich odstaupili a při Králi žustawali / poslali aby jim Sřaty gich wydali, což
Hollandři nechceli učiniti / nýb rozproštěwše Plachty plawili se tak dlaw-
ho, až k druhé straně Ostrowa Balli připlavili. Z té strany kteráž k Jámě le-
ží Ostrow Balli geš na Slepice, na Keyji, a na Swině dosti vrodny / ale
od Ročenj nic tam neni. Obywatelé gsau Pohané, Žakona žádného nes-
magi / gedni se Krawám, druzý Sluncy klaněgi. Šestliže Ženě Wansel
wme / na Oheň se w rhuge, a ona šeršsemi ginými kolit gich koli měl / byt
pak y Sředesáte / do tohož Ohně ščoti, a w něm šhoi: Patliby která toho
newčinila / potud žiwa bude, wždyčy za nepoctiwau držana bude. W O-
dřiwu šrownawagi se téměř s Obywateli Bantanskými: wšiwagi za Zbraň
Tranby malické / při níž geš Ošcip dosti dlawý, do níž kladau ššipy, a ge
wšřakugi. Král gich wede Dwur mnohém wšactněgšy, nežli Král Ža-
tanský / chowá wždyčy šražné a ochrance Čela šweho / gichžto Oššipy
na ššpicech z holeho Zlata gsau učiněni, a když tam wygeti mjni / tehdy na
Wjz sedne pikně okrašlený / kterýž táhnau dwa Būwelowé yako Snýh
šilg.

Čtrnáctého dne Měsíce Března magice Hollandři Wjtr po wůli, odšřčili
Sřáff od Běhůw, a dne čtrnáctého spatřili že Polus geš čtrnáctě stupniw
wysoký.

Dewatenáctého dne Měsíce Dubna rozdělili se o poslednj Čláb kterýž
na Sřáffich měli / dáno gednomu každému Sedm Liber / Wody každého
dne gedno Konwicy a k tomu trochu Wyna, a za Teydon tři ššipy Wle-
ge / dale nic žádnému se nedáwalo / Keyji newyce se žiwili.

Čtyrmeceemého dne spatřili Žemi Maurėmiskan, Polus byl čtyrmeceema
stupniw vysoký / od místa nazwaného Caput bonae Spei, byli gešce Sto
mil ačkoli se domniwali, že 300. mil gešce k ne magi / když byli čase nočnym
k čemuž myšta připlavili / byliž bezewšy pochýby s hroli odtud neodešlu.

Přemecemého dne Wjtr Sřáff rozehnal / gednom Sřáff Pinasse a
Mauritius při sobě žustali / Sřáff Hollandya zadu opět žustal, a po pěti dnech
zase se s giným po mnohém a hrozném newezpečenjw šhledal.

Čtrnáctého dne spatřili Práty / z gichžto špatiem giste znamenati ššusy,
že se nedaleko od místa Caput bonae Spei nazwaného / Sřáffowé plawí.

Šestého dne Měsíce Mage domnywagice se že se k místu dořečenému při-
blížugi / připlavili k Ostrowu Swatě Zeleny, kdež se opět čtyry mřky Wle-
ge gednomu každému dali.

Šestnáctého dne potkali se s dwěma Sřáffy Šrancanskými, kterýmž se
newěřili / minuli ge bezewšeho rozmlawání.

Čtyrmeceemého dne přitřeffili na Sřáff Portugalstý / kterýž šál očeta-
wage gich / z něhož potomně wywěšli Praporec potog a dobře Přatelo
šwý wyznamenáwagicy / na proti čemuž se Hollandři rychle napodobný
Praporec newyšřčili, wyšřčili z Rusu Portugalšci dwa kráče a hned wy-
wěšli Praporec čerwené barwy: Hollandři toutěž wyšřčili proti nim
šestkráče, a piawili se dale mjmo ně.

Přemecemého dne potkali se opět s tiema Sřáffy / z nichžto proti nim
hned wyšřčili, pročej Hollandři byli w štrachu, a šlitiu celau noc: očeta-
wagice / gešližeby co Čepřatelského proti nim počali, ale nestalo se nic w eo-
dlé gich domněni.

Člábdugeého dne šhledali se zas Sřáffowé Hollandšci / kteříž se př. s
celý Měsíc šhromážditi nemohli.

Desáctého dne Měsíce Čerwna pustili se přes Čžaru Wwinokcýškan, a
tu zase spatřili časem nočnym žwězdy kterýž od dwauch let newiděli.

Čtrnáctého

Dvanáctého dne vchytli Rybu Alwekoor gmenowanau, kteréž nápo-
dobná od mnohých časův chycená nebyla / niže w slidi, dwakráte nasý-
ceni.

Sestmectného dne wpadlo mnoho Písku červeného do Sšiffu / z
kteréhožto znamení porozumíwali že nedaleko gsau od Ošteru S^o Anto-
nina / ale byli od něho gesté voíce než Padesáte mjl. Též dne wpadla do
Sšiffu Ryba lřragiey / kteráž snědli.

Desátého dne Měsíce Červeného připlauli právě nato místo, kdež býwá
Armada Španělská kadeho Roku / očekáwagiey na Sšiffy Indyánské,
aby se jim žádné nestalo vblížení. Též dne Pacholátko mladé z Sšif-
fu wypadlo / ale že k welkému štěstí geho / Pinaese požadu plaula / pro-
středkem gi od wronutí wyswobozeno gest.

Trinectného dne našel Weywysšij nad Proffanty Tunu Sšotšiffu
smrdutých, kteréž Hollandři s znamenitau chuti / yakoby neylepšy Swěží-
nu měli, snědli.

Pěmectného dne powstali wětrowe welicy a pozdřihli Měse / pro-
čež w slidi byli w welkém nebezpečnstwí, až po několik hodinách / zase se
s pomocí Boží upokojilo.

Druhého dne Měsíce Srpna vmiel Gerhart Kornelius, a ten byl prw-
ní v posledních těch křetích na Měci vmiel, když se zase spatkem nawraco-
wari počali.

Pátého dne, Polus byl Čtyřdecti Sedm stupňůw wysoký / z kteréhož-
to znamení porozumíwali že nedaleko gsau od Kanael.

Následujícího dne byla Zima velmi příkrá / tak že se na Sšiffich Wde-
wy ledwa zahřívomohli / kteréžto také dne, mříce hlubokost gruntu /
nalezi gey býti Ošndesáte Sáhůw hlubokau: před Polednem portkali se
s nřyákým Sšiffem / s kterýmž proto že se zastawiti nechťel, neměli žádné
rozmlauwání. Po poledni spatřili Kraginu Zayfant řecenau, a násle-
dujícího dne spatřili Kralowstwj Grantké.

Dewatého dne plawili se mimo geden Sšiff Hollandský / kterýž cbrá-
ti se plaul za nimi až do sameho večera, a tu na gednom místě společ-
ně stáli / chťeli rádi wspolet rozmlauwati / ale pro welké wětřůw fřuče-
ní, nemohli gedni druhé / coby mluwili, slisťeti.

Desátého dne z doceného Sšiffu posláni byli někteří z Hollandřům na
Lodce, wezauce sebau Sud Pira / a trochu Chleba a Seyra, a tak gedni
druhým přibodí své oznamowali.

Gedenáctého dne Sšiff Maurius pospřichal s dobrým wětrem z Hol-
landy / za nimi když se počal plawiti Sšiff Hollandýa řecený, poněwadž
byl velmi namožený / byl opět w welkém nebezpečnstwí / tak že se gí gí-
náce nedomuwali, než že se potopi: gínij Sšiffowé pomáhali gemu wšle-
mi spřijoby / tak že předce z nebezpečnstwí toho wysšel, a k tomu čtrnácté-
ho dne též Měsíce připlauli jim na pomoc gíné dvě Lodě / gichito po-
moc a wšylowánij k břehu Opuardeo přišli, a do Wlasti své zase se na-
wratili: a tak dokonáno gest plawení Sšiffůw Hollandských do Indy-
e / kteréž se stalo w dwadecti a dewět Měsících, nyní zase k třecem tím kře-
tích se obzwlassew w Wěřích daly, y ginde přistaupti slusť.

Wri počátku Měsíce Září vmielaw Dnseldor-
ffu Křižna rozená z Bawor. / Manřka Křižete Jana z Gilichu: Rozlič-
né gest mezy lidmi z krajů / mřeti gegi domněnj / neb času večerního zdra-

wa a weselá sl: na odpocinutí, a zegřegšyho dne ráno, nalezená gi vmr-
lá. Brzo potom vmiela tolikéž w Gracu Arcyknežna Rakaušá Maximia-
lierna / kteráž gí zasnauená byla mladému Krali Španělskému, a w brzo-
tém čase tam do těch Kragin měla býti wezená: nicméně dobrá o tom na-
dege pozůstawa / že Weywysšij Biskup Řijmšij, gíným prostředkem / bude
mocy přijeři a přátelstwj mezy Domem Rakaušým a Kralowstwj Špa-
nělským / stwarditi.

Při témž čase učinil psaný Welký Chám Tatarský k Michalowi Wey-
wodowi, oznamujíc že má Lidu wspolet šromáždeného 300000. s nimž-
to 10. dne též Měsíce že gest vmiel na Měse Walaské přigjet, a odtud
se upřijmē k Budinu pustiti / pročez aby o dostatek Proffantůw péči měl, ce-
stý aby napravowati poručil, a progezd bezpečný šrz Zemi swau aby gemu
a Lidu geho spřisobil: což gestlišeby učinil / slibowal že pokogne šrz Zemi
geho bezewšy škody Wogško powede / pakliby na proti tomu byl / wšak
zowal / že chce wšedku Zemi Walastau do gruntu wšplundrowati, zhubiti, a
špiliti. Weywoda wěda vmyšl geho / šromáždil dosti welké Wogško / s
nimžto na hranice wygeti pospřisyl / chťetu na Tatarý očekáwati. Me-
zy tím stal se swár w Wogšku Tatarském mezy dwěma Bratry Weywysšij-
mi nad Wogškem doceným / tak že geden proti druhému do Pole wytabl,
a padlo gich mnoho z obau stran. Příčina Swáru byla tato / že Turecký
Čysar gednomu z Bratrůw těch, kterýž gí prwe s Wogškem do Wher na zá-
dost geho wtrhl, takowau lásku prokázal / aby on yako dědič w Kralow-
stwj swém wládnauti mohl / což se druhému Bratru nelíbilo / neb y en
Kralowati chťel / ale nešťastně Wognu s Bratrem swedl / neb od něho s
ženu y s Dětni, y s mnohými gínými Tatarý / gesto při straně geho dr-
želi / zamordowán gest. Z té tehdy příčiny změnko gest předewšetj Ta-
tarůw, kteréž do Walaské Země wtrhnauti vmieli / nicméně některij z nich
gesto prwe žold w Wěřích proti Křestianům brali / k Basseti Serdarowi
se připogili.

Třetijho dne Měsíce Září / přigelo do Bra-

hy Osm Set Walaunůw gřidných / mezy nimiž byli mnozy Maži starečnj
a Drozenj, s wmyslem takowým / aby přigmance žold tu w Praze, w Wěřích
proti Wepřijeli wšeho Křestianšwa Turku se potřebowati a vřiti dali, gini
to wšem na Wlowném Městě wřazane byli Hospody. Poněwadž pak odtud
odgeti nechťeli, lečby prwe aspoň za geden Měsíc žold wzali / z poručení
Čysarského wedlé řádosti gich dané jim byli Penize za geden Měsíc,
a tak na tom společně zůstali / aby zegřegšyho dne odgeli: w tom přihor-
dilo se okolo šesté hodiny na Orlogi polowičném / že se někteří Walauni s
Čechy na Wlowném Městě powadili, tak že šrz to y tumale nemalý učiněn
byl / nebo Walauni nenaležiti se d owali w Hospodach a škody činili
gwaltem šerane co se jim líbilo. Pročež Čechowé slisťe gich wzřůru trau-
benj, tž počali šturmowati do Hospod Walaunských wologje: šje ty Pšy
bite. Walaunůw také šromáždilo se do Padesáti, a ti y na Roně wředa-
li / wšak nemohli ničehož proti nim dowesti, museli na to hleděti křetě Če-
chowé spolu bogorowijky gegich mordowati / gichito Dwadecti s dwěma
Těhotnými ženami zabili, a hned ge až do Rossy le slželi / y tak nelitošiwě
po Twatř zranili / že nemohli gednoho od druhého rozeznati. Po nešpr-
we ne gínáce se gedentáždy domnjwal / než že se wšedko Wěřko zbauři, yakoj
y k tomu směřowali / gednom že o tom G. M. C. rychle oznameno, a wěc

takéž Heymanův dobrými slovy z poručení Cýsařského vpořogená gest. Těla zabíječů na ráno pochovaná byla, a ginů z Prahy vygeli a v Uhrách tčimecyměho dne tohož Měsíce byli mustrowáni.

Při čemž čas / když Pápa zase trochu naprawená byla / že mohla nézaky odpor Těpřitelů učiniti, ačkoli Proffantůw w ní nebylo na zbyť / widělo se za dobré Arcykňžeti Maximiliánowi, a Raddám Wálečným / se roššym Wogškem k Rábu přeti hnauti / poněwadž podobná věc k wšě byla / že Turci pro přicházegýy giž zymu, nebude moci tak lehce tčinto retuřku dodati, a mjmo to / weděli o tom, že Proffantůw w Pewnosti nemnoho měli.

Sedmého tehdy dne gmenowaného Měsíce Zářj hnulo se Wogško Křesťanů / s pospicháním, tak že druhého dne gednom pil mýle od Rábu při Kjece týmž gmenem nazvané proti Bráně Bělehradské se položilo, a na to mýstě noclehowalo. Pohané z Rusůw k nassym dobře mohli střelci / wšak nicméně toho zanedbávali / ale když náššy dále k Městu přistupovali, a giž na wartu přitřesili / geden z nich z Rusůw vystřelil, pročez powstalo dosti trwawé sfermiclowání, a zůstalo na placu Wlachů a Walanůw dosti mno.

Třásledugýyho dne položili se Křesťané wúkol a wúkol okolo Pewnosti / rowně na ten spůsob, jak Synan Basse před dvěma lětý v též Pewnosti ležel, a když tak wúkol gezdili / Kňžze z Mantua sám s Patnácti aneb Dwadčeti gýždnými / welmi se k Pewnosti přiblížil / což spatřiwšse Turcy, wypasoli walně a obořili se na dotčené Wlachy / z nichžto gedného Stawu Rytěřského chytili, gedného Heymana a Edlknoba ranili / při čemž y Kňžze bylo w nemalém nebezpečnstwí, a konečně bylby odtud wzdrawj newšsel / kdyžby byl náhodau Pan Kolnič tady geda, s Praporcem swým gemu napomoc nepřispěl.

Třásledugýy dva dni Pohané w Pewnosti welmi tisse sobě počínali, což Křesťanům bylo ku podivení, aniž se mohli domysliti / coby tím mýnili / a potomně spatřili / že př Bráně Bělehradské weliký Wrch Rumu náhořly, genž byl wyššý nežli Basse / na něž y Děla w táhli. Naproti tomu Arcykňžze Maximilián wšlemi spůsobý o to pečowal / aby se ničehož k takowému obležení nedostávalo, spůsoben mezy Wogáký řád dobrý / wšlak ni Kurýrowé do Uher a ginam kamž potřeba wložowala / činěný Sfance tu kdes ge prwe Synan Basse mē, učiněn Most přes Dunag / aby tím ochotněgi do Lejenj spíže se dodawati mohla, a mjmo to poručeno / aby w Wideni udlali Siedelate Těpřitelůw / gedentazdy z nich Lotet zdýli, a z gednu Mlapěg Syroky / kterjž měli býti k negakému gestě neshchanému sforteli Wogškemu potčebowani, a ti téhož času giž byli do Lejenj přivezený.

Ta takowý spůsob když byl obležen Ráb, a každého dne wice k němu se wšlech stran Lidu se přiblížowalo / Pan Balfi Teywyššj w Ostřehomu snázil se tolikéž o to, aby nic z strany geho nebylo opusťeno / cožby mohlo býti čemž obležení napomocné. Potomně wyprawil z Pewnosti dva hauffy newelké wybraných Husarůw a Heydnůw / z nichž w gednom bylo gedemecyma Konj, a w druhém siederate třj / aby, neb Turky / kterjž Ráb retowati umjnil / přestřasili, aneb aspoň přezwědli / kde Těpřitel a s yaku moci ležj. Hauff ten / w němž bylo siederate Konj / za Budjním připadl na třj Sta. Tortůw w gedného Rýbnjta ležjých / kterjž tu noclehowati se strogili / pročez tito očekawali, ažby vsnuli / a když w newwdečnégšym jnu byli / na ně se obořili, a zabili gich Sto / ginj pak s welkau těžkosti přes Rybnj ušli / a zabili gich Dwadce, a ty s několika dobře obeženými Konjmi do Ostřehoma přiwedli. Druhý hauff tolikéž nate gesso byli vtepli, a znou se shromáždili / přitřesli / stalo se opět potčytání, a opět Turcy bo-

li pora-

li poražení: Ostřehomšci zmajule na Pohany dotjrali, až ge rozehnali / za gali gich gednacte, a dwadceť sst Konj spanilých gim odniali. Z té přjčiny poněwadž střěstjčnto dosti se lastawě wkláalo / Pan Balfi wšlak gich mnohě wice z Ostřehoma, aby Těpřitele wedle moznosti sře byndrowali. Ti mezy Wicegradem a Pestem potkali se s těmi, gesto Jantčary do Rábu wedli / nad nimiž byl Teywyššj Agau nézaky Malkut, conu Konj odniali, a na Jantčary tak slyně dotjrali / že se museli přes Dunag pusťiti, za nimiž y oni pospššili až prawě k Pestu tu kdes Tatari Lejenj měli, na kterj se tolikéž zmajule obořili, a zamordowali gich do dwau Set. Teywyššj nad nimi ledwa w Rossyli vtekl / obadwa Weywodowé raněni byli / Essky Georgi w Prjy, a Thory Santš w Koleno. Z Křesťanůw gednom třj osobý zahýnuli / zraněných načteno siederate. Kořist dostali znamenitau, Stany pěkné / dvě Set spanilých Konj, a girjch wěcy mnoho / tak že gich nemohli seban wzyti / pročez to wšse rozsekali a pokazyli, aby res přišlo Pohanům k wšěku, s ginými pak znamenitégšými a lepššými lapčejami / tolikéž s nemalým počtem Walanůw / Uhrůw / a Němcůw wyšwo- bozených z Rut Pohanských, do Ostřehoma se nawrátili.

Mezy tím také hledeli swého Pohané, a Křesťanům z giné strany kterjž na strážj wygýždili činili sřkody weliké / obzlawšně pak ti, gesto na Zúte Swatého Martina přebýwali / neb nekolikrate připadli na Křesťany, kterjž z Lejenj od Rábu přigeli, a zastočice gim w mýstch tčmých ge pčbili. Z té přjčiny Teywyššj General wyslal Pana z Pernstegna s třema Tisícý Němcůw, a gednim Kolničských a Uherských Keytharůw / aby horu dotčenau opanowali. O čemž magjce spráwu Pohané počali se strachowati welmi, a potomně Křesťany giž na oko widjce / dwakrate toliko z Děla wštelili. Brzo potom wysšli tčmými průchody do Lesůw přiležitých, a tu horu Swatomartinskau opusťili / kterauž Křesťané opadwšse / nawrátili se k Rábu do lejenj.

Cím dále tím lépegi Křesťané k Rábu se ssancowali / a giž gedentazdy počal sobě Baudku stawěti / aby tím snázegj wětry a zymu mohl sňest. Teywyššj General Pana z Pernstegna poručil lidem cestý zasazeti / aby Turcy k obleženým žádného průchodu neměli / což když se stalo / a obležení o tom zwědeli / učinili wýpad z Pewnosti slyň / ale nic giného nespšobili / gednom to, že gsau Pana Krystieffa z Buchaymu / genž se byl daleko odtrhl od hauffůw Křesťanských, zabili. Nawracugjce se pak do Pewnosti / Děla zhusta k Stanům Pana z Pernstegna pausťeli / a tu Panu Wchymšemu na Loži ležjčemu / kterjž byl před tčmá dný do Lejenj přigel sřwšsel hlavy Raulj wysťelenau třidceť Liber wážjčý zasabli / w čmž ac mu Doktorí byli welmi napomocnj / ránu lžkami newlepššými dobře opatřili / y geho wšfawovali / ale on po malé chwýli / rozważaw moci welikau a roztrhna wšfeko čmž koli wšfawán byl / swúg w lastnj Mezel z hlavy wyňmal a rozhazowal / tak že potom dále žiw zůstati nemohl.

Batnaccého dne téhož Měsíce Zářj / Heyducy

spálili obleženým Most z Lodj (polu shromážděných spšobeny / přes který na Ostrow chodili.

Dwadcátého prwnjho dne měli Křesťané sfermiclowání s Pohany / při čemž zahýnulo nekolik Turkůw / a Trabač Pana z Ebnberta od Těpřitele / kterjž z ostrawstwj přjliš daleko mezy Pohany se pusťil / zagat. Nedlauho potom měli připlanci k Lejenj Pana z Pernstegna tři Sýššowé

O ij

s Rosseni

Pročiti mohli/také že slyšáno bylo/ žeby Turci Ostrahom oblehnanti mysl/ pročež žeby museli genu na pomoc přispěti/pro ty obzvláštné přejiny Weg sko Křesťanské sfance v Kabu zdělané opustilo/a hnulo se k Remáru. Při tom oderhnutij rozličných věcí Křesťané jako od Sena a dřívij za mnoz stvuj Tisíc ohněm spalili/ aby nepříteli k vjicku nepřišli.

Pátého dne Měsíce Říjgna, leželi Křesťané w velikých Sřutech přes noc/ půl druhé nagle od Rabu / a obležení yak porozumeli že nassy od Peru nosi odtuhgų / wypadli s mocy sýlnau / a dohonili některé nemocné Sol dáty/ kterų pozadu zůstali/ z nichžto twrřsy částku pobili. Přitřeffili také na tři Sýřsy plné nemocných Wlachů, kterų he yducy do Romárna wě zti měli / ale oni spatřiwšse Třepřitele / rychle k břehům pospýřsili a vřekli. Pohané wbehli do Sýřřaw / a tohožkoli tam nalezli / každého nemilostiwě zamordowali. Tawracugice se spátekem/ opanowali Sřance Křesťanské/ a na Wartu kterųž Most z Lodj učiněný ostřihala / tak zhusťa řřelbu pawa řřteli/ že gi ledwa od nassých s welkau třřkostj odtud spomoženo/ a tak sedmého dne Měsíce téhož/ wředko Wogřlo Křesťanské K Romárnu přitáhlo.

Při též čase Sedmihradský šeršým Wogskem šeršým položil se pod Tes
messwárem / a hned poručil Střelbu paušstati k Zdem / kteraz znamenitá
šloda na stavení rozličném učiněná byla / nic méně bránili se Obleseni sta
tečně / tak že jim nic učiněno býti nemohlo. Ti pak kteříž w Sileku přebý
wali / gichsto bylo 250. rššýdmi opustiwše Pewnost, na místa bezpečnější
vtekli / o čemž magace správu Křestiané / wzali Silek pod swau ochranu, a
gey Lidem osadili.

Teho; časú Barbel Giti; a peti Tišyc; Lidu; přitáhlt Gionatu; a že Turcy
hned odtud vtekli; dostal tu pevnost bezewšeho krve prolití.

S šestnáctého dne Měsíce Xijgu/shromáždili se zase všichni v Temes
řváru/a počali zase tak jako prve k zdem Městským škrteti.

Sedmého dne těchž Měsíce Pohané oblehli Tereš / kterážto Pevnost Proffanty a Střelbau dosti dobře byla opatřena / w nímžto bylo y pět Set lidu / tak že Nepříteli za deset dní dobře odporovati mohli / ale že Nepřítel s welskau mocý přitáhl / a Stany své před Křesťany / kteříž na to z Tereše y z Romárnahleděli / rozložil / a Střelbau we dne y w noci na obležené spauštěti poručil / Heytman Krystoff Warda šrz něgátého Sedláka, o nebezpečení swýj Lidu swého dal znáti Arcyknižeti Maximilianowi / oznamujíc obzwláště že gestě dvě Stř a Paděšate Soldátůw při sobě má / z nichžto je gest gich paděšate nemocných / wšak nic méně že ct ce za šfest dnů gestě Nepřítelce y o neywěťšým nebezpečenstwým zdržeti. Pohané pak nepřestáwali střáleti do Pevnosti / tak že se již žádný z Soldátůw na zdech vtázati nesměl / a dwanáctého dne těchž Měsíce / sturmowali k Mestu od rána až do večera bez přestání / ale že ani to neprospělo, podkopali Pevnost na dwau místech / a natkladli prachu / kterýmž Bassu gednu z gruntu wywrátili. Což widauce obležení / a znamenawšše že se neobranij / poněwadž již šfestmécýma šsturmůw přerwali / časem nočním wysli z Pevnosti mjmo někatý Alexn a Rybník gdauce / kdež téměř na Wartsu Tureckau připadli / ale Pán Bůh ge chrániti ráčil / že bez wědomij nepřátelského až přes Dunag se přeplawili. Pohané newědauce o tom / gestě wíce než tři hodiny do Pevnosti střáleli / y druhau Bassu prachem podloženým porazyli / a teprwa wbehnauce tam / žádného nenalezli. Tak o tom ginij psali / že Obležení wessťeren prach dějw nezli wšli do hromady šnesli / a Knoty přiložili. Druhého pak dne otolo desíti hodin že gestě Pohané nic o tom newěděli / že Křesťané z Per

wnosti vtekli/až gedna stará žena Turkyně Pteráž tam zůstala/ dala znáti šrz
Pšanj / že žádného w Pewnosti není. Pročež je Santčari walně se do ní
wahli pro Křesť/ a w tom právě že se prach zapálil/ a množství gich pebil/
y Dila, gichž šsedesáte šest bylo, porazyl. Křesťianůw Pteráž z Totesse vtekli
na čteno sedmdesáte / z nichžto gedni prawili že Pchanůw gest do osmdesáte
Tisíce/ a druhý naproti tomu gítili/ že gich wíce není gednom Padesáte Ti
síc. Ti Pewnost wzataw zase zopravili/ a zanechali tam osm Set Žoldné
řůw / Proffanty a Střelbau dostatečně opatřených. Potomně kdýž Pros
ffanty a giné potreby wogenské na několiká Stech wozých do Kábu dodali/
obrátili se zase k Budjnu.

Při též čase Poláci, ačkoli za Krále Šteffana Battoryho věčně přijí-
mějí s Turky učinili / však nic méně vnujili je obnovení. Pročež po-
šli Legáty do Konstantynopole s jinými věci znamenitými / kterých
těchž Měsíce do Konstantynopole přigeli.

Dvacetátého sedmého dne /čtyři jako nepředněžší pňwodové toho
pozdvýhnutj Sedlákůw proti Wrochnosti své w Wídni ortelowánj a od-
prawenj gán. Wádili nesprwé wísecký čtyry na gedem Wíz , a rozylj
je po wísech placych předněžších / aby odewísech obywatelůw mohli býti
šťatienj : Potomně přišli s nimi na plac kdež byl někdy Serdenand z Har-
decku odprawen, tu předně Křečjmu genž byl Těxwířšjm Hextmanem
nad Sedláký / hlawa štátá, a potom byl na čtyry kusy rozdělen : gine-
mu Křečjmu genž byl Proffausen, a polnjmu Pysari nápodobná smrt
včiněná. Gunderowé pak Tělo, kterýž také Těxwířšjm byl / a k tomu
y něco gineho spáchati měl / na čtyry kusy za žíwa rozštěáno.

Při počátku Měsíce Listopadu ldyž bylo vůbec v Říjmě v po wssy Wlasty Zemi rozhlášeno / že po smrti Knijete Alfonsa Ferrarského / který nemage dědicůw krom gednoho Syna z lewého Boku, před několika Nedělý umřel / dotčený Syn Don Cašare z Este, wedle raddy Otce swého / mocz sobě Knijetstwj Ferrarské přiwlastnił, a sebe po té wssy Kragis ně za Knjze Ferrarské wyhlásti poručil. Papež gemuzto Knijetstwj ono prawem lenným přislusselo / poněwadž Alfonsus bez prawého Didice z swěta fessel, s raddau a powolením wssch Kardyňalůw / newěda na pospěch co giného činiti, psaným předpowěděného Don Cašare od předsed wzece odwěsti wšlowal / y gebo rymž do Řijma cetoval pod kladbau. a wewrtením osoby gebo ze wssy Křestianské společnosti. Tatowé ctwowěni Don Cašare lehoc sobě wážil / wybě Město Ferrarij co nejlépe upevmiti se snažil / aby pewné měl před Nepřitelem autociště, a mage po nebošstetowi Alfonsowí třinácte Millionůw Minex znamenane, a neznamenane bez počtu / zlata litého, krom kamení drahých za dewadesáte Tisíc Korun / Zbroje a rozličných zbraní nescisný počet, tak že m dwameceti Tisíc Lidu pěšího, a pět Tisíc gýzdnyho wyprawiti mohl / počali Lid zbírati, a Sextimany sobě k tomu wywelil / Ferdynanda Gonzagu, Franciska Mardynengo, Oktawia Awogadro, Oberta z Obaj, Herkulesa Bixilaguá, Ferdynanda z Rosy, a Pana Nádazdi. Ti měli mu šhromážditi 22. Tisíc Lidu, a Sfwescarůw tolikéž k němu 30000, s obywlastněním swým Sextimaně nawomocmelo přitáhnutí, kteréž aby wždycky při sobě p ochranu chowal, ge Otce Rok před smrti swau radil. Byli tolikéž při straně ge Teywyssij Regio, Alexander z Este, Koterjo Bernardýno, kterýž nad Čjstnáci Ste m dýchá dobie zbroj onatřených Sextimanem ustanowen.

Na proti tomu Papež netoliko ad excommunicationem se vtel / ale na-
té Wogšto shromažďiti poručil, a narijdił demět Žezemanův / gmenowite

Anže Kayetana, Greuny, Margrabé z Korogny, Bagina, Pepou, Mar-
luzy, Marja Kolona, Birro, a Martia Farnese, z nichžto gedentáždy sebras-
ti měl Lidu pělš. ho tčj Tisyce, gi. dného tčj Sta / pro kteraužto potřebu
gednomu každému Tisyce Korun dáti se mělo, a Teywysšym polnym zey-
tmanem a Generálem, aby byl Kardynál Aldobrandýnus. Giny Potens-
tátowé w Wlaske Zemi gedni k této straně, druzý k oně přistupali / yato
neyprwe Magnys Dux tdyž nic při Dwoře Papežském přijmliwání spůsob-
ti nemohl / hned gmenowanému Don Casare, přátelský wypowědel, a
některá mýstasofni Sey zoldněřůw osadil, aby gennu tudy pemec včíněná
býti nemohla : Gubernátor Nleylandský Sireycarim strz Kraginu tu po-
gezdu nedopusil / kteršj nicméně ginau táhli stranau. Knise Urbinské se-
bralo pět set Wogákůw, a odeslalo ge do Sygnysgonij / Králowstwj Nea-
politanské čtyřdceti Praporcůw lidu dáti powolilo, a přitom zapowěde-
no wšsem lidem Kyejským / aby na ten čas žádný od žádného giného žol-
du nebral / krom od Papeže. Aldobrandýnus pak mage giž něco Lidu
shromážděného / aby Těpřsteli w swozowánj Proffantůw překážku vči-
nil / poslal do ffryanlu Maria Colona s gyzdnými geho, aby tu wystawio-
sse Pewnost Proffanty odjmali, aneb shromáždiowati zbraniowal / čímž
se také Don Casare přestřasyti nedal.

Citwrtého dne Měsíce Listopadu / Pohané tdyž Ráb, yatk nahoře ozná-
meno, dostatečně nasspižowali / oblehli silně Pewnost řečenau Waca / pro-
ti nížžto hnul se s Lidem Arcy Knize Maximilian / a nedařko od teč Per-
wnosti Stany rozbiti poručil. Že pak wěc gista byla / že Turcy k Pewnosti
šturmowati budau / wzkázal Arcy Knize Maximilian obleženým / aby, dčj-
we nešli Těpřsteli šturm k zdem pi stj / Pewnost na několikta mýstech
podkopali / a naněsance prachu Rnoty položili / a potomně aby předeslawisse
Střelbu / za ný po wodě k Leženj Křestianskému pospýšili / což oni následu-
gucyho dne včínili, a pro lepšj bezpečnost gich / wzkázalo se w Orduňtu wšse-
do wogsto Křestianské / aby y bitwu s Pohany / gestližebý k nj mysl měli, swe-
dli / ale gedna každá strana w tom šfortele swého vřetřowala : Těc gineho
na ten čas se nestalo / gednom že trochu šfermucowali / a to s nemalau šfo-
dau Pohánůw, tak že každý z naděge byl / že se walny pro to bitwa začne.
Křestiané k swému le- ššym šforteli / dostali se na negatě přjwššj / na kterč
y Děla wtáhli / y šfance zdelali / což Pohané widauce chřeli ge z něho mocy
sehnati / ale sami odtud s šfodau wtáhau / neb gich několik Praporcůw pa-
dlo / belí odehnáni.

Šestého dne dosti silně bylo potýkánj / při kterémž zabynulo Turkůw
patnácte set / a Křestianůw tolikž nemalo / zwlastě pak z gyzdných Pana
Kolmice / kterž se hlauběgi trochu mezy hauffy Pohanské pustili.

Těhož dne gistili Šspehři, že nepřtel nazeyeti wšj mocy swau na Wog-
sto Křestianské vdeřiti umýnil / yatož pak času w černého zewšech Děl po-
gednau wystřeliti poručil / aby tudy negatý strach tčj hřmotem přehrozným
na Křestiany wwedl / wšsak nic méně žádnému zmýžlosti neodmial / neb wšš-
dni s dobrým šrdcem k Bitwě se hotowili. Pohané tedy hned raným gi-
trem hnuli se proti Křestianům w Orduňtu / a pausseli Střelbu od 9. hodin
až do 6. na Orlogi polowičném / a poněwadž gatk oznámeno nassj na přjw-
ššj negatě se zassancowali / nemno^o gim vblížili / anobřž od Střelby naproci
z hůry pausseli šfodu znamenitau na lidech wzali : čímž posylněni šfance
Křestiané / následugicýho dne z několik stran do Wogsta Těpřstelského Děla
wypustili / a opěť šstiasně Pole obdrželi. Zagato Turkůw přednjch množ-
šwj / a zmordowáno gich nemalo / mezy nimižto počten Basse Bosenský.

Dwa dny

Dwa dny následugicý Pohané w Leženj swém tčj se sobě wedli / proces-
tážaný zagati / wedělili by yatk gest gich předewzetj / a c tčj minj se se ani
nevkazuy. Odpowědeli : že zabité pochowawagj / a po pohřbenj Tel
gegich / že bezpočty gestě šstěšj wotkawého pokušy. Že přjčiny nechřeli
nassj dele čekati / až by se k tomu přistrogili / nýbřž gedentážého dne po třetj
do Pole wtáhli. W tom přigeli Ciansowé Turčej / žadagjce pokoge při
Arcy Knžeti Maximilianowi / gakožto při Teywysšym Polnym Generá-
lowi. Takowau žadost Arcy Knžeti Maximilianowi Pan Balfšj předlo-
žil / a po mnohém wwažowánj / Ciansuom dotčeným některé Kondreye byli
předložené / a c zwlastě aby bez meštánj sewššym Leženj nasspět po-
šaupili / což y včínili / apřitom žadali y Gleyt bezpečný / aby pod nimi některé
giné šfoby do Leženj Křestianské ho přigeti mohli. K čemuž tolikž po-
woleno. Na takowj Gleyt nazeyeti okolo poledne wygeli některj z Leženj
Turčtého na Konjch y pššj / gichito wšech wědlé nassjzenj Gleytow.
ných, třidceti bylo / a že se proti njm množj z Leženj Křestianského walili /
wšaupili wšššni špáčkem / gwelmi Gleytu onomu euffagjce / až mnohém
bezpečněššym Gleytem opattěnj / dwe hodiny po polednizase se w Poli
wřžali : přjwřtani byli lastawé / a peručeno gim, aby se na Ostrow za tčj,
genj ležj wprostěd Dunage / plawiti dali. Bylo w té Legacy sedm Star-
cůw wážnosti obličege weimni wšlechetlych / Jontčarský Aga, a giny. Ž stra-
ny Křestianské nassjzenj k tomu / Pan Balfšj Pan Tadašj / Gity de Eala,
a Gity Rudolf Maršalek. Po dlanhém strz Tolmačo rozmlawanj po-
rozumeli tomu Křestiané že Basse Serdar Machomet, plauw moc měl sobě
od Suleána danau / gednati s Křestiany o wěné přjmitj / ano ge y deko-
mři / yatož y sám prawil / že má poručěnj od Cysarě swého / gestližebý Cysar
Křestianský přjmitj otkowé včiniti mýnil / abe přes tu šmu w Budjnu ž.
šal / dokawadibý wěc ta k koncypřiwedena nebyla. Poněwadž pak Arcy
Knize Maximilian / šstrany toho žádné c zwlastě poručěnj neměl / aby
pokog wěcný mezy Pohany a Křestiany šstj bil / caito gim na žadost gich
odpowěditi kazal / že chce wěc tu na Geho milost Cysarškau Bratra swého
nemýlegššyho wzněsti / a potomně gim omýšl wššeho Křestianskwa dáti o-
známiti. A tak na tom žůstano z obau stran / aby se na Resolucj Geho mi-
losti Cysaršké očkawalo. Táhli tehdy Pohané odtud k Budjnu / a Křes-
tiane wperwiošse Wacu / obrátili se k Ostrowu.

Mezy tčj tdyž Basse Serdar w Dheršch Arcyknžetem o pokog roko-
wal, Cysar Turčtý včínil psaní k Henrychowi toho gměna čtwtému Krá-
li Šrantskému a Tlawarškému / kterčj nj slowo od slowa takto :

Ady nepřemoženj Cysar w Konstantynopo-
li / w Thracj / w Jllirj / w Ržedě Ženi / w Ženi Swatě / w welké y w ma-
lé Azj / w Asjryj / Armjny / Arabj / Syryj / w Egiptu a w Sarniacj / w
Turcyh / w wyššj y nižšj Palestyně / w Maurxtanij a w Tūnē / Knize
a Pan wššeho Swěta y wššch Králowstwj, celikž Welké o Moře O-
ccani a terra firma, od Wychodu Slunce až do Západu, ochránce mocné-
ho Proroka Machomet / šrabě w Maltě a w Alžyru / dritel šrebu
Kryšta Boha Křestianského wprostěd Swěta w Geruzalém, Pan w Lu-
ropě a w wššech Ostrowich etc. wzkazugem Welikomocnému Králi a
Knžeti Wogenškému w Europškem Moři nasspě pozdrawenj, a milost na-
šj Cysarškau, a dáwame tobe yatožto Bratra nassemu, přátelský znáti / že
z Maršly čtwtymého dne Měsíce Řigyna Legat twýg k nám při-

gel / ge

gel/ gehořto opatrnosti, a w Řeckém Jazyku zblhlosti, y my y Oratores nassy nemohli gsine se dosti nadiwiti/ poněwadž ani ti, gimžto řeč ta přis rosená gest, nemohli se genu přirównati/ pročes pro geho tak platné zásluhy/ poněwadž giž po páty, wedlé rozkazu a vůle twé k Řechu Otomáskému přišel/ y wěcy twé tak yalž náleželo wyřdit/ pro syme se gey lastan a milosti twau, kteranz dobře zaslaužil, obdaris/ neb zagiste žádného gsine genu podobného ani my ani Raddynasse newideli, y geho gsine kdoda njetobě listu w nassy ch za nespůsobněgssyho býti seznali. Při tom tobe oznamugeme, že žádost twau z strany potwrzenj wěcného přiměř/ kterej předtome nassy s předty twými začali milostiwě přigimáme, a bylibych me y toho wděnj, kdyby nápodobně přiměř se wssemi Rnjžaty Čiměckými spůsobeno býti mohlo/ yalž k tomu, wěrnému nassemu milému Serdarowi, plnau moc gsine propugčili/ aby o to gednal s nimi, a přes zymu w Budjnu na Resolucj Čysare Rudolffa a wssy Rjžsse aby očekáwal. Ačkoli byli gsine toho wmyslu mocynassy wogenskau do Pole wytahnauti/ ale poněwadž proti welebnosti nassy některj Sausedi pomezni/ tolikéz Persiini a Moskwané powstali, a my gim každodennj odpor činiti přinucenj gsine/ zdálo se nám za dobré od předsawetj onoho odstaupiti/ obzwláště pak kdyz y drabota téměř wssedy Kragny nasse sužuge/ kteráby ná byla nemalo wsskobilá, kdyby byla Sestra nasse neymilegssy Králowna Englická spolu s ginými/ w té wěc/ nám napomoc nepřispěla, keranžto pomoc gegj wděně s oblibenjm nassy přigimáme, a s libugeme tobe pod Korunau Čysarstwj nasse/ je dotčené přiměř zachowati chceme náležiti, a nie proti tobe ani proti Králowstwj twé nepřátelstwe, nezacínati. O tobe pak nepodchbuge/ neč se nápodobně při Koruně nassy Čysarstwe se zachowáš proti nám nic newěcniš/ nybě na žádost nassy wedlé potřeby raditi y skutk/ w čemj gsine tebe až posawad ohledali nám we wssem napomoci bades. Před několika dny Welikomocná Wladárka nad Ostrowy Moskynni Králowna Englická/ Sestra nasse neymilegssy/ tolikéz y možnj Benatčané yalžto Sausedi wěrnj nám milý/ Legáty o Králowstwjni dary o stwrzenj potoge gednagjcy k nám wyprawili, gimžto gsine se ne lebeczawázali/ té gsauce naděge, že tak yalž prwe činili/ y na budancj časj proti nám se zachowagi. Z strany Wogsta nasseho/ wědomé tobe gest, že gest w Dřech přes to léto y před tím dobré sstěstj mělo/ wssak nieměně k porlogi směřugeme/ w čemj chceme aby nám byl napomocen wedlé wssy možnosti twé/ a o tom gestlišeby se co působilo/ neyrychlegi nám wěditi dáse. My tolikéz naproti tomu/ pro wpewněnj Kráowstwj twého/ a pro stálost přiměřj wěcného/ nehceme ani neylepsšyho dílu Čysarstwj nasseho litowati/ čemuž chceme aby dokonále wětil/ a na to bezpečně spoהל/ neč s tebau přiměřj takowé yalž s neymilegssy Sestrau nassy a s Benatčany máme/ wždycj mjei wminili gsine. Sjim Machomet Prorok Boha nesmrtného/ necht tobe propugčj dlaného zdravj y sstěstj. Dán w Konstantynopoli/ genž gest Koruna wssedy Měst y wssého Swěta/ w Rancellari nassj Čysarstwe/ sedmého dne Měsíce Listopadu/ Léta 1597.

Basse Serdar kdyz se k Budjnu s Wogstem yalž wessé doloženo nawracowal/ přišlo genu Psaný od Bassete Temesswarstweho/ w kterémj oznamowal/ že se newelmi s nym dobře dēge/ nie méně že chce wedlé wssy své možnosti odpor činiti/ té gsauce naděge/ že od Serdara opusštěn nebude/ yalž on s pomocj neobmestpal/ wysylagie k Temesswaru několik Tisyc Wogstků/ kterjz, yalž wůbec mlweno, na cestě zbíti gsan: o čemj mage správu

Serdar/

Serdar/ wminil sám osobně retuňku obleženým dodati/ nedáwage wjry nowinám tēm/ žeby se giž Sedmihradstý Města měl zmocniti. Za tím gmenowaného Rnjžete Zioldněti, pečowali o to snažně, aby Perwnost opanowali/ dřjwe nežliby Turcy na pomoc Obleženým přigeli/ wssak nemohli tobo dowesti/ w tom připadla žyma/ a giné w to přičiny wěročili/ pro kteréž Wogsto zase od Temesswaru oderhlo.

Těhož času Pohané ti kterjz w Erli pozůstawali/ domědewsse se že gedenz nich k Řestianům přistaupiti wminil/ za žiwa gey wpekl/ což widel Ryebat w Misgolen očima swýma.

Při počátku Měsíce Prasynce/ Krystianus toho gmena čwartý, Král Dennemarský/ wyprawil Legáty k Joachymowi Frydrychowi Margtrašeti Brandeburskému/ žádage Dceru geho mjeti za Manželtu/ čemuž on powolil/ a w brzkém čase genu gi odeslal/ y sám byl na Swadbu přigel/ kteráž se nákladem welikým s welkau wssedy radostí wykonáwala.

Před několika Tědelmi kdyz byl nařčen Sněm Rjžsský/ a namístě Čysare Rudolffa Arcy Rnjže Mathyáš přjconien býti měl/ třetjho dne Měsíce Prasynce w Praze o to z Čysarem rotowal/ yacjby Artykulowé měli se přednesti na Sně dotčeném. Což kdyz wstanoweno/ a wssedy wěcy spořádané byly/ wygel Arcy Rnjže Mathyáš z Prahy patého dne tehož Měsíce/ mage sobě přidane tyto Osoby: Zrabě z Helffenstegna/ Pana z Hornstegna/ Doktora Freymanna/ Hannwaldy/ kterjz na místě Arcy Rnjžete řeč činiti měl/ Doktora Jana Leonharta/ Zrabě Frydrycha z Sirstembergen/ Jana Achyllesa Alfrunga/ Jana Ludwika z Olmu/ Doktora Hogera/ a Doktora Laychmanna/ s nimižto wprjmo gel na Sněm do Řjena.

Těhož času Teywysšj Laytenant Romarský/ wyslal některé gžždné k Bělehradu/ aby zwědili co Pohané činj/ w kteranzto stranu Zioldněti z Pašy tolikéz pěšty straffowali. Ti časem nočníjm neznagjce se/ wespolek swedli biewu/ tak že padli dwa gžždnj Romarsstj a několik pěšých/ a k tomu mnazj z obau stran raněni.

Arcy Rnjže Maximilian některý den před tím Tisyc Walaunůw pěšých do Romarna poslal/ aby tam přes zymu byli, a ti tak nenáležiti sobě w Perwnosti dotčené počjnali/ že ginj téměř wssedni žoldněti odeud chceli tahnauti/ w tom z poručenj Čysarstweho Pan Kolnič mage při sobě Tisyc žoldných, a Pan Lopo Sto/ a Pan Pec Dwa Tisyc, w to wtkočili, a rozepři mezy nimi wzbuzenau wpořogili.

Při obleženj Temesswaru předpowědéném/ přigeli k Sedmihradstwu dwa Čausowé/ Turecký gedem a druhý Tatarský, kterjz zase wypra wenj byl k třináctého dne Měsíce Prasynce, a poslán s nimi neyprředněgssy Sekretar Rnjžetcy: žádost gegich byla, aby Sedmihradstý s Čysarem Tureckým nemestpal w mjr wstaupiti.

Mezy tím dřjwe nežli Wogsta do Pole wytáhli Don Casare weg gme nowaný/ chře giným prostředkem wěc swau k mjsu přiwesti, učinil psaný k Papeži/ wzkazugjce genu, gestlišeby ho na Stolicj Rnjžetstwj Ferrarské/ ho zanechati chěl/ že mu osin Millionu Zlata za Inwestyuru possle, a každého Roku čtyřdekti Tisyc Korun do Romory Papežské se dáwati bude/ k tomu poslal mnoho Doktorůw do Řjma aby tu wěc konali a řidili wedlé své neywyššj možnosti, čemuž kdyz nebylo powoleno/ Don Casare Legáty své z Řjma powolal, s poddanými swými proti Papeži po druhé se spuntowal, a Papežské Pawezy, kteréž w Ferrarj tegně zawěššeny byly/ s tytulem takowým, Hic est verē Dominus noster, zgewně poručil

byti a na mnohých mystech Sýbenice zdelati / gest ižebý k do takové Pa-
wezy za wěrowati směl / aby na nich bezewšy milosti e bšien byl.

To wraťugje Papež, pobnut byl w Srdce swém tak dalece / že se mu
šly předewšy Konfystorj z očí wylili, nic méně napomenul že ztmány nad
Wogstemi naržjené / aby šterili swého co neypilněgi / a sám omjnil geti do
Bologny / aby pro přistomnost geho, Lid srdce měl čerstwějšy pročež se tam
y Penze předělali.

Dwadecátého šestého dne Měsíce Prašence / wložil Papež Kladbu na
předpověděního Don Cesare, w njito se podepsal o Třidceri Kardynálůw
swau wlastnj rukau / ata w sobě obsahowala obzwláště toto : Že Papež
Klement toho gměna osmý / kine, cd společností Křesťanské odděluje a
odwozuje / netoliko dočeneho Don Cesare, ale y ty kterjžby w rozhlášení
Kladby té obyčau přetáží čimili, neš gemu w něm napomocni byli, neš
Wogstů Papežstwu obližiti yakýmoli spůsobem wsewali. Přitom za
pom dno Cýsaři Rudolffowi y wšem giným Křesťanským Potentátům
colikéz y Pátelům a Manům gměnowaného Don Cesare, aby pod Klad-
bu žádně gemu pomocy nečinili. Napeředy doloženo, aby Kladbu Lid
k tomu wedli / aby se warowal gedenkáždy takové Kladby. Aponwadž
takowá Kladba w Řijně zelačila / zadřená gest do dwadecátého dne, aby
Don Cesare gest se rozmyslil, a gi se warowal. Za tým přitupilo toli-
kéz k straně Papežské Město řečené Urbino, kteréž deset Tisíc Korun, a Mě-
sto Bebigio pět Tisíc Korun na pomoc odeslati přislubilo : njmo to zt, hež
Města Urbino šest Set Zoldnerůw, Kučnicem dobře opatřených, a čtyř
Stůlůw šallapártnami, a Papežským Lidem spolčiti se mlo. Tie wšly
Mistr Malsenšy dvě Set Keycharůw poslati / a přitom bylatiby toho po-
třeby y s wěstym počtem na pomoc přispěti, připowěděl. A když Lid z o-
bau stran do Pole wytahl / připadli Ferrarští na Papežské w Bologny a tu
s njimi šternelowali, tak dluho až pole obdrželi. Politi Papežských do tč
Set, a gednoho že ztmána gegich šstodněranili. W tom napomenut Al-
dobrandynus / kterýž z Vher wygydel / aby pospíšyl k sprawowání Wog-
sta po Bratru sobě šwěteného / kterýž tak učinil / a přiwedl s sebou tři Tisíce
Lidu Wogenšho. Bratru geho Kardynalowi welké Kněze šicowalše
daro walo Bůh jěwšem potřebami kterýž šacowán za čtyř Tisíc / a Kněze
Urbinské poslal o němž w dar hodiny mistrůw šym dilem spůsobeně / a wšla
zowanj n dalšym / že chce s čtyřmi Tisíc Lidu napomoc přispěti.

Kardynal Albertus Arcykněze / poslal colikéz Papeži na pomoc proti
Ferrarštmu padesáte šertmanůw w bitvě šassených / a Sto Wogalůw w
braných / o nich magice spráwu Obywatelé w Mecu / zaskočili gim csta / a
wětš polowice z nich pobili.

Těhož času Turecký Cýsař / wznáwage že Basse Asil Měywyššy nad Ar-
madau / nic obzwláštěnjho na Moři nesředl / odniat mu Aurad ten / a na
místě geho wštanowil Basse Cýsalu, yakošto k té wěcy mnohém spůsobněg
šyho. Nápodobně učinil Basser Abrahimowi / ačoli dceru geho měl za
Manželku / a na geho místě aby byl Wezir Basse, Asan Basse narždil / kterýž
někdy w nepřítomnosti Sultana w Konstantynopeli Gubernátorem byl.

Poháně z Erle wygeli na šferáš / a mag iže šestinečytma Wozůw rozlič-
njmi Proffanty nasspihowaných / pospýchali s njimi naspátek k Pěwnosti /
w tom na ně připadli Šeršinskj / Křišť onu gim odňali / a pětinečytma
Turkůw / mezy njimiž byl Šomar Aga / zagali.

Léta Bané 1598. wedle wyprawowanj tčhž Pie-
oterykům / obzwláště Theodora Meyrera / Kicynge
ra / a Jakubarečeneho Grey / daly si wěcy tyto.

Osmého dne Měsíce Ledna / umřel Jan Šij Kněze Brandeburské / za-
nechawage po sobě Dceru / kteráž před tým zasnubena byla Ludwiktowi
Landgrafti, Synu Jana šydrycha Biskupa Magdeburského / kterýž gsa
při šwadebnjím Šniátku w Dennemartu / o Smrti Otce swého zwěděl /
pročež neměšťal z Dennemarského Kralowštwj wygeti / aby Telo Otce
swého náležitě pochowati dal / což se wykonalo s nemalau Pompau a náklas-
dem newalým / přwnjho dne Měsíce Dnora. Kterémjsto napsáno bylo
y Epitaphium těmito slowy :

Herois tumulum vide potentis,
Hic sanctissima VERITAS nitescit,
Hic gratissima LENITAS vigescit,
Hic mirabilis ÆQVITAS senescit,
Hic laudabilis ÆVITAS quiescit.
En constans nitor est Scholis & Aris.
Æternus vigor est locis focusq;.
Dicasteria Ius senile servat,
Atq; annis saturos quies feremat.
Hæc cum Principe florûere nostro.
Nec cum Principe desîere nostro.
O quicunq; vides precare mecum,
Sit vox semper aperta VERITATI,
Sit laus certa subinde LENITATI.
Et sis fama superstes ÆQVITATI,
Nec sit terminus ullus ÆVITATI.
Princeps ipse nitescat intra Olympum,
In Gnato revirescat eminentē,
In Gnato tot adhuc senescat annis,
Et qua parte quiescit, ô quiescat.

Těhož času Don Cesare předpovědění, wšledáwal wšeliké proštěd-
by / aby při swém Kněžecým důstojenštwj w Ferrarj zůstati mohl / mezy
njimiž byl y ten, že poslal Legata do Prahy k Rudolffowi Cýsaři / aby Práwo
Lenné / kteréž gemu Papež dati nechtěl / od Cýsaře došhl / což se štalo wedle
ljbosti a žádosti geho : Tieb yak se pod ochranu Cýsařskau wtel / a dal se sub
Iurisdictionem Řijškau / hned Cýsař Rudolff šrz Legata geho Margrabě
de Scandina, na Reggju a Modenu / colikéz na Margrabštwj z Este / a na
giná Panštwj Leno gemu milostiwě wdělití a propugčiti ráčil / a gey za
Řijšské Kněze wyhlášt / a Tytalem takowým : Sacri Romani Imperij
Princeps, Dux Regiæ & Modernæ, Marchio de Este, což Wlassy gináče a
gináče w myšli své wwažowal.

Sultan Cýsař Turecký šhromazďowal tehďáž lidzewšech Kragin šyých

Mnozí tegne Raddv tehdaž w Praze držené, a rozličné náprawy wo-
geštyz odtud do Wýdne byli psané, a dwadceťho dne toho Měsíce Pan
z Princenstegna s několika Sghy o půl noci z Wýdne wrgel, a dwadceť-
ho demateho Pan z Szwarcemburgu s Tisycem Lidu ghdneho xpslyto
nedaleko od Kábu s nimi se sgel/pro kterážto přičiny donmawali se některý
by Káb wjat býti měl.

Těto před tím řdy Basse Serdar o Wogskem do Vber přitáhl aby ch-
ležené w Kábu retoreal/ učinil k tomuž psaní Basse Kábty, kteráž m se zda-
lo za dobré toho doložit, a to zmslowo od slova takto:

Twé šťasti nechť přewýssuge wšech gíných Lidu šťasti/ Tebe tebe Káb
po wšechy časy milostiwé, nepřátelům pak twým pretirné, a slova mé
nechť magi mýsto pod nohami twými. Welikomocný Pane, ustanowila
mne za správce w Pewnosti Kábty, a Proffanty opatřil s Wogaty mými
za celý rok/ kteráž gšine gšit téměř wšechy strávil, tak že nyní tři oseby na
tóm přestati musjgi/ což prwe na gednu osebu se wzdávalo. Wěz je spolu
bogowmcy mogj wšickni zemlenj gšau, a téměř na polí wtrly/ poněwadž
dostatek potrnu nemagi/ gšit slabý odpor nepříteli budan mocj učiniti/
potrnowe gegich welmi skrowj gšau, a Srdce gim kleslo/ zwlasťte řdy w
šťstí Měsíce ch ani gedn Penjz slasného žoldu nezali. Ji owšem té-
stingge rozličnými prostředky připowidagje že se nám w brzkém čase y Pro-
ffanty y Penjze odešli/ ale oni nicméně ledwa mohau hněw swýj proti mni
y proti tobě vřotiti. Gestliže Pewnost sa obhagiti se má/ medle yatkým
gíným prostředkem to se wýstít mýse/ gednom dostatkem Proffantů bog-
nosti wšech wěcy a potřeb wogěšých, a čerstwosti neb zimnosti Wogatůw
w čemž gestliže nebudeme opatřenj, gšit gest se nýzatké přibody obawati/
kterawibychom potamně napraviti nemohli. Žoldníci Karamanští té-
mě sobě zauffagi, a gestliže w desyť neb černseti dnech sám osobně s Pro-
ffanty do Kábu nepřigedse, chregi z Pewnosti konečně wytáhnauti. Já
ge widy posylningi mluwoje, že w brzkém čase přigedse/ ad widj a wzná-
wam zetežka wěc gest bez gidla w Pewnosti zůstawati. Znamé tobě gest
že Káb Klicem gest Kragin Křestianštych, a Křestiané wšedko wštol a wu-
kol ohněm skazyli/ přocez neschly gey pro hlad opustiti, a nepřátelům zase
bezewšeho Erwe prolitj postaupiti. Žoldníci wšickni prosy pro milost Bo-
žj/ aby gim žold zaslaužený ne prawjm zaplatil, ale mýsto almužny poslati de-
le neobmestliwal, a Proffanty a gínými potřebami Wogenskými ge opa-
třil. Psal gšim ne ginače než yak mne k tomu prawda a nanzé nutila/ pro-
tož possli mni rychlau pomoc, na kterauž trpěliwě očekawati budu.

Welikomocnosti twé.

Powelny Služebny a Basse Kábty.

Mathyas Babits.

Těhož Měsíce Března, Sultan Turecký řdy ani dary ani slowy lahodný
mi ysl by za uenitými ani pohrůškami, Sedmihradského k sobě přimawali
nemohl/ gšine prostředky počal wyladawati/ a přislybil Battorowi Aspa-
nowi a Kancljři Polskemu/ kterýkoli z nich Sedmihradského z swěta spro-
wodij/ že gemu dáti chce Weywodstwj Sedmihradské/ a wěčné Přiměti
s ním učiniti.

Při témž čase z Konstantynopole přišli nowiny/ že se tam weliký stal Tu-
mule a pozdwyženj w lidu přičemž se Weyr Basse z Auřadu swého zřazen,

pro přj-

pro přičinu tu/ že gest se pilněgi o pomoc při Chamowi Tatarškem/ kteráž
gšit Sedmihradškemu připowědená byla/ nejnázil.

Dwadceťho demateho dne tohož Měsíce/ řdy se Pan z Princenstegna
a Pan z Szwarcemburgu, s Wogský v Kábu okolo třetj hodiny na noc,
yatké naboře oznáměno, sgeli/ a gínj colikéž Wudeowé s lidem swým/ snažili
se wšickni o to/ gestližeby yakau přigězitost měli/ Kábu se zmocniti. Měsíc
tehdaž welmi yasně swětil/ tak že wšickni k zemi padnauti museli/ aby ge
Pohané nespattili/ a k tomu byli dutjm negatých wětrůw přehrozných ne-
malo přestraseni. Nedlauho potom wystaupil yakoby z Dunage nýzatký
Oblak černý/ kterýz yasnost Měsícenau trochu zastřnil/ přocez Křestiané wi-
dauce k tomu dobran přigězitost/ nemestkali předsewzetj swé Konati. Pan
Adolff Szwarcemburg wšech wěcy Spráwce a Řjditel byl. Pan Bal-
ffj měl při sobě čístku neweltau Vhrůw/ a Pan z Princenstegna s swým
hauffem napřed gel/ kterýz předeslal některé/ z nichž gedn w Tureckém Ka-
stku zběhlý byl/ aby Pohanům oznámili/ že Proffanty gim wezau/ přocez aby
spustili Most/ a Wozy s Proffanty do Pewnosti předednem pustili/ dřjwe
nešliby Křestiané o nich zwedauce/ přetaktu w tom učinili. Ten gestto po Tu-
rođu wšel/ Bonal wěc tu welmi dobře/ dotlaga ge te takowé Proffaty z Budi-
hu wezau/ a přito wyprawowal o Swadbě kteráž se w Budjnu wřonawati
mela s welkan Ponipau a obzwláštem slawnostj/ onjz on dostatečně sprá-
wu wzal/ a Pohané colikéž měli onj dobran wědomest. Tým Pohané a
takowým wyprawowanjm skradeni/ neginače se donmawali/ než že gegich
dobij přátele gšau/ a w tom rozmlawanj Monsur de la Mors, kterémuž
prwnj Petarda poručena byl/ k dřewtjým štrajtjm při Bráně Bělehradské
pospěšil/ aby tá Petardu přisraubowal/ kteráž nebyli zawřené/ přocez dale
se pustil a Towaryštwem swým/ a spatřil že Most přes wodu colikéž byl
spustěn/ přes kterýz přišel až k same Bráně/ řdež wřlowal bez mnohého
olenj Petardu k nj přindati/ ale pro welkan bázěw kteráž naň nenadále př-
padla/ odstaupil od předsewzetj swého/ a naspet strachem oběščený se obra-
til. To wida Monsur Vabocourt, s ginau Petardau přispěšil/ ghdné
swé šryl/ přislym s Kiebrky a Mosty k tomu připrawenými po hotowé býti
poručil/ gestližeby mu šťastj w přiložnj Petardy slaužit nechtělo/ aby gi-
ným spůsobem Pewnosti se zmocnil/ a sám přigda k Bráně druhau Petardu
přiložil/ y hned prwnj kterauž byl Monsur la Mors prwe přisraubowal/ a
od nj strachem odesel, zapálil/ ale nechtělo se nie sřylowati/ neb Petarda ne-
dobře oheň přigala/ a Pohané porozumeli, že nepřátelé v Města gšau/ yakoz
pak hned patnacetkrát z Kusůw wřstřelili/ a tři z Křestianůw zabili. Tě-
mě dotčený Vabocourt, poněwadž ho prwnj Petarda otlamala/ přiložil
k druhj knot/ kteráž řciašně oheň přigala tak že y druhau zapálila/ a obědwě
spolu wyhodili Bránu tak daleko do Pewnosti/ coby mohl kamenem doho-
diti. W tom Křestiané mocj walili se do Pewnosti/ Wartu pobili/ Děla
odňali a na Pohany ge obrátili/ z gine colikéž strany Kiebrky na zdi wloži-
li/ a do Města lezli/ čmž Pohané zachwácenj/ ani do Zbroge se nestrogili/
nýbrž toliko w Kossilech zmajile a statečně se bránili/ tak že nemalý počet
Křestianůw pomordowali. Mnozy gestto gestto na Ložjch leželi/ do Silez-
půw podzemnjch se šryli/ ženy a Penjy Turecké yakoz nepředněgšj téměř
wšedky ze ždi do Dunage skákali, a tam wtonuli. Zmordowano Turtůw
šťstnacte Set/ a Křestianůw pět Set. Sřylo se gich w gednom šlepě sto/ a
ti nechtěli se žádným spůsobem poddati/ a řdy tomu sřozumeli že se k njm
Křestiané kopagj/ zapálili několik Tun prachu/ kterýz byli do toho šklepu
šneli/ od něhož zabynuli y oni y Křestiané mnozy/ gichito Těla prach zapá-

P iii

lenj

lený vyjeto do powětrj wyhodil / a tjm nezvěstj se stala Křestianům štěstí. Potomně nalezli eti Sta giných Turků w temném sklepe skrytých / kterej Pan Balffj po mnohých prozbách od nich s plácem činěných / na milost přigal. Wic gest hodná k podivení / že w Pewnosti přes čtyry Sta psůw bylo / a žádný ani kdy se Petardy přisřanbowali / ani když giž nassj w Měste byli. nezastřelali. Tak mluweno a slýšáno bylo / žeby gmenovaný Vabocourt to spůsobil / že gest žádný Pes nemohl zastřelati. Tiedlanho potom Turci z Budjnu / njmž se býti Křestiané gístili / a Proffanty k Rabu přigeli / pro kteraužto přčinu Křestiané se veřřili / a rozmlauwagice s nimi po Turecku Brány gini otewřeli / aby s Spisj do Města wšli. Což když věřřili / Křestiané se naně obořili zawřewše po nich Brány / gichito dšl zagali / dšl pobili. A tak Pewnostea znamenitá / kterauž Sultan eti Léta a sedm Měsícůw pod swau mocj měl / Křestianům zase přiwlastněna / a Rudolffowi Cysari toho gména druhému / wšeho Křestianstwa bedlěnému ochráncj zase w gho wwedena. Přijj některj je hauffowé Křestianstj yk z Ro- wárna wygeli k Rabu pospichagice / hned nad sebau Orla letagjcyho spawřili. Kterj je gest wšedj nad nimi letěl, až práwě temnost noční připadla / pročež Zloděci je mnohém byli zmužilegšj / a Sprawcowé je wšessy nar- dšge k opanowánj Rabu nabyli. Tialereno na Bassach a Zdech Del w- litych na kolečkách Sro a dwadecet / a w Ca gkhaufu Paděšate / a ti kusowé nebyli do konce připraweni / neš tam na zenu gednom bez koleček leželi.

O tom wšem dáwage znáti Cysari Rudolffowi Pan z Swaremburgku / věřřil psaný do Prahy / kterej znj slowo od slowa takto :

Neynepřemoženěgšj Cysari / etc. Gnamugi

Wassy Cysarstě milosti ponžene / je gsem předsewzeti mé dne wčeregšjho s pomocy Bojij křestianěmu koncy přiwedl / tjm spůsobem je gsem nepřed- něgšj Pewnost w Vbřjch Rab s welkau štěstím Pohanům / zase w moc Wassy Cysarstě milosti wwedl / w kterej nynj pozůstáwam s Lidem k tomu odemne potřebowaným / totj s pěti Prapores Francouzůw / a s pěti Walan- nůw, spolu s Panem Balffym / při němž gsau Herducy / Husari, a ginj Zlod- něři Oštechmstj. Powinen gsem Wassy Cysarstě milosti o tamj sari co gsem widel a spatřil / ale poněwadž čas k tomu ne welmi gest přiležitj, gine Partikularya Wassy Cysarstě milosti na zegerj aneb pozegerj ponženj psaným mým oznamiti chej. Gistě Pan Balffj w té wčej dobiým pomoc- njkem byl, a Lid geho / y ginj zmužile a hrdinstj sobě počínali / obzwláste- ně pak slusj wychwalowati snažne stebardwau Laytenantůw / gmenowi- et Vabocourta, až Obernbruksu, společně s Heytmanj gegicha Soldatj / kte- řj orduně odemne natizeného se wssy pilnosti se drželi. Pana Balffjho to- lictj Neywysšj Leytenant řecený Orsý Petr s Vbřj swými / zmužile se pro- ti Nepřiteli chowal / yakož y Walann s Xtemistj swými / Monsiur de Huyn, Strafoldo, don Michael, don Lopos, Verlein, Ittilio, Ion Paulo, a Jā Linhart z Achel s Wogatkj swými, práwě Křestjstj sobě počínali / tak že té- mž žádný Xtemistr nebyl nalezén, pod kterj nby Turcy dwa neb 3. Roně ne- zastřelili, z nichžto také mnozj štěstě raněni gsau. Bylo Pohanům oko- lo šestnácti Set w Pewnosti / kterj wssidni tak se statečně bránili, že ne- li gsme se Pewnosti zmocnili / wice než za čtyry hodiny, s nimi gsme sferm- lowati krawow museli. Ti tēmž wssidni zbiti gsau, a s nimi Aga Go- milien nazwaný, y Basse Rablky / kterj nedaleko od Brany zamordowán- gš / gchožto hlavu poručil gsem z Bassej Vberstě wstřeliti. Vmžl

nij gš

mž gest, štěstj y na giném místě stusiti / ale Wassy Cysarstě milosti ponže- ně profym, abyšte ráčili wice lidu gisdnyho y pššyho / co neyrychlegi ke- mně wysprawiti. Dán w Rabu, 30. dne Měsíce Března / Léta Paně 598.

Prwnjho dne Měsíce Dubna předpowěděný Pan Adolff z Swaremb- burgku, věřřil psaný gine o wzetj Pewnosti Rabstě, kterej také widelo mi- se za dobré tuto doložiti, a to znj w smysl a rožum tento.

Magice yá a Pan Balffj předsewzeti / abyhom nřakým přestředkem Rab opanowali / dwadacého dewatého dne Měsíce Března, wyslali gsme pře Husarůw nám wěrných, kterjmi vmysl náš nebyl tegný k Rabu, a sa- mi pustili gsme se za nimi s půl pátym Stem Walannůw, s osmi Prapor- cy giných Soldatůw, a s deseti Prapores pššch Pana Balffjho, a o půl- noci přijšli gsme k Swatému Gířj / půl mly od Rabu: před nami yatkj po- wěděno byli gij wyslani Husari, gestto s wartau Tureckau mluwiti měli / o tom, o čemž gsme dobru wědomost měli / totj je nřakýho Arona Agi Syn w Budjnu se ženici měl, a že téhož dne gemu Newřta měla býti př- wezená. Ticehdy Husari, kdy se k Pewnosti přibhlili / na Wartu Pohā- stan wedle Walůw při Bráně Bělehradstě přitřřili, kterjž hned wolatipo- čala / kdobý tu byl, na čes Husari odpowřeli / že z Budjnu gedau, pro- Newřtu / aby gi Synu Arona Agi přiwřili. Takowé rozmlauwánj tr- walo za půl hodiny / a my za tím Petardy náše, gichj gsme třj měli / a ge- duakáždā půl druhého sta Prachuliber potřebowala / k Bráně Bělehradstě gsme wyslali, a tu neyprwe k přednjm šřankům Petarda přiloženā, a hned se roztocili / pročež bezmestřánj y k druhé Bráně Petarda ginā přisřaubo- wánā / kterjž nápodobně rozhodila, a mezj tím Francouzowé a ginj Sel- datj se wšech stran po Křebřjcyh na Zdi leželi, tak že newřdili Pchane z ke- re se strany neyprwe brániti, ačkoli potomně zmužile a statečně nám od- porowali / až porozumiwagice je ze wšech stran na ně se Křestiané wali, přestřali odpirati / tak že we wssy Pewnosti ani gedén nalezén nebyl, kterjž- by se brániti měl. Zmordowano gich Patnácte Set, krom těch gestto od Prachu zapaleneho w Sklepe zabýnoli / krom Žen a Děti, y těch kterj w Důnagi wtonuli. Před tím než Basse Rablky šřrti zachwácen byl / před- nim, an na to patřil / poručil gsem ze wšech Rusůw wstřeliti, a potomně teprwa ge hlavu šřiti, a z Bassej Vberstě wprřeti. Tialezli gsme w té Pewnosti Sedm Set Roni welmi spanilých / mnozšj rozličných potřeb- Wogenstých, sedm Sklepůw / Mukan, a lidem, Keyzi, wženým Masem, a ginými Proffanty nápodobnými, naplněných. W Wězi kterj gest při- žáně / nalezeno mnozšj Zlata a Střibra nemineowaneho / tak smeg- Mim je ho wice gest než třj Tuny. Dela wšedě nepokřženā pozůstawa- gi, a k tomu gich wice než Sro, poručil gsem na Bassej wtabnauti. Dán w Rabu prwnjho dne Měsíce Dubna.

Adolff swobodný Pán z
Swaremburgku.

Takowé Partikularya když do Prahy byli přinesené / Cysar Rudolff toho gména druhý, Pan z Swaremburgku odepřati milostiwě poručil, aby wšedě Zlato y Střibro, Roně y Sfactwo, y cožkoli tam wzato a na- leženo gest / mezj Soldatj wedle rozumu swého, a zaslauženj gednoho ka- žebo rozdělil / což Pan z Swaremburgku věřřil, a wzal yako k Ruce Cy- sarstě po rozdelenj wsselike Rořistj wšedě Dela a Prach, kterehož několi- Centnyřůw bylo. Při tom odeslal G. M. C. paděšate Ronj wybra-

ných, a

nych, a Arcykňžatům tolikéž několik se všem Kysťům ozdobně přide-
ných. Po tom všem Bránu Bělehradskan y Most napraviti poručil, a
Wartu ustanovil sylnau a pilnau / kteréz časem nočním y sám dohlídati
občeg měl.

Pohané před tím než byl vzat Ráb / několik domůw nákladně ozdobili,
Swětnice w nich drahými Čalouny pěkně okrášlili / z čehož porozumě-
li nassý, že Sultan vnínil w brzkém času do Rábu přigeti.

Arcykňže Maximilian w oděvu husáckém do Rábu přigel, kdež spa-
třiw wšedky věci dwakráte wůkol a wůkol Pewnost obšel, a na Lode
po Wode okolo wšy Pewnosti plawiti se dal / aby mohl dobře zewnitř
wšedky Dela spatřiti: potomně hned téhož dne k Nowému Městu po-
spíšl.

O takovém stíasném dobytí Rábu když wůbec rozhlášeno, po wšy
Křísty w Městech přednějšých tryumff drán byl / jakož na proti tomu
wšedni Pohané veliký z toho zármutek měli. Budinský Basse toho kre-
týmu neyprwe ty žalostné nowiny přinesl / oběsyti poručil, a foldneči ge-
ho, za tři dni pro veliký zármutek ani gisti nechtili, a poněwadž se obáwa-
li, aby nassý dále nepostaupili, a něco takového při Budjnu nespůsobili,
neylepsšy věci své do Bělehradu odeslali. Wšem Pan z Swarcmbur-
gu mnohé z Komárna powolal, a Čyše Rudolffa o to žádal / aby osm
Tisíc Wogátůw těch kteří pro ochranu Wjdné chowáni byli, s Tisícem
gizdných a s Tisícem pěšých z Arcykňžetstwj Rakauského wybraných pod
spráwu svého Lajtenanta Monsur Straloldo do Rábu poslati ráčil / že
chce s wšými dále se pustiti / čemuž dano powolení, a on s Paně Balssim
a s Panem Tadaždj z Rábu wygel, Kassagic stěši gestlizeby mohl něya-
kým ffortelem walečným Pohany o některau ginau Pewnost připrawiti.

Při tom čase z Komárna Nowiny přišli, že Basse Budinský s zagatými
Ostřehomskými učinil srozumění, aby Ostřehom zapálili / spůsobil on dwa
Knoty, a jeden z nich tak dlouho hořeti měl jak druhý, a obadwa spolu w
Budjnu rozstříti / dal jeden zagatým, a druhý při sobě zanechal / přikaz-
gic týmž zagatým aby Oheň položili když gim Knot ten dohoří, on pak že
chce s čtyřmi Tisíci Lidy w ten tolikéž čas když Knot geho dohořiwat bu-
de před Ostřehomem dáti le nagiti, a zewšech stran k Městu sturmi pustiti.
Ale Pan Bůh to dáti ráčil, že obadwa Knotové gestě we dne dohořeli /
pročez Basse nesměl přigiti / ačkoli nieméně Oheň položen byl, ale gey w
čtvrtém domě xhasyli. Přitom dowěděli se o těch gestto Oheň položili /
že Pewnost zraditi mynili, y wywedli gich ssest a wšedky ohněm spálili.

Mezy tím oznámeno Panu Balssimu, že Pohané z Erli dwakráte k To-
tagu sturmowali, a odtud že dwakráte strz zmužiloš Křestianskau byli odes-
hnáni / což on slisšíc obrátil se k Sendie, aby někde nenadále na ně připadl /
ale nezaštal tam nic protivného, některé Turky tu zgímal, a počet newelšy
Dobytká.

Sedmihradský když giž na tom konečně zůstal, aby Zemí swau Čyši
Rudolffowi w moc odevzdal, a w Rukjetstwj Oppolště a Katiborště se w-
wázati měl / Čyše Rudolff wyslal do Země geho Doktora Pece a Biskupa
z Wayzen a wedlé nich giných mnoho / aby Zemí onu na místě Čyšském
přigali, a Panůw předních přisahu wyslyšeli. Ti třetio dne Měsíce Bie-
na přigeli do Bělehradu Sedmihradského, proti nimto wygel Rukjetcey
Zoffmistr s Wládyky, gich bylo w počtu Sto Paděšate, a ge až na Ruk-
jetcey Dwůr doprowodil. Tu učinil řeč jakožto Orátor Pan Ornomissa,

a okolo

a okolo čtyř hodin dana gim byla Audyence, kteráž nedlarho trwala.

Čtvrtého dne Měsíce Biežna okolo ssesti hodin Těmeckých ráno, Sedi-
mihradský powolal wšech Stawůw, a drjel s nimi radn jako za půl hodi-
ny: potomně Rancijte swazáného přiwesti poručil, oznamugic wšem sta-
wům že on gest zrádce Čyše Rukjetého, y geho / y wšy Wlasti smt, pro-
če aby s nim nakládali, tak jak uan slusšy: po hodině magje při sobě Legá-
ty Čyšské, učinil řeč že wšem Stawům tu přicommným s dotazowaním do-
starečným, gestlize přisahu Čyši Rukjetému / y genu, učiněnu držeti ch-
gi, aby hlasem wšedni z wprjmného srdce powědali / o čemž když se gich po-
třetj ptal, wmlti chwiltu wšedni, a potomně wšedni hlasem odpowěde-
li / že tak jakž přisahli, negináč zachowati se chrgi. Njmno to ptal se ged-
noho každého obzwláště, gestlize při Čyši Rukjetém y žiwí býti, y w-
mřiti myni / w čemž žádný newkázal se býti odporný, jakož hned k tomu po-
wolali / aby Rukjetem gegich Arcykňže Maximilian byl / což gim Legá-
ti schwálili, a gmeinem Čyšským gim připowědali nad Wjrau gegich a
nad Prywilegmi ruky držeti, a nědež Katholických Rukji neosazowati ged-
nom w Waradju.

Téhož dne oběšen byl Štolmistr Rukjetcey pro přidání tu, že gest psani
učinil k Čyši Rudolffowi y k Arcykňžeti Maximilianowi, gestlize mu mi-
lé brdlo gest / aby do Země Sedmihradské negezdil.

Dwacátého pátého dne Měsíce Dubna we tři hodiny na noc Arcykň-
že Maximilian do Prahy přigel na dwacéti Kočích / s nimto rokowá-
na, aby Zemí Sedmihradskau přigal pod swau ochranu / čemuž on powo-
lil, y cheti Tytul od Kralowstwj Polského na se wloženy odevzdati / aby
Poláci neměli k hauce něyake žádné přiciny, a Kardynál Batory / kte-
rý nejblisšym dědicem Rukjetstwj onoho slauti chetl / s pomocí Polátůw
aby něco předs se wyžiti nemynil.

Mezy tím Doktor Pec a Biskup z Wayzen až do přigezdu Arcykňžete
Maximiliana Zemí Sedmihradskau spravowali, a Sedmihradský do Sliz-
ka se strogil / kdež ho Pan Adam Gall z Lobkowitz na místě Čyšském w
Rukjetstwj ona wegssigmenowaná, totiž w Oppolště a Katiborště wvesti
měl / tak jakž o tom Hystorye Těmecká wyprawuge.

Při čemž čase wydan byl Patent z Rancellate Rukjetě Zrabiti z Solcu,
Mereburgowi, a Roswurmowi, aby osm Tisíc Walaunůw nagali, a ge-
denkdý aby sobě jeden Regiment pěšých spůsobil. Čechové njmo ju-
mu peněžný kteraž dáwat powolili na tu Wognu ssest Tisíc pěšých a
dwa Tisíce gizdných do Uher wyprawiti přislibili; jakož y Morawané a
Slezáci / pomoc dobran učiniti připowědali.

Dwacátého sedmého dne téhož Měsíce přigel do Prahy Rukjet z Ono-
tu / který njmo giné, y tyto sebau Nowiny přinesl že husari z Onotu Tur-
kům z Erle černácte set Woltůw odniali a tři Sta gich zamordowali.

Téhož času shromáždili se Pohané obzwláště Segestseja wmynili se po-
stít k Bobotšy a k Ranyži / pontwadž Soldati Ranyži pro zadření zastau-
seného foldu newelmi byli spokogeni / ano y na tom se snessi gednosmorně,
gestlizeby gim we třech Tědelých zaplaceno nebylo, že chetj zewnitř
přiteli poddati, a na potwzení toho wyběhli některj z Ranyže / jako do
třech Set osob / do Wesnic okolných, brali, zagíjali, a woliwězli / ano že
ny z Esatůw y z Rossyle sláceli.

Beť Segestský s Čtyřdeceti gizdnými v Prahu se okázal aby Křestia-
ny z Pewnosti wywábil / kterjž spatřiwše newytné s hexemanem swým
Gim Seretšynem gizdnj y pěšy / gich bylo do třech set, newědance

o ginych

o giných w zalobach skrytých, vystočili. W tom walili se na ně Pohané ze wsech stran, a porazili je na hlawn wsecký/tak je sežádny z nich do Pewnosti nenašel. O tom mage správu P. z Swaremburgku, aby oni tím šťastím wyzdwiženým o Bobotstwu aneb Rany se nepokřýšili / pustil se na Dunag s lidem svým, yakoby se s nimi potkati chtěl / ale oni přestraseni gsaue k Budynu pospěšili. a Křesťané za tím Pewností dotčené, lepegi / Proffanty a spíši wseliyakau opatřili.

Pewního dne Měsíce Máge Papenssti Husati mezy Bělehradem a Kopanem / čtyry Sta Turkůw porazili, osmdesáte Wozůw rozličnan spáši naladowaných zagali, a třicet dva Wězně / mezy nimiž byl Syn Bassy Bělehradského, s čtyrydeseti osmi Koňmi do Pápy přihnali / kteréž aby spatřil / druhého dne se Pan z Swaremburgku do Pápy wyprawil.

Dewátého dne Měsíce Máge nowiny byli přinesené z Sedmihradské Země / že se shromáždil dosti velký počet Tatarůw w Bulgarš, umyslem takovým / aby když Sedmihradský wyjděti bude, hned do Země wpadli a gi se zmocnili / na kteréž případl s Wogskem nenadále Barbel Gij, dwanácte Set gich pobil / mnohé zagal, giné rozehnal, a Koňsi dosti bohatau od Konj a Welblaudůw dostal. Mezy zagatými bylo čtyrydeseti Tureckých Heytmanůw neypředněgšých, a dva Tatarští / kteréž wyprawovali se Sultán ani toho Roku ani druhého do Pole wytráhnauti moey nebude pro veliký nedostatek spáše, a pro rozepře kteréž gsau mezy lidem Wálečným.

Těhož času zbautili se žoldnéři Ostrěhomští pro žold zadřeny, a některé své Heytmany nelitostiwě traktýrowali, prawice je gim gis dosti dlouho slowy toliko a sliby platili, a gestližby gim w několik dneh Penize se nepossali / že chtějí Pewnost zapáliti a odgeti. Z té příčiny některý z Heytmanůw na Posse do Prahy se wyprawili / y sám Pan Balffý pro tu tak obzwláště příčinu do Prahy přigel. Walauní tolikéž, ti gesto w Rábu byli, dva Praporce žoldnéřůw kteréž z Arcěknížetstwu Rakawského do Rábu byli posláni, do Pewnosti pustiti nechceli / lečby se gim prwe žold zaplatil / pročel Lid onen přinucen byl w Raggendorffu w Sutech ležeti s nenabytáw špodau chudých Lidj tu přebýwagých.

Těhož času Wězr Basse Ibrahim Sswagr Čysate Tureckého o dobyti Rábu s týmiž Sultánem obšyrněgi a trochu bezpečněgi rozmlauwal a při tom genu radil / aby s Čysatem Křesťanským Přiměř wěcně učinil / poněwadž s welkau těžkostí bude mocý bog začatý dele konati / čímž takowě hñewu Sultána popudil, že gey bezmestřanský zassřiti poručil / a namístě geho za Bassy sprostného Člowěka Barwje wywolil. Tolikéž Aslaia Eunuchum, že raddau geho, tak dlouho ta wěc se tagila o wzetj Rábu / ljei kázal. Giný gináče pššy / že totišto Sultán, yak zředel že Ráb wzat gest, že gest Ratce své hned z Konstantynopole wygeti kázal / patnácte předněgšých Bassy zassřiti dal, a sám ten celý den pro veliký zarmutek žádnému se nevlákal. Mimo to giné wysli Nowiny / že Sultán ney wysšého Wězra Bassy, Jantčarského Agu, a welkého Mistrá nad Pogladý osřiti poručil / že glau genu oznamowali že každého Roku dwanácte Tisec Wogátůw w Rábu chowali, a žold gim platili / a Basse Budinský naproti tomu psal, že wice žoldnéřůw w Rábu nebylo / gednom dva Tisíce. Nad to, rozhlášeno wúbec žeby Turcy mluwiti měli / že ge Pewnost ta stoji osmdesáte Tisec lidu, a třicetí Tun Zlata.

Románssti a Ostrěhomsti magice wědomosti, že w nýakém Městecku ředeném Saxardo dwanáctemj za Budánem Pohané sobě bezpečně no-

čunagi, a že tam s nimi y nýaký Běl přebýwá někdy Synana Bassy Heytman welký vkrutně nad Křesťany zagatými / kteréž diwoně prostředky wy megšlel, nimž Křesťanům wsecký audy po wšem Tele lámati a ginými neslichanými mukami, ge trápiti poručel / shromáždili se wespolek, tak že gich bylo w počtu pět Set a čtyrydeseti, a tegnými cestami k Městecku onomu pospěšili / y zadrželi se za půl dne w gednom Lese půl míle od něho, a když byla Noc / přiblížili se tisse wssickni k Městecku onomu, kteréž zawě ne býti spatřili / a poněwadž sebau tří dlouhé Kiebrčky měli, přistawili ge k Zdem a hned do Městečka lezli: to wse dalo se tisse welmi, tak že gich gis w Měste dvě Set bylo / y Bránu ginými otwíratí počali nežli o nich Pohané zvěděli. Zamordowáno Turkůw sto sedesáte, samého Beta žiwěho yali / Bonj 33. wzali, a zapálili wse Městečko ze tří stran, edgeli. Pan z Swaremburgku psal o toho Wězně / pročel k němu s Synem Bassere Bělehradského byl odeslán.

Heyducy těhož času z Sferwaru a Čemcy z Wiwaru sgeli se wespolek / tak že wsech bylo sto Paděsate šest / kteréž skryli se mezy Sytym w Bělehradu / a wylandili z Pewnosti do šesti Set Turkůw / na něž, widarce čas sfortele swěho / štelbu wpsutili / mnoho gich pobili / dwadecti osm zagali / a giné rozehnali. Potomně časem nočními hnuli se odeud / a s wězněmi a s paděsate Koňmi přenými, domů se nawrátili.

Těhož Měsíce Pan z Swaremburgku s Lidem svým s osmi Praporcy žoldnéřůw Rakawských / s čtyrma Sety Husarůw Pana Nádazdijho / a s čtyrma Sety Husarůw Pana Balffýho / tak že wsech bylo desět Tisec / wygel z Rába k Bělehradu / aby y při té Pewnosti něco spůsobil / a položil se w Kostela S. Owara / nedaletko od Bělehradu / a tu noclehowal. Tu spehěti oznámili / že Turcy wšludy před Městem sylnaa Wartu magj / obawagje se aby prostředkem negatého sfortele o Pewnost nepřisli. Pročel nebylo mozně s Instrumenty k Bránám neb k Fortnám přiguti. Wymýnil ginan wěc s Instrumenty k Bránám neb k Fortnám přiguti. Wymýnil ginan wěc předsewzeti / a předělal Pana Nádazdijho s půl druhým Stem Wogátůw k Bělehradu / aby některé z Pewnosti wywabil / kteréž tak učinil / a hned wy padlo naň Turkůw do šesti Set / gimžto on bránc se s lidem svým neypřwě katečně / wedlé námluwy učiněné wstaupati počal / kterémuž přispěli na pomoc Husati / a tak sylně na Pohany detýrali / že gich padlo w brzkém čase do dwau Set / a giný spatřem do Pewnosti vtekli: A poněwadž porozbnywali tomu Křesťané / že zase nepřijeli z Pewnosti w wětšým počtu wy padne / snesli se na tom / aby Pan Nádazdij s lidem svým naň w dobrém Ordině očkáwal / a Pan z Swaremburgku s Wogaty ginými aby nedaletko odtud skryt ležel / a potomně svým na pomoc nenadále přispěl. To když tím spůsobem nařzeno bylo / wy padli Pohané mocý z Pewnosti / neš gich bylo okoli tří Tisec / a hned vprtem se na Pana Nádazdijho walili tak že gey zewsech stran obklíčili. W tom obořil se s Lidem svým na Pohany Pan z Swaremburgku / s nýmiž dvě hodiny pořad krawě bogowali / až naposledy Pohané dali se w utýkání / při kterémžto několik Set Turkůw Křesťané pobili. Pan z Swaremburgku a Pan Balffý s čtyrma Sety gisdnými po nich se sháněli až k Bránám Městským / kdež pro welstau tich vutagjých Most se podlomil / a Pohané s křikem do wody dolů padali. Padla Pohanůw wětšý polowice / sedm gich žiwých zanechali z těch kteréž gati gsau / giné Pan z Swaremburgku wsecký poručil zabiti / a s čtyřdeseti Koňmi přenými na spátek se nawrátil.

Sultán mage spráwu, že Sedmihradský Knížecstwu své dal w držení Čysati Křesťanskému / přikázal Mehmetowi Satyrgi naspech lid zbýrat / a

giti. a do Země Sedmihradské wtrhnauti / na čej z Potladnice své w ydati 680000. poručil. Wůbec také mluvěno o / jež z Kancelář téhož anmysslu byl / aby předpověděl. ho Anjzetstwy tolikéž se zmocnil.

Něsíce téhož Wallauni z Kábu wygeli / a nawracugjce se Sedmdesáte dwi hlavý Pohanůw Tureckých s sebou přinesli.

Romarnstj Ziboldněti dwanácte Turfůw zagarych s osma dtradceti hlavami Tureckými a s gednjm Praporcem do Pewnosti přihnali / kterj oznamowali / že tři Tisíce Jincarůw do Budjnu přigelo / a ti že glau s sebou Zibold wšem Wogatkům přivezli. Dale, že gest gat v Bělehradu negaty Husar / a ten že gest poslán k Sultánovi do Konstantynopole. Chama Tatarského Syn, že syně proti Otcy walčj / pro kteraužto přjcinu je s těžkem Tatari toho Roku do Vher přigeti mocy budau. Naposledy pravili / že Basse kterjž přjdesšeho Roku w Vhřjch byl / v Bělehradu Wogika ašpro mizditi má / a okolnjm Pewnostem pomoc wčiniti.

Neywysšj nad Wogaty w Rossjch. ašpromizdim gich do pěti Set / wygel s njm na Stráž k Zrli / kdež spatřili že Nepřjtel Lezenj sobě wčimil / yae to na tři Sta lidj. Roztáhl Heytman předčecenj Lid / a táhl s njm k Lezenj w Orduktu tak spraveném / že Pohané neginače se domjnjwali / než že několi Tisíce Křestianůw proti njm táhne / a hned wšjchni zanechawše wse ho w Lezenj do Pewnosti wgtali / a Křestiané Lezenj opanowali / y Křestj Bohatou w něm nalezi.

Při čemž čase Arcj Knjze Mathyasa a Sedmihradský we Stw a Sedmdesáti Ronjch do Kábu přigeli / a byli od Panaz Szwarcenburgku, Balffyho a Tadaidj slawně y s spausstěnjm Del wjtáni. Druhé dne Arcj Knjze Mathyasa P. Balffyho a Pana Tadaidjho v přjcinu mnohých z Rytyřstwa / gmenem Cysarstwm na Rytyřstwo pasowal. Když bylo po Oběd / Wallauni Pana z Szwarcenburgku s Husary Pana Balffyho y Pana Tadaidjho ostrým Kopjím k sobě hnali / na čej se Anjzata s w elkým oblybenjím dğwali. Mezy Wallauny dwa neystatečnjgi sobě počjnali / z nichžto gednomu každému Sedmihradský Roně a Kjetěz zlatý darowal. Sam Pan Balffy s gednjm Francouzem dwakrát se s ostrým potkal / a téhož s Kopjím z Roně serhl / tak že ho za wmrleho odtud odnesli.

Třetjho dne Anjzata wygeli z Kábu w Wjdně / kdež wjtáni byli s weličkau wsech radostj. Třásledugjceho dne po wykonánj Služeb Bojch / sedmdesáte Rusůw w Caykhanu a šest Mojdjčůw, naznamenali / kterj se meli do Vher poslati. Sedmihradský po dlanhém rozmawánj s Arcj Knjetem Maximilianem k Praze se obrátil / a Maximilian k Nowému Městu / s nímžto do Země Sedmihradské wylati meli pět Set gijdných z Sljzka / patnácte Set Husarůw / a dwa Regimenty lidu pěšjho Těmeckého.

Po odgetj Anjzat, Panu z Szwarcenburgku, kterj tam pozůstawal / držan Pankec, a darowé čemuž dami čtyry Tisíce Dukátůw na Zlatě / Kjetěz Zlatý / a Tlādeba Stříbrná pozlacená / a to wse šlacowano za deset Tisíce Zlatých.

Obymatelé Sstyssej a Karjthsssej slně do pole wstáhlj / aby očekawali na Nepřjtele / kterj že ge doma nawšstjwiti chce, brozyl / a pustilo se gich tři Sta gijdných a čtyry Sta pěšjch na Pohanské grunty / kterj dwanaple od Werowic sedm We nie splundrowali / a křistj odtud hognau wynesli.

Z nešťetnosti negaty Pacholety we dwanácti letech, wysšel Oheň w Tolagi / kterj mž mnoho domůw a 33. Soldatůw ašorelo. Ledwa obrátili / že se Prach, gehož tu tři Sta Centnjřůw bylo / nezapálil. Neywysšj Pan Hendrych z lekutj toho těžce se rozšonal.

Dwadcatého

Dwadcatého osmeho dne téhož Něsíce Māge / ráno okolo šesti hodin Těmeckých / přigel Kurir z Kábu do Prahy / a ten přinesl s sebou psaný od Layenanta Monšior Straloldo, w kterémž psáno bylo / že Ziboldněti Pana Balffyho z Caykhanu / magjce napomoc 600. Wogatkůw rozličného Tlārodu / pewně Městečko Mohutjs kteréž ležj daleko za Budjnem / časem nočnjm dobyli / a w něm dewět Tisíce Pohanůw pobili / Ronj pěkných dostali množstw / z nichžto některé za pět Set Tolarůw šlacowali / sedm Praporcůw Tureckých gim odnali / s dwadeceti sedmi Šljsy rozličnjm wčemi naladowanými. Mezy dotčenými Praporcey nalezen Ronšj ocas malowaný / kterj byl někdy Sultan Sangiachowi Berowi odeslal. Nawracugjce se pak spátkem / množstw Wěnie Obněm šlazyl / a některé se gim ydwěma Set Tolarůw wykupowali.

Při čemž čase Romarnstj Bogownjcey a Husari Zraběte z Serjnu / ašpromizdim se wespolek / Koppanským Pohanům tři Sta dwadeceti šest kusow Dobytka w elkého odnali.

Téhož času Weywoda Walaský, čest a Wjru Cysar Rudolffowi sljbenau / podpjsm Kutj své wlastnj a přitřknutjm Pečetj své, potwordil. Doktor pak Pec z Bělehradu Sedmihradského wypravil se do horegšjch Vher / a Kanceláře Sedmihradského / poněwadž nedobře byl opatien / a rozličné Praktjky čiml / do Salmarna wěsti poručil / očekawagjce na Cysarstwu Resolucj.

Basse Budjnský wnjnł s dwěma Tisicj pěšjch a s šesti Sety gijdných Wacu opanowati / ale Heytman mage o tom spráwu / Lidu swěmu / kteréhož přes četyry Sta nebylo / po hotowj byti / a Dela wen z Pewnosti wytáhnauti poručil / a kdž Turcy ráno walně k Pewnosti doch izeli / pustěna byla střelba mezy ně dwakrát / kterauž přestraseni / poněwadž gich od nj nemalo zabj / wulo / od předsewjzety takowého odstąpili.

Když se zbawili Oštrehomstj Obymatel / a některj z Heytmanůw pro tu přjcinu do Prahy přigeli / yaki nahore doloženo / Cysar Rudolff Panu z Szwarcenburgku tam se wyprawiti poručil / aby wzmia Zibold Csmdesáte Tisíce Tolarůw / Ziboldněte v potogil / a některé přjglis bawliwě abyštrotil / což on wykonal / a njmžto w Kábu gednoho Heytmana přednjho / genž mel pod sebou některé Šspanjele / a s njm sobě při dobytj Kábu zmizile počjnál / s gijnými dwěma pro negatě mrody tegně spáchané / sljti dal.

Ziboldněti w Kanjži tolikéž spokogentj strz negatého Jakuba Pichlera / kterj gim gmenem Cysarstwm w osmi Tědeljch šest zaslawenjch Ziboldně / tři Peněžmi / a tři Sulkemi / zaplatiti slbowal.

Dwadcatého dwadcatého dne téhož Něsíce / Pan z Princenstregna diwne přjprawy Pjnnmajstře Arcj Knjeti Mathyassowi wkazowal / při čemž dwa Pjnnmajstři škodně raneni / y Arcj Knjze w nemalém bylo nebezpečnstwj.

Talezeno bylo po poljch několi Listůw od Bassj a Bekůw k Sultánovi wipsaných / tolikéž y od Sultána k Bassjm poslaných / w nichžto nic gineho nebylo / gednom že wšjchni na nedostatek Proffantůw sobě šřjowali / ale Křestiané dobře tomu z slusnjch přjcin porozumjwali / že byli podwodně psaný / proč se o nietakowého nepokausseli.

Kněžna Sedmihradská poslala tehdá psaný do Wjdně / oznamugjce že Neywysšj z Lippy, Bassj Temesswarstkeho s gijnými Sedmdesáti a čtyřma Turky zagal.

Sedmihradčané téhož času pewnost Mōsta řečenau, zapálwšse gi z ged-

né straně, a z druhé Sultán pustil wse / spasilowali / a wsecky Pohany kteréž koli tam našli pobili. Dostali Křišť znamenitě od drabých Suter a wseckyctaných / Osmdesáte dobrých Koní / dwadceť Del / a rozličných Proffanůtů hognoť.

Sultan Turecký poslal nového Bassy do Bosny a sedesáte Osobami / kteréž y Patent dal / přikazujíc Bassy přivést k nim aby tomuto msta y Reigimentu postoupil / což on wida / sáhl s některými z svých k Zbraní / a poslal něho Bassy od Sultána / se wsemu geho pomocník na kusy rozlekal.

Chánové Tatarskéj gestě proti sobě walciti nepřestawali / nýbrž aby geden nad druhým swětěl tým rychlegi / obadwa Sultána za pomoc žádali / kteréž eběma pomoc přislabil / a poslal k Staršímu čtyry Clausy / aby genu Sultána porwolnau wůli včiněm pomocy oznámili / a přitom aby wšlowali o to / gakýmby prostředkem mohli z Strěta sprowozen býti / ale wysla wěc ta na gewo / a Čausowé pro tu přičinu byli čwrceni. Obrátil se tehdy ginam / a žádal Sedmihradské aby genu napomocen byl / připomínajíc na proti tomu / že chce též časem swým genu proti Sultánowi dobran pomoci včiniti. Sedmihradský wyslal Legaty své do Tartarye kteréž Chán zase odeslal s pěti swými Pány nepřednigšými / kteréž w nebytnosti geho wsecku Zemi spravowávali / aby oni při Sedmihradském pozůstawali / ažby patrné bylo / že přepowědi své zadest činí / proti nimžto wygeli Mikuláš Astwan a Kasspar Kornys / kteréž také / jakožto Kommissari Čyřistý / s Tatarským Chánem přiměř včiniti / tak že on nemá ani do Sedmihradské Země / ani do Walach / ani do Vher Wogsta wěsti / a w ničem Sultánowi proti Čyřistý Ríjmstemu že nemá napomocen býti. Po wykonání té wěcy Tatarským Legátům darý znamenitě od Křišťůw zlatých / a pozlacených Sfalow dali / a spolu s nimi wyprawili do Země Tatarské Jana Heydela / aby gmenem Čyřistým Chánowi na znamenaj přigateho a včiněného potoge / deset Tisíc Dukátůw presentyrowal / a při tom mu oznámil / že Čyřistý Ríjmstý Zieldu Ročného čtrřidceť Tisíc Dukátůw / a čtrřidceť Tisíc Beraných Křišťůw posylati chce / k čemuž on porwolil / a žádal aby mu nymoto na pomoc proti Turkům čtrřidceť Tisíc gizoných a pěšich posláno bylo.

Při týmž času Bírý Laubcher s lidem swým wpadl do Země nepřátelské / a wypálil několik Wesnic / s číma sly Wěznůw / s welikým množstwím Dobrotka y s Křišťůw bohatau do Sstřiska se nawrátil.

Gjzdnj Zraběze z Serynu / gichž bylo do tří Set / wygeli na stráž k Segeen / a přitrefili za Lesem Petikostelským na Osni Set Turkůw gizoných / gestě z Segetu k Petikostelské Perwnosti geli / a ti bez mneho dlenj ebořili se walně na Křestiany / tak že wstupowati museli / a potomně widauce že gim nelze odtud gednom brannau rukau odgýti / obrátili se na spátek proti Turkům / a tak za půl druhé hodiny po polích se shánili. Bet Turecký welmi statečně sobě počínal / mnohé Křestiany netoliko sťodně ranil / ale ge y s Konimi na hlavu porážel / což oni spatřiwše / ehromazdilo se gich paděsate / a dotýrali naň slyně / tak že pobíwše gich mnoho kteréž při něm byli / y geho samého y s Konem nespodně raněného gali / pročť Pohané oddali se hned na wukání / a Heymana swého tu zanechali. Padlo Turkůw tři sta / a našlych Sto čtrřidceť / Osmdesáte gich načteno kteréž žádného aurazu nedostali / a tak giný s sedmnácti wězni a s Bekem dotčeným odtud odgeli.

Romárnstý Fraypaterowé a Vherstý sgerosse se wespolek / tak že w sřich bylo dwa Tisíce vmítnili se pustiti až do Barony kdes weyborne wjno roste / aby Wsecko Samborss nazwané splundrowali. Ti gedenáctého dne

mly

Měsíce Čerwna poslali psang do Ostřehoma / oznamujíc že wsem na tom byli / aby Samborss opowowali / ale poněwadž o tom zwěděli / že některý Pohane na Trideceti Sýřfch Zbožj swa do Budjnu wazan / a při sobě pro ochranu Osni Set Jantčarůw magy / a giných Zieldnetůw do dwanaecti Set / zatau přičinau že gsau wsemu spůsobu wšlowali / aby na ně mohli přitrefiti / gakož gich nechýbili / Jantčary y giné rozehnali / tak že gich ledwakti Sta wšlo jiwých / a wsecky Sýřfý dotčené zagali. A poněwadž se Turcy se wseck stran na ně ehromazdugy / žádali aby gim co neyrychlegi na pomoc přispeli. Wygelo druhého dne tři Sta Heydntůw z Ostřehoma / a Romárnstý do trideceti Del před Zámeč wstáhnau / a ge wstřelili poročili aby tým Pohané přestřasseny a gistý negsauce co tým Křestiane miny / k Perwnosti swým bedliwěgi přibýdali / a tichť Fraypaterůw zanechali. Který newědauce o žádném retěku / několik Sýřfůw a rozličných Proffanů ty potopili / a s welkau tržkostí y dosti hognan laupěj zase se domů nawrátili.

Párnáctého dne tohož Měsíce přišlo psanj z Wydně / že Arcyknjze Maximilian z Morého Wěsta do Země Sedmihradské wygel / na kteréž wšly / kti Obywatele očekávali / zwlastě když se Turcy walně sgýžděli / a bylo se čeho obawati / aby do Země newtrhli.

Dewatenáctého dne / Sedmihradský wygel z Wratisslawě / aby od Kommissari Čyřistých wveden byl w Knížectwí Oppolště a Ratiborště / proti nemužto Obywatele wygeli / a wětali ho slawně. Knjze Joachim z Bryta / a Knjze Karel w Olse / žádali Sedmihradského / aby k nim na Panstwí jageti sobě nestějowal / ale nemohli se toho dožadati / neb Gezwýti k tomu genu neradili.

Sultan tehdaž přikázal Spachům aby se do Vher strogili / kteréž genu odpowěděli / že negsau powinní do pole táhnau / leby také Sultan sam osobně wstáhl / mimo to že k tomu Jantčari wice přinálelegi / a proto aby oni wygeli proti Křestianům. O tom když zwěděli Jantčari / powstali proti Spachům / tak že po mnohých řečech obědwe straně k Zbraní sáhl / a bili se wespolek. Padlo gich mnoho z obau stran / a kdyby byli některý Bassowé w to newtrčili / byle by se stalo we wsem Wěste wseho Lidu pozdwinutý. Těc niené Spachowé museli do pole wstáhnau / yakož w brzkém čase přitáhlo gich do Vher dwanaectě Tisíc / a Teywýřstý nad Strělbau s nimi / mage čtyry Sta lidu pěšyho y gizoného.

Ranýřstý Wogacy wzali spráwu sřz Spehěte / že Turcy negaký sfortel obmeryšlegi / a pro snadnějšý tohož wykonání / že gsau množstwí Sfatůw trogem Těmectým nassýti dali.

Mimo to zagali Křestiane Lisy Satersy Mehmeta Bassy psané k Basseti Budinskému / w nichžto se zawjralo toto / že dotčený Bassé Mehmet s Beglerbekem Natolickým a Bassetá Bosněnským / w brzkém čase do Budjnu přigeti chce.

Turcy Zieldnetům do Erle Zield poslali / a pro ochranu tohož pět Set Wogatůw wědlé něho wyprawili / kteréž Drabantí nassý / gichž bylo po bro / made ehromazděných párnáctě Set / pobili / a peníze wsecky pobrali.

Tehož času ehromazdili se se Křestiane / wygeli na Stráž k Erli / kdes Bassy s Lidem před Perwností našli / y obořili se na Pohany a zabili gich čtyry Sta / za ginými se honili až k Branam Měřstým / a zase odtud byli Strělbau odehnani.

Michal Weyda dewět Set Fraypaterůw wyslal / kteréž splundrowali Wsecko Morý hrad / a Turky w něm wsecky / krom paděsati Osob před-

Q ii

negšých/

nag lych / a čeruocti ojm žen / pobili.

Pohané oblehli Perwnost řečenau Jstfanat / ale gať na ně obleženj wy padli / a někeré zmordowali / ginj hned odtud odstau piti nemestali:

Dwadcátého sedmého dne téhož Měsíce Cierwona / přitáhlo čtery Sta Turků k Romárnu / a tu gednoho Němce smrtečně ranili / pročez wysko čili Wallauu s gedným Stem Heyduků a s patnácti Husary / a s njmi za dobran hodinu sfermielowali. Při tom byl Monfuor Vabecourt, kterýs gednoho Vhra z rukau Pohanských wyswobodil / a gednoho Turka y Tatarsa zabil, kterýs genu Roně štodně střelau byl ranil.

Druhého dne pustili se Pohané přes Dunag / a zagali okolo Romárna a Osřehoma do dwau Set kusůw Dobytku.

Potomně čtrýdceti a tři Husari sstraffowali okolo Totesse a tu se sessli a nabejati Turky / kteréz porazili a s sessli zagatými, y s dwěma hlavami Turanů do Romárna na spátek pospúšyli.

Při tr. payterowé Romárnstsi šly se s ginými, tať že wšech po spo lu bylo osm set / aby táhli na Kacy do Bobotšegi a tu aby gim wšecet Dobytek odniali / ale přemluwil ge Pawel Weyda, že gsau s nim geli k Něstecku řečenému Tholnau, a zapaliti se Bránu počali ho dobywati syl ně / kterýmž Turcy odpýrali statečně / dwadceť pět gich zabili, sšeděť o sob ranili, a Pawla Weydu prestřelili, a tať ginj museli odtud odstau piti.

Pohané w Erli přebýwagjcy negináče se domnwgagjce než že toho Ro ku Křestiané ge oblehnau / wypadli z Perwnosti, a tu Kraginu kteraž leží k Silětu, co by mohlo býti za dvě dobré Panstwj, splundrowali a ohněm po razili wšecet.

Temesswarstsi wygeli byli na sšeráff k Lutgatssu, na kteréz wytáhli Sed mihradčané, a pobili gich tři Sta. Basse vtečenjm žiwot swůg zachowal.

Před tjm Cýsar Rudolff wyprawil Legáta k Sygmundowi Králi Pol skému / za přejinau tau / aby Král nedopaustel žádnému z Poddaných swých proti Sedmihradčanům něco Nepřátelského začnati, což učiniti přislíbil, a w tom Cýsare Rudolffa y ugistil / že se nic takového zběhnauti nemá. Při tom Legátowi kdýs odgeti měl / Zlatý Křetěz darowal, kte rýs pět tēmž čase do Wjdně se s dotčenau odpovědi nawrátit.

Sšestnáctého dne Měsíce Cierwence Mehmet Basse / genš byl předeř šlého Roku Nemywýssým Generálem Polnjm, y téhož Roku od Sulta na kčemuž Auřadu powolan / s několya Tisícý Wogátůw do Bělehradu Křeckého přigel, kdež očekawati měl na giné Wogsko kteréhož 200000 býti mělo.

W ten tať čas Lid od Zraběte z Sulcu, od Pana z Merspurku, a od Pana Roswurma shromážděný k Romárnu se přiblížowal / kdež na Arcy Rnjše Machyasse jakožto Generála Polnjho, a na Pana z Swaremburgku / jakožto Polnjho Maršálka, očekáwal.

Dwadcátého šestého dne téhož Měsíce z Wjdně psan přinešeno ozná mugjcy / že sobě zoldněti w Silětu sšezugi, že žádné pomocy extraordinarie nemagi / o čemž wěda Lepýtel ze pálenjm Wesnic okolnjch, a zagimánjm lidi, znamenjče štody činj.

Téhož Měsíce Turcy wygeli na sšeráff k Ranýži, palili lid y Dobytek za gimali, a Husary kteréz při malém Romárnu Roně psli swazané do Se getu hnali / což wšle wideli Ranýžeti, ale že gich w Perwnosti málo bylo / nemohli gim žádné w tom překážky učiniti.

Budinšeti tolikéž byli wygeli, ale yať zwěděli že p. Balff s lidem swým nápodobně sšeráffuge, hned zas do Budjnu pospúšyli.

Sedmihrad

Sedmihradčané se Maximilian přigeti obmestkawal wšdycky Kurýra za Kurýrem wyslali / aby přigel coneyrychlegi, yakož se giš na to oddal / druhého dne Měsíce Srpna do Wjdně přigel / odkudž zase po mnohém rozmlanwánj s Arcy Rnjšetem Machyásem Bratrem swým do Towé ho Města odgel, kdež lid mustrowati poručil, a dewátého dne téhož Mě síce do Presspurgtu přigel / a odtud dale se do Země Sedmihradské pau ssel.

Tridcátého dne Měsíce Cierwence Pan z Swaremburgku přitáhl s Wogškem pod Totes a hned do Perwnosti Střelbu pausteti z husa kázal, tať že se žádný z obležených ani včazati nesměl.

Prwnjho dne Měsíce Srpna sšla opit střelba k Zdem z čtrnácti Rusůw až do šesti hodin Němedých w večer / kteraž Basse při Rybniku tať by la rozstřelena, že do ni bez Křebštůw přigeti se mohlo / a poněwadž se obá wali, aby obleženj Bassu dotčenau w noc y zase newyskaweli / Pan z Mers burgku čtery Praporce lidu pustil k šturmu / genušto Pohané sylně odpj rali Kamenjm a ohněm, tať že wšickni čtrřáte odtud byli odehnáni: nic méně naposledy štrž statečnost přistupugjcy b / kdýs šturm okolo půl druhé hodiny trwal / dobyta gest Perwnost. Štrýlo se Turkůw sto na gedné Wězi / z kteréz y odpor potomně Křestianům činiti chčeli, ale druhého dne se poddali, a ti wšickni njmo gich naděgi, y s Běkem wprostřed Perwnosti zmordowanj gsau. Padlo Křestianůw do 30. než čtrýdceti osob, a Tur kůw dvě Stě. Někeré Rusy menšy od Střelby w Perwnosti našli / a osadilwše gi čtrýdceti Heyduků a dwadceť pětmy Wogátů Němedými / téhož dne časem večernjm táhli k Perwnosti Gesteš mnohém perwněgšy nešli gest Totes / ale Turcy nedočeka wše Křestianůw z ni vřeteli / kteraž o ni tolikéž lidem osadili.

Málo před tjm wzkázal byl Sultan k Wogátům swým, gestližby Kře stiané na ně dotčeli / aby ty menšy Perwnostky opustili, a w wčessých do poslednj hlavy se bránili / za tau přejinau, kdýs nass y dale táhli, oni We spery, Tšambok, Tšakokau a Thán, pustě zanechali, a cožkoli wyne šli z nich mohli / to wynesli, yakož krom Del malých nassy nic w nich gi něho nezastali.

Osmého dne Měsíce Srpna přitáhli Křestiané k Balotě, kteraž Po hané hned poddali s Rondýcy takowau / aby byli odtud s samými Ssa wlemi puštěni, k čemuž Křestiané powelili. Nalezeno w té Perwnosti čtrnácte Rusůw welikých, a dwadceť Centnýřůw Prachu / kteraž osazená gest gedným stem Wogátůw Němedých wzarych z Regimentu Zraběte z Sulcu.

Dewátého dne Měsíce téhož Papenssti Husari přitřesili w Lese gednō na čtrnácte Wozůw Ženami, Dětm, Penizy a sšacwem naladowaných / kteréz Wesperrynsti Pohané do Bělehradu wysškowati chčeli, y zagali ge wšecet, a o Rojst se rozdělili. Ti tolikéž wlapili Sekretáře Basse Bu dinšého / od něhož se mnohých potřebných wěcy dowěděli.

Křestiane s Panem Swaremburgkem yati oznámeno nejwice proto byli wygeli, aby se pokusyli o Bělehrad / ale ie welké Dela giš se dale táh nauti nemohli, a k tomu welký počet Wogátůw pro nesmjrné horko ne moy zachwácen byl / museli se na spátek obrácti do Kábu, kdež na gjdně kteréz gestě přigeti měli / očekáwali.

Nězy tjm zbauřili se opě zoldněti w Ranýži, a hned pustili hlás / ge stliže gim zase w brzkém čase Penjze nebudau dané, že chčegi s Sedlaky okolnjmi wtrutněgi nešli Pohané zacházeti: o čemž Turcy magjce sprá

wo wygeli na stráž a tu okolo Kanýže tří Wěsnice zplundrowali, Doby-
tek a lid gimali.

Těhož času aborělo Městečko Chomutow do gruntu ehním klade-
ným / přičinu některý pokládají býti tato, že w Měste gednom nedaleko
od Prahy Durgkmistr gedno hrabě je mu Syna zabil / poručil sítí, a akto-
li rozličné Protestacy činil / y žádal aby mu depustili Pachole své s Listě
t Gehomilosti Cysaršké poslati, wšak ničehož se nemohl dožadati / a tak byl
druhého dne wyweden a stat. W tom wezmapec správnu Wogacy Hra-
betez Hohenlohe, mřice smrt genu učiněnou zapálili Městečko dotčené.

Slesteho dne Měsíce Srpna z dopuštěm Božho wysel Oheň na jed-
ni mřech w Segětu, od něhož Předměsti wšech do gruntu wyhořeli.
Při tom zahynulo Turkůw nemalo / y některý z Křesťanských Wěznůw.
Pohané museli z Pewnosti do pole wygeti, a wšak w brzkém čase dotče-
ná Předměsti zase mnohým pewněgšy wystawěli.

Čtrnáctého dne těhož Měsíce Křesťané shromážděwše se opanowa-
li něyake Městečko Turecké, Beka w něm s ženau y s dětmi zagali / giné
wšech y pobili, a laupež znamenitau dostali.

Karlstadtšy Heytman mage správnu že sto Turkůw nedaleko od Pew-
nosti straffuge / wygel s swými bogowěšy, a druhého dne na ně přitres-
fil, a chce jim w přiležitějším mřte zastřeliti připadli na pět Tisyc Tur-
kůw kteryž ge hned wůkol oběhčeli / neb gich nebylo přes půl druhého sta,
a téměř wšech y pobili: mřzy nimis počten hrabě z Plaggu, P. Keychart
z Poppeledorffu, a giný mnozy / Pan Wolim Lambergk, gedn také Hey-
tman Karlstadtšy yat, a druhý Heytman neywyššy s čtyrydeci osobami
do Pewnosti vřekl.

Při koncy těhož Měsíce Třetwyššy Wězř Basse mage lidu sedmdesá-
te Tisyc, položil se s nimi v Besereka s umyslem takowým / aby Sfenat,
Lippu, a giné přilehlé Pewnosti mocy Wogenskau dobyl, a potomně tmi
madněgi do Země Sedmihradské w pād včimil, a yatk špebeři oznamo-
wali / dotčený Basse neměl od toho předsewzetj vpuřiti, byt pak Budyn y
Bělehrad w tom Křesťané dobýwali.

Mjmo to rozhlámeno je Polacy tolítěž s nemalým Wogškem do těž
Země werhnauti chtěgi.

Těhož Měsíce, zagali Křesťané Pfaný Sultána Tureckého od Semen-
dera Bassy t Basseri Mehmetow do Bělehradu poslane / w kterémž psal Sul-
tan / žeto wšse cořtoli w šesti letech sprácy znamenitau a s nákladem nema-
lým w Vhřech dostal / zase s welikým množstwím neyznuzilegšých swých
Wogakůw, potratil / wšak w tom že žádnému ginému winu nedawa / ged-
nom Basseri Budinskému / poněwadž wšdycky genu o tom předrowdál a
přikazowal / aby nelitugě peněz, Pewnosti potřebami Wogenskými a Pro-
ffanty dostatečně opatrowal / což wšse že gest wykonati zanedbáwal / a genu
o nedostatečyž žádnau správnu nedal. A poněwadž welmi setoho obáwal /
aby Křesťané neoblehli Bělehrad / prořyl ho což neyweřs prořino býti mo-
hlo / aby wšechy wěcy anebzpečěstw tmi časněgi Wězřow Basser oznamo-
wal / aby mu na pomoc přispěl / poněwadž o tom weyborně wj že žadneho
nemá před Nepřitelem potoge. Wězř pak Basse aby swého hleděl co ney-
pilhěgi / neocetawagge od Budinských Obywatelůw žádné pomocy / když se
ledwa sa ai před Nepřitelem mohau obhagiti.

Těhož času Sedmihradský sám třetj wyger z Knížetstw Slézských / a
yatk některj wyprawowali Mnišským oděwem přioděný / zase do Země
Sedmihradské přigel / kdez našelše Manžetu swau w Koste při službě Bo-
žj lasta-

žj lasta-

žj / lastawé měli mezy sebou wjtánj / a hned Městiany napomínal / aby
zase t němu přistoupili / a oni w tom powolnými se wklazali. Po čtyrech
dnech poslal psaný t Arcy Knížeti Maximilianowi z Klausenburgku s pod-
pisem své Ruky wlastnj / tolítěž y s podpisem Arcy Kněžny Manžety své /
w kterémž obsahowalo se toto: Poněwadž Cysar Rudolf / genu za geho
znamenité Knížetstw téměř Gestyni dal / a za Palác drahými Čalun y ozdo-
bený / Běle tolito stěny propugěl / za tau přičinau že mu se zdálo za dobré do
Knížetstw swého se nawrátiti / pročez že nyní w Klausenburgku pozůstawa
s Manžetkau swau. Arcy Kníže Maximilian aby tu prácy / do Sedmihrad-
ské Země geti / daremně před sebe nebral / nýbrž aby raděgi tam žustal a s Lis-
dem swým Ery obehnal. Geho co se dotyce / že chce on Země swau před
náběhy nepřátelšými chrániti / a při tom Cysare Rudolfa / wšech Arcy Kní-
že Rakauských, y wšy Křišle Křižské službníkem a přitelem žustawati.

Oznámeno nahoře, kterak Křesťané pro nedostatek rozličných potřeb
zase se t Kábu nawrátiti museli, a když se w malých Sřutech položili / rozo-
wodnil se Dunag, tak že žádný nemohl z Leženj wygeti / a mnohé ško-
dy na Obiljím podělal. Mjmo to připadli na Wogaky Žymnice, na kre-
tauj y Pan z Swaremburgku stonal / y Třetwyššy Pan Gall, a Pan Pro-
ffantmistr / kteryžto dwa poslednj do Wjdne se dali wřiti.

Poslednjho dne Měsíce Srpna čtrnácte Del w Wjdni wytaženo z
Caythausu, a ty byli do Leženj wezené.

Léta Bane 1599. za štiastného Banowanj těhož
Cysare Rudolfa toho gmena Druhého / dali se ob-
zwlastně w Vhřech wěcy tyto.

Při počátku Měsíce Ledna Fraypaxterowé Romarňsti sto Turkůw za
Budjnem, gesto nowého Bassy do Budjnu wyprawazeli / a zas na spá-
tek se nawracowali, pobili / a přitom weliký Turecký Sřuff s znamenitau
laupeži zagali / z čehož byli Pohané welmi zarmáucený, obzwláště y po-
to / že něyakan Turkyni kteraž byla s Žbožím swým z Budjnu wygela, v-
lapili, a ta wyprawowala nashm / že w Budjnu Bassy gednoho zastř-
teli / drahota že tam gest weliká, a nieměně že obywatelé při tom nedostat-
ku Proffantůw / že pilně stawěgi.

Když Nepřitel oderhl od Waradinn, a wšedo wůkol pe pátil / powsta-
la z toho drahota weliká, tak že do dwau set Wogakůw pod Regimen-
tem Preynerškým hladem umřelo, a giný pro hlad ledwa očjma swřtili.
Kupowali Chleba co ho gedna osoba za den snřsti mohla, za půl Tolaru,
a gestě s těžkem ho mohli dostawati / neb o špiři byla nesnáze, kteraž
Sedmihradský z Země své wywozowati nedopauřtel. A pustili z Wa-
radjnu půl dewáta Sta Wogakůw, a pro ochranu Pewnosti / gedn Pra-
porec Preynerškého lidu tam zanechán, a dvě šte Rossčých žoldnřkůw.

Při čemž čase Gřij Basta do Waradjnu geti chtě / ale pro slusné přiči-
ny, musel se do Rossy zase nawrátiti / na kterežto cestě přitřfřilo mu
se, že o Sektelantu segda z Wozu šel přes gedn Most šest set šlapěgůw
dlauhý / w tom se Dřewo pod nimi zlámalo, a on y s Službníkem, do
Wody půl druhého Měze z wegšy vpadl / wšak s pomocy Božj y s slu-
žbníkem přišel t Běhu.

Měsíce Dnora / Legáti Tataršsti přigelido Wjdne, nesauce s sebou psan-
nj t Arcy Knížeti Mathyášow od Chama swého / w kterémž dokládal,
že po wšechy časy Cysare Rudolfa wěrným přitelem, a Sultána Tureckého

ostawěným

vstávicím Tepřilem zůstávatí chce, a mezy tím nicméně Tataři Křesťanům Ohněm y Mečem nenabytí činili sťe dy, přecť sáme dotčenj Leigati, neť Praze / yatz žádali, ale t Wacy a t Budjnu dwadceťho prwnj ho dne tchoj Měsíce, byli wyprawazeni / aby při Chánowi Tatarském gednali, aby on zapowědel swým Wogakům ty každodennj sťraffy.

Mezy tmi přišli Nowiny ze Chám s desyti Tisícj lidu Budjnu táhne a ze Město řečené Tolna wsecko do gruntu wypálil / obywele wsecky pobil, krom Děti. Giny tolikéj Tataři wygeli na sťraff, několik Wesnie wypálili / Lid y Dobytek zagali, za nimiž pospíšili Bogownicy Pana Balssgho / mnohé z nich pomordowali, a wsecko gim zase odniali / hnali se za nimi tčj nje nedaľeťo od Hatwanu, a tři sta Mládencůw a Dětůw čateť wyswobodili. Z Křesťanůw nezahynul žádný, čtyři byli raněni. Tawracugy se treffili na tři Heymany Turecké a na služebnyj gegich / z nichj geden dobie po Wlastu mlawil, a ten oznamowal ze gjan před dwěma dny do Budjnu přigeli, a poněwadž nedali se žádným spůsobem giti / wsecky krom gednoho služebnika kterjž wreťl, rozjetali.

Tepřestawali gessťe Tataři Křesťanům sťpody činiti, nýbť wyprawili se opěť na sťraff a stazyli ohněm wsecky Wesnice od Santy až do Kceru. Giny pak sťraffowali až t Presspurgtu / páli, gimali, mordowali z nichžto sto osob Křesťané zabili, a Sendrýcha gegich s ginyimi předněgšj mi Tatarsy zagali.

Zioldněti z Wacy, Pallantstj, Nowohradstj a Serfssnstj shromáždiwše se geli na sťraff t Budjnu, a počkali se na cestě s půl druhým stem na cestě Tatarůw / z nichž osmácte zabili, dwa yali. Dávali spráwu nassym / ze v Budjnu šest Tisíc Tatarůw ležj.

Opěť Tataři sťraff před sebe wzali a tředecet pět Wesnic okolo Pewno st řečené Kálo wypálili, ano y té Pewnosti tdyž se ráno Brany otwřali / chtěli se zmocniti / ale obywele zmazile ge odruť odehnali. Bylo gich shromáždených krom Turkůw dwanácte Tisíc / proti nimžto nemohli se Křesťané pro nedostatek Proffantůw sebrati. Dobytek wesskeren pobili, a gednom přednj čwrtě od něho gedli. Stwřowal ty Nowiny ze by prawdiwě byli / Pawel Tiary, kterjž následugicýho Měsíce do Prahy přigeli, a t tomu doľádal / ze Tataři njmo gine sťpody, osm set Křesťanů zagali.

Čtrnáctého dne Měsíce Března Město Ranýž od Turkůw zagatých zapáleno / a we dwau hodinách wsecko do dwau Domů wyhořelo. Těmečtj Keythari tdyž se wssychni pod Praporeczbēhli / wěcy gegich některé gim pohoreli / a některé Ohři pobrali / přecť tak se proti nim rozňtjli / ze ge ledwa mohli wřotiti. Při tom byla Pewnost v welikém nebezpečnstw postawena / nebo geden den před tím dwa Tisíce Turkůw se wřázalo / z čehož porozumjwali nassj / ze zagati Pohané s tčmto měli negatě srozuměni.

Těhoj Měsíce přigeli do Budjna Čaus / kterjž nowiny s sebau přinesl / ze Zácusťky Mehmet Basse (genž byl předešlého Lěta Serdarem Bassy, a potomně od Sultana Mazul wčinen) dwanáctého dne Měsíce Března z Konstantynopole wygel. Sultán ze dále wygeti nemá gednom do Adriannopole / kdež wsecko co by t Wogně potřebné bylo ze bude poraučť chystati. Wsem we wsech Kraginach swých, kterjžby Mečem wladnauti mohli / ze gest přikázal aby we třech Měsícjch patnácte mil od Budjnu se sgeli a sešli / kdež se tolikéž sám osobně naguti dáti chce / a wseľikau Lanpeť kteraužby koli dostali, mezy ně ze gest rozděľiti připowědel / a poručil aby wssy dy po wsech stranach Žyto / Secmen / Womes / a gine Proffanty stupowali /

aby ney

aby negatěho w tom nedostatu Wogacy netrpěli. Oznamowal ten t t Čaus ze Bogownicy Pana Balssgho pod Budjnem gednoho Agu genž byl nad Tisícem Sspochiůw, zagali / s ginyimi tčnacti Turky wzáctnými / Sultán ze toho Roku časně s welkau mecy do Uher wpadnauti wmnil / poněwadž Jantčati bez něho žádným spůsobem wygeti nechťegj / a t tomu ze mnoho Zioldnětůw z Arabj po wode do Uher wypraniti chce.

Dwadceťho sťstého dne gar byl geden Kentmistr Turecký / kterjž Ziold platjwal / a ten prawil ze se Proffanty wssudy stopugj pro Wogsko gestto přitahnauti má / a Sultán sám osobně ze s welkým Wogskem Mančeninůw z Generlji přitáhne. Mnozy tomu newěřili aby Sultán sám osobně přigeti měl, yatož podobná wěť wjře byla / ze takowý přjgezd swjg rozhlá / yti poručil gednom proto / aby se Wogacy tmi rychlegi sgjžďeli.

Při tčmj čase přigeli dwa Kurirowé do Prahy geden za druhým s Nowinami takowými / ze Weywoda Walaský s lidem swým / Krag tahnaučy se t Adrianopoli / koby mohl za dwa dny wgeti, splundrowal. W tom ze wpadlo do Země geho patnácte Tisíc Turkůw / z té přjčiny ze gest byl přinucen na spátek se obrátiti / a tu na cestě v Widyna ze gest na ně přitřěf / osm Tisíc gich pobil / a Sanziaga Beka zagal.

Ostřehomistj wědauce o tom ze Tataři sťraffugj / wypadli na ně / a bogowali s njm stáctně za dvě hodiny / až naposledy poraženi Tataři dali se w wřtání. Dostali Křesťané Osmaťce Welblaudůw / mnoho pěkných Rong / a negakaus Truhlicůw / kterauž oni Turkům wzali. Welblaudi beli hedwabnými Čalauy přikryti / kterjž měli Teywysšjnu Bassy přitřěf / ty Drsy Petr sobě zanechal, a ginyimi dwěma pěknými Kobercy, a s Serjbrohlawowan Sukni zlatem protahowanau / o Penize žoldněti se podělili.

Pro weliký nedostatek žiwosti a drahotu nesmřnau, dvě stě Turkůw z Budjnu wreťlo / z nichžto dostal gich šestnácte Basse, a hned ge z sťtrčiti káral. Wygžďeli Turcy každodenně na sťraff aby sobě něco mohli wleci witi / tolikéž y Tataři / kterjž y Křesťanům welké sťpody činili / y samých Turkůw w tom nassanowali.

Když zwěďeli Zioldněti w Ostřehomu obymagacy / ze w Pewnosti gedné pět mil od Ostřehoma Waal řečené Basse wpadla / ehrema, dili se w sspoleť / a hned nenadále Pohanům do Pewnosti derčene wskočili / Zagali gich dwadesáťe dwa y z Agau / a Ženau y s dětmi / gedenácte gim Del očnali / a gine wsecky zmordowawše Městečko zapálili. Tawracugy se donu zagali sťsambodým Dobytek wesskeren / a Heyducy přistwřse se po dwakrate t Budjnu / Budjnským obywatclům osmácte Tisíc Oweč čďnali.

Při koncy tchoj Měsíce Března / wsslo dwadecet pět pěšjch z Ostřehoma / a ti přitřěfili na Sto a sťdesáťe guzdnych Turkůw / po Těmedu Sultnickami sluzými a čerwenými Křjji znamenauými přiodených / přecť gich nepoznali / donimwagjce se ze gjan Keytharowé Ranjstj / až prawě t nim přišli / a oni po Turecku wlati počali / y wstapili na stranu do gednoho Lěu dosti hustěho / tak ze gim guzdny nemohli njecho wstřediti / a m ggyce ten sťfortel / z husta na Pohany sťřjleli / y Heymanu a gim s gedným Agau zabili. Porozumjwagjce Turcy ze gim sami w tom Lěse nemnoho wčiny wsslali gednoho do Segetu / aby Beka a některými pěšjmi přiwol / a nassj cityce to / pefetali některé stromy, a swázawše ge w hromadu, puřili se přes Bzetu Traa řečenau kterjž hned při tom lese byla. Tak připlawli t druhé sťraffě. Bět s pěšjmi lidem přigeli / ale pozdě. Padlo Křesťanů w při tom sťsramiclowání čtyry / Pohanůw sedmácte, njmo Heymana a Agu wegsa dotčeneho / a raněných bylo dwadecet.

Těbyl

Ubyl dobře spotogen s Sedmihradským Cýsařem Rudolffem / je přigam Rnjetstwj Oppolště a Ratiborště, zase se w Zemi Sedmihradské wvázal / čes muž on porozumijwage / Měsíce Dubna poslal Legáty do Prahy s plnáp mocí / aby gine učiněno bylo snessenij / yakož se to stalo / y na tom zůstano / aby Sedmihradský z Zeme wygel do Rnjetstwj sobě daných / a k tomu káž deho Roku gista Summa peněz aby se mu dávala. Mezy tjm on drjel Saem w Meduassy / na kterém Rnjetstwj Sedmihradské / zanechaw pro sebe některé Města a Zámky / Stregcy swému Ondřegowi Kardinálowi odowzdał / k čemuž Stawowé dali své powolenij. O tom wssém bez mešstání Kardinál dal znáti Gistmu Bastow / wysylage k němu do Rossye na schwalnho Kuryra / a dokládage / ačkoli Strěse geho Legáty k Cýsaři wyprawil / aby z strany Rnjetstwj gednali / wssak je on nyn Sedmihradskou Zemi w moc y má / a w ni toho je wyhledawati chce, coby wssému Křestianstwu rozuměl býti prospěšné / pročť také je gináce o něm nesmegšl / než je nic Nepřátelského proti němu nezačne.

To když se doneslo do Prahy / a giž Legáty z Prahy desátého dne téhož Měsíce byli wygeli / Cýsař Rudolff poslal za nimi Raddu Wogenstau Do ktera Péce / aby ge zdrjel dokawadihy gine Resolucy nedostali. Oni pak přigewšše do Thurny / když zvěděl je Kardinál Zemi opanowal / nechťeli se dále pustiti / nýbrž sami Cýsaři o tom spráwu dáti vmjnil. Katož potomně wěc ta na gewo wssla / že ti Legáty pro to samé gednom k Cýsaři byli posláni / že w přitomnosti gich nemohli o tom dobře gednati / aby Kardinál Rnjetstwj na se přigal.

Posledního dne Měsíce Dubna / Doktor Péce s dotčenými Legáty, a s gednými kterých měl Listy od Kardinála k Cýsaři / do Prahy přigel / w nich to dokládal / že wyprawiti chce k Cýsaři Posly, aby Paktata mezy Stranami spůsobené byli.

Téhož času Michal Weywoda Walaský potkal se s pěti Sty Turkůw / kterých téměř wssedky pobil / a odňal jim tiskrát Sto Tisíc Dukátůw / nymž Tatarům w Dřích Zield zaplatiti měli.

Tatarský Chám z nowu se spojil s Cýsařem Tureckým, a připowědel mu že chce do Zeme Perské zbera Lidu dwakráte Sto Tisíc wpadnanti / yakož to učinil / a neyprwé gedné přednj Pewnosti se zmocnil. O čemž zvěděl Král Perský / wyslal netco Lidu proti Tatarům / ale je gich nebylo mnoho / snadně ge Tatarů rozplášyli. Pročť rozhněwal se Král / Teywysšijho nad Wogštem zabiti kážal / a wssedky Hestmany a Gendrychy gestto byli z Wogny wtekli, tři dni pořad wymrštawati poručil. Potomně sám osobně ma ge sšedesáte Tisíc Lidu proti Tatarům wytahl / a swedl a nimi Bizru, w kterém padlo Tatarůw osmdesáte Tisíc / y sám Chám a Synem swými zabynul / a ginj wstánim žiwoty zachowali. Nepřestawage pak na tom / dále wtrhl do Zeme Nepřátelské / a wssedky zase Pewnosti kterých mu koli Turek wzał, opanowal / a yakož prawnějši své Hestmany, že basliwě proti Nepříteli bogowali, ztrestal / tak tyto gestto sobě zmuzile při něm počínali / náležiti a poctiwě lastaw y dary obdaril. S tjmto Králem spojil se proti čempš Sultanowi Simon Georgian, a na potwřenij toho, Pewnost kterauž Gerrat Basse wystawel, a Dělmi dostatečně opatřil, opanowal / a nepřitelem se býti zge wným Cýsařstwj Tureckého wložal. Mimo to powstali také proti Sultanowi Marčeninowé w Arabij a w Babiloně / k nymžto přistupila Kragina Grimenská a Baslerská, tak že wssedch bylo po spolu shromážděných Sto třidce Tisíc / a ti se wssedni v Ržeky Euphrates gmenowané potkali.

Od těch

Od těch Arabůw, mimo gine rozličné dary / kterých genu y Bassym dávali / měl každého Roku Sultan gedn Million Zlata.

Kanyžij spojil se s ginými y Bobetšky wygeli na sstráff / o kterémžto gegich wygezdu Segetšeg Pohane hned zvěděl. Rgeli za nými hledagje gich ten celý den / až wstáwše při Wsy Caporna řečené odpocjwali / což také oznámeno bylo Kanyžijm / pročť přispšyli na ně s šestým takowým / že ledwa který z nich wtrhl / a osmého dne téhož Měsíce do Kanyže se nawrátili. Téhož času Křestiane dobyli Městečko Tolnu / množstwj Turkůw w něm smordowali / a Olaj Beka zagali.

Sšestnáctého dne téhož Měsíce / Pan z Sswarenburgku s osmi Tisícj Lidu wygel z Ořehoma k Budjnu / aby se pokusyl o to / gestližby Pewnost omu podmaniti mohl / ale ta wěc nebyla Turkům tegná / neb když w deset hodin w nocj čtwt nyle od Budjnu byl / giž Turcy byli lemo wderili a o hen házeli z Pewnosti / tak je lid nesměl bljže přistupowati / pročť zůstali na tom Pan z Sswarenburgku / Pan Balšij a Pan Tadaždj / aby na spatet se nawrátili / a Sšamboza se zmocnili / což se stalo wedle myšli gegich / neb ač koli sšedesíte Turkůw sylne Brány háglo / nie méně Petardů gi wyhodili / do Wěsta wskočili / a Turcy w něm téměř wssedky pomordowali. Z té přičiny připadl strach na gine Pohany / tak že we wssedch Pewnostech Wartu sylnau wede y w nocj měli / neb Panu z Sswarenburgku newěřili, kterémuž y gme adali / coriz / Nowý Wexyr Basse s dřewěnnau Ručnicj.

Grabe z Serjnu s Wogaty swými potkal se s dwanáci Tisícj Turkůw, gestto byli na sstráff wygeli / z nichž některé pobil, některé rozebral až do Bosny / do kterého také Kraginy wtrhl Pan Herberšteyn, a Tisíc Křestianůw wyswobodil.

Čtrnáctého dne Měsíce Dubna Pan Kolnič wložal se před Pestem s třidnými swými / ale Turcy nechťeli z Pewnosti wygeti / a on také nemoh gich žádným spůsobem wywabiti / odgel odtud a zagal jim dewie set kusůw welkého Dobčka.

Sendrestci, Silešci, a Kwodertšci shromáždili se wespolek, aby se pustili k Běli / ale poněwadž nie tam pro sebe nenalezli / obrátili se k Solnotu, a přitřestili na několik set Turkůw y Tatarůw, kterých porazili / a čtyrme estma z nich zagali. Když se pak domu nawracowali / připadli na giný hauff Turkůw / gestto žold žoldnětům do Erleza několik Měsícůw wozli, y potkali se s nimi / sšedesáte gich zabili, a Penize jim odniali. Dobrau Křiš tehdaž Křestiane dostali, neb když se o ni dělili / na gednu každau osobu přišlo se wice než sto Tolarůw dáti.

Při čemž čase Romaršci paděšate Wozůw plných Wěznůw, gich to pod Budjnem w rozličných Wěsnicích nabrali / do Romarna přiwězli.

Sgelo se osmdesáte Tisíc Turkůw k Bělehradu Kiečkemu atj rozdělili se na tři strany / gedni táhli do dolegšich družj do horegšich Dher, a třetj do Zeme Sedmihradské, a činili štkdy Měcem y obnem. Wložalo se gich deset Tisíc dwě nyle od Rossje / kdež mnoho Wěsnic wypalili, mnoho Dobyčkůw zagali / a sedm Tisíc swázaných Křestianůw za sebau hual. Za čemž gestto učinili zágem v Sileka pustili se okolni / zagatě gini sewšj laupeži odniali, a dwě stě gich zamordowali.

Desátého dne Měsíce Měge Tatarské Poselstwj přigelo do Wjdne, kteréhož to hned Weceru při Arcy Rnjetci Mathyassowi Audzency mēlo, a potomně y do Prahy / ale ačkoli o potog gednali a mezy tjm Křestiany wedle své neywyššj možnosti hubili / wssak to je šfortelně činj, wssedni

tomu porozuměli.

Pana z Swaremburgu kdys stěšij v Budjnu slaužití nechťelo / dal na sobě znati, jakoby Wogsko rozpustiti chtěl, a mezy tmi s pomocy Pana Tadaidho / dwanaće Tisyc giných soldnerůw k tčnto připogil, s nimiž to tčhož Měšce z Romarna wygel k Bělehradu / poněwadž o tom do bratu wědomost měl, že gýsdnj tčmět wssični z Pewnosti wygeli, a tak dvě hodiny předednem přigel k Bělehradu: tu dwoge Měšce wělni lehce ote wěst, a na každé Bráně we dwauch Předměstích Petard přisraubowali / nimiž Brány wělným hěmotem wywratili, a přišy do Předměstj dotčných wyšočili / Turky bili a gimali: Ginj do třetjho Předměstj wtekli, a tam žwoty své zachowali. Přiložen byl Petard yk Bráně Zámecký, ale že Turcy hned tomu porozuměli, a bránili se statečně / nemohli se nassý tč wělačiti. Splundrowawše tčhdy Křestiané Předměstj dobytá, y Korist bohatau na Peněžy. Dobytku a Konich dostawše, ge zapálili a odgeli. Zahynulo při tom Křestianůw deset / raněných na čteno půl druhého sta. Tčchali při gedné Bráně Petard nebho nemohli pro wělké horko odssraubowati / kterjž Pohané potom do Pewnosti wzali.

Tčhož času Ostřehomšci Budinským Dobytk zagali, a Sendrešci čty ry sta Turkůw porazili / Běka Hatwanského yali a Penjze gin odniali / kterjž měli soldnerůw do Erle dodat / totjž dwakráte sto Tisyc Zlarych.

Kral Perský rozhláseti poručil we wssem swém Kralowstwí / aby wssy čni pod straceným hrđel y Statkům, Machometskau wjru přigali / což ne rád oslyšel Sultán / neš se obáwal / aby pod Tlaboženstwím tmi / swých se zase Kragin nezmočil.

Mezy tčm Arabowé plundrowali Krage Sultánowi přináležející / a Teywysšy nad nimi tččený Kamber / wssěky Ostrowy kterjž gsau mezy Eufreatem a Babylonj sobě podmanil. Pročez Basse Kasan psal k Sultánowi / aby mu pomoc proti nim učinil / gináče že wssěcku Kraginu onu splun drugj. Kterjž drjic o tom Raddu s Bassy Cykalau / poručil Dělá z Zeykhausu kterjž měl w Damassku a w Alepo wytráhnauti / a Basseti w Rayru proti nim kázal do pole wygeti. Přitom Suleán Basseti Cykalowi darowal nákladnan Balleru / kterauž on přigjmal s obzwlášenj Pompau / neš sám Suleán při tom býti chtěl / kterásto náklonnost žáněmuž Bassj nikdy nebyla věčnena. Naposledy tčmuž Cykalowi dvě Sakně předrahé od Sultána byli darowané.

Citwrtěho dne Měšce Czerwona / ukázalo se okolo Rábu tři Tisyc Turkůw a Tatarůw / a hned w Pewnosti lermo nassj vdečili / kterjž oni slyšjce wtekli a pustili se k Ranjti a k Městecku Dwaswar / kdes wěkol patnácte Wessie wywratili a Seo osob zagali. Ranjstj nesměli se z Pewnosti wydati / neš Keychaki byli odgeli / domnjwali se že Grabě z Serýnu w tom ge zastane / což se nestalo mjmo naděgi gich / a tak Pohané bez překážky szágmem odgeli.

Při tčm čase Cýsar Rudolff Pana Melichara z Rederu / gebo Laytenanta tččeného Rebiša / tolikěz y gedno Wlasté Grabě / kterjž sobě hrđinsty w Waradjnu počjngalo / na Rytjřstw pasowal.

Křestiané gsauce shromážděni / tak že wssěck bylo do dwau Tisyc / geli na sřaš k Budjnu / kdes zagali mnoho Turkyn w Zahradách při Městě / a kdys na ně Pohané wyšočili / swedli s nimi bitwu / azabili gich do dwau Set / y Agn tččeného Gimblia gali / ginj do Pewnosti wtekli.

Heyducy tolikěz pustili se k Solnoku / kdes odniali Pohanům osm Set O.

wcy: po

wcy: Pospjssyli za nimi Běk Solnočský a Hatwanský / y stala se Bitwa do si trwawá / aš naposledy křesla strana Pohanská / a Křestiané Korist odnesli.

Romarnstjž zůstali na tom aby geli k Městecku Bitsa tččenému / a ge splundrowali / w čem ge prozradil negaký Cykán / kterjž přisew k Běkowi / gemu předsewzeť gich powěděl / a on shromáždil Lid / tčhl proti Křestianům: Oni wědauce že Cykán od nich wtek / tolikěz přiwolali sobě na pomoc giné / a potkali se s Běkem zmuzile / tak že nad nim swjčzyli / y sameho gali. Chťel se dwaděcti Tisycy Tolarůw wyplatiti / ale poněwadž gin poručeno bylo / aby žáněho nešwili, y gebo zabili / potomně Městečko ono dobyli / y Korist nemalau w něm nalezli. O tom wssem dali znati Panu Balfjnu / aby gin něco Lidu na pomoc poslal / aby se mohli tčm bezpečněgi domu nawratiti / což on neobmestkal učiniti.

Lugatstjž připadli na Solnočě / ginjto dwadecet pět Wozůw plných dčtj a žen / kterjž s wělni lepšjmi do Bělehradu wězti chtěli, odniali / a při tom gich šest Set zabili.

Nápodobně Heyducy z Rábu několič Sřjřůw Pohanských zagali / a tři Městečka splundrowali.

Zusati tolikěz wygeli / ale byli prozrazeni / neš nenadále wyšočili na ně Turcy / a některé z nich s Heytmanem gegich pobili.

Sendrešci také a Seršinsci potkali se s Solnočými / a porazili gich dvě Set.

Při tčm čase Cýsar Rudolff Pana z Swaremburgu w Praze na Rytjřstwo pasowal / a při tom počtwé gemu dary dal.

Magjce o tom spráwu Heyducy, že Pohané s Proffanty konečně do Budjnu pagedau / shromáždilo se gich do šestnácti Tisyc, od nichž potomně Weyda Kasa a Petr z Wiwaru pro slusné přjiny s Bogownjky swými se odlaučili / tak že gich gednom dwanaće Tisyc pozůstalo: tj patnácte mjł před Turky jakoby wtekali, a kdys se oni domnjwali / že giau nešbezpečněg sly, obrátili se s křtem a Střelbau proti nim, a dotjrali na ně tak dlanho / aš se dali w wjstánj. Dostali sedesáte pět Lodi Obiljím naplněných, tak že prawili / kdesby byli pět Set Wozůw měli, žeby wssěky mohli Obiljím naplniti, neš konečně dostali Korist takowan / že od dáwnjšho času gi podobné Křestiané nedostali. Potomně pustili se za wřikagjými / s nimiž opět sfermielowali / tak že z tčch osm Tisyc Turkůw, ledwa tři Tisycy žiwých pozůstalo. Mjmo to shodili dwa Mosty nedaleko od Sechardu, a Městečko Segardin splundrowali / kdes zmordugjce wssěky obywatel, čtyry sta a sedmácte Křestianůw wyswobodili. Sedlácy Turčti shromáždili mnoho Peněz y Obilj / kterjž Heydukům dali žádagjce, aby gin domy nepálili, a ge při hrđlech zachowali. Brzo potom přirešili zase na dwadecet šest Lodi mensjch Obiljím naladowaných a na dwadecet sedm Sřjřůw wělkých / w nichž rozličné wěcy Kupecté byli, a ty wssěky potopili / krom tčch, w nichžto Turcy Penize měli / a wssak y z tčch gedna nenadále se potopila / pospissyli potomně domu wezauce s sebau třidecti dvě Dělá wělké a zastawiwše se v Gesty / o laupež se dělili. Sami to Turcy mlowili, že by Křestiané tak hognau laupež neměli, jakau tito Heyducy dostali / byť y tčj Bělehrady opanowali.

Při počátku Měšce Czerwene / Pohané magjce počet Lidu do sedm nácti Tisyc, činili sřtody znamenité okolo Waradjnu.

Sendrešský Heytman mage spráwu, že Pohané do Erle Proffanty dostati chtěgi / shromáždil lidu dwa Tisyc, a přitčhl k Erly / proti němužto wyšočili bezmestkánj obywatel, a sfermiel začali. Křestiané na ně do

trali sylné, ať pobíwše gich nemalo / giné do Pewnosti zase wehnali. po
tom wygeli proti tem gesto Proffanty wezli, a rozehnali ge / y n sledo
jim cořkoli meli, odniali.

Osln set z węgścimenowaných hejdukůw přigelo k Městečku řečenému
Sowar kteréhlež za Budynem, a tu wywolali sobě Agu pod gyletem /
pod cti a wjrau / kterých kdys knim wysšel, mluxili k němu aby gim Městeč-
ko poddal, a on se z toho wymlawal / prawje se to nemůie učinit; y ká-
zali se mu do něho zas nawrátiti, a hned počali k němu sturmowati, wšak
e sštodau swau nemalau: neš Turcy magjce Dela žebjkami nabité, ne-
tolik o ge od ždi odehnali / nýbrž y čtyry sta gich pobili, přečej giný muse-
li od Městečka odstoupiti. K těm wyprawili Křestiane giných osm set /
aby některé Mosty shodili, přes kteréž Rohané do Země Sedmihradské
gezdili, atí wedle giných dvě Městečka za Budynem dobyli, a mnoho
Mostůw přes Ržky rozličné učiněných zbázeli. Z těch některých o něho
dne Měsíce Srpna do Ležený Křestianského přigeli, magjce s sebou tři sta
Wěžníků, dwanačte Praporeců / z nichž dwa při wrchu stříbrné Raule
mli / paděšite Wozůw Kořistý naplněných, množstwj Dobytka, a něko-
líc set Stanůw, což wšse prodávali / neš gim nic wzato nebylo, preto je
se hruběš chowali, a toho Měsíce do pěti Tisíce Turkůw zamordowali.

Weymoda Walaský wygel s Lidem svým v Městu Zoffg / a tu wšlady
wůl a wůkol činil Turku sřady.

Dwie Set Tatarów wpadło na Zbożi Pana Władysława / kdez niektórzy We-
snie wypalili / gimnjo zastrzelił Pappenstey a zmordowali témże wseckę / tci
rehoito také dasu Lippensstey sset Set Turków zabili.

Těhoi Měsíce přigelo Poselstwj Turecké do Wjdně/mezy nimiž byl nej-
přednějšj nékatý šid/a poněwadž žádného Listu wtěčjého od Sultana ne-
mili/těhož večera gali přednějšj w Hospodě/a dali ge do Rámy Lwowé/
gine pak pauty swazawisse na roboty ge poslali.

gine pak pauty smazawše na roboty ge posílali.
Dátého dne Měsíce Srpna Pan z Szwarcenburgku wysprawił se s lidem
z Romárna opět k Budjnu přikázaw před tím Orsy Petrovi aby Wogátý
svě wyslal k Budjnu rozličnými cestami aby Turcy nic o wýgezdú gebo nez
zvědéli. Vmijnil tehdy času nočního k Městu se přikrasti/ a Petardý dáti
pástraubowati/yatož y gíž tegně k Pewonosti se přibližowal/ a w tom připadli
na Wartu Tureckau/ z njs dwa gali/ a giný též nocý k Basseti Budinskemu
vtekli prawdyce/ že se na ně Křestiané obořili/ a že gich gest do třidecýti Tisíc/
čemuž Basse nechcél wstáti/ domnjwage se že to z Bazně mlawý/ nic méně
Wartu sýlnau natýdil/ y wyslal některé/ aby zvědéli/ zdaliž prawda gest co
tito mlawili/ o njmli se Křestiané nepotkali. Potomně někteřý Jantčari
s ženami gduce na Winice, tressili na Wartu Křestianskau/ křečáž ge hned
zagala/ a k Panu z Szwarcenburgku přiwedla/ gegichito spráwau porozu-
mel tomu že Budinský gessel o něm nic newědý/ pročž tím weselegi k Mě-
sta chci tegně přistaupiti/ aneb aspoň Proffanty kteréž Turcy do Budjnu
wezti něli a giti na ně Pan Balffy y Pan Tládaždj očekáwal/ odnjti. Mezý
tým Basse Budinský/ Basse z Marofftu/ a Koliander Bek/ poněwadž wysla-
ny oznamowali se žádného z Křestianůw spatřiti nemohli/ wogeli bezpečně
yato na Low půl míle od Budjnu gednom we třidecýti Koních/ a přitressili
na osmnáctě Zezdulůw/ gesto Wartu drželi/ a ti porozumwagice tomu/ že
nemýję. Byti Osoby cherné/ obořili se na ně/ z nichž někteřý hned počali
vstřekati/ a w tom wstřání sami Turcy Bassy Budinského y s Koněmi porazyli/
což widauce Zezducy bez mestrání přistdéli a geý zagali/ a poněwadž dlaw-
ho se poddati nechcél/ té gšauc naděge ie mu Budinský na pomoc púspěgý/

dal mu několik šetráckův dobrých / jakož y geden z Heydukův dobrých Špa-
 wli, hlavu mu sňati chtěl / a on vderiv se w prsy / domlouvage gím ostře se
 naň sáhnutí smělí / powědel že gest Basse Budinský / pročez k Panu z Szwars-
 cmburgku byl přiveden. W tom Pan Balfšij a Pan Vladažďij spatřili něs-
 které Hauffy Tatarské / a domnujagice se že Proffanty wrezau vstávpili spato-
 kem geden na gednu stranu a druhý na druhau / potomně Pan Balfšij na ně
 wyskočil / a Pan Vladažďij z druhé tolikéz strany na ně se obořil / kterýmžto
 prostředkém ge porazili / a některé do Dunage wehnali. To když se wyko-
 nalo / a čáka giž žádná nebyla / aby Budin sfortelně mohl dobyt býti / obrátil
 se Pan z Szwarcmburgku k Ostřehemu,

Ten wečer Pan z Šwarcenburgtu o Bassy Budinským a s některými
 Zeytmany swými v Pana Gayckofflera wečeřel / kteréhožto času Zeyducy
 čtyry z předních Turkůw zagaté přivedli / a ti poznawše Bassy Budinského
 padli rychle k nohám gehoř a lžbali ge.

Doečený Basse slove Soliman / osoba vysoká a sylná / s přičernau brá-
dan : Panceř obyčej měl nositi / kterýž vážil sedmdesáte Liber / byl Sulcá-
nowi milý / jakožto regná Radda geho Wogenšká / býwal Basse y w Erli /
měl ienu y děti a k tomu weliké bohatství. Když byl tážán z strany někte-
rých wčej potřebných / odpověděl / že Basse Ibrahim statowau mocý / s yas-
kau předesslého Léta Mehmet Basse k Waradžnu přigel / do Vher přitá-
hnauti má / a yakt porozumíwá / že Ostrichom oblehnauti miny.

Budinští glauce Hextmana svého zblazení / z strachu velikého Město
dolegšší opustili / a zavěšili se na hoře v Peronosti / magace na všem veliké
nedostatek / jakož sami potomně k tomu se znali / žeby byli Břestianům přes
černicté dnů odporovati nemohli / Edyby ge byli oblehli.

Demateho dne Měsíce Srpna, Heyducy Sileckej a Serbsinckej/gichžto by-
lo wšeck sedm Set/wieczance s sebau několik Wozůw Sena/ o půl noci wy-
geli do Solnoku/ kdež zametawše Senem přikopý do Města wlezli/ Beta
s Ženau y s Děmi wali/ Proffanty kteréz se do Erle wezci měli pobrali/ a
žmordowawše wšecky Obywatel/ Peurnost zapálili.

Sedmnáctého dne Měsíce Srpna / kdy si svjatei počalo Pan z Swaremburgku k Bráně genš byla při Vessu Petard přistrahovati poručil / kterýž stísně girozhodil / ale že Turcy gi. před tjm byli rumem zasypali / nemohli se Křestiané do Pevnosti pro rum vtačiti / nýbrž museli spátkem ostaupiti. Turcy stěhlegjše za nimi, tři zabili / patnácte gich zranili / mezy njmiž počten y Pan z Swaremburgku / kterýž ránu měl jako pět weltau / a negaký Pan z Spauru tolikéž w nehu prostřelen. Pan Swaremburgk tjm spůsobem gfa těžce raněný / žádal Lysafe / aby ho načas Aniadu toho zbawiti ráčil / t čes muž nebylo pomoleno. Pročež sprawiw on sobě nřaké Instrumenta a stoličky / kázal se Wogatům nosyti a ke wssemu pilně dohlýdal.

Dewatenačtého dne téhož Měsíce Srpna předložili Basseti Budinskému Rieštané Panta, gesto vážili sšedesáte sšest Liber / aby ho nimi okorwali, kterej on Johan od sebe odstrčil.

Na sledujúceho dne privedený boli tri Turcy, ktorí Bassy hneď pozna-
li, a padnauce pred nim na Kolena / Mohy gemu ľúbali.

Dwadcátého sedmého dne přivezen byl dotčený Basse do Wýdně a dne druhého dán pod stráž.

Swamecymého dne téhož Měsíce přivedeni některij Turcy do Ležení
Křišťanšého / kteříž oznamowali, že Mosk v Lětu gestti není hotový /
pro kterazto příčinu, že Serdar s lidem svým ledra po přemecyma
dnech do Budýnu přigeti moci bude, a pro nedostatek Proffantův že gest

mu se předsewzeti swé/ nimžto vnišil k Ranyši přitáhnouti, a wsecku moc
lidu swého, kteréhož shromážděného měl sto padesáte Tisíc/ k Ostřehomu
obrátili, magice a seban dvě stě a padesáte Del polních. Z té příčiny Rie-
stiané Ostřehů snažně opatrowali/ paterý Sšace Zrabě: z Mässfeldu slaw-
ně paměti obnovili/ na vrchu S^o Tomáše Pewnůstku wystawěli, a kdež
koli rozuměli býti potřebné, Bassey zdelali. Pan Balffy w Pewností se
zawřel, tak aby w ni, neb žiw zůstal, neb umřel.

Měsíce Zářij Krále Perského Legát do Konstantynopole přigel, a ma-
gie Aud: eney/ gménem Královským Sultánowi dwanácte Rlčůw zla-
tých odowzda/ nimž Král rozuměl, a znamenati chěl/ ačkoli téměř Rl-
če Královský geho Sultán/ wzawšse mu některé Pewnosti předni, opa-
nowal/ wšak neméně, že gestě tak mnoho slyl má/ gestližby mu gedo-
browolně nawrátiti nechtěl/ aby mu ge mohl mocý Wogenskau odniti,
pročez samé Legáta wyslal/ aby zwědel, chěl liby gemu Sultán takowých
Pewnosti dobrowolně postaupiti, čili ne/ kterýž také porozuměl tomu že
Legát giné dary nemá/ geho s pohrůzkami, yaby mu y smrti hrozyl/
od sebe propustil.

Kardynál Battorý wěda o tom že Gij Bassa Lid zbírá/ a k němu
Weywoda Walaský s lidem přitáhnouti má, negsa také powědom/ kře-
ratby tu wěc Cýsar wwažowal, že se w Angiectwí Sedmihradské wterel/
wyslal do Prahy Legáta Kasspara Kornýsa, rozkázaw gemu aby jeney
prwe v Gijho Bassy zastawil, a zwědel/ přitelemi gemu Cýsar gest, čili
nepřitelem: poněwadž on bez Pana kterýžby ho chranil býti nemůže, a že
nyni Cíaus Turecký snažně vsylge aby ho mohl na stranu Sultána swé-
ho nakloniti/ předkládajíc Lisy od Sultána poslané, w nichžto slibuge,
ačkoli prwe patnácte Tisíc Dukatůw Trybůru ročnjho z té Země bráwal/
wšak je nyní gednom deset Tisíc od něho bráti chce, a při tom gemu pro-
ti každému nepříteli pomoc učinit/ y Muidawstau Zemi je chce k Rnjjet-
swj geho připogiti. Nicméně žby on raděgi z strany Křestianské byl, a
gi proti Turku pomáhal je wšy swau možností/ pročez je žada aby pod
ochranu Cýsarstwu přigat byl. A poněwadž Stregce geho s Arcyknešau
se rozwedl spůsobem takowým/ aby on mohl ginaw Manželtau pogiti, a
ona giného Manžela, je žada aby šrz přimluwu Cýsarstwu Manželem ge-
gin býti mohl. Na to Bassa nedal žádný odpowědi/ ale odeslal Legáta
do Prahy k Cýsari/ aby tam očekáwal na Resolucy.

Mezýejm Zygmund Battorý/ yalž wšbec mluwili, wyprawil se do
Polšy/ aby Zbojy kteráž tam gemu Stregce geho Kardynál odowzda/
pod swau moc přigal, čehož nechtěl dopustiti Polšy Král/ nybž sám se w
ně wvázal, a Zygmunda wchwal/ kterýž shromáždil ledajakého Lidu/
Kardynála z Sedmihradské Země zase wyhnati vsylowal. Některý pak
prawili, že se měl až do Země Englické pustiti.

Druhého dne Měsíce Zářij, Heyducy přiwedli zagatého Jantčara kře-
rýž oznamowal že Turecký Weyr Bassa gestě v Moháče ležl/ očekáwa-
ge na Proffanty, kteréž se mu po Wodě odeslati magj: Geho předsewze-
ti že gest, Křestiany wedle možností swé hubiti, potomně s nimi o pokog
gednati/ k kterémž gestližby se nakloniti nechtěl, že mjni Ostřehom y
Ranyž spolu/ poněwadž dosti Lidu má, oblehnouti/ pakliby porozumě-
wal že daremně při dobywání těch Pewnosti pracowati bude, že chce na
štraff y do Morawy přigeti/ wsecko na pořad páliiti, mordowati, a zagi-
mati.

Dotčené Proffanty aby se nepříteli odniali/ wyslali byli nassý třinácte

Tisíc

Tisíc Heydukůw pod Budyn/ ale ti niene spravili, neb se Turey wyborne
na Wodě y na Zemi welkým množstwím Lidu opatřili.

Pawel Liary Teywysšy w Waradynu Pewnost řečenan Ssarkhat
mocý Wogenskau dobyl/ kterauž osadil wšse, s hognau Kotiši do Wara-
dynu se nawrátit.

Při temž čase Weywoda Walaský zagal na Dünagi dwa Sšiffy a
množstwí Turkůw pomordowal.

Cizernecytného dne téhož Měsíce Pan Balffy wyslal některé z Bo-
gowjstůw swých/ gestě na Beta Satwanstého přitřfili. Kteréhož s li-
dem geho porazyl, a dwadeceti osm Hlaw/ čtrnácte šiwých Turkůw, Pra-
porec neypředněgšy s padesáti Koňmi do Ostřehoma přitřfili.

Sšestmecytného dne wyslali nassý některé na špeh aby Wogsto Ture-
cké spatřili, a ti připadli na čery Tisíce Turkůw/ kteréž byli wšickni z Ro-
nj sedli a na Zemi spali/ na kteréž se slyně obořil, tak že se dal na vjeřani, a
nassý honje ge/ mnoho gich zbili y wali. Brzo potom vderili Pohane w
Leženj Lermo/ kteréž nassý slisšice spáčkem wštanpili, a pslali rychle ged-
noho dáwagje znáti o přjhodě swé, Ostřehomským/ kteréž gin napemec
čery Tisíce Lidu wyprawili, ale Turey nehonili se za nimi gednom dvě-
mle, a tak oni s Wšmi šloastně do Leženj přigeli.

Téhož Měsíce Basse Serdar poslal z Budynu Legáta k Arcyknežeti
Marhyassori, aby přezwědel/ zdaliž Křestiané chregi s Sultánem w po-
kog wštanpiti čili nechtěgi/ proti nimžto poslal Arcykneže Pana z Bonhay
mu s některými ginými/ aby wysliffeli žadost gich, a zwědeli na kterém m-
stě Kommissari Tureckí ležeti budau. Těm dani byli od Pohanyw dary
wě zuameniti, a mjšto k rokowánj Ostrowy mezy Ostřehomem a Wicegra-
dem gatenowali/ yalž Brzo potom Murat, genž potomně Bassý Budins-
ký byl/ Weyr Ameth, Agá Chama Tatarstého, s některými předněg-
šými Turky, tu se nagjoi dali/ k nimžto páteho dne Měsíce Rjgna, Arcy-
biskup Ostřehomský, Pan Balffy, Pan Madaždi, a Pan Doktor Pec, přigeli
magice z strany gednání o pokog dekonale plnemocenstwj. W tom Křes-
tiane z každého Dela wštráse wštrfili/ aby Pohane porozuměli že gestě
dostatek potřeb Wogenských/ k dalšy bitvě magi.

Mezýejm když se tuto o přjmetj gednalo/ Tataři y Turey mjmo zápo-
wěd učinenau od Chama Tatarstého, wygeli na štraff k Woděnu Hradu/
kdež se třich Wěsnic Lid zagali, ano y Wodýhrad aby gin poddán byl/ ža-
dali. O tom když Kommissari zmjntu činili/ wynaławali se Turey tni,
že nemohau toho zabrániti/ lečby wsecky dali zwěsteti.

Při tom rokowánj žadali Turey/ aby gin wsecký Pewnosti, kteréž Křes-
tiane od přel let dostali/ byli nawraceny, ale gsauce od Kommissariůw Cý-
sarstých spraweni/ že neschůná gest žadost gich, pustili ode wšech/ krom Os-
třehoma, za kteréž y Erlu dáwali/ k čemuž Kommissari nikoli nechtěli po-
woliti/ pročez poslan byl Legát k Serdarowi, aby gemu ta wěc oznámil/
kterýž poněwadž se nenawracowal, anobři wyslani byli některý p Kommis-
sate Turecké aby se s nimi spáčkem nawrátili/ z té příčiny daremně bylo ro-
kowánj. A poněwadž Turey základnjky swé mji chěl, a potomně teprwa
Křestianské odeslati/ Křestiane Murata Bassy a Agu do Ostřehoma wzali,
wzkazugje/ když gi oni základnjky odesli, že také těchto zdržowati nebudau.

Tě nocý Tataři v Rapele třiděti Wěsnic ohněm spazyl/ ale žádného w
nich nenalezli.

Ošněho dne Měsíce Rjgna přigeli dwa Czansowé do Ostřehoma od
Serdara wyslani/ s nowinau takowau, poněwadž Křestiane dobrowolně

R un

Ostřehon

Ostřehom za Lidy vati nechťegi, že geý Serdar mocy Wogenstau dobyti mými. Při tom žádali, aby jim základníky vydali / k čemuž nassý nechťeli po woliti, dokawadž oni přive Pana Horacyusa Teywyssyho Laytenanta w Ostřehomě a Ryoffarkasa z Románu gim newydaři.

Těhož času z Budinu do Wgdně přišli dva Služebníky k Basseti Budinskému / nesauce těmuž Zlato / Sfaty a jiné drahé věci / a k tomu směřujíce aby při něm zůstali a genu slaužili / neb ho Pohané měli w velké vzácte nosti / tak proto že gest skutečným Bogowníkem byl / yk proto že gest Sestru Sultána Tureckého měl za Manželku. Nechtěl nic nassým zgemowati z strany předsawzetý Sultána a Bassých geho / pročez byl k tomu y práwem vtrpným přinucen.

Sedmého dne těhož Měsíce Říjgna, Legát z Moskwy sám čtyřidecátý do Plzně přigel / a měl Audyency dne desátego. Kdež gmnem Knížete svého / Cysari presentyrowal tyto dary: Předně Zlatý Busytán / Kossigat Zlatý drahým Kamenným rykládaný / zryžýho Zlata wyřezanau Stolicy / yakéž vřijwá Kníže když do pole wytahuge. Potomně zlatem prokrawaný Obraz S^o Mikuláše / genž byl deset loket dlouhý / mnoho Kobercůw Persyanských / čtyry Sfaule / z nichž gedna každá sfacowána za dwanacte Tisíc Tolarůw / a dobruu Summu mincowaného Zlata. Po odemzdání darůw takowých / dw a z nich magýce Listy wěstý / gedn od Velkého Knížete / a druhý od Syna geho / nesli ge s wyzdwiženým Kamennem a poddali Cysari, žádost Knížete Moskewského byla aby, mezy Cysatem a ním proti Sultánowi učiněné bylo spolčení.

Gednactého dne učiněn Legátům Panket v přítomnosti mnohých Panůw y z Rytýřstwa / a dne čtrnáctého opit Audyency měli / po kteréz na Ratu hauz powolání / a tam z strany wěcy weysa dotčené rokowali.

Při těmž času oznámili Speheri Křesťanůw / že Turci k Palanku at Set slynu táhne / pročez Teywyssý Polny Maršalek wyprawil Pana Balssyho s osmi Tisícý Lidu / aby w nístech těsných Nepříteli hubil / ale poněwadž o wygezdu geho Turcy zwěděli, nic gineho nesprawili / než že sedm Set Turkůw na kteréz náhodau přitrefil / rozebral / a 60. z nich yal / k Ostřehomu se nawrátil. Chytré Nepřítel wěc swau wedl / yakoby chtěl táhnouti k Palanku / obrátil se k novému Hradu / kdež učiniw gedn toliko Sturm / položil se v Gokerna na proti Ostřehomu / a tu wšedku Kraginu až k Pressporku spaliw, sšestmectm. Wěstie pohubil.

Trináctého dne těhož Měsíce / ukazalo se několik Tisíc Turkůw s dobytými Sfaulemi y s Ručnicemi / proti nimžto wyslal Pan z Swaremburgku čtyry Sta gýzdných Wallanůw / Němcůw a Vhrůw / ale oni bez mešstání na spátek vstoupili / wšak nic méně w tom vstupowání dosti gich mnoho nassý zabili. Brzo potom welicý hauffowé Pohanistý na wšlách se ukázali: Wpadli potomně do Ležený Křesťanského / a do třet Set Křesťanůw pobili.

Opit wyprawen byl Legát k nassým žádagýc pokoge / magýce při sobě y základníky, kteréz Křesťané přigmuce / gegich tolikéz Osoby propustili. A poněwadž Křesťané Erl a Hatwan myci chteli / a Turcy gestě na ničemž gístém z strany té wěcy se nesnesli / wzkázali jim / aby wyceť ným Legáty neposylali.

Mezy tjm Tataři wygeli na Sstráff / wypálili do čtyř Set Wěstie a Městeček / a deset Tisíc Lidu zagali s welikým zarmutkem a nářkáním Vhrůw. Těb kterýžkoli z druhé strany Dunage bydleli / o wšedku přišli / w čemž ně který winnu Panu Swaremburgkowi dávali / neb ho Pan Balssý k an

Lidaujdy sijně prosýti / aby spátkem Wogsta za Most vstu powati neposrašel / pro sstráff kter. By Pohané činiti mohli / a wšlých Vhrůw y Němcůw / tomu také radili / wšak nemohli nie při něm obdržeti.

Wpadli také některý z Tatarůw do Morawy / z nichžto dwé Set gich smordowáno / a Kossit gim odňata.

De watenactého dne těhož Měsíce / Turcy sewssý mocy hnuli se z Ležený wěho za rýmí nassý čtyry nile geli / o čemž oni magýce spráwu / na Křesťany w Odranku očkawali / kterýž také widauceto / nemohli nie proti nim spůsobiti.

Dwa Služebníky Serdara Abrahima Bassy / z nichž gedn při něm byl Sekretárem Dherstem / a druhý Komorníkem / obadwa z Křesťanůw splozeni / čase n nocným do něakého Lesa pterli / a na dwau pěkných Koních nassým přigeli. Přinesli s sebou některá tegná psaní / kteraí Serdarowi náleželi / yako od Sedmihradského / tolikéz gedno od Sultána Tureckého w kterémž genu Sultán pýsse / aby osadil hranice Dherst / by gi co spůsobil / co neschlegi domů pospýšil / že Perský Kral s Georgi any genu na hrde nedaleko od Konstantynopole leží. Přinesli také s sebou dva Turecké Tulichy drahým Kamenným rykládané / kteraí za deset Tisíc sfacowali.

Brzo potom přinesené byli Nowiny / že Nepřítel okolo Wesperynu a Pápy weliké štody činí / pročez wyslani byli / Pan Nádaždý / Pan Kolnič a hrabě z Turnu / gedn každý s Křesťany swými / aby nenadale na Nepřítel přepadli / a Kossit mu odňali / ale on porozumíwage tomu / obrátil se na spátek k Belehradu.

Při těmž čase wypálili Pohané z Erle Městečko řečené Budnet / a Bassy Serdar sewssým Wogstem swým k Rossceem se přibližowal / což wida Běg Basta / tam se tolikéz obrátil / k němuž přigel posel od Weywody Walaského / žádage proti Sedmihradskému pomoci.

Křesťané v Jileku na Tatarsy připadli / z nichžto třet Sta zabili / pět Set jagatých Křesťanůw wyswobodili / a wšlých gim laupež pobrali / y přitom nepředněgšý Praporec Chama Tatarského dostali.

Kardynál Batorý wšemi spůsoby o to wšlowal / yakby mohl Weywodu Michala / kterýž Sedmihradskau Zemí Cysari Rudolffowi podmaniti se snažil, zabládit / aneb aspoň z Zemí wysnati: Rakoz pak wšlowáním geho kaci se mělo / aby z gedné strany Turci / z druhé Weywoda Muldawský / a z třet on sám / wtrhl do Země geho / aby před, čerý ge^o wškonáno bylo / ale sšestým welikým Weywoda Walaský zagal osoby ty / kteraí s Turci to gednati měli / z nichžto porozumíwage yake Prakeský Kardynál wšlawati mím / ahróni i dít čtrideti Tisíc Lidu zbrogného / s kterýmž osmi náctého dne těhož Měsíce wygel do Země Sedmihradské / Město řečené Kronstet mocy Wogenstau dobyl / a Lidem cestý gdaucy do Polstý osadil / aby mu negará, pomoc z té strany dodána nebžla. Potomně nakloniw k své straně Cíle a Bassy / sewssým lidem swým a s osudefati Delmit k Hermstetu pospýšil / na kterézto cestě potkal se s ním Legát Papský / kterýž genu oznamowal / že gest gístě poručení Cysarské aby se upokogil, a lid z Země Sedmihradské wywedl / kterézto poručení Michal Weywoda chtěl aby mu bylo ukázáno / ale Legát ho nemel, dokládage / žeby se takowé poručení při Kardynálowi náležalo, na čez Weywoda odpowědel / že on má gine poručení Cysarské / nim to že se spravowati chce, a Cysari tak yakž náležu čt ne slaužiti. Wewěda Legat co gineho žádsti, prosyl Weywodu pro gineho Běg / aby toho gestě dne zdržel Wogsto své, že snad Kardynál rezmy

Azi se muze ať poteci směřovati, což on učinil / ale potomně wida že se nic takowé neděje, a že Legát giž k Kardynálowi odgydi/pohnul wšedko Wogsto swé proti Kardynálowi / od něhož giž ledwa čtvrt míle byl. Dřwe nešli se Wogsta potkali / Weywoda Kardynálowi wědět dal, že on neproje do Sedmihradské Země přigel aby Krew Křesťanskau wyléwal, ale aby od něho Zemigmenem Cysařským přigel / poněwadž on k štodě wšeho Křesťanstwa, s Turkem proti Křesťanům se spiknauti neostychal / ale že Kardynál na swém stál, a niyaki z Země wygeti nechcel / nýbrž k bogi se chystal / Weywoda talitě swé napomenul, a k bitwě přihotowil / wšak neyprwe wyswědčení učinil takowé / že tím, že se Krew Křesťanská prolege / ne on ale Kardynál winen bude. W tom bez mešťánj orduňt učiněn, a když po tékráte Iesus po wšem Wogstě wolati kázal, a rozhláseti wšec / že se tím křetij se poddagi, nic zlého státi nemá, potkal se s Kardynálem zmuzile / křetij přemecyema Tisyc lidu swého měl a gey jěwšým lidem geho na hlavu porazyl. Stala se bitwa w dewět hodin Německých, a trwala za pět hodin pořad zbehých. Padlo Sedmihradčanůw dwa Tisyc a dwadceť sedm / zagatých a raněných načteno wice nežli geden Tisyc, mezy nimiž byl Kornýs Kasspar a Gtj / Walachůw gednom dwě stě zabynulo.

Do té bitwě poručil Michal Weywoda wpadnauti do Ležení Nepřátelského / kdež dostali pět a čtyrydcetí Děl, od Zlata, Stříbra, Štactwa, Kornj, a Stanůw Korist znamenitau. Odeud táhl Michal s Wogstem k Sedmihradskému Bělehradu / z kteréhožto Města obywatele, dřw než se k němu přiblížil / wygeli gednu mili proti němu, a přigali ho do Města s welkau wděčností y radostí / yakož na znamení toho y Děla spauštěli. Wyslal pak dwanaćte Tisyc Lidu, aby honili vstřagýcho Kardynále / a wšedky genu průchody zasadili.

Astran Battorý, Stregce Kardynála wezma neylepšy wěcy z Klauzenburgku obrátil se k Hustu / aby tu shromáždic wice Lidu, Michalowi učinil odpor. W tom Král Polský wewšem swým Králowstwý zápowěd rozhláseti poručil / aby žádný nebral zold od strany protivné Cysaři, což se stalo njmo naděgi Kardynála y Astranu Stregce geho.

Citwrtého dne Měsíce Listopadu poddalo se Město Klauzenburgk / do kteréhož wogel Baš Michalešsa Heytmá Michala Weywody s gednimi Tisycem lidu / odkudž wypraweni byli některj s třema Tisycy k Solnotu, a tu wšedku Kraginu krom Hustu a Rywaru, podmanili.

Classlo se w Wogstě Michala Weywody těj Tisycy Turkůw a Tatarůw kterjž wšickni přigali Křest, s ženami y s dětmi swými.

Před tím nežli Michal wtrhl do Země Sedmihradské Sultán wěda o wmyslu geho / wyslal k němu šedesáte Čausůw, aby s nim o potog gednali / a Praporec těmuž presentýrowali, kterěz on zdržowal až praxe Země Sedmihradskou opanowal, a tu teprwa poručil ge wšedky zgimati gšawc toho wmyslu / aby ge odeslal do Prahy.

Do dobyti Města Klauzenburgku / Michal mnoho Panůw Sedmihradských odprawiti Městem kázal / mezy nimiž byl y gedem Laytenant / křetij náwodem Abrahyma Bassy, Michala zamordowati měl.

Kardynál domnjwage se že Gtj Basta pro geho stranu lid zbíral / poslal k němu žádage pomocy proti Michalowi / ale Basta s Pawlem Tiary, a Dawidem Vagnadem hnul se k Waradinu / aby ne genu ale Michalowi pomoe učinil. Poslal pak Michal někter Tisyc Lidu k Pernosti Hustu / na pomůnage obywatele aby mu se poddali, kterjž nešetěce toho / že se tím

až do

až do poslední hlav y Brániti Kardynál poručil, a pro lepšy bezpečnost gedn gim Praporec Lidu přidal / tak učinili a poddali se Michalowi, kdež on nerolko se pokladu Battorského zmocnil, ale y giných Panůw Sedmihradských Rlynoty neypředněgšy dostal / což wše za Deset Millionůw šacowáno.

Malo před tím Astran Battorý z té Pernosti byl wygel do Somblj / na kterěto cestě Gtj Basta geyzagal. Žiádal aby se mu milost, žene y Děteň geho stala / kteraz mu připowědená nebyla / aby neyprwe těj gestto w Rywaru byli, gichito načteno dwa Tisyc, a množstwj Děl welikých měli / z Pernosti wygiti poručil, a Cysařským gi postaupiti / což on neměšťal wykonati. Atak tím spůsobem Země Sedmihradská Cysaři zase w gho vwezená byla sřz obzwalšeni pracj a wšylowanj Michala Weywody, Gtj Basta y giných. Michalowi wšedka Země přisahu náležitau učinila, a on zase wšem Stawům přisahu nápodobně učiniti musel / že negináce od nich přisahu přigýmá, gednom spůsobem takowým / aby oni pod mocj Cysaře Rudolffa pozůstawali, a wšech swých swobod a Prywilegiůw / tak jako prwe w wšiwání byli.

Citwrtého dne Měsíce Listopadu přinesené byli Nowiny k Gtjmu Bastowi / že Michal porazyl mezy Horami ty wšedky gestto s Kardynálem vytkali / při čemž žebý y sam Kardynál zabít býti měl, což o wšem tak bys

lo / neš y hlawa zabitého Kardynála na Kopl do Sedmihradského Bělehradu byla přinesena / na kterěto místo Michal y Telo geho přewesti poručil. Zagat byl při něm Kornýs Kasspar, a Biskup z Wadpradi a Malaspiny Legát Papešský s třema Praporecy, a ti byli na zámazek wzati. Lippu agině Pernosti Michal s swými Wogaty osadil / gině do Walach wyprawil / aby Turkům a Tatarům gestto belí do Země wtrhli, cestý zastočili a Korist gim odniali. Od téhož poslán byl Legát do Wjdně k Arcyknižeti Markhaffowi / oznamujic o wřetěstwj obdrženém, pročez hned w Wjdni spjwal li Te Deum. laudamus a Střelbu na Bastách spauštěli. Arcykniže Ruryrowi tomu zlatý Křetěz, a Manželce geho zlatý Kofflík darowal. Potomně pospůšl Legát dorčený k Plzni, aby Cysaři o těj wřetěstwj znáti dal / kdež mu také poctiwý darowé dáni byli. Michal Weywoda radil Cysaři aby Město Klauzenburgk poněwadž tolikrát proti Wrdhnosti swé powstalo, do gruntu rozbořiti kázal giným ku příkladu. Při tom za Re-

solucy

Jersey zadal / coby štěmi Pány Sedmihradským činitel měl, kterých byli z vr-
tělali, a nyní za milost žádagi. Naposledy dával znati, že gest wšsem sta-
wim pod stracením hrdla y Statku dwadecátého dne Měsíce Listopadu
Snem položil / aby se naříční sgel do Klausenburgku / kdež se na mje-
stě Cysařském tolikéž Gij Basta postaviti měl.

Těhož Měsíce Basse Serdar poslal psaní z Budjnu do Ofstehoma k P.
Balfgmu, žádage aby mu oznáměno bylo zdali Křesťané chtěgi pokog v-
činitel / gestlie k němu msl nemagi, že chce až k Wdnu straffowati / pone-
wadž Lid má tak k tomu chitwý, že gest musel v Budjnu aby ho zdrjel
Most dáti stwrey. Tomu Czausowi dopustil Pan Balfg sebau obědowati,
kterýž tak se trůnkem obržil / že za půl dne nemohl wysřizwěti. Wep-
ra wen potomně z Ofstehoma, s odpowědž tatowau / aby Turcy wšsedý Wěz-
ně propustili, a Tatarum straffy zapowědali. Bez mstřanij Serdar gi-
ného Czausa wyslal s wzkazowaním že chce rád wšsedý Wězně kteréz má
propustiti / ale Tatarum straffy že nemůže zabrániti. Je pak Tataři ney-
wjee Wěznůw měli, a Křesťanum šfody činili / daremně opet bylo z stra-
ny pokoge gednání.

Při temž čase Pohané vtekli z Jestneku, a Křesťané gey lidem a šfelbau
y ginyými potřebami Wogenšými dostatečně opatřili.

Weywysšij Biskop Rijnšij Klément toho gměna osný snažil se o to
wšsemi spůsobý / aby byla swornost mezy Potentáty Křesťanskými, geho-
to také wylowaním spůsobeno / že Král Šyřpanský přišlibil Armadu o sto
Šyřfich a šfest Tisyc Wallannůw do Vher proti Turku wyprawiti: Rnj-
žata Wlastá tolikéž wvolili se, padějate Lodj chowati, a ti aby slauli auxi-
liaria, Král pak Frantský aby také čtyry Tisyc gijdných wyprawil nad ni-
mž Weywysšijm aby bylo Rnjše Saffogské / k čemuž Král powolil, a za-
tau p'činau obzwláště Legáta swěho poslal do Prahy k Cysaři.

W tom také Král Perský Legáta swěho wyslal k Cysaři, k Králi Šyř-
panskému y Frantskému / tolikéž k wšsem Rnjžatům Rijnškým s dars
pocitwými, aby wedle záwazku proti Turku bogowati nepřestawali, a že
při sobě má netoliko Georgiánského, ale y Wstewského, y ginyých Rnjžat
Legátý / kterých nápodobně proti Turku walciti chtěgi. Byl tehdaž při te-
hož Dwore Czaus od Sultána wyslaný z strany pokoge, kterémuž Král
žadne wděčnosti neprotázal, nýbrž na sobě znáti dával / yakoby Křesťan-
nem býti chtě.

Při koncy Měsíce Listopadu, Wominy byli přinesené / že Rnjše Pome-
ranské Zygmunda Sedmihradského na cestě když do Engellantu gel / gal
a že ho při sobě chowati chce až do dalšýho poručení Cysaře Rudolffa / ale
vklázalo se potom že Wominy tyto smyslené byli.

Při temž čase Pan z Swaremburgku wygel s lidem swým k Pernosti
řečené Láz / kterauz obležen bezmestřanij poddali, proto aby s hrdli odtud
odgiti mohli / yakoz gím k tomu Pan z Swaremburgku powolil. Odtud
hul se k Ballantwaru, kteréhož se brannau rukau zmocnil. Tu zamordo-
wáno osm set Turkůw, a mnohstýj Proffantůw rozličných nalezeno. O to
kdž zwěděli Kopansci a Rastatšci, wyběhli z Pernosti swých, a kdž se k
nim nashy přiblížowali, zase do nich wbehli. Dotčená Pernost Kopang-
čtema Waly a čtyrmi Ploty dosti dobře opatřená: z kteréz se Pohané šlně
Křesťanum bránili, tak že nashy stratiwše 200. lidi / y pro nedostatek potřeb
Wogenšých museli od ni oderhnauti. Při tom zahynuli / Walostý Lay-
tenant Oberpurgk a Pan Chynský / Pan z Merspurgtu w pravě Rameno
prošřelen.

prošřelen. Kdž tehdy Křesťané čtnd odťahowali / bez wědomosti Pa-
na z Swaremburgku, šřyli se některý z Vhrůw w Lesu přilehlém, a w to
Turcy wypadli z Pernosti, a pustili sa daleko za Křesťany / a Vhři dotče-
ni widauce k tomu čas býti přiležitý wšřocili, a Pernosti se zmocnili. Po-
wjerj Pernosti té, spálili Křesťané do Sedmdesáte Wesnic Pohanských.

Cysařšci Kommissari Pan Dawid Vngnod, a Pan Petr Lesle, přiblí-
žovali se tehdaž k Belehradu Sedmihradskému / proti němuž wyslal Mi-
chal Weywoda Rancijše swěho, Weywysšijho Hoffmistra a Štolmistra
aby ge pocitwě přiwitali, a do Hospod wředli.

Následugjého dne žádali aby mohli mjeti Audyency, k kteréz Weywo-
da hned w osm hodin powolil, a hned Wuz swug šfestni Roňmi pro-
ně poslal, a přikázal ge mnohým z Kytjřstwa až před swug pokog wypro-
woditi / kdež wysšel protinim Weywoda a přiwital ge, do pokge ge v-
wedl. A kdž Pan Vngnod poselšwí swé wykonal / zase obadwa z pok-
ge wetřě wyprawodil. Po oběde přigel zase pro ně Weywysšij Hoffm-
str a Wozem swým oznamagje že zase Audyency mjeti magi.

Druhého dne genž byl den čtrnáctý Měsíce Listopadu Weywoda po-
sal Kommissariu Hlawu Kardyála Battory aby na ni pohldil / kte-
rauz Pan Vngnod / aby se Cysaři wklázati mohla, bez mstřanij wykontr-
šfektowaci poručil. Byla osoba owšsem, yakž po Hlawě znati bylo, pět-
ná / ránu měl nad lewém oku / ale ta gemu nebyla smrtečná, nýbrž dru-
há kterauz w Teyli měl, tak že Mzet spatřiti se mohl.

Šfestnáctého dne téhož Měsíce byli Kommissari v Weywody na do-
bré wůli, kdež Pan Vngnod darowal Weywodowi Groš Zlatý s desýti
obrazy Cysařůw Rijnšých, a ti byli Oryantšými Rubíny pěkně okra-
šleni.

Dwadecátého prwnjho dne šřogili se Kommissari od Weywody kterýž
před tím poslal k Vngnodowi Hoffmistra swěho, žádage aby ten malý dá-
tek, totž Del / s wděčnosti od něho přigal / za čez Vngnod poděkowal, a
do Klausenburgku na Snem pospřil.

Sedmihradská Země byla od Weywody velmi sp'undrowaná, kterýž
také yakž wědžoznámeno / y poklady gegi w Rýwaru dostal, a ti byli sta-
cowáni za tři Milliony / kteréz on poručil na čtyrdeyti Wozych do Zen-
ty odwezt. Jakoz pak wúbeco dotčeném Weywodowi mluweno bylo
žebý s Sedmihradčany nelitostiwě zacházeti měl / žebý při sobě wstawičné
Ciansy nijwal / žebý Starum Sedmihradským sobě toliko a Synu swému
přisřhati poručil, a žebý obohacen gsa poklady Battoršými / právem
Wogenšým Zemi Sedmihradskou sobě přiwlastňowal, ale to wšse / že gi-
náče bylo / w brzkém se čase wklázalo, neb on Legátý s Rljčemi od Země
Sedmihradské / s některými Prapercy Kardyálšými, s Ronem s Pece-
tja s Mečem téhož Kardyála k Cysaři wyprawil, s delšým oznamowá-
njm / že on na ten čas w Zemi Sedmihradské negináče než jako Guberná-
tor pozůstawa, až do dalšýho Cysařského poručení. Tomu se toliko di-
wili mnozy že nechťel aby Wogško Cysařské / kteréhož Gij Basta pětme-
ryema Tisyc ehromážděného měl, na hranicích leželo / dokladage že se ne-
čteba žadného obawati nepřijele.

Romárnšci s ginyými Fraypaytery, gij wšsed bylo gedem Tisyc / pustili
se dewatenácte mil pod Budjnu / kdež w padli nenadale do Ležený Tatar-
ského / umoho gich pobili, giné rozebnali, a čtyry sta Křesťanůw wyswo-
bodili. Nawracugje se domu / kdž se gij rozdělili, Romárnšci gich

Bylo to třiceti obořili se na dvě Lede. Pohanské / w nichžto wšedly Tur
ky pomordowali, a dwadecet pře Wozy rozličnau laupěi naladowali.
Zotových Peněz přišlo na jednoho každého sto osmdesate Tolarů.

Drahého dne Měsíce Prahyce puřilo se osmiměryma Turků až k O
střehomu, a poněwadž pře Řečtu zamyřleu k Ostrowu mohli / chtěli na
Křesťany připadnauti, ale Ostřehomští vyskočili na ně / patnácte z nich
gali, a giny w Sicji se stryli.

Když se wěsta donesla do Konstantynopole že Michal Sedmibradský
Zemi gmenem Cysařským podmanil, / ačkoli dotčený Michal Sultánowi
wzkázal že se to k geho lepššymu stalo / pšstá nicméně, rozhněwaný / Le
gáta geho giti poručil, a Basse bez mnohého dlenj / wtrhl do Země geho
ale zase z ní byl od Michala wyhnán. Wtom Sultán že pokladnice měl
téměř wyprázdňenau, poručil Abrahymowi Basseti / aby znoru s Kře
stianý o pokog gednal, / pročej také Pan Balšij z Widně do Ostřehoma se
nawrátil, aby wyslyšel žádost Bassy Abrahyma / kterýž giž w Řeckem
Bělehradu byl a šest Tisy Křesťianůw od Tatarůw wystaupil, aby na zna
menj budaucyho pokoge / ge propustil.

Těhož Měsíce Duca di Mercurio Legát od Krále Francského wyslaný
do Plzně přigel k Cysari, a měl Audyency / žádný tehdaž newědel pro kře
rauby přejinu přigel. Poslowe pak od Moskewského wyslaný z Plzně do
Mergerhaymu k Arcyknížeti Maximiliánowi wygeli. Domníwali se
některý žeby Kníže Moskewský Dceru swau gedinau Maximiliánowi za
šnaubiti chtěl / aby po smrti geho, těch štyrokyh Kragin Panem byl.

Nahoře oznámeno gest / kterať Karamansstí, Tatarolicti a Asiatsstí pro
ti Sultánowi powstali, a ti až pšsawad na předewzeti swém stali. Těs
wyzší nad nimi byl Wasahým Basse, bogowně znamenitý / kterýž někdy
pod Synanem Bassy w Dhách w Persii slaužil, a ten mnohým gich w
ce k sobě přiwabil / že gest se o wšelikau Kořst s Wogaty swými spraw
oliwě dělil. Židům poněwadž gich Nepřítel byl / cožkoli měli, bráti
poručil, a wšudy po wšech Wětech wolati / že Bůh gedne gest, a že Ma
chomet geho gest Nepřítel / on pak sám že pozastáwa Cysařem a wyswo
boditelem Lidu z auřkosti. Dwa Bassowé byli při něm wyslaní / a ti spol
čili se s nim, gichžto šnažnosti stalo se / že ginyh sedm Kragin / mezy nimi
počtené gsau / Babilonyá, Damasset a Armenyá, opanowali / což kdy
oznámeno Sultánowi / rozličné precesse poručil wykonáwati, a tři dni
wisem se positi / aby Machomet, nemeřtal takowého swého Nepřítel
stotiti.

Při témž čase Symon Georgian zmocnil se znamenitého Města řečené
ho Aržyron / tak že tudy dobran naděgi měl k opanowání wšy Azye.

Proti dotčenému Vlahim Basseti wyslal Sultán zase Bassy Mehmieta
kterehož on porazyl a s pomocý Bassete z Serwý / dobyl Město Orřama,
w kterémž na sto Tisy Lidu bylo. Mimo co Basse w Argirý, a Basse w
Damařsku / tolikéž proti Sultánowi powstali, a Kraginy geho hubili.

Dwanáctého dne těhož Měsíce, Gity Bassa Pewnost žust Lidem
swým osadil.

Zygmund Sedmibradský šisse žalostnau nowinu o smrti Seregee swé
Kardynála welmi byl truchliw, a wezmauc k sobě neylepššy swe Klénory
we dwanácti Koných gel k Polskému Kancljři / na kterěžto cestě giné naň
připadlo neseřstj / že mu dwa Wozy s Klénory shořeli.

Michal Weywoda Tělo Ondřege Kardynála w Bělehradském Kláště

ze / kdež pře Zygmund Sedmibradský Tělu Bratra Kardynála, genž
byl s poručení geho šiat / Zrob nákladný učiniti kázal, pochowati dal / při
čemž wšem sam osobně býti chtěl / y sám za Marami šel, šelegě smrti ge
ho / neš prawil kdyby byl žiwého gal / žeby byl gemu na hrdle nic newcnil,
gednom žeby ho byl odeslal k Cysari. Wosyl pak dotčený Kardynál na ma
lem Prstu Prstýnek s drahým Dyámantem, a ten mu ho někdo y s Prstýn
kem wřezal.

Abrahym Basse když zwědel že Bel Kopanský p strach Pewnost swau
opustil / poručil ho zassrtiti. Nápodobně učinil Chánowi Tataršes
mu w Bělehradě Řeckem, a na místě geho wyprawil do Tataršes Země
gednoho starce z Rodu těhož Cháma / čímž Tataři nebyli dobře špokoge
ni, neš wšickni z Dher wygeli. Přčina smrti Cháma Tataršeho byla
tato / že gest on, přigma darem deset Tisy Dukátůw / podepsal se swau
wlastný rukau připowýdage, že ani Cysari Křesťianštemu ani Weywodo
wi Walašštemu ničimž škoditi nechce / což poněwadž nespnil / Michal
Weywoda poslal podpis takowý k Basseti Abrahymowi / dohládage, že
by toho hoden byl, aby ho poručil zassrtiti / což se stalo wedlé wile geho.

Komárnstí wygeli na štrař k Bělehradu / kdež přitřessice na 30. Tur
kůw gesslo 200. Dobyřka hnali / přinutili ge, že gin Dobyřet ten až do Ko
márna hnati majeli / z nichžto gednom pře gali, kterýž k Basseti Bělehrad
štemu Listy měli / a giné propustili. W psaný onom se obsahowalo, že
w osmi dnech do Bělehradu Penize y Proffanty dedati se magi / pročej na
ně nassy pozor měli.

Léta Dané 1600. za panowání těhož Cysaře
Rudolffa / dali se wěcy, paměti a wyprawowání
hodné tyto.

Třináctého dne Měsíce Ledna přigeli Lega

ti Michala Weywody do Plzně, a tu Cysari / wregš oznámené wěcy totiz
Klěče od Země Sedmibradské / čtyry Praporce Kardynála / Koně těhož /
Meč / Sekret y Basyřan presentýrowali. Pořádali to za dobré cmen,
že Kůň dotčený před Cysařem několikráte zarechtal / tak že po třikráte pro
tu přejinu Cysar z Wolna naň pohladl.

Papež s Kardynali težce neš smrt Ondřege Kardynála / neš y hlawa
geho wykotřeffektowaná pro žalost po wšem Měste wřazovaná.

Těhož Měsíce přišel do Benátek Legát Krále Perského, oznámě
že za nim auprawné Poselstwj gedě k Papeži a ke wšem Potentátům Kře
stianšým / aby se stalo proti Turku gednosworné spolčení.

Sultán proti Wasahým Basseti Bassy Cykála wyprawowal / ale Lid
nechtěl se dáti potřebowati, a on wšedý ty kterýž odporowali / kázal zwě
řeti. K Abrahymowi pak Basseti giny Člans poslan s poručení takow
ým aby nepřestáwal s Cysařem Křesťianšým o pokog gednati. Mezy
tímž ženy Bassete dotčeného Sestru, a Matku swau / Sultán poručil z
Swěta sprowoditi, přejina pro kteražby to učinil / gessť byla tegná.

Po wykonání poselstwj swé při Arcyknížeti Maximiliánowi, Legáti
Welického Knížete Moskewského do Města Chba wyprawowání / aby
tam přeš Zymu žůstali / kterýž Swátek Třech Králůw wedlé obýčege swé

ho jactili. Obledli se wssickni w pěkné staty, wysli s Procesy za Město k Wodě s světlí, mezy nimí sel Rněz gegich w drahém Oděwu nesa Krucifix a Rnhy, a když přišli k Wodě / wssickni vmyrse Trát, do Města se nawrátili. To oni w Kondawagi každého Roku, a tak smegsslegi / se toho dne Pán náš Gejzš Kryšus od Swatého Jana Křtele w Jordáně pokřten byl.

Těhož času nacházeli se w Klausenburgu někteří Poláci, a ti gistili se Zygmund Sedmihradský w Zemi Sedmihradské v některých svých dobrých přátel byl / nyní pak je na Polských Mězech sezdružge: což dosti bylo k wjete podobné / neb Michal Weywoda, Michala Kantáry někdy Rychtáře Klausenburgského / se gest Zygmunda několikrátě časem nočním w svém Domu měl, pěšij zabil. Začož y Sultán mnoho Lidu do Země Muldawské wyprawiti poručil / aby netoliko Sedmihradského zase do Země geho wyprawil / ale y Muldawanům pomoci proti Walachům učinil. Král také Polský k Cýsaři Legáta poslal / oznamugie, gestližeb y Michal do Země Muldawské wrhl / seby on musel svého hágití, a do Země Sedmihradské s Zygmundem, y do Sližsta wpadnauti: pročež Cýsar Rurýra wyslal k Michalowi, aby od předszewzeť takového odstaučil, a raděgi wrhl s Wogštem svým do Země Turecké / poněwadž y Tataři na tom gšau, aby proti němu wálku wyzdwsili / proto že z náwodn, geho Chama Basse Abrahým zassřetiti poručil.

Měsíce Dnora, když trwalo Lěto milostiwé, Papež poručil wssěcky Čslauuny z Pokogůw svých wynásseti, a gednom w Bomoře své Lúžko / neb které Tabule, a Zlawy umřelých Lidi kázal postawiti / neginále přemegsslege, gednom aby tu magic při sobě dwa Bratry Křeholy Swatého Benedykta / wedlé regule gegich, žiwot welmi utrpný, a to wssemu Swětu ku příkladu wedl.

Měsíce Března Basse Mehmet oblehl w Městě řečeném Orffana Vssahým Bassy / kterýž naň wypadl z Pernosti s mnohými gjzdými y pěšy, a to byl zrazen od Sekretáře svého / gat, a do Konstantynopole odeslán. Něméné bránili se obležení, a magic gštaw naděgi že gini pomoci učiněná bude / chtěli se nad tım, že gini Basse gich Weywyzšij zradně gat byl / mšici.

Dewátého dne těhož Měsíce přigel Legát Turecký do Konssěatu Zairaym Aga nazwaný / Muž gš wěkem sešlý s pěti ginými předněgšými Turky wedlé sto osob giných / proti němuž wygel Michal Weywoda s gednim Tisycem gjzdých a s Drabanty čerwenými Sukněmi přioděnými, a když nedaletko od sebe byli / obadwa z Konj šočili, a witali se přiwětíw. Tu Legát hned Michalowi Ssawli geho odpásal, a připásal mu ginau gmenem Cýsaršým tak drahými Kameny ozdobenau / že pro množstwj gich, ani Posswu žádný kdeb y byla / poznati nemohl. Njmno to darowal těmuž Kučnic y znamenitau, předrahan, a množstwj Per drahých. Synu geho Petrašowi dal Praporec sšyrokými stříbrnými špicemi, a nápodobný Michalowi. Naposledy presentyrowal těmuž pět pěkných Konj Damasskem čerweným přikrytých / kteréž před seban wysli poručil, a gedauc do Města swrchugmenowaného, ku poctiwostij těhož Legáta Dělá kázal spausšeti: Legát pak nadešřaný gel mu po lewé Ruce, a zpráwe do Města wgel, a do Hospody pospissyli.

Při těmž čase tolikéž Zběr Turecká z Zlawišho Města Budina w nema lém počtu wěčasu noční wytáhli, a magic s sebau dwe Petardy chtěli s nimi Wstřehō opanowati, a ge k Branám Wodního Města přisřanbowati

ale pro

ale prozrazení gšawce w tom museli odstaučiti.

Vssahým Basse w Konstantynopoli s některými ginými Turky přebrozo nými a neshýchanými mučami za tři cele dny trápen / a naposledy teprwa zassřcen.

Gilešstij / Seššinsstij a Sendressij / shromáždíwse se wespolek časem noc ním wyrazili Brány Města Erle / a mnoho tu Turkůw pobili / ginu do Pernosti a Zámku wrteli: Když pak ráno odeud odgšideli s nemalau Rošstij / Pohane spattiwse že gich namnoho gest / honili se za nimi / a Sto gich zabili.

Měsíce Dubna / Michal Weywoda driel Sněm w Zemi Sedmihradské / na kterémž žádal od gedné každé Brány čtyry Tolar y / a njmo to Stawum ginau wssikan Summu peněz sobě dati poručil.

Čtrnáctého dne těhož Měsíce / Zygmund Battory s několika Tisycy Polákůw a Tatarůw / kteréž mu Polský Kanceljř nashromáždil přigel do Země Muldawské / aby s pomocí Jeremiáše Weywody zmocniw se / gi těmuž dastem dal / a dále do Země Sedmihradské wrhl. O čemž mage správ u Michal / umjnil ho předgšiti / a dšgure nešliby on do Walach wrhl / na Zemi Muldawské se obořiti.

Čtrnáctého dne / umřel na Zymnicy Pan Balfšij na Zámku swém řečeném Biseršpurgt.

Pětemecného dne / Mikuláš Horwar Heytman Zraběte z Serýnu / wygel s několika Šey Lidu svého / a potkaw se s Bassy Segěšským / swedl s nimi

Bitwu neshčiasnau / neb padlo mnoho Křesťanůw / a sám Mikuláš raněn gš ledwa wtekl. Nedaletko odtud byl Tšussy Heytmana dotčeného wěrný Služebnj / mage také netco lidu přisobě / a ten slyšehťmot od Kučnic / přiblížil se k mšstu onomu a přitřfil na Bassy / kterýž s swými Turky z Konj byl asedl / a Křesťanské hlavy obledawal / y cboril se na ně / kteréž rychle w sedaw se na Koně své wtřkati počali / ale Křesťané mnoho gich Kučnicemi z Konj šraželi y samého Bassy zabili: Zlawu geho Tšussy Zraběti z Serýnu odeslal / kteráž potomně do Wjdně byla poslána / Telo Turcy

do Segetu dowezli. Býwal dotčený Basse Martalausem / ale pro swau zmužilost Bassetem od Sultána učiněn.

Čtrnáctého dne ššerassowali Tataři v Pernosti řečené Kalo / a zapálili množstwj Wessnic.

Michal Weywoda s dewadesáti Tisycy Lidu Wogšského / wrhl do Země Muldawské / kterémž Weywoda Jeremiáša wstaučil až na Měze Polské do Rylj.

Gedenáctého dne Měsíce Mige / přineššena do Wjdně hlawa Bassete Segěšského / kteranz Křesťané wšázali y Basseti Budinskému s dotazowaním / gestližeb y gi znal / kterýž s wělkým wzdychaním powědel / že gest Zlaw Basse Segěšského / a že Cýsar geho / neměl Wogata nad něho zmužilegšijho / a přitom se kázal / y kým spůsobem zabit gest.

Osmnáctého dne stala se Bitwa mezy Michalem Weywodau a Zygmundem Battory a Jeremiášem Weywodau Walackým / v Zámku řečeného Odony / kteráž trwala od Peledne až do samého večera / až naposledy Michal wágetšstwj obdržel. Padlo gich z strany Walacké osm Tisyc / a z strany Muldawské dwa Tisycy. Zygmund Sedmihradský sám čtrřicátý wgel / a

Jeremiáš pustil se až do Země Turecké. Za tím Michal wšedl do Země Wallaunů s bratry podmanil / y Obywatele k přisaze přinutil / čemuž newelmi odpyrali / proto že Jeremiáš nelastawě s nimi nakládal / neš mu gedentaidy Obywatel každého Měšce Dukat na Zlatě daci musel. Potomně Lid Michala Weywody welitý hlad trpěl / tak že y listy od Stronim gysli musel / a to se dalo za přycinau tau / že mu Jeremiáš wšelike Proffanty odňal, a cesty zasetal.

Téhož času zbautili se Wallaun w Pápe / Hertmanů své wyhnali / Těs wyššim Vherškemu Michalowi Marotě y Wogákum geho Sfarle od Boku wzali / a ačkoli jim připowědno / že se jim Zicld za čety Měšce zaplatí / wšak nic méně vmynili Pewnosti fewšemi Dhy y Němcy / gichy bylo s ženami y s Dětmi gedem Tisyc / Bělehradským Pohanům za gystau Sumnu Peněz prodati.

Sekretář onen Desahim Bassete / kterýž Pána svého byl zradil / tehdáž powstal zase proti Sultránowi / a Mehmetowi Basseti synů odpor činil. Času gednoho wzkázal mu že chce Město Orffana poddati / pročť aby k němu s lidem přigel / což on mage sedmdesate Tisyc lidu / učinil bez mēstka ný. W tom on učinil naň Zaloby / a porazyl mu dwadeci Tisyc Lidu / tak že sám s ginau částkan ledwa vtekl.

Měšce Czerwna dwa Tisyc Tatarů straffowalo v samého Kábu / na kteréž nashy owšem wškolili / ale pro Řeku k jóbě nemohli. Rowně tehdáž Pan Szwarcemburg z Wádně do Kábu přigel / a když se byl malicko opozdil / bylby upadl do rukau Tatarských.

Při též čase Wesperinští pchylili dwa z těch Wallaunů gesso s Tě přitelem z strany Pápy gednali.

Wallaun w Pápe svého Weywysšého Hertmana do Paut včewali / a sfacowali ho s některými Wogaty geho / tak aby jim Sto Tisyc Zlatých položil / a on osmnácte Tisyc Dukátů daci powolil. Potomně wyprawili některé Turky w geho wlasných statcích do Bělehradu / a tak dalece s Tě přitelem gednali / že dawšše Zatladnky ginat Oblides, na tem zůstali. Když jim Turcy peníze poslali / aby hned do Pewnosti wgei mohli.

Ctyřmécymého dne téhož Měšce / Pan Szwarcemburg k Pápe přigel s čtema Tisycy Lidu / chtě se Pewnosti Ssturnem a s Petardau zmoeniti / a Wallaun potrestati / ale poněwadž se gich dvě Střkylo w Wileymich a ne nadále naň wškolili / a Pewnosti také z hysta střeleli / musel odeud se štodau odstoupiti / statiw sto Osob a Weywysšého Lajtenanta Hannybala Kráca z Sfarffenstegna.

Heyducy spálili Městečko Kulu / a Tataři straffugyce spálili Wes Rnas polnu / za nymž se pustili Zupati a Křestiany wyswobodili.

Bdyž byl zagat Szymon Georgian / Syn geho wytahl do Pole / a potkaw se s Bassy od Sultána wyslaným / porazyl lid geho a samého gal. W tenar dgi byl / že za toho Bassy zase Otce swého dostati mcey bude.

Téhož času Jeremiáš Weywoda Walaský a Zygmund Sedmihradský / swedli opět bitwu s Michalem / od kteréhož po druhé byli porazeni / tak že se zangni honil až k Mězem Polským / pročť také Rancelj Polský sebral Lid na swug gros / aby odpor učinil Michalowi / gestlizeby chtě na Měze Polské sahnauti.

Dwadecátého sedmého dne Turcy dodali Wallaunům Proffanty do Pápy na třech Stech wozych / při čemž byl y Basse Bosenský / kterýž y do Pewnosti wgei chtě / ale oni nechteli k tomu powoliti / ažby jim prwe Sumna odeckena byla. Pročť obrátili se na sátek / a Wozy ženami a Dětmi od

Wallaunů

Wallaunů wydanými naladowali.

Tětřcho dne Měšce Czerwence / Rancelj Polský wygel s dwadeci Tisycy Lidu do Moldawské Země k Lembergku / a tu očekawal na několi Tisyc nagatých Tatarů.

Heyducy přitřeflinahodau na Legaty od Wallaunů do Bělehradu wyslane / kteréž mnohý Pohané wyprowázeli / z nichžto Sto dotčený Heyducy y Legaty zagali.

Dwadecátého dne téhož Měšce / Pan Szwarcemburg položil se pod Pápan s dwadeci Tisycy lidu / na něhož Wallaun bez mēstka wyškolili a s nim sfermclowali. Při tom chycen gedem z neypředněgých Hertmanů Wallaunských / kteréhož za žirwa odčeli / a na Rul nedaleko od Pewnosti wštrčili. A poněwadž Ženy y Děti Turkům / zaž wess oznáměno, dali / tím hustěgi Pan Szwarcemburg do Pewnosti střileti poručil / a oni na proti tomu časté wypady činili / ale wždyť zase s štodau museli wštaupiti.

Michal Weywoda wyprawil Legata k Králi Polskému wzkazugic gemu / poněwadž Země Moldawská Turku přináležela a ne k Koruně Polské / že gest gina myšle Rudolffa Cysare opanowal / wšak při tom že dobrým přitelem Koruny Polské pozůstawa / a gestlizeby mu on mcey wogenškau Země tu od nci chtě / to žeby se dalo k štodě Cysare Rudolffa y wšeho Křestianstwa.

Pádnacého dne přigel Legat Francský do Prahy / kteréhož Cysar Rudolff wšlemi potřebami opatřil : řaděť geho s la aby Cysar Koruně Francské přitelem byl / a gemu při swém dwoře býti aby dopustil.

Nedaleko od Pugly powstalo powětřj weliké / a w tom ukázal se Drak sedmnacti šlapigůw dlouhý / kteréhož do paděšeti osob widelo / a ti od gedu nakazení, zemřeli.

Šestmécymého dne odňali Křestiane Wallaunům Mleyny / a wstarcěné k jdem sfermclowali / tak že oni žádného nemeli odpočinutí / Proffantůw se gim také nedostawalo / nemeli gi gednom málo trochu Soli a sedesate Ronj / kteréž téhož dne počali gysli / a na tom zůstali aby se dali wšyckni od Soldatůw zabiti.

Osímnecymého dne wypadli Wallaun do Sfancůw Mergtšpurgských / a mnoho Křestianůw zbili : Pan Szwarcemburg pomoc gim učinil vmyn / a w tom když se přiblížowal k Sfancům / gedem ho z Ručnice w hlavu vdeřil a zabil / kteréhož Tělo do Kábu dowezeno. Weywysšý nad Walau ny Monfior de la Motta, šestnacti osobám kteréž na Pana Szwarcemburga obzwláštnj pozor meli / aby ho zabili / Tisyc Tolarůw darowal.

Druhého dne opět wypadli a zabili Křestianůw Sto a trideci / učinili také psanj do Lezenj ratowě / že když těch 60. Ronj šnědý / že chęgi lidi gysli / a neypřwě že Michala Maroty šnědý. dokawadž gim Turcy na pomoc nespušpegi : Dale yak se s nimi wedlo porozuměti se mže z listu tohoto.

Nepochybgi než že dobran o tom wědomost mgei račte / yak se stěmi zpronevěřilými Wallaunů nakládalo. Tážini z strany zradneho vmyslu swého / wšedl winnu na Hertmanů své wzkládali. prawgce, ačkoli několi tráte gim Zicld poslan byl / wšak že Weywysšý o nę se rozděli / a gednau každému z nich za celý Rok ledwa sedm Tolarůw dali. Šst z nich neypřwě na tom zůstalo / aby Pewnost Turku prodali / čemuž wšickni gim museli powoliti / pakli který nechtel / hned ho zabil. S ženami kteréž zacházeli / brozně gest wyprawowati / neš když wjru Tureckau přigali / gedem každý toli gich sobě wzal / kolik chtě. S Křestiany zagatými zacházeli vkrutěgi nešli Turcy / když který mdy / na cestě byl / hned ho zabil / Pohané pak takowě męzy Syemí křyli před nými / a dobrowolně ge propaušceli. Wšickni

S uij

což gich

což gich toli bylo mlu mnoho peněz, o něž hrávali / a ačkoli Chleba neměli /
wšak Maasem z Dobytčím zagatých bez chleba y soli se živil. Zagatým
Křesťanům kterých tu měli / za pět Tiedel nic gineho gednom Psý Mossa a
Konstě dávali. Vnysl gegich byl / aby w Symě když Dunag zamrzne /
prostředkem Petardý / poněwadž o wšech přiležitostech wěděli / Rab y Ro
máno opanowali.

Sedmého dne Měsíce Srpna / když tomu porozuměli / že žádné mi
losti při Křesťanech máti nebudou / časem nočním chtěli se strz ně proprati /
ale byli zase do Pewnosti wehnáni.

Druhého dne vmýnili vřecti přes Rybný spustěný / a učinili sobě přes
něž šestku z prtem / statiw / pylůw a giných wěcy takowých / o čemž Křesťané
zvěděli / a nechali ge až wysšli / w tom na ně wyskočili / dwa z nich gali / ty ge
špo se poddali nechťeli, zabili. Mezy tým Teywysšij gich della Motta, ža
dal aby mohl s Panem Kolníkem rozmluviti / a když se k němu přiblížoval /
z Ručnice naň wysřelil. Kdyby se byl Kolník rychle s Koněm neobrátil / a
kdyby byl Maurenin geho kterýž wždycky při něm byl / prwé Francouze onos
ho z Koně nestrázel / byl by konečně od něho zastřelen. Zrabě Filip z Sol
mu / a Zrabě z Turnu s dvěma Sey Husarůw a Kolníckých Rejtharůw / pu
šili se za nimi daleko / a přitrefili na některé w Lesě Wakon řečenem / kdež
se střežně bránili / wšak nic méně mofeli se na posledy poddati : Tem žu
sati Ruce y Tlohy vtýnili / některým oči wypýchali / a nechali ge tak tu ležeti :
některé také žiwé za nohy jako Telata na stromích wěšeli. Potomně na
ležli gich w giném Lesě dvě Stě kterých s welkau nesnázy zagali / a do Ležení
přiwedli : tu dali gich pod každý Praporec několik / aby Wogacy s němi
nakládali wedlé své lžbošti. Těmciž lžostřic s nimi zacházeli / ale Vbři
gichito Kragany Turkům oni prodávali / tolikéž y Francouzý / gimsto eni
w čas obležení diwné posměchy činili / hrozná trápení na ně wymešleli /
na Kůl ge strkali / kolem lámal / na hůl zawěšowali / hanby gum odězowali /
žiwé pekli / širýy gum činili / po wšech Těle řezali / do ran Sůl / Pepř y prach
sykali / smolu wraucy do nich lili / a některé zakopawše pod Rů / o peníze
k nim železné Kaulé wáleli. Vrsypetr porvěil Kobylu zabiti / a gednomu
Francouzowi hlavu z zadku gegiho wysřeliti / a tak žiwého wedlé giných / w
slámy za tři hodiny pycti. Porvěil také giným hanby odějnati / a tím ge
što na Koleč byli ge gysli dawat. Turcy na nich se dožádali / že Sto a
dwadceť sst Křesťanůw w temném Sklepě zawřených při žiwotech zane
chali. Michala Maroxy swázaneho s sebau z Pewnosti wyswedli / kterýž w
čas sfermclowání překl k Křesťanům / a ten potomně do wěššeho gestě
wpadl nebezpečnstwý / neš Tatari času gednoho naň připadli a ranili ho
smrtedlně / tak že ho tu jako umrlého zanechali : nic méně od swých gestě
trochu žiwý domů přinesen / ale malá byla naděje o žiwěbyti geho. W pe
wnosti Prachu wíce nenalezli gednom čyemecytna Centyrůw. Žena ge
dna žůstala na tom aby gey zapálila / kterapž nashy vchytily / a když se přizna
la / páhili gi wraucy Syrau y Smolau / a kolem gi probili : žiwa byla až
do večera.

Těhož času přišli Towiny že při Křesťaněm Bělehradu 200000. Lidu le
žij / vnysl gich že gest gednoho času Ostrěhom y Kanýž oblehnauti.

Dwadceťého osmého dne Měsíce Srpna / Walastě Poselskij přigel do
Wjdně / mezy nimiž byl y Kornys Kasspar / kterýž Arcyknížeti Mathyassow
wi Koně s pěkným Rysůnkem presentyrowal. Odtud hnuli se do Prahy /
kdež žádali gménem Michala Weywody / aby Cýsar Rudolff Bratra swého
Arcykníže Maximiliana / do Sedmihradské Země co neyrychlegi poslal :

Patliby

Patliby w nj na ten čas gednomi Gubernátora mýti chtěl / tým aby Mi
chala učinili ráčil.

Při Roncy Měsíce toho Margtrabě Badenšý / a Duca di Mercurio, yao
tožto Teywysšij Polný Maršalek na myště Pana z Szwarcenburgku wy
wolený / do Wjdně přigeli.

Přigelo k Bobotšce Tišý Turkůw / za nimiž Teywysšij Weyr Bassé /
kterémuž do Sedmihradské Země werhnauti Sultán poručil / swosšim Wog
štem pospýšil / a ten mage sst Tišý Wozůw Sytým naladowaných / na
plnil Waly a Půtkopy / tak že bezwosšij nesnáze mohl Lid k šturmu posřiti :
což widauce Křesťané obležení / gich bylo do pěti Set / poddali Pewnost /
wšak spůsobem takowým / aby byli odtud swobodně propustěni / a tak wy
šli čwrtého dne Měsíce Žatý s wyzdwihnutými Prapores, s Zbraněmi /
y s tým což s sebau wynesti mohli.

Že pak giž wědomé bylo že Turck Kanýž oblehnauti miný / museli se Zra
bě z Turnu a Pan Kolník s Lidem swým od Romárna hnauti / a k Panu
Wadaždymu pospýšiti / gichito snáznost Kanýž se wpernil. Ačkoli pak
nemnoho Lidu Pewnosti bylo / wšak wšykni wedlé Teywysšijho Zeyt
mana swého / vmýnili se až do poslednj hlavy brániti : pročž Děti y Ženy y
Žboj swa / wen wyslali.

Osmého dne Měsíce Žatý / swosšij mocý swan Turck pod Kanýžem se po
ložil / a hned paterý Sřance spůsobil / za kterých když se Děla wtabowali / Kře
stiane wypadli / a wšleky Děla neroliko pokazyli / ale y gedno do Pewnosti
wtáhli / tři Sta Jantčarůw zabili / tak že pro giné Děla až do Bělehradu
museli posřati.

Před tým Paradayr učinil Psaný k Arcyknížeti Maximilianowi w kte
rémž nic gineho nepýšil / než že Pewnost s pomocý Boží až do poslednj trů
pěge Krwe brániti chce.

Dewatenáctého dne Měsíce téhož s Lidem swým Duca di Mercurio
společ se s ginými Křesťany / gichito shromážděných do čtyřidceť Tišý
bylo / aby retuň Kanýžským učinili. Mezy tým čtyry Sta Walannůw ge
što k Turkům přistoupili / s Tatary a Turky Bělehradskými k Papě přigelo /
a ti málo chybilo / že se Pewnosti té nezmocnili. Těmohauce pak nic gine
ho domesti / Těla Towaryšůw swých z Kol / z Kolůw a z hálůw sniali / a we
šli ge do Bělehradu / aby getam pochowali.

Michal Weywoda mimo vůli Cýsare Rudolffa / Sedmihradským Guber
nátorem býti chtěl / a často gsa napomenut od Gicgho Basty aby z Země
wygel / nechťel toho žádným spůsobem učiniti / cožby také byli Sedmihrad
čané rádi wideli / neš welmi Tyransky s nimi nakládal / mnohé Pány ne
winně z swěta sprowoditi dal / tak že mnoho pro wkratnost geho / k Zygmun
dowi Sedmihradskému se obrátili / a při něm bydleli / yaki pisse Zyccingerus.

Wěda tehdy o tom wšsem Gicgh Basty / a mage lidu třidceť Tišý / přigel
do Klausenburgku / a odtud hnal se šestnáctého dne téhož Měsíce proti Mi
chalow / kterýž z Sedmihradského Bělehradu s osmnácti Tišýy Lidu wy
gřidel / aby ho štrotil. Stala se Bitwa zmažlá / z obau stran statečně na
sebe doricali / až Michal stratiw čtyry Tišýy lidu, s ginými dal se na wstání.
Za tım Bastatéměť wšleku Země Sedmihradskou k ruce Cýsařské podmanil.

Těhož času w Kanýži když Pjrnmastr časem nočním w Caythausu prach
bral šočila do něho nenadale gistra a zapálila gey / od čehož Caythaus roz
bozen y s polowicý domu Teywysšijho Zeytmana / a přitom Sto Osob
zahynulo.

Ti gessco Kanýžským retuň učiniti měli / přitrefili na cestýžlé / tak že za

den ledw

den ledová půl druhé míle vgliti mohli: Mezy tñm Paradaýr optawie o pomoe žádal / pñšijc se se obawá aby Pewnost nestratil / poněwadž nebude mocoý děle náběhům nepřátelským odolati. W tom Pan z Herberstegna přitřesl na čtyry Tisyce Turkůw, kterjž Krag Kanýžský plundrowali / a porazyl ge. Naproti tomu Basse Budinský přitáhl k Latu a k Palantwaru / což widauce Křestiané Lat hned opustili. Palantwarští Hextman brániti se počal / ale mace potem doroleni aby se ssemi wysšel w potogi / učinil tak a Pewnost poddal: Turcy pak nechawše ho při sobě / giné wogáky propustili.

Prvního dne Měsíce Října / sgel se Žoldnéři Vherstj dwě míle od Kanýže s Teywysšijm Panem Baa ředeném / s Panem Hrabětem z Serinu / s Panem Herberstegnem / a s Panem Tadaždijm / aby wedle giných Wogákůw Křestianských Kanýž retowali.

Sfesteho dne téhož Měsíce / Teywysšij Wezýr Basse poslal psaný k Dukowi di Mercurio / žáda ge aby z strany potoge gednáno bylo / že chce od sturmu ypustiti / a od striglenj vlewiti: na čej genu dána odpowěd / gestli že hned té chwěle když List přigme, od Pewnosti odtráhne / a Křestianům msta ono ho na kterémž ležj, postaupj / tehdy že chčij s njm z strany potoge gednati / pakliby toho nečinil / aby wěděl že se chčij s njm wogensky potkati. Wezýr Basse přigaw odpowěd / poručil do Pewnosti stielbu mnohém haustěgi paussiti / a k tomu druhý celý den Lid k Sturnu hnáti / při čemž zabynulo Křestianůw půl druhého Sta / a Turkůw čtyry Sta. Pustili potom giné dwa sturmy Pohané / a zabynulo gich dwa Tisyce.

Osného dne wpadl do Leženj Tureckého Pan z Herberstegna a Teywysšij nad Sstýrským lidem z gedné / a Pan z Hoffbirchen s Panem Kolničem a s ginými z strany druhé / a zamordowali Turkůw dwa Tisyce: Od dwau ch Set Stanjw Turcy vtekli / kterýchž nassij nesinili bráti / neb Duca di Mercurio pod hrblem zapowěděl / aby se žádný s Roistj nezanepraždnoswal. Tle méně odniali gim čtrnácte Del a Sto Wolim. Pod Panem Kolničem Růn prostřelen / a Bratr geho z Ručnice w rameno raněn. A poněwadž Těpřjetel wsecky cestj Lidem osadil / tak že se nassijm proffanty doráwatinemohli pročež yhlad nemalý trpěli / tážati se poručil Duca di Mercurio Teywysšijho nad Pewností / yakby gestě dlawho mohl Těpřjeteli odporowati / žeby chčel zatjmi se wssým Wogškem pro proffanty wygeti, kterjž odpowěděl / že za deset dnj bude se mocoý brániti / a na proti tomu Duca di Mercurio, připowěděl desateho dne se s Proffanty nawrátiti. Když Duca s Lidem odtrhl / Pohané k Pewnosti slyně sturmowali / a obleženj slyně odpřrali / tak že gich gedem Tisyce zabili: mezy tñm pustili hlas / že od Pewnosti oderhnutí chčegj / wssak že se wssijm Wogškem Kraginu en splundrugj / pročež nassij obawagje se tak slyneho strážu / rozdělili se na několik stran aby w tom Těpřjeteli učinili překážku.

To když se dalo / Pohané nepřestawali Kanýže dobýwati / anobř rozličnými prostředky tak daleko přišli / že ge mohli Obleženj rukami dosahowati. Vhři wědauce že nemneho Prachu před rukami gest / na tom se snesli / aby děle Turkům neodpřrali / a což wjce gest / některj z nich dwadceého dne w nocj z Pewnosti vtekli / a wsseliké přiležitosti Turkům oznámili: Že přjčiny y Těmcy ačtoli slybili Pewnost do poslednj krůpěge trwe brániti / sroce strati / zwlastě když zwěděl že se Turcy k hlawnjmu sturmu strogj / a wedle giných k tomu sinčowali / aby se poddali: A tak dwamečtého dne poddána gest Těpřjeteli ta slawná Pewnost a kljč od mnohých Kragin, Kanýž / kterjž přigaw Wezýr Basse / wsecky Soldáty y s Hextmanem propustil / a propjčtiw gim sto wozůw / až k řece Mahr wsecky wyprawoditi peručil.

Talezeno

Talezeno Del w té Pewnosti přes paděšate / ale od prachu a proffantůw nemno tam bylo / kteranz hned Wezýr Basse třema Tisyce Lidu přjčj / přeti Stj gždného osadil / proffanty do nj na přeti Stech Welblaudych sinčeti poručil / a Teywysšijm w nj Bratra Bassete Segetského od Křestianůw zamordowaného, wstanowil. Nawracugje se domu / tážal Most přes Trahu učiniti / a na každé straně Pewnůstku wystawěti / tak aby Wogšku potom ne bylo potřeby mjmno Lasek táhnauti. Učinil také psaný k Hraběti z Serynu / kterjž znj w smysl tento:

Mj Mehmet Aga Welikomocného Sultána Wezýr Basse / Chychaya a Laytenant / wzkazugem wám sluzbu nassij. Před tñm gime twám psaný učinili / žádagje aby sse s námi w myr wstapili / ale přjčiny newjme pro kteranz gste nám na ně odpowědi nedali: wssak nic méně y znoru k wám přjsem / potudjby se wám libilo / aby sse s námi o potog rotowali: Tynj wznáwate že se stalo to což gime wám předpowydali / ale nechčeli gste tomu wěřiti / ani trwe poddaných wassých stanowati: gž máte čas o potog gednati / neb tak se mnoho was dorýce yako nás. Dale oznámj wám wmysl náš Jeronym Weywoda, Dán w Leženj po wsech Kanýž / prvního dne Měsíce Listopadu. Léta 1600.

Paradaýr hned yakž z Pewnosti wygel / obrátil se k Dukowi di Mercurio, wwmławage se mnohými spůsoby z strany poddání Kanýže / ale Duca di Mercurio ostrými slowy genu odpowěděl / aby se před njm neočistkowal / poněwadž genu přjřahu nečinil / ale Tysari. Gestě tehdaž nebylo wědomé / yakýmby se to půwodem stalo / že byl Kanýž Těpřjeteli poddan. Tle kterjž Wogacy dáwali w tom winu Paradaýserowj / a Paradaýr Wogákům. Dwadceého sedmého dne deset Walaunůw w Wgdnj odprawowali / gednoho genj býwal Teywysšijm Laytenantem za jira čtrrti / šest gich stiali / a každému z nich neyprávě prawau ruky wřiali / čti pak na Růl dali.

Seestijstij Heyducy spalili něyakyš Mlyn / kterjž byl za Sto Tisyce Dukatůw stacowán / a při tom splundrowali Zámet Foggoret y Most / a wsecky Obywatele pobili. Bet tehdaž wygel na Stráž / syce by byl newšel z rukau gegich.

Desateho dne Měsíce Listopadu / když w Řijně rozhlássno bylo / že Kanýž Křestiané stratili / slyšjce tu nowinu Papež / řžce a žalostně zaplakal.

Po wsech Kanýže Abraham Basse rozepsati tážal Patenty po wssj enj Kragin / napomjngagje Obywatele aby k němu dobrowolně přistapili / že nechce za tři Léta žádné od nich daně bráti / ažby přwé přjbykly své dobře wystawěti. Geden z těch Patentůw přelčen gest z Vherstě řeci na Těmesau / a potomně na Těstau / kterjž znj takto:

Mj Abraham Basse z Božj milosti / Temeris a Sstworan / Welikomocného a Těpřemožného Čyf. Tureckého Wezýr Basse a Sstagr / wzkazugě nassij milost wssim Obywatelům w Salle a w Aysenburgtu přebýwagjčjm. Rádi gime tomu / že gste se zase do přjbykůw swých naleztí dali / a pod gheni Čysare Tureckého zůstawati umjñili. Pročež také připowjdamě wám gménem Čysare Tureckého / pod wgrau actj nassij / že mnohém wěstijmi swobodami nešli gste ge přwé měli / opatření býti máte. A poněwadž nám wědomé gest / že gste k nemalým škodám pro splundrowánj statectůw was slych přišli / činjme was swobodně za tři Léta odewsech Bernj a Danj / aby sse tñm snážegj zase powstati mohli / a s ženami y s dítkami wassimi snážegj a bezpečněgi žiwiti se mohli: Protož gestližby který gestě wůli měl k se dnu se statectůw nawrátiti / mže to bezpečně učiniti / wssak tñm spůsobem aby poddaným byl Čyf. Tureckého a ne Křestianského. Dán 29. Řijna. Léta 1600.

Zanechal

Zanechal pak dočtený Ibrahim Basse wětší částku Wogůka svého w Během Bělehradu / aby z Jara tjm rychleji zase s nimi do pole vystoupil / a Křesťané tolikéž do přibýtků svých se nawrátili.

Ta Parada sfera rozložena winna / že gest Kanýž Turku dobrovolně bez wšeho téměř odporu poddal / a předloženi mu byli Artykulové / aby na ně odpovídal / tito :

První / poněwadž gest Cýsaři Rudolffowi slýbil / a přísahau se zawázal / že raději žiwot stratiti chce / nežli Pewnost poddati / proč gest toho newčinil ?

Druhý / jakau gest slussau přičinu měl k tomu / že dočtenau Pewnost / klge Země Vberské / Rakauské y Sstýrské / bez ssturnu Pohanům w moc dal ?

Třetí / zdalž Proffanty gesté neměl ?

Czwrtý / jak mnoho gesté Zioldnéřů měl ?

Pátý / jaké Dela a Kysstky w Pewnosti pozůstawali ?

Šestý / Takli gest že Zioldnéři na to se snesli / aby Pewnost poddali / a proč gest on směl / nepamatujic na přísahu učiněnou s nimi z nj wygiti ?

Sedmý / Zdalž Zioldnéři gemu poslussný býti nechceli / a mocý mu klge od Bran odňali / a gineho sobě Heymana wywolili ?

Osmý / Kolik hodin před tjm než se Pewnost poddala / Zioldnéři takowý Tumult začali ?

Dewátý / Jakým prostředkem takowé zbavení vřotil ?

Desátý / Proč toho w psaní 21. dne psaným nedoložil / gestli že mu pomoe následujícího dne dodána nebude / že Pewnost neobhájí ?

Gedenáctý / proč neoznámil Dukowi diktaturu / že se mu nedostávalo ?

Dwanáctý / Z jaké přičiny něco málo před tjm nežli Pewnost poddal / Meč a Sekryt swůg wyslal ?

Třináctý / který ho Basse / a s jakým množstwým Lidu wyprowázal / co s sebau s Zioldnéři z Pewnosti wynesl / a co tam zanechal ?

Čtrnáctý a poslední / jaké gemu Dary Wezýr Basse když z Pewnosti wygel, poslal / a co ti darowé wyznamenáwagý ?

Ta ty Artykule odpovídal Parada sfer takto / a předně :

Ta první / W čem se Cýsaři Rudolffowi přísahau zawázal / proti tomu jak na poctiwého Cílowěka náleželo / že gest nic newčinil.

Ta druhý / Kanýž se Turkům poddan / tjm že on winen není / ale žoldnéři.

Ta třetí / wědomé gest Proffantemistru že w Pewnosti nebylo Mauky gednom na gedem den.

Ta čwrtý / zdravých Wogůkůw že gest měl čtyry Sta / a Zsfarůw šesť desáté / a prachu patnácté Centnyřůw.

Ta šestý / o spiknutí a snesení Zioldnéřůw mezu sebau že gest nic newědel.

Ta sedmý / Tolikéž že o tom nic newoj / žeby měli Zioldnéři gineho sobě Heymana ustanowiti / ale to že mu dobře wědomé gest / že oni pourrhance Zbran. Klge od Wachtmistra wzali / a ge Turku strz Weywodu Jonasse Poláka odeslali.

Ta osmý / Půl třetí hodiny po takowém snesení / Zioldnéři že Pewnost poddali.

Ta dewátý / že gest nemohl žádným prostředkem Wogůky vřotiti / ačkoli o to wyslawal a nemalým žiwota svého nebezpečnstwým / poněwadž ho y rozsekat chtěl.

Ta desátý / když gest psaný ono učinil / že gesté tehdaž newědel na čem se W gacy snesli.

Ta gedenáctý / že gest přiležitosti žádné neměl k psaní / nic méně že gednoho služebníka a psaným wyprawil / a ten že gest od Pohanůw zagat.

Ta dwa

Ta dwanáctý / Meč a Sekryt swůg že gest wyslal na znamení toho / že gest vničil Pewnost do posledního Cílowěka hágiti.

Ta třináctý / Kihaya že gest ho wyprowázal s dwěma Tisícý lidu.

Ta čtrnáctý a poslední odpowědel / že Wezýr Basse Zlatohlawowan gemu Sultni poslal / ale on že gest gi nepřigal.

Takowými wýmluwami nebylo za dost učiněno Saudcím / proč cyto wán byl k práwu walečnému do Wjdne / kdež se on naggeti dal čtrnáctého dne Měsíce Listopadu / a měl Hospodu w Pana Ferdynanda Kolnice / Služebnýy pak w Zlateho Pstrosa. Poručeno mu bylo od Arcyknížete Mathyáse / aby bez mešťtany sepsal přičiny pro kteréž Kanýž poddal / k tomu Zioldnéři také byli cytománi / aby stranu swau hágili.

Při čemž čase Muldarský Weywoda s Zygmuntem Sedmihradským připadl na Michala giš od Basty poraženého / a zabil mu Lidu množstwý / kterýž shromážděw zase Lid / obrátil se znova naň / a porazyl ho zase na blas wu / nezpřednětýž Heymaný zagal / a Weywůžeho polního Heymana čice ranil. Wida pak že se wšech stran Těpřatelé naň dotagagý / vřekl se k Cýsaři žádage o pomoe / a připomdagie wěrnost / čehož na potwzrení Zenu y Syna swého se wšemi posklady k Bastowi jako Základníky odeslal / proč také Cýsař geho neopansseti poručil.

Pohané Kanýž sražně opramowali / a wšudy wůkol mnoho pewných Plochhauzůw nadělali : mýno to činili sylné Sstráffy / a Sedlácy museli jim Obilí swozowati.

Křesťané také shromážděw se w Wjdni pilně otom rokowali aby na proti tomu po Sylaiých tolikéž Plochhauzůw nadělali dali / a nowau Pewnost na proti Kanýži aby wyslaweli.

Mezy tjm Husari z Wesperýnu chytli několik Walaunůw gestto k pohanům přistoupili / a ty odeslali do Wjdne.

Dwanáctého dne Měsíce Prasence / Parada sfer postavil se před práwem Walečným / kteréhož tam obadwa Páni Kolnicové s Panem Linhartem y Harada doprowázeli / a tu byl w přítomnosti mnohých Heymanůw a Rad walečných od Generála Proffausa y s Wogůky swými obšalowan / že gest Kanýž wedle přijahy učiněné Křesťanům nezachowal / nýbrž ho Těpřeteli bez wšelké slusné přičiny poddal / pročé že gest zaslawil přijstného giny m přikladu trestání. Parada sfer wyslissew žalobu / žádal odtahu za šest Tědel a za tři dni pro osobu swau / po kterémžto termínu slussau odpowěd dáti přislýbil / a mezy tjm sepsal Relacy co se toli w Kanýži gednoho každého dne od počátku obležení až do konce dalo.

Téhož Měsíce pochowáno gest Telo Pana z Swaremburgku w Wjdni s welikau uctiwostí.

Z Konstantynopole nowiny přineseni / že se Sultán tak proti Michalowi w hntow rozněil / že Legata geho za žiwa odřeti poručil.

Pětmecytného dne Měsíce Prasence / Michal Weywoda w sedm desáti Koných přigel do Wjdne / kteréhož Arcykníže Mathyáse poctiwě přiwytati poručil / a gemu y dary poslal. Odeud strogl se do Prahy / aby sam osobně wěc swau před Cýsařem řídil.

Sultán když se konečně dowědel že Kanýž wzat gest / na znamení radosti čtyry dny pořád s Dworany swými stkwostně hodowal. Zurirowi kterýž mu ty Nowiny přinesl / Zlatohlawowé Kancho a Regimentený hůl pře draze okrášlenau darowal. Brzo potom Ibrahim Basse s welkým Triumfem do Konstantynopole přigel / kterémuž Sultán obzwláštňu poctiwost činil.

Četa Dáne 1601. za panování téhož Císaře Rudolfa / dáli se věci paměti hodné pořádkem římto.

Při počátku Měsíce Ledna / Heyducy Romarnští a Ořechomští začali
Bělehradským Pohanů dobytí / kterých šacován byl za deset Tisíc Tolarů.

Téhož času umřel w Sedmihradské Zemi na Morníh bolest Pan David
Vngnod / gehořelo Tělo do Wýdne přivezeno. Taz Nemoc zachvácen
byl Duca di Mercurio, ale o pomoci Boží z něj vyšel.

W Konstantynopolitěd i byla veliká dráha y Mor / a nic méně Lid
zbýrati Sulán kázal. Basse Cýkala s Armadou Konstantynopoli se přis-
blížil / a dal Sulánovi znamenité dary / kterých on y toho Roku Generál
lem nad Armadou proti Persiánům a Georgianům učinil.

Pohané okolo Rany se slyš sťraffovali a mnoho Křesťanů začali.

Cetvrtého dne Měsíce Vnora Peršské Věselství vyšlo z Prahy k
Norimbergu: bylo w Praze dva Měsíce / na kterém učiněno od Cýsaře ná-
klad přes ten čas, více než 3000. zlatých / a mimo to dáno gim na cestu 2000.
zlatých, a odpovídá Králi Peršskému w Latinském Jazyku psaný / kteráž w
Českém Jazyku zní takto:

On Rudolf Druhý z Boží milosti wole-

ný Cýsar Římský etc. Wskazujem twé Královské milosti láskavé po-
zdravení. Z twé milosti k nám Legáta svého Antonysa Syhyrte we-
dlé Ručynali Beka, poslala / tak z dalekých Kragin, přestolil Říek a Ze-
mi / mal gšine w tom nemalé cblubení zvláště když gšine wyrozumeli ža-
dosti té kteráž byla / abychem se s twou milostí wdlé wšech Potentátůw
Křesťanských proti Ottomanskému Tyrannu spojili / z čehož vznárame
oppatnost twé milosti a statečnosti, kteráž tak možnému Králi a téměř we
wšem světě slavnému slusně přináleží, a kteráž slusně v wšech Ríšat
Křesťanských wdlé gmiéno y slávu mjeti bude. Zatož my také wdlé ney-
wěššy nassy možnosti / věchto časůw s pomoci Ríšat Římských, nepřes-
wali gšine moc Ottomanského panství cslabovati, a vmišili gšine z strany
takoweho hlawního spolčenj proti Turků a Ríšat Křesťanským gedna-
ti / ale poněwadž daleko od nás vzdalenj gšan, a některj Potentátowé Weg-
namí z nepračinnosti, nemohli gšine toho na ten čas wykonati / wšak
niemžně chceme o to obzvláštěm sňaznost mjeti. Při tom twé milosti slí-
bujeme, že žádným spůsobem od boga začatého odstupiti nechceme / aniž
v té přyměti / o kteréž již častokráte šrz Abrahýma Bassy y šrz Chéma
Tatarského gednal, s Sulánem učinili / nýbž chceme moc nassy na se o-
bořiti, a proti němu na Sultnu Římskému / kterýž gšine položiti vmišili, o-
de wšech Potentátůw Křesťanských pomoci žádati. Na proti tomu té
gšine naděje že twá milost cožby k potlačení Ottomanského Panství vjře-
né bylo učiniti nepomine. Dale že dopuštění gšan we wšem Království
Peršském Křesťanům kterýchkoli Národu wšestky handle / tím twá milost
nemalau lásku při wšech Potentátích Křesťanských zeskati může, a vaky
swobodami na to Křesťané obdaření budau / postaráme se aby nápodobný
mi Poddani twé milosti obdaření býti mohli. Naposledy cožkoli porozu-
míwáme býti k spolčenj takowému prospěšné, to učiniti nikoli neobmš-
táme, a při tom Legátům twé milosti Antonysowi Syhyrte a Ručynali Be-
kowi se gšan tak dalekau cestu před se wžali a wykonali / dčugeme, a gim
milosti

milosti nassy Cýsařské wdliti pomínni budeme. Dán w Praze gednacího
dne Měsíce Prahyne 2. ta 1600.

Turecy ačkoli Rany slyš oprawovali, a mnoho Bassowé w Budjnu se
sgydeli / y rozličné potřeby Wogenšké chystali a pilnosti, nicméně Abrahým
Basse z poručení Sulána svého / wšemu spůsobu toho wyhledáwal / aby
mohl mezi nim a Cýsařem Křesťanským potog spůsobiti / ale porozumíw-
li tomu Křesťané, že Sulán gednom proto o potog žáda aby s wěššy mo-
cy na Peršského a na Georgiana wytráhnauti mohl / pročez nepřestáwali lid
proti němuž zbýrati se wšech stran / yakož y Papež welkau pomoci učiniti
přislibil.

W Zemi Sedmihradské některj Páni nechceli k straně Cýsařské přislanp-
ti, a zaran přejinau položen byl Sntm w Klausenburgku / na kterémž se na-
míste Cýsařském Gij Basta wdlé Kornýsa Kasspara / Syna geho Segny-
pangrac, Batorý Ršwana, Husara Petra, Pogadi Michala a giných / po-
stawi. Porownali se tehdy Stawowé s Gijm Bastau, a po dokonání
Sntmu / o půl noci když Basta se v potogil / některj Páni začali Waren, a
na něho ležejch w Ložj připadli. Naráno wygeli proti Zygkmundo-
wi Sedmihradskému / kterýž dwanacte mjl oduť očeláwal, a doprowodili
ho až do Klausenburgku. Měl pak při sobě Zygkmund Bassy gednoho, kte-
rémž yatz Pan Pee o tom Arcy Ríšeti Machyassowi znati dal / přislibil že
při něm yakož to při vlastním Bratru držeti a státi chce, a naznamení toho
obadwa se w ruku ranili, a gedn druhého Krew pil / tak yatz Zycyngerna
o tom přislibil.

Následujícího dne ošrátil se Zygkmund s dwéma Tisícj lidu k Be-
hradu Sedmihradskému, a Doktor Pee wypravil tam gednoho / kter-
hož gedn Sedlak na Saněch Senem a Slamau přitrytého až d Nista-
dowol, když zwědel že y tam zrada gest / gine Perwnosti Lidem Cýsařským le-
pěgi ošadil, a psal o pomoci rychlau / ginače že Zygkmund s pomoci Tur-
kůw, Tatarůw y Polátůw, wšedk Zemi Sedmihradskau opanuje: we-
dlé wyprawování Zycyngera.

Michal Weywoda sluslyc ty žalostivé Tomy o zageť Ženy a Syna své-
ho / nemalo se zarmautil / prawje se se mu wždycky zdalo že tak se státi má /
wšak těšyl se s tím, jeby mohl newětkym Wegškem yakožto Zemi dobře
powědomý / Sedmihraděany štrčiti. A přigel čiměcymého dne téhož
Měsíce Vnora do Prahy s čtyřdecti pti osobami / proti kterémž někter-
j z poručení Cýsařského wygeli. Tenocj sluselnocj geho gšine podna-
pili / wžali sebau do Stlepu Oheň, anad tím vřinili / a poněwadž deym přu-
chodu mjeti nemohl / dwa na ráno umřeli na Ložj nalezli, a pti gach od té-
hož deymu tějce štonalo: in Marcio Apri, Majo, Junio & luko coby se dá-
to, wědeť gšem za wle gštan nemohl.

Zygkmund Batorý když od Michala Weydy Walastého a Gijho Ba-
sy Měsíce Srpna na hlawn poražen byl / tyj Weyda po takowem wj-
těštwj w Zemi Sedmihradské neschlané téměř Tyranskj, a to den, o
dedne, wcegi a wcegi, nad wbohým lidem promozowal / Ženy těhotné
wyřezáwati, gine na Koli štkati, a některé za žiwa děti / nad čimj to
Kamenit šitowati se mohlo poraučel. O kterémžto geho takowem ty-
raustwj docený Gij Basta doslechage / ano gey také z mnohých přejin-
dlé gijých Rundeshaffůw, w nemalem podezřenj mage / jeby on Weyda
s G. M. C. nedobře mjiil / nýbž s Turkem yateť takéť šrozumnj mjl.
Pročez po dwa kráte gey pted sebe obělal / s tím přitoni oznámením: po-
něwadžby G. M. C. pustau Zemi w ničemž pcslaujeno nebylo / aby od

těhož svého tyrantství, a lidu mordování přestál, a se spokojil. Což on
ačkoli slowy učiniti šlibil / skutkem to wssak gínáče prokazowati nepře-
stával: tak že nadeřsaný Girt Bastia gey po třetí před sebe, s crácením pře-
deřleho genu učiněného oznámení, obšylal: On pak proti tomu se vr-
putně a zúřitě stawal / toho dohládage: že on nic na něho ani na G. M.
C. nedba / kterýž giž Pánem geho není, poněwadž giž Země Sedmibrad-
ská w mocy geho zůstawa. Co když Bastow oznámeno bylo y hned hne-
wem gsa podpálen / dwa Praporce Walaunůw, a dwa Německých Knech-
tůw wybral, a giž Stan tehož Weydy obehnati / y tolikéž mu toto o-
známení poručil: poněwadž gest se w tom takovém nenáležitěm předse-
rjeti / swém zřegit wygewil / že Gehomilosti Cýsařské Wěznem, a do Paut-
dan byti má. Což když tyž Michal Weyda wšlyšel, bezmestřaný k gedné
Staroli / gichito w dotčeném Stanu geho několik wšelo, šabl, a gi wen-
z Posswy dobyw / po gednom Německým Heytmanu vderil / ale w tom
hned giný Heytman Walaunský tehož Weydu halapartnan srau na str-
ze probíral, a dotčený Německý Heytman se také nic nemestřage / Kordur-
lácem swým mu zlawu šlal, a tak ho z swěta sprowodil. Po kteréhož
to zabynutí Bastia wšleto geho Ležení pilně přehledati poručil, a w něm
wšlely také Listy podeřzélé netoliko od Zygimunda Batory, ale y od Tur-
kůw posýlané, nalezl / kteréz pro obhájení poctivosti swé, yak před swým
tak y Walaunským lidem zgewně čisti poručil tak že tyž Lid Walaunský po pře-
stání týchž Listůw to zgewně wyznali. Poněwadž gest Weyda tak zle s
Gehomilosti Cýsařskou mjinil, že mu se dobře stalo, a kdyby byli oni o tom
wěděli / žeby ho byli sanni z swěta sprowodili.

Což tedy dne Měsíce Srpna Arcykniže Ferdynand s Bratrem
Knižetem Mantuanským do pole wytrhl / tu kdež Mur a Drama
tak řečené řeky wespoleť se spojili, Stany roztáhnauti poručil / k nimžto
potomně prwnjho dne Měsíce Září Wogsko Hřisspanské a Wlasté přitáhlo,
tak že mage Lidu gjdného a pišsyho 25000. shromážděného k Kanýži se
přiblížil / při kterémžto čase, každodennj bylo s Nepřitelem šermíelo-
wánj / a obzwláště w těch místech avžých kteréz šabelskau Janau gmenu-
gi / kdež sobě Turci y Šance zdelal, od nichž odehnán gest.

Dwadacého dewátého dne Měsíce tehož / w Láznj Oherškém Žena
gednoho Babenka pod Praporcem Seylboldestorffera porodila Dítě s dwé-
mi obličejy, a s třema Wěj / mělo y dwé Wsta, nápodobná Wšlům Zagečim
na každ / činně přirozené Vcho / na Hěbetě šfleť nápodobný Wšlým Zage-
čim / k tomu strana geho zadnj rozdělená byla yak o Štika, ginj pak audo-
wé wělni složit / tak že šyla gich každému byla k podíwenj. Kolena ge-
ho byli hladké, negínáče neť yak negpěknějšy Kost / a Zuby mělo Zagečij.
Takowý potworný porod a nezdarilý / Duca di Mercurio tolikéž y Teywys-
šy Polnj Maršalek Koswurm wykoneršketowati poručil.

Při též čase Paradašy / ten kterýž Kanýž Turkům poddal / porozumj-
wage tomu, že pro tu newěrnost ne na Měsicy / ale na hrdle trestán bude,
zwláště když y Turcy hlas pustili / že gim Kanýž dobrowolně poddán gest,
wzal na se Odew Blázna svého / kteréhož wšdycky při sobě yak za šlabe-
nška chowal, a w něm giž ze tragick Schodůw dolu přišel. W tom War-
ta domysliła se po spěšném běhu geho, že to Blázen není / ačkoli Bláznow-
ský šlaty na sobě měl, y polapila ho / a lépegi Wězenjím gšegššým opatřila.

Dewátého dne Měsíce Září Kniže Mantuanské a Johan di Medices s
dwěma Tisicý Wšsteterůw, a s dwěma Praporey Kertbarůw okolo Kan-
nýže obgliděli / z kteréhož na ně Turcy z husta štelbu paustěli, a le nic gim

neobližili

neobližili. Tehož pat dne položili se s Wogškem pod Kanýžem, a tu
hned Wlasty opatřené šsance opanowali / w nichžto se třista Muzůw šry-
ti mohlo / odkudž také nemala ššoda Pewnosti činiti se mohla.

Dwadacého dne Měsíce Září / dobyta gest Pewnost Bělehrad, a za-
se Cýsaři Rudolffowi toho gměna drphému yakžto Králi Oherškému při-
wlastiněná spůsobem tímto.

Když se Wogsko Křestianské v Kábu / Ošrehoma, a Romárna šesslo /
Duca di Mercurio yakžto General 2. ytenant, a Koswurm / yakžto Pol-
nj Maršalek nad nim nastěni / z gednoslegného wmyšlu, s týmž Wog-
škem dewátého dne Měsíce Září k Bělehradu přitáhli, a hned ze dwac-
štan gey oblehli. Že pak k němu samého nebylo téměř možné se zmocni-
ti / lečby prwe Předměstj / od Wěznůw wyborně opatřena opanowali /
wšlmi w tom nassy pracowali, a se wedlo wedle wmyšlu gich. Dwa-
šugie tehdy Polnj Maršalek Koswurm / že dotčená Předměstí bez weli-
kého Krwe prolitj podmaniti se umohau, počal se tazati Turkům zaga-
tych / při které straně obleženj nebezpečnějšym se byti domnřwagi, od-
powědnj že z té strany něhož se neobawagi, a nebezpečnějšy gšau / při
kteréz Předměstí Sygěch řečené ležj. Poněwadž z té strany bahna k ně-
mu wělké hlubokosti se táhnau / aniž šlicháno kdy bylo, aby se kdo přes ty
Bahna pustiti opowázil. Poručil tehdy takowá bahna dwěma osobám
špacitě / šrz kteréž když šprobowáno, že se přegiti mohau / wybral Tisic
Muzůw lehce přioděných, a časů wěcernjho s nimi do tehož bahniště se
pustil / w kterémž dewět hodin až do Pasu brodil. Šedenkajdy wě-
řim, Wotiplu s sebau nelli / aby kdež dna Ošsepem dosáhnutí neli,
gi sobě podložili / mjmo to ge Ročen z Syty z Bahna wyrošleť /
wal, a k dož ho koli chybil / že přes něj nebo před něj Tohu pa-
až pod Wšy do Bahna wpadl / kterýmžto spůsobem, hodinu předednem /
k dotčenému Předměstí šrz Bahna přišli: A poněwadž giž den se publi-
šowal, y watta Turecká lermo byti poručila / dotčený Koswurm s m-
šristau Wogatůw / neb gich ledwa što shromážditi mohl, poně-
gednom toliko z Bahniště wycházeli / wpadl do Předměstí s w-
šimotným štikem, kterýmž přestřasenj Pchané / do Pewnosti wgt. h. Pa-
tom lermě nepadlo přes šest osob, a w Bahništi nad osm osob wice ne-
zabynulo. Ačkoli pak na tom zůstáno bylo / aby Duca di Mercurio, hned
yak šrozumj že Koswurm w Předměstí gest, k druhému Předměstí štanu
pustil / ale nebylo zapotřebné, neb Pchané y to Předměstí šlaji / štik a
šimot Křestianský opastili, a do Pewnosti prostřednj přetli. Po w-
dwacch Předměstí / w nichž y dwanacte Del nalezli, bez mnohého dlem-
šstě šturm y k čietjmu ze dwacch štan / kteréž šlynými plankami a Wa-
ly hlubokými opatřené bylo. Turcy bránili se šatečně štelbau y Kan-
nim / až potóně tolikéž do prostřednj Pewnosti wštaupiti museli. Wlasty když
do toho Předměstí wššli / Německými Knechty ge osadili, a několik Del
do něho wtráhli / aby z nich k Pewnosti štyleli. Nalezli w něm některé De-
la, ale bez Kol / Obilš mnoho a Sena, giné wěcy wšleky / před čim do
Pewnosti šnestěné. Při tom šturmu mnozý z Křestianůw raněni / osob
zabynulo ššestnácte / a Vabecourt, ten kterýž Petard k Kábu přiššraubowal,
w Tohu proštelén: wyswobozeno Křestianských Wěznůw dwé šte.
Požali potomně štelbu k Pewnosti paustěti, a když učiněné šly w zdech
dwé dny / prwnj Pan z Šstarnberga s pěti Praporey Lidu svého, a dru-
han Pan z Alehaynu s Regimentem swým, a s Panem Gryšbertem
Teywysšým nad Baworany / na Turky se obořili, kteréž šlyný odpor čí-

Hystorye o přibězých

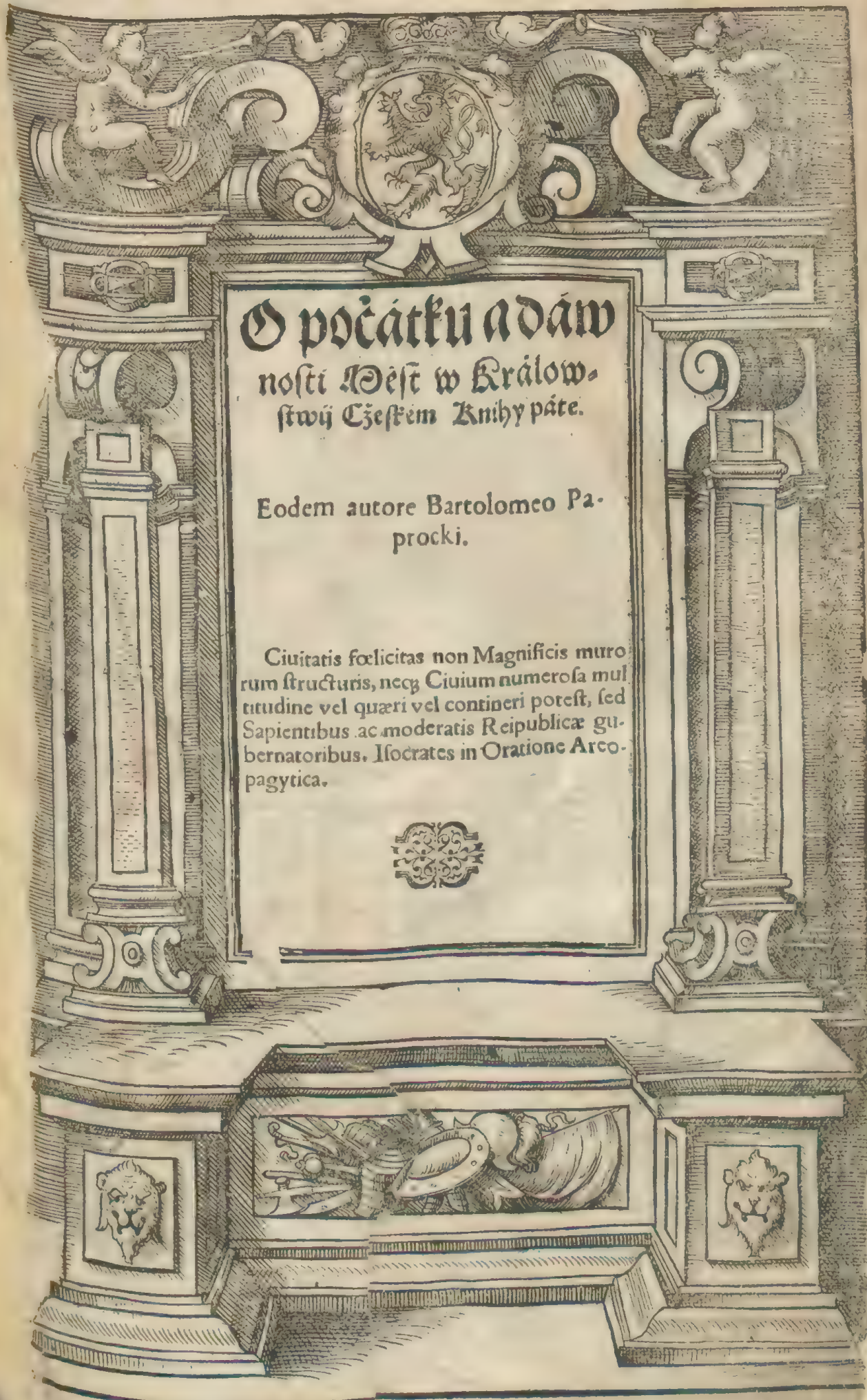
ne pat se Wogny, gest giných wěcy paměti hodných nm / kteréž por
 omně od hystorykůw bedlím sepsané budau: nyní pat kratec co se boli
 wshledaci mohlo z Partýkulatůw a Listůw Gehomilesti Týsa
 a Knížatům y Panům ginými psaných / to se doložilo.
 Dokonáno w Litu Páně 1602.

O počátku a dāw nosti Měst w Králow- stvū Českem Knihy pāte.

Eodem autore Bartolomeo Pa-
 procki.

Ciuitatis foelicitas non Magnificis muro-
 rum structuris, neq; Ciuium numerosa mul-
 titudine vel quāri vel contineri potest, sed
 Sapientibus ac moderatis Reipublicae gu-
 bernatoribus. Isocrates in Oracione Arco-
 pagytica.

Slowutné a mnoho vzácné
Doctivosti Panům Pražanům Starého / Mo-
vého a Menšího Měst Pražských, Maudrým a Opatrným
Panu purkmistru a Radě Měst Pražského Hradčan,
y jiným všem Slowutné Opatrnosti, Maudrým a Opatr-
ným, též Opatrným Panům Purkmistru a Radám
všech Měst w Království Českém, Panům a Pá-
telům sobě lastavě přiznivým všecko dobré
na Pánu Bohu žada a winsuge.

or (:) de

Slowutný Duži Čechové / po-
čátek neb dávnost Města Hlavního
PRAŽSKY / vsselijaké téhož případno-
sti, sstiasné y nessesiasné / tak také y gi-
ných Měst, krátce z rozličných paměti
sebravše, a wgednu hromadu to slo-
žiwše / wám, y Potomkům wššym
tu památce budauy to gšem podal / a
to proto / aby oni příklady dobrými

Předků a Obywatelů Města gednohoždého / tak se k
Wlasti své milé chowali / yaby při oný wůli a naučením A-
rystotelesowém zůstati mohli, kterěz on napsal in libris Poli-
ticorum, ffrance: Ciuitatem beatam esse eam, quae optima sit
& agat honeste. Sstiasné prawi býti to Město / kterěz do-
bré gest, a spravuge se poctiwě / w paměti wždy magic oný
slova / kteráz Plato zanechal w Knihách de Republica: Aby
ge Obywatele, yako za gedem Kssast w Srdcích swých v-
važowali, y tak se zachowali. Equus in causis utriq; parti
& in publicis disciplinis ero, nulliq; parti, citra quam justum est,
prastabo, sed exequar uniuersa delicta & omnem aequitatem ser-
uabo, secundum quod mihi visum fuerit justum; & eos quidem
qui innoxij sunt, undiq; innoxios illasosq; conseruabo, noxijs
autem imponam supplicium secundum legem & omnem iusti-
tiam &c.

Takowými Syny / takowými Gubernátory zachowáno
bude Město každé. Nebo y Plato de legibus piffic mlurší:
Ciuitatem & liberam semper & prudentem, & sibi ipsi amicam
esse oportet; lasty potreba gest proti Wlasti or Synů
bywatelů gegib. yaly weystrahu dáwa Plato ffrance

Ciuitati melius, quàm videlicet ut Ciues invicem se cognoscant, ubi enim non lux inter ciues est in eorum moribus, sed tenebrae, ibi nec honores pro dignitate, neq; magistratus rectè dabuntur, neq; suum jus cuiq; tribui poterit. Wssicni a wssicni gednostegnau pěci / gednostegnau lásku msti magi k Wlasti své milé / neb kde neni yasně milosti, ale tmavá yatás láska, y w mrawich roztržitost a neswornost / tam nebýwagi dáwani po dle náležitosti Autadové / ani žádnému geho wlastnost se ne propugče.

Stoho wssého býwali chwálení Předkové wassy a řidi telowé Měst tohoto slawného Brálowstwí / y že zachowáwali to což Plato píse de Legibus mluwíwal: Neq; in Ciuitate poterit excellentes cuiquam conferre honores, quia diuitijs prætet, aut quia velox, aut formosus, aut robustus sit, si Virtute careat, sed neq; etiam si virtutem aliam habeat quandā, temperantiam verò non habeat, at verò Iusticia sine Temperantia originem habere nullam potest. Ne na Bohatstwí záleží hodnost, ne na rychlosti někoho / aniž na vrodě, pěknosti a syle, gestliže ctnosti a bohabognosti neni, a gestližeby y něyaka hodnost byla, a mjrnosti by w sobě nezachowal / když sprawedlnost bez mjrnosti neb střidnosti počátku žádného msti nemůžž. A protož Muzum ctných k sprawowání Obce wyhledá wegte / nebo mluwí Epietus: Quemadmodum faces in porta sublatæ magna flamma in paucis gremijs excitata, nauibus per mare errabundis, multum auxilij ferunt, sic & Vir egregius in Ciuitate periclitante, paucis rebus contentus, magnis beneficijs Ciues afficit. Nebo Muzi wzneseni magi na pěci wždy wzáctnost swau, a nedagi se trhati nenáležitě w wzáctnosti Práw Wlasti své / tak yaf onen Zeleucus Lokrenský Legislator mluwíwal: Leges Aranearum telis similes esse; nam si Musca aut Culex inciderit retinetur, si verò Vespa aut Apis, disrupta tela auolant, ita se res habent in Legibus. Což by býti nemělo y dobrych / mawdrych a sprawedliwých Saudcuv. Mawdři a sprawedliwi a ne lafomi o to wždycky pěci aby netoliko za Autadu gich Obce wolnost a swobodu swau z awplna mēla / ale y po smrti gich aby w tež mře gednostegně trwala. Nebo Demosthenes, leges, ciuitatis animam esse dicebat, ut enim sine anima corpus procumbit, similiter Ciuitas, si leges absint, vel si corruptæ essent, non consistit. Tož yuge každou Obce / tim se netoliko Města, ale y wssé

litá Brálowstwí.

Spisugi se wsselike pam.

lowé, a z nenáležitých, aby

se nedopauštěli, a podle naučen.

Mudrece wždycky se zachowali / kterýz toyz

do Ciuitas in optimo Statu degeret? respondit: Si ciues q

Magistratui obediant, Magistratus autem legibus. Tak

dy sprawugse wssicni w dobrém řádu zůstati můžeme.

xi. Datum Pragæ Anno Salutis nostræ 1602.

Idem qui supra

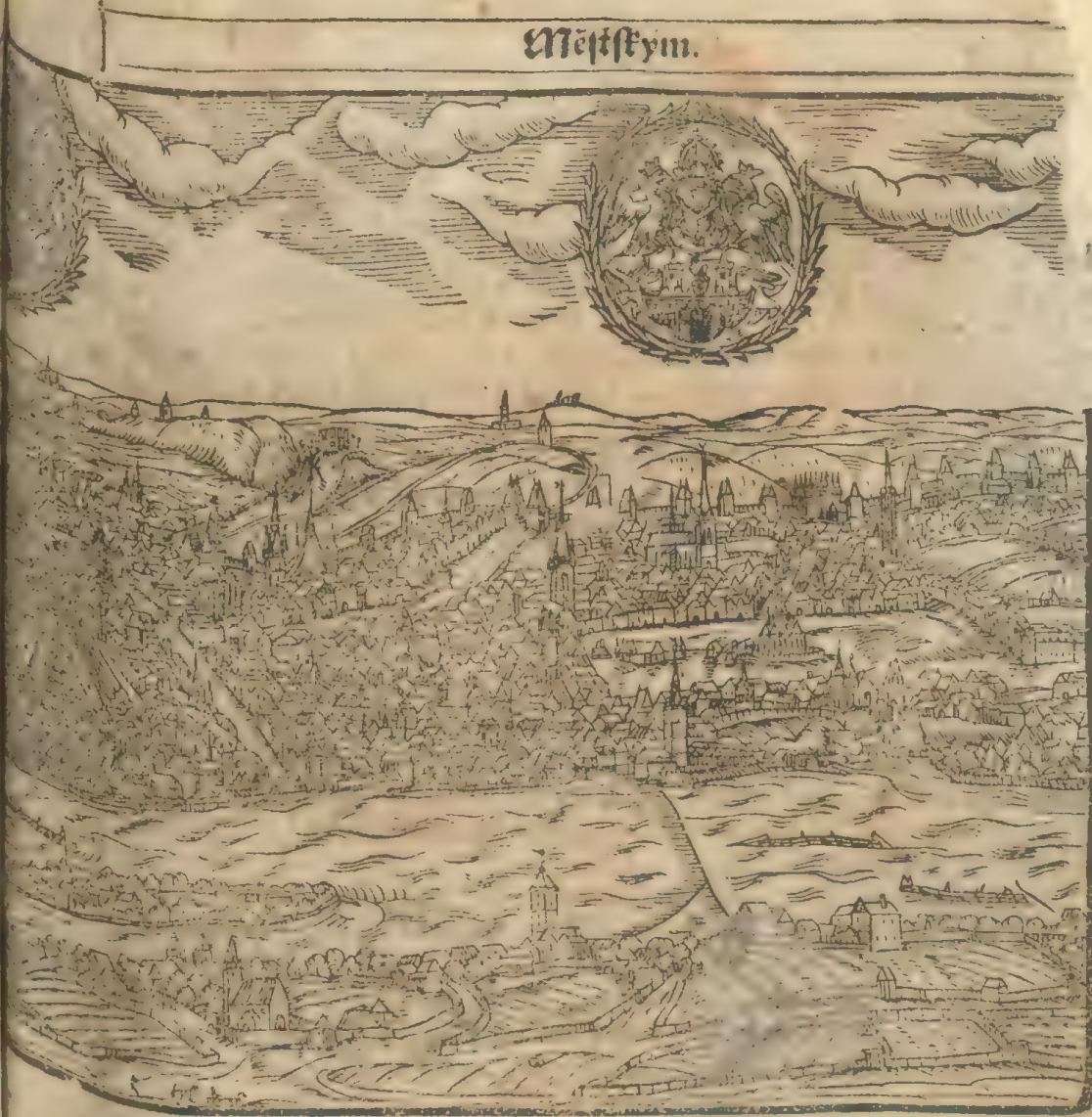
Bartholomæus Paprocky.

Město neyblawnějšy /
 kterč gest Stolice Králov, y ríšeho z kralow-
 stwíj ozdoba, má počátek svůj za panování
 Pohanských Krijat, neyprwnějšy ch půwodnu
 a Rozmnožitelnu Královstwy toho. Ale po-
 někud zdá se to Cizím Krontátem, že od Li-
 busse Dcery Krokowý / pročes musen s nym se
 strownati, a na tom přestati / zwlaště s Enas-
 Sylwiusem, Janem Dobrawinsm, a Václav-
 em Hágem / Který o tom dostatečně svědco-
 twý wydáwagi / že na něm vhlida se a spatřuje, jak se Královstwy of-
 zornalo, a Lid se na něm rozmnožowal / poněwadž se gi Krijetcy Zámek
 zůstl býti welmý / myslí se, že to slyšelo zalositi. A wygelo-
 sy s Dcery / že to slyšelo / že to slyšelo / že to slyšelo / že to slyšelo /
 ma wymetla / že to slyšelo / že to slyšelo / že to slyšelo / že to slyšelo /
 sy od Cílow / že to slyšelo / že to slyšelo / že to slyšelo / že to slyšelo /
 la. A tak se gi přihodilo / že trawla na onoho / Který Dcery res-
 jal: A ptala se / coby to dělal: A on odpowěd: PRÁV do přibytí
 svého sobe dělám. Ona hned / že to slyšelo / že to slyšelo / že to slyšelo /
 la / y tak gi čem Těsáři, y w / že to slyšelo / že to slyšelo / že to slyšelo /
 poručil

Měststym.

poručila. Počalo se Město weliké pilně stawěti / wssickni Lidé možnějšy
 to něm se ošazowali. W tom štěstí na wsseni dohazowalo, každému z nich
 welikau hognosť ríšeho dedáwagi / tak že někteří y mnoho Zlata nacházý-
 wali / Obili se hogně rodilo / z čehož mohli k pořádku snadno přigiti.
 Takowý počátek Města PRÁV prawi Hág s gnyými w Létu
 723.
 Staré Kronty polské / jak Královstwy, tak y Města dárnějšy po-
 čátek miji chęgi.
 Jakž pak koli začátek svůj wzalo to Město, co neyplněgi k tomu se
 wssickni měli / aby snajně a ozdobně začato bylo za panování Libusse a
 Manžela gegiho Přemysla. A po smrti gich jakž Hág oznámge, Těza
 mysl Syn gegich (panowal on Léta 759.) Město PRÁV 3dmi obchra-
 ti poručil, aby mohl miji před nepřitelem času nebezpečného gísta ochra-
 na. A když mu gine geho wěrm přátele mijo wřazowali / poslechnauti
 gich w tom neděl, pamatagi na slowa Matere své Libusse, která z swý
 Prátek y mnoho o PRÁV oznamowala / a omi k tomu wssickni swolow-
 se. Město PRÁV 3dmi ochraditi, a počawšy hned od Rýky Wltawy, kte-
 ráž gest na Wýchod Slunce proti W ledni, a na Západ sed wysokau po-
 witi dali, a kopagie g. wry té 3di nalezli Jámu welmí hlubokau D-
 Dubowými welmí tlušým přikrytu, a w té nalezen byl Oheň / který
 A my
 gony

ny nemohl zhasyti / a tak dlouhý čas odkryta ta Jarní stala / až sama
žeby s tím Ohněm zahynula, o tom v Hágla čti List 25.

Za panování Onáty Syna Řezomyslova

ta Páně 791. Obyvatelé města PRAHA v velikau wessli nepřijeli /
ať se sám Města mezi ně přijeli, a ty nevole kteréž mezi nimi byli vpo-
logiti musel, a některé Domy rozkázal bořiti a Dlice prostranné a pořádné
stělati, a těm nesvorným Obywatelům jakž ukázal a vložil potud Dum sta-
wěti / tak aby každý stávil y na tom dosti měl. Což pro budancey pamět, jak
Hágel píše, zapsati poručil.

Týž Města ustanovil Saudecy a Spráwey nepřevnígsyho Chwora
Muže velmi oppatrného / kterémž poručil, aby Dum v Brány hořešské po
stavil, a tu aby stávil Lid na místě geho / kteréž wssenu Lidu poslaucha-
ti rozkázal, jakož k němu měl wsseden Lid autočistě, a milowali ho wssic-
kní jako Otce svého / neb gest byl Muž spravedlivý. O tom čti v Hág-
la List 32.

Léta potom 792. když některý odporní byli

Chworowí Saudecy a mistrdržicyni Knížete Města, sám Kníže Města
proštěd Města poručil sobě Dum stawěti, aby o něm wědauce jako o Panu,
w potogi byli wssicni Poddani geho / z toho Domu potom po mnohých Le-
tech učiněn byl Rathauz / Hágel w Listu 33.

A když Města widěl velikau anzkost msta k stawení Města PRAHA,
poručil y na druhé straně stawěti aby gedni k druhým mohli jiti, Most dře-
wný spůsobiwše: a tak mnozy se těch časů obrátili na druhau stranu
Wody / a tu Dřiwí welice wypracugice Domy stawěti počali, Kým na
Běhu té Wody Sto krocuw zdýli y tolikéž z štyři založili, na tom místě
tde nyní slowe v S^o. Walentina na Kynectu / jakž v téhož Hágla obšy-
něgi nalezneš.

Léta potom 823. po Smrti Onátowy Wogen

Kníže času Jarního powolal k sobě na Wessehrad Obywatelů Města PRAHA
od strany západní, oznámil jim wmysl svůj je Město začaté od Otce své-
ho chce rozšířiti, tak aby se též oni k tomu měli za to gich žádat, a tam aby
sobě domy prostranné stawěti powoleni dal. To wsslawšy od Knížete
Pána svého Pražané, dne 13. Dubna sešli se gich mnozstwow s Sekerami a s
Morykami, a ti velmi brzo Plac štyroky rozkopali, k kterýmž Kníže Wogě
přigeda sám swan Rukan, jak Hágel píše, okolek Zdi Městské wyměřil, ta-
Město ono kteréž byl Otec geho někdy před Lety dwadeceti osmi založil, on
toho času a Roku rozšířil / k čemuž bylo dostatek wěcy potřebných.

Léta po Narození Syna Božího 830. wedle

Hágla Město Pražské velmi se rozšířowalo: Kníže Wogen často k tomu
wygizdgie, sám Dlice wyměřugic, Kým wedle potřeby dlouhý a štyroky
učinil kázal, na kterém a nížež ginde wssedy wěcy prodawat poručil: Té-
hož Léta Mor weliký byl jim na překážce, mnozstwow Lidu zemřelo / Obili
kteréhož hognost naslyli na Polí stáwalo: Wssak potom jak náhle se
byl začal tak weliký Mor tak náhle vjchl. Času Poddymního dodelané

byli

byli Pětkopy okolo Města od strany hořešské kteráž gest k Wysehradu až
do strany dolegšy k Wleawě.

Týž Wogen Kníže w druhém Roku přemegšle o gistém napravěni
Města Prahy mnoho Kamem přihotowiti dal, z kteréhož Jed elastan a wel-
mi wysokau s hustými Wěžemi založiti kázal, w Pětkopich Pražských po-
čawšy od strany hořešské / jak o tom doloženo v Hágla.

Po smrti Wogena Otce svého Řezomysl Kníže w Lety 838. w Mě-
stě Pražském ustanovil čtyry Saudecy kterýchby spravedlnost gednim z dru-
hých činili / sám pak k tomu se přičinil aby oná Jed od Otce geho založená
dokonána byla, kteréž wylowáním geho osm set krocuw přičyněno.

Střihl se toho Roku welicy wětrowé, a učinili škody nemalé tak na
Dřiwí w Lesích, jak na Staweně w Městech y w Wessnicích, a mnoz-
stwow Mleynaw zwlasť na přiwssých zbořili a rozmetali / z čehož powstal
weliký hlad, ač Obili dosti bylo / y poručil Kníže Řezomysl Lesy meytiti
na některých horách nižších a tu Mleyny stawěti, tak aby jim wětrowé
škoditi nemohli. To škodlivé a sylné daci wětruw trwalo dwa Mě-
síce a dni osm.

Byl ten obyčej někdy w Czechách, že ti kteří sobě Domy stawěti w Mě-
stech, nic děle jim neowládli gednom do žiwotuw svých, a po smrti gich ne
dostáwali se Dědicem neb Přátelům / ale Kníže darowalo ge tomu komu se
libilo, a z přičyny té / žádný nic gruntowně a nákladně stawěti nedal, čemuž
porozuměm Kníže Řezomysl, powolal wssedch Obywateluw na Kyn-
ect Městský před Dum Saudecy neb Radni, a tu wssem austně s wůli a Rad-
dau Lopotuw staršých svých Radd oznámil / aby gedentkaždý držitel Do-
mu neb Dědiny a neb jaké koli ohrady tím swobodně owládnul netoliko do
swe smrti / ale aby buď Synu swému to wssě což držel a čehož wžíwal odká-
zati, buď komukoli rodati mohl / gednom aby ten Peniz Střibný kterýž
je Knížeti daci má nezahynul, což slyšec Obywatelé Pražské, s wěssy pil-
nosti stawěti počali / a gedentkaždý toho šetřil, aby dědicem své gruntu-
wě sporádané měl / dělugice Knížeti Pánu swému z lásky prokázané s o-
chotností. Stalo se Leta 849.

Doklada Hágel je Kníže Řezomysl aby to což Obywatelům propo-
weděl stálo bylo Písatům zapsati kázal a držitelům Domuw a Dědin daci
poručil, pro přičynu tu / gestližebý někdy Synowé Knížecy budancey jim
Dědiny neb Domy bráti chceli, aby to oswozoweni před nimi ukázati mo-
hli / ale potřebi na to wzešení mjei, že wssicni Slowacy teprw s Wjrau
Swatou Křestianskau Písaním se učiti počali, předtim žádného Písma ne
uměli aniž se w něm objrali / pročž mnohé slawné činy gich Poromkam
w známosti neglau wwezení: nic méně muselo se k tomu nějakým prostřed-
kem přihljdnauti, že takowé obdarění k stáze nepřišlo a že gest pro budan-
cy pamět bylo jakkoli poznamenáno. Wsseni Krenžkari některý tu
sprostnost připisugi Předtim našym je žádného Literního Umění nevmě-
li / wssak nic méně naproci tomu, nawseli nějakých znamení aspoň wjwati
tak jak gini Táradowé Pohanssti, zwlasť poněwadž wedle Jozeffa lib:
primo antiquitatum nepřwě Písma wyhledal Seth Syn Adama, a nepř-
wre wmysl Litery, kterýmiž na dwau Slaupích poznamenal wsseljaké
Umění / ged nom z Cyhel wdělanem, a druhém z Kamem / z přičyny té, gest-
ližebý Swěte k stáze přišel strz Oheň, aby zůstal Cyhelný, patli strz Wodu,
aby pozůstal Slaup Kamenný. Prwe pak nežli byli wynalezené Litery od
gmenowaného Setha, wžíwali Lidé nějakých znamení místo Písma / jako
strz Lwa / a gini strz Oheň / a gini strz Woda / a gini strz Kamem / a gini strz

wážíli/ kterýž tak učinil a gel bezpečně na Wyšehrad/ a odtud do Prahy/ od Pražanův jakožto Poddaných s welkau uctíwosti wýtán a slawně ctěn.

Po onom hodowání strowostném/ Pražané widauce Boleslawu při dobré myšli/ přistoupili k němu s Pány přednějššími napomínajíce ponížej: než aby poněžwadž gest Pán křesťanský/ Wáry se křesťanské dokonale přidržel/ gi hágil a rozššřkowal očekáwage od Pána Boha za to wčenan a nesmr: tedlnau odplatu/ kterážto napomenutí Boleslaw wdičnē a lastawē přigal/ a na znamení proměnění w putnosti své/ blýžko Hradu Brandeysa Kofel postawiti rozkázal/ jakž nahoře poznamenáno.

Léta Dánie 944. Kníže Boleslaw oblíben so-
bě byt w Wěššim Měste Pražském/ rozkázal Dwůr Knížetcy starý oprawowati/ rozššřiti/ a sobě Dům krásný naproti dotčenému Dworu postawiti/ k čemuž Pražané dopomáhali s ochotností/ a Boleslaw porozumíwage tomu že se k němu nachýlili/ zt: enil wtrvlost myšli své/ připowěděl wšsemu Lidu Čestnému swan Knížetcy milost/ a obzwláště Pražanům/ a tak se zachowal/ Zemí pokognē spravowal/ čest a chwálu Boží rozmnožowal/ y pohasny od sebe odlučowal a z Země wysylal.

Důwodnie to Kronykári a Hystorykové w-
ššickni wkazují/ že Pražané Paním swým a Knížatům wždycky wěrnost a poslušenský zachowáwali/ což patrné gest y z toho/ když g: au někdy p: wos dem howery Knížeti Jaromírowi Stěslám Wřšowcům pedanému na pomoc ptispěli/ Wřšowce zgýmali/ a z rukau gich Pána swázaneho wyswobodili.

Léta Dánie 1073. Kníže Wratislaw přigew do
Města Prahy/ oběslal neyřednějšší obywatelē/ a radil se s nimi/ kterak by neylepší to Město rozššřeno býti mohlo. Kterýž odpowěděl takto: Dwa: kráte g: iz od založení Město bylo rozššřowáno/ Dwůr Knížetcy g: iz byl prwē daleko za Městem/ g: iz gest w ohradě Měské/ k: ináta geg založil/ Wo: gen rozššřil/ Křezomysl tolikēž/ y ždmi geg wysokými ohraditi poručil/ a Domy hluboký z twrdého kamene stavěti/ kteréhožto následugce rozkáz Domy wysší a prostrannějšší wzděláwati. Kníže Wratislaw g: a wdičnē té raddý/ rozkázal vprostřed Ryntu neb Města/ kdež byl Rádný Dům neb Rathauz welmi nýžký/ geg powysšiti/ a při něm welmi h: boky a šširoké Grunty w Zemí wybrati z twrdého kamene/ kterēž wezeno z Žernowice/ a tam založiti/ Wěz mnohé wšš: nešli byla někdy Těklanka na Wyšehradě/ kterejto dylo poručil konati se wšš: pilností.

Za Wratislawa gmenomaného w Létu 1076. Židé z rozličných Kragín zwláště Těmekých pro neschetné chowání/ wyhnáni byli/ z nichžto mnozí noč: ním časem wlandili se do Měst Pražských/ a křyli se mezy gínými židy/ ačto: li Wratislaw poručil židům aby žádných Cyzowcůw nepřigimaly/ pakliby který přišel/ aby tu den a noc pozůstáwage/ dale se odebral/ což wšse učiněno proto/ že gest předěšlého Léta pro suchotu byl welký nedostatek Obilí/ a Chléb draho kupowal křesťané. A když Pražané srozuměli/ že židé mno: hém wíce Chléba kupugi nežli prwē/ oznámili to Knížeti/ že Pražští židé g: né přig:

ne přigimaj/ a mezy sebau regně wychowáwagi/ což ššisse Wratislaw/ poslal aby wššickni Židé byli zečeni/ y nalezlo gich Měšum a Žentrom Děti Pet Tisíce a půl třetjho Sta/ čemuž se on welmi podivil/ a hned bez mešštaní Wypowěd učinil/ že nechce wíce Židů míti gednom gedem Tisíce/ g: in aby se wššickni w gednom Měšce z Města wysťahowali. Pakliby gináč učinili/ a wíceby gich přes počet doložený nalezeno bylo/ tehdy že wššickni muse: g: do gednoho přec se odebrati. Pro takowē přisné rozkázání/ museli se Židé tak a negináč ač nerádi, zachowati.

Léta Dánie 1110. Geden z Wěššianuw Wraž-
šých čený přiwitan/ g: a neyřednějšší Spráwce Města Prahy/ mnoho na swē hlavě zatkládage/ mezy Borowogem kterémuž byl náchylnějšší/ a Wladislawem/ čim rozličné swáry/ ale Wladislaw poručil ho giti na Rasmena po zadu welkého Psa wsaditi/ a za Bradu okolo Ryntu w oditi/ a Wřšicem wolati/ že takowá se každému počtiwost stane/ k: do Knížeti Wladislawowi nezachowá wē nost a poslušenský. Potomně mu Brada wtata a na Prany přibita/ a naposledy z Země wypowědin/ kterýž newěda o ginē raddě/ obrátil se do Sli: ška k Polátům/ neb tehdaž gest Sližsko nalezelo. Po ššim Králewšwí.

Měšce Srpna we Četwrtet před Swatým Jakubem Apostolē Božím w Létu 1119. Serhl se Wjter náhlý od strany Polední před večerem/ kterýž weliké ššody učinil okolo Prahy/ y w Preze/ na Wyšehradě žed tlustau a dosti pewnau přewrhl/ přední y zadní w celosti zanechawše/ půl Palácu Knížetcyho rozbořil/ Děwí semetani roznesl/ množšwí Lesůw a Sadůw práwě skofenem wywrátil.

W: Léta Dánie 1124. Wydlēl w Praze Žid
geden welmi Bohatý/ mage Dům na Augezdě znamenitě wystawený/ w čas rodegneš Dáni welmi dospělý ššez kterēž y z Bohatí a pozdwihl mysl wan, zwláště magie látku při Knížeti Wladislawowi nymio ginē Pány/ proče: welmi ššeril toho/ aby se od Knížete ani na p: id newzdalowal/ k: de se toli Kníže obrátilo na on byl/ a nic meně gest se weyše wypjnal. Wěda pak že ge Žid/ a znače se pro tu přičinu w Raddě Knížetcy býti nemůže/ ačto: li wššeky slowa a skutkow: Knížetcy genu regny nebyli/ wujnil y tomuw cestu wššeriti/ a předššawil před Wladislawa oznamugie že se chce dát pos: tititi/ a ššadage aby genu Rmotrem byl/ a on naproti tomu že chce Knížeti y wšsemu Dworageho slawně hody učiniti.

K: do to ššifel Kníže Wladislaw/ y připowěděl k tomu Řitu přigeti/ ano y sám osobně ššadal Biskupa aby geg počtěl/ kterýž se chce z té Ššoky k: rany mil wlastní na tom mšš: k: dež gest nyni Klášter Swatě Marye Magdale: ny na Augezdě Kaplu křesťanskau učiniti tu par: mace Swatě Marye Magdalēné/ y jakož pak př: powědi té za dost učinil/ a tak počtěl gest na den Swatého Jakuba Apostola/ a dáno mu Gmē: no Jakub Apella/ yakož řečl Jakub obřezaný.

Tengsa křesťanem ššaleššným učiněn, a mas: ge danššání w swē Cjary/ mnohé Pány počal

ce Ryby, nalezli Dítě ve Třech Letech v Wodě, kteréhož Tělo bylo z hřma
zhodené, y vzali je a donesli k Rychtářu / který spatřiv Dítě tak nemilostiv
we popichané / domyslil se že to Židé učinili museli. O tom pak se domově-
li Židé, mnozí nedlouho čekajíc z Města vyšli, a ti kteříž pozůstali, složí
wšse nemalou Summu Peněz, těmi Rychtáře upokojili / wšak nicméně,
Druheho Roku byli vyhnaní z Prahy.

Vři Letu Vanie 1282 Některý z Vanuow

Císařův povstali proti Frydrychovi Rychtář, a na místě jeho vměnili sobě
voliti za Pána Kunrada, k Císaři Pražané nechťli přistoupiti / pravice
že jim nepřistupiti to učinili, bez příčiny aby se Pánu svému protiviti měli,
a tak se zavřeli. Když pak Kunrad již půl páta Měsíce na Wyšehradě
seděl, šel se Páni a Rychtářovo genu napomoc / a oblehli Prahu y pilně ji
dobýwati počali. Ale Pražané widouce že zbyti není / poddali se Kunra-
dovi / kterýž nicméně musel vstoupiti Frydrychovi z poručení Císařského / a
přestati na tomcož mu bylo dáno od Císaře w Morawě.

Druheho Roku oblehli Prahu Wacław a

Oldřich Synové Soběslawa Starého / Syna Wratislawowa / kterýž se
Pražané statečně bránili půl Třetího Měsíce / až Frydrych mace napomoc
Těmce od Císaře a Biskupa Salcburského Bratra svého / odebral se od
Prahy. Byl potomně dlouhý čas potog w Praze / aniž se co takového sta-
lo / cožby bylo hodné paměti a wyprawování.

Za panování Krále Přemysla / w Letu

1235. Přinesene Židům do Prahy Listy psané po Židovsku a velikými Pe-
četmi pečetěné / kteréž byli nesešné vprimo do Školy Židovské. Celní Krá-
lowští oznámili Králi / že Listy Židům přinesene byly z daletých Kragin ale
yako by byli je o tom newěd / proč se powolal Král předsedu staršího Žida Ra-
na Syna Jozeffowa, o ginými Židy staršími / tazajíc se yako by Listy přigali.
Kterýž odpověděl že o žádných Listech newěd / při čemž se Král zanechal.
Třetího neb čtvrtého dne / oznáměno Králi, že gšan Židé velmi splasili / a že
mnohé wšec yako by se přede střegli předawagi / a zvláště ty kteréž by něsti
nemohli / a za to sobě kupují Měce, Wostřipy / a jiné tím napodobné zbraně
yako by se na Wognu střegli / na čej odpověděl Král / in / jchem / by se pak y na
nás střegli / wšak zně máme moc y dosti.

Šestnáctého potom Dne od toho času yaki Celní powěděl o Listech Ži-
dé wšidni o Ženami y o Dění do neymenšího zdvihnuwše se táhli z Pra-
hy pod Cizemným Praporcem / na kterémž namalowan byl Štít Dan idu
a Pečeť Šalotmannowa / a tak opustiwše Domy y jiné nabytky / položili se
nad Kostelem Swatého Jana na Bogišti.

Opět poslal k nim Král / praje se coby činiti minili / a oni odpověděl, že
ně gineho gednom to / že mají prorocť / tak owé / že když Křesťané obdrží
Jeruzalem, jim ho postoupí / pro tu příčinu že se cni chtějí na tom místě
radowati a weseliti za gedem Měsíce / a když swan radost wykonagi / že se chet-
gý za se naspět nawrátiti. Raddy Králowští wmatugijce to předsed / etý gich
na kteréž se oddali bez opowědi / také se na tu radost Zbrogně a Wogenšy se
wyprawugij / porozumijwali se něco gineho musy w tom býti. A powola-
ni znou starší Židé z rozkazu Králowského na Wyšehrad / a tazajíc, yako
by to gich předsedjetý bylo / aby w pravdě powěděl. Posláno také pro
Raty / aby některé z nich mlučili / a ti se přiznali že gšan Listy dotčené a od
Těch wšid ch nad Těmce gich přigali / w kterýchž doloženo je se Měsíce

Tarodil

Tarodil / mace gij wětu svého Let Třinácte / a Gog a Magog kteříž byli od
Alexandraněkdy w Horách Kaspiských zavřeni / že gšan gij wšid / a že ge aby
se o ním sešli / pobýžej.

Král když před ním Listy byli čtení / porozuměl se jim ge nědo na lotro-
wstwy poslal / poručil propustiti židy ztrápené / a přikázal aby se žádný wšec
ani maly, ani welky do Prahy nenawracowal.

Předpowědění Král w Letu Paně 1257. Poručil se wšsem Cechům z
Těmceho předsedjetý Pražského stehowati / a osadil ge Těmce / z čehož se Cte-
chowé nemalo obrátili / a sešli se na Rathanz Wěstního Města Pražského,
kdež uradil se wšpolek, šli na Wyšehrad / a tu poručili Zoworkowi
Synu Weleslawowu z Augesda, Obecní potřebu oznámiti / kterýž šcege
před Králem / učinil řeč k němu slovy takowými : Slawný Králi Císařa
Páne náš / Cechowé twogi poručili mi oznámiti swan potřebu / že tebe po-
nyženě žadagý yakožto Pána svého / aby k nim lašu měl yako k swým pod-
daným a wěrným / těch Lidí Těmých, to gest Těmce, aby do Císaře Ze-
mi newnadil / gestliže chce se budawých nesnázy wwarowati, a dlouho
Kralowati.

Rozhňwal se Král pro řeč takowan / a powstana dš k Zoworkowi : Šliž
Zoworko, powěz těm twým Cechům / kteříž tobě poručili předemnanu mlu-
witi / že yá Králem jsem w Zemi této / že yá nj wladnu / a osadit gi mohu
tým mi selibý. Tienj to wěc slusná aby Cechowé měli Králi Pánu swé-
mu rozkazowati. Protož nechť o tom wěd, že yá chey Těmce y Cechy w
Praze a w Králowstwi mém msti. Na čej odpověděl Zoworek, Kauce :
a protož Těmce y Cechům zbawen budeš.

Když wšlyšeli Pražané tu žitřiwau odpověd, welmi se zhanili / a hned wšid-
dni běželi z potoge Králowského, oznamugijce wšsem / yakož ge Král odpo-
wědi od sebe odbyl / a tak stalo se proti Králi w Praze y po wšid Zemi welké
pohnutí / kteréž yakým se způsobem upokojilo / nic o tom žaget nedoložil.

Za tohož Krále Přemysla / Ceta Vaně 1258.

Byla wkrutná a přetrá Zima w Cechách / a trwala od Swatého Martina
až do Slawnosti Welikonoční / zmrzla Země hluboce / Štěpové, Wěna a
Owotce wniweč obrácené / Led byl na dwa Lokty tlustý / ale že před tím hog-
ni byli Děšťowé / Žetky newymrzli.

Ceta Vaně 1264. Byla weliká Drahota w

Cechách / tolikéž y na Morawě / pro welikan suchotu Roku předsedleho / a k
čomu se krupobití weliké škody učinilo / a nadto okolo Domazlic a Klatow /
Baročané Obili do své Země pobrali. Kupowan Strych Pšenice za
půl drugeho Sta Peněz / Žitja Strych za Sto a Dwadceť Peněz. Sedlá-
cy wšelike své nabytky / Kzemeslančy Šlasy y Periny prodawali / aby mo-
hli sobě Chléb kupowati / a když gij neměli co prodati / chodili po Domích s
Ženami a s Dětky žebrajice a prosýce pro gměno Boží / aby gini nedali bla-
dem zemřiti.

Gmenowaný Král Přemysl Ceta 1274. po-

twordil Těmceim šdlegicým na předsedjetý Pražským Prywilegiem / kterýž
jim byl někdy dal Rychtář Soběslaw druhý / Syn Soběslawa prawního a
Wnuč Krále Wratislawy / w kterémž doloženo bylo / aby wšiwali Práva

B iij

Těmce

Čechů, oddělený glauce od Čechův tak yal za Krále Wratislawa/aby
Kněze a Rychtáře sobě wolili/ a w tom aby žádné přetážky od Biskupa
ne měli/ aby na žádnau Wógnu nucenij nebyli/ leč w potřebě obhagowání
Města/ wytráhliliby Kněže wen z Země/ aby Prahu ostržali s Dwanácti
želny/ Čech aby Čemce nemohl přisvědčiti/ leč dwěma Čechy a gedným
wěrným/ a gedným Čechem/ a zase Čecha Čemce dwěma Čechy a gedným
Čemcem/ prowinniliby co Čemce aby nebyl gimán ani do Wtzenj dan/ ge-
stližebý Kuřogmě nil aueb Dům swůg/ wpadneli w pokutu/ Manželka geho
a Diti, aby žádné z toho škody ani hanby neměli. Potomně Král Wá-
slaw prwnj/ přidal gim swobody giné/ a k dožby ge mājmo Práva gich ebtě-
jowal/ na toho pokutu zlořečenj Božjho, yako na Datana a Abirona wložil.

Léta Wané 1281. Opět weliká Drahota by-
la w Čechách/ tak že gedno Wzce ledwa za Penjz kaupiti mohl/ a před tím
bylo gich paděšate za gedno Penjz. Degi Boženynj takowau drahotu.
Při tom čase Měnsj Město Pražské/ ac bylo hladem y Morem ztrápené
w dobrém pokogi pozůstávalo/ newěda o žádné roztržt. si a nesnázy/ neb
Mařjž Brassek prwnj z Konšelůw opatrně ge spravowal, Raddy a San-
dy spravodliwě a wprjmně wykonával/ tak že obywatel wěssjho Města
Pražského častokráte pro řeznání swých odporůw atěžkých rozepři do Mě-
ssjho Města přicházegce/ geho Sandu se poddávali/ a některj pozůsta-
lých Konšelůw wěssjho Města/ že se k ginému Práwu Obec wstěla, z to-
ho se horšili/ ano y lid k tomu wzbužowali/ aby zberance se mocně to Město
Petičně a Swinské wybrali a rozbořili/ čehož byli neyčestj pūw edowě
Matjg Baue/a Jana Longfede/ kterjž s některými swými na Den Taro-
zenj Panny Marye/ přeplawiwše se na Wotjch přes Witawu ranjm gū-
trem wstěli do Brány Podhradské ginat pisečé/ gšouc gich w počtu oko-
lo půl třetjho Sta/ atupočali Domy dobywari a lidské Statky rozbořati.
Mějz tím ohromáždili se obywatel Měnsjho Města s Pawézami/ Ce-
pani a Mečni/ a rozkázawše Brány ylně wzawřati/ obořili se na ony lau-
peňny/ apočali ge snajně mordowati. Tolič y ti kterjz Brány po-
ručené byli/ mnoho gich zbili/ osmácte zagali/ kterjž dne Třetjho Mařjž
poručil na Dubě zwěsteti nad Prahu na Letni/ z čehož powstala nowá ruz-
nice a wáda/ přátele zwěstěných čekali se mstjti nad Městem mēssjym, a
gungim toho činiti nedopauštili/ yakož obywatel Měnsjho Města nema-
lo se letali takowě mocy/ ale wšlečka Obec na Den Swatého Mikuláše, ohro-
mážděwše se na Rathauz wěssjho Města/ nepokogné společně wpořogili/ a smj-
žili ge s malowěstjany/ ana tom zůstali gednomyslně/ aby Mařjž z n en-
ssjho Města/ yakožto Mařjž Mandry a spravodliwý, w Pondělj, w Seředu,
a w Pátek na Rathauz wěssjho Města wšlečku Obec sandil/ w mensjym
pak Městě aby k Spravedlnosti ak tím Sandim přibyl/ w Auterý a w
Citawtek. Zawideli některj takowau poctiwost Krassikowj/ přecj y gi-
nj porozumjwagice tomu a obáragice se nýake přibody/ wycházeli proti
němu Zbrogně až k Kaple Swatého Dacha, kterjž gest na Břehu/ a geš
poctiwě až na Rathauz a opět z Rathauzu až na dotčené mjesto wšprowá-
zeli/ yakož yhoden byl takowě uctiwosti/ yakožto Sandce spravodliwý/
Dřuw neřádostiwý/ chuděmu y Bohatěmu náležitau Spravedlnost činicy/
w čemřerwal stále až do své Smrti.

Wedle Kronyk Haglowé w Létu 1283. opět

byl weliký

byl weliký hlad w Králowstwj Českém/ a prwě neslychaný/ tak že Lidé
některj wznaložiwše na žiwnost cořkoli měli/ aby hladem nezemřeli giné
lidi a hosti do swých Domůw přijmáge/ z hrozného hladu tegně ge
mordowali/ watili a gedli. Kteréhožto času nakazylo se y Powětj/
tak že Lidé zhusta měli.

Léhož Rokuden Swatého Sstiepana Du-
čednjka Božjho/ wklázala se Danka welmi weliká a yasná/ kterjž wšlečko
Město Pražské obkřčila/ z kteréhožto Dřwu genj se w Zymě stal před-
porjwdali sobě wšlčm pokog a rozmnoženj wšleho dobrého/ z přjčiny
té, že yako Danka činj Ponec baučenj wšlečkému Wrochnjch žiwlůw/ tak
také Pán Bůh dáwage znamenj diwem tím/ že wšlečkě baučky a težkosti
přetřnauti a zastawiti rači.

Roku Druhého/ wklázala se Swiežda welmi
yasná Páteho Dne Měsíce Dubna tu Tloc po Swatém Ambroži/ Rogj-
čy w gednom rohu Měsíce/ kterauž spatřiwše Lidé Wčenj předporj-
dali přjssj Wáclawa Dědice Králowstwj Českého/ Syna Ottogarowa
na geho Ordownau Stolicj/ což tak se stalo.

W Létu Wanie 1289. Drahota byla w Če-
chách/ w Polště y w Slězku/ tak že Lidé hladem měli/ a některj do Vher
utřkali/ kdej byla hognost Chleba/ ale Vhřj gē magjce ge/ Pohanům za
Wžně prodawali/ kterjž toho času gestě daleko od Vhrůw býti musli.
Trwala ta Drahota w Čechách za dwě Lěta zauplna/ a potomně wšleho
hognost nastala.

Ja Panowanj Gindřicha Korytanstého
Knjete w Čechách/ Léta Wané 1309. Magjce Pražané srozumenj s Ru-
tardy a s Hornjky/ sebrali se zbrogně/ a wdeřili na Domy Panstě w Pra-
ze/ a tu yali Petra Rancelje Králowstwj Českého/ Reymunda z Lichtem-
burku/ Oldřicha z Rličan/ Reymana Syna Reymanowa z Dubé/ kterjž
řepnuwše Paucy jeleznyimi, na Rathauz ge wřaditi poručili/ yalž ozná-
meno pod Erbem Panůw z Lichtemburka/ A to wšle dalo se pūw edem
Gindřicha Korytanstého/ kterjž na ten čas panowal w Čechách welmi
nepořadně/ přecj se gemu y Stawowě tak odplatili/ že gřau ho z Králo-
wstwj wyhnali/ a giného na geho mjesto wolili. Což wšle patrě gest z
Listu psaného k Cyřan Gindřichowj od Pražanůw/ kterjž smj w smysl
tento:

Nejjasniegšjmu Knjžeti a Wánu/ Wánu
Gindřichowj Rjmskému Králi/ etě, Woljram Rychtář a společnost přj-
řjnjch y také Městjanůw Města wěssjho Prahy/ sluzby své wěrně
wřazuje.

Rozličnými težkostmi trápeni a sanženj gřance/ a Králowstwj České
břemenem obtěžěné widauce/ k Wassi Králowské milosti/ s naděgi potě-
šenj/ že milosti dosáhnauci mocy budeme/ nasse gřine pozdřiwli oči. Pro-

B uij

tož po

tož posylame tyto nasse spolu Měšťany / Listu tohoto vložatele / da-
wše jim správu, aby potřebu nassi oznámili před Wassi welebnosti / pro-
čez ponížene žádáme / aby jste k těm věcem kteréž před Wassi Welebnosti
oznamowati budau / Vssi wassich milostiwě nakloniti ráčili, a žádosti gich
a prozby nasse k skutku přiwesti, neb cožkoli strz tyto nasse Posly gednáo,
mluwno a slibowáo bude / to wděčné a pewně zachowáme / nynj y wždy-
čy. Dán w Praze 19. Dne Měsíce Čerwence / Léta 1330:

Onicemž giném rogowáo nebylo s Gindrichem Králem Římským,
gednom o tom aby Syna swého Jana Čechům za Krále dal / což se y sta-
lo / a Jan k Praze se přiblížil / kdež gestě pozůstáwal Gindrich Korytans-
ký w Měste s Lidem zawřený.

Byl toho času při Koste Panny Marye před Teynem Kněz gedens-
ký gmném Berengarius / kterýž někdy býwal Kaplan Krále Wáclawa /
a potomně Panny Alžběty / kteráž giž připowědána byla Xanowi Synu
Gindricha Čyřa, wolenému Králi Českému. Ten přistupiw k Strá-
žným / žádal gich aby gemu dopustili z Města wycházeti / kladauc přičinu
tu že má něco strany z swého Oltáře při Arcybiskupu Mohuřském gednati /
a oni znagje ho býti Músem dobrým dali k tomu swé powolený. A
přistupiw před Arcybiskupa Mohuřského Berengarius / dal mu správu ta-
kowau / aby bogo wnjcy Jana woleného Krále Českého když zegtra wsi-
sli zwoniti w Koste Panny Marye, pohotowě byli / a když podruhé za-
zwoněno bude / aby giž stáli v Bran Měšťských / Po třetím pak zwonění
aby hne wskočili do Města / o kteréžto Smlauwě y některý z Měšťanůw
Pražských dobře wěděli:

Tazegři wedle smlauwy Berengarius wlezi na Wěz / a kázal zwoniti
tak yal potřeba wložowala / a w tom Řeznjcy Pražské / wšeta wše Brá-
nu w Swatého Františka / Krále Xana woleného y s Lidem pustili do
Prahy / a ti kteříž byli při Gindrichowi Korytanském / gedni do Špitalu
w Mostu / druzý na Hrad Swatého Wáclawa wšeli / a Gindrich s nimi.
Král Jan poručil svým wolati pokog pokog / a tím se Lid upokogil / a
kteříž byli od Korytanského wyhnáni, do swých obydlí se nawrátili. Což
se stalo Třetího dne Měsíce Prahyne.

Korytanský wida že se ne po geho wůli dže, Dewátého dne téhož Měs-
ce / pogaw swau Ženu Annu, s některými svými wgel w noc y tegně / a po-
gal ošebau za Wězně Gindricha Měšťanina Pražského genž slaul z Bame-
ně / a mnohým Mladencům Pražským / kázaw ge Pauty okowati / aby ge
wedl do Korytan / kteréžto wězně gemu moc odniat Pan Wylým Zagie
z Haimburka / yalž doloženo pod týmž Erbem / a samého pokogně pro-
pustil.

Leta Wanie 1315. Powstali negacy Bludnicy /
kteříž tegně po Kragich chodjce, Lid od Wjry Swatě odwozowali /
scházegje se časem nočním gedni k druhým. Hřichy swé zgewně wyzna-
wali před wšemi / kteréžto Těšád poneklaubém čase y do Prahy wne-
sen / ale Pražané magje tu neschetnost w ofšliwosti / poručili takowě
Sektáře gmat / a tak zgýmáno gich těch nowých Apostolůw Čternácte /
kteříž odsauzený na Hranicy / a některý z těch gestě se gich přidželi z Mě-
sta wtekli / a některý změníwše předsewzetý, činili pokáni.

Druhého

Druhého Roku na den Swatého Tyburcy

Ohněm domacým kterýž wysel z Židowské Vlce z Domu gednoho Žida
genž slaul Lewiatan / polowice Města Prahy od strany Polednj šohelo až do
Brány Zderazské / kteráž gest blízko Kaply Swatého Martinawe Ždi Městi
ské. Dwamecymého Dne po tom Ohni / opě zapálilo se nedaletě odtud
yako prwe / a šohela druhá strana kteráž gest k Kostelu Swatého Walen-
tína / sewšemi Kaplami a Kosteli až do Brány Zderazské / tak že žádného do-
mu nezůstalo celého / ani Kachauz, ani Domu Králowského což wšedno
strz Ohni k staze přišlo. Kostíně bylo v lidj pro ten Ohni domněný / ge-
dni prawili že to Židé zaumyslně učinili prwe w den wětrný / a druzý na
proti tomu mluwili / že se stalo z přjchody / Židé owšem mnohý obawagje se
pokuty / z Prahy se rozběhli.

Roku Božjho 1317. Pro weliké Snieho Žy-

my předessě / bylo Lěto welnu nevrodné / neb Snih ležel až do Welkenocy /
powstal hlad a Drahota / Strych Žita Pražské Mjry platil přikopy grossů
Pražských. Potomně nastal y Mor náhlý a welký / w Městech y w Wšech
y na Hradech / hluboké Sfachy wykopawali / w nich to někde na mornj bo-
lešti / některé hladem smřle pochowawali. Lidé chodj / rozprodawše wše
což měli pro swonost / wšli do Lěšů / kdež pod Skalami w Střesých wci-
něných s Dětmi a Ženami přebýwali / zwlaště nedaletě od Wody pro blj-
ký nápoj / a nedaletě Traw a Ljstj Bukowého / kteréž za pokrm pojíwali / a
někteřj mordagje po cestách / zbité wařili a gedli. Což slise Král Jan, s-
dečně zaplakal pohnut gsa milosrdenstwím / a Kněz a Žiačy každodenně w
Kostelích k Pánu Bohu wolali, aby se ráčil smilowati nad Žemj / a pro přj-
mlauwu Dedicí Swatých / hne w swug sprawedliwý wrotiti.

Leta Wanie 1319. Když Král Jan byl w Be-

rauně / přišli k němu Trowiny že gsa Měšťané Pražští obého Města we-
spolek se spuntowali / a zapsali teznými Zápis / aby se gemu sprotiwili / Hrad
Pražský osadili / a wjce gey do Prahy nepauštili. Wěšiw Král tím bá-
chorkům, a hned sebraw Wogsko táhl k Praze / a na den Swatého Jana
Křtitele oblehl Hrad Pražský mocy Wogenstau / na němž nebylo Těpřeteli
žádného.

Pražané wznawagje / že Král Jan má proti nim nelibost / poslali pro Alžbe-
tu Králownu na Mělník / žádagje aby přigela do Prahy a wproti hne
Králowský / kteráž na žádost Pražanůw tak učinila a přigela do Prahy / ale
Král Jan z toho se welmi rozhněwal / neginače přemegšleže / než že Pražané
manělku geho proti němu posazugi / pročež hned pustiwše se k Praze / před-
Městi kteréž bylo pod Zderazem spalil / a den Swatých Sedm Bratrů, Pra-
žanůw na Lidech znamenitau škodu učinil.

Páni Čiesští trestali Krále Jana z takowé plachosti / dokládagje že sám
sobě nepokog činj w Žemj / a swé poddané na lživé powěsti a obšlowám
posměšně hubj / čemuž on teprwa porozuměw / oběslal Pražany ke dni S-
Alexia / a tuse stala Smlauwa dokonlá mezy Králem a Králownou, Pány
Rytjřstwem a Pražany / kdež byl y Král napomjnan od Panů w sankromj /
aby y plach / obyčge změniti ráčil / a ledayakým nowinkám ne eak snadno
wěčil / což on slibil učiniti / ale w prchliwosti swé setrwál až do Smrti.

Při takowé

Uritakowe plachosti Krále Jana a juorivo-

sti w Létu Páně 1324. Židé svých všickum pilně štědili/ Lichwy rozličné brali/ a Lid chytě oklamávali/ tak že ge připravovali y o statky znamenité/ mnozí Wladky a Měšťané strz ně schodli a k zebroť přišli. Ta wěc když wzněsena byla na Krále/ poručil gi vvažowati a spravedlnost Lidem činiti/ z čehož poslo/ že některj Židé Ohněm trápenj/ wyznali mnohé wěcy divné/ kterak lidi o Statky připravowali/ a obzwláště ty/ kterýmž wěřili.

Opět Král powolawt sobě Swětských y Duchowních Rad/ rozkázal aby se Židum tolikéž při Sandech přisahy wydávali jako y Křesťanum. A zůstáno na tom/ aby Židé gestliby byli w čem narčenj a wywesti se z toho ne mohli/ přisahu činili/ tu kteráž gest napsaná w Knihách Práwních Justy- nyána Cysáře/ genj slowe dwognasobnj/ spůsobem tímto :

Žid přisahati má sám druhý/ flogie bošyma Tlohami na Swinské Růži w nowé oděné/ toliko w Rossli/ a druhý Žid má státi proti němu na Zemi a twrditi geho přisahu/ přisahagící pak má mluwiti takto :

Rakoz gsem narčen od Tl. že gsem Etatek geho totiž Klnoty takowé a takowé/ Sfaty takowé a takowé/ tak yati gest od toho mluceno a proti něme wedeno, k sobě přigal/ ge mám a o nich wojm/ a přisahám Pánu Bohu/ kterjž stwořil Těbe a Zemi / y wšedky wěcy kteréž w nich gsa/ přisahám strz wšedky gména geho Swatá/ kteráž napsal Moggjśs slujebnj geho / přisahám strz Paterj Knihy Moggjśsowj/ w nichžto napsáno gest Desatero Bo- ži/ Přikázanj/ kteréž sám Pán Bůh swau rukau napsal/ a mně křiwé přisaha- ti zapowědel / že yá toho Statku nemám/ ani těch Klnotůw/ ani Sfatůw/ yatiž on Tl. prawj/ aniž gsem co od něho přigal. Toho mi dopomáheg Bůh/ genj gest počátek a konec/ gehož to gest gméno Adonay.

Druhý žid flogie proti němu má mluwiti takto:

Rakoz gsy přisahu učinil Tl. že tím statkem Tl. winen negy/ a geho k sobě že gsy nepřigal/ aniž gsy ho w swé správě chowal/ ani w swých stěnach/ ani w svých Zdech/ ani w swé Zemi/ ani žádná Čeládka twá/ gestliže prá- wě přisaháse/ tak tobě Bůh pomáheg/ ten kterýž stwořil z ničeho Těbe y Ze- mě/ Hory y Doly/ Powětří y Wody/ Lstj y Tráwu/ také y tebe. Gestliže křiwé a lžiwé přisaháse/ deg Pán Bůh tobě zadobrořečenj zlořečenj tak aby tobě twá Modlitba kteráž gest w Knihách Taffrassym napsaná nic nepro- spěla/ aby na tebe žádná milost Boží nepřišla: Ale aby všehl jako Hory Gelboe/ kteréž proklel Dawid na nichž zamordowan gest Eul/ a tři Sy-

nowe geho / aby tě napadlo Alchymelech/ a přestaupilo na tě yato na Giezy Malomocenstwj Tlamanowo / aby na tě přišla Jstopa, na twau Zěnu / na twé Děti, y na twoug wesskeren Rod. Gestliže křiwé přisaháse, degž Bůh aby na tě padala Sýra, Smola / a Chen plapolagjcy/ jako pa- dala na Sodomu dewět dnj a dewět Nocj / aby tě Chen spalil/ jako Tladas- ba a Abyu / jako Padesáte Muzjw na žádost Eliásse Proroka/ aby Země twé křiwé přisahy sněsti nemohla / ale tebe jako Datanu a Abjronu žiwého pozřela/ gestliže křiwé přisaháse / degž Pán Bůh aby twé Děti, twogi wšl- ční přátele/ y twoug wesskeren Rod/ nepřišli mezy Děti Abrahamowj/ a ty aby někda nepřišel do Geruzaléma / a Moggjśs w budaucým žiwotě/ aby tobě nedal gýsti Sferabara a Lewiacham. Tak tobě pomáheg Bůh wěcnj/ gehožto gest Swatě gméno Adonay Amen.

Cysar Karel w Létu Božjím 1347. w Středu

po Welikénocy / dal Pražanum Staroměstským Mageštát a Prywilegium na wysazenj Tlowého Města Pražského na gegich před Městj/ Dědinách/ Kolich a Poljch před swým Městem / k swé a gegich wěstj etj swobodě a potěšenj/ y k odolánj wšelikým násylným puctám/ wšak bezewšech Star- roměstských překáse/ kteréžby proti njm w časech budaucých k štědění at wblizenj vzniknanti mohli. A předně propugěge Staroměstským obywa- telum gýstj a swobodnj Progezd a průchod we dne y w Nocj strz též Tlo- wé Město/ a k tomu dwě Brány w Zdech téhož Města Tlowého/ totiž Hor- skau a Pořickau serossj přjssluststwj. W témž Mageštátu zapowj- dá podruhé/ aby z Tlowého Města žádné nečistoty, žnogowé, Bláta, Ru- mowé a Smerj do Přstoku Wěstjho Města metané a nesené nebyli/ a w těch Přstokjch až do Stranhy kteráž woda desťioma wštol Města z obau stran do Wlawy teče / aby Kychtář Staroměstský pinaw moca Práwo měl stawowati / gimati, hyndrowati/ etě. jako w swým wlastnjm Měste.

Třetj ustanowuge / aby obyvatelé Tlowoměstj při Sandech wšjrali Práwa wěstjho Města Pražského / wšak aby, jako z gýnych mnohých Měst Králowstwj Čieského odwołánj bylo / od gich Práwa/ před Purgtmi- stra a Konssly wěstjho Města Pra- žského/ jako to na wýstj Práwo/ a odo- tud mčam dále leč na Krále Čieského korunowaného.

Čtorté / Jarmaně Swatého Wjta přenášj z wěstjho do Tlowého Města Pražského / do kndžby gim wložen nebyl/ také kteréžby Kzemeslnjktu nezdálo se Staroměstským trpěti w swém Měste pro tlucenj a wozánj/ ti aby se w Tlowém Měste osadili/ a tam Kzemesla swého hleděti/ etě.

Leta Vanie 1348. na Den Swateho Marka/

Cysar Karel toho gména Čtortý založil Tlowé Město Pražské/ a sám swau wlastnj Rukau prwnj Kámen do Kromšestw wložil/ a kázal Žed hnáti y Wěže w nj hustě a wysoké Brány o dwau Wěžech delati/ od Wissehradu až k Ržece mjmo Wes řecenan Pořickany anež Pořicj. Wysehrad tolikéž poručil obezditi / a zewšech stran Basskami a Wěsemi obtočiti/ a to dýlo wšedko yati okolo Tlowého Města tak okolo Wysehradu / we dwau Lerech bylo dokonáno.

Že pak Ždi Městské mnoho w sobě Zahrad obsáhli / z té přičiny welní žhusta Lidě se při nich osazowali/ a Winice wšady po horách y po rowinách okolo Prahy rozdělawali. Tolikéž Páni a Kyrjstwo/ Prelati, Sarati a

Klásterové widance/že Král Pán gich mnoho Rybníků nadělati po rčil
z Lesů / y oni se přičinili k tomu/na Zboží svém, Winice, Zahrady, Sstě-
pnice y Rybníky dělali/Pánu Bohu děkujíce společně/že g m račil dáti po-
kog a Pána tak dobrotivého a napravitele Země České.

W Letu Božím 1550. Obywatele Pražští

Město své pilně stavěli/přikladem Krále svého / kterýž oblibuge sobě kra-
sná stavění / nemalou summu každého roku vydávati poručil na stavění
Kostelů ke cti a chvále Boží / a mnohý z Danů z Rybníků y z Ducho-
wních znamenavše w tom pilnost Královstwu/ vydávali se nápodobně na
veliká Stavění/ netoliko Kostelů ale y Domů w něm se zaneprazdnic-
wali netoliko domácí/ ale y hosté a Cizozemci. Arnost Arcbiskup Praž-
ský na svůj Dům/ genž gest pod Mostem Pražským/ veliký náklad učinil.
Biskup Litomyšlský aby gemu w tom nic na před nedal/ stavěti w něm v své-
ho Domu kterýž byl mezi Domem Arcbiskupským a Klásterem Swatého
Tomáše postawiti dal. Knížata a Hrabata z českých Zemi aby se Pánu
svému Králi Římskému a Císaři wolenému zalíbili/ a při něm častěji býti
mohli/ veliké sobě a nákladné stavěli Domy. Frydřich Kníže Burgund-
ský / mage hognost Zlata y Stříbra/ s powolením Královským/ rozkázal
neyprwé z Kaplicky Swatého Martina / kteraz byl geden Ductor Písma
Swatého malo před tím postawiti dal/ při Zdi Městské / welkau Kapli wci-
niti/ a kauptw tři Domy na němž mýstě tdež prawi že aest newyřší mýsto
w Městě Pražské / Dům veliký na Zdi Mě-
stské k poledni/ a při něm wěž vysokou wysta-
wěti poručil/ a z něho Pawlač do Kaply Swa-
tého Martina/ w kterémžto Domě na ten čas
tdež Háget Kronykupsal / Bydlel někdy Ho-
lec/ a potom Melchar z Korowa a Zygmond z
Děšnice. A za času práce mé s Knehtau tauto
s/ dlel w němž Domě Jan Plateys z Platn-
stegna Rodě z Člémec/ kterýž vjwal znamení
Erbowního na takový spůsob:

Czasu podžymnýho při Letu 1554. tdež se Cy-
sař Karel wyprawil do Bawor s nemalým počtem Lidu a s Císařow nau
Annau Manželkou swau / aby tam Zámky a Města wá spatil/ Pražané
porozuměwše tomu/ sbremědili Sto Helmu ozdobných na debrých Ro-
nách s Jelenými Sukněmi řezanými/ a poslali ge za nim na swau autratu
až do Lombardy/ z čehož Císař Karel byl velmi potěšen.

Geden pak z Městčanů Pražských gménem Jese Cierwený Lew gi-
nát Rutlew / nechťga býti posledním / wyprawil Městské Rutlewa
Stregce swého roliké za Kralem / daw gemu Sto a
Dwadceť debrých a ozdobně připravených Ronů / na
nichž seděli Jonacy znameniti a Muži na výběr eděm
Sukněmi řezanými blanketné barwy/ a ti geli tře-
tjn noclehent za Gízdými Pražskými/ magie se w dwa
nócce Wozů v Špiřích blanketným Suknem přikry-
tých. Ten když přigel do Medyčlanu s onim počtem
Kereharů / od Císaře přigat s wděčností / a tdež se newracowal ze
Wlach po Kerynowan / s welkým Trumffem wstan ed Pražanů po-
řádkem tinto :

Neyprwé Bургmistr a Konšele wysli proti
němu s welkau Pempau / a ozdobau jak mohli nespětně.

Za nimi šli Cechové pod swými starodávnými Korauhenmi až r a
Bilau Horu / kterýmž Císař milostiwě a lastáwě za takowé wječnání a ná-
chylnost děkowal/ a hned osineho Dne potom / kazal gim z své Kancelá-
láte wydati Zěhený a ustanowený pod Přetě Císařskau/ tak aby Kiemeš-
nocy Pražští Pána a Krále swého witawali / gedno každé Řemeslo w
gústém pořádku a pod swau Korauhen takto :

Neyprwé magy gúti Řezníky s Drapor-
cem swým/ an na něm namalowaný gest Lew bilý bez Koruny s gedným
Ocasem/ a na druhý straně má býti wymalowána Mýje, ana nad Bra-
nau wšy/ a dwa Oděncy z obau stran té Brány stojíce an gi seřagi Seře-
rami Řeznickými/ tak jak tomu Řemeslu toho znamený vjswati dopu-

steno od Krále Janá Otce Čláte Kar-
la / proto že Křezny / neyprve Brann
wyslekarše v Swatého Janstísta / geho
do Prahy kdež gesset byl Gindrich Kori-
tanstý / wpuštíli.

Za nimi magi giti Sla-
dowicy s Korauhowi Bilau / magie na ni
na Malowaneho Swatého Wacslawa /
a w Rozých té Korauhowe magy byli
Limpy a Merbačty. Pod ten Korauhow
nálezegý Pimowárnicy / Pim Sřotýři /
a Wozatagowé.

Zlatnýcy magi mýti Ko-
rauhow Modrau / a na ni Kalich a Zlaté
Košlíky. Na druhé pak straně Sřty
Bily / a w něm Tři Sřty Cierwené. K
té Korauhowi přináležegý Maljři / Cupraz-
tyři / Zlatorepcy / a Sřtyčáři.

Saukenický magi mýti
Korauhow Cierwenau / a na ni Sřtely
Wlnobiti / Krample, Sřpanz ginát Sřt-
eky. Z druhé strany magi byli na Ma-
lowané Třiše Postřihací / a Sřerbatlíky.
A nimžto přislussegý Knapí / Postřihací /
Zobaučnicy / Wlnorepcy / Sakenčesáci
a Walcháci.

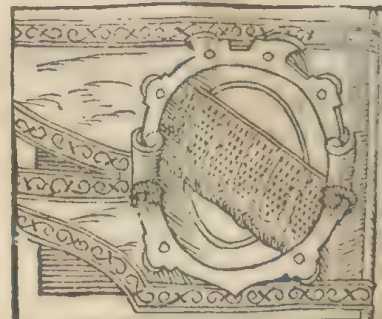
Blatnýři magi mýti
Korauhow Zelenau s Oděncem w celé
Zbrogi zawřeném s Mečem a w Ořtu-
hách. Pod kteraužto Korauhow náles-
segý Zelmyři / Brnři / Pulři / Mečři /
Wostřuznýcy / Vdidlři / Ruffmitowé /
Gehlři / Sřpendlíři / Sedlři / Kon-
wári / Vzdári / Kozmři / Pařři / Měse-
čnicy / Tobolři / Tulři / Cwečkři / a Za-
mečnicy.

Prožýři magi mýti Ko-
rauhow tak jak Saukenický Cierwenau / a
w ni Korunu Královskou se třemi Dyo-
kami pobočnými / a při nich Dvoje Kras-
gecy. Pod ten Korauhow také giti magy /
Čepelnicy / Lamičnycy / Šalownicy /
Prožýři a Sřesřyři.

Kožesřnycy magi mýti Ko-
rauhow Cierwenau / a přes ni Sřtych Bě-
liznowý a naněm Holubicy Sřtybrnau /
a na drj w Pyska Zelenau Wětwičku /
a k ni přináležegý Blanáři / Sřcháci / y ti
wřickni křetřiž Kůje barwý.

Kregčý magy mýti
Korauhow Modrau / a na ni Třiše Krey-
čowské. Pod kterauž náležegý Ryčláři
a Saken Kragčowé.

Bečári magi mýti Ko-
rauhow Cierwenau / a na ni Wymalowa-
ný Sřad Wlnný / a Křgančy pobigegý
cy / a Sřriblíky. Na druhé straně Kr-
šidlo a atřabač. A k ni náležegý y
Sřarych

Bečwári magi mýti
Korauhow Bilau / a na ni Wymalowa-
ný Sřad Wlnný / a Křgančy pobigegý
cy / a Sřriblíky. Na druhé straně Kr-
šidlo a atřabač. A k ni náležegý y
Sřarych

Kramáři magi mýti

Korauhew Zelenau / a na nj Wáhy Čere
wené s Zlacy mi Miskami / a pod nj ná-
ležejí ti wšickni krejz Placna prodá-
wagi a Loktem mýti.

Grncři magi mýti Ko-

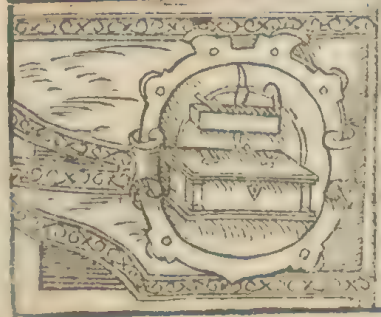
hew Čeracenau / a na nj Adama a
au/přitom Těstky a Čepeli. Sem
nálezí gj Mlýci a Žlapon. a žowé.

Žowáři magi mýti Ko-

hew Zelenau / a na nj Kladiwa a Pod-
a Mlaty a Perličky / a nimžto i žle-
hlaři a Žiebnáři.

Sláři magi mýti bilau

/ a na nj Zlata Truhlu, žo-
spony. A na druhé straně
/ Ličnj Sekery / Zlatowaty
/ pod kterauž nálezí gj /
/ a Gausstřinje.

Ženýcy magi mýti

hew / a na nj Espice a
nce / cež s Žedničky Lpice /
/ gj magi Žedničky, D. na

Koželaury magi mýti

Korauhew Bilau / a na nj Čerwenau Rů-
ží / Rejče a porizy. A nimžto přinále-
žejí Mýdláři a Wapenicy.

Sewcy magi mýti Ko-

rahew Blantycnu / a na nj Těi Sstorně
s Ulohami y Ostruhami / přitom Kopyta
a krageci Ulože. A kterýmž přísluše-
jí Bilokojcy.

Čazebničky magi mýti

Korauhew Bilau / a na nj Zelené Win-
nky a otewřeně Břetwy. A nimžto přio-
nálezí gj Kanletowé aneb Pantnečky.

Napostledy magi gýti

Židé s Čerwenau Korauhewi / a na nj na
malowaná býti má Pečet Šalomau-
noma a Štít Dawidůw. Pod tím Pra-
porcem magi gýti sami Židé / a ti s nimž
krejz nápodobně Partycami Lid derau / a
Lichwy tak jako oni berau.

Četa po Narození Spasitele našeho 1358.

Čísat Barel stawičně o tom přemegšleže / kterak by tu Země Česká Mě-
sto Praha kdež se narodil zvelebiti mohl / a dobré jméno a památku nesmr-
tedlnau po sobě zanechat / poručil k wšicku obywatelům těch Měst / a loš
přes Rjeku Wleawu wysoký a přepewný mezy wěstijm a menšijm Mě-
stem založit / a sám toho základu prwnj Kámen založil swau wlastnj rukau /
z té strany kteráž gest při Klášteře Swatého Klimenta / kdež nyní gšau Ge-
zowjci. Na témž Městě proti Špitálu Královskému rozkázal Wěz mel-
mi hlubokau spewnýmí wničtjmi Štupy z Kamene přetwrdého wysta-
wěti / tak ozdobně, aby nikdež Brána, šrz nj by se gezdilo, tčto rowná neby-
la nalezena. Kteréžto dílo poručil pilně a rychle stawěti / chť aby za dminu
žiwota geho bylo dokonáno.

Následugýchho Roku na den swatého Gylgi

Byla powodeň weliká / kteráš sfody znamenité učinila w Praze / neb šla až na první stupeň Kostela Kanovníckého Swatého Mikuláše / kdež slowe na BURNIM RYNKA neb TRHU. Vstoupila ta Woda toum dlu na Mostě doččeném welmi / a Most Dřevěný přewrátila a přeč zanesla.

Roku potom Váně 1360. Byla w Čechách

weliká Dráha / Lid obecný neměl kde Obilí kupowati a jiné živnosti / chudj z nauce k tomu přinucený kradli / pročez býwali gimanj a dawanj do Wizenj. To když se doneslo Cýsaře / tčice to wazugje učinil otázkou na Pány tka: Hodenli gest šmrťi Cílowě ten kterýby kradl z nauce a z potřeby. Oda powědli Páni poradilose se / Každý kdož kradl zloděgstwjn winen gest / wšak nám se widj / že gest lépegi vkrastí nežli hladem umřeti.

Gednoho pak času shromáždilo se Lidu chadého okolo půldruhého Tisíce / kteříž když Cýsař šel do Kostela přistoupilose k němu s pláčem prosyli aby ge opatřiti ráčil živnosti / že chtějí rádi dělati a malíčko gisti / gednom aby hladem nezemřeli. Slicowal se Cýsař nad nimi / a rozkázal aby na zeztj w tauj hodinu na témiž místě před ním se postavili / kteříž když přišli / kázal wšest / wvesti na horu kteráž slowe Petřín / a sám hned wyprawil se za nimi / a poradil některým Kámen lámati / některým grunty kopati / a z Kamenj toho žed dělati / počna od Řezky přes horn Petřín / až k Strahowě / kému Klášteru / a odtad okolo Hradčan / a kázal jim dáwati Chlebu a jiné pokrmůw do srosti / pročez jinj mnozí k tomu dlu běželi / na kterémž uť se peněz neplatilo / wšak nicméně / wšickni Dlužnj nad stravu y ode wem byli opatřeni.

Páni dicili se takowé pilnosti / a kázali se Cýsaře / jakýby to wmysl ge° byl / kteryž odpowěděl / že umjnil Město menší Pražské rozšířiti od Hradčan až do Wence / od Wence až do Holešowic / od Holešowic až do Buben / a až přes Letni do Potoka Pražského / a to místo wšickto obyvateli naplniti.

Tažto pak Petřínské že gest umjnil mnoho Domůw kázat postawiti / a tam wšestky Křemelsnj / kteříž tlučenjm / wrzánjm a bauchánjm pracuj / osaditi. Kato, Rowáke, Kotláře, Zámečnj, Bečwáre, Koláre, kteří ne mnoho Wody k swému dlu potřebuj / aby sobě tam claukli, prali, wrzali a bauchali wedle své libosti.

Ornhého Roku / Kněz gedem gménem Dar-

sin / genj byl Kaplanem při Kostelu Swatého Wíta / gsa Rodě Pražský / y Mjz welmi dobrý / pozma některé své přáteli, wstaupil mezi Pány Staroměstské / žádage gich aby mu djl náležej a summa ta kteráž složená byla na Kachauze za dnuw někdy Otce genu jakožto nápadnjku a dědicy wydaná byla. Pražané odpowědli / aby sám Kněz Martin dne třetjho před ním se postavil / což on učinil / a oni wzjman k němu přičinu se Práva a Wěadu gegich newetli / a něco důtkliwě proti osobám gich mluvil / kázali ge wšaditi do tčického Wizenj / a na zeztj ráno poručili ho Poprawnjmu Mistru na Most Pražský wvesti / a z něho swetcy a wtopiti.

To když bylo učiněno / některj z přátel geho wyprawili se za Cýsařem až do Tumberka / a tam genu o wšem spráwu dostatečnou dali / kterýž z přičiny té wzal neljbošt proti Pražanům / y připowěděl / jak mu se Pán Bůh dá do

Čech

Čech wrátiti / že chce pro ten věinek ohavný nad Pražany pomstu učiniti / čehož se Rychtář a přjsej welmi lečali / neb napřed gmenowaná Smrt učiněna byla doččenému Knězy bez přičiny. Ršlesli se na tom aby poslali do Řjma a žádali milosti a odpustění při Papeži.

Mezy tím přinesené od Papeže Arnostowi Arcybiskupu Pražskému Listy / přitazugje aby ge wyslissel milostiwě / a poněwadž swan winu wznawagi / aby jim pokánj wložil / a po vyplněném pokánj / aby ge od té tčikosti sprostil. A když žádali Pražané za milost Arcybiskupa / řekl k nim: Synové milj / jaká byla přičina smrti toho dobrého Kněze? Kterjž odpowědli / my giste sami newjme z jakých se přičin wdalo takowau wěc učiniti / na onen čas widlo se nám wšem že gest hoden smrti / ale nynj to wznawáme že gest ani skutkem ani slowem proti nám ani proti Pánu Bohu ne newčinil. Ta to dj Arcybiskup: Mj Synové / Diábel nespěchetrnj / on gest wami pohmil a was proti tomu Swatému Mjzi wzbudil. Pročž poněwadž sami znáte / že gste s poněkutjm geho skutek ten učinili / přjgměte pokánj Swatě a budau wám hřichowé odpustěni / a činte štedré Almužny. Což oni slissice tak učinili / kaupti Sedm Tisíc Strychůw Žjta w Morawě a do Prahy přjwessi kázali / což wšehned chudým rozdělili / a mjmo to dvě Lampy spůsobili w Kostele Swatého Wíta / kteréžby na čas budancj we dne y w Noc cy hořeli.

Cýsař pak když se do Prahy nawrátil / spráwu o tom mage / také jim to ad tčice wšak milostiwě odpustil. Ale Pán Bůh smrt newinnau toho Kněze hladem pomstiti ráčil.

W Létu Váně 1362. Nowé Město Pražské

pilně se stawiti počalo / w němžto Cýsař mnoho Domůw Wárojnich wystawiti poručil / wyměřugje která magj od gednoho Domu k druhému dělané býti Wlice / k čemuž napomocné byli Hory Gilmské / kteréž hognost Zlata wydawali. Město wětšj Pražské bohatlo welmi / Domowé se wšecy a nákladnj staweli z wšickto starých Dolůw / neb tak rak se w starých Řestjch nacházj Gilmského Hoffmistra. Kdo měl w Slogj tridecatu, dawano genu na Quartál Zlusextu Wadesate Tisíc Wherstjch neb Čestjch Zlatých / a z toho wšickni chudj y bohatj w gednotě Wjry Swatě Wána Boha chwálili. Tetohko pak ten Důl Slogj w kterémž měl Rutlaw Měščenj Pražský Dwanácte Trideátch / ale y jinj Dolawé y to Černoch Holanbel, Pěchale, Borek, Chudeba, Swatá Marye, Patnáctale, Řezoweg, Tobola, Boj pomoc, Sextorka a jinj na každý den swjm nákladnjm / hogným Zlatem se odplacowali.

Léta Váně 1366 w Městech Pražských na Se

dnuj místech snad pro sedm šmrtdlných hřichůw / jakž píše Záget Hrom w deřila a zapálil / wšak Pán Bůh wchowati ráčil / že se newelká škala škoda / ale weliký byl strach / pro kterýž se lidé wtekli k Pánu Bohu / a on hñew swjg wrotiti ráčil.

Následugýchho Léta Měšce Března / strhla

se weliká Powodeň nad njru / tak že Řeka Pražská téměř půl Prahy zatospila / neb zasáhla na druhý stupeň Kostela Swatého Mikuláše / tolikéž y na

C iij

Stupit

Stupně Swateho Bilgi: w Vlicy před dotčenými Kostíli Lide Ryby
lomili/w Dwore Arcebispském byla Woda wesslech Pivnicých y Skle-
pich Winných/mnohé stavení z Dřeví nad Kjekau se stopilo.

Téhož Léta Císar Karel toho gména Cytw-
rý/žádostiw gja toho/aby ta Města Praiská w dobre jwornosti, w lasce a w
pokogi zůstawati mohla / rozkázal Brány a Wěze některé Starého Města
zbořiti/Zdi prolomiti/a Pstopy na některých misseth zarownati/ aby gedni
před druhými se nezawjrali / ale swobodně w dobrém pokogi a lásce spolu
obýwagice/gedni druhým rádni a nápomocni byli/ a sli jako přátelé k prá-
telům bez opowědi buďto we dne neš w noc/ což wse spraveno za osmná-
cte Dni.

Roku 1370. thž Císar poručil dvě Wěze na wěc-
naupamátka swan a slawu / gednu kteráz srog na Wýchod Slunce/a dru-
hou kteráz na Západ/Meděnnými Plechy dobrým Zlatem pozlacenými při-
krýti. Kteréhožto času byli weliké prstky za Osmnácte dnj/a petomně
pomodeň s nemalou slodau Obywatelům Praiským.

Přitémž čase žiw byl Muž gedem welmi mistný/ kterýž lil Zwonu/ a gina
rozličná díla činil z Mědi/ gemužto řikali Wáclaw Spehař/ atem mezy
giném swém Mistrůstwí, sli Obraz Swateho Giti na Koni dneš z Mě-
di/a darowal gey Císari / za čej wzal hogné dary/ a toho Kone poručil Cý-
sar postawiti nad Kassnau w Hradě Praiském: o čemž nilowj háget při
Létn 1373. obšjrnějš.

W Létnu Wanie 1375. Ohledawage Císar Ka-
rel Swátosti Kostelnj/ kteráz předkové geho Anjstata a Kralowé na shro-
máždili/ nalezl mezy ginými Korunu Cýsarškau Cjermwe-
nau, kteráz někdy byla Swateho Elogia Biskupa Tlowio-
menšého/genž byl Biskopem za dnůw Eraklia Cýsare / po-
wolal před sebe Cechmistry Zlatnického Umění / dal jim
tu Korunu / žádagice aby pro zasloužení Swateho Elogia
gi měli w poctiwosti/ kteráz přigamse dar ten s poděkowá-
ním/zgedné wsslech myšli / tu Korunu Zlatem a Stjibrem
draze ozdobili/a chowali gi w welké uctiwosti. Ta Koruna každého Roku
na den Swateho Elogi genž se slawj ten den po Swatém Janu Křtiteli při
Misi před čemí Zlatnický čtené wkazována byla / y na Slawu gednomu kaž-
dému Zlatnicku y giným kteráz toho žádostiwj dle bolenj hlavy/w slawowá-
na byla. Byl pak ten Swatý Elogi yatk oznámeno Biskopem Tlowio-
menšým/ kteráz za swého žiwota mnoho stuektiw Swatých činil/ a po smr-
ti rozličnými se stkwil diwy/ pročej y za Swateho wznán a přigat do po-
ctu gich.

Za Dnuow Krale Wáclawa syna wegso gme-
nowaného/ byl Purgemistrem w Starém Měste Praiském Gijt Sferho-
mer/genž měl Dům blizko Kostela Swateho Martina/ proti Domu Knjse-
te Burgundského/ na rohu té Vlce kteráz běj k Berlému. Ten času gedno-
ho pjiгда z Rathauzu / nechal w Swětnicy své Tobolku s Pasem/a Žena

geho

tehdaž Dítě mygic/aby ge w pokogi poněwadž welmi plakalo/ wyniala z té
Tobolky Pečet M. stkau / a dala gi Dítěti do Skopku aby s ni hralo/poto-
mně wyniala z Wody Dítě/zapomněla na Pečet, wylila wen z Okna na Vli-
cy Wodu/a spolu s ni w spadla y Pečet.

Do malé n čase gde tudý gedem Městian/ a naleznatu Pečet na Cestě anjž
wěda cobý giněh činiti měl/ šel s niž Jakubowi Wolflinowi/genž byl to-
ho času prawnj Kosselēm / a dal gi gemu/ kteráz on ráno přinesl na Ra-
thauz/ o naniugic wse Kosselēm yatk nalezena byla. Přišel pak do Rada-
dy y Gijt Sferhamr, kterémž di Prymas: Kde máš Pečet: a on wchý-
tiw se za Tobolku, h'edal gi a nenalezl/ y prawil je gi domá zapomněl. Koss-
selē řekli/ gdi a přines gi/ kteráz tak učinil / šel do Domu swého / a oni po-
gaw se Místu poprawniho/ za ním / a počkali je s ni w hni Domu geho/
kteráz nenalezna Pečet do Raddy se nawracowal / ale Kosselē poručili ho
hned giti, swá, at, a před Dům w ywěsti, a slawu sli.

Pochowán gest v Zdi Kichowa Swateho Martina/ a třetio dne na bu-
daučy památku stuektu toho tu kdej mu byla hlawa státa/ kazali Kijš Ka-
menný postawiti / a pro ten Kijš slaw ten Dům v Kijstůw/ a sluge až do
dněšního Dni

Na den Swátosti/to gest Swadčáého Dne
po slawnosti Welikonočnj w Létnu pánt 1388. Weliké množstwj Lidu z Ra-
gin cžých w Praze bylo/ tak že se obáwal/ Pražané/aby ti Hosté Měst se
nezmocnili/ ale oni nic nemysli takowého / nýbrž chowali je pol ogně na-
wsslewgic Kosteli, Almušny hogné rozdawali / a Modlitby své pokorně
obětowali na misseth rozličných/ a zwlasse při Hřebich Swateho Wácla-
wa/ swateho Bogtcha/a swateho Zymunda. Z toho byli y Obywatele
potěšeni/ neš w azowali je nemalý witek odtud pechý Městu Praiskému/
počtagice cobý mohl gedentkaždý Host nejwice a neyméně wratiti / načetli s
awracau za těch několik dnj y s Almušnami, y s tím což nakupiwse s sebau
wynesli / je gsau wice než Sto Tisíc w Praze nechali / kterýmžto spůsobem
Praha bohatla/ neš do nj ze wssch Zemj Pauenjey a Hosté peníze snaseli.

Když Kral Wáclaw s Wěženj bšel Léta Wá-
ně 1394. yatk oznámeno při spjowání swota geho/ na Den Swateho Mar-
tina/ přišel swým Rybářem až na Zámez Wjsehrad/ kteráz sam wau ru-
kau zawřel, řka: Kdo gste moji wěrnj počte le mně: y přibhlo gich k nimu
yako Dwadceci Mužm/a stáli před nim/a on di k nim: kde gest žiw heyma-
nem? Odpowědli/ je Estipka Kjeznj, wštanowený od Pražanů/ které-
hož hned kazal giti/a Dwě Hradowé Zaworani jlnými wazjratj/ tak
aby žádný z Zámka ani do Zámku wgti nemohl.

Poslal pak rychlě slowem heymanowým pro Místu poprawniho/ ten
když přišel/ kazal psáti Purgemistru a Kosselēm Starého Města Praiské-
ho yako od heymana/ aby hned bezmestj přišli na Wjsehrad / a zape-
četil List ten Pečetí neš Sekretem heymanowým/ kterýmž omšlam žni
slauce/ poněwadž se domjwawali je musla připadnati wle negatá welmi
pilná/ eč hodiny kazali zapřahat a wsedat / a když přigeli k Wratům hned
byli posčeni/ a Kral rozkázal wssedý zginati/ a w Zámku té chwile stjnatj y
heymana s nimi.

Potomně porolal wssedý / kteráz sobě znal býti wěrné/ a tu s nimi hodo-
wal

wal/Rybaře Towarysse swého wedlé sebe posadil / welikan mu činic vcti-
most/potom gey y Zbojím obdařil y Erbem / aby totizto nosyl Kapr čerwe-
ný na Zlatém Sstřu / tolikéž y budaucý geho an gey dwy Ditek drží / po
nedlaubém čase y to spůsobil / že Manželka geho spolu y s Děti do Prahy
přigela. Psal se dotčený Rybář / Jan Grundl z Wjdně / a té Wězi na ktes
rěšeděl Král Wacław dano gmiéno Pražka/a tak se gmenuge až posawád/
proto že Král Pražský neb Český dlaný čas na něj byl y Wězenj.

Gmenowaný Král Wacław / po Slawnosti
Towého Léta w Roku Božím 1398. Geda po Městech Českých/aby zwěděl
co se o něm gedná/přigel y na Wjšebrad dwě Tědele za Masopustu / a tu
vctiw skwostné hodowánj/pozwal k sobě Purgtmistra a Konsseli / oban
Měst Pražských / také y některé z Panů y z Rycjstwa. Množýsli na to
hodowánj a welikan řázi obawagice se aby tam naposledy nehodowali,ale
Král nic o tom nemysli. Po wykonánj Obědu / žádal ge Král aby mu
rádnj a nápomocnj byli/a ontolikéž se se k nim chce pokogně a náležitě cho-
wati/a wšsem milost swan Kálowstau propugcowati / a oni slibili gemu za-
chowati wěrnost a poddanost yakožto Králi a Pánu swému/ z čehož se potě-
šil y Lid Obecnj/djky činic Pánu Bohu že gim z Krále nepokogněho/Pá-
na dobrotiwého spůsobiti ráčil.

Při témž čase po Slawnosti Welikonočnj mnoho Pautnjšůw do Prahy
přišlo na den Swatosti / kterjž Drahotu učinili w Zemi / pročej Lid chudý
počal se na Pautnjšy šepati/ale Měšťané tomu šauřenj wtročili w cestu/a
wyslali do Žitěska mnoho Wozůw / a okolo Raudnice nakaupi i množstw
Strychůw Obilj/kteréž kdýž přivezeno / prodawali ge chudým za ty peníze
za kteréž ge sami šrali / na wšech Mlejných mljci poručili / a tím prostřed-
kem Lid wpořogili.

**W Létu Paně 1399. Na den Swatého Mi-
kuláše/ Šhořela Swětnice Kádní w Starém Městě Pražském/a spolu s
nj mnoho Zbroge / a množstw rozličných Lístůw. Šfacowali to wšse což
šhořelo za Čtyřyceti Tisíc Zlatých.**

**Léta Paně 1400. Powstal weliký neřád w Bra-
ze y po wšj Zemi České / a to z přicin nje položených. Přišel do Prahy z
Země Englické Mladenec gedn Rodič Towého Města Pražského/gemuž
bylo gmiéno Jeroným Syn Wjgřecha řečeného Faulffis ginač z hnilá Ryba
a ten přinesl sebau Knihy přepsané od Jana Wylkessa / kterjž byl swým wče-
njm nakazyl Město gedno řečené Oxonia / a potomně y wšsedu Kraginu
Englickau/w kteréžto Knize napsanj byli Artikulowé tito :**

**Prwnj / Vapež žádně mocy wěřjů nemá než
yako Biskup aneb Kněz ginjprostý.**

**Druhý / Wcistec w budaucím řiwotě že nic ne-
nj/a kdo se zdeneočistj/ tam že očistěn nebude.**

**Třetj / Wodliti se za mrtwé gest daremnj prá-
ce a takowé Wodlitby nařizené gjan gednom pro wšitek Kněžj.**

Czwrt.

**Čj wrcy / Swatých za přjmluwu žádati/to
nic gin. y nem, než gim se posinjwati.**

**Batj / Oltářowé wyždwiženj ke cti Božské
neš tu pamatez Swatým, k mčemuž se nehodi, než k tomu aby byli šazenj.**

**Sleštj / Žakony Wnichowské y wšseliké Rže-
holj gich, nic gineho negsau, gednom Diabellské wmyšlenj / Protož aby
byli y s Oltáři wmwec obracenj.**

**Sedmj / Kněžj wšickni magj bñti chudj / a
nic swého neanji/ toliko samým a Almužnamj aby žiti byli.**

**Šmj / před Kněžem žádná nemá býti Špo-
wed / došti na tom gest řdyz geontajdy před obličegem Božským hñjným
se býti uznáwá.**

**Sewatj / na místě Boswatném Těla pochowá
wati zbytečná gest Pýchá, neš wšludy gest gedno šezna Země.**

**Desatj / Kněžj mohau a magj netoliko w Ko-
štele ale y wšludy na každni místě Tělo Páně poswěcowati.**

**Gedenactj / řjkanj Hodin Kněžských gest da-
remné času mařenj.**

**Šwanactj a poslednj / Wostowě od Vapeže
wstanowenj, že žádně odpłaty před Pánem Bohem nemagj.**

Mjmo ty y giných mnoho bludůw bylo napsaných w Řijšce dotčeně/s
kterauš gmenowaný Jeroným přišel k Městu gednomu Wcěnj Pražského/
genj byl Kněžem, ctneho na ten čas a dobreho žiwota/gemuž řjkal Jan Hus
proto že byl rodem ze Wšy řečené Žufnee / a temu těch Kněh k přecěnj
šwětil/kteréž řdyž přecěť počal mu odrazowat a napemjnet/aby se rimi nez-
obřiral ani ge komu wřazowal / a on šisse že Mistr Jan Hus dotčeně Řijšy
bludné a Račjšké gmenuge/ šlibil mu tak učiniti.

**Druhého Léta / Němcy genj byli w Wcěnj
Pražském, počali se šauřiti proti Čechům, hanje ge a zlehčugje slowy potu-
pnými/ginjžto činili odpor některj z Mistrůw Pražských wlastnjch Čechůw
Synowé / a odpowidali na wšsedo, čimž ge koli oni zlehčowati wšlowali/
nic meně byla mezy Mistry a Šstudenty well a šauřka a rozdrženj gedněch
proti druhým/ o čemž řdyž Králi Wacławowi oznameno, nemnoho se o to
řazazowal řkauce: Šnadno se nám bude nato djwati, řdyž se Němcy šbau
s Čechy rwati.**

Toho času Muž gedn z Rycjstwa řečený Mikuláš Faul činil znamenité
řp. dy po wšj Zemi České s laupežnjky swými/ o čemž přezwěda Král, po-
řučil Šbinkowi Arcybiskupu Pražskému oblehnati s Lidem walečným
Čechow/a šaule s pomociňky geho moceň dob. ti/ což učinil Arcybiskup na
rozřaz Králowšj, a to došti šstiafne/ neš netoliko se Čechowá zmčeniš, ale

y šaule

v Zauie zagutého s Padelátní Laupešný do Prahy přivezl / kterej tázal
Králi dne Čtvrtého wšestý na Sýbenicy Pražské obýšeti.

Jan pak aby wseřobozen býti mohl / měl o to péči čbzwáštěnj Mistr
Jan Hus / ale nemohl při Králinie ebgednati, anebz ho proti sobě popušíl /
wzkazal mu Král / učelí on Mistrm gest / aby mu to nemistrowal, kdež mu
mistrowati nenáleží / ale aby hledl toho co přináležej k Řestelu neb k Ro-
legi, a toho se warowal aby nebyl spolu y s Zaulem za Město wyweden.

Přestál žádati Krále Mistr Jan pro takowau zůstávan odpowěd, wšak
nicméně zažto mladý Kněz zanewšel teg ně na Arcybiskupa, že žádné po-
mocy ani náchyllost k té wěcy o kterauž tak pilně pečowal, od něho nepoznal
y doprowodil Zauie až na místo Popramněj w edle powinnosti Auradu swé-
ho / napominaje aby se Pánu Bohu pokoril genu se poručil a žádal za odpu-
štění hříchůw s dobran a slauu naděgi, že se nad nim smilowati ráci / na-
mluwil ho y k tomu, že se wšemu Lidu řeč učinil / žádage aby se zaň Pánu
Bohu modlili / aby genu hřichy odpustiti ráci. Zaměšlen pectomně na há-
ten den po Swatým Lampertu.

W Létu Bane 1404 přišli opět z Země Engli-

ci do Prahy dva Muži pod spůsobem tím, jakoby se na Věcnj wyprawili /
prvový slul J kub, genz se býti prawil y Pákalorem P. sma Swatého / dru-
hý slul Kunrad z Kudebertu / genz gest Město znamenit: Engliče / kterážto
oba dali se připsati k Věcnj Pražskému / a časlokráte přichazeguce na S. n.
kdež se čelí Pjma Swata, otazýy rozličné činili / aťc, gestli Papež wěšty
moc má nežli Kněz prostý / zdaliž důstogněgšij gest Telo Boží při Mši p-
pejowé / nežli giného Kněze prostého / etc.

Pro takowé otázky přišli w podezření Mistrm, žebo práwě newěšili / y
trestali ge z toho ab; takowých otázek nečinili, přišně napemjnali a eni pra-
wili že to činj preto, aby byli y Wše pectwzjem až dne gednoho Mistr ge-
den Linhart Duha řečený dyt nim: Synowé odkud gste wy: oni mu odpo-
wědili že z Země Engliče na Věcnj do tčhto Zony přišli. Řekl k nim:
poněwad; gste odkud wšli kdež mnoho gest bludných Lidj yak o tom sprá-
wu máme / snad y wy gste něgacy bludnýy / čemuž y z otázek wštych poro-
zumjwáme. Protož widy mi se za sluffu ab; ch wam s powinnosti Aurá-
du mého zapowěděl / y zapowědám y ný, abyšste atěni bludy na nasše Le-
ktorium nechodili / pall: byšste se toho dopustili / w edle wyřčenj a wstanowenj
dobré a Swaté paměti Cěsaře Karla / Běltwšste Ohněm spálení. Té řeči
oni se welmi vlekli, a slibili negináč se zachowati / ale k mnohým potěmně
Knějm a zwáště k mladým chodili s otázkami swými, ujmiš y ge y mno-
hé Lidi od pořádku Gýrlwe Swaté obecně odwozowali / a wprjmnost Sedce
gegich dobře wětyčy poruffowali / a obzwáštěnj Mistr Jana z Husynce, kre-
rýž gij byl zapálen proti Arcybiskupu Zbyňkowi.

Předpowědnj dwa Mladency Jakub a Kunrad měli swůz byt v Luká-
sse Welenšého / gehož Dům byl na Nowém Měste Pražském / kdež slawo-
Cierných Koa na přykope proti Fortně / kdež čkagi w Prolomeném.
A žádali g. au swého Hospodáte / aby gini dopustil Dům zmalow-
wati / k čemuž on pro ozdoby Domu swého powolil / a tak oni roz-
tázali hned pagedné straně namalowati Passigi p A T A K K X S T A /

a po d-

a po druhé straně obcowánj Papežowo / totiz an Papež geden slawo-
Konj w Zlatohlawowým Oděru do Řijma, a Kardmalowé za nim
těz na Konjch drabými Oděry přištenj / a naproti tomu, an Pán Gejšs
gede pokorně za Ošicku do Geruzaléma a Vědnígey geho za nim bošy
ma Tohana: Opět, an Papež má trognášobnj Korunu Zlatau na
Zlawě, a Pán Krystus Trnowau / a tak dále, co mohli Papež k pectpě
to dali namalowati na Stěně té, a ukazowali Lidu sprostnému / a tudý
mnoho gich odwedli od poslusstewj Čýrlwe / kterčito Malowanj y M-
str Jan Hus časlokráte schwalowal na kázanj swém, dokládage že to
gest prawa figura wkazugjy yak rozdišné gest obcowánj Papežowo od
obcowánj Krysta Pána / a lid sprostný, který otakowém haněnj nřdš
nestřchal, welmi šba to oblibowal / a zas naproti tomu byli g. au kterj se
z toho horšili / odkad; ocházeli častě rýnize a wady, kady gedni Papeže
chwálili a druzý haněli.

Následugýchho Léta / Wěstrian geden Sta-

roměšský / genz slul Jan Milhaym obowacen g. au Horanu Gilon stym
dožádal se toho na Arcybiskupa a Králi, y na wšly Ober Staroměstské, že
mu dopustěno, aby z swého Domu mehl

Kostel věniti tu památce Swatých Mučes-
dníkůw ginak newěmých Mladet / kte-
rawito přicý kady dokonat dal Řestelu gme-
no Batiem / proto že Mladětku, ginčto tu
památce Řestel ten wystawěl, zam: rowá-
na byla w Běle, nč, a nřidw Tědceci kop

gro: Pražských Kněz, kterýby tu posluhowal, platu Kočnjho / Mistr
Jana z Husynce, genz bol na oko Mj nábojný a pokorně postawě, Ka-
zalelem tu wšano wil. Činil to onen Mj dobré wše a dobrým wim sleni
le nachýlilo se pčdom k té wšemu slěnu takowé nadawani, aniž w edně
belo Pánu Bohu, rowně yak o onen v nšl Krále Dawida: Který chěl
Chráu Pánu slawěti / ale Pán, ač byl Mj Swatý a Bohabogný, poslal
čněmu Proroka mlawjčjho tčto: Nebudeš tym k slawěti Domu k
bydlenj. Řak; o tom napsáno w Druhých Knihách Králowských, w
Rozdišl Sedmém, W čem; owšem nřte doloženo bude, nynj mali to
řeč swen obrátim k Králi Wáclawowi.

Ten pamatugjy nato pohodlj / kterej se mu

skalo w Létu 1393. někdy w Lázni nad Městem Pražským p. x odem nč-
gate Lazebnice Zuzanny / rozkázal tu Lázeň zboriti a ginau wěšty wysta-
wěti / kteráž kady dokonána byla, powolal k sobě své Zuzanny, gest o
nim od toho času na Žebrěku Zámětu tak řečeném w iděty přebýwala: da-
rowal gi tu Lázni a k tomu Dwadceci Kop platu Kočnjho we Wj Bo-
gowitcy, za wěrnost kteranj mu prokázala w času přibody geho, a zarmaw-
ceného zarmawku w Wzenj zbawila / přislubugie y giněmu každěmu sluffau
nabradu věniti, k dožykoli genu wěrně slawil. Přicem kázal napřati
wšsem Lazebnjtům List pod Pečeti swau, nimčto ge wšsem Kieměslu-
tům rowně činy, wynášege služby gich poctiwě a čistowě / kterč činj Knj-
čtům y Králům, Panům y Řyřtům, y wšsemu Lidu / a zapowědage w-
čatům y Králům, Panům y Řyřtům, y wšsemu Lidu / a zapowědage w-
šsem Židům, Pohanům, y giným nekřestianským a zlé powěšti lidem, aby
netoliko do Mědnice gich, ale ani do gich přibekli w newcházeli / takě
aby ge žádný wšterečnč nřl nařknauti, ani co ku posněchu služeb gegich
mlawiti: Pakliby k do nčto gini na obliženj a na zlečěny Kieměsl: gich

mlawiti

mluviti jmel / ten aby w hñem a w nemilost Krále Českého přitomne-
ho v Budavěho upadl / tak aby hrdlo strasil Mečem trestaný / a statet geho
westkeren aby připadl spravedlivým právem na Lazebníky kterizby byli
neystarší a yak Správcové w Kjemesse tom / a oni aby gey obrátili k po-
jetku téhož Kjemesse. Tolikéz ge chděl aby vjmali za Znamený wsi
dni společně Modrým Vzlem zaružané Točenice w
Zlatem Sstijtu, an stogý vprastřed Zelený Papanšek /
čehož wssého na potvrzení sám Král swau wlastný
Rukau k Listu tomu Pečet swau w bílém Wostu zawr-
síl / a Sekret na němž byl obraz Lazebnice w Padouchu
ana drží w Lewé Ruce zaměšenau Gubernicy a w pras-
wé Ruce Zelený Wánek; zadu na Ezerweným Wostu přitiskl.

Téhož Léta w Praze na Owocném Trhu

stala se wáda a bitwa mezy Čechy a Němcy o nígatě Pacholátko Českého, kte-
rýž geden Němec vdeřil, a Otec přiběhna, Němcy to pohlawkem odplas-
til. W tom zběhli se gíný Čechové na pomoc swému Čechovi / a Něm-
cy tolíkéz na pomoc swému Němcy / a tu bili se wespolek tak že gích dluet na
place zůstalo / a raněných bylo welmi mnoho / ale těssili se Němci tím že
wjce Čechův padlo y raněných bylo, nežli Němcův, kterých weliké množ-
ství zechdaj bylo w Praze, samých Kapeůw Německých a to Bohatých na-
čeno Dwanácte Set / a ti stali Ležáky proto že nikam newygjzdeli / ale slu-
žebny; gim Kapecký do Prahy wozili. Ti sami nákladem swým wla-
stním Kostel Panny Marie před Teynem stawali / pročez y stali Kostel Ku-
pecký / který platy namentými hogně o-
patřili. Při tom Kostele bylo Sedmme-
cýma Kaplanůw a dwa Kazatelowé / ge-
den Český druhý Německý / neb se kázawa-
lo gednu Neděli Český druhau Německý.
Sstudentůw pak na ten čas bylo 44.000.
integrulowaných a gessě něco wjce, yaki
Registrařarý wlawgi / a to wssě Czozemcůw nepočítajíc Čechy.

W owě ilé stáw stála na onen čas Akademie Pražská / stáw na mnohýn;
Včennými Mlaji, a tēměť po wssij Zemi roznessená pro weliké Sstuden-
tůw muchstoj. Mezy nimi byli dwa Včenní /
rodem z Starého Msta Pražského / kteriz ob-
aednali to sobě při Králi y wssi Obyč Staroměst-
ské / že gim gegich Domowé oswobození byli.
K dal newprwé Mathyášs Laudá z Chlumčan
Mistr včenný Pražského z swého Domu wdělas
ti Kolegiuni swobodné, a při ni Ka-
plicku malau we gměno Rozsláný Apo-
stolůw Božich / a ta až do dnešního dne,
sluge Laudowa Koleg. Jan Keyček
tolikéz Probost Kostela Swatého Sil-
gi, z Domu Otcy swého, kterýž naň
právem Dědičným yakožto na Syna
přijel, poručil učiniti Koleg Slawnan bízko od Swatého Estěpána
we 3di Mstské / kteráž nápodobně ažposawad sluge Koleg Keyčowa.

Gessě se Němcy newpořogili / nybrž podnessený peychau wždy se Čechům
protiwili, potčásgice se nad nimi netoliko rauhánjm a slowy, ale y často-
bráte šutky / a oni to wssě snášeli mile za dlaný čas, wždy nicméně o tom
přeniegšlegic / yaky sobě mohli potog učiniti / očeť se y častokráte s Mi-
strem Janem z Husynce a Jeronymem Kazateli na onen čas wzněssenými
radjwali / kteréž Němcy wjce wssetecnými nežli včennými gmenowali / ačkoli
obadwa ostrého wtipu byli, a k Němcům welikau nelibost obadwa měli, a
oni k nim / ale Páni Zemssěj mnozý y z Ryčstwa, ti kteréž při něm swé D-
ti měli, tolíkéz y Mstské a zwlastě Čechowé na Mstře Jana z Husynce
byli lařkawý, a spolu s nim eoby měli o tmi Němcy činiti, pilně se o to ra-
dili / gednom aby gich mohli býti prázdni / při kteréžto radě Mistr Jan Hus
powědel že chce takowé cestý wshledáwati, aby potogně sami z Prahy wy-
šli, yakož pak y toho dotázal, spůsobem tímto:

Císař gednoho powolal některé Mistry České, šel s nimi na Welsau
Syn Kollege Karlowé / kdež se sešli y Mistry Německý / a on učnil kerssem
teč Latinsk, aby wssični srozuměli takto: Císař Karel swaté paměti, řdy
toto slawné Včenný Pražské wyzdwihowal, spůsobil to do časa / aby Mistry
Německý, genž gsau zde pohostinu, w Včenný Pražském měli tři hlasy, a Če-
chowé gedem při woleni Doktorůw, tolíkéz y při gíných gednáních / a to uč-
nil z přjčiny té / že Českých Mistrůw malo bylo na ten čas, leč se který ginde
učil a tam Mistrem byl, gínat k tomu přjgiti nemohl / ale poněwadž gij
nás gest Čechůw dosti naten čas, gest wěc spravedliwá a náležitá, aby-
chom my Čechowé měli tři hlasy a Němcy gedem. Což wslusserse Mistry
Německý / rozhněwali se na Mstře Jana welmi, prawíce že se oni nígat z
toho nedagý wywesti, aby těch hlasůw odšaupiti měli, což gim od Císaře
slawné paměti nadáno gest / a Čechowé wwažugíce newstupnost gich, wzne-
sli tu wěc na Krále. Němcy také bez mstřaný na Točnát k Králi přige-
li / žádagíce aby o to mezy nimi spravedliwý Nález učinil.

Král Wáclaw řdy přigal na sebe tu prácy, celý Kolegi na sebe zdřos-
wal, a za tím mezy Kolegiaty byla weliká roztržice a nemáwst / gedni
druhé haněli / gedni proti druhým powstáwali / a obawagíce se gedni dru-
hých, yti y oni za Králem gezdili / prosíce aby Rozsudek učiniti ráčil.

W tom se sešli Mistry, Bakalari, a Sstudenti Německý do Domu Lazo-
rowa s ponuknutím Mstře Janusse Reynara / a Mstře Rudberta Salcs-
purgara a gíných / kdež se wssični společně smluwili, a přisahau se pod wtčím
Palce y prawé Ruky zawázali / gestliže wěc ta gim po wůli gich nepadne, a
Nález Králowský gim přigemný nebude, tak žeby odsauzený byli těch třech
hlasůw, aby se wssični z Prahy wypraxili a gedem aby po druhém nezů-
stáwal pod potutau wegsa doloženau. Tu řekl gim Mistr Reynar / wssat
o tom dobře wjte mli Synowé, že Praha bez nás Němcůw býti nemůže /
odegdemeli půg daut za námi y Král y Pražané / a prosyti Budau aby chom se
zas nawrátili / a tu teprwa ge sobě wssajugem, set musy wedle nassi wůle
tráčeti.

To řdy se tím spůsobem dalo / a pře ta gessě na Nález Králowský oče-
řawala / dostal Mistr Jan Hus náhodau Listu Císařského o Zlatau Bulli /
kterýmž Císař Karel slawné paměti wysadil Včenný Pražské, w kterémž se y
to našlo / že to Včenný Pražské wysazuje na spůsob Včenný Pařížského / což
on rychle podal Králi Wáclawowi / a při tom genu psaný učinil kterať se
má tím Listem sprawiti / pročez měli Čechowé přem hlasům dobrá
naděgi.

Král tehdy Václav w Letu Vane 1409. Bo.

wolaw do své Raddy Lidj Včených a Právných, Duchovních y Swětých / a tu rozwaňu spolu s nimi ta Píi dostatečně / spatřiw y List Cýsaře Karla Otce svého / učinil Wexpowěd o tom takowau : Poněwadž se dostatečně wyhledalo a nalezlo z toho wylazenij Cýsařského / že Cýsař Karel wyzdaruhyge a wysazuge Včenij Pražské na spůsob Včenij Pařížského / a w Paříži woládnau Francouzové a ne ginij Třárodowé / a Pařížané mají Tři Zlasy, a Cizozemcy gedem / Z té příčiny Cechové mají míti Tři Zlasy, a Němcy toliko gedem. Za takowý Dekret a Nálež Cechové Králi y Sandcím ponížene poděkowali / a Německij Mistrj, Doktorowé, Bakaláři, Studenti, y ginij Kollegiati zdwyhnuwše se wedle spuntowanij apřisahy učiněné, walně z Prahy wygážděli a wycházeli / tak že se gich w Ošini Dnech wyprawilo z Prahy wíce než Cetyřycerj Tysíc, a mnozý Cechové s nimi / gsaue té naděje že Král bude za nimi psáti / aby se nawrátili, w čemž byli klamánj. Obrátili se některj k Reynu / ginij do Sas / některj do Bawor. Mistrj pak ohromádivše se w Lipsku / založili w tom Městě včenij napotupu včenj Pražské / kteréž trwa až dč dnešníhodne.

Po wygiti z Prahy těch Studentůw Města Pražská jako omdowěla, neb s nimi wšlli wšeliké kratochwile a vžitkové welicy / a což wíce gest wšlla spolu s nimi obrana Cýrkwě Swatě. Měšťané oněm nad tím byli zarmancenj / a na Mistrá Jana že on toho wšscho přeremni půwodem byl, sobě stěkowali / aproto ge y mnozý haněli a měli w nenáwisti / neb gim znamenitj vžitkové tudy zabýnuli.

Býla témi Studenty Praha welmi zvelebená, a nad míru zbohacená / neb Synové welikých Knížat, hrabat, Panůw, Rytířůw, tolikéz y Kupcůw Bohatých do nj se wysylali na Včenj / gimžto Otcowé hegně Zlata y Stříbra dodawali, aby tu pětirě žiti byli. Kupcy také rozlična Kupectwů Synům swým do Prahy posylali, aby ge speněžili / a oni nakaupice zas wšelikatých wěcy gim z Cech do giných Kragin posylali / krátce mluwie wšsichni ténik z nich wšitek měli / Kregij, Spenecy, Petati, Sankenicy, Kojelnicy, Sladowicy, Rieznicy, kteréž Krámy své pro weliké množstwj Studentůw roztahli od Domu Jankowg ginať od Kralowého Dvůru až pčes Vhelny Trh k Kaple Swatého Martina. Nápodobně z nich měli wšitek weliký Měšťané / neb nemohli se wšsichni w Kollegijch směstkowati / w Starém, Novém, y w Městě wšsudy Studentůw bylo plno / a gedentáždy od ledagatýs Romůrky dával na Měšce Zlatý / při kteréž když byla Swětnička yatkoli skromná / musel od nj dáti na Měšce Cetyřy Zlaty / a z některých Potogůw po Stu Zlatých do Koka dávali.

Ti wšsichni vžitkové tau měrau wšiwec obrácenj giž žádnj duchodowé z Domůw Měšťanůw neshli / Kupce wěcy giž se z Prahy newysylali / ani se zas na proti tomu do Prahy z cizých Kragin posylali / tužebně to wražowala netoliko Praha anobř y wšleka Země Císařská / což wšse dalo se neginým půwodem / gednom chytřaustij a wnučnatij Diabelským. Než jako Zloděg prwě nežli do Domu cizýho na krádež wegde / psylage aby mohl před tím Psý potrawiti / tak y Diabel tuto učinil, nežli se o ty pokusyl kteréž umjnil swěsti / snažil se nejprwě o to / aby od nich odlaučil ty, kteréžby gim Raddamj swými prospěšny býti mohli.

Tak tehdy když se Měšťan wzněsěnj / Měšťan slawoj a Včenj a rozumudo spěleho rozgeli / mládšij dali se wvesti w bludy, a wšeligatou ozdobu Města tak slawného / y pořádek Cýrkwě swatě obecně skazyli / a nejprwě Mistr Jan

žus w swém Betlémě Cýrkwě swatou strz Kázanj swá straffowati počal.

Zbyněk z Haimburka Arcybiskup Pražský wida že se neřád rozmnožuge / a Rněj bludůw se chytagi jako oslepenj / a zwlastě těch / kteréž někdy do Englické Země přinesl Jan Wykleff / a do Země Císařské wegse gmenowaný Jeroným / poradil se s Preláty včenými / s Sarámi, s Mistry a Bakaláři mi Pjasma swatého / powolal před sebe Mistrá Jana z Husynce / geho pro některé Arcykule trestal / y poručil gemu přisně / aby zanechal takowých wšsetčnosti Witleffowých, a nimi aby Lid Císařský neporušowal / a on tomu wšsemu před Arcybiskupem odepřel / dokládage že nic giného newč / gednomto / což Cýrkwě swatá obecná drží. Řekl mu Arcybiskup : Mám tu spráwu / feby to mluwiti měl na Kázanj / že každý Křesťan musí své Tělo dát pohřbiti / nes toliko při Kostele / ale na Poly y w Leze / poněwadž wšsudy gest Země Páně, Mily Synu / zdaliž o tom newjšs, že Pán Bůh y na oněch Swatých Múšich příklad nam zanechari račil / kteréž Kostj své potomtím swým w Kraginách těch / w nichžto Pán milosti a lastau swau nepřebýwal / zanechawati nedopauštěli : Mledle proč wynesl Jozeff Kostj Otce svého do Země swatě yatk o tom w Genesý w Kap. 49. a 50. Proč se též nedal pochowati ledať kdes / ale mezy Dedy a Pradědy swými w těch hrobjch w nichžto oni leželi / y on ležeti chtěl : Proč Jozeff přisahau zawázal Bratry své aby Kostj geho s sebau wynesli z Země té w něžto mnoho dobrého gemu spůobil Pán : Po mně na to Wogžije / že neshllo prawého wyznawače Bojsho zanechari Kostj w Země zlé / o čemž in Exodo, w rozdjlu 13. Zbraniowal to onen Biskup swatý Wogtch předkům nashým / kteréž se Pohanským spůsobem ledať kdes pochowawali / pohrdagie misty poswátými / zdaliž poznati nemůžes po Petj Pěška / totij že Diabelské to včenj gest / kteréž že se toho mista strážuge / nerády též aby Těla Lidská na něm byli pohřbená / zdaliž newjšs že Pán Bůh zawěl Oblohu Nebesau / tak že ani dšst nepřšel / ani Slunce yasnost swau wklazowalo / proto že Lid nechtěl onoho Swatého Biskupa wposlechnauti / a od hřichůw se wzdalowati. Za dnůw Břetislawa Rnjzete / zřegmě gest / yatk sibi Cechové Pánu Bohu činili gmenem swým y gmenem budaucých / že se pořádku Cýrkwě swatě neproměnitelně přidržeti chtěgi / gi wewšsem poslusenstwí zachowati / na mistech poswátých Těla wmrlich sthowawati / aby to což gest Bojsho při Bojšké pokladnici leželo / a to což se Diablu odewzdalo / aby toho sobě hledal po pustinách. Proč, mily Synu, prosím tebe změní předsewzetj takowé / slug při soku Matky své / aniz gi hyndrug, poněwadž Matka twá gest / a čehož ona zbraňuje to též z powinnosti své zbraniug Lidem, a od toho odwozúg / a k poslusenstwí přiwozúg.

Ta to odpowědel Mistr Jan žus. Ctný Otče / gestliže gmem něco mluwil z nepaměti a z nedorozumenj / chey to rád yatkžto poslusný napraviti. Slibil ale sibi newyplnil / neb po tom napomenutj w prwnj Tědli w Betlémě mnohém důtkliwěgi na swém Kázanj proti pořádku Cýrkwě swatě mluwil / wolagie na Zwony, na pohřeby při Kostelich / aniz wražugie je pochowáwanj Lidské rozdjlně býti má od hrowad / kteréž když zdechnuw / zatkagie Chřipě za Ploty ge wywlekan / Cílowěka pak Křesťanského Tělo / na Řetu Olegem poswátým pomazané / při břimowánj tolikéz y skonánj, nalezj aby se wyneslo wctiwě na místo poswěcené a Země Pánu Bohu wzdlanau.

Včenj to Mistrá Jana z Husynce Lidem slalým y wšiwce neyměš se nelj bילו / ale témi welmi sšakowalo / kteréž žádně wračnosti nad sebau mji nes chěgje swěwolnosti wšiwati umjnil / ge y Mistrá Jana haněli. Druzý

to sobě oblibovali/a tak povstali wády a různice mezi Lidmi: Což kdyz donešlo Arcybiskupa, rozkázal shromáždiť wšech Traktátů Witleffowů toho bludnjíka/Englického, na den swatý Markétů/a tu gjan toho dne y druhého ohledáwání/a potomně na den swatých Apostolů Rozeslaní, z poručení jeho tu vprostřed Dworn spálení. Tíměně rozmnožowal se neřad ten čím dále tím wíce/a naposledy vznikli z té gistry Wálky, Bojení Rozstelnů, Klášterů, tolikéž y welicý Mordowé.

Břítanec Roku 1410. Král Wacław jname-

naw weliký neřad býti w Zemi, pro onu roztržitosť Wjry a Tlorých Věstelnů w nowě nalezené Naučení / rozkázal wšech Swátosti, kterézoli nalezené byli při Kostele Pražském, také y w Sklepiích podzemních, y ty kteréz byli w Kostele Božího Těla, genž gest vprostřed Kyntu Tlorého Mlésta Pražského pobrati, a odvesti na Hrad Karlstegn, kdež byli uctiwě vzamýkané a zapečetěné. Pražané z toho byli welice zarmácení, a wywoliwše z Prostředku sebe neypřednějši, wysprawili ge k Králi na Tlorý Hrad, aby naň orážku učinili, z yakeby přičiny Swátosti gim odniat, strž kteréz Pán Bůh gim y Mléstům gich dobrořečiti ráčil, y weliké wšitky popřístři Pautnjí, kteríž zdalekých Kragin ze wšech stran Swěta přicházeli. Odpowěděl gim na to Král řka: Gděte neypřwě k wassjím Mléstům Cezským do Kolege / a zepřegte se gich, kdo gest gim tu psychu wzbudil, že gsau žádostiwj byli těch Hlasů, a Těmcy aby gednom měli gedem / a tím Estudenty z Prahy wyhnali, z nichžto gste měli práwě neossacowány pozitek. Začínajj také Mléstj wassi yakeb nowý pořádek při Kostelích/ale warugte se aby k něčemu horšjimu nepřišlo, poněwadž wám oni odniali gedem pozitek znameněj / pročych yá wám neodniat y druhého/edyi nemáte gednoho, nemějtež ani druhého. S tím Posly zase k Pražanům wysprawil.

Léta potomně 1411. Mléstj Němečtj y Estu-

denti kteríž z Prahy wysšli / wmažugie že w Řjímě wěššj a wrchnějšj Práwo gest / wzali Půhon před Scolicý Řjímstau na Mléstra Jana z Husyince, a na Mléstra Jeronýma Pražského / aby tam se postavili a gim odporwdali. Králi také Pšanj posláno od Papeže, aby se těm Mléstům w Řjímě postaviti kázal/yakož ge on k tomu měl aby se wedlé pšanj a Půhonu zachowali / ale oni wynmlauwali se z toho prawice, že gim není wte náležet tam státi/aby tím ten Dekret kterýz mezi njimi učiniti ráčil nezlehčili / a Mléstjane na procito mu ge nutekali stance: Tězemlj Mléstj, snadno wám bylo zde w Czechách hrde mlauwiti, že gste měli Krále po wassi wůli / gďte nyní do Řjima, a tam odpowjdegte Těmcim,

Mléstr Jan Hus gednom proti Papeži w Kázanj swém mlauwl, Lid sprošný přisobě zdržugie, předkládage že Papež nic giného není gednom yako sprošný Kněz: a předem ačkoli gest pohnán oginými, wssak ženegsaw powinní tam se postaviti: Pročez Lid sprošný o ně se zasazowal / nechte gice tomu aby měli do Řjima gediti / a Král znamenaw chytře gegich spuntowání, obžwal se aby proti němu Lid nezbačili / y nechte gich wíce napomínati / aby se w Řjímě před Papežem tak / yak byli pohnánj postavili.

Porozumjwage pak Mléstr Jan Hus, že Lid sobě geho Kázanj oblibuge / počal čím dále tím wíce nowých wěcy wymegšleti, gž zgewně Knjhy

Witlef

Witleffowé schwalowal / před Knězem hřichy své wyznáwati zbraniowal / postowé a hodin říkání že daremná gest prace wolal, poněwadž to wšegest ustanowený Lidské / nepozorugie na to že proti wlastnjmu ustanowený Ducha Swatého mlauwja činj / kterýz sám sprawuge Cyrkw swatou obeenap, yakožto bedliwý gegi správce, a ochránce.

Mnozy z Kněžstwa odporowali tomu wčenj / ale on nedal seba hnauti, nýbrž gestě wíce o to wyslowal / aby se strze takowé wčenj Lidu zalibil, a Obec měl po své straně / tak že Král slisse o roztržitosť mezi Lidem, obáwagie se nřakého pozdwiženj, nesměl swobodně w Praze bydleti/ale gednát na Točníktu, gednát na Nowém Hradě přebýwal.

Léta Božího 1412. Jan Papež Ladisla-

wem Králem Neapoltanským wessel w nepřijetí / y poslal Listy žádage o pomoc, že wšsem Křestianským Pánům a Mocrátům, slubugie y Odpustky těm kte řjby gi učinili / proti kterýmžto Odpustkům kdyz Papežský List přinešfen byl do Cech, Mléstr Jan Hus učinil Kázanj w Betlémě w své Sary / y pozdwihl Lid proti nim / tak že se obáwali Konsele, aby se nřaké nestalo zbačenj: K tomu napsal Intymacy neoznamenj, kteréz rozwěsteti dal po Dworjch Kostelnjch, Klášternjch, na Hradě Pražském w swatého Wíta, w swatého Petra na Wyšehradě, tolikéž y na Mléstě / pobijzege wšech Doktorů, Mléstřů, Licenciátů, Bakalářů, Studentů, Kněžj y Mnišů, aby přišli k hádání do welké Kollege na welkan Syn / a tu aby přewosssemi zgewně slisseno bylo co se mlauwibude. Kteréhožto času Řektorem byl Vniuersitatis nřaký Mléstr Marek / a w té Intymacy napsáno bylo očma býti takowé hádání.

A kdyz se přiblížil den toho hádání Mléstr Jan Hus nabral sseba mnoho swj Lidu Obecného do nadepsané Kollege / kterýz spatřiw Mléstr Marek Řektor Vniuersitatis, a porozumjwage že to k ničemuž se dobrému nezahuge, řekl: Přátelé mili neodegďte trochu, wssak se tu wás nic nedotýče, ne mnoho wás gest gestco tomu nerozumjete/a w tom počal býti weliký křik a hlúdenj y reptanj w Lidu / ale Mléstr Jan Hus učinw potynuci Řkau, to w se wpořogil, a učinil řeč dlouhou o tom což se w té Intymacy obsahowalo / a dokonaw řeč svou, čekal na odpowěd. A počali gemu odporwdati Mléstj a Doktorowé, tak yakž byl obyčej po Staršjch.

Neypřwě Doktor Wlt slně gemu odpjral, bránie řadu Křestianského Práwem Duchownjm, y obogjm Zákonem. Potomně Doktor Gbel yakožto Mléstr Včeny činil těmž slusný odpor z Kněh Justynýana Cysáře / mnoho o řadu Křestianském připomínage. Po nich Doktor Lew učinil proti Mléstru Janowi řeč těmto slowy:

Gest nám wšsem s nemalým podiwenjm, že ty takowé wěcy před sebe w tom welku mladém Brápi smjss / mniššj milý Mléste, že nad tebe zde žádného Včenyjšj není: Včenyjšj sa giste / ale tak wšfetečně žádného yako ty, není: Nechť to wssidni Pánj Doktorowé a Mléstj, y wssedka Vniuersitas, co ty před sebe berešs rozwaš, nic giného nenalezna gednom paubě haněnj, a strach Sudaucýho w těchto Mléstěch zbačenj a mordu. Chceššj se strany Papeže hādati, gdi do Řjima, a mlauw mu to at sljss / wjss do bte že gest wěc nenalešita hluchému zlořečiti/ty poněwadž gš Kněz od toho gš dostal toho Zřadu: Zdalž ne od Arcybiskupa: a Arcybiskup od toho: Zdalž ne od Papeže: A tak tehdy od toho gš kteréhož hanjš possel, a on gest twjg Dec Duchownj. O nechwalitebný Prák / kterýz trauš do swěho Hnjzda, zlořečený učiněn Chám, že odtřýwal hanbu Dec swěho. W tom lid onen

D uij

Obecnj

Obeční kterýž sebau přivedl Mistr Jan Hus / wida swého kazatele zahan-
beného počal se baniti a šapati na Doktora Lwa / tak že málo chytilo, že
ho tu newtamenowali / ale Mistr Jan krotil ge y a upokojil.

Powstal potomně Mistr Jeroným / a stownával se wesssem s Mistrem
Janem z Husynce / a dokonaw řeč řekl: kterýž se nás přidržte počte za námi /
my s Mistrem Janem gdem na Rathauz / a budem to mluwiti před Kon-
sseli / že ti odpustkové g Jan nenáleží a nepořádný / a Lid wessstern weliký
mi hlasy křičel / dobře prawili, dobře mluwili.

Wložil se pak w to Mistr Marek / a nedopauštěl jim na Rathauz giti /
aby z toho něco horšsého newzesslo / y dali sebau hnanci obědwa / y šel Mistr
Jeroným do své Hospody, a mnoho Studentůw za nim / proto že byl Mistr
wýmluwný y Včený / a za Mistrem Janem walil se weliký hauff Lidu obe-
cného až do Betléma / napominaje aby stál stále na předsewzeti swém.

Druhého Dne potom hánaný genž byl den Váčekný / sessli se mnozí z těch
posluchačůw Mistra Jana k Walewí Sentyři do Smerhossu / a tu na tom
žůstali, aby se w Třebeli do Kosselůw rozešli / a kdežbykoli na Kázaní ty od-
pustky twrdili, aby segeden ozwal, a Knězy w tom odepřel / což wisse, yaki
žáget pisse, dalo se z náwodů Mistra Jana z Husynce.

W Sobotu Mistr Marek obělal Mistra Jeronýma a Mistra Jana do
welké Kolege / kdež w přitomnosti Mistrůw mnohých napomínal ge slowy
obširnými, aby těch baučiwých wěcy zanechali. Nápodobně mluwili y
giniž Doktorowé, y pro Gnéno Boží žádali, aby wšec w zice gegich sledin,
tak se zachowali / aby se štz to nestalo negatě Krwe proliti / a oni také yakož
to púwodowé aby nepřisli o své životy / poněwadž žlá spráwa zla od-
mína mjrwa.

Tato odpovědel jim Mistr Jeroným: Poctiwý Mistr a Otcowé do-
bře mluwíte / ale gest wěc welmi těžká prawdy neprawiti / wšak na žádost
wassý chey se tak zachowati / nápodobně y Mistr Jan Hus mluw il.

W Třebeli ráno když Kněz Jaroslav slawný Kazatel w Kossle Swatě-
ho Wita na Hradě Pražském kázal, a něco k upokojením mluw il / wystaupil
negatý Lotr Stassek, Towarys Ssewcorsského Kzemesla rodem z Poisky
než z Slezska, kterýž kazateli zgewně odepřel, že wšse cožkoli mluwí neprawí
a žiwě mluwí: Toho zeyteman Hradu Pražského, gimžto na ten čas byl
Mareš Kopanský, poručil do Wězenj wsaditi / a potomně na Rathauz
Pražský odwessi. Druhý řečený Martin Křidekto odpovědel Knězy ná-
podobně w Kossle Panny Marye před Teynem / a ten tolikéž wzat do Wě-
zenj. Třetí Jan Hudce přigmim Wšterýčka, Rodem z Slancho / ozwal se
newásliwě Kazateli w Klastře swatého Jakuba / a tu polcpen, awšazen
do téhož Wězenj yako y giniž.

Jakž o tom zwědel Mistr Jan Hus / hned w Pondělí ráno, yako drabat
hodinu na den, s některými Studenty jny, šel na Rathauz a zgednaw
sobě wystaupen, učinil řeč k Purgkmistru y k Panům Kosselům, dokladage
aby těm Mladencům pro ty Odpustky nie nečinili, a ge z toho Wězenj wypo-
stili. Odpovědel mu Purgkmistr z společného snessení plně Raddy tak to:

Milý Mistr / diwíme se tobě, žety ten Oheň haššs kterýž tebe nepali / a
baučty takowé př Mštech těchto činíš, kteréž tak tobě k zlému býti mo-
han yako k dobrému. Měg na tom dosti, že gšy zbauil Včený Pražský
Studenty rozechnal / y Mštu tomu tau mřau nenabytaw učinil škodu čas
gš gest, aby přestal pozdwihowati Obec nassí. Zatý Mladence se přimlau-
wati nassí tobě wěc nálezitá / gestto to oni sami gšili, že sa se na tom s mnohý
Lotry sněsli / Kněžim na Kázaní newážně odpowjdagice, aby negatě
učinil.

učinili zbauený w Lidu. Caté žadaje abychom gich netrestali pro ty
Odpustky / o Odpustkách my nie newjme / než o tom wjme a proto ge tre-
stati chceme / že gšau se ozwali Kazatelům / a ge lhačmi předewssmi newá-
šně gmenowali / aby učiniwšse baučty spšobili mordy, a z Lidských statků
se nabratimohli. Wězyi tehdy že pro takowau neschetnau přčinu gest
nám wěc těžká gim to prominanti: Co se tkne tebe, můjss na ten čas s
twými Studenty domůw poodgiti w pokogi / Wěznové pak, dnes a
zegera magš wassých přimluw přiti.

To šlisse Mistr Jan Hus, poděkowánj učinil, a wysšed z Swětnice Ká-
dní / a našel Lidu obečného před Rathauzem wicenesli dwa Tisyce / y řekl
jim, rozegeťte se do přibytkůw swých w pokogi / gš gest těm Wěznům
milost zgednana.

A když se wšickni rozešli, Páni yakožto milownšcy pořádku a pokoge /
kázali wšedky tři na Rynt wywessi, a gim hlavy ztjnati prawě na proti
domu Celnjmu, kdež gest, aneb někdy byl namalowaný Gednorožec / a tu
přiběhla negatá Žena s třmi Prošteradli, a přistěla nimi těch stjnanych
Těla, a po malé chwili přišel Mistr Jan s Žiaký, a poručil ge wložit na
Máry, a pochowati w Betlémském Kossle, o kterýchž w prwnj Třebeli
nie neřikal, ale w druhau obširnými ge slowy wychwalowal, wynássege
tylidi baučiwé na dewšedky mudełmšy swatě, aš y Kossle z Rathau-
zu k němu poslali, aby zanechage baučeni, slowo Boží tak yaki naň nálezij
lidem oznamowal / ale on čím dále čím wěssšy baučty začinal / tak že ně-
kteří lidé pokogni / že Král tomu w cestu newtročj wědance, poslali do Kři-
ma y k Čyřati, štežugie sobě nad takowau geho swywolnosti, a sami toli-
kéž Pražané wyprawili Pěšy swětegně, a což Lisům swětiš nesměli, to
Poslům ašstně w Křimě oznamowati poručili.

Přetytim přislaná od Jana Papeže zápowěd do Prahy, aby žádný Kněz
Mšse neschylil krom na Wyšehradě / a Mistr Jan Hus porozuměw tomu
že se to wšse pro osobu geho dege / wygel z Prahy na gednu Twrz nedaleko
od Austi Sezemowa / kdež mnošstwj lidu k věcni swému natlenil Kázaním
swým, w němto wždy wolal proti Papeži, proti Kardinálům, proti Po-
slům od nich ustanoweným, proti Sponřdi a řadu Čřkwe swatě obečně,
wšedky Kněze haněl, dokladage že žádný nemá mjeti žádného Zbožj / ale
magš býti chudý, dáwage příklad na sobě, že y on nie nemá, yakož tehdyž
tak bylo, než že odewšsého na čas odgeti myšl.

Po nedlauhém čase obrátim k šebě Krag Bechyňský, obrátil se na
Hrad Krakowec, kdež kázal po Wšech a Mštech, a zwlašťe kdež čytil o
negatém Poswěcenj / wšsudy Lid po sobě kázaným swým počahugie,
kterýž se geho přidržowal šlině yakožto nowych wěcy žádostiwý / a za nim
chodil walně kam se koli obrátil.

Přitreffilo se gednoho času, když kázal na gedné Paussj řečené Chli-
slow, a Papeže welmi haněl y Kardinali slowy důtklivými y gině Kněži,
prawě že gim nený potřebj Desáky dáwati / přistaupil tam k němu gedn
šprošý Čilowek, řka: Milý Mistr dešs mnoho mluw il proti Papeži y
Kardinálům / y powěz nám Čiesky co gest Papež aneb Kardinál: aneb wi-
delli gšy kterého z nich o nichž nám tyto rozprávíš? Odpovědel Mistr
Jan: Ká gšem Papeže yak gšem šiw newiděl ani Kardinálůw geho / aniž
také o to šlogim abych gemel w ideti. A dš k němu onen Čilowek: což
nám tehdy o těch mluwíš, gim přibugeš, a ge hanjš kteréž přdá ne-
widel. Ká owšsem když sem byl s Decem mým w Křimě, Papeže gšem
widel / y některé geho Kardinali / a ty gšem seznal býti lidi nábožné a Bo-

habogne. Na to řekl Mistr Jan Hus: Milý starečku poněvadž se oni tobě tak dobře líbí / putuj tam podruhé, y zůstaň s nimi w Řijmě / a on naproti tomu odpověděl: Já jsem již starý giti tam nemohu / ale ty mladý / ty tam gdi / a to což o nich mluvíš před námi / mluw to y před nimi / budeš na to slusnan odpověd mti.

To slisse Pán geho / rozkázal mu mlčeti / a Mistr Jana pozwal k obědu na Krakowec, kdež bylo stěhovné hodování.

Četa Vaně 1414. Zygmond Cýsar gsa horli-
wý mluwnýk rádum křesťanských, aby negatým prostředkem ta roztržitoť mezi Křesťany upokojiti se mohla / psal k Papeti Janowi toho gména 24. aby w slusném místě Koncilium položil / na kterémžby se ty roztržitoť v Wjete promnati mohli / kterýž hned odepsal Cýsari, žádage aby k tomu přiswěl, aby takové Koncilium držáno bylo w Městě geho Konstancgi / tolikéž aby sám přítomnosti Opoby své ten sjezd ozdobiti ráčil / k čemuž wse mu Cýsar dal své povolení.

Na to Koncilium, když se wssickni ze wssech stran Lidé Duchowní sgel / powolan byl Mistr Jan z husynce nový Větel Cjesty, aby vřákal spůsob věcný svého / čehož se on welmi stěti / wssak gsa k tomu od Lidu jako na badání, aby gel sněle poněvadž při spravedliwan má / tak učinil, gemuž to pro lpsš bezpečnost / Král Wáclaw zgednal gleyt od Bratra svého Cýsare Zygmonda / aby k sobě Obectudy naklonil / a poslal s nim Wáclawa z Lefta, a Jana Ryjce z Chlumu / kteříž když s nim přigeli do Konstancge / hned geho byli zbawený / neš gey té chwíle poručil Cýsar Zygmond giti.

Čedwa byl wngel Mistr Jan Hus z Země
Cjesty / a gji powstal nový Doktor, a Korrektor pořádku Cýrkwe S. totiž Jakobellus Rodem z Misnye / genž byl při Kaple Swatého Michala w Starém Městě Pražském nepřednějším farářem a Správcy: A tomu času zednoho přišel Rektor geho Skolní gménem Petr Dráždianský, a wyntaw z Niader Zákon dý k němu: Mistré diwím se wám Rnjm je wie dýcegeden blud / druheho newidíte: Nahljdní do Zákonu, patř zdati w něm zřetelně psáno nestogý w Kaptole Cítení Swatého Jana Sfešé. Nebudeteli Gisti Tela Syna Cflowčka / apři Krwe geho / nebudete mti žiwota wěčného / ale kdaž gji mé Telo a pige mau Krew, má žit ot wěčný. Dwaž tehdy slova tato / a poznáse že nimi přikazuje Pán a Spasitel náš, aby ta Swatost Tela Bojho přigimána býwalapod Obogý spůsobu a ne pod gednan. Na to odpověděl ten newečený Mistr Jakobellus, řka W. z o tom mišy Petře, je sem já Mistr w Logice a ne w Zákoně, aniž gsem kdy ty slova wřawowal. Onazný Mistré w Logice / kterýž sprostného Ziaša otázce za dost učiniti nemohl / proč gji gemu ten starobylý obyčej Cýrkwe Swatě nepředložil: proč gji bluchému a slepému newřákal že Bůh žiwý gest a ne mrtwý: požiwáse z Kru Rnjstých pod spůsobem Chleba, Telo Křysta Pána / Telo žiwého Boha / máse tam Telo y Krew / požiwássi Kalicha, máse tam tolikéž celého Boha / wjce Srdcem o geho wssemohucnosti rozuměti máse nežli Wsty mluwiti.

Alle co on hlauký Mistr newčinil, Rozepsal Intymacy wedle obyčejge Mistrwského / w ništo doloženo, že hádání bude o přigimání pod Obogý spůsobu Tela Páně, a zwal wssedky Mistry, Bakaláře, a Studenty / aby

přišli

přišli, a s nimi se o to hadali / on že chce to vřázati a proveřti, že tak a negi. náč má býti přigimáno od Obecného Lidu.

Sesslo se Mistrů a Bakalářů mnozštw / z nichžto mnozý gemu do střečnt Přisnem Swatým odpřrali / a naposledy Mistr Eliáš w Přisně Swatém zbehly, učinil k Jakobellowi řek klauce: Weyljs se Jakobelle welmi / neš Pán tuto mluwiti ráčý ne o poswátném přigimání, ale o Duchowním: A otewřew Zákon vřákal hned w též Kaptole slova tato: Já gsem Chleš žiwota wěčného / kdo přicházý ke mně nebude lačněti / a kdož me mně wěři, nebude žijiti na wěky. Na Wjete Mistré Jakobelle ten swatý Pokrm záleží / a Pán mluwiti ráčý. Gisti, giste práwím wám / kdo wěři we mne, má žiwot wěčný. Já gsem Chleš žiwota wěčného: Necteme aby který wolati měl na piti po oně Wěčeti na Panset / kdež pti Chleby a dwě: ma Rychtami Křystus Pán nakrmít ráčil pti Tisíce Lidi / gedentáždy do si na Chlebě měl / aniž žijil / což gest bylo prawau figurau toho swatého pokrmu / kterýž nám zanechán gest ku posylněj Dussi nassich / kterýmž kdo nasycen bude / žiw bude na wěky. Řekl potomně Mistr Jakobellus, ale po Wěčeti ustanowil tak přigimati / a Mistr Eliáš odpověděl, a proč ty přigimáš ráno a ne po Wěčeti / na čej mu newmél dáti žádné odpovědi, a odšel zahanbený / a počal Lid bawiti, newěda yakby se gináč pomstiti měl / wlagice je gest tak a negináč w Zákoně napsáno.

Druhau Nedeli negatý Zygmond Kjeanský wstaupiw na Kazatelnicy w Koste Swatého Martina, genž slove we Ždi Městě, učinil k Lidem řek o přigimání pod Obogi spůsobu dosti obšyrnan / tak yakž byl od Jakobella wywčen / a naposledy při koncy Kázání svého řekl, nemnoho se slovy zanepraždnážie, podle wssickni mladý y starý, Mladency y Panny, a přistupte k Oltáři, a já wám budu hned Tela Bojho y Kwe Bojž z Kalichu podawati. A walili gsa se hluché k Oltáři, a on gim podawal wssem bez wsselýatého wsserčení a rozřádku / za čej potom wzal záplaty ze se smyslem pomínul. Nápodobně činil Jakobellus a podawal týmž spůsobem kdažkoli k Oltáři přistupil, čehož se chytili y ginj Rnjši, a ten také spůsob jako Zygmond Kjeanský a Jakobellus při pozdwihowání Tela a Kwe Páně zachowáwali / a ten gest počátek toho Naboženstwj o kterémž když oznamesno w Konstancgi Mistru Janowi / aby se w Cjechch rozmohlo / newmél žádné wje dáty k tomu, aby měl při žiwotě zanechán býti / nybrž welmi gsa z toho zarmanceu mluwil že ta gegich wssetěčnost gey o hrdlo připrawj.

Četa Vaně 1415. Nawrátil se Jeroným do
Prahy genž byl Roku předešlého odgel do Oronyge Města Engličebo / cožby tam činil tegno bylo / kteréhož Lid počal napomínat, aby se za Mistrém Janem wyprawil, klauce: Wjase milý Mistré, což comarčáse, Mistr Jan twůg Towaryšo gji sedj w Zialáti, a ty swobodně chodjše / gestliše gest on sle wěl z twého ponuknutí / a budeli tam yakau těžtoť tepiti, twůg hřich bude y winna. Kteréhožto domlanwání Mistr Jeroným yakožto Mluz myslipowysšené nemoha sněsti, gel za Mistrém Janem do Konstancgi / a když tam přigel, hned dan do Wězeni / a w Praze za tím vznikla welika rozepře a roztržitoť mezi Rnjmi, tolikéž y mezi lidem Obecním.

Četnýho času Cýsar Zygmond poručil aby se
sessli obywiášeni Andytowow, ti kteří Pie wyslchali / a tu aby Mistr Jan

hus

Zus z Wozem byl wyweden a sliffan. A byli mu podáni Artykulowé ti, pro kteréž nan byla žaloba, žeby ge učil a kázal w Království Českém/ kteréž on wysliffow k některým se znal, a některým odpůral/ale některý Kneží z Čech byli naproti tomu, dáragice svědomí z strany geho Kázání/ což ně kteréž činili s Krz Listy, nemohouce sami osobně w Konstancy se postawiti: A když Audytorowé wysliffeli pře, y považili řeči oba dwan stran se bē odpor ných / odsoudili Mistra Jana z Husince jakožto Kacíře, aby Ohněm upálen byl / a tak upálen gest w Ochrab Swatých Petra a Pawla/yakž o tom wyprawuge háget obšírněgi wedle zystorye napsané od Petra z Morawy, genž byl Pijatem z Pana Wacslawa z Lessina.

W Praze gestě trwala wegsedotčená roztr-
žitoť w Lidu / a nejrovnawánj w Mě, a vždy se chýlilo k horšimu. Knež Zygmunnd onen smyslem pomínulý/ wezma Monstrancy w kteréž se chowali Rosti Swatých, wházal ge do Prewyčůw a naklad do nich Oplat-
kůw, wklazugie Lidem že to gest Tělo Páně, a že tak má býti chováno/ což spatřie Lid Obecný w dal se do welikých neřáduw, a některý Páni y z Rytiš-
twa, gezdili po České Zemi jako na Sfráffy, činie tegně škodu Lidem znamenitau / o čemž Král ač se genž oznamowalo nic wědět nechtěl, aniž
chtěl těmi wěcmi mysl jwan oběžowati/ pročez vzniklo tím wíce neřestí w Zemi.

Jan z Heřmanowa Městece/ přigel do Kláštera genž stau Opatowice, ne-
daleko od Králowého Hradce sám třetí / kdež byl Opatem toho čast Knež
Petr Lazar, Muž nábožný a dobrotivý / a ten čil toho hoře náležiti / za
kterýmž přigel potomně tři Slájebnýcy geho / a potom po malé chvíli
přigelo gich Deset / a potom y Dwadcet / a ti poslednjí škodisse do Kláštera
ra bili, mordowali wsecko napeřád, kdož se gum koli wázal/ a Mniši tam
který nichl wtekl. Městecký pak zmoceniw se tím spůsobem Kláštera/ Opa-
ta kázal wkrutně mučiti, aby powěděl na kterém místě g'au Klášterský Pe-
nize a Klnoty / kterýžto přehrozně trápen gsa, nic giniho ned tel mli witi
než to, že Krystus Pán wěššj mauky trpěti račil pro něho hříšného, nežli
on trpi pro Klášter tento.

Nemoha téhdy Jan Městecký o spodnjích a podzemních pokladech nic
wěd:ti pobrał Klnoty Rostelnj / kteréž sfacowali draže než za Dwadcet
Tisíc / a Osmi Tisíc na hotowých Penězích / ale nemohl se deptati pokladu
toho kterýž sám Cysar Karel widel, a sfacowan byl za Cizyry Milliony. O
čemž čti hágeta w Létu 1359.

Opat strápený wniel po Dewjti Tiedlích / a Jan Městecký na Peníze
wzate byl dobré mysli, a kaupil sobě Hrad Opočen / kterýž když Král ma-
ge otom spráwu, obšylal, nechtěl se postawiti / ani po druhé ani po třetí/ tak
až to přišlo k zapomenutí.

W Létu Bane 1416. Z Hradu Brimdy genž
gest w Kráži Plenskim dali se weliké škody Městem Královským / což ču-
nil n'gaty Jan Tista z Rodu Wřšowských / sfacowal Lid s swými pomoci-
níky po Čechách y po Wsch a své autočisse měl na Hrad Přimdu. Tam
Král Wacslaw wyslal Lid Bogomný s Podčomořim Královským Českě-
ho Jme n z Lesskwa / kterýž přigewisse pod Zámek zagali Tiedeti Tři z o-
něch laupejníkůw, kterýž w Městečku hodovali, gimžto Tista gsa na Zámku
Přimdu zawřený neslšel na pomoc přispěti / také oni než sejtati počalo wy-

geli s laupejníky z Městečka / a přivezli ge do Prahy/ kteréž Král poručil
wsecky Prowazem odprawiti. Byli mezy nimi tři Bratři wlastnj, Mla-
dency wsecktilé a spanilé postawy, y z Rodu dobrého / za kteréž se mnozy
před Králem přimlawali / ale nedal sebau hnauti Král / museli g'au wedle
giných wšeti.

Těhož Roku / Mistr Jeroným wegsle gme-
nowaný / genž byl gel za Místrem Janem z Husince do Konstancy / před
Audytory puffedn/ a tu sliffaný byli Artykulowé, kteréž byli proti němu wede-
nj. Mnozy genu žiwota přáli / proto že gest byl Muz předimně wmylu-
wnosti, a wysoce učeny / jakož pak giš k tomu směřowali Audytorowé, neč
gest rawokowal a odwolání učinil bludim swych/ dokladage že Mistr Jan
Zus o některých wěcech bludně smegssel, y bludně kázal / a proto že gest
sprawedliwě upálen/ y podán byl zase do těhož Wženij.

Tam přišli k němu Čechowé ti, kteréž byli s Místrem Janem wyslání/
a mluwili k němu, tkauce : Mily Mistr Jeronýme welmi zle činjsa, že
mluwijsa proti Místro Janowi/ wěz když do Čech přigedese že se sami Če-
chowé upáliti daji / poněwadž on wsecko z náwodů twého činil. Těmi
slovy on gsa pohut, když byl podruhé před Audytory puffedn, počal Mi-
stra Jana obšírnými slovy wychwalowati, a mluwiti, že gest bez winny a
nesprawedliwě upálen/ což sliffice Audytorowé odsoudili ho tolikéž, jako
Mistra Jana na Oheň / y upálen gest w Sobotu po Slawnosti na Těbe
Wstappenj Krysta Pána.

Těhož Leta/ 26. Dne Wěsice Rjigna/ y dru-
hého dne / wklazal se na Těbi k straně Polednj Rjiz Czerwěný s hadem a
Mecem / kterýž se potomně obrátil na Západ Slunce proti Měci/ čehož
Swědkem gest Katenno.

Těhož Roku/ Trimečtmého dne Dnora/ na
některé mýsta w Čechách spadl Snih trwarový/ a potomně následowalo tr-
we prolitj weliké, když nowj Křestiane nastali/ a zanechagje Wary staroby,
lé / wnowě nalezené se chýtili/ yakž o tom njšegj.

Král Wacslaw wěda o neswornosti a poždwy-
ženj kteréž bylo w Praze, neslšel do Města přigeti, obawage se negatě ne-
stiasné přibody/ než bydel gednat na Žebráce gednat na Tlowni Hradě.
Pánj Zemšťj poslali k němu na Žebrák, žadagjce geho aby přigel do Pra-
hy a tu položil Sněm / Krz kterýby se negatě stati mohlo porownánj, dčjw
nežliby vznikli wěššj Rozepře a tčššj gedněch proti druhým powstánj.
Ti Poslowé když k Wacslawowi přigeli, a žádost Panim Zemšťjch genu
oznámili/ odpowěděl gim sám austně, tkauce : Powězte těm Panim, nechť
oni sami Sněm položj kdekoli a kdekoli gim se lžbi/ ya, že gsem dosti Sněmů
vložil, a oni swelowali/ nynj pak nechť oni Sněmy kladan, a ya budu swo-
lowati.

Páni znamenawše Krále Pána swého neobyčegnan nedbanliwost/ a ge-
dnošegného snessenj/ položili Sněm w Praze/ a oběslali wsecky Pány Mo-
rawské aby do Prahy k tomu času vložnému přigeli / y sešli se wšickni do
Besléma / a tu rokowali o Smrti Mistra Jana z Husince a Mistra Jero-

toli z toho z kterehozli stawu, powysen, dufogemstwi, powahy, tadu, ne
Zakonictwi byl/gestoby prawil neb gisil, prawil neb gisil/zeby w priedpsanych
Zakonictwi a Margrabstwi bludowé a Kacystwa vznikli, a nas y gine
wérné / yatz se priedklada nakazyli/sama osobau Teyjastnegshiho Rnjete a
Pána, Pána Zygmunda Rjimskeho, Vhersteho, etc. Krále, Dědice a Pá
na nasheho budaucyho wyhradice / kterehoz w tom dauffame byti newinné
ho / wsseliky a kazdy takowy / yatoz se priedklada, prawé ke w swau Zlawu/
yatozto zlosyn neyhorstij, a Zradce priedpsanych Králowstwi a Margrab
stwi, a yato nas priedpsslechetny nepřitel / sám on ssen gsa Kacystwysskodi
wégstij/wssij zlosi a neprawosti naplnéný/nýbrz y Syn Diabluw geni lhat
gest a Otec lži. Ale wssak takowau křiwdu Pánu Bohu (na něhoz slusij
pomsta a kteryz hogné odplacuge tēm gestu perychau podnessenij wysokomy
snofti se wynássagi) nyni priedpssame, a w budaucyho Papeze, kterehoz Pán
Bůh své Cyrwi priedlozj gediného a nepochybneho Pastýře/ obssurnéji o
tom gednati budeme / kterémuzto také yatoito wérni Synowé, coz gest slu
sného a poctiwého / rozumu y Zákonu Božskému přjhodného poctiwost y
poslussenstwi powinné učinje / prosyti budem y žadati na ty priedpsané
wssedy wěcy / y na každau obzrolássné podle Zákonu Pána nasheho Gejssie
Krysta/a Swatých Otcůw ustanowenij, nám Králowstwi y Margrabstwi
opactenja napravwenjaby učinil. Tak wsssem coz gest psáno nebylo na přes
tážtu / že my Kazatelůw Zákonu Pána nasheho Gezu Krysta Tlabožných,
pokorných a stálých, až do Krwe wyliti chcenie brániti a obhagowati / opo
wrahance wsselikau bazeň y nálezt / lidské na odpor učiné. Dan w Praze
Léta Božjho 1416. Druhého dne Měsíce Záj, w plné Radě Pánůw Dro
zených Sslechtičůw a Wladyk Králowstwi Czešského a Margrabstwi Mo
rawského pod přiwisurjm nasich Pečetj.

**Gesté Králi Wacławowi nezdálo se za bezpečné do Prahy přijeti / ale gezdil od Zámku do Zámku po Králowstwi Cze
šém wssetugje w wsssem zdravj swého / až potomně namlowený k tomu do
Prahy přigel / kdež nic gineho nespasil, gednom různice a swary, rozepře a
regné mordy. Těb některij přidrželi se věcni Mistr Jana z Husince/a ně
kterij proti němu mlawili/gedni na Jeronýma naštkali/že on byl neyprawnim
počárkeni toho Včenj kterež s sebau přinesl z Angellantu/druzý tomu odpý
rali mlawjce, že tomu wsssemu odwołanj učinil w Konstancj/a opět tu gini
gey haněli, že tak wrečawé myslil byl a nestále, že gest sněl hned od Včenj to
ho odstapiti a gezapřati a druzý naprecti tomu chwálili, že gest se zafenapo
menutim některých Czechůw napravil/a smrz kteraž mu hrozyl w Czechách
tam podstapil.**

Těti opaušseli y Mistr Jana y Mistr Jeronýma/ a wynásseli Jakobel
la, že on gim wynalezl cestu žiwota / to gest, pod Obogi spůsobau přigimani.

Citowca Setka byla rích, gimžto se zalibil Zygmund Rjepanský/enen
trochuzformaweného mostu Kněz/ proto že on neyprwé pod obogi spůsobau
lidu podámati počal/gimžto také některij stáli na odpor itance, že to Rjepan
ský učinil ne znáboženstwi ale z wsssetčnosti a z bláznowstwi, poněwadž ani
M. Jan ani M. Jeroným o tom žádnau zmjntunida newčinil/ani w Kon
stancj o tom žádné hádanj neb rokowánj nebylo / a tak w tom zmatenij newé
deli lidé čeho se přidržeti, a čeho se warowati/ Knězj wssickni yato řjžage oné
mili/lid strotiti newmili, anobrz chytli se toho těmět wssickni aby pod obogi
spůsobau poněwadž potom lid tak nesmjrné dychtj podáwali, a některj z nich

tak po

tak poslahowali: yatz too myci čel aby genu bylo poslaweno/ tento tim
spůsobem, gini timto / gedem wolal zatim žna, druhý Witleff, a třetj
odpowjdal wolagice, Papež Papež/ etc. tak gedni na druhé wkazowali, a
gedni druhým se posinjwali / z čehož potomně pocházeli y swarowé, napo
sledy y Mordowé.

**Zygmund Rjepanský/ ten kterémuž neyprwé
to wnutřnau dano, aby pod Obogi spůsobau podáwal/ chť snad gesté něco
nowého wymyslit/ prwé newelmi mawdrý, doťonce se smyslem pomimul/
y čehal po Praze odobytým Městem, a zabil dvě Baby gednoho dne/ pročež
wzat do Wězenj, w kterémž přehrozně zlořečie umtel. Welmi pitne sko
nanj Větele toho.**

**Léta Wané 1418. Obawage se Král Wacław
aby se mu nesprotiwila Obec Pražská/ poslal na oba Kathauzy Wyljma z Bo
řowic a Martina z Rostok k Pražanům/gim strz né wzkazugic y přikazugic
aby swolali Obec a přikázali gednomu každému přistně, aby gedentáždy
Sused a obywatel, colikéž y Konssel/ yatakoli Zbraň w Domě swém má/
yato Russe, Wstjpy, Sudlice, Cepý, Wěče, Dyky/ etc. na den Swatého
Marka Ewangelistj přinesl, a na Wsssehradě před Králem polo il / z čehož
se Konssle welni plekli obiwagice se y Králowstwi wtrucnosti y Obce/ kteraž
na ten čas welmi plachá byla, aby w tom shromáždenj proti nim se neobori
la. Rmyslili dlawho aby oběmu za dost učiněno býti mohlo, tak aby se y
Králowstwi wle naplnila, y Obec aby se tím nesplasila / alet tomu žádného
prostředku wyhledati nemohli.**

Geden pak z Konsselůw Womého Msta Pražského gménem Bartl
Rjepanský přigda domuz Radby, a posadi w se za Stůl, počal ten rozkaz Krá
lowstj bedliwé a pilně wraowati. Na ten čas prawé měl w Domě swém
žosta gednoho geni slau Jan Žijka z Trocnowa/ kteražto Wes někdy přj
náležela Pánům z Rožmberka/ kteryž wida Hospodáře swého truchlěwého
přil se na přjčinu geho žár muctu / a on genu řekl: Bychť pak y oznámil přj
činu zarmawený něho, zdalž mně budeš mocy spomccy? Těwěť tomu
dý Žijka, čeho se kdo newad i, to při někom nalezeno býwa: A když mu po
wědel o wůli Králowstj, řekl k němu Žijka: Těstareg se Hospodati milé,
y k tomu prostředek mjieme naleznati. Zwolegce Obec a oznamte gi, že
to neni waffe wle, ale Králowstj aby wssickni s Zbraněmi s wými postawi
li se na Wsssehradě/ přitom gi u degte raddu, at se gedentáždy do své Zbro
ge oběce/ a tak at gduat Wsssehradu/ a Král pohlidna na ně, mám za to, že
se gini nekáže z nj sřláčeti, aniž Zbraň od nich bráti bude.

Tězžetj Bartl posawil na Kathauz, a oznámil wsssem wátámu žla od
žosta geho radda dána, kteraž obhřbili sobě wssickni a hned oni dali zna
ti y Scaromistkým, kteryž nápodobně k ni přiwolili / a tak swolána gest
Obec, a přikázano wsssem po oznámenj rozkazu Králowstjho/ aby wssickni
obywatele oblekli se w Zbrog, gedentáždy s swau Zbranj, a na den Swatého
Marka sli na Wsssehrad k Králi Wacławowi/ čemuž se přjhotowili wss
ckni / a sli na Wsssehrad dne wloženeho / a Jan Žijka k tomu odewssed
Konsselůw požadánj, yatožto herzman we Zbrogi gel před nimi/ kterémž
y rozkázano aby před Králem řek učinil. A kdek wssickni stáli Zbrogné
před Králem na Wsssehradě/ napomenut gsa od žijšjho, promlwa il takto:

Slawný, milostiwý a sřetátný Králi a Pane náš, teď wssickni poddani

W iq

twogi

trvogi stogimie/gedentazdy w swe Zbrogi a s stran Zbranj, tak yats nam roza kazati racil; abyhom gi pinesli, a w nj se xkazali pred trau milosti / pretoz tamzkoli raci twamiloš nās obratiti a pe slati/ na yatezkoli swe nepřateli, horowj gsmie giti, a twého žiwota y eti brániti, deud pokudz nassich wo sschžiwotuw bude postacowati. To kdyz domlewil, Král wzhlidi a na Lid/rozkazal gey obratiti, aby gedentazdy šel do pšbytku swého/ y šsa gsu w swém pořádku aš k Rathauzu Nowoměstskému / a odtud se rozessli na swá obydlj/a ten gest byl neyprw nēssjy včineť Jana Žižky/pro kterjž gey soe be obližili Pražané/ a od nich wysoce wážen a ctěn byl.

Vri temž čase w Kragi Bechyňském při Sla-

wnosti totiz Welikencem, scházelo se množstwj Lidu na gednu Horn, kterěz řekli Tábor / a tak se weselek pobjzeli, kance: počme na Horn Tábor/ a sprostý Lid Sedlý mže o Přigimanj ped C begi spůsobau negatku spráz wu/přistupowal tolikéž k Saratim swým, žádagicaby gim napodebně Tělo a Krew Krysta Pána podáwano bylo / k čemuž kdyz gim nepowolili, nales žli sobě giné, gesto gim ředawali z Kalichu tak yatz miti chceli/ a Misse Swatě před nimi bez Ornátuw slawžili.

Při Slawnosti pak Se slánj Swatého Duchu/šello se toho Lidu na gmes nowanau Horn Tábor okolo Čtyřydceri Tijc, Dvůřuw Žen y Děti/ kdes to wšem napořad Anži gich podáwali z Kalichu/ bezewšjy vctiwošti, bezewšjy Spowědi y bezewšlitého pokánj/ neb přislaupali ne yako Pautenicy ale yako Wogacy s Sudlicemi, s Oštipy, Russemi, atak dále/a přigimali newážně Tělo a Krew Páně. O čemž Hageť pišse obsjurněgij w Listu 374. O kteremžto počtu Lidu zwědew Král Wáclaw, tim wjce se obáwal o Kr. lowstwj aby geho zbarwen nebyl/ pročez y žádal Pražanuw, aby při něm wěrně stáli/ byloby mu toho potřebj.

Málo před tím přihodilo se že negatý Mikuláš z Nowého Města přigimim žusák/genž měl Dům na Přstope v žusy / welmi nezbedně a neshledetně v Swatého Apolinářisse proti Králi mluwil zstrany přigimanj/- tak že Králi y tčati směl / pročez byl yat a dán do Wězenj. Tu některj předstau pili před Krále a žádali tomu Lotru wšsetečnému za milost/ kterjž nemage w vctiwošti Boha sworitale přeho / lehce sobě wážil y Krále/a Král yako přestrašěný wazugje spráwy kterěz se dali / poručil gey propustiti/ wšak tak aby byl prázen Měst Pražských/a on tak včinił / šel mezy Tabory/ kterěz proti Králi bazliwému pozdr ihewal welmi/ aby se naň obořili. Mezy tim puštěn byl hlas žeby chceli Tabory/Králi Wáclawowi se spretiwiti / a Mikuláše žusáka z Prahy wypowěděného sobě za Krále woliti / čehož se Král Wáclaw nemalo strachowal.

W letu Božjím 1419. Obec obau Měst často se

po kautně scházeli mjmo wůli Konšeluw swých a někdy y časem nočnim/ro tngjice společně čas nemaly/tak dlawho až se na tom gednomyslně šnessi/aby na den Swatého Abdonu zobau Rathauzu Konšely wotný wen wymetali / atu ge zmordowali. Ten den kdyz se přibližil mazy Čtrnáctau a Čtrnáctau hodinau šella se Obec Nowoměstská / gegjito wůdcomé byli/nē gaty Žiběd a Jan Žižka, a ti společně vdeřili na Rathauz Nowoměstský/a kterěz koli tamz Konšeluw zastjgli, ty zamordowali/a spolu s nimi Rychtá ře Tyklačka y geho Pacholka. Metali pak některými z Oken, gesto gesto žiwoti byli, a gim stogjice před Rathauzem na Oštipy a Sudlice ge chceli:

Nicméně

Nicméně některj Konšele vřecenjm žiwot zachowali / a těch gesto zbiti byli načteno Čtrnácte.

Staroměstská Obec nezachowala se wedle Smlauwy učiněné / neb nesa bla mordjžky na Konšeli swé/ pročez byli Nowoměstj welmi hněwem zapálenj, a chceli toho dne na Staré Město vdeřiti, tak aby ge wnitřec obrátili šewssemi Kosteli a Kláštery, ale nemohli gsau wmyslu toho wykonati/ nicméně stalo se toho dne nemalé Krwe proliti, neb yatz kdo potkal toho, k kterémuž měl nýakau nelibost, hned gey bez wšselitého wšsetce nž zamordowal.

Král toho času byl na Nowém Zradě za Wyšehradem/gemažto kdyz byli oznámeny nowiny, stal yako omámeny, a z přjiny těch Nowin k tomu přišel se gey Šlak porazyl, yatz oznámenj při spjowanj žiwota geho w poslaupnosti Anžetey.

Nazjentrj po Swatém Abdonu / ona Obec

plachá šess: se k Nowoměstskému Rathauzu, kdes wzhlidnauce na newin, nau Krew Konšeluw zamordowaných, odtud brali se wšidni walně do Kláštera Zderazského, kterjž wybravšse zapálili/ a je k wčtšjmu zlému práwěna ten čas množstwj Woruw Dřjwj přiřlaweno bylo nad Mlyn. šlé Gey, tak že mohl po něm yako po Mostu na druhau stranu přegjiti/ běžela ta newtrocená zbět až na druhau stranu Řeky/kdes zapálili Klášter Panny Marye od Krále Jana Otce Čysate Karla, a Deda Wáclawa a Jygmunda Králuw, někdy w Letu 1341. Kartusum wystawený/ Mni chy Mže staré a nábožné zgymawšse wedli ge přes Most do Starého Města Wěncy z Trnj Korunowané a gim se posmjwali, před nimi gda negatý Matjž Rozelaub z Nowého Města oblečený w odew Kartauz, šj w němžto Misse slawživali, nesa y w Ruce Kalich, předimně sobě peška lowal a tancowal, negindě než yako negatý Rejthř činic diwná a rozliš čná posmjwánj. Tu weleli ge gedni z Mostu do Wody šhazeti, a dru jž zbraňowali to činiti / tak že se y bitwa začala mezy nimi, w kterěz dwa zamordowani, a množj zraněni/a toho wšeho newwčtšj byl půwod Jan Br. datý toho času Purgkmistr Staroměstský.

Dz té bitwě kteráz se stala na Mostě, wedli wegjo gmenowané Kartausy, gichžto bylo w počtu Gedenácte do Rathauzu Staroměstského, a tu poručili gedo gednoho Šklepu temného a pewného zawřiti. Konšele owšem Staroměstj nebyli wděni toho nepokoge, ale museli pro Obec bawliwau to wšse s mlčenjm šnessi / nicméně powolagjice toho Rejthře a tanečnjka totiz Matjka rhače kázali gey wšaditi do Wězenj, a času wědernjho poručili gey tu w Rathauze, proti wůli Bradatého šjci.

Druhého dne poručeno od Purgkmistra aby křm Kartuosum se nablž dlo/anenalezeno gich tam než Deset / pročez rozkazali Škleppewněgi vzas wjřati. Třetjho dne nenalezeno gich gednom Dewet / y rozkazali gich Konšele před sebe powolati/ a kázali se tam gsau se dwa z Tomarjšluj ge gich poděli, kterjžto odpowědali, kance: Synowé mili, kdyz gsmie se za nás a za nasse nepřateli padnauce na twáre swé modlili/modlili se y oni s námi gedem y druhý / a potomně newjme kde gsau se poděli. K kázali gim zase gjeti do toho wězenj. Času wědernjho šessi se Konšele a Purgkmistr Bradatý s nimi a wessli mezy ony Bratry/kdes s nimi rozmlawiwšse, přičes tli že gich gest Dewet, a kázali ge tu w přjtonnosti swé pilně vzamýkat / tak že sami dwěre y Oken Věderěni swými spečeteli a odesli. Na ráno opět

Štj

nenalez

nichoz sehnal wissecky ty genz měli obyčej pod Obogí spůsobu přigimati/ čímž Pražskan obec proti sobě wzbudil. Taborové owšem vradivše se na den Swatého Gíř/ wytráhli s hejtmánem swým Janem Žižkou z Prahy k Milewsku / kdež oblehli Klášter Žákona Premonstratenského/ a pilně ho dobýwali. Bránili se obležení synlé ale nedlauho, neš se nemohli Lidu tomu laupeže chitwému obrániti: dočekawše tehdy času nočního, tisse odtud vtekli/ a Taboři wybrawše což w Klášteře našli, gey zapálili.

Wegsegmenowaný Pan Čeněk z Wartmber.

ka počal hrád Swatého Wáclawa spíji hognan opatrowati, a ždi zbořené obnowowati. Konšelé na to nedbali, ale Obec šauklíwa a hejtmáné gegi nechceli toho trpěti / y poslali k němu aby toho dyla na ten čas zanechal / pakli bude chití před nima se hraditi, že hned vprkem chití gi na přitáhnutí. On obawage se moci gich prawil že se před nimi nehradil / po němowš wj se přátelé gšau/ ale ždi gednom zetele že zoprawowati poručil. Po malé chwíli opět poslali k němu, checi přigimati z Kalicha čili nic: a on vleknuw se welmi/ odpowědel, že chce, gednom že se mu nezda za dobré to tak rychle bez wvášení učiniti / než w Čtrnácti dnech je to skutkem vyplni/ a opět poslali k němu aby gím hradu Swatého Wáclawa hned postaupil/ na čez on tolikéž odpowědel, že to wše w Čtrnáctý den učiniti chce a vyplniti skutečně / gednom aby genu nezbraňowali Obili na Zámet swozowati/ k čemuž powoleno, a zůstano na tom, aby když přigde k přigimání Dne čtrnáctého, zamordowan byl. Ale poslal on teyže k Čysari, oznamugic co se s nim w Praze dze / kterýž hned wyprawil Wyljima Žagýce z Žažmburka a Arnosta Glasku přiněm / kterýž od Čeněka na místě Čysářském Zámet w swau obranu přigali / a Obec Pražská nedobře smegšlela pro tu přčinu o Čeněkowi.

Do wýsslem příměřý Pražané oblehli Wy-

šehrad/ pod nimž leželi Osni dnj/ y byliby ho dostali neš obležení malo měli žiwosti/ gednom že od něho oderhli/ a druhého hned dne hognost spíje do dána obleženým / tak že se potomně Pražanůw nic neštrachowali.

W Sobotu před Swatou Trogicy/ některý

z Obec Pražské bez hejtmána y bez šiku běželi k hradu Swatého Wáclawa/ a počali Wrata a Měje wysekawati / to ti genz na Zámetu byli wsko. čili k nim / abhali ge az na Pohorelec/ w kterémžto sháněnj zbili gich Sedmdesáta.

Ginj položili se na Pohorelec y nazegti to gest Den Swaté Trogice, když Slunce vycházeti počalo / Klášter Břevňowský a Strahowský dopátli/ což widauce ti kterýž w Praze pozůstali/ sebralo se gich okolo Sedmi Set/ a ti wšickni táhli k hradu Swatého Wáclawa / a položili se na placu před Branau / kteráž gest na Wýchod Slunce/ a kázawše přiněsti Kiebrýky/ počali pilně Brány dobýwati/ aleti gestto na Zámetu byli, skutečně se gím bránili/ a odehnali ge odtud Strělbau a Kamengm.

Toho času prawě Žižka gel do Prahy z Krage Plzenského/ mage toliko Třideci Gýždných/ a spawiw z bílé Hory že Klášter Břevňowský hoří/ poslal se z toho/ a přigel na Pohorelec našel tu některé z své Koty/ gestto hořeli Klášter Strahowský/ a tu widauce ho / wšickni k němu běželi a witali

ho kauce

ho kauce: Bratři Xene ubili je cato naše práce: co gšme těch Bojích Blažnůw trochu potrestali / a on pochwaliv ge čel, wšugýše Přstem na Kostel Swatého Wjta na hradi Pražském/ proč gšte toho ochránce nechali/ a oni mu powědili / že gšau wčeregšyho dne odtud s hanbau odehnáni/ ale dostaneli se do Kutau našli, ani Kámen na Kamenu nezůstane. Čeněwš se Žižka zasmaw/ gel vprmo do Prahy.

W tom přiběhl gedn s Trowman, že některý Pražané Brány dolegšy dobywagi/ proč bez mešstánj wšickni běželi gím napomoc / a tak wyranbali Brány a wessli do hradu/ gš Kostel Swatého Wjta bořili/ a obořili se na Kapla Swatého Wáclawa, Kladiwý Krance odbili / toť Sladownický Staroměstj půwodem negatého Matjka genz šawl Geháček/ a Wáclawa Panosse/ pod Praporcem Branau Wýchodnj přispěli/ a hned Gířt Přstek Staršj w tom Kjemeste Sladownickém wyžkřil na ty Bořice aby neš bořili/ gemužto se ozwal nýaký Tomáš Brussina, ita/ neroztazig, chcessli pak rozkázowati přistup blýže/ a ten šintěw naňž Russe, vhodil gey Šypem w Bot/ a on upadl dolu na šlawu: mezy tim y ginj zanechali boření Bogýe se Sladownickým/ kterýž ge z Zámetu wyháněli.

Teprwa Žoldněti porozuměli je nepřitel w Zámetu gest/ a počali se na odpor šikowat/ ale Sladownický na ně wolali: swogi gšme swogi / wšak gšme wám Kostel obránili/ čemuž když porozuměli, hogně ge Wjnem čili zatarasowawše Wrata a Brány. Přestali potomně oni Loti Zámetu dobýwati, zwláště když zwěděl je Kralowna Šoffie s pomocý Pana z Rožmberka z Zámetu wygela / tolikéž je Domowé Rukjat Šastých/ Arcybiskupa Pražského y Biskupa Litomýšského byli dobře Lidem osazenj/ z té přčiny nesměli se zgewně o ně pokusiti / nýbrž wyslali některé z prostředku sebe gestto Oben tegně položili a wypálili wšedko Městj Město Pražské s Klášterem Panny Marye koneč Wlostu/ y s Klášterem Swatého Tomáše. Tlapodobně učinili Klášteru Swaté Matj Magdaleny/ Klášteru Pláškemu/ Klášteru Swatého Klimenta/ Klášteru Swatého Franciska/ Klášteru Swaté Panny Barbory/ Klášteru Swatého Benedekta / Klášteru Swatého Ambrože/ Klášteru Swaté Kateřiny/ Klášteru Karlowštemu/ Klášteru Bořičemu/ kteréž wšedky wybrali a poplandrowali/ a nemagie gš Klášterůw, w nich by brali, laupili/ Městjanům šohatým Domy, Šilepy y Truhli wyelaukali/ a potomně z swého Kalicha přigimati, yaby se z těch hých chůw špáchaných očistiwali, a šanti čteli Poprawnýcy Swaté a prawé Wjry. Lidé dobří, wctiwj a Bohabognj měli z toho welký žarmotek/ ale nemohli glau to zlé přetchnauti / neš mu dopustili z neyprwka synlé růsti.

Těhož času žynek Krussina z Lichemburka sebral Lidu Zbrogného w Kragi Hradeckém w Trebochowie okolo osmi Set / nad nimžto byli Knezi jako hejtmáné / toť Knez Ambrož/ Knez Matěg Lupac a ginj/ kterýž wšickni společně táhli k Klášteru Hradšci a gey Šturmem dobyli/ wšedko což w něm nalezeno wynesli/ a gey y s Městečkem zapálili. Odtud táhli do Prahy Pražanům na pomoc proti Žygmundowi Čysari/ a hned yab přitáhli, pustili Šturm k hradu Swatého Wáclawa/ při kterémžto mnozy z nich zahynuli a hejtmán gegich šf doli se byl prostřelen.

Těhož Četa totiž 1420. Čysar Žygmund přigel do Hory/ a tu oběslaw Pražany gím rozkazuje yabyžto Wědic a Pan Kralowšwý Čestěho/ aby wšickni Staroměstj šnšli swau Zbrog na hrád S^o Wáclawa/ a Trowoměšj na Wyšehrad/ Šlaupy Vličné kterýchž gestto newykopali, aby wykopati dali/ a Kjetzy Tárožné aby tolikéž na mýsta v.

š

ložená

Nazegtrij / to gest w Tědělí po Swatém
Martinu / Lid Cýsařský přeplawil se přes Ržetu pod Buby / a položil se na
Spicálském Polu. Druhého dne šli k Sřtormu k oněm Srubům Žižko-
wým / z nichž se on bránil velmi sylně / rossat byl by neodolal moc Cýsařské /
roby byli z Města Pražané genu naponoc nepřispěli / neš Knezi pochyti-
li se Monstrancy a Kalichy, Lid z Města na retuňk wywedli / a tak Žižka
byl retowan / a mnozí z Lidu Cýsařského při tom klesli / pro kterážto také
příčinu změneno b s logméno té hory / a yatz prwe slaula hora Wietowa /
tak potomně nazwana gest hora Žižkowa.

Gestě Cýsař Zygkmund požuostawal na
Zradě Pražan / a wida že Pražané na swém předsewzetij neproměnědlně
stojí hnul se odtud wezma s sebou Alihoey Kostelnij zwlasťte Kostela S
Wata / tolikéž y Swatost Křižkau / kteráž chowána byla na Karlštegne.

Ten den po Swatém Jakubu / když Cýsař odjel z Prahy / šel s ním na tom
Táboři a Pražané, aby začatí dšlo dokonali / a gestliže některé Ždi od Klá-
šteru w Městech Pražských požuostawagi aby ge dokonce rozbořili / tak
aby ani Kamen na Kamenu nezůstal / y bořili Klášter Swatého Klimenta
Pražané, a Klášter Žderazský Táboři, na kteréž dopustěným Božim / tož
dobořowali Žed gedna od strany půlnocnj nenadále vpadla, a Dwadecti šest
Křižkau neypředněgšých zasula. A wozyli Měšťané Kamenj Kláštera
Žderazského před své Domj / a gedn z nich genž byl Spráwce Měšťkým
tečený Mich Traxl přijda k oněm Dělníkům, řekl: Nebořte kusy toho,
já n yá ho rozbořim, a Kamenj odweztí dām do Domu mého zadnjma
Wraty / kterýto Dām byl na Ryntu proti Kocūn, zadnj stranau Klášteru
Žderazskému. A tak pozůstal onen kus Ždi napamátku / neš brzy potom
Měšťčan dorčený v niel / a nemohl wykonati toho což byl wmyšl.

Na den Swatého Wawřince / Táboři s Kne-
zem swým geni slaul Koranda / pod Praporcem a s Monstrancy táhli z
Prahy k Zbraslawi / kterýto Klášter tožž zlaupili a zapálili, nawrátili se
zas do Prahy. O čemž při Klášterých.

Času wečernūho Táboři wezmauc pochodně
a luncem / šli k dobywání Wyšehradu / o čemž wědance Wyšehradské / pa-
řili ge Branau Gerozolimskau at k Wratu u Zradowým / yakoby onich ža-
dný na Zámku nic newědel. Zned počali oni Sekerami Wrata wyseká-
wati / a Žioldněti na ně wystočiwoše / bili ony Wožralce Wýnem Zbraslawo-
stom dobře obežtené / čemž oni srozuměwoše že se na ně sylan walj z Zámku,
ykatí chceli / ale gti Brány přednj byly zawřené. Tu zbiti gšau wšickni až
dopoiled njo / a wšickni po Wotjch Wodau do Prahy poslanj.

Zbawili se Táboři a wmyšli wšickni z Prahy wygiti / pro příčinu tu že
Konšelé obogibo Města chutj k nim neměli / a že nerádi toho wideli, když
Kláštery bořili. Knezi Pražští gim toho zbraňowali, a poradili se s
některými z Obce w Tědělí po na Těbe wzetj Panny Marye / obě Obce na
Kathauy swolali. Tu Knež Jan Mnich Kláštera Marky Boží Sněžné wzal
Pečet Měšťkau z ruky Purgkmistra Staroměšské / wyzdwihl Raddu, a dal
gi Bartošowi genž slaul Blandil / yakožto Purgkmistru newému. Odtud šli

Knezi na Kathauy Staroměšské / kdež nápodobně předčeceny Mnich wu-
nil / což se dalo z té příčiny, aby Táboři magje Konšeli po své wůli z Prahy
newycházeli / a bylaby toho potřeba, aby proti Zygkmundowi Cýsaři
žanům pomáhali / y za tím tu w Klášterých hospodáři wědli swého zdanj.

Táboři dne powysazenij nowých Konšeli w
zdwišli se Táboři / a wen z Prahy pod swými Praporcma nichž byli Kali-
chomě namalowanj / táhli, příčinu pokládajce ginau, že totito Knezi Praž-
skéj nestownawagi se s nimi w obyčejch / poněwadž w Wotacích Mě-
stau / což býti nemá. Pražané ac o to wyslowali snáz, nemohli gich
zdrjeti. Wšickni Jana Žižku měli w tom domněnj, žeby se to dalo pu-
wodem geho / čemž porozumjwali obawolassene z toho že Táboři hned yk
a Konšau Branau wysli / gež za heymana w wotlili / který wědli ge re-
pr wě k Dubci / a potomně položil se s nimi v Měšceka Křižan / gehoito se
zmocnil y Twrže y Wigiliu Swatého Bartholomege. Tu nalezi Sedm
Knezi z tch gestbo měli ob čeg z Kalichu podawati / kteréž poručil swazá-
ti, swazané w gedné S wěnicj zawřiti / a zawřené zapáliti. Oni přijeli
za mlóst, tkauce: Mily Bratře Žižko, wšak gšne z Kalichu rozdawali /
a nynj gestě obce n šedky obyčejge twě y Táboři zachowati s tebau wě-
řiti, gezditi y mordowati / ale nie gim neprosjlo takowé připowjdanj / ne-
mohli gšau té Smrti vygiti.

Do wypálenij Křižan / obrátili se k Brachati-
cům, a na té Cestě portali se s nimi něyaty Mnich Heiman / genž se prauil bý-
ti Biskupem Wykopolským / pročež z přinucenij od Cienka Lipnick ho Trčty,
muyli swěriti wšedky Knezi Táboři. Potomně polapili ho Táboři s gi-
ny ni dwěma Knezi, a wědli se s nimi k gednomu R. bratru, aby ge w
něm wtopili. Heiman slibowal mnoho, že chce wšed, Kneze Táboři
swěriti, a s Žižkau gezditi do smrti / ale nemohlo mu to nic postaciti / neš nie-
měně s ginými dwěma z hráže do Rybníka strčen.

Lide tak sužowanj od Tábořů / zwlasťte na Žbojž Panaz Rožmberka /
nebožátka newěděl co by činiti měli / plakali, narykali, a klna ce Místu Ja-
na z Husynce a Místu Jeronýma, aby w wěčnem za to Ohni hořeli na
wěky, Pána Boha prosili. O čemž wěda Žižka wjce se hřewem rozničil.

W Sobotu Den Swatého Kříže powyszenj
Obce Pražské shromazdne na Ryntu Staroměškem, na tom žiřta / spo-
lečně, aby bez mēštiny dobywali Wyšehradu / yatz hned dne zygtręgš, ho,
genž byl Patnáctý den Wěsýce Žatj / táhli velmi Ráno a rozstahli Stany
swě blizko Kostela Swatého Pantracy. Staroměškej wygřideli Branau
Konšau / a Staroměškej Swinskau. Gim táhli přes Slup nijn o Wes
psary / a rozkladli se po Poljch Sylnicjch a cestách / aby žádný nemohl od ni-
tud špise Wyšehradským dodati. Z druhé pak strany proti Klášteru
Panny Marye, kdež slowe na Trawnicku, ginat na Botici postavili dr-
Praky aby Kamenjm na Wyšehrad házeli naproti nimžto Pustka Wyše-
hradský položil dvě Sřubnice před Kaplau Swatě Panny Markty / od-
tud gim oba Praky rozrazil a polámal, y samcho Prakowjka zabil. čimž
byli přinuceni k tomu, že gšau w Kostele Botickém djru prolámati musli, a
supložili Dřlo weliké a rady šřileli na Wyšehrad.

Poslati potom Listy y Posli své věrné pro Zynka Krussinu, pro Václava Bočka / y pro Tábor / žádajice aby k dobývání Wyšehradu jim na pomoc přitáhli. Krussina a Boček s Orebšými přitáhli bez mešťanů / ale Ziska s Wymilaupil, mordowal, páli, Wsy, Městečka y Twrže / pročel ne mohl přitáhnouti / kteréhožto dva, Krussinu a Bočka Pražané přigali za Zeytmány / y místo jim ukázali, totiž aby se položili w Andolj nad Psary proti Wyšehradu / gdauc od Slopi k Swatému Pantracy.

Přitáhli také k Pražanům s Ziateckými, Lannšými a Slánskými / negatý Zawis ten den před Slavností Swatého Wáclawa gen uito peručili aby se položil pod Karlowem. Objezenj tegně k Cysari psali do Beravna, žádajice o spěji, a oznamujice, že se přes pět Tědel bránci mcey nebi dan / g mto odepřáno aby měli strpenj, že budan we Těch Tědelch konečně spiji / i dostatečnu opatření, a Pražanů zbavenj. Tu hned psáno do Morawy aby Morawané pomoc učinili / a také sami osobně na obranu Wyšehradu přigeli. Sami Cysar Zygmunnd obrátil se k Litoměřicům / edkudž rozkázal mnoho Lodi wězti na Wozých do Beravna / kdež naložiti se spiji poručil gi na Wozech y na Lodech wězti ku Praze / chel časem nočními gi na Wyšehrad dodati: Lož nebylo tegno Pražanům / pročel rozkázali pewně Struby na Ostromě pod Wyšehradem spůsobiti / a wšedn Ržetu Wlcamu mnohými Ržetzy přitáhnouti / a tak Cysar swého wmyslu nemohl k skutku přivesti. W tom přigeli Zeytmané Táborští w Sedmdesati Ržech / girenowitě Mikulase Hus a Bzdina / kterýmžto hned Ostrom předpověděný dan w ochranu, aby gey opatřili wedle swého zdánj.

Adež tím Alles z Boharyně / a některý ginů

Zyrtištwa Brage Hradeckého / sgeli se w Hradech nad Labem / odkudž z genossfegně wšech wůle učinili Psany k Zygmunndowi Cysari / se pro welikan hubu pálení a mordy, kterých se dři tak od Wogsta Cysarstho jako od Pražanů a Táborů, se obawagi aby wšedn Králowstwj Ciske k pádu ztčenému nepřijšlo. Protož se ponjiene žádaj, jakožto prawy mluownj cy Wlasti své / aby se w tom negate učinilo porownánj / a sami je se chęgi w to vprjmně wložiti / aby mohli Cysare s Pražany w Smlauwu a w porog wvesti. A w tom geli do Prahy, a s Pražany o tom aušně rokowali.

Cysar jim na to odepřati poručil / že chce na gegich vynánj jakožto swých wěrných poddaných přestati / a gestliže se Pražané poddaci chęgi / že gin chce to wse cožkoli proti nim učinili, a až posawád činj, milostiwě a dokonale prominouti / kteréhožto Obrmanům odpowědili, že neglau proti tomu aby neměli k Smlauwě přistoupiti / wšak chęlliby jim Cysar k tomu powoliti / aby se Ržeti geho hādali s Ržetmi Pražskými o ty Cęyry Artýkule k nimžto Pražané a Tábori přiwolili, že od nich nepustj, lečby byli Zákonem a Přisnem Swatým od nich odwedeni. Takowau wěconi Cysari gen byl tehdaž w Brně přednesli / kterých k tomu powolil že y to chce učiniti / aby bylo hādaj mezy Ržetmi zstrany těch Artýkulů a přjmětiž aby učiněno bylo za Osu dnj tolikž oni aby od Wyšehradu odtrhli.

Oznánili to Hradečci Pražanům, a oni wyprawili ge za k Cysari s odpowědi wzkazujice takto: Aby od Wyšehradu nechceme odtrhnouti / než chęli ho Cysar nám pokogně postoupiti / a nasse Ržeti w hādaj wylisfeti / chceme geho za Pána přigiti, a genu poddanost učiniti: činj wjce Cysare proti sobě popudili.

Artýkulow

Artýkulowé pak Wražstj / o kterých hādaj byti mělo, byli gšau rito:

První / že Ržetj Wrového Zákona nemagj časně panowati, ani yaka Zboji Swětla mci / ale je magj žeti živi obyč čezem Apostołským / tak aby nie swého neměli. Desáctku co se čne, ti je gšau Almužny / a Swětstj je neglau ge powinni platiti, leč z své dobre wůle.

Druhý / Slovo Boží a Zákon Krysta Wá na wšl dy a na každém místě / y od ka deho má kázan a předstran býti / po Polich, po Lěsých, po Horách / y w každém Domě. Do Kostela pak choditi k tomu aby nebyl žádný nucen / ne gestližeby k do giti chęli / to je gest k němu wůli.

Třetí / žgewnů hrůchowě aby byli žgewně tre stánj / a žgewně Ženy aby se wyhnali / tak ab / ta neshcheturst noměla přibodu swého.

Čtvrtý / aby Swatost Tela Božího a k wě Boží / rozdělne pod Wodgi spůsobem Lida obecnému bez u cenj k Sponci di podawána byla a gináče aby žádný Ržet wewstj Zemi Čestě y Městow k neshcheturst podawati / ani k obecný Celowel přijmati.

Takowě Waboženstwj Pražané a Ziska s Tábori sobě wymysli, o to ho hāgiti s welikým Krwe prolitj / ne tak pro pobožnost / jako pro to, byog a nepokoj k němuž slepě ležli.

Wěda Cysar že mu zawřený byl přístup k Wy šehradu po Zemi y po Wodě, naložiti spiji na mnohstwj Wozů na Karlsstegně / kázal ge wězti wedle Wody až na Hrad Pražský / kázal y Zlichow zapáliti / a mnohstwj Wničných Ljůw neš Presůw, aby tím spůsobem strach pustil na Pražany / a obleženým potřffenj učinil / žegim bizo ta recit přispěgi. Odtud hnul se Cysar k Melnjtu / potomně k Tembriku k Hoře a k Čáslawu / kdež bera Lid z Morawy z Vher y z Čech / chel obleženým na pomoc přitáhnouti.

Takowě dlenj přimčilo Wesschra / kě / žemysli w giti s Pražany w smlauwu / a potomně se gin y poddaci / y akž nje delo žeto bude. Wšsem Jan Sembera z Boskowice ginými gestto na Wyšehradě zawřenj žustawali / porněwadž ani žetonosti ani retawtu nebylo / učinil s Pražany přjmětiž naden Swatého Symona Jůdy tu narozcestj od Swatého Pantracy k Wyšehradu / mezy sebou narownánj učinili takowě: Gestliže jim Cysar spjste nedoda do Paktu do Patnácte hodiny / tehdy je dřižti Samku Wesschradu w moc Zynka Krussiny na nišž Pražanů postati pti / na čez učinily Zápis tento.

Wp Jan Sembera z Boskowice a na Bran degse Weywysšj Zeytman / y wšedn Obec Ržetstá y wšelikterá giná / tu na Wyšehradě naten čas obležena / Wewnawáme Listem tímto chceme předewšsem / že gšme takowen Wmlauwu učinili / a močy Listu tohoto činjne s Wrozeným Zynkem Krussinaw z Lichemburka / a Wiktorýnem z Kunštaw / tu giná z Poděbrad / s Zynkem z Kolšternu giná / a Woldstegna Proko

S u g

pen

peni z Austi a Janem z Lichemburka / s Slowenským Panem N. Kulassim
 husy / a opatrným Purgem istrem a Konselem y Obey Měst Pražských / ke-
 ras ležela y na ten čas lež před Wyšehradem a před námi / neb kdekolí
 okolo Wyšehradu nás dobýwagice / gestážebychom my na Wyšehradě
 gsaue tak obležení / nebyli do Cíwrtku nepřevé přišli / a ten celý den Ry-
 tářskau moci zřetelně a spíši hognau retován / toho za nás nepočtagice
 kdyby nám něco málo we Dwadeceti neb Trideceti rytích bylo dodáno / teh-
 dy my Jan z Bostowic y wšl. čm. swrchu psaní / slibili gline a slibugem debran
 Wyrau Křesťanskau / pod stracením cti a Wýry nassi / beze wšl. zlé lži / y
 wšech wemlůw a dowcipůw / hned w Pátek nazestí w hodinu Patnáce-
 tau napočátku bezewšech nesnázy a odporůw wšeligačůch / hradu swrchu
 psaného / nakterémž obležení gline Zynkowi Krussinowi a g. ym Panům a
 Obce. n swrchu psaným postaupiti a g. g. g. m. w moc dati / sešsemu Wěly.
 Prachem y wšl. Střelbau / kromi Ručme nassých wlastních / a w tom čase
 přijméri Křesťanské slibugem s nimi sešsemu nassi dobrau Wyrau ztore-
 diti / z nassých přikopůw newychazeti do hodiny Patnácte swrchupšane /
 lečby Cýsar Zygimund na ně srau moci přitáhl / tehdy bychom genu n. w
 seli z druhé strany napomecni býti. Paklibychom toho newčinili / a g. m.
 toho hradu w němžto obležení gline w tu hodinu skutečně nepostaupili / teh-
 dy tímto Listem sami se cti a Wýry nassi odsuzugem a chcenie, aby nám y
 každému z nás na wěky od žádného wěreno nebylo / než abychom byli g. m.
 ni za takowé, kterýž cti ani Wýry nemag. Tomu na Swědomy, my
 swrchupšani / za sebe y za wšl. Obce Ryčanskau y g. m. s nami obležení
 Pečeténasse wlast. i. g. / s nassým dobrým wědomím / dobrowolně a bez přinu-
 cení / k tomu gline Listu přiwěsili / genž gest dán w obležení nassem tu na Wy-
 shehradě / Léta od Twarození Syna Božího 1420. ten Ponděl. den Swat. ho
 Symona Jůdy Apostolůw Božích.

Obraien byl tau wmluwau Mikuláš Hus / a odšel s swými Táboři z
 Ostrowu do Prahy / ale zase přemožen prozbami, položil se v Swat. ho Pan-
 tracy / a ten Ostrow poručen k opatrování Zynkowi z Kolštejna g. m. z
 Waldštejna.

We Cíwrtel v Wigiligi Wšech S. Cýsar

Zygimund přitáhl k Tlowému hradu / a tu Obědwal / nezдалo mu se wstát
 na ten Den na Pražany vdeřiti / neb gesté wíce Lidu z Morawy očekáwal /
 a ti téhož Wěčera přitáhli a položili se w Lesích / a tak wšl. čm. té Tloey w
 Zbroji nocowali / aby nazestí ráno tím horowěgi Pražany z Pole sehnati
 mohli.

Té Tloey poslal Cýsar Psaní k těm kterýž byli na hrade Swat. ho Wá-
 slawa / přikazugie aby na ráno k Sastému Domu, kterýž byli ojadili Pra-
 žané / Ssturm pastili / a budili moci aby ge. dobyli a spálili / a on též toho času s
 množstwjem Lidu / kterýž genu přitáhl napomoc té Tloey / se chce Pražany
 od Wyšehradu odehnati. Ten List zagali Pražané / a z něho w. s. l. Cý-
 saršský porozumili / pročž wšl. swým Bogowníkům poručili býti na h. c. e.
 wě.

Po patnáctý hodině Cýsar přitáhl s Wogský k Praze / a dáwal znát eble-
 jeným aby z druhé strany pomáhali bití Pražanůw / ale že Cýsar hodinu w
 Dm. l. w. položenu zaměstal / Zeytmané Wyšehradští / žádnému w. s. t. a.
 přit. nedopuřili porozuměti tomu Zeytmané z strany Cýsaršské / že g. m. W. s. e.
 hrad / si pomáhati nebudau / a že Pražané Wogsko Walen. w. s. b. n. e. c. y. a.
 i. a. d. i. C. s. a. i. aby na ten čas bitwy zanechal / a sice Zoldneré / k. i. t. m. i. b. i.

bill / poněwadž wěc ten. t. darenma. u. y. n. i. o. n. e. se potausseti / z. w. l. a. s. t. e. t. d. y. s. o.
 tegněm předsewzeti strz Posla zogateho z. w. e. d. e. l. i. Cýsar nechtěl gich w
 tom žádnau měras wposlechnauti / prawie, musy m. y. a. dnes s. t. e. m. i. Chlapy
 Bogowati. A dy k nimu Gindrich z Krawat / Milostiwý Cýsar a Páne
 náse / newy. a. ho se mé Srdce leká / tak se mně zdá a. w. i. d. j. že dnešního dne
 znamenitau štodu na Lidech wzmese, a sám snad s. h. a. u. b. a. u. o. d. g. e. d. e. s. e. n. e. s.
 se welmi těch Cepůw Chlap. s. t. c. h. o. b. a. r. a. m. / protož z. a. n. e. c. h. e. g. d. n. e. s. t. e. h. o. B. o. g. o. s.
 w. a. n. j. T. a. č. e. z. o. d. p. o. w. e. d. e. l. C. y. s. a. r. : Dobře o tom wím, že wy Morawané
 Lidi gste welmi i. s. t. r. e. s. s. l. i. w. i. / a Gindrich řekl, we g. m. e. n. o. B. o. z. i. t. e. s. w. i. d. j. s. e.
 g. s. i. n. e. h. o. r. o. w. i. r. o. z. k. a. z. a. n. j. t. w. e. n. a. p. l. n. i. t. i. Esli tehdy Zayffowé i. p. o. t. a. d. a. n. j.

proti Pražanům / Morawané mimo Rybníky pod Swatým Pantracy / a
 Dvrt cestau na Kostel Swatého Pantracy k Přikopům nimž se Pražané
 okopali. Krussina rychle s swými wyskočil na Morawany, a oni wedle
 obyčeje swého, kterýž zdárna až posawád magi, rejkati počali / za nimiž
 wolal Krussina / newstegte Páni Morawané / brante se yati na ctné Bogo-
 w. n. k. y. n. a. l. e. s. i. W. t. o. m. t. a. k. e. u. k. t. e. r. j. z. P. r. a. z. a. n. u. z. k. t. j. k. l. i. , b. e. j. j. W. h. i. b. e. j. j. /
 na kteréto slowa wyskočili wšl. čm. Pražané z Přikopůw / a bili Morawany
 a Wry s Cepami yako Snopy. Cýsar Koně swého obrátim prchl a ne-
 stawal se at w Gihlawi. Tu na tom Bogistě po dokonané bitvě nalezen
 Gindrich z Krawat Zeytman Wogška Cýsaršského gesté žiwý / y nessen byl
 na Rcho. w Swatého Pantracy / a tu umřel. Zahynuli w té bitvě y g. m. j.
 mno. y. P. i. n. i. y. z. R. y. c. h. t. w. a. / g. n. i. e. n. o. w. i. t. e. , G. i. n. d. r. i. c. h. z. L. i. p. p. e. h. o. W. u. d. e. W. o. g. s. k. a. M. o. r. a. w. s. k. é. h. o. J. u. r. o. s. l. a. w. z. W. e. s. e. l. e. W. o. t. z. K. o. l. s. t. e. j. n. a. G. i. n. d. r. i. c. h. z. K. r. a. m. l. o. w. a. Z. y. n. e. k. z. M. o. l. e. n. o. w. i. c. M. i. k. u. l. á. s. Z. a. g. i. c. z. H. a. z. i. m. b. u. r. k. a. A. l. b. r. e. c. h. z. C. h. o. t. e. n. a. w. P. e. t. r. z. S. t. e. r. n. b. e. r. k. a. g. i. n. á. t. z. K. o. n. o. p. i. s. t. W. y. l. i. m. Z. a. g. i. c. z. J. i. d. l. o. c. h. o. w. i. c. R. a. c. e. k. z. R. y. i. m. b. e. r. k. a. W. á. c. l. a. w. z. K. l. u. c. o. w. a. G. i. n. d. r. i. c. h. L. e. f. f. l. na B. e. c. h. y. n. i. T. o. b. i. á. s. s. e. k. z. C. i. e. r. n. é. h. o. r. y. J. a. n. z. M. i. c. h. a. l. o. w. i. c. A. l. e. s. o. B. r. t. z. S. o. b. e. s. t. i. n. B. e. n. e. s. z. T. i. e. m. i. s. s. i. n. a. S. o. b. i. n. z. S. w. á. b. e. n. i. c. W. i. t. e. k. z. W. a. l. c. e. J. a. n. e. k. S. e. k. r. e. t. a. r. a. g. i. n. j. m. n. o. z. y. z. C. i. e. s. t. y. c. h. y. M. o. r. a. w. s. k. y. c. h. P. a. n. i. w. y. R. e. t. i. r. a. w. /

a ti wšickni do nahoťy byli swlečení. Kneží Taborští v Pražskému městě la gich pohřbívati nedali / aby přišli k pokrmu Pšim, Pracev a giny m. wadum / ale někteří dobří lidé, časem nočními je pochováli tu w Pškopích. Padlo zstrany Cýsařské osob Cítyry Sta / raněných bylo přes Sto / a zstrany Pražské padlo gich Sfedesatě. Pražané měli Tryumff pro obdržení wšech věstí a ctili Heymana swé / totiz Bočka z Kunštátu, Zynka Krussina, Mikuláše Husa a Hawla Bzdinu, že gšau sobě zmužile a statečně pečovali.

Hned po té Porážce Wssehradští Zámek Pražanům pustili / kterých oni přigali w swau ochranu / coťkoli w něm bylo wzali na Kotbany / Zíoldné rům poděkowawše z wěrnosti Wozy propugčili, aby wzešli wěcy swé kamby se jim widělo a zdálo / Kteríž tak učinili / a pustili se gedni k Raurimu druzý k Nowému Hradu.

W Sobotu genž byl den Zádusný / běželi wšickni walně na Wssehrad / a tu zlaupili a zbořili wšický Kostel, gich to bylo w počtu Cítrnácte / mezy nimiž počtený Kostel Swatých Petra a Pawla / napodobenský Kostel Křimského wystawený. Rozbořili také Královský Palác / a Kneží s Monstrancy wždycky přinich / zpytagje nowe Pšně kterých sobě složili.

Den Auterý po Wssech Swatých Cýsar Wi- ktorýnowi Bočkowi Wsy y Nikšteka wšludy po Zboží geho Wypaliti poručil / y Zynkowi Bratru geho z Poděbrad / tolikéž Pustkow y giny m. mnohým Pražským pomocníkům, tak že někteří o wšicko přišli coťkoli měli a teprwa litowati počali / že gšau proti Pánu swému dědičnému pomstali a mnohým Panům Cístejch y Morawských přátel a Sausedům s těmi ne wážnými Lotry Táboru pomordowali.

Obawage se pak Cýsař, aby tolikéž Hradu Swatého Wáclawa jako Wssehradu nestralil / pro nedostatek špje, zlaupil wšický Wsy Pražské a giny sobě protivný / a dodal dostatek Obali a ginych wěcy k Bogi přináležejících tu Sobotu před Swatým Martinem na Hrad Pražský.

W Středu po swatém Martinu sešli se Obce Pražské / a wedlé nich Krussina y Boček a Kytici / kteríž po dlouhém rokování vjmnili poslati k Králi Polskému Jagellowi Wladislawowi s otázkou chceliby Královstwu Císte w swau ochranu přigiti, a Panem gich býti, wšak s tou wjmnitau aby obhagowal pod Obogi spůsobau přigimání / což více nesli Tábori, zwláště Mikuláše Husa, kterých práwě tomu odporowal, čka: Gij gšine gednoho Krále z Země wyhnali, / gineho wzyti čete lepe gest nám tak zůstati, a žádného Pána nad sebou nemjti: nechť každý činy co se gemuljbi. Tíméně Pražané neohlidagje se na tu hlaupau řeč Posly k Králi Polskému wyprawili / totiz Zynka z Waldstegna a Jara Zlasse z Kytjstwa / Symona od Bílého Lwa z Konšeluw Jana Kardinála z cbee z Knežstwa Petra Engliše / kteríž wygeli den Swatého Štěpána.

Četa Bane 1421. nažegtrý po Wládiatkách poslati Pražané Lid Gzdný y pšj / Wozy také y některá Dela / a oblehli Nowý Hrad nad Kundratcem / w kteréhož leželi za Cítyry Tědele. Sulstexn Heytman tam nařízený / wjda že nemožné gest dele se bránci, učinil s nimi Smlauwu

Smlauwu takowau, aby geho Jewšsemi Zíoldněti potogně propustili a giny Wozim propugčili / na nichžby se wzešli až do Raurima, což wšeli bili učinili Pražané / a to y přisahau obzwlástený na Božím čtený swrdili. Kladli tehdy obležený wěcy swé na Wozy / tot Zbři Pražská tdyž wygje deli, rozebrala giny wšle coť na Wozých měli / a oni nazpět do Zámku šocili, a bramli se nad obyčej statečně / tak že toho dne zbili Pražanům pš třetého Sta a Sedm / z čehož Pražané welmi byli zarmareceni / a gedem z nich Wssehan Pražský řečený Jan Rudna od Čerweného Orla Wúdece nad Wogsky / přigda sám Desatý na Pškop mlauwíl k obleženým, čka: Páni a Bratři milí, gest nám to s podiwením že se tak snažně bráníte / gesto wíte, že se obrániti mocy nebudete degte se nám na milest, a bude wám milost učiněna. Na to odpowědel na mšstě Heytmana swého Bernart z Musnowa takto: Nak se te mu diwíte že se tak statečně bráníme / wěztež že nám toho gest potřebý proti wšli newěře / neb wšlibiwše nám na Swatém Čtení, že nás potogně Jewšsim našim Statkem propustiti čete, tomu gšte za dost newčinili / rozwažte tdož wám dobrý potomně bude wěstiti, poněwadž gšte tak newěrně a zrádně s námi zachazeli. Procož wězte, že se raděgi dáme do posledního Čilowěka zbíti, nežlibychom wám měli podruhé wěstiti / a to gest wám poručil Heytman gmenem swým y gmenem wšech ginych powěditi.

Zatím Pražané podkopawali Zámek / ale obležení znamenawše průchod diffi dšw neš se pod polowicý Zámku podkopali Osmnácte tch Hawýřim zajčili. Tazegtrý štala se Smlauwa / na Konjch obležení wygeli / a Pražané wybrawše coťkoli w něm bylo / Obhēm geg stazili.

Writémž čase Knež gedem Taborští Wac- slaw Koranda Kossowac Bludim Willeffowých / a nextředněgšj pšwod té Setry / přigel do Prahy w Pátek po Nowém Letě / ten hned přejinu přigjezdu swého oznamowati čtel před Obey / ale pro tu přejinu aby těch hanebných Taborských Bludim w Praze nerozšywal / slissený gemy dano nebylo na Kathanje. On oznámil že chce w Tědělí nextředně přjšst w Kostele Panny Marye Sněžné gmat na Pšku Kázání učiniti / a při tom poněditi na čem se šneli Bratři Tábori. A tdyž měl dne dotčeného wstapiti na Kazatedlnicy / Wštr Martin Wolušký předěšel ho / a tak musel až on řeč swau dokonat, četati. Wstapim potomně na Kazatedlnicy / předně přelážky kterých se mu dšli předložil / a potom že chce dne následugčého wmyšl Bratřim Taborských / a cošby o Oděwu Knežským šnegšleli obšyrně powěditi. Ššla se opř Obec Pražská / a on učinil k nim řeč takto: Na tom gšau se šneli Bratři Tábori, aby w tento čas nebezpečný Wornátur za nechal / a že byti nemagi, toho čtęgi Pšmēm dowěsti. Swěcenan Wědu Lidé wmyšlili / Obrazowě k Wodlám gšau podobný, gmišto se Poháně klaněli. A poněwadž Křstus Pán tdyž Welebnau Swatost wydawal / žádného gineho Oděwu nemel krom toho w kterémž každedenně chodil / a Apostole toho také nezměnili / a z té přčiny je oni to řeč čtęgi bez Wornátur a Oděwu obzwlástenýho wykenawati. A tím dokonat swé Kázání.

Zjka pogaw Táboru táhl do Krage Blžen- něho / na Cestě zlaupil Klášter Panenský Choršow y spalil / což učinil y Klášteru Kladubšém, a odtud obrátil se k Strigbru / tdež krátký čas pobýw / oblehl Hrad Krasčow neb mu oznáměno že na něm bydlel Bohřlo w

z Švamberka auhlarů nepřítel všech Táborských. Druhého dne počali Táboři s Žiškou pilně a slyně šturmovati k gedné Páště drže šturm za Šest celých hodin tak dlouho až se jí zmocnili, pročež hned Bohuslawovi Srdce kleslo / a nemůda o jiné radě dal se s nimi i v rokomany / deklaje že chce Petrovi Žmizkovi z Wogissinanečdy Minen exstru i terýž na Worlice gest / Zámku toho postoupiti kterýž na ten čas Klášter Kladrubský od Žišky darem přigal a gey držal / k čemuž Žiška povolil.

Naseřel při sel Petr Žmizka / kterémuž Bohuslaw z Švamberka Zámku postoupil / a gemu je za třezně seřsemí svými poddal. Táboři gináč nechtěli než aby sel Bohuslaw konečně umrtven, čemuž odporoval wšlym mocí Žmizky Lid jeho službu propustil / a Táboři aby trechu vpořegil / kázal Bohuslawu do tordého Wězení wsaditi.

Téhož času Vincmeyer z Hory Kutny s swými Hornými / Jan M. secký a jiný medle nich / tabli Wogenský k Městečku Píslauči / kteréhož před tím dobyli Táboři s Oreskými a s ním porušili wali. Tím téhdy připadl Vincmeyer nenadále / kdesi mnoho Taborůw na Hlavu porazyl / Seo a Dwadceť z nich zagal / a společně s nimi Kněze gegich Walentina, genž byl nepředněgšim mezi Táboři / kterých w secký wšel do Hory, a kterých byli velmi zraněni / na cestě zmordowati kázal. Šlawo gij w Městě, poručil toho Kněze mučiti, a naněm se dotazowati pro ktere se přičinu dal mezi Táboři / a on seznal že proto, aby laupeži z Lidských Statkůw zbobatl. A kázal ho podruhé dobře zmučiti a potomně propustiti / jiné pak zmucené do Slacht wmetati.

W Bondelý po Swatě Alněze / w Městě Soběslawě bez wědomosti Pana z Rožmberka / Táboři kázali Břičim wolati / aby žádný Kněz w Wornatě Wisse neschl / pak by který postřižen byl / takový že má s tím Wornatěm spalen býti / což slusie mnozí Křesťanský Knězi pro zachowání života od Jar svých břešli / a Táboři Lid ten sprošili k přigymání, než aby Děti své křiti dali, nutili.

W Středu po Obrácení Swatého Pawla na Wjru / yat gest Kněz Martin Loquis / Táborských bludůw předněgšij

rozřwac

rozřwac / a podan Panu Oldřichowi z Hradce do Wězení / kteréhož on do hluboké Wěže wsaditi kázal. Ten nymno první bludy, jiné nové wymyslel / totiž že každý Kněz má mnoho částek poswěcowati / a lid Obecný má to Rutami jako jiný hmotný Chléb bráti / a gedni druhými podawati / pontwadž nápodobně Křystus činil / mluwje, beře a geře a děle mezi sebou.

Cýsar žwěděl že Žiška bgel z Krage Blzenstého / tabli s lidem swým k Kladrubu / a v toho se Kláštera položil / o čemž když oznámeno Žiškovi / poslal k Pražanům o pomoc, aby mu něce Lidu poslali, že chce Cýsare z Pole wyhnati / čímž oni potřišeni jakoby se gij stalo, první Středu w Postě poslali mu mnoho Gyzdných y pěšých a s nimi tři Kopy a Dwadceť Wozůw / kterýchžto Žoldneci na cestě nepřwé dobyli Dobříse / potomně Zebrať a Wilssteyn, kterýchž držela Matka Pana Oldřicha z Rožmberka. W tom Cýsar hnul se s swými k Litoměřicům / a Žiška s swými k Rokycanům / gehořto Rokycanský radošně přigali, y širnost Wogistka dostatek dali / proto že Žiška slibil potog zachowati. Ale Táboři yat do Města wessli, hned do Kláštera Kanowníkůw Řeholních a šecili / Rohy Oltářůw vráželi / některé rozmetali / a tu kněze gedného vprostřed Kostela spalili / yat o tom pod Městem Rokycaný doloženo bude obširněgij / odkudž se obrátili k Plzni.

První Batek w Postě Žiška položil se v Hradu Rábij / a hned ranním Gytrem když Slunce vycházeť počalo, kázal k němu walně šturmowati, a sám šoge za gedným Střemem Hřišřowým / chtěl zmajilost Bogowníkůw swých při tom spatřiti / toť někdo z Zámku z Haffnice střelil / a w tu hrůsu mjrně vderil, že se na wsecky strany tržsky rozletěl / z nichžto gedna Žišku w drihé zdrawé Oto vderila, a gey doktorce oslepila. Tak Pan Bůh chtěl, aby slepého Lidu, slepý Wůdce šeytmanem byl / kterých gij slepý swé zlosti páchati nepřestal.

Dálo měl Diabel Wogakuow / a že chtěl ge potřešech Kraginách rozplemeniti, snažil se o to, aby gich sobě přičinil. W Margrabštwij Morawském, sešlo se mnoho Lidu Sedlšého, a s nimi něce kdesi z Kněžstwa y z Kytjstwa na gedem Ostrow w Řece Morawě w Wsy genž slawla Tiedakonce, nedaleko od Strážnice, kterémuž dali gměno nový Tabor / odkudž tabli vpřimo k Klášteru Welehradskému / kterýchž vybrali a tam ššepána Muže práwě Swatého života s jinými Sedmi Bratry y s Klášterem wegšo gmenowaným spalili.

Ššeril toho Biskup Olomucký s Pány a Kytji / aby se tat w nich nedálo jako w Czechách / sebrali se na ony Táboři / magie nemalý počet Rakussanůw, a vderili na ně na gegich Ostrowě na kterých gij byli vteklí, a rozechnali ge, y wsecky ššerisse gegich popálili. šeytmané gich byli Kněz Tomáš a Kněz Bedřich z Wiffconie / a ti gim Wisse bez Wornatěm slawjwali. Tím téhdy spůsobem potřešání rozběhli se do jiných Kragin / pontwadž srozuměli že gich Morawané nebrdau tak trpěti jako Czechové.

Téhož času přišlo Wsaný do Brachy od Wi. kulisse w leného Sprárcy Táborského / y od Wistra ššecina / kterakby něce yatý Kněz Martin řečený Morawec poslal mezi nimi, a učil že w té Strážce Oltářnj, není práwě Telo Křysta Pana / než toliko znamenij Tila gehopročež žemu nepřislusij žádná poctiwost, a ten že pegal některé Táboři, s nimižto po Wsech a Městečkách Kostely laupj / a ti že beran Telo Božij z

G

Monstrancij

Nepravě rečevano o tom aby Čtělý Artykulové Pražský / a jiný /
k nimžto přidali Pátý / aby Zygmunnda Krále Vheršeho nikdy za Krále ne-
přijmali / y genu se žádným způsobem nepoddávali. Moravané sroli
k Čtělým Artykulům Pražským / k Pátému přistoupiti nechťeli / lečby přew-
šiwau poctiwost ohradili , a od Pána swého Cýsaře Zygmunnda odpus-
stěný wzali / pročť y žádali prodlený , aby se mohli o to poraditi. Rozma-
žowali tn wěc Moravané welmi dlouho / až wždy w tom Páni a Kráči s
Čechy se srownali / ale Města tomu sylně odporowali / pročť nebyla dána od-
pověď Čechům na ten čas.

Při těchž Sněmni vyslání Poslowé z Měst obzvláště Pražané/ magie
 správu o tom že Korybut Bratr Wicolda welikého Knížete Litewského/
 nachelný byl k obyčejům Ruským/ chtěli aby on byl Králem/ Ejsťyni gfauc
 té nad/ ge že schwalowati bude přigimanj pod Obogj spůsobau. Wani ač
 proti tomu byli / wssak k vůli Městské dali k tomu/ wé porolenj/ a vyslali
 Dwanaćte osob / Pterýniž tegně o tom poručili/ aby geli k Korybutowi.

Pro buoavcy pak pamět, rosse což se na tom Sněmu dalo, a edlé suezenný
a gednostegné rossech vůle/napsáno gest w Listu zničejm takto:

Wydřích z Rožmberka / etc. Wyznawa-
 ni tinto Listem / etc. je znanienawosse mnohé rozličné a wekte nespaze / zabu-
 by, palení / a nasylí / y giny neřady w Kralowstwj Císt. ni wzmít le / pro ne-
 wornost wíle, rozumu a žádosti k prawdám světle Písmý Swatými obla-
 senými žádající wísi naši pilnosti / yakož pak dlužni gsine / ty neřady w řád /
 dautí / w swornost wřesti / a obecné dobré těchž Kralowstwj naprawiti a
 upe. oniti položili gsine Buřeni obecný w Čáslawě / na kterémž wšedni za
 jednoho Člowěka / w tato wau gsine Smilawu a gednotu wěsli / a mocy
 Listu toho wstúpugem.

Tedy prvě aby chom Cítýr Artykulůw Pražských sgedno swornau myslí se-
 w tý snáznošti bránili, proti každému Cílowi tku / genjby nám w nich yatým
 toliw obyčejem přetázeti w jinul / neb nás od nich mocý tisknauti chtěli / ge-
 drieli a nasše Poddané k nim a k těmuz wedli lečby chom byli lepegi Pásmem
 Swatým spraweni / kterémuzby Místi a Kneží Pražští Pásmem Swatým
 nikoli odolati nemohli. Tu položeni gsau Artykulowé Pražští kteréz čel-
 nahobe. Patý Artykul gest tento : Sgednosworné wsech myslí na tom
 sú tano / aby chom Sgfmunda Krále Vhejského, nimžto gsau a pomocijs
 y geho zamedený y wsecko Králowstwý Čistý geho bezprawnj a vřtiten
 k nim k stádní znamenitým přišlo / za Krále a Pána Koruny Čistý dědic
 a zdnou ipřijebem nepřijmali / do tud nás a ge° žiwosti stáwati bude
 lečby P. Bůh bez toho zgeroně neráči býti / yatoz w úle k to° y hlds nepřevě
 byl Posli w Slawného Města Pražského, w některých Panůw Čistých / Ob-
 ce Tábořské, Krtějow a Panossí y giných Měst a Obcí / kteréz glangú přis-
 kaupili a ge. Jse přistupuzi k prawdám Artykulůw sworchupsaných / neb ten
 Král, gest zgeroný Tupitel těch prawd Pásmem Swatým yasně dotčených,
 a gest Wrah eti y osob Jazyku Čistého. Pačliby který Páni, Zemané
 neb z Obce od nás se oderhli, a to n Králinapomocni byli / buď raddan neb
 státem, bez swolenj Obce Pražské, a těch Panůw Zemanůw y giných Obcí /
 a toby na ně dokázáno bylo gistým wědomjim, a gsauce napomenutj Listy
 neb Posli gistými, tohoby skutečně zanechati necheli / ten a ei w pokutenjse
 psanau wpuadnauti magú.

Wyvolili gsmie pak gednomyslně a společně Mužůw wěrných a stálých
z prostředku sebe 20. totiž Jana z Kutkowský/ Lidere z Radkowic/ Pawlika a
Jana Charwata Messiany Míst Praiských/ Oldřicha z Roimberka/ Cienka

3 Warenberta ginat 3 Wejeie. Odricha 3 Hradce. Zyrka 3 Lichten bura
Gindricha Bertu 3 Dubé. Páns, Jana Zistu 3 Trencowa na obě Očislepě
ho. Zbinka 3 Brehowa. Jana Smilkowa. Mikuláš 3 Barchewa. Milota
3 Bohdánce. Onše 3 Mikowic. Gindricha 3 Bcharyn, Zemany. Tomáše
3 Kozmicala. Wácho 3 Zlatce. Matige Pražka 3 Hradce nad Labem. Ma-
tíge 3 Zostic 3 Ravnina / k sprawě a řízení Koruny Císte kterýmžto Au-
dnjům, Správcům a Wladaiům / daligín e, a mocí Zistu tohoto dáwáme
plnou moc / plné práwo k řízení a vpotogení wšly Císte Země / slubující
nassi dobran Wgrau bezewšly zlé lší / cožbykoli ti napředpsaný Wladai a
Správcové společně zřídili / a komužbykoli z nás corozkázali to w sfecto bez
messkánja odporu wěrně učiniti a vyplniti / obzwláštne to cožby bylo k po-
mocy a k obraně Císte Koruny a téhož Králewstaj. A kdožbykoli ne-
chěl k čemto Arestulům sarche spády m swoliti, ten má k tomu od týchž
Wladaiůw přinucen býti / a my máme gún pomáhati. A slubgem sewšly
swau moc / w hůru býti / a tu kde se nam postawiti rozkází, gich rozkázaný
wypniti / lečby která hodná přčina překázela, kterážby od těch Wladaiůw
přigata byla / ale wšdy moc nasse má býti wyprawena.

Také gest svoleno kdyby kdo nechtel k těm Arxtulům Prašným Spas
středním y gíným přistoupiti / aby ten k ton u přinaden byl a edle Dalcu
předpověděných Zprávcůw/3 nichžto některý gestližebý se k tery eltil,ech
dy ta Obec nad kteraž gest ten Wladar, tudemocy na gcho nysse gínho
woliti a postawiti.

Tolikéž ti Auředníky swrchpusaní/ magi, gesli' eby se přičrešili některé
tžké věci, kterých by sami rozsouditi nemohli, a oně vhoditi p: dle Zákonu
Božího neměli / Dvě Osoby Duchovní/ totiž Mistrů Přigrama a některé
druhého mezy se povolati / a od nich vezmance nanečny řad a sprave-
dlnost činiti.

Mimo to doloženo jest, aby ti Správcové a Vladaři/ tu moc od nás propuštěnau a danau drželi toliko do Svateho Wáclawa nepřetrže přistějí/ a dále nic lečba hom w časě z vůle Boží Kráče dostali/ pročeš by každý Staw při svých řádých a swobodách žíti musel. Ažby kuliw co se dotýče/ ti aby od gednoho k ad ho a w každém Stawu byli zachováni/ leč by opět znou wšech nás ch/ oláštěnj zwolenj bylo. Slibujem pak nřickni y gedn/ každý z nás/ w řetěz kusy w této Smilauwě polo'ené/ držeti a skutečně zachowati zaplna a decela pod stracenými eti a Wýry na ssi/ kteréž čimto Lístem bezowšeho wyznánj odjuzugem/ tolikéž y Stati u w/ gesil žeb'ichom gis náče učinili/ kteréž na Obecné dobré připadnati mají. tak jakoby w Žemřích Dřákch byli zapsáni/ a zawazugem se pod wěčnými wypořád'nými z Kralowstwj Českeho/ nimžto máme býti pokutováni/ gestliž by chom jakkoli a na čemkoli (čehož Pane Bože nedeg) některý kus swrchu psaný přestaupili, a toho wyplniti wedle Váležu swrchu psaných nechtěli/ a to kdyby na nás očitě řádnými a hodnými Váležemi w Šwědomiji bylo dokázano, Tomu wšemu na Šwědomiji/ Pečetě nasse k Listu tomuto gisne přitiskli.

Na ten Sním k tomu newelmi Andrému
ohromáždění/ přigeli také Poslove od Cysáře Zygmunda Krále Vherst.
tam to spravení/ totiž Aleš Holický a Vrt a Častalovic magice Lístvěřecy.
ygínz obzvláštější pšani ke a ssem tu to Častalovic ohromážděným. A žádali o
šest dní, k kterémuž welmi těžce přišli, tak že jim ledwa dopuštěno summa po
šest mýso^o oznámiti. A když počali mluvit, a Cysáře Zygmunda wychvalo
wati/ vřetehli jim řeč Oldřich z Rožmberka, Kauce: Vězte toho mluvenj.

mátele co vřazowati, wřazugte / a oni podali List, kterjž Krussina z Lichem-
burka kázal čisti předewšsemi / a ten psán byl takto:

Ady Zygmund z Božj milosti Římský

Král / po wšech časy rozmnožitel Říše / Dheršký, Čestý, Dalmatský, Char-
wátský / etc. Král / Wřazugem wšlem Panum, Řetjím, Panosslem, Městům
y wšj Obey Králowstwj Čestého náše wmysl. Dáwáme wám znáti kře-
rak gšme porozuměti, žeby měl Sněm Panský a Obecnj w Čechách držán
býti na tento čas / až té příčiny Drozené, Alše z Šternberka ginát z Holie
a Putn z Častalowic Raddy nasse, a wěrné milé, k wám gšme wyslali / aby
nasse poselstwj k wám donesli / žádagjce wás, yakož gšme prwe od wás
častokráte žádali / abyšce k tomu radili a pomáhali, aby ta Země při řádu
sprawedliwém a w pokoji mohla žiřti / až nepoctiwého narčenj wygřti /
a zwasťte proti těm kterjžby nás chtěli od nasseho Dedičtwj odstřnati,
než gšme nám tím powinni yakožto Pána a Králi swému dēdichēnu. Būh
wř je nám té hanby žel / kteraj se dēge w té Zemi, pročť gšme wřdyčy pro-
dljwali a gšstē prodliwāne nechtjce toho radi wēditi, aby se Koruna od Cy-
zojemcūw do konce křáze přišla a zahubena býti měla.

Co se těch Čtyř kusůw, o kterē gšte častokráte s námi mlowili dēčjce /
abychom wám pomoci bēli, abyšce o to mohli řádnē šlissenj nřti, yakišme
prwe wám k tomu powoli, tak y nynj powolugem / a gšstē wám toho
podawame, což sprawedliwého gšt wēdle Pána Boha, při tom každj maza-
nechán býti / w té Wřtē abyobě strany w pokoji byli / gednana druhau ni-
koli nejahagjce, ani gi wřstjgje. Dale gštljžby se kon uždalo, žeby námi
a šřzenās nřgacj neřadowe w té Zemi wznikli / což se nám býti nezdá / chce-
me to radi oprawiti, y dati se nawěsti aby námi řádnj neřad nebyl. Wřst
o tom dobrā wēdomeš n āte / je gšme wřdyčy, gšstē za dētrē pamitjž-
wota Bratra nasseho nřmīlegššho Krále Wacławwa o dobré Zemi té stali /
a každj podle swého řádu w mōbywagjčy byl žiřtawen / na čej gšme nemá-
lo naložili, a o to welikau práci měli. Pakliby k do toho což podawame / y
čehož gšte žádali přigřti nechtē, nřbrj tu Zemi chtěliby k dalšjž zahubē a k
hanbē wēsti, a nās od nasseho dēdichēho Králowstwj Čestého mimo pořá-
dek odstřkati / gřjbychom toho dēle trpēti nemohli, než muselibychom wřse-
čy Přáteli nasse / y wřsečy okolnj Kraginy napomoc wřžti, a k tomu tak
přikročiti / abychom ty neřady, gšstē se w zemi dēgi zastawiti / a nās od Krá-
lowstwj nasseho dēdichēho odstřnati nedati / což owřsem bez welikē záhu-
by a nenabytē šřtody y hanby wassi y budancjch wassich nemohloby se stati /
yakož wám o tom owřsem, y o ginjch wěcech nasseho wmyslu / šřerchupšamj
Alša a Puta / wěrnj nassi mili dostatečnau sprāwu dati magj. Protož od
wás žádame, cožkoli oni k wám gménem nassini mlowiti budau aneb s
wámi gednati / abyšce ginrobēnia spolu, než gednomu z nichāč gštljžby tu
druhj nebyl, než býti nemohl, wēřili / tak yakebychom my tu sami osobně
býti řáčili. Dán w Trenčinz Lēta od Wřarozenj Syna Božjho 1421.
w Auerj po Božjm Tele / gināt po Swatém Wřbanu / Lēta Králowstwj
nasseho Dherškého Tridcātého Pátého.

Ad mandatum Domini Regis.

Michael Canonicus Pragensis.

po přeč

Po přečtenj Listu toho / radu se wřšickni wěspolek, yakožby měli dati
odpowēd Cysariowi Zygmundowi / y žiřtali na tom gednoswornē, aby
šepřat dali wřsečy Arestule, pro které ho za Krále přigřti nechtēgi, a s tim
Pěsly zase wěprawili. Wřpsaná tehdy byla odpowēd Zygmundowi
Cysari odevřseč na tom Sněmu Časlawském shromāždēnych w tyto
řlowa:

Wřnjasnēgšj Knjze a Králi / etc. Wakož Wa-
sse milost w swém Listu doložiti řáčila / byliliby yacj neřadowe šřz Wassy
milost w té Korunē Čestē šřřsčēnj, žebyšce ge nāprawiti řáčili / cito gšau
Wřřadowē welicj nřjze psānj.

Wřwnj Wřřad gšt ten / že Wasse milost řáči-
la dati Wřřra Jana z Řušina pod šřym gšytem wřpāti, a to k hanbē a k
petupē wřsemu Jazyku Čestému.

Druhj / wřšickni oddēlency a potupeni Kachři
od Čyřkwe Swatē / měli plnau swēbodu w Konstantšm Koncilium mlow-
iti, a nassi wěrnj neměli / a nadto wēgšse, abyšce hanbu Čestau rozmno-
žili dopustiti gšte řáčili y druhého Wřřra totjž Jeronjma pod Gšytem
nassini a proti Gšytem nassemu wřpāti.

Čřetj / řáčili gšte dopustiti odsauženj na Če-
řau Zemi / a na odsauženē Čechy Řyž neb Kruciatu Papeřkau wydati,
aby ge ginj wřšickni Řěřřanē petupili a wřplenili.

Čřtwrtj / ten Řřjž neb Kruciat řáčili gšte po-
ručiti w Wřřě Wřatřlawi oznāmowati a prowolati / wřsemu Jazyku
Čestému k welikē hanbē y zahubē.

Wātj / tim Kacyřowanjm řáčili gšte nanās
wřsečy okolnj Wřarody wřbuditi, a potom se na nās yato na nēřlečētnē
Kacyře a odřezance od Čyřkwe Swatē wēřti.

Šřestj / Knjžata a ginj Cyřozemcy wwe-
nř od Wassi milosti do Zemi Čestē / gi hubili a plundrowali Měcm y
Obnēm / ani Swěřšym ani Duchownjm ani Pannām ani Panym neoda-
pauřčeli.

Šředmj / Wěřřčiana gednoho Wřřřského Ja-
na Krāřu / řáčili gšte kázat na potupu přigřmanj z Řalika Řeřm po
Wřřě wlačeti / a potomnē nennuřšiwē wřpāti.

Šřm / Wřřterē Wěřřčiany Wřatřlawšřerā-
čili gšte poručiti šřgnati pro winu, gichstē se proti Králi Wacławwowi do-
pustili / a nēřčej odřud gšau wřgnāni k gich welikē šřřodē a hanbē.

Šřwātj / řáčili gšte oderhnaati Zemi Wř-
bantsau od Koruny Čestē / kterauž Čyřř Karel šřwēnē pamēti Očē Wa-

W uř

šř mē

činit, wšed o zase k nápravě přivesti / a wy tolikéž věnujte co gest wami ne-
řádně a záhub přišlo / tak abyšste to napravili, a od toho přestali / tak
yaki se Knížatům a Panům zdáti bude.

Vážete namí také že gste se w tom konečně stornali, abyšste Čtyry
Atrypule Pražské drželi, na to wami tuto odpověď dáwáme. Wíte o tom
dobře wšickni / že gme wám toho nikdy neodpůrali, aby o to slissenj (neb
yaki wy gmenujete hádan) býti mělo, ale wy dšw než čas toho slissenj
přišel Zenu gste nassi wlastnj, a wlast swau mlau, Ohněm y Mečem
splundrowali.

Přišete tolikéž že chcete při swých řádých a Práwích žůstati, tak yako
wassi Předkové, wšetež o tom že náš wmysl nikda na tom nebyl, abychom
my wás měli z wassých dobrých řádůw a swobod wywediti / nýbrž tomu
chceme a na tom gme wšedky byli, těch řádůw raděgi přičinili nežli wji-
ti, protož pilně wazugte, kdo wás z wassich řádůw a swobod wywozu-
ge, a wasse Práva rusly, myli čili wy sumi, archijdujte do zapisůw wa-
ssich pozorugte rusliteli tam Práva swa čili nerusšite.

Mimo to slissyme že gste w Kostece Swatého Wjta na Hradě Praze
něm Obrazy Kanienné Předtůw nassich petlapli / Knjzů a Kralůw Hro-
by zchrydli / Strigbné Obrazy pebrali / Dierenné pe páli, new gme
timli spůsobem Práva a Swobody wasse napravugte, a gste že chcete
Hrad Pražský, kterehč gste nestawili chotiti, y Kestel ten slawný, genj
gest ke Cti a chwale Pánu Bohu a Swatým Dedicům geho kn památce
postawen, wniweč obrátiti. Pretož my wás pro Pána Boha přessyme
nečiníte toho ani činiti nedepaušstegte, wšak gste gij dosti učinili hanby té
Zemi Čisté, že gste gednu Stolicu welm slawnau Koruny té stazeli, na
Wyshehradě Kostece Swatých Petra a Pawla, a při tom ginych čtrnácte
rozbořili gste. Obořiteli pak y drubau Stolicy té slawné Koruny, gij
wěcnau hanbu, nelasku od Pána Boha, a nepřijeti od Knjzů a Kralůw
sože spůsobite / wzbudite proti sebe Pána Boha y Národy cizy a sebe y tu
Korunu k wěssy hanbě a k nenabyte štodě přimědte. Wšete že ten Ko-
stel gest slawa té Koruny, že w něm pochowán Swatý milý Wáclaw, a
giny Dedicové Swati, y Čysai dobré a Swaté paměti Otce náššezymy
egly, y giny Kralové a Knjzata. Pro Bůh přessyme snulugte se sami
nad sebau, a nad Zenu tau / a nedegte gi wice hubiti, a Služebnjky nasse
mordowati přisupte k sprawedlnosti, tak yaki gme wám prwe psali, a za-
starete ty nežady, at se wšete nedegti proti Pánu Bohu / proti dobrému po-
řádku Čyrtwe Swatě, y proti nám / a my wám radi chceme radni a pomo-
ci býti / paklibyšste toho newčinili, ačbychem petem radi chetli, snad ne-
budem mjez tomu za dost věniti, nepřestaneteli na tom gste strz wás k to-
mu přide / že ta Země musj zahubena a stazena býti.

Toho času Žijka Pyrran vkrutný a sfažytel

wssi ozooobě Kralowstwy a jistého / s Táboru swymy a Mynsry, tolikéž y e
některými Pány a Zemany pomocnjky gezdli po wšsem Kralowstwy Čie-
šem / wyhledá waze malo horšij nežli sam byl Bludnjky, chwylasšně ty
gesto o Swatosti Oltářnj nic nesmegšili / kterej Taboři Pilhary nazý-
wali, acž to possli, kterej se Včenj Mistrů Jana z Husynce a Mistrů Jeron-
ny na z Prahy přidřeli / ztch kterekoli Žijka nalezl / Ohněm poručil páliti.

O tom wida Kniž Martin Loquis / genj byl z Wženj Cana Oldřicha
Wawaka z Hradce, na žádost Táborůw wypuštěn / aby od Žijky neb Praž-
njm polapený na hranicj neb do Sudu nemusel, wmysl giti do Morawy
spolu s To wazyssem swym Prokopem, Kněžem gednowotým. Přisli
tehdy

tehdy s tím wmyslem do Chrudimě, a počali po Domjch kázati / ale Chrudim-
ský Hextman Diviš, bez mēstjnj poručil ge wzyti do Wženj, a přislaupil k
nim, ažal se gich o Wjre čka : Bratřimily co wy smysšlíte o Tele Božjím
na Oltáři : Odpowědel Loquis / o Oltáři nic newjme / ale tak smegšlyme že
Pán Gejzys měl gediné Telo / a s tím je na Tiebe wstaupil. Ledwa to do-
powědel, a on dal mu w Tos, a se obrátil / a hned nazegrtj chetl ge dáti
spáliti / ale wtročil w to Kněz Ambrož Jarát z Hradce nad Labem, gla toho
daj přitomen, a žádal aby genu w ruce dáni byli, že ge chce napraviti / což
Diviš na žádost geho učinil / a kázal ge swázaně do Hradce domesti. Kdež sa-
ce dweč teděle, nechťeli od bludnůw swých odstaupti / y poslal ge do Raudnice
Karcybiskupu Kunradowi v něhožto sedali w temném žialáři za Sedm Tie-
del, a nechťeli než při swých bludnjch žůstati. W tom žijka přigel do Prahy
a žádal Pražanj aby pro ty Wžně poslali do Raudnice, a ge na Ryntu
Pražem upáliti dali.

Konšele některj nepřáli Martinowi té Smrti, neb o nim ty bludy tegně
drželi / ale nemohli w tom přetážtu žádnou věniti / a gij poslan byl gedem z
Raddy do Raudnice aby ge kázal Ratu trápiti / aby wyznali od toho magi
počatek bludu toho, a oni gmenowali mnohé Wěstjany Pražské swé pomo-
cnjky a následownjky těch bludůw / potomně napomjnánj častokráte aby to-
ho wstaupili, a oni odpowj dali že gich Wjra prawá gest / giny pak wšickni
že gšan žablem swedenj / a tak s tau wjrau neb raděgi newěrau we Církwi
před S. Bartoloměgem gšan upálenj a hned té chwile 4. Pražanj z té Sekty
o tiema Mynsry do wženj wztj.

Při témž čase některj z Mēstjany Pražských, k těm bludům náchylnj /
sešli se tegně k Knězy Janowi Mnichu / gehožto se přidřela wěssy strana
Obce Nowomēstské, do Kláštera Panny Marie Sněžné / kdež gest gen
gediná Jed posušawala / a tu z spočeně wšech raddy rozkázali w weliký Žw-
wdeřiti / pro kterěžto zwoněnj zb hli se wšickni bludnjcy z oban Mēst Pra-
žských na Archow téhož Kláštera / odkudž wšickni namluwenj od toho Mni-
cha sli vprkem na Rathauz Staromēstský, a potomně na Nowomēstský / a
kázawše se Konšelim posaditi / teče gij domlawali / a mnohé gij dáwa-
li winny, o kterých oni nic newědēli / toliko hledagie na ně přičiny aby ge z
Konšelstwj zřadili / yakož hned gij Mnich wzal Pečet Mēststau, co učinil
y na drubém Rathauze / a Mēst gedno k drubému připogil / dokládage že to
spogenj trwati má gednom do dalšijho opatřenj / a wywolowše z sebe čtyry
osoby / ge za Hextmanu wyzdowhli / a těm Obce k spravowanj poručili.

Obawage se potom Mnich Jan / aby pro ten věnek něgaké různice ne-
wznikli / zwolal epř Obce, kterej wywolili z Starého Mēsta Patnacte osob
a z Nowého tolikéž Patnacte / aty wyhlaffowal onen Apostata / a kázal aby
na Staromēstském Rathauze sedj / obě Obce sandili. Z toho počtu Konšeli-
m, gedem Platný wida že takowé wolenj a sazenj Konšelim bylo proti
řádu a Práwu / nechťel býti Konšelem. Tu při tom obromáždenj Mnich
onen kterj na se wzal Auřad Podkomoršj aneb nad Kralowšj / oterel
Vsta swa a mluwil k nim takto : Pohleďtež nynj Lide Swetěstj, k čemu gste
přiwedenj / že gste gij věnēnj za gednoho Cílowěta / y cheteli abychom my
Dachownj také stornanj byli a Lidu newauřili / musjete Mistrů Krystyna Sa-
rše od Swatěho Michala y s geho Kněžmi přezahnat / ponewadž se s ná-
mj w dobrých obyčegich nechce stornati / a zachowawa Ceremonye wedle ná-
řbenj Řijmského / Dytām podawati nechce / ani spjwati Jazykem Českým
w Kostece swém nedepaušstj / protož at gest odtud wypowědnj y wyweden
hned bez odtahu. To slisse Lid Obecnj wzkrętkli wšickni gednjm žlase

nechté gest tat a neginac. A teli Mnich Jan: Zdali se wám za dobré, aby tu hned ginij Kněz gestto činj psuhowanij podle nasheho obyčejge wrede-
ni byli: a opět zwołali wšickni/ y to nechté se tak stane. Wywedenj tehdy by-
li Knězj pořádní od Swatého Michala půwodem Mnicha Jana a Mistra
Jakobella/ a na gich místo dání bludni a neřádnj, totiz Wylm z Austi a ginij
t Piřhartum náchylj. Mnozy owšem dobřj Křestiané z toho se nemalo
rmančili, wšak nemohli se takowé mocj protiwiti.

Při též čase Pražané Lid swjg pělšj y Gýždný wšlali t Launum / na
kteréto místo přigeli t nim Zarečtj a Slánsktj a ti gezdíce společně po Kras-
gi Slánskem činili znamenité štody po Welnicech/ y Kláštěr Paneršký tá-
du Premostratenšký ho w Pondělí po Swatém Prokopu vybrali a wypáli-
li. A odtud táhli t Teplioy/ od Teplie t Kláštěrn Wsedému.

**Dani některý Čestj/ jako Oldřich z Rojm-
berka/ Čeněk z Wartenberka/ Wawák z Hradce a ginij/ položili sobě Sněm
w Čestěm Brodě/ na kterémž toby gednáno bylo/ dolojeno gest pod Městem
gmenowaným nýsegi.**

W Medeli po Swatém Hawle/ Jan Mnich
často gmenowaný od Matky Božj Sněžne poručiw w entym Zwem: za-
zwoniti/ swolaw elž Obec na Kichow Swatého Štěpána/ tdeť stowě na
Kynjčtj/ a stoge vprostřed Lidu minati seby za slusné bylo aby některý muž
hodný, wywolen byl za hejtmána Pražského, genjby Obec y Konšely spra-
wował/ tak gestliž by který nehdný byl z těch Auřednjtjw, toho aby mohl
složit a gineho na místě t m vřapowiti. Schwátili wšickni raddu takow-
wan, a hned gednoho z sebe w woli gmenem Bzdintj/ gehošto en za hej-
tmána předewšemi wylasyl/ a dal mu moc plnau gmeně wšech zlé a nepo-
slusné trestati/ Bzďto Wěze qm, buď z Měst wšpoweděnjm/ buď na Hrdle
y na Starečch wedlé geho zdánj a rozslafnosti trestánjm. Pro lepšj mo-
cnošt a stowženj té wěc, přidánj glau mu Četřj pomocenjey z Stare^o Mě-
sta dwa, z Nowé^o Města tolikž dwa, aby společně wšechy wěcy řidili/ wšak
w tom wšem poddani gsauc Bzdintkowi jakožto nypředněg šimuhetma-
nowi a Spráwcy.

To wolenj Staršjm a mandřegšjm neyměň se neljžilo/ pročej sessli se
do Berléma a odtud šli na Kathauz Staroměstský y Nowoměstský, a milu-
wili, že neng slusné aby hejtmán wolený aneb pomocnjey geho něco za-
čjnati měli bez wědomosti a wůle Konšelůw/ ale nemohli proti tomu nic wči-
niti/ neš hejtmáně předpowědnj wladli Obcy y Konšely, tak y atž nřjze-
no bylo, a ti přt Konšelů Aluie dobré a hodné z Auřadu toho složili, ne z
giné přjčiny gedno z té, že ta wůle byla Kněze Jana Mnicha.

**Jan Sádlo zachowáwage pořádek Křestian-
skj, wpaot některým bludným Pražanům w podezřenj/ šrz to samé žo gest
obeslaný gini na pomoc s swým Lidem nepřigel. Porozamjwage on to-
mu wexborně a proto t nim Pšanj učinil, žádagjč bezpečnosti že chce t nim
přjzeti a z toho domněni se očistiti/ gemužto odepjali Konšelé aby přigel bez-
pečně, že oni leda y atž nřj klewetám mřsta w sebe nedagj/ y gel knim w Pon-
dělj po Swatém Hawle s dwěma Bratřysřjma Petrem a Burkardem kte-
řj tolikž slau Sádlowé z Janowic/ a tu hned toho dne druhau hodinu na
Hoc bezewšj spráwy Křestianské/ o kterauž suážně žádal, štat gest. Tazeg^o**

řij Telo geho z Kathauzu bez Zwoněnj nesenno na Kichow Swatého
Mikuláše a tu pochowáno.

Předpowědnj Jan Sádlo byl někdy Raddau obzwláštěnj Wěš-
ta Krale kterj mnoho debroding Pražanům činil/ ale eni se w nenawis-
ti měli Pitřorey temj Bludy gsauc nakwasenj, ačkoli znali že náchylj
byl t přjgimánj z Kalicha / tak dlouho o to wšlowali, až gey o Hrdlo
připrawili.

**We Čtwrtel před Slawnosti Swatých
Šymona a Judy/ přinesené byli do Prahy Nowiny, se poslowé wšl-
nj regat t Wiculdowi Knžeti Litewskému, wšickni od Jana Knžete
Opawského zgjmánj gsauc a poslanj t Krali Zygmondowi do Cher.**

**Téhož Roku mnozy z Taborow brozneg-
šj Bludy wymegšlali/ kterj y počali rozšřrowati nedaleko od Hradce w
gedné Wšy řečené Strážnice, w nřto scházegje se, Sodemstau nisse-
chetnost páchali.**

Potomně zmecnili se gednoho Wřrowu genj lešj mřzy Hradcem a We-
seljm, na něm nazý Wulj y Ženy che diti/ prawyce se tak wšickni Lide to
wšem Swěte choditi magj jako Adam a Ewa/ pročej nazwanj glau Ada-
mice/ gichžto Spráwce byl nřgaj Kowář Rohan ředený z Wesele/ kteréhož
oni Bohem nazýwali.

Času gednoho připrawi se se do Šfatůw, táhli regat w Doci t Per-
čicy/ a tam šočiw se do Mřsta Mladě y Staré. Ženy y Děti napořad mor-
dowali/ a neposledy řdyž wšech což w něm bylo wynesli/ Mřsto to zapáli-
li. Hned y atž zwědel o tom Žižka, táhl na ně s Synem Wawákowjm z
Hradce/ kterj pochytiw se Zbrog bránili se střečně/ takž mnoho Hrade-
čjch pomordowali/ nicmeně s welikau tžkostí přemohli ge Bogownjey
Žižkowi, a Boha gegich Rohana Kowáře Cepami wulatiti museli/ neš
ačkoli mnoho Šřpřiw w swém Těle měl, wšak ooporowal zmužile wel-
mi/ až přjlišnuu mocj na Zem byl porazen.

**Na Táboře skryli se některj z té Roty/ ale
Žižka y atž se o nich dowědel, hned ge poručil zgjmati, a w Klokotech do
Sary wphnati a zapáliti.**

**Do Slawnosti Swatého Martina/ Cýsar
s mnohými šauffj položil se w Ghlawi/ a tu Pány Čestě některé t sobě
t Dni Swatě Alžběty obeslal pod Gleytem bezpečným. A geli glau t
němu Páni, gichžto gmená položená glau pod Stawem Panšjm. Žižka
a Pražané nešli tím spolegenj, zwlášť že se Páni t s Cýsařem pagedna-
li/ a sebraw se Lid táhli t Čáslawj/ a odtud do Hory Kutny, tdež očeka-
wali na Zygmonda Cýsaře aby se s nim Wogenšj portali/ wšak potomně
porozumtgjčge že Cýsař nemalé Wogsko s sebau wěde/ mnozy z Hory se
wtrádali do Prahy.**

Sam také dŕža Vhrůw tu dočkati nesměl / nicméně položil se na hoře
čeché Taurkanti blízko od hory Gutny / a w tom Cysar s Lidem openo-
wal horu Rethu / a zvěděl je žižka ležt na Taurkantu Wozy otočený /
poručil geg oblehnauti. Druhé Dnoy žižka s swými se připravil a tá-
zal hmotem vderiti na Srasné / y probil se strz Wogste / a gel y s Wozy až
na Kolyn / což se dalo ten Den před Sfidrým Wederem.

Léta Vane 1422. Znaménagie Bražané / že
žeytmané od Rněze Jana Mnicha a Obce nariženy nic gineho nepřisoby
gednomi že Blud Pithortský jsláe rozmnožugy, a přigymany pod Oboggy
spřijobau potlačugy / sešli se Konsele s některými Staršími na Rathauz
a wolili za žeytmana Hasska Welisse ginát z Ostromu s nimžto na tom ži-
stali aby w gce Mnicha ton a nad sebau panowati nedali / poněwadž giž
dosti dlouho sobě zojobowal důstogemistwý Králowsté / dosti Pitharty a Ka-
cye rozmnožowal / Konsele z Raddy wřazowal / Bludným ri hačim pro-
ti přigymany pod Oboggy spřijobau gich mysta dával / a wsetak činil /
yat se wůli geho zdálo a widělo.

Rněz Jan Mnich porozumýwal tomu že
Konsele regnau Raddu mýwagy bez geho přigymnosti / pročez prwný
pondělý w Postě, pogaro s sebau některé z své Rocy / přišel tegan na Rat-
hauz Staroměstský a hned wtročil do Raddy bez opowědi sám Desary / y
nalezl tam žeytmana Hasska an sedý s Konsele w Raddě / a nřl wšl k
nim welmi přátrá slowa, dokládage že ráže wšedý y gich žeytmanem
ohláditi, tka: hned yá přigdu a poručím na Obce zawnouti / budete y s
wššim žeytmanem z Oken lžeti / a giných Konsele w po své wůli nřsa-
dým. Pro takowé pohrůžky schopili se wššickni, Mnicha y s pome ený-
ky geho gali / a hned wšedý w Syni dolegššý zawřewšše Rathauz, střina-
ti poručil / což wkonáno gest bez mešťaný / ale Rati neopatrný je Krew
spolu s Wodau po ilábtu z Rathauzu wypustili, tím samým Konsele zras-
oili: Těb spatiwšše Krew stogýcy okolo Rathauzu, hned aby zvědili co
se tam děge Dwěte wšetkali, a tu nalezli Těla těch gestto Střinaný byli /
s welkým nřstáným hlavu Mnicha předpowědneho na Mystu wložili
a wynesli gi před Rathauz popřugýce Lid a řadagýce, aby toho skutku
nehedchali bez pomsty.

Tím poněkutým obořili se na Domy Konsele / Starcy gich rozebra-
li / zláupili při tom y židy, y Mistry z gýmané wedli na Rathauz / prawýce,
že co gšau ti Zrádce kteříž Sfidenty z Prahy wyhnali, a nas o nřši ži-
wnost pripravili. Mnozy y z Mistrůw gim wtekli / a oni na zegtrý Dwěte
žlejně w Kolegich wylámali / knihy z Biblyotek wynasseli / z nichžto gedny
roztrhali druhé spalili.

Jakobellus a Gaudencius / wložili hlavy těch střinaných na Měry / po-
wšsem Měste ge nořyli / spřuwagýce, cito gšau Swatý Bořý / kteříž pro Ža-
kon Vane Těla swa wydali na trápený. Ženy kteréž slauti chelli nřspo-
bžněgššý chodili za nimi Čtrnácte Dni plačýce a nřřtagýce rozličný-
mi obyčegí wšškeren Lid k pomstě napomýnali, aby Krew přigymau za
Swatou wylili.

W Strě

W Strědu potomně ta plachá Obec / aby swau
nezbednost nad Sprawy swými wkonala, poručila stiti tu před Ka-
thauzem Staroměstským Pěť Konsele w Musiu wýborných, gmenowá-
ti Jakuba Zelššý / Prokopa Widawšška / Jana Rytýře / Janka od Stras-
kateho Wola / a Antonýše welmi nábožného Čilowěta.

Před Staroměstským také Rathauzem, dva Konsele Staroměstský
z rozkazany Obce stiat / totiž Bricea Zwonář, a Jaroslek od Strěbné
wězdy, ne z gine přiciny gednomi z té / že gšau Mnicha onoho meli w ne-
nřwšši, a že gšau mřwiti meli, že on nic dobrého nepřisoby při Obcech
a Městech prařských.

Při témž čase Zámeč Burgleys ginát Kři-
woklat neb Zrádek wšškeren z gruntu wyhořel.

Těhož času přigel do Braby Bratr Witulda
welikého Rnjete Literšského gmenem Korybut, s Pěti Tisecy Lidu welo-
mi chatrného wedlé obyčege a spřisobu Literšského / gehořto přigali Pra-
žané pectiwé / ale pro neobřednost gmena geho / nechteli aby slaul Kory-
butem ale žygmundem, po malém čase sněšli se na tom y s ginými Mě-
sty, aby gey na Pražském Rynku Korunowali, ale Páný Zemský k tomu
nřřwlowali / obzwlášně ti kteříž se s Cysarem žygmundem snřšili w
Gjblawě a tím mneho Panůw a Rytýřůw po se bē potahli / rat aby Ko-
rybuta nepřigymali za Krále, pro přiciny tyto kteréž Pražanům poslali.

Prwný přičina / že giž magi Vana swěho to-
tis žygmunda Cysare / jakořto prawého z Králowstwy comuto napadnje-
la po Drey y po Bratru Didice w tem Králowstwy rozeného, y tauž Ko-
runau kterauž Otce y Bratr geho Korunowaný byli, turnowaného /
pročez seby slusně nebylo, aby oni magie Krále žiwého na Králowstwy
České Korunowaného, gineho gemu na odpor Korunowati meli.

Druhý / poselstwý prwný že bylo owšsem wy-
praweno k němu s wůli a wědomým některých Panůw, ale druhé y třetý
že gšau Měšťané sami od sebe učinili, a Pány w tom gednaný opowřhli.

Třetý / poněwadž Korybut yafž šlyššime ne-
ný we Gmēno Swatě Trogice potřen / geho za Pana mřti nemůžeme a
nehceme.

Nato odpowěděl Bražané / chtěgte neb ne-
chtěgte / ale za Pána ho mřti musíte / což wšše dalo se gináče, neb Pán
wzali Korunu Králowstau s ginými ozdobami Králowššými z Kapli
Swatého Wácława z Kutau Prelátských / a wřzli ge tegan na Karlštegn,

Kterýto Janek dobře nasspíjowali / y Wogaty osadili. Nicméně Pražané auřfali je se to státi musy wedle myšli gich obzwláště s pomocy Jana Žižky pro kteréhož rychle poslali / oznamujíce / že Korybta ginat Žygimund da Bratra Knížete Litewského za Krále přigali / a protož aby přispěl na pomoc a pomohl Koruny dobýwati.

On jako chytrý wěděl gestli že Král w Zemi bude / že mu nedopusti gi plundrowati ani wýce Heymaniti / dal jim odpověd že toho nečiní / poněwadž Lidu swobodnému Krále mjeti nenáleží.

Pražané bez pomocy Žižkové táhli k Karlstegnu a položili se v Wsýtečné Mořina / kdež teprwa Heymané poručili Lid sčisti / y načteno gich Dwadeti Čtyry Tisíce / kterých Dwadceého Osmého Dne Měsíce Wáge Klásti se počali okolo Zámku / a Páni před tím gý byli Korunu y Swátosti odeslali toliko w Desíti Roni, ch na Welschartice.

Na Kněžstí Hoře genž gest na puol noci položilo se Pražanů Sest Tisíc / magyes dvě Děla / gedno řečené Jaroměřice / druhé Rychlice / k tomu Čtrnácte Tarasnie a Prák Staroměstský.

Na druhé Hoře genž gest nad Hátnowem Dolem na Wýchod Slunce / položilo se gich tolikéž Sest Tisíc / kterých měli gedno Dělo řečené Pražka / Dwadce Sfrubnic a druhý Prák Staroměstský.

Na třetí Hoře řečené Měškové od strany Polední proti velké Swětnicy položilo se gich také Sest Tisíc / a ti měli Dělo genž slawlo Howorka / Dwadce Sfrubnic / a Prák Nowoměstský w nowé wdělaný.

Na Čtvrté Hoře od Západu Slunce kteráž se gmenuge Jarowka proti Studnici / leželo gich nápodobně Sest Tisíc / kterýchžto Dělo slawlo Trubacka a při něm měli Osm Sfrubnic a Dwa Práky gedne Slánský / druhý Nowoměstský.

Prvního druhého Dne nie giného nečinili gedno dělali Zákopy a Tarasý lámagye Skálu. Třetího dne pauřfali Střelbu zhusť / ništo nemaslaní šfodu čínili na Krowých Cyhelných a Střidičných / Slaupe Ramenné Mistrůvským způsobem wytesané / kterých někdy stáli w Kostece Panny Maryge Sněžné kázali rozbrati / kterých wozyli wstawičně k Karlstegnu / neš byl Kamen Pertinský / snadně se dal obracet / a ten do Střini kladli a ním jako Kulemi z Práků házeli.

Obležení tegně z Zámku wybyhali a mnohé zbili / a naproti tomu hustě mu střelení / nadělali dali na wšechy Podlahy Lissy Pravečné / na kteréž nakladli Oeypel Dubových / a mezy to množstwj Kozj Krawských suchých / čímž se stalo že Pražané nemohli žádné Podlahy proraziti / ani z Děla Kulemi Kamenými Jed prolomiti / ačkoli zhusť střeleli / neš každého dne obyčegněz Pražky Sestkráte střeleli, a z Jaroměřice tolikéž Sestkráte. Na posledy Wřchy smrdute jim do Hradu házeli / nešťoty z Prahy w Saudkách wozyli / a tam ge Prákem metali / chýc ge aspoň Smradem k poddání přinutiti ale ani tím způsobem nemohli se gich zmocniti / neš oni magye Wápná nehasseneho dosti / a mnoho také Zutregchu / což wse na ty Smrady spali / a nieméně některým se Zuby od těch Smradů heybali / a některým do Ponce wypadali.

Cjasa

Cjasa Letního Obložení učinili Příměří za dvě Tědele / w kterémžto čase zgednali sobě Lžkarstwj nimžto Zuby wtordili / když příměří wyslo / opět počali gich Pražané sewšší sylatu dobýwati / a oni naproti Rytířky wedle své wšší možnosti odpřáli. A polapili gednoho z Městianů Pražských / kteréhož wywěšili na posměch z Wěže / a dali genu do Ruky dlahý Prut a Lissý Ocas / aby tím Kule odháněl / a tak tu wisel celý den.

O Swatém Michale učiněné bylo opět Příměří za Čtyry dni / w nichž to Pražané pozwali na dobru wůli některé z obležených pod Gleytem bezpečným / s nimižto hogně hodowali / a oni Pražanům ohognosti Proffanůtů na Zámku rozprámeli / tak že se wychowati mohli za Tři Léta / k čemuž mnozy wýru přiložili / y radili aby odtáhli od Hradu zwlašťe že se Zyma přibližowala / wšak gednosworně na tom se šnelli aby tu gestte setrawali do Swatého Martina.

Na den Wšech Swatých Obložení žádali Příměří / aby tím weselegi mohli Sňatek Swadební (yáž chýrie prawili) wykonawati na Zámku / k čemuž když powolili Pražané / kázali pískati, hausti, bubnowati, ačkoli žádný ne tancowal / tak hčmorně a wesele / že Wogacy Pražských slissye weseleu harmonygi / sobě stěžowali / y mluwili kauce : Oni pigi, Sedí, Hodugi, a my zde Zymu trpíme / ano y swá Kzemesla opauřfíme / nechceme gich dále dobýwati.

Wěděl o tom obležení / a porozumíwali vmysla gegich, nemagye gi gednom gedineho Kozla kterých po Zámku chodil, kázali ho zebiti / a žádný Čt. wt. dobře štrawiwšse Srsti Srni, kterauz z Sedla z potladu wytráhli, poslali gi Heymanowi Pražskému / gimžto byl Jan Krayšší přignim bez dwjka / děkugye z toho příměří, že ge zdrželi jako ctní Rytíři, wedle své přispowědi. Přikázano také Poslowi, aby při posledku tyto slowa doložil : Že nich wám služebně děkuge a odsylá wám Čt. wt. Srni wčera zabité / aby šte y wy geho Swadby a toho hodowání aučastni byli. Heytman wděčně přigal Swětinu poslanau s podiwením odkudby oni nowau a čerstwan Swěti na dostali / neginále se wšickni domníwali / neš že obležení magj tegně pruchody z Zámku / pro čej jámé naden Swatého Martina od Zámku odtáhli.

Pražegři po Swatém Martinu / Korybut přitáhli pod Winicy / a položil se pod Kaplan Swatého Polmacy / a wida že se wšickni Pražané přečstrogj / dý k Wiasylkowi Stiegy swému / Co brdes me činiri / gemžto on odpověděl / když se ginj přečstrogj / strogme se mytati. Š. bylých owšem rád na ten Karlstegn wessel a gey spaci / ale poněwadž se to státi nemuje aspoň z daleka gestte naň pohledym. A wessel na Archow té Kaply / a potomně maličko dale postawpal k Lesu wykarkage / a w tom gedne z toho Sfrubgenj gest nad Studnicí náhodau wyřtelil a Wiasylkamirně w Slawu vhodil / tak že hned na tom místě Dussi wypustil / odtud wzen do Prahy, a pochowan w Kláštěře Swatého Tomáše / y přikryt Kamenem Bramorovým.

Takowým tehdy šfortelem yáž oznámeno obležení Pražany od Karlstegna odbili / kterých k tomu Zámku ran 10931. na darmo z Děla welkých y malých tolikéž y z Práků učinili.

Léta Wané 1422. Když Pražané leželi pod Karlstegnem / Bzdinka Heytman Tábořský, genž byl málo před tím Heytmanem Pražským / wlandil se tisse do Prahy a seřni Táboř / tři Domy w Starém Městě Pražském osadil, totiz w Welblaudu w Šfermyřim, w Na-

Sij

šogtů

stogtů/a učinil s swými i velmi veliký hřmot w Městě / kterýž Domž wý-
bigeli laupili, mordowali. Mž tím zbautili se obyvatelé Prahy a zgi-
mali Tabory / z nichžto se mnozí w Riece stopili když vyšli / a od toho čas
se začala se nepřítel a swár mezi Tabory a Pražany.

Ten Auterň před Swatým Větrm Ven
Svamberka kterýž již musel rád nerad s Žiškou jezdit / gda od hrab-
gení slome Par na s swými Lidem přigel do Prahy / a když wšli do hospo-
dy, spadli veliké Praupy, tak že Lidé z svého věku tak velikých nepan-
tovali.

Žižka s swými Tabory obrátil se na Moravu
gemus se Moravané z Břzni, a někteří je sobě geho Wgry obl bořovali, po-
dávali / gdnom je Rwašc mcey dobowati musel kteréhož Lidé delší aby
strach giným učinil, kázal wšestý Ohněn spaliti s Pánem gegich / a po-
mně odtud se hnul k Kroměšzi / kdež wšudy wšak Žemí plundrowal a i te-
méně měl w tom odpor nemalý / tak že proto do Čech se nawrátil poně-
wadž mu nešlo ušilo w Morawě šťastný.

W neděli Waspustný Žižka s swými Ta-
bory položil se v Hstinně / a počal k němu j, lne, turnowati, ale Městia-
né mu se slyně bránili, a mnoho Lidu Taborského Stelbau pobili. Vzá-
wage pak že nic nšwřizy, táhl odtud vprimo k Mlázowicům / a tu de bý-
wal Čiernina, tak dlouho až ho dobyl / gchojto poručil hned rozjetí, a ge-
da odtud wypálil Smitdare.

Po nemalém čase přitahl Žižka k Praze / a položil se s Wgskými sly v
Libně / k němužto poslali Pražané s poroleným Rujsete Korybta žada-
zice pokoge / a tak učinili spolu Smlauwu na Polí Spitalském spí obem ta-
o výn / aby Pražané pokoge nerušili pod stracej m činnosti Tyjetop gre-
čehož napotwřenj, nakladli velikau hromodu Kamenj na teni mstě / ab-
ním w kamenowán byl ten genaby co proti té Smlauwě učinil. Wgel teh-
dy Žižka do Prahy a Pražané ge witali y etili pectiwé / nepapen / hage ja-
di y hšřod, kteréž se w Brálowstoj Čist m plowodem geho činili.

Po takovém smřenj Žižka s Pražany s Rujsetem Kerluten wpr-
táhnauti znoru do Morawy / chtě tam wětší šředy čini ti / ešli w Če-
chách činil / a odtud stogil se do Vher, aby se o to pokusyl mo-
h i liby Čsáře
žygmanů a z Vherstě Země wyhnati / ale nepřišlo k vypln-
n j předsewzeti
takowé / neb když počal šřurrowati k hradu Přibislavě, wpadl w tiskau
Nemec / tak že Lekari hned o geho zdravj pochybowali, yakož y sám to w-
znáw il / a powolal Strážný z Wogskasého mluwil k nim takto : Megj
wěrnj spolu bogowncj / gij wid m lade stete zdravj mcho takowý, že w-
mřeti musj m. Wy pokudž wám žiwota staowati bude čeho glem nede-
konal dokonegte / od Boge začáteho nikoli nepřestáw egte / tdestoli o wánj
v Wgře se neprownáwa bůd Přibart neb Rjmanj m, nechť gest nepřitelem
wassj m toho šjuzgte wedle wassi moznosti / ani Klášterům, ani Koste-
lům neodpaušřegte / abo Žákon Páně tím prostředkem se vyplní.

Mne co te tkne, Telo mé Pohřebu nepotřebuge / nechť gest Wlkim a Prá-
tům za Pokrm dáno / Ruj maw Těla odřete / a z nj Buben wdlati dáte /
gehojto hřmotem přestřasseni Němcy y ginj odporncj wstati budou
před wami.

To když domlawil rozmáhala se Bolesť Mornj velmi / tak že od nj pře-
možen

možen gatu Stědu před Swatým hawlem Vmřel / odkudž wzen do hro-
dce / ageho Tlaboznj Rnēj Ambroz a Prokopet / kterjz nawěkmanj Rwe
Křestianské Spasenj swého grunt zakládali, ugináč než jako Pohane gey
gsau prowázeli / a w Koste-
le Sarnj m Swatého Ducha před Oltářem polo-
žili. Wyzdřien byl potonině z mřsta toho a přenesen do Časlawě, a tu
pohřben w Koste-
le Sarnj m w Truble Překenné wedle gdného malého Ol-
táře oplácem a nařřauj m mnohých Taborůw. Byl Mž Staru Ry.

těstělo / ale velmi Chudý / aniž wkau Tenosti obdařený. Vzáwá! Byl u
spřisobem takowým y až na Korarhwi widě / a psal se takto : Wy Jan Žižka
ginat Chwal z Machowic a z Trocnowa / etc.

Nicméně nepřestala Wogna po Smrti Žižko-
wé / neb Pražané s oněmi Tabory dobowali Přibislavě / tak dlouho až se
Města toho zmocnili / w němžto yali Osob Sředěšate / kteréž wšestý wřáli.
Odtud táhli do Morawy / kdež dobywše Rwaněc, a několik hradůw na-
wratili se do Čech.

W Četvrtu Wáně 1425. Li Krwe Lidské šřrutnj
prolewaci / kteréž s Žiškou Žemí swau wlastnj, nebelisto Wlast swau milau,
wřrutnēgi než Nepřátele Ablawnj splundrowali / sešli se času žy-
mnjho v Ledce a na tom se sřesli společně aby slawli po Žižkowi Syrocey / a
gedni druhých aby neopaušřeteli / pokudž gini žiwota steowati bude / než aby
bili, mordowali, pálili / poněwadž tak magj wili Bratra Žižky a Žákon Kry-
sa Pána naplniti.

Času tehdy Poslňjho časem Nočnjm přitěhli k Praze wmyslem tím aby
se gi zmocnili / ale Pražané opatrnj w té mřce odehnali ge od ždi Městských
y nemálo gich tu zabili. Když odtahowali od Prahy swadili se wespoleť /
a z toho swaru přišlo že gsau se y na dvě strany rozdělili gedni slawli Syrocey
a druzj Taboři. Taboři položili se v Wgře řecně Břchowice / a Syrocey
na řidřholey ten Čstwertek před Kwočnau Nedeli / na terémisto mřstě wypá-
lili Wes, y Koste-
le Swatého Wáclawa rozbořili. Druheho pak dne me-
tali Rosem / kterýmby Mřstj wladnawci měli Syrocey / a kterjz Taboři /
a tu také woli sobě šřymany / Syrocey Wlka genj slawl přignim Kaudel-
nj a Prokopa žolého / a Taboři na Janowi Bzdinkowi přestáwali.

Když Syrocey po druhé k Praze Wřitahli

aby gi oběhali / Pražané obávajíc se té Laupežné chasy / dali se s nimi w ro-
kovaní / a tak na den Swatého Lukáše, Hextmané Taborůw a Syroctůw
wessi pod Glepem do Prahy / kdež dlouho rokowali s Pražany a Kunie-
tem Korybutem, až na tom zůstali aby společně táhli do Rakous a do Mo-
rawy na záhubu těch Bragin.

Táboři a Syrocty napřed táhli / a Pražané třetího dne s Hauffy swými
zaními / tam zagali hrabě z Hardeku / a do Prahy wessi poručili / kdyz totizto
oblehli Město Kec / a bez milosti k němu ssturnugice, ge třetího dne dobyli.
Při tom ssturnu Szwambert z Worlsta Teywyzissij Hextman Tábořský
smrtedlně prostřelen, a pochován w Kramlowě Morawském. Mních
Set Lidu w tom Městě zmordowáno / a samé též w Popel obráceno. Před-
pověděné hrabě malo pobýwse w Praze / posláno bylo synkowi na Wato-
stregu / kdež gsauc w téžém Wězení po dwau letech umřelo.

Při temž čase synek Boček z Kunštátu a z Poděbrad, přigel s lidem swým
na Kostonlaty pod Nymburkem, pod spůsobem přátelskij k Ondřichowi
Pustkowi / a yaki sedl z Koně, hned yalžradně Gindricha Pustku / kterýž
o žádném nemyslíl nebezpečenskij / a dal ho wsaditi do Wěze tu na Kosto-
mlatech / Zenu pak geho sehnal z Twrže a osadil gi Wogaty swými. Ne-
dlouho zůstawal w tom Wězení Gindrich Pustka / neb brzo potom žalosti
w něm skončil.

Léta Bane 1426. Pražanuomnezdalo se za
dobré táhnauti zas do Morawy, neb se Karussané splně shromažďowali /
tolikéž y Morawané k odporu se chystali / y nawratili se do Prahy / a Syrocty
s Táboři táhli k Klatowům.

Léta Bane 1427. w Zelenný Čtwerť nat gest
w Kralowém Dwore Korybut Kunje Litewské, z ponuknutí některých Aněži
Baueliwých / gesto z Kalicha podávali / obzwláště Mistrá Jana Rokycas-
na, genž byl toho času w Koste Panny Maryge před Tegnem w nové
Kazatelem. Tolikéž s pomocy Wladyt některých / totiz Kunisse Rozwody
Swogise Zahradky / etc. Toho kdy Pražané obstarali a polapili / Kuku-
gemu na slawu opak wstrčiwse, w Tocy wzešli ge y nahrad Swatého Wá-
slawa / kdež dali ge y do Wězení na Bilau Wěz, a potomně z Zemie wyhnali.
Pěkný učiněl, za tu pomoc kterauz gi činil proti nepřátelům gegich wy-
woliwse ho sobě za Krále Kutlaugey Korunowali. Přímědowé takowé-
ho skutku / téměř wssickni nedobruu Smrtiz Swěta sešli. Rozwoduwegš
gmenowaného Služebnyk zastřelil / Swogise z Zahradky smyslem se pomí-
nul / a Pražané od toho času žádného Sstěstij neměli.

Téhož Roku / po Slawnosti Welikonočnij
Pražané kazali wsaditi na Rathauz Staroměstský některé z Mistrůw Praž-
ských / gmenowitě Mistrá Krystýna Lékáře / Mistrá Petra z Miladigewic /
a to ne z jiné příčiny gednom z té / že gsauc se s Mistrim Petrem Lisseni
z Eigelantem Arcykacytem srownawati nechceli / a potom teyným ponu-
kujm Mistrá Jana z Rokycan Kazatele Teynského / wyhnali ge z Města
a mnohé jiné s nimi.

Téhož času Táboři a Syrocty wtrhli do
Slezka / dobyli Lubno a Břeh / a tíměch Měst a Samotow nadošstau od-
nawracugice

nawracugice se s znamenitau Rojiti / přigeli k Cierwený Hoře / kterauz obie-
hli hradečti, Jaromirští a Dworští / a Mathyass Salawa s nim / kterauz
s pomocí Táborůw a Syroctůw hned dobyli a rozbořili.

Táboři tak mnoho Dobytku přihnali z Slezka / že Patnácte Kraw neš
Weliu za Dvě Kopí gro: Čestých prodawali.

Pražané Staroměstij s Nowoměstskými na Přiskopích proti Klášte-
ru Swatého Ambrože / učinili sobě rokováň / při kterémžto smjčili se pře-
tělky, neb předem welké byli mez y nimi různice a rozepře pro Zbožy Kně-
žá, Mnichowstáa Septistáa / o kterauz se dělali.

Wondelý po Swatě Trogic / Držan byl
Snem w Velký Kolegi / na kterýž se sjeli Páni, Krjstow, a z Měst / toli-
kéž Táboři y Syrocty / a tu rokowali yaby mohl býti pokoj w Kralow-
stwj Čestém, a takowé laupeže kterauz se mohli přetrhnauti. Při tom ro-
kováno yaby se mohli y s Cysarem Zygmundem smjčiti / a ge y za Krále
a Pána přigeti. Po mnohých rozepřech na tom zůstano / aby k němu posel-
stwj wypraweno bylo. Pražané owšem Nowoměstij naproti tomu byli
tolikéž y Wlt Randelnst Hextman Syroctij / a žádným spůsobem aby Král
w Zemi byl powoliti nechceli. Ze příčiny ačkoli wěssy strana natem
se sňela aby posláno bylo k Zygmundowi nic newytenawse rozgeli se wsi-
diti. Nowoměstij proti Staroměstským welmi se rozhlili / proto že čm
těch wšech nerádu w Zemi nexpředněssy půwodowé byli / a tak kazali
na Přiskopích vdelati Planky na znamenij že negsa s Staroměstskými
spokogem.

Na Den Wowysseny Swatého Krýže. Wlt
Randelnst přitáhl s swými Syrocty a položil se s nimi na Rybnu Nowo-
městském. Staroměstij Brány své dobře osadili / a Nowoměstij s ponu-
kujm tohož Randelnsta počali z Straubnic do Starého Města stěleti /
gijzto odpírali Staroměstij ohnivými šupy.

**Toho času Mistr Jakobellus genž byl po-
čátek a pramen wssy neštěchelnosti kteráž se koli dala w Kralowstwj**
Čestém gsauc w Betléme Kazatelem y popuzowatelem roznemohl se na dě
Swatého Sstěpána nalezení / před Smrti wěcy brozně mluvil a strastlité
pro kteréž kdy přehrozně a těžce vřel, nebylo dopuštěno aby pechowán
byl w Koste / ale w Zahradě Betlémského Kaplana Pohřben gest na den
Swatého Wawřince. Pro ten pohřeb stali se různice w Městě Pražském
a některij aby straně protivné protivnyssnosti spůsobili / dali Gros geho Ba-
menem Mramorowým přikryti.

Naden S. Camperta Wessťiané obau Wěst
Pražských wywolili Smlawce a Dbrmany, aby ti mez y nimi narownani
učinili, kterýž tak učinili a pokoj mez y nimi spůsobili y stwardili na temž mje-
stě yako prwe, totiz proti Klášte-ru Swatého Ambrože, a to pod propadnu-
tjm Čtyr Tisíc Kop gr : kterauz koli strana pokoj ten a wliwu zrušye
směla.

Veljbita je ta Smlauwa Knežym Sautliwym/poněwadž přestalo Krwe Křesťanské wyléwání / pročes rozličnými prostředky gedny proti druhým wzburowali / tak dlanho až ge ztroubili/ tak že gsau tu Nedeli po Swatém Wáclawě wýhlásky na Kázání Wognu/přikazující, aby každý křdož Mečem vládnouti mŕše/ táhl do Mysně na Lanpež, pálení, y mordování. Ale Nowoměstj s Kaudelníkem a Prokopem Holým gednomi Pražany Staroměstské wywabiti chtěli, aby tim swobodněji šeciti mohli do Města Staroměstského, a gegich Státek zplundrowati. Nicméně opatřili Pražané Staroměstský Město / tak že Kaudelník nemohl toho dowesti což byl vničil / a táhli tolikéž wedle gíných do Mysně, a tam znamenité škody na Liděch y na Státech činili.

W Létu Bane 1430. Čechuom Lidem dobrým a vctivým / milowným pokoge stýskalo se s nezbednými/ ale nesmili odpor w tom činiti. Některj owšem z Panů y z Křesťawa/nemohauce děle snášeti krutnost Lidu takowého/ ponukli Těmce, a oni jakožto náchylný k zlému wedle chýce přirozeného, nedali dlanho pobýzeti.

Sebrawše se pak w Bragi Hradeckém, Chrudimském y ginde táhli Pražané a kladli se okolo Míst Pražských / z nichžto gednata da Rota měla své obzwalšeny šeslo, gmenowite z Hradeckého Krage slawli Knežského/ z Chrudimského Stradowští / z Běchyštského Klobačkové/ z Klatovského Stregětové / z Kautinského Wlecy / z Litoměřického Chawickové / a tak dále.

Přitáhli tolikéž nemalý počet Lidu z Morawy / kteréhož Wŕdce byl Zamek Dražil z Rogetina/ a tu radili se za Osmdni kamby se měli obrátit. Rozličné byli raddy/ někteří chtěli do Slizka/ gínj nechceli do toho Krage / prarwice že gij dosti gest zplundrowaný/ k tomu že tam gsau y Syrocy. Některj opitradili do Bawor / někteří do Rakaus/ až po dlanhém rokowání stáno na tom, aby táhli na Mysňany wzmawc sobě ledaxatans přičinu/ jakož pak to za přičinu kladli, že gsau Mysňané někdy za Krále Wáclawa s swým Knežetem přitahawce zbili Seleny w Českém Obce. Ustanowili tehdy za Teywysšého Polního šeytmana Prokopa Holého/ a přidali témuž jako za Raddy Kostku a Smržisku / a hned Wogška z Čech wywozowali.

Dobrawše se plawna/ rozpomenuli se že někdy Pán z Plawna Smlauwa učinil s Pražany že z Kalicha přigamati dce, gi nezdrjel/ kázeli hned k Městu předpowěděnému ylný šturm pustiti, kteréhož welmi rychle také y Zámku se zmocnili, a ge zlaupiwše Ohněm šazyli/ odkudž pustili se dale masie před seban Šteheře kterj gim oznamowali kterať Lide: Wěstie, z Městeček, z Zámkůw dosti pevných/ také y z Měst hrazených před nimi wstági.

Giné Nowiny přišli, teby Kneže Mysněnské s Wogškem ležeti mělo w gednoho Města řečeného Krymow/ a tu seby na Čechy očekáwalo/ pročes šeytmané spravice Lid táhli mezý Wozý swými w Orduwto Deset Dni až k gedné Wodě / přěs kterau se přeprawggce wzali nemalau škodu na Wozých y na Liděch.

Gij šli Čechowé na druhé straně té Řeky / a tu spatřili několik Set Lidu Gjdneho / kterj wygeli pro přičinu tu aby spatřili spůsob Wogška Českého. gimžto tegně zastřčili jako we Stě Roněch, a vdehce na ně po předku wšest na hlavu porazili / y některé z nich zogali. W čemž mase spráwu Kneže Mysněnské rozpustiw Lid táhl njmo Lipsko/ a oni Laupešnicy gegili z Mě-

stě z Mě-

stě z Města do Města / pahli, mordo wali/ magggce tořst znamenitau/ a zwlaště kterať okolo Pamberku dostali.

W Létu Bane 1431. aby Bludowé swowol nost, a rozrůsta, kterať se dali w Čechách mezý těmi nowoměstnými Knežmi y nowým pořádkem gich/ wggce se nerozmáhali/ Páni a Křesťawo, poručili položiti Sním Duchowný w Welký Kollegi, na den Swatých Filipa a Jakuba.

Rozdělilo se Knežstwo na tři strany / zasedli ginde Pražané, Táborj ginde a Místj Pražstj též na gíném místě/ y stalo se hádanj/ při kterémž yak Zamek wyprawggce pro nedorozumenj a omylné pggsem Swatých wyládanj/ mnohém wggce bylo posměchu nežli mandrosti.

Prasleduggčného Léta / totiž 1432. w Wigili Swatých Petra a Pawla Apostolůw Božjch/ z dopuštěnj Božho zapalil zrom Wákoriew na Koste Swatého Gily w Starém Městě Pražském/ kdes ohořel Krow špicatý, wýborným dylem wdělaný křtý Škřidlicy/ přičemž y Zwonowé prudkosti Ohně se šili.

W Wondelj před Swatou Marygi Wagda- lenau / pro welké Desetiw přsenj, rozwodnili se Řeky, tak že Wltawo wysšl až na Owocný Trh/ a slatau Vlčy njmo Kúr Kapli Swatého Linhartca až k Swatému Mikulášu/ množstwj Dřiwj w Podskali kterať připlaweno šlo pobrala, a tím Měst Pražský zacpala spolu y s Senem kterať z Luk nšla / tak že geg y na dwau místech protrhla. Při kterémžto rozwodněnj množstwj Wlynůw zřazeno/ y nemálo Lidůw wronulo.

Léhož Roku / Knežj Pražstj wyslali Di- stra Jm: Korjcanu na Concilium Bazylegské s těmi Čtyrmi Artykuli Pražskými od nichž žádným spůsobem wstáupiti nechceli / wedle kterýchžto wggprawil se Prokop Holý šeytman Táborský.

Léta Bane 1433 Na den Swatého Antonj na spadl welký Snih po wšem Kralowstwj Českém/ tak že Lide aniž Měst ani z Wěstie wyhájeti nemohli / z čehož powstala Drahota w Praze a nes dostatek Chleba. Strych Žira placil Čtyrydeci Čtyry grosse/ a hrachu Strych kupowali za Čtyrydeci grossu.

W Wátek na den Swatého Stanislawa při- geli do Prahy Legati z Koncilium Bazylegského aby narownanj mezý Čechy učinili / kterj wctiwě a poctiwě přigati byli od Pražanůw/ gimžto mnohá předkladanj o wěcech předkladali/ tolikéž y Knežim. Páni Zemstj pro zachowánj pokoge / chtěli se rádi o wšestko porownati / aniž také Města na odpor byli / sami Knežj Pražstj a Táborstj nechceli k tomu swolowati/ nýbrž wždy wolali že se chgggi hádati a hádati. Wšlowé odpowgdali že přigeli na spůsobenj pokoge ne na hádanj/ a eni neměně na hádanj wolali. Páni Zemstj čggce to nšli/ ale pro Obec plachau nesmili nic cožby Knežim protivného bylo učiniti/ a Wšlowé nic nesprawiwše/ yak přigeli tak zase odgeli w Sobotu po Swaté Panně Markě.

Nazegitj některj z Jarátův Českých o powolenjím Panův některých obzvláště Gitiho z Kunštátu / wygeli za těmi Legáty do Bazylige / a tu obzjednali Czechům Kompaktata / w nichžto jim Koncilium powoluge aby přigjmati mohli pod Obogj spůsobau Tělo a Krev Krysta Pána / wšak aby řád a obzčege Cýrkwe Swatě zachováwali / gi se přidrželi a gi wewšsem poslauchali / o kterauko wzymjntau za Syny Cýrkwe Swatě se přigjntaji. Rak; doloženo obšyrněji w těch Kompaktat;ch.

Léta Vaně 1434. Geste se Tabori nechceli b. pokogiti / nýbrž sebrawše se táhli k Wyschradu a odtud na Rynětowské městky / kdež Hextmané spřjznawše se s Nowoměstskými / opět ge proti Staroměstským pozdwyhli / kteří na Pískopjch penutnutim gich Bastj a Sruby stawěti poručili / a při tom dvě Brány Staroměstským odňali / kteří Poříčkau a Horškau / tak že žádný od strany polednj do Stareho Města Obilj bez powolenj Nowoměstských a Táborůw wězti nemohl.

Dne gednoho Staroměstj je mnoho Lidu na Korškém Trhu gest / an tu pagi a prodawagi / zšikowali se tegně / Planjky proti Bráně kdež stowěna Města posetali, a wškočili na Konjty Tih s hmetem welikým / wesskeren Lid rozehnali kupugij y prodawagij / a wšeko od čehož wtekli / do swého Města pobrali.

Toho dne y druhého / Nowoměstj položili Hausfnice a Tarasnice na Křehowě Panny Maryge Sněžné ginat na Pisku / az nich welmi zhusťa na Staroměstské střileli / kteří naproti tomu poručili weliké Delo wtráhnauti na Wj v staré Rychy / a odtud prawnjm střelenjm odehnali Nowoměstské ed gi b Hausfnice a Strubnie / pročej hned z čehož Dela Staroměstj počali střileti k Wji welauj wysoké a wyborným dylem wyzdwiženě / kterau sedmým wdeženjm porazili / y s Zwonejm welikým, genj byl sut nákladem Cýsaře Karla / a proto slul Karel.

Když připadla Těc Nowoměstj pobrali odrud swé Hausfnice / a rezlořili ge nedaletu od Sýrokové Vlce / tak sinesšlegice, že Staroměstj o to perčowati budau / kterakby jim předpowěděný Zwon mohli odnjti / ale Staroměstj giný měli wmyšl / že Těcy proti Bráně kteráž gest v Kostela Swatěho Štěpána, kdež stowěna Zdi Městské z Pískopu podkopali se az k Planěkam kterej stáli na Pískopě / wšak tim spjshobem podebrali ge, že předce stáli a nevpadli.

Nowoměstj ostřihali aby Zwonu nestratili a stáli zšikowánj w Sýrokové Vlce, za swými Hausfnicemi aby se potkali s Staroměstskými gestlžebj endy wškočili / ale oni wywalili se skrz Bránu Swatěho Štěpána / a porazwše Planjky wškočili do Nowého Města skrz Opatowice / odkudž šije k Rathauzu Nowoměstskému / wylaupali Štěpy, cožkeli tam našli wybrali.

Tot teprwa wjgde křik, že Staroměstjina Rathauze Hospodari / teprwa ti gestto na Zwon pozor měli napomoc připěti / a Staroměstj giž byli na Rathauze wozmauc jim wšecky Prywili a Listy odesli odtud / a za sebau ge zdržowali az do přigezdu Cýsaře Zygmunnda.

Pro tu neschistnou přibodu Nowoměstj hned Táborj wyobcowali / proto že oni gině tomu radili, aby se swým přátelům sobě přjznawým y krewjnm sprotiwili. Wěhnali také z Města Anžze Jakuba Wlka kterj ge wšta wicně proti Staroměstským popiřowal / a šibowal že Staré Město oparnuji. Giti ten šaučiwý Anžz netoliko toho, ale y některého giného boden byl / poněwadž pro swé zlé činy ne tak Anžzem jako Zrádcem mohl slauti.

Těhož

Těhož Roku Tabori a Sýroctj sgeli se w. spoletj a přitáhli k Rěči, chtěje neyprwě Nowého, potomně Stareho Města Pražského dobýwati / k nimžto neš přitáhli, o ně se powadili / tak žeby přišlo y k bitwě kdyby byli Hextmané tomu w cestu newtročili.

Shromáždili se některj z Panůw / jako, Ptáček, Meynhart, Ales z Šternberka, Diwjs Bořek / a wedle nich Pražané, Plzensstj, y nětco Lidu Pána z Rožmberka / a táhli společně na ty zhanbee a Suzitele Země České / a wědli s nimi bitwu tu wědli po Bojím Těle pod Lippany / w Wj řečene Zřib / kteříž ač se zmušile bránili, wšak nemohli odolati mocy Panůw wessj gines nowaných. Zahynuli w te bitwě, Prokupt Holý / Prokupt Hextman Sýroctj / Markolt, Jan Bořek, Martin Nedowaril, Pessček z Plzně / a giných Rěčj mnoho / a Lidu wjce než půldruhého Tisíce / krom těch kterj g; au z té bitwy s Čjaptem Hextmanem wtekli do Kolína.

Léta Vaně po Narozenj Krysta Pána 1435. položen gest Sněm w Praze na den Swatěho Jana Křtitele / a powolenjm Panůw Rytjřůw y Městjanůw tak z Kralowstwj Českého jak z Margtrobstwj Morawského / na kterém to Sněmē gedne mýslna w sedch u šle byla, aby Cýsaře Zygmunnda jako to Pána swěho dědicu ho do Kralowstwj přigali. O Swatém Hawle položen byl druhý Sněm / na kterém byla weliká roztržitost mezy Knězmi Pražskými, Tábořskými a Sýroctjmi o ledazatěch bludné a wymyšlené Artykule / az Ales z Wěstciowa správce Kralowstwj Českého a Raddami sobě přidanými wysliffje takowě roztrienj přistě přikázal pod wtopenjm, aby Lid sprostý dele neswězowali / teprw šlesli se wěs spolet a zůstali jako za gednoho Cjlowěka.

Wri Létu Vaně 1436. Cýsař Zygmunnd byl w Brně a odtud wyslal Posly do Prahy, žadagjce aby t mu wypraveně byli některé Osoby z Kralowstwj Českého / se s nimi chce narownanj wěinitio wšecky wěcy. Páni a Rytjřtj o tolikéž y Městjane dali za odpověd, že chtějí rádi k Gěho milosti wyslati / ale bez powolenj Sněmownjho, že toho nemohau wěinitio. Z té tehdy přičiny když Poslowé odželi / položen byl Sněm w Praze / na kterémj opět bylo dlouhé a negedno / worné rokowanj / neš některj, obzvláště pat Knězj nechceli žádným spjshobem Zygmunnda za Krale mjeti / proto že se obawali aby pro gegich neschetné a nenáležitě šauřenj, kteráž předesse činili, pomsta nad nimi newčinil. Nicméně po obšyrném rokowanj wyslání byli Poslowé do Brna k dne wloženemu / kterj wědel do Hospody Cýsařj Herolt.

Těhož Léta w Wigilij Swatěho Bartholoměge / Zygmunnd Cýsař přigel do Prahy / a od wšech Stawůw o welkau wětiwosti za Krale přigac a wjčat.

Těhož Roku / Dwanáctého Dne Wěšnce Šrpna / spadl Wěšš Krawawý na Morawě w Města Wničowa / tak že od něho Rěčj přiležitě šcerwenali / jakž wyprawuge Prokop Lupac w Kalendari swém.

J

W němž

**V témž Roku Kobylky velikými stády přiv-
lily se k Místu Pražskému, a litali nad nimi za čtyřech hodin.**

**Následujícího Léta/to gest 1437, otevřen
byl Klášter Svateho Jakuba Mnichův Sierych Svateho Frantiska/
a němto Filibert Arcybiskup při přítomnosti Cýsaře a Cýsařovny znovu
světil Oltáře a tu počali zase Kněží Mše sloužiti o nemalém potěšení
Lidu Obecného / ačkoli ti Kněží bavitim nebyli wděčni toho počtu / nýbrž
přemysleli aby znovu zbavili Lid / počali na kázání Cýsaře haněti / ale Páni
a Králové vložili se v to / a spůsobili to, že Korandoré Knězy vyhnali
muž Planě, zapověděno kázání poručení Cýsařským / Mistr Englišovi
pověděno aby netoliko v Praze, ale všudy Zemi České prázen byl / proto že
směl mluviti proti Cýsaři takto na kázání svém: Pražané buďte Mui a
nemerte tomu Zygimundovi Cýsaři nejináčej jako vstělenímu psu. Mi-
str také Křesťana světele bezesfěho vváienj mluvil na kázání / že dnoť sa-
sfelný na Světě / Papež gedna, a Cýsař druhá / ale mageweystrahu, tegně
wysel z Prahy / na něhožto očekával Divoš Borek s Wozem za Wintem /
wzal gey sjeban na Kolín / potomně na Kunčicku horu / odkudž dostal se
do Hradce nad Labem / a byl tu až do spravování Země, Gřeho z Kunštátu.**

**Téhož Roku druhý Vátek po Slavnosti
Velikonoční woblesterobského pořádku / vložované byli Swatosti při Ko-
stela Božího w Tovární Míst Pražském / při čemž byl y sám Cýsař o-
sobně / a wedle powolení předěšleho, rozkázal aby w témž Kostele oznamo-
wáno bylo, Latinský, Český, Wěnický y Vheřský / že Czechové wstředni ti
geni zachowáwagi řád Církwe Swatě we wsech Arcybiskupích a Klášterích,
přijmáwagi Telo a Krew Páně pod Spůsobem Chleba a Wina, gšau pra-
wí a prwní Syno wé Církwe Swatě / při tom také, držán byl šgezda swelá-
ní wsech Knězy pod Obogi y ped gednou / gímžto předkladal Arcybiskup
Filibert yaby se měli gedni proti druhým chowati / totiz wedle smluw a
Kompaktat na to učiněných.**

**Na den notemně Swatého Witalinsa Cýsař před swau osobu kázal po-
wolati na Hrad Pražský wsecky Mistry a Kněží / obzwláště Pražské / mni-
to učinil řeč Jazykem Latinským / aby wstředni z gednostegně mři wyble-
dawali potoge a swornosti / a wstánowil gím Administrátera Mistru Rty-
škana Saráte od Swatého Michala / aby genit poslušný byli dokawadby
wolení nebyl Arcybiskup Pražský. A libili tu wstředni Knězy Křesťanow
poslušnost, ačkoli některé ošer nebyl to činili / zyláste ti gestto se byli spín-
towali a zawázali s Místrem Janem z Kolyan / chęgęce tomu aby on byl
Arcybiskupem.**

**Na Den Swatého Florjána / z rozkázání
Cýsařského Mistr Jan Příbram wwezen do Kostela S. Gilgi / aby při tom
Kostele služby Boží wykonával / a M. Papežet do Kaply P. Maryge**

před Tegnem

**před Tegnem / aby tu byl Kazatelem, a wsech Kaplanů Spráwcy. Wwe-
zené také gšau Septistky do swých Klášterů / a při tom wšem byl Cýsař
Zygimund, Cýsařowna a Mistry y Kouslele wsech Měst Pražských.**

**Vritémž času Jan Roháč strege Ptáčka/
mage saug byt na Hradě Syon, ačkoli gš Cýsař do Prahy přigel, a za Krá-
le přigat byl / wšak on naproti tomu se postawowal ne tak zlé wile své,
yako z národu Kněží bavitimých / tak yatk některých bylo zdání. Tého Ro-
háče Cýsař Zygimund aby žádného nepřitele neměl / obělal k sobě že chce o
nim wpržení wgtiti / ale on Cýsaři wzkázal, že k němu nechce přigeti, ani gey
za Pána mjeti. Posláno k němu podruhé y potjetí gmenem Cýsařským a
on wždy postawil se nechťel / tak že ho Cýsař potomně při té geho wili za-
nechati rozkázal. On pak nemage na tom dosti, mnohých proti Cýsaři
pozdwihowal / dokládá, aby ty zlořečené Sfelně newědili / ani gi podda-
ni byli / mjmno to na wstředni protimyslnost, Wino Cýsaři z Vher wzené / te-
likž y Woly na Cestách přegimal / a poručil to wše odewzdati na Hrad
Syon. Aby wždy dobře bylo, gestte nechťel Cýsař znamenj hntw wého
nad nim wložati / nýbrž powolal Ptáčka, žadage aby on yakoito Strege ge-
ho Roháče pro tu wrputnost a newážnost aspoň slowy potrestal / což on dru-
hého dne učinil prosyc snatně aby takowých wěcy předsěbe nebral / y předklá-
dagic genit rozlén, kterčby odend vzniknauti mohli přibody / ale on ne-
dal swým Srdcem pohnauti ano y pohrážky činil, že chce o pomocnky swy
mi tu Sfelnu z Země wyhnati.**

**O tom yatk wzal Cýsař / přerwu / ten den před Slawností Swatých Filipa
a Jakuba Apostolůw Božích / wyprawil Lid do Pole / a poručil aby táhli
na toho protivného zausfálce Roháče wogenst / kterč oblehli Syon / a do-
býwali ho až do Slawnosti Narození Panny Maryge.**

**Dre pak gednogo diw než Slunce wzešlo / počali k tomu Hradu od stra-
ny Západní slyné stilet / tak že gš welikau dgru učinili w Srubích wedle
gedné Basse, kterč byli na Walch / wšak obleženj serssy pilnosti dgru za-
kládali Orypkami a Listem Dubowým / a mezy tím Zem ačkoli žr, dta sypali.
Času poledního když se Zoldněti na Zámku wpotogili / gedn z Drabůw
přistčim k Walům zapalil Orypky předpowěděné / kterč počali welmi ho-
řeti / a Oheň se Wterem wjce a wjce rozmahal / kterč obleženj hasyli serssy
pilnosti / ale že Wjer byl slyný od Západu, nemohli mu odolati. Roháč
w ten čas obědwal / a zanechaw gýdla wyběhl aby pomohl Obně hasyti : w
tom Cýsařstí k Walům přistupili a swedli bitu zmužilau s Roháčowými
ano y samého Roháče při tom sfermielowánj zagali. Přispěl na ponoc y
giný hauff walnj / gchoito snážnosti wstředni Zámek obelčen, a pomocnky
y Roháčowj wstředni do Prahy pobráni a dání z poručení Cýsařského do
Staroměstského Wězení.**

**Bylo pak toho času mnoho Dřiwí nawezeného na Ryntu Staroměst-
ském / něhož měl býti učiněn Krow na Kostel Panny Maryge před Tego-
nem / to wše poručil Cýsař wen z Města wywoziti a učiniti Sýbenicj z ně-
ho okrauhau o třech Podlahách / na kterč kázal Roháče powěsiti neyweg-
šegi yakoito záhubce Země a nepřitele swého / gine pomocnky geho yako
znamanitégšj pod nim / a gine otolo nich / gichžto bylo w počtu Sfeděsáre /
Knězy pak gich, poněwadi slaul Rněz Martin Prostředek, natrženo mšto,
aby wprostřed wsech wšel.**

**Gestte ani spůsobem tím Cýsař k potogi přigiti nemohl powstali proti ně-
mu brzo potom / yako před Swatým Martinem Hertwě Chwal, Motro-**

waufky s některými z Kráge Hradeckého / a wedlé nich Knež Bedřich Lotr starý genž byl na Kolíně / a w Žitkowském Wogstě často Wisse flaušwal / y od toho času nemohl odwyknouti od laupejůw. Spontowali se s nimi y Hradeckí, Chrudimští a Městští / kladauc toho přejinu žebý Cýsar některých Arcykulůw nimis se Cechům zawázal nezdržet / a Kompaktata žebý gesté nebyla potworzená / s čímž wyprawili k němu Poselstwu pod gleytem bezpečiným / pro kterého Cýsar rozhněwal se velmi / a nabadáním Cýsarowé a některých Vheřských Panůw pro takowau nezbedných Lidj Banliwost / w Pondělí den S. Martina wygel z Prahy chřegeri do Králowstwj Vheřského a s nim Cýsarowna / hrabě Cylický, a giných mnoho Knjzat a Panůw z cyžých Zemi, kteří se při něm zdržowali. A když přigel do Žnogima / říze se roznemohl a umřel tu w Žnogmě w Pondělí po Početj Panny Maryge / čwartau Hodinu na Noc.

Léhož Roku na den S. Jana Ewangelisty / některý z Panůw Cechských přigel do Prahy / a tu vmažuguce společně s Pražany žebý bylo zaslusné a potřebné, aby Král bez odtahůw wolen byl / wolili za Krále Albrechta Knjze Rakauské genž byl Zei Cýsare Žygkmunda slawné paměti / a ginj gsaucé tomu naodpor wolili Kazymjra Syna Krále Polského / pročez vznikli znovu rozepře a newole w Králowstwj Cechském.

W Létu Vaně 1438. ten Alutern po S. Fabia. na Konsele Staroměstské kázali zgmat wsecky Měšťany ty gesté byli w Radě před přigezdem do Prahy Cýsare Žygkmunda / prawje žebý oni toho byli anhlaronj půwodowé je přigat gest za Krále Cechského / gmenowitě Matěge Smoláře / Jana Welwara / Mikuláše Kněžowského / Wácslawa Hedwisku / Matěuse Drdaka / Jana Duršmida / Obřelku Huzdara / Mikuláše Hunipolce / Martina Wlasňowského a giné, kteří wšickni s Towoměstskými s powolením Heytmana a Podkomorého Jana od Strigbne Hvezdy / wzezenj byli do Wězenj na Karlstegn / a některý z nich na Točnik.

Do Osni dnech wypowědenj byli z Města Osoby tyto / ceteri Mikuláše Bečlemšť / Matěj Janke / Lazebník z Králowské Lázně / Pšeros Bečwár / Poláček Kregč / Filip Pšenicka / Zagječ Řezník / Wawřinec Babka / a Pytel Sankník. Wáteho potom dne / to gest w Sobotu před Hromnicemi / kázali Konsele Břičím wolati / aby Manželky wypowědených k něčně wetricch dnech wyhostili se z Měst Pražských za swými Mluzmi tim dřjwegi nezliby ge něco horsšyho potkalo.

Léta Vaně 1439. Král Albrecht mage o tom spráwu / kterať Kazatelowé Pražští gedni proti druhým rozličná činj haněnj / gedno proco aby učinili zbawenj w Lidu, a snad y Krwe proliti / učinili s nimi prozěbně y přistně psan / přikazugje ginj aby takowého haněnj a Banťenj zanechali / slowo Paně kázali pokogně / a lid wedli k lašce a k swornosti.

W Sobotu před slawností na Tebe Wstau penj Krysta Pána / Wěznowé Pražští některý jako Wácslaw Duršmid / a Mikuláše Kněžowský a ginj genž byli na Točnice / zamordugjce Strážny wyssli z toho Wězenj.

před

Wřed Slawnosti Swatého Duha / stiat na Rathauze Staroměstském gedn z znamenitějšich Měšťanůw Pražských řečený Jan Moček / pro tu samau přejinu je gsa w poselstwj s ginými Pány od Pražanůw do Vheřt Králi Albrechtowi wyprawen / wyprošl sobě tegě ně Rychtářstwj Pražské. Pročez hned téhož Léta Král dal Magestiat na to Konselem Staroměstským, aby oni sami Rychtáře sobě woliti mohli.

Léhož Léta den Swatého Wiktoryna umřel Krystan Jarát aneb správce Kaply Swatého Michala w Starém Městě Pražském / gonj byl Hvezdár znamenitý / a šrz Vmčnj swé Hvezdářské. Cechům mnohé wčy budaucj zlé y dobré w prawdě předpowjdal.

Léhož Roku přinesený Listowé do Prahy oznamugjcy Smrt Albrechta Krále / yatz doloženo w poslaupnosti Knjžetcy.

W Sobotu po Swatém Linhartu / Staro městj powolali Mistrůw a Knežj na Rathauz / a rozkázali ginj, aby sobě hned někoho za správce wolili / kteří tak učinili, a zawázali se pod wypowědením z Měst Pražských, aby žádný Knež, ani Mjch, ani Ranownj nepo. dáwal tu přewelebnau a předustognau Swatosti gináče gednomi pod Obogj spůjban.

W Předěli před Swatou Vannau Kateřinou Purgl mistj a Konsele obau Měst Pražských / sešli se do Kosteľ Panny Marye před Teynem / a učinili službu za Krále Albrechta slawné paměti, offerugjce na welkém Oltari / proti kterémužto offerowánj welmi reptali Knežj a Konsele nieméně poručili wšemu Lidu, což ho koli w Kosteľe bylo, Ženám y Mluzm giti k offere, a po wykonánj Mše / wzali ty Penize Offernj z Oltáře, z nichžto něco chudým rozdali / a ostatek poslali Žiakům do Školy.

Léta po Narozený Krysta Vána 1440. Den Towého Léta / sgeli se do Prahy Páni, Rytjštwo y z Měst / a na Rathauze ze Staroměstským na tom žůstali, aby posláno bylo pro Peáčka y pro giné wsecky / kteří se ho přidrželi. To když se stalo, a přigeli wšickni Duchownj y Swětskej / sešli se do Welké Kollege / kdež z gednostegné wšech myšlia wůle toto zawřeli, aby, poněť adž Alžběta pozůstala Wdowa po Králi Albrechtowi Wlodem obřiená gest, poshowěli / a gestližby porodila Syna, toho yakožto prawého Dědice a Krále aby sobě dochowali. Teyprwé na prottomu byli, Břič z Kunštatu a Peáček z Pictnšstegna / ale potomně to, litež k tomu powolili.

Knež Bedřich z Koljna onen starý lašomec / kte rýž snad ne tak mnoho Wlasiw na Hlawě měl yť mnoho gest Laupejůw učinil / nepřestáwal Lid Baniti, wždy nepokoge wyhledáwal, na Offery wola / snad je gednomi po Penizy offerowali, a on žadošiw byl netoliko to což Čilowěť má mjeti, ale y Dusi z Tela wyžditi / že žádné laupeže od dáwnjho času nedostal / namluwil yatehos Roldu z Táchoda a Benesse Motro

J iij

waufkyho

waušyho, aby ziezli Město Pražské, a nabrali se z Statků w Lidských t čes-
můžbyl dobrým pomocníkem geden z Měšťanůw Pražských řečený Zyg-
tmund Sláma / genž měl Dům Tarojny w Tložiště Vlčy / magje po sobě
tolikéž některé z Knežstwa.

W Pátek tehdy po Swatém Jakubu / předpověděný Lanpežský w ne-
malém počtu, wpadli do Nowého Města Pražského dirau genž gest byla
we Zdi Městské, ništo zbytečný Woda wytekawala mezy Horstau a Pořickau
Branau, w Vlčy řečené Florentia / chtěj tudy se Starého Města zmocniti.
Tu zřítowawše se, šli w Orduňu t Braně řečené Odrau / genž gest ne-
blížší Kláštera Swatého Františka, aby šrz Dlauhau Stijdu wskočili
na Kyně Staroměstský, a wšli swau provedli.

Stojíce pak před Branau wolali na Branného, aby ge w pustil do Města
že wezau Ryby Panu Slámu / a to tím rychleji, nežby gim zemřeli, ne-
tak gim poručil Sláma mluvěti, kteráž poručil Branný žně wpuštit / a ona
odmytágie žánky wshljdla dirau šrz Brata / a že spatřila mnoho Lidu
Zbrogného, powídela o tom Muži swému / kterýž powstana učinil okřik /
ale oni hned cauffnoli naspět / některý tau dirau wylezli / a druzý po známosti
do Domůw se rozběhli.

Hned toho Dne Zygtmund Sláma poněwadž se nedálo wedlé wšle geho
utěl z Prahy / a s nim Šfýlník Měšťan Nowoměstský zanechagje tu Sta-
rkůw y nabýtekůw, gedenom aby při žiwotě byli zůstavenj.

Po malém čase zgimánj gšau Augustýn od Bileho Žronu / Slámorež je-
ny wlastnj Bratr / a Gessna od Bileho Tiedwěda / kterýž wyznali dobrowol-
ně, že gšau také o tom wědili, a w statky Měšťanůw pomordowaných že se
měli wvazowati / a ti gšau obadwa z rozkázanj Obce gedenkaždý na Prahu
Domu swého obrácen gla Očima do domu štinánj. Zgimánj také byli Am-
brož od Wěse / Piwce Platný / a dani do Wězenj / Knež Mikuláš od Swa-
tého Linhartu z Prahy wypowěden / proto že prawili že gšau y něho o tom
rozkowali w Zakřystýgi a někdy y Wanta Korandy y Zelezných Dweri. Erb
Zygtmunda Slámy, genž byl na Tabulě malowaný, a na Domě geho při-
bitý / poručili Konšele Ratu šnjet, a na Planěti přibiti Slawaudolu / a byla
namalowaná Kacíře s Zlatým Tlošem a s Zlatými Tlohami w Czermveném
poli. Kterážto Tabule na Planěti wisela několik Let.

**Wo Slawnosti na Nebe wjetý Vanný Wa-
rye /** Konšele powolali na Rathauz Místra Wáclawa / Dr. chowce z Beclé-
ma / a Kneže Wáclawa Babku geho Kaplana / a kázali gim wen z Prahy
wygje / neoznamugje gim žádně přjiny pro kteraušby to činili.

Při Slawnosti Swatého Wáclawa / zgimá-
nj gšau s powolenjm Konšelůw / Matěj Smolář, Wondraček šuzdár a
Slatina od Podkory. Smolář owšem a Wondraček štinánj gšau bez
winj, yatk šagek pišse. Přjiny gině nebylo než že Smolář měl Přjbram
ta aby se dostala Hanuřowj z Kolowrat / a šuzdár že měl šestiwic / ten aby
přjpadl na Podkomořjho. Slatina zmučený wypowědnj z Města / geho-
to Dům dostal se Matějkowi od Stolic / a tak pro tu zradu trpěli y inni y ne-
winnj wšse z Konšelůw nerozšaffnosti.

Téhož Roku Židé w Dissyngimnoho Lidu
gedowatým Ltařšwjm otráwili, a mnoštwj Wěnie kladeným Ohněm
wypálili.

wypálili / pročes wypowědnj gšau z te žně wšickni / tak aby se ani nenawra-
cowali pod stracenjm žrdla.

Léta Bane 1442. Ra den Swátosti / Weyn-
hár, Sokol, a Jakubek Bilinský / onkolita Konšeli Pražskými wygeli t
šrydrychowi Králi Řimštemu do Wědně / a tu gšdali při něm aby Pán
gich a dědic chowan byl w Králowštwj Českw / ale šrydrych nechel t tomu
powoliti rozličně předkládagie přjiny.

W Druhau Wědli Wostný / Petr Holický
mladší / Léta následugjého odpowědel Pražanům, že gim chce na Statcích
y žrdlech štkody činiti podle swé nezwyššj mošnosti / a napodobně učinili
w Četj Wědli Wostnj Děrnšky a širjt Pančý / pročes Pražané měli se na pé-
či, a dosti opatrně Město chránili / neš Korauhu e čtyry Četwrtnj stali wsta-
wieně na Kyně / a rozkázano bylo přjinně, šdyby wšessel pokřik, aby každa
Četwrt Města pod swau Korauheu bez mēšťanj nalezti se dala.

Při Slawnosti Swatého Bartoloměje /
Staroměstský powolali na Rathauz wšech Místrůw a Študentůw / gim-
to předložili žádost wšech Študentůw Widenštwj, aby totížto do Prahy
byli přigati, že tu se črtgi učiti, a Čenj kteráž petl šlo zase wyzdwihnati /
wšak tak aby gim ta šrebedu kterauž wjwali Študenti za Čýsac Karla
a Krále Wáclawa puštiná byla. Dlauhé o tom bylo rozkowánj / a ta žá-
dost gich rozličně wwařowana / a po dlatých rozmyslech a rozličných domy-
slech na tom wšickni zůstali, aby gim bylo šrebedno přigeti, pot cgně se chce
wati, Čechům nekačořowati, a z Kalicha aby s nimi přigimali. Čemuž
oni wyrozuměgje zůstali w Wjdnj / amž pospichali t přigimánj z Kalicha.

Léta Bane 1444. Powstala žnamenica
různice w Městech Pražských / že Konšele šwolagie Obec prawili že nema-
gi žádných Peněz Obecnjch, nimižby pošly wyprawili na Cestu Widenštwj
t Wladislawowi Králi Wherštemu, a proto Berni vložili.

Zbauřila se Obec / a dotazowati se počala v Konšelůw, kam gšau poděli
Duchodnj Penize / a hned wywolowšse některé Osoby t počtu wolala / aby
Konšele počet činili. Oni nežbyšle w to dali, radče z Měšcůw šwých wla-
štnjch šhremajdili šmndesate Kop šro: a dali ge pošlím na cestu pro zach-
wanj potoge / zreláště šdyž některý z Obce t tomu šmětowali, aby učinic rů-
žmcy wlowili cokoli přjcom zbauřenj.

Druhý Pátek po Slawnosti Weličonočnj /
Swátosti některé pozůstale při Kostele Tela Božjho w Nowém Měste Pra-
žském wřazowane byli. Dobří a pobožnj Lidé z toho se těšili / Taboři tomu
se pošnwali / a zgewně mluwjce proti Panu Bohu tam Swátostem se rau-
bali. W tom šdyž Kneži Swat: šti schowali, šřhlo se neobyčejně powěťj
tak že y Domj na Nowém Měste z gruntu wywracelo / mnoštwj Lidu, na
něž Krowomé padali, zahynulo. Tak mluweno gest, že w Praze to nešly
čane wterůw dutj, ja Trideti Týž štkody učinilo. Šiste pražab wšickni

wé raubani Laboru / Pan Bůh wsemichaucý to byl dopustiti ráčil.

Na den Swatého Krýže / Bražané s Děl-
mí a ginými potřebami i wogenskými / desíti nocně wytrahli Jakubkowi Bi-
linštímu napomoc / kterýž dobyl alžradu Dětišského slyše na němž se mno-
ho Laupežníků zavřelo / a ti wslidni zvěstějí glau, když se zradu Pražané
zmocnili. Odtud táhli k Zradu Gwonsku / na kterémž napodobně potre-
stawše Laupežníky nawrátiti se do Prahy.

Téhož času Giry Wodebradský / Jan Zagj-
mač, Cizelický Hertwi / a Bedřich Kolinský / položili se u Sněm na ho-
rách Kurnách / na kterémžto ustanowili Gířho z Kunštátu. Těmž wýšším
Hertmanem wšech Kragůw / slibujice že genu neginače než jako Králi
chréti poddanost a poslušnost zachowati / Hertwi přidali genu nape-
moc / a Cizelického Wánemystrem učinili / což tiče nesli Pražané, že to
tjito ti Wádomě bez wědomosti gich rozdáwaný byli.

Břed slawnosti Swatého Jana Křtitele /
byli w Cechách welicý Dáštowé Pršelo začtyři wni bezpřestáný. Zče-
hož poslo weliké na Potocích y Rjetách Wod rozhogněný tak že se mnoho
Rchůw w ztrhlo / zoláště okolo Dobříše / tčeražto také pomodení nemale.
Kody při Praze y w Prazewěnila.

W Létu Wáně 1447. Kdýž Kupy a Kramáři
Pražští gáli na Jarmark do Wýškého Města / mladý Kolda wědao
tom učinil na ně žalobu a zagal gini wšěto cožkoli na Wozých bylo / y Ku-
pce swázané wedl na Tachod.

Téhož Roku Bražané množstwý Suduow
Wýna Wlačko wateho wtrahnauci dali z Sklepůw na Rynt / a tu poručili
wšěto ošetati, aby se nim Lidé netrāwili, tak že Strauhami do Rjety teklo.

Ten den před Sčedrym Wecerem / umřel Wi-
str Přibran, welicý Těpřitel a protiwník řádůw Křesťanských / a ten rmi-
rage na Spuredné Poslely powolal wšech Mistrůw a Rchůw Pražských, žá-
dal a prosyl, aby se Katolických neb Křesťanských obyčejůw přidrželi / do-
kládage že gšau welmi potřebný k spasený a k dosazený od Pána Boha wé-
čné milosti a lásky.

Léta Wáně 1448. poslal Papež Legáta swé-
ho do Prahy / neginače směřleže, gednomičhož Předeť geho Eugénio
dowěsti nemohl, toho že on dowěde, a Cechy k řádu Cýrkwe Swate zas-
přítáhne. Ten žůstawage nemalý čas w Praze rozličná nymal nilyený
s mnohými / až wyprawen byl s odpowědi tawo: Přislasy nám řady
Křesťanské držeti, ale nenaprawowati / k čemu nassý Rchůw, obzwláště
Mistr Jan z Rokycan powoli, y my k čemu powolime, a Mistr pat Ro-
kycan nic gineho nechtil gednom se s Legátem hadati, y tčeražto

Téhož času Giry Wodebradský s pomocny-
ky swými zmoč il se Prahy welmi lehce / y až doloseno wegše, a po malem
časě wezmána se Auřad Králowský sadil Konšeli w obau Městech Praž-
ských gich ponuknutými. Antonina od Oslaw učinil praxím Konšelem
na B Pargtmistrem Staroměstským / pro Mistru Rokycana poslal do Zradce
a učinil ho Jarátem w Kosteľe Panny Maryge před Tegnem / tím osobugie
sobě y Auřad Arc biskupský / a Zdeňka z Konopist ginač z Esterberka učinil
Těmž wýšším Pargtrabým Pražským / a giným giné rozdawal Auřady
wedle swého zdání.

Oldřich Syn Meynhardůw když zwěděl že Dceřeho gat w Praze roz-
kázany Gířho z Kunštátu / y dan do Wězený na Wodebradský / zlitostil sebral
něco Lidu / a Jan z Rožmberka wedle něho / Rchůw Bedřich z Kolína / Sey-
drych z Kolowrat a z Baisčehradu / a ti sobě slibili wtrně pomahati gednom
že w to Zyma wtrčila / a tak muselitoho zanechati až do času Jarůgho / a
w tom Gíř Wěsta gina chystau y lřtiwau řeči k sobě naklonil.

W Létu Wáně 1461 Ten den po S. Marké-
t / Král Gíř s Dworany swými šel do Obece Lázně wedl swého obyče-
ge za Zidomstau Vlci / genž slaula Jandomá Lázeň / a ten Janda mezy
wšemi Lázeňský na ten čas yako neypředn gšý byl. Tu Král gšau Lázeň /
rozličné Křatowile s swými dworany promozowal, a Janda gmeno wany /
genž měl obyčej s Králem žertowati / také se k tomu připlidil / a když počal
Králi bradu holiti / dý k němu Janda: Králi n ilostiwý / račte mně wbo-
dnanti tu Pohádka / či gest na ten čas Cjeste Králowstwu: Odpowěděl
Král / Jando přiteli milý či by bylo gednom twé: Kr. ly Králowstwu nym
w Auřau twých gest / a on řekl tak gest Králi milostiwý. A když nym Bra-
du oholil, a Břitwu schowal / otázal se ho Král ita: Jando či gest na ten čas
Králowstwu Cjeste: Odpowěděl Janda, či by bylo než twé Králowstwu
milosti / a Král wtrahna Roka wdeřil Jandu pěti tak slyně že na Zem wpadl /
a tu geg k tomu Tčeau w bok wdeřil. Wroni powstali Dworané a řadali
mu za milost / y šel Král z Lázně hněwem rozpálený / a Janda osmeho dne
umřel welkau žalostí.

Léta Wáně 1464. Nakazlo se Bowětrý w
Cechách tak že Wior byl ukrutný / obzwláště w Praze a Lidé obawagie se
n ihle Smrti / počali k řádu Křesťanským přistupowati ale Lupac a Ro-
tycan na řádem Kázany protřetowu wolali, a Papeže haněli. Král Gíř
wšemi častokrát gich napominal, aby o něčem giným ne wěděť o Papeži
řadali dokládage gestliže Papež zly gest, nechť gest sobě zly / on se w Rymě
ohl / a gin w Cechách že zlosti swau nie newšřodj, a Alz Rokycana wolal
zgewně / bnděšli Králi Papešencem neb Rchmanem, hebudeš Králem / pro-
čež genu Král Gíř nesmel wyce domlawati, neb w šesta Obec při něm se
zajazowala.

W Létu Wáně 1461. Král Gíř w Praze po-
twědíl Pražanům Womoměstským wšech gegich Swobod a Privilegi /
obzwláště iě pat Sundacy Cjate Karla čwrtého, Krále Wacławu / a Cy-
fate Zykemunda.

Při Létu Wáně 1469. Giry Cjesty / Wacław
Oberský Králowé šgeli se w Olomawcy na Morawě / a učinili mezy sebau
řaný

stání neb přiměry / aby pokog byl do Koka / kterč nezdržel Král Matyáš Král Břimn, nýbrž wěšwan k tomu přiměl, že gey některý z Starůw Královstwj Českého za Krále wolili a wyhlásyli jakž píše Kurew.

3a Krále Wladislawa w Létu 1473. pro naka-
ženě Powětrij Lidé w Královstwj Českém na Mornij bolesti welmi sylně měli. Král Wladislaw wygel z Prahy wyhledawagje zdrawěgšijho Powětrij na Hradku genž slowe Křiwoklát / na němž přes celý Létu jako mla-
dý Pán kratochwil swau provozowal.

Druhého Roku přišlo Usaný k Wladisla-
wowi Králi z Benátek / oznamiugagjeby nágacy Lidé litých Sedm w Benátekch nakaupili / owšem nez giné přičiny gednom aby někoho otráwili. Král poručil se rychle dotazowati / y nalezeno gest žeby Tomášek Aparytář Messian Pražský od Zlatého Liliu, a s nim Zlanšský od Zoryech časůw z Benátek přigel / mjmto to na ně prokázano, žeby častě poselstwj mýwali k sobě y častě Usaný od Krále Oberšého / k tomu y rozličné dary / y wzali ge do Wizený. Po malém čase obadwa umřeli / Tomášek na Rathauze Staroměstském / a Zlanšský na Karlstegně.

W Létu Waně 1475. času Wostnjho Staro-
městský Kázali weliké a hluboké Krumfessky wykopati v te Brány genž gest z Celestny Vlce mezy Královským a Králové Dworem, aby tu wystawili Wěz wysokau. W Pondělí pak po Křivné Tiedeli Král Wladislaw wšel do Krumfessku toho / a sám swau Kůkau prwný Kámen gruntu toho založil / w Kohnu genž gest na Wýchod Slunce ginát k Kofelu Swatcho Gindricha.

Následugichho Léta bylo stěžowaný na Kon-
sely Pražské na kterč natýkali Lidé pro přičiny nýže doložené.

Prwný / že znamenitégšý přigýmali k sobě
w Tedy Dýchody Obecne / a z nich činili počet misterny / totij tdyž wrátili Kopy gednu / že napsali do Register pět y Deset.

Druhá / že Burghmistr když k sobě pozwal
baž některého z Panůw neb z Křivcůw / kázal do Register napsati / že tak a tak mnoho natu Kollacy wydáno.

Třetí / že k tomu chuti neměli nespravedliwý
tomu Talez w Přigebo činili / a on byt neywtěššij křiwodu trpěl, že odwola-
ti nesměl / a gestliže se kdo o Konselém sandil / byt neywtěššij Konsel promi-
nil / nieměně že Konsel nezůstal křiw.

Čtvrtá / když který Wesslian gsauc nemocen
powolal některé Konsely na Křaffe / že geg hned přemistrowali / a že gim gest odkázano napsali / pakli Nemocný powstal z Nemocy / že Křaffe wedle wíle geho učiněný wložowali.

p áta

Wata / gestliže který Wesslian umřel bez Křa-
fetu / bi s chudy neb se hary / zanechawage Wianjelce neb Dytelám jakýkoli Stateček / je hned bez wesslian wessli do přibytku geho mluwice / poněwadž bez Křaffetu umřel je to gim jakožto Wchnjm spráwciim k opatrowá-
ní náleží y popsal ten Statek a zpečetili / Zěny neb Děti čimkoli odbyli / a což lepšijho bylo od Peněz neb Klinecím sobě přimlastmili. Gestliže kdo o tom zmjátku učinil / prawili že gsauc to giž do Spitalaw Lidem chudým rozdali.

Sesta / že ta Berně kteráž před pěti Lety
Woměna Králi napomoc z Hlawy po dwau grošijch zbyratí se počala / ge-
stli trwala / a tdyž se koli Dytě narodilo / že Otce z Hlawy dwa grosse wem
kde wem dáti musel / což giž ne Králi na pomoc, ale Konselé k swe Kuce
za čtrý Léta wybyrali a o to se s Lidmi hrdlowali.

Sedma že prawili žeby duochodowé genž náležej-
gšij Obey k obecnym potřebam wylacowati nemohli, proč se se museli w gi-
něch Obey dlusiti čemž sprostij wědili, ale chytřejšij rozwažugje že Kon-
slele obzwláštijch swých duchodůw nemagi / a proto pigi hodugi / a některý
se před tím než Auradůw dostali nemnoho Statkůw měli / porozumeli tomu
že nenáleží s Obey za hýžeti.

W Pondělí tehdy před Swatým Šilipem a Jakubem sešla se Obec Womor-
městská na Rathauz a tu hned s powolením gegim / jako Wanauffek, Břim
od Černé Kůle a Křima Kofelak Konselé pro přičinu weg's předleženě /
kterč prokázawse na ně tu winnu dostatečně / hned z Města wyponědli a
neyprwě položití musel Wanauffek pokuty Tisíc Kop Grosšůw / kteráž
Samim Wladislaw přigal od Obce pod spůsobem puzky / Kofelak Čtyř-
ry Sta Kop / a Černá Kůle tolikž Čtyřry Sta Kop / což učinili s od otne-
sti, chwalice Pána Boha že gsauc gednom při Hrdlech zanechání, ačkoli se z
Města showati museli.

Zbýhla se také Obec Staroměstská na Rathauz a tu yat Wje Postřibec
Lukáš od Čierweného Gelena / Zagjček od Schodu / Jan od Čierweného
Křije / a Jan Pjše genž dlanhý čas sedel w Klade.

W Pondělí před Swatou Zioffigí ten celý den Obec byla na Rathauze /
a podali některé z Konselůw gmenowaných k Práwu wtrpěmu.

W Auterý w Křivné dni / Jan od Čierweného Křije / a Lukáš z Zlezo-
né Vlce / od sanzeni sau na smrt od Konselůw některých y wssij Obce / tak aby
w Pátek před S. Urbanem stiat byli w tom Král Wladislaw přigel a poslal
na Rathauz Gence z Janowic a Jana z Raupowa přikazugie aby gim nie neči-
nili. Oni pak wezmance od Lukáša Sto Kop gro: a od Jana od Čierweného
Křije čtyřry Sta Kop grosšůw / že Jan z Města wypowědli. Z te přičiny Král
s. l. na Obec Pražkau hněwiv / a těžce nestatowan prbliwest proti Kons-
selům poněwadž neny wle slusná / aby oni bēti měli pūw odome, žalobnjey
Swedrowé y Sandrowé / ale potřebý gest / kdo žalobu wrede aby nesaudil, a
kdo puwodem gest aby neswědčil, wssak nieměně to do budawčyho času od-
ložil.

W Létu Waně 1477. w Tiedeli Wafopustnj
Král Wladislaw pozwal k sobě do Dworu swého Wesslian Pražské y Me-
stky na Wafopust a křawyl s nimi za celé tři dni s rozličným kratochwil-
em a Tanowáním. Pro tu přičinu Kneží Pražské welmi se zbauřili w pro-
wnij Tiedeli Postnj Krále Wesslianůw y Wesslet na Kázanj hánliwě

dceykal

doce ykali / a Měšťané rozhněvaní / chtěli ty Kneze vyhnati / wšak Kral
yakožto dán dobroty za ně se přimlával, y qim přistně přikázal aby pře-
šli tak hánliwá kázání činiti / pod pokutau z Prahy wyhnání, a tak trechu
vnikli.

Prvního Dne Měsíce Měge / Kral Wla-
dislaw gel z Prahy do Wjdně k Frydrychowi Cysari / gehožto on lastawé
přigal y s geho Pražany s milostiwým Kuty podáním. Při tem dani
Pražanům z lasty Cysarstwe Erbowé / totž Stare měšťtým dwa Lwowé / ani
drží Korunu Cysarstau Zlatau nad Sstitem položenau. Uroměšťtým
dán Orel Čierný o dwau Zlawách, na Prsých Oděnce w Sstítu Blantýněm
nad Sstitem gine dwa Orly / ani nápodobně drží Korunu Cysarstau nad
Sstitem položenau / za kterého obdareni Pražané Cysari ponýženi děkowali
a po wykonání wšech potřebných s Kralem Wladislawem narázili se do
Prahy.

Při Četú Bane 1480. Kral Wladislaw se
wšemi Pány / Křesťany Měšťtany Kralowstw Cieskeho žiw byl w dobrem
rozumění a pokoji / gednem sami Knezi nechceli se nřadným způsobem
wp. Egiti, diti ná hanějí činiti a rozličná proti řadu Cytwe Swate / proti
offerám / proti přigimání pod gednau způsobu / proti Papězi a tak dále,
wšedlo Krali naproti myšlost / aby negate Krowe proliti způsobiti mohli.
A to kdyoznámeno Krali, welmý se zarmávil ita / diwná wěc gest je ti
slati chetěti Knezi a gine nad se wyweyšeně gšy / od nichžto Awtad ten pře-
gali, hanj. Zlořečený ten kdož odtrýwá hanbu Otce swého. Domlau-
wagi Kardinálům y Papězi, že od nich wzdátení gšau / tak rozumíme, kdyby
předně přišli, Wsta by otewřiti nesměli. Weynaze gest bluchemu láti.
Wšak potomně některé k nim Pány / řadogic ge slowy prozobnými, aby
se zdrželi od takowého hanění, a slowo Boží kázali tak jak přislusly / a po-
něwadž Kral Geho milost, Páni Křesťtvo y Města gšau w dobrem po-
gí, aby nepokogúw nezajínali. Slibili tak se zachowati, ale yak Wědele
přišla / gesset hánliwě gšy činiti kázání, a P sáe w nowé w mšlené tu po-
směchu a k hanějí spřawat začínali / tak že Kral mi sel poslati Pražanům,
aby pod pokutau zapowědli těch Pánj spřwati / což oni učinili / a Lid obe-
cnj obáwage se trestání přestal těch Pánj spřwati.

Nicméně Knezi je nad sebau žádně Wřchnosti neměli / mjmó záporwé
Kralowstau y Konšelskau, při Sarách swých wždy wolali, sp wali, haněli,
a obzwlařeně Michal Polák Sarát w Swatého Gilgij / geni byl Knež ne-
swěcený, bezpečně sobě we wšemi a přilifs swéwolně počínagie, lasty při Ob-
cy wyhledawal. Knež Wacław od Swatého Hawla zgewně přikazo-
wal, aby Krali, poněwadž Křimanem gest, as nimi v Wjě se nestrownawá-
poslussenstwj nebylo zachowáno / a Kral nad njru dobroty to wšě snáše /
y preto wygel z Prahy do Hory Kutny / za nimi přigeli z rozkázání geho
někteří Pražané gmenowitě Jan Sojnowec, Mathaus Ssilink, Jan Ži-
ka, Martin Kjeznej od Zlatého Kola / a ti odtud wezenj gšau na Křiwokláš
do Wězenj.

Při temž čase negatý Danyel Sarát při Kaple Swatého Michala w O-
patowicých wypowědijn / eak aby Delet mil od Prahy nebywal / z přejmý té-
že gest lehkomyšlně proti Krali mlowiti směl, ita / wšak nenj Kral / ale gest
Polák Swj. Jan Žižka a Martin od Zlatého Kola Swatohawelský
Sarát, Knež Slana / Knež Města přigati na milost skřz přimlawa Biskupa
Maradinského Jana / geni sel toho ča'u přigel do Prahy / gša Lestatem od

Krala

Krale Wperstho k Krali Wladislawowi / wšak tau wemjntau, aby w ce-
Lid nebauřili. Michal pat od Swatého Gilgij jako wštem jessly umiel
na Karlštegne a pochowán w Kaple Swatého Palmacy.

Času Jarního w Četú Bane 1431. při Sla-
wnosti Swatého Duchu walnj a častj přšeli Desťiomé / z nichžto byla Pco-
wdeni welikí v Prahy / tak že Woda Mla až pod welty Oltar w Kestele
Swatě Jany.

Ja Wurgtmistra Tomáše od Zlatě Swědy
tehož Roku na den Swatých Pit Bratřw w Kaple Panny Marye na
Kathauze Staroměšťtém počala se Wšě slaužit / a tu, gednkaždý z Kon-
šelsko dějw nesli do Kaddy wšel powinen byl wyslisseti / pod pokutau od sta-
rodí wna vloženau.

W Četú Bane 1483. Stalo se weliké bauřenj a
pozdwihnutí w Lidu w Praze tak že toho Kral Wladislaw Srdečně žiel /
je gest kdy to Kralowstw pod swau spráwu přigal / neb tegně y zgewně
proti němu hánliwá slowa mlowili Knezi.

Času gednoho Wurgtmistr a Kadda Starého Města Pražského / pomos-
lali k sobě wšech Sarátw Pražských / k nimžto gmenem wšech učinil řeč
Wacław Cheynecký od Rohantu takto :

Páni Sarátowé Pražští Bratři a Otcowé naši Duchownj, nám w P.
Bohu milý, sami to na oko widíte, yaké gest w Obce h e chto roztrienj, a ne-
radibychom wideli aby ten lid nestrecený, blučně se měl scházeti. Proč z dá-
i se wámi aby w těchto Městech, co se Pos wceňj dorčce, na gedn den drá-
na nebylo / ale w každě Sarý obzwlařeně, tehdá totžto kdy se ten Kofel swé-
til, wedle obyčce starobyleho, Wdowědch Knežj je se chetěti neyprwé na
to poraditi.

Kdy přišla Wědele pozdwihowali Obec proti Krali a Konšelsm / dořlá-
dagice je gím gij w Duchownj řády wtročugy, a zrusiti chetěti to což od
Arcybiskupa Kunrada nřizeno gest eciti aby Pesa ucer y po wšech Kofe-
lých a Klášteřích Pražských gednoho dne držano býw ale.

První Wědli po Slawnosti Welikonečny držano bylo Posařeně v
Swatého Gilgij / ale některj z Obce od Knežtwa nawedenj přiběhli ehimo-
tem, a wolali aby nebylo držano na ten den. Pakli nepřestanau spřwati /
hrowli šturmem / z kterého přjány spřwacy se wpetogili.

Mjmo to, diwně sobě promozowali / Wn ce který se gím foli náho-
dau natressil, hned šetřili yakby ho mohli zamordowati / Mnychum Wši y
Nosy řezali / a o kterémž wědli je z Kalichu epřiggná, přičinu naň wy-
meyšleli gednom aby ho z Swěta sprowedili. Konšelé ačby byli radito
že přetřhli, ale strachugice se přchliwosti neř radgi nen ajuři Obce,
wšedlo mlčenjím pomínuli.

Tebož Roku byl Wdor weliký w Zemi / w Bra-
ze při každě řite po Tridecy Osobách za gedn den pochowawali / který trs-
wal přes celé L ro až do Strědy po Swatem Math. wšl. Kral Wladi-
slaw vzel do Morawy, a byl přes ten čas dworem w Třebíči.

Opět zbauřila se Obec Wražská proti Krali a
Konšelsm swj / a nejlépe tu přchliwost wceřtu Konšels. Wš obro-
majdili

K

maždi, a na ne tu zcedu. po Swatým Maurycy, o wstocili na Rathauz Staroměstský / kdež zast. hnauce některé w Swětnicy Radni, polapili Jana Klobanka genz byl tehdaž Purgkmistrem / a sterbli geg z Rathauzu. Ti genz před Rathauzem stáli s Oštipy a Sudlicemi nahoru wzdviženými / wolať podegte gich sem podegte / ale oni gegiz nahore mordowali / a některé gimalia zawřeli w Sferhoffu. Sstiašny byli ti, gessce vřečením jin q. ex swe zachowati mohli. Kterž se Obec do Rut dostali, a ti ni se diwně karowali / a naposledy w ymaggfleggece rozličné přičiny poručili ge Mece. n signati.

Po zahlázení Konšelůw obořili se na Kláštery / Kalichy a jiné czdo by Konšelůw brali. Mnychy mordowali, Sepstist; newážne sprznil / y ži dy ode wšeho odehnali.

Napodobně se dalo w Nowém Městě Praž

stém neb wstodice na Rathauz Nowoměstský, tá hned šest Konšelůw zabili, a dwa z Obce, jinými z Rathauzu metali, některé do Slatawy tabli, a mučiti kazali / prawice se gsaň chřeli Obec mordowati, a potomně perur čili ge y wywesti. Břicey a Pechopowé wolali, se proto berau konec žiro ta / se gsaň wřisili Boží Kalich zahladiti a Obec wšestku zmerdowati.

Dzwal se na to geden z nich řečený Baunčka, nikdá gsmena to nepomy šli / wšak nic mu neprospělo takowé ozwání, mšel wedlé giných Smrt podstapiti. Potomně toliké, jako Staroměstský, wbehli do Klášterůw brali, bili, mordowali, Klášter S. Ambrose do gruntu rozbeřili a w něm gednoho Božka nemecného zabili, neb gini gichito bylo w počtu Dwa necytna zwřkali. Odeud wbehli na hrad Pražský a wšedky kterž na něm byli rozplasyli / wřkali Prelati, Kanownicy, Wikari, Oltářnicy a de wšeho wřisili, a oni brali k čemu přigjeti mohli. Některž owšem přispeli wicem Konšelům na pomoc a nedali gich rozbirati, a zabezpečiwše se wřisili. Hegenmanem na hradu Pražském wleč žrdlo. Snesli se pak wšicki na tom, aby žádného pro tu bawitý trestati nedopaušćili / pokud jim žrdel y Septurůw bude possćowati. S žalostí zaplakal sředečn Král Wladislaw když mu to cznáměno bylo, aradil se o to pilně kterak by mohl pomstu nad timi přimti, ale wředili w to Knížata Münsterberští z y. nek a Gundich, kterž k tomu dary hognými nakloněni byli, aby se za Pražany při Wladislawowi Králi přimuwili. Czei hágka při listu 452.

W Četvrtém Běně 1484. Král Wladislaw geždil po

W řech Kralowstwj Českého a přigel do Prahy do sa čho Dworu wels mi e / se / tak se nemnczy o tom wěděl.

Na den S. Jeronýma přišli některé Lide Bauřiti k němu z Starého y z Nowého Města / ginz nebylo od giných poručeno / žádagice aby jim Kon šeli sadil, a Král ohlídnuw se řekl, tam gste jiné poděli, kterých sine wám nasadili / a oni řekli: Milostiwý Králi zle ti Konšele o nás myšliti. Na to di Král, kterak gste wy gich myšliti wěděl / a nieměně směl gste ge zamor dowati. Obecnaše (řekli oni) tá neřocená to gest učinila / a Král odpowěděl degž Boteré Obec wšedko zlé / a s timi wšedl do pokoge swého / a na tom se postavil se nebude Konšelůw sázeti / ale Gessel Swoganowský s některými Páný wlawičné Wladislawa žádal a ponuknucím Pražanůw / aby wmyšl swůz změniti ráčil / dšw nežby ta Města Pražská bez správčuw a Konšelůw k řáze a k zabynuti přišla / pro kteréto přičiny dal sebau hnau ti Král / a swolaw Obec Konšeli gim nové sadil.

Ti Konšele kterž byli pro strach z Prahy wřekli / nawratili se s Králem do Prahy a tegně mezy Dworany Kralowstwjmi bydleli. Geden z nich poznán byl na Ryntu Staroměstském řečený Očásek Kowát / kterž wřisil se geg znagi / wřkem se Dworu Kralowstwu possćil / a oni walně samu / kteréhož Wratný rychle wpuřil a zawřel Wrata. Tot počali tlaveti na Wrata hřmotně křičice, wydegte nám toho zřadcy, a jiné s nim / kterž mē li býti šináni / patli newydate, rozkopáme ten Dwur y s tim Králem. W tom Gessel Swoganowský / genz byl wšem pro přigimání pod obogi spřisobau přigimný pussćen Fortnau wygel na Koničku mezy ně, kterž wřisil pěkným napomínáním, žádage aby proti Králi Pánu swému tak důtklivě nemlawili. Ozwal se negaty Bonussel Kregč, řka, wydegte nám y toho Krále Poláka / a Swoganowský ohlídnuw se naň, dš: Milý Bratře šřoda twé mladosti / zdalž chceš sám býti Králem nad swým Králem: byt pak Kral tento řz ruce twé zabynul / snadby to tobě budawcy Kral šlym spomenu / poněwadž Země ta bez Krále býti nemůže / a on wmlkl. Wpřegil ge teh dy Swoganowský připowidage se gim Očasta y jiné wyda do gich trestaný a tak se rozěřli. Král tehdaž Očasta wřhlidal přes přikop na Nowé Město / a w tom geden z Nowého Města / genz měl swůz Dům proti Nowé Wěži / wedlé toho na Slawgch šly horstě Brány / řečený Maryanek / wyřočil z swého domu a Rusi, řžel na Přikopy a wělkým lahyni an na to wšse Král patřil / a zastawiwše naproti Králi napnul Rusy řka, žapte toho protivného Poláka / a přitřádal šřp / a w tom Kral od Očasta odstapil. Časn wěčernýho / kteréhož se sedwa Král dočkal / wřšel ze Dwora s ma lým počtem portně / šel passćy aš na konec přikopy / a dal se přeplawiti přes řžetu na hrad Swateho Wacława. Tu nazegteř kletna před wělkým Oltářem w Kostele S. Wjta, šlibil p. Bchu se wice w Praze Dworem nes bude / yakož pak hned poručil hrad S. Wacława naprawowati / Přikopy o. tolo něho kopati / ždmi se wšech stran obehnati / Bastami a Stělnicemi o. patřiti / a od toho času ani on, ani žádný Král wjeřtu we Dwore Kralow stém pod Teynem bydleti nechřel.

Stalo se w Četvrtém Běně 1491. že Čilowěk geden

Starou Rytiřského / chudý owšem, genz slaw Burynský / poslawage se w Měnsim Městě Pražském / w domněni přišel řebý kradl, pročež byl wzat do Wězení y zmucen / ale k ničemu se nepoznal. Těměně weden k Prahy ři aby byl šřiat. W tom poslal Genec Purgkrabě Pražský k Malostranským / aby genu nic nečinili / a mage o tom gstaň spráwu se se k ničemuž na trape ni neřeznal / rozkazal ho z Wězení propuřiti.

Druhého Roku pobnal Burynský před Saud Zemský Purgkmistra y Rad du y wřšy Obec Měnskýho Města Pražského / y řal se Talez takowý / aby Konšele pro ten a takowý učinel / se gsaň gehona smrt proti wšsemu Práwu gessce se k ničemu neřnal odřadili / šli do Wězení aneb s nim se smřiwili / což oni raděe učinili / a wřšili s nim w smřawu wedlé wůle geho.

Wochtab Swateho Petra a Pawla w Ho.

dinu Těšporný / neslychane bylo trupobiti w Praze / tak že na Starou w. činilo wělké šřody / Měly nad Městem wšedky krom Wěže wodnj pobo. řilo / a Krowy z Wěži wřsokých sháželo / kterýmžto trupobitím a Wěrem řkala se znamenitá šřoda při Kostelých Pražských.

Tentolikež Rok byl Židuom welmi nestia.

řný / neš gich mnoho pro gich neschetné činy zmerdowano / zřopeno

y spaleno / yato se wiaziawu, w Pasowu a w Riezni.

Ciahu Podz muiho w gednomi Mestecku tečenem Ssternebarech, nřya-
ty Zid Eleazar kaupil Telo Boží kterž se posněcomalo na Oltari, od nřva-
t. ho Křiže Petra / kterž křiž onen Zid přinesl k giny, položil ge napit-
nau Kauchu na Stole tře / zwm gesthje to Telo gest čili Chleb, a hned
bodl do nřho Tolem, a wyskočila Krew na Kauchu a nemalým podivením
wšech přistojících Zidů / kterž ge zas odězdali onomu Gidassu před-
pověděnému. Pomalém čase zwedel o tom Pán Wístečka onoho, a ka-
zul wšech ty Zidy kterž se k tomu Paktu nepřechetněmžnali Ohněm spali-
ci. Křiž podán byl Biskupowi w moc, kterž poručil ge, poněwadž Gi-
dassem byl po Gidassu obřiti.

Léta Váně 1495. Pražané Nowoměstij h
Mleyna pod Zderazem wysta witi dali wjorau Wej Wodni, a odtad peča-
li Trubami Wodn wšli do swého Města, a učinili hned toho Roku Kaš-
na před Dworem Obecným kdez se Wleg prodáwa, a druhau w Žitné Vli-
cy proti Vličy Krupně.

Následugjichbo Léta Staroměstij y Nowo
městij wšechu onu tře přiblížau zmiěni / potačkau Křesťanských se chy-
tili / přigti nani pod Obogi spůsobu do konce zassawiti ujmili aby se a gi-
nami t. rody okolními wcomi stownali, ano y po dlouhém rokovám wy-
pra wili Posli do Vher k Králi Wladislawowi žadagice aby zase Wmijšy
Křeholn do Klášterů pustych wvedeni byli.

Kral podiwil se tak rychlemu proměně tře / mogi Čechowé gest nám
a podiwěti se Muičy do Klášterů přigti chće / z nich to geste ge
wyznali nemilostiwé, ano y wšechy ozdoby Křestelnj gim geste pobrali.
Si křob awame se, abyšše gim nápodobně y potomi newčinili křižby ge Lidé
dobř wšcy potřebnými yato Kalichy, Patynami a ginyými Křynoty opatři-
li. Takženg n widž se gim bezpečně gest kdekoli ginde krom w Praze
dýdlet a w pokoji Pána Boha chwáliti.

Odpo wdeli Deslowé / Mllostiwý Králi giste račte o tom wěditi, že
ž ne proto wyslani oděwšech tře Mst abychom to při Wassy Kralowš-
m lošti n řně wyhledawali / slibugice za ně y za nás, že se čceme k nim y
rožto k Otcům našim Dřchownjm na wěčné budawey časy potegně a chwa-
litebně chowati / což slyše Kral Wladislaw dal k tomu své powolenj.

Brigel w Lětu Božjím 1497. Kral Wladislaw
do Prahy a bno wo val Kaddy na Den Swatého Glorjána / Staroměst-
ij n Purgemistrem učinil Adama z Dedačowa Domu, a Nowoměstijm
Majstra Křižanuka od Kropáčow.

Přitom wedla tře taloba přistna na dwa staré Kousle / Žulku a Kamen-
njka w Nowém Měste Pražském žebř lidem nejnřstředně činili křižby /
kteraužto přigti na Kral w Suplitacy podanau, rozkázal Nowým Kou-
šlům aby tu wěc opatřili bez odtahů / ale nowi Kousle předěšch hyn-
dró wati nesmili pro proměnu kteraž se je st iti mohla, tak žebř Kousle k tře
muž Auradu nřdž nawracenj gauce nad nimi pomstu mohli wčiniti / a tak
ti nebožatka křiž Král z Země wygel museli při swých Mlodách žustati.

Otc

Okolo Lěta Váně 1498. Ženy w Praze stro-
gili Prachy nimiž své Manželi trawili y giné wedle své libosti. Žagi-
mané byli Joanna Kamenitowa w Nowém Měste Pražském / Mučko-
wa w Starém Měste / Kágowá Dcera w Menšjím Měste / Ljda Žokyně z
Konšeho Trhu / Bilá Židowka / a Cječildská Žemanka. Kamenitowá
přiznala se na trápěnj že to činila s wědomostí Manžela swého / kterž trá-
pen gja, řlně tomu a stále odpjral. Na den Swatého Urbana wywedené
byli wšechy z Města, a dané na hranice w Žodinu Těspornj y s tēm Pra-
chy: Towaryšty y gich z Prahy wtekli, aniž se nawracowali.

Na Welikaunoc w Lětu Božjím 1501. w ten
čas křiž Lidé obědwal / wysšel Oheň w Nowém Měste Pražském při Ko-
stelu Swatého Petra na Poríčj, od gedroho Petře tu kdez slowe na Blá-
tě / a je Wjer byl od Wýchodu na Staré Město Pražské / welmi se rozmohl /
tak že se gti Maršale we Dworě Kralowé zapalowali / a Matowice na
Wěži Klášterstě Swatého Benedykta sbořala / ale přispěli k hašenj Lidé
ze wšech stran a wšajšli Oheň / ačkoliw nieměně několič Domůw sbořalo.
Přicemž čase vznikla rozepře mezy Sladownjky a Tiojři / neš obogj
žsauce selnj Čechowé tak na se zanewřeli, že y w portánj na se docházeli.
W Pondělí Welikonočnj Sladownjcy wskočili Wogenšy do Vlice Tio-
jřst. / a několič Tiojřůw Młodně ranili / kterž se gum tolikž zmužile a hr-
dinšy bránili / a w tom přiběhli Sausedě s Rychtářem, a tu paktu mezy ni-
mi ač dosti těžce přerhli.

Lěhož Roku welka Woda na Den Vanny
Marže na Těze wzet, k Praze přišla. Bradáč w Ždi Špitála Staro-
městského wytesaný dwa Lokty pod Wodau byl / plaulo Dřjwi po Wodě /
plauli Snopowé Obilnj / Stohowé z nichito na gednomi žiwý Žagje sedel /
plauli Mleynské Kola y s Mleynj / plauli Chalaupky a Krowowé / čehož
wšeho nemalo se stawilo při Mostu pražském / tak že Židé museli pomalu
chodje po Dřjwi to wše dolů strkati. Mili Pražané w Štepljch Wody
dosti / kterž za celé Lěto nemohli wynesti.

Léta Váně 1503. ten Vátek po Welikonočy h
padla Wěj Wodnj Nowoměstská / ništo wšsemu Města Woda se dodawa-
la / kteraž potomně počali hnati pichy / ale nemožné bylo tim spůsobem po-
wšsemu Měste Wodu rozehnati / pročž wysta wili ginau / a ta Ohněm žkaže-
ná z neschetnosti Kaurnika. Wložena potomně Berně na wšechy Sausedy /
a tim prostředkem znouwu Wěj Wodnj wysta wena.

Lěhož Roku nepršel Děšt za tři Wěšce /
Sarátowé Pražstj wložili lidem pšst / ten Den před památkau Mistra Jana
z Husince / a ginj Duchownj y Swětšstj na tom se snesli / aby na den Mi-
stra Jana Husy učinili zbawenj w Lidu / což se gim newedlo wedle wšle gich
a Pán Bůh gestě Děště dáti neráčil / pročž Křiži welmi lehtomyšlně na
Kážanj mluwili kauce. Mlly Čechowé wy gste se snažně posili a my-
gšne k Pánu Bohu nábožně wolali / aby Krasn Těbškau Zeměstropiti rá-
čil. Pán Bůh newyslšel nás / giste ne žgině přjčiny gednom z tře / za některj

náši protivníci na Hradě Pražském y w menšijm Měste Maso geoli
proti nášim býlo ge oduw wchostiti.

Margravitě poslal k nim / aby nepopuzeli Obce / a Lid neposazovali
zmláště kdy prwe dosti gest plachy / ale oni nemálo na to dbali / něbrž počali
proti Konšelům dbeklivě mluviti / že jim prawdu oznamowati zbraňují.
Rzústali na tom Konšele a Mistry Pražské / aby tmi Rážym vtrhacím
a šauclivým wen z Prahy wygáti poručili.

W témž Létu Biskup Filip přigel ze Wlach
do Prahy namluwen glá od něgákeho Bohuslaw a Kregého / který k ně-
mu chozil a ginými žiáky na šopencu / a ten přigat byl uctiwě / Musjček ne-
welky / ale gíž přilís wtkem fislý.

Léhož Roku we Čtwtrek před Slawností
Swatého Jana / dokonán byl Most Pražský / k welikému prospěchu wšem
obywatelům Pražským.

Ten den po na Nebe wjetý Banny Maryge
w hodinu Sedmáctau / wšsel Oheň w menšijm Měste Pražském wedle
wyprawowánij některých z Domu Petrušelský / ale žádný newij zagislo kter-
ak se aneb od toho zapálilo. Tím Ohněm yako wedwau hodinach sho-
řela ta wšsecka strana od Brány Augesdecké, až pod Klášter Swatého To-
máše / y ta Vlce k Mostu pod Kathan / y Wěje na Mostě / Dům Sastý, Lá-
zně, a dvě Wěje při Kosteletě Marky Bojý. Pro welikan prudkost to? Ohně
Wtkem posylněného / gíž se w Starém Měste Pražském w Swatého Wa-
lentina y w Olavnýšské Vlce zapalowati počalo / kdyby toho Ohně Kter-
hauz Malostranský a Klášter Swatého Tomáše na sobě byl neadržel / w no-
hém wíce by bylo shořalo. Zahrnule při tom Ohni ošob Čtyřvceci / a
pošomně hned té Vlce spadl Děšťhogný.

Léhož Roku založen gest nowý Špitál na
Nowém Měste pod Slawany we gíněno Bojý a Swatého Bartholomé-
gestez Pana Štěpána Zaneledni / a dokonán strz Jana Rozwodn. Po-
známenána w Kronycerkaupšaně, p. z Haimburgka přimalegicjy.

Druhého Roku zrozkazánij Kralowského
držán byl Sněm na Hradě Pražském / a to při Slawnosti Swatých Filipa a
Jakuba Apostolůw Bojých / na kterémž byla weliká wada mezy Pány a
Wěstiany z přejiny té / že Pražané Saudům stáwati nechceli / gednom oro-
což magi na Zemi / o Čisled zbehlau a o Listy wedle starobylého obyčege / a
Páni nechceli k tomu nigatš swoliti.

Léta Božýho 1505. ten den po Slawnosti S.
Pawla na Wjru obrácenij / Pražané oban Měst Pražských pilně gednali o to
aby z Měst Pražských gedno učiněno býti mohlo. Wywolili tehdy z pro-
středku sebe po čtyrech osobách, aby na tom zasedli, a pilně wražowali, y
týmby se to prostředkem stati mohlo. Z Starého Města byli gsau tito:
Passek, Slawja, Nastoge, a Porýbný. Z Nowého, Pernikář, Rozwodn,
Kaba, a Welwaršý.

Roku Božýho 1506. Wšsel Oheň na Nowém
Měste Pražském / tu tce: slone na Židowské Zahradě a shořelo na Klášter-
ský Vlce po obou stranách Domůw Sedmáctce / kteréhožto také Léta na-
rodil se Kral Ludwik.

Léhož Roku wphlášeno w Nowém Měste
Pražském se Kral Nowoměstským radu propigciti třeti Jarmark na Sw-
tého Bartholomége tolikéž aby w Radě Konšelůw sedalo Osmáctce / t. e.
yako w Starém Měste. Z té přejiny pohnuli se Staroměstské proti Nowo-
městským / a častokráte gedni proti druhým s Žiragi se wražowali, a kazali k
Bráně a k Fortnám Wratu ndelati, aby se před Nowem Městem zamý-
řali. Mezy Obce ni tolikéž oto ráhanice byla / neb gedni čelili aby to wšse
gedno Město bylo / druzý odpůřali / a některý hanliwě Cedule metali. y Listy
na Bránách wppisáje neprawedliwě Konšelům činy přibigeli / až peto-
mne sim Kral zaowě rúsnice mezy nimi přetihnati n. sel.

Léta Wáň 1507. Kral Wladislaw často gine-
nowaný zapowědel wšsecky Pítharské Zbory aby zastawowaný byli / w Ages-
kacem plným takto:

W Wladislaw z Božý milosti / Wherstý /
Čestý, Charwátský etc. Kral / Margrabě Morawský, Breemburský a Slez-
ský Kníže / a Lajcký Margrabě. Oznamowem tinto Listem wšem wšbec.
Znamowáje kterak w Kralowstwj našem Čestém / tolikéž y w Margrab-
stwj Morawském znamowáje šindowé Pítharské se rozmáhají gimje kdy
bychom se dle dwati ráčili / žebyten šind uctolito nám, dídiciu nášim,
y tomu Kralowstwj, a šind y našemu Křesťanstwu škoditi mohl / nechce
aby ten a takowý šind Pítharský k dalšijmu zniku se rozmáhati měl a mohl,
proti Pánu Bohu, proti milé geho Matce a Swatým / y proti Swate Wj-
ře Křesťanské / wšhlédse na nasse předy / kterak oni o to wšylowati aby to
Kralowstwj Česté wšdrtý w debré sláwě a Wjře pozůstawale / pon nice
na nasse přisahy, kteréž gimje učinili Pánu Bohu a Swatým geho při křti-
nowanij našem / wwasugjece to g pilnosti a gsauce napomenuti od okolních
Knížat Křesťanských Duchowých y Swětských položiwše Sněm walný
Obecný w Auterý na den Swatého Jakuba / wšlissje na mists našem di-
stogné w Křstu Dece / Jana Biskupa Waradinského / Stan-slawa Bisk-
pa Solomaučho / nábožné wěrné nasse milé / darowše gim Listem nášim plnau
moc k gednání k za wienij wšech a wšseagatých potřeb a nečadůw k přet-
ienij w tom Kralowstwj negináče neřakoby chom tu sami osobně býti ro-
čili / aby coškoleš raddau Panůw Wladýk a Pražanůw y giných Měst Či-
kupowě obliš, sch wáli a za wra, to wšse stále a nepohnutečně bylo / o tom
šludu Pítharském moc y náši Kralowstwu w Čechách takeo narjzgem /
a odewšech poddaných nášich, wěrné a tuncéne w tom zachowanij mci
dceime

Neprwé / aby wšsiclni zborowé a schodowé
Pítharské zgeronij y tegnij zastáweni a šazeni byli / a osazeni Lidmi wěrný-
mi / a gsau Křesťanowé neb Klášterowé, po nichby se scházeli, ti aby byli
zawěni, netrpíce gich nijádným spůsobem w žádným Měste, a na žádným
mists.

Item wšsecka Včenij a psanij gegich y Knihy aby se w něm zkazyli / a žádný Pán ani Ryčský Cizowek, ani Měšťan, aby nedopauštěl Rněh a Traktátů takových pod sebou psati ani Tiskati, aneb prodávati, podstatečným trestáním / gestližebý takové Knihy v někoho nalezené byli, wedle vyznání a Tázau Panůw a Saudcůw Zemských

Item po tento den wšsecka gegich posluhowání yato Rětowé / Wodawky, gim zastawenabyti magi / aby se wcom řídili Rněštwem té strany kterauž sobě koliwěk obljby.

Item wšseckni gegich Wčitelowé a Kazatelů wé blouůw těch magi postaweni býti k nápravě před Rněštwem obogi strany, a k kterečkoli straně přistupi / té strany Rněštwem nechť se napraví wngl. Pakliby se tau náprawau kteraž by gim dána byla spraviti nechtěli / Teywysšymu Panu Pürgkrabj Pražskému magi w mce a w trestání podámbyti, k nimžto on se zachowati poručí wedle vyznání Panůw a Wladyk Saudu Zemského.

Item to wšsecož se nahoře püsse odewšsech Stawu w, Panůw, Wladyk, Pražanůw, Horničůw a giných Měst wopl niti se má konečně do Wánoc. A kdožbykoli toho věiniti zanedbal a naň by to zgewně seznáno bylo, ten a takowý obestán býti má od Pana Pürgkrabj Pražského Teywysšyho, a napomenut aby se wedle narižení toho zachowati neměšťal, pakliby gestě tomu zadost nevěnil wědwan Tědelich pořad zbehlych, tehdy obestán býti má Lístem od Auradu / buď Pán, buď Ryčský Cizowek, buď Měšťan Muzského y Zenského Pohlawej, aby před Pány a Wladykami stál / w nesprawněgšy Suché Dni potom obestáni přistě.

Item gestližebý kternj Pihartský Cizowek Piharta k sobě přigmanec Muzského neb Zenského Pohlawej geg wydati tomu Pánu nechťal, tehdy ten Pán či gest byl / druheho pohnatí může před Saud Zemský z pokuty y spolu spuwodem yato o Cizowěka newydaného, a tu pokutu aby datí byl potwinen y s Cizowěkem, a to potud konáno býti má, potud ten Cizowek wydan nebude. Obecnj Lid Pihartský Muzského y Zenského Pohlawej, weden býti má k nápravě Rněštwem obogi strany, a Páni, Wladyky, Pražané y giná Města magi fary Rněšimi osaditi a vjety Rněšim pustiti: gestližebý k každému Kostelu farar býti nemohl / nechť gedem drji far Pě, Sest, y wjce / k nimžto nechť chodi na Kazanj do Kostelůw a wjse se od nich nechť wywěugi.

To pak naše zřízení při Sněmu Obecnem s Raddau Panůw, Wladyk, Pražanůw, a giných Měst Kralowstw Cieskeho, chceme a přikazujeme wšsem Poddaným nassym wšech Stawůw Duchowným y Swětšým aby odewšsech držáno a zachowáno bylo pod upadnutím w Nemilost nassy Kralowstau / poraučegje Panům, Wědnjším, Wladykam, Saudcům Zemským / gimžto gš e Zemj Cieskau, přigmance od nich přisěhu k řízení swětiti ráci, aby pomniti na ty přisěhy to s pilností opatrowali na nisse nassim, aby ten blud Pihartský zastawen a zkazen byl dříve nežby k wěššymu znaku přišel, yatož tu k nim důwěrnost máme že se tak a nečinat w

te wcy

te wcy zachowati. Leta na Swědomj Pedet nassy Kralowstau rez kazati gšine přistěti k Listu tomu / genž gest dan na Budnu den Swatého Wawřince, Leta Páně 1508. Kralowstw nassych, Wheršského 18. a Cieskeho 37.

Ten Weypis dán gest z Dět Zemských rozkasanj Droženého Pána, Pana Jana Staršyho Wepela z Lobkowica na Zbiroze, Teywysšyho Sudjho w Kralowstw Cieskem, a Pana Jana Hodegowšeho z Hodegowy Msto Sudyho Kralowstw Cieskeho, a Woldricha z Prostboje na Lohowšy; Msto Půfate Kralowstw Cieskeho. Sealo se w Ponděli po Swatém Františku. Leta Páně 1545.

Napodobný Wandát wydan byl od Ferdynanda Cysate w Středu po Swatém Františku, Leta Páně 1547. kteryž jsslowo od slova takto:

Ferdynand z Božj milosti / Rjmský / Wheršský, Cieský Kral ecc. Jassant w Gjsspanygi, Arcchjce Rakouska a argkrabě Morawské ecc. Droženým, Statečným, Slowným, Opatrným, Pánům, Ryčům, Wladykam a Měštim y giným z šsem Obywatelůw a Poddaným nassym ze wšech Stawůw Kralowstw nassych u trným nassym milým / milest nassy Kralowstau a wšech dobré wzkazůw gem:

Wěrnj nassy milj wěditi wám dāwame že gšau tēto řasaw minulých, negednauwē řastotrate Wlebnj Adamyřtracoti, Rněh a Městi, tak pod gednau yal pod obogi spůsobau wěrcy, a s nimi Pražané z obau Měst Pražských před nás předstapili, a na nás auřinē y také řez Suppliacj swē, řezkē a přelážky kteraž se gim bez přestání od řekty Piharti řez gestto se Bratřim gmonugi wšseliřat w Swatě Wjse Křestianské při řadu, Ceremonyech a pořadecy Kostelnich dēgi/wznēšli, přitom kterať Rořtelowé fararj y duchodowé se odnjmagi, Lid Křestjřky rozličným spůsoby od Wjry S. swjmi bludným obmyslem odwozugi, wylugic stare dāwne pořady od řekty S. schwālenē te etia chwāle P. Bohu narižene zrořiti a swē zmyslenē řekty zwelebiti / nás ponjženē prořse s připominánim přisěhy kteraž gšine wšsem Stawům Kralowstw Cieskeho wěmili, že nad Wjrau pod gednau y pod obogi řutu drjeti chceme / y také wedle řemi řekat a řapjju řekle Wladislawa slawne pamēti řstau řezzenēho na pomnagje, abychow nad nimi a řadem Křestianským ochranu y obranu nassy milosti wē drjeti ráci, a takowého řauřeni od Pihartj dopauřetēti nerāci. Zmagim y yatožto řal Křestianský potwinnē nassy býti nad dobrým řadem a Swatou Wjrau Křestianskau, yal přisěha nassē řwēdēj, a Kompaktata řstami zapsana obřahugi / a nad wěřcēm ped řednau y pod obogi spůsobau řpu drjeti řech řrāni, a giných řekle bludných a Pihartských w Kralowstw a Zemj nassych nedopauřetēti wagi ce gškau řprawy, že pod wām w tēm řragi, na některých gruntech a řakjřých wassich takowi řekrāti neholjco Bratřj neb Piharti řgšau a řeromahagi řhorj, řchūze, a řazanj bludnām y wagi / řekřeljzanj řagi / zaporwřdagj / y ginē přelážky k řuženj Křestianskemu / řsanj, řisēenj a řpřawjnim cinj řchje řektu řwau zwelebiti / wām wšsem wūbec / y gednomu řadēmu obřwāřenē poraučime přisē přikazugic / abyřte bneď wšsecky řostely, řkerēřol y na gruntech wassich řgšau řodnjřati, řerwřrati řal / do

nich

nich Kneží potadně Admynstrátorem nášim giš gmenowaným / yatz přwe
 buď pod Gednau neš pod Obogi spůsobau w tom Bragi od stare dáwna
 byli, wřesti dopustili / a gim duchody naleitě y wsecko což od Kostela pobrá-
 no gest, nawrati / také poddané nasse napomenuli / y gmenem nášim
 poručili / aby od Sekty Bratrské neš Pitharistě odšaupte, Křesťanský se
 spravowali / Zbož, schůze, a kazanj po Domich zastanili / a gich po dnešní
 den nemjwali a nebrželi / ale k wšě pod gednau neš pod obogi spůsobau
 aby přistoupili / a při tom wšem neginace neš jako Prywilegium Krále
 Wladislawa 3nj, zachowali / napreticemu nečinice pod wrarowaním ne-
 nuloši a hněwu nasseho Králowského, a skutečného trestanj. My také
 podle předešlé žádeši od Stawu na Sněmu obecném na nás wležené /
 při Spolicey Papežské gednati ráčime / aby powelenj od nj dáno bylo, aby
 chom Biskupa w Králowství tomto osaditi ráčili, kterýžby Kneží tak
 pod gednau yatz pod Obogi spůsobau swétil / což nepochybugem je obdržeti
 ráčime / poněwadž takowéma Biskup z Komory nassi Králowské dūcho-
 dy budau wřazané. Dán Léta 1547. Králowství nassych Křijnského
 Sedmnáctého / a ginych Gedenmectého.

Ti Magestátové wřistěni byli tehč Léta z přewčení Králow-
 stwa / na žádost Panůw Admynstrátorůw Arcybiskupství Pražského /
 přez Bartholoméje Nerolického w Městě Pražském / w Auver-
 na den Swatého Lukáše Ewange listy.

Takowý Mandit učiněn tolikéž od Maximiliána Cysáře druhého /
 kterčžž Dítum bylo w Wídni / Léta Paně 1568.

Z poručení Cysáře Rudolfa druhého / tolikéž nápodobný byl wydán Má-
 dána Hradě Pražském / w Pátec po Swatém Jakubu Apostolu Božím /
 Léta Paně 1584.

Téhož Léta / totiž 1507. spadli Kraupn weliké
 obolo Tymburka a Poděbrad / Páteho dne Měsíce Maje / kterčžž štodno-
 malých mnoho náčiní yatz wyprawuge Lupac w Kalendari swém.

Wondělý po Wredeli Reminiscere / w Létu
 Božím 1520. Mistr Gijst Sowa Muž nad giné věny / wznawage blud w
 něm to trwal opowhl gey a přistoupil k řádu Cyrkwe Swatě Křesťarské.
 Ten poromně wygel z Prahy do Olomawce / a tam se s powolením Králo-
 wským wšal w Probosťstwu wšech Swatých na přednístí Olomawce
 stem. kdež byl Kazatelem. Lirowali geho mnozy že přestoupil / a některý
 gey pro přejinu tu y haněli.

Léta Paně 1512. na den Swatého Giry / Vá-
 ni Zemstěj aby laupeže a ta Keytarstwu po Zemi přetrhli / kazali dwa z Ky-
 tristwa na Kůl wstřiti. Sednomu z nich totiž něyákému Chlewcowi w
 šel Kůl přez rameno tak že slawě nic nevljil / kterýž wšdy snazně se Panu
 Bohu modlil až do večera / a w Doci zlamal se mu Kůl w samého zadku / tak
 že giny kus nic nent w něm wšel / s nimžto šel až na Hradčany / a tu se w
 něyákém hnogi položil.

Na Ráno wessel do toho Domu / genž gest wedlé Kostela Swatého Be-
 nedykta / a kazal k sobě přiwolati Kneze z Kostela Pražského / kterýž kdýž př-
 šel w znal před nim hřichy své při tom gemu oznamugic / že gest nemohl
 bez Spowědi a přiznání Wlebně Swátosti pod gednau spůsobau řádným

spůsobem

spůsobem učiněti proto že gest měl obyčej každého dne k poctivosti Panu
 Bohu gedno Otce náš / a k poctivosti Panu Marye gedno Zdrawas
 Panno Marya / a k poctivosti Swatě Panně Barbote gednu tratičku
 Modlitbu říkati / a naděgi slyšau, že pro tu Modlitbu a šez přimluwu S.
 Panny Barbory, bez sprawy Křesťanské z toho Swatě nesegde. Řekl k
 němu Knež / medle yata to gest Modlitba prošim tebe milý Synu oznam-
 ni / a on odpověděl tak : Tato gest Modlitba.

Vane Bože wšemohaucy prošim at přimlu-
 wa Swatě Panny Barbory Mučednice své wšdy / mi gest tu pomocy,
 abych náhle nemřel / ale před dnem Smrti mé, abych Swatěšmi Spasí-
 tedlnými byl opatřen / a před zlymi Duchy cbraněn, a do života věčného
 při weden / přez Gijstě Krysta Pána nasseho Amen.

To šli Knež, hněd gemu Welebuau Swatěš podal, tak rakt šel
 pod Gednau / kterant on nabožně přigaw / tehož dne umřel a pochován při
 Kostele Swatého Benedykta.

W Létu Paně 1513. Kraupn weliké spadli, w
 Bragi Křijstem / křij obili / na Elch y Debytki štodr wšlali. cto
 Patnáct ho dne Měsíce Maje. Dewatenáctého pat dne tehč Měsíce
 Kosa Wětrové weliké šel wšl / a na Tebi patřetý byli rezli m. Dwo-
 wé a Lidem strážným křetěž znamenali Zetměnį Slunce / gestro bylo Mě-
 sice Března.

Na den Božestínų Apostoluow Božích / w
 Létu 1514. Pražané wyprawili Lid do Dher Krali Pánu swému na pomoc
 nad nimžto byli Heymanų Knyže Bartholoméj / a Boček z Kunštatu.

W Wredeli na den Swatého Gyrta po obědě
 pochován byl Jan Píkl Měšťan Staroměstský w Kostele Swatého Gyl-
 gi / kteréhožto také dne drjan Trymšna Hradě Pražském / preto že Kři-
 štomu w Věstich poražení byl / spřawno Te Deum laudamus / y z Del na
 znamenj radosti štěleno. Masy tím z náhodau štěli nělde z Šrubnice
 Kauli dosti welikau kterčžž wpadla na gedon Důn nedaleko od Kostela Pan-
 ny Marye na Lži / a prorazyla Krow Chelný. Šb hli se hněd Bůnč
 křiče hle gij na nás z Zámku štělegi / anás debýmgi pódme a rozěime
 se / ale Purgemistj poslal k nim aby Lid nebařili / a zatim wyprawili o-
 by některé wctiwé na Zámek k Pánu Zdeřkowi Lwovi Purgkrabj Pražské-
 mu, aby se zepřali co sed'ge / kterýž odpowěděl se / ioc tem reu / ale se se
 chce přiti pilně na to / a rdo gest koli to učinil šib z wšech ošl šib z re-
 wěny / že gey kaje pštně trestati / což kdýž wšlan / Lidu oznau / tím geg
 wřotili.

Spowoleným Staršých Obecňch tehč
 Léta 1511 mý gšandwa Konšelé Staroměstj Wylmět z Trystom-
 gery měl Dmý proti Kachauu / wedlé Archowa Swatého Michala / a šas
 wšlčet od pěti Korun / a dani do Wězenj. Tím přestřasenj gšance někter-
 ý z Konšelůw, aby se s nimi tak také nedalo, wygel z Prahy.

Na den na Tebe wřetj Panny Marye trápen byl Wylmět předpově-
 dný / a na den Swatého Agapita trápen bol y druhý totiž Hawlčet / a w

Wondělý

Pondělí před S. Bartholomějem obadwaštiati / kterej přátelé pochowati dali w Koštele S^o Petra za Pořítkau Branan / ale Obec poručila je zas wykopati a pochowati za Horstau Branan / tu kdež se stínají kladau. Wúbec mluweno je ta byla pěčina Smrti gich se gšan wice k Pařískému a Rytěskému Stawu nakloněný byli nežli k Městskému / a žeby nějaký List regný dítu nej se zapečetil přepsati měli / a geg Pařímu regně dodati. Tolikéž na ně praweno, že měli aněkterými Pány stozur eny / tak když oni do Prahy wskočí a Lid mordowati budau, aby gim k tomu dopomáhali / pročez je z Hakoownice y Prahy z Kachauza do Domůw swých wynesli.

Pro takowé domněny kázali wsaditi w Starém Měste y Gessla Cierwentu, Marwana Kieszka, a Wacslawa Tonisse / a w Nowém Měste, Matěge Ssustu z Podskalí, a Wacslawa Michowa Sina / prawíce jeby y oni o něčem měli wěditi / ale wšak žádnému nie newědili neš se odwolawali k tomu, k dokoli a z čehokoli ge chce winiti / je chtěgi gednomu každému radi práwi byti.

Téhož Ceta s powoleným Kralowstým

počali Právané jani sobě Konfeli jediti / a to newprwengsň sazenu dalo se spůsobem tímto: Starší Konfeli wolili Oim ojed z Starších obecných a Starší Obecní wolili z weliké Obce osek Dranácti / a Obec z staré Raddy wolila Cetyry osoby, tak se wšech bylo 24. osob. Potomně spůsobili z Cedulek, z nichžto na gedné každé napsano bylo / welence, a jiné zústa li prázdne / neš w sebě nie psaneho neměli. Ty pak wšech Cedule Kancelář wvrhl do Koflíka / a zamychal několikrát, wynjmal po gedné a dával newprwé Cetyrem osobam z staré Raddy / a tu gedentak od odcěw Cedulku, gestil je w nj nalezl napsano Wolence / obšaučil do Swětnice Ssěstipanště, pakli nenalezl, přitáhl se k Obci, a tak dále.

Ceduli pak w nj byla gměna budauých Konfeliw zapsaná s předčtenau / pe ložili na misko Kralowsté na Polště, a Purgkmistr Pěder polozil celidě na misko Kralowsté / gedentak z Wolenciw wzal tu Ceduli zapředčtenau z Polště analezitau pe klouau dal gi Kancelář Pražskému a on četl gměna wni zapsaná po gednom až do 18. potomně dána gim přisaha a na ten čas zapsaná byla Konfeliw w té Ceduli gměna tato. Jan Trastogt / Jan Hlawša / Gijst Gejsslet / Jan Albus / Jan Beres M. Jan Wassek / Martin Holec / Jan Bawor / Wacslawch Bileho Lwa / Gijst Hodynát / Danyel z Tarmarku / Wacslaw Kunštát / Jakub Trubka / Boryan Maršalek / Wacslaw Tlele / a Bryty Riehoček. Takowé Konfeliw sazenu / napsano zest obdarowaným a Magestátem Krále Wladislawa / nimto tmo m lo i Právanum propugceti ráci / aby bez přitomnosti Kralowsté Raddu ta deho Roku obnowowati mohl, a to čas wěřitcho / totli při S. Panně Kacetině wedle mēnī Magestátu Kralowstého / obyčejem Norimburským a jiných Měst Ryských.

Nipodobně obnowená byla Radda w Nowém Měste Pražském / a amewowaní sa s tmi spůsobem Konfeliw tmo. Mikuláš Lacerda / Bartoš Sauer / Mijst / Mikuláš Pernikát / Mikuláš Gtross / Dušek Kapalin / Mikuláš Ránha / Jan Mladet / Gijst Wle / Riehor Santenij / Jan Matndera /

Bros

Bros Jelenohorský / Stipán Kregč / Mikuláš Bichorský / Mathauš Skaeyš / Tomáš Zachlabil / Gijst S. j. z Podskalí / Barthos Sclator / Mikuláš Tiojz : Wjato z Křonyky Kufau psané Panu z Hajmburka přisnálezegicy.

Ceta Wané 1515. Wědy Wány a Rytjstwem z

strany gedné / a Práwany y ginými Městy strany druhé wznikla rozepře a newole. Páni a Rytjstwo nechceli od Pw wařený pustiti / a Města nechceli k gich Puhonim stáwati, prawíce je Pw kratiti ot chod gest Městský. Páni a Rytjstwo odpowydali / poněwadi to gest Městský ot chod / že chtěgi od něho pustiti a w něj se neplesti / wšak tak aby Městiane pustili pozemst : Statky / Sedláků a Wesnic aby neměli / w gich se staw neplesti / a Erbůw sobě nekopowali, nýbrž od nich pustili / poněwadi Erbowne nepřislušegi Městianum, ale Panum a Rytjstům / a od starodáwna w idyčy Páni a Rytjstwo Lid Obecný w swé moci měli / a od něho sepletky stáwali.

Městiane pro tak důckliwá slowa hněwem rozpalený / hned yak domu přigeli poručili Dela naprawowati / Ručnice obromajdowati / Cepy, Meče, Ošcepy snášeti / a k Wogně wšech giné pečeby chystati tak se ge ani Kral nemohl wpořogiti / genž byl také w Panu Bchu vsnul Roku následegých / totiz 1516. při kterémžto čase / to gest 20. dne Měsíce Máže bylo hrozné hromobitj w Cechách.

Teprwa Právané litowati počali Krále Pána swého / genž byl ne tak Králem yak Otcem wšech Lidj chudých y behatých / y činit poručili zas sluzby a žalosti, Staroměstj w Koštele Panny Marye před Tegnem / a Tio woměstj w Swatého Gindricha.

W Noc po S. Linhartu / w Wěstě Praž.

stém w Židowsté Wlciy shoreli Tri Domy Židowsté / přičemž giným Židum stali se znamenité škody / neš gim Křestiane Sklepy wylaupali / y to což jobě oni wynesli / rozebrali.

Ten den po Swatém Brokopu / w Cetu Wá.

ně 1517. některjz Obce Staroměstské sešli se zbrogně na malý Ostrom pod Mostem nedaletu od Obrazu Vnučený Božho / a tu wdelali weliký Obč. na Wězi genž gest napočátku Mostu Trabačj gim Trarbili / na Měste busbnowali / z Mostu z husta z Hakoowniestřileli / od Mlynůw z Stribnic a z Tarasnie, chtějice něčoho tím spůsobem wzbuditi / a prawili že palj Mistr Jana z Husynce / gimžto kdyby byl který Rjzman něco odpowěděl / hnedby byli wžali přičinu proti Kořtelum bogowati.

W Aluterj po Slawnosti swatého Wacslawa

Páni / Rytjstwo, Právané y giná Města položili sebi Sněm na hrade Pražském / při kterémž od mnohých mluweno zstrany poromnání / aby yakozto Lid gednoho Jazyku mezy sebou mjr a pokoj zachowali / yakoz pak na tom Sněmu smluwili se wšychni tji Stawowé o to wšech o se nemohli přes několik Let n z mnohých Sněmich wrownati. Při tom n řidili Berenj, aby dáwana byla z Statkůw / eciz z každé Ropy Grossůw Czeských / půl Grosse Czeského / a wstanowili kterať se magj Páni a Rytjstwo k Městům

zachovati / a M. sta k nim w wěcech rozličných / což w sobě to wse obsahů
ge Smilauwa popsaná y Wyzískaná / y we Dřky wložena / kteráž slowe
Swato Wáclaw stá.

W Letu Wáně 1518. Té noci po Slawnosti

Božho Těla w druhau hodinu na Noc přišel Rychtář Staroměstský k
Cierwenému Selenu a učinil pŕektu s Služebnýy Pana Trčty / kterýž gŕau
ce Wíneni podnapili / počali mu spurně odpowídati čince gemu protimysl
nost / a on ge chel do Wězení bráti / ale oni se bránili / tak ie y Rychtář to
ho zabili. Těžaký Donat s gínými wzat do Wězení / za kterýž se páni
snažně přimlávali tak dlouho až ge od Pražanůw wyprosili / wssak museli
Přátelům zabitého hognau náhradu věiniti.

Při též čase našalo Včenj a Sekta Martina Luthera / s nemalým Kr
we prelitiem w Kraginách Německých.

Druhého Roku ten Vondělj před Gremni-

cemí Obec Staroměstská byla po spolu / y požádali Konsele, aby dawano
bylo posudné / totiž z každého Wrttele Píwa, jeden Gros Cieský ato pro
Kralowstau y Městskau potřebu / a také aby budaucými Berními Obec
obtěžowána nebyla.

Wmálgje to Obec žebý z toho Posudného znamenita se Sumnia do
Roka sebrala / a tím žebý se žtetedlná laupež dala, ten kdož Píwo watj / pro
ten Gros žebý draze Píwo dawati chel / Slenky také žebý hledel yatby
s we dletem Píwo wydati mohl / a spíše chudemu nežli be chatému / méněby
Píwa za Penjz dal / a tak žebý tu wtrátnau Bernj chudý platil / a ti kterýžby
Píwo plil / nežli se ge k tomu swolul / aněkterjz Staršých / aby tím ně
gatyž se Auřadům docetiti mohli / počali se přimlawaati za to Posudné w
dlé Konsejům kauce, wssakby to tak mohlo stat / a berně bychom neplatil
li ale Obec žetřla / wssak žádných Bernj nenj ani nebude / leč wy ge nám
uřtanowite / a hned počali se na starši potrhowati / a některjz hluchí dolů se
wali / před nímto Hospodář Kathauz zawřel a oni geg otnem cheli swr
cy a žetřli na židy ač některj tu na Kathauze potom hluku se wpořogili.

W Vondělj Welikonočnj polapeni byli dwa

Židé při Kofelu Swateho Sstěpána w Nowém Měste Pražském / a ti
hned toho dne k Verpnému Práwu podáni. Seznali že cheli ten Ko
fel otemřiti / a pobrati cožby mohli. Talezeno v nich mnohých Kljčůw
falešných a mustrných / a yakašy Slenice. Chodili po Praze čajem w Cies
picých welmi pěkně neginác než jako Křestiané / aněkdy y w Sutrých Kneš
ských / w kterémžto Oděwu býwali w Kofelgch a na Procesech / yako
w Tegně, y v Swatého Mikuláše / na Bázanij y na Passygi. Jeden byl z
Bídowna / druhý z Kojna / a ti obadwá newidanj neschetnýcy Židow stě
na den Swatého Gecarda oběšenj gŕau.

Lebož času přišli z Baussti něgach ffalessnj

Patrjarchowe do Prahy / z nichžto jeden řecený Bratr Matěj počal kázati

w Wapeně

w Wapeně w Kopalina / což tož gemu od Purgemistra a Raddy zapowě
dno / kázal na Běchu wedle Křety / než se za nim Lidu mnohých welike wa
llo. Po malé chvíli kázal w Domě Skřineckého y w gíných / gíné Kneš
žihatel a jebe chwalil. Sedni gemu to přiswědčowali / druzý toho nes
schwalowali / a některj aby gednota střez něg roztržena nebyla / kázali mu giti
Worat a dlat to čemu se wěl / zanechagie kázanj kteréž přináležj Kňazjm
pořadnjm.

Letu Wáně 1520. při Slawnosti Swatých

Ssynona a Judy Apostolůw / pod šechem rakobj Lanpeže kteréž se dali w
Kralowstau Cieskem přetřhnati cheli Pračané s některými gínými Mě
sty wyslali netco Gyzdných y Passygi, kteříž vybrali rozbořili a wypálili ně
kolik Wsy a Twrjy / yako Wronowstau w Tachowice / Herdicowu Mačice / pře
chowi Daubrawice / Sadlowu Kalemce a Malowcowu Těstánice, etc. Pro
čej potom žaloba byla na Pražany / že ti wyslani, winné y newinné bez rozsud
tu trestali.

Neduhowě Wornj tehdaž w Braze trwali za
celý Rok n. toho Wruřowzaccných a Včených w Akademij Pražské wmo
řili / kteréž gmněna wyřetá Lupac w Kalendaru.

W Ochtáb Swatých Petra Pawla Apo.

stolůw Bojch / při Letu Wáně 1521. Sladownjcy s gínými Křeměstl slac
wjeer den W. tra Jana z Houtnce / sešli hauffně y žbrogně po Klášterjch
křičjce: W naději Boj Mistr Jan Hus / a gíných napodobných Pjřimmo
ho spjwali, Wnichy gij počali za Kapě potrhowati / kteréžto wse mje sna
řeli / ale Konsele sami osobně přiběhli / a led wa tak mezy nimi potog spjso
bili.

Dopeali se pak toho, že některj lehkoměslnj Lidé před tyhodnem na tom
žili / aby se neyprwě oborili na Kláštery / a potomně w olagjce wssidni
žymen, žymen, aby wderili na židy. Pakliby Rychtář než Konsele
gini přetážeti cheli, aby ge žbili, a Statky gich rozebrali / ale Pán Bůh wse
mohacy neráčil gest dopustiti. aby ten zly gich wmyšl k skutku a wkonanj
přišel. Půwodem toho wsscho byl něyaky Gessel / kterýž wzat do Wězení
ale Towaryšj geho tak snažně oňřtali / že geg museli Konsele propustiti / a
on wycházegjcz Wězení řekl: Co se nynj nestalo, gestě se stati může.

Na den Swatě Bryšky w Letu Wáně 1523.

Městiané Staroměstskawi Krale Ludowika na de brau wili y s Kralo
wnan kteranj wykonawali na Kachanze s nakladem pemakem. Po Obě
de žgli Kolby a Honby w Sňanech tu na Byněu Staroměstském.

Při též čase Bražané pro častá psonj kteréž

přigjimali od Martina Luthera střz harelá Cebem / genz často do Wienu
berka gezdil / wypowěděl z Měst Pražských některé řarare, totiž ty ge
řto kázali proti tomu Wnichu Lutherowu / tak aby z Města wysli do

Západu Slunce / a ti naje bliž od Prahy aby nebývali. Wyšli tehdy z Prahy na tatové poručení / Ktíž od Swatého Gilgů / od Swatého Atila / od Swatého Hassala / a Miste Matěg Koramba / genž byl Administátorem v Praze na den Swatého Kuffa učinili Cakern Administrátorem a vvedli ho do Kostela Panny Marye před Tegnem / Zvoníce we wsecký Zvoný na znamení radosti / že ten posel Martina Luthera, Teywýssým Zprávce gegich učiněn / a tak od toho času při gmenowaných Sarách giný Zprávce Duchowný až posawád zůstawagi.

Třetího dne Měsíce Wage / wysšel Oheň w Praze a nemalauštkodau obywatelůw / tolikéž y w Ghlawý, kterážto Město wsecko do gruntu shořalo.

W Četvrtém Běně 1524. Města Pražská snášsegi
ce se přátelsky na čas, kaupili k wjwání Zrad Petrow se wsemu geho Du chody od Pana Jaroslawa z Sselnberka / Teywýssýho Komorníka Krá lowský Cieského / w kterémto Zboží wázali se w Středě po S. Walentinu. Obec Pražské diwným roztržením byli roztrženi, gedni na druhé kysle wzhldali / a někteří pravili žeby o nich přemegsili yakby ge mohli zmordoti / a to wse dalo se pro Wiru neb raděgi pro newtru / a pro nepřítomnost Králowštan. Gedenkaždý tak wěřil yak se mu widělo / což se mu zdalo newěřiti, toho newěřil. Páni nebyli bez strachu, neb Sarátové Lid welmi baurili / a wiru gich tak splekli a zmačli / že nebylo Tři Osob kterážby se v Wjře stowňawale kromi Kneží Křimských / gichžto obyčeg gest w gdnem pořádku gdnau wstanowenem stále po wsecký časy a gednosworné zůstawati.

Času gednoho Kdýž Brgkmistr a Konsele
na Rachtawce w dolegssý Swětnicy Zaudni sešli / w kaupil do Raddy Ziska Wanickowic a nemalým počtē Towaryssůw swých / a ti šale bu w edli na dwa Sausedy z přejmýte že gsau něco proti Hawlowi Saráti Teysské mu mluwiti měli / a hned sami učiniwše Tález, yali ty obadwa Sausedy / Purgkmistru Pečet odňali / a dali geý do Wězení y a některými ginými / což wse dalo se neginým půwodem gednom Knežským / a z těch potcinně ně kterých nučený někteří wypořáděni / ale Kdýž se gináče potom wylheda / z poručení Králowského zasdo Města přigati / a smluwený pro stědkowánij Ferdynanda Krále / yakž poznamenáno nýssęs.

Wěda o tom wšem co se w Praze děge Král
Ludwýk / aby nęgak te muzlému w cestu wtročil / kázal psáti List Knežým Pražským w smysl tento:

On Ludwýk z Božj milosti Vherstý a Čje
stý Král / etc.

Tlabožnja poctiwý wěrný nassi milý / spráwu máme, kterakby někteří z was Sarátové a Kneží w Měste nassem Pražském kázani nepotogna činu ti měli proti osobám mnohým ze wseck třech Stawůw / a Lid Obecny pře ti sobě pozdwihowati rozličným haněním / též také žeby mluwiti měli proti

Listum nassim, kteréz ginie předešlý čas ůw k Pražaním psáti peruciti ra čili zstrany té Různice kteráž gest w Měste nassem Pražském / mezy poddanými nassim powstala / aby šhem přátelským narownána byla / kážice žeby ti Listowé pod gmenem nassým Králowským po straně wygednani byli / což nám gest nemalo protinýssné / že se takowá kázani / z ničtō nepotoga nelá ska pochazegi, činj. Protož wam přistně přikazgem / abyssce napředpsaný spůsobem Lid Obecny k láce a k swornosti Křestianské wedli / y giným Sará tům to též oznámili / a tak se zachowati rozkázali / a bylliby kdo nalezen w Městech nassich, gestoby v Wjře Křestianské blaudil / ten aby byl před nás a Konsele obestán a slissán / a bylliby to náš doweden a skutečně uznáno, ten aby byl naprawen / pakliby při swém bludu newstupně stogje naprawiti se nechťel / takowému abyssce w slusném čase wyprodati se kázali. Co se pak psaný nasseho dotýče / kteréz ginie o osobách z Prahy na ten čas wssých učiniti ráčili / o tom wězte že gest z nasseho gistého rozkázani, a konečně wů le z podpsaným nassi wlastnj Rutý wssle / nebo na tom konečně čty ráčj me / aby wsecký různice kteréz gsau w Králowstwj nassem Ciestém mezy poddanými nassimi wpotogene byli. A protož přikazgem, Lidaby ste k tomu wedli a napomínali snážně / aby takowá wůle nasse swig prů chod mohla mjeti / pakliby kdo mjmo toto rozkázani nasse k nepotogi Lid we dl a pozdwihowal / gisbychom toho děle trpěti neráčili. To nagge tat se zachowegte yak wam pisseme / a yak mjeti račime. Dan w Budinu Leta yak nahoře.

Ludwýk Král.
Manu propria.

W Četvrtém Běně 1525. Mistr Hawel Čachera
Administátor a nejwýssý Zprávce Duchowných Sektu Lateškan roz množowal se wssj snážností / w ynášsege Luthera naderwsecký Swatý / Páni a Křtjstwo přediwými slowy hanel / tak že pro něho nechtěli ani na Sně my gezditi proti kterýmto Sněmům takto obyčeg měl mluwiti. Byssce wy nejwice Sněmowali, a se wspolet pantowali / nic to platno nený, byssce se pak y Zleznými Křetězy swázali / nicnčat was roztrhume.

Těhož Četa spadli Kraupy jako Slepicy
Weyce a na nčicrém mýste yakto husy, kterýz weliké škody učinili.

Četa Běně 1525 držan byl Sněm na Gradě
Pražském ten Pátek po Zromnicých / při kterém to Auradowé Zemijský Listy od Krále Ludwýka proměněni. Zdenek Lew z Rozmitala zase Tey wýssým Purgkrabým Pražským učiněn, Jaroslav z Sselnberka Komor nýkem, Radslaw Bečkowský z Sselnberka nejwýssím Pisatem kterážto Aurady gin byl odniat Král Ludwýk předtim wygiděgje z Prahy w Lě u 1523. a tehdaž byl učinil na Sněmu Obecém Purgkrabým Tey wýssým Jana z Wartnberka a na Dubu, Hoffmistrem Wogticha z Pe rnsteyna, Kancelěm Gindicha Swjshowského, Komornýkem Jarosla wa z Sselnberka, Hoffmistrem Dworským Wacslawa z Kolowrat, Pod komořm Opla z Ficrum, Bečkowského Pisatem, a Rumbhapa z Suché Mýsto Sudým.

Těhož času Ludwik Hrabe z Helffensstegna

od hantůwých Sedlatůw strz Oštipy hnán s ginyými mnohými / i tečg
wssicki jako y on zamordowanj gšau. Manželka geho někdy Čysate
Marimiliana prwnjšo Dcera, drje maleho Synáčka padla Sedlatům
z Tlohán s placem prosje aby gi Pána gegjho darowali / a wssak nic pfi
tē zapordilosti Sedlšk obdrjeri nemohla.

Filip Landtgrabe z Hes prwnj bitwu swedl

s Sedlaty w Tiedeli Cantate w Dormierch v Městečka Frankenhauzen, a
na Zegerj druhau / w kterz padlo Sedlatůw Pē Set, a Muncerus i tečg
ge proti Wechnosti zbauřil, yat a Mečem káran.

Leta Vane 1526. w Středu před Swatým

Tomášem, Mikuláš Witenat a Klára Wdowa z Osady S°. Sstěpána
oba w Letech sssých wywedeni gšau z Prahy na Smrt, a za Hořkau Bra
nanu na gedné hranicj upaleni / proto se o Wečej Pán seštinē a bludně
sinež sstē.

Těhož Leta Nowoměstj kázali Rathauz

nákladně w ssta. wti a Sečy nowými ozdobiť.

Bri tēnj čase Turcy Vherstau Zemi weliri

hubili / a dobyli znamenitau Pěwnost řecenau Bělehrad / a nepřestáwag je
na tom k Budinu táhnati omjili. Kral Ludwik znamenage své weliké
nebezpečnstw, poslal do Cech žádagē pomocy aby genu Cechowé proti
tomu nepřeteli nápomoemj byli.

Pán Lew z Rožmitála / genj byl tehdaž mezy Pány Cestými wzácný / a
wedlé něho giny Páni y Pražané na Obecj Snēm se odwolali, chjece o to
gednati. Giny owšem nečēkagje na Snēm, ačkoli sami ošebně netáblil
ale složili znamenitau Sumnu Peněžkeranž odemzdali Teywysšimu Pá
u Ranelči / a on ohromazdiw Lid, tahl s nim, a některz Panůw řiti něm
az k Starým Hradim / k zvlustjce newdēčau Nowinu o zahynutj Krale
Ludwika / nawratili se do Cech.

Pán Gindrich z Rožmberka wyprawil na pomcc několik set Lidu / a Pan
Jakubek Podbrmořj tahl před tím Krali nápomoč / s Ziatečými / s Lann
šými, Radanšými, Moššými, Taborskými za Budjn malo wice než Pē
mccytina mil az v Městečku řecenemj Mohuē nedaleko od Wogška Turc
k h. Pražané, Plzeňšci, Beraunšci, Slanšci, Litoměřiči, Mělniči, wy
táhli z Budjn Deset mil / a tu se zastarili. Odend Herymanē Lidu toho.
Jan Pastucha řecený od Těj Koran / a Blazet z Teyna Sausedē Pražšci / ge
li k Krali a Pastucha věiml k němu řec takto: Krali milostiwý, tū gšme po
horowē s Lidem nápomoč wyslaným / tam se s nim wasse Kralowšká We
lebnost obrátiti poručiti račj. Odpowēdel Kral: Wedomo gest že nikam
ginam gednomi do Wogška. Swedená potom Bitwa, neb Vhři nechťeli
dēle očēkawat / w kterē, to zahynul Kral Ludwik s Konēm do Bahna upa
dná / a zahynulo při něm množstw Cechůw wzácných a wznessených / yalž
poznamenáno gest w Poslanpnosti Knížecj.

W Litu

W Litu Vane 1527. narodil se Krali Ferdynan-

dowi Syn Marimilán / z čehoz byli Cechowé porčssenj.

Těhož času Ferdynand Kral Cestj / před swými na Kralowstwj Cestkē
Korunowá gni / osadil Saud a sissel Pře, kterz byli mezy Staršm Pano
řym a Ryčšim.

Při tēnj čase Kral Ferdynand porazyl nepřitele swého, a zabušco Kral
lowstwj Vhersteho totiz Jana Weydu / a potomně dne Sedmého Měšce
Lisopada na Kralowstwj Vherstē Korunowan.

Tu Středu po Narodzenj Watky Božj

Kral Ferdynand s množšm Panim wessel na Rathauz Staroměstj / a
tu dal přisahu strz Pána Adama z Hradce Teywysšeho Ranelče Cestkē o
osobám k tomu wywolným / a nenechal w Starē Radě gednom tti oso
by, totiz, Jakuba Futara / Girkta Gejřška, a Jana Rozla / gine wssēřz
Radě wyřadil a gine na myštē nich ustanowil / nechťe se proti žádnémj
mštrēdlnž postawiti / nýbrž milost swau Kralowškau s sem prota: ari.

Po wykonanj tē wies obrátil se do Nowého Města Pražho / proti tē
řemj / wysli Nowoměstj s Praporem, wolagje se žádným ginyým se spra
wowati nechťagi gednom Kralem Geho milosti / a tu tēž wydal přisahu oso
bám k tomu ustanoweným.

Staroměstj, yalž některz pssj, nebyli k tēnj tēho rozdwogēnj a wy
řali z prostředu sebe k Krali wěstj pēčet Měšťanůw / žádagje aby pro
ti tē gednotē činiti neráčil, pontwadž Cbē wssēka při nj nepohntedlnē slo
gij a státi mšj / na tēž gini dána odpowēd, že tak a neginaē Kral mšti dce /
totiz aby byli dwt Radě, a dwogē Prámo / tak yalž prwē býwalo. Při
tom gini poručeno aby čeli Tělez Krale Wladislawa / w němsto doloženo
aby na časy budawej nēřál k takowau gednoti / kterchožto Tělezu pos
tardil Kral Ferdynand. K tomu doloženo gesslībē tdo oto řál neb ges
dnal, aby Stacet y Hrdlo řtril / poi řadž chē Města ta k prwnjmu spū
sobu a řadu přiwěsti / yalž se to řtalo / a tak Procesy, kterauz byli sobē Kne
š Pražšci řadēho Kolu na den Swatého Sstiasněho na památku nati
dili, zmizela a pomínula.

Dotčēná gednota neb společnj Mšst Pražšch řterauz sobē řez wúle Kral
lowšké vperwili, mohla by byla řtati, řd by gi byli k tomu řorcy rozumřē
a řadně wřřali k řterémj ge pē činy slusně takowého spolegēnj wēdli / to
ti řdy by řim neobmegšlēli nic gineho gednomi dobre Pána a Krale swého y
Města toho / zanech wřagje tēho gedněch proti druhým powřtanj / řak aby
byli jako gednē Eilowēt / ale ře tē gednoty řenale řtē wřřali s wřřenim
Kralůw, ře hantky welikē činili / proti řwym spole Měšťanům ře nē spra
wedliwē a řřiwē powřtawali / a naposledy proti Krali Pánu řwému řředes
řlām řasto ře odpornē puntowali, proti přičiny řu gednotu řmřhali.

U: Nowém Městē řdy přisaha dářana byla osobám hodným z welikē
radosti Obec řadala Pššē řpřwari Te Deum laudamus, gichito wssēch bylo
po hromadē na Tě Tisjce. Naposledy při tēnj obnowowanj Nowém
ššē řadali Pššē ginan, řřičje: Wesslě nám den našal / w němsto Cyjac
Karel řmrtých řostal / a řak dale.

Těhož Leta Kralowna Anna porodila Třetj

Dceru gmenem Annu / řterauz pokřtil Bernart Biskop Trydentšj Anjje

L uij

Opawšē

Wegsogmenowaného Leta/to gest 1528. w Sile
 di Sazonetnu / Kral Ferdynand spokojiv Kralowstwj Vhersté po třetj
 do Prahy přigel / a tu nazegeti totit w Zelený Čtvrtek / Trinácte chudých
 Lidj Muskeho pohlavj na Hradě Praiském krmil / gimžto sám slaviil / Kr-
 mē podával / Wina naléwal / a po Gydle opášaw se prostěradlem gednomu
 každému z nich prawat Těhu přikleka na Zem vinywal, čistan Kauchau
 vřjal a poljil. Naposledy zarvěšw každému Řezný Zlatý w Cierwe-
 ném Měsečku na Hrdlo / adam každému dobrého Sukna na Sukni a
 Krentu z Rossli, Domu ge rozpustil.

Léta Vaně 1531. Drahota byla we wšech wě-
 cech. W Praze bylo žito na Trhu po Kopě grossch. Pšenice po Pa-
 dešati a po dwau Grossch Čestjch / y gina wšestka Droda nad obyčej by-
 la drhá / což se dalo yakti někteří pyšši pro same lakomstwj Lidsté / nebo bo-
 hatšši, mnohstwj žita wywešli byli do Těmce / a Páni y Rytešstwo skupo-
 wali ge v swých Poddaných, a wysylali za drajšš Penize.

Do odgeždu Kralowškém na Morawu / w
 Pražepřed Swatym Duchem / ten Čtvrtek / Matausse Žemličky Děwečka
 Služebná w Nowém Městě Praiském / z gedné Wsy nedaľe od Lito-
 myšle. roznemohla se v předpowědného Machausse Rojessnika / w kterěto
 gegi Těmocy vřazowal se na ni čistý pot křowavý / Bezewšeho porušenj a
 okřowawenj Těla gegjho / a to na Těle y na Twáři / y na cbaui Křtan počna
 od Loktiw přes prsty / k gine Křwi poděbný / colitě y na Těhách až do Bo-
 tíw / a když ten pot z ni zetteli / hned giný se na ni wyrazil / a na těch místech
 nic giného widat nebylo, gednom yako by Blecha wšsepla.

G auc pak w tom potu, niluwila mnohé a diwne wěcy pobožné / a zwla-
 štē nad Prahu naruřkala mlujice: Běda Běda / y nad Sarámi prawjce že ni-
 my wšlecko Petlo podlaženo / a někdy we mlděbě byla za dlanau chmli /
 tak že se přistogicym negināce zdalo než že vmřela / ale když gi obmegwali a
 k Pohřebu připrawowali yakožto mrtwau / ona okřala a prohljda, a zase
 promluwila. Často krátě zaplakala Srdečně / a když gi Rněze z Osady
 Opatowstě zgednali / aby gi Swateštni poslaui / narřkala na toho Rněze
 na gině / do kládagje aby neginého nekazali gednom Žakon Božjch Pjsem
 a S^o Čtenj / a že giť gšau w Pele horaucym prawila. Zbawena toh přetě-
 řého trāpenj. Saráto wě za posmřchto mēli / někteří mluwili že do ni Diá-
 bel wstāpil / a ginj ginače o ni smegšleli.

Léta 1533. na poli k Čwrtě Godině po po-
 ledni Narodila se na Zamku Gronowicy jedm ml od Landu Alžbeta Kral-
 lowna Englická / Kralé Henrycha Osmého z Anny Beleny Kterauž potom-
 ně pro Cyzoloistwj stjei dal, Deera / Kterauž ne je by byl učinil, když gi
 byl poručil wopiti poněwadž Matku dal stjei.

Léhož Roku / okolo Godiny Dewáte před
 Polednem. Narodil se w Sstokolně Gestawow Krali Sředstjmu Syn
 Křyt gení Kralowal po Otc. swém w Létu 1560. a wedl Wáľu s Kralem
 Denamarskym za několik Let. Složen z Kralowstwj Léta 1567. a na m-
 sto geho dořazen Jan Bratr geho mladšj Kterěhoito Syn na ten čas w Pol

stje y w Sstoccegi Kraloge / Stregce swého Karla Kterěhož byl Gubern-
 torem w té Zemi zanechal / a on se Kralem učinil, zabnawšse.

Léhož Léta Narodil se Ssteffan Battory
 Pán Vherstj / gení byl poronně Weywodau Sedmibradstym / y Kralem
 Pořym. Otec geho byl Ssteffan Battory Kterěhož Kral Ferdynand w
 nowě wolený Léta 1527. Weg wodaui Kralowstě Koruny w Olčjch jako
 Mšiodrjicjho swého / mēge sam do Čech odgeti, nač, dil a wystawil.

W Létu Vaně 1535. Jan Fissr Biskup Ro-
 ssenský gení byl mnoho Rněh sepsal proti Martinowi Luterowi / gsa za dlan
 byčes drjan w Zialati w Engelanu stiat. Příčina Smrti geho byla / že
 nechťel schwaliti rozwedeni Kralé Henrycha Osmého s prawau Manteltau
 a zlehčeni důstogemstwj Biskupa Řjmského w Kralowstwj Englick. m /
 neš toho Roku stala se proměna nabolensstwj w té Zemi / a Kral samého se-
 be po Křistu Pánu za hlauw Čertwe Englické wyhlasił, gessť gšau Zialmo-
 wě geho na spůsob Modliceb složenj / wytisťeny w Jazyku Čest. m.

Léta Vaně 1538. w Sobotu po Narodenj
 Panny Marye / Kral Ferdynand potwrdil Pražanum Staroměstským staro-
 dáwně natj enj gegich totit křoby se z Městianum z gegich Města hostiti
 chťel / aby každý powinen byl Statet swjg tu nabyť k swému Swědomj
 a k swě Duffi possacowati / a ze Sta Kop, Deset Kop k Obcy na opravu a
 gině potřebj téhož Města dáci / a to proti křoby behatšj a moznějšj mušj /
 warugjce se Autadum a prácy Obecnjch z Městarcho se heybali / aby to
 Město chudnauti a pod tím hynauti nemušelo.

Swrchu gimenowaného Leta / totj 1537. w
 Pondeli po přenesenj Swatého Wáclawa / Sněm Stawum Kralowstwj
 Čestěho na Hradě Praiském Kral Ferdynand položil na němž žadal Sta-
 wum / aby s Kunradem Kragem gednāno bylo / o slusnj Těh Jan tu Bran-
 deysa s geho přislassenstwj / tak aby od Země kaupen a ginym důchodum
 Kralowským přidan byl / což y obdržel.

Léta Vaně 1540. Žena gedna w Nowém Mě-
 stě Praiském z Řonského Těhuo Muže swého w Těch křoby spala, přwe v-
 mřěho wdāwena / a pochowāna dne Sstěnnāctého Mějce Mēge.

Léhož Léta w Nedeli před Hromnicemi
 Kral Ferdynand wygel z Prahy do Řjssie na Sněm do města řeceneho
 Hagonda Kterjž na místě Cysare Karla pāťeho Bratra swého držeti mēl /
 křesto o Tābojenstwj a o pokog mezy Řjssjaty Řjssjstwj gednāno bylo.
 Kterěhožto takě Roku bylo wřelē Sucho a Wina boghā Droda wybor-
 něho. Pālicj takě protulowali se po Kragināch řechto / křojj Ohně wladli /
 a z těch mnozy upaleny gšau.

Léta Paně 1541. w Pondělí po Swatě Bar-
boře drží Sněm na Hradě Pražském v přítomnosti Krále Ferdynanda. Z
Gednáno na něm o Berni proti Turků a yaby se Komistři spravovati
měli hejtmany svými a ti zase hejtmánem Těsowyským polním, gne-
nowitě Zdyslawem Berkan z Dubé na Lippem a na Jakupi. Na témž Sně-
mě wyzdwiseni Jan Dřky Zemské/ kterej téhož Roku sbořeli/ a z natřzenj petř
wůbec wotřštěné/ a přiznali se k nim w Sobotu na St. drý den předně G.M.
Král ořt. i/ po něm Pán Petr z Rožmberka a na Krumlowě a Těsowyský
Auřednicj a Sandcowé zemskéj, Pánů 21. Ryčůw 22. a Pražané na mi-
stě swém y wšeho Stawu Městského/ w kterémisto nowém zřizzenj/ tento
gest předposlednj Artykul. Pražanům a Hornjštům/ aby we Dřky kladený by-
lo a swobodně šlo/ cožby šlo koli k Obey aneb pro cšobu swau na Zemi
Statků a swobodných kaupili/ yakož k tomu G. ryčaligia gegich j. r. ůgi/ a
oni toho od starodáwna w vřiwání byli. Tolikž Rřastowé gegich ma-
gi gini we Dřky kladený býti/ bez wlastné Relacy Králowské/ ginyim pat
Wěstům a powolenjm Králowským do Dřky giti má.

Téhož Roku/ Léta we Čtwerť před Swa-
tým Duchem okolo hodin Dwanácté/ Hrad Pražský Swatého Wácslaw-
a/ a k tomu půl malé strany, náhlým Ohněm/ yako ržage we čtyrech ho-
dinách/ wšeděn Krow Čjerné Wěze a Daliborky wyhořel. Oheň na třech
místech wšel/ geden z Doniu genj slowe na Basťe/ druhý w Maršalku na
malé Straně/ a třetj na Hradčanech. Na Zámku neyprwé Krow nad
Palácem se zapálil. Pšstj žeby ten Oheň wlastním půwodem Božjm posel
štrž Záměnj/ kterej bylo Měšyce Čjermence/ Léta Paně 1540.

W Létu Božjm 1542. přiletěli z Litwy štrž
polsko a Slězsko Kobylky welmi Šfaredné/ a ty hustě sem y tam po wšij
Čjeste Zemi litali/ a znamenitě šfody po Lukách Poljch, Winnicých a Šst-
pnicých zřelali/ nebo kdezť oli padli, wšedko stráwili. Dostali se z Čjech do
Rřisse a znamenali přichod cizých Naroďůw/ kterej se potom brzo yal w
w Rřissi tak w Čjechách wřazali.

Téhož Léta/ w Předěli Browodnj/ wedlé šne-
šfennj na Sněmu Obecném/ a Gleytu Krále Ferdynanda do Swatého Gu-
řij sobě daného/ Zide se z Prahy šřehowali/ neš se na ně pronešlo/ kterat by
Turku zrazowati a berauce od něho Peněje/ Paštychy aby w Čjechách palili
nagymati měli. Munkowu Židu a některým mořnegšjm do Patnácté cješ
přidáno gleytu do dne a do Roka aby w Praze žůstali/ a dly by na mšf g-
ných wywopomjnati mohli. Potom Roku toho Zámek Pražský wyhořel.

Téhož Léta/ Desátého dne Wěšyce Čjermen-
ce/ w Konstantynopoli šřihlo se šřastliwé a hrozně Powětřj a welitým W-

črem

črem, Gromobitjm a šřestánjm: Pšřeli y Krappj a mezy nimi Zamenj
welike/ z nich to geden nalezen/ kterej wá il čtery Libry: Vdeřil Grom do
Čjastřeho pokoge/ a Ruběnu geho Labello Brandym/ kterej toho dne k
Čjastř pozwána byla s Dweřtan gegj, y s ginyimi kterej w pokogi na ten
čas byli, zabil. Potom opřt vdeřil do Čjastřských Mastali/ a zabil tam
Kontj nešlepšjch Dwanáctě Set. Na Domjch žádná cela šřetřcha nešř-
řala/ na Poljch cožkoli od Lidj a Chowad zashřeno/ to w šře pobito.

Téhož času Dwanáctého dne Měšyce předpowědného/ opřt powřřalo.
Konstantynopoli Powětřj a Země Třeseny/ kterej mnohe znamenitých Sta-
wenj poborřilo. Padlo wice než půl Paláce Čjastřeho/ zashřilo se Lidu
wice než přes dwa Třšce/ a čty mceřyma Basť Tureckých. Poruřil pak
Čjastř Tureckj/ we třech Měštech/ w Konstantynopoli, w Adryanopoli, a w
Třypoli wyhledati počet Lidu eo gich šřtrž to powětřj, Krupobitj, a Země
čřejnj zabynulo/ a naležlo se gich Što Dwanácti a čtery Třšce.

Léta Paně 1543. w Pondělí před Swatým
Filipem a Jakubem Sněm starůw Králowštwj Čjestřeho/ na Hradě Praž-
ském držían byl/ na kterémisto wřřanoweno/ aby Dřky Zemské po Ohni tho-
řaně byli w tom Šklepě yal prwé, a tak opatřně aby potěmne k žádné šřa-
ze nepřřšli. K tomu aby byli dwoge Dřky, gedny na Karlštegně a druhé
tu w Šklepě pro potřebj Lidě aby žůstali/ přeto řdyby gedny sbořeli aby
druhé předrukama byli. Při tom wřřanoweno, yakož prwé z Dřky kop
gedna kopa se bráwala/ pontowadz mnozj Statky šřwé řřiděně šřupně prodá-
wali/ a na takowé Auřednicj Peněz půgčowali/ řcho aby wice nebywalo/
ale aby ze šřa kop grossůw Čjestřých, šřest kop gro: a z Třšce šředřace,
Auroku do Roka dawáno bylo. Ten Artykul potom opakowan na Ent-
ně w Létu Paně 1545. w Pondělí na Třebe Wřeej Panny Marje.

Téhož Léta w Sobotu po Swatém Bar-
tholoměgi na poli k hodině 16. Král Ferdynand z Prahy wyřřhl proti
Turku mage při sobě 300. gřzdných Šbrogných/ za nim táhlo mnohe Pa-
nůw z rozličných Zemj a Kragůw. Naposledy Pražané s ginyimi Měšty
Lid šřwř do Vher wyprawili/ neš toho Roku Soliman Čjastř Tureckj šřně
wřřhl do Vher/ a mjmio gina Měřřa a Zámky wřřal Bělehrad, řdež Králo-
wé Vheršřej pohřř šřwř mřřwali/ kterej mu potěmne w Létu Paně 1601.
šřtrž Těsowyského šřwého hejtmána Duřka de Mercurio, Čjastř Rudolff
odřřal/ yalš o tom řřude obřřřřněgř na šřwém mřřřě dolořeno gest.

Léta Paně 1544. Tomáš Zachlubil Rowář
Šansed na Nowém Měřřě, we Čtwerť před Narozenjm Panny Marje/
gřř zdráw, wřředl na Růň, gel na Rathauz, Lidu Sandul, a řři neš čtery
Weypowědi auřřnj řřinil/ potom řdy gini Pánj z Raddy pro nřřřatě šřřa-
wy šřwé wyřřřali, a přeč odesřli on šřm pozřřřřal na Rathauz, a na potře-
bu Těšřřar řdež gini Lidě chodj odesřel, tam je znak přeřřhl, a nable řřm-
řel/ potom ho Břičřa naleřřla, a gemu šřauřřla gřř ne řřiwěm wědlé potřebj.

Pršředugřčňho Léta/ w Sobotu po Swa-

III

cem

tem Jeroným/ Král Ferdynand wysadil Malostranským Appellacy/ na ten, spůsob, kdožby na Ortel, neb Wexpowědi gegich přestati nechťel aneb ne mohl/ ten aby Purgemistra a Konsseliu nepoháněl/ ani nechýlal, ale slo- žiw důklad pít Kop Gro: Cestých, aby odwołání wzal před wolastný Osobu Krále Cest. ho/ a od něho w své při, tdyby w Zemi byl/ aneb od Rad oby zwlastně k tomu zřízených/ opatření očekával.

Léta Bane 1546. w Muterý po Neděli Ju- bilate Král Ferdynand gsa we Wratislawi / a wyslissaw wyslané osoby z Stawu Království Cestého s Rukzaty Lehnickými w té při zřizny ne- galého gegich zbratření s Joachymem Kurssirstem/ a Janem Margtra- bým Brandeburským / tdyby oni bez dídice Místního pohlaví zřili aby na tyto Lena / Zámkové a Místagegich připadli, Wexpowěd učinil/ a takor- wý Kontrakt neb zbratření se vším tím což w sobě zawiralo vmtwil a wonic ebrátil/ az Auradu Wchnosti Sardny peručil a rozkázal aby se Ruk- žata Lehnická Orec y. Synové z takového zbratření w stahli, wyprostili, a zápisy své na to učiněné zase k sobě dosahli, a stazili/ a gmu Králi w Ruce a w moc složili / tolikéž Many a poddané své z učiněných závazkůw wy- wedli tenceň/ ode dne wexpowědi této, w Sesti Měsícůch pořad zběhlých. Ten Saud začal se w Středu po Kvetné Neděli 21. dne Měsíce Března/ a seděti s Králem na Sandu, Arcykniže Maximilian po pravé straně / a Bi- sup Holomaucký po levé: potom pořad Páni Saudové, a Vřednjcy Zem- stí, Margtrabský Morawského a gine Raddy Arcyknižetství Rakarského y Dworn Královského. Wexpowě slissána byla pře Království Cesté- ho o yakés Prywilegium s Rukzaty Slezskými / kteréť sobě Slezacy strz ně- galého Wydekera zgednali od Krále Wladislawa/ oby Wexpowěssim Hey- tmanem nebýwal / gednem přirozený Slezak a obywatel těch Rukzetských/ čemuž Páni Cechové proti svým Prywilegium mysta dáti nechťeli/ ale ta pře nený wyslissána/ nýbrž do gineho času odložena/ tdyby stranam Měsíc před tím wědět dáno bylo/ aby zase před Králem o plnou moc stáli/ Osoby wyslané k tomu pod Erbem Panůw z Lobkowic položené gsa/ z Panského y z Rukzetského Stawu. Z Měst také wyslaní byli Duchek z Semečowa/ Frana z Krlowé Hory/ Jakub z Kapihory Ranche Staroměstský/ Jan Pi- sat Rádny z Nowého Města Pražského/ Zigmund Stassek z Plzně/ Wac- law Prachatický z Tabora. Při Dworu pak Ferdynanda Krále w Městě Wratislawibyl osobně tato Rukžata/ Augustus Rukže Saské na místě Rukže- te Maurycie bratra svého / Frydrych druhý Rukže Lehnické/ kterýž potom- duhého Roku umiel/ a dvěma Syny swými/ Frydrychem třetím, a Gijm- drubým/ Wacław Rukže Těssinské/ Joachym Janusa a Gij Rukžata Wino- strberská/ Rukže Henrych Bratr gegich za přičinaw Wemocy přejonien býti nemohl.

Téhož Léta we Čtvrtek den swatého Je- ronýma okolo hodiny 24. přigel do Prahy Matrye Rukže Saské s augu- stem bratrem swým w newelkém počtu Rukžat a stál na Hradčanech w domě Pana Rossateckého. Král Ferdynand wysgel proti nimu s Pány a Sandcy Zemskými / ale na cestě se s nimi chýbil / potomně Rukžata gmenowaná s Králem stoila / a některá regnagednání měla.

Téhož času Bobylky přes Města Pražská velikými Stády letli rozlič- ných Barew/ na Čtyry hodiny nad Prahou se drželi.

Léta

Léta Bane 1547. w Batek po na Nebe wstau- pení Pana Krysta Sněm Stawu Království Cestého na Hradě Praž- ském držán w nepřítomnosti Krále Ferdynanda. Wyslaní poslowé k Krá- li s Instrukcy/ Adam z Sternberka na Zelené Hoře, Margtrab Karlstegn- ský/ Joachym z Hradce na Hradecy/ Wacław Zawssický z Těstogowa na Za- wssicých/ Jan Wrabský z Wrabě na Diewčicích/ Wacław Strjbský z Ro- win/ Jan Pamffilus/ etc.

Téhož Léta Sněm položen w Muterý před Swatým Bartholom'gem / při kterém byl osobně Král Ferdynand/ a w nepřítomnosti jeho zawření byli Artykulové tyto: První, řád a Práwo aby swý průchod mělo. Druhý/ řádni postřanij zápi- owé apuntowání aby se nedáli proti Králi a dědicům jeho/ proti řadu a práwu pod Hrdlem. Třetí do Saudu Zemského aby Král s Raddau Wexpowěssim, ch Auřednj- kům a Saudcům Zemským/ toliko Cechy hodné dosazowal. Čtvrtý/ Sněmu potládání a spisowání přimocnosti Krále Cest. ho se zůstawuge/ a žádný z Stawu gich potladati nemá/ pod ztracením Hrdla. Pátý/ Co se služby ten Zemi doryče/ to se při Zřízení Zemské zůstawi ge. Šestý/ Co se Dědicům Krále doryče/ to se při Zlaté Bully Cysare Karla čwartého/ Wladislawa Krále/ a Reversu Krále Ferdynanda/ gehož Datum na Hradě Pražském Léta 1545. zanechawa. Sedmý/ se mocnost Krále Cest. ho a Wchnost gest nad tím wším což k dobrému a w'itečnému Krále a geho dědicům/ w wšech obywatelích toho/ to Království se wyzabuge/ tdyti působiti a spravowati/ pot dby řádům, Práwům, Swobodám, Prywilegium, Zřízený Zemskému na sřadu a vblj- žený nebylo.

Osmý/ Saud o Hrdlo a čest, zůstawuge se při Zřízení Zemském nowém D. 2. aby z nátku cti každý wůli mtl/ buďto před Králem/ aneb před Saud Zemským pohnati / z hrdla tolikéž / wssat aby Král s Auřednjky a Saudcy Zemskými / a Raddau Saudu Komorního přejonným takowau při si- ssel a sandil/ pakliby wen z Země wyg. ti mtl/ aby gi neginam než na Saud Zemský podal.

Dewátý z strany Č. ledi/ drabos a Ktemessnikůw osoby po Rragich wole- né/ gedem z Panůw / druhý z Rukzetských/ w Praze z Starého Města dwé a z Nowého tolikéž/ aby k tomu dohlídali.

Desátý/ o Registrowání o Rukzotowání a přepsání Prywilegií a Swo- bod Zemských/ aby Králi gedem připsy z Register dán byl pod Pečetí Zem- skau/ druhý aby se k tomu složil s Pečetem Auřednjtůw Zemských / třetí o Origináli do Kaply na Karlstegn.

Gedenácy/ Saud Zemský při Zřízení Zemském zůstawen.

Dwanácy/ Prywilegia Zemská aby do Desť wložená byla.

Třinácy/ nad Tělezem Královským meze Stawy Království Cesté- ho a Frydrychem Rukžetem Lehnickým / aby Ruka držána byla, byt pak yt brannému obhagowání přiggci mělo.

Čtrnácy/ k srownání Mince/ osoby se wšech třech stawu wolené.

Patnácy/ k srownání Zřízení Zemského tolikéž wolené osoby ze wšech třech Stawu, wssat osoby z Stawu Městského toliko k těm Artykulům kterijby k gegich stawu nalezeli.

Šestnácy/ aby Král dal Stawům Reversu strany Berné a Posudního

M 9

swoleného

swoleného / což dluh aby Stawům zaplatil.

Sedmnáctý / poddaný aby s Kúcnicemi nechodili, ani ti z Stawu Místo svého / kterýby nebyli osedli.

Osmináctý / Urbanův obnovený s Knížetem Saským Maurycem porozeměn aby byli.

Dwatnáctý / Laupešnic a pomaleci aby od Zetmanův Kragstých wyzdvihowáni byli / tolikéž Chodcy, Zebřáci a Pastuchové.

Dwadcátý / Arnost Kníže Baworský / Arcybiskup Salepurgský přigat do Země za Obywatele / a domoleno mu aby Zboží a Zrabstvý Klastě od Pana Jana z Pernstegna wyplatil.

Dwadcátý první / Gloryan Gresspel na poctivosti opatřen / a z toho nářku / nímžto od některých na Sněmu předšlém w Pondělí po Provodný Tědli narčen byl / ano y do Wězení dán, očištěn / tak je to ge^o cti a dobré po městě k žádné vgně a škodě není a býti nemá nyní y na věčné budoucí časy.

Těhož Léta we Čtvrtel den S. Skolastický / stalo se přátelské sňesení Měst Pražských / k kterémuž potě počít velkých osob Stawu Panského y Kteriského / y jiných Měst Kralowstvá Českého přistoupil.

Léta Váně 1548. Wessel Oheň u Swatého Petra na Potích w Nowém Městě Pražském / od něhož Sankenická Vlče wyhořela / a jiných Domůw více než Trideceti. Nazveť při velkém Rázaní ohněla Škola / a jiných Domůw mnoho až k Bráně Potické.

Vředitim položeného Léta / to gest 1546. w Auterý po Swatém Jakubu Sněm Stawůw Kralowstvá Českého / držán na Zradě Pražském v přítomnosti Krále Ferdynanda / na kterémž swolená wěst regnost proti Turku y tomu každému kdo by Kralowstwu tomuto aneb Zemi jeho škoditi chtěl. Šfauřil se dwan Tisíc kop gro: Českých / gedna kop gro: Českých. Posudné na wychování Dworu do čtr let. Z Wěsteli Píwa groš gedn Český / a z Starého Píwa z Kopy Mísenstke / gedn nácte malých Peníz. Při tom Urbanův s Maurycem Knížetem Saským obnoveni byli.

W Létu Váně 1549. ten Čtvrtel po Swatém Skolastice byl Sněm na Zradě Pražském v přítomnosti Krále Ferdynanda na němž jadal Král Ferdynand, aby Arcykniže Maximilian jakožto nejstarší Syn a dědic / kterémuž podle Privilegi a Sirobed / Kralowstvá po Smrti Otce nalezelo / za Krále Českého držán / a Tytul Kralowstvá aby mu dán byl / wšak aby se za živnosti Otce w Kralowání, w Wladářství a w Panování newkládal / až po Smrti jeho / a kdyby se koli Otce libilo, aby byl korunován / pakliby na je Wladářství potahoval, remag mu Stawové powinni býti / žádnau powinnosti ani pederanosti. Swolene wedle Privilegiu kteréz w se bě obsahuje, že každého Krále nejstarší Syn má Králem Českým zůstati / a Arcykniže Maximilian na temž Sněmu den Swatě Kontordy od Stawůw za Krále wolen / a nazveť wyhlášen gest.

Přitom zvolili Stawové Ferdynandovi po půl Auru za dne Léta na 4. Termíny na wynahrazení nákladův kteréz činil na ožený Arcykniže zete Maximiliana / a rozewdání deť / Aliběť primorzené za Zygmunda Augusta Krále Polského / Anny za Albrechta Kníže Baworského, a Marie za Wyljma Kníže Wstleuského. Pročež y Král Berné na Stawích žádal wěstlé starobylého obřede / tak jakž gšau předšlým: Kralům pomoc činili / to y Syny ženili neb Deery wdávali.

Stawové

Stawové prosili Krále / aby oběšl Knež pod gednau y pod Obogň o fromání a dobrý řád s nimi rukowal / a potom při Papeži tím sňaze Arcybiskupa, kterýby Žitý pod gednau y pod obogň swetil, wygednal / a z Komory své, jak se sám dobrowolně podwolil / aby se živnosti opatřil / wšak ten Arcybiskup aby přirozený Čech byl / a wěst Swetstých w němž se neda, týkal / než na tom přestával což mu od Krále z Komory dáno bude / dále aby se w nic newkládal / Knežstvo aby swetil ge w dobrém řádu držel a spravowal.

Léta Váně 1550. Žito z Nebepadato w Horách Karyantských, Čimicey dne Měsíce Března / jakž swědčí Lupac w Kalendaru žit.

Těhož Léta nad Brahan spadl Desť napo / li s Syrau posledního dne Měsíce Maje / a w Toey přišel, w Pyštu Desť krawý přšel.

Na gednom mýstě těhož času narodil se Beránek o gedné hlavě ale o dwau Břichách s dwěma Ocasý s ojní Tlohami. A na druhém jakž swědčí Lupac, narodil se Kocaur / a z mlywůw negináče než jako Čilowek.

Léta Váně 1551. Desť krawý přšel w Braze na Stul Henryka Gilowst / ho na Nowém Městě Pražském Městěny na za kterémž spolu s nim sedeli Tri Muži poctivý Kupcy / a to se stalo Měsíce Října.

Těhož Léta Klee Železná s poručený Arcykniže Ferdynanda učiněna / a na Ryntu Staroměstském postawena. Wšak zeti do ní neyprwe negatý Kneš a Troškowec pro nemrawné chování / a gi i, obzwláště ti kteréz zle gšauce živi / proti Šf. mu Božjmu přikázání hřešili / tak jakž winna gegich na Tabulina reť Kleez zawěšena w kazowala. Sedali w ni obnarený Sertawstý / toliko okolo hanby magje / od Dwanaťte až do Dwadceťte Druhé hodiny.

Léta Váně 1552. Hanus Frýdroch Kurfirst Saský propuštěn z Wězení od Čyše Karla Patého / proto aby se wyjwo, bozením jeho Mauryc Kníže Saské nechlibil / čemuž y sám Kníže Hanus nechtil / pročť yakkoli giž swobodný wždy gest za Dworem Čyřským gezdil. Byl Wěznem Čyřským pět let a dni Dwadceť a pět.

Těhož Léta nad Wěstý Bražskými padala Syra / Čimicey dne Měsíce Maje.

Léta Váně 1553. w Předeli po S. Kvilianu / Kníže Mauryc Saský / swedli bitwu s Albrechtem Margrabem Brandeburským w Sasch / nedaťko od Zámku řečeného Deyn / w kterěto bitwě porazyl Lid Margrabůw na Hlawě / ale sám se z wjetřstwj neradowal / nebo smrtedlně z Kúcnice žádný newěděl od toho prostřelen gšau třetjho dne po wjetřstwj / a wjetřstwj 13. Záhřalo při něm w com šagi dny Kníže

Mij

Brunc

Brunj-wickych / Karel Victor, a Filip Magnus Synové Knijete Henrycha Brunswického. Frydrych Knijete Luneberského Syn šťodně raněn / po němž oběch dnech tolikéž v niel / hrabat a Panum padlo do půl třetího sta / zbitých na čteno a pohřbeno čtyry Tisyce Třidceť Osm / krom raněných kteryž potomně zemřeli. Byl při té bitvě a Henrych Knijze z Plawna Marškrabě Albrecht / kterýž stratiw na větším díle své Wogsto / vtečením již mrt zachoval / a přigem do Hunnowerp pravil se převrátit Káru / protož se se masy posarati, aby sobě zase na to místo miz / spravil / y shledaw něco Lidu rozpláštěného / zdržewal se w Brui swiku / ale Knijze Henrych ho wyhnal, a podruhé porazyl / dne dwanáctého Měsíce Járj.

**Téhož Léta položen Sněm w prwnj Vondě-
lq Posny na hrade Pražském / na kterémž mymo Berně wedle šfacuňku z 1000. Kop gro: Cje: 12. Kop gro: aby se dávalo vřtaněno. Třatzená hotowost w Zemi / Král a Komoraušwaj / aby Dila, Raulé, Prachy a jiné potřeby wálečné přichystal / Starowé ze dwau Tisyc Kop: gro: Cjesty / gedno. Šizdného a čtyry Pěšij dawatí powolili. Bylaby w tšij potře-
ba, tehdy wedle téhož šfacuňku gessé tolikýž. Musťuňkowé dwakrát do Koka / Knijetstwj Zegaušlé a Panstwj / kteráž po Křystoffowiz Bibrštegna na Krále připadla / aby puffedná byla šizimj Frydrychowj Margškrabi Brandeburskému w Gusspachu / wedle Smlawy / kteráž Král s posmocnytj ygeho učinil / ale wšak od Komory Cjesty, aby ani na wšem ani na díle odsuzowána nebyla.**

Knijze a Starowé žádali za přimluwu Arcykňjete Ferdynanda k Králi aby strana pod Obogi mezy sebau z kaidého Stawu po dwau osobach weli-
ti mebla kteryžby w předěšle šwalo k Administrátorowi a k Konysstos-
tj p idani byli / a Administrátor bez Kaddj gich a Konysstos / abynic před-
jet e ne ral / zwlaště ce se dotýče šararum, Panum, z Kytistwa / do Měst y
Městeček y kde, by toho potřeba byla / na šary aby nepod šwal / ani gich bez
hodnych přičin newzdrmoval / ani činic njmo náležitost nestěrowal, bez
Kaddj a gisteho w wizenj ošob k němu přidaných y wšly Konysstos / aby
lo liby kdy potřebné Konysstos změněni aneb dosazenj Knijetstwj / aby to bez
nule těch ošob nečinili.

**Předpowěděného Léta / to gest 1552. Čtyr-
mjećmého dne Měsíce Čerwence pilným prostředkowěným Ferdynanda Krále pokog v ině mery Čyřalem Karlem patém / a Knijetem
Waltšleinšským a tu Knijze Filip Landkrabě z Hes z Wřenj propuštěn
a Knijze Maurycs Lidem swými podwolit se rábnawci do Vber Králi Fer-
dynandowi napomoc proti Turkum / kterýž gij v Presspurku byl.**

**Léta Vaně 1554 w Batek den Swatého Ba-
thausse Král Ferdynand gsa na Pardubicých wolił šfoby z Králowstwj
Českeho za Deffensory a ochrance Konysstos Pražské pod Obogi přigima-
gicých / Pana Jana z Waldštegna Těmryššyho Sudijho Králowstwj Če-
sk. ho / Zdenka Mezeříčského z Lomnice na Ledět / Jana Šalamus Lippj a
na Walešowě / Jana Lestowce z Lestowce a na Nowé Čertwicy / a Praja-
ny Stareho y Nowého Měst Pražských.**

Téhož

**Téhož Léta nastalo weliké rozmnoženj Wiedu-
huj mornjw w Praze / mnoho Messianum a Lidu obecného pomřelo.**

**W Letu Vaně 1555. patého dne Měsíce Čer-
wne / w Praze nad Zámkem a Kostelem Swatého Wacławwa / neš Slunce
wzesslo / wšázali se tři Kola Jasné / a na druhém mýšle špatřené tři Dauby.**

**Následugjénho Roku / totiž 1556. Kraupy po-
razili Winnice / y Krow na Kostele Slowanském k straně Západnj /
kteréhožto také časů Jahody wlasatě na některých Winnicých mezy šdmi
w Prahy nalezené byli / a ty byli Lidem za weliký zážrak / některj hognost Wj-
na toho Koka ruffili / a gij welikých zbytkum Lidských to býť znamenj pra-
wili / a weschrahan od Pana Boha aby se upamatovali.**

Wbři téhož času s pomocy Těmclum Křawé wjetšij obdrželi proti
Turkum w Segetu. Padlo w té bitvě Turkum šir nácte let / a křestianum
12. a mezy gijnými šeytmanj Mikuláš Bohlwexer Rakusian / kterýž w
Krále Ferdynanda obzwláštenj lastu měl.

Král Ferdynand zwědew o tom / wyprawil do Vber s Lidem šizdným
y pěšim, Syna swého Arcykňjete Ferdynanda / kterýž tam dobył šturmem
Zámek Koroka / a na něm do dwau šet Pohanum pomordowal. Gij
pak nepřátelě zapálwše okolnj Zámky / a pokazywše štelbu / wtekli k Pra-
ti Kosteľm.

**Téhož Léta w Štředu po Wěděli Browo-
daj / Sněm na hrade Pražském Starowj Králowstwj Českeho / Margškrabi-
stwj Morawského / Knijetstwj Slezských, a Margškrabstwj Lužických wprj-
tomnosti Krále Ferdynanda držán. Zapowěděno na něm připigenj o pla-
naw neb o půl / přigimánj y špluěnj pod pokutau 10. Kop gro: Cjesty / a ti ož
by z pokutu býti nemohl / ten aby seděl za dvě Wěděle w Wězenj na Černé
Wězi / Křemeslnicy, podruzy, a gij neosedlj též y we Wšech poddani Lidě
Maji y Ženy / do Třdicaby šazenj byli při Kosteľch. Zapowědno při tem
Lang, přichánj, šry Tance, w Křemách, šunštwá, šromowanj, šloteče-
nj / etě. pod trestánjm / poddáných Rabatem aneb špacławau za dwa dni /
wšak bez wbljšenj zdravj a bez placenj od wazby.**

Třetj Artýkul na témž Sněm zawřenj / tento žádný Knez bhlý od ge-
dné strany aby nebył přigimán od druhé, leč přwe Administrátorowé gedni
druhým o tom oznátnj. Gestliže šenicehož nedopuřil trestaný hodneho /
a je dobrowolně k gedné aneb k druhé straně přistapuge / ne pro wgiť potu-
zaslažené / ginať me, lečby přwe od těch, od nichž se odwratiti chce / šrestá byl

Četwrtj / kdožby magé Manželtu swau oddanau, ginau sobě pogal, aneb
žena magje Maže swého, za gineho se wdala / magjo Planýře mřkání, a
Čeychem znamenánj býti / wedle Sněmu při Letu Paně 1545. deřeném.

Pátj / Berně proti Turku wedle šfacuňku za gedem Rok.

šestj / Bohawice Wylawčané a Plundřozny Těmectě zapowědené
šedmj / powoleno, aby Král šluzby Kytistě w Slezsku a w Lužických dě-
dičně odprodati mohl.

šmij / Křezané Cedula y Poselstwj Auřtnj aby se toliko Jazykem Če-
ským dali, ginače nebude žádný odpowědětí pominen.

Desátj / Mjry aby se Čeychowali a znamenali.

Desátj / Konj z Země aby wedeni nebyli.

M iij

Gedea

Sedenacty / Kzemeslnicy aby Lid neseřjowali / a Cieladka aby w den Pous
delny nezahalela.

Dwanacty / Cesty od těch genz Ela magi, aby byli zopravenané:

Třinacty / Pražané a Měšťané s Kuchnicemi přes Swět po žirnosti a po
těchž své aby pracowati mohli / wšak gich w Mysliwosti na gruntech pans
kých a Kytiských aby nevjíwali.

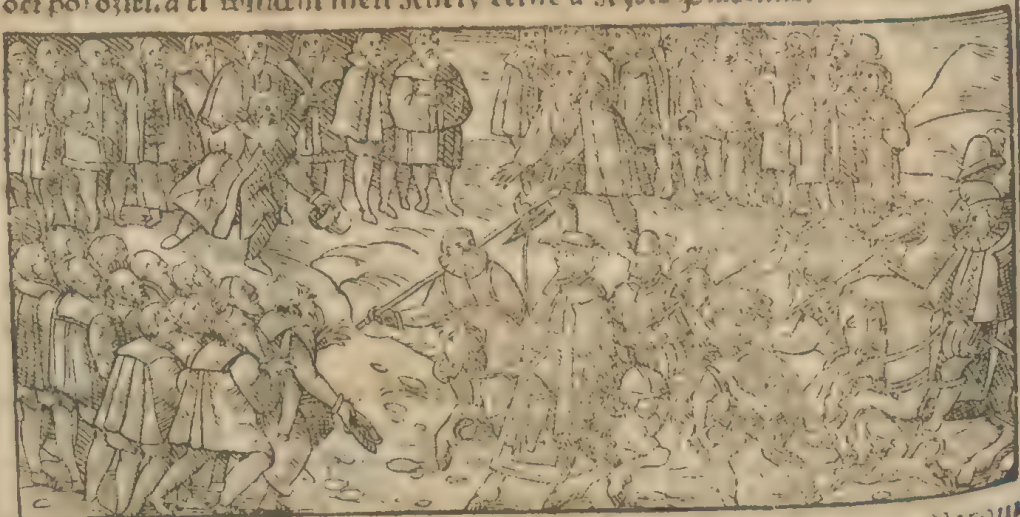
Ostatet Sněmu toho gest pod Erbem Panůw z Lobkovic.

Ceta Vaně 1558. Aděnyce Eustopadu předsta-
wnosti Swatého Martina / Cysar Ferdynand přigel do Města Prahy / pro
ti němužto wygeli, Syn geho Ferdynand / Páni a Kytiji, wic než we třech
Tisícých Koních. Gmēnem wšech wital Cysare Purgkrabě Pražský / a
od Cysare děkowal také wšem, Selt z Kementu.

Páni Pražané zwołasse počet weliký wšse Muzůw wdatných wypranili
proti Ferdynandowi tím spůsobem. Napřed Lid Zbrojný / potom Strělo
cy s puškami / bylo wšeho lidu na Šest Tis / e pěkně wypraveného, w Kloo
bavkách Čerwených a s bílým Perím / wysli až za Wyšehrad magice Sen
druhu Mordere.

Cepnicy sli w swém haustu Pawezami obraženy Cepanůw est ci. acc. tce
rýmž se přiblížil Cysar Ferdynand a na ně paril / kterj také sawau z ušlost a
wměny prokazowali / čemuž se Kytiský lide diwali s smichem ale ac spressa
statečnost, wšak došli hrozna Bela. Bylo gich w počtu pět Set / kterj abro
máždil Arcykniže Ferdynand, chře tím Cysari Amadu Žižka au jako před
oči položiti, a ti wšichni měli Kufly černé a Kytile Plátenné.

Porom

Botom Vaní Bražané a Radon ze wšech

Měšťanůw witali Cysare Pána swého s welkau vctiwosti / a přigali
ho pod Velum k tomu připravené / pod nimžho prowázeli až do Města / a
nepředněšš. Měšťané Velam nesli / a okolo nich Mladency ozdobně a náe
kladně oděni Lide Kupeci w Třetřetých Suknickách gednostegný, ma
gice w Kufas Ššpy.

Don. a Distři / Kollegiati a Kněží podo-
bogij spůsobau w swém počtu witali Cysare s wšsowánym dlouhého zdra
wja šťastného Panowání

Botomně sli Bacholátka neb Žiáčkowé s
Procesy / Katolesti w Kufau magice w Rossilech wyslywaných w Kie
tých Zlatých pod Zeleným Wink / z nichžto gedon Cysare gmēnem
wšech wital / před nimi sli Soudrych y Bubeně / a bylo gich w počtu
wšech Škol Dewět Set.

Trubáci

Trubačij na Nově Bráně s hrnkem velikým

Taub li, a kdy na Rynek wjžděl tam Panenky, draze přicodně stáli dvě, ma řady / magice w Kulan Rvři / na hlavách Wence Cypřišowý / Plaví gnce se wita i Cysar. Bylo gich wšech Sedm Set Třidceci a Dvě.

Když se přiblížoval k Kostelu Swatého Klimenta, witan byl od Gejowitů / sta i mezy Wraty Detroij a Nistěj a Rně.

ji / kdes byl připraven Andel který spowáním Cysare wital takto : Slawa Bohu na wýsosti / z přijstí Cysaršké milesti a to rozdilnau řeč opakowal.

Ukazali se y Zidě s swým Trumffem dosti ozdobně připraven / kterez minul Cysar pospýchage k Zámku na Most.

Na Mostě stála Koranher Zlatohlawowá /

a na ni Orel Cysaršký s dvěma hlavami / a kdy z Mostu sjižděl / pečali na Zámku střelci Děl welmizbusta / na Rzece tolikéž rozličné kratochwile býli / na Lodkách plavili a střelili / Wodnihrad dobywali / honili gedni proti druhým / a obehnawše kolem Wodnihrad / gey zapálili.

Na Dalé straně nedaleko od Mostu stali Wdo.

wy staré y mladé w počtívém Oděwu / řáchy přes Oděw spustili / z nichžto gedna witala Cysare / který takowé witanj wyslisew a poděkowaw gel na Hradčany / a giž byl Wečer.

Když wjžděl na Hradčany / tu se postavili Muži Statj a Sedm w černém Oděwu počtívém, a na hlavách swých /

me i... a geden z nich Cěsar wštal / na kteréz en wšse-
čy l... / a gini sám austru děkorak Bylo wšsech Tři Sta
Cetřyceti Dět.

Wj an potomně od Dubaršského Hextmana
Hradu Prašského, který sial w porádku s Striech sčými a Drabanty, Swie
Bylo wšsudy plno, neb gíž Těc tmará práwě připadla.

Odtud obrátil se Cěsar k Bráně Krásny / kte-
rání byl poručil Ferdynand Arcykniže nast wal včinit / přikteré na lewé
Kuce stal Gedna Osoba veliká / yakoby zbraňowal wgeti do Zámku / a
na prawé Kuce Samisen držic w Rukan Cielst / nšto byl Silistý stěpobil /
a wsta z pracowání z něj se napil. V též Bráně stali Rněti Katoličeti neb
pod Gednau Probositi a Prelati, magice pod Tiebeš předústognau Swá-
tost / wšsichni w Komzech, a Prelati w Korunách Biskupských / kteréz spatřim
Cěsar sešel s Roně / a wzdal čest a k walu Panu Echi / a potomně wstán s
wčerowosti naležitau.

Kterýmž en poděkowáný učinil / a o přigmarce Cěsare pod Tiebeš sli
s nim spol čně do Kostela spiwagice o Swatim Tědu / do kterehoz tdyž
wcházal Cěsar wodaun sčecenau byl petropen / a tu tdyž dospiwáno bylo Te
Deum laudamus, do sčého Pokoge se obrátil.

Léta

Léta Bane 1559. w Sobotu den Rozestání A-
posstou w Pán / okolo 24. hodiny / Krow Skřidličný na Wěsi Rachtan-
Pě Nowého Města Prašského od hroma zapálen / kterýmžto Ohněm Or-
log se pokazyl / y Zvon veliký, na nějž hodiny bili, se sil / Wěs se rosfeka wy-
pálila, a Rádní Swětnice shořela. Negaty Wacław Třslar podnapilý
w'ezl nahoru aby sšurmowal a bránil / a ten tam zachwácen od Ohně vho-
řel / a ačkoli znamenitý přijwal byl a přsselo hosté, y hasili kdož mohli / wšak
obhagiti nemohli. hořelo do půlnoce / a nazegrti ráno našli w r'w'páleně
Wěsi Holuba / an kmj dwy mladých / kter yz potom Arcyknižeti Ferdynand
dowí ukázani.

Léta Bane 1562. w Středu po Narození Bā-
ny Marye / Sněm držán na Hradě Prašském w přistomnosti Cěsare Ferdyn-
nanda a Krále Maximiliana svoleno / aby Alexinlian wolený Kral včinit
neyprwé Stawum powinnosti / y také potwrdyč Privilegia a swobody / w
Tědli neyprwé přjsi korunowaní a Kralowna Maniella gebo w Pen-
delj Den Swatého Mathause. Berně nowému Krali po půl Alutě
Swatohawelského Stawowe dáti svolili / a druhé polowice swé půl Krá-
lowně / wšak z lástky a ne z powinnosti.

Těhož Léta / Stawowě pod obogů spowole-
ním Cěsare Ferdynanda sgel se do Kolege Wské / a tam wolili Adminystrá-
tory / a Konfysor Praškau Woleny řídili / Jan z Waldstegna Sudj Kral-
lowstwy Českého / Buryan Trčka z Lippy Podkemotj / Adminystratorowé
dwa Mistopolus Jan, a Jan Milnický / přidáný knim Mistr Sindich
Dworstý řádu S^o Augustýna Opat Slowanský / Doktor Gijl z Sudyca /
Tomáš Husynecius z Wodňan a gini / kteri potom wchlassení od Praž-
nau w Alutě po Swatém Diviši / to gest 13. dne Měsíce Října.

Těhož Roku / Posel Cěsare Tureckého Im-
braim Strajs Polák Drozený z Rodutich kteriž vřiwagi Erbu yato Páni
z Daubrawice aneb Páni Wračeti z Dubé, do Prahy přigel / kdež nenalezna
Cěsare Ferdynanda gel za nim do Frankffurtu / mace 23. Slajebrný / Konj
29. Welblaudu Ssest. Sammu Poselstwy swého wyprawowal tu w
Frankffurtě, Slowanským Jazykem před Cěsarem / w přistomnosti Krále Ma-

a

similian a /

miliana / Království a Království. Daroval Císaři gmeiem Pána svého dva Kostíky Království / draze Perlami ozdobeny / Koně Tureckého seosším Zlatým Království / a čtyry nejlepší Welblaudy.

Žned po Svatém Jana při též Roku / začal se w Praze y ginde w Czechách Mor veliký který trval až do Wanoc.

Téhož Léta / w Středu po Velikenoce / Císař Ferdynand na přímluvu Krále Maximiliana dal Pražanům Staroměstským nynějším y budavým / Wschnost a Kollaturu na Statky k Sáram a Záděším příslušejícím / kteréž na ten čas magy, aneb miji buden / bů to kaupeným / nadáným neb odkázaným způsobem / ato dědičně na věčné budavé časy.

Předšlého Léta / w sobotu před Svatým Císařem / okolo čtrnácté hodiny / vyšel Ohně w Menším Městě Pražském položený / takže wůbec domnívali od Židů / kteréž toho času od Císaře Ferdynanda byli wypověděni. Tam Ohněm okolo Dwadceť Domův shořelo

Wegs oznámeného Roku / to gest 1554. držán Sněm Stavů Království Českého na Hradě Pražském / w Pondělí po Svatém Bartholoměji. Swolená Berně napomoc proti Turkům / Jacanku / z gedného Tisíce Tři Kopy grossů Českých / z Peněz na Aure cých / tolikých / Posudníj do Tři Let / z gedného Wětele Piva bílého neb gečného po dvou Grossách Českých.

Císař přistawna / aby Listy pod Přetím panů svých měla. Pokuta na Stavů 15. kop gro. Českých / na poddané Tři Kopy grossů Českých.

Miry Obilné / Lokty a Wáhy zanechány při předšlím způsobu / takže w kterém Kragi od starodávna bývalo. Obilí aby se střechovalo a obilnělo / krom Wosfa.

Powoleno aby Arcykniže Ferdynand pusečen byl na Karlštejn / a tam Korunu, Swatosti y Klinec spatřil / a wšak přidán k němu z Panů a z Křišťova po Šesti osobách / kteréžby tam s nim geli / a Privilegia kteréž ležela w Praze při Dřákách aby tam dowerli a k giným přiložili. Purgtrabim Karlštejnským byl na ten čas Markwart z Hradku na Těmříně.

Naposledy / Císaři aby w Zemi nebyli trpění, ffdrowání / ani přechos wawani.

Léta Vaně 1558. tolikéž držán byl Sněm na Hradě Pražském w přítomnosti Císaře Ferdynanda / ten Císař před Svatým Martinem / na kterémžto ustanowenij Arcykolowé tito:

První / Berně powolena podle Šacanku z gedného Tisíce dwanácte kop gro. Českých za tři Léta pořád / a Posudné po třech Grossách z Wětele Piva.

Druhý / Císař aneb některý Syn jeho aby táhl osobně do pole proti Turkům / a Stavové podvolili se sami osobně tolikéž wtráhnauti / zanechagice za sebou každý Berně své kupomocy.

Třetí / Arcykul byl o Sčizení Zemským / o Právoch / též o wybrtí z Zeme Mince lehčí / a nechtěliby sami Kral měny držeti / aby gi některým osobám z Stavů Království tohoto propuštěli.

Císařský

Císařský / strany Nlezý s Bawory / a po smrti Melchara Zabile z Gattenberku Biskupa / Naměstek jeho Biskup Srečurský Srečrych z Srečertu wolen.

Pátý / o Horách Kutenách / o Gežých na Labia giných Kjetách / jako předešle pokuta z wěšená na gedno Sto Kop Grossů Českých / kdožby wegse půl Lokte nežli obyčej gest hradil.

Poslední / Gruntové Wolffanstej postaupeni Pražanům od Wyhma z Hraděšna w Kněhách obzwalšených na Rathauze Staroměstském zřízených aby se zapisowali a postawowali / a držitelové aby o nich řiditi mohli wedle Práva Městského / jako o giném Statku swém.

Napřed položeného Léta 1555. Swadčatého Šestého dne Měsíce Cířwence w hodinu třetí ráno / w Zemi Duryšské w Městěku Diebra řečeném / Manželka negalého Šewce / dva dni tu porodu pracugice porodila Dítěčko / a w tom hned z života gegiho Plamen snradlawý s welkým hmotem wyšel / neginče než jakoby z Křenice wyšel / a Mítě y Dítě opálil / Dítě owšem tu hned umřelo / a Matka nemnoho dni po něm živa byla.

Léta Vaně 1565. Šmnáctého dne Řešice Míže Solimán Císař Turecký oblehl Město Ostraw kteréž glau w drženij Křišti Rodysři / a tu dobyl welmi perný Jímek Swatého Zelma / měl Armadu o dvou Set a Padesáte Šyřfůw welkých y malých / a Lidu okolo čtyřdeceť Tisíc / wšak při obležení Hradu Swatého Michala straciw Lidu do Třideceť Tisíc / a obawage se netoliko Zimy ale y Armady Filipa Krále Šyřpanského / kteréž gi k Městu od Špylie plaula / a hanbau a škodan oderhnauti musel. Křišťůw Rodysřích při tom zabynulo 250. a giných Soldátůw do pěti Tisíc.

Téhož Léta Sněm Stavůw Království Českého na Hradě Pražském w Sobotu nazegitij Swatého Petra a Pawla / w přítomnosti Ferdynanda Arcykniže Rakawského / ana myši Maria miliana z dešán. Swolená Berně proti Turkům / předšlého Sněmu / Posudné z Wětele po třech Grossách Českých / a přidán k gedné y k druhé Berni gestě gedem Kot / takže gestě obogi trwala za dvě Léta.

Kaddy Walečné aby sobě sám Císař wolil / potáhneli sami osobně proti Turkům do pole aneb Weywodowi Sedmihradskému kterýž se s Turkem spolčil / se ho Stavové Království Českého neopustili / ale s nim se wyprawj / wzmance wšak jobě napomoc gedentaidy Berni swan.

Pro opatření Země / swolená y hotowost neb wtegnost takže aby zedwan Tisíc kop Grossů Českých wyprawen byl Kůň gedem s Pacholkem a náležitau zauplaau Zbrogij / seosším což Keytharu a Střele náležej. Muštrunlowé po Kragich aby na den Swatých Filipa a Jakuba držánj byli.

Gečmenůw a Pšenice na Slady zdelaných / (krom Kragůw Ziateckého, Litoměřického a Slánského) aby žádný wen z Země newezl pod propadením takové Pšenice y Gečmena.

Naposledy Stavové poděkowali Arcyknižeti Ferdynandowi z sprawowaní / a sami od sebe bez jeho žádosti / zwalšenj lasty a pro dečkanj weds

U q

čneš

čnosti swolil mu polowicy Auroku Swatoharelského/ a z Aurokú na Pe-
něžich z gednoho Tisyce/gednu kopu gro: Czeských.

Roku Božjho 1566. Grij Turv Van Vher.

1566/ gal Sangtucha Bassi Bilehradského/ Wezra a Raddu Cysáře Tureckého/ a gine Turky kterj s nim přigeli aby Lešenj a Wegsko Maximiliana Cysáře toho gmina druhého spartili, pomordowal. Zatu statečnost a hrdinstwíj od Cysáře Jlatým Rjetězem darowan/ a na Rytěstwo Pasewán. Sangiachowí Stan rozbit wedle Stanu Cysářského/ a poručeno dvanácti Rnechtům aby ho hlídali/ pokrm také a nápoj dáwan mu býwal z Tabule Cysářské. Potom poslán do Wjdně, atam se z Wězenj Padesáti Tisyce Dukatůw vyplatil.

Téhož Roku/ Basse Budinský oblehl Bala-

tu Zámek w Uhřích Osm mil od Rabu/ blízko od Bilehradu/ na němž byl Heymanen Turv Grij/ ale odtud zase s hanbau y sřodau odtěl/ ktereho z to také Roku Lét hrabě z Salmu dobyl a wzal Zámek a Město Biskupské Wezperry/ dwe njele od Palaty/ kterawto Pernost Turek na Dwadecet Lét držel.

Leta Bane 1567. w Bondělý po Neděli třetí

w Postě/ sgeli se Stawowé Královstwí Czeského na Sněm/ na kterémž w přjetomnosti Cysáře Maximiliana/ powoleno k Artykulům tmeo:

Prwnj/ Berně Domownj swolená/ z poddaných po půl Kopě Missenstý z Domu w Místech Královských po třech Kopách/ do dwau let. Posudné z Wirttele Píwa po čtyrech gro: Czeských.

Druhý/ Kdož by sám o sobě s Cysářem do pole táhnauti nechtěl/ aby ze tří Tisyce Kop gro: Czeských/ gednoho Koně wyprawil/ a chowal do kudyby Cysář w poli ležel/ pakliby sám Cysář osobau swau nechtěl/ tehdyž Pět Tisyce Kop grossů Czeských gednoho Koně za Čtyry Misyce/ gedně/ zdý na swug náklad aby chowal.

Třetj/ Weřegná hotowost pro ochranu wlasti aby narižena byla/ a Desáť Čilowek k Mustruňkům každého Roku odsylán.

Čtorty/ Prywilegia Zemská aby Cysář Stawům in genere potwrdil/ wssak aby w něm wypuštěná Kompaktata a prominuta byla/ nieměť co se dobrého řádu, náboženstwj a Wjry Křestianské w Královstwíj tomto/ od starodáwna dotýče nariženo gest/ to aby bez porušenj w mēcnosti své zachowáno bylo/ a mjině Wjru Swatáu Křestianskau pod Gednau a pod Obogj/ žádné Selky bludné do tohoto Královstwíj pod žádným wymysleným spůsobem aby se newwozowali.

Pátý/ Stawowé pod Obogj žádali Cysáře/ aby sobě mohli dosaditi Konsystor Pražskau/ a woliti z počtu swého Desťensory/ wedle starobylé zwyklosti což gím odloženo do neyprwntějšjho sřiasněho přigedn geho. Potom aby se we čtyrech Nedělích sgeli do Prahy/ a wklázali yate swobodý, nadaný an s Prywilegia na obnawowanj a osazowanj Konsystore magjaněb yate gšau toho od starodáwna w pořádně zwyklosti a w statečnosti drženi byli a za tmi aby Konsystor w swém spůsobu zůstala/ a Knežim pod Obogj na Sadržach aby žádný žádné přetážky nečinil/ ani na ně nesahal.

Šestý/

Šestý Artikul byl o wyplacenj a k Koruně připogenj Joyelandu k mlařtawu wřwanj Králům Czeským/ a geho nezastawowanj ani odcyzowanj od Koruny.

Sedmý/ Zrabstwj Kladské a gini Stawowé/ gichz Kneže Baworské wřwa, aby zase došazenj a buďto Králi, aneb giny obywatelům Czeským w ruce vředeni byli/ nebo aby Kneže Baworské měl do Země přigat býti, k tomu Stawowé proti Zřizenj Zemskému nigak powoliti nemohau.

Osmý/ Erbanuntowé s okolnjmi Knežati aby obnaweni a k Dstám složenj byli/ tět y List w němto Cysář Ferdynand, Grač, Gřow, a gina Pantišwj k Cechům pod Lehno připoguge/ a Wexpowěd mezy Stawy Králewstwj Czeského a Gřydrychem Knežetem Lehnickým/ aby Stawům wydana a na Karlsteyn položena byla.

Dwátý/ při pořádku Práva a Zřizenj Zemského aby každý zůstawen byl, a žádnému se Práwo nezastawowalo.

Desáť/ o wyzdwiženj Wěcnj Pražského aby Directores každý Kollege wyhledawali wssedy Důchody kterj přwě k ni byli/ zwlastě což od Trideceti Lét odcyzeno/ a w spřjso to wssě Cysři a Wexpwyssjým Aurědnjčkům Zemským poddali. Kotorawo na tom Sněmu o ginych wěcech mnohých/ ale tyto byli gšau nezpřednějšj.

Leta Bane 1569. Šest weliký téměř celý Wě-

sýce přšel/ od 8. dne Čierwa na až do 20. dne Misyce Čierwence bez přestánj/ z toho se Křeta w Prahy rozwodnila, Bradáci genj gest wytesán pod Městem na Ždi Špitálské Wězatopila. Trwala až do Pondělho po Swatém Wjtu/ atepřw gt w Auterý obywatí počalo.

Téhož Leta/ w Bondělý po Wardrosti Bo-

žj/ začal se Sněm Stawůw Královstwí Czeského na Hradě Pražském w přjetomnosti Maximiliana Cysáře/ wslaných z Margrabstwj Morawského/ Knežestwj Slezkých a obogich Lužic, a trwau až do Patku po Božim Těle druhého Roku. Těbylo tehdaž panicti Lidské aby se který Sněm tak dlanho držeti měl.

Swolená na něm Berně Domownj do dwau let/ z Míst po půldruhé Kopě gro: Czeských/ z poddaných yate přwě z Chalup po 20. grossich Czeských/ z kterěto Summy na opatření Zámkůw a Míst Pomeznič mělo se wydati Sedmdesáte Pět Tisyce Kop grossůw Czeských/ a ostatek na Zemské potřeby/ Morawané a Slezecy aby složili Summu Sedmdesáte Tisyce Tolariůw na dwa Termjny/ Hornj Lužice Patnáctě, Dolnj Deset Tisyce.

Posudné do dwau let/ po Čtyrech grossich Czeských/ a Cysářowé po gednom.

Cysář aby pro mnohé přičiny w Zemi a w Královstwíj tomto zůstal/ a aneb Syna swého Rudolffa na místě swém zanechal/ aby obywarele w potřebách swých k němu autocissě měli/ a on Jazyku, řádům, a obyčejům Královstwíj toho přiwytal.

Tridecátá kopa, Grosa a Peniz na wssedy wěcy prodagně/ na placenj dluhůw Cysářských od Patku po Božim Těle do Roku. Slezacy powolili mjsto Tridecátého Penize dáti Sto Tisyce Tolariůw na dwa Termjny.

Z strany osobnjho tazenj do Pole/ Mustruňku wolené osoby z Stawůw. Měho Sněmu/ a k nariženj weřegně hotowosti/ wolené osoby z Stawůw. Z strany Mezj, Hranic, y Erbanuntůw, yate přwě.

ti in

3 strany

3 Trany Pra. o Městských / předně aby Měšťané ktera / jako Litoměřice
Launy, Slaně, Tymburgk, Austi / etc. w Právích stonána byla s Městy
Pražskými / potom wolny osoby z Stawů k přehlídnutí, k stýgce wany
a stonání těch Práv.

W Létu Božím 1570. w Swinech Trhových
Panaz Rožmberka dwe mše od Českých Budějovic.

Léhož Roku / Sne Swatenáctého Čerwen-
ce / Tridecátý Peníz, Gros, Kopa / ze slich kaupt w Kralowstwu Českém
wzbrati se začal wedle svolení welikého Sntmo, který toho Roku ode-
wšech Stawůw Kralowstwu Českému / v gíných Zemí k též Koruně přiná-
leiegých, v přistomnosti Cysáře Maximiliana druhého, na hrade Pražském
držán byl,

Léhož Roku w Wondělí po Předeli Dostný
wydán od Cysáře Maximiliana Mandat / aby w Městech Pražských Mas-
so, Ryby, Chleby prodávali na Wahu a na Libry / Libra Ryb za dwa Krey-
cary / Sstik za půl Tětiho Kregcaru / Chleby podle Trhu a prodage Cihly by
se sšacowal / a wš. k toho času Decen Chleba wšitci měl tři Libry a čtyřme-
cema Kotůw / ze Mleyna po Strychu Žita / wydávati semilo půl Wěrtale
Manky. Z toho powstala takowa Drabota w Praze, že se téměř žádný
zelašše chudý nemohl potřeb deti. W Bilan Sobotu neměli Řezni-
ci Masfa do Poledne / a negeden z obecních Dwořanůw byl na Welikunc
bez Chleba y bez Masfa, Takowé prodávání na Wahu trwalo po dwe So-
boty. Těti Sobotu hned zase bez Wáhy prodawati depuštěno / a hned
potom bylo Masfay gíných potřeb dostatek.

Léhož Roku / Snem Říjzský w Speyru dr-
žán / na němž d Stawůw Swatě Říše zawreno / kterýby Percent z cy-
zých Zemí Wogsto zbirati měl / aby toho předně při S. M. Cysáři hleďal,
a při tom oznámil jak mnoho Lidu Walečného ohromi dawat chce / a
Zemiané toho Lidu sibi ti magi / že proti Cysáři ani proti Říši a Sta-
wům gegim / se wšit nedadi. Obnowen také a stowzen potog, Berné
proti Turku swolená, a gíné wšey potřebné nařizeny.

Léhož Léta / smluvený byli Králowé Fry-
dych Denamaský a Jan Swedský / kteří na Deset let proti sobě Wognu
wedli a nemalau sšedat poddaných swých. K tomu gednání prostředko-
wé byli wslaný od Cysáře Maximiliana druhého / od Karla dewatého Kra-
le Frantského / od Zygmunda 2. Krále Polského / a z Města Lubeka.

Léhož Roku / spatření byli Adetly nad Bra-
han a přes ně chdižne Kopy na Západ Slunce tak swetle jako Sest Měs-
ce, a tak trwalo za půl hodiny.

Léta Wáně 1571. Vapež Vius Wán / Filip
Kral Španšský a Benátské magice welikau a hogným Lidem opatře-
nau Arica

tau Armadu / nad niš nejwýšším Heytmanem byl Jan de Austria Bratr
Krale Španš. ho z Lewého boku / bitwu swedli s Turky na Moři v Taus
partu ginat Kuleho Delipanta kterýž zdárně slaul Sinus Corinthiacus, a tu
s pomocí Boží tak znamenité a weliké wgtzstwy obdrželi / yatemuž podo-
bného zapaměti Lidsté slychano nebylo / přes Patnácte Tisíc Tur-
kůw smordowáno / přes Trinácte Tisíc Křesťanůw zagatých a Wězňůw
wyswobozeno. Bass General Turecký třice raněn y zat. kterémužto tdyž
nebyla naděje aby žiw žistal / Jan de Austria hlauw sšit dal / a gi na dlan-
bě Tyči na své Galegi na znamený wgtzstwy wšitřiti rozkázal.

Léhož Roku / w Wigilij Swatého Ondřege /
mezy Pátav a Šestán hodinan na Noc / Oběti kladený wysšel z Relige
Cysáře Karla Cíwrtého ginat z Wltě w Starem Měste Pražském / od ně-
hož Wiket aneb Wšitka w tom rohu k železné Vlci y s Swatnicy škerela.

Léhož času / w Zemích Německých a w Říj-
ši Slunce welim sinuě, cerměné a jako k wawé wšitno / a toho času
Jan Wafylowic weliké Rukze Wšitewské / ušlecháné Tyrantstwy pro-
wozowal w Infflantch.

Léhož Léta / Turci Giry Wán Dherstý (ge-
muž Cysár Maximilian druhý, Rukyz Žánek k obraně proti Turcům po-
čil / pobidnut gsa od Turkůw k bitwě / a newěda o zálohách, s Šindejaci
Ryši swými ze wšich stran obklčen / a starečně se bránc od negatého Naw-
radýs s Roně spadl zamordowan. Glawa do Konstantynopoleposlana,
Telo po čtyrech dnech w Rahysi s Šestnacti Praporci, Wogstými
pochowáno.

Léhož Léta / w Wondělí po Swatosti držán
Snem v přistomnosti Maximiliana druhého. Swolena Berné do Rak,
Posudné po čtyrech Grossých Českých Cysáři / Cysáři wšey po gedném Trid-
cátý Peníz do dwa Lét / nařizené hotowosti w Zemi / a o obné tazentý s
Cysárem do pole / nejwýšším Heytman Polný aby wolen byl osoba hodná
a rozumná, aby lid Walečný naležet spravowati mohl / k tomu aby přidan
byl Legieyntar osoba Stawu Paust ho aneb Řezník ho a ten aby byl Mar-
šalkem Polným. Gina Berné se tři Tisíc Pop gro: Českých gedna Kopa
grossůw Českých za dwe Léta pořad / dwa Tisíce a gedno Sto Kom pro os-
ch-annu Zemi / to gest Sedm Praporci / pod každým Tři Sta Kom aby při-
horoweno bylo / Pěšij Lid Tridecátý Cílowet wšitko Striecy s dlabem
Ruknicemi / a těch Pět Set pod gedem Praprec / a mezy nimi Sto Osob s
dlabými Ruknicemi / s halapartnau neb dlabým Ššipem, s Němcy
tráctau při pasu, a na sobě Zbrog přední y zadní kue Obogel a Ššitina. b. f.
Posledný Arzkal byl zstrany Rukjecstwy Opaušeho / i Merawu čili k
Slyšku naležeti má.

Léta Wáně 1574. w Wondělí po Božím Léta
Snem Stawůw Kralowstwu Českému držán na hrade Pražském v přistom-
nosti Rudolfa Krále Dherstého / Arnošta Arcka žete Rakai st ho na
místě Maximiliana druhého Cysáře. Zawreno na něm aby šgedowé po
Kragých Kralowstwu Českému drženi byli / na nichby Pragane osoby gště

o voči domu, a také Penězy na austratu opatřili. E budaučymu Sněmu obyčejně/naněmžby až dokonce seerwali. Berně Domownj do Koka/wolená. Aby Cysar při Říšši a ginych Potentatich Křesťanských gednal o podstatnau pomoc proti Turka / poněwadž Stawowé Královstwy Cieskeho jami z to býti nemohau / a také tím porwinni negiau / a gij tak částym Berněmi Poddané své na neywjšij zchudili / a k opatření Wlasti své mnoho potřebugi.

Posudné po Cetyrech grossjch Cieských z každého Wirttele Piwa, až do Nowého Léta w Roku 1575.

Sešmi třetj dlouhý za Cysarem magj / a tudy Berně a Posudné zadržugi aby se Komora Cieská wěcla.

Urbanukowé mezy Královstwy tímto a Korunau Polšan starodáwnj aby obnovenj byli.

Opakowána krátce odpověď Polákůw kterauz dali Stawům Královstwy Cieskeho na gezich poselstwu od Cysare Maximiliana / že poselstwy Panůw Cechůw roděné přigali / z lásky a Raddu zim dětugi / lásku přiboznau a přátelstwy s nimi drieti chegi a k dočkeli Králi a gim přigemným bude a wzácným / ten také Panům Cechůw nepřigemným nebude.

Naposledy rokowáno o Mezech a hranicích / o Prubyrí Zemským / o Mincej / etc.

Téhož Léta / smřel Selým druhý Cysar Turecký / Králowal Let Osm / byl oiraly a chlipný / na geho místo wolen Amurates druhý toho gměna / ten hned toho dne pet Bratrůw svých zassřtiti dal / a wedlé Wce pohibiti rozkázal, aby sám bezpečně Králowati mehl / a těch gměna byli / Machomet, Aladin, Ecsganger, Abdullagis, a Suliman.

Téhož Léta / po Swatém Martinu tu So-botu weliké a hrozné bylo žatměnj Slunce / kteréž se w osmém domu smřti začalo a w šestém Domě Ne noci konec wžalo. Potom hned druhého Měsíce Selim Cysar Turecký smřel.

W Třeběli před Swatým Jakubem stalo se na hradi w Městech Pražských po Kostelích publicowanj a wyhlášení Indulgency a powolenj Piusa Papeže čtvrtého / na snažné gednanj a žádost Cysare Ferdynanda / o čemž před tím 21. dne Měsíce Czerwence Antonijn Arcybiskup Pražský strž obzwlášení Jnrymaců wůbec wědět dal / a wšeho Knězstwa napominal aby se w Pát. k a w Sobotu postili, a za to modlili / aby to domowenj Kalicha bylo k cti a sláwě Boha w Trogicy gediného / k rozmnoženj Cyrkwe, k swornosti / nyru a k potogi wěrných Křesťanůw.

Léta Bane 1575. w Pondělí po prwnj Třebě-li Postnj Sněm Stawůw Královstwy Cieskeho byl držán / wolená do Komor Berně za půl Léta / posudné po 4. gro: Cje: od Swateho Gijg až do Swateho Bartholoméje.

W Pondělí po Swatým Filipu a Jakubu / aby se Anřednjey a Sandowé Zemstj / Raddu Cysarstj / osoby z Stawůw w Kragich wolené, na hrad Pražský sgeli / a tu nepprwé o wěcy a potřeby obecné tohoto Královstwy / a své gednali / a na místě postavili / potom teprw na Sněmownj gednanj / a Artykule od Cysare přednesené nastaupili a ge wwažowali / nepřimoloby k tomu gednanj / tehdy aby z Berně y z Posudného sešli. Při tečenímžto

tate času wypowědění byli z Země Cizezemcy / Wlassi a Sspanyelowe / kterj služby neměli.

W Pondělí po hromnicých téhož Léta / Sněm colikéz držán w přjetomno sti Cysare Rudolffa druhého / Swolená Berně Domownj do Koka / wloženo na židy ženaté po třech Kopách / na neženaté po 45. gro: Cieských / nařízenj Lidu Walečného pro opatření Země / ze Tři Tisyc kop gro: Cieských Růn Zbrog a pěšj seřstjým dostatkem. Staw Panstý a Rytjstý při napadnjch Statkůw Městských zůstaweni / a Králowé Cieske nemagj se na ně nawracowati / na čas budaučj a wěčné, w Městech polowice pusřtina k Obey / aby oni z nich obecně dobré rozdělawali, Města a Slynice opranowali / Strělbu a jiné nástroje gednali a z toho hejzmanům svým a Podkomorjmu posřtek dělali / w čemž gestlize se bedlwe a sprawedlwe dera, ti budau / čee na ně Gcho milost Cysarstj z strany druhé polowice pamět mjeti.

Léta Bane 1576. w Čtvrtel před Smřtedl-nau Třeběli peřtwrté hodiné na Těc Mleyny Staroměstské obecnj nad Mosem y w Měj Rurnj kterauz se Wceda do Města žene z gruntu w horeli / a wedlé nich Lázeň Králowstj / Dům Mlynářůw na proti / a dyl Solnice.

Téhož Léta / w Středu po swatém Janu Buryanu přigelo poselstwj do Prahy Welikého Knjete Mojerst. ho Jwana Bazylowice / stalo na hraděanech w Domě Pana Jana mladšeho z Lobkowic / mědy Purgtrabi Pražského. Rudolff Vherstý Král byl to ho času w Praze / a poslal ge za Cysarem Maximilianem do Řezna / rozkázaw ge promoditi w Paděsati Ronich. Byli prwnj w té Legacy Zachae ryaso Jwanowic Sfugstý a Ondřej Hawrylowic.

W Létu Bane 1577. Swadbu měl w Wěste Běhu Joachym Knjze Lehnické a Břestě Knjete Gijho Syn / s Annau Marygi / Joachyma Arnosta Knjete z Anhaltu Dcerau.

Téhož Léta / w Sobotu po Swatém Petru w Okowách / Sněm Stawůw Královstwy Cieskeho na hradě Pražském s powolenj Cysare Rudolffa držán. Mezy giny mi wěcni zawěreno na něm aby Urbanukowé a Smilawj dedičné s Knjstřstj a Knjstj Břizstj / poněwadž některj z nich nowj gšau / a stari zemřeli / sturečně obnowerj byli wedlé starobylého spůsobu / a Knjstata aby od Cysare Leno přigali. Wtegná horowost narjzena / ze třech Tisyc kop gro: Cieských gedeti Růn a gedeti pěšj s dlahau Ručnicj a s Zbrani při Boku. Poslednj Artykul o drahotě Kjemessnjtůw. Wšlowe s těmi Artykulemi k Cysari do Wj dne aby gich potwrdil wyslání, Gij Zagie z Hamburku a na Wšleném / Bernart Hodegowstý z Hodegow / Jarešlaw z Murčnina, Městčnin Stareho Města Pražského.

Následugjchho Léta / to gest 1578. 31. dne Kě-síce Pražnce před Nowým Lětem w hodinu Třesřernj / Henrych třetj Král Francstý a Polstý, obzwlášenim a slawnjm Ceremonjem wstane wil nowan Řeholůw řád Swateho Duha / do kteréž 26. esčb Wrožených Knjst Wlastých a Francstých wředl. Stalo se w Pařiži na památku

dobrodinj

dobrodiný Božých / která se musela na den Sestiny Swateho Duha w rozdílných letech / že se toho dne narodil 1550. Petroni za Krále polského toho dne w L. tu 1573. wolen a wyhlášen / a téhož dne Léta druhého / na Království Francské korunován / a tak dostal dwa Korun Zemských / že třetí na ten tolikéž den očekává w Království Božím.

Téhož Léta w Sobotu po Swatém Petru
w Olovách Sám Stawu Království Českého na Hradě Pražském držán v přítomnosti Cysáře Rudolfa. Swolená Berné Domovní nage. den Termín Swateho Martina / Posudné po 4. gro: Českých až do Wá. noc / k nářezí horowosti Weřegné, osoby z Stawu woleny / Plavba dřev. wí po wsech Řetách a sčnicích aby swobodná byla / Staw Panský a Ry. český nemá býti po winen žádnými Cí, Mistry / etc.

W Létu Božím 1579. Práva Městská Krá-
lowství Českého we C. císařek po Swatém Mathaassi Wyřiznuta a dokor. nána gřau pravy a nákladem Melantrycha z Aweny / a Mistra Adama z Weřlawia / a to s gřim po wolení w sech tří Stawůw na Sněmu. Téhož Léta držán byl Sněm na Hradě Pražském w Pondělí po Hremnicích.

Téhož Roku / na Sněmu drženém s plnou mo-
cí wyslaných v přítomnosti Rudolfa Cysáře druhého / mýro Berné Do. mowní a Posudní po 5. gro: Českých do Roku / swolená zbirka na splacení Dluhůw z Wín wíseligatých z Obi. i. z Kenj. z Czozemcůw, z Landhrůw, z Židůw / etc. Sfaucně pro do nácy hotowost ze 4000. fl. gro: Cí: gřimý dobře wypravený / píšij 40. Cílowet s dobran Ručnicí. A Sandu Zem. ském 12 dní předání / pro wyřezí starých a w. sl. jení nov. ch př. Anstata Salka ze gmiéna Synowé Hanusse Frýdricha / Han. se W. l. ra připustění k tomu wedle Ruffisska Salka na Panský waffel a Sunewold / ale k Fogelandu nic ten při jmeně Lenu Ruffisska Salka zůstaten. Hrabství Klad. aby při Koruně a zmláštinní držení a v y wánj Králůw Českých budauent z ístá walo / a řádný. n způsobem prod wáno, zastawowáno, změn. or wáno, zapřisowáno, a ginať odevzowáno neb lo / krom některých Wěsnic a Dworůw kteréj Cysář obywatelůw téhož Hrabství do Saminy Patnácte Tisíce Kop odprodal.

Minemyskr Království Českého wolen Wylm z Obrstorfu / a Prá. wa Hornj aby srownána byla. Za Panský Točnické Cysář připogil k Zemi Joachym. skal, Městečko Platen, Gertsig. b. Hengst, Abertam, Per. ninger, Wlestat, Sfenpach. Prasaním dowoleno aby Práva swat. Měste. sk i W. řiznauti dali / a stau weyminkau, řdyby ta keli k negatěmu napra. weni píšij, že ge podle wolenj swého zase tak storkowana Wyřiznauti dají magj.

Léta Wáně 1580. Na den Swateho Michala
bylo w Praze neš okolo Praby náramně weliké zamečeni we dwě hodiny na Noc k tomu hrazně po dřiženj Powětrj od Krupobiti, Blyškání a Hřtj mánj / yakoby se Nebesa welikau prudkostí změniti, žilowé rozpřenauti a Žemě Ohněm zruřena a spalena býti měla. Sškody weliké to pozdři. je. ny powětrj na wsech Wínech a Zahradách w Prahy učinilo.

W Létu Wáně 1581. Řehor třináctý toho gme-
na Třewyřisij Biskup Řijnský wydal Bulli o Nařizenj nowého Kalen. dáte, aby z Měsíce Řigny neyprwé přisřijho Roku 1582. kterýj Řet naprawený slauti měl wypustěno, belo zauplna (inclusiue) 10 dní mezy 4. a Patnáctým / tak řdeby se mělo počítati Patého, aby se počítalo Pat. náctého Dne Měsíce Řigny.

Druhého Léta gmenowanj Vapej Řehor
toho gmiéna Třináctý naprawil a obnovil Kalendář / nářidw aby De. set dní z Měsíce Řigny wypustěno bylo, a to za tau přičinau aby Equi. noctia a Solsticia, to gest ti dnové, w nich Den a Noc sobě rovnj / a neb zase Den a Noc neydelisť býwagi / nawrátili se k těm časum yak byli za wě. tu Koneclium Třeenkého. Takowé obnowenj Kalendáře hned toho Roku Wlassy, Hisspani, Francouzowé, Poláč, teč y gini západnj Tiáro. dowé / Glandi, Brabanti, Holandci, w Řisij teprw druhého Roku na poručenj Cysářské některá Řijnzata a Města přigali. Czechowé Léta 1584. tolikéž na Mandát Cysářský wedle Sněmowého, snessenj k němu přitaučili. Arnoš Biskup Řolinský Léta 1583 Měsíce Listopadu po druhém dni Deset dnůw, a mýsto třech Třinácte přidati / a počítati w swých Zemích rozkázal.

Léta Wáně 1583. w Pondělí po Swatém
Martinu / držán Sněm Stawůw Království Českého na Hradě Praž. ském v přítomnosti Cysáře Rudolfa toho gmiéna druhého / na kterenj završenj titó Artykulowé.

Prwnj / swolená Berné Domownj proti Turků, na opatření Hranic z této strany Dunage / za geden Rok, a dána w moc S. M. Cysářské / aby se do Remory České zauplna odwozowala.

Druhý / wwažowanj byli Artykulowé, kteréjby pro Obecě Žijení Že. ské držáni býti měli: Přidáno k Třewyřisim Aurednjtům a Sandcům Zemským / z každého Stawu po Sfesti Osoběch.

Třetj / Poddani Lidé, Osedlý w Kragich aby se wyhledali a zecili.

Cřwrtý / k wypočinánj Starých Řestantůw, a přigeti počtu z Po. sudnjho Cysář na předešlých Sněmích swoleného Osoby z Stawůw woleny.

Pátý / Posudné do Roku z Wartele Píwa po Sfesti gr: Českých, na Wětece, Obywatele Království Českého / a zplacenj dluhůw gim po. winných.

Sfestý / pomoc na Stawenj Hradu Pražského do Tří Let / Čřwrtý díl Berné Domownj.

Sedmý / Nařizenj weřegné horowosti, že Čřwrt Tisíce Kop gro: Če. ských Řijn Zbrogný dobře wypravený.

Osmy / k počtům Zemským Osoby z Stawůw wolený.

Dewátý / o Meze a Hranice Království Českého, moc dáno Sandu Zemskému.

Desátý / k přehlídnutí a srownánj Práv Městských wúbec wydaných zřizenim Zemským Osoby wolený.

Bedenáctý / Manowé w okolnjch Zemích aby zase k Koruně obnowe. nj byli / a LENA od Krále Českého přigimali.

Dwanáctý / Osoby wolené k Inwentování a vyhledání toho, co gi na Karlštejně.

Trináctý / povoleno aby Cysar Karlsperk a Bilan Dědičně odprodal / a Kassparowi Melcharowi z Šeratina na Kolín Cítyry Tisíce Kop gr: Císteých zapsal.

Čtrnáctý / přimluwa za Staw Městský aby giin Cysar druhý díl od Umrti na opravu, Měst dáti ráčil.

Patnáctý / Dwanácte Artykulův obecných k budoucímu Sněmu odlo- ženo.

Léhož Léta w Středu po Browodni Předě- li okolo Těšporku wysel Oheň w Starém Měste Pražském w te Dlecy za Kométkowic Domem k Dlahé Strjdi, a wyhořelo do Mětera okolo De- syti Domův.

Léta Bane 1585. w Předěli Cantate / Ferdynand Arcykniže Rakauské w Potogich swých před Komorau na Hradě praž- ském pasowal na Kytjstwo Karla Bratra a Arnosta Stregce swého / Arcyknižata Rakauská: Potom w Koste S. Wita v Welkého Oltáře gménem a na místě Filipa Krále Šyšpanského rozdával Kjetzy Zlatého Rauna / nejprwé Rudolfowu Cysari, potom Arcyknižatům Karlowi a Arnostowu s Slavnými Ceremoniemi. Po wykonání toho, šli k Obe- du / a sedeli wšickni za gednau Tabuli / Cysar na předním místě, po lewé Kuce Arcykniže Arnosta / Anna Deera Karlowa, Margtrabě Karel po prawé, ale dobře opodal / a dálegi wyslanj od Krále Šyšpanského Mon- sur Christ: de Alta Villa a Vilhelmus de Sancto Clemente.

Léhož Roku w Vondělji po Předěli Cantate Pan Wylim z Roimbergka Nejvyšší Purgtrabě Pražský / a Leonhart starší swobodný Pan z Harachu přigati do Towaršstwa Zlatého Rau- na, od Krále Šyšpanského strz Arcykniže Ferdynanda w Koste S. Wita na Hradě Pražském / wšak ne w dole v Welkého Oltáře, ale na Kruche před Cysarším Oratorem / kdež k tomu připrawen byl Šeul mř- sto Oltáře, a pěknými Čalouny wsludy obestřeno. Nejprwé ge pasow- wal na Kytjstwo / neb žádný nemůže býti Kytjem Zlatého Rauna, leč bude prwe Kawallérem.

Léhož Léta Hendrych Třetí Král Frantský wydal Obecný Mandát w němžto Hugonettům wšedky Zarády odniat / Minystrům gegich w gednom Městce / Swětským pak a Městciarům potogným kterjby proti němu nebowowali do Městce Lédna, a neb do Tiowého Léta nastawagichowdaw na rozmyšlení / potudjby nechceli k Cyrkwi Swaté Obecné přistoupiti / z Kralowstwu swého wybrati se roz- řázal.

Léta Bane 1586. w Vondělji po S. Martinu Sněm Stawův Kralowstwu Císteého na Hradě Pražském držán byl v přítomnosti Cysare Rudolffa. Swolená Zbírka na zaplacenj dluhův Cý-

sařských

sařských do Pěti Let pořad zběhlých z Mědra Wjna Císteého na prod. g a k wyssěňowání / po pěti gro: Císteých / s cizýho wšeligateho po Deseti / z domácyho wen z Země wezeného na Pomezí Tolar / z Píwa přespelného do Prahy přivezeného půl Tolaru / z Strychu Pšenice, Žita, Žrechu, Cwsa Prosa a Pohanky osoby z Stawůw po dvou Grossých Císteých / z Gečmene z Wjwa po gednom / Poddani z třežého Obilj po gednem / z Gečn ene a C w sa po půl gro: Císteým / kromi Pšenice a Gečmenůw na Slady predawanych z nichž se Posudné dáwa / z Obilj kteréž se z Země weze aneb plawj na Po- mezí z Strychu Pšenice Suché tři grosse / z Sladu Pšeniceého půl třežého grosse Císteého / z Dibernu Kaprůw pět grossůw, z Kopy Špít. Dwadeci gr: z Kamene Wlny, pět grossůw / z Mléčného Dwadeci Penz / z Zlatoblanu, z Zlata neb Strjbratazeného / z Tkane Z atých a Strjbených / z Knoflí- kůw Zlatých y giných wšlech s Drahým Kamengm Klnetaw / Sklenných Šmlecůw / z Sobelůw a Kyslůw, etc / Desata Kopa / z Tisíce Kop gro. Cie: na Aurocých Šfest Kop gro: Cie: kromě Wdow a Sýreckůw kteréž toliko do gedného Tisíce Kop gro: aneb méně na Aurocých magj. K těm Zbjctám přidání y tři gro: Císteá z Posudného.

Zsřany některých Statkůw od Země zastavených / dána moc Těywyž- šijm Autedngtům a Sandcům Zesřným / y Osoby k tomu wolené.

Kokowáno také zsřany Wetečné hotowosti / jako na předěšlých Sně- mých.

K gednání Plawby po Labi Osoby z Stawu wolené.

Zorj Kutny aby se wyssěňowali / neřádomě při nich naprawowali / a Au- tedngcy na nich pro neupřimnost aby byli třešťaní.

Za Hrad Městský S. M. T. připogiti ráčila k Zemi Statet Malešfow- ský a Syonský, šewšijm přislušenstwu pro štedruňt Zorj Kuten.

Powoleno aby něco od Panstwu Křiwoklatského odprodáno bylo / a kaupené aby byli Tězabudice.

Zbjtečnosti w Štěstwu aby přetřené byli / a řád gísty nařizen / jakby se w tom Staw každý chowati měl / k čemuž osoby z Spawůw woleny.

Předposlednj Artykul byl owedenj a zapisowánj Swědkům.

Poslednj o Erbanuncých s Domem Sařským / amagjli Stregcowé Kur- firska Sařského Knižete k Lena společnému připustěnj býti.

Léta Bane 1561. okolo hodiny čtrnácte w Den- šijm Měste Pražském wysel Oheň, němžto dwadeci domůw shořelo. Ži- de byli w dom. nány, žeby se to polejelo, n. g. d. štetn ělo / jakž toho času tji byli wywedeni z Prahy z Poručení Cysare Ferdynanda.

W Létu Bane 1564. w Předěli Osmnáctého dne Městce Císteého / Biskup Widenšský při zamýřce Rázaně swého gmé- nem Cysare Ferdynanda na Razatedlnicy zgerně zsřany přigimánj we- lebné Swátosti, řeč vání tuto:

Wšsem wúbec známo a wědomo gest / jaká žalost, roztrřitost a newole zsřa- ny Wjry w našých Kostelích / w těch wlastech / w Německém y Císteém Národu až posawád se zbíhaji / jaké Krwe proliti / wšeligaté newyrozumění y zawedenj Srdce Lidských strz to pocházelo. Protož Šeho milost Cý-

sašlá a vatozeo werny iprawce a Otec Lidu swého / gsa Cýsařem a Králem
Křijstým / wždycky a wstawěné na to gest mysliti ráci / kterak by w Křijstě a
Kralowstwy swých dědičných a Zeměch / wssudy potog a swornost zase w
stanowiti mohl / a zatau přčinau mnohokrát s Kurfiršty / s Anžaty
Křijstými gednati gest ráci / ynasslo se že ten Artykul o Wečeři Páně gedem
toliko gest / kterýmžby swornost Křestianská začeti a wzdělati se mohla / a tak
ráčila gť Beho milost Cýsařská s Kurfiršty a s Anžaty w radě swé toto
nageti / aby takowé powolení zstrany přtgů nánj pod Obogj spůsobau na
tomto minulém Roneylium z wůle geho Papešské Swátosti dopustěno
bylo, což se tak stalo. Poněwadž pat geho Papešská Swátost obzřelasi
Otcowstau náchylnost neroliko k samé S. M. C. osobě / ale y k Kralowstwu
a Zeměm dědičným mjeti ráci. Že přčina geho Swátost Papešská po
dlé takowého wyhledawánj a žádosti / předkem že cti a chwale Pánu
Bohu wsemohaučému / a potom tēm Kralowstwu a Zeměm ku petěsenj
z mocj swé Otcowské / takowé Wečeře Páně pod Obogj spůsobau přigimá
nj dopustiti a k tomu gest powoliti ráčila tēm křečj toho tak welice žádaj /
za křečjo milostiwé powolenj a dopustěnj předkem Pánu Bohu, a potom
geho Papešské Swátosti a geho Cýsařské milosti / jakožto wěrnému nasseniu
a dobrotiwému Anžeti zpráwy a Otcy děkowati a sebe také k tomu př
prawowati každý má / aby aspoň Křestianská Laska swornost mezy námi
zase růsti a čím dále rozmáhati se mohla / abychem hodně takowé Swátosti
požjwati mohli / pročej krátke připomenutj učiniti musj, kterak se gedem
každý k takowému přigimánj připrawowati má / aby šrz takowé dopustě
nj a powolenj potom k negatě potupě a ke zlému nepřistlo.

Předkem při wssch dobrých Křestianech Wjra nasse Křestianská proti
wssm Sektám a Racyům stale a pewně držána býti má / tak že tu podle
Slova Páně / gisté geho Tělo a Krew gest tak w Chlebě jak w Kalichu.

Potom každý aby se jak od starodáwna býwalo s přiznánj a wyznánj
hřichů swých práwě k tomu připravowal / neb pro tak Swatý potem po
tebj gest přibytku čistého / a tím se každý očisti když swan zlost zgewně před
Anžem wznagi, lituje / a za nj pokánj činj / a wedlé swé neywečšj možnos
ti hřichů se wylstřhá. Též aby těch křečj od starodáwna pod Gednau
gsau / a na tom swé Srdece a msti wstanowili / žádný nesaudil a nerupil / čebě
y oni tēm křečj pod Obogj spůsobau gsau činiti nemagj / než společně, aby
mezy sebau Bratrsky / přátelsky a we wssj swornosti žiji byli / neb S. Pa
wel wčj / že Bratrská laska mezy námi býti má. Poněwadž tehdy wssidni
geden Chlebě gíme a zgednoho Kalichu pigeme / tak také wssidni gednosteg
ný wmysl mjeti / a wssedky wčej podle spůsobu lásky Křestianské drieti máme.

Pakliby gedem druheho haněti a tupiti čtel, domnjage se žeby ten pod
Obogj spůsobau neb pod gednau wjce než druhý přigal / ten by gij hřešil
proti práwě lásce / byt pod Desaterým spůsobem přigimá a lásky přitom ne
měl / tehdyby gemutakowé přigimánj žádné platnosti neneslo a neponese.

Gestě dale toho potebj / k dožby Wečeři Páně tak wjgati jakž rohoře
dotečeno čtel / má o tom časně Anžy oznámiti / aby wědět mohli kolik gich
přigimati bude, a nicholiby poswětití měl / aby z Wečeře Páně negatě po
horšenj aneb nevětiwost negatě newznikla / jakž pak w těchto nassich ča
sech se přiházy / že což zůstane, to na Seenu wyligi aneb do Wačku schowagi
ale weliké při tom potrmu wctiwosti potřebj / žádného Despektu ten Swatý
potrm nesnášj.

Co se pak Těmowých dotýče / ti aby wjwánjmi takowé Wečeře Páně ne
proděwali a neděkali doposlednj hodiny, než každý když se ša / kusy aby se časně

o panen

s Panem smjil, a Anžy se wložal / neb lépe gest s Křistem Pánem na Loži
ležeti / než bez něho býti / wzláště když lylně a nepochybě wčj / že šrz ten po
trm žiwot wěčný přigimá.

Léta Páně 1569. před polednem y po poledni
wložali se Tři Slunce nad Prahou / kteréž obkličila Dauh a zlaučila: w no
cy také spatieng byli Tři Měšycowé / druhého dne Měšce Měge.

Léta Páně 1571. b Goltperka / Lemberka / a
Lubawy padal z Těbe Hrách, Křipa, Žito y Pohanka / což zbíragjce chudj
hladem ztrápenj tím žiji byli / a to zagišau wčj žeby se konečně štati mělo,
potládaj.

Druhého Léta stalo se w Horowichch w Ně.
stečka Panu z Křican / že Dječ w žiwotě Matky swé žalostně a hlasitě za
plakalo. O čemž Lupac w Kalendáři wyprawuge.

W Létu Páně 1578. Přegatá Baba w Koste
Swatého Mikuláše mensjho Města Pražského přigimála přewelebnau
Swátost Tělo a Krew Páně / a wysšedše z Kostela hned se smyslem pomis
nula / předústogná hosty z Wst gi wypadla / ona pak na Lidi se trhala jako
by ge mordowati chtěla. Lupac w Kalendáři.

Léta Páně 1581. na Brjwože pod Stowany
Dwamečjmého dne Měšce Dubna, nemalý počet Lidu wtonul.

Města gina w Království Cze-
ském / kdy které založeno / pak na které buď stěstý
neb nestěstý připadlo / wedle wypsaný Kronykářů / a wy-
 prawování paměti ginych Listowých tuto se trátce připomenau / a
 neyprwé Města Glawnějši w Dwanacte Kragich / z nichž
 to prwnj Praha gest / od níž slowe Krag
 Pražský / o kterémž gij se
 doložilo.

Ednostegně wewšem srownaný / hned

při počátku / tak mezy Knížaty Cechem a Lechem / jak mezy
 Lidem gich / kterýž sčebau wowedli z Charwat. se nacházy. Tě-
 bo jako Cech neyprwé Dwanacte Kragi w Knížectwí
 swém spůsobil / tak také y Lech Knížectwí své na Dwanacte Kragi roz-
 dělil / kterej y Poiské Kronky připomínají / a potom. n. po smrti geho / w
 každém Kragi geby Weywoda za Saudcy a Pána Kragetoho welen byl /
 a ti bywau y at posawád gšau neyprwějši Senatorowe neb Radcy Brá-
 ťůw Polští / w ymínugic Litw / kde gich t. h. k. Dwanacte gest / ale y ti
 potomně Léta Páně 1386. Krz Wladyslaw Jagella Weliké Knize Li-
 te wstě / k Pola um připogeni gšau / wšak tak je gich nieméně Dwanacte
 uťáná. Pán Královský ma místo prwnj před Weywodau / proto je ge-
 den Weywoda od Krále s nemalým počtem Lidu z Wogry od Halice wtěl
 a tak pro tu nestálost / on y Těmštkowé geho smení jau. Po něm násled-
 je Weywoda Poznański / kterejto místo měl y před nim se Knížectwí
 litewské s Korunau Polskou spogilo. Po Weywodau Poznańském ma-
 mto Weywoda Sandomirský / a po něm Weywoda Ralský / potomně
 Weywoda Syrachý / Weywoda Lenický / Weywoda Bělský / Weywoda
 Ralský / Podolský / Lubelský / Bielský / Plocký / Weywoda Mazowecský / a
 Weywoda Podolský na místě Wratylawského a Sluckého Weywody Ru-
 ťi Weywodowé po wycetřtí obdrženi nad Knížaty Ruskými narjzený
 jian. Sandomirské Weywodstwu pro širokost Kragu na dvě strany roz-
 děleno zolick y Weywodstwu Bělské / tak je Sandomirské w sobě oblahuje
 y Weywodstwu Lubelské / a Bělské pod sebau má y Weywodstwu Inowlo-
 clawské. Nepřipomínám Weywodu Pomerelského ani Chelminského / kre-
 čij gšau w Kraginách Pruských / aniž těch kterij gšau na Wolini a w Kragi-
 nach Ruských gmenowitě Rygowský / Wolinský / Bracławský y a Podolský /
 mezy nimy y Walacký h. počtaji. Co se tkne Litwy, tam obzwláštj gšau
 Weywodowé kterij ty široké Kragy spravují / a č. su potřeby powr en
 gest Weywoda gedentazdy s lidem z swého Weywodstwu proti nepříteli
 terému koli se postawiti / a w tom wšakni Kastelláni magi genu napomo-
 ci býti kterijkoli w tom Kragi bydlejí. To buď porowdžno o Kragich
 Polských nynj o Cechých Kragich mluwiti sluší.

Pražský Krag w Cechách gest na wšech na Obilí, na Wino y na jiné ši-
 wnosti welmi bojný a witečný. Město neyprwějši Praha / širokosti
 wšechy jiné Města přewyšuje / a oblahuje w sobě tři Města / totiž Staré
 Město, Třeme, a Malau Stranu / která gest od těch dwauh Ržekau Wltaw-
 wau oddělená / přes něžto tahne se Most dlaný / welkým nátladem wštas-
 wený / wšudy Stawený znameniti ho dosti při Starém Městě. Byli tu

někdy

někdy dwa hradowé Knížatům a Králům k obydlí náležitěmu wystaweni /
 gedem při Kostele Matky Boží w Teyně / a druhý na Wšehradě nedaleko
 od Města Wšehradu / kterýž od samých Pražanů zbořen a wniweč obra-
 cen za Zygmunta Cýsaře / a na tom místě nynj gednom několik Domůw
 Prelatských se spatřuje / kterej tdo a jak dáwno založil a nadal / w Poslau-
 pnosti Biskupské a w začátku Wry Swatě w Cechách doloženo gest.

Ta Malý Straně Hrad gest znamenitý a při něm Glawní Kostel wšech
 Kostelůw w Království Cěském / a tomu řkají Hrad S. Wacslawa / na kte-
 remž neyprwé Wladyslaw Král Vherstý a Cěský Syn Kazymira Krále
 Polského bydleti počal / a ginyh Králůw místo po sobě spůsobil / kterej čim
 dale tam wětšj ozdoby nabýwá / a při něm mnoho prostranných Domůw
 sobě stawěti dáwají.

Ržeky w těmž Království neyprwějši gmenují se takto / totiž La-
 be, Wltawa, Wohře / Sázawa / Gizera, Mě / a ty wšechy wpa-
 dají do Labe kteráž až do welkého Moře teče strz Missenstau a Saska Zem-
 mi / w nížto Lososůw a ginyh Ryb obzwláštj čuti, mnoho a weliký do-
 stek se nacházy. Ginyj Pramenowé se nepočtaji kterij do gmenowaných
 Ržek se zbíhají, a ge rozširují. Njmo to gšauy Teplice na některých
 místech téhož Království / z nichžto Slawa a pozitek tomuto Království
 pocházy / pro welké pohodlí / kterej w nich Lidé nespůsobného zdrawj mý-
 wagj. Také gest Šaffranu, Wina, Rybníkůw dosti / a k tomu Strjbra /
 drabých Kameni / Zlata w Pramených y w Dolích mnoho se nacházy / a jakž
 Kronky wyprawují, před nim se wice nacházelo Cynu, Olowa, Mědi, Že-
 leza / a toho wšeho Města Pražská neyprwé / a potom giny rozličný Krago-
 wé wjwají, y giny Těrowé z Království toho dostawají.

Opauššim mnohé věci připomenuti hodné / wšak nieméně na rozlič-
 ných místech obšjrně se připomínají w Poslawnosti Knížat a Biskupůw,
 w Staru Panském, y w Staru Ržekském. Ale nynj zanechajc toho,
 obrátme se k Kragům a Městům ginyh / a neyprwé tuto Městu Plzni / kte-
 rej pro samu statečnost swau, a y Wře Swatě Katholické stálost / předeť po
 dwaupřednjch Městech Pražských obdrželo / mluwiti sluší.

Město Plzeň od něhož Krag slo-
we Plzenský / založeno gest Léta Páně 775. we-
 dlé znění paměti Gystoryckých takto poznamenaných

Adams syn Grozyslawuow ze Wšy Ra-
 dausse / s powolením Otce swého pogaw 10. Pacheltůw, 30. dj-
 wet / 100. Kraw, 100. Wolůw, 500. Owee / 200 Roz, obrátil se
 s tím wšim k Západu Slunce, a přigda k gedné welké Skále a
 oblíbiv gi sobě, kázal na ni Hrad založiti / genuite dal gměno Radyně / a
 odeud nedaleko w gednom Podolí při Potoku dal sobě Dwir postawiti / a že
 toho času na tom místě mnoho Pilwauů neb Plžůw bylo / dáno mu gměno
 Plzeň / a obrada toho Dworu byla 700. Kročegůw zdrli / a 700. w štyř / jakž
 wyprawuje Hagek w Listu 29. Při tom Městě gšau 4. Ržeky / ze gměna
 tyto: Miza ginať Mě, Bradawka Radbuze ginať Bořwoda / kteráž od Tey

O iij

na

Plzenskí ten Swatek slawne sobe připomínají, w tom čase když se sluš-
by Boží konali/ welikau Kapli Kamennau do Kostíla wstěli/ kteráž žád-
nému z těch, gesto přítomni při službách Božích byli, newššodila.

Potomně Nepřátelé magice správu co se w Praze od Pana Alše z Ro-
žmberka děje bezmešst iní od Plzně a strachem a z potřeby Manželek a
Dětí w Praze zanechaných odebřli / a ku Praze sewššym Wogškem swým
Dewátého Dne Měsíce Máže po Dewjeti Měsících a Dwadeceti Třech
dnech se obrátili / neb tak dlouho w Města Nepřítel ležel, a to wšse dalo se
Léta Paně 1434. když Plzenskí spatřili se se Nepřátelé přec strogí / hned
Brány otewřeti rozkázawše / na ně nenadáleš hmotem wyběhli, kteržto
ač se newprwe pozastawili ale brzo potom se na utíkání walně oddali / a
zwlaště Syrocy Zbraně své, jako Sudlice/ Cepy a Palice po cestě roze-
metawše / kteržto Plzenskí shagice statečně prowázeli, přičemž mezy
gínau Koristi také týmž Syroklům y Welblauda odniali, a tak se s welí-
kau radosti a sláwau do Města nawráteli: Za kteržto Božské dobrodiní
a opatrowání na znamení takowého wtrčstíwí až posawad slawnan pas-
mátku každého Roku totiž Dewátého Dne Měsíce Máže/ Panu Bohu
za wtrčstíwí děkujice/ činí, a ge sobe s pobožnau wděčností připomínají.

O slawné Město, kterž s wděčností dobrodiní Pána Boha swého w-
wážugeš, yakéš pochwali hodno je w poslusenstíwí Synowštem Cyrke-
trwáš / je o pobožnost a Bázeň Boží pečugeš, je Ducha Swatého wůli
plníš / kterauž on oznámíti ráčil strž wšla Doktora Swatého mluwějčého
takto: de omni bono apparenti a nobis referuntur Deo laudes, idq; non
fictē quemadmodum ab Hypocritis, nec sola consuetudine, sicut a seculari-
bus, sed nec quadam necessitate, ut iumenta ferendis oneribus applicantur,
sed sicut decet Sanctos, sinceritate, fide, deuotione sollicita, hilaritate grata,
sed non dissoluta. Bernardus super Cantica. Gistē tím spůsobem geden-
každý milost a lásku při Panu Bohu gedna, když pamatugie na dobrodiní
geho Swatá/ genu chwálu z něho dáwa / tak yaki Celsiodorus piššic na
oný slowa (quoniam misericordia tua) prawi / Iugitē sibi subuenire facit,
cui cellatum beneficium ante oculos semper assitit; Což y Mudřec Seneka
schwaluge takto mluwje: Acceptum beneficium aeternae memoriae infi-
gendum est. Ale nyní se k našemu předsewzeti obraťme/ a dale gine wšse-
líké přjhody zlé y dobré těchž Města Plzně připomeňme.

Léta Paně 1434. Dewatenáctého dne Měsíce
ce Zati Cysar Zygmunnd pro wěrné služby Obywatelůw Plzenských (nebo
mjmo gine těmž Cysari Zygmunndowi činné služby také Trj Sta Koní
wyprawili, a ge na swůg náklad za dlouhý čas proti Nepříteli w Poli dr-
želi, obdařil Město Plzeň takowau milostí, wydaw gim na to Zlatau Bulli /
aby Měšťané a gini wššidni těchž Města Obywatelé wšech Cel, Měst,
daní, Dngeltůw, na Cestách, Sylnicích, a yakýchkoli gíných mšstech, práž-
dníj byli, a swobodně bez wššeliyáké překážky w Králowstíwí Českém též y
w gíných Zemích po wššy Říššy, yáť po Zemi tak po Wodě wewššech po-
třebách gezditi a wššeliyáké obchody své provozowati mohli a swolodu
měli / nedawagice a neplatice yaki na před dotčeno, žádných Cel, Měst, Dn-
geltůw, potrzněho, a gíných k těm podobných daní, a po gíž psaných potře-
bách a obchodech swých / kterauby se gim koliké Cestau a Sylnicy w Krá-
lowstíwí Českém libilo a zdalo gezdice. Kdoby pak gim w takowém ob-
darowání yaku překážku činiti a o to se pokusiti směl neb chěl / Belli-
y

Kunze

Kunze, Zrabé, neb Pán, Dwe Seč Zřhwen/ patli z mššihho Staru, Sto
Zřhwen litého Zlata za polutu propadnanti má: Kteržto oswobození ne-
toliko Léta 1547. Mandaty Cysare Ferdynanda Swatě paměti / ale také
y Léta 1600. podobnými Mandaty Cysare Říššého Rudolffa toho
gměna Dewého Pána našeho Nymilostiwěššgho (Sehožto M. C. ta-
ké w potřebě wššeho Křestianstíwa předkem Lidu pššgho z Měšťanůw
swých wybraného 60. Osob, a gjudných 24. k Rabu / a odeud strze Strcy
ať pod Romárno na swůg náklad od Obec swě wyprawili) wššec po wššě
tomto Králowstíwí wyláššeno gest, ale také týmž Plzenským pro gegich
wěrnost a stálost/ legšau se wtrchnosti swé přideželi, a proti ni ani prezhan-
ani pohrůškami se odchýliti nedali/ anobř wedle newwěššghy možnosti swé Nes-
přatelům gich odpjrali / za to gim od Krále Ferdynanda milost z štedrosty
geho Králowské dána gest tatowá/ aby wššidni po Prymasch a neb Purg-
mššich Stareho a Nowého Měst Pražských / newprwěghšy a newpřed-
něghšy hlas, mšsto a stání w Sněmích, w přimlawách, w Raddách / y we-
wššech gíných wěcech, k čemu by kdykoli powolání a potřebowání byli /
mjwali, a při takowém obdarowání a obzwlěššghy milosti, kterauž pro své
dobré, chwalitebné, wěrné a stálé k Králi swému chowání danau sobe ma-
gi / aby od gednoh / každého newporuššghedlně / nyní y na časy budaucy wě-
ně držáni a zachowáni byli.

Také čenost každého wěrného zodobuge, a newoliko Zchaststíwí / ale y
Sláwu wědnau nad polady w ššeliyáké draššghy dáwa, yaki máme přšklad
na gedno Senjku Jalia Cysa: kterž když byl zagat od Scypiona Sswagra
Pompega welitěho a Scypio gey propuštiti chěl, wššat tau weymjntau /
potudžby z strany Pompega wěrně Bogowati chěl / na to genu odpowě-
di takto: Tibi quidem Scipio, gratias ago, sed mihi iniusta conditione
Vita non est opus: rad'gi S nre podštaupil, nežliby měl Pána swému
wššau záwazet čenst wěrný zruššeti / pročž k newštedlně paměti a slá-
wě přššel / kterauž také toto Město slawné, pro stálost a wěru čených a nias-
dřh Senjtorů w ššich mš a mšti bude na wěky. Což se yz tohočs Listu
Nymyššghy Biskupa Říššého wkažuge / kterž k nim pšán gest slowy
takowými:

PIVS EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI, DI-
lectis filijs Consulibus Nouae Plinae salutem & Apostolicam benedictionē:
Venerunt ad nos Oratores charissimi in Christo Filij nostri Georgij Bohe-
miae Regis Illustris, & instanter ipsius Regis nomine apud nos egerunt sup-
plicantes, ut in Vim Compactatorum permitteremur cōmunionem sub
utraq; Specie. Nos habita cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctae
Romanae Ecclesiae Cardinalibus diligenti super his examinatione & plena di-
scussione, reperimus, non posse cum Dei & nostro ac Sedis Apostolicae ho-
norē Regias petitiones in ea parte exaudiri, nec id ad quietem illius Regni
& aliorum cedere, ac ea quae tanquam Compactata per nos confirmari pe-
tebant, nullam vim habere, certa de eorundem Fratrum nostrorum consilio
& matura deliberatione, in publico Consistorio respondimus & declarau-
mus. Quapropter hortamur in Domino deuotionem uestram, ut vos pro
ut haecenus uiriliter fecistis, in obseruantia & ritu Sanctae Matris Ecclesiae
Romanae conseruetis, & alios ut se iisdem ritui & obseruantiae conforment,
omni studio inducere procuretis, quod nobis, qui Vnionem Christi fidelium
& salutem animarum praecipue desideramus, gratissimum erit, & uobis alijs
ad honorem apud homines & apud Deum ad meritum & animarum salu-
tionem cedet. Mitimus autem ob hanc causam dilectum Filium Santinū

de Valle

de Valle, Nuncium nostrum praesentium exhibitorum, cui non nulla commisimus, nostro nomine deuotioni vestrae referenda, super quibus plenam fidem sibi adhibeatis. Data Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1462, quinto die Aprilis, Pontificatus nostri Anno quarto.

Má se zagysté čim t šteti a z čeho se wšeliti a lito každé kterej ceteré ho posehnani dostane / poněwadž posehnani Nemyssyho Biskupa, gest posehnani Nemyssyho Bcha, na geho isto on r ište zde na Jen i posezen gest / posl. a pozorug na slowa kteraž o čem Biskupu Rj n štini napsal Bernart Swatý, pisse ad Eugenium / genj Bel z Klastera geho powolant té w. ačenošti: Indagemus adhuc quid sis, quam geras pro tempore personā in Ecclesia Dei? Queses? Sacerdos Magnus, Pontifex summus, tu Princeps omnium Episcoporum, tu Haeres Apostolorum, tu primatu Abel, tu gubernatu Noe, tu Patriarchatu Abraham, tu ordine Melchisedech, tu sublimitate & Authoritate Aaron, tu Iudicatu Samuel, tu potestate Petrus, tu unctione Christus. **Tak oném Lidé Swatí mluwj a e bludnicy toho ne** posluch: 31: čti wice Bernardum de Sublimitate Pontificis o tom mystodro žicem P iné / kterež abychom posluchati, gesté w Starem Zakoně poručeno gest / yalž o tom čes Deut: cap: 17. Edež poručí Moysiš Lidu Bo ži n i posluchati Spráwcy / o čho Du homihs takto: Et facies quodcum p dixerint qui praesunt loco quo n elegit Dominus & docuerint te iuxta legem eius, se quisq; sententiam eorum, nec declinabis ad dextram nec a sinistra; q u autem superbiebit n olens, obedire Sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino. **W turs** ex decreto Iudicis morietur: yalž by tecl. a čim čidě čičkni ožami čoh ti gesté přeclorem budan na mistě to n kterež Pan wywoli sobě, a čoh čoh ti nati wedle Zakona Páně / a z dá n g ch neb p ručenj následowati budeš, neschylgice se na lewo ani na prawo. **A čohy pšluy a spurný gra neposlechl anecht** l ští w poslusšenstwj Knížkém ani pod spráwau toho, kterež ne t n čas posluhgwati bude Pánu twému / ten wele nálezu a wprčenj Nemyssyho Suduho necht mti v nře. **Poslusšenstwj sobě Pán melm ob jbuje /** protokol Ecclesiastes mluwj cap: 4 custodi pedem tuum ingrediens domum Dei, & appropinquantem audias, multo melior enim est obedientia, quam stultorum Vexatima, qui nesciunt quid faciunt mali.

A protokol slawne Misto Pl en, de brá a spá ptedlná mč gest poslusšenstwj zachowati obzwlasse čatowé wrchnost, kteraž gest od jami ho Bcha narižená k ostřhany Duffy nass. ch o čem gest xperčenj v S. P. awla ad Rom: 13. Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit, non est enim potestas nisi a Deo, quae autem sunt potestates, a Deo ordinatae sunt. Itaq; qui resistunt potestati, Dei ordinationi resistunt, qui autem resistunt ipsi, sibi damnationem acquirunt, to gest Gednakažda Duffe šiwá, wrchnostem předné yssm aney wyssym necht gest poddana / poněwadž odgimud Wrchnostem / gednom od Pána Bcha nariženegsau: kterež se tehdy wrchnosti přecimí, ti se Božimú pořádku a nariženj protia / a kterež se Bchu protia zlořečenstwj a potupenj wěčné sobě pšlebi: Že přičiny Augustyn Swatý mluwj / čdo wygde z pořádku a z poslusšenstwj Cyrkwe Swatě Rjmské, spasenj wěčného mti nemůže: Extra Sanctam Romanam Ecclesiam non est salus.

Mohlby turo někdo řícy / čim to wšaješ je Swatá gest Cyrkew Rjmská, ale snadně odpowěditi mti eš Misto Swatě a slawne čemito slawj lamiými kterež máš w Dwanacti Cilemch Apostolstych / w čim Swatá Cyrkew wšle Obecná, to gest kteraž wewšech Kencinách Swatá gedne

(stej.)

stejný pořádek Wjry zachowáwa / a to se proto dge / že gi gedne D. a. a ty spráwuge / wygde tam čees buděo y do Pohanských Bragin / n. e. v. Tr. ty y Tatars / gšali tam prawj Křesťané / kterež Wrchnosti nemyssy posluchati / gednostegnan tam nagdeš Wjru / gednostegný pořádek, gednostegnan Cyrkew. **Giné Wjry / kterež gest wšech Sedm Set y wice žedného w sobě pořádku giného nemagi / gednom ten se gednomyslně Cyrkwi Swatě zlořečj / a kteraž Sekta proti nj se neyzitiwłgi postawuge / ta gest mezy nimi neysslawněgšj.** Ale yal mluwj Doktor Swatý Hilarius, Hoc habet proprium Ecclesia, dum persequitur, floret, dum opprimitur crescit, dum contemnitur proficit, dum laeditur vincit, dum arguitur intelligit, tunc stat, cum superari videtur: lib: 4. de Trinitate.

Gesté giný dūwod máš / že Cyrkew Rjmská samá toliko Swatá gest a obecná w slawjch Apostola Páně mluwj čdo ad Rom: cap. 1. Primum quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus vobis, quia fides vestra annunciat in Vniuerso mundo &c. ale magj Sektaž ginan Bibli / nagde to gednakaždy / toliko pokudj Spráwcowé gich toho ži ne wyňali a newywrhli / neb on to toliko čdo se gim w idj wšazugi / a čdyž z Latinské řeči na Čestau neb Němekan etc. překládagi / takowým to sfortelem žwšeli konati / yalž čoh vjwal Wštr gich Nemyssy, čdyž a Pánem Křstém potaussege ho rozmlawal na Pausji.

Máš také samého Spasitele slawa / kteraž k Petrowi mluwiti ráčil / Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, a na giném mšstě, Pasce Oves meas: od čoh Petra máš poslaupnost až do nyněgšyho Biskupa Rjmského / a to poslaupnost pořádnau yajnu a yalž Slunce neposstwrněnu. **Ačoli se nacházeli Papežowé Lidé žj / neschetnj, lakomj a bludnj / kterež y přisahy Čysacim čimili se wšlečo budan čimili čoh čoh rož. čaj čdyž gim k té wywegšsesti dopomohau / ale žadný te čoh šlibil a a přisahau žewrdil dowesti nemohl.** **Odporowal tomu Pán štr Duchá swého S' tak že ti potomně raděgi Smrt podštapili nešlibyměli w pořádku Cyrkwe S. něteco nepřislusšneho a špodšwé narižiti a po sobě zanechati.** **Ano bři y gedne takowý byl / kterež štr pomoc Diabelštan na Papeštan Stolicj dosazen / yalž o tom Platyna y ginj žystorškowé wypráwugj / ale ani štr to ho nemohl sobě Diábel nie špšobiti / neb w pamatugje se, č Pánu Bohu swému štrausšeným Šrdcem se nawrátil / a nebyl odwržen od lasty a milosřdenstwj Božského / yalž čoh Pán Bůh diwným zážakem wčázati ráčil.** **Těb on pořádku čim / poručil Těla swé na 4. kusy rozšetati, a ge do Země žadným špšobem nepohřebiti / dkládage jeby nebylo hedné aby w Země lečeti mčle ale aby gena Wšz wchodili, a zapřáhauce Koně, aby ge nechali ššer tam toli / y tak se gest štalo / a oni Kcňowé wprimo ššli do Kostela Lateranského a odeud ani se hnau nechteli / a tak tu pochowáwagi / yalž y o tom w poslaupnosti Biskupské obšjrněgž doloženo gest.**

Poslusšenstwj Pánu Bohu neymilěgšj gest / a in Prouerbij cap. 1. Při koney napsáno šlogj: qui autem me audierit absq; terrore requiescet & abudantia perfructur timore sublato: štr Žašse tolikéž Pan k posluhačim slawa šreho mluwiti ráčj: Audite audientes me, & comedite bonum, inclinate aurem vestram & venite ad me, audite & uiuet anima uestra, & feriam uobiscum pactum sempiternum. **Ale četne turo že neng vetimé a náležiti Kněžj wšle čowánj: wšak nie to wám te ššode neng: Čam Křstus Pán v S. Mathausse cap: 23. mluwiti ráčj: Super Cathedram Moysis sederunt Scribae & Pharisei, omnia ergo quaecunq; dixerint uobis servate & facite, secundum opera uero illorum nolite facere.** **Pozorug turo že te žadný**

newčj

nevoj tonu / yaf sam jmo gest / ale wredle poruceny Spasitele nesho / pred-
klada to co; gest Dusi tro; i / spasenj / by nedy pan t nam neshl: Vocavi
& renquistis, extendi manum & non fuit qui aspiceret, despectistis omne con-
siliu meum, & increpationes meas neglexistis. Ego vero in Interitu ve-
stro ridebo, & subfannabo, cum vobis id quod timebatis adveniret.

Toho se slone Mesto pishneho wyrcentj nestrachy anti legeg / Vox
populi, vox Dei, Lide Bohabogni Pana B. ha chwalicy i nestiastnemu
toncy prigeti nemohu / ale ti gesto o ginych zle sineg / legi zle se s nimi jany
mi diti bade / neš Apostol Pane pishic i Tejalonsaym tak to mluvy: cap. 3.
Quod si quis non obedierit verbo nostro, per Epistolam hunc notate, neq;
commercium habeatis cum illo ut pudore suffundatur.

Četa Vaně 1507. Itala se w Bžni strž Oheň zna
menitá a nenabyta škoda vřkadem zlych a neshcherych. Lidu; w Sebotu
prvny po Božym Tele casu Nesspornyho wysel kladenj Oheň w Estern-
šym Předměstj / a tu toho dne shofale Domu debte w ystavenych demet.
Potom hned w Pondělj zase Oheň wysel w Městě na nřkolitero w gednu
hodinu při casu Poledny, tak že mu nřkeli odolati hemehli pro welike
horro a pilistny wřtr / wyhofelo tehdy bez málá polowice Města / totiz od
Lidke Brany ta wřeckastrana až k Ryntu, y od Brany Esternské sewřsemí
Vlicemi až dolu do Černého Kláštera / tu Domu znamenitých pod Čy-
hlami a dobrými Stěpy až do grantu mnozřstwy tim prudřym Ohněm
kateno gest. Ginych pak Domu tč; mnoho odbito a oclučeno / t tomu
Brana Esternská y s Wěřj shofela / a na Zdech Mřstřch Basty agine Wě-
je Ohněm w nřmce obráceně.

Při tčm; casu y toho dne orřt wysel Oheň w Předměstj Esternšm / tak
je ostarek toho Předměstj až dolu k Rjece wyhofelo. Potom w Estern-
w Oheřb Těla Božjho / tolikř casu wěternyho / wysel Oheň w Městě v
Klářeta Bosackho / a tu demet Domu shofelo / ahned w tu hodinu tehdy
dne opřt na tčm; Předměstj Esternšm při Brane kdej Basty gest po tčs-
ej Oheň wysel tak že to wřecko Předměstj pod samau nowau Bastu eheře-
lo / y mnozřstwy Lidu w tčm; Ohni zabynulo. Ostatny pak Domore w
Městě tčerři zřstali pod Sřndelem ei wřicku oclučeny gřau / tak že gedneho
Domu wewřsem Městě celého nebylo.

Tehdy Četa w Estern den Swatě Marty Předměstj Drařké wřecko y
s Sipitalem z grantu wyhofelo / při čem; weliká se škala škoda na Čily a
Dobřetu. Tohoto Městu Rjeboř Papeř toho gniěna 13. na zname-
ny nepotřstnosti Wřey Obecně Katolickě tčerři se se wřřj pilněsti w; dydř
přidřželo y až posawad přidřžuge / Rřř nad Erbem zegich nosřti poručil /
yaf; patřně gest z Listu tčm; na to obdateny daněho / tčerři zni takto:

Dilectis Filijs Consuli & Senatui Civitatis Plznæ in Regno Bohemiæ sa-
ludem & Apostolicā benedictionem. Ea quæ nuper de Catholicæ fidei Ve-
stræ Maiorumq; Vestrarum sinceritate & constantia, & erga Sanctam Roma-
nam Ecclesiam devotione, a dilecto Filio Antonio Posouino Theologo no-
stro fuerunt nobis exposita, nos facili inducunt, ut honestis votis vestris, pa-
terno animo libenter annuamus: ex eo etenim cognouimus, quod hæc Cui-
tas vestra Plznensis in Regno Bohemiæ sita, a V Viklephitis et Hulsitis, alijsq;
nefarijs Hæreticis ferro igne & insidijs, malisq; omnibus antiquitus
oppugnata, Dei tamen benignitate & vestra virtute ac constantia quæ ipsius
Dei donum ē, nunquam fuit expugnata, quin imò ipsa undiq; Hæreticis cir-
cumdata, ab illorum contagione se integram & illibaram hactenus conservavit
atq; unam fidem Catholicam S. R. Ecclesiæ constantissimè semper retinuit
& ad animarum vestrarum salutem egregie cum insigni gloria tutata est.

Nos

Nos igitur in Domino plurimum vos commendantes, gratiasq; in primis illi
agentes a quo omne datum optimum, & omne donum perfectum, vos specia-
li nostri favoris prerogativa prosequendæ duximus. Precibus itaq; pro par-
te vestra nobis humiliter porrectis inclinati, civitatem vestram Plznensem,
cum omnibus Iuribus, Iuris dictionibus & pertinentijs suis tunc habitis, & in
posterum legitimèquirendis, sub Beati Petri, ac nostræ, Sedis Apostolicæ
Patrociniam ac protectionem suscipimus, atq; in testimonium propensæ no-
stræ erga vos Voluntatis, vobis auctoritate Apostolica & presentium tenore
concedimus, ut sup vestris Insignibus Crucem pro ut inferius posita ē
& depicta, habere, pingere, sculper, gestareq; perpetuò possitis.
Vos autem omni quo possumus animi nostri affectu hortamur enixè in Do-
mino, & requirimus ac rogamus, ut per uiscera misericordiæ Domini nostri
Iesu Christi, q per lignum Sanctæ Crucis in qua omnia mudi aduersa vincun-
tur, nos redimere dignatus est, Orthodoxam fidem, extrā quam non ē salus,
firmiter sicut hactenus fecistis, retineatis, ut interris a nobis cunctisq; bonis
debitam laudem, in cœlis verò beatitudinis æternæ præmium, q ipse Deus
fidelibus suis præparavit, post huius Vitæ breue curriculum consequi mere-
amini. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die
primo Decembris, Anno Domini 1578. Pontificatus nostri Anno Septimo.

Vřivali Plznestři od starodawnã za Erb Bileho Chrta s Zlatým Obo-
gečkem okolo Hřdla Krauzet řvorchu magřeym w Cierweném Poly, yaf
t šěhn postaweněho / ai potomně gina znamenj pro gich etně chowanj ney-
wřřřj Břřřpowě Rřřmřř, Rřřřata tčř, Čarowě a Kralowě Ciestř tčř
rřmř po wřeck y casy wěrnost zachowali / gum z řředrořti alãřř řwě propug-
čili, coř wřě w nřřepřnych Wřřřřch poznamenãno gest.

Cernite degeneres priscæ virtutis honores
Quous triumphatrix gloria fonte cadat.
Cum Cane vocifero geminata Clave coruscat
Dimidiaq; Iouis Pellina gaudet, aue.
Quam penes armisonans galea thoraceq; rectus
Miles anhelanti pectore, bella fremit.
Hunc prope turritis confluit porta Colossis
Laurea signiferæ Virginis ora fremens.
Cuius ad ingressum bellaci conditus auro
Substat Ioannes Rex, gladioq; micat.
Ultima dorsum claudit iugâ glauca Camelus
Hostibus excussus prædipotente manu
Hos piâ posteritas solum indignata tueri
Maiorum titulos hacq; latere notâ.
Contemplata patrum quibus hæc meruere labores,
Viribus Herculeis maius adorsa decus,
Namq; suæ Patriæ laniantem Viscera pestem
Mascula fallaces perculit Hæreticos
Et luctata diutandem contagia Caulæ
Perdita diuino numine fulta scidit
Grande sit hostiles muris arcere Cohortes
Moenibus implicitas num prohibere minus?
Non puto, non ita se Romæ censura resoluit
Compensans magnis ardua facta modis,
Nam bonus ille DEI per terras Rector ouilis
Iam decimo & tertio nomine GREGORIVS

P ij

Obmeritum

zwykłości, a te wje w Srdcy gich založené a vpevněné / žádná lest Diabla
sta odevřiti nemůže / yakož o tom dobře pověděl Mistr geden Včený kta:
Vt difficillimum ac periculosissimum est annosar arbores, quæ jam latè spar-
sere radices, reuellerè loco, & alio transplantare, ita Rempublicam longo tē-
pore suis in veteratam institutis, ad aliam vitæ rationem traducere non licet
citra maximos rerum motus. Těb tdyi maudrý a Včený Správce Mě-
sta gest, gíž tam pořádek dobrý býti mus / vssěho sež Kněh a přibod cy-
zsch domědi, a gine nauci / yal Aristippus tázaný Vtri rei plus debere se fa-
teretur libris an armis. odnověděl / Ex libris & arma & armorum lura didici.

Czasu toho kteréhož gsem

Rnhy t, co spisoval živi byli při Měste gme-
nowaném Míst w swobodném Vmění nad
giné wznessen.

Mistr Tomáš Zelendr z

Prossowic gehořto znamený Władycę tak-
wé gest.

Ssebestyán Wechowstij z

Turnstegna, w gehořto Domě Arcybiskupa
Rakauš / Maximilian / Mathyáš stawas-
ti ráčil, anobě y G. M. Cysaršá Rudolff
toho gměna Druhý / tdyi pro mornj nakaze-
nj z Prahy do Plzně se wyprawiti ráčil / w
tehož Domě přestén wšecet čas pokudž ne-
duhowé Mornj w Městech Pražských trwa-
li / obydlj se bē obřiti ráčil, genužto od-
gžděgie / znamený na Władycęj dané ozd-
bil a okrášlil etc.

Adam Šyrš z Randné.

Mistr Jan Kleoz Raudné / gichsto oban
yakořto Strěcaw Erbownich gest znamený
Władycę takowé.

Mistr Šymon Plachý z Třebnic přednj
Přisat Radnj, gehořto znamený Władycę na
před w Listu 406. položeno gest.

Mistr Kaspar Stehlík z Cienkova, a gini
mnozy / colitěš y z Obce, Lidé etnosnj, boha-
bognj a pobošnj, o njchž se tak mluwiti mže
yal Doktor Beda přššyc de Templo Salomo-
nis lib: 1. mluwí o onom Míst Swatém Jobow, žadegic aby ho w tō
gini následowal / kta: Job dicitur quod erat simplex & rectus, simplex vi-
delicet per Innocentiam mansuetudinis, rectus cautela discretionis, simplex
quia nullū lādere, imo cuius prodesse desiderabat, rectus quia se a nullo cor-
rūpi permittebat. Tawěnosťi tēhož Města Obywatelē ozdobenj gšau, a tau
se samau sprawugi / yakoř sama ta gich stalořt při njšto wslawěné stogito
władynj / wedlé naučenj Ecclesi napsaného w Rozdřu Pátém, takto:
Esto firmus in Via Domini & in Veritate sensus tui & scientiæ, & prosequa-
tur to Verbum pacis & iusticiæ, magis wšdy w paměti onā slowa kteráš

Aposseol mluwí z židům, Participes Christi effecti sumus, si tamen initium
Substantiæ ejus, usq; ad finem firmum retineamus. Debet začal Pan, do-
brý počátek / y dobrý pořádek začal / lepš. ho žádný začeti nemůže. yalž A-
posseol mluwí 1 Corint: cap: 3. kteréhožto gruntu a základu, poněradž se
oni P. zensťi dobře a spařtedlně w gali potřebi gest aby w tom až dekonce
stiařtne z milostj Boží setřwali, a yal to od Předřim swých w čistotě při-
gali, tak teho Potomtům swým z cela a zauplna dechřwali a zanechali /
neb napsáno gest v S^o Machause w Rozdřu 24. Quiautem perseveraue-
rit usq; in finem, saluus erit.

Gest také w tēmj Měste Bratrštw Literatů Blahoslavěné Panně Ma-
rye, při Kosteľe šřarným na Kruchě založeno, indulgentijs, to gest mno-
hýni a wzacťnýni milostmi Duchownými od Řehore teho gměna 13. Pa-
peže, Řeyw řšš. jho Biskupa Řimštého obdateně / a tēmito njše psanými slo-
wy w Jazyku Latinském seplané.

GREGORIVS P. P. XIII.

Ad futuram rei memoriam, Salvatoris & Dñ. nostri Iesu Christi, qui
ineffabili suæ charitatis exuberantia antiquum hominis Lapsum per immacula-
tum corporis sui voluntariū in salutarē crucis ara sacrificiū expiare digna-
tus est, vices licet immeriti gerentes in terris, fideles populos Pastoralī nostræ
curæ, & sollicitudinī commisso, ad deuotionis sinceritatem, & confessionis,
& Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentorum participationem, nec non aliorū
charitatis, & pietatis salutarium operum exercitiū esca spiritualium alimen-
torum indulgentijs, uidelicet & peccatorum remissionibus, iuxta nobis tra-
ditam ligandi & soluendi potestatem, libenter inuitamus, ut ex inde suorum
abolita macula delictorum, præmissæ expiationis fructū facilius consequi,
& ad æternæ salutis gaudia feliciter peruenire mereantur. Cum itaq; sicut
accepimus aliquot Christi fideles Cives et Nobiles ciuitatis Pilsnē: nobis ob
singularem in fide Catholica tuenda, & retinenda, constantiam merito charis-
simæ, sæpē diebus festis in unum conuenire, peccatā sua confiteri, Eucharistiæ
sacramentum sumere, de rebus ad eorum Spiritualem consolationem, & profe-
ctum pertinentibus colloqui instituerint: Hos cupientes ut ipsi Christi fi-
deles salutaribus operibus huiusmodi & feruentius intendant, quo exinde
maiora spiritualia munera se adipisci posse cognouerint, precibus quoq; nomi-
ne dictorum Ciuium nobis humiliter porrectis inclinati, de Omnipotentis
DEI misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctori-
tate confisi, omnibus Christi fidelibus congregationis huiusmodi, qui post,
præsentium notitiam die per eos eligendo, præmissa peccatorum confessione
Sanctissimam communionem sumpserint, plenariam, nec non eisdem Christi
fidelibus, & alijs pro tempore dictæ congregationi addicendis penitentibus,
& confessis in mortis articulo etiam plenariam.

Rursus Christi fidelibus de eodem numero præsentibus, & futuris singu-
lis vicibus, quibus confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum huiusmo-
di debita cum deuotione sumpserint, in singulis festis Beatæ Mariæ Virg. nis,
similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentijs & remissionē
per præsentem elargimur. In Paschatis autem, & Pentecostes, ac Sanctissimi
Corporis Christi, nec non omniū Sanctorū die primo Nouembris celebrari
solitorum, & singulorum Apostolorum, ac Natiuitatum eiusdem Dñi nostri
& Sacti Ioannis Baptistæ festiuitatibus decem annos, in reliquis uero diebus
totius anni, quinq; annos. Ad hæc ipsis fidelibus præsentibus & futuris, qui
Missæ Sacrificio diebus feriatis interfuerint, et qui paruum officium Beatæ M.

Dobroho potom wyprawil Tietlan Wszebogę Syna Radowcowy Musie statečného s nemalým počtem Lidu proti Krasnikowi / poručil ge aby Krasnika z geho Rnjestwój wyhnal y wesskeren Krag ten zplundrowal / čímž Wszebog neprodlel / a hned počal welike škody činiti w Rnjestwój Kautimskem / dobyl Zrubowa, Zasmuku a Witice / dobyl také Zradu řečeného Trisow a Pana který na něm byl swazaneho Rnjeci Tietlanon i dedal s mnohým ginych Wěžnů a Kořisti znamenitau / kterauž Tietlan wšestku Wszebogowi darowal, a on gi mezy swe bogowny rozdelil.

Leta Váně 862. Duž geden statečný g.něnem

Roldug Syn Petimrůw ze Wiv Sumce, kterýž Roku předešlého s Wszebogem na štědích Kautimských byl zawidie Wszebogowi tetakowat w wšech si wu a w Rnjete Tietlana milost obdržel / předstoupil před Rnjec idage ho aby mu tři Sta Lidu bogowného dal / minjeto se čce Krasnikaz Kautima wypuditi / a to Rnjestwój genu podmaniti. Rnjec o ginych Wládkani na to se poradil učinil tak / a dal mu k tomu powoleny Lidu welký počet. Wygel tehde Roldug s Lidem / a položil se v Kautima nena dale / y počal Msto pilně dobýwati we dne y w Noc nepřestávage. Městioné pak a giny zstrany Rnjete Krasnika / Pat ho dne časem nocným Městgag wypustili tegně přes Zed kterýž wšel ná geden Zradu powný řečený Skalice / a tam byl tegně chován, očetáwage yak se dale diti bude. Osmé ho dne vynawagge Kautim se se neobranj / smlauwám přistupowali y čitli radi wšesty Statky své tam zanechati / geden aby při žiwetech zachowáni byli / ale žádným si u obem nechtě k tomu Roldug powoliti, milowc, wassi Statko vě y žiwotowé giž glau w rukau nassich / a w tom stateč nýgi poručil Msta dobywati. Berhat Syn Zorakůw / Bratru hořegssy wšelal a wšel s některými do Msta potom Roldug Zeytman a giny Rnjeci za ním to mordowali té ně naporad / nemneho gich swazanech k Tietlano xi poslali na Wszebogę he guau kořisti wšak nieměné Městu nevbli žili očetní wšem z wšel Krasnik a newěda se nikam ginam obratiti po takowém nejt stuj wygel z Skalice a pustil se do Morawy k Rali Morawskemu Leta Váně 864 v kterehož zgednaw sobě pomoc proti Tietlanowi / vmiril znouwu proti němu bogowati / očetní yak za čel Tietlan / bezmškami poslal do Ciaslawě mnohých Lidu Zbrogneho / aby zbraňowali Morawanům wgtci do Země Cieské / kterýž když se wšichni spojili / dali bitwu Morawanům a ge na blawu porazili / sameho Krasnika zamordowali / yakž dolojeno w Poslaupnosti Rnjecy.

Po Smrti

Wo Smrti Krasnika / byl

Rnjecem Kautimským Leslaw / kterýž vmřel bez dedicim w Lětu Páně 876. po geho Smrti Rnjestwój Kautimské dáno bylo Mstibogowi Bratru Hostiwita Rnjete / yakž o tem čel w Rnjecy Poslaupnosti.

Leta Váně 885. sešli se Ze-

mané Krage Kautimského Mstibogowi swému Rnjeci / a genu radili aby Kraginu swau rozložowal kterýž vposlechl gich raddy / a počal Kraginu Pražkau hubiti / a Wsy kterýž geho nebyli sobě přitlastiowati / Hostiwit Rnjec Bratr geho starší poslal k němu aby takowých wocy před sebe nebral / ale on nic méně na swém stál, tak že přinucen byl Hostiwit Wogsko proti němu wyprawiti, nad nímž Spráwce a Zeytmany našli s Lidem k Kautimu, a položili se nepřve mezy Kautimem a Witicou když k Městu přistupili Mstibog uida že o slym práw nebude, wšel na Rn a gel k Bratru idage za milost / kterauž přiněm obdržel, a hned posláno k Zeytmanům aby žádněm wšce škody nečuli. Hgel w Listu 58.

Wšedrgjeho Leta / to gest 836. Hostiwit

Rnjec Cieské yakžito milowník pokoge čte Synům swým pokogné Rnjestwój učiniti / sebral počet nemalý Lidu, gel s ním na Zern řecenau Tietlasowina, a oduw poslal pro Bratra swého Mstiboge na Kautim, kterýž když přigel / zastali na tom gedenem stě, aby Rnjestwój gedno od drabého odděleno bylo. A kázali bez meškání dlabý a slyroky přitop wmetati swými náklady, a na několika místech Mesty zdelati. Tim spůsobem rozdělena byla Rnjestwój, a tim spůsobem Rnjata Bratř wlast nisse wpořigili.

Drslaw Syn Mstibogůw Rnjce Kautim-

ské w Lětu Páně 925. uida potegný žiwet oneho Swateho Rnjete Wáclawa / powstal proti němu čte geyz oneho Rnjestwój wypuditi, ale Božkau pomocy od něho porazen gest, yakž dočeno při spůsobu žiwotůw Rnjecy.

Czasu Zarnjho w Lětu Váně 955. přibyla

Kautimským nepazý a nepokoge, pūwodem Wbiur a Morawanůw / kterýž sylan welikau wpadli do Krage Kautimského, a tu čitli znamenité škody / Pešy také počali tu Krage okolo Labe plundrowati, a wpalili Zradu Libicy nedy od Libuše založený. Rnjec Boleslaw s Raddau Wlgo dte a Prahanůw wyprawil proti ním Wogsko, aby jim wšce štod čititi nedopau stali / o čemž když zwědli v hři, w gedenom se Lese teqně položili w

Wj

Léta 718. Swach
 z horssu Wunt. Lechu,
 Maš velmi Bohatý s velkým
 počtem Cieleš a Dobytka, obrá-
 til se od Jihu na Západ Slunce, a při gedné
 Ksece kteráz slowé Ohře/ to gť teplá neb ohř-
 wagic / Aut sobě mnoho nad laci rozkázal,
 y bradbu neb obradu slyšelau sobě z Dřiwjji ſ
 sobiti dal, do kteréž Dobytka na Noc wpau-
 sšeti poručil/ a že ta Kragina Zemi velmi au-
 rodnau měla opilnosti gi Swach meřiti, Le-

sy páliti, z kořeně wykopáwati, a Luk y Didiu přičinili rozkázal. Po-
 tomně nedaleko odtud, znamenaw mšle velmi přibedné také y sly-
 roké nad Lufami, na něm Město dřewěnné založil, a pro hognost Luk ke-
 reč byli w té Kragině/ tu Kraginu Lucko nazwal, a Město aby tohož gme-
 na wjřalo rozkázal. Že pak byl brzo smrti zachwácen / Obřwatelé té
 Kraginy pro Sma Swachowa kterémuž Glasyslaw gmeno bylo, aby
 Město od g. ho g. né ra gmenowáno bylo wslowali, a gini je pod Město
 Zicoła z K. k. y začala a neb tešla, žiatec gmu řikali a tak slowé až po-
 jawad.

Za dnrow Glasyslaw a sy-
 na Swachowa Léta Paně 750. Lučané neb
 žiatec / záwisti hnutí glanceř je žila Súl nate-
 ze ra Města tu starosti nedopustili Služebný
 kowi Ruzjeti Tězamyšla gmenem Holotow/
 činice gmu. wewšsem weliku překážku. O
 čemž mage správou Tězamyšl / velmi se hně-
 wem rozničil proti žiateckým, a Pánu gegich,
 y poslal k nim napomínage aby takowému dý-
 lu na překážce nešli / což wčiniti připowědli/
 wšak nicméně aby Súl warěna nebyla / regne
 škod y činili / hrnce rozbigeli / Pece bořili y stu-

dnice zasypowali. Slánský nem. hauce dele sňestí takowé křivdy / obořili
 e na Lučany Wogenš / a žbili gich množstw / kterž také o tom přemeg-
 ſeli yakby se mohli nad Slánskými pomstiti / což dri h ho Kotu domedli/
 neš když Slánski Súl wšili, cito naně wyškočili / rozehnali ge a Město Li-
 dem swym osadili.

W Cetu Paně 766. Lučané ginál žiatečti oba-
 wagic se negatého nepotoge / když wšliffeli je Tězamyšl Daur Wyšehrad.
 šty opravowal / oni táz Město swé Lucko ždani wyškým obehnali / aby se
 časů přibody měli kam wceř / a před nepřitelem stáčně se brániti mohli / a
 tak za dlouhý čas w potogi žustawali.

Alle Léta 805. připadla na ně nepokogna chwile,
 negatý Rohowice přitáhli protinim a sylan welikan / o kteréhožto předse-
 wjetim ragic oni dokonaleu iprawu řikali ho w swém Měste měli / mohli s

nim

nim nařládati medlé swé wšle / wšak nic giného gmu nečinili / gednomi je-
 ho z Města spolu spomocničky geho wyhnali / kterž se gim na ten čas yakož
 to w Měste gegich protinim nesměl / ale potom gsa propuštěn na gedné
 žoře mšsto spatriw přibodné tam se osadil / na kterémžto mšle bydlili ne-
 kdy Boiemowé / a řikali Městu tam založenému Břimota / kterémuž Roho-
 wie dal nowé gmeno / totž Wladat / a odtud činil škody welike Lučanům.

Bři Cetu Paně 809. Dotčený Rohowice Wřso
 wec Město Lucko y wessřen onen Krag velmi hndrowal / Wessřice pahl,
 Lid gmal, mordowal / a přibrawš se k Městu náramně gmu škoditi po-
 čal / kterémuž Lučané slyně odpřrali / tak že w tom sřermielu Rohowice ra-
 něného yali / ale napravawš se Wladatšty, znužilegi na Lučany dotřati
 počali / tak že gim zase Rohowice zagatého odňali / y množstw Lučanůw zgi-
 mali a smordowali.

Léta Paně 821. ž giné strany Lutanuom nepo-
 kog se zgemil / neb Němcy od Západu Slunce přes horv a hůstě Les do
 Cjech wtrhli / a žiateckým wšludy okolo Města Dwory, Wjř plundrugice,
 welike škody činili. Poslali Lučané k Ruzjeti Wogenom, geho o pomoc
 žádagice / kterž rychle gim napomoc dwi Stě Měšw Bogor nřtřw řu-
 řeny / wyprawil / gichžto Wůdce byl Kadan, kterž se v Lucku osim ecyřma
 dnj tagil očekawagice na Němce / ale wědauce o tom owšsem řřz špehere
 Němcy nesměli se z swých Kragin pustiti na ten čas / a čekali čas w kterémž
 by se Cjehowé nemyslicna nepřitele v bezpečili. Kadan tehdy řestanc
 Lidu onoho / spatriw mšsto přibodné odtudžy někdy y Lučanům napomoc
 přispěti mohl / nedaleko od žiateč Město založil / a dal mu gmeno od gmena
 swého Kadaně.

Léta potomně 824. Němcy čas k tomu spatriw-
 se přináležet / činili mnohé škody okolo Lucka / proti kterýmž Ruzje Wo-
 gen na retuň Lučanům přitáh / mage Těi Sta Sedmdesáte Měšw meř-
 borných. R němužto kdy se připogili Lepotowé, Wladky a Žemane / da-
 wš se Ruzjeti Sedmdesáte Měšw / řikali mu se na přetek wrátiti / a na geho
 mšsto wolili za správce Bezdech Šwagra geho / Bratra Bařky Ruziny
 Manželky Wogenow. Ten s oněmžti tēm Stě Měšw položil se w Le-
 se nedaleko od Lucka / a odtud poslal k Lučanům / wědlichžy co o nepřiteli aby
 gmu oznámili, kterž dali správě tu kteraž měli od špeherůw že dšlowé
 slyně řahnau chřice Město žiateč z grantu wywrátiti / proč se žádag aby y
 on byl pohotowě retuňu dodati / a nápodobně wřkázali k Kadanowi.

Nazegtrž wřkázali e Němcy na Polch Luckých w welké počtu / a počali se
 bě ležen činiti. Kadan také přitáh / a řřyl se w Lesch tak aby o něm Ně-
 mcy žádné wědomosti neměli. Mezy tim Sajowé slyně k Městu řřurmi
 pustili / a Lučané mage Smilawu s pomocničky otewřewš Bránu Lid e de-
 ný z Města wypustili / kteréhož wice nebylo gednom 220. osob. Tak ge
 Němcy spatriw / wprtem na ně se wřliti čteli / ale zbraňowal gim řestanc
 dokawadžby žiateč dále od Města neodwřel / aby ge mohl od Brány zřřko-
 čiti / a tak giž čas k tomu býti smegšlegice / wřřřel na swé Němce aby bili
 Lučany bezlitořti / ale oni sňele se s Němcy potkali w naděgi rychle pomoc
 cy / kteráz ge neminula / neš neyprwě Kadan z Lesa wyškčil / a w šok Něm-
 cům wřřil / y welkau škodu w nich učinil. W dom Bezdech s Pražany od

Q. j

strany.

strany Wýchodnjow blw druhý Rok Těmčin Křesť se welmi vlekli, wšak
ničimě stáčet se brázi. Trwala bitwa půl dne / a wětřstwj gednát
na tu stranu gednát na druhau se naklonowalo / až při posledu Čechowé
plac obdrželi / Těsč Těmčin zbil / wteklo gich wjice než půl druhého Sta.
Čechůw padlo Seo Padějate Sedm / zraněných načteno Dwaćeti tři.

Powětřstwj obdrženém / Lučané své pomocnjé wětřali / a třetjho dne
se rozgeli / Bezděch na tom místě ldež s Lidem ležel / krásný Dwůr postawiti
dal / a nazwal ge y Bezděchowice a nawrátil se k Knjžeti s radostí.

W Lětu Bane 832. Lucký

Krag westřeren gínát Ziatecký / Wratislaw
Knjže / mladší Syn Wogenůw za Poděl wzał
a starší na Stolicę Otcowě zůstal přestá
wagjce oba nazom yal byli od Přatel a Wla
dyk podelenj. W tom přišli Poslowé od
Lučanůw k Knjžeti Křezomřlowi wypra
wenj / oznamujjce se Wšstiané s welkau mo
cý strogj se na Lučany. Knjže bezmestře
nj oběsal Władky / a při tom ge žádal aby
Bratra geho Wratislawa na dědictwj dos
promodili / což oni učinili přikazujjce wšj ony

Kragině / aby genu wšstični poslušnost zachowali / a gestlizeby potřeba wka
rowala / připowědli genu / pomocy a retuře rychlým geq neobmestřawati.
Lučané přigawě Pána / Dán krásný v hořegj Brány genu postawiti
dali / a Těmcy o tom wšstěni magjce dobrau wědomost, kterať Knjže wjdy
čy gij w Lucku 832lety bude y kterať wšstični Čechowé sibilj geq w čas po
třeb y neopawšteri / nesmili se dále do te Kraginy pustiti / a tak Wratislaw
w dobrém pokoji panowal.

Když se psalo Lěta Bane 851. Wratislaw Knjže

Lucké Pán pokogný a dobrotiwý Uměl / a nad Libočany na hrobe po
chowán. Zanechal Syna Wlastislawa / kři
řehož Lučané zwolawě ty wšstědu Kraginu

od Austi pod Ohru Křeku a až do hor Těme
čjch v vedli na Pustiadla / tu geq na Stolicę
Otcě swěho posadili / a Čepcey tu w křez mēl
obyčeg Wratislaw choditi wstawili na Hla
wu geho / y činili genu wšstěkau poctiwost a
poslušnost wšstěkau / tak yako Knjžeti a Pánu
swěmu dědictwěmu.

Čtyrtěho Lěta po Smr

ti Střezce swěho Knjžete Pražského / Wlasti

slaw znamenaw Syna geho Těklana býti Člowěka sprostěho / po dneš
se w myslj swě / y zwolal poddané, rozkázal gím Město Lucko gínát Ziatec
Zdičlastau ohraditi / oznamujjce gím, že chce nětoliťo Bilinskau Kraginu
pod Křeku Ohru neb Labe, ale y Wženstý y Wšedý Krag ano y Prahu k Lu
čimů Knjžestwj připogiti / což jlyjce Ženy a Władky jch wáhli předse
wzjeti tabowé, y k tomu radili / a sibilj w wšstěni nápomocnj býti. Knjže tak

dal gím

dal gím k tomu powolenj a swobodn, aby sobě perwé Twrže y Hradu sta
wěti mohli z Dřiwj a z Kamenj / w křezjch by bezpečj byli před Těpráti.
Atať magjce wětu swěho 26. let Wlastislaw / zdal se sobě nad Těklana býti
hodněgšj Wchnosti / y wmyšl mu wšstědu Knjžestwj Pražské mecty odni
ti / yakož k tomu se slyně strogil.

Druhého Roku některj Lučané / aby se w tom

Knjžeti Wlastislawowi zaljbili / počali okolo Teynce a Budince w Těkla
nowých Wšech a w Městěčích špody činiti s powolenj Knjžetěm / w
němž nemili žádného odporu. Sám také Wlastislaw gezdje po horách w
Kragině Bilinské nalezl mšstj gedno, křez se ge weln i dobřet stwacj W
sta zaljbiło mezy dwěma horami / z nich gedna slaula připeť a druhá Me
dneť. Tarehdy wmyšl plac Města mnoho Lěšum posetati kázal / a z to
ho Dřiwj tolikž y z Kamenj Město stwěti poručil. Když dokonáno by
lo / dal mu g neno Wlastislaw / křez se až hofawad za Těbnicey spatřuge / a
stogj Wes natō mšstě řečená Wlastislaw bljzko od Hradu řečené Stalka.

Čim dále tim nepokogněgi se chowal Wlastislaw k Těklanowi dobřet
mu Knjžeti / křez se ho páramně obáral / což magjce Lučané, weselegi
předsewzeti swě konali / yakož nedlaugo potom sebrawě se takli Wogenstý
k Hradu řečenému Pacow Hrad / k němužto slyně šstěmowali, tak se ho za
půl dne dobyli a Pána na něm garowě řečeného Rozbud / pe slali geq Knj
žeti Pánu swěmu / a on poručil mu hned oči wylapiti. Odeud pustili se k
Hradu Zlonic přetwrděmu apewněmu / křezj Ohnīm pokazjli a Přitopy
okolo něho zametali. Boimír Pán Hradu onoho / oznámil tu wěc Těkla
nowi Knjžeti / křezj poslal Posly swě k Wlastislawowi Twowge a Lestko
ta žádag aby té Wogeny nepotřebné zanechal / a pokogně se pratiněmu cho
wal / ale Wlastislaw bez mnohého wwařowánj Posly wšlané na gedno oko
oslepiti dal / a tak ge propustil aby se nawrátili k Knjžeti Těklanowi.

To když oznámeno bylo Władkam a Lopotům sgeli se na Wššehrad k
Těklanowi / předkladagjce genu welké špody křez se Země dīg / y hane
bně předsewzeti Wlastislawa spolu y s tim wčinkem křezj špochal nad w
slanými předstřagjce / tak se k tomu selyně směřowali / aby sebraw Wogsto
pomstili se takowých křez nad Wlastislawem / ale Těklan yakožto Pán nez
wáležný o ničem gínem nepřet negšl gednom yalbý Wlastislawa mohl
dary, wšstěti k čemuž y Władky swolili / ačkoli wědli to býti wěc nepotre
bnau / y posláni byli darowé onomu Těranowi znamenitě od Zlato, od ško
nj spanilých a gíných wěcy drabých / ale ani tak ho nepotegil anebř křez
ho peyše pozdwił / a mysl geho tim wyce posyluil / neb mnohem wšstě špo
dy činiti poručil w Knjžestwj Těklanowěm, křezj Lučané okolo Elane
ho Wřchu mnoho načnili též okolo Chodowa a Kladna / Wšplundrugj
ce pálice a Lid mordugjce. K řem Wlastislaw wěstý Wogsto weprawil
poraněge aby wpadli do Krage Pražského / a Město Budeč oblehli / křezj oč
bylo na wysoký hore postawene y tēně nedobřet / wšak nemohlo před mo
cy Lučanských a Wlastislawských ofstati / neb Šestnáctěho dne dobyli ho a
wypálili. To sedálo wedle žagla Lěta Bane 852.

Následugjčného Lěta / Těmcy od Západu

Slance s nemalým Wogstěm wtrhl do Knjžestwj Wlastislawowa / a ne
žli se Wlastislaw proti nim wyprawil / mnoho Wšy wšbrawě a wypálil
se do Těmce se obrátili, gšauce toho awmyslu aby nowu wpadli do řehoj

Wrbý postaweno. Ziatecti dawše dary připowědéné Šibowi a Zro-
bowi; ono Tělo do Šybenice wložiti poručili, a propustili getak aby ni-
edá wice do gich Města se nenawracovali.

Přemysl Král Korunovaný a powolený Otce svého / když se genu pro-
ciwil, a sebral nemalé Wogsto přeci němu / w Létu Páně 1249. obrátil se k
Ziatčy, Město to dobyl / y tu Kraginn wšedl / jobě podmanil. Potomně
Páni předn' gšij w Kralowstwy Českem s'gewšše se wespolek / učinili mezy
Otcem a Synem narownánj / y až nahoře doloženo při Erbu Panůw z
Šiwamberka.

Lágeť při Létu Páně 1387. w Lístu 355. wy-
prawuge je w Kralowstwy Českem y w mnohých Kraginách gíných býwa-
lo weliké a rozličné Zromobiti a ble. stánj we dne y w Noc, tak že Lidé v
welikém strachu byli / a mnozí bezbožní své životy napravili. Při Slaw-
nosti Swatých Petra a Pawla Apostolůw Božjích / spadl weliký Oblat
desťidowy nedaletko od Ziatče / tak náhle / že několiť Wěsnic prudkosti pora-
zyl a potopil.

Léta Páně 1571. Čtyrmečtého dne Wěšně
Cierowna / Morný Tědúhowé s'lyně se rozmohli w Ziatči / a mnoho dobrých
Lidj oboggho pohlawj pomělo.

Léta Páně 1421. přišli Nowiny že Němcy
Kurffirssowé táhnau do Čech, magoce moc sobě poručenu od Papeže, aby
wšedk' Čechy mrdowali / a toho Wogsta že gšau Wúdecwé obzwláštj /
Jan Arcybiskup Mohutský / Arcybiskup Rolinský / Arcybiskup Trewnský. Rnj
že Baworské Ludwjt Syn Klimůw / a Zrabt z Tiasow / y až pak přepra-
wíwše se přes Zory / oblehli Město Ziatče / a w Pátek před Swatým Ma-
thaussem s'festrát k němu s'edem postili / ale wšd'cký odehnáni byli. To-
ho času s'fello se mnoho Lidj do Ziatče / kterjž wšitowawše se na Němce ne-
nadále se obořili / gednát Němcy pochytíwše Zbroje statečné se bránili /
wšak nieméně obleženým wstoupiti museli / kterjž potomně a ponuknutim
Zeytanůw svých naspátek trhli. Padlo Němcům S'fedešate a zggma-
no tolikéž S'fedešate. Obáwali se dale obleženj aby pro Zlad Města po-
dari nemuseli / což Němcy wědauce / poslali k Čyřati opomoc / ale nebyla po-
stana / w tom nědo Němcům Stany zapálil / kterjž obáwaguce se něčeho
horššho od Ziatče odtrhli / a Ziatectj obáněgje se po nich škodý gim činili.

Knjže Wiffenske a Pán z Blawna / Léta
Páně 1422. oblehli Město Ziatče / ale nemohli nic spšebiti ac Němcy la-
pali Zoluby a Wrabce, Syné Swjčy gim wázali na Pěasy aby Město
zapálili / potom Měšťiané wypadli z Města a wšedk' Wogsto od Města
odehnali. Obrátili se Němcy do Měšně / žádné gine škody nečiníwše /
gednom že gednu Babu sedjce v Petře na Pěcy z Děla jabili / a Šybenicy
Ziatectj rozbořili. Wěmž Lágeť obšjrněgij.

Roku Božjho 1542. Kobylky a Woteylowé
v Ziatče welikými se stady wázali / gedny zadruhými litagjce negináče než
yako neyhasšij Snjg / welikau škodu na Zahrádách učinili.

w Sobotu

W Sobotu po Božjím Létu / Roku Božj-
ho 1547. přihodilo se we Wšy řečene Zrušowa ležejmgi do Ziatče w tu
stranu k Chomutowi, že někata Žena s'festeró swých Dětek wlastních / dwy
Pacholátek a čyry Diwčičky Selerau zamrdowala, a s'finabšy z nich
Zlavy / do Stlepu ge gedno wedle druhého skladla, a zamola wšy Měze
tam mu giti rozlázala / aby pohledl yť gest Děti gebo a své dobře opas-
trila. Druhý Pátek Ziatecti dali gi z Města wywěsti, zahrabati a Ro-
lem probiti.

W Sobotu před Swatým Wategem okolo
hodiny Osmačtí / w Létu 1551. rozwodnila se Rieka Wře v Ziatče a
wyzdwihla Led / w tom se zastawila nad Městem nemagie průchodu, a
obrátila se do Předměstj / kdes škodý weliké zdelala; neb od té Powodne
okolo půl Druhého Sta Domůw na Předměstj Ziatectem škaze přišlo.

Léta Páně 1562. w Néděli po Swatém Franti-
ška / přigel do Města Ziatče Maximilian w nowé Korunovaný Král Če-
ský a Kralownau Marygi Manželkau swau, aza njm hned w Auterý Fer-
dynand Čyřat Otec gebo, oba slawně od Měšťianůw witáni, kdes Čyřat
na s'fashau přimluxu Krále Maximiliana, odpustil gim wšedk' přede-
šlá prowinněnj, a z Rukogemstwy ge propustil / dokládage že chce gegich
Pánem milostiwým býti / ale wšak Brán gim do své šurty nenawracil.

Léta Páně 1565. w Středu po Néděli Santa
te / Čyřat Maximilian toho gměna Druhý / a potornau a s'fashau žadeš
Ziatectjch, a Čyřatowé Maryge / tolikéž Arcykňžere Ferdynanda a gíných
mnohých přimluxu / dal Ziatectým Magestat aby mohli zase Město zawj-
rati a wperniti, tak yako gina Města za obyčej magi, a což Zlami e tom
bylo zapšano, to poručil wymazati a zakryti / neb od Léta 1547. Města
zawjratí nemohli.

Těhož Léta w Středu po Néděli Exaudi, okolo hodiny Patnácté / spa-
dli okolo Ziatče Kraupy weliké, a škody, nemalé zdelali na Winičých,
Chmelnicých, Zahrádách, y na Obilj.

Léta Páně 1572. umřel Jan z Wdichalowic
Syn Bohuslawu Pšat Kadnj M. A. Ziatče, M. A. Věrný a w Prázech
zbehly.

Léta Páně 1582. Sedmínečtého dne Wě-
šně Záj / umřel Lidé Věrný, a Pražské Akademie Měšť / gnu-
(y až ge Lupac wyčeta) Martinus Homelius a Prochovva Primas, dšo Bra-
tres Stryali Ioannes & Iacobus a Pomnaus, Iacobus Strabo, Georgius Suf-
ilius, & Sextus Rector Scholae Ioannes Andrea Scolczanus.

Zarmarky má Wěsto dotčené / gedem w Stře-
du před Swatým Duchem / druhý na Swatou Kacelinu. Trh s'fashdy
Teydem.

Město

Město Chrudim / od něhož Krag

Říwe Chrudimský / kterého by času aneb od
koho založeno bylo / toho w Kronykách
nenacházím.

Leta Vane 1055. pakž o tom Hagek wy-
pravuge, Křiže Břetislav roznemohl se těžce w Chrudimi / a tu
v umřel. Odtud Tělo geho wzeno do Prahy / a w Kostíle
Svatého Wita pochováno.

Leta Vane 1075. Město Chrudim Ohněm
domácím wšedko z gruntu wyhořelo / tak že ani gedno Dřewo neb Hlawne
w wšem Městě nezůstalo / gednom Kamenný azžíceniny.

Osmého dne Říšyce Čerwna / w Četú Bo-
žím 1091. wedle rozkázaný Wratislawa Krále Číského / w Chrudima
položilo se Wogenský Sfestnácte Tisíc Čechůw / w tom na ně při-
padl ukrutný Mor / tak že gich umřelo w Čtrnácti dnech půl druhého Tisíc-
ce / pročez se Král Wratislav do Prahy nawrátil / a Lid se rozěšel / a kdožko-
li tu nevmřel / ginde genu těch časůw nic nebylo. Král tolikž Vheršský
slisse co se děje w Čechách / lid rozpustil.

Leta Vane 1421. w prwný Bondielý w Bo-
ské znamenawše Městiané Chrudimský / co Žižka promozuge w Kralow-
ské Cíel m a Taborý / chciže také aby w tom bogowaný nebyli posledný /
wytrahli Wogenský na Šarleg / a tu se radili co magý činiti / y zwolili sobě
za Hextmana Jana kterýž slaw Proskowlas / a ten málo před tím byl w Pra-
ze nad Labi Břicem / a on pogawge táhl s nimi k Klášteru S. Jánba

proti Strádown / a počali ho Chrudimský pilně dobywati / tak že Čtwerce
ho dne geyzapálili. Zahynulo w tom Ohni čtyrmečtyma osob / a giny se
Tlocy předěšle wytrahli do Lesůw. Chrudimský padlo Sjedesáte a dwa
a mnoho těch zbitých bylo / gessco gedentazdy z nich mohl to zaplatiti / co
gsau Chrudimský w tom Kláštere pobrali.

Při též čase Pražané táhli k Chrudimi na Žižku pod Horami očekáwa-
gúce / kterýž potrestal Pitharcim w Tábora / a nazgeť po Svatém Mar-
tu táhl k Lichenburku / na kterážto cestě mnoho Kostílw spalil a Znětý
zmordowal. Na den Svatého Witalusa Pražané a Žižka položili se u
Chrudima s tím umyslem aby ho ukrutně dobywali / aby wšedky na petád
mordowali / a tím mordem aby učinili strach w tom wšem Kragi. Bel
tehdaž Hextmanem w Chrudimi Jan Městský kterýž obáwage se zlé při-
hody / wšel w radu s Chrudimskými / a nazgeť dal se s Pražany w roko-
wání. Ažka se Smilawa / tak aby Pražané ani Tabori nebyli do Města
pustěni / a Chrudimský hned aby toho dne z Kalichu přigymali / y čtyry Ar-
tikle Pražské drželi / a toho na potvrzení aby hned ten wyborný Klášter
Panny Marye w Chrudimi wšedem rozbořili / a těch w něm pozůstalých
Osmi Mijchůw / aby na Křtku vprostřed Města Ohněm spalili / Křinoty pak
Klášterské wšedky aby wynesli Pražanům na Wůz / což když se stalo / Žižka s
Pražany hnul se odtud k Pardubičtám / a po wšem tom Kragi gezdice / welis-
ké a nenabyté čigil škody / Kláštery wyborné wybral / wypálil a rozbořil / to
tiž, Drobowice, Skaly, Podlasice, Pardubičky, Sežbořice, Michalow, Chote-
šice. Dobrawše se pak Kláštera Panny Marye w Sezemických wšli do
něho Pražané a Tabori an žádný nebrání / z něhož kázal Žižka wšedky Pan-
ny wylowiti / a w Potoce kterýž gest pod Klášterem ztopiti / ale smilowa-
li se nad nimi Hextmané Pražské a propustili ge yatz doloženo nahoře při
Klášterích.

Leta Vane 1538. Osmnáctého dne Říšyce
Března / shořelo po druhé Město Chrudim / yatz wyprawuge Lupac w Ra-
lendáři swém / na onen čas gedno z Měst Wěnných Kralowé. Za času spi-
sowaný meho bylo pod mocí Kralowstau / a to leží Čtrnácte mil od Města
Prahy.

Jarmarky má / prwný w druhau Sobotu w
Posti / Druhý na den S. Tebe wsety Panny Marye. Trh na každý Týden
w Středu po nalezení S. Říže - 4° na Obiti w Sobotu
S. p. Barbory

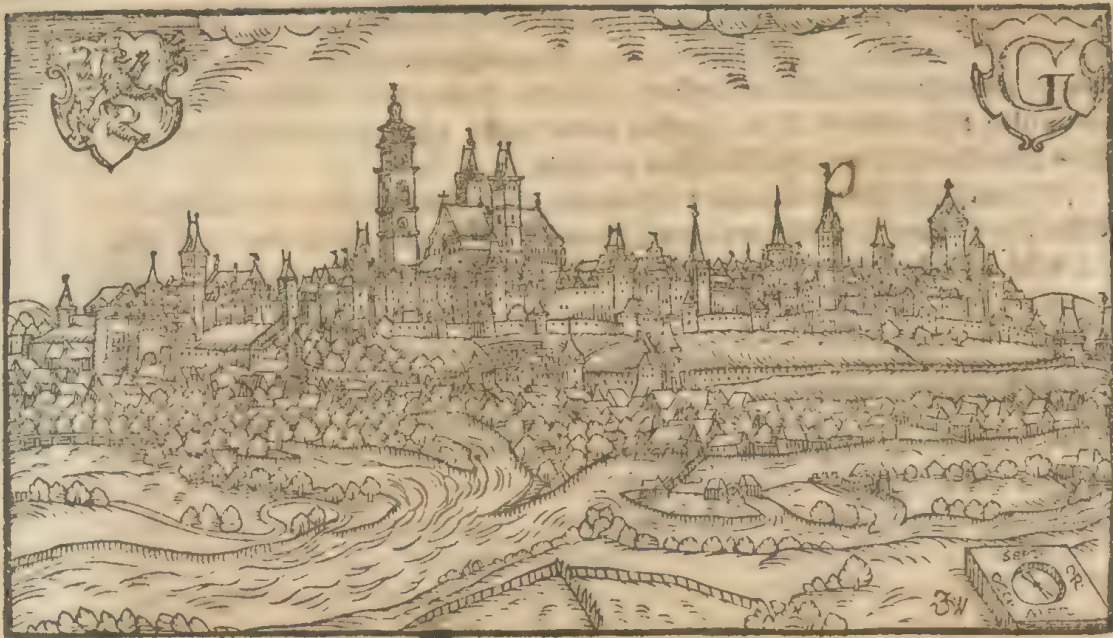
Město Hradec / od něhož Krag

Říwe Hradecký kterého času a od koho založe-
no gest / tolikž o příchodách geho stiafnych y ne-
stiafnych, tuto se krátce doloží.

W w Kragi Kaurimském Duž gedem
welmi statečný / genuž gměno bylo Dobroslaw z Rodu Sla-
wymilowa, Bidowa a Dobromirowa / ten poručiw Dmír
Stohoslawice Bratru swému Přibowi, s Ženau swau genš
slawla Bočka / Decera Ruchorowa, y se wšy Čieledi swau / obrátil se na
Wýchod Slunce, Wúdey mage negatého Kolaštku / a spatřiw místo ged

Trh na Žone = 1. 3. a 5° Pondělí w Posti - wšoně před S. Duchem - na S. Protok
wšoně po S. Wawřině - 1° Pondělí w Adventu

no na gedné piekrásné hoře mezy Labem a Orlicy, Kjeľami prudkými hlubokými a welmi Rybnými tu se osadil, a spůsobem welmi syroka Dře-
wennau obradu jako Město / tu swým wesskeren Dobytek kázal čáso noč-
ního zawjratí: Sobě pak chť Dům bezpečný učiniti / kázal z hlíny Cy-
hel nadělati / Ohněm ge twrditi / a z nich ždi přepewně Zradowé na místě
wýborném nad Wodau kázal dělati / a tu hned Zrad krásný postawiti / tak
aby geho tu žádný nepřítel / ani geho Dědice nemohl dobyti / a dal mu
gméno Dobrosław / někteří pak pro geho Cyhelnan čerwenost říkali mu
Čerwený Zrádek / jiní Cyhelný Zrádek a jiní mu říkali Zradec. To se
dalo wedlé Hágla w Létu Páně 732.

O Wiestianech Hradeckých / kterých s giný-
mi okolními obywateli wtrhli do Slézska na laupež / činný zmynku Hágel
při Létu Páně 1134. čimto slovy:

Pro nezbednost Bolesława Knížete Polského / wtrhli gsau Morawa-
né do Polky / a tani z té strany od Morawy činili welké škody. Čiecho-
wé tolikéž někteří se sebrawše bez wědomosti Knížete swého pustili se ná-
podobně do Polky od Slézska / a tu Zemi welmi hubili Městem a Ohněm
až práwě do té Rjeľy genz slowe Odra (wedlé Opole a Ratibore ta Rje-
ľa gde na Slizku) ktera užto Kraginu zlaupiwše / spáckem se do Czech na-
wrátili / a nebyli při té laupeži giný Czechowé / gednom Hradečti, Chru-
dimstci, Časlawstci, Boleslawstci a Kladsstci. Po malém čase / opět ti
táhli do Polky / neb raději do Slizska / aby tam takowau jako prwé neb
wěšťšj škodu učinili / a z Statkůw cyzých zbohatli / protinimisto Kníže
Bolesław sebral dwaťrát wěšťšj počec Lidu, a táhl na cy Laupežnýky, a
oni tomu škřz swé spehěte porozuměwše, y to wázawše žeby práwí býti
proti takowému Wogsko nemohli / obrátili se bez mestráni k pomezem
Čieským, kteréž Poláci rychle honili, wšak nic méně Czechowé we zdraví
s laupějí y s zagatými domu. se nawrátili.

Léta Wanie 1308. Czechowe ti kteréž byli w
Kragi Hradeckém okolo Párdubic a Litomyšle / takowých čestosci kteréž

giní

giní Sřwabí činili nemohance / nesti / sebrali se wespolet s tím wmyslem aby
neyprwé Wsokého Města / potomně Chrudima dobyli / a Těmce odtud
wyplemili. Toho byl neywěšťšj půwod Cribor Janišť z Vhersta / a
Jaroslav z Bolehrádku / a ti s Lidem shromážděným položili se w Wostře-
tina. Chrudimstci, Poličtí, Městřtci a Hradečtí Těmce / magice o tom sprá-
wu / opatiwše Města ta wprimo táhli na Czechy / prawice že každý chce
nich deset Czechůw w Bogi podstaupiti. A sgeli se wšickni Těmce mezy
Městem a Chrudimem / a Czechowé také k nim se přiblížili / stala se bitwa me-
zy Opočnem a Turowem / a tu gsau Těmce od Czechůw na hlavu poraženi.
Jaroslav půl třetjho Sta Wěžňůw na Bolehrádek a sebau pogal / a Cribor
na Vhersta tolikéž gich nemalý počet hnal. Bolo w té bitwě proti Cie-
chům Těmciw něco wíce nad tři Tisíce / a Czechůw nebylo než Dwanácte
Set / Tak Pán Bůh přissně Těmce skrotiti ráčil / že gsau haněbně w tem bo-
gi zahynuli / a giný slissi, ce o té porážce / kteréž w Městech zůstali / pomalu se z
Czech wytradi. Hágel w Listu 277.

Wphorení Wiesty Hradce při Létu Wanie

1407. předstírá Lupac w Kalendáři swém čimto slovy: Hradecium,
quod exteris Gracium appellatur, Vrbs ex dotalibus Reginae Bohemicae
Vrbibus Princeps, funditus una cum arce simul, atq; templis & campanis
mirifica molis, incendio euastatum perit, flamma in sup quinq; homines con-
cremati, die 28. Mai.

Wři Létu Wanie 1416. o šhorení téhož Wiesty

druhém / mluwí Lupac takto: Regina Hradeciū conflagrauit, quā a priore
incendio nouem anni fluxissent, w kterémžto Městě bylo welké Země tře-
sení w Létu 1443.

W Létu Wanie 1419. Město z Wřesowa / Beneš

z Mokrowana / Gířt z Walkunie / sebrawše mnoho Lidu Sedlškeho pod
Kunticau horau nad Párdubicen / táhli wprimo k Hradci Králowi / kteréž
Hradečtí / poněwadž dárno s nimi srozuměni měli do Města wpustili / a
hned od Kněze Ambrože wedlé obyčejge Táborského / den ten celý až do we-
čera přigijmali. A když bylo w hodinu Těšporní / gedenz Městřtánůw
gménem Frana / řekl k Knězi Ambrožowi / Bratře wtráť toho rozdawaní /
wšak čásem wečerním toho činiti neschůj / a on mu řekl, mlč / wšak Krystus
po Wědci swým rozdawal / na čej on zase dý / ti newážnj Lotři, někteří gí
od tebe po Cíwrtě y po Pátě přigijmali. Odpowěděl Kněz / wšs dobře že
někdá dobrého dosti neni. Potomně řekl Frana / a ya widjm tu některé kre-
tíř gsau Wražedlnicy, Laupežnicy, Mordýři zgewnj / y giných wšech letro-
wstwj plnj / na čej odpowěděl Kněz / žádného zde neni tak welkého Lotra /
yak onen kterýž s Krystem w Řípi wšel / wšak před ním swého Káge
nezawřel.

W Bilau Sobem Léta 1421. Wiestiane Wě.

sta Zradec nad Labi / časem wečerním tegně z Města Wogersky wytrhli /
aby nenadále když se Gířně spínati bude zlezli Klášter Opatowice / ale
Mniši a Ziboldně gich měli se na pěci / a spehěte na wšech strany wypra-
wili / kteréž nawrgetiwše se oznámili že Hradečtí táhnau telnau mocí.

Kj

wš

wyšli Opatowijci proti nim / a potkavše se v Podolšan bitwu swedli / tam
Hradečti hanebně pomordowani / y s Heytmanem swým / Wěžnowé / gich-
to Těi Sta wedeno do Zláštera / rozličně šacowani / a některj Ohněm trá-
penj. Welmi toho litowali Hradečti / že gsau z Města wytahlj sliffyce
zwláště yak žalostiwě ženy a Dětj pro Šmrt Stcům w té bitwě pomor-
dowaných natikali.

Cjasu Wostniho / Léta 1423. Žijka Heytman
zhanbčiw žemě Čestě / gejdě po Čestě žemě / s welm au wšech obywater
lůw škodau / gel k Městu Hradeč / a chtě aby Wogdyc pospíšili, rozkázal
jim w Tlocy tahnuti. Drábi geho o to se bě šezowali prawjce / Žijka
Wůdce náše glasa sam slepý, domniwá se že gsine také slepý / a že gest nám
gednostegná wč Tlocy Den / což sliffyc Žijka odpowěděl. Mlogi muly
Drábj hned yá wám pohodli učinjm, ač yá toho nepotřebuj : powězte
mně kde gsine tuto nyní, a oni řekli / mezy Podmořskj a Čiňow sy : y kázal
některým napřed geti : a Město Králowé zapaliti / jim Ohněm aby Drá-
bům poswřtil / tak aby cestu widěti mohli.

Při čemž čase Žijka byl puštěn do Hradece, a Pražané magice k němu ne-
chut / wyprawili weliký počet Lidu swého do Krage Hradeč / ho / zdaliby
mohli Žijku w čestném kautě zastihnauti. Heytmaně Pražského Wogsta,
pogmance a seban Dirisse s Lidem geho, tabli yako regně, a položili se v
Hradece : Žijka s Tábory a s Hradečtými wyprawil se z Města tisse, a zšy-
kowali se pořádně na Předměstj / yakož y Pražané gij po hotowě stáli / y
stala se Bitwa v Dworj Strauchowa, tam Pražané na hlavu poraže-
ni / sam Diriss toliko s malým počtem vgel na Raunickau horu. Tam
byl yak Hawel Grřata Rněz, kterj nosyl Monstrancy před Pražany, to-
ho Žijka kázal před sebe přiwěsti, a yga w gey lebowau Rukau, Palcát w
prawé mage / vhodil gey w hlavu tak sylně, že geytau gednau ranau pa-
bil / řka, musel gsine toho Pražského Rněze poswětit / což se stalo w Stře-
dupřed Swatým Wawřincem.

Portech Medělsch Jan Městěcký a Pata Častolowský wskočiwše do
Hradečského Předměstj / wypálili Krjžownickau Vlicy, a wbehnauce do
Kostela Swatě Anny, polapili tam Rněze Táborského, a zabili gey w
Kostele / a zabitého wen wyslekli. Když pak odněd odgeli / Hradečti se-
hnawše dolůw mocj Gřechu Bratra Dirissowa, zborili Hrad w Mě-
stě / čehož jim Žijka pochwálil, a swým Táborem k tomu dopomáhati
poručil.

Wotomně w Lětu po Naroženj Krysta Bā-
na 1424. na den Božjho Křtenj / když Žijka z Morawy wyjidel spělu
wšjch nápušnikj / chtěl geti k Hradeč, a tu naitzalo by učinili / Jan O-
pateřský, Pata Čerňohorský, Arnošt Čierněc o Skalceza Jaromjřem
a když naň wyslekli nemohli, Žijka wzkřjel na své aby se bránili, křejš-
yakož zrykli, naitě a stahowě sobě počínali / tak že Plac Žijka chďřel, a
gmenowanj Pán s swými wstapati museli.

Léta Bane 1424. W Hor w Králowě Grad
cy a w gijnch Kragich umřelo 100000 lidí.

Léta Bane 1443 w Sobotu wo Božjím Tělem

otolo

otolo čwartě hoornj na Tice / opit wšicko Město Hradeč y s Předme-
stím wyhofelo, o čemž mluwj Lupac takto : Sabatho postfestum Corpo-
ris Christi sub horam Noctis quartam, Reginae Hradecium, Oppidū ad Al-
bin & Orlicem amnes situm, una cum Praurbio funditus incendio vastatum
perit, elapsis a priore ejusdem urbis conflagratione annis 77. idem Menſe De-
cembri, Anno eodem conflagratum dicit.

Léta Banie 1509. wedle Lupace shofelo opiet
w Hradeč Králowě Dwamečema Domům a Wjžj a Žwony.

W Lětu Banie 1536. znouu gmenowaná přjhoda
nešťastného Ohně na dotčené Město připadla / o čemž mluwj Lupac takto :
Reginae Hradecium (exteris Graecium p syllabarum contractionem enunci-
atur) ad Albin & Orlicem confluentes situm, oppidum amatum, populofū
accelebre, multorum cruditorum Virorum Patria, propē de integro conflag-
rat, tantum modo Praurbio ab eius devastatione incendi remanente inco-
lumi. Iam nisi fallor tertium ista calamitate, ea vastata Civitas reflorescit splē-
dide : a to se stalo Dewatenáčeho dne Mějſce Čerence.

Léta 1586 tolikéž wyffel Cheň w Králowě Gra-
dčj nad Labem / w Středu nazegři Swatě Markěty před čsmam hodinam
na celém Orlogj / shofelo w Městě Domům 65. Pivowárůw Šest. M.
šně Krámy oboge / summau škoda nenabytá Obey a Městianům se stala.

Adá Jarmarky / geden w Středu Wostnj /
drahý na den Wroženj Panny Marye / Trhyna každý Teyden, w Sobotu.

Město Časlaw / od něhož Krag
stowe Časlawský / založeno gest Léta Bā-
ně 796. wedle Hagla swědčjcyho slowy
čimto :

Wowolenjm Knížete Wnaty / Časlaw
Muž Bohatý y oppatrný poslal Služebnjky své / aby mu wyhle-
dali mjesto přjhodné k bydlenj / kterjž tak učinili / a naiteratiwše
se oznámili o mjestu přjhodném Pánu swému / a on bezmestřánj
pogaw swau ženu Miloslawu / y wšicku swau Cieleď / seřesseni swými y
gich Wabytky a Dobytky / obrátil se na Wýchod Slunce k mjestu kterej ge-
mu od Služebnjkůw wkazano / a tu hned kázal založiti Obrubu Dřewennau
welmi širokau / yako negatě weliké Město / a Dům sobě yako Hrad posta-
witi / gemužto dal gmeno od gmena swého Časlaw.

Mnohými swobodami od Knížat a Králůw Čestjch Město to obda-
rowáno gest / kterjchž až posawad wjžwá.

W Lětu Bane 1421. sliffyce to Časlawský

R 14

Měststem.

Mstiané a Tymburstěj co se stalo w Berauně / w Brodě, w Raurimě a w Kolíně wyslali své Posly k Pražanům a strze ně jim se poddali subugjce že Cysare Zygimunda Krale svého nechtegi poslauchati / ani se nim sprawo-
wati ani gemu negatowu powinnost činiti / než ty Knezi že chtěgi miti / ge sse-
drowati / a gich poslauchati kterijsby rozdawali pod obogij spůsobem / aneb
yatzby Pražané rozkázali.

Při těch časě tahl Jiřka k Čáslawi a Pražané hněwili gance proti ně-
mu pro tu porážku která se stala w Zradce, měli po něm spehy a když vsli-
sseli že gest w Městě Čáslawi / tahl rychlé aby ho tu dobywali / a pečau se
dobýwati znamenali to žeby nic neprospili / y nawrátili se do Hory Kutny a
tam lepsiho štěstij očekawali několik dní.

Toho času když byli Pražané w Čáslawi / Matěj Lupat s swými Wog-
stem genš slawil d. browolnj tahl Jiřkowi na pomoc očemž wídanec Kolín-
stěj pospíšili k Teyncy nad Labem, a porazili ty dobrowolné. Padlo gich
Třideceti gini wtekli / Lupat raněn, a Wzmiw 35. do Kolína přiwedeno.

Léta Bane 1449. byl Sněm obecní wšech Sta-
wůw Králowstwj Čiřského w Čáslawi Efestmectného Dne Měsíce
Čerwence, a trwal až do Sedmáctého dne Měsíce Zaij: tam omnechých
případnostech Králowstwj toho rokováno bylo, a obzwláště gednáno
o tom / yatzby Krále Wladislawa doprowoditi mohli do Czech / kterýž teh-
dáž měl Demolt Let Wětu svého.

Léta Bane 1452. Město Čáslaw shorelo /
yatz o tom wyprawuge Lupat čimto slowy.

Fuit dies Dominicus, hora Vesperarum intra Concione succensa Cui-
tas Czaslauiensis, majori ex parte exusta est cum templo & Campanis, yatz y
Werse cyto w swědengi.

Czaslauia pulchras combustae respice Turre
Flagrabant Martis Pascharis ante die.

Léta

Léta Bane 1522. Shorelo Město Čáslaw po
druhé / což swědčí Lupat Textem Latinským čimto.

Czaslauia Oppidum deflagrat incendio, quod, cum Pisces in quadam casa
suburbana fixissent, est excitatum, & neglectum, valde insuper Ventila-
tu coorto, ciuitatem corripuit totamq; absumpsit.

Concipiunt subita neglecta incendia viros.

Et dare securis plurima damna solent.

Da Zarmarky / geden w Poně elij před Strie
dopostim, a ornhý w Pondělí na Těbe Wjetj Panny Marye / Trh na Kaj-
dy. Wjeden. w Pondělí. a we Čtyrtet.

Město řečené Bolestaw Mla-
dy / od něhož Krag slowé Bolestawský / po

smrti Bolestawa věrného w Letu Bane 973. za-
loženo gest, yatz o tom wyprawuge historye takto.

W Gwytěstwjm kterěz obdrželi Křestiané
nad Pohany / Kuzie Bolestaw milestwy, aby poděkowánj
Pána Bohu učinil / zustal gest na tom místě, totiž v Stránowa
a Zámostí s swými Bogowůjky za několik dní, a tu se spolu Pá-
nu Bohu modlili a radovali. Při tom časě gedné Tocy vřázalo se něyake
widěnj Bolestawowi / kterěz on oznámil Křestianům, mluwjce k nim tak-
to: Mlogi milj Křestiané oznamugi wám / že gēm měl této předess: To-
cy diwne od Pána Boha vřazanj / tak yatzobych sgeho Swatou milosti
tām osobně rozmlauwal / y rozkázal mi Pán, abych gemu pectiwosti Mě-
sto w místě přjhodném postawiti dal: protož taite hledati m st, na tceřm

R. iij

bych

bých mohl vůli Pána svého vykonati: w tom rozessli se mnozy po ho-
rách a po lesích / z nichž do některých na vrátivše se t. h. dne; oznámili Krá-
žeti o myslu příhodném nabohé řečene hrobky / na kterých obřezg měli Po-
hané Těla vlných / p. chomawati a nazageti ráno wvedli Kráže na tu ho-
ru / kterých obřizw sobě toliřet místo dno / kázal Les poselacti a na tom mi-
ste Město y hrad založiti. Město dano gméno hrobky a hradu mladý Bo-
leslaw / při kterémž založil y Kofel k chwalé Boží a tu Pamatce dšle Panny
Marye.

Jarmark má / geden w Auterý před Swatým Duchem / Druhý w Au-
terý před S. Bartholoměgem / Třetí na každý Týden.

Město Prachatic od něhož slo-
wé Krag Brachatick gínat Brachensk / při
kterémž čas založené bylo / žádné o tem w Krony-
sach nenacházym zmiřky.

Léta Páně 1420. tak yal Hágel přisse / na
den Narození Panny Marye / Žijka o svých Mordyřích a Lau-
peňských dobyl Města Prachatic, kterých leží nedaletě od Městy
Bawerských / při kterémžto debyti zmerdowáno w Měste Mě-
sta své a gíných dobrých Křesťanůw Sto Třiceti Sedm, a zgináno
gich Osmdesate Přes třicet wšicki do Kofela wehnáni a spáleni gšau, ač
to liž milost prosyli y slibowali Žijkowi že chčigi tak yal on káže wěřiti /
a edno abo při čim tech zachowáni byli, neb Žijka zatrdilý nechtěl sliby ge-
gich přigiti / tak musim žákon Krýsta Pána, wassy krwi a wassy smr-
ti na plati / gínat nelze věřiti.

Má Jarmark Tři / geden na Tři Krále, Druhý w Pondělí po S. Ja-
kubu / 3. w Pondělí po S. Mathaussy. Třetí na každý Týden.

w Kragi

w Kragi Wltawském neppřed
něssij Křisto gest Sedlany / o kterémž Kro-
nyky žádnou zmiřku nečiní.

Město Beraun leží w Kragi
Wodbrdském / kterých založeno gest Le-
ta Páně 745.

Založení Města toho mluwý Hágel w
Listu Kroniky své Dwadcatem prawnim w sinyl a rozum
cento. Služebných mocnější před Těm nylka předstapirše ra-
du genu dávali aby sobě také k poctivosti někd: w myslé přibedněm kázal
Město postawiti / kterých odpověděl / že to chce Těce poručiti / poněradí
ona strž Bohy mámnobá poznání / kterých potomně w brýstém čase na žadeš
sweho Seřence / kázala Město při Křice Měti založiti / a pro sweho Měte
Slawosse kázala genu gméno Slawossow dati / kterémž potom žijkali Be-
raun / pro přejitny nylse položenau.

Roku 756. dokonane byli Ždi Města Slawo-
šowa a některých Domowé / a hned téhož Léta přissel wělni nablý Mě-
tu Kragim tak že to Město za Četřty Léta pořad zbehla bez Obymat. Mě-
žistalo: Těteš pak Lečij tam regně wcházeguce / takli je w / a
gdancým tudž nářelně gich Seacty wydjrali a brali / ač Dacebo Roku Ta-
mat Syn Tuchodůw to Město swau Čleledi osadil / lepegi ochradil / a od to-
ho laupemž neb branj dal genu gméno Beraun.

219016

Príhodilo se w Miestie Beraunie okolo Četa
1359. že gšau měli dva Kněze / gednoho Čiecha a druhého Těmce / proto
že gest w Měste bylo polowice Těmcůw a polowice Čiechůw / a Těmcy byli
Čiechům velmi na odpor / mnoho jim protimyslného činíce y Knězy gegich
než gich chtěli rádi odtud pozbyti / a semí Městem vládnouti. Času ge-
dnoho sesslo se někdy Sousedůw osedlých Těmcůw / a radili se wespolek ya-
kýmby způsobem mohli dáti Čiechům příčinu k swadě / y znamenawše že sa-
na swého Kněze velmi laškami / přišli k němu a žádali ho aby wedle povin-
nosti své jim Dítě pokřtil / kterýž ac neyprwé na gich Kněze vkezoval /
wšak prozba gegich přemozená / šel s nimi do Kostela. A když Těmcůw
nemalý počet stál okolo Křtitedlnice / a Kněz chtěl již nato Dítě Wodu liti / a
řákal ge rozwinouti / ano byl Pes. Zlekl se Kněz a vzkřikl / a oni se wšickni
smáli a to° Psa do Křtitedlnice vvrhli. To když se Čiechůw doneslo / hned se
obořili na Těmce / mnoho gich zbili / některé wen z Města wyhnali / a zůstali
na tom společně y to probudawcy pamět zapjati rozkázali / aby wíce žádného
Těmce do Berauna nepřigymali / ani genu Doma w Městě Knihy zapís-
owali / a na to sobě od Cýsaře wyžádali potvrzení / pakliby který w tom
Městě nalezen byl / ten aby slaul toliko obywatel a ne Soused / poněwadž
gšau stratili práwo Městské z té příčiny že gšau Psa Křtili.

Četa Božýho 1421. w Středu po slawnosti
Welikonoční / Jižka s Pražany táhl k Beraunu / a oblehl Město to velmi
sylně / ci kteří w něm byli zawřenj velmi snažně se bránili / a okolo půl třetj-
ho Sta Pražanůw a Táborůw zbili w střumu / nicméně takowému množství
nemohli se obrániti / neb jim Pražané mocy do Města wskočili / a někteří ote-
kli na Wěz Kostelnj / a tu se až do zepřítka bránili / wšak nicméně newšli Pra-
žanům / neb gich se zmocnili / a Jana Koblihu statečného Kráje z té Wěže
dolu swrhli / gehož Cepnice Cepami domlátili. Tu byl yat Sará Beraun-
ský / a Wězlaw / tenž byl řádu Panského / Muž velmi nábožný / 37. Kněz
in a Wěchůw / tti Městj Včenj Pražského / totiž Mistr Arnost z Pacowa /
Mistr Gířk Zavnšj / Mistr Michal z Daubru / Bohuslaw Danpawec z Dan-

pow a

powa Kráje velmi statečný / a gínj mnozý / kteří wšickni do gedné Gi b-
na před Městi wehnáni / a tam ačkoli slibowali že chęgi tak wěriti jako Tá-
boři / spaleni. Odtud hnuli se Pražané a Jižka s nimi k gínym Městům
Bráňowšw Čiechů / aby ge k drženj čer Artykulůw Pražských přinutili
Tědlaugo potom nawrátil se Jižka do Berauna a potomně do Hradistce
Táborského / a řákal tu wšudy Pítharty / kteří nic nesměgli o Wěci Pá-
ně wyhledawati a páliť.

Miesto Litoměřice / od něhož
Krag flowe Litoměřickj / pakby dawno za-
loženo bylo / w Kronykách není poznamenáno.

O Dobytj Miesta Jaromjře / Jižka s
swými Táboři hnul se vpřimo k Litoměřicům / w Letu totižto
Páně 1421. a tu horu gednu sobě opanowal / kterýž dal gr-ěno
Kališ. Litoměřičtj geho se obawagice do Prahy poslali / wzkazugęe že
chęgi čer Artykule Pražské držeti / což Pražané hned Jižkowi znáti dali / za-
dagice aby jim pokog dal / on pak přiblížiw se k Městu sylně a vkroneň Pře-
mu sšurmowal / a tu při tom sšurmu mnoho z swých stratil. Wida potom-
ně že se Měšťané sylně bránj / hnul se odtud k Raudnici.

Když Cýsar Zygmunď ležel pod Litoměřicemi na Lukách s Wogštem
swým / mnohá pohodle genu Litoměřičtj činili / a zwlaště strawu a Obro-
tem / jakož y do Města gich wgel we dwadęci Konjích wěje wjše gegich /
a tu byl počtíw etěn / kterýž také negsa nepamětliw dobrodijn toho / mnohý-
mi Město obdaril milostmi a vřetky.

Četa Banie 1511. Bylo w Litoměřicích weliké
Země třesenj / Sara a Wěze Kostelnj velmi se trásla / tak že Zrony se heybali a

Křiž

Ryš z Kostela spadl došti welký z železa učiněný. Veliká na ten čas bazeň w Měste byla / tak že pro strach Lidé z Města wysšli. W Slaném napodobné bylo při témž čase Země Třesení.

Má Jarmarky Tři / první na S^o Jakuba / Druhý na Den Všech Svátých / Třetí w Pondělí w Poště. Trh na každý Týden.

Město Slané neb Slaneg / od

niehož Krag slowe Slanský / založeno gest

Léta 750. wedlé Kroniky Hagtowné

znějící takto :

Vedení Služebníků Nezamysla Knížete

gménem Holot / po Lesích a po horách procházeje se / na jeden welký Wrch přišel / a když wšel podehl / našel Pramen Wody Slané / okusiv ji / což oznámil Nezamyslowi / když se na Wyšehrad nawrátil / a on neměštage poslal s ním jiné dva služe / aby Wodu onu zkusili a s sebou ji přinesli / kteráž když přinesena byla a před Knížetem skusena / nalezeno gest / žeby mohla z ní Sůl wařená býti. Wypravil tehdy Nezamysl dělníky a Holota s nimi / aby tu Sůl dělali. Po malém čase welni se ti Solnáři neb Soliwatové rozmnožili / tak že pro gegich množství rozkázal Kníže tu na jednom přivrší Město založiti / kterémuž dáno gméno od toho Wrchu Slaneg Wrch.

Léta Vane 1371. desátého dne Měsíce Wáge /

genž byl den Sobotní před Říjowau Nedělí / dopustěním Božím Město Slaneg wšlecht z gruntu wyhořelo. Wyšel Ohně z Píwowařa od nějaké Wdowy / kteráž slaua Hrebtová / v Dolegšy Brány / neb obřez měli w Sobotu Píwo wařiti / a w Nedělí (nědy dřiweneš Misy Swatou wykonali) spílali. ač Knězi pro nevěstivost Dne Swátečního / mnohé budance zlé věci Obywatelům Města toho předládali / kteráž yakožto w

swém

w něm předsewzetí zaturdili wšlecht co w smích obraceli. Toho dne Lichového sgel se množstwu Lidu z Wesnie okolních / tak že spěš wletau w Vícech učinili / a sucho bylo toho času weliké / k tomu Wter nad ním prudký / tak že se w rychlosti Město na několika místech zapálilo. W tem geden wezl Obilý na Trh do Města / a když byl w Bráně hořesly / wida ano Město hoří / chtěl zase Wůz obrátiti / y přewrátil / a tak Bránu zawalil / že gšau Lidé z Města vgti nemohli / a tu gest y s swými Koňmi šotel / a málo Lidu z toho Ohně vřlo / Zahynulo Lidu w tom Ohni okolo dwau Tisíc a howad weliké množstwu.

W Létu Vane 1419. Wolim Zagie z Hajm

burgtu Pán na Budyni a Teywšlš Trut sas Královstwy Cieskeho / máge litost nad Klášterem Postoloprským / sebral něco Lidu Rytšst. ho y Sedlského / tahl s ním k Slanému / a položil se na Slanský hoře / odkudž do Města slyne stěleci poručil / což Slanské widauce poslal k němu / a gemu se poddali / který přigaw od nich přigabu / do Města wgel / a tu gemu wšlecht slibowali / že chrtgi při pořádku Řeštianstím zůstati / a toho na potwřenj kázali wšlecht Knězi Taborsté wen z Města wyhnati / a jiné řádne Knězi do Řeštelu wwedli / a w tom pořádku slibili na wěčné časy zůstati.

Při tamž čase Cšar s lidem swým hnul se od Starého Boleslawi k Městu / a oduď k Slanému / kdež byl slawně od Slanských přivítán y přigat / als gim on newštil / a nechel tam zůstati / nýb gel meze swé do Pole / a oduď obrátil se k Hradu genž slowe Burglaw / ginat Řeštelat / petomně na Zěbrát a na Točnst / odend na Karlstegn a Towý Hrad / wšudy ohledawage potlady od Wáclawa Krále Bratra swého šhromážděné / gel také y na Wyšehrad / odkudž obrátil se na Zbraslaw / a tu kázal Přj. kopy a Zákopy dělati / y tam Lid swůg položiti / Tabeti pak a Pražané položili se na Seráhowě na Pohorelec y na Hradčanech / aby nede pustili žiw nosti na Hrad Swatého Wáclawa dodawati.

Sprotcy w Zelený Čtwerť w Létu

Pane 1425. oblehli Město Slaneg / w Bilau Sobota přitahli za nimi Táboři / w Auterý Welikonoční Ziatecti a Launští gim na pomoc přibyl / kterých wšlechtí dobywali Města spílnošti / ale že wnič mnoho de brých Lidu bylo / kterých napomínali Měšťtiany zmlasťte Služebníky Hynka z Waldstegna / aby se statečně bránili / došti slyň odpor tahl Těpštel / nie méně štrz neřádnau pomoc některých rehož Města Měšťtianů / to Město gest vřlādne dobyto a mnoho Lidu w něm zamordowáno : Ronssle a Rychtář a spolu s nimi mnohé z Rytšstwa Pražané do Městých Krámůw v prostřed Rynku wehnawše spalili. Zmordowáni Knězi tito / Kněz Řištřán / a Kněz Wáclaw z Jar. ou ce / nie gim to nepomohlo že gšau pod obogjm spůsobem podawali. Tu také zabie Statečný Rytš / Jan Srša gednooký / Petr Kameneč z Holana / Zdeněk z Blahotie / a Wj. tek z Kwjce / což se stalo w Auterý po Nedělí Prowodnj.

Léta Vane 1439. Slanský Měšťtiane odstaupi

li od Měst Pražských / a Heytmana swého Smukowského do Města pustiti nechceli / Ronssle pak štrz Podkomorjšho nařizené wřazeti dali do Wězeny / a giných sobě wedlé swé wůle nasázeli / což wšle se dalo ponutným šawli.

S

wyč

wých kněž / kteříž toho času lid w Slanech spravovali.

Malo před tím Jan Smetkal ginat En. a onský nyní gmencwaný po razl Zoldněte Ptáčkovy / kteříž zagnali Dobytel v Mělníka / a ninc ho Wěznůw do Slaneho přihnali. Proomně wypravim se znova s Slane škyni wpadl nenadále do Dworu pod Mělníkem řečen ho Hofin / kterýž wšecet wydrancowal / Obil wýmíláti kázal / a mezy Měšťiany gerczdělil.

Má Jarmarky / první na den Swateho Filipa Jutuba / druhý na Swateho Mathauffe.

Město Rakowník / od něhož slo- we Krag Rakownický.

Má Jarmarky na den Swateho Martina / a w Sedmý po Czwrtý Tě-
dli Welikonoční.

Město Bechyně od něhož slo- we Krag Bechyňský kteréhoby času za- loženo bylo / o tom žádné nenachá- zím paměti.

Město Bechyně toho gest na Skale wy-
loženo nao Riečan při němž y Zrad wstaven : gest tam y Klá-
ster pěkný od Předkůw Panůw z Ssternberka založený. Tě-
selo neyprwe Bechyňm z Lašan / potomní Panům z Sstern-
berga / od Pmůw z Ssternberka dostalo se Panů z Swate-
berga / od Panůw z Ssternberga / Panům z Rožmberga / a od těch zase se
dostate

dostalo Panům z Ssternberga / kteréhoby na ten čas wdržený byl Vrozený
Pán, Pan Adam z Ssternberga / Těw yžší Sudý Královstwí Českeho.
O tom Městu dře se zmínka obšyrná pod Erbem Panůw Jezdicůw / y
Panůw z Ssternberga / strany swobod gim nadaných.

Má Jarmarky / geden na Swateho Petra a Pawla. Druhý w Ante-
rý po Swatým Bartholoměgi / Trh na každý Teyden.

Následugi Města gina w Královstwí Českem wedle Alphabetum kratce psaná / a neyprwe:

Austý nad Labem / založeno wedle Hagla
Léta Páně 827. Od Ruskywada a Lahobose / půwodem a radou gconé
Babý / kteráž měla Duchu Wěšního / kterýchito potomkové Austeckym se
gmenugi a wjwagn za Jzamený Rytířské Kúže modré w Zlatém poli / tat
yaktž doloženo pod Stawem / Panym.

Má Jarmarky dwa / geden w Pondělí po Swatém Bartholoměgi /
druhý na Swatém Markétu / Trh každý Teyden.

w Letu Paně 1426. Město to Pražané s Kní-
žetem Rokybutem oblehli / gimžto Táboři a Syrocy napomoc přibylí /
z čehož se Austeckí náramně vleklí / zwláště poněwadž bezmestřanský Pražá-
né a Syrocy k Městu sylně ssturmowali / nieměně bránili se statečně. Mě-
stský pak Margetrabé magie lítost nad nimi / sebral Wogsko nemalé Těm-
cům / aby Austeckým retuňt učinil / proti němužto hned Pražané a Syrocy
wygeli / a počkali se s nim w Wsy kteráž slowe Předlice / na tom místě řdež

čtěl na Běhanj / tam se začala bitwa vtruná / tak že padlo Němce
Dwanácte Tisíc / agtj mezj Městské Hory vtrkli. Když obdrželi w
třetj Čechowé / obrátili se znova k Městu doctěnému / a zme chli se
geho / wšestj kterjčkoli w něm byli pobili / a gesamé do gruntu wypálili / a
tak stalo pusté za tři Léta / až ge potomně Jakubek Bilinský ginat Wřesowec
osadil.

Město nad Worlich / má tolikéž dwa Jarmar.
První na Swatého Wita / druhý na Swatého Martina.

Město v Táboru / založil geden Wán Čestj
gménem Ruten nad Rietau Lajncej / kterej potomně Jizka opanowal / a z
Jámku Město založil / kterémuž nynj čtěl Tabor.

Město.

Jarmarky má dwa / geden na Swatého Jana Křtitele / druhý na Swa-
tého Šimona a Judy.

Brandens Město Královské má pri sobě Za-
mek nakladně vystawený Králem Čestj pro Kratochvil / když na Mě-
stowě wygřděl / lež nad Labem. Byl tam Kotel S^o Petra
kdež Klášter někdy býval před časem Janův od Jizky we wšestj Králo-
wě Čestj spůsoben / kterjž postawiti dal Boleslaw vtruný / genj byl za-
bil Bratra svého Swatého Wacslawa.

V Gary gest Kotel kterjž Pítharti wystawěti dali / začali Léta 1541. a do-
konali ge w Roce dylem a Mistrůwstwím něgáčeho Bernarda Wlacha /
nieněně ge Gary Kollátorem gest Arcybiskup / neb en gin Jarate neb Wěla-
na nařjuge / ač gemu jádneho poslussenstwí / nezachowawagj.

Léta Wáně 1552. Jámek Brandens / w Nedě-
lě den Swatého Jana Burya / wyhořel.

Město to Jarmarky dwa / První na S^o Wawřince / Druhý na
S. Alžběty.

Brod Čestj náležel prwe k Arcybiskupstwí
Draškému / tak yatz o tom zminka učiněna w Staru Křestěm pod Le-
bem Paníw Berbeků z Kunwaldu / wšak potomně za Čáse Zygmun-
da Komore Čestj připogen gest / o čemž plněgi wyswědčuge Magestat
gmenowaného Čáse / y List Jana Berbeka z Kunwaldu na ten čas
Podkomorjho w Královstwí Čestj / kterjž slowo od slowa při detče-
ném Rodu doložen gest. Stalo se Léta 1437.

W Léta Wáně 1421. Pražané k Městu tomu
to přičahli Wogenstj / w tu Sčedu po Swatém Tyburej / a hned na zě-
tři počali k němu sčlně sčurmowati. Zjoldněti w něm zawřeni wdatně
se branili / a Pražanůw množstwí na Přikopich zbilia zranili. Druheho
dne Pražané Zdi Městské opanowali / a Zjoldněti newědauce o gině radě
vtrkli

vtrkli na Wět. a Pražané zbehj se / když Bránu wyselali / a sčre pustili do
Města hned Kotel zapálili / a kterémž na Dvě Sč Lidu shořelo / mezj
nimiž byl Mistr Jan Jarat z Duban / a s nim Osinnácte Knezi / Miklaš
pal řečený Wawara Písař Kate draln / na Předměstj w Sudu vpálen.

Léhož Léta Wáni některj Čestj / jako Ol-
dich z Rožmberka / Čeněk z Wartmberka / Wawak z Hradce / a gini z
Křestwa / Kot sobě položili w Brodě Čestj / tu Nedělě po Slawnosti
na Těbe Wzeti Panny Marye / y učinili k Pražanům psanaby wyprawil
li Posli na ten sčezd s plnau moci / kterjž nemagjce se s tým poraditi / neb
málo před tím ten Mjch Apostla wygel a Haußem z Prahy do Mostu /
odepsali že tak učiní / w tom se Mjch nawrátil / a nechtěl k tomu swoliti
což se Panům psalo / prawje se gsa neupřisniti a newěti / wzitla rozepře /
neb některj cheli slowu zadošt činiti / a některj z Obce křičeli / nechceme se s
tými Pány srownati / až Mjch ustanovil / aby dwa z Konšelůw / a dwa z
obce ne splnau moci do Koljna / a ne do Brodu takto na wyslissenjeli / a Pa-
ni aby na Horáct Kutnách byli a tak po Poslich gedeni druhým aby wůli
swau oznamowali : Páni yatz zvěděli že Poslowé přigeli ne splnau moci
cy / wyslali do Prahy Wawara z Hradce a Sídlo / kdež Wawak namla-
wal / Pražané aby se s Pány sčestli / a Mjchowi domlaawal / že mu ne-
náleží wčej swěstě spravowati / a tak posláni do Hory s plnau moci Mistr
Jan Píthart / Petr ap Olzenstj / spůsoběno / aby k Wiculdowi posláno by-
lo / Pražané aby se wšestj sčlnau swau přičahli k Brodu / a odeud tam budau
obrácení aby táhli / Oldich Wawak Minenystrem učiněn / kdež na Wěrnj
Bolest umřel / Mistr Jan Píthart vpádl w podezření / žeby s Pány ne sčlnau
mlaowu měl / a proto z Prahy wypowěden půwodem Mjcha Apostla.

Léta Wáně 1512. Směho Dne Wěšnce Dub-
na / w Wocy wysel Oben w Čestj Brod / a shořelo domůw čtrnácte.
To Město má Tři Jarmarky / první w Pondělě po Smředně Nedě-
lě / druhý w Pondělě po Swatě Trojici / Třetj w Pondělě před S. Waw-
lem.

Budyně Město Zmi pewnými wůkol obra-
žen / založeno Léta 881. z p. ručení R. jete Hostiwj / kterej odewzdal
Mjstj gedomu welmi skatečnému gménem Křesowj / a geho za to sčlně
prosyl / aby ta wice Sukoslawowi a Měsowowi nedopaušsel Mody činiti.
Lež nad Rietau Ohrau / welikými swobodami od Králůw Čestjch pro zna-
mentě zaslawenj Panůw geho wědičnych obdateně / kterehoj oni dostali
sfreymarktém w Léta Wáně 1336. od Krále Jana za Jámek Zebrač ginat
Točně.

Od Wacslawa Krále / učiněno tomu Městu obdarowánj Magestatem
zněgčým w rozjím tento.

W Wacslaw Druhý z Bojů milosti Král
Čestj etc.

Ačkoli Zboj to kterej k Budyni přináleží / toho času dobré paměti Ber-
nards Biskup Městněstj spravedliwě wyměřeně gest drjel / ale když Pa-

ná Gryffina z Baudeco to w drzeni swé w gála, znornu ge wyměřiti dala, a platy křezí se z něho scházeli takto se porownala, se gedentakdy. Obywatel tak mnoho Koli w swém drzeni mámjet, aby ge cšty mohl/padesáti sřy chý Obilj, badeo Podzymuho neb Jarnjho. Auplatkowé tito se dáwati magi / mřy Litoměřitě Obilj čwerekho / dvě Žita a Pšenice, dvě Gecmené a Owsa / a k tomu Sřest Ruřat. Co se Piwowaru dočye/ge od platu swobodná činme: potřebný Lid tčt tu obýwagie / každý Rok gedent Lot Zlata dáwati pominen bude. Malchérus Rychtář Čiernonřky a geho Potomkové, má swobodný Krám Masný / swobodnau Krému, a tčt ej Penj z Rychtářstwj. Mř významagie prawé to býti wyměřenj tčt Koli, ge Magestátem čimto potwřugeme / tolikž ten prodey sřyřugeme, tčt rž gest učinla Panj Gryffina s sřestmi Ržejnřy z Welwar / aby oni tčt tč plat wykonawali, yal gini Ržejnřy z Malowar.

Vine obdarowanj temuz Adestu od tchoz Kral
le Wacslawa učiněné, obsahuge w sobě Magestát tento:

Ad Wacslaw druhj z Božj milosti Kral Čje-
stř/etč. Wznamugem wšem w úbec/etč. Ze my Sausedum Města Budyně/tčt y Sedlakum / křezjby čteli žiwnost swau mjet / sřz Bernarda z Raimene Radu nassi wznamost wwozugeme / aby gedentakdy dritel Statku sřeho tak mnoho Koli obsahowal / aby 60. Sřyřchůw Obilj buř Zymuho ho neb Jarnjho sřy mohl. Z toho pak pominen bude dati čwre mřy Zlata / a na mřu Litoměřitau čwerekho Obilj / totj Žita, Pšenice, Gecmene, Owsa / gednoho každého dvě mřy / a o Swatým Wacslawě tčt Ruřat: Co se pak Piwowaru dočye ofwobozenj gřau. Janowi Rychtari gedent Mleyn w Mřetich náležet má / křeremuz Mleynu potčyřz Lesa dáwati se budau/tčt sweho wlastnjho Rybáře bude moey mjet.

Potomně tdyž Město dotčené přišlo w moc a w drenj Panu z Hazmburgka / wřeltyakym swobodami a ozdobami obdareno gest / yalž o tom rozličné paměti wypisugi / křezjby tuto pro křátkost pomínauti musym / nic méně aspoň ten Magestát Wacslawa Ržijnřého a Čestého Krale / temuz Městu pro znamenitá zaslauženj Wyřoce Vrozeného Pana P. Mikulasse z Hazmburgka dany / zdalo mi se za dobré gestě tuto doložit / a ten psán gest w smysl takowj :

Venceslaus

VENCESLAUS DEI GRATIA ROMANO-
rum Rex semper Augustus, & Bohemiae Rex, &c. Notum faci-
mus tenore praesentium Vniuersis, quod attentis, gratis, utilibus & fidelibus
obsequijs quibus Nobilis Nicolaus de Hazmburgk supremus nostrae Coqui-
nae Magister & fidelis dilectus, nobis hucusq; fideliter complacuit, & com-
placere poterit, & debet uti in futurum, sibi & suis Successoribus in-
dullimus, & praesentibus gratiose indulgemus, quod homines eorum in Bu-
din, de eodem loco Budin, possint & ualeant libere & absq; impedimento ac
contractione quorumlibet, suos cursus cum rebus uanilibus, siue merciona-
libus, uersus Ciuitatem nostram Sittauiam, per quamcunq; uiam siue stratum
uoluerint ducere, perpetuis temporibus affuturis. Mandamus igitur Vni-
uersis & singulis Baronibus, Proceribus, Nobilibus, Ministerialibus, Militi-
bus, Clientibus, Burgrauis, Castellanis, Thelonearijs, Officialibus, Iudicibus
Ciuitatum, Oppidorum & villarum communitatibus, & Rectoribus earum-
dem, ceterisque nostris & Regni nostri Boemiae fidelibus & subditis, quate-
nus dicti Nicolai & Successorum eius homines, non impedian, aut quouis
modo molestant, quin potius eosdem circa idem, manu teneant, turgentur &
defendant, si indignationem nostram Regiam uoluerint euitare: praesentium
sub Regiae nostrae Maiestatis Sigillo, testimonio litterarum. Datum Pie-
scze, Anno Domini 1381. Indictione quarta decima Kalendas Maij, Regno-
rum nostrorum, Bohemiae Anno 18. Romanorum 5.

Ad mandatum Domini Regis, Domino
Andrea de Duba referente.

Conradus Episcopus Lubicensis.

Město to wřdyčy pokádkem Čřtře Swatě Čbeeně se spřowowalo a
sprawge až po dnes / Pastře Duchownj od Wřchne ři narižene k sobě přj-
gřmá / což wře dege se řižnosti Panu geho dčdčnjch / wedle onoho přj-
řlowj / qualis Rex talis Grex, qualis Princeps Ciuitatis, tales inhabitantes
eam. Eccl: cap: 10. Z tč přjčiny mohan býti obywatel gřti tč přřpředi
tčeranz Apostol Paně k Galatam piřřic w Řapitole 3. přřpomina čimto
řlowj: qui ex fide sunt, benedicentur, cum fidei Abraham, tčeranz přř-
před Pan učiniti ráčil Abrahamowi proto řamě, ře gest genu poslussen
řlowj zachowal / yalž o tom w Genes: cap: 26. čteme / tčej mřuwiti ráčil k
řakowi takto: Et benedicentur in semine tuo omnes Gentes terrae, eo quod
obedierit Abraham uoci meae, & custodierit praeepta mea, & Cerimonias
meas legesq; seruauerit.

Nemá takowě Cerimonje řadná řekta gřná gednóm řamě Čřtře čbe-
eně / křezjby se přřdřilg Město řlawné a wřřlečelě / nebo ti gest to tebe w
nich cwičj a wřwčugj / gřau wlastnj / řaměřtrowě onoho křeremuz Pan ro-
nčiti ráčil Čřtře swau / mřuwje takto / tč gř Petr / a na tč řtále řaleřim
Čřtře mau / etč. aon yalē po sobě řanechal řaměřtřy, o tom řpřjowě
rozličnj řiwodně wřprawugj.

Přřdřowjřdal tčdy o tčch Řofewáčch rozličnjch řludřw ten řlādčř
Paně Petr 2. cap: 3. řta: Hoc primum scientes, quod uenient in nouissimis
temporibus in deceptione illutores, iuxta proprias conscientias ambulantes.
Takowě řnadno poznati mřjete / řeto řř utotiz tu / řtčj ředn. řo přř
řlowj činiti nečtřgi Wřchnosti Čřtře Paně řa řlāčtu nř řaměřtř
řlā na ni prořlenj wřmęřřlegi / wřřat gi tim nic neobřřugj / řeto řř g.

S iij

9. Moral

loženo: kterať z Komorů Českých připogeno. Lež nad Řekau Cydlinau/
Kostel w něm posvěcený ku památce Swatého Bartholoměje.

Jarmarky čtyry má/první w Auterý Swatodussnj/druhý na Swatého
Gilgij/třetí na Swatého Tomáše, čtvrtý ten den po Miladářach.

Blatna Město/

Jarmarky má dva/geden w druhý Ctvrtek w Postě/ druhý we Ctvr-
tek před Swatým Ondřejem.

Benatky Město / náleželo prvě Banuom z
Donina/nynj pat náležj Cysari / jakožto Králi Českému.

Jarmarky má dva / první w třetí Pondělj w Postě/ druhý w Pondělj
po Swatém Říji na Podzym.

Boleslaw Starý.

Léta Baně 1421. oblehl Město to Ban z Micha-
lowic weliký odporný Pražský / a počal geho pilně dobýwati / očemž když
zvěděl Pražané / poslali obleženým na pomoc své Zoldnéře / kteříž Pana z
Michalowic s geho čtyrmi Syny Sijdnými / hned odtud odehnali.

Běla.

Léta Baně 1421 na den Swatého Lukasse/
Pražané vyslali své Bogowníky / kteříž Město u Zámek Bělan/gehož byl
wdrženj Pan z Michalowic dobyli / a svým Lidem osadili.

Jarmarky má dva/geden w druhý Pondělj w Postě / druhý w Pondělj
po Swatém Říji na Podzym.

Bohdanec.

Má Jarmarky dva / První na Boží Wstaupenj / Druhý tu Středu před
S. Marcinem.

Chomutow Město nepřve náleželo Říjow-
níkům Pražským/potomně zastaweno od Cysare Zygmunda s jinými sta-
ty Kostelními a Klášterskými Jakubow z Wdesowic / jakž o tom Knihy
Kapitoli Pražské wyprawugi. Přišlo potom w drženj Pana Gřího z
Lobkowie / Teywysšjho Hoffmistra Kralowstwj Českého / naposledyž
poručenj Cysare Rudolffa konfiskowáno, a přigato do Komorů Českých.

Léta Baně 1421. w Kwětnau Neděli Pra-
žané dobyli Města Chomutowa, a tu mnoho Kněží Zemanů a Ře-
meslníků zbili a spálili/bezewšy lítosti vřutnost svou provozujice : wů-
bec mluweno, žež tu na Dwamecytma Set Lidu zahynulo.

Má Jarmarky dva / První w Nedělj po Swatém Gilgij / druhý na
S. Martina/ Trh každj Teyden.

Cheb.

Má Jarmarky dva / První na Swatého Matěje / Druhý na Boží Te-
lo.

Chlumec založen od gedné žüriwe Ženy řeče-
ně Krassa Manželky Bydowé / kteráž odtud Manželi svému vlastním
špody činila / Dobyteľ gema majmala, a Lid mordowala / až posomně
rozkazanjm Bydowem od Služebnjm zastocena na cestě a zamordowana.
Stalo se Léta 763.

Má dva Jarmarky / První na den S. Štiastnjho před Swatým Gil-
gijm / Druhý na S. Mikuláše.

Chotěboř / pakby dawno založen byl w Kro-
nyčach toho n-nacházjmi / přibodu geho připomjwa háget w Letu Paně
1421. téměř slovy. Zroměka z Gizebnjce, pogaw mnoho Sedlákůw/
těch gesso se Tab-rum přidjeli, takl a nimit Městečku Chetibori, kteréž
naten čas dosti perwit ohrazeno bylo, a dobyw geho rakym podwodem/
hanebně ge zlaupil, a tu s swými hodowal. O tom mage správě Mince-
meystr. Glasta, Jan Městecký a Pata z Častolowic, sebrawše se s Hornjky
s Časlawskými a Chrudimskými / jako nenadale na Den Panny, Marie
Wšsticowáni, ginat Zromnic / do Chotěboře wpadli, a hémot y okřil welis-
ty učinili. Táboři ač welmi belizastassenj / nic méně, bránili se mužile,
ale Chotěbořské / pro welké špody od nich spůsobené, nechtěli jim žádné po-
mocy učiniti / což vynawagjce Táboři, a newědauce o gine Radě / dali se
tém Panu na milost. Hornjcy pak na Tabory žürie / wice než Tysíc gich
tu zbili, a trj Ríže gegich / kteříž bez Ornatůw slaužili. Zroměka a dwě
na Kněží Taborskými weden do Chrudimě, a tam spolu s nimi, tak jakž
sam rád Kněží pdil / w prostřed Rýntu wpalet.

Má dva Jarmarky / První w Pondělj Swatodussnj / druhý po Swa-
tém Štiastnjm: Poswycenj na S. Jakuba.

Cerekwice Leskowcowa.

Má Jarmarky trj / První we Ctvrtek po Středepostj / Druhý na
Swatou Marketu, Třetí na S. Linhartu.

Cerekwice Nowá.

Má Jarmarky dva / První w druhau Středu w Postě / Druhý na S.
Mathausse.

Chysse.

Jarmarky má na Swatého Řehoře, a na Swatého Gilgij.

Černowice.

Má trj Jarmarky / totiž na Den Wstaupenj Pana Krysta / na Den Bo-
žjho Tela, a před Powyšsenjím S. Říje ten den.

Čechtice / náležegi Banu Frydrychowi
Swojhorstjmu.

Na Jarmarky třij První na Den Swatých Sabiana a Sčestysana /
Druhý w Pátek před Swatým Diwissem / Třetí na S. Wolfganga.

Domažlice Město starodávné w Království Českém / založeno w Létu

Páně 964. od Cýsaře Ottona Prvního způsobem
bem tímto / jakž zájez píše, ač gini k tomu w jin pti.
ložiti nechcegi / o čemž wessse doloženo.

Když Cýsař Otta První / mstil se smrti
S. Wáclawa nad Boleslawem ukrutným, přigew do Cech s
někým Wegstem / a genu Kotel aby nad Ohněm w Ruchyni
Cýsařské držel, poručil / stalo se času gedneho, když Boleslaw w
Ruchyni tu službu wykonával / při přitomnosti Cýsařské, poněwadž Deym
welmi Oči geho zarážel, že gest drse se sspalku, Kotel posadil, a Cýsař di t
němu / Tusta, to gest / ry slug, a tak musel tu státi, a Kotel nad Ohněm dr
jeti / do Cýsařské libosti. Namístě pak tom, kdež Cýsař s Wegstem ležel /
byla Wes řečena Drastow / z kterej on poručil Město učiniti, a dano genu
gméno Tusta, a do dnešního die Latincej ge gmenugi Tusta / Cechowé ge
mu řikaji Domažlice, a to proto / neb Cýsař swým přikázal, aby tu od to
ho dne, jakž se Boleslaw poketřil žádné wice sspody nečinili / a Cechowé w
to awfagje / Tímce welmi suzowali, a Tímce m'owali: Byšte byli w
nás ne tak byšte jako zde Domažli byli / protož Domažlice Městu přezde
li / kterej nym slove Domažlice.

Ten potomně žádné zniaky w Kronykách o Městu doceném, až při L
tu 1318. kteréhožto času / čtrnáctého totiz Dne Měsíce Řigna / byl sjezd
slawný w Domažlicích Cýsaře Ludwika s Kraleu Janem Českým, na kte
rémž Cýsař některé Pány České s Kraleu Janem jmjil / wsecky nejnaze
mezy nimi upokojil, a mjr dobrý w Království Českém spůsobil.

Léta Páně 1373. Frydrych Knize Baworské /
wstoupil do Země České kradmo přes Hory, w Městě Domažlic předměstí
wypálil, a čtrnácté Wsy okolo téhož Města Ohněm plazil / což spuso
bilo, téhož dne nazpět se obrátil.

Kakž wyprawuge Lupač w Kalendáři zystorykém / w Létu Páně 1421.
Domažličti půwodem dábelským w Oheab Swateho Duchu, oblehli a zbo
řili gedon Zámek, tu nedaletu od Domažlic ležecy, a tu Sčestnacte Bratrůw
swých Cechůw, těch gesto pod gednau přigjmali na Oheň wložili a upa
lili.

Léta 1430. Norimberčané slisnyce / rak Zemi
Massenstau a Baworskau Cechowé heldugi a hubi, wyprawili k nim do
sti, aby wexmauce Deset Tisíce Zlatých od toho přestali: Cechowé nstá
zali aby takowa summa w Domažlicích byla složená, a tak se w té straně
upokojili.

Léta Páně 1466. Domažličti sebrawše se dwad
cátého dne Měsíce Zářj / swedli bitwu s Řižowanský Biskupským dosti
krwawau z obau stran / tak že Krew strauhami plinola do předměstí Do
mažlicého / neb tu mnoho wyborných Muzůw zabynulo, až potomně
Pán, kterýž na ten čas Teyn Horssowský w swémocymel, kázal Řižowanskú
wstaupiti: Misto to, na kterémž bitwa swedená / má gméno až posawád
Řižowatic.

Léta 1467 Baworáné wtrhli mezy Domažlice
a Klatow, a tu Zemi hubili a pálili a Janowský sebraw se s pompenky
swými s Klatowskými a Domažličkými geli na ně k Těstlu a porazili ge
na hlawn. Wzato z Kronyk rukau psané p. z Hamburku přináležejecy.
Jarmarky má dwa / první na den Božjho Těla / druhý w Cšwertec
po Swatým Martině.

Dětjn náležel prwé starožitnému a zastauženě
mu Kralům y Zemi Kodu Panůw z Waremberga.

W Létu Páně 1128. Když zggjmanů byli mno
žý Páni Český z rozkazu Soběslawa Knize / kterž měli spoly proti ně
mu negatě frozumenj / dani gšau na Dětin / gínat Dětin do Wženj.
Jarmark má gedon / totiz na Den Swatých Silipa a Jakuba.

Sub.

Jarmarky má w Auterý Swatodussnj / a w Auterý po S. Hawle.

Swur Kralowj.

Jarmarky má / na S. Petra a Pawla gedon / na Swatou Lidmilly
druhý / ten den před Swatým Lampertem třetj.

Dobrusska náležj Cýsaři.

Jarmarky má / o Swatém Dusse / a na Swateho Wáclawa.

Domassin.

Má Jarmark w Pondelj Swatodussnj.

Dobrowice.

Jarmarky má / w Středn po Tiedeli Cantate, a w Středn po Swatým
Wáclawě.

Dokza.

Jarmarky má tu Středn po Zromnicch / a na Swateho Silipa a Ja
kuba.

Deffnj.

Jarmarky má / w Auterý před Řižowan Tiedeli / a w Auterý po Swa
tým Mathausi.

Sněm na Horach Kutných/ aby pokog učinil mezi Lidmi/ aby nebyli tako-
wa rauhám/ gedni druhých aby nehaněli/ gedentazdy aby se wedlé svědění
svého řídil a spravoval/ a gedentazdy aby při své Wůli zůstal/ kdež byl
prvé Sarát pod gednau/ tam aby giny nebyl sřitován/ a kdež byl prvé Sa-
rát pod obogů/ tam aby se nepodával z odporne strany/ což wše na Sněmu
tom nariženo/ zawřeno/ a k došly proti tomu učinil/ aby byl od Krále nyněg-
šeho neb budoucího wedlé vůle jeho poturován, ustanoweno.

Hory Bergkreychnstann.

Jarmark magi/ w Středu po Družbě Tědělí prwnj/ w Anterý po
Powysseň S° Říše druhý.

Habr

Jarmarky má/ o Středoposij/ a w Středu před Narozením Panny
Marye.

Horice.

Má Jarmarky tři/ gedem na Swatého/ Bartholoméje/ druhý na Tro-
wé Létu/ třetj na Boží Wstaupenij.

Horazdiowice Wěsto/ nalezj od starodawna

Paním Sswipowským z Řezimbergka.

Má Jarmark gedem/ w Anterý před Swatým Hawleni.

Horowice.

Jarmark má tolikž gedem/ totiz den Powysseň Swatého Říše.

Gradec Gindrichuow/ nalezj Rodu Banow

z Gradce/ ginál z nowého Domu/ Město ozdorně wystawené, w něm zalo-
jeno Kollegium Iesuitom gest od Adama z Gradce, Teywisšeho. Purgkra-
bi y Ranceléře Království Českého.

Jarmarky má tři/ Prwnj w prwnj Pondělj w Postě/ druhý w Pondě-
lji po na Tiebe wzej Panny Marye/ třetj w Pondělji po Swatém Hawle.

Humpolec/ z něhož se píšj Humpolecti na Wo- rawě.

Má Jarmarky tři/ gedem na Swatého Filipa a Jakuba/ druhý na den
Taleseň Swatého Říše/ třetj na Swatého Klimenta.

Hostinna.

Má Jarmarky dwa/ Prwnj w Pondělji po S. Trojici/ druhý na den
Wšech Swatých.

Grob Klosterstj.

Jarmarky má dwa/ gedem den S° Filipa a Jakuba/ druhý den Powysse-
ň Swatého Říše.

Gradiště.

Jarmarky má Čtery/ prwnj we Čtvrtet po Třetj Tědělí po Wělké-
nocy/ druhý we Čtvrtet po S. Trojici/ třetj we Čtvrtet po Proměně-
ní Pána Krysta/ Čtyrtý we Čtvrtet před S. Martinem.

Hořepník.

Hořepník.

Má Jarmarky/ we Čtvrtet po S. Sij/ a we Čtvrtet po Narození
Panny Marye.

Hostauně.

Má Jarmark tolikž gedem na Swatého Jakuba.

Hostomnice.

Jarmarky má dwa/ gedem před S. Linhartem ten den/ druhý na den
Swatého Matěje.

Hostka.

Jarmarky má/ w Anterý Swatoduffnj/ a w Anterý po S. Otmaru.

Jochnstál.

Má Jarmarky/ w Pondělji po Hromnjých, a na Swatou Marketu.

Jaroměř/ Město položené na wellé Splni-

cy gedau do Slizka/ od Knize Jaromjra založeno, w Létu 1423. Wh-
něm wypáleno, z yké přejiny žádný o tom newj, a opěť w Létu 1448.
w Pondělji po Swatém Wjtu z gruntu wyhořelo. Pražané smocnili
se ho w Létu 1421. způsobem tímto:

W Anterý po slawnosti Ducha S° Pražá: s Žižkou pustili kněmu Lid, aby
sturmowali, ale Jaromjřstj křetjž se byli málo před tím Sětelbau a Ra-
menjmi dobře opatřili/ statečně se bránili, ačkoli sturm trwal od Wých-
du slůce až blizko Zapadu/ neb Tábori wstarcně wolali na své spolu laupě-
njky, aby bez přestánj lezli/ křetjž obleženj tylně bodli, a z Křetjžky wsta-
wěně frázeli/ tak že padlo při tom sturmu Pražanů okolo Sedmi Set,
a Žižkowjch Táborů Dewět Set a Šestnácté. Pražané ani Tábori
nechtěli po druhé k sturmu lizti, ale dali se s Jaromjřstjmi w Přátelstěro-
kowání/ Hextman pak gich řečený Hrozný Wacek, mluwil k Jaromjřstjmi
aby se poddali, a Četyry Artykule Pražské aby přigali: Jaromjřstj odpo-
wěděli/ že nestogi o ty bludné Artykule, než že chęgi Města ne Táborům
ani Žižkowi/ ale Pražanům postaupiti/ y skala se smlaowa/ tak aby gedem
každý malý y welky nesa s sebau cožby wnešti mohl/ we Čtvrtet wysli z
Města pokogně bezewšy překážky, a bezewšeho následj Lidu před Městem
ležicýho, křetjž smlaowu Hextmaně Pražstj y Táborstj swými pocti-
wostmi potwrdili. Sli tehdy Jaromjřstj z Města s dauffaním bezew-
šy Zbroje, a Pražané s Tábori wšedli/ napořád gjmali, a sláčegice Mu-
že y Ženy/ y krásné Panny do Tábory, k Řečce ge wedli a topili. Na zę-
tj Gedenmecyema Knězi Břestianstjch spalili, a tím Žakon y Artykule wy-
plnili. Kali také Hextmana toho Města, genž byl Pán z Černé Hory/ kře-
rehož swázaného poslali do Prahy na Rathauz Staroměstský do Wězenj.
Při tom dobywání Jaromjře, byli gsau mnozí Páni a Křetjž, křetjž Žiž-
kowi a Pražanům pomáhali/ yako, Hynek Krussyna, Bodek z Kunštatu,
Jan Městěcký, a Čeněk z Wěselé, a ten se přigel w mnoho Konich k doby-
wání Jaromjře na pomoc/ tím prostředkem s Pražany se smjřil, a Četyry ge
gich Artykule držeti slibil.

Tij

Stral.

Stalo se Léta 1566. w Jaroměřu dva Diešťa
 né magice Kofel ffarng pod swau mogy a ffarau / Penze. néyate k té-
 muž Kofelu přinálejegcy sobě přivlastňovali, a od Sarate. w tom na-
 pomenu, nechťeli gich nawrátiti / kterýžto s radou některých osedlých /
 gel do Prahy a wzal na ně púhon, tak aby před Officialem. se postavili.
 A když měli obědwe strany státi na čas vloženy / Měšťané předcečenj ge-
 li na před, a dočekawše se Sarate w gednom Lese. geho zabili, a pod ged-
 nau Skalau zakopali. Geli nic méně do Prahy a tu sbe stžowali na Sa-
 rate, a naň žalowali že k swému Púhoni nestojí. Official hned wypra-
 wil Posla k Sarati / wzkazugie aby se postavil a žalobu na Měšťany
 wedl / kterýž nawrátiti se oznamowal že Sarat gel do Prahy / z čehož se
 Official vlekł welmi, a Měšťané nebyli v něho bez podezření. Poněko-
 lita dnech Pastýř Stádo pásal w Lese nalezl. Hrob a w něm Tělo mrtvé
 zakopaně téhož Sarate s Oděwem y s Penězy / z čehož rozsměti bylo / že
 nebyl od Zloděgůw zabít. To wesse Official oznámil Arcybiskupu a Ar-
 cybiskup wzněl wěc tu na Cýsare. A přivezení Měšťané do Prahy / tá-
 zání, zdaliby o tom Mordu co wěděli / kterýždyž zapřeli, podání k utr-
 němu práwu, a tak ten Rucek wyznali / pro kterýž, ač se Pěemí Tisycmi Hři-
 wen Strjbra wyplatiti chtěli / po Praze Koňmi smeytáni a porcenně stia-
 ti. Státkowé gich k Kofelu Jaroměřskému z poručení Cýsařského ode-
 vzdání.

Na Jarmarky třj / gedon na Tři Krále / Druhý w Středu a we Četvrt-
 tek Swatodussnj / Třetí na Swatého Hawla.

Klatowý Město / náleží Cýsari jakožto Králi Českému.

Wedle žnění pamietí mně od Děšťianuow
 Klatowských vřázaných / Město Klatowý založeno gest Léta Páně 771.
 způsobem takovým :

Klatowka Decra Burky Manželky Bitizowy / splozena v Láwky / od kře-
 řů tak nazwána byla / (než Charwáti Láwce Klatowka řikagj) gšauc giž
 na Wdání, dány byla za Manželku Czimislawowi genž byl přitel Bitizu.

Ti Manželé / gšauce od Burky spravedliwan částkau oddělení / a prošení
 od též Burky y od Tuchoně Syna gegjho / aby od nich přilifs dáleto neod-
 cházeli / obrátili se na Poledne / a tu při gednom přiwrsi Dwír sobě dali po-
 stawiti / dědiny a Láwky k Polední straně y na Západ rozdeláwali / tak že po-
 tom Czimislaw Dwír weliký měl / Dobytka weliké Stáda / y giným Zbojím
 se brzy rozmohl. Mezj tím mnozý z Cjeledi Burky a Syna gegjho křeřj
 na wěšťjím dyle Křeměšnjcy byli žadali propuštění / a gšauce propuštění /
 obrátili se k Czimislawowi žadagjce aby jim při Dwoře swém Domy a pře-
 bytky stawěti dopustil / čemuz on powolil. Po smrti Czimislawa / dano
 sydlem tím gméno Klatowky pro Klatowku Manželku Czimislawowu /
 kteráž giž slaula Klatowka / a gméno staré Klatowka wloženo na Stu-
 dántu / kterauž půwodem Dauby nalezla. Po mnohých porcenně Letch
 když se tu Křestiané osadili / a Zmí ohradili / slaulo Město Klatowý.

Dorčená

Dorčená Klatowka porodila Manželi swému Czimislawowi tři Syny /
 Wostrodice / Luba a Keychana. Wostrodice postaviti sobě dal Dwír křeřj
 nazwal Wostrodice / a nynj gest Wes v Klatow / kteráž slowe Wostretice.
 Lub tolikéž Dwír wystawěl týnj gménem nazwaný / a nynj tu Wes se spa-
 tuge řečena Lubi. Keychan pak neymladšj nápodobně Dwír sobě po-
 stawil nazwal geý Keychany / kterýž nynj slowe Rydliny.

Bratr předpowěděné Klatowky Tuchoně Syn Bitizow a Burky po smrti
 Matere swé / kázal Dwír swjg rozšřiti / genž byl nedaletu od Dworu Czi-
 mislawowa a přibytka tam wystawených / a Zradbu welikau / y otolo Stu-
 dánty Klatowky od Klatowky nalezene poručili učiniti / kteráž nedaupustil
 Klatowským Wodu Brati / pročez powstali new ole y bitow / mezy Studyne-
 čými (než se giž y Tuchoně od Studyntý dorčené Studynečými gménowal)
 a Klatowskými. Po Letch Studynečj / křeřj se y Sontynowé gménugy /
 w rodu welmi se rozmáhali / a Cjeledi swé Domy stawěti / téměř až k samým
 Klatowům poručil / křeřj sobě pod námiti wjdjky vslo wali / ale Klat-
 owšsti byli giní sylnj / tak že nad nimi swjgžřiti nemohli / poněwadž pro
 wěšťj bezpečnost Domy swé ehradau Dřewannau pešňau obkličili / y Stu-
 dánty sobě načinili / aby se tak před Studyntými zawjrali.

Léta Páně 971. za Boleslawu milostiwého /
 půwodem Witana Syna Rohmilowa Pána nad Studynečými / genž byl s
 bratrem swým Bohdškem w Praze Křestianem učiněn / a z rozkazanj S^o
 Wogtěcha / Switislawa Kněz pobožný do toho Krage wveden / a strz něho
 Studynečti a Klatowšsti na Wjru Swatan Obrácenj. Tu Rohmil we-
 dlé raddy Kněze Switislawa / z Zbojnice Pohanské a Modlašské / eci pá-
 nu Bohu Kaplu krásnan učiniti dal / na kterémžto místě toho času spatuge
 se Kapla S^o Jakuba. Ze přičiny / pro zrušení té Zbojnice / kterauž Děd Ro-
 hmilow Wrochoslaw nawracugjce se z Wogný / gesto byla swedená s Rnj-
 zetem Luckým Wlastislawem v Tuřka wystawiti dal / tolikéž y pro Modlu
 Klawina řečenan / powstala Rozepře mezy Křestiany Klatowskými a Poha-
 ny. Pohané owšem na tom se snesli aby wšesty Křestiany časem nočním
 pomordowali / křeřj wědauce o tom / oznámili tu wěc Rohmilowi / a on w a
 fuggjce gestličky Klatowšty Křestiané zbíti byli / žeby y sám s swými tu usťas-
 ti nemohl / omjnil jim pomoc učiniti / jakož hned swým Křestianům Stu-
 dynečým po hotoře byti poručil k té Těcy / w kterauž se Pohané Klatow-
 šstina Křestiany obořiti měli / y o tom Klatowským Křestianům dal znáti /
 tak kdožby toho žesla (Křiž Krystu) negmėnowal / aby žiwota byl zbaw-
 wen. Leslawowitědy přednjmu z Služebnjtůw swých daw Rohmil
 diš Křestianům / poručil aby zbraňowal Cjeledi swé Pohanské Klatowšty
 Poháně napomoc giři / a sám s ginými počátku od Poháně očekáwal.
 W to škal se křit po domjch / a Rohmil s swými do Klatow wšle čiwše / káž
 deho kdožkoli žeslo ono negmėnowal / poručil za bítí což y Klatowšsti čint-
 li y swým přátelům Poháně. Naráno potorili se pohané pozůstali / a
 tak učiněné gest společně snesený / aby pohané na žaludnj hůrce swé oběti
 wytonáwali / a Křestiané aby tolikéž swého mista wjwali / kterýmžto pro-
 středkem způsobem pokog za některý čas mezy Křestiany a pohany. A to se
 dalo Léta 973.

Na žádost potomně Slowanky Manželky Rohmilowy a giných Křestia-
 nůw S. Wogtěch znorn k Klatowšským wyprawil Switislawa s ginými
 dwěma Knězi Dobrohonem a Bohuši / kterj pohany pozůstale s welkau

T uq

pracy

prac, na Wjru Křesťanskau obrátili/ Chrást gim posvětili/ a Modlu Ali-
wennu zkalzili.

Witan pak obrátil se s S. Wogrichem do Rjima na Včenj / a nawrac
cugic se odtud přinesl s sebou y jiné gmeno/ totiž Witan Fontinus, kterej při-
gal y Bratr geho Bohzdek/ gichžto potomkové tolítěž slauli Fontinové/ a ti
Klatowští obyvatelé welmi sužowali chcie ge sobě podmaniti/ ale Klatow-
ští gim sylně odpýrali/ a na Fontyny před Knížetem Oldřichem sobě stějo-
wali.

Leta Bane 1000, když Kníže Oldřich wypra-
wio se na Low na Grad Drisťku gel strz Klatow / na žádost ponýženau
Klatowských obywatelůw dopustil gim aby semahli Zemi a Waly ohradi-
ti / neb gim toho prwe Fontynové zbraňovali/ a k tomu ge za své Město
wyzdwihl. Wida pak w Klatowech na Stolch wyrsté Sřachownice/
porozumjwal tomu, že Měšťané w té hře gsau dospělj/ y powolal gedno-
ho a žádal mu asebau w Sřachy hráti, což on učinil / a sřastně podwačrác-
bru obdržel/ pročej Oldřich za tau přčinau Klatowským znamenj na Pe-
řeti Sřachy wjčy dala poněwad; mēli od tchž Knížete powolenj/ Zmi
se ohradili/ dwoje Waly spřsobili tēi Brány wdělali/ gednu k pñlnoey pro-
ti Dvoru Fontenůw/ druhau k Poledni/ třetj k Západu/ a Fortnu k wých-
du Slunce na de Dvorem Čimislawowj/ a že Fontynové gim překážeti
nepřestá wali/ když do Kostela S° Jakuba chodili/ a na hrobce se pochowa-
wali/ w stawěli sobě Kostel na Placu genj byl při Zdech Měšťkých k We-
chodu Slunce/ we gmeno Blahoslavené Panny Marye / kterjž narožkaz
Biskapa Bohdala ginat Deodata / na den Narozenj Panny Marye Kněz
Wotik posvětil/ Leta 1014. Ten ostatek Dohanůw Klatowských na Wjru
obrátil/ a křtjž nchřeli k Wjře Křesťanské přistupiti / ty gsau Klatowští
od sebe odehnali.

Leta Banie 1040, když Břetislaw táhl proti Čj
saři Gindrichowi/ genj byl wtrhl do Čech/ Klatowští sto Muzůw sylných
a w sborných genu napomoc poslali pro gegichito wdatnost w bitwě/ Bře-
tislaw Klatowským obdarowanj Oldřicha Knížete Otce swého potwrdil.
Gestě Fontynové nepřestá wali proti Klatowským powstawati / w sylu
gje ge pod swau nroc podmaniti/ a prawjce žeby z Čjeledi gich poddacy po-
šli/ če nuž odpýrali Klatowští / neb konečně z Rodu gicha z přátelstwa
yál Břizowa tak Burky Manželky geho počátek swjg wedli. Leta pak
1115. sňeli se na tom Fontynové / aby Město Klatow mocy opanowali/
kteraužto wěc Měšťané na Wladislawa wznesli / a Wladislaw přikázal
Fontynům/ aby pokog zachowali / a Klatowským poručil aby se nieméně na
pěči měli / a zmužili aby odpor učinili / gestližeby gim Fontynové vblížiti
chřeli. Gednoho času Fontynové některj přigeli do Města yako na dobran
wůli/ a za nimi pomalu wždy gich přibýwalo/ a ginj Fontynové w Domjch
swých před Městem s Zbrogným Lidem pohorowě čekali. Klatowští
tomu srozuměwstějsse po Domjch do Zbroge se strogili. W tom Fonty-
nowé na Rytku počali Klatowské mordowati / a ginj magje nawěšti to-
likéž do Města wstočili/ a Klatowští z Domjw wyběhli/ na Fontyny sylně
dorjrali/ tak že gim wstapati museli. Tu mnoho Fontynůw zbito / tak že
gich došti málo pozůstalo / neb bitwa trwala až do samé Nocy. Od toho
času Klatow sci pod správau Knížat Českých při dobrém pokogi zůstawali

Leta

Leta Banie 1143. Theobaldowi odewzdan od
Knížete Českého Krag Klatowský a Práchenšy zapodgl / kterjž sestaho-
wal od začátku Křety Wltawy k Západu Slunce, až do toho Krag tde se
Křeta Mže začíná : a ten bydlege na Zámku Rabi / když watý lgezď Pa-
nůw a Rytjůw z panstwj swého mji dyl / tak wý sgezď do Klatow po-
kládal do swého Domu / kterjž někdy wstawiti dal Čimislaw s Klatow-
kau swau.

Ten Theobald obdržew wřetěstwě nad Soběslawem / w Klatowech tu
kde byl Dmí narožnj Hanzlowšy we gmeno Swatého Wawřince založiti
řádal Klášter nakladem swjgm kterjž když byl dostarowen Leta 1158. wšel
do něho Mnichy řádu S° Benedykta/ w kterěto Kláštere nebýwali Mnichy
gednó z Stawu powřteněgšych/ a w něm byl přerjní Epasē Kete man-
ginat Radimil z Rodu Hestowa. Znamenati tuto slusj. smysl sebě na odpor
postawený w Bronyce Haglewé : Pässe žáget se wředeng byli do toho
Kláštera Mnichy řádu S° Dominjka w Lety 1158. a na ginem místě po-
kláda w Listu totistó 219. že ta Křehola Dominjkanůw začátek wřala w Lety
1208. gestliž se teprwa začalata Křehola Dominjkanůw Leta 1208. kterak
tam Mnichy Dominjkanůw w Lety 1158. mohli býti wředeng.

Z Rodu Fontenůw gji nepozůstawal gednom gedny Blahowid a ten
učiněn gsa Mnichem w Kláštere Klatowškem/ wšel do swé Zbožj odřádal
tomu Klášteru / a tak wřidni Domowé geho y se Dvorem Fontynským/
poněwad; hned při Měste byli/ slaulo předměstj Klášteršy.

Leta 1162. Theobald Kníže wyprawen gsa
od Bratra Wladislawa k Čysari Fredrychowi proti Medwclai sřm napo-
moc / správau Panstwj swého poručil Purguistau a Konseilum Města
Klatow až do nawracenj swého, w čemž Měšťané Panu sřmnu se zalibi-
ti snažně w sylowali/ za čej gí Theobald nawratio se z Woguy podobowanj
učinil / a druhé^o tolítěž Rodu správau na ně wřidil neb y druhé^o Leta
k Medwclai mel geti / w čemž se mu opě wěrně a opřjmě zachowali.
Mage pak znorn za Čysarem do Lombardj se wyprawiti / Syna swého
Theobalda y wředěto Panstwj týmž Měšťanům k opatrowánj edewzbal/
a Synu swému přistně přikázal aby raddau Purguistau a Konseilum Klat-
owšjch se spravowal, kterjž mage wětu sa čho let 19. tu bytem byl w Pur-
gumstau s Dworany swými stawn mel / a swé křetochwěle promowal;
Otec pak pozůstawal při Čysari / a Dary druhé tolítěž y Penjze sobě od Čy-
sare dané Konseilum Klatowšjch odřlal, a ge až k dechowánj Syna swé-
ho gim swětowal. Potomně při Dwore Čysarškem starý Theobald ge-
dem ocráwen Leta 1166. Telo geho přitřjeno do Klatow a tu pecto-
wáno. Po Smrti a pohřbu starého Theobalda mladý Theobald w Pan-
stwj se wřázal/ gemužto wředěto wěcy Klatowšjch sobě od Otce geho swěte-
ně odewzdati neobmēšťkali / a ten jednjm byl tolítěž na Rabi.

Leta Bane 1178. Theobald sebraw Wogsto z
panstwj swého do Klatow táhl s nim tu Praze, a pomahal Knížeti Sřydr y,
chowi Soběslawa z Země České wyhnati y Prahy dobýwati.

Leta Bane 1190. z bēinēne smlawy stala se

proměna

proměna z Krag Klatowský a Rukjetství Moravské / Kunrat podstoupil Theobaldovi do věčného Rukjetství Moravského / a Theobald Kunratovi pánství Klatovského / y hned se Theobald vypravil do Moravy a bydlel v Znojemě sául Rukjetem Znojemským / a tak Krag Klatovský připadl zase k Rukjetství Krasickému a tak zůstává až posavad. To vše vzato jest z Spisu Messianum Klatovským přinejmenším sepsaného od Radimila prvního Opata v Klásterě Klatovském z něhož je Klatovští posli z Rodinů povýšených Smilaufova genz byl Otce Březův a Klenova / patrně jest.

Léta Vaně 1424. Klatovští poklidivše svých Klásterův / tabli z Žitavy k Zlatci, a tam spolu mnoho Klásterův a Kostelův sfarních zlapili a vypálili. V Zlatce mnoho pobyvše tabli z Lannum, a tak Klatovští, Zlatci, Lannští, a Slanští, vespolek shromáždění / tabli mimo Budyni Hrad a Město Pana Zagice z Hajmburgu k Raudnici, a tu vůkol lapili / mordovali / páli.

Léta 1473. den Božího Těla Hrad Bussperk od Klatovských dobyt na němž lapejnicy přebývali: Tím Léta 1600. Kostel v něm vystaven.

Léta 1477. Kúr při Kostele v témž Měste / a dvě Bassej / tolikéž y Laubsta Brána Středními byli trženy, od Linhartů Středlů z Aldenbertu, ano y Rukjet nymgss nad Kúrem postaven.

Léta 1464. původem Neprátelův Krále Štěpána Města toho shořelo třetí díl od špičky Brány, y Masné Krámy. Osob při tom Ohni zahynulo do Paděsati.

Téhož Léta auřadem těch Neprátel shořelo Předměstí Laubské až do Mělyna z obou stran / v Sobotu před S. Trojice po hodině 10.

Téhož dne v hodin 18. vyhořelo Předměstí gdauc k S. Jakubu až do Klásterké Brány a Chuchlu.

Téhož Léta v Vigili Božího Vstaupení tolikéž původem těch Neprátel Klatovských téměř / všecko Město Sussy ce vyhořelo.

Léta 1468. Bavorané tahnau proti Králi Štěpánu / poražení glau od Klatovských v Lesu za Teyiskem: a tu zahynul Mothaffe / gehořelo Korahew zůstávala mnoho let v Kostele Klatovském / až se pro sešlost sřhala. Padlo tehdáž Němců 300. gini z vrželi.

Léta 1493. Měze okrauhla v welke Zdi dokonána jest.

Léta

Léta 1515. Samotizný Olejn spůsoben w Měste.

Léta 1496. Krchow nový v S. Jakuba Zdi obehnan, a Kaplička nová na Východ Slunce ve jméno Svateho Michala Archandela wyzdvižena / na kterémisto Krchowě do Tě Těse Lidu pochováno. Téhož Léta vystavena Zienice.

Léta 1520. v Batek před Swatým Duchem shořelo Předměstí Klatovské / Domův v počtu čtyry Ropy a více. Anonymus.

Léta Vaně 1579 w Auterý po Neděli Jubilate mezi Osmináctou a Dewatenáctou hodinou / Město Klatovy od Ohně domácího téměř všecko vyhořelo y s Předměstím. Padlo Domův do Tě Set, a Lidu obogihlo Pohlawi do 30. Osob zahynulo. Potom opět / druhého Roku na den Sestání Ducha S° do Sedmdesáte Domův, Dworův, a Chalup shořelo.

Má Jarmarky dva geden w Auterý po Neděli Cantare, druhý na den Starozemí Panny Marie.

Kadaně Město / založeno Léta Vaně 821. od někdeho Kadana / který povoleno Rukjetem tabli Zlatcým na pomoc proti Němcům / y až oznámeno pod Městem Zlatci.

Léta Vaně 1421. před slavností Panny Marie Hextmané Pražští dobyli Chomutowa a Kadaně, ale obáwagje se / aby se Němcy nenawracili / zůstati tu nechceli, a tak Zdi Městka na někde lita mjestech prolomivše, a některé Domky vypálivše, k Zlatci se obrátili. V tom Němcy vprimo k Chomutowu tabli, a Město to / tolikéž y Kadaně sobě podmanili / odkudž obrátili se k Bilině, kteréž byl v držení Koldič / a tuze počali k Zdem Městským sřurmovati. Pražané vypravili proti nim dva hauffy Lidu, o nichž magice vědomost Němcy / vstaupili na stranu. Znul se také odeud Zeglmund Detinský z Wartenbergka apečal dobýwati Nového Hradu nad Litoměřicemi řečeného Kalich / potom se k Dějinu obrátil.

Léta Vaně 1525. stalo se w Měste Kadaně rozdwogení / neb některý z Messianův, scházegje se na tom zůstali / aby těch Rukjet gestto rozdávagi Swatosti Welebna pod gedenau spůsobau z Města vybyli, a ty kteří by pod dwogí spůsobau rozdávali aby ge za spráwce přigali, ale některý z Rukjetův nechceli k tomu svoliti / nyb při starobylém obyčejí zůstávali, a to roztržení mezi nimi trvá až posavad.

Má Jarmarky toliko geden, a to na den povýšení S°. Rukje.

Kladsko.

Má Jarmarky na den Swateho Šymona a Judy.

Bamenice

Kamenice.

Má Jarmarky tří / první w Pondělí před Božím Wstaupením / druhý na Swatou Matj Magdalenu / Třetí na S^o Wacslawa.

Kassegowice.

Má dva Jarmarky / První na Tři Krále / Druhý w Pondělí po Prodny Tědělí.

Kostelec nad Labem / náleží Čechům / o němž děje se zpráva w Kronikách taková.

Léta 1424. ten Týden před Slavností Duha Swatého přigel Jiřka do Kostece nad Labem, a Pražané i a li za nim aby jej oblehli, o čemž máge správou Synek z Kunštátu a z Poděbrad / rych. e pospěl / aby Jiřka odend wywedl / y přewedl ho s gebo Lotry přes Labe / w tom Pražané přispěli, a tu gsau proti sobě harcowali / tak dluho až Pražané Synka Poděbradského yali, a poslali ho Sm. k. d. emu na Mělník do Wězení.

Opět Jiřka téhož Roku položil se v Kostela Kanovníka S^o Martina v Kostece nad Labem, a Pražané znovu a eg dance w radu s Zygmuntem Litewským Knížetem, sebrali w s. d. k. swau moc, a táhli k Kostece, chtějí Jiřka přemoci: což kdyz oznáměno Jiřkowi řekl, Rozumím tomu Bratři milí / žeby mne y w. a. Pražané chtěli moc y zabít / protoi slasy w tom přitwari opatrnosti: a w tom hned k. a. z. se h. tanci Wogsta s. r. m. s. k. z. Kostece, a potom přes Labe, y. a. b. y. v. j. lali: což spatřiwše Pražané ryhle za nimi pospíchali, a magice s. y. l. n. e. K. o. n. e. pu. s. t. i. l. i. se přes Labe / to kdyz bylo Jiřkowi poručěno / že se gich g. i. z. do brá polowice přes wodu přepravila, k. a. z. a. l. se rych. e. sw. y. m. obrátiti, a s. n. i. m. i. se potkati: což hned učinili, a Pražany d. j. w. n. e. j. se i. s. p. r. a. w. i. l. i. na slawu porazili: z. t. o. p. i. l. o. se g. i. c. h. m. a. o. i. s. t. w. j. a. z. a. d. n. j. w. i. d. a. u. c. e. z. e. p. r. e. d. n. j. m. p. o. m. o. c. y. n. e. n. o. h. a. u. / o. b. r. á. t. i. l. i. se k. P. r. a. z. e. b. e. z. m. e. s. s. t. k. a. n. i.

Má Jarmarky dva / první na den Nalezení S^o Kříže, Druhý w Pondělí po druhé Tědělí Weličonoční.

Křišaudow.

Má Jarmarky / w pondělí po Swatém Gířj, a w Pondělí po Narození Panny Marye.

Krumlow Český / náleží Banuom z Rožmbergka. Wwedl doněho Sezowice Pan Wylm z Rožmbergka Teywýssí Purgrabe Práský.

Těhož Panstwj Krumlowského byl Ssymon Lomnický Kymowník Cíe Rý / kterémuž Cýsar Rudolff Léta 1594. obdarowáni na Wlad. c. t. w. j. učinil: wydal nimohé w. e. c. y. k. r. a. t. o. c. h. w. i. l. n. e. / y. a. l. z. e. x. l. u. c. u. b. r. a. t. i. o. n. i. b. u. s. g. e. h. o. p. a. t. r. n. e. g. f.

Má Jarmarky čtyry / První w. e. C. i. w. r. e. t. o. S. t. r. e. d. o. p. o. s. t. j. / Druhý w Ochrab Božho Těla / Třetí w třetí Tědělí před Swatým Sawlem / čtvrtý na den Swaté Kateřiny.

Kolyn Město starodawné / mnohými swobodami a milostmi od Králůw Českých obdařené / od kohoby založené bylo / a neb třeteho času w pamětech nenacházým.

Léta Váně 1130. Král Jan po te Bitvě kterás se stala s Ziboldem Sindricha Korytanreho v Hory Ruiny / obrátil se k Kolynu / neb g. i. z. před tím stala se s Kolinskými námluwa / že gsau měli Krá. le Jana do Města wpuští / a kdyz přigel nechťeli toho učiniti. Mohutný Biskop poslal k Městskému k. t. a. : W. s. s. a. t. g. i. m. e. p. r. o. O. b. e. c. n. e. d. o. b. r. é. p. r. i. g. e. l. i. / a n. e. g. i. n. e. h. o. n. e. z. a. d. a. m. e. g. e. d. n. o. m. a. b. y. c. h. o. m. p. o. k. e. g. w. K. r. a. l. o. w. s. t. w. j. t. e. m. t. o. s. t. u. s. o. b. i. l. i. p. a. s. t. e. n. a. s. d. o. M. e. s. t. a. / b. u. d. e. m. w. n. ě. m. h. n. e. d. K. r. a. l. e. w. a. s. s. e. h. o. k. o. r. u. n. e. w. a. t. i. / a. o. n. p. o. t. o. m. y. a. k. o. j. t. o. P. á. n. m. i. l. o. s. t. i. w. j. b. u. d. e. w. á. m. t. o. n. a. h. r. a. z. o. w. a. t. i. s. w. u. m. i. l. o. s. t. i. / n. a. č. e. i. o. d. p. o. w. ě. d. e. l. i. K. o. l. i. n. s. k. j. / n. e. c. h. c. e. m. e. a. b. y. o. n. k. r. a. l. o. w. a. l. n. a. d. n. á. m. i. / a. l. e. k. t. o. s. m. u. j. P. r. a. h. a. n. a. s. s. e. h. l. a. w. n. j. M. e. s. t. o. p. r. i. w. e. l. j. / t. o. h. o. y. m. y. z. a. P. á. n. a. m. i. j. i. b. u. d. e. n. t. e. T. u. K. r. á. l. J. a. n. p. o. b. y. w. s. i. e. s. t. d. n. i. / a. n. h. o. z. y. m. a. n. u. t. j. / k. P. r. a. z. e. s. e. o. b. r. á. t. i. l. s. w. e. l. i. k. j. m. h. i. m. o. t. e. m.

Léta Váně 1421. w Sobotu před Swatým Gířj Pražské Bogowňce přitáhli k Kolynu / kteréi Městskané nečel ap. y. c. e. o. d. n. i. k. u. d. p. o. m. o. c. y. p. u. s. t. i. l. i. d. o. M. e. s. t. a. / a. g. i. m. s. e. p. o. d. d. a. l. i. s. l. i. b. u. g. y. c. e. s. n. i. m. i. w. e. s. s. e. c. k. y. ř. a. d. y. y. n. e. z. a. d. y. d. r. z. e. t. T. u. P. r. a. z. á. n. e. w. y. b. r. a. l. i. K. o. s. t. e. l. a. z. a. p. a. l. i. l. i. / s. l. e. s. t. K. n. ě. z. j. d. o. t. o. h. o. O. h. n. ě. w. m. e. t. a. l. i. / a. s. a. r. á. t. ě. K. n. ě. z. e. z. y. n. k. a. z. K. o. n. o. w. a. M. o. l. e. w. e. l. m. i. p. ě. n. ě. h. o. w. z. a. s. m. o. l. e. n. ě. m. S. u. d. u. w. p. a. l. i. l. i. s. t. a. g. i. c. e. o. k. o. l. o. n. ě. h. o. a. s. p. á. w. a. g. y. c. e. P. i. s. e. j. T. á. b. o. r. s. k. a. u. / K. d. o. g. i. s. t. e. B. o. z. j. B. o. g. o. w. ň. c. y. / a. z. d. o. t. o. n. c. e.

Léta Váně 1423. Kolinskí v Týnce nad Labem Matěje Lupáka s Wogstém porazili / kterýž táhl Jiřkowi napomoc y. a. l. z. n. a. h. o. r. e. d. o. l. o. z. e. n. o.

Léta Váně 1437. Pražané, Tabori a Syrot. cy oblehli Kolyn / kteréhož střežně bránil Dwijs Borek: tam Protok z. n. e. z. T. á. b. o. r. s. k. y. z. M. e. s. t. a. r. a. n. ě. n. / t. r. w. a. l. o. o. b. l. e. z. e. n. j. o. d. N. a. l. e. z. e. n. j. S^o Kříže / a. z. d. o. W. a. n. o. c. P. o. č. a. l. i. s. e. p. o. t. o. m. w. M. e. s. t. e. d. w. o. g. i. t. i. c. o. z. s. p. a. t. ě. w. D. i. w. i. s. o. v. ě. i. n. i. l. s. m. l. a. u. w. s. n. e. p. r. á. t. e. l. i. a. M. e. s. t. o. g. i. m. p. o. d. d. a. l. / k. t. e. r. ě. z. o. n. i. o. s. a. d. i. w. i. s. s. e. / t. a. b. l. i. n. a. l. a. u. p. e. j. d. o. S. l. i. z. k. a. / k. d. e. z. p. á. l. i. l. i. / l. a. u. p. i. l. i. / g. i. m. a. l. i. / m. o. r. d. o. w. a. l. i. / w. k. r. u. e. n. ě. g. i. n. e. z. P. o. h. a. n. ě. J. a. r. m. a. r. k. y. m. á. d. w. a. / p. r. w. n. j. w. P. o. n. d. ě. l. j. p. o. S. w. á. t. o. s. t. i. / D. r. u. h. ý. w. P. o. n. d. ě. l. j. p. o. S. w. á. t. ě. m. A. u. g. u. s. t. y. n. u. / T. r. ě. k. a. d. ý. T. e. y. d. e. n. d. e. n. P. o. n. d. ě. l. j. G. e. s. t. M. e. s. t. o. K. r. á. s. l. o. w. s. k. ě.

Kaplice.

Má Jarmarky / na Swatého Petra Pawla / a na Swatého Ssymona a Judy.

Krupka.

Má Jarmarky toliko jeden / totiž w Sobotu po Božím Wstaupením.

Kopydlno.

Přibor Městka toho pod Rodem Panův Kopsdanských doloženo nalezněs.

Jarmarky má tři / jeden w Středě před S. Filipem a Jakubem / druhý w Středě před Swatým Jakubem / třetí w Středě před S. Hawlem.

Kralowice.

Má Jarmarky / na Den Zvěstování P. Marye / druhý na S^o Hawla.

Launy Město / založeno Ceta Banie 829. rok

wyprawuge Hagek slovy těmito : Dwa bratři velmi nepokojni Wlastat a Soběs / pogawšše gedentady Czeled swau / nočním časem wessli do gedné Wsy nad Ohři Ržekau postawené / kteráž měla w sobě mnoho obywatelůw gmenem Launa / a tu byl dal někdy postawiti Laun Syn Krosůw / y veini- wšše hémot na tu Wes. Lidi některé zbili / některé rozebrali / Stary a náby- ety gich pobrali / a Pána té Wsy gmenem Horáka Syna Launowa w Ohře weopili. O tomždyž zvěděl Kníže Wogen / poslal pro takowé mordýře / ale oni se nepostawili / nýbrž pogmance swau Czeled šli do Launy / a tu ždi zakládali y Domy z Kamene stawěti dali / a poslali k Knížeti Wogenowi wzkazugce že za takowau Wes / Město chřeji wystawěti a Lidem naplniti. W tom Kníže Wogen umřel / a oni s wělkau pilností Město dostawěti.

Ceta Banie 1421. Bražane swuoglid piešši g

gizdný poslali k Launům / a tu přigeli k nim Zlatečtí y Slánsští / a tak ipolec- ně gezdíce po Kragi Slánském / po Wsech činili welké škody / Klášter Pa- uenský řádu Premonstratenského w Dogašanech ten Pondělí po S. Proko- pu vybrali a wypálili / a odtud táhli k Teplicy / kdež gim bez odporu Město orewěno. Panna Abbatyše řádu S^o Benedykta wšelaké potřeby gim z Kláštera do Města poslala / ale nemnoho to w nich prospělo / neš Klášter tegně zlezi / Panny wšecky wen z něho wywedli / zewšeho ge zlaupiwše / ná- he pustili / a Klášter vybrali a zapálili.

Roku Božjho 1517. Město Launy z gruntu

s Kostelem y s Wěží na Zdech Městských wyhořelo / tolikž y předměstí / tak že malo telik Chalup a Dworůw pozůstalo.

Jarmarky má dwa / prwnj na den Narození Panny Marye / druhý w prwnj Czwrtěk w Postě.

Cypa.

Jarmarky má / na Swatou Marketu / a w Ocheb S^o Martina.

Litomysle náležejí Rodu Bernšteynskému na

ten čas.

W Cetu Banie 1426. na den S. Walentýna /

Syrotec položili sobě Kůl aby se v Litomysle Města na ten čas Biskupské ho wšidni Zbrogně postawili / y sešlo se gich toho dne okolo 4000. a hned nazegrtj počali k Městu šturmovati / ale Božek kterýž byl od Pražanůw Li- tomysle darem přigal / počal se gim velmi snažně brániti / wšak potomně

w idc.

wida gich přístře dobývání / a wěda že od nikud žádného retuňka nedočeka / dal se s nimi w rokowání / awčiniw Smilawu pustil gim Město y Zámet / a sam se do Kolína obrátil.

Ceta 1540. w Czwrtěk po druhé Mědieli We- likonoční / wšeko Město Litomysle y s Zámek wyhořelo / při tom do sta osob obogibo pohlawi zahynulo.

Má tři Jarmarky / prwnj na S^o Jana Zlatovšého / druhý na S^o Sta- nislawa / třetí na S^o Wiktorýna.

Comnice nad Bopelkau Hory Tabor w Kra- gi Hradeckém.

Má tři Jarmarky / prwnj w Czwrtěk w Postě, druhý po Mědieli Mi- sericor: třetí w Czwrtěk před Swatým Duchem. Trhy na Boží Wstaup- enj a na Boží Tělo.

Cedec.

Má Jarmarky dwa / na Boží Wstaupenj / a w Czwrtěk před Swa- tým Hawlem.

Comnice.

Má Jarmarky na den S^o Wjta / a na S^o. Mathausse.

Cisla / náležejí Chřáti.

Má Jarmarky toliko jeden / totiž po Říšowě Mědieli.

Lutawec.

Má Jarmarky tři / prwnj w Středě po Swatém Gíři / druhý po na- třebe Wjeti Panny Marye / Třetí w Středě po S. Ondřeji.

Město wysoké / Město velmi staré w Kralow- ském Císte / welkými milostmi a swobodami od Kníat / Kralůw / y Chřátůw / wedle znění Magestátůw gich obdařené / wšak kteréhoby času založené bylo / toho gsem wyhledati nemohl.

Ceta Banie 1461 w Muterň po prwnj Mědieli po Swatě Trogicy polowice Města toho šhořelo / wzato z Kronyky rukau psané Panů z Haszburgku přináležející.

Ceta Banie 1517. tak pak Hagek po znamenal w Listu 469. w Mědieli na Pondělí po slawnosti Swatého Barcheleme- ge dwě hodiny na noc / wysel Oheň w Měste dořeném, a stazyl ho dobran polowicý.

Má tři Jarmarky / prwnj na S^o Silippa a Jakuba / Druhý na S^o On- dřege / Magestát y ztvořen.

Dieľník **Dieľsto** staré geho žto dáwnost porožu-
má se z háčka mluvějcho o něm takto. Léta Paně 877. geden z Lo-
potůw / Muž velmi znamenitý a bohatý, z Kedu Bessora gmičeni Sla-
wibor, mace wýbornau Kraginu okolo Rěky Labě, a Město na wýstředem
Wrchu postaweně, s powolením Knížete Běstřwsta roztázel ge obezditi, etc
a ten Slawibor Bzowský gináz Mělnický měl Syna řečeného Hauset, ge-
možto na památku dal Zamek wystaweti, a dal mu gmičeno tolikž Hauset
neb Hauskow.

Léta **Vaně** 1421. pakž **Háček** pýše / **Dieľníci**
Měšťané šlibili Pražanům čtyry Arystule gich drěti, a na to se gum zapsa-
li / kterýžto zápis wezmauce Pražané dali gum za Hextmana Jana Smiče-
kého.

Léta 1513. w **Artern** před **Swatým** **Wawřincem**
šofelo Předměstí w Mělníka před řečenau Branau až k Lutské Bráně.
Poznamenan w Kronyce Pana z Hainburga.
Město to má Jarmarky tři / první w drubý Císařet w Poště / drubý
na S^o Petra a Pawla / třetí na Swatého Sawla.

Dost **Dieľsto** dáwné / a mnohými swobodami ob-
daťeně / byl někdy w něm hrab pemoný / yaki se porozumjowá z Kronyky háč-
ko wé. kdež w Listu 395. slowa geho takto znějí :

Na Den Swatě Matě Magdalenske / přitáhlo drubé Węsko Pražské t
Biliň / a odauw společně táhli k Mostu Městu pevně ohrazenému / chycce to-
ho Města z Sámku dobyti a tak den S^o Apolináře se položili se proti Sámlu
na gedné hře / a najeťi počali ho velmi vřutně dobýwati : Tit teří na
něm byli známena wše že se té syle nemohau obrániti dali se w tekou ant, a
prošliaby byli toliko a swými šmoty propuštěni / se gum chyci Sámku y
wšeho což w něm gest postaupiti. Libila se takowá wěc wšsem giným / ale
nigakž Kněz Dlabal Razatel gegich / vřutně weliký a Krwe prolewač / t
comunikerač / nechtel swoliti / dokládage, gest wěc diwná / se ge dce z to-
ho Sámku pustiti / a na giném gich de býwati. Na takowé slowa wšidni
do Sámku se walili vřutnost neshanú nad Běstřwstý přewczowali Pan-
n Janu Ženau našli čiml / mordowali, laupili, pálii gedného Těmce chy-
ci / se swazan ho zaruce y za Těhy do Ohně wvrhli, kterýž sedm rate z ohně
sebau wyhodil / tak že ho mšeli Cepami dotlaci a do smrti. Mostský to
widauce častokrát z Města wystočili / a kterěho koliz Pražanůw bestali / a
d. ho Ohněm spálili. Dal potomně Pán Bůh zmuzilě Sedce obleženým /
se gsa se statěně bránili. Wtem na den Swatého Syra přitáhli oble-
ženým na pomoc Hausowé Knížat Wšestřwstých / teří několik Tisyc guz-
drůch y pšich / z drubě strany Zygimund Hlawáč z Dětina / a z třetí strany
Mikuláš Chudý s welikým tolikž počtem Lidu kterěž kdž Pražané statě-
li nic něnt na swém stáli / a Bogu ním zmuzilý swěsti vminili / yakož pak t
tomu přišlo / než že byli Pražané poraženi / mneho gich na placu zřřalo / od-
břili od drubau Del / od drubí Pratu / od Hausnic Dejet, a Tarasnie Čerňáče /
a od gině / Šbroge mnohých.

Léta

Léta **Vaně** 1515. w **Drubau** **Medieli** **Bořnj** /
w hodinu první na noc / Město Most zgruntu wyhořelo / tak že wšsem
Měšť nezůstali gednom dwe Swětnice / a při tom zahynulo osob více než
na Čtyry sta. Zapálila negatá Žena smažic něco w Olegi / a chyc Ohně
vhařti / Wodnan lila / čímž se ohně wíce rozmohl / a Město zapálil.

Léta **Vaně** 1577. w **Artern** po **Swatém** **Flo-**
ryanu Město Most po drubé wyhořelo. Zapálilo se okolo Šestnacci ho-
din / a shofelo do Wěčera wíce našli čti Sta Domůw / při tom Krow na
Kosle / Rathauz s Wěží / Orlog tolikž y Zwonowé se spustili / a giných
wěcy mnoho staženo.

Na Město to dwa Jarmarky / w pondělí po Tědeli Oculi, a na den
Swatého Gilg.

Hřerško.

Jarmarky má / na S. Marktu / a na S. Worgila.

Wiličin.

Jarmarky má / na S^o Jana Křtitele / a na den Těrožení P. Marye.

Wymonie.

Jarmarky má / w Pondělí po Swatě Trojicy a na Hromnice.

Wšeno.

Jarmarky má tři / první w Středu před Powšsením S^o Kříže / drubý
w Středu po S. Martinu / třetí w Středu po S. Silipu a Jakubu.

Waršowice.

Jarmarky má dwa / w Artern po Smrtedlné Tědeli / a na S^o Lukáše.

Wiestec **Hermanuow.**

Jarmarky má tři / první w Sobotu před Prowodní Tědeli na Wlanu /
drubý w Pondělí po S. Bartholomě / třetí den wšech Swatých.
Nalezel slauhy čas Rodu Šporcow / k tomu 1797 prodan Freyten Plawow.

Wácho **Wěsto** velmi staré welikými milost-
mi obdaťeně náleželo Panům tēm kterěž toliko gedné Oštrwé za znamení
Křižské vžíwali / z nichžto gednomu totis Hronow z Wácho da / kdž byl w
slán s ginými od Krále Přemysla Otakara na Concilium do Lugduna / pro
obzwlášený za slaužený nřsto Oštrwe dal Čřřat Rudolf první za Znamení
Křižské Lwa Černého w Zlatém polq / o čemž háček w yprawuge při Lě-
tu Paně 1273. obšřněg.

Léta potom **Vaně** 1392. **Jan** **Getrich** z **Wá-**
cho da řečený z Janowio Dedic prawý Zboží Wáchoďsteho nadal dediny k
Městu tomu / a Wěstie šest / což wklazuje List geho na to daný / pod Sedmi

V iij

Pečet

Pečetmi Pana Jana z Tachoda a z Janowic/Pana Getricha z Tachoda a z Janowic/Pana Burkharta z Chlunice, Pana Genče z Petrspurgtu a z Janowic / kteří wšickni List ten potvrdzowali.

Gmenowaný Pan Getrich z Tachoda / dal totiž do Kofela S^o Waw^o rince t^o Oltaři Matky Boží sedm Kop^o grossu Stříbrných / a k tomu se zapsal / že nemůže on ani budoucí Páni Tachodští Jarate podati bez Kon^o selské rady téhož Města a Obce / čehož potvrdil Genč z Janowic na Pet^o trspurce / Bratr vlastní Pan Getrich z Tachoda.

Ti potomně prodali to Město Tachod Panu Hynkowi Berkowi z Dubé a z Lippeho / yaki seto porozumjwa z Listu Klásteru Břevňovského / w nichžto doloženo / že gmenowaný Hynek Berka / Město wšem toho Kon^o wentu Lidem darowal / yaki čel pod Erbem Panů Berků z Dubé a z Lippeho. Holý Janek yaki háget pisse / totiž káupil byl Tachod za 1500. Kop^o Měssenských sewššm přislussenstwm.

Po Páních Berkách byli wdrženj Města toho Knížata Minstrberka / yaki se to z Listu rozličných wklazuje / když Léta Páně 1496. Gindrich Kn^o že Minstrberke potvrdzowal Listy Měssianům Tachodským / y to wšedko což byl Koldaz Tachoda mocy pobra / nawrátil.

Téhož Města w vřiwání byli Spletowé / yaki wyswědčge List Pana Jana Spletle / který s^o wobody gini stwzowal. Po Spletlich Pan Jan z Pernstegna wšelité s^o wobody Měssianům Tachodským Listem swým ob^o nowil w Pardubicích na den S^o Barthomége. Na ten čas přináležj Pa^o nům Smičickým z Smičic. Ležj to Město nad Rjekau Metuge gmeno^o wanau mezy Horami / při němž y žamek gest / na wysoký hoře pěkně wysta^o wený.

Léta Páně 1427. Slezáci aby sobie šfody gini
od Táborůw učiněné napravili / wtrhli do Čech selnanu mocy / a oblehli Město Tachod / o čemž když wšedli hradečtj / táhli bez m^o štání Tachod^o ským na pomoc / a Slezáci Němcy hned odtrhli od Města yakeby utkali / za nimiž se Tachodští y hradečtj walně hrnuli / oni pak obrátivše se pora^o zyli na hlavu Tachodské y hradečtj / tak že malo který wšel. Potomně spalivše Předměstj Tachodské / do Slezska se nawrátili.

Léta Páně 1457. Gij Bodiebradský dobyl
Tachoda / který tehdaž přináležel Panu Koldowi / a tu mnozy z Bogownj kůw geho padli / mezy kterýmiž počten gest gedě znamenitý a Drozený P^o ře čený Častolar. Wzato z Kronyk y ruky psané P^o z Haimburgtu přináležegicy.

Léta Páně 1498. Král Wladislaw dal tēmuž
Městu Jarmark na den S^o Wsta / a druhý Jarmark nadán gest na Swa^o toho Martina.

Tymburgk / Město staré založeno okolo Léta
Páně 779. od něyakeho Wicemila Syna Wnohoslawowa z Oskolina / ležj nad Rjekau Labé, a gmenowané bylo před tím Swinský Brod / pro^o to že tam množstwj Diwokých Wepřůw w lauži se wálelo / kteréhož. když Němcy došli / dali gemu gměno Tymburgk, a tak slowé až po dnes.

W Létu 1309. když Alžběta Králowna Čest a
Wdělka po Wacławowi Králi, vgele z Wězenj do kteréhož dana byla od Gindricha Rorystanského, a do Tymburgka tegně přigela, Tymburgstj Měssiané pamatugce na dobrodinj kteráž gim činil Král Wacław, a gi osyřalan widance / přigali gi pod swau ochranu / a Páni totiž o tom ma^o gice spráwu že při Tymburgských Alžběta zůstawa, powstali proti Rorystanskému, a o ni se společně zasadili / yaki o tom háget wyprawuge obšyr^o něgi.

Léta Páně 1421. Tymburští Měssiané pod
dali se z bázně Pražanů / o čemž mluwj háget takto: Slisše Tymburg^o stj co se w giných Městech stalo / poslali swé Posly k Pražanům, a šrže ně gim se poddali / s^o libugce že Cysare Zygkmunda Krále swého nechti gi po^o slanchati, ani se nim spravowati / ani gemu činiti něyake powinnešti / ani Panu Bohu gináč slaužiti / gednom tak yakby Pražané rozkázali.

Byl w Tymburce Léta 1425. Farářem niyna
lý Kněz Gij Holowlád / Cizowě welmi Wlený a Křestianských řádůw milownj / ten rozdawal Swatost Oleáři pod dwogim spůsobem, a pra^o wil na swém Kázání / že každý wěrný Křestian, při swého žiwota skončení / mělby se swých hříchůw Panu Bohu / před Spráwcy geho Díchownjm, od něho raddy žadage wyznati, a učiniw hříchůw poželenj, Swatost Weleb^o nau přigjmati, a k tomu že má býti / yaki Swatý Jakub pisse / Olegem po^o swatným pomazán. To slisše Heytman Bzdinka, odpovědel mu, m^o Kněže, a nekaž nám o tom Olegi, a on nic méně gest wice potvrdzowal / čehož nemohauce dele šnesti Tábori / hned gey y s Kaplanem Knězem Al^o mentem pochytli / na Rary oba wšadili, a weszige samotězi / křižce O^o leg wezeme / Oleg wezeme / až za Bránu Labkau dolegšy / kdež obadwa w Sudech smolných spalili. Po malém čase na tom místě dali se welicy diwové, a časem nočním swětla rozličná se wklazowali / což wše Tymburg^o stj wšdali, a hlasy yako Andělské slychali : mnozy Němci k tomu m^o stu z wry přistupugce býwali vzdrawowáni / yakož až posarad na tom místě žádná Trawa neroste. Pro ty přičiny Tymburgstj toho Kn^o že Gijka za Swatého drželi / y tu Bránu za kteráž byl spálen / gmenugi Bránu Swatogjstau. Tábori pak zatwrdili w zlostech swých rozkáz^o li Břičům wolati, aby se žádný rim swěceným Olegem pod stracenjm hr^o dla mazati nedal, a žádný žádnému Knězy se nespowjdal teyně / než gestli^o žeby kdožkoli hřich proti Panu Bohu učinil, z toho aby se Panu Bohu zgewně předewšsemi Bratry wyznal, a tak g^o au mnozy činili : yako dne ged^o noho / gedenz Táborůw ředený Beněš Kaudela, w prostřed Wogsta wstau^o piw nageden Pařez Topolowý wolati počal, Bratři milý / slisše špowěd, a když se upokogili, řekl / milý Bratři zhřešil gšem proti Panu Bohu, a wám wšem to na se žalugi, že gšem této Wocy ležel s Barborau Suchaw^o lowan, a on byl někde na Ponice, a učinil gšem tenštetel, totižrát a toli^o krát etc. což slisše Heytman okřižl gey / řka : m^o Bratře, a ty by tan zpo^o wědi, natoliko Bratry / ale y wšed y naše Ženy nakazyl, a hned toho dne řázali zase wolati Břičům, aby se žádný zgewně ani teyně nespowjdal.

Druhého Léta Hynek z Bodiebrad pozdmjžen

gfa wjezdzajm se je Cavorim ebratil na swém Zámku / přigel s některý
mi Služebnýy swými a Draby z Tymburgu, chee do Města gwaltem
wskočiti, jakož učiniv hénce a etjst sam toliko s Písačem na před do Brá
ny na Koni wskočil, Tymburgští rychle Straňky spustili, a giným tam w
bchauci nedopostili: mezi tím wyběhla: Města do Brány nýzáká chasa
Pírowárská, a ti gessco Wodu z Pískopůw do Pírowáru nosyli/ Synka
w Bráně schory a: do smrti omílali, tak Tymburgští Synkowi za Gin
dicha Duffku zaplatili, a Kříž mu w té Bráně kdež byl zabít postawiti da
li. Služebnýy to widauce, žalostně odend odgeli.

Náleží to Město Králi Českému / a matři Jarmarky / první o Stře
dopostij / druhý w Sředu po S. Janu Křtitele, třetí w Sředu při Su
chých dnech na Podzým.

Nové Město Hradistě nad Wethugü Rje.

Kan ležij / náleželo někdy Panům z Pernstegna / nyní pat náleží Panu Gra
betti z Sstupenpergtu Mundsenku dědičnému Knížetstvy Sýstského.
Mělo w sobě tři Kostíli dotudž se spravowalo Církwí Swatou Obecnu
geden k chwałe Pána Boha w Trojicy gedneho / druhý ku památce S.
Matij Magdaleně / třetí na památku Proměněný Krýsta Pána wysta
wený.

Jarmarky má čtyry / totiž na den S. Aňelky / na den Swatého Gíř,
na den Swatého Jana Burgana / a na den Powyssený S. Kříže.

Nová Kdyně.

Jarmark má / po památce Swatého Jana / a po památce Swatě Ka
teřiny.

Načerader.

Jarmarky má w Anterý po Swatém Duffe.

Netolice.

Má Jarmarky dwa / první na Swatého Jana Křtitele / druhý na
Swatého Wáclawa.

**Newelow miestečko / naležij Droženému Ba
nu / Panu Piechowi Hoděgowskému z Hoděgowa / na Tlošowě etc. Pod
třetýmto Zámkem. etc. / w Kragi Drodném / mezi Horami nedaletu od
Kjetý Sázwý / třetímuz Cýsař Ferdynand nadal dwa Jarmarky Mage
stacem také zněgijem.**

**Kdy Ferdynand z Boží milosti wolenný Rýjn.
ský Cýsař etc.**

Oznamujem tímto Listem všem / že gsmie od Slowného Adama
Kiepy z Neklowa a na Tlošowě wérného našeho milého ponizené proffe
ni / abychom Městečku a poddaným geho w témi Městečku Newelowu
dwa Jarmarky Roční / gedem na den Narození S. Kříže / a druhý na den S.
Florenca / to gest před S. Mathaussen třídni milostiwé dáti / a k tomu Trh
Tyhodný každý pondělý znoum wysaditi ráčili. A gehojo přezbě potorné

nakloněm

nakloněm sauce / a dobrým rozmyslem / našim gístým wědomím / moey z
lowst u w Cechách / dotčené dva Jarmarky s Freyunkem obyčejným / a
Trh Tyhodný / gini dáwati a znoum wysazowati ráčime. Chce tomu
tonečně aby gmenowany obywatelé t hoj Městečka Newelowa / nyní g
y budaucy / tak jakž gina Městečka neb Města w Královstwy našem Cech
skem swýh Jarmarkůw a Trhůw Tyhodných wjwagi / buď z Práva neb z
obyčaje / tak wjwati mohli a moc měli. Protož přikazujem všem oby
watelům a poddaným našim ze všech stawůw gmenowaneho Královstwy
na Jeho Českého / nyní gsmie y budaucým / wérným milým / abyšše čas opsa
né Obywatelé Městečka Newelowa / nyní gsmie y budaucy při těch dwau
Jarmarkých s Freyunkem obyčejným a Trhem Tyhodným znoum daným
a wysazeným / měli, drěli, a neporušitedlat nyní y na budaucy a čne čas
zachowali / žádných gini w tom překájet nečinje ani komu gístému činiti
nedopauštěgijce / pod wwarowaným hněwu a nemilesti naši Cýsaře.
Wissak proto chcem / aby toto z noum naše wydáný těch dwau Jarmarkůw
ročníh a Trhůw Tyhodných / gednem ukádemu bez wgmý na geho sprawe
dlivosti bylo. Tomu na Swědomj Pečet naši Cýsařskau etc. Wisto gsmie
přiwěsti rozkázati ráčili. Dán w Měste našem Wjzni / w Sředu po
S. Těch Králich Léta Božího 1564. Královstwy našých / Rýjn. ského
34. a ginyh 38.

Joachim de Noua Domo.

Ostrow.

Má Jarmark / na Swatého Jakuba.

Stice Městečko / ležij mezi velikými Horami.

náleželo prwe Panu Sstefanowi Gířmu z Ssternbergka Přesýdencu zřgze
né Komory České. nyní pat náleží Panj Herzanca

Má Jarmarky Trh. gedem na Swatého Wawřince / druhý na S. To
máše / třetí w Cíwtetě před Kwečnu Tědělí. Trh každý Cíwtetě.

Wardubice Město přináleželo od starodaw.

na předkím Arnosta Arcbiskupa Pražského který wjwali za znanený Rý
český píl Kone býlého na Cewen. m Sstijtu / jakž se to z starých paměti w
kazuje a o tom w Starou Rýčeském doloženo gest. Pot nme se dostalo
wdrženj / Panům z Pernstegna. Rýčsktím okoleného de stí / a Swatí wšes
ligatě hognost. Trh přináležij S. M. C. xal oite Králi Českému w
Summě welský wykappené po Smrti Pána z Pernstegna.

Jarmarky má dwa / gedem w Sředu po hrom. ney, druhý na Swatě
ho Wiktoryna. 2° w Arjow Stí. 4°
Trh. Dobutci před každým Jarmarkem. - Obilni každý Platet.

Wýšet Město / založeno Leta Dánie 760. gatz

házet wyprawyge slowy tenito: Ciasu gedného zředwisse se Rýkow
cy při gednom Protoku který ššel od Západu k Wýchodu Slunce a tu nmo
ho Zlata w Píská naležli / kdež sobě Město k bydlém založiwisse / dali gemu
g ueno Bohatý Wýšet / neb takowá hognost Zlata na ten čas tam byla / že
gsmie mohli čti Múžt za gedem den Žitwuu Zlata wdělati.

Když

Kaupil Pardubice Panšiw Cýsař Maximilian oc. p. Jaroslawa
z Pernsteina za 200,000 Rýnských Gířlech.

Ad. A. 1564. w Anterý po
Swatého Gířmu - 4° zlatých pamě
tích Swatého Wjzenstýh
Překážij Sub. 11. 7. 1564.

Když umřel Kral Wacław Leta 1305 Ržeka v
Msta Pstka stala též Tocy a netela / a opět stala gest ta Ržeka tož Syn
geho zabít byl. Poznámáno w Kronyce rukau psané. Author Ano-
nimus.

Lež to Město nad Ržekau Labi a má dva Jarmarky každého Roku
první na den Powýsseny S° Ržije / druhý we Čtvertek po druhé Tiedeli
poslední.

Brütram / o kterémž Diestu činí zmínku Hagek
okolo Leta 884. připomíná že mluže gednoho ze Ws Duffnka / gemu by-
lo gúno Pěhil který pod Horau Tiebussnice gmenowanau Prut Stě-
bra vysoký nalezl který spustil w hromadu poslal k Ržiji jeti Hostiwitowi.
Oná podobně ssestj w téní mstě mluwě Hagek / při Leta Páně 947. we-
litymi swob. dami co Město obdarene od Ržiat a Kralu Cieských.

Má Jarmarky tři / jeden na den Swatého Bartholoměge / druhý na
den Swatého Jana Křtitele a třetí na Swatého Linhartu.

Podiebrady / o nichž zmínku nacházíme takowau.

Leta 1330. přileteli Kobylky do Čech w takó-
wém množství / že y Slunečnou yasnost zastínil a drže i se neyruce okolo Po-
diebrad a žitce zasedlo gich někdy takowé Seado / se plaena námžby se dwé
ste Koreim wysyti mohlo pogednat přikryti / kdež y žeměli / po nichž gú-
dní až pod kolena Ržimů gezdli. Nadruhé Leto z těch umřelých plodili
se Kobylky gine menší na kteréž Lidé Pětkopy dělali a wehnawě se ge tam
zakopáwali / potomně ge y Slamau palili ale nic nemohlo spomocy až se lidé
k modlíchám obrátili a Pán Bůh to spůsobiti račil že přiletělo množství
weliké Čápů a Wran / a ti ge požrali. Wzato z Kroniky psané Pana
z Hamburgtu.

Leta Páně 1426. Sprotcy a Tabory magůce
Starodáwní nechtě k žitkowi Bočkowi / položili se v Podiebrad / a hned na
zepti pečali k Zámku z Ržije w velmi husté stíletí. Těchto dne Hextma-
né od strany půlnocní pustili Lidé ssestmu / ale že Boček měl na Zámku
mnoho starých Ržitůw snažně se s nimi bránil / tak že přitom ssestmu
Taborů a Sprotkůw žustatimělo wce nežli osm Set. Takowau ssestmu
wznawagice Hextmané wstapili s Lidem w Tocy / a položili se na Wyche d
Plaice bžito od Labe okolo Kostela Jarňho / a tu sse roztrhli Seany / ale k
sestmu nesměli se wcegej pustiti. W Tiedeli pak před S. Wacławem
tož bylo jako dvě hodiny na den / Taboři sešli se do Kostela / a tož Ržez
kázal / a bratři seděli na Kázání / Zendrych Wustkár wešborný z Wěte z Otma
welikého wysřelil / a vhodil zadními Dweřmi do Kostela / a zabil gich tan-
gedenáctě / gini pak wšicki z Kostela běželi a kazatel za nimi / tak že tam ža-
dný nezůstal. Wčasug ce / potomně že darmo za čwrt Leta pracowali /
před odcáhnutí museli a obležení wolali na ně z Zámku aby nedětkali / ale
oni zrelasťe Taboři obnažugce zadky na ně wypínali / kterých mnoho Pu-
škáři z Haušnic postřelili a tak za několikery honů Stielbau ge prowázeli.

Policka.

Jarmarky má dva / První na Swatého Jana Křtitele / druhý na S°
Simona a Judy.

Beldřimow.

Má Jarmarky / w Auterý po Středopostij / aw Auterý po Swatým Bar-
tholoměgi.

**Volna nalezý Banuom z Gradce od staroda-
wna / po Smrti Pana Adama z Gradce Purgkrabý neywyssigho a Kancel-
te Kralowstwj Cieského kaupena od Pana Hertwila Zeydlíce z Ssenfeldu.
Jarmarky má / na den Nawšstwenj Panny Marye / a na Swatou
Pannu Kateřinu.**

Bočatský Městčko.

Jarmarky má tři / w Pondělí po Božím Wstaupení / w Pondělí po Na-
rozenj Panny Marye / a w Pondělí po Swatém Antonjnu.

Blana.

Jarmarky má dva / na den Božého Wstaupení / a na den Powýsseny
S° Ržije.

Raudnice Město Staré y nové / oboge ždmi
obražené a Branami opatřené lež nad Ržekau Labem w předním a neypro-
dnějším na Obili, Ržagi. Weliký býwagý do něho sgezdowé pro Ku-
pectwj wšeligake na Obili, na Wino, na Ržby čerstwé Tunné y suché, na
Kout, na Owce, Swině, na Dobytěk hovězý / na Železo, summau na wšes-
líké handle / kteréž se tam děgý s welikým wžitkem obywatelůw a s zname-
nitau žitnosti / bezewšij okolních překážky. Nalezelo od starodáwna Arcy-
biskupim Pražským / kteréž potomně w čas nepokogne Kunrad Biskup odes-
wzdal Panu Janowi Smičkemu / a tak dostalo se pod Wrdnost Swětštan
Ržije Oskrowské kaupil ge za čtyřdeci Tysíc / potom od Pana Wyljma z
Kožimberka wstátním Práwa od něho odcyzen / o čej až posuwad nepokog
Práwnj gest.

Jan Biskup Pražský mnohá Lidská obtíženj y nebezpečnstwj přitom
Městě na Přjwoze přes Labe znamena w / rozkázal na swůg vlastnj Wáklad
wdelet Mstě Kamenný w velmi nákladný. Kázal také na koncy téhož Mo-
stu postawiti Espeřál hlawnj pro Lidě chudé a Těhrocné / aby tam byli při-
gimánj / a z Kláštera aby byli počtiwau Strawau opatrowánj solikéž y ná-
pogem a oděwem / tak aby žádného netrpěli nedostatků. o čemž w Poslan-
pnosti Biskupské obššrněgi při Leta Páně 1343.

Leta 1371. Wěšnce Čerwna dne patnáctého /
Arcybiskup Pražský wšel nowau Kaplu na Zámku Raudnice ke cti Panny
Bohu, Blahoslawené Panně Marygi a Swatým Dědicim Cieským ku
památce.

Léta Dánie 141. Ziska hnul se s swými k Raud
necy / žádage aby byl strz Město puštěn / se chce strz ně přea Měst potog.
ně k Praze tahnauti a žádné škody nečiniti, k čemuž Raudníci povolili
neb měli zeň moey / pustili ho do Města, a na tom zůstali / gesthzeby co w
Měste gím protimyslného začal, aby ho s geho Mordýmí yali a w Ržece
vtepili: Arcybiskup pak byl tomu na odpor / který propustiti kázal Ziskn/
a wsseligatě itonosti Drábům geho v Konům perčeil dostatek dáti: Ziska
bylby rád Město opanowal, ale nesměl se o to pokusiti / neb malo Lidu
mel, nic méně z Města wsgizdégic kázal Klášter Raudnický, a Dům Pro-
bostřůw wypáliti do gruntu.

W Létu Dánie 1439. wietšij díl Města Raud
nice shořel / tež y Wěže weliká na Hradě, na Novém Měste několik Domů
se zapálilo od Sladowny na Konštem Trhu.

Rak wyslo z Rak Biskupských pod Rodem Panůw Smiřických z Smi-
řic w Strawu Panském doloženo.

Má Jarmarky čtyry / totiž, na den Nalezenj Swatého Kříže / na Bo-
žij Wstaupenj / na Swatou Marij Magdalenu / a na S° Silgij.

Ržecice Stara Čerwena.

Jarmarky Čitry má / totiž, w Anterý po S. Silgij / w Anterý po Bo-
žijm Wstaupenij / na S. Marij Magdalenu / a na S° Bartholemeje.

Ržecice Kardassowa.

Jarmarky má dwa / w Anterý před S. Wawřincem / a druhý Anterý w
Poště.

Rokycany Město gest Staré / b kteréhož Léta

Přine 1110. Městce Ledna Cysar Sindrich smřil Kráta Ciska, totiž Bo-
řiwogea Wladislawa: Lež mezý welkými Lesy a Hrami.

Léta Dánie 1421 Ziska položil se b Rokycan /

kteréhož Městiané Rokycanští porogně do Města pustili / y wssím geho
Drábům dali pokrmůw a obrokůw bez nedostatku / proto že gím od swých
y od Taberůw pokog zachowati slibowal / ale Taboři hned yal do Města
wessli wssočiwse do Kláštera Kanowitůw Ržeholněch / Kobý Oltářům
vráželi / některé rozmetali / cožoli tam našli / wssěcko pobrali / a pelapirssse
gednoho Kněze tehož Zákona Maje welmi etnostneho a gíl wčkem sessleho
gey gfan vprostřed Kláštera w Sudu vpálili / prawice tak nám sluffij Zás-
kon Křesťu vyplniti. Městiané oře přjhođe oznámili / a stěžowali sobě
že gím Smilawoy nezdřel tak yal slibowal / a on wyslissse ge řekl / Bratřij
milij hned wám dám na to odpověď / y wzkřikl na swé / a kázal gím wssěcko
Město zlaupiti a wybrati / a k Plzni tahnauti.

Z tehož Města possel onen Rokycan Syn negatého Rowáře / který za
Kráte Gřijho weliká banženij a pozdwihowanij w Městech Pražských činil
Má Jarmark / na Městu Božij Sněžnan.

Rychnow

Rychnow.

Má Jarmarky na S° Prokopa, na S° Mathausse, a na Swatou
Lucygi Ottylq.

Rožďalowice / náležejí Panu z Ronowa.

Jarmarky w něm býwagi / na Božij Wstaupenij a na Božij Tělo.

Ranspergk.

Má Jarmarky na den Narozenj Panny Marie, a na den S° Mikulasse,

Strjbro / založeno Léta Dánie 1131. od Knjže-

ze Soběslawa, který wida gednu Wes w dobrém položeni / gisto bylo
gméno Miza, rozkázal z ni Město doceně spůsobiti, a že kopagice grun-
ty našli Růdu Strjbrnau / dāno tomu Městu gméno Strjbro, a Ržeka
kterā pod nim teče / aš posawād slowé Miza neb Mže.

Má Jarmarky / třetj w Pondělj po Welikénocy / a w Pondělj po S.
Zawle.

Sussyce neb Sutice / o niž zmjinka gest w pamě
tech takowā.

Léta Dánie 1544. w Pondělj po čtvrté Předě-
li po Welikénocy, gināl před Swatou Zieffigi w šestnacté hodin / Město
gmenowané, od kladeného Ohně z gruntu wyhořelo.

Má Jarmarky na Swatodussnj Pondělj, a na S° Mathausse.

Strakonice / o nichž zmjinku takowú nacházým.

Léta 1442. w Pondělj po Swatem Janu

Křtitel, shořelo wice než polowice Městečka Strakonice / z necpatrneš-
tí, gesto prajmo dělali. Wzato z Kroniky Pana z Hazmburgke.

Býwagi w něm Jarmarkowé / na Božij Tělo, a na Swatého Sym-
mona a Jůdy.

Swětlá / náležejí Panu Trčkowi.

Má Jarmarky / w Anterý před Božijm Wstaupenij / a w Anterý před
Swatým Zawlem.

Solnice.

Má Jarmarky na S° Jana Křtitele, a na S° Symmona a Jůdy.

Sluce.

Má Jarmarky o Swatým Duse, a naden Powýssenj S° Kříže.

Sobieslaw / náležejí Panu z Rožmbergka.

Léta Paně 1434. Těbori šezli Sobiesław / a
wybrali, ymnošují Lidu w něm zagawše zřacowali.

Ma Jarmarky čerý / w Ponděl před Zromnicemi / o Swatém Duse /
w Ponděl po Powyssej S. Říše / a w Ponděl před Swatou Kateři-
nou.

Slawonice.

Jarmarkové w něm tž za Rok býwagi / totiz na Boží Tělo / na Swa-
těho Mathaúse / a na Swatou Alžbět.

Střebochovice.

Jarmarkové w něm býwagi / na den Proměnění Pána Krysta, a na
Swatou Kateřinu.

Sobotka / naležú Banu Goldrichowi Esťast
němo z L. b. k. w. e.

Ma Jarmarky na Swatou Maří Magdalénu / a na Swatého Wác-
slawa.

Teyn Horslowstý ginák Do-
brohostow / kterehobý času a od toho založen byl,
a zdalž od něyakeho Horše neb Dobrohesta gmeno wzal / o
tom žádně zanjky w pamětech nenachizem / nic méně wědomě gest
se před n. Polita Sey Léty pod Wrchlosti Dúchownj býwalo.

Město to leží nad Řekou řečenou Brzwo-
da neb Radburj, nedaleko od M. 39 Bawoistých / které na
ten čas w drženímě Pan Jan mladší z Lebkowic. Zněd od
toho času yati Wra Swatá Křesťanská w Cechách nastala,
wšoyč bezewšy proměny pořádkem se Cytire Swatě Obecě řídilo, a
sprawowalo, yakož at poswád od téhož pořádku neodstupuge / magie w
dobré paměti, slova kteráž Cicero lib: pri: de Divinatione powěděl: Ma-
rum instituta tuzi, sacris, caremoniisq; detineri Sapientis est, k čemuž y Me-
nander směřuge: Eto mluwje: Mortalis natus ne queras sapere supra divi-
na. Strz něyakeho Kunrada Němce Arcybiskupa Dúchownj Wrchlosti
zba weno / nic méně Arcypřýstý swobodně gest / na kterémž Musi věn-
ja Spráwce Dúchownj býwagi / wedlé gegichžto naučení, bedliwě se spra-
wugi.

Tomu Městu weliká dobrodinj činil Arnost Arcybiskup Pražský / kte-
rýž w Létu Paně 1364. zdmi ge obehnati poručil, a Cysat Karel toho
gména Císařský předtim / Léta totisto 1357. milostivě obywatelům pro-
lázati ráčil milost takowau / aby Clo wedlé wěle a rozsáffnesli své, wy-
saditi a našditi mohli.

Tolikéš gmenowaný Arcybiskup tými Obywatelům to na wěčnosť spů-
sobil / neyprwe aby Město gich wewšech radách a saudech y při edwo-

lawani

lawani k práwu wrchownu, wšecet ten obceř a spůsob zachowalo / yato
Město Střebrodruhé / aby obywatelé wšech Domů, Dědin, Lut, a giných de-
dicty bezewšy překážky a obtěžowánj w drženj byli. Třetí / aby Statky
swé podle Prawa Starého Města Pražského říditi / ge swobodně prodá-
wati, y ginými lidmi osazowati mohli / wolitež Decry / Sroctky a Wdo-
w y své bezewšy překážky k Stawu Manželskému dáwati mohli / kteréžto
nadání stalo se Léta Paně 1406. kteréžto wšecy nadeřsané milosti / gin
potomně od slawné a Swate paměti Cysarůw Římských yatožto Kralů
Českých, až do nynějšho Cysare Rudolfa toho gména Druhého / slawné
schwalené a potvřené gšan, a obzwláště od Cysare Zygmunda / kterýž
znamenaw wtrně a kále služby Obywatelůw Teynských / proti Wtleffit-
šym a Swatě ržry Katholické odporníkům činěné / Magestatem swým
nadání takowá zwelebil a předpowěděné Prywilegium Zbinka Arcybisku-
pa y giné Lusty Prawa a swobody gich / wewšech Punktich Klausulech a
Artikulech potwrdil.

W Kronyce Bana z Hajmburgka rukau pša-
ně nacházým / že toho Města při Létu Paně 1465. w drženj byl yaty Do-
brohost, a ten se pjal takto: Pan Dobrohost z Prostého a na Teyně Hor-
šowstém Biskupowěm. Podobná wěc k wšě gest / že potomně od toho
Dobrohosta / Teyn Dobrohostow gmenowan byl.

Léta 1529. Řeka Radbur welmi se byla rož-
wodnila / tak že mnošsij Demůw zatopila, y Lidi nemalo wronulo / což
se stalo čtrnáctého dne Měsíce Čerwna.

Léta Panie 1534 w Středu po Swatém Wat-
haússy na Saudu Romernym / potvřowaná gšan Priuilegia a Magestá-
towé tēmuž Městu / tak že někdy Gist Chlupac Statet swúg swobodně
prodati, akdei se mu libilo / podle swobod a weřsad téhož Města Teyna
Horslowského bezewšy překážky paně y Poddaných wysłehowati se mohli /
a moc měl.

Léta 1547. Město Teyn Horslow w Středu
po Wltě Tlocy wšecdo y zámtem y z Předměstim wyhořelo / při kte-
rémžto Ohni y do Cytirydceti osob zahynulo.

Z toho Města Katholického ac ne welmi welkého mnoho Včených Li-
di / yato Doktorůw a Mistrůw wysšlo / z nichžto aspoň některé připomenau
ti slusly / yato neyprwe Sst pána Gita, kterýž před některými Léty / něko-
lík Let Paulijs artem Medicinæ & Mathematices publice čerl / a potomně y
Rectorem Vniuersitatis učiněn.

W Starém Boleslawi Text na gednom Ramenu hřebajm wyržy při-
pomíná z téhož Města Teynhorslowského Muře Včeného tēmužto slowy:

Anno Domini 1581. die 21. Januarij, Venerabili Viro Domino Petro Pies-
linio Tynhorslowiensi hujus Ecclesie Decano optime merito, Dominus An-
dreas Germanus Frater, pietatis ergo hoc opus fieri fecit.

Ten potomně Ondřeg byl tam tēž Děkánem, a ti obadwa wčēnau pa-
mēt při onom Kostela magi / pro weliká dobrodinj kteráž genu činili, a
gey yato tēmiž restaurowali a ozdobili.

W 4

3. téhož

Z téhož Města Rodem byl Symon Plachý z Třebně / Artium Magister, na ten čas přední Písař starého Města Plzně / o jehožto Lebů w Stawu Rytiském doloženo gest.

Při též Měste / když jsem tucto Knihu spisoval k tomu byli Lidé Včenj a obecnému dobrému prospěšij / Frydrych Sylwan / Balthazar Pessen / Jan Táhlo / Seweryn Táhlo, a gini mnozy. Dotčenému Frydrychowi Sylwanowi w Praze umřela Manželka Pantj Dorota y Syn Sindrich Sylwan gednoho dne, a pochování gsau společně w Kostele Swatého Jakuba / ginižto oběma učinil Epitaphium předpověděný Seweryn Táhlo / kterejž wrytý gest na Kamennu hrobnji takto.

Nox erat Octobris fulget quæ proxima Nonis

Syluani exanimis cum Dorothea perit.

Vidit & ingemuit Gnatus, mox nocte sequenti

Flos tener Henricus morte metente cadit.

Gest w též Měste Kosteł Katholický gedem, ku památce Swatých Petra a Pawla wystawený, na Předměstím dwa / totiž S° Apollinariše / kdež gest Prelátstwj, a S° Ssebestyána, kdež gest Spítal. Za Místem tolikéž tti je Kostełové spatřuji, jako Swatě Anny kdež býwa Paut slawná / Wšech Swatých w Horšowě, a malý Kostełček nad Místem we gměno Blahoslavené Panny Marye posvěcený.

Jarmarkové w též Měste býwagi, w Auterý po Powýssenj S° Kříže / w Auterý před Hromnicemi, a na S° Petra a Pawla.

Leyn nad Wltawau.

Léta 1467. Jan z Rožmbergtá / Van Zdeněk
Kostka, a Jan Gradický / Město to Ohněm zkazili: poznamenano w Kronyce P. z Hamburgtá.

Na Jarmarky na S° Jakuba a na Swatou Kateřinu.

Leplice / náležejí Banu Hadslawowi je Wchp-
nic a z Tettowa.

Na Městečko to Jarmarky / na S° Jana Křtitele, druhý na Swatého Hawla.

Lepla.

Na Jarmark toliko gedem / totiž na S° Gilgá.

Turnow / náleží Banum z Wartmbergta.

Léta Bane 1422. Žijka sebrav Lid okolo dot-
čeného Města Turnowa / přigel zase do Kolna / odkudž wygel proti Lidu Čyřskému, a položil se mezi Horau a Kolnem v Těbowid, a tu za několik dní proti sobě harcowali, gedni druhé giniati a mordowali: w tom přišel hlas do Wogtka Čyřského / že množstwj Lidu táhně Žijkowi na pomoc / což slisse Čyř, kázal Horu zapáliti na den Božího Křtenj, a sam

o swými

o swými hauffy táhl k Německému Brodu, a Žijka za nim, a tu we Čitwor tel posíhl geč v Německého Brodu / kdež se Vhři hned počali proti Žijkowi štykować, a Žijka proti nim / negináče než jakoby chtěl mezy ně wštko čiti / Vhři pak počali vstupować přes Řeku, a w tom se led prolomil: množstwj Vhrůw vtonulo / gini na vřikání se oddali, a nechali tu mnoho Wozůw s rozličným zbožím, Oděwem / y hotowými Penězy naladowaných: bylo tu také Aněh rozličných Křesťanských y Židowských velmi mnoho / kteréž vnipli Vhři z Čech do Vher wyweztí, a tu wšedů Křiřt kázal Žijka mezy své Bogowině rozdělit.

Nazegte ráno / počali k Městu Brodu šturmovati, a stáli v šturmu ten celý den / neb se obležení zmužile bránili: druhého dne kázal Žijka o pokog o obleženými rotowati / ale Drábě bez přestánj na Zdi ležli, a nemas laui špodau / neb gich z obau stran zamordowano na Tě Tisyc: w Donděh ráno / rozeřtené byli Korauwe Čyřské, pod nimiž posadiv se Žijka, některé z svých Drábůw na Rytiskwo pasowal.

Na Jarmarky tti / w Středupřed Swatým Janem / w Středu před Smrečelnau Tědelj, a w Středu před Swatým Gilgám.

Třebně.

Na Jarmarky w Sobotu po Středoposij / w Ochtáb Swatých Petra a Pawla / a na S° Františka.

Třeboně.

Na Jarmarky na S° Filipa a Jakuba, na S° Gilgá a na S° Tomáše.

Tábor o němž dosti patrně vkažugi Kronyk
je založen gest od Žijky / na gruntu mocz odmarým Panum Ausšickým z Auřt.

Léta Bane 1532. dne 16. Wěšce Čerwence wy-
hořelo wšedko y s borem, pozůtalo Domůw 16. Kathauz obhagen, a těch Domůw kteříž srořeli načteno 366.

Na Jarmarky na Den S° Dominýka / na S° Hawla / a na Swatého Ondřege.

Táchow / o němž zmínka w Kronykách diege se
tatowá.

Léta 1421. Žijka přitáhl k Táchowu s Tábor
a opanowal Wiednau téhož dne; na z gteč pustil šturmt Městu, ale Měšicane statečně se genu bránil / pročel Předměstí zapáliti kázal / kdež pro prudost Ohně, množy z Drábůw geho hořeli, a množstwj Wozůw y Ro- ni Žijkových. Mězi tím Čyř k Táchowu pospířel / a Žijka vřianpil osadiv dobře Klášter Chotěřow a Kladruba y Zamek Krasýřow, a táhl vpřimo k Táborškanu Hradšci, Čyř pak položil se v Kláštera Kladruba šeho / o čemž když zvěděl Žijka, poslal k Pražanům / aby mu pomoc učinili je chce Čyř z Pole sehnati, a oni wd čni gsauce toho / hned mu na pomoc mnoho gjdých y pěšých, s třema Kopami Wozů a 20 wypráwili / a ti na té cestě opanowali Dobřš / Žebrák a Wilsstegn / jehož byla w dr-

w iij

žen

Jan Paní Mária Oldřicha z Rožmberka, a w tom Cýsař hnul se o Wog-
stem swým k Liehoměřicům.

Léta 1431. Němcy shromáždili se oblehli Wě-
sto Tachow, a Czechové / kteří se již byli sjeli v Plzni přišli k Barworské-
mu Lesu, táhli pořádně od Chotěšow aš k Domažlicům obleženým na
pomoc, o nichž yať zvěděli Němcy hned od Tachowa odtrhli, a Wozy
přes hory slykowaći počali, ale že Wozkové byli velmi přestraseni, geden
před druhým geti se snažil, a tak sobě cesty ty auztě zaměstnali, a velmi se
obmestkali / tak že Czechové na ně připadli, honíce vitagiecy nevrátce k
Zámku Rožmberka, a kteříž ginými cestami vstěkali, ti všli ač ne bez stra-
chu. Czechové Cizry kopy Wozůw dostali, a více než Sedmdesáte
Němcůw swázaných přihnali.

Třebowa Česká.

Má Jarmarky na Bozj Wstaupenj / a na S° Ríže pomýšsenj.

Trutnow.

Má třj Jarmarky / na den na Wjru Obrácenj S° Pawla / we Čtwtet
před Swatým Duchem / a na S° Wáclawa.

Wodniany Wěsto od kohoby založené bylo neb
při kterém času / w Kronykách není poznamenáno; příhodugeho / kteráž
se stala Léta 1406. wypravuge hágel těmito slovy:

Geralt mladší z Kunštátu / oblehl w malém počtu Wěsto Wodniany,
a Messiané tomu se snáli, a jako za nic to nepočítajice pravili / že geý chce
gi Měchýřem od Wěsta odstrassiti. W tom on něyaktým nestěstím neb
neopatrností oblečených / wstočil gim do Wěsta, mnoho Messianůw zgimal /
starky gegich pobral / a mnohé zssaedwal.

Má Jarmarky / o Středopostj a na den Narozenj Panny Marye.

Unboštie Wěstečko.

Má Jarmarky na den S° Petra a Pawla / a w Středu před Narozením
Panny Marye.

Welwary / náležegi Cýsaři yakožto Králi Čje
stému / ležegi w Kráči vrodném třj míle od Prahy.

Jarmark w něm býwaw Středu po S. Bartoloměji / a na S° Martina.

Wlassině.

Má Jarmarky / w pondělj Swatodussnj / a w Sobotu po Swatém
Silgij.

Wolině.

Má Jarmark na den Wšech Swatých.

Wlutice.

Léta 1422. Wražané Wěsta toho se zmocnili a
wybravšge, do gruntu spaili / nawracugíce se swadili se o laupě / tak že
y bitw swedli sami mezy seban w Wsy Stělotluk / padlo gich více než 70.
a Sto raněných Sedlácy do Prahy přivezli.

Ziebrák / gest Wěsto Cýsařské / náleželo prwe
Panu Gijmu z Lobkowic.

Má Jarmark třetj den před powýssením S° Ríže.

Ziglice.

Jarmark w něm býwá w Sobotu po S. Bartholoměji.

Sina Wěstečka / Wsy a Zám-
ky / kteráž wegše negsau doložená / tato se krat-
ce wedle hágla připomínagi / a neyprwe.

Charwatice / Wes / založil geden z Brátel Čje
chowých gménem Manych / Léta Paně 657. rdeš se počal velmi r. nošiti,
a Zemí Radli worati / nebo velmi byla vrodná: To wida Syn Manu-
chu gménem Rabus / nedaleko odtud tolikéž Wes založil, a dal gi gme-
no Rabus.

Při těmž času dwa Bratři z gedného žiwota narozeni host a Čiernauš /
wzawšge odpusťenj od Knjete swé°, chceli se do Kráginy Wexchodnj obra-
titi / ale Knjze Čzech powolal ge před sebe, žádagie aby neodchazeli daleko
od giných / aby něyaké nepřipadlo nestěstj pro oddělenj gedněch od druhých:
než spěhěři Knjzeti spráwu dávali že Lid něyaký neznámy / nedaleko od
nich má swé obydlj / kteréhožto řeči žádný wyrozuměti nemůže, a proto že
gest potřeba se obárat / aby shromáždili se nestěsobili Wálku, poně-
wadž gegich opanowáno dēdicowj. Powolili k tomu oni Muži wyneše-
nj, a tak nazegři host opustiw swé Bandy / málo odšedw k straně Půlně-
nj / na gednom přiwššj nedaleko od Žjpu / poručil obradu Debyctům sy-
rokan učiniti, a Dmí wysoký postawiti, a dal mu gmeno Wsory Dwur /
což wida Čiernauš / nápodobně k straně Poledni kázal Dwur postawiti ke-
remuž gmeno dal Čiernauš.

Léta 661. Kdž umřel Knjze Čzech / magie Wě-
tu swého Let 26. a pochowan byl s plácem wšeho Lidu / na tom místě
rdeš byl pohřben Czechové wystawili Wes, a pro počtiwoš toho hrobu /
Čechowes gi gmeno dali. Po wpočtogenj pláče nad Knjzetem umrlým /
předněgšj sešli se do Wsotého Dworu, a tu na tom zůstali / aby yestali pro
Lecha Knjze Bratra Czechowa, a geho aby na se spráwu Lidu toho přigal
žádali / čemuž on odepěl, prawě se na swém Knjzestwj dosti máti, a tak
Czechové po smrti Knjzete Čzech, za deset Let bez Spráwey byli, a w to
časě powstali welicy neřádomě / gedni druhými nawišy, křiwdu, činili a ney-
více při osobowání Dědin, a dělení Mezj.

Turisko / Dwir založen Léta Bane 671. wedle
Hágtamluwje ho takto:

Bratři dva mláďnj / z Rodu Čechowa, gichito gmená byli Supan a Turisk včinnosťe rozmluwenj s Pánem swým / odgeri, wšak nedaleko vmjnil / y pogmauce ženy a Čeled sway / y Dobytet, obrátili se k straně polednj / kdež nalezauce žemi vrodinaj / Dům dřewěnj sobě a ohradu šyrokau Dobytet včinnili / kterýž Turiskem nazwali.

Lehož Roku stala se wada mezy Čeledi Brat
růw předčecenj o pastwy / pročej Supan aby se nitco horšijho nezběhlo po staupil Bratru swému toho Dworu, a sami se obrátil k straně Weychodnj a tu nedaleko od Wody Dwir Krásnj dal sobě postawiti Synu swému Chey nowitě wili / kterémuž dal gmeno Cheynow.

Krokowec Grad wystawen Léta 675 nakž Há-
get wyprawuge těmico slowy. Sessli gšau se wšickni Čechowé tu Pánu swému Krokowi, a na tom žůstali ponutnutim něyakeho. Čehoně, aby žá-
mek peroný w místě přihodném Pánu swému postawili / jakož tu hned wšick-
dai pilně stawěti počali blizko odewšy Stebno řečené, a když ho dokonali /
Krokow Grad gmeno genu dali, ginat Krokowec. Ale Krokowi nezdá-
lo se za dobré na něm býdeti, neč chěl raději žůstati mezy swými / protož
dan gest ten Grad Šsimowu Synu Blechowu Mři welmi opatrnemu /
kterýž Krokowi při Sau dech a spravowánj žemi byl nápomocen.

Chyrin Wes wystawět Chyr Syn Wanu Lé
ta 676. na kteréhož se Man welmi rozhrěwal, tak žemu Syna geho to gesti
Wnučka swého zabil / což Chyr Rnizeci Krokowi oznámil / kterýž powelaw
Šsimy a giných staršich / takowý rozsudet učinil, nechtějice aby Mord bez
ponistý žůstati měl, a rozkazal aby Chyr Otce swého Mana pro ten skutek
včinný za geden Měste každého půl dne do Plawhu wedle Wola zapřahel:
Takowau spravedliwost přistau Pána swého gini widauce, pilně se morda-
wu warowali.

Zdechowice Wes založená w Létu 677. spūsobem
tatowym. Cilowět geden welmi starý, z Rodu Krokowa gmenem Bo-
tát / šel aby žihl žemi, a pogal s sebau Pět Pachoiťu y Chiebůw dostatek
aby měli za dlawý čas / y přišli na welké žory dne gedneho, na nichž Oheň
wčinnosťe odpočiwali, a k pagice Morýtan aby žwěděli vrodnali žemi gest,
nalešli Růdu Žlezau welmi wtrčnan / y nawrátili se k Krokowi Pánu
swému / nowiny y dar genu nesauce / čehož on gsa wděčen, hned poslal wje-
ce Čeledi, aby Růdu kopalí a lámali, a Ohněm přehánějice železo žni dě-
lali / nad nimiž Spráncy včinně Botát / a chowal Čeled onu w Dwoře
swém / kterýž sobě tu ped žorami w nowě postawiti dal řečeném Zdechow-
wice, a tu gest Botát, s železem se obrage, w té Wě žiwot swýg dokonat.

O založenj Města Budče / mluwý Háget při
Léto Bane 678. w jnšij tento: Lid Český welikau chut magjce k Pánu

swému

swému Krokowi, a widauce geho welikau mocnost, genu poctiwost a šez-
pečnost aby činili / wšenni obyčejí obměšleli. Dne gedneho sessli gšau
se na Dwir Čiernawu, a odeud šli do Čiřowšy a Pánu swému mnohé
wčej budaucy šrz Staboge Syna Lesyřlawowa předkládali, a při koncy, to,
mu powěděti kázali / že gšau se na tom šněšli / aby w místě šustném a bez-
pečném Město a Grad postawili / proto aby on, jakož to Pán gich na hra-
dž sedel, a oni pod ním jakožto poddanj aby w Měste obýwali / oetudž aby
ge žádný nepřitel newypudil, a nad to Pánu gich aby se žádná škoda ani
hanba nešala. Krok znamenaw gich štyř šlyšy vmjnil / dal gest k tomu
swé po volenj, a oni tu hned bez prodlewánj wywoli wšic místo gedno došti
na wysoké hoře, společně přetopy lámali / wali dělali Domy / ginžto Bu-
dyřtali / y Grad dřewěnj stawili genužto colikž y Města Budče přezde-
li.

Wedle žněnj paměti Kneze Šsymona Thadde
usa Buddetyusa / G. M. C. Inquisitora w Romich / w drabých Rame-
nichetě. mocně nařízeného / Město Budče založil geden z předkůw ge-
ho / gmenem Lessyn Budet Syn Budčůw / kterýž gšau Magus nad gine šlo-
wutný / často w něyaké Geshyni raddu s Duchy šrawal, a tu on nazwal Bud-
dicem / neč ho tam Duch budjwal y pudjwal / a tak odeud Město Budče
wyzdwiženo bylo / od kteréhož potomkové gmenugi se Budčeti, a gini od
Budča, Budčowé šlgi. To tehdy Město Budče / Lessyn Budet rozšij-
gic / wyzdwihl w něm Školu prostrannau s obširnými placy / w kterých
se učili tegněmu w přigrozenj Oměnj / Milasse / Božena / Rujna / Krásna /
Kássa / Šosnawa / Borka / Wicka / Tetta / Swacka / Miska / Dobromilka /
Teyná / Weselá / Snatá / Libuše / Baňka / Rýhala / Žněwka / Bogunka /
Přemysl / Warčan / Samostiel / Šrdin / Kassawec / Kwětoš / Libuš / Swa-
toš / Žněwobogen / Štrachotwas / Bohuš / agini bez počtu, kterých gisti, do-
čený Knez Šsymon Thadens / že gest w pamětech swých jako w Kathalo-
gu poznamenané nalezl.

Brerow založen Léta 679. wedle žněnj Hágtowé
Kronyky / takto: Krokowá Čeled w weliký Swar byla wwedena šrz
něyakeho Tunáka Syna Romárowa / tak že se y Mord mezy nimi přihor-
dil / o kterémž správomage Krok / winně trestati kázal, ale Raman Syna
swého Tanáka, genž byl skutku toho newčestšij půwod w šřetowal / kterýž
teyň odššl k straně Weychodnj, a pod žorau Bělicy Dwir sobě založil / ke-
remuž dal gmeno Přerow / to gest prwnj žrob, a tu gest Tunák druhého
Roku Otce swého Rámána pohřbil / bydlege nieměně s Čeledi šraw na
Dwoře dotčeném.

Léta Banie 682. mnoho z Čechůw a žwlaššic
znamenitějšij, kterých wčestšij Stáda měli Dobytet / obrátili se od žřipu do
Krage Půlnocního, a pod žorami se osadili / tu kdež gšau nni Litoměřic-
ce / kdež něyaký Kad Syn Libu Dwir sobě na Wysoké hoře nad řabem
postawiti dal, a Radicem gey gmenowati kázal.

Wšary Grad / tu kdež nyní gest Wyšehrad / za-
ložen Léta 683. o čemž Kronyka žnj takto. Krok powolal swých Podda-
ných

Libichrad založen Léta téhož od Vanen a Slu
zebnice Knežny Libusse, o čemž háget takto mluví. Služebnice Libussy
ný rozličně svou kratochvíl při lovení zvířetí provozovali, po hustých les-
ích chodíce z Lucifi na Heleny střeleli / w tom dne gedneho, náhodau na
geden vysoký a příkrý vrch wessli, kterýž se jim zalíbil / y žádali gsau
Knežny Libusse aby na něm dala hrád pevný z hrubého hlínau obložený
postavit / kterýž spatiwšy místo / na žádost gich tak učiniti rozkázala, a oni
pro milost kterauž měli k své Paní / dali od gegiho gména gméno hradu
Libichrad, a Wes kterýž toho času při čemž hradu v Ržetý založená byla /
tolikéž od Libusse Libice nazwaná a ta má w sobě obywatels až po dnes, a
Přikopové hradu tolíkéž se gesté spatiugi, yato proti Turku gednu mli od
Prahy.

Kadlice / Dwůr založen Léta 713. o němž há
get mluví takto :

Domabog a Galdan dva Bratři Synové hrubowi, swadili se s Ka-
sufany / genž byli z Německého Narodu / y odesli gsau ku Polední a w
gednom suchém audolj, oba Dwůr gedn welnu wysokau a pevnau obra-
dau obrazený sobě postavili, a Zákopy delagje welnu weliku a hrubé wes-
likosti / w Zemi Kadlicy železnau našli, kteréž se welnu diwili, myslíce
od toho by zakopaná byla do Země, a tak z té příčiny Dwůru Kadlice gmé-
no dali. Obawagje se pak některých Kasufanůw svých nepřátel / žádali
gsau Kleně Stregce svého, a Syna geho Sudiroha / aby sobě wedle nich
Dwůry postawiti dali, a jim proti gich nepřátelům nápomocni byli / což
na žádost gich učinili.

Strjbro w Čechách Léta Vaně 714. nejprwé
nalezeno gest / yati wyprawyge háget slowy čemito. Přišli k Knežně Li-
bussy Druhan a Chobol Synové něyákeho Bořislawa / gi od Otce svého
pozdrawugje, a přinesli Strjbra weliku spausu, oznamugje žeby to w
Kraginách Západních nalezeno bylo / kteréž přigawšy Libusse, poděko-
wánj učinila, a hned s nimi některé Delnjky s Spicáky a s Motykami po-
slala / kteréž časy potomnými w weliké Wáze Strjbro na Dwůr Libusse
přinášeli.

Wince zlata začátek w Čechách wžala Léta
117. neb Hawýři k Rassy na Rassy mnoho Zlata přinesli / kteréž ona
wšedš Gestě své Libussy poslala / aby ona poněwadž gest od Lidu za
Saudey zwolená / yato mocná Knežna Wince zlatau delati rozkázala.

Následugjenho Roku / Swach Syn Hor-
ssu Wnuk Laychu / zbohaceného sebe wida, s mnohau Cjeledia s Dobyte-
ky obrátil se od Žijpu na Západ Slance, a při gedné Ržeci kteráž Ohře /
to gest teplá a ohřiwagje slowé / Luk mnoho sobě nadělati rozkázal, a
obljbiw sobě místo gedno na gednom přivrššy / tu se okopati poručil a
hradbu weliku z Dřiwj wdělati, do kteréž Dobytek wpanštěge a zase wy-
panštěge / to místo Pustiadlem nazwal. Že pak Kraginata welnu Zemi
vrodnuu měla, s pilnosti Swach Lesy pálicí kázal, a wen z Kořeně wyko-
pawati / tím wíce Luk a Dřidn aby naděláno bylo.

Bražský Hrad / založen Léta Vaně 718. od
Knežny Libusse / yati swědčj háget slowy takowými. Libusse na gednom
vrchu / kterýž Drušy Pocot obcházj pod Petřinem / genuž Swirsky vrch
g ueno bylo, kázala rychle Les posekati / a tu Dům dřewěnný nad mju wyso-
ky postawiti / a posadwš se na Stolicj kteráž byla gegim znamením zna-
menaná mnoho budaucyho o tom vrchu oznamowala / což wšš přiat ge-
gi tak postarocěsta nazwaný / Slowanskými Literami na Runách Dřez-
wých k tomu připrawených poznamenal.

Klecany Dwůr / w Létu Vaně 719. založen
yati wyprawyge háget takto : Lapak Syn Bazaka Bratra Krotowa /
Cilowek nad mnohé giwé opatrný ale Kulhawý / genuž některj Klecany La-
pak říkali, znamenaw w gednom položení vrodnuu Zemi / a hognost wo-
dy / na gednom přivršši Dům krásný yato hrád založiti kázal / a s weliku
pracu a nákladem ges dokonal / a Klecany genu gméno dal. Ten Lapak
Wessibami žiny swé widyčj se spravowal / kterýž slaula Zwrátka a ta genu
y giným mnohé wley budaucy předpovidala.

Libec Dwůr / přitěmž času předpověděna
Knežna Libusse a Paní Lidu Ciestho / magie negatě od Schůw se ych
wniknuci pod vrchem Swinským založiti poručila. Ten Dwůr poto-
mně byl dan od Wogena Kunžet gednomu Muži statečnému řečenému
Domaslaw / a potom slaul / Dům Paně Prokurátorůw / za žiwobyti hágla
učiněna z něho Wápenice / přišel potom w ruce žmka Krahicj misse Ppate
Králowstwj Ciestho / kteréž po něm w drženj byl Pan Sindich Berka
z Dubé nejwysšj Sudj Králowstwj Ciestho.

Libec Dwůr / ten tež Knežna Libusse wystawěti
dala nad Ržetj Wltawj / Léta 720. tolíkéž y Libo Dům yateby řekl Libu-
ss Dům w místě wyborném při Ržeci Wltawj / Léta 724. což učinila pro
množstwj Dobytku svého / kteréž se w giných Dwůřich zmištnati nemoh-
lo / kteréž obadwa od gména svého gmenowati poručila : Na tom Dwů-
ře Libině / času gednoho gsau Libusse / Proroctwj o Horách učinila toto /
kteréž w spisy Tobiasse Kriwogena Budla z Falkenbergka nalezeno / genž
byl Dikanem w Žiatci Léta 1269. a to znj takto :

Pohlédšy k straně Polednj Libusse řekla :

Widjím tamto vrch Hiloweg
Wětřej žet nenj yaloweg /
Anobřj wnici Zlata plnég
Tě gest Wody pramen sýlneg.
Wšak dokud Cechowé sami wladnau budete
Tě řišlného Zbožj s radosti nabudete
Těž yal se wám w to cizj wlandj
Tak wy budete bez poctiwosti blaudj.

Obrátwšy se pak k pól Nocj
řekla.

Widm Wrch gedem wsseden Biezoweg
Teni gest Rygum a Strjbra rostleho plneg
To sobe Czechu choweg
Patke na Krokowy Hory
Beite z nich bohatstwi co z Trahli z Komory
Tam mate Zlata Strjbra Rowum dosti
A drabeho Kamenj welike hognosti/
Nes ze blaupj tomu nerozumite/
Kdy to ginj wybera teprw srozumite.

Na Wychod Slunce patjcy

tekla :

Gledce na onen Wrch spanily erihbeteg
Do toho Czechu werny Nemcuni fortelnym nedeg
W tom mate hognost Strjbrnych Rygum Rud bug-
Zemj swedhognost. (nost
Z toho mnoho Set let kirenost mjeti budete
Ale strz Nemce ch tre te slawy diwne zbudete.
Protoz gich do Zemj nepausscege
A Praga sweho czynj nedopausscege.

Poromne obratissy twat k Zapadu Slun

ce tekla :

Hory k Wslni patjcy magi Cyn
Nes ze Nemec / Wlach a czzy w Zemj bude lacyn
Powstane gedem z Rodu Knjst. ho
Chcie zmelebit slawn Narodu Czechého/
Za Blaznow strj to bude mjeti Czech/
Ziadny wje tak opravdu nebude, y ten toho nech.
Odkryliby se tegni pokladowe Zemj/
Zmine radda, pomog, tak zhyney plemj.

Apostedy zhlédssy do Nebe tekla:

(wé

Gmijn to wprawde před Bohem a wami poréditi Czechos
Ze sau pod nami w to zemj nawéssim dle zlatj grunto-
Wsch Rowum y barew, Perel, Kamenj mate desti (wé
Protoz newypudite z swé Zemj / Kdy se wplemenj hosti.
Zlubocho w zemj Stworitel / takowa bohatstwi schowal
A wé Czechu / iebj getobi budessli seho bati dochowal/
Gest w Zemj zlaty Swet / Zwjzata, y spanilj Stromowé.
Tim se naplnj co nad Zemj wnikne / mnohých domowé /
Ach Bohowé / Zemj tato nad gine mnohé / Swata gest/
Ze nam gi přegete / Budj wami djk, chwala, cest.

Sedlo Swir zalozen Léta 725. od Duze ged-

noho z Rodu Grabowa gmenem Deda / kterjz mage mnoho Dobytka s
poclenim Knjete swého a Knjzj nedaleko od Libni / w Lesch k stra-
ne Pulnočnj gey wystawiti dal, a Sedlem ho nazwal. Tu kdy se grunto-
wé popali / nalezena byla Ruda strjbrna welmi hogna / kteraž Déd nesl na

Li bin

Libni k Knjzeti swému, a Přemysl powolaw Delnjtjw poslal ge t Dédos-
twi / aby gim njsio kdes Ruda nalezena byla ukázal / neš Libusse zeby to mno-
ho Strjbra byti mélo oznamowala / yakož wyslani Rowkopowé welike
Skali lamali, a hognost Strjbra welikau Knjzeti odsylali / z kteréhož dlas
na Wince wtrogim rozdyla. Teywéssj Peniz byl / na kterémz z gedné
y z druhé strany hlawa Muska znamenana byla. Druhý Peniz byl men-
ssj / na němz z gedné strany byla hlawa Knjzete Přemysla, a na druhé stra-
ně Libusse se Twat ana na Stolicy sedj, stwela. Tretj Peniz nexmenss-
mél na sobe z obau stran fformu Zenskaw, sedjcy na Stolicy / a magjcy we-
dle sebe Přeslicy, a ten slaul Knjzjin / ginat Libussyn Peniz.

Léta 726. Libusse z naučenj Bohum lesnjch ká

zala w Dalegském Lesě Zlywa brati, a w Zlubočerpškém Poroku gi prati, a
Zlato zni wybjrati / kterjz Maniela swého Přemysla welmi zbohatila /
neš Kolan Wlādenec welmi sylný a mezy Rowkopy nexmužlegssy praně
zlata nalezl welmi hogný, a ten w Kopaw s swými pomocniky / Knjzeti
swému na Libni přinesl, a gemu gey daren, dal / kterjzto zlatem Přemysl
rozkázal se přewážiti.

Přemyslen Grad téhož času založen / Kdy Li-
buss Přemyslowi Syna Nezamysla porodila, kteremu to tu panarce gey
Přemysl oraddau Manjely swé stawiti rozkázal / na němz z poručenj Libu-
sse Syn gegi Nezamysl byl chowan.

Stenice Swir / Léta Vane 727. nepakj Syn-
ten Syn Poltjw / weliká stada Dobytjw w swé mocy mage, sobe postawi
ti rozkázal, a při něm obradu ssyrokau pro Dobytj.

Ronow / Grad neb Rodow / ktera od Rodi-
slawa Syna Bimogowa / Syna Sudimogowa založen byl / zmjnta o tom
gest w Stawu Panstém / pod Erbem Panuw z Hajmburgu.

Wrsowice / založil nepakj Wrs / Duž welmi
sylný z Rodu Knjat nexprwneghsch Lecha a Czechs s powolenim Knjze-
te Přemysla y Knjzj Libusse / ykž doloženo pod Wrsowcy w Stawu
Kytjškém.

Okoř Zamek Léta Vane 731. založil gedem z
Služebnjtjw Přemyslowých řečený Oks / Kdy totito Město Budeč od
Knjzete Přemysla darem wzal, a wedle připowedi Knjzeti učiněné, dotče-
ný Grad wystawiti kázal, kterjz až posawad od gmāna geho / gmēnuge se
Okoř.

Kostciālw Grad založen gest Léta Vane 747.
y kž swedj Hagek / mluwjce o tom w rozjim tento. Bila Decra Bimogo-
wa / Sestrēnice Libussyna obljbissj sobe Muže gednoho znamenit. ho y bo-
hateho / gmēnem Kossala / genj byl Syn Radossjw ze Wrs Radossowice,

K ij

toho

toho gest za Muzje pogala/ který gegimil šy gsa spravován. Bydlel emna Bilině. Chce pak gména svého nazvat. památku zůstaniti v powolení své Muzoly / poručil svým Služebníkům mýsta přehledného w té Kragině / k stavění hradu hledati / a uctižnaními geny o gednom Wrdu wyboru em afklnatim / geny byl mezi Bilinai a Wysehradem / na němž on henysfage. Hrad melni wysoký postawiti dal / který nazwal Belicy od gména Zeny své / ale ona / poněwadž giž prwe Bilina od gména gegiho tak slawla / nechcela k tomu pomoliti / a tak gmenován gest Kossalův Hrad.

Třebenice Swuor krásný poručil Kossal pod tím hradem sta věti do něhož mnoho Dobřetka wechnano, a přimni Dědiny Worné rozmnožované s pilností.

O Růžanském Sworu / při Létu Paně 748. nacházim zmiutku v hágka takowau. Stal se swar veliký mezi Kozho nem Růžetem Kaurimským a Nezamyslem Růžetem Wysehradským o Mze Dworu Růžanského / který chel Růže Kaurimské jako moc od Růžetem Wysehradského odniti / etc. yatz doloženo pod Lzeim Panem z Růžcan.

Nedwědic Wes od kohoby založena byla iž hágel wyprawuge při Létu 749. takto : Času Lětého Bila obyčejně Mateře své následugie jako Růžna slavně chodila a gezdila / přehdilo se tedy s swými pěti Panami z Biliny na Kossalow k swému Wrdu otročně na Konjch gela / je pod horami / geny prostřední slawau / Dwa li Nedwědi z předu v zadu gim zastupiwše cestu / obadwa na Bilu yna gegi Panny liče se obořili / který mu eli se brániti / neb odginuod žádného retu ntu nečetali / yatz poněkudem Bilu tak se statečně bránili sedawše z Kosi / ačty oba Nedwědy / na tom místě swými Kopji ubodli a zabili / a zase sedawše na Rone Rossalow pospili. Tam přehodu tu tedy Bila zřnámila Manje lu swému / welmi se ton u podiwil / a wyslaw Služebný své / kázal ex Nedwědy na Kossalow přewzti / poručil z nich Růže stáhnati / a ges Tobas mi před Wraty hradu svého powěšti. Bila pak chce aby toho státku hrđinského panet pozůřala / kázajana tom místě Les popleniti / a Dwur krásný postawiti / genuž dala gméno pro ony Nedwědy tam zabité / Nedwědic

Hrad Sedissin / Leta Paně 753. Růžce Nejamysl pro tu wděčnost je mu se neyprwe Syn a dědic narodil / postawiti poručil / a geg dědinami wornými nálezitě opatřil / kterýž potomne slawl Hrad Sedissin.

Hajmburgk Hrad založen Leta 754. wedle hágka / o kterémto založení mlauj hágel dotčený w smysl tento : Kalbeg a Wessaw dwa bratři welmi slauj / a jako nad giné mušni / který obzwalšně při Nedwědjch statečnost swau pro azowali / a byli z rodu Kossalowa / oblihowše sobě gedem weliký a pátrý Wch / na něm Dům perwý jako Hrad postawili / kterémuž dali gméno Klopag / yakoby řekl pátrý / a tak gsa u geg Czechowé za dlanhy čas gmenowali / a potom Tímey genu Hajmburgk /

to gest, žageč Wch přezdeli / a ginj genu Hajmburgk / druzý Hajmburgk řkali.

Toho potomně když Páni z Waldeka dostali / a geho w vjwání za dlanhy čas byli / ne z Waldeka ale z Hajmburgku psát se začali před několič Stry Lerý / což se zachowalo až do času nynějšeho.

Příbram hrad / kterého by času a od koho založen byl / wypisuge hágel slowytémto :

Leta Paně 755. Příbral Bratr Gruobin / a Swagr Nezamyslu / geny byl Muž ostrého wtipu / častokráte hory a doly spatrowal / wyhledawage podzemna Zboji / pilen gsa welmi Strjbra y Zlata / Prorocowj Kněžny Libusse / který popřano bylo / a genu od Zrubě sestry geho ukázano / častokráte rozmazowal / a tím obogim se spravil / od Krasomila Oece svého y od Přatel giných wzal odpustění / a na Západ se Slunce sewřj čeledi obrátil. Pissi některý žeby Zena také geho s Duchy Wessie mi zachájeti uměla / a genu w tom nápomocná byla. Tu on posadim se le mezi Třebusnau horau welmi wysokau / a gednom přireršim řečenem Dubenec / kopati Motykami rozkázal / y nalezl wyborné Strjbro y welké hognořti / kteréhož bez meřřání dyl Krasimilow Ocy / a dyl Nezamyslow Růžeti a Swagru / dyl také Zrubě Sestrě své poslal / a gsa tu w krátkém čase welmi zbohacen / dal sobě nedaleko od Dworu svého na gednom přireršj Dům krásný jako Hrad postawiti / a dal mu gméno od gména svého Příbral / kterémuž potomkowé to gméno porušiwše / řkali Příbram.

Rodaun Miesto založeno Leta 768 což patrne gest z spisu takowého : Rodmil Sawmila Růžete Kaurimského Syn / bratra Bidowa / spowolenim Oece svého wyslal své Služebný aby hledali mýsta přehodného k stavění Města / který nawrátiwše se o mnohých mýstech a položených k Wychodu Slunce wyprawowali / a gedno ze wsech obzwalšně schwalowali na hoře wysoké kdej strz Ždi. Koli, a Kosti Lidě tam nalezené seznali / že tu někdy Lidé přebýwali / což slisse Rodmil / tam se sewřřj čeledi obrátil / a kázal na starých gruntech Ždi nové zakládati a Domy stawěti / Přikopy wymetati / a nazwal Miesto to Rodaunem / kteréhož ne dokonat / neb druhého Roku umiel.

Wokratec Swuor / Leta Paně 771. založil Lidomir Syn Kossalůw z Bili narozený Mladenec welmi krásný / mage tehdaž Let Cetyřmecyema / postawim Bratra mladšimu Sudiprawowi Hrad y Miesto Bilinu sewřřemi nálezitostmi.

O založení Grada řečenem Cessino / pýsse hágel w smysl takowý : Při Létu 772. byli mezi Czechy dwa Muž a. trj wlastní welmi slauj / y také wzrostu nad giné wřřokého / Synowé Kozmislawa ze Wřř řečené Ladweg / a těch byli gména Mlowslaw a Keten. Ti předstapiwše před Růžce Nezamysla / žadali aby gim dal powolený k stawění Polednj aby sobě mohli někde mýsto wyplaniti a tu se osaditi / k Nezamysl rad powolil / neb gestě o řadných Mzech neu řdel / preto tudkoli se gim lybilo / aby swobodu měli své osazowau roztahnat

Swadow založil w Letu Banie 826. nedaleko od Labe / někdy Ruffysrad, ze Wsy řečené Búčinky / a žádal gt Bratra svého Lahobře / aby se nedaleko od něho osazoval / proto gesližeby gim Těpřatele škodu činitichčeli / aby sobě jakožto Bratři napomocni byli, a tak Lahobor s ženau swau W'trussy nalezna místo příhodné při Rzece, dal sobě na něm Dům postawiti / gemuzo y gmeno vložil, totiž Wětruš.

Kunatw Swir w stranie Wýchodni nedaleko od Ržky Labe / Letu 838. wystawěl Muž velmi možná bohatý gmenem Kunat, který byl z Rodu Rwasofnowa a Bozdichowa / y Kněžny Bašky / při kterémžto po mnohých Letech založena Wes, a ta gmenowaná gest Kunatice.

Grad Radoštin / Kněže Rězomysl mage hog nost Zlata y Stříbra / w Letu 844. Synům svým postawiti dal, a když byl dokonán, dal gemu gmeno Radoštin / y tam Syny své Těklana a Těbihosta wyprawil / kterých y s Gradem peručil Služebníkovi swému, gemuz řekli Swěto. Kněžna pak Libuška w velikých prozbami žádala zato Rězomysla / aby Synové gegi přimi na Wysehradě chováni byli, a on hnuť gsa prozbami / žádal obadwa přiwesti na Wysehrad / neb toho času Těklan měl let 15, a Těbihost byl w čtvrtém Roku. O spaleni toho Gradu položeno w Stawu Kyrjiském / pro kteréhožto spaleni ustanowil za práwo Poddaným svým Rězomysl / kdož bykoli tomu škodu ohněm učinil, aby sám také ohněm trestan a spálen byl.

Wlastislaw / Ceta Baně 855. gezdě po Horach nalezl w Kragině Břilinské místo gedno / kteráž se gemu k staveni města velmi libilo mezi dvěma Horami / z nichž gedna slawla Přepet a druhá Mednet / y wynutiw místo, žádal Město založiti / mnoho Lejw wysekatí a z toho Dřiwí a Kamení Domý slawěti kterémž dáno gmeno Wlastislaw. Na tom místě až posawad za Těchenicý pozůstawa Wes řečená Wlastislaw / nedaleko od Gradu, který slowé Skalka.

Ceta Baně 856. Lučane a gini té Kraginy oby-watelé / sebrawše se táhli společně a položili se na vrchu Opukowém: od tud třetjho dne hnuli se k Gradu Pácoru, a slyně k němu ssturmujece, došli ho za půl dne, Pána na něm řečeného Losbud galí, a poslali k Rnžeti swému / kteréhož on žádal oslepiti, a od tud táhli k gednému gradu přepewnému řečenému Zlonje / který spálili, rozbořili a Přikopy geho zametali. O tom když Bogmjr Pán Gradu toho Rnžeti Těklanowi oznámil / hned wyslal Newoge a Loskota k Wlastislawowi Stregec swému / žádags aby pokog s nim zachowal / ale Wlastislaw rozhněwaný Poslům tím po Oku wylaupiti dal / přikázaw gim přistně aby domu gelí, a wjce s takovým poselstwím k němu negezdili.

Postawen gest Ceta Baně 864. w gednom we-

litěm Leje / Grad gedon velmi perwný / strz bohatého a statečného Muže, genní; bylo gmeno Salsz / a dal gest tomu Gradu cegu wystawěti gmeno Rutla. Dlecho se Salsz na tom Gradu tagil / a od tud Wlastislaw oaf a Lučanum činił weliké škody a neymce častě moudni / tak se ten Grad hogně laupejem bohacen byl / o čemž Těklan dobře wěděl, neb se to wse dalo o geho wědomím a powolením.

Wilešow Grad / Blapag / a Gospožyn / připomíná háget w Listu 56. a při Letu 88. čemito slowy. Wlastislaw Syn Sutošlawu gmenem Wileš / a powolením Otce swého dal sobě Grad perwný a jako nedobytý postawiti před Horami na gednom přivrstí / kterýž žádal mocně obraditi / a dal mu gmeno Wilešow Grad / a kdež byl dobře naspřehován wseligatými potřebami Wileš a Sutošlaw činił z něho weliké škody okolo Blapého Gradu a Gospožyna / Lidi gmalí na Sutošlaw a Wilešow s nimi se wodili / a tam trápiče geřacowali.

O Gradu řečeném Brinda / od Kohobu wystawen byl / yatkým způsobem nalezén / a komu darowan / dostatečně wyprige háget w Listu Kronyký swé 104. takto:

Rnžte Oldřich času Leanyho wyprawil se na Low do Lejw dalekých / gehožto gedon z Wladýř velmi bohatý / wšel na se ug Grad / který slaw Drštku / odkud potomně častotrate spolčně na Low gezdili. Příhodilo se času gednoho se Rnžte žena se po Zruřeti / od sarkch Služebník w hued ranjm girem se odrazil / tak že y w Leje zabludil / y wšel na gedon Wrch pilně hledel na wšedky strany / zdaliby mohl negatav Wes spatřiti / a nemožha pro wšoké a husté Dřiwí nic takového wideti. Koně přiwázaw / wlezl na gedno přewyšoké Díewo / a z něho spatřil Grad gedon na wysoké hoře postawený / y zradowal se a znameňal dobře geho položení / wšel na Rnž a rychlě k němu pospěšil. A když byl blízko od Gradu / počal wšokým hlasem wolati ale žádný se mu naozwal / pročez wzaw gednu welikau Ošrew / přistlawil gi, a lezl po ný až k gednému Stěpewému Oknu / a tudy wšel do toho Gradu. V Brány owšem nalezl zdwženy Most / w Stěpých mnoho Sudůw Wřna / Zbroge a Raucha zcel / ho dostatek / ale žádného tam Cílowiła newiděl / y podiwaw se tomu rymu Oknem zase se spustil / a gel k straně Wýchodní / a času wečernjho na Grad Drštku se nawrátil k svým / kterých spactiwše Pána swého / po zármutku velmi se radowali. Rnžte pak posadil se za Stůl k Wečeti / počal seřázati Wepřka držitele Gradu Drštky / wědělaby co o negatěh pustém Gradu / a on odpowědel se newě / ani gest kdy od toho slissel / aby tu w těch Lejwach a pustínách Grad yatký měl býti / a Rnžte hned ta swau wšedku příhodu pořádpokal wyprawowati. Ceden pak z přisogých Služebníkůw geho gmenem Prým zateu Grad Rnžteprořsly / a on jakožto Pán stědrý prozbu geho připustil / a tak od toho Služebníka / řekli Gradu tomu Brinda / který se až posawad spactiwe.

Kdoby pak Grad ten slawěti dal / spráwa se o tom w Kronykách Německých nacházýtakowá. Cysař Břidřich toho gmena prwný / kterýž panowati měl Léta 920. a panowal let 13. měl Decu velmi přikau gmenem Elena / kteráž zamilowal Albrecht hrabě z Aldemburku / geni byl tehdař slawil při Dawče Cysařském / a ona také nemene geho milowala / y ráda chceli wlanzela mjeti. On znameňaw to, žeby svým Rodem Cysařové rowně nebýl / Aldemburské Zboží prodal Cysaři / a abychom řekli Panje / počal po

Lejých a po pustinach gezditi/ přibodného msta kdesby tegně Zrad sobě po-
stavití mohl/ wyhledawage. A když se genu zdalo msto to neypředněgšy/
přiwedl mnoho Dělných/ a tu kázal Lesy planiti. Kamenj lámati. Wápno
páliti/ Ždi Stěpy a Dokože. na rychlost stawěti / a když byl dokonán opatřil
gey spjži wšeligaťau/ tak žeby mohl sam Desáť za Sto Let o té strawě žiw
býti.

Tapossedy po wykonánj wšech wěcy k tomu potřebných/ swolaw wšes-
ku swau Czeled y Dělnjky do gednoho Domu na předhradj / a zawiew ge-
pewně. Dům zapálil/ a tak zahynuli wšickni w tom Ohni/ sám toliko gedi-
ny na tom Zradě žiřtal/ což učinil z té přičiny aby žádný nic o tom Zradu
newědel. Pobyt tehdy tu za krátký čas/ nawrátil se ke Dworu Cysařské-
mu a tu Cysaři jako prwé zwyl slaužil/ a s Pannau počal se porozumjwati/
yaby mohl swogi býti. Času gednoho wysla Panna před Zrad a tam
od Zraběte na Růn wřazena/ a držce se geho mužně aby rychle přeč pospji-
šil napomjnal. Když pak po Lesých blaudice/ (než k němu cestu nebylo)
toho Zradu dlanho hledal/ w gedn den welmi ráno přigeli až k Wratum
geho/ a wšedše do něho tam gsau s wseljm přebýwali/ a toho což byl Zra-
bě prwé přibotowil požíwali: Což se dalo Léta 925. Po pěti Letech Cy-
sař Gindrich genž byl dworem w Ržezně / času gednoho wygel na Low s
swými Dworany do welkých Lesůw a Zor / y přibodilo se genu/ že gest na
swým Koně za gedným welmi Rohatým Zwjřetem běžel / tak dlanho až
wšickni Dworane od něho se stratili/ a sám zase nikterak k nim nemohl vho-
diti. Že pak byl den mračný/ newědel na kterau by se stranu obrátiti měl/ y
přigel k gednomu Potoku/ gel po něm nahoru zdalby nalezti mohl negaťau
Wea/ y wda se mu nahoru w Lesých hustých pohleděti/ y spatřil Zrad zdale-
ka/ a zradowaw se welmi / k němu aby ho tma noční nezachwátla pospji-
šil/ ale pro husté Lesy a Stali welike/ nemohl brzo k němu přigeti/ wšak sta-
žil se welmi/ že k němu když se snřkati počalo přigel/ a počal w Mostu Zradu
toho wolati jako Bez přestání/ proto že giž tři dni nic byl negedl. Zrabě a
Wlenka sliffce křik/ vlekli se welmi/ a wšak Zrabě wysel na Parkán k němu
promlawil / a kázal se čehoby žadal/ a on odpowědel ita: Zablaužil gsem/
prošým wás Chleba mi dnes toliko degte / až se malčko posyljnm/ a zegera
mně cestu po kteréz se ptám wkaže. Wlenka také žadošawa gsauce Cžlowě-
ka widěti wybřhla/ a tu wradiwše se pustili žesta na Zimel/ genž měl wel-
kau hustau a dlanhou Bradu / neš těch pět let. yk Dceru stratil Brady swé
holiti pro zarmutek nedal/ protož gsau oni ho nepoznali/ ale on Dceru y Žet
welmi dobře poznal / wšak gest gim sebe nikeli zgewiti neměl/ obawage se
od nich zlé přibody. Rozswjrowše tehdy swětko ctili žosta swého s wel-
kau ochotnosti/ neš gim giž Cžlowěk welmi wdečen byl/ kterehož žádného od-
tak dlaného času newiděti / při tom ptali se ho kdesby byl a odkud / kterýž
pozněm w hlasu prawil se býti Rytjřem z Země Vheršké/ a že gest po dobro-
društwj gezdil/ y wšak y Penize wtratil/ a do swé Kraginy žeby se nawrá-
titi chcel. Mez y ginými řeči kázala se Wlenka/ coby bylo sliffeti o Gin-
dřichowi Cysaři/ a on odpowědel že giž minul Rok yk umřel. Načes di
Wlenka / o co to ráda sliffjmi/ že gy mi tak dobray nowiny powědel, chey
za eo sama swau Rukau krásné Lúže wřlaci / aby na něm jako ctný Rytjř
odpočinul / a dobrý sen mage / aby spal až do zegerka/ neš gisťe genu toho
přegi / a tolikéžbych přála wšemu Rodu mému / neš by mému milému y
mně nastala tatowá sw oboda / kterážby nás welmi těřila. A řekl Cysař/
giž gest Cysař dáwno kdes milý Pán Bůh Duffi geho obrátiti ráčil/ ale pro-
šým Páni milá/ neracte mi za zlé mjeti že se wás opřám / kdybyste ho w swé

mocy tak jako mne máte/ nebojste mli/ yabyyste ho chceli ctiti/ a ona
řekla chcelabych to s swým milým spůsobiti/ žeby do zegerka nemohl žiw bý-
ti. Ráno žost onen wstaw poděkowal Hospodari y Hospodyně z dobré-
ho chowány / a wzal od nich odpustěni / a oni ho wyprawodili až před
Wrata Zradu dotčeného. Cysař znamenaw msto/ a Zor položenj do-
bře spatřiw/ neš ten den yasněgšy byl k Poledni se obrátil. A když do Rže-
zna přigel / s radostí od wšeho Lidu wřtan byl. A šgeli gsau se k němu
Rnžata aby geg jako straceného wřtali. Poněkolika dnech žadal gich za
to, aby s nim na Wognu geli, že chce gednoho Zradu dobýwati/ k čemuž
oni snadně powolili. Rozkázal tehdy Cysař Lid sebrati, a mnoho Seter
s sebau nabrati a sám Lidu to wůdec byl / kterýž když byl přiweden na m-
sto to kdes giž žádných cest nebylo/ kázal Lesy řetati a cestu křestiti až k Zradu
tomu. A obležen byl Zrad/ ale žádný newědel yabyby tu nepřitel na tom
Zradě byl / pročez kázali se Cysaře, kdesby natom Zradě byl/ a on odpowě-
del/ eš máte něho bezděčného Žet s mau mně neposlušnu a nepoddanu
Dceru. Zrabě wšliffem hémot / wyběhl na Most a ptal se coby to bylo/ a
powědno genu, že Cysař Gindrich kterýž nedáwno byl v tebe na tomto
Zradě / kteréhož ty pro dlanhou Bradu nepoznal/ když gest s tebau twjg
gedl Chleš, toby y swé Dcery rozkázal hned na hrdlo odpowěditi. Odpo-
wědel Zrabě že se chce brániti/ ale neměl čim/ neš wšedky Russe žetleli/ a Tě-
ti w yřhau/ z čehoby gině wřlaci neměl/ Kamenjmi toliko řániti se počal.
Wlenka rychle nad Most Bžewšy na Zabrada / w šfokým hlasem wolati
počala, řkauce: Wěte to wšickni / že yá po swém milém žiwa býti nechce/ y
nezabigeli mně kdes giný/ chey se sama zabiti. Rnžata počali se za ně před
Cysařem přimlawati / aby gim ráčil milo/ i wřkati. Tak dlanho přezba-
trawala/ až Cysař gim milost wřkinitililil, a zaplawaw (neš sám byl také S. e-
gi) řekl / O milosti yk masa mnoho rozličných přibod.
A wčiněno Přjměti/ a smlawra Zraběti oznámená/ kterauž přigawše Zra-
bě a Wlenka spustili Most/ wšli z Zradu, a padnauce na swé Twate před
Cysařem/ prošli za milost, a Cysař jako Pán mile swý wředěti gim v m-
nu odpustil, a hned aby s nim geli do Ržezna poručil, a oni wzawše swé
poklady před syni zakopaně/ zdwjgli gsau Most, a Zrad po sobě wšedše
wenzawřeli, a s Cysařem y s Rnžaty obrátili se k Barwotum: a to se dā-
lo Léta 930. a tak ten Zrad byl puřy žiřtawen, až ge y Rnže Wdřich to-
likéž zablaužil/ nalezl, a potom Služebnjkowi swému Prymowi / yaby
nahore oznámeno/ darem dal.

Diwod gisť wřatj z Kronow Haglowé / z Li-
stu 133. a w Letu 1070. že Telo Swateho Gaudencyu
sa do Prahy z Gnězna zaneseno.

Přibodilo se že Wladeneč gedn od Kostela
S. Wjra na Zradě Pražském ze Štoli/ genuž bylo gmiěno Rozmaš/
kterýž potom Dřkanem y Biskupem byl tehdy Kostela, šge w Kostele před
Wlčatem Swatých Rozmi a Dawiana/ řkál Zialat: tu přišel k němu
Wjž gedn nesa Swicy, a blize k němu přislawpiw řekl / nuli Wladeneč
prošým tebe/ powěz mi, kdesleži Swatý Radjm Bratr S. Wogřech: od-
powědel Wladeneč / kteréhož prawis býti S. gessce nent řadem Čyřkwe
Swaté za S. wyzdwižen / gessce se zaň při Wšech Swatých památka či-
nj jako za gině mrtwě / kterýž řekl / o tom yá newjm, než to wjm / když

g. e. u. byl w Měste Kralowě též Léta / w gednomi Podzemni Stlepe v Wizeni / do kteréhož bylo malé gedno okýtko / kterýmž mi Chleba a Wo-
dy, řídce podávali / w téžtosti též gšem tisklív byl / gednoho dne přistau-
pil k mně Muž nějaký, gehož byl Oděw jako Sněh / a Twar geho stwé
la se jako Slunce / vylekl gšem se, a byl gšem jako wtříený z myslí, a ya-
kobych ztížkeho sinu procýtil / v poznal gšem že před Městem stegim, a ten
kterýž mi se w Zialati ukázal stal wedlé mne, a řekl ke mně / gdi do Prahy,
a nehož se žádného / a wegda do Kostela S^o Wáta na Hradě Pražskm /
poklekna v Oltáře Swatých Rozmi a Damiana v mého Hrobu poděkug
Pánu Bohu, že gest tebe ztoho Wizeni wyswobodil. A řekl gšem genu:
Muži Boží kdo gýty, a které gest gmeno twé? a on odpovědel / ya gšem
Radim Bratr S^o Wogtěcha, a yaki to powědel / hned zmizel od Očí mych.
Mladenc to wyslissaw, Hrob S^o Radima y Oltář Swatých Rozmi a Da-
miana genu ukázal, a to co se stalo do swých Knih zapsal / yakož pak při-
tých Hrobich tu w Kostele častokrát diw i diwomé toho času se ukazowa-
li / obzwláště strašným / kteréž časem n: čim Swěto rozswěcowali w
Lampach, a gine Swjete k tomu ztizené.

Léta 1126. Kníže Soběslaw kázal oprawiti
zbořený Hrad Prámu, a W. sto Tachow / genž bylo zpáleno / kázal také
z nowu wyslawiti: rozkázal také Kostel S^o Gij genž byl zbořený nabore
kteráž slouží Žij postawiti, a Gindrich Biskup Ol. marký na den S^o G-
ty gey slawně poswětil.

Léta 1391. Kral Wacław pro bkrutnost
swau málo Panum Čestm u tál, přetož kázal m sta přibedneho k las-
w eni Jamu hledati, y nalezeno místo gedno w Le e málo wjece ne: půl mi-
le od Wissehradu / nedaleko ed Twerzy Rundratice / kteréž spattiw sam
osobně Kral / kázal tu Les poskati a Skalu lamati / Stlepy hluboké z
Cyhel delati, a Zámeť pevný na tom místě postawiti / genu dal gmeno
Nowý Hrad, a když byl dokonán / poručil gey Obilimá gínými potieba-
mi bez nedostatku opatřiti / prawje že se tu chce (budeli toho potieba) wssy
Zemi brániti.

Léta 1414. Hawři wssli z Horn Kutný do
Měste a Malina na poswěcení, a některé z nich šli na Hrách do Pole
neb na Luský / ale Měšťané od něho ge odehnali. Oni pak přigman-
ce gých Hawřůw nekolik Set wbehli zbrozně do toho Hráchu / stáka-
li a tancowali po něm: tak dlouho až wssceť psslapali: což wsse
Malinští dobře widěli / ale nie proti tomu řjeti nesměli. Oni
pak nemagje na tom dosti / obstanpili Městečko wúkol,
a ge zapalili kdožkoli wen z něho běžeti chtěl / toho
nemilosstiwě zabili, a kdožkoli tam zůstal Paž
dý w tom Ohni zahynul. Stalo se
w Tiedli o gich Poswěcení.
oc (:) »

Registrum dwauch prwnjch ča- stek pro snadněšsy každého Artytule nalezený.

A.	List
Arabowé a Saraceni odkud possli	3.
Alchenyensis odkud	2.
Arminius Kral Morawský	49.
Aryowistus Kral Morawský	49.
Abu Kral Dherstý zabít	79.
Albrecht Cýsar zamordowan	130.
Anna Manželka Cýsare Karla	143.
Anna Cýsařowá umřela	145.
Anurates Syn Orchanůw	145.
Albrecht Arcykníže wolen	158.
Albrecht Cýsar měl chůf na Poláký	159.
Albrecht Kral Císky umřel	160.
Albrecht Kníže Baworské	161.
Alžběta Kralowna	162.
Alžběta Kralowna Polská umřela	185.
Alexander Kral Polský	185.
Adrianus Papež umřel	197.
Augustus Kral Polský korunowan	209.
Albrecht Kníže Brandenburgské	223.
Arcybiskup Mohuřský	224.
Alexander Weywoda Walaský	227.
Albrecht Kurfiršt Brandenburgský	227.
Augustus Kral Polský umřel	252.
Antonina Swatého Kostel	266.
Arnoste Arcybiskup Pražský	322.
Akademiá Pražská založená	324.
Apollinarije Swatého Kaple	325.
Atka neb Knihy zápisůw Duchow:	327.
Albít a Kunrad Arcybiskupowé	340.
Antonín Arcybiskup	343.
Anny Swaté Klášter	373.
W Austi nad Labem Klášter	372.
Alžběta z Wizení wssla	131.
Alžběta Dearu porodila	135.
Alžběta umřela	138.
Alžbítý Cýsařowé Otec umřel	147.
B.	
Bořiwóg Syn Hostiwitůw	46.
Bořiwóg z Cech wygel	49.
Bořiwóg Wšrn Swatau přigal	47.
Bořiwóg po druhé wolen	51.
Bořiwógowi se Syn Narodil	52.
Boleslaw ukrutný	65.
Boleslaw starého Zemana probodl	67.
Boleslaw nábožný wolen	69.

Registrum.

	List
Bolesław cietę Knięz Czesk	72.
Bretisław Knięz	72.
Biskup Rzo	79.
Bretisław wolen	80.
Bretisław Vro porazyl	79.
Bretisław s Wogstem táhl do Polst	82.
Bolesław wtrucny Král Polst	91.
Bretisław Syn Wratislawa Brále	93.
Boriwog Syn Wratislawa	96.
Benefs z Lubna darowan	109.
Bawoti w Cechách sfody činili	120.
Beatric Královna	140.
Blanka Cysarowa vmtela	143.
Bolet Knięz bez Dedicu vmtel	146.
Barbora Cysarowa	162.
Barazet Cysar Turecký	182.
Barazet mde swan obrátil na Walachy	183.
Brunssoid Knięz	220.
Benatčané s Turky	243.
Boriwog ptwny Knięz Krestiansté	261.
Bolesław naboiny	269.
Benedykt Swateho Kofel	278.
Budislav Biskup Praiský	309.
Bernard Biskup Praiský	309.
w Brodu Wistnomem Klášter	368.
Budegowstý Klášter	373.

C.

Cechowé od Slawáků possli	1.
Cech a Lech Bratř wlastny	1.
Cech a Lech odkud wssli	5.
Cech a Lech proč wssli z Charwán	7.
Cech kde se ne sprawé osadil	8.
Ctirad Knięz trestal	21.
Cechowé o Biskupa se starali	69.
Cysar wtrhl do Cech	83.
Cysar Gindrich nepokogny	90.
Cechowé od Cysare odgeli	101.
Cysar Rudolf	124.
Cechowé znuwile se chowali	139.
Cysar Ludawt chytř	140.
Cysar Karel Cieskau Korunan Korunowan	141.
Cysar nečade wýplenil	145.
Cysarowa Alibeta	146.
Cysar Karel do Cech přigel	148.
Cysar Karel vmtel	149.
Cysar Zigmund na Sandu sedl	127.
Cysar Zigmund vmtel	157.
Cechowé woli Wladislawa	179.
Cieskym Králem Wladislaw	180.
Cysar Possle Králum wýprawuge	191.

Czechos.

Registrum.

	List
Cechowé wogeli proti Králi	196.
Cechowé a Morawané proti Turku	198.
Cyrillus a Methodysa Kofel	266.
Chotislav Moř Bohabogny	268.
Cechowé na Pohanskau Wtru se obrátili	272.
Chotessonský Klášter	369.

D.

Durynt newtrny	40.
Drahomira se prepabla	65.
Diemarus prwny Biskup	71.
Din ze Straze obdarowan	109.
Dwi Dětička Alibeta porodila	137.
Deffowé wstawičny	138.
Drahota welitá w Cechách	151.
Deffowé w Cechách	165.
De pot zagat	169.
Dispot vmtel	175.
Dobrá wile mezy Králi	192.
Dwořané Krále Ludwika	196.
Drahota welitá	252.
Diábel za nástrog wjmal Ženy	252.
Damiána a Rozmy Kofel	267.
Diemarus Biskup	270.
Detdatus Biskup	280.
Danyel Biskup	298.
Dogsanský Klášter	370.
Ducha Swateho Sspi-al	

E.

Egipesský odkud začátek magi	2.
Englický Král s Franciskym	228.
Eduardus Král Englický	227.
Ericus Král Šwedský	242.

F.

Francanzowé odkud possli	3.
Frydrych Berk a Ostrweg	110.
Frydrych Syn Wladislawůw	111.
Filip Cysar Přemysla žadal o pomoc	118.
Fiola Alanzella Wacslawowa	125.
Firssemberk Kaupen	147.
Frydrych Cysar táhl do Wlach	166.
Frydrych Cysar pozwan na Weseli	171.
Frydrych Salm položil w Wgdní	177.
Ferdynand Arcy Knięz	196.
Ferdynand wolen	200.
Ferdynand Korunowan	201.
Ferdynanda List do Cech	201.
Ferdynand Korunowan w Budjnu	203.
Frydrych Salgthrabě	205.
Francský Král četal na Zelwety	217.
Ferdynand Czechům psal	221.

)(q

Silip

Registrum.

Silip Syn Cysara Karla	227.
Sirfsnbergier Wylim/Wylstr Anslant:	208.
Serdynand Cysar vmiel	231.
Sydrych Kral Franciský	242.
Silip Kral Hyspaniský	244.
Sydrych Kral Dennemarský	251.
Forman wezl Telo S ^e Wogticha	279.
Sydrych Biskup Pražský	299.
Sydrych Biskup vmiel	301.

G.

Gerardus Biskup	91.
Gindrich Cysar wolen	104.
Getrich z Chausnigla	109.
Gessel Sam Kotancum	109.
Gindrich Biskup Pražský	116.
Gindrich Keritanský wolen	127.
Gindrich z Lucemburku Cysarem	130.
Gindrich Korytanský zly Hospodari	130.
Gindrich Cysar Korunowan	134.
Giti Poděbradský Subernator	170.
Giti Poděbradský Krale	173.
Gindrich a Synel Synowé geho	176.
Giti Kral položil Snem w Praze	177.
Giti Hrabě Ciepusté	190.
Gothard Ketler Knize	229.
Giti Emba	251.
Gitiho Swateho Kostel	261.

H.

Horymír obzłowán	37.
Horymírů Kůn	38.
Hosťwyt Knize	43.
Heiman Biskup Pražský	101.
Hognost w sseho w Czechách	109. též 118.
Hlad w Czechách welitý	136.
Hognost w sseho w Czechách	138.
Hromobitij hrozne	146. též 151.
Hendrych Sedmý Kral Engliský	185.
Hospodar Walaský Bohdan	186.
Hosťygi Bodi Zid Tulichem	187.
Hedwika Kralowna Polská	212.
Hererzcy Turka dlanho zdrstugij	217.
Hendrych Knize Brunswické	223.
Heiman Arcybiskup Rolinský	226.
Hrabě z Serýnu	233.
Hlawageho Basseti Budinskému pella	240.
Haly Basse do Cypu se obrátil	246.
Hosťwyt w Budci Kostel založil	263.
Helikardus Biskup Pražský	281.

Interregnum w Czechách prwnij

9.

Jaromír

Registrum.

Jaromír Knize	73.
Jaromír oslepen	75.
Jucha Kněžna od Syna pohrdána	85.
Interregnum w Czechách druhé	122.
Interregnum třetí	123.
Interregnum čtvrté	129.
Jan na Kralowstwu wolen	132.
Jan Korunowan	133.
Jan Kral porazen	137.
Jan Kral dal 20. Tisíc Hřeben	139.
Jan Margrabě Morawské vmiel	149.
Jagello welké Knize Litewské	151.
Joanna Kralowna	152.
Interregnum páté	158.
Interregnum šesté	172.
Interregnum sedmé	179.
Jan z Rožmberka	179.
Jstwan Battory	182.
Jan Albrecht Kral Polský vmiel	185.
In Insabria Zátrak	187.
Jan z Jerotina z Morawy	195.
Jan z Pernstegna	204.
Jabella Kralowna Polská	213.
Joanka Marka Cysare Karla	227.
Jan Sydrych Syn Knize Saského	228.
Jakub Despot	230.
Jan de Austria	247.
Jwan Pausteynig	264.
Jana Swateho Klášter	274.
Jan Biskup Pražský dwadcatý prwnij	310.
Jaromír Biskup Pražský	286.
Jan Biskup Pražský dwadcatý čtvrtý	33.
Jan Biskup Pražský dwadcatý sedmý	319.
Jan Arcybiskup Pražský	331.
Jakuba Swateho Klášter	375.

K.

Krot Knize Ciske	10.
Krotowé Deery	12.
Kauřimské Knize	26.
Kiewomysl	36.
Krásnický Heyman Kauřimský	40.
Krosinjl Brissowec	43.
Kralowstwu Morawské	47.
Kněžna Lucanská Drahomíra	56.
Kazymír Kral Polský	84.
Kralem učiněn Wratislaw	91.
Kunrad wolen	93.
Kozmas Biskup Pražský	94.
Kunrad Margrabě Morawský	115.
Kraupy w Czechách welké	120.

J. C. 19

Korun

Registrum.

	list
Korunován Wáclaw	124.
Kundrad Opat	134.
Karel Rnjše Wlachy porazyl	138.
Kobylky w Czechách	140.
Králem Wáclaw učiněn	150.
Král Wáclaw wzat do Wizenj	152.
Koruna Vhrum se stratila	151.
Král Wladislaw proti Turku	164.
Král Gitiš s swými Wognu wedl	177.
Král Gitiš umřel	178.
Kobylky w Czechách	180.
Razymjř Král Polský umřel	183.
Králowé dary sobě dávali	193.
Král Wladislaw umřel	193.
Klément Papež	211.
Kurfiršt Salský	221.
Rnjše Salské gat	222.
Konopištský Zámek	252.
Kunice Wes w Czechách	253.
Kostel prwnj w Czechách	262.
Kostel Matky Bojij w Praze	262.
Kostel na Zderaze	262.
Kozmas Biskup Pražský	289.
Karlovtý Klášter	326.
L	
List Alexandra welikého	6.
Liternjmu vměnj newěl se Slawacy	6.
Lech w ničemj Bratru nebyl protiwnj	8.
Libuřyna přjchodu	12.
Libuře na Sandu seděla	13.
Libuře k Czechům mluwj	14.
Libuře wypraxuge posly pro Muže	15.
Lidmilla Manželka Bořiwogowa	56.
Lidmilla zassrcena	61.
Lew bŕj Králi nadán	109.
Ludwjt Boguge s Frydrychem	135.
Ludwjt Cysar slowa nezdrjel	136.
Ludwjt Král Vherstý	147.
Ludwjt Vherstý a Polský Král	151.
Ladislaw se narodil	160.
Legat Papeřský	162.
Legatowé k Cysari Frydrychowi	163.
Ladislaw přigel na Králowstwj	167.
Lacyuo w Czechách	168.
Ladislaw Král umřel	170.
Ludwjt Král Cestý	194.
Ludwjtowi Manželka přivezena	196.
Ludwjt Král měl býti otráwen	197.
Ludwjt zahýnul	199.
Lusická a Slezská Země	200.

Lasty

Registrum.

	list
Lasty Jeronym Polák	211.
Leonora	215.
Legat od Cysare do Polsky	217.
Legat od Cysare Karla	227.
Leskowcowa Cerekvice	252.
Licoměřský Klášter	275.
Ludwja Swateho Klášter	376.
M.	
Martomanné neb Morawané	7.
Milada	23.
Mnata Syn Nezamyslůw	28.
Mnata k Wsliwosti náchylj	30.
Misniané proti Czechům	32.
Montanus wěrný Těklanowi	41.
Mstibog Syn Těklanůw	42.
Mstibog s Morawany walcil	44.
Mstibog wdáwen	45.
Milada Rnjšna	70.
Miryá Rnjšna Cestá	8.
Mstibog hrabě	89.
Mražet Syn Wawtminarůw	90.
Mor w Czechách weliký	110.
Most Pražský se zboril	
Mysly w Czechách	150.
Mor w Czechách	150.
Meynhard z Hradce	162.
Machyáse Král chlaubnj	164.
Machyáse Král do Walach Lid poslal	176.
Misninské Rnjše Syn Krále Gitišho	176.
Mor w Czechách	180.
Maximilián Syn Cysare Frydrycha	182.
Maximilián Arcy Rnjše	224.
Maximilián wolen	232.
Maximilián Králem Polským gmn	254.
Maximilián umřel	255.
Mechodus Arcy Biskup Morawský	262.
Michala Swateho Kostel	267.
Michala Archanděla Kostel	267.
Matěge Swateho Kostel	271.
Město Modrusa	276.
Meynhard Biskup	293.
Mikuláš Biskup Pražský	311.
Martin Arcy Biskup	343.
Milevský Klášter	370.
N.	
Němcy odkud počátek magi	3.
Nezamysl Syn Přemyslůw	26.
Těklan Syn Křemyslůw	38.
Těklan porazyl Křasnického	41.

);C iij

Těklan

Registrum.

Tetlan s Wlastislawem bog wídl	39.
Tetlanowi Synowé	42.
Prozyslaw Heytman Morawský	46.
Neswornost mezy Knížaty polskými	97.
Těmcy poražení na Pšym poli	107.
Neswornost mezy Knížaty	111.
Tymburčané obávali se Gindricha	131.
Nemole mezy Králi	141.
Neswornost w Czechách	155.
Natolický Beglerbeg	163.
Nygropont Ostrow	178.
Nepokogni Sedlácy	188.
Nowiny Czechům žalostné	200.
Nepokog velký w Wídoni	207.
Namlauwání na Sněm w Normacích	213.
Nevroda	213.
Nepřízeň mezy Knížaty	218.
Nápis na hrobě Grabě z Serýnu	241.
Na Wyšehradě Kostel	263.
Na Trávníčku Klášter	328.
Na Stále Klášter	357.
Na Ostrowě Klášter	360.
Na Hoře Syon Klášter	369.
Na Ostrowě Klášter S. Dobrotivý	374.
Na Poříčce Klášter	376.

O.

Oldřich Kníže na Stolicích dosedl	76.
Oldřich Kníže wšal sobě Sedlu	77.
Oldřich Kníže umřel	79.
Otec s Synem Wognu wedl	90.
Oldřich a Leopold Knížata	95.
Otta Bratr Swateplutůw	98.
Odolan z Chyso	109.
Otta Kníže Sasté	117.
Ottakarem Přemysl nazván	117.
Oldřich od Přemysla poražen	120.
Otta Margrabě Brandenburgské	122.
Ottomanští Panstwi se začalo	124.
Ondřej Král Vheřský umřel	124.
Orchanes Syn Ottomanůw	144.
Otta Bramburšké Kníže	148.
Ohňowé častí w Czechách	178.
Ostřehomský Kardinál	193.
Ostrow Rhodýs	197.
Oberana Město w Ellacích	228.
O Opawy hrozná zahuba	253.
Otta Biskup Pražský	296.
Ondřej Biskup Pražský	306.
Owinský Klášter	333.

Registrum.

Opatorský Klášter	360.
Ošedý Klášter	366.
P.	
Poláci na Panstwi Krále žádali	11.
Přemysl za Pána wicán	15.
Přemysl se pomstil nad Wlastan	22.
Posel Polský	191.
Přemysl wolen	116.
Přemysl zabí	122.
Polským Králem Wáclaw	124.
Pražané pro Gindricha pešali	130.
Poslowé od Říšských Knížat	157.
Poslowé z Polky	159.
Práček posel k Albrechtowi	167.
Poslowé do Frankrechů	171.
Pražané odepřeli Knížeti Sastému	222.
Pawel Papež	226.
Pius Papež čtvrtý	233.
Přijalové w Czechách	252.
Petra Swatého Kostel	266.
Petra Swatého Kostel v Brandeyssu	268.
Posloupnost Biskupůw Pražských	269.
Pastýř w Milawci zauffalý	275.
Panny Marye Kostel	279.
Peregrín Biskup Pražský	308.
Panenský Klášter	316.
Protopa Swatého Klášter	316.
Postoloprský Klášter	317.
Plavský Klášter	368.
Plzeňský Klášter	372.
Pardubický Klášter	373.

R.

Římané odkud počátek magi	2.
Rohowec Otnem wšedil	3.
Rohowec od Ziatečských zahnan	32.
Radislaw Syn Wstibogůw	61.
Riehot Papež pácy	71.
Ratibor Wřlowec	113.
Rudolf dán od Čyřat Czechům	127.
Rudolf za Krále přigat	128.
Rudolf hospodařil pilně	129.
Rudolf umřel	129.
Rudolf Kníže Rakaušské	144.
Roztržnost mezy Pány	151.
Rokycanůw List	157.
Rokycana Bauřil Lid	177.
Rieznice dwa Leti	307.
Říšský Sněm w Speyrn	213.
Říšský Sněm w Normberce	214.

Registrum.

Rudolff Cysar toho gména druhý	256.
Kolyčana Mistr Jan	341.
Kaudnický Klášter	371.
Křadu Templářského Kláštery	377.
Křadu Barthauzského	377.
Křadu Gerozolimitánských Křížow:	379.
Křadu Karmelitůw	380.
Křehor Biskup pražský	318.

S.

Slawácy od čeho tak nazváni	2.
Spanyelowé od Jobela possli	2.
Sydarus Cheynowský	39.
Stoimýr wolen	50.
Spitihněw Syn Boriwogůw	53.
Slawný	71.
Spitihněw za Růžie wolen	84.
Sewerus cressal Spitihněwa	86.
Spitihněw vmtel	88.
Swatopluk Syn Ottonůw	97.
Swatopluk proti Polákům	100.
Swatopluk v Slohowa zabít	101.
Starbet posel Polský	101.
Soběslaw Bratr Wladislawůw	105.
Soběslaw Syn Soběslawůw wolen	111.
Strasburský nebyli slávní	130.
Služebný Pána zamordowal	140.
Sněm w Praze položen	148.
Swawolnost w Czechách	154.
Sgez w Praze	156.
Steffan Despot Rácký	157.
Sucho weliké w Czechách	162.
Selim Cysar Turecký vmtel	195.
Sedlatůw pozdowiený proti Panům	198.
Sienizowský Weywoda Ruský	208.
Sněm Růžský w Augustě	223.
Sybilla Knežna	227.
Strachwas Syn Boleslawůw	276.
Sewerus Biskup Pražský	283.
Spital pro chudé Kneži	334.
Sezemický Klášter	360.
Slowanský Klášter	362.
Sedlečský Klášter	358.
Swatě Koruny Klášter	368.

T.

Thráces odkud possli	2.
Tobiáš Biskup Pražský	123.
Theobaldic Diepolt	123.
Tobiáš z Bechyně	126.
Turey škody činili in Misia	152.
Turecký Cysar Machomet	175.

Turey

Registrum.

Turey wtrhli do Walach	181.
Turecký Cysar vmtel	182.
Tatari wpadli do Rus	188.
Tredenský Jan Weywoda	188.
Tomory Pawel	198.
Turecký Cysar Soliman	203.
Turecké Wogsto	205.
Tkadlec mēl Dceru posedlan	230.
Turey Segetu dobyli	240.
Turecký Cysar Selim	242.
Tymian Ostrow Benátský	243.
Turey v Kozie dobywali	245.
Turey v Korchry	245.
Tachowský Klášter	323.
Tělo Swatého Wjta	316.
Těla Růžat a Kralůw	334.
Těla Biskupůw Pražských	335.
Tauszkowský Klášter	361.
w Teplý Klášter	369.
Těchonský Klášter	371.
Turnowský Klášter	373.

D.

Dhři odkud possli	2.
Dneslaw Syn Wogenůw	36.
Dhři poraženi	66.
Dhři wtrhli do Morawy	99.
Dhři proti Czechům	194.
Dhři škodili w Morawě	120.
Dhři opět wpadli do Morawy	122.
Dhři opět w Morawě	151.
Dhři chřeli za Krále Razymjra	180.
Dhři Krále Ludwika nepilni	199.
Dhři poraženi	199.
Dhři spogili se s Lidem Maurycowým	220.

W.

Walentijn Biskup	302.
Wlasta	18.
Wlasta Wognu začala	19.
Wlasta oklamala Mladence	24.
Wogen Syn Mnátůw	30.
Wogen s Miffiany Boguge	33.
Wogen proti Morawanům	34.
Wogen dva Syny zanechal	35.
Wratislaw Syn Boriwogůw	55.
Wratislaw vmtel	57.
Wacław Růžie wolen	59.
Wacław Swatý porazyl Radislawa	61.
Wacław Swatým vyznan od Cysare	62.

Wacław

Registrum.

Wacław S. od Cysarę darowan	63.
Wacław S. zamordowan	65.
Wratisław vogel do Vher	86.
Wratisław wolen	88.
Wladisław Kníže Polské	95.
Wladisław Král Cieský	103.
Wladisław, Gindrich, Theobald	105.
Wladisław Syn Wladisławůw	107.
Wogna Gerozolimská	108.
Wladisław korunowan	109.
Wacław wolen	119.
Wacław Syn Přemyslůw zabít	123.
Wacław Král Polský umřel	124.
Wacław Syn Wacławůw wolen	125.
Wacław korunowan	149.
Wladisław Král Polský/Vherský etc.	160.
Wladisław za Brata wolen.	180.
Wideti obležená	205.
Witezštwij obdrželi Křesťané	250.
Wawřince Swateho Kofel	267.
Wacław Swatý zamordowan	167.
Wogteč Swatý	270.
Wacław Swateho Kofel	271.
W Clowé Boleslawi Kofel	272.
Wylimowski Klášter	359.

3.

Zidé odkud počátek magi	2.
Zazrakowé při Těle Swateho Wacława	67.
Zazrak weliký na Morawě	134.
Zidé práwili Křesťany	136.
Zlata/ Setýbra hognost	138.
Zidé trestani	139.
Zazrakowé na Třebi	140.
Zidé Mor spůsobili	143.
Zyma welmi teplá	145.
Země třesenj w Cechách	150.
Zidé Wognu spůsobili	152.
Zygmunď Král Vheršský poražen	153.
Zygmunď wzat do Wizenj	153.
Zygmunď se pustili Jostz	154.
Zygmunď Král Cieský	154.
Země třesenj w Cechách	107.
Zyma přístřá	188.
Zygmunď August se narodil	195.
Zaměnj Slunce weliké	284.
Zyma cwordá nad mřiu	214.
Zaneus Heyntian Benátský	245.
Začátek Wjry Křesťanské	260.
Zbiněk Arcybiskup	336.

Zbraslaw.

Registrum.

List

367.

Zbraslawský Klášter

Registrum Stawu Van. fcho.

Amazonas	4.
Alcens	4.
Abraham	4.
Abraham 3 Warttembergka	248.
Abner	7.
Abisay	7.
Aryns Babilonský	7.
Arbaces	8.
Adam 3 Zradee	49.
Anna Knežna Opan Rd	88.
Adam Lew 3 Rozmitala	98.
Amabilia Abbatyse	102.
Ales a Benteš 3 Ryimbergka	108.
Adriaspach Berka 3 Dubé a 3 Lippcho	152.
Ales Berka 3 Dubé a 3 Lippcho	153.
Ales 3 Sferenbergka	183.
Anna 3 B. Rowic	186.
Ales 3 Sferenbergka Tiewyššy Komornik	188.
Adam 3 Sferenbergka	193.
Albrecht a Giti 3 Kolowrat	199.
Anxon 3 Kolowrat	199.
Ales 3 Kolowrat	202.
Albrecht 3 Kolowrat	203.
Adam 3 Waldissagna	225.
Albrecht Slawata	237.
Albrecht Smiřický	319.
Albrecht Smiřický	320.
Albrecht Smiřický	322.
Albrecht 3 Satchseegna	325.

B.

Belus Král	4.
Balthazar Král	8.
Bratij Swateho Wogtecha	12.
Borey Bratr Swateho Wogtecha	12.
Berisso 3 Roimbergka	15.
Bussel 3 Welharcie	37.
Biwogort se Syn narodil	60.
Budislaw Proboffe	69.
Bietislaw 3 Skal	105.
Bietislaw Theobald	106.
Borefo 3 Ryimbergka	108.
Bieně 3 Skal	109.
Bohuslaw 3 Lobkowic	128.
Bohuslaw Estiasny 3 Lobkowic	130.

Berke.

Registrum.

Berkowec Panem včt-tn	218
Benefs 3 Dubé a 3 Lippcho	139.
Benefs 3 Kolowrat	155.
Boh slaw 3 Swambergka	200.
Bawor 3 Swambergka	216.
Bernard 3 Waldstegna	218.
Branik 3 Bratrem Slawatan	231.
Benefs 3 Wartmbergka	234.
Benefs 3 Wartmbergka	251.
Benefs 3 Wartmbergka	255.
Benefs 3 Wartmbergka Purgkrabé	258.
Bohuslaw 3 Wartmbergka	259.
Benefs 3 Wartmbergka	271.
Benefs 3 Wartmbergka	277.
Bohdal 3 Thalmbergka	290.
Benefs Skofs 3 Kaunie	360.
Bohuslaw Smitichy	306.
Burthard 3 Raupowa	338.

C.

Chamuel	3.
Comerus	4.
Ciech a Lech	8.
Cienik 3 Roimbergka	28.
Cienik 3 Lippcho	162.
Cienik 3 Waldstegna	229.
Cienik 3 Wartmbergka	269.
Chwal 3 Wartmbergka	252.
Chwal 3 Angezdee	304.

D.

Daryns Perstý	8.
Diepolt 3 Ryimbergka	106.
Diepolt 3 Ryimbergka	113.
Diepolt 3 Lobkowic	127.
Danyel Biskup Prajstý	158.
Dianis Slawata	236.
Dam Zedlic 3 Sienffelden	240.
Dobes Bechyné	241.
Deerich 3 Wartmbergka	253.
Deerich 3 Grabé	63.
Dixiso 3 Thalmbergka	290.

E.

E. 8 Rufe	9.
Erb Swinij blawa	59.
Erb Panuw Sfrithowstých	100.
Erb Panuw 3 Lobkowic	118.
Erb Panuw Berkú 3 Dubé	135.
Erb Panuw 3 Sternbergka	170.
Erb Panuw 3 Kolowrat	
E. 8 Panuw 3 Rycan	207.
Erb Panuw 3 Swambergka	212.

E. 6

Registrum.

Erb Panuw 3 Waldstegna	218
Erb Panuw Slawatin	226.
Erb Panuw Zedlicuw	223.
Erb Panuw 3 Wartmbergka	239.
Erb Panuw 3 Kaunie	250.
Erb Panuw Smitichy	283.
Erb Panuw Grabat 3 Guttstegna	305.
Erb Panuw 3 Bibstegna	324.
Erb Panuw Purgkrabuw 3 Donina	327.
Erb Panuw Grabat Sfikuw	328.
Erb Panuw Mrachy	331.
Erb Panuw Plansky	332.
Erb Panuw 3 Raupowa	336.
Erb Panuw 3 Wayemile	341.
Erb Panuw Ziampachuw 3 Potenstegna	344.
Erb Panuw 3 Stupenbergka	345.
Erb Panuw Terruw 3 Lynzyle	346.
Erb Panuw Slegnicuw	346.
Erb Panuw 3 Ecyntu	347.
Erb Panuw 3 Ryimbergka	347.
Erb Panuw Herstegnstých 3 Herstegna	347.
Erb Panuw Esperlun 3 Janowic	348.
Erb Panuw Prustowstých	349.
Erb Panuw 3 Cimburgka	347.
Erb Panuw Lestowuw	362.
Erb Panuw Spánowstých 3 Lijowa	364.
Erb Panuw Hoffmanuw	365.
Erb Panuw Trékun	366.
Erb Panuw Zárubuw	371.
Erb Panuw Wchynstých	376.
Erb Panuw 3 Hodegowa	386.

F.

Ferdynand Sfrithowstý 3 Ryim:	116.
Frydrych Sfrithowstý 3 Ryimbergka	116.
Felix Hasstegnstý 3 Lobkowic	130.

G.

Ganameus	7.
Gindrich Witkowec	13.
Gindrich 3 Roimbergka	17.
Gindrich 3 Roimbergka	37.
Gindrich 3 Noweho Demu	42.
Gindrich Starstý 3 Hradce	42.
Gindrich 3 Hradce Ríjowit	44.
Gindrich 3 Hradce	48.
Girij Zagie	94.
Gindrich a Puta 3 Ryimbergka	106.
Gindrich Sfrithowstý	115.
Girij 3 Lobkowic	132.
Gindrich Berka Biskup	151.

(C) 4

Gindrich

Registrum.

	List
Gindrich Berka z Dubé	154.
Gesser z Dubé	156.
Gindrich Berka z Dubé	156.
Gindrich z Lippého	160.
Gindrich z Lippého	165.
Gindrich z Sternbergka	181.
Gindrich starší z Swambergka	220.
Gindrich z Waldstegna	203.
Gindrich Slawata	237.
Gindrich z Lázan	245.
Girij Zeydlie	248.
Gesser z Wartembergka	265.
Gindrich z Wartembergka	267.
Gindrich z Michalowie	275.
Gindrich z Wartembergka	279.
Gindrich Siles hrabě	292.
Girij Siles	294.
Girij a Zygimund Silesowé	
Gindrich Siles Sudj Zemský	298.
Girij Siles	299.
Girij Siles z Kannie	300.
Gerec z Augesdee	304.
Gindrich Smirický	321.
S.	
Hyppalus	4.
Hyroboam	4.
Heriman z Hradce	41.
Heriman z Hradce	43.
Hanzlin z Hajmburgka	74.
Hebramir Sudj	105.
Hynek Berka z Dubé	146.
Hynek Berka z Dubé Pürgkrabě	148.
Hynek Berka z Dubé	152.
Hynek Berka na Trebochowé	153.
Glas z Dubé zabit	155.
Herbort z Kolowrat	201.
Heriman z Rýčan	206.
Heriman z Swambergka	214.
Hynek z Waldstegna	228.
Gasser z Waldstegna	230.
Hono Zeydlie z Lázan	242.
Hanus Zeydlie	248.
Herta il Zeydlie	249.
Heriman z Kalka	251.
Heriman z Wartembergka	253.
Hyrsso z Hradce	268.
Hawel z Hradce	274.
Hrabě z Kannie	285.
Hanus Frydрых Epstosowé	293.
Hroznata	326.

Slawac

Registrum.

	List
Slawac z Donina	331.
Hynek z Raupowa	339.
J.	
Jys a Oyrro	3.
Jon	4.
Judas Machabegský	7.
Jarosl Wikowec	13.
Josse z Rožmbergka	22.
Josse Biskup Wratislavský	30.
Jan z Rožmbergka	30.
Jan Woldich Herman z Hradce	42.
Jan z Hradce	44.
Jan z Welhartie	44.
Joachim Oldich z Hradce	49.
Jan z Lanstegna	52.
Jaroslav z Hajmburgka	83.
Jan a Oldich Bratří z Hajmburgka	84.
Jan z Hajmburgka	87.
Jan Jagie	93.
Jan Zbinet Jagie z Hajmburgka	95.
Jaroslav z Rožmbergka	109.
Jan z Lobkovic	119.
Jan Hasspistegnský z Lobkovic	128.
Jan z Lobkovic	128.
Jan Teystarší z Lobkovic	130.
Jan Berka z Dubé	155.
Jan Berka z Dubé	156.
Jan Berka Teywarší Sudj	156.
Jaroslav z Lippého	164.
Jan z Lippého	165.
Jaroslav z Sternbergka	177.
Jan z Sternbergka	183.
Jaroslav z Sternbergka	187.
Jan z Sternbergka	194.
Jmram z Rýčan	209.
Jan Girij z Swambergka	201.
Jan z Swambergka	219.
Jan Sezema z Austi	222.
Jan z Waldstegna	229.
Jan Slawata	235.
Jan z Chlumu a z Rožmbergka	236.
Jan Slawata z Rožmbergka	236.
Jan Adam Slawata	237.
Jan Zeydlie	241.
Jan Zeydlie Rnise zagal	241.
Jan z Lázan na Bechýni	246.
Jan z Lázan	247.
Jan Zeydlie z Lázan	248.
Jaroslav z Wartembergka	252.

(:) 14

Jan

Registrum.

Jan 3 Wartembergka	255.
Jan 3 Wartembergka	262.
Jan 3 Wartembergka	254.
Jassto 3 Wartembergka	269.
Jan 3 Wartembergka	267.
Jan 3 Balsa	268.
Jan 3 Wartembergka	267.
Jan 3 Wartembergka	279.
Jan Adam 3 Wartembergka	280.
Jan 3 Wartembergka	280.
Jaroslav 3 Wartembergka	282.
Jan Smirický	306.
Jan Smirický	317.
Jan Smirický	318.
Jaroslav Smirický	319.
Jaroslav Smirický	322.
Jan 3 Kaupowa	338.

K.

Anškata Charwatka	2.
Rasleus	4.
Rasspar	8.
Krystoff Zagie	94.
Krystoff 3 Lobkowic	117.
Rumat 3 Sternbergka	179.
Kempeka 3 Chlumu	235.
Rundrad Zevdic 3 Lajan	242.
Krystoff 3 Wartembergka	279.
Krystoff 3 Wartembergka	281.
Karel 3 Wartembergka	281.
Kaunice	286.

L.

Lido Rappadochy Král	4.
Longobardsky Králové	7.
Lew 3 Polebradu	96.
Lew 3 Rozmitalu	96.
Ludwik Probosť Litoměřický	116.
Ladislav 3 Lobkowic	131.
Ladislav 3 Sternbergka	187.

M.

Melchar Král	8.
Meynhard 3 Hradce	46.
Mikuláš 3 Lanstegna	52.
Markwart 3 Austi	57.
Modrý Zagie	76.
Mikuláš Zagie	77.
Mikuláš 3 Haimburgka	82.
Mikuláš 3 Haimburgka	83.
Mikuláš Zagie Trukjas	85.
Mikuláš 3 Lobkowic	126.

Mikuláš

Registrum.

Mikuláš 3 Lobkowic	20.
Matěj Berkowec	142.
Mikuláš 3 Wollina	200.
Mixon 3 Kolowrat	201.
Mikuláš 3 Rýčan	210.
Matthaus Slawata	234.
Markwart 3 Wartembergka	252.
Markwart 3 Wartembergka	264.
Matthias Stos	293.
Mikuláš 3 Raunice	299.
Mikuláš 3 Donina	331.
Marketa Ruzina	93.

N.

Noe yateho Erbu vjwal	2.
Neptunus	4.
Neywysyho Komornika nysa	134.

O.

Oldřich 3 Rožmbergka	29.
Oldřich 3 Nowého Domu	37.
Oldřich Wawak 3 Hradce	45.
Ogeryna 3 Lanstegna	51.
Oldřich 3 Austi	57.
Oldřich Weptik	62.
Oldřich Zagie	67.
Oldřich Syn Wylina Zagie	70.
Oldřich Zagie	69.
Oldřich Zagie Rytý	70.
Oldřich Zagie	76.
Oldřich 3 Haimburgka	87.
Ondřej 3 Rýčan	208.
Oldřich 3 Rýčan	208.

P.

Petr 3 Rožmbergka	18.
Petr 3 Rožmbergka	20.
Petr 3 Rožmbergka	21.
Petr 3 Rožmbergka	22.
Petr 3 Rožmbergka Probosť	33.
Panůw 3 Haimburgka Listy	29.
Páni 3 Hradce odkud se psali	36.
Páni 3 Lanstegna	50.
Páni Seznowé 3 Austi	56.
Prokop 3 Austi	58.
Protoslaw Syn Bwogaw	61.
Páni Lwowé	96.
Protiwa Biskup	96.
Protiwa 3 Skali	105.
Puta 3 Rožmbergka	114.
Petr 3 Rožmbergka	116.
Petr 3 Lobkowic	119.

(1) III

Petrom.

Registrum.

	list
Potomkové Howory	8.
Petr Berkowec	141.
Petr Berkowec	145.
Petr Křižovník Templář	146.
Páni z Dubé odtud se psali	152.
Páni z Lichemburka	162.
Páni z Bonowa	166.
Petr z Sferenbergka	181.
Petr z Lazan	248.
Petr z Wartmbergka	269.
Petr z Michalovic	266.
Prokop z Wartmbergka	278.
Páni z Thalmbergka	290.
Páni Skoskové	291.
Páni Rychnovští	304.

R.

Rod Bratr Radslawů	61.
Racek z Ryžmbergka	111.

S.

Sam yakeho Erbu vřijwal	2.
Samotes	4.
Scytha Priscus	4.
Sabai	7.
Sezema z Austij	57.
Swinských hlau rozdelenij	66.
Smijl z Sferenbergka	181.
Sezema z Kolowrat	198.
Endislaw Slawata	234.
Steffan Poduska z Martinie	289.
Spirata Slawata	235.
Steffan Poduska	305.

T.

Tubal	4.
Tarsus	4.
Twistkos Gigas	4.
Tuman a Ruman	61.
Theobald Syn Wladislawů	101.
Theobald Syn Theobaldů	102.
Theobald wedl Wognu	107.
Tas z Ryžmbergka	108.
Teleko Zeydic	247.
Tamo Zeydic	247.

V.

Vrsynowé	10.
Vrsynowé we Wlassých	10.
Vrsynowé w Czechách	10.

W.

Wogtich Swatij	10.
Wogtewowé w Czechách	13.

Wogtich

Registrum.

	list
Wje ze Stráže	13.
Wget mladšij	14.
Wickowowé z Rožmbergka	15.
Wylim z Landstegna	50.
Wylim z Landstegna Probosť	5.
Wylim z Austij	57.
Wylim Zagie	71.
Wylim z Waldeka	73.
Wylim Zagie Probosť Litoměřický	76.
Wylim Zagie z Haimburgka	77.
Wylim Zagie z Haimburgka	84.
Wylim Zagie z Haimburgka	91.
Wylim z Haimburgka	95.
Wikard z Wranowa	96.
Wratislav pravnij Král	101.
Wladislav Syn Wratislawů	101.
Wylim z Ryžmbergka	111.
Wylim z Ryžmbergka	113.
Wylim Staršij	114.
Wieslaw Szwihowski	115.
Wylim z Ryžmbergka	115.
Wieslaw Sezowit	116.
Wieslaw z Lobkowic	127.
Wieslaw Berk z Dubé	145.
Wanek z Dubé a z Tachoda	153.
Wogtich z Sferenbergka	154.
Wogtich z Sferenbergka	179.
Wolff z Kolowrat	181.
Wieslaw Kossatek	196.
Wieslaw z Warembergka	204.
Wieslaw z Wartmbergka	263.
Wieslaw z Wartmbergka	272.
Wylim Hrab z Palin	281.
Wieslaw z Talmbergka	280.
Wieslaw Smitický	291.
Wieslaw Smitický	315.
Wolff z Gwensstegna	318.
	325.

Z.

z Rožmbergka Páni z Hradce/ze Stráže/z Landa
stegna / z Austij/ wstředni od gednogo předka
posli

Zawis z Rožmbergka	13.
Zagie Wylim z Haimburgka	15.
Zacharyáš z Hradce	42.
Zbyněk Zagie z Waldeka	49.
Zdeněk z Haimburgka	69.
Zbyněk Zagie z Saluzi	72.
Zbyněk Zagie z Amosky	72.
Zbyněk Zagie zeywysij Komorník	73.

Zbyne

Registrum.

	Lit
Zbyněk o Zěbrát ffreymarčil	74.
Zbyněk Teywysijm Trakfajem včinen	74.
Zbyněk Zagie Arcybiskup	78.
Zbyněk Zagie z Hajmburgku	4.
Zbyněk z Zbiroha a z Zěbrátu	87.
Zbyněk Zagie	91.
Zdeněk z Rojmitala	96.
Zdeněk Lew	98.
Zdeněk Lew	99.
Zdislaw Berka	146.
Zdeněk Berka na Rytějstwo pasowan	150.
Z Lippeho	157.
Z Konowa	166.
Zdeněk z Ssternbergka	179.
Zdeněk z Ssternbergka	183.
Zdeněk z Ssternbergka	190.
Zdeněk Albrecht z Lobkowie	195.
Zdislaw z Sswambergka	216.
Zygmund z Sswambergka	218.
Zacharyáš Slawata	237.
Zygmund z Warttembergka	273.
Zygmund z Warttembergka	276.
Zygmund Smiřický	318.
Zygmund Smiřický	319.
Zygmund Smiřický	321.
Zámek Donin	330.
Zelenščij	349.
Zirowščij na Sljžsku	349.
Zárubowe Páni	377.

Registrum Stawu Ry- tějšího.

A.

Auderčij z Andree	267.
Andraščij z Restian	281.
Andelové z Konowce	288.
Augedčij	294.
Aulčij z Plesnic	295.
Absolonové	295.
Amchowé z Borownice	302.
Austagowcowé z Radwanowa	303.

B.

Benedové z Tlectin	127.
Berkowščij	129.
Bukowansščij z Bukowan	219.
Berbetové z Kunwaldu	263.
Bezdečij	270.
Biektové z Waleinowa	274.
Bedrichowščij z Lomné	287.

Bisščij

Registrum.

	Lit
Bisščij z Bisšyc	295.
Bambensščij z Angesda	297.
Bezčkové z Tiespečowa	298.
Bzensščij	298.
Bressčij z Plestowie	298.
Brytnarowé z Bratššegna	303.
Belwicowé	303.
Buščij z Bušic	304.
Bisšynowé z Bisšen	304.
Barkowé z Naselé	308.
Bukowščij z Bukowa	308.
Bisščij	308.
Beamššowščij	309.
Biektowé z Auechowic	336.
Braumowé z Miretic	337.
Braumowé z Chomutowic	337.
Bannowé z Jenyřfeldu	337.
Brodščij	337.
Bekowé z Poličan	337.
Bisšowcowé	338.
Bojšščij z Bosšyna	338.
Birkowé z Hertendorffu	340.
z Bežna	339.

C.

Cerninowé z Chudenic	51.
Ciabeličych z Sutic	225.
Chráščij	243.
Czertorejšščij	259.
Chlumčansščij z Přestawic	300.
Czerniččij z Czernic	305.
Chotuchowščij z Těbonud	307.
Chřepiččij z Moelššowic	310.
Cutrowé z Sstansfeldu	310.
Ciškowcowé z Bohuššyc	310.
Cylowé z Swogššyc	310.
Cielechowščij z Kralowic	311.
Ciábustych z Prostěho	311.
Charwátowé z Barnššegna	311.
Choborččij z Wostředka	311.
Cierkowščij z Zahradky	311.
Cydlinččij z Lub	312.
Ciabitowé z Bibrššegna	312.
Chotkowé z Chotkowa	312.
Cerenščij z Cerenč	312.
Ciášlawowé z Podolij	312.
Cieptowščij z Cieptowa	316.
Cinlgt Birgt	325.
Chcčeniččij	325.
Chocholowé	337.

D.

Daupow.

Registrum.

Daupowcomé	138.
Debfensstij	218.
D. biskowstij 3 Malegowa	223.
Drachowstij	259.
Dobranowstij 3 Dobranowa	316.
Dudlebstij	316.
Dubowestij	107.

E.

Essnicomé	282.
-----------	------

F.

Freymutowé	301.
------------	------

G.

Genistowé 3 Vgezda	247.
Gerstorffowé	302.
Genistowé 3 Radwanowa	316.
Gistrbistij 3 Blatna	317.
Gintrowé 3 Binu	309.

H.

Hertznowé 3 Harsowa	181.
Haugwicomé 3 B. Kupie	182.
Hortowé 3 Proseho	209.
H. strlowé 3 Chodowa	234.
Hozlawowé	243.
H. u. w. stij	255.
H. ch. u. erowé	200.
Hradectij 3 Hradec	263.
Hertimbertowé	266.
Hněwé 3 dectij	282.
Hlawadomé 3 Wogente	292.
Hrabanowé 3 Přerubenie	292.
Hamza Bořek 3 Habedowic	310.
Hiršpergarowé	317.
H. ožkowé 3 Zampachu	317.
Hamzowé 3 Habedowic	318.
Harantowé 3 Polzie	318.
Hartistowstij	318.
Horowé 3 Dčed'ic	319.
Hradectij 3 Bukowna	319.
Hofaltow stij Petr	339.
H. ebenatowé 3 H. ebenie	336.
Humpolectij 3 Rybensta	336.
Hornatectij	259.

I.

Jak dáwno Staré Rychstij w Czechách	1.
Janowstij 3 Janowic	260.
Janowstij 3 Svec	260.
Jakelowé Bissinistij 3 Bissyna	353.

K.

Kapaunowé 3 Smogkowa	67.
----------------------	-----

Kaplj.

Registrum.

Kapljstowé 3 Sulewic	95.
Kurkowé 3 Kurkyně	109.
Kokotowcomé	193.
Kamýststij 3 Elstibore	220.
Kopydlanstij	238.
Kunastowé 3 Machowic	261.
Konechlumstij	261.
Kladenstij 3 Kladna	268.
Kabowé	268.
Kaba Mýsto Sudij	
Klačowé	339.
Kalenicowé 3 Kalenic	270.
Klenectij	270.
Krsowstij Jan	279.
Koculmectij	279.
Kamietij 3 Čížbrowa	312.
Klusakowé 3 Kofelce	319.
Karlštowé	319.
Kocowé	320.
Kelblowé	320.
Kygowé 3 Kygowa	320.
Kffelštowé 3 Sapowa	321.
Kapitkowé	321.
Kaučowé	321.
Kaula Gicšt	322.
Klucký 3 Lubodřic	322.
Kocaurowstij Gicšt	322.
Kralowé 3 dobré Wody	322.
Kunssowé 3 Lukowec	324.
Kamenietij	341.
Kremerowé	352.
Kamenietij 3 Witeněwstij	353.
Khetowé	357.

L.

Lorectij	19.
Lukawstij	275.
Lhetstij	279.
Lazanstij 3 Bukowé	280.
Logowé	326.
Longwicowé	326.
Lipnietij 3 Přibensc	326.
Lipenstij 3 Lipan	326.
Letenstij	326.
Lenawé	327.
Libenietij 3 Wrchowist	327.
Libnauowé	327.
Lisswicowé	327.
Lipowstij	327.
Litietij	358.
Ledwictij 3 Chánowa	358.

(c) (?)

Luka

Registrum.

Lukawickij	358.
Lukawickij	358.
Lumgromé	353.
Libowickij	354.
Lominzarowé	354.
z Letic	326.

M.

Malowcowé	123.
Mierowickij	123.
Malesickij z Malesic	262.
Menickij z Cierwené Wsy	322.
Maternowé z Kwieńnice	328.
Muchowé	329.
Medinowé	329.
Mosserowickij z Merawickijna	330.
Mladotowé z Solopist	330.
Mladotowé z Gilmanic	330.
Miskowickij z Troncie	331.
Miskowé z Wysskoma	337.
Mlazonickij	337.
Mirkowé z Solopist	337.
Merklikowickij z Merklikina	332.

N.

Názowé z Chranowie	332.
Nysspikowé	332.
Nytklastowé	332.
Nahorupskij z Wacław	333.
Nietworickij	339.
Nosakowé	339.
Nosseic	354.
Nekserowé z Kowného	354.

O.

Odkolkowé	277.
Ottowé z Losu	278.
Ogyrowé z Ocedlic	279.
Ostromowé	280.
Ottmarowé z Zolohlaw	333.
Otrauhlickij	183.

P.

Plesickij z Hermanic a z Ples	55.
Pysnickij z Pysnice	87.
Petipessij	101.
Pessykowé z Komarowa	202.
Pocepickij	216.
Prostibowickij	242.
Predencowé	253.
Pánwicowé z Lomnice	274.
Perglerowé z Perglezu	317.
Predborowé	334.

Pecyna

Registrum.

Pecyngarowé	333.
Pichowickij	334.
Perniklaubowé	333.
Panjarowé	344.
Pergerowé	344.
Parjo z Kenyswaldu	354.

R.

Rhodowickij z Hustian	132.
Rutowé	136.
Reychowé	254.
Razyckij	264.
Riezawickij	284.
Rumbhapowé z Suché	308.
Radtowowé z Mirowie	35.
Rettowé z Pistowa	357.

S.

Selertowé	3.
Sirabenickij z Sirabenic	119.
Sitampachowé z Sitampachu	119.
Slusickij z Chlomu	178.
Sokolowé z Mor	237.
Sfrank	238.
Strogenickij	269.
Sfanowowé	276.
Sarowowé	273.
Slanickij z Daubrawles	282.
Stolenickij	283.
Satowé	284.
Slaupowé z Blatna	285.
Semijnowé z Semijna	285.
Sedleickij z Angezdec	285.
Sedleickij od Dubu	286.
Szainechowé	286.
Szycowé z Drabenic	286.
Smolcowé z Smolcu	286.
Strauchowé z Chlumka	287.
Sitny z Sitného	287.
Sudlickowé z Borownica	287.
Strakowé	292.
Sipecla z Prudic	292.
Slawikowowé	292.
Smolowickij z Smolowa	293.
Smolickowé z Slawic	293.
Studenickij z Pasynowcy	294.
Studenowickij	294.
Slawickowickij z Skalice	299.
Smutkowé z Zrochowa	303.
Szwabowé z Chwaciny	307.
Szawlowé z Wlkowé	333.

(.) (.) 4

Sjwa

Registrum.

Stwarowé z Hutij	list
Sturmowé z Hyrffowa	322.
Sturmowé z Hranic	336.
Slepoticij	337.
Slegtlowstij	339.
Solhanzowé z Solhanzn	343.
Slachowé z Htimic	354.
	256.

੬.

Trossycy	107.
Teminowé	245.
Teynowé z Teyna	273.
Tamchińowé z Danbrawiec	282.
Trautenbergerowé	388.
Trmałowé z Taussye	305.
Taborowé z Lukowec	324.
Tomkowé z Czeykowa	354.
Talactowé	354.
Tysmindowé	354.
z Trasice	106.
z Teressowa	182.

10.

Woraciceſſij	27.
Wiſſowcomé	59.
Wratiſlawowé	69.
Wrabiſſij	117.
Wancurowé	196.
Wamberſſij	249.
Wlaſatij	241.
Wachtlowé	367.
Wlkome	271.
Wodeſadecij	274.
Wiſſinglowé	276.
Wogkowſſij	172.
Wlénowſſij Adam	282.
Wránowſſij	282.
Witanowſſij	388.
Walowſſij	289.
Wraſdomé 3 Kunwaldu	289.
Woſtromecij	289.
Wtelencij	289.
Warleychowé 3 Bubna	289.
Wefelicij	290.
Waltaunowé 3 Adlarn	290.
Wrſſowé 3 Sadlna	291.
Wlckowſſij	291.
Widriſſpergarowé	291.
Wrchoticij	293.
Waneecij	294.
Welenicij 3 Weleniſlowſſij	294.

Words

Registrum.

Wrchlabstetj 3 Wrchlabij	21st
Wostrowstetj 3 Skalcy	294.
Wogijrowe 3 Protxce	294.
Wrchoslawstetj 3 Klonowa	309.
Wintjrowe 3 Wietowie	315.
Wenceljtrowe 3 Wrchowisse	315.
Welumietj	339.
Wobiteetj 3 Wobitec	354.
Woprssalowe	355.

3.

3 Parinowle	326.
3 Piarsstij	73.
3 Widowa	134.
3 Tętykowie	106.
3 Graden	182.
3 Zahradectij	182.
3 Druetij	277.
3 Ssanowa	285.
3 Zaborowle	390.
3 Zdubstij 3 Ssentala	339.
3 Zaborstij 3 Berlcha	355.
3 Zmisłowski 3 Radwanowa	355.

Praha Město založeno	6.
Praha se rozšířovala	7.
Praha Kossel se oždobovala	9.
Pražský Rathaus obnoven	11.
Přemyslan Meštinin Pražský	12.
Pražská Města Řádu Křesťanského hledala	13.
Pražský Purkmistr aby Zemi spravoval	13.
Pražské Město požtomotjmu aby nenalezelo	13.
Praha měla nepotog	14.
Přewinnosti Knížetecy	14.
Pražané nechceli býti proti Knížeti	15.
Pražským židům Listy přinesené	16.
Přemysl potvrdil Pražanům Privilegia	16.
Pražané na Domu Panském vderili	18.
Pražy polowicy shofelo	20.
Přijíždějí židowští	21.
Pražanův Cýsar Karel dal Magestat	22.
Pražské Město Tlouče založeno	23.
Placysuow Erb	23.
Pražané Cýsare wgtali	24.
Pražanům Erbowé dání	26.
Pražané Kněze vtopiti dali	29.
Pražským Zlatníkům Koruna dána	31.
Pražané stěhání na Wyšehradě	32.
Pražský Meštinin Jan Millhaym	36.
Pražská Akademie slavná	37.
Praha Studenty zwelébena	39.

(:) (:) 14

paper.

Registrum.

	List
Papeže Jhus hanel	44.
Petr Draždanský Mistr Skolný	45.
Přání do Konstancie poslane	49.
Pražský Konšel Bartl Kjezný	52.
Pražská Obec plachá	54.
Pražané vdeřili na Klášter Slomanstý	57.
Pražané se horšyli na Cysare Zymunda	57.
Pražský Knež L zlému Lid wedli	57.
Pražané oblehli Wessehrad	59.
Přigym iný Táborsté	62.
Pražané při svém oporu stáli	63.
Pražský Artikulowé	66.
Praha dobýwana od Cysare	67.
Plzeňstý Žitku přigali	70.
Plzeňstý Žitku wyhnali	72.
Pražané snulowali se sčemi gesso na Hradě byli	74.
Pražané Korybuta wolili	75.
Poslowé od Cysare Zymunda	76.
Pražané dali stęci Sadlo	83.
Poslowé Knižete Opawstého zgýmání	84.
Přeharstý Blud se rozmáhal	85.
Pražané Karlstegu oblehli	87.
Pražané dobýwali Přibyslawé	90.
Pražané Mistry na Rathauz wzali	91.
Pražané se mýřili	92.
Přibram Jan do Kostela wweđen	97.
Powěřtý w Czechách	104.
Pražská Obec stěžowala sobě na Konšely	105.
Pražská Obec proti Králi y Konšelům	108.
Pražané Tlowonišstý Wěz stawili	111.
Páni Zemstý aby Laupeže přerhli	117.
Pražané sami se sadili	119.
Pražský Rycheř zabít	121.
Pražané Paupili Hrad Petrow	123.
Pražské Konšistore Ochrance	137.
Pražané wřtali Cysare	139.
Pán Vherstý Siřtý Turý	149.
Posudné po čtyřech grossých Ciestých	149.
Poselstwu od Knižete Mosterstého	153.
Po Prowodný Nedili ohořelo w Praze Do-	
můw Deset	157.
Plzeň Město	161.
Austř nad Worlicy	209.
Austř v Tábore	209.
Austř	209.
Brandeyo	209.
Brod Ciestý	209.
Budyně	209.

Brod

Registrum.

	List
Brod Těmectý	213.
Benessow	213.
Benessow v Kaplice	214.
Březnice	214.
Bor	214.
Buděgowice	214.
Bilina	214.
Bydžow	215.
Blatna	215.
Benátky	215.

Gina Města wedle Alfabetum pozná-
menana nalezněs.

Dokonáno w Slawném Sta-
rém Městě Pražském/ w Impressi Dedicce Ja-
na Ssumana/ w Patek po Pamatce Knezslanů Swazých
Apostolůw/ ginák 19. dne Julij, Lera od Naroe-
zenij Syna Božjho/ Cistcyho Sestie
steho Druhého.

Letu 1800, Obilje glatilo na 4u S. Maj 1800, imamo
a. n. j. 1800

Općina 18. ungoz 18/300

Zito 8

Grizina 7

Plat 6

Straf 8

..... 9 15

..... 6 30

Majo 18. 1800 800

..... 6

